Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

Krakau.
Buchdruckerei von Karl Budweiser.
1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział Pierwszy.

Kraków.

Czcionkami Karola Budweisera.

1860.

Chronologisches Verzeichniß

der

Verordnungen,

welche in dem Jahrgange 1859 in der ersten Abtheilung

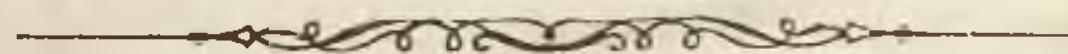
des

Landes-Regierungs-Blattes

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

aufgenommen erscheinen.

SPIS CHRONOLOGICZNY

ROZPORZĄDZEŃ

które w roku 1859.

w Oddziale Pierwszym

DZIENNIKA RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

umieszczone zostały.

Datum des Gesetzes, Patentes oder der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nr. des Gesetzes	Seite
1859. 2. Jänner	Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, der Justiz, dann für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, betreffend die Verhütung und Beseitigung von Collisionen zwischen Bergbau- und Eisenbahn-Unternehmungen und den hieraus entspringenden Gefahren für die Sicherheit des Lebens und des Eigenthumes . .	V	25	22
4. "	Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, dann der obersten Polizeibehörde, wirksam für den Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, betreffend die Benützung der Ragueneau, Thielen'schen und ähnlicher Vervielfältigungspressen . . .	III	10	12
4. "	Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen, dann des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde, wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, betreffend die Umstellung des bisherigen Gebührenausmaßes für die Gensdarmeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, aus Anlaß ihrer Vorladungen als Zeugen in Straffällen vor die Civil-Strafgerichte, dann vor die Militärgerichte oder bei Gefälls-Strafverhandlungen, auf österreichische Währung	III	11	12
5. "	Ministerial-Erklärung, ausgewechselt gegen eine gleichlautende Erklärung des fürstlich Lippe'schen Cabinetsministeriums zu Detmold ddo. 22. December 1858, über die Behandlung des beweglichen Nachlasses der in dem einen Staate verstorbenen Unterthanen des anderen Staates	IV	17	17
7. "	Verordnung der Ministerien des Innern und der Finanzen giltig für das Herzogthum Salzburg, betreffend die Ablösung oder Regulirung der landesfürstlichen reservatmäßigen Bezüge von Holzverkaufs-Stockrechten	II	8	10
9. "	Erlaß des Finanzministeriums, wirksam für alle Kronländer, über das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei nach Serbien und den Donaufürstenthümern . . .	II	9	10
10. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für den ganzen Umfang des Reiches, womit die Einberufung der Conventionsmünz-Zweikreuzer- und der Zehn-Centesimi-Stücke verfügt wird	III	12	13
10. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für alle Kronländer, bezüglich der Stämpelbehandlung der Zeugnisse, welche zur Nachweisung der Bedingungen zur gesetzlichen Befreiung von der allgemeinen Wehrpflicht beigebracht werden müssen	III	13	14

*

4

Data Ustawy, Patentu lub Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1859.	rozporządzenia z dnia 13. Maja 1859. r. N. 88. Dziennika Praw Państwa, względem dodatku do należytości stęplowej	XXVII	98	281
27. Maja	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, o zniesieniu głównego urzędu celnego klasy II. w Ptuju	XXVIII	100	285
28. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące w Siedmiogrodzie, Województwie Serbskiém, Banacie Temeskim, Slawonii i Pograniczu Wojskowém, o wolności myta dla dozorców linii telegrafowej konno lub wozem jadących. .	XXVIII	101	286
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, o wyniesieniu głównego urzędu celnego klasy II. w dworcu Bogumińskim (Oderburgskim) na główny urząd celny klasy I.	XXVIII	102	286
2. Czerw.	Cesarskie rozporządzenie, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, mocą którego ustanowioném zostaje, o ile koszta żywności, łożone na uwięzionych ze stanu cywilnego w ciągu trwania kary, z własnego ich majątku mają być wynagrodzone i ściągnięte.	XXIX	105	288
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, o zniesieniu pobocznych urzędów celnych klasy II. San Serafino i Bellaguarda w Lombardyi.	XXVIII	103	286
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we Węgrzech, względem przeniesienia starostwa górniczego z Szemnic do Bystrzycy Bańskiéj, i zniesienia komisaryjatu górniczego w Bystrzycy Bańskiéj.	XXVIII	104	286
11. „	Cesarskie rozporządzenie, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dotyczące wypłaty prowizyj dobrowolnéj pożyczki z roku 1854. na ciąg stosunków przez wypadki wojenne sprowadzonych.	XXIX	106	290
11. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dotyczące zakazu wywozu żelaza do Serbii, Bosnii i księstw Naddunajskich	XXIX	107	291
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, o wyniesieniu ubocznych urzędów celnych klasy I. w Capodistria i Lussinpiccolo na główne urzędy celne klasy II.	XXX	110	298
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, o chwili rozpoczęcia działalności ustawy notaryjalnej w okręgach wyższych sądów krajowych: Krakowskiego i Lwowskiego . .	XXX	111	298
14. „	Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia, którém w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 29. Maja 1859. r. zaprowadza się nowy porządek studyjów i egzaminu na magisteryjum i stopień doktora farmaceutyki po wszystkich farmaceutycznych zakładach naukowych Cesarstwa . . .	XXXI	113	301

*

Data Ustawy, Patentu lub Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1859.				
23. Lipca	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, o rozpoczęciu działalności ustawy notaryjalnéj w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.	XXXIX	137	492
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu, o rozwiązaniu ubocznych urzędów celnych Villanowa, Marchesana, Guarda-Veneta, Stienta i Caselle w Weneckiém nad Padem.	XXXIX	138	492
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu i Naczelnéj Komendy Wojskowéj, obowiązujące w Pograniczu, o rozciągnieniu wydanego dla Węgier i dawnych jego krajów ubocznych Najwyższego postanowienia z dnia 13. Marca 1859. r. (Dz. Pr. P. N. 51.) względem zaniechania prerogatywy do kopania węgli kamiennych, przysłużającéj skarbowi, jako posiadaczowi gruntowemu, także i na Pogranicze Wojskowe.	XL	141	495
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, w których zaprowadzona jest niższo-austryjacka meca jako wyłączna miara na rzeczy sypkie, przypuszczające w dodatku do rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858., (Dz. Pr. P. N. 28, §. 3), także miary na węgle o 4 i 8 mecach.	XXXIX	139	493
27. „	Rozrządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu i Skarbu, tudzież Naczelnéj Komendy Wojskowéj, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dotyczące zniesienia ograniczeń obrotu i żeglugi, z powodu wojny zarządzonych. . . .	XXXIX	140	493
28. „	Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnetrznych i Sprawiedliwości, obowiązujące w tych krajach koronnych, dla których wydaną została ustawa z dnia 5. Lipca 1853. r. N. 130 Dz. Pr. P., mocą którego zarządzone zostają w skutek Najwyższéj uchwały z dnia 20. Lipca 1859 r. niektóre ułatwiające postanowienia względem postepowania sądów realnych przy wydaniu reluicyjnych kapitałów oswobodzenia gruntów właścicielom realności, z których posiadaniem reluowane prawa połączone były	XL	142	495
30. „	Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, obowiązujące w całym obrebie Cesarstwa, mocą którego obwieszczone zostają ustawy domowe książąt Thurn i Taksis przez Najjaśniejszego Pana potwierdzone.	XLI	145	499
1. Sierp.	Rozrządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu, obowiązujące w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, o urządzeniu i traktowaniu skarg przeciw dłużnikom w ciągu postępowania ugodnego.	XL	143	496
1. „	Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu, dotyczące przeniesienia urzędu powiatowego dla powiatu Uhnowskiego z Rawy do Uhnowa w Galicyi	XLII	146	520

*

Data Ustawy, Patentu lub Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1859. 4. Sierp.	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, obowiązujące w królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim, mocą którego uzupełnione zostają postanowienia o tabularnych zanotowaniach kolejności, zawarte w ustawie tabularnéj z dnia 15. Grudnia 1855. r. N. 222. Dz. Pr. P. . . .	XLII	147	520
4. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, o zarządzeniach celnych z powodu utworzonéj ku Lombardyi linii celnéj. . . .	XLII	148	520
8. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące w Siedmiogrodzie, o celném postępowaniu z drzewem opałowem i ordynaryjnem drzewem wyrobowem w transporcie krajowym względem przestrzeni granicznéj przez Rothenthurm i Tomös.	XLIII	149	523
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia, mocą którego obwieszcza się zmiana postanowienia, zawartego w Najwyższym reskrypcie z dnia 9. Grudnia 1854 (D. Pr. P. N. 315.) co do tego, w jakiéj objętości język niemiecki po wszystkich gimnazyjach, wyjąwszy Lombardzko-Weneckie, uważany być ma za język naukowy.	XLIII	150	523
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, obowiązujące w Siedmiogrodzie, mocą którego objaśnia się w skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 22. Lipca 1859. r. §. 12. Cesarskiego patentu z dnia 28. Maja 1853 (Dz. Pr. P. N. 100), pod względem utrzymanego prawa spólności dóbr dla małżonków Saskiego narodu w Siedmiogrodzie. . . .	XLIII	151	524
12. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, o linii celnéj ku Lombardyi od Lacisse do Peschiery.	XLIII	152	524
15. „	Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, co się tyczy postępowania przy wydaniu prywatnych zapisów długu, znajdujących się w urzędach poborowych (urzędach depozytów sądowych) dla pupilów, którzy pełnoletnimi się stali	XLV	154	530
17. „	Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości, tudzież Nadkomendy Wojskowéj i Najwyższéj Władzy Policyjnéj, dotyczące urosłych w czasie przed zaprowadzeniem C. K. sądów aż do chwili rozpoczęcia działalności Cesarskiego rozporządzenia z dnia 2. Czerwca 1859. r. (Dz. Pr. P. N. 105.), a do tego czasu jeszcze nie ściągnionych kosztów wyżywienia więźniów w królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, tudzież w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.	XLV	155	531

Data Ustawy, Patentu lub Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1859.				
5. Wrześ.	Rozrządzenie wszystkich Ministeryj i Władz Centralnych, którem obwieszczone zostaje Najwyższe Postanowienie z dnia 13. Czerwca 1859 o zniesieniu kary degradacyi co się tyczy c. k. urzędników rządowych.	XLVII	171	545
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, o rozpoczęciu działalności ustawy notaryjalnéj w Województwie Serbskiem i Banacie Temeskim.	XLVI	164	540
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, o postępowaniu celném ze zbożem i owocami strączkowemi, tudzież z mąką i produktami mielnemi w przywozie z Lombardyi do Tyrolu.	XLVI	165	540
8. „	Cesarskie Rozporządzenie, obowiązujące w Czechach, Morawii i Szląsku, mocą którego ustanawia się stanowcze wynagrodzenie dziesięciny górniczéj.	XLIX	178	552
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu, obowiązujące w mieście Krakowie i jego dawnym okręgu, dotyczące regulacyi księgi górniczéj co do kopalń, w dawnym okręgu miasta Krakowa położonych.	XLVI	166	540
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Monarchii, o zniesieniu dyrekcyi skarbowéj powiatowéj Wels, i przekazaniu jéj czynności urzędowéj dyrekcyjom skarbowym powiatowym w Lincu i Ried.	XLVI	167	542
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące w krajach koronnych powszechnego obrębu celnego, dotyczące upoważnienia głównych urzędów celnych Peschiera, Verona, Vicenza, Padua, Treviso i głównego urzędu celnego S. Lucia w Wenecyi, do postępowania z przesyłkami kolei żelaznéj za pomocą kartki opowiedniczéj.	XLVI	168	543
11. „	Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu, obowiązujące w księstwie Bukowińskiem, mocą którego w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 5. Września 1859. r. względem postępowania w przekazaniu kapitałów oswobodzenia gruntowego wydane zostają niektóre postanowienia.	XLVII	172	546
12. „	Rozporządzenie Naczelnéj Komendy Wojskowéj, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, atoli łącznie z komunami granicznemi, dotyczące ustanowienia taksy uwolnienia od wojska na rok 1860.	XLVII	173	546
15. „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, mocą którego ustanowione zostaje ażyjo dla prowizyj pożyczki narodowéj, przypadających do wypłaty w miesiącach Październiku, Listopadzie i Grudniu.	XLVI	169	543

*

Datum des Gesetzes, Patentes oder der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nr. des Gesetzes	Seite
1859.				
27. Oktbr.	Verordnung des Ministeriums des Innern, mit welcher die Ziffer des, von den Sträflingen zu leistenden Verpflegskosten-Ersatzes für alle zunächst unter der Aufsicht und Leitung der politischen Landesstellen stehenden Strafanstalten für die ersten fünf Jahre bestimmt wird.	LI	197	570
28. "	Erlaß der Ministerien der Finanzen, des Innern und des Handels, wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, betreffend die Einschränkung des Freihafengebietes von Fiume, und die hiedurch nothwendig gewordenen Verfügungen.	LII	201	576
29. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes, über die Aufhebung der Waarencontrols- und Verzehrungssteuerämter Altheim und Mattighofen im Finanzbezirke Ried.	LI	198	571
29. "	Erlaß der Ministerien der Justiz und der Finanzen, wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, über die Stämpelpflichtigkeit der Forderungsanmeldungen bei den, im Vergleichsverfahren wegen Zahlungseinstellungen, als Gerichtscommissäre bestellten k. k. Notaren	LII	202	576
30. "	Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Finanzen und der Polizei, dann des Armee-Ober-Commando, wirksam für alle Kronländer, betreffend die Einführung von Paßkarten.	LI	199	571
1. Novbr.	Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des Militärgränzlandes, über die Behandlung der zum Bergbaubetriebe nothwendigen Privateisenbahnen mit Bezug auf das Expropriationsrecht, dann über die Ertheilung der erforderlichen Baubewilligung.	LI	200	574
4. "	Erlaß des Finanzministeriums, über die Rückvergütung der Verzehrungssteuer für die, über die Gränzen des venetianischen Königreiches ins Ausland ausgeführten gebrannten geistigen Flüssigkeiten.	LII	203	577
7. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des Venetianischen, wegen Erstreckung des Einziehungstermines für sämmtliche Kategorien der auf Conventionsmünze lautenden Noten der österreichischen Nationalbank. . .	LII	204	577
8. "	Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen, wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des venetianischen Verwaltungsgebietes, des Königreiches Dalmatien und der Militärgränze, betreffend die von den Privatschuldnern der gemeinschaftlichen Waisencassen zu tragende Einkommensteuer und zu berichtigenden Verzugszinsen.	LII	205	578

Datum des Gesetzes, Patentes oder der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nr. des Gesetzes	Seite
1859.				
29. Novbr.	Kaiserliche Verordnung, giltig für den ganzen Umfang des Reiches womit der §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches aufgehoben wird.	LV	217	616
30. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für alle Kronländer, womit die österreichischen Gläubiger des bestandenen lombardisch-venetianischen Monte zur Anmeldung ihrer Forderungen und Vorlage der bezüglichen Papiere aufgefordert werden.	LV	218	616
30. "	Verordnung des Finanzministeriums, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme von Dalmatien, über die bedingnißweise Erhöhung des Verzehrungssteuerrückvergütungs-Betrages für ausgeführtes Bier.	LV	219	618
3. Decbr.	Verordnung des Ministers des Innern, der Justiz und der Finanzen, giltig für alle Kronländer, in welchen die Ministerialverordnung vom 3. Juli 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 169, wirksam ist, womit die Gebühren der Beamten bei Commissionen in den, nahe bei den Amtsorten gelegenen Ortschaften geregelt werden.	LVII	221	623
12. "	Erlaß des Finanzministeriums, giltig für alle Kronländer, womit die Berichtigung der vom 1. Jänner 1860 an fällig werdenden Zinsen des freiwilligen Anlehens vom Jahre 1854 in klingender Silbermünze verfügt wird.	LVI	220	621
14. "	Verordnung des Justizministeriums und des Ministeriums für Cultus und Unterricht, giltig für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, betreffend die Dispensen von Beibringung der Tauf- (Geburts-) Scheine bei Ehen der Katholiken	LVII	222	623
15. "	Kundmachung des Finanzministeriums, über die Auflösung des Controlsamtes in Palmanowa	LVII	223	625
16. "	Verordnung des Justizministeriums, giltig für jene Kronländer, für welche das kaiserliche Patent vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassen wurde, mit der Bestimmung des Gerichtes, bei welchem das Begehren um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand gegen rechtskräftige gerichtliche Erkenntnisse über die, unter das Patent vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, fallenden Holz-, Weide- und Forstproduktenbezugs- dann Servituts- und gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechte anzubringen ist	LVII	224	625
19. "	Erlaß des Ministers des Innern, giltig für den ganzen Umfang des Reiches, betreffend die Auflassung der Kreisbehörden im Erzherzogthume Oesterreich unter der Enns und im Herzogthume Steiermark	LVII	225	626

*

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

I. Stück.

Ausgegeben und versendet am 26. Jänner 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt I.

Wydany i rozesłany dnia 26. Stycznia 1859.

1.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 19. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, I. Stück, Nr. 1, ausgegeben am 1. Jänner 1859),

wirksam für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militär-gränze,

über die Zustellungsgebühren in politischen und in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten.

Aus Anlaß einer Anfrage über die Bestimmungen der Verordnung vom 3. Juli 1854, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes *), wird erklärt, daß in politischen und in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten den Dienern:

1. bei Zustellungen in einer Entfernung von mehr als einer halben Meile vom Amtsorte nur allein die Zustellungsgebühr von Siebzehn und einem halben Kreuzer Oesterreichische Währung;

2. bei Zustellung mehrerer Exemplare desselben Actes für jedes Exemplar ohne Unterschied die Zustellungsgebühr;

3. bei Zustellungen aber, die zugleich mit dem Vollzuge einer Amtshandlung in Sachen der nämlichen Partei stattfinden, keine Zustellungsgebühr, sondern nur das Ganggeld zuzukommen hat.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

2.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 28. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, I. Stück, Nr. 2, ausgegeben am 1. Jänner 1859),

mit einer Erläuterung des §. 55 des neuen Gebührenreglements in Betreff der Zulässigkeit der freiwilligen Abtretung oder Pfändung der Gagen der Militärbeamten.

Zur Behebung vorgekommener Anfragen und Zweifel wird allgemein bekannt gemacht, daß laut der, im Allerhöchsten Auftrage Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät anher gemachten Eröffnung der Militär-Central-Kanzlei vom 12. December 1858, Nr. 3862-C. K., das Patent vom 25. October 1798 (Justiz-Gesetz-Sammlung, Zahl 436), enthaltend das Verbot der freiwilligen Abtretung oder Pfändung der Gehalte öffentlicher oder landesfürstlicher Beamten, soweit es Militärbeamte betrifft, durch den §. 55 des neuen Gebührenreglements als aufgehoben zu betrachten ist.

Erzherzog **Wilhelm** m. p.,
Feldmarschall-Lieutenant.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 174, Seite 472.

1.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z d. 19. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część I. Nr. 1, wydana dnia 1. Stycznia 1859)

obowiązujące w całéj Monarchii z wyjątkiem Lombardzko-Weneckiego Królestwa i Pogranicza wojskowego,

co do należytości doręczenia w sprawach prawnych politycznych i cywilnych.

Z powodu zapytania względem postanowień rozporządzenia z d. 3. Lipca 1854 Nr. 169 Dziennika Praw Państwa *) oświadcza się, że w sprawach prawnych politycznych i cywilnych należy zapłacić sługom:

1. za doręczenia w odległości większéj niż pół mili od miejsca urzędowego jedynie należytość doręczenia siedmnastu i pół krajcarów w walucie austryjackiej;

2. za doręczenie kilka egzemplarzy tego samego aktu należytość doręczenia od każdego egzemplarza bez różnicy;

3. za doręczenia jednak, które mają miejsce równocześne z wykonaniem urzędowéj czynności w rzeczach téj saméj strony, i nie należytość doręczenia, tylko drożne.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

2.

Okólnik Nadkomendy Wojskowéj z dnia 28. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część I., Nr. 1, wydana dnia 1. Stycznia 1859),

zawiérający objaśnienie §. 55 nowego regulaminu należytości względem dopuszczalności dobrowolnego ustąpienia lub zastawienia płacy urzędników wojskowych.

Dla uchylenia zachodzących zapytań i wątpliwości podaje się do powszechnéj wiadomości, iż na mocy oświadczenia wojskowéj kancelaryi centralnéj z d. 12. Grudnia 1858, Nr. 3862— K. C., przesłanego tu z Najwyższego Rozkazu Jego Cesarsko Królewskiéj Apostolskiéj Mości, patent z d. 25. Października 1798 (zbiór Ustaw Sądowych, L. 436), zawiérający zakaz dobrowolnego ustąpienia lub zastawienia płacy publicznych lub Cesarskich Urzędników, o ile się urzędników wojskowych dotyczy, uważany być winien jako zniesiony przez §. 55. nowego regulaminu należytości.

Arcyksiąze **Wilhelm** m. p.
Feldmarszałek-Porucznik.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XXXIV, Nr. 174, Stron. 472.

3.

Verordnung des Justizministeriums vom 29. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, 1. Stück, Nr. 3, ausgegeben am 1. Jänner 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

in Betreff des Benehmens der Gerichte bei Todfällen königlich-hannoverischer Staatsangehörigen.

Nach den Gesetzen des Königreiches Hannover ist das betreffende hannoverische Gericht, wenn ein österreichischer Unterthan in dem dortigen Staatsgebiete stirbt, verpflichtet, diejenigen Maßregeln zu treffen, welche zur Sicherstellung des Nachlasses nothwendig sind.

Hatte der verstorbene Oesterreicher in Hannover nur einen vorübergehenden Aufenthalt, so hat das betreffende hannoverische Gericht regelmäßig auf die Vornahme der vorhin gedachten Sicherungsmaßregeln sich zu beschränken.

Wenn der verstorbene Oesterreicher aber in Hannover seinen eigentlichen Wohnsitz oder auch nur seinen gewöhnlichen Aufenthaltsort gehabt hat, so ist das betreffende hannoverische Gericht nach §. 9 der bürgerlichen Proceßordnung verpflichtet, sich der Entscheidung der Klagen:

1. wodurch Erbschaften oder Vermächtnisse in Anspruch genommen werden;
2. der Erben als solcher gegen einander;
3. der Erbschaftsgläubiger, und
4. auf Erfüllung letztwilliger Anordnungen, sobald solche Klagen bei demselben angestellt werden, zu unterziehen und auf Antrag der dazu Betheiligten, in Gemäßheit des §. 501 der bürgerlichen Proceßordnung auch ein Edictalverfahren in den Fällen einzuleiten:

a) wenn kein Erbe sich findet, behufs der Ausmittlung der Erbberechtigten;
b) wenn bei bekannten Erbberechtigten einige ein näheres, oder doch gleich nahes Erbrecht zu haben vermeinen, behufs der Sicherung derselben, und

c) wenn die Erbschaft unter der Rechtswohlthat des Inventars mit Beobachtung der dießfälligen gesetzlichen Vorschriften angetreten ist, und zwar hinsichtlich aller, welche Ansprüche auf Befriedigung an die Verlassenschaft zu haben glauben.

3.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 29. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część I., Nr. 3, wydana dnia 1. Stycznia 1859),

obowiązujące w całem Cesarstwie, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem postępowania sądów na wypadek śmierci przynależnych Królestwa Hanowerskiego.

Wedle ustaw Królestwa Hanowerskiego obowiązany jest dotyczący sąd hanowerski, gdy poddany Austryjacki umrze w terytoryum tamtego Państwa, przedsięwziąść takie środki, jakie potrzebne są do zabezpieczenia spadku.

Jeżeli zmarły poddany Austryjacki miał w Hanowerze tylko przechodni pobyt, tedy dotyczący sąd hanowerski ograniczy się w zasadzie na przedsiębranie pomienionych wyżéj środków zabezpieczenia.

Jeżeli zaś zmarły poddany austryacki miał w Hanowerze swoje właściwe mieszkanie albo tylko owe zwyczajne miejsce pobytu, tedy dotyczący sąd hanowerski obowiązany jest wedle §. 9 procedury cywilnéj zająć się rozstrzygnieniem pozwów:

1. mocą których roszczone są pretensye o dziedzictwo lub legata;
2. spadkobierców jako takich przeciw sobie;
3. wierzycieli spadku, tudzież
4. o wypełnienie rozporządzeń ostatniéj woli, skoro pozwy takie przedłożone mu będą i na wniosek interesowanych wprowadzić także na mocy §. 501 procedury cywilnéj postępowanie edyktalne w wypadkach:

a) gdy nieznajduje się spadkobierca, względem wyśledzenia uprawnionych do spadku;
b) gdy ze znanych uprawnionych do spadku jedni sądzą mieć bliższe lub przecie równobliskie prawo do spadku, celem zabezpieczenia tychże, tudzież

c) gdy dziedzictwo przyjętem było z dobrodziejstwem inwentarza z zachowaniem dotyczących przepisów prawnych, a to względem wszystkich, którzy sądzą mieć pretensye do zaspokojenia ze spadku.

Die Gerichte werden hiernach in Gemäßheit des §. 23 des Patentes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes *), angewiesen, bezüglich der hierlandes befindlichen beweglichen Nachlässe verstorbener königlich-hannoverischer Unterthanen nach dem Grundsatze der Gegenseitigkeit vorzugehen.

Graf **Nádasdy** m. p.

4.

Verordnung des Justizministeriums vom 29. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, I. Stück, Nr. 4, ausgegeben am 1. Jänner 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend das Benehmen der Gerichte bei Todfällen königlich-württembergischer Staatsangehörigen.

Zu Folge einer Erklärung der königlich-württembergischen Regierung kommt bezüglich der Behandlung beweglicher Nachlässe der im dortseitigen Staatsgebiete verstorbenen österreichischen Unterthanen der Grundsatz zur Anwendung, daß zur Vornahme der Theilungsgeschäfte der ordentliche Richter des Verstorbenen, also der Richter des Wohnortes, zuständig ist.

Im Falle des Todes eines österreichischen Staatsangehörigen tritt daher stets die Vorfrage ein, ob der Letztere seinen Wohnort im rechtlichen Sinne im Königreiche Württemberg hatte oder nicht.

Im ersteren Falle wird durch die zuständige württembergische Theilungsbehörde die Verlassenschaftsinventur und Theilung vorgenommen, wogegen im zweiten Falle zwar die dringendsten Maßregeln zur Sicherung des beweglichen Nachlasses getroffen werden, im Uebrigen aber alles Weitere der zuständigen ausländischen Theilungsbehörde überlassen wird.

Die Gerichte werden hiernach in Gemäßheit des §. 23 des Patentes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes **), angewiesen, bezüglich der hierlandes befindlichen beweglichen Nachlässe königlich-württembergischer Unterthanen nach dem Grundsatze der Gegenseitigkeit vorzugehen.

Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843, zweiter Band.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843, II. Band.

Poleca się tedy sądom na mocy §. 23 patentu z dnia 9. Sierpnia 1854, Nr. 208 Dziennika Praw Państwa *) postępować wedle zasady wzajemności względem znajdujących się w tutejszym Kraju ruchomych spadków zmarłych poddanych Królestwa Hanowerskiego.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

4.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 29. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część I, Nr. 4, wydana d. 1. Stycznia 1859),

obowiązujące w całém Cesarstwie z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem postępowania sądów na wypadek śmierci przynależnych Królestwa Wirtemberskiego.

W skutek oświadczenia Rządu Królewsko-Wirtemberskiego przyjętą została względem postępowania z ruchomemi spadkami poddanych austryackich, zmarłych w terytoryum tamtejszego Państwa ta zasada, że do przedsiębrania spraw podziału właściwy jest zwyczajny sędzia zmarłego, przeto sędzia miejsca zamieszkania.

Na wypadek śmierci przynależnego Państwa austryackiego zachodzić tedy zawsze będzie poprzednie pytanie, czy tenże ostatni ma swoje pomieszkanie w znaczeniu prawném w Królestwie Witemberskiém, lub nie.

W piérwszym wypadku przedsięweźmie właściwa wirtemberska władza podziału inwenturę spadku i podział, zaś w drugim wypadku przedsięwzięte wprawdzie zostaną najpilniejsze środki celem zabezpieczenia ruchomego spadku, zresztą zaś pozostawioném będzie wszystko dalsze właściwéj zagranicznéj władzy podziału.

Poleca się tedy sądom na mocy §. 23 patentu z d. 9. Sierpnia 1854, Nr. 208 Dziennika Praw Państwa**), postępować na zasadzie wzajemności względem znajdujących się w tutejszym Kraju ruchomych spadków poddanych Królestwa Wirtemberskiego.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLVI, Nr. 295, Stron. 843, Tom drugi.

**) Tamże, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLVI, Nr. 295, Stron. 843, Tom drugi.

5.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, I. Stück, Nr. 5, ausgegeben am 1. Jänner 1859),

giltig für alle Kronländer,

mit der Bestimmung der Cassen, bei welchen die österreichischen Scheidemünzen gegen Landesmünze umgewechselt werden.

In Vollziehung der Anordnung des §. 19 des kaiserlichen Patentes vom 27. April 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XVI. Stück, Nr. 63 *), werden nachstehende Cassen bestimmt, bei welchen vom Monate Jänner 1859 angefangen die österreichischen Scheidemünzen gegen Landesmünze auf Verlangen umgewechselt werden, wenn die zum Austausch bestimmte Summe bei der Silberscheidemünze nicht weniger als 40 fl., bei der Kupferscheidemünze nicht weniger als 10 fl. beträgt:

1. In Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Tirol und Vorarlberg, Steiermark, Kärnthen, Krain, im Küstenlande, Dalmatien, Böhmen, Mähren, Schlesien, Ost- und Westgalizien, in der Bukowina, Siebenbürgen, in der Wojwodina mit dem Temeser Banate, dann in Kroatien und Slawonien: die Landes-Hauptcassen zu Wien, Linz, Salzburg, Innsbruck, Gratz, Klagenfurt, Laibach, Triest, Zara, Prag, Brünn, Troppau, Lemberg, Krakau, Czernowitz, Hermannstadt, Temesvar und Agram;

2. in Ungarn die Landes-Hauptcasse zu Ofen und die Filial-Landescassen zu Preßburg, Oedenburg, Großwardein und Kaschau;

3. in der Lombardie und Venedig die Landes-Hauptcassen zu Mailand und Venedig, nebst den Provinzial- (Finanzbezirks-) Cassen zu Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lodi, Mantua, Pavia, Morbegno, Belluno, Padua, Rovigo, Treviso, Udine, Verona und Vicenza.

Uebrigens wird ausdrücklich erinnert, daß diese Umwechslungen alle Gattungen der im gesetzlichen Umlaufe befindlichen österreichischen Scheidemünzen zu umfassen, und daß von denselben nachbenannte Münzsorten bis zu dem Zeitpuncte, an welchem eine jede derselben außer Umlauf gesetzt wird, zu Folge §. 12 des erwähnten kaiserlichen Patentes im nachstehenden gesetzlichen Werthe der österreichischen Währung zu gelten habe:

Silberscheidemünzen.

Das 6-Kreuzerstück mit der Jahreszahl 1848, 1849 . . . 10 Neukreuzer.

Kupferscheidemünzen.

Das 2-Kreuzerstück und 10-Centesimistück . . . . 3 Neukeuzer.

Das 1-Kreuzerstück und 5-Centisimistück . . . . 1.5 „

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XIV. Stück, Nr. 63, Seite 210.

5.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 30. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część I, Nr. 5, wydana dnia 1. Stycznia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

z oznaczeniem kas, w których Austryjacka moneta zdawkowa zamieniana będzie na monetę krajową.

W wykonaniu Rozporządzenia §. 19 Cesarskiego Patentu z dnia 27. Kwietnia 1858 r. (Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr, 63 *), oznaczają się następujące kasy, w których wymieniane będą na żądanie, począwszy od miesiąca Stycznia 1859 r., Austryjackie monety zdawkowe na monetę krajową, jeżeli przeznaczona do wymiany summa nie wynosi mniéj niżeli 40 złt. srebrną monetą zdawkową, a miedzianą monetą zdawkową nie mniéj niż 10 złt:

1. W Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, Salzburgu, Tyrolu i Vorarlbergu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Dalmacyi, Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi wschodniéj i zachodniéj, w Bukowinie, Siedmiogrodzie, w Wojewodynie z Banatem Temeskim, niemniéj w Kroacyi i Slawonii: główne kasy krajowe w Wiédniu, Lincu, Salzburgu, Insbruku, Gradcu, Celowcu, Lublanie, Tryjeście, Zadrze, Bernie, Opawie, Lwowie, Krakowie, Czerniowcach, Sybinie, Temeszwarze i Zagrzebiu;

2. w Węgrzech główna kasa krajowa w Budzie i filialna kasa krajowa w Preszburgu, Szopsoniu (Oedenburgu), Wielkim-Waradzie i Koszycach;

3. w Lombardyi i Weneckiém główne kasy krajowe w Medyjolanie i Wenecyi wraz z kasami prowincyjonalnemi (skarbowo-powiatowemi) w Bergamo, Brescii, Como, Cremonie, Lodi, Mantui, Pawii, Morbegno, Belluno, Padwie, Rovigo, Treviso, Udine, Weronie i Wicency.

Zresztą przypomina się wyraźnie, że wymiany te obejmować winny wszelkie gatunki Austryjackich monet zdawkowych, znajdujących się w prawnym obiegu, i że z nich wymienione niżéj monety aż do chwili, w któréj każda z nich wywołaną będzie z obiegu, w skutek §. 12 pomienionego Patentu Cesarskiego mieć będzie następującą wartość prawną w walucie Austryjackiéj:

Srebrne monety zdawkowe.

6-krajcarówka z liczbą roku 1848, 1849 . . . . 10 nowych krajcarów.

Miedziane monety zdawkowe.

2-krajcarówka i 10-centezymówka . . . . 3 nowe krajcary

1-krajcarówka i 5-centezymówka . . . . 1.5 „ „

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy. Część XIV, Nr. 63, Stronica 210.

Das 3-Centesimistück . . . . 1 Neukreuzer.

Das $\frac{1}{2}$-Kreuzer- und 1-Centesimostück . . . . 0.5 "

Zu den hiernach von den Cassen zu leistenden Zahlungen können in den Kronländern außerhalb des lombardisch-venetianischen Königreiches, mit Rücksicht auf den Absatz 4 der kaiserlichen Verordnung vom 30. August 1858 (XXXIV. Stück, Nr. 131 des Reichs-Gesetz-Blattes *), auch Banknoten österreichischer Währung, und mit Rücksicht auf den Absatz 5 der kaiserlichen Verordnung vom 26. December 1858 (LIX. Stück, Nr. 244 des Reichs-Gesetz-Blattes **), auch auf Conventionsmünze lautende Banknoten nach dem Maßstabe von 105 Gulden österreichischer Währung zu 100 Gulden Conventionsmünze verwendet werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 131, Seite 372.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, LVII. Stück, Nr. 244, Seite 637.

3-centezymówka . . . . 1 now. krajcara
½ krajcarówka i 1 centezymówka . . . . 0.5 now. krajcara.

Do wypłat, wedle tego przez kasy czynionemi być mających, użytemi być mogą w Krajach koronnych poza Lombardzko-Weneckiém Królestwem ze względem na ustęp 4. Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 30. Sierpnia 1858 r. (Część XXXIV, Nr. 131 Dziennika Praw Państwa *), także banknoty w walucie Austryjackiéj, a ze względem na ustęp 5. Rozporządzenia Cesarskiego z dnia 26. Grudnia 1858 r. (Część LIX Nr. 244 Dziennika Praw Państwa **), także banknoty, opiewające na monetę konwencyjną wedle skali 105 złotych w walucie Austryjackiéj na 100 złotych reńskich w monecie konwencyjnéj.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXII, Nr. 131, Stron. 372.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część LVII, Nr. 244, Stronica 637.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 28. Jänner 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt II.

Wydany i rozesłany dnia 28. Stycznia 1859.

6.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern und der Justiz, des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde vom 27. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 13. Jänner 1859),

wirksam für alle Kronländer,

wodurch die Beschlüsse der deutschen Bundesversammlung vom 6. November 1856 und vom 12. März 1857, betreffend den Schutz des literarischen und artistischen Eigenthumes, kundgemacht werden.

Die deutsche Bundesversammlung hat in ihrer Sitzung vom 6. November 1856 nachstehenden Beschluß gefaßt:

Der durch den Artikel 2 des Bundesbeschlusses vom 9. November 1837 *) und den Bundesbeschluß vom 19. Juni 1845 **) für Werke der Literatur und der Kunst gegen Nachdruck und mechanische Vervielfältigung gewährte Schutz; sowie derjenige Schutz, welcher durch besondere Bundesbeschlüsse im Wege des Privilegiums für die Werke einzelner bestimmter Autoren gewährt worden ist, wird dahin erweitert, daß dieser Schutz zu Gunsten der Werke derjenigen Autoren, welche vor dem Bundesbeschlusse vom 9. November 1837 verstorben sind, noch bis zum 9. November 1867 in Kraft bleibt.

Jedoch findet der gegenwärtige Bundesbeschluß nur auf solche Werke Anwendung, welche zur Zeit noch im Umfange des ganzen Bundesgebietes durch Gesetze oder Privilegien gegen Nachdruck oder Nachbildung geschützt sind.

Ferners hat die deutsche Bundesversammlung in ihrer Sitzung vom 12. März 1857 folgenden Beschluß gefaßt:

Die durch den Bundesbeschluß vom 22. April 1841 ***) zum Schutze der inländischen Verfasser dramatischer und musikalischer Werke gegen unbefugte Aufführung und Darstellung derselben im Umfange des Bundesgebietes vereinbarten Bestimmungen, werden wie folgt erweitert:

I. Die öffentliche Aufführung eines dramatischen oder musikalischen Werkes im Ganzen oder mit Abkürzungen, darf nur mit Erlaubniß des Autors, seiner Erben oder sonstigen Rechtsnachfolger stattfinden, so lange das Werk nicht durch den Druck veröffentlicht worden ist. Das ausschließende Recht, diese Erlaubniß zu ertheilen, steht dem Autor lebenslänglich und seinen Erben oder sonstigen Rechtsnachfolgern noch zehn Jahre nach seinem Tode zu.

II. Auch in dem Falle, daß der Autor eines dramatischen oder musikalischen Werkes sein Werk durch den Druck veröffentlicht, kann er sich und seinen Erben oder son-

---

*) Justiz-Gesetz-Sammlung Nr. 483,

**) Justiz-Gesetz-Sammlung Nr. 897.

***) Justiz-Gesetz-Sammlung Nr. 537.

6.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw zagranicznych, Spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, Nadkomendy wojskowéj i Najwyższéj Władzy policyjnéj z dnia 27. Grudnia 1858 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część II., Nr. 6, wydana dnia 13. Stycznia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego obwieszczają się postanowienia zgromadzenia Rzeszy Niemieckiéj z dnia 6. Listopada 1856 i z dnia 12. Marca 1857, co do ochrony własności literackiéj i artystycznéj.

Zgromadzenie Rzeszy Niemieckiéj powzięło w posiedzeniu z dnia 6. Listopada 1856 następującą uchwałę:

Ochrona, przyznana artykułem 2. postanowienia Związku z dnia 9. Listopada 1837*) i postanowieniem Związku z dnia 19. Czerwca 1845**) dziełom piśmiennictwa i sztuki przeciw przedrukowi i mechanicznemu rozmnożeniu, jako téż ochrona, którą przyznano mocą szczególnych uchwał związku drogą przywileju dla dzieł pojedyńczych pewnych autorów, rozszerza się w ten sposób, iż ochrona ta na rzecz dzieł tych autorów, którzy zmarli przed uchwałą związku z dnia 9 Listopadu 1837, pozostaje jeszcze w mocy aż do dnia 9. Listopada 1867 r.

Niniejsza wszakże uchwała Związku ma tylko do takich dzieł zastósowanie, które teraz jeszcze w obrębie całego terytoryum Rzeszy chronione są ustawami lub przywilejami przeciw przedrukowi lub naśladowaniu.

Daléj powzięło zgromadzenie Rzeszy Niemieckiéj w posiedzeniu swém z dnia 12. Marca 1857 następującą uchwałę:

Postanowienia, przyjęte uchwałą Związku z dnia 22. Kwietnia 1841 ***) w obronie krajowych autorów dzieł dramatycznych i muzykalnych przeciw nieupoważnionemu wprowadzaniu i przedstawianiu tychże w obrębie terytoryum Związku, rozszérzają się jak następuje:

I. Publiczne przedstawienie dzieła dramatycznego lub muzykalnego w całości lub z skróceniami, jak długo dzieło drukiem ogłoszone nie jest, może jedynie mieć miejsce za przyzwoleniem autora, jego spadkobierców lub innych następców prawnych. Wyłączne prawo udzielenia pozwolenia przysłuża autorowi dożywotnie, a jego spadkobiercom lub innym następcom prawnym jeszcze przez dziesięć lat po jego śmierci.

II. Także w wypadku, gdy autor dzieła dramatycznego lub muzykalnego dzieło swoje drukiem ogłosi, zastrzedz on może sobie i swoim spadkobiercom

*) Zbiór ustaw sądowych Nr. 483.
**) Zbiór ustaw sądowych Nr. 897.
***) Zbiór ustaw sądowych Nr. 537.

stigen Rechtsnachfolgern das ausschließende Recht, die Erlaubniß zur öffentlichen Aufführung zu ertheilen, durch eine, mit seinem darunter gedruckten Namen versehene Erklärung vorbehalten, die jedem einzelnen Exemplare seines Werkes auf dem Titelblatte vorgedruckt sein muß. — Ein solcher Vorbehalt bleibt wirksam auf Lebenszeit des Autors selbst, und zu Gunsten seiner Erben oder sonstigen Rechtsnachfolger noch zehn Jahre nach seinem Tode.

III. Dem Autor oder dessen Rechtsnachfolgern steht gegen jeden, welcher dessen ausschließendes Recht durch öffentliche Aufführung eines noch nicht durch den Druck veröffentlichten oder mit der, unter Ziffer II erwähnten Erklärung durch den Druck veröffentlichten dramatischen oder musikalischen Werkes beeinträchtigt, Anspruch auf Entschädigung zu.

IV. Diese erweiterten Bestimmungen werden vom 1. Juli 1857 an in Wirksamkeit gesetzt werden.

V. Ziffer 1, 2 und 3 des Bundesbeschlusses vom 22. April 1841 sind hiernach aufgehoben, wogegen es bei Ziffer 4 hinsichtlich der Entschädigung sein Bewenden behält.

Diese Bundesbeschlüsse werden hiermit in Folge der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 18. December 1858 ertheilten Ermächtigung mit dem Beifügen kundgemacht, daß deren Bestimmungen auch in den, nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronländern, sohin im ganzen Umfange des österreichischen Kaiserstaates in soweit in Wirksamkeit zu treten haben, als nicht durch die bestehenden Gesetze dem literarischen und artistischen Eigenthume bereits ein ausgedehnterer Schutz gewährt wird.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserl. Hoheit des Chefs des Armee-Ober-Commando.
Teuchert m. p. F. M. L.

Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

7.

Verordnung des Justizministeriums, im Einvernehmen mit dem Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 30. December 1858,

womit die zeitweilige Uebertragung der Handelsgerichtsbarkeit für den Sprengel des Comitatsgerichtes zu Nagy-Kálló an das Comitatsgericht zu Debreczin verfügt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 7, ausgegeben am 13. Jänner 1859.

lub innym następcom prawnym wyłączne prawo udzielać pozwolenie na publiczne przedstawienie za pomocą oświadczenia, opatrzonego jego imieniem, poniżéj wydrukowaném, które w każdém egzemplarzu jego dzieła na karcie tytułowéj wydrukowaném być winno.— Zastrzeżenie takie pozostaje skuteczném na czas życia autora samego, a na rzecz jego spadkobierców lub innych następców prawnych jeszcze przez dziesięć lat po jego śmierci.

III. Autorowi lub jego następcom prawnym przysłuża przeciw każdemu, kto czyni uszczerbek wyłącznemu onegoż prawu przez publiczne przedstawienie dzieła dramatycznego lub muzykalnego nieogłoszonego jeszcze drukiem, lub ogłoszonego drukiem, lecz opatrzonego deklaracyą pomienioną pod cyfrą II., prawo do żądania wynagrodzenia.

IV. Te rozszerzone postanowienia wejdą w działalność z dniem 1. Lipca 1857.

V. Cyfry 1, 2 i 3 uchwały Związku z dnia 22. Kwietnia 1841 są niniejszém zniesione, ale cyfra 4 względem wynagrodzenia pozostaje w mocy.

Te uchwały Związku podają się niniejszém do wiadomości w skutek umocowania, udzielonego przez Jego C. K. Mość Apostolską Najwyższém postanowieniem z dnia 18. Grudnia 1858 z tém dołączeniem, że postanowienia ich wejść mają w działalność także w krajach koronnych, nienależących do Rzeszy Niemieckiéj, przeto w całéj objętości cesarstwa austryjackiego o tyle, o ile istniejące ustawy nie zapewniają już rozleglejszéj obrony własności literackiéj i artystycznéj.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

W zastępstwie Jego Ces. Wysokości Szefa Nadkomendy wojskowéj
Teuchert m. p. F. M. P.

Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

7.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, w porozumieniu się z Ministerstwem Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 30. Grudnia 1858 r.,

mocą którego zarządza się tymczasowe przeniesienie jurysdykcyi handlowéj dla okręgu komitatowego sądu w Nagy-Kallo do komitatowego sądu w Debreczynie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II., Nr. 7, wydaną dnia 13. Stycznia 1859.

8.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 7. Jänner 1859,

giltig für das Herzogthum Salzburg,

betreffend die Ablösung oder Regulirung der landesfürstlichen reservatmäßigen Bezüge von Holzverkaufs-Stockrechten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 13. Jänner 1859.

9.

Erlaß des Finanzministeriums vom 9. Jänner 1859,

Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 9, ausgegeben am 13. Jänner 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei nach Serbien und den Donaufürstenthümern.

Im Nachhange zu dem mit hierortigem Erlasse vom 4. November 1858 (Nr. 201 des Reichs-Gesetz-Blattes, XLIX. Stück, Seite 624 *), bekannt gemachten unbedingten Verbote der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munition nach Serbien und den Donaufürstenthümern, wird im Einvernehmen mit dem k. k. Armee-Ober-Commando und dem Ministerium des Aeußern erklärt, daß zu den, dem Aus- und Durchfuhrverbote unterliegenden Gegenständen auch (Kali-) Salpeter, Schwefel und Blei zu zählen sind.

Dieses Verbot hat vom Tage der Kundmachung in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Berichtigung.

In der Beilage des, im XLVIII. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes vom Jahre 1858 unter Nr. 204 kundgemachten Staatsvertrages vom 19. August 1858, bezüglich der Fürstenthümer der Walachei und der Moldau, hat es in der deutschen Uebersetzung des Artikels 9, Seite 570 statt: „ein Einkommen von Grund und Boden im Betrage von" rc. zu lauten: **„ein Einkommen im Betrage von"** rc.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLVII. Stück Nr. 201. Seite 546.

8.
Rozporządzenie Ministerstwa Spraw wewnętrznych i Skarbu z dnia 7. Stycznia 1859 r.,

obowiązujące w Księstwie Salcburgskiém,

względem reluicyi lub uregulowania rezerwatowych poborów rządowych karczownego przy sprzedarzy drzewa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część II., Nr. 8, wydaną dnia 13. Stycznia 1859

9.
Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 9. Stycznia 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część II, Nr. 9, wydana d. 13. Stycznia 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

względem zakazu wywozu i przewozu saletry, siarki i ołowiu do Serbii i Księstw Naddunajskich.

W dodatku do ogłoszonego tutejszém rozrządzeniem z dnia 4. Listopada 1858 (Nr. 201 Dziennika Praw Państwa, Część XLIX., stronnica 624 *), bezwarunkowego zakazu wywożenia i przewożenia broni i amunicyi do Serbii i Księstw Naddunajskich, oświadcza się w porozumieniu z C. K. Nadkomendą wojskową i Ministerstwem Spraw zagranicznych, iż do onychże przedmiotów, podlegających zakazowi wywozu i przewozu policzyć także należy (kali) saletrę, siarkę i ołów.

Zakaz ten ma wejść w działalność z dniem obwieszczenia.

Baron **Bruck** m. p.

Sprostowanie.

W dodatku do traktatu rządowego z dnia 19. Sierpnia 1858 ogłoszonego w części XLVIII. Dziennika Rządu Krajowego z roku 1858 pod Nr. 204 względem księstw Wołoszczyzny i Multan w przekładzie artykułu 9, stron. 570 zamiast: „*i wykazał przynajmniéj 400 dukatów dochodu z gruntów,*“ powinno stać: „**i wykazał przynajmniéj 400 dukatów dochodu.**“

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XLVII, Nr. 201, Stron. 546.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. Februar 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt III.

Wydany i rozesłany dnia 8. Lutego 1859.

10.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, dann der obersten Polizeibehörde vom 4. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 10, ausgegeben am 22. Jänner 1859),

wirksam für den Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze

betreffend die Benützung der Ragueneau, Thielen'schen und ähnlicher Vervielfältigungspressen.

Die Ministerien des Innern, der Justiz, für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, dann die oberste Polizeibehörde, finden aus Anlaß vorgekommener Zweifel zu erklären:

1. Zum Halten und zur Benützung der Ragueneau, Thielen'schen Pressen und ähnlicher Druckvorrichtungen, die zur Vervielfältigung von Druckschriften auf mechanisch-chemischem Wege dienen, ist die Bewilligung des betreffenden Statthalters (Statthalterei-Abtheilungs- oder Landes-Präsidenten) einzuholen.

2. Das unbefugte Halten der erwähnten Vervielfältigungsmittel ist nach §. 327 des Strafgesetzbuches als Uebertretung des unbefugten Haltens einer Winkelpresse zu behandeln.

3. Die vorstehenden Bestimmungen finden auf die, von landesfürstlichen Behörden benützten derlei Pressen keine Anwendung.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.
Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

11.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen, dann des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde vom 4. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 11, ausgegeben am 22. Jänner 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Umstellung des bisherigen Gebührenausmaßes für die Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, aus Anlaß ihrer Vorladungen als Zeugen in Straffällen vor die Civil-Strafgerichte, dann vor die Militärgerichte oder bei Gefälls-Strafverhandlungen, auf österreichische Währung.

Die Reisekosten, welche für die Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts bei Vorladungen als Zeugen in Strafverhandlungen vor Civil-Strafgerichten, zu Folge der Verordnung des Ministeriums der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 28.

10.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych, tudzież Najwyższéj Władzy policyjnéj z d. 4. Stycznia 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa Część III, Nr. 10, wydana dnia 22. Stycznia 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

dotyczące używania pras rozmnażających Raguena, Thilena i tym podobnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych, tudzież Najwyższa Władza Policyjna, oświadczają z powodu zaszłych wątpliwości, co następuje:

1. Do trzymania i używania pras Raguena, Thilena i tym podobnych przyrządów drukarskich, służących do rozmnożenia pism drukowych na drodze mechaniczno-chemicznéj, potrzeba pozwolenia dotyczącego Namiestnika (Prezydenta Kraju lub Wydziału Namiestniczego).

2. Niepozwolone trzymanie rzeczonych środków rozmnożenia traktowane być ma wedle §. 327 księgi ustaw karnych jako przestępstwo zakazanego trzymania prasy pokątnéj.

3. Powyższe Postanowienia nie znajdują zastósowania do pras takowych przez Władze Cesarskie używanych.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.
Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

11.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu, tudzież Nadkomendy Wojskowéj i Najwyższéj Władzy policyjnéj z d. 4. Stycznia 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 11, wydana d. 22. Stycznia 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące obliczenia w walucie austryjackiéj dotychczasowego wymiaru należytości dla ludzi żandarmeryi aż do wachmistrza; z powodu ich zapozwania jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne, tudzież przed sądy wojskowe lub téż w rozprawach karnych skarbowych.

Koszta podróży, dla ludzi od żandarmeryi aż do wachmicnstrza przy zapozwaniach ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne, w skutek rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości i Najwyższéj Władzy po-

November 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 205 *) bei einer Entfernung über eine Meile vom Standorte mit 15 Kreuzer Conventionsmünze für jede Stunde der Hin- und Rückreise bemessen, und mit der Verordnung vom 11. März 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 45 **) auch in Fällen ihrer Vorladung vor die Militärgerichte und bei Gefälls-Strafverhandlungen festgesetzt wurden, kommen vom 1. November 1858 auf 26 Kreuzer österreichische Währung umzustellen.

Desgleichen sind die, der Gensdarmeriemannschaft in den ersterwähnten Fällen in Gemäßheit der erwähnten Verordnung vom 28. November 1855, unter der darin ausgedrückten Bedingung gebührenden chargemäßigen Diäten (Zehrungskosten) vom 1. November 1858 angefangen, von dem bisherigen Betrage per 30, 20 und 15 Kreuzer Conventionsmünze auf 52, 35 und 26 Kreuzer österreichischer Währung umgestellt worden.

Graf **Rádasdy** m. p.

In Vertretung Seiner k. k. Hoheit des durchlauchtigsten Chefs des Armee-Ober-Commando
Eynatten m. p., F. M. L.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

12.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 12, ausgegeben am 22. Jänner 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die Einberufung der Conventionsmünz-Zweikreuzer und der Zehn-Centesimi-Stücke verfügt wird.

Das Finanzministerium findet sich mit Beziehung auf die §§. 11 und 12 des kaiserlichen Patentes vom 27. April 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XVI. Stück, Nr. 63 ***) bestimmt, die Conventionsmünz-Zweikreuzer- und die für das lombardisch-venetianische Königreich ausgeprägten Zehn-Centesimi-Stücke, im gegenwärtigen Werthe von drei Neukreuzern, bis Ende Juli 1859 einzuberufen, und sonach vom 1. August 1859 angefangen außer Umlauf zu setzen.

Diese Münzen sind von allen Cassen und Aemtern bis Ende Juli 1859 bei den Einzahlungen und Verwechslungen anstandslos anzunehmen, wogegen eine weitere Verausgabung derselben, von Seite der Cassen und Aemter, nicht mehr stattfinden darf.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XLV. Stück, Nr. 219, Seite 543.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XIV. Stück, Nr. 50, Seite 97.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XIV. Stück, Nr. 63, Seite 210

licyjnéj z dnia 28. Listopada 1855 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 205 *) w razie odległości nad jednę milę od miejsca stanowiska na 15 krajcarów monetą konwencyjną od każdéj godziny drogi tam i nazad wymierzone, a rozporządzeniem z d. 11. Marca 1856 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 45 **) także w przypadkach ich zapozwania przed sądy wojskowe niemniéj i w rozprawach karnych skarbowych ustanowione, mają od d. 1. Listopada 1858 r. na 26 krajcarów monetą austryjacką być obliczone.

Podobnie téż dyjety (strawne) stósownie do szarży należące się ludziom od żandarmeryi w przypadkach właśnie wspomnionych wedle rzeczonego rozporządzenia z d. 28. Listopada 1855 r. pod warunkami tamże zastrzeżonemi, począwszy od 1. Listopada 1858 r. obliczone zostały w miejsce dotychczasowych kwot o 30, 20 i 15 krajcarach monetą konwencyjną na 52, 35 i 26 krajcarów walutą austryjacką.

Hrabia **Nadasdy** m. p.

W zastępstwie Jego C. K. Wysokości Najjaśniejszego Szefa Nadkomendy Wojskowéj:

Eynatten m. p. F. M. P.

Baron **Bruck** m. p.

Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

12.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Stycznia 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 12, wydana d. 22. Stycznia 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

w przedmiocie wywołania z obiegu dwukrajcarówek monetą konwencyjną tudzież dziesięcio-centezymówek.

Odnośnie do §§. 11 i 12 Cesarskiego Patentu, z d. 27. Kwietnia 1858 r. (Dziennik Praw Państwa. Część XVI, Nr. 63 ***) spowodowaném się być widzi Ministerstwo Skarbu, dwukrajcarówki monety konwencyjnéj, niemniéj dziesięcio-centezymówki bite dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego, jedne jak drugie w wartości trzech nowych krajcarów, do końca Lipca 1859 r. wywołać, a przeto z d. 1. Sierpnia 1859 r. z obiegu ściągnąć.

Monety te przyjmowane być winny od wszystkich kas i urzędów aż do końca Lipca 1859 przy zapłatach i wymianach bez trudności, przeciwnie zaś dalsze onychże wydanie ze strony kas i urzędów, nie będzie już mieć miejsca.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla zarządu obrębu krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy. Zeszyt XLV, Nr. 219, stron. 543.

**) Tamże. Rok 1856, Oddział piérwszy, Zeszyt XIV, Nr. 50, stron. 97.

***) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XIV, Nr. 63, stron. 210.

Nach Ablauf des Monates Juli 1859 werden die genannten Kupfermünzen nur als Kupfermateriale nach dem Gewichte, zu dem hiefür besonders festzusetzenden Preise, bei folgenden Aemtern und Cassen angenommen werden:

1. Bei dem Hauptmünzamte in Wien;
2. bei den Münzämtern in Mailand, Venedig und Carlsburg,
3. bei der vereinten Salzerzeugungs- und Berggefällen-Casse, zugleich Verschleiß-factorie, in Hall;
4. bei der Factorie- und Forstcasse in Neusohl, und
5. bei der Berg-, Forst- und Güterdirections-Casse in Nagybánya

Freiherr von **Bruck** m. p.

13.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 13, ausgegeben am 22. Jänner 1859),

giltig für alle Kronländer,

bezüglich der Stämpelbehandlung der Zeugnisse, welche zur Nachweisung der Bedingungen zur gesetzlichen Befreiung von der allgemeinen Wehrpflicht beigebracht werden müssen.

Zur Vermeidung von Anständen wird bekannt gegeben, daß die Zeugnisse der Gemeinden, Seelsorger rc., welche von den Wehrpflichtigen im Grunde des provisorischen Amtsunterrichtes zum Heeresergänzungs-Gesetze vom Jahre 1858, Nr. 167 des Reichs-Gesetz-Blattes*), zur Nachweisung der Bedingungen der gesetzlichen Befreiung von der allgemeinen Wehrpflicht beigebracht werden müssen, nach der Analogie der Tarifpost 102, d) bedingt stämpelfrei sind, in solange davon kein anderer Gebrauch gemacht wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

14.

Verordnung des Justizministeriums vom 16. Jänner 1859,

über den Zeitpunct des Eintrittes der Wirksamkeit der Notariatsordnung im Eperieser Oberlandesgerichts-Sprengel.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 14, ausgegeben am 22. Jänner 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXIX. Stück, Nr. 167, Seite 440.

Po upływie miesiąca Lipca 1859 rzeczone monety miedziane już tylko jako materyjał miedziany przyjęte będą wedle wagi po cenie, osobno oznaczonéj, w urzędach i kasach następujących:

1. W głównym urzędzie menniczym w Wiédniu;
2. w urzędach menniczych w Medyjolanie, Wenecyi i Karlsburgu;
3. w połączonéj kasie wyrobu soli tudzież dochodów górniczych. oraz faktoryi sprzedaży w Hall;
4. w kasie faktoryi i leśnéj w Bańskiéj Bystrzycy, i
5. w kasie górniczéj i leśnej oraz Dyrekcyi dóbr w Nagybànya.

Baron **Bruck** m. p

13.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 10 Stycznia 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 13, wydana d. 22. Stycznia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

w przedmiocie postępowania stęplowego, z świadectwami, które przedłożone być muszą celem wykazania warunków, wymaganych do prawnego uwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowości.

Dla uchylenia trudności obwieszcza się, iż świadectwa gmin, plebanów etc. które od ulegających wojskowości przedłożone być muszą na podstawie prowizorycznéj instrukcyi urzędowéj do ustawy uzupełnienia wojska z roku 1858, Nr. 167 Dziennika Praw Państwa *) celem wykazania warunków prawnego uwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowości, wedle analogii pozycyi taryfy 102 d) warunkowo wolne są od stępla, o ile się z nich nie robi użytku innego.

Baron **Bruck** m. p.

14.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16. Stycznia 1859,

oznaczające czas, w którym ustawa notaryjalna wchodzi w życie w okręgu wyższo-krajowego sądu Preszowskiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część III. Nr. 14, wydaną d. 22. Stycznia 1859.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XXXIX, Nr. 167. stron. 440.

15.
Verordnung des Justizministeriums vom 18. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 15, ausgegeben am 22. Jänner 1859),

wirksam für Galizien,

wodurch die Bestimmung des Hofdecretes vom 31. October 1785, lit. aaa, Nr. 489, Justiz-Gesetz-Sammlung, und des Hofdecretes vom 31. Juli 1801, Nr. 534, Justiz-Gesetz-Sammlung, aufgehoben wird.

Die Anordnung der Hofdecrete vom 31. October 1785, lit. aaa, Nr. 489, Justiz-Gesetz-Sammlung, und vom 31. Juli 1801, Nr. 534, Justiz-Gesetz-Sammlung, zufolge welcher in Galizien bei executiven Feilbietungen größerer Landgüter wenigstens Ein Feilbietungstermin auf die gewöhnlichen Contractszeiten zu bestimmen ist, wird aufgehoben.

Graf **Nádasdy** m. p.

16.
Verordnung der Ministerien der Justiz und des Handels vom 18. Jänner 1859,

giltig für Ungarn, Kroatien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat,

betreffend die Eintragung der radicirten Gewerbe in die Grundbuchsprotokolle.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 16, ausgegeben am 22. Jänner 1859.

Berichtigung.

In der kaiserlichen Verordnung vom 12. September 1858, Nr. 151 des Landes-Regierungs-Blattes, ist auf der Seite 417 im §. 2 unter lit. a statt „von Gold und Pretiosen“ richtig zu lesen: von Geld und Pretiosen.“

15.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 15, wydana d. 22. Stycznia 1859),

obowiązujące w Galicyi,

mocą którego znosi się postanowienie dekretu nadwornego z d. 31. Października 1785, lit. aaa, Nr. 489 zbioru ustaw sądowych, tudzież dekretu nadwornego z dnia 31. Lipca 1801, Nr. 534 zbioru ustaw sądowych.

Znosi się rozporządzenie dekretów nadwornych z d. 31. Października 1785, lit. aaa, Nr. 489 zbioru ustaw sądowych, tudzież z d. 31. Lipca 1801, Nr. 534 zbioru ustaw sądowych, w skutek którego w Galicyi w razie egzekucyjnéj sprzedaży większych dóbr wiejskich przynajmniéj jeden termin sprzedaży publicznéj wyznaczonym być musi na zwykłe czasy kontraktowe.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

16.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Handlu z dnia 18. Stycznia 1859,

obowiązujące we Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

dotyczące wciągnienia radykowanych profesyj do protokułów księgi gruntowéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 16, wydaną dnia 22. Stycznia 1859.

Sprostowanie.

W Cesarskiém Rozporządzeniu z d. 12. Września 1858 r. Nr. 151 Dziennika Rządu Krajowego na stronie 417, w §. 2, pod lit. a zamiast „co się tyczy *złota* i kosztowności“ czytać raczéj należy: „co się tyczy *pieniędzy* i kosztowności“.

15.

16.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Handlu z dnia 18. Stycznia 1859,

Sprostowanie.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Februar 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IV.

Wydany i rozesłany dnia 15. Lutego 1859.

17.

Ministerial-Erklärung vom 5. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 17, ausgegeben am 1. Februar 1859),

ausgewechselt gegen eine gleichlautende Erklärung des fürstlich Lippe'schen Cabinetsministeriums zu Detmold ddo. 22. December 1858,

über die Behandlung des beweglichen Nachlasses der, in dem einen Staate verstorbenen Unterthanen des anderen Staates.

Die k. k. österreichische und die fürstlich Lippe'sche Regierung sind, in der Absicht, den Wirkungskreis der Gerichtsbehörden beider Staaten in Bezug auf die beweglichen Verlassenschaften der, im Fürstenthume Lippe verstorbenen österreichischen Unterthanen oder der in Oesterreich verstorbenen fürstlich Lippe'schen Unterthanen gemeinschaftlich zu regeln, dahin übereingekommen, daß die Erbschaftsverhandlung und die Entscheidung aller streitigen Erbansprüche hinsichtlich der, in ihrem Staatsgebiete vorhandenen beweglichen Verlassenschaften der Unterthanen des anderen der beiden Staaten, es mögen sich diese Unterthanen in jenem Staatsgebiete zur Zeit ihres Todes nur vorübergehend oder bleibend aufgehalten haben, den Gerichten jenes Staates zu überlassen sei, welchem der Verstorbene als Unterthan angehört hat.

Hiernach haben die Gerichte jenes der beiden Staaten, in dessen Gebiete sich der bewegliche Nachlaß befindet:

1. sich auf die, zur Bewahrung und Verwaltung des Nachlasses durch die Gesetze ihres Staates angeordneten Maßregeln zu beschränken;

2. die Ansprüche derjenigen Erben und Legatare, welche eigene Unterthanen des Staates oder in dessen Gebiete sich aufhaltende Fremde sind, nach Maßgabe der Landesgesetze sicher zu stellen, bis über diese Ansprüche von den competenten Behörden des Staates, welchem der Verstorbene als Unterthan angehörte, endgiltig entschieden sein wird. In ein Erkenntniß über die Rechtsbeständigkeit dieser Ansprüche aber haben sie sich nicht einzulassen, sondern dieselben zur Austragung und Entscheidung an die hiefür allein competenten Gerichte des Staates zu verweisen, welchem der Verstorbene als Unterthan angehörte;

3. über die Forderungen, welche von den eigenen Unterthanen oder von den, im Staatsgebiete befindlichen Fremden aus einem anderen Privatrechtstitel als jenem des Erbrechtes oder Legates gegen den Nachlaß gerichtlich geltend gemacht werden, nach Vorschrift der Landesgesetze zu entscheiden, und nach Maßgabe derselben für deren Befriedigung Sorge zu tragen.

Nach erfolgter Befriedigung und Sicherstellung der Ansprüche der im Staatsgebiete sich aufhaltenden Erben, Legatare und Gläubiger ist der bewegliche Nachlaß, beziehungsweise der, nach Abzug des zur Deckung dieser Ansprüche erforderlichen Theiles, erübrigende Rest des Nachlasses der zuständigen Behörde des Staates, dem der Verstorbene angehörte, entweder unmittelbar oder im diplomatischen Wege zu übersenden.

17.

Oświadczenie Ministeryalne z dnia 5. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 17, wydana dnia 1. Lutego 1859),

w zamian dane za równobrzmiące oświadczenie Ministerstwa Książęcego gabinetu Lippe w Detmold ddto 22. Grudnia 1858 r.,

o postępowaniu z ruchomym spadkiem po zmarłych jednego Państwa poddanych w Państwie drugiém.

Rządy tak C. K. Austryacki jak Księstwa Lippe, w chęci spólnego uregulowania zakresu władz sądowych w Państwach obydwóch pod względem ruchomych puścizn po poddanych austryackich w Księstwie Lippe zmarłych lub poddanych Księstwa Lippe w Austryi zmarłych, zgodziły się na to, ażeby rozprawa sukcessyjna i rozstrzygnienie wszelkich spornych pretensyj sukcessyjnych co do puścizn ruchomych, w ich terytoryum się znajdujących po poddanych Państwa drugiego, bez różnicy, czy poddani rzeczeni w onémże terytoryum w czasie zejścia ze świata tylko przechodnio lub stale przebywali, pozostawiono temu Państwu, do którego zmarły jako poddany należał.

Sądy przeto onego z obu Państw, w którego terytoryum się puścizna ruchoma znajduje, winny przeto:

1. ograniczać się na zachowanie i administracyą puścizny w sposób, jak to ustawy własnego Państwa im przepisują;

2. zabezpieczyć wedle ustaw krajowych pretensye tych spadkobiorców i legataryuszów, którzy są przynależącymi poddanymi Państwa, albo téż cudzoziemcami, w jego terytoryum się zatrzymującymi, dopóki nie będą stanowczo rozstrzygnięte pretensye wspomnione przez właściwe władze Państwa, do którego zmarły jako poddany należał. Nie będą téż wyrokować o prawomocności pretensyj takowych, lecz przekażą je do załatwienia i rozstrzygnienia wyłącznie właściwym ku temu sądom tego Państwa, do którego zmarły, jako poddany należał;

3. wedle przepisu ustaw krajowych rozstrzygać i w miarę takowych staranie mieć o zaspokojenie tych wierzytelności, które sądownie wytoczone będą przeciw spadkowi przez własnych Państwa poddanych lub cudzoziemców w terytoryum jego znajdujących się z innego tytułu prywatnego nie zaś z tytułu prawa sukcessyi lub legatu.

Po uskutecznionem zaspokojeniu i zabezpieczeniu pretensyj przebywających w terytoryum Państwa spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli, przesłaną być winna ruchoma puścizna, a względnie pozostająca po odtrąceniu części potrzebnéj do pokrycia tych pretensyj reszta puścizny właściwéj władzy Państwa, do którego zmarły należał, albo wprost albo drogą dyplomatyczną.

Urkund dessen ist die gegenwärtige Erklärung, welche vom Augenblicke ihrer Kundmachung an Kraft zu treten hat, von dem Ministerium des Aeußern Seiner k. k. Apostolischen Majestät ausgefertiget und unterzeichnet worden, um gegen eine gleichlautende Erklärung der fürstlichen Regierung von Lippe ausgetauscht zu werden.

Wien am 5. Jänner 1859.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

18.

Kaiserliche Verordnung vom 12. Jänner 1859,

über die Modalitäten, unter welchen die Bestimmungen des Patentes vom 1. Jänner 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 7) auf die geistlichen Güter in Siebenbürgen in Anwendung zu bringen sind.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 18, ausgegeben am 1. Februar 1859.

19.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 16. Jänner 1859,

giltig für Mähren und Schlesien,

über den Beginn der Wirksamkeit der mährisch-schlesischen Berghauptmannschaft in Olmütz und über die Aufhebung des Bergcommissariates in Troppau.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 19, ausgegeben am 1. Februar 1859.

20.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 19. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 20, ausgegeben am 1. Februar 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens und der Militärgränze,

womit hinsichtlich der Bestreitung der Kosten für die, nach den §§. 139 und 161 der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 94*) des Reichs-Gesetz-Blattes, vorzunehmenden Untersuchungen der Amtsführung der Notare, nähere Bestimmungen getroffen werden.

1. Die Kosten der, von einer Notariatskammer, gemäß §. 139 der Notariatsordnung, angeordneten Untersuchungen der Geschäftsführung der Notare, sind von der Notariatskammer zu tragen.

2. Wird über Anordnung des Vorstehers eines Gerichtshofes erster Instanz die Erhebung über die Amtsführung eines Notars im Sinne des §. 161 der Notariatsordnung gepflogen, weil sich die gegründete Besorgniß gezeigt hat, daß die Amtsführung

---

*) Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, Jahrgang 1855, XXIII. Stück, Nr. 94.

W dowód czego niniejsze oświadczenie, w chwili obwieszczenia już mocy nabywające, wydane i podpisane zostało przez Ministeryum Spraw Zagranicznych Jego C. K. Apostolskiéj Mości, by w zamian wzięte było za równobrzmiące oświadczenie Rządu Księstwa Lippe.

Wiédeń dnia 5. Stycznia 1859 r.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

18.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Stycznia 1859,

co do modalności, pod jakiemi postanowienia Patentu z dnia 1. Stycznia 1856 (Dziennik Praw Państwa Nr. 7) w zastósowanie wejść mają do dóbr duchownych w Siedmiogrodzie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 18, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Stycznia 1859,

obowiązujące w Morawie i Szląsku,

o początku działalności morawsko-szląskiego starostwa górniczego w Ołomuńcu i zniesieniu kommissaryatu górniczego w Opawie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 19, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

20.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 19. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 20, wydana dnia 1. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie, Dalmacyą i Pogranicze,

podające bliższe postanowienia względem opędzenia kosztów za dochodzenie czynności urzędowéj notaryuszów, przedsiębraném być mające wedle §§. 139 i 161 ustawy notaryalnéj z dnia 21. Maja 1855, Nr. 94 Dziennika Praw Państwa*).

1. Koszta dochodzeń prowadzenia interesów notaryackich, zarządzonych przez Izbę notaryacką, stósownie do §. 139 ustawy notaryalnéj, opędzone być mają przez Izbę notaryacką.

2. Jeżeli w skutek rozporządzenia ze strony naczelnika trybunału piérwszéj instancyi wytoczoném jest dochodzenie czynności urzędowéj notaryusza, w myśl §. 161 ustawy notaryalnéj, z powodu, że powstała obawa uzasadniona, iż czyn-

---

*) Obacz Dziennik Praw Państwa. Rok 1855. Część XXIII, Nr. 94.

des Notars in bedeutenderem Umfange mangelhaft sei, so hat in dem Falle, als die eingeleiteten Erhebungen ein Verschulden des Notars nachweisen, der betheiligte Notar, sonst aber der Staatsschatz die Commissionsgebühren des, zu dieser Untersuchung verwendeten gerichtlichen Abgeordneten zu tragen.

Letztere sind in Absicht auf die ihnen dießfalls zukommenden Gebühren nach den für landesfürstliche Beamte bestehenden allgemeinen Vorschriften zu behandeln, und es ist denselben der adjustirte Gebührenbetrag aus den bezüglichen Verlagsgeldern alsogleich vorschußweise zu erfolgen.

3. Soferne nach Gestattung des §. 161 der Notariatsordnung bei derlei Erhebungen ein Mitglied der Notariatskammer beigezogen wird, sind die Commissionsgebühren dieses Mitgliedes der Notariatskammer gleichfalls von dem schuldig befundenen Notar, außerdem aber von der Notariatskammer, zu bestreiten.

Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

21.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 21, ausgegeben am 1. Februar 1859),

betreffend die Aufhebung des provisorischen Controlsamtes in Sternberg.

Das provisorische Controlsamt zu Sternberg, im Olmützer Finanzbezirke, wird mit letztem Februar 1859 aufgehoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

22.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Jänner 1859,

gilltig für das lombardisch-venetianische Königreich

über die Bewilligung der zollfreien Ausfuhr der, aus den eingeführten ausländischen Cocons gewonnenen rohen filirten Seide.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 22, ausgegeben am 1. Februar 1859.

23.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 26. Jänner 1859,

betreffend die Ausscheidung der Gemeinde Enlaka aus dem Bezirke Makfalva und deren Zuweisung zum Szitáskereszturer Bezirke im Großfürstenthume Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 23, ausgegeben am 1. Februar 1859.

ność notaryusza w znaczniejszéj części jest wadliwą, wówczas, gdy przeprowadzone dochodzenia wykażą winę ze strony notaryusza, notaryusz ten, w innym zaś razie skarb Państwa ponosić ma koszta komissyjne dla delegowanych sądu, do tegoż dochodzenia użytych.

Takowi traktowani być winni pod względem należytości im przypadających wedle powszechnych przepisów, dla urzędników Cesarskich w téj mierze istniejących, i wydaną im być ma natychmiast jako zaliczka adjustowana kwota należytości z dotyczących pieniędzy zasobowych.

3. Jeżeli w miarę §. 161 ustawy notaryalnéj do takowych dochodzeń przybrany będzie członek Izby notaryackiéj, opędzone być mają należytości komissyjne dla tegoż członka Izby notaryackiéj równie przez notaryusza, jeżeli winnym będzie uznany, krom tego przypadku zaś przez Izbę notaryacką.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

21.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 21, wydana dnia 1. Lutego 1859),

dotyczące zniesienia prowizorycznego urzędu kontrolnego w Sternberg.

Prowizoryczny urząd kontrolny w Sternberg, w powiecie finansowym Ołomunieckim, z dniem ostatnim Lutego 1859 r. zniesionym zostaje.

Baron **Bruck** m. p.

22.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. Stycznia 1859,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko Weneckiém,

o dozwoleniu bezpłatnego wywozu jedwabiu przędzionego surowego, pozyskanego z wprowadzonych kokonów zagranicznych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 22, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

23.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 26. Stycznia 1859,

dotyczące wyłączenia gminy Enlaka z powiatu Makfalva i jéj przydzielenia do powiatu Szitáskeresztúrskiego w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, N. 23, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

24.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, des Handels und der Militär-Central-Kanzlei Seiner Majestät vom 30. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 24, ausgegeben am 1. Februar 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über die Beschränkung der Ausfuhr von Pferden.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung angefangen, die Ausfuhr von Pferden über die Gränzen des lombardisch-venetianischen Königreiches, von Tirol und Vorarlberg, dann über die Seegränzen unbedingt verboten, über die übrigen Reichsgränzen aber nur gegen specielle, von der betreffenden politischen Landesstelle im Einvernehmen mit dem Landes-General-Commando zu ertheilende Ausfuhrbewilligungen gestattet wird.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

Für Seine Excellenz den Ersten General-Adjutanten Seiner Majestät:

Baron **Kellner** m. p.

Berichtigung.

In dem, im LVI. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes vom Jahre 1858, unter Nr. 237 kundgemachten kaiserlichen Patente vom 7. December 1858, womit ein Gesetz zum Schutze der Muster und Modelle für Industrie-Erzeugnisse erlassen wurde, ist die, Seite 626 am Schlusse des §. 2 vorkommende Berufung des §. 11, lit. c in die richtige Berufung des **§. 10, lit. d**; dann die, Seite 629 in der zweiten Zeile des §. 19 vorkommende Berufung des §. 15 in die richtige Berufung der **§§. 14 und 15** zu verbessern.

24.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Handlu i Kancelaryi Wojskowéj Centralnéj Najjaśniejszego Pana z dnia 30. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa Część IV, Nr. 24, wydana dnia 1. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

o ograniczeniu wywozu koni.

W skutek Najwyższéj Uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości podaje się do powszechnéj wiadomości, iż od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia, wyprowadzenie koni przez granice Królestwa Lombardzko-Weneckiego, Tyrolu i Vorarlbergu, tudzież przez granice morskie bezwarunkowo jest zakazane, przez inne granice Państwa zaś tylko za specyalnemi licencyami wyprowadzenia, przez dotyczącą władzę polityczną krajową w porozumieniu z komendą krajową jeneralną wydanemi, może być dozwolone.

Baron **Bach** m. p Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

Za Jego Excellencyę piérwszego Jenerał-Adjutanta Najjaśniejszego Pana:
Baron **Kellner** m. p.

Sprostowanie.

W obwieszczonym w Części LVI Dziennika Rządu Krajowego z roku 1858, pod Nrem 237 Cesarskim Patencie z dnia 7. Grudnia 1858 r., mocą którego wydaną została ustawa w obronie wzorów i modelów dla wyrobów przemysłowych, poprawić należy na stronie 626 w końcu §. 2 znajdującą się cytacyę §. 11 lit. c na cytacyę **§. 10 lit. d;** tudzież na stronie 629 w drugim wierszu § 19 znajdującą się cytacyę § 15 na cytacyę **§§. 14 i 15.**

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. Februar 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt V.

Wydany i rozesłany dnia 18. Lutego 1859.

25.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, der Justiz, dann für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 2. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, V. Stück, Nr. 25, ausgegeben am 5. Februar 1859),

giltig für alle Kronländer mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Verhütung und Beseitigung von Collisionen zwischen Bergbau- und Eisenbahn-Unternehmungen und den hieraus entspringenden Gefahren für die Sicherheit des Lebens und des Eigenthumes.

Um den Gefahren für die Sicherheit des Lebens und des Eigenthumes zu begegnen, welche sich aus dem Bergbaubetriebe in der Nähe von Eisenbahnen ergeben können, insbesondere um den Bergbaubetrieb sowie den Eisenbahnbetrieb in einer Weise zu regeln, wodurch gegenseitige Störungen vermieden und Collisionen zwischen Bergbau- und Eisenbahn-Unternehmungen verhütet und beseitigt werden, wird auf Grund des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 146*), und des Eisenbahngesetzes vom 14. September 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 238**), Nachstehendes verordnet:

§. 1.

Schürfungen und oberirdische Bergbaue (Einbaue), sowie die davon herrührenden Halden müssen von Eisenbahnen und deren Zugehöre in solcher Entfernung gehalten werden, daß Haldenstürze den Eisenbahnbetrieb in keiner Weise stören oder hindern, Schächte, Stollen und andere oberirdische Bergbaue aber mindestens zwanzig Klafter von Gebäuden, fünfzehn Klafter von Stationsplätzen, drei Klafter vom Sohlenende des Dammkörpers und sechs Klafter von den Grundmauerwerken der Viaducte und Brücken der Eisenbahnen entfernt bleiben.

Gleiche Entfernungen sind auch bei der Anlage von Eisenbahnen in der Nähe schon bestehender Schächte, Stollen und anderer oberirdischer Bergbaue und deren Halden zu beobachten.

§. 2.

Unterirdische Bergbaue dürfen nur in solcher Nähe von Eisenbahnen geführt werden, daß dadurch weder die Sicherheit des Eisenbahnverkehres noch jene des Bergbaubetriebes eine Beeinträchtigung oder Gefahr erleidet. Die dabei einzuhaltende Entfernung haben, mit Rücksicht auf die verschiedenen örtlichen Verhältnisse, die Berghauptmannschaften im Einvernehmen mit den Kreisbehörden (Comitats-Behörden oder Delegationen) von Fall zu Fall festzusetzen.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 242, Seite 702.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLIII. Stück, Nr. 244, Seite 768.

25.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, tudzież Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 2. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część V, Nr. 25, wydana dnia 5. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

dotyczące zapobieżenia i usunięcia kollizyj między przedsiębiorstwami górnictwa a kolei żelaznéj, tudzież niebezpieczeństw wynikających ztąd dla życia i własności.

By zapobiedz niebezpieczeństwom, grożącym życiu i własności, wyniknąć mogącym z przedsiębiorstwa górniczego w pobliżu kolei żelaznych, mianowicie, by uregulować tak przedsiębiorstwo górnicze jak kolei żelaznéj w taki sposób, iżby wzajemne przeszkody i kollizyje między niemi były pominione i usunięte, zarządza się na podstawie powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23. Maja 1854 r. Dziennik Praw Państwa Nr. 146 *) i ustawy o kolejach żelaznych z dnia 14. Września 1854 r. Dziennik Praw Państwa, Nr. 238**), co następuje:

§. 1.

Szurfy tudzież nadpowierzchnie budowy górnicze (wytnie), równie jak z tąd pochodzące kupy gruzów muszą w takiéj być odległości od kolei żelaznych i ich przynależności, ażeby rozsypki gruzów nie przeszkadzały bynajmniéj ruchowi kolei żelaznéj, szyby, stolnie i inne nadpowierzchnie budowy górnicze zaś oddalone były przynajmniéj dwadzieścia sążni od budynków, pietnaście sążni od placów stacyjnych, trzy sążnie od pokładu dólnego grobli a sześć sążni od fundamentów, wiaduktów i mostów kolei żelaznéj.

Równe téż oddalenia zachowane być mają nawzajem przy zakładaniu kolei żelaznych w pobliżu istniejących już szyb, stolni i innych nadpowiérzchnich budów górniczych i ich kopców.

§. 2.

Podziemne budowy górnicze wyprowadzane być mają tylko w takiéj pobliskości kolei żelaznéj, ażeby nie uszkadzały lub niebezpieczeństwem nie zagrażały ani obrotowi kolei żelaznéj, ani téż uprawie górnictwa. Oddalenia jakie przytém zachowane być winny, oznaczać będą w poszczególnych przypadkach ze względem na rozmaite stósunki miejscowe, starostwa górnicze w porozumieniu z władzami obwodowemi (władze komitatowe lub delegacyje).

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLII, Nr. 242, Stronica 702.

**) Tamże, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLIII, Nr. 244, Stronica 768.

§. 3.

In paralleler Richtung unterhalb einer Eisenbahn soll die Führung von Stollen und Strecken nicht statfinden. Wenn jedoch solche Bergbaue in anderen Richtungen unter Eisenbahnen geführt werden, müssen sie den zur Sicherheit sowohl des Bergbaues als der Eisenbahn erforderlichen festen Ausbau mittelst gewölbter Mauerung erhalten (§§. 170 und 171 des allgemeinen Berggesetzes).

§. 4.

Wird die Verleihung eines Grubenfeldes angesucht, welches sich über eine genehmigte oder bereits ausgeführte Eisenbahn erstrecken soll, so hat die Berghauptmannschaft zu der nach §. 54 des allgemeinen Berggesetzes vorzunehmenden Freifahrung nebst den sonstigen Interessenten insbesondere auch den bevollmächtigten Vertreter der Besitzer oder Unternehmer der Eisenbahn vorzuladen und im Einvernehmen mit der Kreisbehörde (Comitats-Behörde oder Delegation) einen landesfürstlichen Baubeamten beizuziehen, um mit dessen Beirathe sorgfältig zu erheben, ob und unter welchen Bedingungen mit Rücksicht auf die projectirte oder schon bestehende Eisenbahn die angesuchte Bergwerksverleihung ertheilt werden könne. Die Entscheidung hierüber steht der Ober-Bergbehörde, falls dieselbe nicht zugleich politische Landesstelle ist, im Einverständniß mit Letzterer und über Berufungen dagegen dem Finanzministerium im Einverständnisse mit den Ministerien des Innern, dann für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten zu (§. 18 des allgemeinen Berggesetzes).

§. 5.

Die Bedingungen, unter welchen die Grubenfeldverleihung mit Rücksicht auf eine Eisenbahn als zuläßig erkannt wurde, sind nach erlangter Rechtskraft in die nach §. 63 des allgemeinen Berggesetzes auszufertigende Verleihungsurkunde aufzunehmen und steht dem Bergbauunternehmer wegen etwaiger Beschränkung des Bergbaues kein Anspruch auf Entschädigung gegen die Eisenbahnunternehmung zu.

§. 6.

Soll eine projectirte Eisenbahn über bereits verliehene Grubenfelder oder schon bestehende Bergbaue angelegt werden, so ist der nach dem §. 6 des Eisenbahngesetzes vom 14. September 1854 abzuhaltenden Localcommission nebst dem Bergbauberechtigten auch ein Abgeordneter der Berghauptmannschaft beizuziehen und auf Grund der vorgelegten Erhebungen von der politischen Landesstelle, falls sie nicht zugleich Ober-Bergbehörde ist, im Einverständnisse mit der Letzteren unter Freilassung des Recurses an das Ministerium des Innern zu entscheiden, ob und unter welchen Bedingungen der Fortbetrieb des Bergbaues unterhalb der Eisenbahn stattfinden dürfe. Die dagegen eingebrachten Recurse wird das Ministerium des Innern im Einverständnisse mit

§. 3.

W równoległym kierunku pod koleją żelazną nie będą prowadzone stolnie i przestrzenie. Gdyby zaś takowe budowy górnicze w innych kierunkach pod koleją żelazną prowadzone były, otrzymać muszą potrzebne stałe podsklepienia murowane, tak dla ubezpieczenia górnictwa jak kolei żelaznéj (§§. 170 i 171 powszechnéj ustawy górniczéj).

§. 4.

Żąda kto nadania pola kopalnianego, rozciągać się mającego na przestrzeń ukoncessyjonowanéj lub już wyprowadzonéj kolei żelaznéj, wówczas starostwo górnicze zawezwać ma do obchodu kopalnianego, wedle §. 54 powszechnéj ustawy górniczéj przedsiębranym być mającego, oprócz innych interesentów szczególnie także upełnomocnionego zastępcę posiadaczy lub przedsiębiorców kolei żelaznéj i w porozumieniu z władzą obwodową (władzą komitatową lub delegacyją) przybrać Cesarskiego urzędnika budowniczego, by za jego poradą starannie rozeznać, czy i pod jakiemi warunkami ze względem na uprojektowaną lub już istniejącą koléj żelazną udzieloném być może żądane nadanie kopalni. Rozstrzygnienie w téj mierze przysłuża zwiérzchniczéj władzy górniczéj, jeżeli ta nie jest oraz polityczną władzą krajową, w porozumieniu z nią; w przypadku rekursu zaś, Ministerstwu Skarbu w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych, tudzież Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych (§. 18 powszechnéj ustawy górniczéj).

§. 5.

Warunki, pod jakiemi nadanie pola kopalnianego ze względem na koléj żelazną za przypuszczalne uznaném zostało, wyrażone być mają po nastąpionéj prawomocności, w dokumencie nadania, mającego być wystawionym wedle §. 63 powszechnéj ustawy górniczéj, a przedsiębiorcy górnictwa nie przysłuża bynajmniéj prawo do żądania wynagrodzenia szkody przeciw przedsiębiorstwu kolei żelaznéj z powodu zachodzącego ograniczenia uprawy górniczéj.

§. 6.

Jeżeli uprojektowana koléj żelazna prowadzoną być ma przez nadane już pola kopalniane lub istniejące już budowy górnicze, wówczas do komisyi lokalnéj, wedle §. 6 ustawy o kolejach żelaznych z dnia 14. Września 1854 r. odbyć się mającéj, przybrać należy oprócz uprawnionego górniczego nadto delegowanego ze strony starostwa górniczego, a na podstawie przedłożonych dochodzeń rozstrzygnąć winna polityczna władza krajowa, jeżeli ta nie jest oraz zwiérzchniczą władzą górniczą, w porozumieniu z nią, zostawiając wolność rekursu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, czy i pod jakiemi warunkami miejsce mieć może dalsze prowadzenie górnictwa pod koleją żelazną. Rekursa prze-

dem Ministerium der Finanzen, dann für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten erledigen.

§. 7.

Muß sich in Folge der gemäß § 6 gefällten, rechtskräftig gewordenen Entscheidung der Bergbau-Unternehmer eine Beschränkung seines Betriebes zu Gunsten der Eisenbahn gefallen lassen, so hat ihm der Eisenbahn-Unternehmer angemessene Entschädigung dafür zu leisten und ist die Bewilligung zum Baue der Eisenbahn unter dieser Bedingung zu ertheilen.

§. 8.

Entstehen zwischen bereits bestehenden Bergbauen und zwischen schon angelegten Eisenbahnen Collisionen, so muß der Bergbaubesitzer diejenigen Sicherheits-Vorkehrungen in seinem Bergbaue treffen, oder sich diejenigen Beschränkungen desselben gefallen lassen, welche die ungestörte Erhaltung und Benützung einer in öffentlicher und volkswirthschaftlicher Hinsicht wichtigen Eisenbahn nach dem von der politischen Landesstelle, falls sie nicht zugleich Ober-Bergbehörde ist, im Einverständnisse mit Letzterer geschöpften Erkenntnisse unumgänglich erheischt. Die commissionelle Erhebung der einschlägigen Verhältnisse hat von der Kreisbehörde (Comitats-Behörde oder Delegation) im Einvernehmen mit der Berghauptmannschaft auszugehen und sind derselben, nebst den beiderseitigen Interessenten, ein Abgeordneter der Berghauptmannschaft und ein landesfürstlicher Baubeamter beizuziehen.

Ob und welche Entschädigung in diesem Falle dem Bergbauberechtigten gegen die Eisenbahn-Unternehmung zusteht, haben im Falle eines Streites die Gerichte nach Maßgabe der bestehenden Gesetze zu entscheiden.

§. 9.

Die Berghauptmannschaften sind verpflichtet, Bergbaue, welche in der Nähe oder unterhalb der Eisenbahnen geführt werden, mit besonderer Sorgfalt zu überwachen und mindestens jährlich einmal nach Erforderniß auch öfters untersuchen zu lassen, um sich von dem gehörigen Zustande derselben die Ueberzeugung zu verschaffen.

Die dabei vorgefundenen Ordnungswidrigkeiten sind, in soferne sich dieselben nicht zur strafgerichtlichen Behandlung eignen (§. 172 des allgemeinen Berggesetzes), nach Maßgabe des §. 240 desselben Gesetzes zu ahnden.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy**
Ritter von **Toggenburg** m. p.

ciw temu wytoczone, rozstrzygać będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, tudzież Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych.

§. 7.

Gdyby w skutek rozstrzygnienia prawomocnego, stósownie do §. 6 wydanego, przedsiębiorca górnictwa doznawał ograniczenia w przemysłowaniu swém na rzecz kolei żelaznéj, tedy przedsiębiorca kolei żelaznéj należycie szkodę mu wynagrodzić powinien, a licencyja do prowadzenia kolei żelaznéj pod tymże warunkiem udzieloną być ma.

§. 8.

Jeżeli między istniejącemi już kopalniami i kolejami żelaznemi już założonemi zajdą kollizyje, wówczas posiadacz kopalni zarządzić musi te środki bezpieczeństwa w górnictwie, lub cierpieć te ograniczenia onegoż, jakich koniecznie wymaga nieprzerwane utrzymanie i używanie kolei żelaznéj, ważnéj pod względem publicznym i narodowo-ekonomicznym, wedle wyroku, wydanego przez polityczną władzę krajową, a gdzie ta nie jest oraz zwiérzchniczą władzą górniczą, w porozumieniu z ostatnią. Komisyjonalne dochodzenie stósunków odpowiednich odbywać się będzie ze strony władzy obwodowéj (władzy komitatowéj lub delegacyi) w porozumieniu ze starostwem górniczém, do czego przybrani być mają oprócz obustronnych interesentów, delegowany starostwa górniczego i Cesarski urzędnik budowniczy.

Czy i jak dalece w tym przypadku przysługa wynagrodzenie szkody uprawnionemu górniczemu ze strony przedsiębiorstwa kolei żelaznéj, rozstrzygać mają w razie sporu sądy w miarę ustaw istniejących.

§. 9.

Starostwa górnicze obowiązane są, z szczególną starannością czuwać nad kopalniami, prowadzonemi w pobliżu lub pod kolejami żelaznemi, a przynajmniéj raz w rok wedle potrzeby nawet i częściéj dochodzić je kazać, by się przekonać o należytym stanie onychże.

Zachodzące w téj mierze niestósowności, o ile takowe nie ulegają karno-sądowemu postępowaniu (§. 172 powszechnéj ustawy górniczéj) karane być winny wedle §. 240 ustawy wspomnionéj.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Kawaler de **Toggenburg** m. p.

26

Erlaß des Finanzministeriums vom 28. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, V. Stück, Nr. 26, ausgegeben am 5. Februar 1859),

giltig für alle Kronländer,

bezüglich der Stämpelbehandlung der Hausirbewilligungs-Verlängerungen.

Jede Verlängerung einer Hausirbewilligung ist bei dem Umstande, als letztere nur für eine bestimmte Zeitdauer Giltigkeit hat, und nach deren Ablauf erlischt, zufolge §. 35 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 als eine neue Berechtigungsurkunde anzusehen und daher mit dem Stämpel von 60 Neukreuzern zu versehen.

Für das Ansuchen um die Hausirbewilligungs-Verlängerung ist nur dann diese Stämpel-Gebühr zu entrichten, wenn es schriftlich eingebracht oder über das mündlich gestellte Ansuchen ein Protokoll aufgenommen wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

26.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część V, Nr. 26, wydana dnia 5. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

względem stęplowego postępowania z przedłużeniami licencyj domokrążnych.

Każde przedłużenie licencyi domokrążnéj z powodu, że takowa ważność ma tylko na pewny przeciąg czasu, po upływie którego ustaje, uważaném być ma w skutek §. 35 ustaw z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850 r. jako nowy dokument uprawnienia, a przeto opatrzoném być stęplem 60 krajcarów nowych.

Za żądanie przedłużenia licencyi domokrążnéj zaś wtedy tylko opłaconą być ma należytość stęplowa, jeżeli takowe na piśmie jest podaném lub za ustną prośbą protokólarnie spisaném.

Baron **Bruck** m. p.

26.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Stycznia 1850,

(Dziennik Praw Państwa, Część X. Nr. 36. wydana dnia 5. Lutego 1850).

[illegible]

[illegible]

Każda [illegible] [illegible] tylko na [illegible] w [illegible] §. 35 [illegible] z dnia 9. [illegible] Lutego 1850 r. jako [illegible] dokument [illegible]

Za [illegible] [illegible] prze [illegible] przeciwko [illegible].

Baron **Krauss**, m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Februar 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VI.

Wydany i rozesłany dnia 24. Lutego 1859.

27.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 16. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, VI. Stück, Nr. 27, ausgegeben am 9. Februar 1859),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die neue österreichische Arzenei-Taxe.

Das Ministerium des Innern findet über die beiliegende neue österreichische Arzenei-Taxe nachstehende Bestimmungen zu erlassen:

§. 1.

Alle Apotheker ohne Ausnahme, dann die zur Führung einer Haus-Apotheke befugten Aerzte und Wundärzte haben sich vom 1. März 1859 angefangen an diese neue Arzenei-Taxe zu halten.

§. 2.

Diejenigen Artikel, welche in dieser Taxe oder in der, mit dem Erlasse vom 20. October 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 275*), eingeführten neuen Pharmakopöe mit einem Kreuze bezeichnet sind, dürfen von den Apothekern nur gegen ordentliche Verschreibung eines hiezu berechtigten Arztes, Wundarztes oder Thierarztes hintangegeben werden. Die übrigen mit einem Kreuze nicht bezeichneten Artikel können auch im Handverkaufe verabfolgt werden.

§. 3.

Die einzelnen Ansätze der neuen Arznei-Taxe sind mit Rücksicht auf die Beschaffenheit, Aechtheit, Reinheit und Bereitungsweise, welche in der gedachten Pharmakopöe für die in ihr enthaltenen Arzeneikörper vorgeschrieben sind, festgesetzt. Die Arzeneien sind daher genau der Vorschrift der Pharmakopöe und der Vorschrift des ärztlichen Receptes entsprechend abzugeben.

Der zuwider Handelnde verfällt für jede derlei Uebertretung in eine Geldstrafe von 50 bis 100 fl.

§. 4.

Der Taxpreis der Blutegel wird, wie bisher, für jedes Kronland von der Landesstelle von Zeit zu Zeit bestimmt werden.

Dieser Preis unterliegt für die Rechnungsleger, welche auf Kosten der öffentlichen Fonde Arzeneien liefern, da die Blutegel nicht als ein arzeneilicher Gegenstand betrachtet werden, bei der Vergütung keinem Procenten-Abzuge.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLV. Stück, Nr. 281, Seite 837.

27.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część VI, Nr. 27, wydana dnia 9. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

dotyczące nowéj taxy medycynalnéj Austryjackiéj.

Ministeryjum Spraw Wewnętrznych wydaje niniejszém co do załączonéj nowéj taxy medycynalnéj Austryjackiéj Postanowienia następujące:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, tudzież do prowadzenia apteki domowéj upoważnieni lekarze i chirurdzy, obowiązani są, począwszy od 1. Marca 1859 r. stósować się do niniejszéj nowéj taxy medycynalnéj.

§. 2.

Przedmioty, krzyżykiem oznaczone w taxie niniejszéj, lub też w nowéj farmakopei, zaprowadzonéj Rozrządzeniem z dnia 20. Października 1854 r., Nr. 275 Dziennika Praw Państwa *), nie mogą przez aptekarzy być wydawane, jak tylko za należytą ordynacyją uprawnionego ku temu lekarza, chirurga lub weterynarza. Resztę artykułów, krzyżykiem nie oznaczonych wydawać można także i w przedaży z wolnéj ręki.

§. 3.

Pojedyncze ustanowy nowéj taxy medycynalnéj wymierzone zostały ze względem na stan własności, prawdziwości, czystości i sposób sporządzenia, o czém stanowi rzeczona farmakopeja dla lekarstw w niéj wyszczególnionych. Lekarstwa więc wydawane być winny ściśle wedle przepisu farmakopei i stósownie do ordynacyi recepty lekarskiéj.

Wbrew temu działający podlega za każde takowe przestępstwo karze pieniężnéj od 50 aż do 100 złtr.

§. 4.

Co się tyczy pijawek oznaczoną będzie cena taxalna jak dotąd od czasu do czasu dla każdego Kraju koronnego przez Rząd Krajowy.

Cena ta co do zdających rachunki, a mających dostarczać lekarstw na koszt funduszów publicznych, pod względem wynagrodzenia żadnym nie podlega potrąceniom procentów, albowiem pijawki nie będą uważane za przedmiot lekarski.

---

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XLV, Nr. 281, Stronica 837.

Zum Vorräthighalten der Blutegel sind alle Apotheker verpflichtet, und alle Wundärzte berechtiget.

Auch die Preise für Fructus Aurantii recens und Fructus Citri recens, sowie für Oleum Ricini werden für jedes Kronland von der Landesstelle zeitweilig bestimmt werden.

§. 5

Die Artikel, welche die Pharmakopöe ex tempore zu bereiten vorschreibt, und in die neue Taxe nicht aufgenommen wurden, sind, wenn das ärztliche Recept keine nähere Angabe der Bereitung enthält mit Rücksicht auf die Formel der Pharmakopöe je nach der verschriebenen Quantität des Ganzen und der hiezu erforderlichen Stoffe nach den Tax-Ansätzen für diese und nach der Arbeitstaxe wie andere Receptformeln zu taxiren.

§. 6.

Nach Recepten mit dem Ausdrucke secundum meam praescriptionem oder mit einer ähnlichen Bemerkung dürfen unter keiner Bedingung Arzeneien abgegeben werden.

Jede derartige Abgabe, sowie die Expedition der von unbefugten Personen ausgestellten Recepte unterliegt einer Strafe von 5 Gulden.

§. 7.

Auf jedem Recepte, nach welchem in einer öffentlichen oder in einer Haus-Apotheke Arzeneien bereitet und abgegeben werden, sind die für die Materialien, für die Arbeit und die Gefäße nach der Taxe entfallenden Einzelnbeträge in Ziffern deutlich aufzuschreiben.

Hierbei sich ergebende Bruchtheile eines Kreuzers dürfen je nach ihrem Betrage, auf 0·25, 0·50, 0·75 oder einen ganzen Kreuzer erhöht angesetzt werden.

Die Summe der sonach berechneten Einzelnbeträge ist als der Preis der Arzenei auf dem Recepte ersichtlich zu machen.

Ein bei dieser Summirung sich ergebender Bruchtheil eines Kreuzers darf als ein ganzer Kreuzer gerechnet werden.

Bei den Apothekern hat derjenige, welcher die Arzenei bereitete, nebst dem Preise auch noch seinen Namen und das Datum auf das Recept zu schreiben.

§. 8.

In Berücksichtigung der Genauigkeit und Vorsicht, welche bei dem Abwägen und Beimengen sehr kleiner Gaben von stark wirkenden Arzeneien nothwendig sind, wird dem Apotheker und jedem an die Arzenei-Taxe Gebundenen bei der Berechnung der Einzelnbeträge (§. 7) gestattet, bei den in der Taxe oder Pharmakopöe mit einem Kreuze bezeichneten, sowie bei den in der Taxe granweise aufgeführten Arzeneien, wenn sie gran- oder tropfenweise verschrieben sind, den für die Gesammtzahl der verschriebenen Tropfen oder Grane nach der Taxe entfallenden Betrag, falls dieser auf einen Bruchtheil eines Kreuzers ausfiele, auf einen ganzen Kreuzer erhöht anzurechnen.

Do trzymania w zapasie pijawek wszyscy aptekarze są obowiązanymi, chirurdzy zaś wszyscy uprawnionymi.

Podobnie téż i ceny za *fructus aurantii recens* tudzież *fructus citri recens*, niemniéj za *oleum ricini* oznaczone będą od czasu do czasu dla każdego Kraju koronnego przez Rząd Krajowy.

§. 5.

Artykuły, które farmakopea *ex tempore* sporządzać przepisuje, a do nowéj taxy nie są przyjęte, powinny, jeżeli recepta lekarska nie zawiéra bliższego sposobu sporządzenia, taxowane być ze względem na formułkę farmakopei, w miarę zapisanéj ilości ogółem i przedmiotów do tego wymaganych, wedle cen taxalnych dla tychże i wedle tax pracy jak inne formułki receptowe

§. 6.

Nie wolno pod żadnym warunkiem wydawać lekarstw wedle recept, wyrażających *secundum meum praescriptionem* lub inną podobną uwagę.

Każde takie wydanie, równie jak expedycyja recept, wystawionych przez osoby nieupoważnione, podlega karze złot. 5.

§. 7.

Na każdéj recepcie, wedle któréj w aptece publicznéj lub domowéj będą lekarstwa sporządzone i wydane, muszą kwoty pojedyncze taxalne, za materyały, robotę i naczynia przypadające, wyraźnie cyframi być wypisane.

Wypadające przytém ułamki krajcara, podwyższone być mogą w miarę ich kwoty na 0·25, 0·50, 0·75 lub na cały krajcar.

Summa obrachowanych w ten sposób kwot pojedynczych wypisana być musi jako cena lekarstwa na recepcie.

Wypadający przy takowém zsumowaniu ułamek krajcara, może jako cały krajcar być policzonym.

U aptékarzy wypisać winien lekarstwo sporządzający, oprócz ceny także i nazwisko swoje wraz z datą na recepcie.

§. 8.

Ze względu na dokładność i ostrożność, jaka potrzebną jest przy odważeniu i przymięszaniu nader małéj dozy lekarstw mocno działających, dozwoloném jest tak aptekarzowi jak każdemu obowiązanemu trzymać się taxy medycynalnéj, przy obliczeniu kwot pojedynczych (§. 7) co do lekarstw, w taxie lub farmakopei krzyżykiem oznaczonych, niemniéj co do lekarstw, w taxie wedle granów wyszczególnionych, jeżeli zapisane będą wedle granów lub kropli, policzyć kwotę taxalną od całéj ilości zapisanych kropli lub granów, gdyby wychodziła na ułamek krajcara, z podwyższeniem ułamku na cały krajcar.

§. 9.

Bei der Bereitung und Abgabe von Arzeneien ist sich an das in der Pharmakopöe (pag. 231) vorgeschriebene österreichische Medicinal-Gewicht strenge zu halten. Das Zuwiderhandeln wird im ersten und zweiten Falle wie eine Taxüberschreitung (§ 12 dieser Verordnung), im dritten Falle nach §. 478 des Strafgesetzes bestraft.

§. 10.

Es ist erlaubt, die Arzeneien unter der Taxe hintanzugeben; in einem solchen Falle aber muß auf dem Recepte sowohl der taxmäßige als auch der freiwillig herabgesetzte Betrag mit Ziffern angemerkt werden.

Es ist jedoch bei sonstiger Strafe von 10 bis 50 fl. nicht gestattet, die in der Taxe enthaltenen Arzeneien um einen billigeren als den Taxpreis dem Publikum in öffentlichen Ankündigungen anzubieten.

Selbstverständlich müssen auch die unter der Taxe hintangegebenen Arzeneien von derselben Beschaffenheit, Aechtheit und Reinheit sein, wie durch die Pharmakopöe vorgeschrieben ist, und darf auch dem Gewichte nach nicht etwa weniger gegeben werden.

§. 11.

Der Apotheker darf überhaupt nicht durch heimliche und unerlaubte Einverständnisse oder durch Geschenke Kunden an sich zu ziehen trachten; widrigens er einer Geldstrafe von 50 bis 100 fl. verfällt.

§. 12.

Jede Ueberschreitung der Arzeneitaxe wird das erste Mal mit 100 fl., das zweite Mal mit 200 fl. und das dritte Mal nach dem Strafgesetze als Uebertretung gestraft.

§. 13.

Hätte ein Apothekergehilfe ohne Wissen seines Herrn die Taxe überschritten, so verfällt er, in soferne er sich nicht einer durch das Strafgesetz verpönten Handlung schuldig macht, in eine Geldstrafe von 5 bis 20 fl. oder in eine Arreststrafe von 12 Stunden bis zu 3 Tagen.

§. 14.

Sämmtliche sowohl öffentlich angestellte als auch Privat-Aerzte sind insbesondere verpflichtet, darüber zu wachen, daß keine Taxüberschreitungen Platz greifen, und haben vorkommende derlei Fälle der politischen Behörde anzuzeigen.

Ueberdieß steht es Jedermann zu, wenn er sich in dieser Beziehung mit Grund beschwert findet, an geeigneter Stelle Klage zu führen.

§. 15.

Aerzte und Wundärzte haben für ihre Hausapotheken und Nothapparate, wenn sie zu deren Halten berechtigt sind, die erforderlichen chemischen Präparate und zusammengesetzten Arzeneimittel nur von den Apothekern zu beziehen, und sich über diesen Bezug durch eigene Fassungsbüchel auszuweisen, in welchen der Name und das Gewicht der

§. 9.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw, ściśle trzymać się należy wagi medycynalnéj Austryjackiéj, w farmakopei (pag. 231) przepisanéj. Przeciw temu wykraczający karanym będzie za piérwszym i drugim razem jako przestępca taxy (§. 12 niniejszego Rozporządzenia), za trzecim razem wedle §. 478 ustawy karnéj.

§. 10.

Wolno jest wydawać lekarstwa niżéj taxy: w takim atoli razie musi na recepcie cyframi być wyrażona nie tylko kwota taxalna, lecz téż i dobrowolnie zniżona.

Przeciwnie zaś pod karą od 10 do 50 złt. zakazaném jest, ogłaszać dla stron w publicznych obwieszczeniach lekarstwa w taxie zawarte o cenach niższych od cen taxalnych.

Samo przez się rozumié się, iż lekarstwa niżéj taxy wydawane, téj saméj muszą być jakości, prawdziwości i czystości, jak to w farmakopei jest przepisaném, a co do wagi i ta należycie musi być zachowaną.

§. 11.

Nie wolno w ogólności aptekarzowi, przez potajemne lub niepozwolone porozumienia, albo przez podarunki szukać pozyskania stron kupujących, pod karą pieniężną od 50 do 100 złt.

§. 12.

Wszelkie przekroczenie taxy medycynalnéj karaném będzie piérwszą razą karą pieniężną złt. 100, drugą razą złt. 200, zaś za trzecim razem jako przestępstwo wedle ustawy karnéj.

§. 13.

Gdyby subjekt (pomocnik aptekarski) bez wiedzy pana swego przekroczył taxę, podpadnie, o ile się nie dopuścił czynu, ustawą karną zagrożonego, albo karze pieniężnéj od 5 do 20 złt. albo karze aresztu od godzin 12 do dni 3.

§. 14.

Wszyscy lekarze tak publicznie ustanowieni, jak prywatni, szczególnie są obowiązani czuwać nad tém, ażeby nie miały miejsca przekroczenia tax, i oznajmić mają przypadki takowe zachodzące władzy politycznéj.

Nadto wolno każdemu, jeźli w téj mierze rzeczywiście obciążonym się być widzi, wnieść skargę swą do władzy przyzwoitéj.

§. 15.

Lekarze i chirurdzy, uprawnieni do trzymania aptek domowych i aparatów od potrzeby, obawiązani są pobierać preparaty chemiczne i lekarstwa złożone, których potrzebują, jedynie tylko od aptekarzy, i wykazać będą winni pobieranie takowe przez własne książeczki fasunkowe, w których nazwisko i waga le-

Arzeneien und die Zeit des Bezuges bestimmt ausgedrückt und durch die Fertigung des Apothekers bestätigt ist. Dagegen sind die Apotheker verpflichtet, diesen Aerzten und Wundärzten zu dem gedachten Behufe die bezogenen Arzeneien um 20 Procente billiger als nach der gesetzlichen Taxe abzulassen.

Rücksichtlich der Thierärzte hat es hierüber vorläufig bei den bestehenden hierauf bezüglichen Verordnungen zu verbleiben. Die Thierheilmittel dürfen jedoch in keinem Falle höher, als die Taxe für sich festsetzt, angerechnet werden. Auf ihre Dispensation findet die Taxe für Recepturarbeiten keine Anwendung.

§. 16.

Die außer diesen Bestimmungen sonst noch bestehenden Vorschriften, betreffend den Bezug, die Führung und den Verkauf von Arzeneiwaaren und Arzeneien bleiben in Kraft.

§. 17.

Der unberechtigte Verkauf innerer oder äußerlicher Heilmittel, der Verkauf verbotener Arzeneimittel, oder von Arzeneimaterialwaaren unbekannter Gattung, falsche oder schlechte Bereitung und Aufbewahrung der Arzeneien, Verwechslung derselben, sowie Unvorsichtigkeit bei dem Giftverkaufe, vorschriftwidrige Verabfolgung von Gift, oder Nachlässigkeit in der Aufbewahrung und Absonderung der Giftwaaren werden nach dem Strafgesetze bestraft.

Freiherr von **Bach** m. p.

karstw, tudzież czas poboru dokładnie jest wyrażonym, i podpisem aptekarza stwierdzonym. Przeciwnie zaś aptekarze obowiązani są, lekarzom tym i chirurgom spuszczać lekarstwa, w celu rzeczonym pobierane, o 20 procentów taniéj od taxy prawnie przepisanéj.

Co się tyczy weterynarzy pozostaną w tym względzie tymczasem Rozporządzenia dotyczące, dotąd istniejące. Lekarstwa weterynarskie atoli w żadnym razie nie mogą być wyżéj policzone, nad taxę dla nich ustanowioną. Do ich dyspenzacyi nie ma zastósowania taxa robót receptowych.

§. 16.

Dalsze jeszcze prócz niniejszych Postanowień istniejące przepisy, dotyczące poboru, prowadzenia i sprzedawania towarów lekarskich tudzież lekarstw, pozostają w swéj mocy.

§. 17.

Nieupoważniona sprzedaż lekarstw wewnętrznych lub zewnętrznych, sprzedaż lekarstw zakazanych, lub materyjałów lekarskich gatunku niewiadomego, nierzetelne czyli złe sporządzenie i zachowanie lekarstw, przemienienie tychże, tudzież nieostrożność w przedawaniu trucizny, lub niedbalstwo w zachowaniu i odłączeniu towarów trucizny karane będą wedle ustawy karnéj.

Baron **Bach** m. p.

		fl.	kr.
A.			
Acetum aromaticum	1 Unce	—	4,50
† Colchici	—	—	2,75
crudum	—	—	1,75
† Scillae	—	—	2,75
Acidum aceticum concentratissimum	1 Drachme	—	17,50
concetratum crudum	1 Unce	—	5,25
purum	—	—	8
benzoicum	1 Drachme	—	96,75
boracicum	1 Unce	—	37,75
† chloro-nitrosum	—	—	10,50
citricum	—	—	50,75
pulver	—	—	59,50
† gallicum	1 Drachme	—	33,75
† hydrochloricum concent. crud.	1 Unce	—	6,25
† purum	—	—	12,25
dilutum purum	—	—	7
† hydrocyanicum	1 Drachme	—	3,50
† nitricum concetrat. purum	1 Unce	—	7
† crudum	—	—	3,50
† dilutum purum	—	—	4,50
† phosphoricum glaciale	1 Drachme	—	14
† purum	1 Unce	—	36,75
pyrolignosum	—	—	1,75
succinicum	1 Drachme	—	26,25
† sulfuricum anglicanum	1 Unce	—	6,25
† sulfuricum concent. rectificatum	—	—	17,50
rectificat. dilutum	—	—	4,50
† tannicum	1 Drachme	—	14
tartaricum	1 Unce	—	14,50
subt. pulv.	—	—	18,50
†Aether aceticus	—	—	64,75
† crudus	—	—	14
† depuratus	—	—	22
†Agaricus albus	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	14
Chirurgorum	—	—	25,50
†Aloë lucida	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	13,25
Alumen crudum	—	—	1,75
subt. pulv.	—	—	7
ustum	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	7
Ammoniacum	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	14
†Ammonia pura liquida	—	—	7
Ammonium aceticum solut. concentrat.	—	—	11,50
dilutum	—	—	4,50
carbonic. pyro-oleos. solut.	—	—	12,25
siccum	—	—	7
solutum	—	—	3,50
chloratum crudum	—	—	6,25
depuratum	—	—	11,50
ferratum	—	—	25,50
succinicum pyro-oleosum	—	—	49
Amygdalae amarae	—	—	8
dulces	—	—	8
†Amygdalinum	1 Gran	—	3,50
Amylum Maranthae	1 Unce	—	25,50
Tritici	—	—	5,25
†Aqua amygdalarum amarar. concent.	—	—	21
diluta	—	—	1,75
Anisi	—	—	2,75
antihysterica foetida	—	—	63
aromatica spirituosa	—	—	2,75
Aqua Aurantii florum	1 Unce	—	21
Calcis	1 Libra	—	3
carminativa regia	1 Unce	—	7
simplex	—	—	1,75
Carvi	—	—	2,75
Castorei	—	3	—
Cerasorum nigrorum	—	—	4,50
Chamomillae	—	—	3,50
Chlori	—	—	4,50
Cinnamomi simplex	—	—	5,25
spirituosa	—	—	9,75
Cochleariae	—	—	2,75
destillata simplex	—	—	1
Foeniculi	—	—	2,75
Fragorum	—	—	2,75
Juniperi	—	—	2,75
Kreosoti	—	—	1,75
Lavandulae	—	—	7
† Laurocerasi	—	—	26,25
Melissae	—	—	4,50
Menthae crispae	—	—	4,50
piperitae	—	—	4,50
Persicae foliorum	—	—	2,75
Petroselini	—	—	2,75
† phagedaenica decolor	—	—	1,75
† lutea	—	—	1,75
† plumbica	—	—	1,75
Rosarum	—	—	2,75
Rutae	—	—	3,50
Rubi Idaei	—	—	2,75
Salviae	—	—	3,50
Sambuci	—	—	3,50
Tiliae	—	—	3,50
Valerianae	—	—	3,50
† vegeto mineralis Goulardi	—	—	1
vulneraria acida Thedenii	—	—	3,50
spirituosa	—	—	2,75
Argentum foliatum	1 Lammelle	—	9,25
† nitricum crystallisatum	1 Drachme	—	75
† fusum	—	—	78,75
†Arsenicum album	1 Unce	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	9,75
Asa foetida	—	—	15
supt. pulv.	—		25,50
†Atropinum	1 Gran	—	35
†Aurum natronato-chloratum	—	—	16,25
Axungia porcina	1 Unce	—	7
B.			
Baccae Ebuli	1 Unce	—	2,75
Juniperi	—	—	1,75
rud. tus.	—	—	4,50
Lauri	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	13,25
Mori	—	—	5,25
Phytolaccae	—	—	7
Ribis	—	—	2,75
Rubi Idaei	—	—	2,75
Sambuci	—	—	1,75
† Spinae cervinae	—	—	2,75
Balsamum Copaivae	—	—	24,50
peruvianum nigrum	—	—	70
vitae Hoffmanni	—	—	17,50
†Baryum chloratum	—	—	12,25
Benzoë	—	—	42
subt. pulv.	—	—	52,50
Bismuthum	—	—	24,50

		fl.	kr.
† Bismuthum subnitricum	1 Drachme	—	19,25
Bolus armena	1 Unce	—	1,75
subt. pulv.	—	—	6,25
Bulbus Allii	—	—	3,50
† Colchici	—	—	3,50
† Scillae	—	—	1,75
Butyrum Cacao	—	—	34,25
recens	—	—	8
C.			
Calcaria carbonica cruda	1 Unce	—	1,75
subt. pulv.	—	—	8
depurata	—	—	14
caustica	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	6,25
chlorata	—	—	2,75
phosphorica	1 Drachme	—	18,50
sulfurata	1 Unce	—	8,75
Calcium chloratum	—	—	4
Camphora	—	—	12
Candelae fumales	—	—	28
† Cantharides	—	—	24,50
† subt. pulv.	1 Drachme	—	5
† Capita Papaveris	1 Unce	—	2,75
Carbo ligni depuratus rud. tus.	—	—	1,75
subt. pulv.	—	—	3,50
ossium	—	—	1
subt. pulv.	—	—	12,25
spongiae	—	—	40,25
Carragheen sciss.	—	—	8
Caricae sciss.	—	—	6,25
Caryophylli	—	—	14
subt. pulv.	—	—	18,50
Cassia fistula	—	—	6,25
Castoreum	1 Scrupel	7	20
subt. pulv.	1 Gran	—	48
Catechu	1 Unce	—	7
subt. pulv.	—	—	10,50
Cera alba	—	—	19,25
flava	—	—	15,75
Ceratum Cetacei	—	—	15
citrinum	—	—	10,50
fuscum	—	—	15
ad labia flavum	—	—	15,75
rubrum	—	—	21
Cetaceum	—	—	18,50
Chininum citricum	1 Scrupel	—	52
	1 Gran	—	3
hydrochloricum	1 Scrupel	—	63
	1 Gran	—	3,50
sulfuricum	1 Scrupel	—	40
	1 Gran	—	3
†Chloroformium	1 Drachme	—	16
Chinchoninum sulfuricum	1 Scrupel	—	14
	1 Gran	—	1
Coccionella	1 Unce	—	59,50
subt. pulv.	—	—	77
Collodium	—	—	40
Colophonium	—	—	1,75
Conchae marinae praeparatae subt. pulv.	—	—	6,25
Conserva Rosarum	—	—	6,25
Corallium rubrum subt. pulv.	—	—	13,25
Cortex Aurantiorum (flavedo)	—	—	20,25
sciss.	—	—	21
subt. pulv.	—	—	35
Cascarillae	—	—	7
rud. tus.	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15

		fl.	kr.
Cortex Cassiae Cinnamomeae	1 Unce	—	17
subt. pulv.	—	—	25
Chinae fuscus	—	—	24,50
rud. tus.	—	—	27,25
subt. pulv.	—	—	40,25
regius	—	—	47,25
rud. tus.	—	—	52,50
subt. pulv.	—	—	76,25
ruber	—	—	83,25
rud. tus.	—	—	87,50
subt. pulv.	—	1	4,25
Cinnamomi Zeylanici	—	—	31,50
subt. pulv.	—	—	46,50
Citri (flavedo)	—	—	25,50
sciss.	—	—	28
subt. pulv.	—	—	41,25
† Granati radicis	—	—	11,50
† rud. tus.	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	15,75
† Mezerei	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	37,75
Nucum Juglandis	—	—	2,75
Quercus	—	—	1,75
sciss.	—	—	2,75
rud. tus.	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15,75
Salicis	—	—	2,75
sciss.	—	—	3,50
Simarubae	—	—	11,50
sciss.	—	—	12,25
subt. pulv.	—	—	52,50
Crocus austriacus	1 Drachme	1	55
subt. pulv.	—	1	84
gallicus	—	—	49
subt. pulv.	—	—	64,75
Cubebae	1 Unce	—	26,25
gross. pulv.	—	—	35
† Cuprum aceticum crystallisatum	—	—	21
aluminatum	—	—	21
† chloratum ammonicale solutum concentratum	—	—	10,50
†chloratum ammoniac. solt. dilt.	—	—	1,75
† c. Hydrarg. sol. conc.	—	—	19,25
†. c. Hydrarg. sol. dilut.	—	—	1,75
† subaceticum crudum	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	21
† sulfuricum	—	—	4,50
† ammoniatum	—	—	75,25
D.			
† Decoctum Pollini	1 Libra	—	61,25
† Zittmanni fortius		—	48
	24 Librae	6	47,50
† mitius	1 Libra	—	37
	24 Libra	3	79,75
E.			
Elaeosaccharum Anisi	1 Drachme	—	3,50
Aurantiorum	—	—	3,50
Cinnamomi	—	—	3,50
Citri	—	—	3,50
Foeniculi	—	—	3,50
Macis	—	—	2,75
Menthae piperitae	—	—	3,50
Vanillae	—	—	7
Valerianae	—	—	3,50

		fl.	kr.
Electuarium aromaticum	1 Unce	—	10,50
† aromaticum cum Opio	—	—	15,75
lenitivum	—	—	15
Elemi	—	—	10,50
Emplastrum anglicanum	1 ☐ Zoll	—	1,75
† Cantharidum	1 Unce	—	33,50
Cerussae	—	—	14
† Conii maculati	—	—	28
diachylon compositum	—	—	17,50
simplex	—	—	10,50
† Euphorbii	1 Drachme	—	10,50
de Galbano crocatum	1 Unce	—	19
† Hydrargyri	—	—	22,75
de Meliloto	—	—	15
Minii adustum	—	—	16,75
oxycroceum	—	—	66,50
ad rupturas	—	—	14
saponatum	—	—	15,75
Emulsio amygdalina	1 Libra	—	22
	½ —	—	16
oleosa	1 —	—	25
	½ —	—	15
† Euphorbium	1 Unce	—	11,50
† subt. pulv.	—	—	26,25
Explementum ad dentes	1 Drachme	—	8,75
Extractum Absynthii	—	—	13,25
† Aconiti	—	—	27,25
Acori	—	—	10,50
Aloës	—	—	5,25
amaricans compositum	—	—	14
Angelicae	—	—	7,50
Arnicae florum	—	—	11
radicis	—	—	9,75
† Belladonnae	—	—	48,25
Calendulae	—	—	16,75
Cardui benedicti	—	—	5,25
Cascarillae	—	—	15,75
Centaurii minoris	—	—	6,25
Chamomillae	—	—	7
Chelidonii majoris	—	—	26,25
Chinae fuscae	—	—	32,50
Cichorei	—	—	2,75
Cinae	—	—	13,25
† Conii maculati	—	—	26,25
Colombo	—	—	33,25
Cubebarum	—	—	16,75
† Digitalis	—	—	61,25
Dulcamarae	—	—	4
† Elaterii	1 Scrupel	—	37,25
† Filicis maris	1 Drachme	—	31,25
Fumariae	—	—	7,50
Gentianae	—	—	1,75
Graminis	1 Unce	—	10,50
Guajaci ligni	1 Drachme	—	25
† Hellebori nigri	—	—	14,50
† Hyosciami foliorum	—	—	37,75
† seminum	—	—	37,75
Juglandis foliorum	—	—	11
nucum	—	—	7
† Lactucae virosae	—	—	42
Liquiritiae liquidum	1 Unce	—	43,75
siccum	—	—	38,50
Lupuli	1 Drachme	—	17,50
Malatis Ferri	—	—	4
† Mezerei	—	—	45,50
Millefolii	—	—	13,75
† Nucis vomicae	—	—	42
† Opii	1 Scrupel	—	32,50
† Punicae granati	1 Drachme	—	12,75

		fl.	kr.
Extractum Quassiae	1 Drachme	—	23,75
Ratanhiae	—	—	15
Rhei	—	—	41,50
Salviae	—	—	14
Saponariae	—	—	3,50
Sarsaparillae	—	—	24,50
† Scillae	—	—	7
† Secalis cornuti	—	—	55,25
Taraxaci	1 Unce	—	11,50
Trifolii fibrini	1 Drachme	—	7,50
Tormentillae	—	—	12,25
Valerianae	—	—	11
F.			
† Faba St. Ignatii	1 Unce	—	14
† subt. pulv.	—	—	39,50
Farina Fabarum	—	—	4,50
Foeni graeci	—	—	2,75
Lini placentarum	—	—	1,75
seminum	—	—	6,25
secalina	—	—	2,75
Sinapis seminum	—	—	6,25
Fel tauri inspissatum	1 Drachme	—	6,25
Ferrum carbonicum saccharatum	—	—	4
citricum	—	—	15,75
† jodatum saccharatum	—	—	8,50
lacticum	—	—	8,75
limatum	1 Unce	—	5,25
oxydato-oxydulatum	1 Drachme	—	9,75
oxydatum acetic. liquid.	—	—	5,25
hydricum in aqua	1 Unce	—	15,75
nativum rubr.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	9,75
phosphoricum oxydatum	1 Drachme	—	26,25
oxydulatum	—	—	9,75
pulveratum	1 Unce	—	14
sesquichloratum crystallis.	—	—	15,75
solut.	—	—	11,50
sulphuricum oxydulatum	—	—	6,25
Flores Arnicae	—	—	2,75
sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	17,50
Aurantii	—	—	29,75
Boraginis	—	—	22
† Brayerae	—	—	31,50
† sciss.	—	—	37,75
Calendulae	—	—	9,75
sciss.	—	—	14
Chamomillae romanae	—	—	6,25
vulgaris	—	—	8
gross. pulv.	—	—	10,50
subt. pulv.	—	—	19,25
Cyani	—	—	15
sciss.	—	—	21
Lavandulae	—	—	17,50
Malvae	—	—	7
Papaveris Rhoeados	—	—	8
sciss.	—	—	12,25
Rosarum gallicarum	—	—	26,25
sciss.	—	—	29,75
pulv.	—	—	39,50
saliti	—	—	4,50
Sambuci	—	—	4,50
gross. pulv.	—	—	7
Tiliae sciss.	—	—	6,25
Verbasci sciss.	—	—	22
Folia Althaeae sciss.	—	—	4,50

		fl.	kr.
Folia Arnicae sciss.	1 Unce	—	4,50
Aurantii sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	13,25
† Belladonnae sciss.	—	—	6,25
† gross. pulv.	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	11,50
Cardui benedicti sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	11,50
Cichorei sciss.	—	—	4,50
† Digitalis purpur. sciss.	—	—	9,75
† subt. pulv.	—	—	17,50
Farfarae sciss.	—	—	3,50
Hepaticae sciss.	—	—	6,25
† Hyosciami sciss.	—	—	3,50
† gross. pulv.	—	—	5,25
† subt. pulv.	—	—	11,50
Juglandis sciss.	—	—	5,25
Malvae sciss.	—	—	3,50
Melissae sciss.	—	—	8,50
Menthae crispae sciss.	—	—	8,75
piperitae sciss.	—	—	8,75
† Nicotianae sciss.	—	—	8
Pulmonariae sciss.	—	—	4,50
Rosmarini	—	—	29,75
Salviae sciss.	—	—	7
subt. pulv.	—	—	16,75
Scabiosae sciss.	—	—	5,25
Scolopendrii sciss.	—	—	4,50
Sennae alexandrinae	—	—	12,25
sciss.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	24,50
sine resina	—	—	29
† Stramonii sciss.	—	—	7
† subt. pulv.	—	—	17,50
Taraxaci sciss.	—	—	3,50
Theae Pecco	—	—	73,50
viridis imperialis	—	—	49
† Toxicodendri sciss.	—	—	19,25
† subt. pulv.	—	—	29,75
Trifolii fibrini sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	12,25
Uvae ursi	—	—	3,50
Vincae sciss.	—	—	6,25
† Frondes Sabinae sciss.	—	—	14
† subt. pulv.	—	—	25,50
† Taxi	—	—	10,50
Fructus Anisi stellati	—	—	12,25
rud. tus.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	22,75
Aurantii recens.	1 Stück	Landespreis	
Capsici annui rud. tus.	1 Unce	—	8
Cerasorum nigror. sicc.	—	—	3,50
Citri recens	1 Stück	Landespreis	
† Colocynthidis sciss.	1 Unce	—	60,50
† pulv.	—	—	85
Pruni sicc. enucl.	—	—	6,25
Tamarindi	—	—	5,25
G.			
Galbanum	1 Unce	—	26,25
pulverat	—	—	35
Gallae Quercus turcicae rud. tus.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	18,50
Gelatina Carragheen	—	—	14
Lichenis island.	—	—	14,50
pulv.	—	—	24,50
Liquiritiae pellucida	—	—	17,50

		fl.	kr.
Gemmae Populi siccat.	1 Unce	—	10,50
Glandes Quercus tost. pulv.	—	—	7
Graphites subt. pulv.	—	—	7
elutriatus	—	—	10,50
Gummi arabicum	—	—	11
subt. pulv.	—	—	20
Guajacum	—	—	18,50
subt. pulv.	—	—	28
Gutta percha	—	—	23,75
† Gutti	—	—	22,
† supt. pulv.	—	—	29,
H.			
Helminthochorton	1 Unce	—	5,25
Herba Absinthii sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	11,50
Adianti sciss.	—	—	6,25
Asteri monteni sciss.	—	—	9,75
† Belladonnae sicc. sciss.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	11,50
Calendulae sicc. sciss.	—	—	9,75
† Canabis sicc. sciss.	—	—	3,50
Centaurii minor. sicc. sciss	—	—	10,50
Chenopodii sciss.	—	—	6,25
† Conii maculati sicc. sciss.	—	—	4,50
† gross. pulv.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	10,50
Equiseti sciss.	—	—	3,50
Fumariae sciss.	—	—	4,50
Galeopsidis sciss.	—	—	6,25
† Gratiolae sciss.	—	—	4,50
Hyssopi sciss.	—	—	6,25
Jaceae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	11,50
† Lobeliae inflatae sciss.	—	—	28
† subt. pulv.	—	—	41,25
Majoranae	—	—	5,25
Marubii sciss.	—	—	4,50
Meliloti sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
Millefolii sciss.	—	—	4,50
Origani sciss.	—	—	4,50
Polygalae sciss.	—	—	5,25
† Pulegii sciss.	—	—	4,50
† Pulsatillae sciss.	—	—	4,50
* subt. pulv.	—	—	9,75
Rutae sciss.	—	—	8
Saponariae sciss.	—	—	3,50
Satureiae sciss.	—	—	8
Scordii sciss.	—	—	4,50
Serpylli sciss.	—	—	3,50
Spilanthi sciss.	—	—	56
Tanaceti sciss.	—	—	4,50
Valerianae celticae sciss.	—	—	12,25
Hirudines	Landespreis		
Hordeum crudum	1 Unce	—	1,
perlatum	—	—	4,50
† Hydrargyrum bichlorat. ammoniat.	1 Drachme	—	8,50
† corrosiv.	—	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	4
† bijodatum rubrum	—	—	30,25
† chloratum mite	—	—	7
† jodatum flavum	—	—	19,25
† oxydatum rubrum	—	—	6,25
† oxydulat. nigr. Hahnem.	—	—	18
rectificatum	1 Unce	—	29
† stibiato-sulfuratum	1 Drachme	—	4,50

		fl.	kr.
† Hydrargyrum sulfuratum nigrum	1 Drachme	—	6,25
rubr. factit.	—	—	4
Hydromel infantum	1 Unce	—	9,25
I.			
Ichthyocolla	1 Drachme	—	20,25
Indicum	—	—	9,75
subt. pulv.	—	—	12,25
Infusum laxativum	1 Unce	—	9,75
† Jodum	1 Scrupel	—	11,50
K.			
Kali aceticum solutum	1 Unce	—	23,75
† bichromicum crudum	—	—	8
carbonicum purum	—	—	57,75
solutum	—	—	20,75
† causticum fusum	—	—	45,50
chloricum	—	—	15,75
ferrato-tartaricum	—	—	31,50
natronato-tartaricum	—	—	21
subt. pulv.	—	—	30
nitricum depuratum	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	15
fusum	—	—	20,25
† stibiato-tartaricum	1 Drachme	—	8,75
sulfuricum	1 Unce	—	3,25
subt. pulv.	—	—	8
tartaricum acid. depurat. subt. pulv.	—	—	16
boraxatum pulv.	—	—	36
neutrum pulv.	—	—	43
Kalium ferro-cyanatum flavum	—	—	11,50
† jodatum	1 Drachme	—	13
sulfuratum	1 Unce	—	72,75
pro balneo	—	—	7
Kino	—	—	15
subt. pulv.	—	—	23,75
† Kreosotum	1 Drachme	—	8
L.			
† Lactucarium	1 Scrupel	—	14
Lapides Cancrorum praeparati	1 Unce	—	22
subt. pulv.	—	—	29
Lapis Pumex subt. pulv.	—	—	6,25
Lichen islandicus	—	—	3,50
Lignum Guajaci rud. tus.	—	—	2,75
Juniperi rud. tus.	—	—	2,75
Quassiae rud. tus.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	34,25
Santali rubrum rud. tus.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	32,50
Sassafras rud. tus.	—	—	4,50
Linimentum ammoniatum	—	—	10,50
saponato-camphoratum	—	—	10,50
† Liquor acidus Halleri	—	—	14
M.			
Macis	1 Unce	—	41,25
Magnesia carbonica subt. pulv.	—	—	11,50
sulfurica	—	—	2,75
usta	—	—	42
in aqua	—	—	8

		fl.	kr.
Maltum Hordei	1 Unce	—	2,75
Maganum hyperoxydat. nativ. subt. pulv.	—	—	9,75
Manna calabrina electa	—	—	22
cannellata	—	—	37,75
Mannitum	1 Drachme	—	12,25
† Massa pilularum Ruffi	—	—	8,75
Mastix	—	—	16
subt. pulv.	—	—	19
Medulla ossium praeparata	1 Unce	—	8
Mel	—	—	4,50
depuratum	—	—	6,25
rosatum	—	—	9,75
† Morphium	1 Gran	—	5
† aceticum	—	—	4
† hydrochloricum	—	—	4,50
Moschus	—	—	32,50
Mucilago Cydoniorum	1 Unce	—	2,75
Gummi arabici	—	—	11,50
Tragacanthae	—	—	8,75
Myrrha gross. pulv.	—	—	22,75
subt. pulv.	—	—	40,25
N.			
Natrium chloratum	1 Unce	—	1,75
Natrum aceticum crystallisatum	—	—	13,25
bicarbonicum subt. pulv.	—	—	10,50
boracicum purum subt. pulv.	—	—	15,75
carbonicum crystallisatum.	—	—	2,75
siccum	—	—	11,50
nitricum depuratum	—	—	10,50
subt. pulv.	—	—	12,25
phosphoricum	—	—	12,25
sulfuricum crystallisatum	—	—	8
siccum	—	—	17,50
Nuces Juglandis immaturae	—	—	1
Nux moschata	—	—	41,25
subt. pulv.	—	—	53,50
† vomica gross. pulv.	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	25,50
O.			
Oleum amygdalarum dulcium	1 Unce	—	23
animale aethereum	1 Drachme	—	25,50
foetidum	1 Unce	—	2,75
Anisi	1 Drachme	—	16,25
anthelminticum Chaberti	1 Unce	—	19,25
Aurantii florum	1 Drachme	1	89
Aurantiorum corticum	—	—	8,75
Bergamottae	—	—	11,50
Cajeputi depuratum	—	—	9,75
camphoratum	1 Unce	—	14
Carvi	1 Drachme	—	14,50
Caryophyllorum	—	—	9,75
Cerae	—	—	15,75
Chamomillae	—	2	24
Cinnamomi	—	—	21,50
Citri	—	—	10,50
† Crotonis Tiglii	—	—	17,50
Foeniculi	—	—	15,50
Hyosciami folior. coctum	1 Unce	—	13,25
† seminum pressum	1 Drachme	—	6,75
Jecoris Aselli flavum	1 Unce	—	7
fuscum	—	—	7
Juglandis nucum	—	—	24,50
Juniperi baccarum	1 Drachme	—	5

		fl.	kr.
Oleum Lauri	1 Unce	—	13,25
Lavandulae	1 Drachme	—	8
Liliorum	1 Unce	—	14
Lini seminum	—	—	23,75
Macidis	1 Drachme	—	22,25
Majoranae	—	—	21,50
Menthae crispae	—	—	31,50
piperitae	—	—	49
Nucis moschatae	—	—	7,50
Olivarum	1 Unce	—	10,50
Ovorum	1 Drachme	—	11,50
Papaveris albi	1 Unce	—	8
Ricini	—	Landespreis	
Rosarum	1 Scrupel	1	8,50
Rosmarini	1 Drachme	—	33
Rutae	—	—	19,25
Succini rectificatum	1 Unce	—	21
Terebinthinae commune	—	—	5,25
rectificatum	—	—	8
Valerianae	1 Drachme	—	35
Olibanum	1 Unce	—	8
subt. pulv.	—	—	15
† Opium purum gross. pulv.	1 Drachme	—	31
† subt. pulv.	1 Scrupel	—	11,50
Os Sepiae subt. pulv.	1 Unce	—	13,25
Ossa usta subt. pulv.	—	—	8
Ovum gallinaceum	1 Stück	—	5,25
† Oxymel Colchici	1 Unce	—	9,75
† Scillae	—	—	9,75
simplex	—	—	8,75
P.			
Passulae minores	1 Unce	—	7
Pasta gummosa albuminata	—	—	18
Liquiritiae flava	—	—	20
Pastilli Bilinensis	1 gr. Schachtel	1	5
	1 kl. Schachtel	—	70
Petroleum	1 Unce	—	12,25
rectificatum	—	—	13,25
† Phosphorus	1 Drachma	—	5
† Pilulae Augustini	—	—	10,50
Piper nigrum	1 Unce	—	8
subt. pulv.	—	—	11,50
Piperinum	1 Scrupel	—	33,25
Pix liquida	1 Unce	—	2,75
navalis	—	—	1,75
† Plumbum aceticum crudum	—	—	6,25
† depuratum	—	—	15,75
† aceticum solutum	—	—	4,50
† basicum solutum	—	—	6,25
carbonicum subt. pulv.	—	—	12,25
hyperoxyd. rubr. subt. pulv.	—	—	8,75
oxydatum subt. pulv.	—	—	10,50
Pulpa Cassiae	—	—	22,75
Prunorum	—	—	15,75
Tamarindorum	—	—	15,75
Pulvis aërophorus	1 Dosis	—	3,50
Seidlitzensis	1 Schachtel mit 12 Dosen	1	26
	1 Dosis	—	14
antihectico-serophulosus	1 Unce	—	22
dentifricius albus	—	—	38,50
niger	—	—	34,25
ruber	—	—	29,75
† Doweri	1 Scrupel	—	2
fumalis Dr. Engel	1 Unce	—	37,75
nobilis	—	—	32,50
ordinarius	—	—	23,75

		fl.	kr.
Pulvis gummosus	1 Unce	—	15,75
Putamen nucum Juglandis	—	—	3,50
R.			
Radix Alcannae sciss.	1 Unce	—	3,50
Althaeae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	15
Angelicae sciss.	—	—	5,25
subt. pulv	—	—	15
Arnicae sciss.	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15
Bardanae sciss.	—	—	2,75
† Belladonnae sciss.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	19,25
Caincae sciss.	—	—	25,50
Calami aromat. sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Caricis arenar. sciss.	—	—	2,75
Caryophyllatae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Chinae nodosae sciss.	—	—	4,50
Cichorei sciss.	—	—	2,75
Colombo sciss.	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15,75
Curcumae rud. tus.	—	—	4,50
Enulae sciss.	—	—	4,50
Filicis maris sciss.	—	—	7
subt. pulv.	—	—	28
Galangae sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	16,75
Gentianae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15
Graminis sciss.	—	—	1,75
† Gratiolae sciss.	—	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	19,25
† Hellebori nigri sciss.	—	—	2,75
† subt. pulv.	—	—	14
† Jalappae subt. pulv.	1 Drachme	—	6,75
Imperatoriae sciss.	1 Unce	—	4,50
subt. pulv.	—	—	14
† Ipecacuanhae rud. tus.	1 Scrupel	—	2
† subt. pulv.	—	—	3
Ireos florentinae rud. tus.	1 Unce	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15
Lapathi sciss.	—	—	2,75
Levistici sciss.	—	—	4,50
Liquiritae sciss.	—	—	3,50
decortic. subt. pulv.	—	—	21
Ononidis sciss.	—	—	2,75
Petroselini sicc. sciss.	—	—	5,25
Polypodii sciss.	—	—	4,50
Pyrethri	—	—	5,25
sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	21
Ratanhiae sciss.	—	—	21
subt. pulv.	—	—	41,25
Rhei in toto	½ Unce	—	54
sciss.	1 Drachme	—	14
subt. pulv.	—	—	19
Salep rud. tus.	1 Unce	—	23,75
subt. pulv.	—	—	36,75
Saponariae sciss.	—	—	2,75
Sarsaparillae sciss.	—	—	30,75
subt. pulv.	—	—	50
Senegae sciss.	—	—	43
Serpentariae sciss.	—	—	15
subt. pulv.	—		29,70

		fl.	kr.
Radix Symphiti sciss.	1 Unce	—	2,75
subt. pulv.	—	—	9,75
Taraxaci sciss.	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	9,75
Tormentillae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Valerianae sciss.	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15,75
† Veratri albi sciss.	—	—	2,75
† subt. pulv.	—	—	15
Zedoariae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
Zingiberis sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	15,75
† Resina Jalappae	1 Drachme	—	63
Roob Ebuli	1 Unce	—	16,75
Juniperi	—	—	22
Laffecteur	—	—	22
Mororum	—	—	29,75
Sambuci	—	—	14
Spinae cervinae	—	—	16,75
Rotulae Menthae piperitae	—	—	17,50
Sacchari	—	—	10,50
S.			
Saccharum album in toto	1 Unce	—	6,25
subt. pulv.	—	—	10,50
lactis subt. pulv.	—	—	13,25
Sago in granis	—	—	4,50
Salicinum	1 Scrupel	—	10,50
Sal thermarum Carolinarum	1 Unce	—	38,50
Sandaraca	—	—	12,25
subt. pulv.	—	—	17,50
Sanguis Draconis subt. pulv.	—	—	47,25
† Santoninum	1 Scrupel	—	19
Sapo albus	1 Unce	—	6,25
subt. pulv.	—	—	13,25
amygdalinus	—	—	29,75
venetus	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
viridis	—	—	14
† Scammonium	1 Drachme	—	23,75
† subt. pulv.	—	—	26
Sebum ovillum	1 Unce	—	6,25
† Secale cornutum	—	—	11,50
† subt. pulv.	—	—	16,75
Semen Anisi	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	14
Cardamomi	—	—	32,50
Carvi	—	—	7
subt. pulv.	—	—	15
Cinae	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	18,50
conditum	—	—	12,25
† Colchici	—	—	4,50
Coriandri	—	—	2,75
Cydoniorum	—	—	36
Foeniculi romani	—	—	5,25
vulgaris	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	14
Foeni graeci	—	—	1,75
† Hyosciami	—	—	4,50
Lini	—	—	3,50
Lycopodii	—	—	15,75
Melonum	—	—	3,50
Papaveris albi	—	—	4,50
Peponum	—	—	2,75

		fl.	kr.
Semen Phellandrii	1 Unce	—	3,50
† Sabadillae	—	—	5,25
† subt. pulv.	—	—	18,50
Sinapis	—	—	4,50
† Stramonii	—	—	8,75
Serum lactis aluminatum	Siehe Receptur-Arbeitstaxe		
commune			
tamarindinatum			
Siliqua dulcis sciss.	1 Unce	—	4,50
† Solutio arsenicalis Fowleri	—	—	3,50
Species Althaeae	—	—	4,50
amaricantes	—	—	9,75
aromaticae	—	—	8
pro cataplasmate	—	—	11,50
emollientes	—	—	4,50
pro cataplasmate	—	—	6,25
laxantes St. Germain	—	—	20,25
lignorum	—	—	6,25
pectorales	—	—	5,25
Spiritus Aetheris	—	—	10,50
chlorati	—	—	20,25
nitrici	—	—	23,75
Angelicae compositus	—	—	8,75
Anisi	—	—	7
aromaticus	—	—	13,25
Carvi	—	—	7
Cochleariae	—	—	8
camphoratus	—	—	8
Ferri chlorati aethereus	—	—	13,25
Formicarum	—	—	10,50
Juniperi	—	—	6,25
Lavandulae	—	—	13,25
Menthae crispae	—	—	10,50
Rosmarini	—	—	15,75
salis ammoniaci anisatus	—	—	12,25
lavandulatus	—	—	9,75
saponatus	—	—	6,25
Serpylli	—	—	9,75
vini rectificatissimus	1 Libra	—	75,25
	1 Unce	—	7
rectificatus	1 Libra	—	68,25
	1 Unce	—	6,25
dilutus	1 Libra	—	50,75
	1 Unce	—	4,50
Spongia pressa	1 Drachme	—	35
† Stibium chloratum solutum	1 Unce	—	14
† oxydatum	—	—	73,50
† sulfuratum aurantiacum	1 Drachme	—	22,75
nigrum	1 Unce	—	2,75
subt. pulv.	—	—	11,50
† rubrum	1 Drachme	—	85,75
Stipites Dulcamarae sciss.	1 Unce	—	2,75
Strobili Lupuli sciss.	—	—	12,25
† Strychninum	1 Gran	—	4,50
† nitricum	—	—	4,50
Styrax Calamita	1 Unce	—	6,25
liquidus	—	—	6,25
Succinum	—	—	10,50
Sulfur praecipitatum	—	—	43,75
sublimatum crudum	—	—	4,50
lotum	—	—	11,50
Suppositorium e butyro Cacao	1 Stück	—	5,75
Syrupus acetositatis Citri	1 Unce	—	15
Althaeae	—	—	5,25
amygdalinus	—	—	10,50
Aurantiorum corticum	—	—	7
Capillorum Veneris	—	—	7
Chamomillae	—	—	7
Cichorei cum Rheo	—	—	10

		fl.	kr.
Syrupus Cinnamomi	1 Unce	—	14
† Diacodii	—	—	7
Ferri jodati	—	—	38,50
Foeniculi	—	—	8
Kermesinus	—	—	8,75
Mannatus	—	—	8,75
Menthae	—	—	8
Mororum	—	—	10
Papaveris Rhoeados	—	—	7
Phytolaccae	—	—	12,25
Pomorum acidulorum	—	—	8,75
Ribium	—	—	8
Rubi Idaei	—	—	10
Sambuci	—	—	6,25
Scillae	—	—	7
simplex	—	—	5,25
Violarum	—	—	11,50
T.			
Tabulae de Althaea	1 Unce	—	15,75
† Taffetas vesicans	1 □ Zoll.	—	1,75
Terebinthina cocta	1 Unce	—	1,75
communis	—	—	2,75
Veneta	—	—	4,50
Tinctura Absynthii composita	—	—	8
† Aloës	—	—	7
amara	—	—	13,25
Arnicae florum	—	—	8
plantae totius	—	—	15,75
aromatica	—	—	10,50
aromatico acida	—	—	8,75
Asae foetidae	—	—	11,50
Aurantiorum corticum	—	—	12,25
balsamica	—	—	13,25
† Belladonnae	—	—	8,75
Benzoës	—	—	10,50
† Cantharidum	—	—	14
Capsici	—	—	12,25
Castorei	1 Scrupel	1	26
Catechu	1 Unce	—	7
Chamomillae	—	—	8,75
Chinae composita	—	—	14
simplex	—	—	20,25
Cinnamomi	—	—	12,25
† Colchici seminum	—	—	10,50
† Colocynthidum	—	—	20,25
Croci	1 Drachme	—	10,50
† Digitalis purpureae	1 Unce	—	9,75
† Euphorbii	—	—	10,50
Ferri acetici aetherea	—	—	37,75
pomati	—	—	15,75
Guajaci	—	—	9,75
† Ipecacuanhae	—	—	18
† Jodi	—	—	28
Lignorum	—	—	11,50
† Lobeliae inflatae	—	—	15,75
Macidis	—	—	19,25
Myrrhae	—	—	13,25
† Nucis vomicae	—	—	10,50
† Opii crocata	1 Drachme	—	19,50
† Tinctura Opii simplex	1 Drachme	—	6,50
† Pulsatillae	1 Unce	—	11,50
† Pyrethri	—	—	12,25
Ratanhiae	—	—	11,50
Rhei aquosa	—	—	13
vinosa Darelli	—	—	42
Spilanthi olerac. composita	—	—	55,25
† Stramonii	—	—	8,75
† Thujae occidentalis	—	—	15
Valerianae	—	—	8,75
Vanillae	1 Drachme	—	25
Tragacantha	1 Unce	—	26,25
subt. pulv.	—	—	46,50
Trohisci Castorei	1 Drachme	2	32,75
Ipecacuanhae	—	—	5,25
U.			
Unguentum aromaticum	1 Unce	—	10,[illegible]
basilicum	—	—	10,50
Calendulae florum	—	—	21
Cerussae	—	—	12,25
citrinum	—	—	8
digestivum	—	—	13,25
Digitalis	—	—	18,50
Elemi	—	—	11,50
emolliens	—	—	28
Hydrargyri citrinum	—	—	11,50
† fortius	—	—	62,25
mitius	—	—	17,50
Juniperi	—	—	17,50
Linariae	—	—	18,50
Macidis	—	—	30,75
Majoranae	—	—	19,25
† Mezerei	1 Drachme	—	8,75
Plumbi acetici	1 Unce	—	12,25
pomadinum	—	—	15,75
populeum	—	—	12,25
† Sabadillae	—	—	17,50
simplex	—	—	12,25
sulfuratum	—	—	13,25
terebinthinatum	—	—	6,25
V.			
Vanilla	1 Scrupel	—	38
† Veratrinum	1 Gran	—	3,50
† Vinum Colchici	1 Unce	—	39,50
Malaccense	—	—	31,50
† stibiato-tartaricum	—	—	32,50
Z.			
† Zincum chloratum	1 Drachme	—	6,25
† cyanatum sine ferro	1 Gran	—	1,75
ferro-cyanatum	1 Drachme	—	10,50
oxydatum	—	—	17,50
† sulfuricum	—	—	1
† valerianicum	1 Scrupel	—	31,50

Taxe für Receptur-Arbeiten.

		fr.
1.	Für die Bereitung eines Decoctes bis inclusive 1 Pfund, bei einer Kochzeit von ¼ Stunde	8,75
	½ „	14
	1 „	26,25
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	2,75
2.	Für die Bereitung eines heißen Aufgußes (infusio calida) bis inclusive 1 Pfund	7
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	1,75
3.	Für die Bereitung eines kalten Aufgußes (infusio frigida), sowie für eine Maceration bis inclusive 2 Pfund	3,50
	Für jede weiteren 2 Pfunde	1
4.	Für eine Digestion, ohne Rücksicht auf die Menge, bis inclusive 3 Stunden	7
	½ Tag	14
	1 „	21
5.	Für die Bereitung eines Decocto-Infusum ist die entsprechende Decoctions-Gebühr, und nebst dieser für die Infusion aufzurechnen der Betrag von .	3,50
	Anmerkung.	
	a) Die zur Bereitung von Decocten und Infusionen, so wie zu Species verordneten Hölzer, Rinden, Wurzeln, Kräuter, Blumen und Saamen sind, auch wenn es im Recepte nicht ausdrücklich bemerkt sein sollte, als in zerschnittener, zerstoßener oder zerquetschter Form angeordnet zu betrachten, anzuwenden, und nach der Arzeneitaxe zu berechnen.	
	b) Werden Arzeneien gepulvert zu einem Decocte oder Infusum verschrieben, so ist darunter das gröbliche Pulver zu verstehen, und der in der Arzeneitaxe für das pulvis grossus bestimmte Preis anzurechnen.	
6.	Für eine heiße Lösung (solucio calida), ohne Rücksicht auf die Menge des zu Lösenden	5,25
	Anmerkung.	
	a) Wenn in einer und derselben Mixtur mehrere Stoffe aufzulösen sind, so darf dem ungeachtet die Gebühr für das Auflösen nur einmal gerechnet werden.	
	b) Bei Auflösungen von Salzen, die in der Taxe im krystallisirten und im gepulverten Zustande aufgeführt erscheinen, darf nur der Preis des krystallisirten Salzes in Anrechnung gebracht werden.	
	c) Für das Auflösen oder Subigiren von Salzen und andern Arzeneistoffen zur Bereitung von Pillenmaßen u. dgl. darf nichts aufgerechnet werden.	
	d) Für das Auflösen oder Subigiren der einer Salbe, einem Linimente oder Pflaster beizumischenden Arzeneistoffe ist die Gebühr für eine kalte Lösung mit 1 kr. anzurechnen gestattet.	
7.	Für eine kalte, d. i. mit dem Pistill vorzunehmende Lösung (solutio frigida cum pistillo peragenda)	1,75
	Anmerkung.	
	a) Wenn in einer und derselben Verschreibung eine warme und eine kalte Lösung vorkommen, ist für die kalte Lösung nichts zu rechnen.	
	b) Wenn bei einer Mischung eine Lösung zugleich mit einer Zerreibung oder Anreibung vorkommt, ist für letztere Arbeiten nichts zu berechnen.	
8.	Für eine Clarification mit Eiweiß, einschließig desselben	8,75
9.	Für die Filtration eines Decoctes oder Aufgußes . .	1,75
10.	Für die Colation eines Decoctes oder Aufgußes . .	1,75
11.	Für die Bereitung einer Saturation	5,25
12.	Für die Bereitung einer Saamen-Emulsion sammt Colatur bis inclusive 1 Pfund	8,75
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	3,50
13.	Für die Bereitung einer Emulsio spuria aus allen Gattungen Oehlen, Harzen, Balsamen u. s. w. so wie einer Mixtura oleosa bis inclus. 1 Pfd.	5,25
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	1,75
14.	Für die Bereitung von nicht clarificirter gewöhnlicher oder Alaun-Molke, einschließig der Milch und anderen Ingredientien, bis inclusive 1 Pfund . .	17,50
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	8,75
15.	Für die Bereitung von mittels Eiweiß clarificirter und filtrirter gewöhnlicher oder Alaun-Molke, einschließig der Milch, des Eies und des Alauns, bis inclusive 1 Pfund	26,25
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	8,75
16.	Für die Bereitung von clarificirter Tamarinden-Molke, einschließig aller dazu nothwendigen Ingredientien, bis inclusive 1 Pfund	42
	Für jede Menge bis zu 1 Pfund mehr, als 1 Pfund	24,50
17.	Für die Bereitung frischer Pflanzensäfte, einschließig der Pflanzen, bis inclusive ½ Unce	5,25
18.	Für die Bereitung einer Gelatine bis inclusive 1 Unce	10,50
	Für jede Menge bis zu 1 Unce mehr, als 1 Unce .	1,75
19.	Für die Mengung von feinen Pulvern, welche ungetheilt ad chartam oder ad scatulam gegeben werden, bis inclusive 6 Uncen	3,50
20.	Für die Mengung von groben Pulvern (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tusorum) oder von Species, und zugleich Abtheilung derselben in 6 Dosen sammt Kapseln, Convolut und Signatur bis inclusive 6 Uncen	5,25
	Für die Mengung von solchen Pulvern oder Species allein, wenn sie ungetheilt verabreicht werden, ist nichts zu rechnen.	
21.	Für das Papier und die Signatur, um Species, Simplicia u. a. ungetheilt zu dispensiren, bis inclusive 6 Uncen	1,75
	1 Pfund	3,50

		kr.
22.	Für das Abtheilen feiner Pulver in mehrere Gaben bis zu 6 Stücken und die Dispensation derselben, sammt Kapseln, Convolut und Signatur, für jedes Stück	1, 75
	somit für 6 Stücke	10, 50
	Für jedes Stück mehr, als 6 Stück	1, 50
	Auch wenn verschrieben wird: fiat pulvis et dentur tales doses, gelten dieselben Ansätze.	
23.	Für das Zerreiben, Anreiben oder kurz andauernde Verreiben eines Pulvers zu einer Mixtur	1, 75
24.	Für anhaltendes Verreiben (trituratio continua) von 10 Minuten bis zu ½ Stunde	10, 50
25.	Für die Bereitung und Formation von Trochisci bis inclusive 1 Drachme des Ganzen	7
26.	Für die Bereitung einer Pillenmaße und die Formation von 1 bis 3 granigen Pillen bis inclusive 1 Drachme der ganzen Maße	5, 25
	Das Conspergations-Pulver ist für sich nach der verwendeten Menge und dem dieser entsprechenden Taxpreise zu berechnen.	
27.	Für die Mischung mehrerer Latwergen bis inclusive 4 Unzen	3, 50
28.	Für die Bereitung eines Pflasters oder Cerates durch Mischen und Malaxiren bis inclusive 4 Unzen .	7
	Für jede weiteren 2 Unzen	1
29.	Für die Dispensation eines ungestrichenen Pflasters oder Cerates sammt Cerat-Papier, Convolut und Signatur bis inclusive 4 Unzen	1, 75
	Für jede weiteren 2 Unzen	0, 50
30.	Für das Aufstreichen einer halben Unze eines Pflasters oder Cerates auf Leinwand sammt Bereitung und Dispensation	10, 50
	Wenn statt Leinwand Leder zu nehmen ist	17, 50
31.	Für die Bereitung einer Salbe oder eines Linimentes, sowie für die Mischung mehrerer Salben oder Linimente ohne Schmelzen bis inclusive 4 Unzen . .	3, 50
	Für jede weiteren 2 Unzen	1
32.	Für die Bereitung einer Salbe oder eines Linimentes, sowie für die Mischung mehrerer Salben oder Linimente mit Schmelzen bis inclusive 4 Unzen	5, 25
	Für jede weiteren 2 Unzen	1
	Für die etwa nöthige Auflösung oder Subaction eines oder mehrerer, der Salbe oder dem Linimente beizumischenden Stoffe darf aufgerechnet werden .	1, 75
33.	Für den Verband, d. i. Kork, Papier, Spagat und Signatur, wenn das Gefäß nicht beigegeben wird, und wenn in den einzelnen Ansätzen der vorstehenden Taxe nicht schon Rücksicht darauf genommen ist, darf, außer dem bezüglichen Ansatze der Arbeitstaxe für die Bereitung der Arzenei, noch gerechnet werden	1, 75
34.	Für das Versiegeln des Gefäßes bei der Abgabe einer Arzenei, in den Fällen, wo es begehrt wird . .	1, 75
35.	Wenn der Totalpreis einer zu verabreichenden Arzenei bei der Berechnung desselben nach der Taxe auf einen Bruchtheil eines Kreuzers ausfiele, darf statt dieses Bruchtheiles ein ganzer Kreuzer gerechnet werden.	
36.	Für alle übrigen hier nicht angeführten Receptur-Arbeiten darf kein Betrag in Aufrechnung gebracht werden.	
	Selbstverständlich jedoch sind größere, ungewöhnlich vorkommende, von einzelnen Aerzten etwa angeordnete Manipulationen hierunter nicht begriffen.	

Taxe für Gefäße.

	kr.
Gewöhnliche weiße Medicingläser sammt Verband, Kork und Signatur, das Stück bis incl. 2 Unzen . .	5, 25
über 2 Unzen „ „ 6 „ . .	7
„ 6 „ „ „ 10 „ . .	8, 75
„ 10 „ „ „ 1 Libra . .	10, 50
„ 1 Libra „ „ 2 Libren . .	15, 75
„ 2 Libren „ „ 4 „ . .	22, 75
Gewöhnliche grüne Medicingläser sammt Verband, Kork und Signatur, das Stück bis incl. 1 Unze . .	3, 50
über 1 Unze „ „ 4 Unzen . .	4, 50
„ 4 Unzen „ „ 6 „ . .	5, 25
„ 6 „ „ „ 10 „ . .	6, 25
„ 10 „ „ „ 1 Libra . .	7
„ 1 Libra „ „ 2 Libren . .	10, 50
„ 2 Libren „ „ 4 „ . .	14
Gewöhnliche Arzneitiegeln sammt Verband und Signatur das Stück bis incl. 1 Unze	3, 50
über 1 Unze „ „ 4 Unzen	5, 25
„ 4 Unzen „ „ 10 „	7
„ 10 „ „ „ 1 Libra	8, 75
„ 1 Libra „ „ 2 Libren	15, 75
Holzschachteln, mit gefärbtem Papier überzogen, sammt Signatur, das Stück bis incl. 1 Unze	3, 50
über 1 Unze „ „ 4 Unzen	5, 25
„ 4 Unzen „ „ 6 „	7
„ 6 „ „ „ 1 Libra	8, 75
„ 1 Libra „ „ 2 Libren	12, 25
„ 2 Libren „ „ 3 „	17, 50

Taxe für die Reagentien.

		fl.	kr.
Acidum aceticum concentratum purum	1 Unce	—	8
„ hydrochloricum concent. purum	—	—	12,25
„ nitricum concentrat. purum	—	—	7
„ oxalicum solutum	—	—	4,50
„ sulfuricum depurat. concentr.	—	—	17,50
„ „ dilutum	—	—	4,50
„ tartaricum	—	—	14,50
Aether depuratus	—	—	22
Ammonia pura liquida	—	—	7
Ammonium carbonicum solutum	—	—	3,50
„ chloratum depurat. solut.	—	—	4,50
„ hydrosulfuratum	—	—	24,50
Aqua Calcis	1 Libra	—	3
„ Chlori	1 Unce	—	4,50
„ hydrosulfurata	—	—	7
Argentum nitrica soluta	—	—	39,50

		fl.	kr.
Baryta nitricum fusum solutum	1 Unce	—	10,50
Baryum chloratum solutum	—	—	4,50
Charta exploratoria coerulea	1/4 Bogen	—	1,75
„ „ lutea	—	—	2,75
„ „ rubra	—	—	1,75
Ferrum sesquichloratum solutum	1 Unce	—	4,50
„ sulfuratum	—	—	11,50
„ sulfuricum oxydulat. crystallisat.	—	—	6,25
Kali causticum solutum	—	—	91
„ chloricum	—	—	15,75
Magnesia sulfurica soluta	—	—	2,75
Natrum carbonicum solutum	—	—	3,50
„ phosphoricum solutum	—	—	5,25
Plumbum aceticum solutum	—	—	5,25
Spiritus vini rectificatissimus	—	—	7
Zincum depuratum	—	—	16,75

Taxe für Thierheilmittel.

		fl.	kr.
Acetum crudum	1 Libra	—	8
Acidum aceticum concentratum crudum	—	—	39,50
	1 Unce	—	3,50
† hydrochloricum concentr. crud.	1 Libra	—	49,50
	1 Unce	—	4
dilutum	1 Libra	—	27,75
	1 Unce	—	2,75
† hydrocyanicum	1 Drachme	—	3,50
† nitricum crudum	1 Libra	—	26,50
	1 Unce	—	2,25
pyrolignosum	1 Libra	—	11
	1 Unce	—	1,50
† sulfuricum anglicanum	1 Libra	—	49,50
	1 Unce	—	4,50
† Aether crudus	1 Libra	1	13,75
	1 Unce	—	9,75
† Aloë lucida	—	—	5,25
† gross. pulv.	—	—	5,75
Alumen crudum	1 Libra	—	13,25
pulv.	—	—	42
	1 Unce	—	4
Alumen ustum	1 Libra	—	40,25
	1 Unce	—	3,50
pulv.	1 Libra	—	77
	1 Unce	—	6,75
† Ammonia pura liquida	1 Libra	—	59,50
	1 Unce	—	5,25
Ammonium carbonic. pyro-oleos. solut.	—	—	7
chloratum crudum	1 Libra	—	46
	1 Unce	—	4
pulv.	1 Libra	—	80,50
	1 Unce	—	7
Amylum Tritici	1 Libra	—	41,75
Aqua Calcis	—	—	1,75
Chlori	—	—	35

		fl.	kr.
Aqua Chlori	1 Unce	—	3,50
destillata simplex	1 Libra	—	10,50
Kreosoti	—	—	21
	1 Unce	—	1,75
† phagedaenica decolor	1 Libra	—	8,75
	1 Unce	—	1
† lutea	1 Libra	—	8,75
	1 Unce	—	1
† vegeto-mineralis Goulardi	1 Libra	—	7
	1 Unce	—	0,50
† Argentum nitricum fusum	1 Drachme	—	59,50
† Arsenicum album	1 Unce	—	2,75
† pulv.	—	—	8
Asa foetida	—	—	10,25
pulv.	—	—	17,50
Axungia porcina	1 Libra	—	59,50
	1 Unce	—	5,25
Baccae Juniperi	1 Libra	—	13,25
rud. tus.	—	—	35
	1 Unce	—	3,25
† Bulbus Scillae	1 Libra	—	15,50
	1 Unce	—	1,50
Calcaria caustica	1 Libra	—	16,75
	1 Unce	—	1,75
chlorata	1 Libra	—	19,75
	1 Unce	—	1,75
Camphora	—	—	7
† Cantharides	—	—	16
† pulv.	—	—	26
Carbo ligni depuratus pulv.	1 Libra	—	26,25
	1 Unce	—	2,75
Cera flava	1 Libra	1	27,75
	1 Unce	—	11
† Chloroformium	—	—	70
Cortex Cassiae Cinamomeae	1 Libra	1	16
	1 Unce	—	10

		fl.	kr.
Cortex Cassiae Cinamomeae gross. pulv.	1 Libra	1	70
	1 Unce	—	15
Chinae fuscus	1 Libra	2	10
	1 Unce	—	17,50
gross. pulv.	1 Libra	2	62,50
	1 Unce	—	22
† Mezerei	1 Libra	—	49
	1 Unce	—	4
pulv.	1 Libra	2	10
	1 Unce	—	21
Quercus	1 Libra	—	13,25
	1 Unce	—	1,50
gross. pulv.	1 Libra	—	52,50
	1 Unce	—	4,50
Salicis	1 Libra	—	22
	1 Unce	—	2,25
gross. pulv.	1 Libra	—	61,25
	1 Unce	—	5,25
† Cuprum subaceticum crudum	1 Libra	1	1,50
† pulv.	1 Unce	—	10,50
† sulfuricum	1 Libra	—	40,25
	1 Unce	—	3,25
Emplastrum diachylon simplex	1 Libra	1	1,50
	1 Unce	—	8,75
† Euphorbium	1 Libra	—	80,50
† pulv.	—	2	10
	1 Unce	—	17,50
† Extractum Belladonae	1 Drachme	—	35
Farina Lini placentarum	1 Libra	—	12,25
secalina	—	—	15,75
Ferrum oxidatum hydric. in aqua	—	1	5
sulfuricum oxidulatum	—	—	49
	1 Unce	—	4,50
Flores Arnicae	1 Libra	—	19,25
Chamomillae	—	—	39,50
Folia Althaeae sciss.	—	—	31,50
† Digitalis purpur. sciss.	—	—	80,50
† Hiosciami sciss.	—	—	31,50
Malvae sciss.	—	—	31,50
† Nicotiane sciss.	—	—	63
Salviae sciss.	—	—	52,50
† Toxicodendri sciss.	1 Unce	—	13,25
† Fructus Colocynthidis sine seminib.	—	—	44,75
Gallae Quercus turcic. rud. tus.	1 Libra	1	5
Glandes Quercus rud. tus.	—	—	24,50
tostae pulv.	—	—	59,50
Gummi arabicum	—	—	76
	1 Unce	—	7
Guajacum	1 Libra	1	47
	1 Unce	—	12,25
Herba Absynthii sciss.	1 Libra	—	28
† Belladonnae sciss.	—	—	47,25
† Conii maculati sciss.	—	—	36,75
Hordeum crudum	—	—	7
† Hydrargyrum bichlorat. corros. pulv.	1 Unce	—	21
† chlorat. mite pulv.	—	—	45,50
† oxydat. rubr. pulv.	—	—	36,75
† stibiato-sulfurat.	—	—	31,50
† sulfurat. nigrum	—	—	42
rubrum factit.	—	—	21
† Jodum	—	1	83,75
Kali carbonicum crudum	1 Libra	—	24,50
† causticum fusum	1 Unce	—	38,50
nitricum crudum	1 Libra	—	52,50
pulv.	—	—	63
stibiato-tartaricum	1 Unce	—	17,50
sulfuricum	1 Libra	—	35
pulv.	—	—	42
	1 Unce	—	3,50

		fl.	kr.
Kali tartaricum acid. dep. pulv.	1 Libra	1	—
	1 Unce	—	9
† Kalium jodatum	—	—	70
sulfuratum	1 Libra	—	52,50
	1 Unce	—	5,25
† Kreosotum	—	—	43,75
Lignum Juniperi sciss.	1 Libra	—	14
Magnesia carbonica pulv.	—	—	84
sulfurica	—	—	21
Mei	—	—	31,50
Myrrha	—	1	76,50
Natrium chloratum	—	—	8
Natrum boracicum pulv.	—	1	5
	1 Unce	—	10,50
sulfuricum crystall.	1 Libra	—	7
† Nux vomica gross. pulv.	—	—	84
	1 Unce	—	8,75
Oleum Amygdalarum dulcium	1 Libra	2	—
	1 Unce	—	18
animale aethereum	—	1	5
foetidum	—	—	1,75
† Crotonis Tiglii	—	—	78,75
Hiosciami folior. coct.	—	—	7
† seminum press.	—	—	21
Lauri	—	—	8,75
Lini seminum	1 Libra	—	40,25
Olivarum	—	—	56
Ricini	—	Lokal-	
	1 Unce	preis	
Terebinthinae commune	1 Libra	—	40,25
† Opium purum pulv.	1 Drachme	—	20
Petroleum	1 Libra	—	98
Piper nigrum	—	—	59,50
Pix liquida	—	—	19,25
navalis	—	—	10,50
† Plumbum aceticum crudum	—	—	43,75
	1 Unce	—	4
† basic. solut.	1 Libra	—	35
	1 Unce	—	3,50
carbonicum pulv.	1 Libra	—	43,75
	1 Unce	—	4,50
oxydatum pulv.	1 Libra	—	26,25
	1 Unce	—	2,25
Radix Althaeae sciss.	1 Libra	—	29,75
gross. pulv.	—	—	63
Angelicae sciss.	—	—	42
gross. pulv.	—	—	63
Arnicae sciss.	—	—	42
Calami aromat. sciss.	—	—	24,50
gross. pulv.	—	—	57,75
Filicis maris sciss.	—	—	59,50
gross. pulv.	—	—	87,50
Gentianae sciss.	—	—	28
gross. pulv.	—	—	49
† Hellebori nigri sciss.	—	—	22,75
† gross. pulv.	—	—	43,75
† Jalappae gross. pulv.	1 Unce	—	28
† Ipecacuanhae gross. pulv.	—	—	30
Liquiritiae sciss.	1 Libra	—	26,25
gross. pulv.	—	—	71,75
Rhei	1 Unce	—	62,50
gross. pulv.	—	—	72
Valerianae sciss.	1 Libra	—	73,50
gross. pulv.	—	1	1,50
† Veratri albi sciss.	—	—	24,50
† gross. pulv.	—	—	52,50
Zingiberis sciss.	—	—	52,50
gross. pulv.	—	—	85,75
Sacharum album	—	—	45,50

		fl.	kr.
Saccharum album subt. pulv.	1 Libra	—	84
	1 Unce	—	8
Sapo albus	1 Libra	—	49
viridis	—	—	52,50
Sebum ovillum	—	—	49
	1 Unce	—	4,50
† Secale cornutum	1 Libra	—	98
	1 Unce	—	8,50
† gross. pulv.	—	—	10,25
Semen Anisi vulgaris	1 Libra	—	24,50
pulv.	1 Unce	—	4
Carvi	1 Libra	—	49
pulv.	1 Unce	—	6,25
Cinae	1 Libra	—	49
pulv.	1 Unce	—	6,25
† Crotonis Tiglii	—	—	12,25
Foeniculi	1 Libra	—	24,50
pulv.	1 Unce	—	4
Lini	1 Libra	—	13,25
Phellandri aquatici	—	—	22,75
Sinapis	—	—	29,75
† Solutio arsenicalis Fowleri	1 Unce	—	3,50
Species aromaticae	1 Libra	—	63
Spiritus camphoratus	—	—	63
	1 Unce	—	5,25
saponatus	1 Libra	—	52,50
	1 Unce	—	4,50
vini rectificatus	1 Libra	—	49
	1 Unce	—	4,50
Spongia pressa	—	1	40
† Stibium sulfurat. aurantiae	1 Libra	3	15
	1 Unce	—	26,25
nigrum pulv.	1 Libra	—	52,50
	1 Unce	—	5,25

		fl.	kr.
† Strychninum	1 Gran		5,25
Sulfur citrinum	1 Libra	—	10,50
	1 Unce	—	1
pulv.	1 Libra	—	21
	1 Unce	—	2,75
sublimatum lotum	1 Libra	—	35
	1 Unce	—	3,50
Terebinthina cocta	1 Libra	—	10,50
	1 Unce	—	1
communis	1 Libra	—	15,75
	1 Unce	—	1,50
veneta	1 Libra	—	33,25
	1 Unce	—	3,50
Tinctura Arnicae florum	1 Libra	—	78,75
	1 Unce	—	7
plantae totius	1 Libra	1	5
	1 Unce	—	12,25
† Belladonnae	—	—	7
† Cantharidum	—	—	10
† Jodi	—	—	21
Myrrhae	—	—	10,50
† Opii simplex	—	—	29,75
Unguentum Cerussae	1 Libra	1	5
	1 Unce	—	8,75
digestivum	1 Libra	1	5
	1 Unce	—	9,75
Hydrargyri mitius	1 Libra	1	47
	1 Unce	—	13,25
Plumbi acetici	1 Libra	1	5
	1 Unce	—	8,75
simplex	1 Libra	1	5
	1 Unce	—	8,75
Zincum oxydatum	—	—	19,25
† sulfuricum	—	—	5,25

		złr.	kr.
A.			
Acetum aromaticum	1 Uncyja	—	4,50
† Colchici	—	—	2,75
crudum	—	—	1,75
† Scillae	—	—	2,75
Acidum aceticum concentratissimum	1 Drachma	—	17,50
concentratum crudum	1 Uncyja	—	5,25
purum	—	—	8
benzoicum	1 Drachma	—	96,75
boracicum	1 Uncyja	—	37,75
† chloro-nitrosum	—	—	10,50
citricum	—	—	50,75
pulver	—	—	59,50
† gallicum	1 Drachma	—	33,75
† hydrochloricum concent. crud.	1 Uncyja	—	6,25
† purum	—	—	12,25
dilutum purum	—	—	7
† hydrocyanicum	1 Drachma	—	3,50
† nitricum concentrat. purum	1 Uncyja	—	7
† crudum	—	—	3,50
† dilutum purum	—	—	4,50
† phosphoricum glaciale	1 Drachma	—	14
† purum	1 Uncyja	—	36,75
pyrolignosum	—	—	1,75
succinicum	1 Drachma	—	26,25
† sulfuricum anglicanum	1 Uncyja	—	6,25
† sulfuricum concent. rectificatum	—	—	17,50
rectificat. dilutum	—	—	4,50
† tannicum	1 Drachma	—	14
tartaricum	1 Uncyja	—	14,50
subt. pulv.	—	—	18,50
†Aether aceticus	—	—	64,75
† crudus	—	—	14
† depuratus	—	—	22
†Agaricus albus	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	14
Chirurgorum	—	—	25,50
†Aloë lucida	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	13,25
Alumen crudum	—	—	1,75
subt. pulv.	—	—	7
ustum	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	7
Ammoniacum	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	14
†Ammonia pura liquida	—	—	7
Ammonium aceticum solut. concentrat.	—	—	11,50
dilutum	—	—	4,50
carbonic. pyro-oleos. solut.	—	—	12,25
siccum	—	—	7
solutum	—	—	3,50
chloratum crudum	—	—	6,25
depuratum	—	—	11,50
ferratum	—	—	25,50
succinicum pyro-oleosum	—	—	49
Amygdalae amarae	—	—	8
dulces	—	—	8
†Amygdalinum	1 Gran	—	3,50
Amylum Maranthae	1 Uncyja	—	25,50
Tritici	—	—	5,25
†Aqua amygdalarum amarar. concent.	—	—	21
diluta	—	—	1,75
Anisi	—	—	2,75
antihysterica foetida	—	—	63
aromatica spirituosa	—	—	2,75
Aqua Aurantii florum	1 Uncyja	—	21
Calcis	1 Funt	—	3
carminativa regia	1 Uncyja	—	7
simplex	—	—	1,75
Carvi	—	—	2,75
Castorei	—	3	—
Cerasorum nigrorum	—	—	4,50
Chamomillae	—	—	3,50
Chlori	—	—	4,50
Cinnamomi simplex	—	—	5,25
spirituosa	—	—	9,75
Cochleariae	—	—	2,75
destillata simplex	—	—	1
Foeniculi	—	—	2,75
Fragorum	—	—	2,75
Juniperi	—	—	2,75
Kreosoti	—	—	1,75
Lavandulae	—	—	7
† Laurocerasi	—	—	26,25
Melissae	—	—	4,50
Menthae crispae	—	—	4,50
piperitae	—	—	4,50
Persicae foliorum	—	—	2,75
Petroselini	—	—	2,75
† phagedaenica decolor	—	—	1,75
† lutea	—	—	1,75
† plumbica	—	—	1,25
Rosarum	—	—	2,75
Rutae	—	—	3,50
Rubi Idaei	—	—	2,75
Salviae	—	—	3,50
Sambuci	—	—	3,50
Tiliae	—	—	3,50
Valerianae	—	—	3,50
† vegeto-mineralis Goulardi	—	—	1
vulneraria acida Thedenii	—	—	3,50
spirituosa	—	—	2,75
Argentum foliatum	1 Lammella	—	9,25
† nitricum crystallisatum	1 Drachma	—	75
† fusum	—	—	78,75
†Arsenicum album	1 Uncyja	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	9,75
Asa foetida	—	—	15
supt. pulv.	—		25,50
†Atropinum	1 Gran	—	35
†Aurum natronato-chloratum	—	—	16,25
Axungia porcina	1 Uncyja	—	7
B.			
Baccae Ebuli	1 Uncyja	—	2,75
Juniperi	—	—	1,75
rud. tus.	—	—	4,50
Lauri	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	13,25
Mori	—	—	5,25
Phytolaccae	—	—	7
Ribis	—	—	2,75
Rubi Idaei	—	—	2,75
Sambuci	—	—	1,75
† Spinae cervinae	—	—	2,75
Balsamum Copaivae	—	—	24,50
peruvianum nigrum	—	—	70
vitae Hoffmanni	—	—	17,50
†Baryum chloratum	—	—	12,25
Benzoë	—	—	42
subt. pulv.	—	—	52,50
Bismuthum	—	—	24,50

		złr.	kr.
† Bismuthum subnitricum	1 Drachma	—	19,25
Bolus armena	1 Uncyja	—	1,75
subt. pulv.	—	—	6,25
Bulbus Allii	—	—	3,50
† Colchici	—	—	3,50
† Scillae	—	—	1,75
Butyrum Cacao	—	—	34,25
recens	—	—	8
C.			
Calcaria carbonica cruda	1 Uncyja	—	1,75
subt. pulv.	—	—	8
depurata	—	—	14
caustica	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	6,25
chlorata	—	—	2,75
phosphorica	1 Drachma	—	18,50
sulfurata	1 Uncyja	—	8,75
Calcium chloratum	—	—	4
Camphora	—	—	12
Candelae fumales	—	—	28
† Cantharides	—	—	24,50
† subt. pulv.	1 Drachma	—	5
† Capita Papaveris	1 Uncyja	—	2,75
Carbo ligni depuratus rud. tus.	—	—	1,75
subt. pulv.	—	—	3,50
ossium	—	—	1
subt. pulv.	—	—	12,25
spongiae	—	—	40,25
Carragheen sciss.	—	—	8
Caricae sciss.	—	—	6,25
Caryophylli	—	—	14
subt. pulv.	—	—	18,50
Cassia fistula	—	—	6,25
Castoreum	1 Skrupuł	7	20
subt. pulv.	1 Gran	—	48
Catechu	1 Uncyja	—	7
subt. pulv.	—	—	10,50
Cera alba	—	—	19,25
flava	—	—	15,75
Ceratum Cetacei	—	—	15
citrinum	—	—	10,50
fuscum	—	—	15
ad labia flavum	—	—	15,75
rubrum	—	—	21
Cetaceum	—	—	18,50
Chininum citricum	1 Skrupuł	—	52
	1 Gran	—	3
hydrochloricum	1 Skrupuł	—	63
	1 Gran	—	3,50
sulfuricum	1 Skrupuł	—	40
	1 Gran	—	3
†Chloroformium	1 Drachma	—	16
Chinchoninum sulfuricum	1 Skrupuł	—	14
	1 Gran	—	1
Coccionella	1 Uncyja	—	59,50
subt. pulv.	—	—	77
Collodium	—	—	40
Colophonium	—	—	1,75
Conchae marinae praeparatae subt. pulv.	—	—	6,25
Conserva Rosarum	—	—	6,25
Corallium rubrum subt. pulv.	—	—	13,25
Cortex Aurantiorum (flavedo)	—	—	20,25
sciss.	—	—	21
subt. pulv.	—	—	35
Cascarillae	—	—	7
rud. tus.	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15

		złr.	kr.
Cortex Cassiae Cinnamomeae	1 Uncyja	—	17
subt. pulv.	—	—	25
Chinae fuscus	—	—	24,50
rud. tus.	—	—	27,25
subt. pulv.	—	—	40,25
regius	—	—	47,25
rud. tus.	—	—	52,50
subt. pulv.	—	—	76,25
ruber	—	—	83,25
rud. tus.	—	—	87,50
subt. pulv.	—	1	4,25
Cinnamomi Zeylanici	—	—	31,50
subt. pulv.	—	—	46,50
Citri (flavedo)	—	—	25,50
sciss.	—	—	28
subt. pulv.	—	—	41,25
† Granati radicis	—	—	11,50
† rud. tus.	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	15,75
† Mezerei	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	37,75
Nucum Juglandis	—	—	2,75
Quercus	—	—	1,75
sciss.	—	—	2,75
rud. tus.	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15,75
Salicis	—	—	2,75
sciss.	—	—	3,50
Simarubae	—	—	11,50
sciss.	—	—	12,25
subt. pulv.	—	—	52,50
Crocus austriacus	1 Drachma	1	55
subt. pulv.	—	1	84
gallicus	—	—	49
subt. pulv.	—	—	64,75
Cubebae	1 Uncyja	—	26,25
gross. pulv.	—	—	35
† Cuprum aceticum crystallisatum	—	—	21
aluminatum	—	—	21
†chloratum ammoniacale solutum concentratum	—	—	10,50
†chloratum ammoniac. solt. dilt.	—	—	1,75
† c. Hydrarg. sol. conc.	—	—	19,25
†. c. Hydrarg. sol. dilut.	—	—	1,75
† subaceticum crudum	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	21
† sulfuricum	—	—	4,50
† ammoniatum	—	—	75,25
D.			
† Decoctum Pollini	1 Funt	—	61,25
† Zittmanni fortius	—	—	48
	24 Funtów	6	47,50
† mitius	1 Funt	—	37
	24 Funtów	3	79,75
E.			
Elaeosaccharum Anisi	1 Drachma	—	3,50
Aurantiorum	—	—	3,50
Cinnamomi	—	—	3,50
Citri	—	—	3,50
Foeniculi	—	—	3,50
Macis	—	—	2,75
Menthae piperitae	—	—	3,50
Vanillae	—	—	7
Valerianae	—	—	3,50

		zlr.	kr.
Electuarium aromaticum	1 Uncyja	—	10,50
† aromaticum cum Opio	—	—	15,75
lenitivum	—	—	15
Elemi	—	—	10,50
Emplastrum anglicanum	1 □ Cal	—	1,75
† Cantharidum	1 Uncyja	—	33,50
Cerussae	—	—	14
† Conii maculati	—	—	28
diachylon compositum	—	—	17,50
simplex	—	—	10,50
† Euphorbii	1 Drachma	—	10,50
de Galbano crocatum	1 Uncyja	—	49
† Hydrargyri	—	—	22,75
de Meliloto	—	—	15
Minii adustum	—	—	16,75
oxycroceum	—	—	66,50
ad rupturas	—	—	14
saponatum	—	—	15,75
Emulsio amygdalina	1 Funt	—	22
	½ —	—	16
oleosa	1 —	—	25
	½ —	—	15
† Euphorbium	1 Uncyja	—	11,50
† subt. pulv.	—	—	26,25
Explementum ad dentes	1 Drachma	—	8,75
Extractum Absynthii	—	—	13,25
† Aconiti	—	—	27,25
Acori	—	—	10,50
Aloës	—	—	5,25
amaricans compositum	—	—	14
Angelicae	—	—	7,50
Arnicae florum	—	—	11
radicis	—	—	9,75
† Belladonnae	—	—	48,25
Calendulae	—	—	16,75
Cardui benedicti	—	—	5,25
Cascarillae	—	—	15,75
Centaurii minoris	—	—	6,25
Chamomillae	—	—	7
Chelidonii majoris	—	—	26,25
Chinae fuscae	—	—	32,50
Cichorei	—	—	2,75
Cinae	—	—	13,25
† Conii maculati	—	—	26,25
Colombo	—	—	33,25
Cubebarum	—	—	16,75
† Digitalis	—	—	61,25
Dulcamarae	—	—	4
† Elaterii	1 Scrupuł	—	37,25
† Filicis maris	1 Drachma	—	31,25
Fumariae	—	—	7,50
Gentianae	—	—	1,75
Graminis	1 Uncyja	—	10,50
Guajaci ligni	1 Drachma	—	25
† Hellebori nigri	—	—	14,50
† Hyosciami foliorum	—	—	37,75
† seminum	—	—	37,75
Juglandis foliorum	—	—	11
nucum	—	—	7
† Lactucae virosae	—	—	42
Liquiritiae liquidum	1 Uncyja	—	43,75
siccum	—	—	38,50
Lupuli	1 Drachma	—	17,50
Malatis Ferri	—	—	4
† Mezerei	—	—	45,50
Millefolii	—	—	13,75
† Nucis vomicae	—	—	42
† Opii	1 Skrupuł	—	32,50
† Punicae granati	1 Drachma	—	12,75

		zlr.	kr.
Extractum Quassiae	1 Drachma	—	23,75
Ratanhiae	—	—	15
Rhei	—	—	41,50
Salviae	—	—	14
Saponariae	—	—	3,50
Sarsaparillae	—	—	24,50
† Scillae	—	—	7
† Secalis cornuti	—	—	55,25
Taraxaci	1 Uncyja	—	11,50
Trifolii fibrini	1 Drachma	—	7,50
Tormentillae	—	—	12,25
Valerianae	—	—	11
F.			
† Faba St. Ignatii	1 Uncyja	—	14
† subt. pulv.	—	—	39,50
Farina Fabarum	—	—	4,50
Foeni graeci	—	—	2,75
Lini placentarum	—	—	1,75
seminum	—	—	6,25
secalina	—	—	2,75
Sinapis seminum	—	—	6,25
Fel tauri inspissatum	1 Drachma	—	6,25
Ferrum carbonicum saccharatum	—	—	4
citricum	—	—	15,75
† jodatum saccharatum	—	—	8,50
lacticum	—	—	8,75
limatum	1 Uncyja	—	5,25
oxydato-oxydulatum	1 Drachma	—	9,75
oxydatum acetic. liquid.	—	—	5,25
hydricum in aqua	1 Uncyja	—	15,75
nativum rubr.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	9,75
phosphoricum oxydatum	1 Drachma	—	26,25
oxydulatum	—	—	9,75
pulveratum	1 Uncyja	—	14
sesquichloratum crystallis.	—	—	15,75
solut.	—	—	11,50
sulphuricum oxydulatum	—	—	6,25
Flores Arnicae	—	—	2,75
sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	17,50
Aurantii	—	—	29,75
Boraginis	—	—	22
† Brayerae	—	—	31,50
† sciss.	—	—	37,75
Calendulae	—	—	9,75
sciss.	—	—	14
Chamomillae romanae	—	—	6,25
vulgaris	—	—	8
gross. pulv.	—	—	10,50
subt. pulv.	—	—	19,25
Cyani	—	—	15
sciss.	—	—	21
Lavandulae	—	—	17,50
Malvae	—	—	7
Papaveris Rhoeados	—	—	8
sciss.	—	—	12,25
Rosarum gallicarum	—	—	26,25
sciss.	—	—	29,75
pulv.	—	—	39,50
saliti	—	—	4,50
Sambuci	—	—	4,50
gross. pulv.	—	—	7
Tiliae sciss.	—	—	6,25
Verbasci sciss.	—	—	22
Folia Althaeae sciss.	—	—	4,50

		złr.	kr.
Folia Arnicae sciss.	1 Uncyja	—	4,50
Aurantii sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	13,25
† Belladonnae sciss.	—	—	6,25
† gross. pulv.	—	—	8
† subt. pulv.	—	—	11,50
Cardui benedicti sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	11,50
Cichorei sciss.	—	—	4,50
† Digitalis purpur. sciss.	—	—	9,75
† subt. pulv.	—	—	17,50
Farfarae sciss.	—	—	3,50
Hepaticae sciss.	—	—	6,25
† Hyosciami sciss.	—	—	3,50
† gross. pulv.	—	—	5,25
† subt. pulv.	—	—	11,50
Juglandis sciss.	—	—	5,25
Malvae sciss.	—	—	3,50
Melissae sciss.	—	—	8,50
Menthae crispae sciss.	—	—	8,75
piperitae sciss.	—	—	8,75
† Nicotianae sciss.	—	—	8
Pulmonariae sciss.	—	—	4,50
Rosmarini	—	—	29,75
Salviae sciss.	—	—	7
subt. pulv.	—	—	16,75
Scabiosae sciss.	—	—	5,25
Scolopendrii sciss.	—	—	4,50
Sennae alexandrinae	—	—	12,25
sciss.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	24,50
sine resina	—	—	29
† Stramonii sciss.	—	—	7
† subt. pulv.	—	—	17,50
Taraxaci sciss.	—	—	3,50
Theae Pecco	—	—	73,50
viridis imperialis	—	—	49
† Toxicodendri sciss.	—	—	19,25
† subt. pulv.	—	—	29,75
Trifolii fibrini sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	12,25
Uvae ursi	—	—	3,50
Vincae sciss.	—	—	6,25
† Frondes Sabinae sciss.	—	—	14
† subt. pulv.	—	—	25,50
† Taxi	—	—	10,50
Fructus Anisi stellati	—	—	12,25
rud. tus.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	22,75
Aurantii recens.	1 Sztuka	Po cen. kraj.	
Capsici annui rud. tus.	1 Uncyja	—	8
Cerasorum nigror. sicc.	—	—	3,50
Citri recens	1 Sztuka	Po cen. kraj.	
† Colocynthidis sciss.	1 Uncyja	—	60,50
† pulv.	—	—	85
Pruni sicc. enucl.	—	—	6,25
Tamarindi	—	—	5,25

G.

		złr.	kr.
Galbanum	1 Uncyja	—	26,25
pulverat	—	—	35
Gallae Quercus turcicae rud. tus.	—	—	13,25
subt. pulv.	—	—	18,50
Gelatina Carragheen	—	—	14
Lichenis island.	—	—	14,50
pulv.	—	—	24,50
Liquiritiae pellucida	—	—	17,50
Gemmae Populi siccat.	1 Uncyja	—	10,50
Glandes Quercus tost. pulv.	—	—	7
Graphites subt. pulv.	—	—	7
elutriatus	—	—	10,50
Gummi arabicum	—	—	11
subt. pulv.	—	—	20
Guajacum	—	—	18,50
subt. pulv.	—	—	28
Gutta percha	—	—	23,75
† Gutti	—	—	22,
† supt. pulv.	—	—	29,

H.

		złr.	kr.
Helminthochorton	1 Uncyja	—	5,25
Herba Absinthii sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	11,50
Adianti sciss.	—	—	6,25
Asteri monteni sciss.	—	—	9,75
† Belladonnae sicc. sciss.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	11,50
Calendulae sicc. sciss.	—	—	9,75
† Canabis sicc. sciss.	—	—	3,50
Centaurii minor. sicc. sciss.	—	—	10,50
Chenopodii sciss.	—	—	6,25
† Conii maculati sicc. sciss.	—	—	4,50
† gross. pulv.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	10,50
Equiseti sciss.	—	—	3,50
Fumariae sciss.	—	—	4,50
Galeopsidis sciss.	—	—	6,25
† Gratiolae sciss.	—	—	4,50
Hyssopi sciss.	—	—	6,25
Jaceae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	11,50
† Lobeliae inflatae sciss.	—	—	28
† subt. pulv.	—	—	41,25
Majoranae	—	—	5,25
Marubii sciss.	—	—	4,50
Meliloti sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
Millefolii sciss.	—	—	4,50
Origani sciss.	—	—	4,50
Polygalae sciss.	—	—	5,25
† Pulegii sciss.	—	—	4,50
† Pulsatillae sciss.	—	—	4,50
† subt. pulv.	—	—	9,75
Rutae sciss.	—	—	8
Saponariae sciss.	—	—	3,50
Satureiae sciss.	—	—	8
Scordii sciss.	—	—	4,50
Serpylli sciss.	—	—	3,50
Spilanthi sciss.	—	—	56
Tanaceti sciss.	—	—	4,50
Valerianae celticae sciss.	—	—	12,25
Hirudines	Po cenach krajowych.		
Hordeum crudum	1 Uncyja	—	1
perlatum	—	—	4,50
† Hydrargyrum bichlorat. ammoniat.	1 Drachma	—	8,50
† corrosiv.	—	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	4
† bijodatum rubrum	—	—	30,25
† chloratum mite	—	—	7
† jodatum flavum	—	—	19,25
† oxydatum rubrum	—	—	6,25
† oxydulat. nigr. Hahnem.	—	—	18
rectificatum	1 Uncyja	—	29
† stibiato-sulfuratum	1 Drachma	—	4,50

		złr.	kr.
† Hydrargyrum sulfuratum nigrum . .	1 Drachma	—	6,25
rubr. factit.	—	—	4
Hydromel infantum	1 Uncyja	—	9,75
I.			
Ichthyocolla	1 Drachma	—	20,25
Indicum	—	—	9,75
subt. pulv.	—	—	12,25
Infusum laxativum	1 Uncyja	—	9,75
† Jodum	1 Skrupuł	—	11,50
K.			
Kali aceticum solutum	1 Uncyja	—	23,75
† bichromicum crudum	—	—	8
carbonicum purum	—	—	57,75
solutum . . .	—	—	20,25
† causticum fusum	—	—	45,50
chloricum	—	—	15,75
ferrato-tartaricum	—	—	31,50
natronato-tartaricum	—	—	21
subt. pulv. .	—	—	30
nitricum depuratum	—	—	13,25
subt. pulv. .	—	—	15
fusum	—	—	20,25
† stibiato-tartaricum	1 Drachma	—	8,75
sulfuricum	1 Uncyja	—	3,25
subt. pulv.	—	—	8
tartaricum acid. depurat. subt. pulv.	—	—	16
boraxatum pulv.	—	—	36
neutrum pulv.	—	—	43
Kalium ferro-cyanatum flavum . . .	—	—	11,50
† jodatum	1 Drachma	—	13
sulfuratum	1 Uncyja	—	72,75
pro balneo	—	—	7
Kino	—	—	15
subt. pulv.	—	—	23,75
† Kreosotum	1 Drachma	—	8
L.			
† Lactucarium	1 Skrupuł	—	14
Lapides Cancrorum praeparati . . .	1 Uncyja	—	22
subt. pulv.	—	—	29
Lapis Pumex subt. pulv.	—	—	6,25
Lichen islandicus	—	—	3,50
Lignum Guajaci rud. tus.	—	—	2,75
Juniperi rud. tus.	—	—	2,75
Quassiae rud. tus.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	34,25
Santali rubrum rud. tus. . .	—	—	3,50
subt. pulv. .	—	—	32,50
Sassafras rud. tus.	—	—	4,50
Linimentum ammoniatum	—	—	10,50
saponato-camphoratum . .	—	—	10,50
† Liquor acidus Halleri	—	—	14
M.			
Macis	1 Uncyja	—	41,25
Magnesia carbonica subt. pulv. . . .	—	—	11,50
sulfurica	—	—	2,75
usta	—	—	42
in aqua	—	—	8
Maltum Hordei	1 Uncyja	—	2,75
Maganum hyperoxydat. nativ. subt. pulv.	—	—	9,75
Manna calabrina electa	—	—	22
cannellata	—	—	37,75
Mannitum	1 Drachma	—	12,25
† Massa pilularum Ruffi	—	—	8,75
Mastix	—	—	16
subt. pulv.	—	—	19
Medulla ossium praeparata	1 Uncyja	—	8
Mel	—	—	4,50
depuratum	—	—	6,25
rosatum	—	—	9,75
† Morphium	1 Gran	—	5
† aceticum	—	—	4
† hydrochloricum . . .	—	—	4,50
Moschus	—	—	32,50
Mucilago Cydoniorum	1 Uncyja	—	2,75
Gummi arabici	—	—	11,50
Tragacanthae	—	—	8,75
Myrrha gross. pulv.	—	—	22,75
subt. pulv.	—	—	40,25
N.			
Natrium chloratum	1 Uncyja	—	1,75
Natrum aceticum crystallisatum . . .	—	—	13,25
bicarbonicum subt. pulv. . .	—	—	10,50
boracicum purum subt. pulv. .	—	—	15,75
carbonicum crystallisatum. . .	—	—	2,75
siccum	—	—	11,50
nitricum depuratum	—	—	10,50
subt. pulv.	—	—	12,25
phosphoricum	—	—	12,25
sulfuricum crystallisatum . . .	—	—	8
siccum	—	—	17,50
Nuces Juglandis immaturae	—	—	1
Nux moschata	—	—	41,25
subt. pulv.	—	—	53,50
† vomica gross. pulv.	—	—	13,25
† subt. pulv.	—	—	25,50
O.			
Oleum amygdalarum dulcium	1 Uncyja	—	23
animale aethereum	1 Drachma	—	25,50
foetidum	1 Uncyja	—	2,75
Anisi	1 Drachma	—	16,25
anthelminticum Chaberti . .	1 Uncyja	—	19,25
Aurantii florum	1 Drachma	1	89
Aurantiorum corticum	—	—	8,75
Bergamottae	—	—	11,50
Cajeputi depuratum	—	—	9,75
camphoratum	1 Uncyja	—	14
Carvi	1 Drachma	—	14,50
Caryophyllorum	—	—	9,75
Cerae	—	—	15,75
Chamomillae	—	2	24
Cinnamomi	—	—	21,50
Citri	—	—	10,50
† Crotonis Tiglii	—	—	17,50
Foeniculi	—	—	15,50
Hyosciami folior. coctum . . .	1 Uncyja	—	13,25
† seminum pressum .	1 Drachma	—	6,75
Jecoris Aselli flavum	1 Uncyja	—	7
fuscum	—	—	7
Juglandis nucum	—	—	24,50
Juniperi baccarum	1 Drachma	—	5

		zlr.	kr.
Oleum Lauri	1 Uncyja	—	13,25
Lavandulae	1 Drachma	—	8
Liliorum	1 Uncyja	—	14
Lini seminum	—	—	23,75
Macidis	1 Drachma	—	22,75
Majoranae	—	—	21,50
Menthae crispae	—	—	31,50
piperitae	—	—	49
Nucis moschatae	—	—	7,50
Olivarum	1 Uncyja	—	10,50
Ovorum	1 Drachma	—	11,50
Papaveris albi	1 Uncyja	—	8
Ricini	—	po	cen. kr.
Rosarum	1 Skrupuł	1	8,50
Rosmarini	1 Drachma	—	33
Rutae	—	—	19,25
Succini rectificatum	1 Uncyja	—	21
Terebinthinae commune	—	—	5,25
rectificatum	—	—	8
Valerianae	1 Drachma	—	35
Olibanum	1 Uncyja	—	8
subt. pulv.	—	—	15
† Opium purum gross. pulv.	1 Drachma	—	31
† subt. pulv.	1 Skrupuł	—	11,50
Os Sepiae subt. pulv.	1 Uncyja	—	13,25
Ossa usta subt. pulv.	—	—	8
Ovum gallinaceum	1 Sztuka	—	5,25
† Oxymel Colchici	1 Uncyja	—	9,75
† Scillae	—	—	9,75
simplex	—	—	8,75
P.			
Passulae minores	1 Uncyja	—	7
Pasta gummosa albuminata	—	—	18
Liquiritiae flava	—	—	20
Pastilli Bilinensis	1 w. pudełko	1	5
	1 m. pudełko	—	70
Petroleum	1 Uncyja	—	12,25
rectificatum	—	—	13,25
† Phosphorus	1 Drachma	—	5
† Pilulae Augustini	—	—	10,50
Piper nigrum	1 Uncyja	—	8
subt. pulv.	—	—	11,50
Piperinum	1 Skrupuł	—	33,25
Pix liquida	1 Uncyja	—	2,75
navalis	—	—	1,75
† Plumbum aceticum credum	—	—	6,25
† depuratum	—	—	15,75
† aceticum solutum	—	—	4,50
† basicum solutum	—	—	6,25
carbonicum subt. pulv.	—	—	12,25
hyperoxyd. rubr. subt. pulv.	—	—	8,75
oxydatum subt. pulv.	—	—	10,50
Pulpa Cassiae	—	—	22,75
Prunorum	—	—	15,75
Tamarindorum	—	—	15,75
Pulvis aërophorus	1 Doza	—	3,50
Seidlitzensis	1 pudełko z 12 Dozami	1	26
	1 Doza	—	14
antihectico-scrophulosus	1 Uncyja	—	22
dentifricius albus	—	—	38,50
niger	—	—	34,25
ruber	—	—	29,75
† Doweri	1 Skrupuł	—	2
fumalis Dr. Engel	1 Uncyja	—	37,75
nobilis	—	—	32,50
ordinarius	—	—	23,75

		zlr.	kr.
Pulvis gummosus	1 Uncyja	—	15,75
Putamen nucum Juglandis	—	—	3,50
R.			
Radix Alcannae sciss.	1 Uncyja	—	3,
Althaeae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	15
Angelicae sciss.	—	—	5,25
subt. pulv	—	—	15
Arnicae sciss	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15
Bardanae sciss.	—	—	2,75
† Belladonnae sciss.	—	—	6,25
† subt. pulv.	—	—	19,25
Caincae sciss.	—	—	25,50
Calami aromat. sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Caricis arenar. sciss.	—	—	2,75
Caryophyllatae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Chinae nodosae sciss.	—	—	4,50
Cichorei sciss.	—	—	2,75
Colombo sciss.	—	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15,75
Curcumae rud. tus.	—	—	4,50
Enulae sciss.	—	—	4,50
Filicis maris sciss.	—	—	7
subt. pulv.	—	—	28
Galangae sciss.	—	—	8
subt. pulv.	—	—	16,75
Gentianae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15
Graminis sciss.	—	—	1,75
† Gratiolae sciss.	—	—	3,50
† subt. pulv.	—	—	19,25
† Hellebori nigri sciss.	—	—	2,75
† subt. pulv.	—	—	14
† Jalappae subt. pulv.	1 Drachma	—	6,75
Imperatoriae sciss.	1 Uncyja	—	4,50
subt. pulv.	—	—	14
† Ipecacuanhae rud. tus.	1 Skrupuł	—	2
† subt. pulv.	—	—	3
Ireos florentinae rud. tus.	1 Uncyja	—	8,75
subt. pulv.	—	—	15
Lapathi sciss.	—	—	2,75
Levistici sciss.	—	—	4,50
Liquiritae sciss.	—	—	3,50
decortic. subt. pulv.	—	—	21
Ononidis sciss.	—	—	2,75
Petroselini sicc. sciss.	—	—	5,25
Polypodii sciss.	—	—	4,50
Pyrethri	—	—	5,25
sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	21
Ratanhiae sciss.	—	—	21
subt. pulv.	—	—	41,25
Rhei in toto	½ Uncyi	—	54
sciss.	1 Drachma	—	14
subt. pulv.	—	—	19
Salep rud. tus.	1 Uncyja	—	23,75
subt. pulv.	—	—	36,75
Saponariae sciss.	—	—	2,75
Sarsaparillae sciss.	—	—	30,75
subt. pulv.	—	—	50
Senegae sciss.	—	—	43
Serpentariae sciss.	—	—	15
subt. pulv.	—		29,75

		złr.	kr.
Radix Symphiti sciss.	1 Uncyja	—	2,75
subt. pulv.	—	—	9,75
Taraxaci sciss.	—	—	2,75
subt. pulv.	—	—	9,75
Tormentillae sciss.	—	—	3,50
subt. pulv.	—	—	15,75
Valerianae sciss.	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	15,75
† Veratri albi sciss.	—	—	2,75
† subt. pulv.	—	—	15
Zedoariae sciss.	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
Zingiberis sciss.	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	15,75
† Resina Jalappae	1 Drachma	—	63
Roob Ebuli	1 Uncyja	—	16,75
Juniperi	—	—	22
Laffecteur	—	—	22
Mororum	—	—	29,75
Sambuci	—	—	14
Spinae cervinae	—	—	16,75
Rotulae Menthae piperitae	—	—	17,50
Sacchari	—	—	10,50
S.			
Saccharum album in toto	1 Uncyja	—	6,25
subt. pulv.	—	—	10,50
lactis subt. pulv.	—	—	13,25
Sago in granis	—	—	4,50
Salicinum	1 Skrupuł	—	10,50
Sal thermarum Carolinarum	1 Uncyja	—	38,50
Sandaraca	—	—	12,25
subt. pulv.	—	—	17,50
Sanguis Draconis subt. pulv.	—	—	47,25
† Santoninum	1 Skrupuł	—	19
Sapo albus	1 Uncyja	—	6,25
subt. pulv.	—	—	13,25
amygdalinus	—	—	29,75
venetus	—	—	4,50
subt. pulv.	—	—	10,50
viridis	—	—	14
† Scammonium	1 Drachma	—	23,75
† subt. pulv.	—	—	26
Sebum ovillum	1 Uncyja	—	6,25
† Secale cornutum	—	—	11,50
† subt. pulv.	—	—	16,75
Semen Anisi	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	14
Cardamomi	—	—	32,50
Carvi	—	—	7
subt. pulv.	—	—	15
Cinae	—	—	6,25
subt. pulv.	—	—	18,50
conditum	—	—	12,25
† Colchici	—	—	4,50
Coriandri	—	—	2,75
Cydoniorum	—	—	36
Foeniculi romani	—	—	5,25
vulgaris	—	—	5,25
subt. pulv.	—	—	14
Foeni graeci	—	—	1,75
† Hyosciami	—	—	4,50
Lini	—	—	3,50
Lycopodii	—	—	15,75
Melonum	—	—	3,50
Papaveris albi	—	—	4,50
Peponum	—	—	2,75

		złr.	kr.
Semen Phellandrii	1 Uncyja	—	3,50
† Sabadillae	—	—	5,25
† subt. pulv.	—	—	18,50
Sinapis	—	—	4,50
† Stramonii	—	—	8,75
Serum lactis aluminatum	Obacz taxę robót receptowych.		
commune			
tamarindinatum			
Siliqua dulcis sciss.	1 Uncyja	—	4,50
† Solutio arsenicalis Fowleri	—	—	3,50
Species Althaeae	—	—	4,50
amaricantes	—	—	9,75
aromaticae	—	—	8
pro cataplasmate	—	—	11,50
emollientes	—	—	4,50
pro cataplasmate	—	—	6,25
laxantes St. Germain	—	—	20,25
lignorum	—	—	6,25
pectorales	—	—	5,25
Spiritus Aetheris	—	—	10,50
chlorati	—	—	20,25
nitrici	—	—	23,75
Angelicae compositus	—	—	8,75
Anisi	—	—	7
aromaticus	—	—	13,25
Carvi	—	—	7
Cochleariae	—	—	8
camphoratus	—	—	8
Ferri chlorati aethereus	—	—	13,25
Formicarum	—	—	10,50
Juniperi	—	—	6,25
Lavandulae	—	—	13,25
Menthae crispae	—	—	10,50
Rosmarini	—	—	15,75
salis ammoniaci anisatus	—	—	12,25
lavandulatus	—	—	9,75
saponatus	—	—	6,25
Serpylli	—	—	9,75
vini rectificatissimus	1 Funt	—	75,25
	1 Uncyja	—	7
rectificatus	1 Funt	—	68,25
	1 Uncyja	—	6,25
dilutus	1 Funt	—	50,75
	1 Uncyja	—	4,50
Spongia pressa	1 Drachma	—	35
† Stibium chloratum solutum	1 Uncyja	—	14
† oxydatum	—	—	73,50
† sulfuratum aurantiacum	1 Drachma	—	22,75
nigrum	1 Uncyja	—	2,75
subt. pulv.	—	—	11,50
† rubrum	1 Drachma	—	85,75
Stipites Dulcamarae sciss.	1 Uncyja	—	2,75
Strobili Lupuli sciss.	—	—	12,25
† Strychninum	1 Gran	—	4,50
† nitricum	—	—	4,50
Styrax Calamita	1 Uncyja	—	6,25
liquidus	—	—	6,25
Succinum	—	—	10,50
Sulfur praecipitatum	—	—	43,75
sublimatum crudum	—	—	4,50
lotum	—	—	11,50
Suppositorium e butyro Cacao	1 Sztuka	—	5,75
Syrupus acetositatis Citri	1 Uncyja	—	15
Althaeae	—	—	5,25
amygdalinus	—	—	10,50
Aurantiorum corticum	—	—	7
Capillorum Veneris	—	—	7
Chamomillae	—	—	7
Cichorei cum Rheo	—	—	10

		złr.	kr.
Syrupus Cinnamomi	1 Uncyja	—	14
† Diacodii	—	—	7
Ferri jodati	—	—	38,50
Foeniculi	—	—	8
Kermesinus	—	—	8,75
Mannatus	—	—	8,75
Menthae	—	—	8
Mororum	—	—	10
Papaveris Rhoeados	—	—	7
Phytolaccae	—	—	12,25
Pomorum acidulorum	—	—	8,75
Ribium	—	—	8
Rubi Idaei	—	—	10
Sambuci	—	—	6,25
Scillae	—	—	7
simplex	—	—	5,25
Violarum	—	—	11,50
T.			
Tabulae de Althaea	1 Uncyja	—	15,75
† Taffetas vesicans	1 □ Cal	—	1,75
Terebinthina cocta	1 Uncyja	—	1,75
communis	—	—	2,75
Veneta	—	—	4,50
Tinctura Absynthii composita	—	—	8
† Aloës	—	—	7
amara	—	—	13,25
Arnicae florum	—	—	8
plantae totius	—	—	15,75
aromatica	—	—	10,50
aromatico acida	—	—	8,75
Asae foetidae	—	—	11,50
Aurantiorum corticum	—	—	12,25
balsamica	—	—	13,25
† Belladonnae	—	—	8,75
Benzoës	—	—	10,50
† Cantharidum	—	—	14
Capsici	—	—	12,25
Castorei	1 Skrupuł	1	26
Catechu	1 Uncyja	—	7
Chamomillae	—	—	8,75
Chinae composita	—	—	14
simplex	—	—	20,25
Cinnamomi	—	—	12,25
† Colchici seminum	—	—	10,50
† Colocynthidum	—	—	20,25
Croci	1 Drachma	—	10,50
† Digitalis purpureae	1 Uncyja	—	9,75
† Euphorbii	—	—	10,50
Ferri acetici aetherea	—	—	37,75
pomati	—	—	15,75
Guajaci	—	—	9,75
† Ipecacuanhae	—	—	18
† Jodi	—	—	28
Lignorum	—	—	11,50
† Lobeliae inflatae	—	—	15,75
Macidis	—	—	19,25
Myrrhae	—	—	13,25
† Nucis vomicae	—	—	10,50
† Opii crocata	1 Drachma	—	19,50
† Tinctura Opii simplex	1 Drachma	—	6,50
† Pulsatillae	1 Uncyja	—	11,50
† Pyrethri	—	—	12,25
Ratanhiae	—	—	11,50
Rhei aquosa	—	—	13
vinosa Darelli	—	—	42
Spilanthi olerac. composita	—	—	55,25
† Stramonii	—	—	8,75
† Thujae occidentalis	—	—	15
Valerianae	—	—	8,75
Vanillae	1 Drachma	—	25
Tragacantha	1 Uncyja	—	26,25
subt. pulv.	—	—	46,50
Trohisci Castorei	1 Drachma	2	32,75
Ipecacuanhae	—	—	5,25
U.			
Unguentum aromaticum	1 Uncyja	—	16,75
basilicum	—	—	10,50
Calendulae florum	—	—	21
Cerussae	—	—	12,25
citrinum	—	—	8
digestivum	—	—	13,25
Digitalis	—	—	18,50
Elemi	—	—	11,50
emolliens	—	—	28
Hydrargyri citrinum	—	—	11,50
† fortius	—	—	62,25
mitius	—	—	17,50
Juniperi	—	—	17,50
Linariae	—	—	18,50
Macidis	—	—	30,75
Majoranae	—	—	19,25
† Mezerei	1 Drachma	—	8,75
Plumbi acetici	1 Uncyja	—	12,25
pomadinum	—	—	15,75
populeum	—	—	12,25
† Sabadillae	—	—	17,50
simplex	—	—	12,25
sulfuratum	—	—	13,25
terebinthinatum	—	—	6,25
V.			
Vanilla	1 Skrupuł	—	38
† Veratrinum	1 Gran	—	3,50
† Vinum Colchici	1 Uncyja	—	39,50
Malaccense	—	—	31,50
† stibiato-tartaricum	—	—	32,50
Z.			
† Zincum chloratum	1 Drachma	—	6,25
† cyanatum sine ferro	1 Gran	—	1,75
ferro-cyanatum	1 Drachma	—	10,50
oxydatum	—	—	17,50
† sulfuricum	—	—	1
† valerianicum	1 Skrupuł	—	31,50

Taxa robót receptowych.

		kr.
1.	Za sporządzenie dekoktu aż do 1 funta łącznie (odwar), gotując przez kwadrans	8,75
	½ godziny	14
	1 godzinę	26,25
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	2,75
2.	Za sporządzenie gorącéj infuzyi (infusio calida, napar) aż do 1 funta łącznie	7
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj jak 1 funt	1,75
3.	Za sporządzenie zimnéj infuzyi, (infusio frigida, nalew), równie jak za maceracyję aż do 2 funtów łącznie	3,50
	Za każde dalsze 2 funty	1
4.	Za dygestyję, bez względu na ilość, aż do 3 godzin łącznie	7
	½ dnia	14
	1 dnia	21
5.	Za sporządzenie dekokt-infuzyi policzy się odpowiednią należytość dekokcyjną, a nadto za infuzyję kwotę	3,50
	Uwaga.	
	a) Ordynowane do sporządzenia dekoktów i infuzyj, tudzież do mieszania wchodzące drzewa lekarskie, kory, korzonki, zioła, kwiaty i nasiona, choćby to nie było wyraźnie w recepcie nadmienionem, uważane być mają, jako zarządzone w formie krajanéj, tłuczonéj lub rozmiażdżonéj, a więc i tak zastósowane, i wedle taxy medycynalnéj policzone.	
	b) Jeżeli zapisane lekarstwa w proszkach do dekoktu lub infuzyi, wówczas tu rozumieć należy proszek grubawy, a policzyć cenę, w taxie medycynalnéj dla proszku przygrubszego (pulvis grossus) oznaczoną.	
6.	Za gorące rozpuszczenie (solutio callida), bez względu na ilość szczegółu solucyi ulegającego	5,25
	Uwaga.	
	a) Jeżeliby w jednéj a téj saméj mixturze rozpuszczoném być miało więcéj artykułów, należytość pomimo to za solucyję raz tylko policzoną być ma.	
	b) Przy solucyjach soli, wyszczególnionych w taxie w stanie krystalizowanym i w stanie proszku, tylko cena soli krystalizowanéj policzoną być ma.	
	c) Za solucyję lub subakcyję soli i innych artykułów lekarskich do sporządzenia masy na pigułki i t. p. nic nie będzie policzoném.	
	d) Za solucyję lub subakcyję artykułów lekarskich, przymieszać się mających do maści linimentu lub plastru, wolno policzyć należytość za zimną solucyję w kwocie 1 krajcara.	
7.	Za zimną solucyję, t. j. za pomocą pistylli przedsięwziąść się mającą (solutio frigida cum pistillo peragenda)	1,75
	Uwaga.	
	a) Jeżeli w jednéj a téj saméj recepcie znajduje się gorąca i zimna solucyja zapisana, wówczas za zimną solucyję nic się nie liczy.	
	b) Jeżeli przy mieszaninie znajduje się ordynowana solucyja wraz z rozcieraniem lub nacieraniem, za te ostatnie roboty nic się nie liczy.	
8.	Za klarowanie przez białko, włącznie tegoż	8,75
9.	Za filtrowanie dekoktu lub nalewu	1,75
10.	Za przecedzenie dekoktu lub nalewu	1,75
11.	Za uskutecznienie saturacyi	5,25
12.	Za sporządzenie emulzyi nasieniowéj (mleka nasieniowego) wraz z przecedzeniem aż do 1 funta włącznie	8,75
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	3,50
13.	Za sporządzenie emulzyi spurcznéj z wszelkich gatunków oleju, żywicy, balsamu i t. d. tudzież mixtury olejowatéj aż do 1 funta łącznie	5,25
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	1,75
14.	Za sporządzenie nieskiarowanéj zwyczajnéj lub ałunowéj serwatki, włącznie mleka i innych ingredyjencyj, aż do 1 funta łącznie	17,50
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	8,75
15.	Za sporządzenie serwatki zwyczajnéj lub ałunowéj, za pomocą białka sklarowanéj i filtrowanéj, włącznie mleka, jajka i ałunu, aż do 1 funta łącznie	26,25
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	8,75
16.	Za sporządzenie sklarowanéj serwatki tamaryndowéj włącznie wszelkich do tego potrzebnych ingredyjencyj, aż do 1 funta łącznie	42
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 funta więcéj, jak 1 funt	24,50
17.	Za sporządzenie świeżych soków roślinnych, włącznie roślin, aż do ½ uncyi łącznie	5,25
18.	Za sporządzenie galarety aż do 1 uncyi łącznie	10,50
	Za każdą dalszą ilość aż do 1 uncyi więcéj, jak 1 uncyja	1,75
19.	Za zmięszanie przedniejszych proszków, które nieprzedzielne *ad chartam* lub *ad scatulam* dane będą, aż do 6 uncyj łącznie	3,50
20.	Za zmięszanie przygrubszych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tusorum) lub też ziół, a zarazem za przedzielenie onychże na 6 doz wraz z kapsułką, obwiciem i sygnaturą, aż do 6 uncyj łącznie	5,25
	Za zmięszanie takich proszków lub species samych jeżeli wydane będą nieprzedzielone, nic się liczyć nie będzie.	
21.	Za papier i sygnaturę, ażeby species, simplicia i inne nieprzedzielnie były dyspensowane, aż do 6 uncyj łącznie	1,75
	1 funta	3,50

		kr.
22.	Za przedzielenie przedniejszych proszków na więcej doz aż do 6 sztuk i dyspensowanie onychże, wraz z kapsułkami, konwolutem i sygnaturą, za każdą sztukę	1, 75
	a przeto za 6 sztuk	10, 50
	Za każdą sztukę więcej nad 6 sztuk	1, 50
	Nawet gdyby zapisaném było: *fiat pulvis et dentur tales doses* te same ustanowy miejsce mieć będą.	
23.	Za roztarcie, natarcie lub krótko tylko trwające przecieranie proszku na mixturę	1, 75
24.	Za dłużéj trwające rozcieranie (trituratio continua) od 10 minut aż do ½ godziny	10, 50
25.	Za sporządzenie i formacyję trociczek aż włącznie do 1 drachmy w całości	7
26.	Za sporządzenie masy na pigułki i formacyję pigułek o 1 lub 3 granach aż do 1 drachmy łącznie masy w całości	5, 25
	Za proszek do posypania osobno liczyć się będzie wedle ilości użytéj i cen taxalnych temuż odpowiednich.	
27.	Za mięszaninę kilku lekarstw w powidełkach aż do 4 uncyj łącznie	3, 50
28.	Za sporządzenie plastru lub ceratu (maści) przez mięszanie i ugniecenie aż do 4 uncyj łącznie	7
	Za każde dalsze 2 uncyje	1
29.	Za dyspenzacyję niesmarowanego plastru lub ceratu wraz z papierem ceratowym, konwolutem i sygnaturą aż do 4 uncyj łącznie	1, 75
	Za każde dalsze 2 uncyje	0, 50
30.	Za nasmarowanie pół uncyi plastru lub ceratu na płótno wraz z sporządzeniem i dyspenzacyją .	10, 50
	Jeżeli zamiast płótna bierze się skóra	17, 50
31.	Za sporządzenie maści lub linimentu, tudzież za zmięszanie kilku maści lub linimentów bez topienia aż do 4 uncyj łącznie	3, 50
	Za każde dalsze 2 uncyje	1
32.	Za sporządzenie maści lub linimentu, tudzież za zmięszanie kilku maści lub linimentów przez topienie aż do 4 uncyj łącznie	5, 25
	Za każde dalsze 2 uncyje	1
	W razie potrzeby za solucyję lub subakcyję jednego lub więcéj artykułów, do maści lub linimentu przymięszać się mających, policzyć wolno	1, 75
33.	Za obwiązanie, t. j. korek, papier, szpagat i sygnaturę, jeżeli naczynie nie jest dodaném, i jeżeli w pojedynczych ustanowach powyższéj taxy nie miano już na to względu oprócz dotyczącéj ustanowy taxalnéj za sporządzenie lekarstwa, policzyć jeszcze wolno	1, 75
34.	Za opieczętowanie naczynia przy oddaniu lekarstwa, w przypadkach, gdzie to żądaném będzie . .	1, 75
35.	Jeżeli całkowita cena lekarstwa wydaném być mającego przy obliczeniu wedle taxy wychodzi na ułamek krajcara, policzyć wolno zamiast téj części ułamkowéj cały krajcar.	
36.	Za wszelkie inne tu nie wyliczone roboty receptowe nic się liczyć nie będzie.	
	Atoli samo przez się rozumić się, że tém nie są objęte manipulacyje większe niezwyczajne, jakieby przez pojedynczych lekarzy mogły być zarządzone.	

Taxa za naczynia.

	kr.
Zwyczajne białe naczynia szklanne na lekarstwo wraz z obwiązaniem, korkiem i sygnaturą,	
sztuka aż do 2 uncyj łącznie .	5, 25
nad 2 uncyje „ 6 „ „ .	7
„ 6 uncyj „ 10 „ „ .	8, 75
„ 10 „ „ 1 funta „ .	10, 50
„ 1 funt „ 2 funtów „ .	15, 75
„ 2 funty „ 4 „ „ .	22, 75
Zwyczajne zielone naczynia szklanne na lekarstwo wraz z obwiązaniem, korkiem i sygnaturą,	
sztuka aż do 1 uncyi włącznie .	3, 50
nad 1 uncyję „ 4 uncyj „ .	4, 50
„ 4 uncyje „ 6 „ „ .	5, 25
„ 6 uncyj „ 10 „ „ .	6, 25
„ 10 „ „ 1 funta „ .	7
„ 1 funty „ 2 funtów „ .	10, 50
„ 2 funt „ 4 „ „ .	14
Zwyczajne tygielki na lekarstwo wraz z obwiązaniem i sygnaturą, sztuka aż do 1 uncyi włącznie .	3, 50
nad 1 uncyję „ 4 uncyj „ .	5, 25
„ 4 uncyje „ 10 „ „ .	7
„ 10 uncyj „ 1 funta „ .	8, 75
„ 1 funt „ 2 funtów „ .	15, 75
Pudełka drewniane, powlekane papierem farbowanym, wraz z sygnaturą, sztuka aż do 1 uncyi włącznie .	3, 50
nad 1 uncyję „ 4 uncyj „ .	5, 25
„ 4 uncyje „ 6 „ „ .	7
„ 6 uncyj „ 1 funta „ .	8, 75
„ 1 funt „ 2 funtów „ .	12, 25
„ 2 funty „ 3 „ „ .	17, 50

Taxa reagencyj.

		złr.	kr.
Acidum aceticum concentratum purum	1 Uncyja	—	8
„ hydrochloricum concent. purum	—	—	12,25
„ nitricum concentrat. purum	—	—	7
„ oxalicum solutum	—	—	4,50
„ sulfuricum depurat. concentr.	—	—	17,50
„ „ dilutum	—	—	4,50
„ tartaricum	—	—	14,50
Aether depuratus	—	—	22
Ammonia pura liquida	—	—	7
Ammonium carbonicum solutum	—	—	3,50
„ chloratum depurat. solut.	—	—	4,50
„ hydrosulfuratum	—	—	24,50
Aqua Calcis	1 Funt	—	3
„ Chlori	1 Uncyja	—	4,50
„ hydrosulfurata	—	—	7
Argentum nitrica soluta	—	—	39,50
Baryta nitricum fusum solutum	1 Uncyja	—	10,50
Baryum chloratum solutum	—	—	4,50
Charta exploratoria coerulea	¼ Arkusza	—	1,75
„ „ lutea	—	—	2,75
„ „ rubra	—	—	1,75
Ferrum sesquichloratum solutum	1 Uncyja	—	4,50
„ sulfuratum	—	—	11,50
„ sulfuricum oxydulat. crystallisat.	—	—	6,25
Kali causticum solutum	—	—	91
„ chloricum	—	—	15,75
Magnesia sulfurica soluta	—	—	2,75
Natrum carbonicum solutum	—	—	3,50
„ phosphoricum solutum	—	—	5,25
Plumbum aceticum solutum	—	—	5,25
Spiritus vini rectificatissimus	—	—	7
Zincum depuratum	—	—	16,75

Taxa lekarstw weterynarskich.

		złr.	kr.
Acetum crudum	1 Funt	—	8
Acidum aceticum concentratum crudum	—	—	39,50
	1 Uncyja	—	3,50
† hydrochloricum concentr. crud.	1 Funt	—	49,50
	1 Uncyja	—	4
dilutum	1 Funt	—	27,75
	1 Uncyja	—	2,25
† hydrocyanicum	1 Drachma	—	3,50
† nitricum crudum	1 Funt	—	26,50
	1 Uncyja	—	2,25
pyrolignosum	1 Funt	—	11
	1 Uncyja	—	1,50
† sulfuricum anglicanum	1 Funt	—	49,50
	1 Uncyja	—	4,50
† Aether crudus	1 Funt	1	13,75
	1 Uncyja	—	9,75
† Aloë lucida	—	—	5,25
† gross. pulv.	—	—	5,75
Alumen crudum	1 Funt	—	13,25
pulv.	—	—	42
	1 Uncyja	—	4
Alumen ustum	1 Funt	—	40,25
	1 Uncyja	—	3,50
pulv.	1 Funt	—	77
	1 Uncyja	—	6,75
† Ammonia pura liquida	1 Funt	—	59,50
	1 Uncyja	—	5,25
Ammonium carbonic. pyro-oleos. solut.	—	—	7
chloratum crudum	1 Funt	—	46
	1 Uncyja	—	4
pulv.	1 Funt	—	80,50
	1 Uncyja	—	7
Amylum Tritici	1 Funt	—	41,75
Aqua Calcis	—	—	1,75
Chlori	—	—	35
Aqua Chlori	1 Uncyja	—	3,50
destillata simplex	1 Funt	—	10,50
Kreosoti	—	—	21
	1 Uncyja	—	1,75
† phagedaenica decolor	1 Funt	—	8,75
	1 Uncyja	—	1
† lutea	1 Funt	—	8,75
	1 Uncyja	—	1
† vegeto-mineralis Goulardi	1 Funt	—	7
	1 Uncyja	—	0,50
† Argentum nitricum fusum	1 Drachma	—	59,50
† Arsenicum album	1 Uncyja	—	2,75
† pulv.	—	—	8
Asa foetida	—	—	10,25
pulv.	—	—	17,50
Axungia porcina	1 Funt	—	59,50
	1 Uncyja	—	5,25
Baccae Juniperi	1 Funt	—	13,25
rud. tus.	—	—	35
	1 Uncyja	—	3,25
† Bulbus Scillae	1 Funt	—	15,50
	1 Uncyja	—	1,50
Calcaria caustica	1 Funt	—	16,75
	1 Uncyja	—	1,75
chlorata	1 Funt	—	19,75
	1 Uncyja	—	1,75
Camphora	—	—	7
† Cantharides	—	—	16
† pulv.	—	—	2[illegible]
Carbo ligni depuratus pulv.	1 Funt	—	26,25
	1 Uncyja	—	2,75
Cera flava	1 Funt	1	27,75
	1 Uncyja	—	11
† Chloroformium	—	—	70
Cortex Cassiae Cinamomeae	1 Funt	1	16
	1 Uncyja	—	10

		złr.	kr.
Cortex Cassiae Cinamomeae gross. pulv.	1 Funt	1	70
	1 Uncya	—	15
Chinae fuscus	1 Funt	2	10
	1 Uncya	—	17,50
gross. pulv.	1 Funt	2	62,50
	1 Uncya	—	22
† Mezerei	1 Funt	—	49
	1 Uncya	—	4
pulv.	1 Funt	2	10
	1 Uncya	—	21
Quercus	1 Funt	—	13,25
	1 Uncya	—	1,50
gross. pulv.	1 Funt	—	52,50
	1 Uncya	—	4,50
Salicis	1 Funt	—	22
	1 Uncya	—	2,25
gross. pulv.	1 Funt	—	61,25
	1 Uncya	—	5,25
† Cuprum subaceticum crudum	1 Funt	1	1,50
† pulv.	1 Uncya	—	10,50
† sulfuricum	1 Funt	—	40,25
	1 Uncya	—	3,25
Emplastrum diachylon simplex	1 Funt	1	1,50
	1 Uncya	—	8,75
† Euphorbium	1 Funt	—	80,50
† pulv.	—	2	10
	1 Uncya	—	17,50
† Extractum Belladonae	1 Drachma	—	35
Farina Lini placentarum	1 Funt	—	12,25
secalina	—	—	15,75
Ferrum oxidatum hydric. in aqua	—	1	5
sulfuricum oxidulatum	—	—	49
	1 Uncya	—	4,50
Flores Arnicae	1 Funt	—	19,25
Chamomillae	—	—	39,50
Folia Althaeae sciss.	—	—	31,50
† Digitalis purpur. sciss.	—	—	80,50
† Hiosciami sciss.	—	—	31,50
Malvae sciss.	—	—	31,50
† Nicotiane sciss.	—	—	63
Salviae sciss.	—	—	52,50
† Toxicodendri sciss.	1 Uncya	—	13,25
† Fructus Colocynthidis sine seminib.	—	—	44,75
Gallae Quercus turcic. rud. tus.	1 Funt	1	5
Glandes Quercus rud. tus.	—	—	24,50
tostae pulv.	—	—	59,50
Gummi arabicum	—	—	76
	1 Uncya	—	7
Guajacum	1 Funt	1	47
	1 Uncya	—	12,25
Herba Absynthii sciss.	1 Funt	—	28
† Belladonnae sciss.	—	—	47,25
† Conii maculati sciss.	—	—	36,75
Hordeum crudum	—	—	7
† Hydrargyrum bichlorat. corros. pulv.	1 Uncya	—	21
† chlorat. mite pulv.	—	—	45,50
† oxydat. rubr. pulv.	—	—	36,75
† stibiato-sulfurat.	—	—	31,50
† sulfurat. nigrum	—	—	42
rubrum factit.	—	—	21
† Jodum	—	1	83,75
Kali carbonicum crudum	1 Funt	—	24,50
† causticum fusum	1 Uncya	—	38,50
nitricum crudum	1 Funt	—	52,50
pulv.	—	—	63
stibiato-tartaricum	1 Uncya	—	17,50
sulfuricum	1 Funt	—	35
pulv.	—	—	42
	1 Uncya	—	3,50

		złr.	kr.
Kali tartaricum acid. dep. pulv.	1 Funt	1	—
	1 Uncya	—	9
† Kalium jodatum	—	—	70
sulfuratum	1 Funt	—	52,50
	1 Uncya	—	5,25
† Kreosotum	—	—	43,75
Lignum Juniperi sciss.	1 Funt	—	14
Magnesia carbonica pulv.	—	—	84
sulfurica	—	—	21
Mel	—	—	31,50
Myrrha	—	1	76,75
Natrium chloratum	—	—	8
Natrum boracicum pulv.	—	1	5
	1 Uncya	—	10,50
sulfuricum crystall.	1 Funt	—	7
† Nux vomica gross. pulv.	—	—	84
	1 Uncya	—	8,75
Oleum Amygdalarum dulcium	1 Funt	2	—
	1 Uncya	—	18
animale aethereum	—	1	5
foetidum	—	—	1,75
† Crotonis Tiglii	—	—	78,75
Hiosciami folior. coct.	—	—	7
† seminum press.	—	—	21
Lauri	—	—	8,75
Lini seminum	1 Funt	—	40,25
Olivarum	—	—	56
Ricini	—	Lokal-	
	1 Uncya	preis	
Terebinthinae commune	1 Funt	—	40,25
† Opium purum pulv.	1 Drachma	—	20
Petroleum	1 Funt	—	98
Piper nigrum	—	—	59,50
Pix liquida	—	—	19,25
navalis	—	—	10,50
† Plumbum aceticum crudum	—	—	43,75
	1 Uncya	—	4
† basic. solut.	1 Funt	—	35
	1 Uncya	—	3,50
carbonicum pulv.	1 Funt	—	43,75
	1 Uncya	—	4,50
oxydatum pulv.	1 Funt	—	26,25
	1 Uncya	—	2,25
Radix Althaeae sciss.	1 Funt	—	29,75
gross. pulv.	—	—	63
Angelicae sciss.	—	—	4[illegible]
gross. pulv.	—	—	6[illegible]
Arnicae sciss.	—	—	4[illegible]
Calami aromat. sciss.	—	—	24,50
gross. pulv.	—	—	57,75
Filicis maris sciss.	—	—	59,50
gross. pulv.	—	—	87,50
Gentianae sciss.	—	—	28
gross. pulv.	—	—	4[illegible]
† Hellebori nigri sciss.	—	—	2[illegible]
† gross. pulv.	—	—	43,75
† Jalappae gross. pulv.	1 Uncya	—	28
† Ipecacuanhae gross. pulv.	—	—	30
Liquiritiae sciss.	1 Funt	—	26,25
gross. pulv.	—	—	71,75
Rhei	1 Uncya	—	62,50
gross. pulv.	—	—	72
Valerianae sciss.	1 Funt	—	73,50
gross. pulv.	—	1	1,50
† Veratri albi sciss.	—	—	24,50
† gross. pulv.	—	—	52,50
Zingiberis sciss.	—	—	52,50
gross. pulv.	—	—	85,75
Sacharum album	—	—	45,50

		złr.	kr.			złr.	kr.
Saccharum album subt. pulv.	1 Funt	—	84	† Strychninum	1 Gran	—	3,25
	1 Uncyja	—	8	Sulfur citrinum	1 Funt	—	10,50
Sapo albus	1 Funt	—	49		1 Uncyja	—	1
viridis	—	—	52,50	pulv.	1 Funt	—	21
Sebum ovillum	—	—	49		1 Uncyja	—	2,75
	1 Uncyja	—	4,50	sublimatum lotum	1 Funt	—	35
† Secale cornutum	1 Funt	—	98		1 Uncyja	—	3,50
	1 Uncyja	—	8,50	Terebinthina cocta	1 Funt	—	10,50
† gross. pulv. . . .	—	—	10,25		1 Uncyja	—	1
Semen Anisi vulgaris	1 Funt	—	24,50	communis	1 Funt	—	15,75
pulv.	1 Uncyja	—	4		1 Uncyja	—	1,50
Carvi	1 Funt	—	49	veneta	1 Funt	—	33,25
pulv.	1 Uncyja	—	6,25		1 Uncyja	—	3,50
Cinae	1 Funt	—	49	Tinctura Arnicae florum	1 Funt	—	78,75
pulv.	1 Uncyja	—	6,25		1 Uncyja	—	7
† Crotonis Tiglii	—	—	12,25	plantae totius . . .	1 Funt	1	5
Foeniculi	1 Funt	—	24,50		1 Uncyja	—	12,25
pulv.	1 Uncyja	—	4	† Belladonnae	—	—	7
Lini	1 Funt	—	13,25	† Cantharidum	—	—	10
Phellandri aquatici	—	—	22,75	† Jodi	—	—	21
Sinapis	—	—	29,75	Myrrhae	—	—	10,50
† Solutio arsenicalis Fowleri	1 Uncyja	—	3,50	† Opii simplex	—	—	29,75
Species aromaticae	1 Funt	—	63	Unguentum Cerussae	1 Funt	1	5
Spiritus camphoratus	—	—	63		1 Uncyja	—	8,75
	1 Uncyja	—	5,25	digestivum	1 Funt	1	5
saponatus	1 Funt	—	52,50		1 Uncyja	—	9,75
	1 Uncyja	—	4,50	Hydrargyri mitius	1 Funt	1	47
vini rectificatus	1 Funt	—	49		1 Uncyja	—	13,25
	1 Uncyja	—	4,50	Plumbi acetici	1 Funt	1	5
Spongia pressa	—	1	40		1 Uncyja	—	8,75
† Stibium sulfurat. aurantiae.	1 Funt	3	15	simplex	1 Funt	1	5
	1 Uncyja	—	26,25		1 Uncyja	—	8,75
nigrum pulv. . . .	1 Funt	—	52,50	Zincum oxydatum	—	—	19,25
	1 Uncyja	—	5,25	† sulfuricum	—	—	5,25

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. März 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VII.

Wydany i rozesłany dnia 15. Marca 1859.

28.

Internationale Telegraphen-Convention,

von der königlich-preußischen Regierung, im Namen der Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines, mit Frankreich und Belgien abgeschlossen zu Brüssel am 30. Juni 1858, welche Convention von den bezüglichen Regierungen, und zwar von der kaiserlich-österreichischen Regierung in Gemäßheit Allerhöchster Entschließung vom 15. September 1858 ratificirt und mit 1. Februar 1859 in Vollzug gesetzt worden ist.

(Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 28, ausgegeben am 16. Februar 1859).

S. M. le Roi de Prusse stipulant tant en son nom qu' au nom de l'Empire d'Autriche, du Royaume de Bavière, de Saxe, de Hanovre, de Würtemberg, des Pays-Bas et des Grands-Duchès de Bade et de Mecklembourg-Schwerin, S. M. le Roi des Belges et S. M. l'Empereur des Français, désirant assurer aux correspondances télégraphiques les avantages d'un tarif uniforme, applicable à toutes les relations internationales, et apporter à la Convention spéciale conclue entre leurs Etats respectifs le vingt-neuf Juin mil huit cent cinquante-cinq les modifications dont l'expérience a fait connaitre l'utilité, sont convenus de réviser la dite Convention conformément au voeu inscrit à l'article 38, et ont, à cet effet, nommé pour leurs plénipotentiaires:

S. M. le Roi de Prusse: Mr. François Chauvin, Major du Génie, Directeur des lignes télégraphiques de Prusse, Chevalier de quatrième classe de l'Aigle-Rouge, Commandeur de l'Ordre Impérial de St. Stanislas, ecc. ecc;

S. M. le Roi des Belges: Mr. Jean-Baptiste Masui, Directeur Général de

Seine Majestät der König von Preußen, im Allerhöchst eigenen Namen, wie im Namen des Kaiserthums Oesterreich, der Königreiche Bayern, Sachsen, Hannover, Würtemberg, der Niederlande und der Großherzogthümer Baden und Mecklenburg-Schwerin handelnd; Seine Majestät der König der Belgier und Seine Majestät der Kaiser der Franzosen, beseelt von dem Wunsche, der telegraphischen Correspondenz die Vortheile eines gleichförmigen, auf alle internationale Beziehungen anwendbaren Tarifs zu verschaffen, und den zwischen Ihren respectiven Staaten unter dem 29. Juni 1855*) abgeschlossenen Vertrag denjenigen Abänderungen zu unterwerfen, welche die Erfahrung als wünschenswerth hat erkennen lassen, sind übereingekommen, den gedachten Vertrag im Sinne des Art. 38 zu revidiren und haben zu dem Ende zu Ihren Bevollmächtigten ernannt und zwar:

Seine Majestät der König von Preußen: den Herrn Franz Chauvin, Major im Ingenieur-Corps, Director des preußischen Telegraphenwesens, Ritter des rothen Adler-Ordens 4. Classe; Commandeur des kaiserl. Stanislaus-Ordens rc.;

Seine Majestät der König der Belgier: den Herrn Jean Baptiste Masui,

*) Enthalten im Verordnungsblatte für die Verwaltungszweige des österreichischen Handelsministeriums, Jahrgang 1855, Nr. 69, Seite 509.

28.

Internacyjonalna konwencyja telegrafowa,

przez Rząd Królewsko-Pruski, w imieniu Państw związku telegrafowego Niemiecko-Austryjackiego, z Francyją i Belgiją zawarta w Brukselli na dniu 30. Czerwca 1858 r., która przez dotyczące Rządy, a to przez Rząd Cesarsko-Austryjacki wskutek Najwyższéj Uchwały z dnia 15. Września 1858 r. ratyfikowaną a z dniem 1. Lutego 1859 w wykonanie wprowadzoną została.

(Dziennik Praw Państwa, Część VII., Nr. 28, wydana dnia 16. Lutego 1859).

Jego Mość Najjaśniejszy Król Pruski działając tak w imieniu Swojém własném, jak w imieniu Cesarstwa Austryjackiego, Królestw Bawaryi, Saksonii, Hanoweru, Wirtembergii, Niederlandów i Wielkich Księstw Badeńskiego i Meklenburgsko-Skwirzyńskiego; równie Jego Mość Najjaśniejszy Król Belgijczyków i Jego Mość Cesarz Francuzów, ożywieni chęcią, zabezpieczyć korespondencyi telegraficznéj korzyści jednostajnéj taryfy, zastósowanéj do wszelkiéj styczności internacyjonalnéj, i poddać oraz traktat, zawarty między Państwami Swemi dotyczącemi na dniu 29. Czerwca 1855 r. *) zmianom, jakie z doświadczenia pożądanemi się okazały, zgodzili się na rewizyję traktatu rzeczonego w myśl artyk. 38 i mianowali tym końcem pełnomocnikami Swymi a to:

Jego Mość Król Pruski: Pana Franciszka *Chauvin*, Majora w korpusie inżynierów, Dyrektora telegrafów pruskich, Kawalera orderu orła czerwonego klasy 4éj, Komandora Cesarskiego orderu Stanisława etc.;

Jego Mość Król Belgijczyków: Pana Jana Baptistę *Masui*, Jenerał-dyrektora administracyi kolei żelaznéj, poczt i telegrafów, Komandora orderu Leopolda, Ko-

*) Umieszczony w Dzienniku rozporządzeń dla gałęzi administracyjnych Austryjackiego Ministerstwa Handlu, rok 1855, Nr. 69, stronnica 509.

l'Administration des chemins de fer, Postes et Télégraphes, Commandeur de l'ordre de Léopold, Commandeur des ordres de la Légion d'Honneur, de St. Anne et de St. Stanislas de Russie, de la Branche-Ernestine de Saxe, de l'Aigle-Rouge de Prusse, du Lion Nèerlandais, de François-Joseph d'Autriche, et des Saints Maurice et Lazare, Chevalier de l'Ordre du Mérite civil de Saxe, ecc. ecc.

S. M. l'Empereur des Français: Mr. Prosper Bourée, Ministre plénipotentiaire, Commandeur de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Grand Croix de l'Ordre de St. Grégoire le Grand et de l'Ordre Rojal de Perse, Grand-Officeir de l'Ordre du Medjidié ecc. ecc.; et Mr. Pierre Auguste Alexandre, Directeur de l'Administration des lignes télégraphiques, Chevalier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Chevalier de l'Ordre Royal de Léopold de Belgique, Chevalier de l'Ordre Royal de Charles III, Commandeur de l'Ordre Royal d'Isabelle la Catholique, ecc. ecc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus d'appliquer aux correspondances télégraphiques échangées entre leurs Etats respectifs les dispositions ci-après.

Art. 1.

Tout individu aura le droit de se servir des télégraphes électriques internationaux des Etats contractants, mais

General-Director der Verwaltung der Eisenbahnen, Posten und Telegraphen, Commandeur des Leopold-Ordens, Commandeur des Ordens der Ehren-Legion, des russischen St. Annen- und Stanislaus-Ordens, des sächsischen Haus-Ordens Ernestinischer Linie, des preußischen rothen Adler-Ordens, des niederländischen Löwen-Ordens, des österreichischen Franz-Joseph-Ordens, der St. Mauritius- und Lazarus-Orden, Ritter des sächsischen Civil-Verdienst-Ordens 2c. 2c.;

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen: den Herrn Prosper Bourée, bevollmächtigter Minister, Commandeur des kaiserlichen Ordens der Ehren-Legion, Großkreuz des Ordens St. Gregorius des Großen und des königl. Ordens von Persien, Groß-Officier des Medschiedjé-Ordens 2c., und

den Herrn Peter August Alexandre, Director der Verwaltung der Telegraphen-Linien, Ritter des kaiserl. Ordens der Ehren-Legion, Ritter des königl.-belgischen Leopold-Ordens, Ritter des königl. Ordens Carls III., Commandeur des königl. Ordens Isabella der Katholischen 2c.,

welche nach Auswechslung ihrer, in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten übereingekommen sind, bei der telegraphischen Correspondenz, welche zwischen ihren respectiven Staaten ausgewechselt wird, die nachfolgenden Bedingungen Anwendung finden zu lassen:

Art. 1.

Die Benutzung der internationalen electrischen Telegraphen der contrahirenden Staaten steht Jedermann zu; aber jede Regie-

mandora orderu legii honorowéj, Rossyjskiego orderu śtéj Anny i Stanisława, Saskiego orderu domowego linii Ernestyńskiéj, Pruskiego orderu orła czerwonego, Niderlandzkiego orderu lwa, Austryjackiego orderu Franciszka Józefa, orderów Śtgo Maurycego i Łazarza, Kawalera Saskiego orderu zasług etc. etc.;

Jego Mość Cesarz Francuzów: Pana Prospera *Bourée,* upełnomocnionego Ministra, Komandora Cesarskiego orderu legii honorowéj, wielkiego krzyża orderu śgo Grzegorza Wielkiego i Królewskiego orderu Perskiego, Wielkiego Officera orderu Medżydje etc., tudzież

Pana Piotra Augusta *Aleksandre* Dyrektora administracyi linij telegrafowych, Kawalera Cesarskiego orderu legii honorowéj, Kawalera Królewsko-Belgijskiego orderu Leopolda, Kawalera Królewskiego orderu Karola III., Komandora Królewskiego orderu Izabelli katolickiéj etc.,

którzy po zamianie swych pełnomocnictw, w dobréj i należytéj formie znalezionych, zgodzili się co do telegraficznéj korespondencyi, wymieniającéj się między ich Państwami dotyczącemi, wprowadzić w życie postanowienia następujące:

Art. 1.

Każdemu wolno robić użytek z internacyjonalnych elektrycznych telegrafów Państw kontraktujących, atoliż każdy Rząd zastrzega sobie prawo, zapewnić się o identyczności odsyłającego.

chaque Gouvernement se réserve la faculté de faire constater l'identité de tout expéditeur.

Art. 2.

Le service des lignes de télégraphes électriques établis ou à établir par les Etats contractants sera soumis, en ce qui concerne la transmission et la taxe des dépêches internationales, aux dispositions ci-après, chaque Gouvernement se réservant expressément le droit de règler à sa convenance, le service et le tarif télégraphiques pour les correspondances à transmettre dans les limites de ses propres lignes et restant, dans ce dernier cas, entièrement libre quant au choix des appareils á employer.

Chaque Etat reste également juge des mesures à prendre pour la sécurité de ses lignes, et pour la police et le controle des correspondances de touts nature.

Les dépêches internationales sont celles qui empruntent, pour être transmises à destination, les lignes de deux au moins des Etats contractants.

Art. 3.

Les hautes parties contractantes prennent l'engagement de se communiquer réciproquement tous les documents relatifs à l'organisation et au service de leurs lignes télégraphiques, aux appareils qu'elles emploient, comme aussi tout perfectionnement qui viendrait à avoir lieu dans le service:

Chacune d'elles enverra à toutes les autres savoir:

rung behält sich das Recht vor, die Identität jedes Absenders feststellen zu lassen.

Art. 2.

Der Dienst auf den bestehenden oder noch anzulegenden electrischen Telegraphen-Linien der contrahirenden Staaten unterliegt in Allem, was die Beförderung und Taxirung der internationalen Depeschen betrifft, den unten folgenden Bestimmungen; eine jede Regierung behält sich jedoch ausdrücklich das Recht vor, den Telegraphen-Dienst und den Tarif für die innerhalb der Grenzen ihrer eigenen Linien zu befördernde Correspondenz nach ihrem Ermessen zu ordnen und bleibt, für diesen letzteren Fall, hinsichtlich der Wahl der anzuwendenden Apparate vollkommen unbeschränkt.

Ebenso bleibt es dem Ermessen jeder Regierung überlassen, welche Maßregeln sie zur Sicherung der Linien und zur Aufsicht und Controlle der Correspondenz für angemessen erachtet.

Internationale Depeschen sind solche, welche, um ihren Bestimmungsort zu erreichen, die Linien von wenigstens zwei der contrahirenden Staaten berühren.

Art. 3.

Die hohen contrahirenden Parteien verpflichten sich, einander gegenseitig alle, die Organisation und den Dienst ihrer Telegraphen-Linien und die in Anwendung kommenden Apparate betreffenden Documente, sowie alle Vervollkommungen mitzutheilen, welche der Telegraphen-Dienst etwa erfahren wird.

Jede derselben wird allen andern zusenden:

Art. 2.

Na istniejących już lub na przyszłość zaprowadzić się mających linijach telegraficznych w Państwach kontraktujących, poddaje się służba co do przesyłek i taksowania depesz internacyjonalnych, we wszystkiém postanowieniom następującym; wszelako każdy Rząd zastrzega sobie wyraźnie prawo, regulować według swego zdania służbę telegrafową i taryfę dla korespondencyi przesyłać się mającéj wewnątrz linij własnych, i w tymże ostatnim wypadku zupełną ma sobie wolność pozostawioną w wyborze aparatów użytemi być mających.

Również zastrzega sobie każdy Rząd wolność zaprowadzenia stósownych środków celem zabezpieczenia linij, tudzież dozorowania i kontrolowania korespondencyi.

Za depesze internacyjonalne uważane będą te, któreby doszły do miejsca przeznaczenia, używają linij przynajmniéj dwóch Państw kontraktujących.

Art. 3.

Wysokie Strony kontraktujące obowiązują się, komunikować sobie nawzajem wszelkie dokumenta, dotyczące organizacyi i służby linij telegrafowych niemniéj aparatów w użycie wchodzących, tudzież wszelkie udoskonalenia, jakieby w służbie telegrafowéj zaprowadzone były.

Każda z nich przeszle drugiéj:

1. A la fin de chaque semestre, un tableau indiquant le nom des stations et le nombre de fils affectés à la correspondance publique ou privée, sur les diverses sections de son réseau;

Et 2. Au commencement de chaque année, une carte, résumant les changements survenus à cet égard dans toute l'étendue de son réseau, pendant la dernière période annuelle.

L'appareil Morse reste provisoirement adopté pour la transmission des corespondances internationales.

Art. 4.

Chaque Gouvernement conserve la faculté d'interrompre le service de la télégraphie internationale, pour un temps indéterminé, s'il le juge convenable, soit pour toutes les correspondances, soit seulement pour certaines natures de correspondances, soit enfin, pour certaines lignes; mais, aussitôt qu'un Gouvernemen taura adopté une mesure de ce genre, il devra en donner immédiatement connaissance à tous les autres Gouvernements cocontractants.

Art. 5.

Les Etats contractants s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour que les dépêches ne soient communiquées qu'aux ayants-droit et pour assurer le secret rigoureux des correspondances.

Art. 6.

Les bureaux télégraphiques seront divisés, quant aux heures de service, en trois catégories, savoir:

1) am Ende eines jeden Halbjahres ein Tableau, welches die Namen der Stationen und die Zahl der Drähte anzeigt, die auf den verschiedenen Theilen ihres Telegraphen-Netzes für die öffentliche oder Privat-Correspondenz bestimmt sind;

2) am Anfange eines jeden Jahres eine Karte, welche die in dieser Hinsicht in der ganzen Ausdehnung ihres Telegraphen-Netzes während des abgelaufenen Jahres stattgefundenen Veränderungen übersichtlich darstellt.

Der Morse'sche Apparat bleibt vorläufig für die Beförderungen der internationalen Correspondenz in Anwendung.

Art. 4.

Jede Regierung behält sich das Recht vor, den internationalen telegraphischen Verkehr, sei es in Ansehung der gesammten Correspondenz, oder nur für gewisse Gattungen derselben, oder endlich nur auf gewissen Linien, wenn sie es für angemessen erachtet, für unbestimmte Zeit einzustellen. Sobald aber eine Regierung zu einer solchen Maßregel schreitet, muß dieselbe alle übrigen mitcontrahirenden Regierungen davon unverzüglich in Kenntniß setzen.

Art. 5.

Die contrahirenden Staaten verpflichten sich, dafür Sorge zu tragen, daß die Mittheilung der Depeschen an Unbefugte verhindert und das Correspondenz-Geheimniß strenge gewahrt werde.

Art. 6.

Die Telegraphen-Stationen zerfallen hinsichtlich der Dienst-Stunden in drei Classen, nämlich:

1) z końcem każdego półrocza wykaz imion stacyi i liczby drutów, przeznaczonych w różnych częściach sieci telegraficznéj dla korespondencyi publicznéj lub prywatnéj;

2) z początkiem każdego roku kartę wykazującą sposobem przeglądowym wszelkie zmiany w téj mierze zaszłe na całéj przestrzeni sieci telegrafowéj w ciągu roku upłynionego.

Do przesyłania korespondencyi internacyjonalnéj użytym będzie tymczasem aparat Morsego.

Art. 4.

Każdy Rząd zastrzega sobie prawo, wstrzymać na czas nieokreślony obrót internacyjonalny telegraficzny, gdzie to za stósowne uważa, a to albo względem całéj korespondencyi w ogólności, albo też tylko względem pewnych gatunków téjże, albo nareszcie tylko na pewnych linijach. Jak skoro Rząd, który z tego środka użytek robi, powinien o tém bezzwłocznie zawiadomić wszystkie inne Rządy spółkontraktujące.

Art. 5.

Strony kontraktujące obowiązują się mieć staranie o to, ażeby przeszkodzoną była komunikacyja depesz osobom nieupoważnionym, i tajemnica korespondencyi ściśle zachowaną została.

Art. 6.

Co się tyczy godzin służby dzielą się stacyje telegrafowe na trzy klassy, jako to:

a) Service permanent,
b) Service de jour complet,
c) Service de jour limite.

Les bureaux de la première catégorie seront ouvers le jour et la nuit sans interruption.

Les heures du service de jour complet sont:

1. Du premier Avril à la fin de Septembre, depuis sept heures du matin jusqu'à neuf heures du soir;

2. Du premier Octobre à la fin de Mars, depuis huit heures du matin jusqu'à neuf heures du soir.

Les heures du service de jour limité sont, pour tous le jours (fètes comprises) autres que les dimanches: de neuf heures à midi, et de deux à sept heures du soir; les dimanches de deux à cinq heures du soir.

L'heure de tous les bureaux d'un même Etat est celle du temps moyen de la capitale de cet Etat.

Dans les bureaux ou le service n'est pas permanent, la transmission d'une dépêche commencée avant l'heure de fermeture, sera achevée entre les deux bureaux où elle est engagée.

Art. 7.

Les dépêches télegraphiques seront acceptées pour toutes les destinations.

S'il n'y a pas de bureau télégraphique au lieu de destination indiqué, ou si l'expéditeur désire que la transmission

a) Stationen mit ununterbrochenem Dienste;
b) „ „ vollem Tagesdienste;
c) „ „ beschränktem „

Die Stationen der ersten Classe sind Tag und Nacht ohne Unterbrechen geöffnet.

Die Dienst-Stunden der Stationen mit vollem Tagesdienste sind:

1. vom 1. April bis Ende September von 7 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends;

2. vom 1. October bis Ende März von 8 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends.

Die Dienst-Stunden der Stationen mit beschränktem Tagesdienste sind an Wochentagen (mit Einschluß der auf Wochentagen fallenden Festtage)

von 9 bis 12 Uhr Vormittags und
„ 2 „ 7 „ Nachmittags,
an Sonntagen
von 2 bis 5 Uhr Nachmittags.

Die Stunden werden bei sämmtlichen Stationen eines und desselben Staates nach der mittleren Zeit der Hauptstadt dieses Staates gerechnet.

Bei Stationen, welche nicht ununterbrochenen Dienst haben, muß die Uebermittlung einer Depesche, deren Abtelegraphirung vor Schluß der Dienstzeit begonnen worden ist, bis zum Schlusse zwischen den betreffenden Stationen noch vollständig beendigt werden.

Art. 7.

Telegraphische Depeschen werden nach jedem Bestimmungsorte angenommen.

Befindet sich an dem angegebenen Bestimmungsorte keine Telegraphen-Station, oder wünscht der Absender, daß die Beför-

a) na stacyje ze służbą nieprzerwaną;
b) „ „ z pełną służbą dzienną;
c) „ „ z ograniczoną służbą dzienną.

Stacyje klasy pierwszéj są we dnie i w nocy bez przerwy otworzone.

Godziny służbowe po stacyjach z pełną służbą dzienną są:

1. od dnia 1. Kwietnia aż do końca Września od 7. godziny rano aż do 9. godziny wieczór;

2. od 1. Października aż do końca Marca od 8. godziny rano aż do 9. godziny wieczór.

Godziny służbowe po stacyjach z ograniczoną służbą dzienną są w dniach powszednich (łącznie z dniami świątecznemi na dni powszednie przypadającemi)

od godziny 9 aż do 12 przed południem, i
„ „ 2 „ „ 7 popołudniu,
w niedzielę
od godziny 2 aż do 5 popołudniu.

Godziny liczone będą po wszelkich stacyjach jednego a tego samego Państwa wedle średniego czasu głównego miasta Państwa tego.

Na stacyjach, nie będących nieprzerwanie w służbie, przesyłka depeszy, rozpoczęta przed końcem czasu służbowego, musi zupełnie być dokonaną między stacyjami dotyczącemi.

Art. 7.

Depesze telegraficzne do każdego miejsca przeznaczenia przyjęte będą.

Jeżeli w oznaczonym miejscu przeznaczenia nie ma stacyi telegrafowéj, albo jeżeli odsyłający życzy sobie, ażeby przesyłka nie szła drogą telegraficzną aż do stacyi najbliżéj miejsca przeznaczenia się znajdującéj, wówczas depesza ze stacyi

par voie télégraphique n'ait pas lieu jusqu'au bureau le plus rapproché du lieu de destination, la dépêche sera expédiée par poste, Exprès ou Estafette, à partir du bureau désigné par l'expéditeur.

Les télégraphes des chemins de fer, dont l'usage est autorisé, seront employés, le cas écheant, confermément aux prescriptions spéciales sur cette matière. Si toutefois, le bureau déstinataire reconnait que la dépêche arrivera plus promptement par poste ou par exprès, il emploiera l'un de ces deux moyens sans avoir égard à la taxe perçue.

Lorsque le bureau destinataire n'aura reçu aucune indication sur le mode de transport, il emploiera la poste.

La taxe correspondante sera supposée perçue.

Art. 8.

La minute de la dépêche à transmettre devra être écrite lisiblement et en caractères que les appareils télégraphiques puissent reproduire. Elle devra être rédigée avec clarté, et dans un langage intelligible.

Elle ne pourra renfermer ni combinaisons de mots, ni constructions inusitées, ni abréviations.

En tête devra se trouver l'adresse et, s'il y a lieu, le mode de transport au delà du dernier bureau télégraphique; ensuite le texte et, à la fin, la signature et, le cas échéant, la légalisation de la signature.

derung auf telegraphischem Wege nicht bis zu der, dem Bestimmungsorte am nächsten gelegenen Station erfolge, so wird die Depesche von der, vom Absender bezeichneten Telegraphen-Station aus durch die Post, durch Expreßboten, oder durch Estaffette weiter befördert.

Auch können die Eisenbahn-Telegraphen, soweit der Gebrauch derselben nachgegeben ist, eintretenden Falles nach den dieserhalb ertheilten speciellen Vorschriften benutzt werden.

Wenn aber die Adreß-Station findet, daß die Depesche bei der Beförderung durch die Post oder durch Boten den Bestimmungsort schneller erreichen kann, so hat sie ohne Rücksicht auf die erhobenen Gebühren von dem einen oder dem anderen dieser beiden Beförderungsmittel Gebrauch zu machen.

Ist der Adreß-Station keine Bestimmung über die Art der Weiterbeförderung zugegangen, so benutzt sie die Post.

Der entsprechende Gebühren-Betrag wird als erhoben vorausgesetzt.

Art. 8.

Das Original der zu befördernden Depesche muß leserlich und in solchen Zeichen niedergeschrieben sein, welche die telegraphischen Apparate wiederzugeben im Stande sind. Dieselbe muß deutlich und in einer verständlichen Sprachweise abgefaßt sein.

Sie darf weder Wort-Zusammenziehungen, noch ungebräuchliche Constructionen, noch Abkürzungen enthalten.

Obenan muß die Adresse stehen, mit der etwaigen Angabe über die Art der Weiterbeförderung von der letzten Telegraphen-Station; dann folgt der Text und am Schlusse die Unterschrift und eintretenden Falles die Beglaubigung der Unterschrift.

telegrafowéj, przez odsyłacza wskazanéj, daléj przesłaną zostanie przez pocztę, przez posłańca umyślnego lub przez sztafetę.

Podobnie mogą i telegrafy kolei żelaznéj, jak dalece użycie takowych jest wskazane, w razie zachodzącym użytemi być wedle przepisów specyjalnych, w téj mierze istniejących.

Jeżeli zaś stacyja adresu uznaje, iżby depesza przez pocztę lub umyślnego przesłana prędzéj nadeszła do miejsca przeznaczenia, w ówczas bez względu na podniesione należytości użytek zrobić może z tego albo onego środka przesłania.

Jeżeli stacyja adresu nie otrzymała żadnego polecenia względem dalszéj przesyłki, w ówczas poczty użyje.

Odpowiednia kwota należytości uważać się będzie za podniesioną.

Art. 8.

Oryginał depeszy, mającéj być przesłaną, musi być czytelnie i takiemi znakami napisany, któreby aparatami telegraficznemi oddać się dały. Takowy musi wyraźnie i w języku zrozumiałym być ułożony.

Nie może zawierać ani ściągnień słów, ani konstrukcyi nieużywanych, ani skróceń.

U góry musi stać adres wraz z wyrażeniem sposobu dalszéj przesyłki z ostatniéj stacyi telegrafowéj; potém następuje tekst a w końcu podpis, tudzież wedle przypadku uwierzytelnienie podpisu.

L'adresse devra indiquer le destinataire et sa résidence de manière à ne laisser aucun doute. L'expéditeur supportera les conséquences d'une adresse inexacte ou incomplète. Il ne pourra compléter, après coup, une adresse insuffisante, qu'en présentant et en payant une nouvelle dépêche. L'expediteur sera admis à faire ajouter à sa signature telle légalisation qu'il juge convenable.

Die Adresse muß den Empfänger und den Aufenthaltsort desselben so deutlich bezeichnen, daß darüber keinerlei Zweifel entstehen. Die Folgen einer ungenauen oder unvollständigen Adresse hat der Absender zu tragen. Derselbe kann die nachträgliche Vervollständigung einer unzulänglichen Adresse nur unter Auflieferung und Bezahlung einer neuen Depesche beanspruchen.

Dem Absender ist gestattet, seiner Unterschrift eine beliebige Beglaubigung hinzufügen.

Art. 9.

Les dépêches seront classées dans l'ordre suivant:

1. Dépêches d'Etat, c'est-à-dire celles qui emanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en Chef des forces de terre ou de mer et des agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements qui ont pris part à la présente Convention, ou qui y auront ultérieurement adhèrè.

Cet avantage de priorité, et les autres priviléges ci-après consacrés en faveur des dépêches d'Etat seront étendus de plein droit mais sous réserve de réciprocité aux dépêches d'Etat des pays avec lesquels l'une ou l'autre des parties contractantes aurait déjà conclu ou viendrait à conclure des conventions télégraphiques particulières. Les dépêches diplomatiques des autres puisances seront considerées et traitées comme celles des particuliers.

2. Dépêches de service exclusivement consacrées au service des télégraphes internationaux, ou relatives à des mesures

Art. 9.

Die Depeschen zerfallen in folgende Gattungen:

1. Staats-Depeschen, d. h. Depeschen welche von dem Staats-Oberhaupte, den Ministern, den Höchst-Commandirenden der Land- und See-Macht und den diplomatischen oder Consular-Agenten derjenigen Regierungen ausgehen, welche den gegenwärtigen Vertrag abgeschlossen haben, oder demselben nachträglich beitreten.

Die Bevorzugung bei der Beförderung und die übrigen nachstehend aufgeführten Vergünstigungen der Staats-Depeschen sollen im ganzen Umfange, aber unter Beding der Reciprocität, auch auf die Staats-Depeschen derjenigen Staaten ausgedehnt werden, mit welchen eine oder die andere der contrahirenden Parteien besondere Telegraphen-Conventionen abgeschlossen hat, oder etwa noch abschließen sollte.

Die diplomatischen Depeschen der übrigen Mächte werden wie Depeschen von Privatpersonen betrachtet und behandelt.

2. Dienst-Depeschen, welche sich ausschließlich auf den internationalen Telegraphen-Dienst beziehen, oder dringende Maß-

Adres musi odbiorcę i miejsce pobytu jego tak wyraźnie oznaczyć, iżby w téj mierze żadna nie zachodziła wątpliwość. Następności z niedokładnego, lub niezupełnego adresu odsyłający na siebie bierze. Żądać może następnego uzupełnienia adresu niedostatecznego tylko za podaniem i opłaceniem nowéj depeszy.

Wolno odsyłającemu, dołączyć uwierzytelnienie podpisu swego w sposób dowolny.

Art. 9.

Depesze dzielą się na klasy następujące:

1. Depesze rządowe, t. j. depesze, które pochodzą od Panującego, Ministrów, Naczelnych komendantów wójsk lądowych i morskich, i agentów dyplomatycznych lub konsularnych tych Rządów, które niniejszy traktat zawarły, lub do niego późniéj przystąpią.

Piérwszeństwo przesyłki i inne następnie wymienione prerogatywy depeszom rządowym przyznane, rozciągnione będą w całéj objętości, wszakże pod warunkiem wzajemności, także i na depesze rządowe tych Państw, z któremi jedna lub druga z Stron kontraktujących zawarła już lub na przyszłość zawrzéć miała osobne traktaty telagrafowe.

Dyplomatyczne depesze innych Mocarstw uważane i traktowane będą jako depesze prywatne.

2. Depesze służbowe, dotyczące wyłącznie internacyjonalnéj służby telegrafowéj, albo naglących środków, albo ciężkich przygód na kolejach żelaznych.

urgentes ou à des accidents graves sur le chemin de fer;

3. Emfin, les dépêches des particuliers.

Art. 10.

Les dépêches d'Etat pourront être conçues en toutes langues, mais elles seront toujours écrites en caractères romains dans les pays où ces caractères sont généralement employés.

Elles pouront être écrites en chiffres arabes ou en caractères alphabétiques en usage. Elles devront être désignées comme dépêches d'Etat par l'expéditeur et revêtuos de son sceau ou de son cachet.

Art. 11.

Dans les dépêches privées l'allemand et le français seront admis par tous les bureaux. Les bureaux admettant une autre langue seront spécialement désignés.

L'emploi d'un chiffre secret sera interdit, mais il sera permis de transmettre en chiffres seulement, les cours de la Bourse, des marchandises et^a sauf les restrictions que chaque Gouvernement jugera necessaires pour prevenir les abus.

Les dépêches privées devront être écrites en caractères Romains dans les pays où ces caractères sont géneralement employés.

Les dépêches de service échangées entre les chefs des Administrations centrales pourront être écrites en chiffres.

regeln, oder schwere Unfälle auf den Eisenbahnen betreffen; endlich

3. Privat-Depeschen

Art. 10.

Staats=Depeschen können in jeder beliebigen Sprache abgefaßt werden, müssen aber in den Ländern, wo diese Schriftzeichen die allgemein gebräuchlichen sind, mit lateinischen Buchstaben geschrieben sein. Sie können in Chiffern geschrieben seyn, die aus arabischen Zahlen, oder aus gewöhnlichen alphabetischen Buchstabenzeichen bestehen können. Sie müssen von dem Absender als Staats=Depeschen bezeichnet und mit dessen Stämpel oder Siegel versehen werden.

Art. 11.

Privat=Depeschen werden bei allen Stationen in deutscher und in französischer Sprache zugelassen. Diejenigen Stationen, welche Depeschen in noch anderen Sprachen aufnehmen, werden besonders namhaft gemacht.

Die Anwendung der Chifferschrift ist nicht gestattet; es soll jedoch erlaubt seyn, die Börsen=Course, Waarenpreise ꝛc. ꝛc. unter denjenigen Beschränkungen, welche jede Regierung zur Abwendung von Mißbräuchen für nöthig erachtet, in bloßen Zahlen zu befördern.

Die Privat=Depeschen müssen in den Ländern, wo die lateinischen Buchstaben allgemein gebräuchlich sind, in derartigen Buchstaben geschrieben seyn.

Dienst=Depeschen, welche zwischen den Vorständen der Central=Verwaltungen gewechselt werden, können chiffrirt seyn.

3. Depesze prywatne.

Art. 10.

Depesze rządowe mogą w każdym dowolnym języku być ułożone, muszą jednak w krajach, gdzie te znaki piśmienne powszechnie są używane, łacińskiemi literami być pisane. Mogą w cyfrach być pisane, składających się z liczb arabskich lub zwyczajnych znaków. Muszą przez odsyłającego jako depesze rządowe być oznaczone i jego stęplem lub pieczęcią opatrzone.

Art. 11.

Depesze prywatne we wszystkich stacyjach w języku niemieckim i francuzkim będą przypuszczone. Stacyje, które depesze w innych jeszcze językach przyjmują, będą osobno wymienione.

Używanie pisma cyfrowego nie będzie dopuszczone; wolno jednak kursa giełdowe, ceny towarów etc. etc. w samych liczbach przesyłać, pod temi ograniczeniami, jakie każdy Rząd za potrzebne uważa do uchylenia nadużywań.

Depesze prywatne muszą w krajach, gdzie łacińskie litery powszechnie są używane, temi literami być pisane.

Depesze służbowe, które przełożeni administracyj centralnych między sobą wymieniają, mogą być cyfrowane.

Art. 12.

Toute dépêche privée dont le contenu est contraire aux lois, ou semble inadmissible au point de vue de la sûreté publique ou des bonnés moeurs pourra être refusée par le bureau d'origine ou par le bureau de destination. Le recours contre une semblable décision sera adressé à l' Administration centrale dont relève le bureau qui aura arrêté la dépêche, laquelle prononcera sans appel. Les Administrations centrales de chaque Etat auront la faculté d'arrêter la transmission de toute dépêche qui leur paraîtrait offrir quelque danger. Si le refus n'a lieu qu' après l'acceptation, l' expéditeur en sera informé sans retard.

Les bureaux télégraphiques n' ont aucun contrôle à exercer sur le contenu des dépêches d' Etat.

Art. 13.

Toutes les taxes sans distinction devront être acquittées par l'expéditeur.

Art. 14.

Les hautes parties contractantes adoptent pour la formation des tarifs dont la réunion constituera le tarif international, les bases dont la teneur suit:

Art. 12.

Privat-Depeschen, deren Inhalt gegen die Gesetze verstößt, oder aus Rücksichten der öffentlichen Sicherheit, oder der Sittlichkeit für unzulässig erachtet wird, können von den Telegraphen-Stationen, sowohl am Aufgabe-, als am Bestimmungs-Orte zurückgewiesen werden. Der Recurs gegen eine darartige Entschließung muß an diejenige Central-Verwaltung gerichtet werden, welche der Station, von der die Zurückweisung ausgeht, vorgesetzt ist. Gegen die Entscheidung dieser Central-Verwaltung findet eine weitere Berufung nicht statt. Der Central-Verwaltung eines jeden Staates bleibt die Befugniß vorbehalten, die Beförderung aller Depeschen zu untersagen, die sie für gefährlich hält. Wird eine Depesche erst nach der Annahme zurückgewiesen, so muß der Absender von der Zurückweisung unverzüglich in Kenntniß gesetzt werden.

Bei Staats-Depeschen steht den Telegraphen-Stationen eine Controlle des Inhalts nicht zu.

Art. 13.

Alle Gebühren, ohne Ausnahme, sind von dem Absender zu entrichten.

Art. 14.

Die hohen contrahirenden Parteien nehmen für die Bildung der Tarife, aus denen die internationale Taxe sich zusammensetzt, folgende Grundlagen an:

Art. 12.

Prywatne depesze, których treść przeciw ustawom wykracza, lub ze względów na publiczne bezpieczeństwo, lub obyczajność za niedopuszczalną uważa się, odrzucone być mogą przez stacyje telegrafowe tak w miejscu podania jak przeznaczenia.

Rekurs przeciw takowemu postanowieniu wystósowany być musi do téj administracyi centralnéj, która jest przełożoną nad stacyją odrzucającą. Przeciw rozstrygnieniu téj administracyi centralnéj dalsze powołanie nie ma miejsca. Administracyja centralna każdego Państwa zastrzeżoném sobie ma prawo zakazania przesyłki, wszelkich depesz, które za niebezpieczne uważa. Jeżeli depesza odrzuconą będzie dopiéro po odebraniu, wówczas odsyłający natychmiast o odrzuceniu zawiadomionym być ma.

Co się tyczy depesz rządowych stacyjom telegrafowym nie przysłuża kontrola treści.

Art. 13.

Wszelkie należytości bez wyjątku, odsyłający opłacić ma.

Art. 14.

Wysokie Strony kontraktujące przyjmują dla ułożenia taryf, z których się składa taksa internacyjonalna podstawy następujące:

Bases. — Grundlagen.

Zones / Zonen	Distance / Entfernung: en Prusse / in Preußen	Distance / Entfernung: en Belgique et en France / in Belgien und Frankreich	Taxe pour une dépêche de 1 à 20 mots / Gebühren für eine Depesche von 1 bis zu 20 Worten: en Prusse / in Preußen		Taxe pour une dépêche de 1 à 20 mots: en Belgique et en France / in Belgien und Frankreich		Taxe supplémentaire par série de 10 mots en sus / Zuschlag für jede weiteren 10 Worte: en Prusse / in Preußen		Taxe supplémentaire: en Belgique et en France / in Belgien und Frankreich	
			Thl.	Sgr.	Fr.	Ct.	Thl.	Sgr.	Fr.	Ct.
	Meilen	**Kilomètres**								
I	de 1 à 10 inclusivement von 1 bis 10 einschließlich	de 1 à 100 inclusivement von 1 bis 100 einschließlich	.	12	1	50	.	6	.	75
II	plus de 10 jusqu'à 25 incl. von mehr als 10— 25 einschl.	plus de 100 jusqu'à 250 incl. von mehr als 100— 250 einschl.	.	24	3	.	.	12	1	50
III	„ „ „ 25— 45 „	„ „ „ 250— 450 „	1	6	4	50	.	18	2	25
IV	„ „ „ 45— 70 „	„ „ „ 450— 700 „	1	18	6	.	.	24	3	.
V	„ „ „ 70—100 „	„ „ „ 700—1000 „	2	.	7	50	1	.	3	75
VI	„ „ „ 100—135 „	„ „ „ 1000—1350 „	2	12	9	.	1	6	4	50
VII	„ „ „ 135—175 „	„ „ „ 1350—1750 „	2	24	10	50	1	12	5	25
VIII	„ „ „ 175—220 „	„ „ „ 1750—2200 „	3	6	12	.	1	18	6	.
IX	„ „ „ 220—270 „	„ „ „ 2200—2700 „	3	18	13	50	1	24	6	75
X	„ „ „ 270—325 „	„ „ „ 2700—3250 „	4	.	15	.	2	.	7	50

Art. 15.

Pour l'application des taxes la distance parcourue par une dépêche sera comptée en ligne droit sur le territoire de chaque Etat, depuis le lieu de départ jusqu'au point frontiè où elle arrive, et de celui-ci au point de sa destination. Il en sera de même pour son transit de frontière à frontière dans chaque Etat.

Art. 15.

Bei Ermittelung der Beförderungs-Gebühren wird die Entfernung, welche eine Depesche in dem Gebiete eines jeden Staates zurückzulegen hat, in gerader Linie gerechnet, und zwar von der Abgangs-Station bis zu dem Puncte, wo die Depesche die Gränze erreicht und von da ab bis zur Adreß-Station. In gleicher Weise soll in jedem Staate die Gebühr für transicirende Depeschen von Gränzpunct zu Gränzpunct bemessen werden.

Podstawy.

Strefy	Odległość w Prusiech	Odległość w Belgii i Francyi	Należytości za depeszę od 1 do 20 słów: w Prusiech, Talar.	w Prusiech, sr. gr.	w Belgii i Francyi, frank.	w Belgii i Francyi, cent.	Dopłata za każde dalsze 10 słów: w Prusiech, Talar.	w Prusiech, sr. gr.	w Belgii i Francyi, frank.	w Belgii i Francyi, cent.
	Mil	**Kilometrów**								
I	od 1 do 10 łącznie	od 1 do 100 łącznie		12	1	50		6		75
II	nad 10—25 łącznie	nad 100—250 łącznie		24	3	.	.	12	1	50
III	„ 25—45 „	„ 250—450 „	1	6	4	50	.	18	2	25
IV	„ 45—70 „	„ 450—700 „	1	18	6	.	.	24	3	.
V	„ 70—100 „	„ 700—1000 „	2	.	7	50	1	.	3	75
VI	„ 100—135 „	„ 1000—1350 „	2	12	9	.	1	6	4	50
VII	„ 135—175 „	„ 1350—1750 „	2	24	10	50	1	12	5	25
VIII	„ 175—220 „	„ 1750—2200 „	3	6	12	.	1	18	6	.
IX	„ 220—270 „	„ 2200—2700 „	3	18	13	50	1	24	6	75
X	„ 270—325 „	„ 2700—3250 „	4	.	15	.	2	.	7	50

Art. 15.

Przy obliczeniu należytości przesyłkowéj mierzyć się będzie odległość, którą odbyć ma depesza w terytoryjum każdego Państwa, w linii prostéj, a to od stacyi odejścia, aż do punktu, gdzie depesza granicy się dotknęła, a odtąd dalé aż do stacyi adresu. W podobny sposób w każdém Państwie wymierzona być ma należytość od depesz przechodowych, od jednego punktu granicznego do drugiego.

Afin de rendre immuables les bases du tarif, les Etats contractans conviennent d'adopter un ou deux poins d'entrée ou de sortie déterminés d'un commun accord par les Administrations intéressées.

Lorsque par suite d'interruption ou d'encobrement des correspondances, les dépêches emprunteront les lignes d'un Etat non compris dans les parcours qui a servi de base à la taxe, l'officie qui aura détourné la dépêche tiendra compte à cet Etat de la taxe d'une zone pour le transit plus la taxe jusqu' à destination à partir de la frontière qui suit.

Um die Grundlagen des Tarifs unveränderlich zu machen, sind die contrahirenden Staaten übereingekommen, nur einen oder zwei Eingangs- oder Ausgangspuncte als maßgebend anzunehmen, welche durch die betheiligten Verwaltungen im gemeinschaftlichen Einverständniße bestimmt werden.

Wenn in Folge einer Unterbrechung oder Störung der Verbindungen die Depeschen über die Linien eines Staates geführt werden, welcher bei dem Wege, für den die Gebühren erhoben worden sind, nicht betheiligt ist, so hat die Verwaltung, welche die Depesche auf den Umweg leitet, jenem Staate für den Transit den Gebührensatz für eine Zone und außerdem die Gebühren von der Ausgangsgränze dieses Staates bis zur Adreß-Station zu vergüten.

Art. 16.

Les régles suivantes seront obcervées pour appliquer la taxe au nombre de mots;

1. Tout ce que l'expéditeur a inscrit sur la minute pour être transmis, entre dans le compte des mots.

Tout mot qui n'a pas plus de sept syllabes est compté pour un mot; dans lesmots plus longs, l'excedant est compté encore pour un mot.

2. Tout mot composé écrit en un seul mot est comté pour un, lorsqu'il n'a pas plus de sept syllabes.

Si les parties sont écrites séparément, elles comptent pour autant de mots, lors même qu'elles seraient réunies par des traits d'union;

Art. 16.

Bei Anwendung der Taxe auf die Wortzahl werden folgende Regeln beobachtet:

1. Alles, was der Absender zum Zwecke der Beförderung in das Original der Depesche geschrieben hat, wird bei Zählung der Worte mitgerechnet.

Jedes Wort, welches nicht mehr als 7 Sylben enthält, wird als ein Wort gezählt, bei längeren Worten gilt der Ueberschuß wieder als ein Wort.

2. Jedes zusammengesetzte Wort zählt als ein Wort, wenn es in einem Worte geschrieben ist und aus nicht mehr als sieben Sylben besteht.

Sind dagegen die einzelnen Theile getrennt geschrieben, so werden sie als eben so viele einzelne Worte gerechnet, selbst dann, wenn sie durch Bindestriche verbunden sind.

Aby podstawy taryfy uczynić niezmiennemi, zgodziły się Państwa kontraktujące, przyjąć za skazówkę jeden tylko lub dwa punkta wchodowe lub wychodowe, które za spólném porozumieniem przez interesowane administracyje oznaczone będą.

Gdyby w razie przerwy lub przeszkody w połączeniach depesze prowadzone były przez linije Państwa, nie mającego udziału w drodze, za którą należytości podniesione zostały, wówczas administracyja, depeszę na ubocz prowadząca, wynagrodzi Państwu onemu za przechód ustanowę należytości od strefy, a nadto należytości od granicy wystąpienia z Państwa tego aż do stacyi adresu.

Art. 16.

Przy zastósowaniu taksy do liczby słów, zachować należy zasady następujące:

1. Wszystko, cokolwiek odsyłający celem przesłania do oryginału depeszy zapisał, będzie przy obliczeniu słów policzone.

Każde słowo, nie składające się z więcéj, jak 7 zgłosek, liczone będzie za jedno słowo, przy dłuższych słowach zaliczka znowu za jedno słowo policzona będzie.

2. Każde złożone słowo liczy się za *jedno* słowo, jeżeli *jedném* słowem jest pisane a nie składa się z więcej jak siedmiu zgłosek.

Jeżeli zaś pojedyncze części oddzielnie są pisane, liczone będę za tyle słów pojedynczych, wtenczas nawet, gdyby przez łączniki były połączone.

3. Tout caractère alphabétique ou numérique isolé, tout mot ou particule suivi de l'apostrophe est compté pour un mot. Les signes de la ponctuation, les alinéas, les apostrophes, traits-d'union, guillemets et parenthèses ne sont pas comptés.

Les soulignés sont comptés pour deux mots. Tous les signes que l'appareil doit exprimer par des mots sont comptés pour le nombre de mots employés à les exprimer.

4. Les nombres écrits en chiffres sont comptés pour autant de mots qu'ils continnent de fois cinq chiffres, plus un mot pour l'excédant. Les virgules et les barres de division comptent pour autant de chiffres.

Les nombres écrits en toutes lettres sont comptés pour le nombre de mots employés à les exprimer, dans les limites fixées par le premier paragraphe du présent article.

5. Dans les dèpêches chiffrées, tous les chiffres et lettres, ainsi que les virgules et autres signes employés dans le texte chiffré sont additionés; le total divisé par trois donne pour quotient le nombre de mots à taxer dans le texte chiffré. L'excédant est compté pour un mot. Au nombre de mots du texte chiffré est ajouté le nombre de mots en langage ordinaire compté d'après la règle générale.

6. Sont comprises dans le compte des mots: L'adresse, la signature, les indications sur le mode de trasport au-delà

3. Jedes getrennt stehende Buchstaben- oder Zahlzeichen, ferner jedes apostrophirte Wort oder Vorwort, werden als ein Wort gezählt.

Die Interpunctionszeichen, die Absätze (Alinea), die Apostrophe, Bindestriche, Anführungszeichen und Parenthesen werden nicht mitgerechnet.

Die unterstrichenen Worte werden als zwei Worte gezählt. Alle Zeichen, welche der Apparat durch Worte wiedergeben muß, werden als so viele Worte gezählt, wie erforderlich sind, um sie auszudrücken.

4. In Ziffern geschriebene Zahlen werden als so viele Worte gerechnet, wie darin mal fünf Ziffern vorkommen; der etwaige Rest gilt ebenfalls als ein Wort. Die zur Trennung dienenden Kommata und die Bruchstriche werden als eben so viele Ziffern mit in Aufrechnung gebracht. In Buchstaben ausgeschriebene Zahlen werden nach der Anzahl der Worte berechnet, welche angewendet sind, um sie auszudrücken; es findet hierbei jedoch die unter 1. des gegenwärtigen Artikels bestimmte Gränze Anwendung

5. Bei chiffrirten Depeschen werden alle Ziffern und Buchstaben, so wie die Kommata und sonstigen Zeichen im chiffrirten Texte zusammengezählt; die Summe wird durch 3 getheilt und der Quotient als die für den chiffrirten Text zu taxirende Wortzahl angesehen. Der Ueberschuß gilt als ein Wort. Der Wortzahl des chiffrirten Textes tritt die Zahl der in gewöhnlicher Sprache angegebenen Worte, nach der allgemeinen Regel berechnet, hinzu.

6. Bei Ermittlung der Anzahl der Worte werden mitgezählt: die Adresse, die Unterschrift, die Angaben über die Art der Wei-

3. Każda oddzielnie stojąca głoska lub liczba, tudzież każde słowo apostrofowane lub przyimek, liczyć się będzie za jedno słowo.

Znaki interpunkcyjne, ustępy (Aliney), apostrofy, łączniki, cudzysłowy i nawiasy nie będą liczone.

Słowa podkreślone będą za dwa słowa liczone. Wszelkie znaki, które aparat przez słowa oddać musi, liczyć się będzie za tyle słów, ile do ich wyrażenia potrzeba.

4. Cyframi pisane liczby liczyć się będzie za tyle słów, ile razy po pięć cyfer się w nich znajduje; reszta wykazująca się czyni znowu jedno słowo. Służące do oddzielania przecinki i przedzielniki ułamkowe obliczy się za tyle cyfer.

Wypisane literami liczby, obliczone będą wedle ilości słów, do ich wyrażenia użytych: przytém atoli zastósowanie znajduje granica, pod 1 niniejszego artykułu wskazana.

5. W depeszach cyfrowanych razem zliczone będą wszystkie cyfry i litery tudzież przecinki i inne znaki w tekście cyfrowanym; summa przez 3 będzie podzielona, a iloraz uważany za liczbę słów do ocenienia przypadającą od tekstu cyfrowanego. Zwyżka uważać się będzie za jedno słowo. Liczba słów tekstu cyfrowanego powiększoną będzie przez liczbę słów, w zwyczajnym języku wyrażonych, obliczonych wedle zasady powszechnéj. —

6. Przy oznaczeniu ilości słów, wchodzą w obliczenie: adres, podpis, wyszczególnienia względem sposobu dalszéj przesyłki z ostatniéj stacyi telegrafowéj, uwierzytelnienie podpisu i wyrazy: „Odpowiedź powrotna zapłacona w ilości słów . .“

des lignes telégraphiques, la légalisation de la signature et les mots: Reponse payée pour . . . mots.

terbeförderung von der letzten Telegraphen-Station ab; die Beglaubigung der Unterschrift und die Worte: „Rückantwort bezahlt für . . . . . Worte“.

7. Les noms propres des personnes, des villes, places, rues, boulevards, et^a, les titres, prénoms, particules et qualifications sont comtés pour le nombre de mots employés à les exprimer

7. Die Namen von Personen, Städten, Plätzen, Straßen, Boulevards u. s. w., die Tittel, Vornamen, Partikel und Eigenschaftsbezeichnungen werden nach der Anzahl der zum Ausdruck derselben gebrauchten Worte in Rechnung gebracht.

8. Le mots, nombres ou signes ajoutés par le bureau dans l'intérêt du service, ne sont pas taxés.

La date, l'heure et la minute du dépôt et le lieu d'origine sont transmis d'office au destinataire. Ces indications ne sont pas taxées, à moins que l'expéditeur ne les ait inscrites en outre sur sa dépêche.

8. Die Worte, Zahlen und Zeichen, welche die Station im Interesse des Dienstes hinzufügt, werden nicht mittaxirt.

Tag, Stunde und Minute der Aufgabe der Depesche und der Aufgabsort werden dem Adressaten von Amtswegen mitgetheilt. Für diese Notizen kommen Gebühren nicht zur Erhebung, wofern nicht der Absender die Notizen außerdem in die Depesche geschrieben hat.

Art. 17.

Lorsque les dépêches pourront être transmises par plusieurs voies, les taxes seront calculées d'après la moins coûteuse à moins que l'expéditeur n'en ait expressément désigné une autre.

Si le bureau sait, à l'instant de la presentation que la voie la moins coûteuse ou celle qu'à désignée l'éxpéditeur n'est pas disponible, par suite de dérangement, d'interruption ou d'encombrement, l'expéditeur devra être prévenu et laissé libre de choisir une autre voie en payant la taxe correspondante.

La transmission d'une dépêche par une voie insolite ou s'écartant de la voie désignée par l'expéditeur ne peurra don-

Art. 17

Wenn die Depeschen auf verschiedenen Wegen befördert werden können, so sind die Gebühren nach dem billigsten Wege zu berechnen, wofern der Absender nicht ausdrücklich einen anderen Weg bezeichnet hat

Ist der Station bei Aufgabe der Depesche bekannt, daß der billigste, oder der von dem Absender bezeichnete Weg, in Folge von Unregelmäßigkeit, Unterbrechung oder Störung nicht benützt werden kann, so muß der Absender hiervon in Kenntniß gesetzt und ihm anheimgestellt werden, einen anderen Weg, unter Entrichtung des entsprechenden Gebühren-Betrages, zu wählen.

Die Beförderung der Depesche auf einem ungewöhnlichen, oder von der Bestimmung des Absenders abweichenden Wege

7. Nazwiska osób, miast, placów, ulic, bulwarków i t. d. tytuły, imiona, partykuły i kwalifikacyje, policzone będą wedle ilości słów do ich wyrażenia użytych.

8. Słowa, liczby i znaki, jakie stacyja w interesie służby dodaje, nie będą taxowane.

Dzień, godzina i minuta podania depeszy tudzież miejsce podania, udzielone będą adresatowi z urzędu. Za te wiadomości nie będą podniesione żadne należytości, jeżeli odsyłający nie umieścił wiadomości tych oprócz tego do depeszy.

Art. 17.

Jeżeliby depesze różnemi drogami mogły być przesłane, należytości obliczone będą wedle najtańszéj drogi, jeżeli odsyłający nie oznaczył wyraźnie innéj drogi.

Jeżeli stacyi przy podaniu depeszy wiadomém jest, iż droga najtańsza przez odsyłającego oznaczona, w skutek nieregularności, przerwy lub przeszkody nie może być użytą, odsyłający o tém zawiadomionym być musi i wolny będzie miał wybór, innéj drogi za opłatą dotyczącéj kwoty należytości.

Przesłanie depeszy na drodze niezwyczajnéj, lub odstępującéj od przeznaczenia odsyłającego nie daje żadnego prawa do zwrotu należytości.

ner droit au remboursement de la taxe.

Si, pour un motif quelconque, un des Etats contractants fait suivre à une dépêche, sans qu'il en soit fait mention dans le préambule, une voie plus couteuse, il ne pourra réclamer la difference de taxe à l'officie d'origine.

Art. 18.

Les frais de transport au delà des lignes télégraphiques seront perçus au bureau d'origine d'après le tarif uniforme suivant:

a) Poste (lettre recommandée) huit gros (un franc) pour toutes les destinations de l'Europe et vingt gros (deux francs cinquante centimes) pour les autres parties du monde. Ces taxes seront applicables aux dépêches qui doivent être déposées poste restante;

b) Exprès, vingt-quatre gros (trois francs). Ce mode de transport ne sera admis que dans un rayon maximum de deux meilen (15 Kilomètres).

c) Exprès à plus de deux meilen (15 Kilomètres) ou Estafette. Prix à déposer, vingt-quatre gros par meile (quatre francs par myriamètre). Dans ce cas, le bureau destinataire informe le bureau d'origine par télégraphe et dans le plus bref délai, du montant des frais deboursés. A défaut d'estafette le bureau destinataire emploiera le moyen le plus prompte dont il puisse disposer.

gewährt keinen Anspruch auf Zurückerstattung der Gebühren.

Wenn einer der contrahirenden Staaten eine Depesche aus irgend einem Grunde, ohne daß es bei der Hintelegraphirung verlangt worden ist, auf einem kostspieligeren Wege weiter gehen läßt, so darf der Mehrbetrag an Gebühren nicht von der Aufgabe-Verwaltung gefordert werden.

Art. 18

Die Kosten für Weiterbeförderung einer Depesche über die Telegraphen-Linie hinaus sind von der Aufgabe-Station nach folgendem einheitlichen Tarife zu erheben:

Für die Beförderung

a) per Post (mittelst recommandirten Briefes) mit 8 Sgr. (einem Frank) nach allen Orten in Europa und mit 20 Sgr. (zwei Franken 50 Centimen) nach den übrigen Welttheilen. Diese Gebührensätze finden auch bei Depeschen Anwendung, welche poste restante behandelt werden sollen;

b) per Expreß-Boten mit 24 Sgr. (drei Franken). Diese Beförderungsweise ist nur für einen Umkreis von 2 Meilen (15 Kilometer) zulässig.

c) Für Expresse auf größere Entfernungen als 2 Meilen (15 Kilometer), oder für Estafetten sind 24 Sgr. für die Meile (4 Franken für den Myriameter) zu deponiren. In diesem Falle muß die Adreß-Station die Aufgabe-Station durch den Telegraphen in der kürzesten Frist von dem Betrage der verauslagten Kosten in Kenntniß setzen. In Ermangelung einer Estaffette hat die Adreß-Station sich zur Weiterbeförde-

Jeżeli które z Państw kontraktujących z jakiegokolwiekbądź powodu, lubo to przy telegrafowaniu nie było żądaném, depeszę drogą kosztowniéjszą przesyła, wówczas zwyżka należytości nie może być policzona przez administracyję podawczą.

Art. 18.

Koszta za dalsze przesłanie depeszy poza liniję telegrafową podniesione będą przez stacyję podawczą wedle następującéj taryfy jednostajnéj:

a) Za przesłanie pocztą (za pomocą rekomendowanego listu) w kwocie 8 sr. gr. (jednego franka) do wszystkich miejsc w Europie à 20 sr. gr. (dwóch franków 50 centymów) do innych części świata. Te ustanowy należytości mają także przy depeszach zastósowanie, które *poste restante* traktowane będą;

b) za umyślnego w kwocie 24 sr. gr. (trzech franków). Ten rodzaj przesłania zastósowanie ma tylko na okrąg mil 2 (15 kilometrów);

c) za umyślnego na dalsze odległości niż 2 mile (15 kilometrów), lub za sztafety złożyć należy 24 sr. gr. od mili (4 franki od myryjametru). W tym razie musi stacyja adresu stacyję podania telegrafem w najkrótszym czasie zawiadomić o kwocie wyłożonych kosztów.

W braku sztafety stacyja adresu użyć ma jak najspieszniejszego środka przesyłki do jéj dyspozyci stojącego.

Art. 19.

Une dépêche pourra être adressée à plusieurs destinataires; pour les copies á delivrer par le méme bureau il sera perçu en sus de la taxe de la première dépêche, un droit d'ampliation de six gros (soixante-quinze centimes) pour chaque copie supplémentaire.

Lorsque la dépêche est destinée à plusieurs bureaux la taxe sera perçue autant de fois qu'il y a de bureaux de destination.

Art. 20.

L'expéditeur sera admis à payer d'avance la réponse à la dépêche qu'il présente, en fixant a son gré le nombre de mots. En pareil cas la dépêche portera immédiatement avant la signature, l'indication. Réponse payée pour . . . . mots.

Si la reponse a moins de mots qu'il n'en a été payé, l'excédant ne se sera pas restitué; si elle en a plus, elle sera considérée comme une nouvelle dépêche et devra être payée par celui qui présente la réponse.

Lorsque la réponse sera expédiée par une autre voie que selle qu'à suivie la dépêche première, la différence de taxe sera supportée par l'officie qui aura employé cette autre voie.

La réponse sera toujours portée en compte comme dépêche ordinaire par l'officie qui

rung des schnellsten Beförderungsmittels zu bedienen, welches ihr zu Gebote steht.

Art. 19.

Eine Depesche kann an mehrere Empfänger zugleich adressirt werden; für die durch eine und dieselbe Station auszufertigenden Abschriften wird, neben der Beförderungs-Gebühr für die Depesche selbst, eine Vervielfältigungs-Gebühr von 6 Sgr. (fünf und siebenzig Centimen) für jede Ergänzungs-Abschrift erhoben.

Ist die Depesche nach verschiedenen Adreß-Stationen zu befördern, so kommt die Beförderungs-Gebühr so viel mal zur Erhebung, als Adreß-Stationen angegeben sind.

Art. 20.

Dem Absender ist gestattet, bei Aufgabe einer Depesche gleich die Gebühren für die Rückantwort auf dieselbe, unter Festsetzung einer beliebigen Wortzahl, zu entrichten. In einem solchen Falle muß die Depesche unmittelbar vor der Unterschrift die Notiz enthalten: „Antwort bezahlt für . . . Worte".

Enthält die Rückantwort weniger Worte, als wofür die Gebühren bezahlt sind, so wird der überschießende Gebühren-Betrag nicht zurückerstattet; enthält dieselbe dagegen mehr Worte, so wird sie als eine neue Depesche angesehen, die von dem Antwortgeber bezahlt werden muß.

Erfolgt die Beförderung der Rückantwort auf einem anderen, als demjenigen Wege, welcher zur Beförderung der ersten Depesche benutzt worden ist, so werden die entwaigen Mehrkosten von derjenigen Verwaltung getragen, welche den andern Weg benutzt hat.

Die Rückantwort wird von derjenigen Verwaltung, welche dieselbe abgesandt hat,

Art. 19.

Depesza adresowaną być może do kilku odbiorców naraz; za odpisy mające być wydane przez tę samę stacyję, podniesiona będzie oprócz należytości przesyłkowéj za depeszę, należytość pomnożenia 6 sr. gr. (siedmdziesiąt pięć centymów) za każdy odpis uzupełniający.

Jeżeli depesza przesłaną być ma do różnych stacyj adresu, wówczas należytość przesyłkowa tyle razy będzie podniesioną, ile stacyj adresu jest wymienionych.

Art. 20.

Wolno jest odsyłającemu, opłacić zaraz przy podaniu depeszy należytość za odpowiedź powrotną przy ustanowieniu do wolnéj liczby słów. W takim razie musi depesza wprost pod napisem zawierać wiadomość „Odpowiedź zapłacona za . . . . . słów.“

Jeżeli odpowiedź powrotna zawiéra mniéj słów, jak za ile należytoúc opłacono, wówczas zwyżka należytości nie będzie powrócona; jeżeli zaś takowa więcéj słów zawiéra, natedy jako nowa depesza będzie uważaną, którą odpowiadający opłacić musi.

Jeżeli przesyłka odpowiedzi powrotnéj inną nastąpi drogą, a nie tą, która użytą została do przesłania piérwszéj depeszy, wówczas nadwyżkę zachodzącą ponosić będzie ta administracyja, która innéj drogi użyła.

Odpowiedź powrotną wstawi w rachunek zawsze jak depeszę zwyczajną ta administracyja, która ją przesłała. Tym końcem musi administracyja podawcza,

l'aura transmise. A cet effet, l'office d'origine qui aura perçu la sommedéposée, en portera le montant intégral au compte de l'office expéditeur de la réponse.

stets wie eine gewöhnliche Depesche in Rechnung gestellt. Zu dem Ende muß die Aufgabe-Verwaltung, welche die vorausbezahlten Gebühren erhoben hat, den ganzen Betrag an diejenige Verwaltung vergüten, von welcher die Absendung der Rückantwort erfolgt.

La réponse devra être accompagnée de l'indication: Réponse payée à No . . . qui n'entrera pas dans le compte des mots.

Die Rückantwort muß stets durch die Worte eingeleitet werden:

„Bezahlte Antwort auf Nr. . . . .“

Diese Einleitung bleibt bei Ermittelung der Wortzahl außer Betracht.

Toute réponse qui n'est pas présentée dans les huit jours qui suivent la date de la dépêche première, sera refusée comme réponse per la bureau destinutaire de cette dépêche. Si la réponse n'est pas arrivée dans les dix jours ou si l'expéditeur de la réponse, dépassant le nombre de mots l'a payée lui-même l'expéditeur de la demande peut réclamer la taxe déposée, sous déduction d'un droit à fixer par chaque Administration et qui sera acquis au bureau d'origine. Cinq jours en sus du premier délai de dix jours, seront accordés pour réclamer la taxe déposée; après ce dernier délai elle sera acquise à l'office d'origine.

Eine Rückantwort, deren Auflieferung nicht innerhalb 8 Tagen, vom Tage der Aufgabe der ersten Depeschen an gerechnet, erfolgt, wird bei der Adreß-Station dieser Depesche nicht als Rückantwort behandelt.

Wenn die Rückantwort nicht innerhalb 10 Tagen eintrifft, oder wenn der Antwortgeber, wegen Ueberschreitung der Wortzahl, die Antworts-Depesche selbst bezahlt hat, so kann der Absender der ersten Depesche die hinterlegte Rückantworts-Gebühr, gegen Abzug einer, von jeder Verwaltung festzusetzenden Rechnungs-Gebühr, welche der Aufgabs-Station zu Theil wird, zurückfordern. Für die Abforderung der Rückantworts-Gebühr wird ein Zeitraum von 5 Tagen über die vorangegebene Frist von 10 Tagen hinaus, bewilligt; nach Ablauf dieser Zeit verfällt die gesammte hinterlegte Gebühr der Aufgabe-Verwaltung.

L'expéditeur pourra comprendre dans sa dépêche la demande de collationnement ou d'accusé de réception par le bureau de destination, ou par le destinatairé lui-même.

Der Absender einer Depesche kann darin das Verlangen der Zurücktelegraphirung oder der Empfangs-Anzeige Seitens der Adreß-Station oder des Adressaten selbst ausdrücken.

La taxe du collationnement sera égale à celle de la dépêche. La taxe de l'accusé de réception sera fixée d'après le

Die Gebühren für die Zurücktelegraphirung betragen ebensoviel, als die Gebühren für die Depesche selbst. Die Gebüh-

podnosząca zapłacone z góry należytości, całą kwotę powrócić téj administracyi, która przesyła odpowiedź powrotną.

Odpowiedź powrotna nadmieniona być musi przez wyrazy:

„Zapłacona odpowiedź na N. . . .“

To nadmienienie nie wchodzi w porachunek przy oznaczeniu ilości słów.

Odpowiedź powrotna, nie podana w 8miu dniach, licząc od dnia podania pierwszéj depeszy, nie będzie uważaną w stacyi adresu depeszy téj jako odpowiedź powrotna.

Jeżeli odpowiedź powrotna nie nadejdzie w ciągu dni 10, albo jeżeli podawca odpowiedzi, dla przekroczenia liczby słów, sam opłacił depeszę z odpowiedzią, wówczas odsyłający piérwszą depeszę żądać może powrotu należytości za odpowiedź powrotną, za strąceniem należytości rachunkowéj, przez każdą administracyję ustanowić się mającéj, która przyznaną będzie stacyi podawczéj. Do żądania należytości za odpowiedź powrotną, dozwala się 5 dni nad wyż wspomniony termin dni 10; po upływie czasu tego przepada cała złożona należytość na rzecz administracyi podawczéj.

Odsyłający depeszę żądać może w niéj telegrafowania nazad albo doniesienia odbioru ze strony stacyi adresu lub tegoż samego adresata.

Należytości za telegrafowanie nazad, wynoszą równie tyle, co należytości za samę depeszę. Należytości za doniesienie odbioru oznaczone będą wedle ilości słów, jaką odsyłający ku temu oznacza. Tego rodzaju należytości podniesione

nombre de mots indiqué par l'expéditeur. Ces taxes seront perçues et comptées comme pour les réponses payées d'avance.

Les noms propres et les groupes de lettres et de chiffres seront répétés d'office de bureau à bureau sans augmentation de taxe. Cette disposition est spécialement applicable aux dépêches d'Etat chiffrées.

Art. 21.

La transmission des dépêches aura lieu dans l'ordre de leur remise par les expéditeurs ou de leur arrivée dans les bureaux intermédiaires ou de destination, en observant les règles de priorité ci-après:

1. Dépêches d'Etat,

2. Dépêches de service spécifiées à l'article 9,

3. Dépêches des particuliers.

Une dépêche commencée ne pourra être interrompue à moins qu'il n'y ait urgence extrême à transmettre une communication d'un rang supérieur.

Entre deux bureaux en relation immédiate et quand il s'agit de dépêches du même rang, on passera ces dépêches dans l'ordre alternatif. Il est convenu qu'une dépêche d'Etat ou de service ne sera pas comptée dans l'ordre alternatif que suivent les dépêches privées entre deux bureaux correspondants.

Art. 22.

Lorsqu'à l'instant de la presentation ou après, il est constaté que la transmis-

ren für die Empfangs-Anzeige bestimmen sich nach der Wortzahl, welche der Absender dazu aussetzt. Diese Gebühren werden, wie die Gebühren für vorausbezahlte Rückantworten, erhoben und verrechnet.

Die Eigennamen und die Buchstaben- und Ziffer-Gruppen werden von Amtswegen von Station zu Station ohne Erhöhung des Gebühren-Betrages collationirt. Dieses Verfahren hat insbesondere bei chiffrirten Staats-Depeschen Anwendung zu finden.

Art. 21.

Die Beförderung der Depeschen findet in der Reihenfolge ihrer Auflieferung durch den Absender, oder ihrer Ankunft auf den Zwischen- oder Endstationen Statt, wobei jedoch hinsichtlich der Priorität folgende Regeln zur Anwendung kommen:

1. Staats-Depeschen;

2. Dienst-Depeschen, wie sie im Art. 9 näher bezeichnet sind;

3. Privat-Depeschen.

Die begonnene Telegraphirung einer Depesche darf nicht unterbrochen werden, es sei denn, daß die höchste Dringlichkeit vorläge, eine Mittheilung von höherem Range zu befördern.

Zwischen zwei in directer telegraphischer Verbindung stehenden Stationen sind die Depeschen einer und derselben Rangsclasse in alternirender Reihenfolge zu befördern. Es wird ausdrücklich bemerkt, daß eine Staats- oder Dienst-Depesche bei der alternirenden Reihenfolge, in welcher die Privat-Depeschen zwischen zwei in Correspondenz stehenden Stationen befördert werden, nicht mitzählt.

Art. 22.

Wenn sich zur Zeit der Auflieferung einer Depesche oder später herausstellt, daß

i obliczone będą jak należytości za opłacone z góry odpowiedzi powrotne.

Imiona własne tudzież grupy liter i cyfer z urzędu będą od stacyi do stacyi bez podwyższenia kwoty należytości kollacyjonowane. Postępowanie to szczególniéj zastósowanie mieć winno przy cyfrowanych depeszach rządowych.

Art. 21.

Przesłanie depeszy nastąpić ma z kolei jak podaną została przez odsyłającego, lub jak nadeszła do stacyj pośrednich lub przeznaczenia, przyczém jednak co się tyczy pierwszeństwa zastósowane być mają zasady następujące:

1. depesze rządowe;
2. depesze służbowe, jak one w artykule 9 bliżéj są oznaczone;
3. depesze prywatne.

Rozpoczęte telegrafowanie depeszy nie może być przerwane, wyjąwszy, gdzie tego wymaga najostatniejsza potrzeba, ażeby depesza wyższéj rangi przesłaną została.

Między dwiema w bezpośredniém telegraficzném połączeniu stojącemi stacyjami przesłane być winny depesze jednéj a téj saméj rangi w przemiennéj kolejności. Wyraźnie nadmienia się, iż ani depesza rządowa ani służbowa nie będzie należeć do przemiennéj kolejności, w któréj depesze prywatne między dwiema stojącemi w korespondencyi stacyjami przesyłane bywają.

Art. 22.

Jeżeli w czasie podania depeszy albo późniéj wykaże się, iż przesłanie nie da się wykonać bez znacznéj zwłoki, wówczas odsyłający o tém ile możności za-

sion ne peut être effectuée sans retard notable, l'expéditeur devra, autant que possible, en être averti. Il pourra alors retirer sa dépêche et la taxe lui sera remboursée intégralement.

Art. 23.

Lorsqu'une interruption dans les communications sera signalée après l'acceptation d'une dépêche, le bureau à partir duquel la transmission sera devenue impossible, mettra à la poste et par lettre recommandée une copie de la dépêche, sous chargement d'office ou la transmettra en service par le plus prochain convoi. Il l'adressare, selon les circonstances, soit au bureau le plus rapproché en mesure de lui faire continuer la voie télégraphique, soit au bureau de destination, qui la traîtera comme dépêche ordinaire.

Aucsitôt que la communication sera rétablie, la dépêche sera transmise de nouveau, au moyen du télegraphe et comme ampliation, par le bureau qui aura employé la poste ou le chemin de fer. Cette transmission n'aura pas lieu si le bureau qui a reçu la dépêche par une autre voie en a accusé réception dès le rétablissement de la correspondance.

Art. 24.

Toute dépêche pourra, avant transmission commencée, être retirée par l'expéditeur ou son délégué contre remise du récépissé. En pareil cas, le taxe sera restituée sous déduction de six gros (soixante-quinze centimes).

die Beförderung nicht ohne erhebliche Verzögerung ausführbar ist, so muß der Absender davon so weit als möglich in Kenntniß gesetzt werden. Er kann in diesem Falle seine Depesche zurückziehen und die gezahlten Gebühren vollständig zurück verlangen.

Art. 23

Wenn eine Unterbrechung der telegraphischen Verbindung erst nach Annahme einer Depesche bekannt wird, so hat die Station, von welcher aus die Weiterbeförderung unmöglich wird, eine Abschrift der Depesche in einem recommandirten Briefe als amtliche Sendung zur Post zu geben, oder dienstlich mit dem nächsten Eisenbahnzuge weiter befördern zu lassen. Die Abschrift ist nach den Umständen entweder an die zunächst erreichbare Station zum Zwecke der Weiterbeförderung auf telegraphischem Wege, oder an die End-Station zu adressiren, welche damit wie mit einer gewöhnlichen Depesche verfährt.

Sobald die Verbindung wieder hergestellt ist, muß von der Station, welche die Abschrift zur Post oder Eisenbahn gegeben hat, die Depesche noch als Duplicat auf telegraphischem Wege weiter befördert werden. Die letztgedachte Uebermittelung unterbleibt aber, wenn die Station, an welche die Depesche auf dem anderen Wege befördert worden ist, deren schon geschehenen Empfang bei Wiedereröffnung der Verbindung anzeigt.

Art. 24.

Vor begonnener Telegraphirung kann jede Depesche von dem Absender oder einem Beauftragten desselben gegen Rückgabe des Empfangscheines zurückgezogen werden. In einem solchen Falle werden die Gebühren unter Einbehaltung von 6 Sgr. (75 Centimen) erstattet.

wiadomionym być powinien. W tym przypadku prawo mieć będzie odebrać swoję depeszę i żądać zupełnego zwrotu należytości opłaconych.

Art. 23.

Jeżeli przerwa telegraficznéj komunikacyi wiadomą zostanie dopiéro po przyjęciu depeszy, wówczas stacyja, z któréj dalsza przesyłka nie możliwą się stała, na pocztę oddać powinna odpis depeszy w liście rekomendowanym jako przesyłkę urzędową, albo urzędownie przesłać kazać najbliższą jazdą kolei żelaznéj. Odpis wedle okoliczności adresowany będzie albo do najbliższéj stacyi celem dalszego przesłania na drodze telegraficznéj, albo do stacyi przeznaczenia, która go traktować będzie jak depeszę zwyczajną

Skoro komunikacyja znowu przywróconą będzie, stacyja podająca odpis na pocztę lub koléj żelazną, depeszę nadto jako duplikat drogą telegraficzną daléj przesłać powinna. To przesłanie atoli zaniechaném będzie, jeżeli stacyja, do któréj depesza inną drogą przesłaną została, donosi o odebraniu onéjże w chwili przywrócenia komunikacyi.

Art. 24.

Przed rozpoczęciem telegrafowania, każdą depeszę naprzód ściągnąć może albo odsyłający, albo jego delegowany za zwróceniem recepisu. W takowym razie należytości powrócone będą strąciwszy 6 sr. gr. (75 centymów).

Une transmission commencée pourra être arrêtée, mais sans que la dépêche puisse être retirée. On pourra également damarder qu'une dépêche déjà transmise ne soit pas remise au destinataire s'il en est encore temps. Le réclamant devra justifier de sa qualité d'expéditeur ou de sa délégation par ce dernier.

L'arrêt ou la suppresion d'une dépêche en cours de transmission ne sera pas soumis à une taxe spéciale, mais la taxe perçue demeurera acquise.

Par contre la demande de ne point remettre une depêche transmise devra se faire au moyen d'une nouvelle dépêche adressée par l'expéditeur au bureau destinataire et passible de la taxe.

La taxe de la dépêche primitive ne sera point restituée.

Art. 25.

Les dépêches seront portées sans frais aux destinataires. En cas d'absence du destinataire, elles pourront être remises aux membres adultes de sa famille, à ses employés, domestiques, locataires ou hôtes, á moins qu'il n'ait désigné par écrit au bureau, un délégué spécial.

La personne qui reçoit ainsi une dépêche au nom du destinataire devra signer le reçu en ajoutant le mot pour suivi du nom du destinataire.

Sobald die Telegraphirung begonnen hat, darf dieselbe zwar aufgehalten, die Depesche aber nicht zurückgezogen werden. Ebenso kann nach Abgang einer Depesche verlangt werden, daß deren Bestellung an den Adressaten unterbleibe, vorausgesetzt, das zur Ausführung dieses Verlangens noch Zeit vorhanden ist. Der Antragsteller hat sich alsdann über seine Eigenschaft als Depeschen-Absender oder Beauftragter des letzteren auszuweisen.

Die Aufhaltung oder Unterdrückung einer in der Beförderung begriffenen Depeschen ist keiner besonderen Taxe unterworfen, indeß bleiben die erhobenen Gebühren verfallen.

Dagegen muß das Verlangen, daß eine bereits abgegangene Depesche nicht bestellt werde, mittelst einer neuen, von dem Absender an die Adreß-Station zu richtenden Depesche, welche der Gebührenzahlung unterworfen ist, erfolgen.

Die Gebühren für die ursprüngliche Depesche werden nicht zurückgezahlt.

Art 25.

Die Depeschen werden dem Adressaten ohne Kosten-Ansatz überbracht. Im Falle der Abwesenheit des Adressaten erfolgt die Bestellung an ein erwachsenes Mitglied seiner Familie, an seine Geschäfts-Gehilfen, seine Dienerschaft oder an den Haus- oder Gastwirth, wofern er nicht der Station schriftlich einen Special-Bevollmächtigten bezeichnet hat.

Die Person, welche in gedachter Art eine Depesche im Namen des Adressaten übernimmt, hat in der Empfangsbescheinigung seiner Namens-Unterschrift das Wort „für" und den Namen des Adressaten hinzuzufügen.

Skoro telegrafowanie rozpoczętem zostało, może takowe wprawdzie być wstrzymaném, depesza jednak ściągniętą nie będzie. Podobnie żądać można po odejściu depeszy, ażeby nie była oddaną adresatowi, jeżeli jeszcze czas po temu. Reklamujący wówczas wykazać się ma albo jako odsyłający depeszę albo jako delegowany tegoż.

Wstrzymanie lub zniweczenie depeszy, w przesyłce się znajdującéj nie podlega żadnéj taksie osobnéj, wszelako przepadają należytości podniesione.

Żądanie zaś, ażeby depesza już wyprawiona nie była oddaną, nastąpić może za pomocą nowéj depeszy, wystósowanéj przez odsyłajacego do stacyi adresu, przeto opłacie należytości podlegającéj.

Należytości za pierwotną depeszę nie będą powrócone.

Art. 25.

Depesze adresatowi przyniesione będą bezpłatnie. W razie nieobecności adresata oddane będą dorosłemu członkowi familii jego, pomocnikom zatrudnienia jego, sługom, domownikom albo austernikom, jeżeli nie oznaczył piśmiennie stacyi pełnomocnika specyjalnego.

Osoba odbierająca w sposób rzeczony depeszę w imieniu adresata, dołożyć ma w potwierdzeniu odbioru do podpisu imienia swego wyraz „za“ i imię adresata.

Art. 26.

Lorsqu'une dépêche ne pourra être remise au destinataire, le bureau d'origine en sera prevénu par dépêche de service, il en informera l'expéditeur.

Si le destinataire est inconnu, l'adressu sera affichée au bureau de destination. La dépêche sera anéantie au bout de six semaines, si le destinataire ne s'est pas présenté pour la réclamer. La réclamation tardive ne sera pars notifiée au bureau d'origine par dépêche de service.

Art. 27.

Les Administrations télégraphiques ne garantissent en aucune façon l'exactitude et la promptitude des transmissions, et n'ont pas à supporter les dommages résultant de la perte, de l'alteration ou du retard des dépêches.

Le remboursement de la taxe aura lieu si la dépêche a été perdue ou bien s'il est constaté qu'elle a été dénaturée au point de ne pouvoir remplir son objet, ou enfin, si elle a été remise entre les mains du destinataire plus tard qu'elle n'y serait parvenue par la poste, avec la même adresse. Il faut que la réclamation soit presentée dans les six mois qui suivent le jour de l'acceptation. Les frais de restitution seront suppotés par les administrations auxquelles les négligences ou les erreurs seront imputables.

La restitution des taxes des dépêches perdues, dénaturées ou retardées pourra être refusée, si le fait est imputable aux télégraphes des chemins de fer

Art. 26.

Im Falle eine Depesche nicht bestellt werden kann, muß der Aufgabe-Station davon mittelst Dienst-Depesche-Kenntniß gegeben werden; dieselbe hat dem Absender davon Mittheilung zu machen.

Ist der Empfänger unbekannt, so wird die Adresse der Depesche bei der Adreß-Station ausgehängt. Die Depesche wird vernichtet, wenn der Empfänger sich nicht bis zum Ablaufe von 6 Wochen zur Empfangnahme gemeldet hat. Ueber die nachträgliche Abforderung wird der Aufgabe-Station eine dienstliche Mittheilung nicht gemacht.

Art. 27.

Die Telegraphen-Verwaltungen leisten für die Genauigkeit und Pünctlichkeit der Ueberkunft der Depeschen keinerlei Bürgschaft, und haben Nachtheile, welche durch Verlust, Verstümmelung oder Verspätung der Depeschen entstehen, nicht zu vertreten.

Die Zurückerstattung der Gebühren tritt ein, wenn eine Depesche verloren gegangen, oder in dem Grade verstimmelt worden ist, daß sie erwiesenermaßen ihren Zweck nicht hat erfüllen können, oder endlich, wenn sie dem Empfänger später behändigt worden ist, als sie mit gleicher Adresse demselben durch die Post hätte zugehen können. Die Zurückforderung der Gebühren muß innerhalb 6 Monaten vom Tage der Depeschen-Aufgabe ab erfolgen. Der zurückzuerstattende Betrag wird von derjenigen Verwaltung getragen, welcher die Vernachlässigungen oder die Unrichtigkeiten zur Last fallen

Die Zurückerstattung der Gebühren für verloren gegangene, entstellte oder verzögerte Depeschen kann versagt werden, wenn die Schuld den Eisenbahn-Telegraphen oder den

A r t. 26.

W razie, że depesza nie mogłaby być oddaną, musi stacyja podania zawiadomioną być o tém za pomocą depeszy służbowéj, dla informacyi odsyłającego.

Jeżeli odbiorca nie jest znajomy, natenczas adres depeszy wywieszony będzie u stacyi adresu. Depesza zniweczoną będzie, jeżeli odbiorca w ciągu 6 tygodni nie zgłosi się do odbioru. Reklamacyja późniéjsza nie będzie stacyi podania notyfikowana w drodze służbowéj.

A r t. 27.

Administracyje telegrafów nie ręczą bynajmniéj za dokładność i punktualność przesłania depesz, ani téż nie biorą na się odpowiedzialności za szkody, wynikające z zagubienia, przeistoczenia lub spóźnienia depesz

Zwrot należytości miejsce ma, gdy depesza zagubioną została, lub w tym stopniu jest przeistoczoną, iż, jak to wykazaném jest, nie może wypełnić celu swego, albo nakoniec jeżeli odbiorcy późniéj doręczoną została, jakby to przez pocztę nastąpić mogło pod tym samym adresem.

Reklamacyja należytości nastąpić musi w ciągu 6 miesięcy licząc od dnia podania depeszy. Kwota zwróconą być mająca ponoszoną będzie przez tę administracyję, na któréj ciążą zaniedbania lub nieprawdziwości.

Zwrot należytości za depesze zagubione, przeistoczone lub spóźnione odmówiony być może, jeżeli wina przypisaną jest telegrafom kolei żelaznéj lub linijom innych a nie Państw kontraktujących. W ostatnim razie dotycząca administracyja udać się winna do cudzéj administracyi o zwrot należytości.

ou aux lignes étrangeres aux Etats contractans. Dans ce dernier cas, l'Administration en cause s'emploiera auprès des Administrations étrangères pour obtenir le remboursement des taxes.

Les retards survenus dans le transport par poste, exprés ou estafette, ne donnerent pas droit au remboursement de la taxe ni des frais accessoires.

Lorsqu'une dèpêche sera interceptée pour un des motifs indiqués à l'article 12, il ne sera restitué sur la taxe perçu que la somme payée pour la distance que la dépêche n'aurait pas parcourue.

Art. 28.

Les taxes perçues en moins par erreur, pour des dépêches transmises devront être complétées par les expediteurs.

Les taxes perçues en plus par erreur leur seront remboursées.

Art. 29.

Les minutes des dépêches présentées, les bandes de papier portant les signaux télégraphique et les feuillets de reception ou copies de dépêches seront conservés au moins pendant une année, avec les précautions voulues pour assurer le secret des correspondances. Après ce délai on pourra les anéantir.

Art. 30.

Dans les rapports internationaux, il n'y aura de franchise de taxe que pour les dépêches relatives aux services des télégraphes.

Linien anderer als der contrahirenden Staaten, beizumessen ist. Im letzteren Falle wird die betreffende Verwaltung sich bei der fremden Verwaltung für die Zurückerstattung der Gebühren verwenden.

Verzögerungen, welche bei der Beförderung durch die Post, durch Expreß-Boten oder Estaffette entstehen, begründen keinen Anspruch auf Erstattung, weder der Telegraphen-Gebühren noch der Kosten für die Weiterbeförderung.

Wenn eine Depesche aus einem der im Art. 12 angegebenen Gründe angehalten wird, so wird von den eingezahlten Gebühren nur der Betrag für diejenige Strecke zurückerstattet, welche die Depesche noch nicht durchlaufen hat.

Art. 28.

Gebühren-Beträge, welche für beförderte Depeschen irrthümlich zu wenig erhoben worden sind, hat der Absender nachzuzahlen. Irrthümlich zu viel erhobene Gebühren werden demselben zurückerstattet.

Art. 29.

Die Originale der aufgelieferten Depeschen, die Papierstreifen mit den telegraphischen Zeichen und die Depeschen-Aufnahme-Bogen oder Depeschen-Abschriften werden wenigstens ein Jahr lang unter solchen Vorsichts-Maßregeln aufbewahrt, daß das Correspondenz-Geheimniß gesichert bleibt. Nach Verlauf dieser Zeit, können dieselben vernichtet werden.

Art. 30.

Im internationalen Verkehre genießen nur die den Telegraphendienst betreffenden Depeschen Gebührenfreiheit.

Spóźnienia, jakie z przesyłki przez pocztę, umyślnego lub sztafetę wynikają, nie dają bynajmniéj prawa do żądania zwrotu tak co się tyczy należytości telegrafowych jako téż kosztów za dalsze przesłanie.

Jeżeli depesza zatrzymaną zostanie dla którego z powodów w Art. 12 wymienionych, wówczas z należytości spłaconych zwróconą będzie tylko kwota za tę część, którą depesza jeszcze nie odbyła.

A r t. 28.

Kwota należytości, które za przesłane depesze mylnie w mniejszéj ilości były podniesione, odsyłający dodatkowo opłaci. Należytości mylnie w większéj ilości podniesione będą mu powrócone.

A r t. 29.

Oryginały podanych depesz, pasy papierowe z znakami telegraficznemi i arksze spisania depesz lub odpisy depesz przynajmniéj przez rok pod takiemi ostrożnościami zachowane będą, ażeby tajemnica korespondencyi zabezpieczoną została. Po upływie czasu tego, takowe zniszczone być mogą.

A r t. 30.

W obrocie internacyjonalnym wolnemi są od należytości tylko depsze służby telegrafowéj dotyczące.

Art. 31.

Les droits perçus pour expédition de copies seront dévolus à l'office télégraphique sur le territoire duquel cette expédition aura été faite.

Il en sera de même des taxes accessoires perçues pour le transport de dépêches au delà des bureaux télégraphiques.

Art. 32.

Le réglement réciproque des comptes aura lieu au plus tard à l'expiration de chaque mois. Le décompte et la liquidation du solde se feront à la fin de chaque trimestre.

La réduction des monnaies se fera au taux suivant: 3 francs 75 centimes pour un thaler; 0 fr. 12 centimes cinq dixièmes pour un gros.

Les fractions de moins d'un demi-gros ne seront pas comptées. Celles d'un demi-gros et au-dessus compteront pour un gros.

Art. 33.

Le solde résultant de la liquidation trimestrielle sera payé en monnaie courante dans l'Etat au profit duquel le solde sera établi.

Art. 34.

Deux ans après l'échange des ratifications de la présente Convention, des conférences auront lieu à Paris entre les délégués des Etats contractans à l'effet de proposer les modifications que l'expérience aurait suggérées pour étendre les avantages que les Gouvernements et les particuliers doivent se promettre de la télégraphie électrique.

Art. 31.

Die Gebühren für die Vervielfältigung von Depeschen kommen derjenigen Telegraphen-Verwaltung zu, auf deren Gebiete die Vervielfältigung bewirkt worden ist.

In gleicher Weise wird es mit den Zuschlägen für die Weiterbeförderung der Depeschen über die Telegraphen-Stationen hinaus gehalten.

Art. 32.

Die Abrechnungen über die gegenseitigen Forderungen finden spätestens am Schlusse eines jeden Monats Statt. Der Abschluß und die Saldirung erfolgt zu Ende jedes Vierteljahres.

Die Münz-Reduction geschieht nach folgenden Sätzen:

3 Franken 75 Centimen gleich 1 Thaler;
0 „ 12,5 „ „ 1 Slbrgr.,

Brüche von weniger als ½ Sgr. bleiben außer Betracht. Brüche im Werthe von ½ Sgr. und darüber zählen für einen ganzen Silbergroschen.

Art. 33.

Das Saldo aus dem vierteljährigen Rechnungs-Abschlusse wird in der Münze desjenigen Staates ausgezahlt, dem dieses Saldo gebührt.

Art. 34.

Zwei Jahre nach Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Vertrages soll zu Paris eine Conferenz von Abgeordneten der contrahirenden Staaten stattfinden, deren Aufgabe es sein wird, weitere Veränderungen vorzuschlagen, welche sich aus der Erfahrung als zu immer größerer Ausdehnung der Vortheile, welche die Regierungen und das Publikum sich von der elektrischen Tele-

Art. 31.

Należytości za pomnożenie depesz przysłużają téj adminisiracyi telegrafowéj, w któréj terytoryjum pomnożenie nastąpiło.

W równy sposób traktowane będą dopłaty za dalsze przesłanie depesz po za stacyje telegrafowe.

Art. 32.

Porachunki względem obopólnych pretensyj nastąpić winny najdaléj w końcu każdego miesiąca. Zamknięcie rachunku i likwidacyja nastąpi z końcem każdego ćwierćrocza.

Redukcyja monet odbędzie się wedle ustaw następujących.

3 franki 75 centymów równają się 1 talarowi;

0 „ 12^5, „ „ „ 1 sr. gr.;

ułamki niżéj ½ sr. gr. nie będą liczone. Ułamki wartości ½ sr. gr. i wyżéj policzone będą za cały grosz srebrny.

Art. 33.

Saldo z ćwierćrocznego zamknięcia rachunku wypłacone będzie w monecie Państwa tego, któremu się to Saldo należy.

Art. 34.

We dwa lata po wymianie ratyfikacyj niniejszego traktatu odbyć się ma konferencyja delegowanych Państw kontraktujących, których zadaniem będzie, zaproponować dalsze zmiany, jakieby z doświadczenia wykazały się stósownemi do tém większego rozciągnienia korzyści, jakie sobie Rządy i publiczność rokują z telegrafii elektrycznéj.

Ces modifications devront être consenties de commun accord par tous les Etats contractans, le refus de l'un d'eux entrainant nécessairement le maintien des dispositions en vigueur.

graphie zu versprechen haben, geeignet erweisen sollten.

Solche Veränderungen sollen nur unter Zustimmung aller contrahirenden Staaten beschlossen werden dürfen, dergestalt, daß die Weigerung eines derselben das Fortbestehen der in Kraft befindlichen Bestimmungen zur Folge hat.

Art. 35.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Prusse déclare conclure la presente Convention tant en son nom qu'au nom de tous les Etats qui font actuellement partie de l'Union télégraphique Austro-Allemande et de ceux qui y adhéreront par la suite.

Art. 35.

Die Regierung Sr. Majestät des Königs von Preußen erklärt, den gegenwärtigen Vertrag sowohl im eigenen Namen, als auch im Namen aller der Staaten abzuschließen, welche gegenwärtig dem deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereine angehören, und demselben in der Folge noch beitreten.

Art. 36.

La présente Convention sera mise à exécution le plus tôt que faire se pourra et demeurera en vigueur pendant trois ans, à compter du jour de l'echange des ratifications.

Toutefois, les hautes parties contractantes pourront, d'un commun accord, en prolonger les effets au-delà de ce terme.

Dans ce dernier cas, elle sera considérée comme étant en vigueur pour un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où la dénonciation en sera faite.

Art. 36.

Gegenwärtiger Vertrag tritt, sobald es sich thun läßt, in Wirksamkeit, und wird für die Dauer von 3 Jahren, vom Tage der Auswechslung der Ratificationen an gerechnet, in Kraft bleiben.

Doch können die hohen contrahirenden Parteien im gemeinsamen Einverständnisse seine Wirksamkeit über jenen Zeitpunct hinaus verlängern.

In diesem letzteren Falle ist er auf unbestimmte Zeit und bis zum Ablaufe eines Jahres nach dem Tage seiner Kündigung in Kraft befindlich zu betrachten.

Art. 37.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis, sur leur demande, à y accéder.

Art. 37.

Den Staaten, welche an dem gegenwärtigen Vertrage nicht Theil genommen haben, steht auf ihr Verlangen der nachträgliche Beitritt zu demselben frei.

Zmiany takowe powinny tylko za zezwoleniem wszystkich Państw kontraktujących być uchwalone, a to w ten sposób, iż nieprzyzwolenie jednego z nich pociąga za sobą dalszy ciąg trwania postanowień w mocy będących.

Art. 35.

Rząd Jego Mości Króla Pruskiego oświadcza, iż niniejszy traktat nie tylko w własném zawiera imieniu, lecz téż i w imieniu wszystkich tych Państw, które obecnie należą do związku telegrafowego Niemiecko-Austryjackiego, lub do niego na przyszłość jeszcze przystąpić zechcą.

Art. 36.

Niniejszy traktat wejdzie w życie jak najrychléj być może, i pozostanie w mocy przez ciąg lat 3, licząc od dnia wymiany ratyfikacyj.

Wszelako mogą wysokie Strony kontraktujące za spólném porozumieniem przedłużyć działalność jego nad czas ten.

W tymże ostatnim razie uważanym być ma jako znajdujący się w mocy na czas niepewny i aż do upływu jednego roku po dniu jego wypowiedzenia

Art. 37.

Państwa, nie mające udziału w niniejszéj konwencyi, wolny mieć będą na żądanie przystęp późniejszy.

Art. 38.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications respectives en seront échangées à Bruxelles dans le plus bref délai possible.

Toutefois le Gouvernement Prussien ne s'engage à ratifier la présente Convention, qu'après avoir reçu l'adhésion des divers Etats faisant partie de l'Union télégraphique Austro Allemande.

En foi de quoi les plénipotentiares respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Bruxelles le trente Juin de l'an de grace mil huit cent cinquante huit.

(signé) **Franz Chauvin** (L. S.)
Masui (L. S.)
Bourée (L. S.)
Alexandre (L. S.)

Art. 38.

Gegenwärtiger Vertrag wird ratificirt und die Ratificationen werden in möglichst kurzer Frist in Brüssel ausgewechselt werden.

Doch behält die königlich-preußische Regierung sich vor, den gegenwärtigen Vertrag erst nach Eingang der Beitritts-Erklärungen der verschiedenen Staaten, welche dem deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereine angehören, zu ratificiren.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und ihre Siegel beigesetzt

Geschehen zu Brüssel, den dreißigsten Juni des Jahres der Gnade Eintausend achthundert acht und fünfzig.

Franz Chauvin.
Masui.
P. Bourée.
Alexandre.

29.

Verordnung des Justizministeriums vom 13. Februar 1859,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und für das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wodurch die Zulässigkeit gerichtlicher Execution wider Beamte und Diener der, mit der politischen Amtirung betrauten Communalmagistrate beschränkt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 29, ausgegeben am 16. Februar 1859.

Art. 38.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, a ratyfikacyje w jak najkrótszym terminie w Brukselli będą wymienione.

Na wszelki sposób zastrzega sobie Rząd Królewsko-Pruski, ratyfikować niniejszy traktat dopiero po nadejściu oświadczeń przystąpienia tych różnych Państw, które należą do związku telegrafowego Niemiecko-Austryjackiego.

W dowód czego pełnomocnicy niniejszy traktat podpisali i pieczęci swoje przyłożyli.

Dan w Brukselli, trzydziestego Czerwca roku Zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego ósmego.

Franciszek Chauvin (L. S.)
Masui (L. S.)
P. Bourée (L. S.)
Alexandre (L. S.)

29.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 13. Lutego 1859,

obowiązujące w Królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

mocą którego ograniczoną zostaje dopuszczalność sądowéj egzekucyi przeciw urzędnikom i sługom przy magistratach kommunalnych, polityczne funkcyje polecone sobie mających.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część VII, Nr. 29, wydaną dnia 16. Lutego 1859.

30.

Verordnung der Ministerien des Innern und des Handels und des Armee-Ober-Commando vom 4. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 30, ausgegeben am 16. Februar 1859),

giltig für alle Kronländer,

mit welcher die Verwendung von Chlorkali bei der Erzeugung von Reibzündhölzchen mit gewöhnlichem Phosphor unbedingt verboten wird.

Die Verwendung von Chlorkali bei der Erzeugung von Reibzündhölzchen mit gewöhnlichem Phosphor wird, in Rücksicht der Gefährlichkeit der Fabrikation, des Transportes und des Gebrauches derselben unbedingt verboten.

Freiherr von **Bach** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserlichen Hoheit des Chefs des Armee-Ober-Commands

Hauslab m. p.
F. M. L.

31.

Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 4. Februar 1859,

womit die Allerhöchst genehmigte Regulirung des Mailänder Thierarznei-Institutes auf Grundlage des Allerhöchst sanctionirten neuen thierärztlichen Lehrplanes kundgemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 31, ausgegeben am 16. Februar 1859.

32.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 6. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 32, ausgegeben am 16. Februar 1859),

betreffend die Bezeichnung der portofreien Sendungen der Gemeindeämter in Angelegenheiten der öffentlichen Verwaltung.

Nachdem wahrgenommen worden ist, daß die an Gemeindevorstände adressirten Brief- und Fahrpostsendungen, für welche auf Grund der Verordnungen vom 16. August 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 336), dann vom 18. Juli 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 152), die Portofreiheit bewilliget ist, von vielen Aemtern mit der, die Portobefreiung bedingenden Bezeichnung gar nicht, oder nur mit einer ungenügenden Anmer-

30.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Handlu tudzież Nadkomendy Wójsk z dnia 4. Lutego 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część VII., Nr. 30, wydana dnia 16. Lutego 1859).

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego bezwarunkowo zakazuje się użycie chlorkali (chloran potażu) przy fabrykacyi zapałek frykcyjnych z zwyczajnym fosforem.

Użycie chlorkali przy fabrykacyi zapałek frykcyjnych z zwyczajnym fosforem ze względu na niebezpieczność fabrykacyi, transportu i używania onychże bezwzględnie jest zakazaném.

Baron **Bach** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p

W zastępstwie Jego Cesarskiéj Mości Szefa Nadkomendy Wójsk

Hauslab m. p.

F. M. P

31.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 4. Lutego 1859,

obwieszczające uchwaloną przez Najjaśniejszego Pana regulacyję Medyolańskiego instytutu weterynarskiego na podstawie usankcyjonowanego nowego planu naukowego weterynarskiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część VII, Nr. 31, wydaną dnia 16. Lutego 1859.

32.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 6. Lutego 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część VII, Nr. 32, wydana dnia 16. Lutego 1859),

dotyczące oznaczenia wolnych od portoryjum przesyłek urzędów gminnych w sprawach publicznéj administracyi.

Ponieważ spostrzeżono, iż przesyłki poczty listowéj i wozowéj, adresowane do przełożonych gminnych, dla których na podstawie rozporządzeń z dnia 16. Sierpnia 1850 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 336), tudzież z dnia 18. Lipca 1852 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 152), dozwolona jest wolność portoryjna, ze strony wielu urzędów nie bywają opatrzone oznaczeniem, do wolności porto-

kung versehen werden, so wird im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern sämmtlichen landesfürstlichen Behörden und Gemeindeämtern erinnert, daß nur jenen Correspondenzen der Gemeindevorstände unter sich und im Verkehre mit den Staatsbehörden in den ämtlichen Angelegenheiten des, den Gemeinden übertragenen Wirkungskreises die Portofreiheit bei der Brief- und Fahrpost zuzukommen hat, welche mit dem Amtssiegel verschlossen, dann auf der Adresse mit der Angabe der absendenden Gemeindevorstehung oder Staatsbehörde, und der Anmerkung „ex offo in Angelegenheiten der öffentlichen Verwaltung" bezeichnet sind.

Im Falle des Mißbrauches dieser Portofreiheit haben die allgemein hiefür festgesetzten Strafvorschriften in Anwendung zu kommen.

Die Correspondenz der Behörden und der Gemeindevorstände mit einzelnen Gemeindegliedern, sowie die aus dem natürlichen Wirkungskreise der Gemeinde entspringende Correspondenz bleibt portopflichtig.

Diese Verordnung hat auch auf die Magistrate der Gemeinden ohne Unterschied ihre volle Anwendung.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

33.

Verordnung der Ministerien der Justiz und des Cultus und Unterrichts vom 7. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, VII. Stück, Nr. 33, ausgegeben am 16. Februar 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die nähere Bestimmung des zweiten Absatzes des Artikels XXI des Concordates.

Nach Artikel XXI des, mit dem Patente vom 5. November 1855, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 195*), kundgemachten Concordates, sollen bei jenen Bischöfen, welche einen Kirchensprengel leiten, von den Gegenständen, über welche dieselben durch eine letztwillige Anordnung zu verfügen berechtiget sind, oder die in Ermanglung einer solchen Anordnung auf die gesetzlichen Erben übergehen, die bischöflichen Abzeichen und Kirchengewande ausgenommen sein, weil diese als zum bischöflichen Tafelgute gehörig anzusehen sind und auf den Nachfolger im Bisthume übergehen.

Da bei der Abhandlung von Verlassenschaften einzelner Bischöfe über die Anwendung dieser Bestimmung sich Anstände ergeben haben, so wird von dem Justizministe-

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XLIII. Stück, Nr. 209, Seite 509.

ryjnéj wymaganém, albo tylko uwagą niedostateczną, przeto w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych przypomina się wszystkim władzom Cesarskim i urzędom gminnym, iż tylko takim korespondencyjom przełożonych gminnych między tymiż i w obrocie z władzami rządowemi przysłużać ma wolność portoryjna tak co do poczty listowéj jak wozowéj, w sprawach urzędowych poruczonego gminom zakresu działalności, które zamknięte są pieczęcią urzędową tudzież na adresie opatrzone wyszczególnieniem odsyłającego przełożeństwa gminnego lub władzy rządowéj, równie jak uwagą „*ex offo* w sprawach administracyi publicznéj“.

W razie nadużycia téj wolności portoryjnéj w zastósowanie wejść mają przepisy karne powszechnie w téj mierze ustanowione.

Korespondencyja władz i przełożonych gminnych z pojedynczymi członkami gminnymi, tudzież korespondencyja, wynikająca z naturalnego zakresu gminy ulega opłacie portoryjnéj.

Rozporządzenie to zupełne zastósowanie znajduje także i do Magistratów gmin bez różnicy.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

33.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości tudzież Wyznań i Oświecenia z dni 7. Lutego 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część VII, Nr. 33, wydana dnia 16. Lutego 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa,

dotyczące bliższego określenia drugiego ustępu artykułu XXI konkordatu

Wedle artykułu XXI konkordatu obwieszczonego Patentem z dnia 5. Listopada 1855 r. Dziennik Praw Państwa, Nr. 195 *) z przedmiotów, należących do biskupów, kierujących okręgiem kościelnym, względem których ci prawo mają rozporządzać testamentalnie, albo które w braku rozporządzenia ostatniéj woli przechodzą na prawnych spadkobierców, wyjętemi być mają oznaki biskupie i ornaty, ponieważ takowe uważane być winny jako należące do biskupiego dobra stołowego, a więc na następcę w biskupstwie przechodzące.

Ponieważ jednak w pertraktacyi puścizn po niektórych biskupach względem zastósowania tego postanowienia trudności się pokazały, przeto obwieszcza Mini-

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Część XLIII, Nr. 209, Str. 509.

rium und dem Ministerium für Cultus und Unterricht zur näheren Bestimmung des Artikels XXI des Concordates auf Grund des päpstlichen Breve vom 1. Juni 1847 nachstehende Erläuterung kundgemacht:

Zu den Gegenständen, über die der Diöcesanbischof im Sinne des Artikels XXI des Concordates letztwillig nicht verfügen kann und die auch von seinen gesetzlichen Erben nicht in Anspruch genommen werden können, weil sie, und zwar auch dann, wenn der Diöcesanbischof durch die Cardinalswürde ausgezeichnet ist, als zum bischöflichen Tafelgute gehörig anzusehen sind und auf den Nachfolger im Bisthume übergehen, gehören laut §. 3*) des päpstlichen Breve vom 1. Juni 1847: Infuln, Maßgewänder, Vespermäntel (Pluviale), Tunicellen, Dalmatiken, Pontificalschuhe und Handschuhe, Alben mit Gürteln, Humerolen u. dgl.; Meßbücher, Gradualbücher und solche, welche bei dem Choralgesange und bei der Figuralmusik zum Gebrauche dienen, Pontificalbücher, Meßcanon-Kelche, Patenen, Ciborien, Monstranzen, Rauchfässer, das Weihbrunngefäß mit dem Weihwedel, das Waschbecken mit der Kanne, die Gefäße für die heiligen Oele, die Wein- und Wasserkännchen mit den Tassen und dem Glöckchen, die Handleuchter, Pacificale, erzbischöfliche Kreuze, Altarleuchter mit dem Kreuze, der Pastoralstab, der Faltsessel und andere bei dem Gottesdienste in Verwendung kommende Sachen, sie mögen Paramente, Ornamente oder Gefäße sein, auch wenn dieselben ihrer Beschaffenheit nach zum profanen Gebrauche geeignet sind, sobald sie nicht bloß zufällig, sondern bleibend für den gottesdienstlichen Gebrauch und für die heiligen Functionen gewidmet worden sind.

Ausgenommen hievon und der freien Verfügung des Diöcesanbischofes anheimgestellt, oder in Ermanglung einer solchen zum Intestatnachlasse gehörig sind die Ringe und Pectoralkreuze, auch wenn darin heilige Reliquien eingeschlossen sind, dann jene wie immer Namen habenden gottesdienstlichen Geräthschaften, rücksichtlich derer der rechtskräftige Beweis hergestellt wird, daß sie der verstorbene Bischof mit Geldmitteln die nicht zur Kirche gehören, beigeschafft habe, und nicht feststeht, daß dieselben der Kirche geschenkt worden sind.

Zur Herstellung der erforderlichen Evidenz sind die Bischöfe durch das päpstliche Breve vom 1. Juni 1847 verpflichtet worden, in authentischer Form ein Inventarium

---

*) „Sacra utensilia, quae vigore Constitutionis S. Pii V. incipientis-Romani Pontificis-Ecclesiis Cathedralibus debentur, haec esse edicimus: Mitras scilicet, Planetas, Pluvialia, Tunicellas, Dalmaticas, Sandalia, Chirothecas, Albas cum cingulis, lineos Amictus, et his similia; item Missalia, Gradualia, Libros Cantus Firmi et Musicae, Libros Pontificales, alterum cui titulus Cano Missae; item Calices, Patenas, Pixides, Ostensorica, Thuribula, Vas a quae benedictae cum Aspersorio Pelvim cum Urces, Vasa Sacrorum Oleorum et urceolos una cum pelvibus et tintinabulo, Palmatorias, Icones pacis, Cruces Archiepiscopales, Candelabra cum Cruce pro Altaris usu, Baculum Pastoralem, Faldistorium, aliasque res sacras, sive paramenta, sive ornamenta, sive vasa, si quae sunt etiam ex eorum natura usui profano congrua; dummodo non per accidens, sed permanenter Divino Cultui, sacrisque functionibus fuerint destinata; exceptis annulis et Crucibus pectoralibus etiam cum sacris reliquiis, et iis omnibus utensilibus cujusvis generis, quae legitime probentur ab Episcopis defunctis comparata fuisse bonis ad Ecclesiam non pertinentibus neque constet Ecclesiae fuisse donata.

steryum Sprawiedliwości wraz z Ministerstwem Wyznań i Oświecenia dla bliższego określenia artykułu XXI. konkordatu na podstawie papiezkiego Breve z dnia 1. Czerwca 1847 następujące objaśnienie:

Do przedmiotów, względem których biskup dyjecezyjalny w myśl artykułu XXI. konkordatu testamentalnie rozporządzać nie może, a do których też i jego prawni spadkobiercy pretensyi rościć nie mogą, ponieważ takowe, a to nawet i w tenczas, gdyby biskup dyjecezalny zaszczyconym był godnością kardynała, uważane być mają jako należące do biskupiego dobra stołowego i na następcę w biskupstwie przechodzą, liczą się wedle §. 3 *) papiezkiego Breve z dnia 1. Czerwca 1847: infuły, ornaty, pluwiały, tunicelle, dalmatyki, pontyfikalne trzewiki i rękawiczki, alby z pasami, humerały i t. p.; książki mszalne, gradualne i te, które służą do użycia przy śpiewie choralnym i muzyce figuralnéj, książki pontyfikalne, kielichy kanonu mszalnego, patyny, cyboryje, monstrancyje, kadzielnice, kropielnice z kropidłem, miednica z dzbankiem, naczynia do oleju świętego, dzbaneczki do wina i wody z tacami i dzwoneczkiem, świeczniki ręczne, pacyfikały, krzyże arcybiskupie, świeczniki ołtarzowe z krzyżem, pastorały, faldystoryjum i inne podczas nabożeństwa w użyciu będące przedmioty, bez różnicy, czy należą do paramentów, ornamentów lub naczyń, nawet gdyby takowe wedle własności swéj zdolnemi były do użycia świeckiego, skoro przeznaczone zostały nie przypadkowym tylko sposobem lecz stanowczo do użycia przy nabożeństwie i do funkcyj świętych.

Wyjętemi i do wolnéj dyspozycyi biskupa dyjecezalnego pozostawionemi są pierścienie i krzyże napiersiowe, choćby w nich zamknięte były relikwie święte, tudzież jakiebądź nazwy naczynia, służbie Bożéj poświęcone, względem których prawomocnie udowodnionem jest, iż je zmarły biskup sprawił z własnych pieniędzy a nie z kościelnych, i jeżeli oraz nie jest ukonstatowaném, iż kościołowi darowane zostały.

Dla utrzymania należytéj ewidencyi biskupi obowiązani są przez Breve papiezkie z dnia 1. Czerwca 1847 r. prowadzić w autentycznéj formie inwentarz

---

*) „Sacra utensilia, que vigore Constitutionis S. Pii V. incipientis-Romani Pontificis-Ecclesii Cathedralibus debentur, haec esse edicimus: Mitras scilicet, Planetas, Pluvialia, Tunicellas, Dalmaticas, Sandalia, Chirothecas, Albas cum cingulis, lineos Amictus, et his similia; item Missalia, Gradualia, Libros Cantus Firmi et Musicae, Libros Pontificales, alterum cui titulus Cano Misse; item Calices, Patenas, Pixides, Ostensorica, Thuribula, Vas a quae benedictae cum Aspersorio Pelvim cum Urces, Vasa Sacrorum Oleorum et urceolos una cum pelvibus et tintinabulo, Paluatorias, Icones pacis, Cruces Archiepiscopales, Candelabra cum Cruce pro Altaris usu, Baculum Pastoralem, Faldistorium, aliasque res sacras, sive paramenta, sive ornamenta, sive vasa, si quae sunt etiam ex eorum natura usui profano congrua; dummodo non per accidens, sed permanenter Divino Cultui, sacrisque functionibus fuerint destinata; exceptis annulis et Crucibus pectoralibus etiam cum sacris reliquiis, et iis omnibus utensilibus cujusvis generis, quae legitime probentur ab Episcopis defunctis comparata fuisse bonis ad Ecclesiam non pertinentibus neque constet Ecclesiae fuisse donata.

über die bei ihrer Kirche oder Capelle vorfindlichen gottesdienstlichen Geräthschaften zu führen, in welchem sie wahrheitsgetreu anzugeben haben, wann dieselben beigeschafft wurden, wobei insbesondere anzumerken ist, welche Gegenstände sie sich aus den Erträgnissen und Einkünften von kirchlichem Gute beigeschaft haben, indem sonst die Vermuthung Platz greifen würde, daß alle diese Geräthschaften aus den Einkünften von kirchlichem Gute beigeschafft worden seien.

Zu Folge des bezogenen päpstlichen Breves sollen ferner, wenn ein Bischof nach und nach zweien oder mehreren Diöcesen vorgestanden ist, die seiner freien Verfügung und seinem gesetzlichen Erben entzogenen gottesdienstlichen Geräthschaften unter die Kathedralkirche dieser Diöcesen vertheilt und dabei die Einkünfte der verwalteten Bisthümer und die Dauer des Besitzes der einzelnen bischöflichen Pfründen zum Maßstabe genommen werden. Nur wenn es nachweisbar ist, daß ein Bischof, welcher nach und nach mehreren Diöcesen vorgestanden ist, alle erwähnten Geräthschaften bloß aus dem Einkommen der bischöflichen Pfründe einer dieser Diöcesen beigeschafft habe, soll diese Theilung unterbleiben und sind diese Geräthschaften der Kathedralkirche jener Diöcese zu überweisen, deren bischöfliche Pfründe das Einkommen geliefert hat, aus welchem die Anschaffungskosten bestritten worden sind.

Wenn endlich ein Bischof zu gleicher Zeit zwei oder mehreren mit einer eigenen Kathedralkirche und mit einem eigenen Capitel versehenen Diöcesen vorgesetzt ist, welche mit einander vereiniget oder von denen eine oder mehrere dem Bischofe zur immerwährenden Verwaltung überwiesen sind, so hat in Gemäßheit des mehrerwähnten päpstlichen Breves in dem Falle, wenn das Einkommen der bischöflichen Sitze dieser Diöcesen ungetheilt ist, und für immerwährende Zeiten nur Ein bischöfliches Tafelgut ausmacht, die gleichmäßige Vertheilung der in Rede stehenden gottesdienstlichen Geräthschaften unter die einzelnen Kathedralkirchen zu geschehen; wogegen bei abgesondertem Einkommen der bischöflichen Pfründen der einzelnen Diöcesen diese Geräthschaften den einzelnen Kathedralkirchen nach dem Verhältnisse des Erträgnisses der bischöflichen Sitze derselben zugewiesen werden sollen.

Graf **Thun** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

względem znajdujących się przy ich kościele lub kaplicy sprzętów, służbie Bożéj poświęconych, w którym zgodnie z prawdą wyszczególnić winni, kiedy takowe sprawione zostały, przyczem osobliwie nadmienić należy, które przedmioty sprawili sobie z dochodów dobra kościelnego, albowiem inaczéj ten domysł miałby miejsce, iż wszelkie te sprzęty sprawione zostały z dochodów dobra kościelnego.

W skutek przytoczonego Breve papiezkiego, jeżeliby biskup ciągiem czasu nad dwiema lub kilką dyjecezyjami był przełożonym, powinny sprzęty służbie Bożéj poświęcone, nie należące do wolnego zarządzenia jego, i prawnym jego spadkobiercom odmówione, rozdzielone być między kościoły katedralne tych dyjecezyj, przyczem dochody administrowanych biskupstw i trwanie posiadania pojedyńczych biskupich prebend za pomiar przyjęte będą. Tylko gdyby dowiedzionem było, iż biskup, będący ciągiem czasu nad kilkoma dyjecezyjami przełożony, wszystkie wspomnione sprzęty sprawił tylko z dochodów prebendy biskupiéj jedynéj z tych dyjecezyi, rozdział takowy nie będzie miał miejsca, a sprzęty te przekazane być winny kościołowi katedralnemu téj dyjecezyi, któréj biskupia prebenda dostarczyła dochodów do opędzenia kosztów sprawienia.

Jeżeli nakoniec biskup jednocześnie przełożonym został nad dwiema lub kilkoma dyjecezyjami, opatrzonemi własnym kościołem katedralnym i własną kapitułą, które z sobą są połączone, lub z których jedne lub więcéj przekazano biskupowi do administracyi nieustającéj, wówczas wedle rzeczonego papiezkiego *Breve* w razie, że dochód biskupich siedlisk tych dyjecezyj jest niepodzielny, i na wieczne czasy jedno tylko biskupie dobro stołowe stanowiący, nastąpić ma jednostajne rozdzielenie sprzętów w mowie będących między pojedyńcze kościoły katedralne; gdyż przeciwnie przy oddzielnych dochodach prebend biskupich pojedyńczych dyjecezyj sprzęty te pojedyńczym kościołom katedralnym przekazane być winny w miarę dochodu ich siedlisk biskupich.

Hrabia **Thun** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. März 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VIII.

Wydany i rozesłany dnia 16. Marca 1859.

34.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, des Handels und der Militär-Centralkanzlei Seiner Majestät vom 14. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, VIII. Stück, Nr. 34, ausgegeben am 23. Februar 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über die Beschränkung der Ausfuhr von Maulthieren und der Durchfuhr von Pferden und Maulthieren.

Die mit der Verordnung vom 30. Jänner 1859 (Nr. 24 des Reichs-Gesetz-Blattes*) angeordneten Beschränkungen hinsichtlich der Pferdeausfuhr, werden hiemit auch auf die Ausfuhr von Maulthieren ausgedehnt.

Zugleich wird bemerkt, daß die Bestimmungen der obenerwähnten Verordnung auch auf die Durchfuhr von in das Ausland bestimmten ausländischen Pferde- und Maulthier-Transporten Anwendung finden.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.
Graf **Grünne** m. p., General-Adjutant.

35.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 14. Februar 1859,

giltig für Tirol,

über die Aufhebung des Bergcommissariates in Klausen

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, VIII. Stück, Nr. 35, ausgegeben am 23. Februar 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, IV. Stück, Nr. 24, Seite 20.

34.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Handlu i Centralnéj Kancelaryi Wojskowéj Jego Mości Najjaśniejszego Pana z dnia 14. Lutego 1859 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część VIII., Nr. 34, wydana dnia 23. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

co do ograniczenia wyprowadzenia mułów, tudzież przeprowadzenia koni i mułów.

Ustanowione Rozporządzeniem z dnia 30. Stycznia 1859 r. (Nr. 24 Dziennika Praw Państwa *) ograniczenia co do wyprowadzania koni, rozciągnione zostają niniejszém także i na wyprowadzenie mułów.

Zarazem nadmienia się, iż postanowienia wyż rzeczonego rozporządzenia znajdują zastósowanie także i do transportu koni i mułów zagranicznych, za granicę przeznaczonych.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.
Hrabia **Grünne** m. p., Jenerał-Adjutant.

35.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Lutego 1859 r.,

obowiązujące w Tyrolu,

o zniesieniu komissaryjatu górniczego w Klausen.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część VIII., Nr. 35, wydaną dnia 23. Lutego 1859.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt IV., Nr. 24, Strona 20.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 26. März 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IX.

Wydany i rozesłany dnia 26. Marca 1859.

36.

Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 21. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 36, ausgegeben am 16. März 1859),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

die Abstattung des Unterrichtsgeldes an den k. k. Rechtsakademien betreffend.

Zur Beseitigung mehrerer Unzukömmlichkeiten, welche sich bei der bisher erst am Schlusse eines jeden Semesters stattfindenden Abstattung des Unterrichtsgeldes an den k. k. Rechtsakademien ergeben haben, wird im Nachhange zu der hierortigen Verordnung vom 4. October 1850, Nr. 380 und 381 des Reichs-Gesetz-Blattes, angeordnet: daß das in den §§. 39 und resp. 35 der erwähnten Verordnung von den Studirenden der k. k. Rechtsakademien zu bezahlende Unterrichtsgeld von den öffentlichen Hörern aller gedachten Lehranstalten, sie mögen ordentliche oder außerordentliche Hörer sein, vom Studienjahre 1859-60 an, im Laufe des ersten Monates eines jeden Semesters für denselben in Vorhinein zu entrichten ist.

Schülern, welche während dieser Frist über die Leistung dieser Zahlung oder über die Befreiung von derselben sich auszuweisen nicht vermögen, ist der fernere Besuch der Vorlesungen nicht zu gestatten.

Privatstudirende der k. k. Rechtsakademien haben sich, bevor sie zu einer Semestral- oder Annualprüfung zugelassen werden, über das für das betreffende Semester, oder beziehungsweise für beide Semester des Studienjahres bezahlte Unterrichtsgeld auszuweisen.

Graf **Thun** m. p.

37.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 23. Februar 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 37, ausgegeben am 16. März 1859),

über die Zuläſſigkeit des gerichtlichen Verbotes und der Execution wegen Privatschulden auf die Gage der Oberofficiere vom Hauptmanne oder Rittmeister abwärts.

Mit Bezug auf die hierortige Circular-Verordnung vom 28. December 1858, (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1859, Nr. 2*), wird über vorgekommene Anfragen

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 2, Seite 2.

36.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 21. Lutego 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IX., Nr. 36, wydana dnia 16. Marca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące uiszczania opłaty naukowéj w C. K. akademiach prawniczych.

Dla uchylenia niektórych niestósowności, jakie przy dotychczasowém dopiéro z końcem każdego półrocza wykonywaném uiszczaniu opłaty naukowéj w C. K. akademiach prawniczych się wykazały, rozporządza się w dodatku do tutejszego Rozporządzenia z dnia 4. Października 1850 r., Nr. 380 i 381 Dziennika Praw Państwa: iż opłata naukowa, uiszczoną być mająca przez uczniów w C. K. akademiach prawniczych w skutek §§. 39 a *resp.* 35 wspomnionego Rozporządzenia, począwszy od roku szkolnego 1859-60 ze strony *publicznych* słuchaczy w rzeczonych zakładach naukowych, bez różnicy, czy oni są słuchaczami zwyczajnymi lub nadzwyczajnymi, nastąpić ma w ciągu piérwszego miesiąca każdego półrocza z góry za toż półrocze.

Uczniom, którzy nie są w stanie w ciągu terminu tego wykazać się z uiszczenia opłaty téj lub z uwolnienia od takowéj, nie będzie dozwolone dalsze uczęszczanie na odczyty.

Uczniowie prywatni w C. K. akademiach prawniczych, wykazać mają wprzód nim przypuszczeni będą do examinu semestralnego lub rocznego, iż złożyli opłatę naukową za półrocze dotyczące lub względnie za oba półrocza roku szkolnego.

Hrabia **Thun** m. p.

37.

Okólnik Nadkomendy Wojskowéj z dnia 23. Lutego 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IX, Nr. 37, wydana dnia 16. Marca 1859),

o przypuszczalności sądowego zakazu, niemniéj exekucyi dla długów prywatnych na gażę nadoficerów od kapitana lub rotmistrza na dół idąc.

Odnośnie do tutejszego okólnika z dnia 28. Grudnia 1858 r., (Dziennik Praw Państwa z roku 1859, Nr. 2 *), z powodu zaszłych zapytań podaje się do

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część I, Nr. 2, Stronica 2.

allgemein bekannt gemacht, daß die in dem §. 55 des Gebühren-Reglements enthaltene Bestimmung, wornach zur Hereinbringung von Aerarial- und Privatschulden die Gage innerhalb der daselbst begränzten Quoten mit Verbot oder Execution belegt werden dürfe, auch auf alle ohne Beibringung der Bewilligung des Commandanten contrahirten Privatschulden der Oberofficiere vom Hauptmanne oder Rittmeister abwärts anzuwenden sei, ohne daß jedoch hiedurch an den über das Schuldenmachen der Officiere der bezeichneten Kategorien bestehenden Vorschriften in strafrechtlicher Beziehung eine Aenderung bewirkt werde.

In Beurlaubung Seiner kaiserlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs Wilhelm:
Erzherzog **Leopold** m. p.

38.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 24. Februar 1859,

giltig für Siebenbürgen,

womit die Frist zur Anbringung von Ansuchen um die Commassirung der Grundstücke oder um die urbarialmäßige Regulirung des Hotters im Großfürstenthume Siebenbürgen bis Ende des Monates Juni 1862 verlängert wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 38, ausgegeben am 16. März 1859.

39.

Verordnung des Finanzministeriums vom 2. März 1859,

giltig für Siebenbürgen,

womit die Bergcommissariate in Kapnik und Abrudbanya aufgehoben, und der Wirkungskreis des Bergcommissariates in Udvarhely erweitert wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 39, ausgegeben am 16. März 1859.

40.

Verordnung des Finanzministeriums und des Armee-Ober-Commando vom 5. März 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Anwendung des Gesetzes vom 2. August 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 329) auf die Hauscommunionen in der Militärgränze.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 40, ausgegeben am 16. März 1859.

powszechnéj wiadomości, iż Postanowienie, zawarte w §. 55 regulaminu o należytościach, wedle którego dla ściągnienia długów eraryjalnych i prywatnych gaża obłożoną być może zakazem lub exekucyją aż do kwot tamże określonych, zastósowanie znajduje także do wszystkich bez przedłożenia pozwolenia komandanta zaciągnionych długów prywatnych nadoficerów, począwszy od kapitana lub rotmistrza na dół idąc, nie zmieniając przez to przepisów istniejących pod względem karnym co się tyczy zaciągania długu przez oficerów kategoryi oznaczonych.

Z powodu urlopu Jego Cesarskiéj Wysokości Pana Arcyksięcia Wilhelma
Arcyksiążę **Leopold** m. p.

38.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 24. Lutego 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

przedłużające termin do wniesienia próśb o komasacyję gruntów lub o urbaryjalną regulacyję hotaru w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém, aż do końca miesiąca Czerwca 1862 r.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IX, Nr. 38, wydaną dnia 16. Marca 1859.

39.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2. Marca 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

mocą którego znosząc komisaryjaty górnicze w Kapniku i Abrudbanyi, zakres działalności komisaryjatu górniczego w Udwarhely rozciągnionym zostaje.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IX, Nr. 39, wydaną dnia 16. Marca 1859.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu i Nadkomendy Wojskowéj z dnia 5. Marca 1859,

obowiązujące w Pograniczu Wojskowém,

o zastósowaniu ustawy z dnia 2. Sierpnia 1850 r. (Dziennik Praw Państwa N. 329) do spółek domowych w Pograniczu Wojskowém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IX, Nr. 40, wydaną dnia 16. Marca 1859.

41.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IX. Stück, Nr. 41, ausgegeben am 16. März 1859)

über die Benennung des Hauptzollamtes II. Classe in Cilli.

Mit Beziehung auf die in dem Erlasse des Finanzministeriums vom 14. Mai 1858 (Reichs - Gesetz - Blatt, Nr. 78*), ausgesprochene Aenderung in der Benennung wird bestimmt, daß das Hauptzollamt II. Classe in Cilli diese seine Benennung und ämtliche Stellung beizubehalten habe.

Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XIX. Stück, Nr. 78, Seite 263.

41.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IX, Nr. 41, wydana dnia 16. Marca 1859),

co się tyczy nazwy głównego urzędu celnego klasy II. w Cilli.

Odnośnie do wyrzeczonéj w Rozrządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Maja 1858 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 78 *), zmiany w nazwie ustanawia się, iż główny urząd celny klasy II. w Cilli zatrzymać ma nazwę tę i urzędowe stanowisko swoje.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XIX, Nr. 78, Stronica 263.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. März 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt X.

Wydany i rozesłany dnia 27. Marca 1859.

42.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blat, X. Stück, Nr. 42, ausgegeben am 19. März 1859),

über die Errichtung eines Nebenzollamtes zu Serb im Gebiete der kroatisch-slawonischen Finanz-Landesdirection.

An die Stelle des (laut Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1856, Nr. 162) aufgehobenen Nebenzollamtes II. Classe Pecence im Gebiete der kroatisch-slawonischen Finanz-Landesdirection wurde im Orte Serb ein Nebenzollamt II. Classe errichtet.

Dasselbe wird am 1. April 1859 in Wirksamkeit treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

43.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, des Handels, der Militär-Centralkanzlei Seiner Majestät und der obersten Polizeibehörde vom 16. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, X. Stück, Nr. 43, ausgegeben am 19. März 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über das bedingte Verbot der Ein-, Aus- und Durchfuhr von Waffen, Waffenbestandtheilen, Munition, Salpeter, Schwefel und Blei über die Gränzen gegen die fremden italienischen Staaten, die Schweiz und die See.

Das Finanzministerium hat im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und des Handels, dann der Militär-Centralkanzlei Seiner Majestät und der obersten Polizeibehörde die Ein-, Aus- und Durchfuhr von Waffen, Waffenbestandtheilen jeder Art, Munition, (Kali-) Salpeter, Schwefel und Blei über die Gränzen gegen die fremden italienischen Staaten, die Schweiz und die See nur gegen specielle, von der betreffenden politischen Landesstelle, im Vernehmen mit dem Landes-General-Commando von Fall zu Fall zu ertheilende Bewilligung gestattet.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage, an dem sie den Aemtern zukommt, in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

Graf **Grünne** m. p., General-Adjutant. Freiher von **Kempen** m. p., F. M. L.

42.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, z dnia 15. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część X, Nr. 42, wydana dnia 19. Marca 1859),

o utworzeniu ubocznego urzędu celnego w *Serb* w okręgu Kroacko-Slawońskiéj dyrekcyi krajowéj skarbowéj.

W miejsce zniesionego (wedle Dziennika Praw Państwa z roku 1856, Nr. 162), urzędu celnego ubocznego klasy II. Pecence w okręgu Kroacko-Slawońskiéj dyrekcyi krajowéj skarbowéj utworzony jest w *Serb* uboczny urząd celny klasy II.

Tenże wejdzie w życie z dniem 1. Kwietnia 1859.

Baron **Bruck** m. p.

43.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Handlu, Wojskowéj Kancelaryi Centralnéj Jego Mości Najjaśniejszego Pana, tudzież Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 16. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część X, Nr. 43, wydana dnia 19. Marca 1859)

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych

względem warunkowego zakazu wprowadzania, wyprowadzania i przeprowadzania broni, części tychże, amunicyi, saletry, siarki i ołowiu przez granice ku obcym Państwom Włoskim, Szwajcaryi i Morza.

W porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Handlu, tudzież Wojskowéj Kancelaryi Centralnéj Jego Mości Najjaśniejszego Pana równie též Najwyższéj Władzy Policyjnéj, dozwala Ministerstwo Skarbu wprowadzanie, wyprowadzanie i przeprowadzanie broni, części broni wszelkiego rodzaju, amunicyi, (Kali-), saletry, siarki i ołowiu przez granice ku obcym Państwom włoskim, Szwajcaryi i morzu tylko za specyjalném pozwoleniem, przez dotyczącą polityczną władzę krajową, w porozumieniu z komendą jeneralną krajową od przypadku do przypadku udzielić się mającém.

Postanowienie niniejsze wejść ma w życie z dniem, w którym takowe urzędom do wiadomości podane będzie.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.
Hrabia **Grünne** m. p. Jenerał Adjutant. Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

44.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 16. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, X. Stück, Nr. 44, ausgegeben am 19. März 1859),

über die Aenderung der Farbe der Briefmarken zu 3 kr. (Soldi) und der Zeitungsmarken.

Die Briefmarken zu 3 kr. (Soldi) werden künftig statt in schwarzer, in meergrüner Farbe, und die Zeitungsmarken statt in blauer, in blaßvioletter Farbe gedruckt werden. Die noch vorhandenen Vorräthe von den bezeichneten Brief- und Zeitungsmarken in den dermaligen Farben können wie bisher zur Frankirung von Briefen und Zeitungen verwendet werden.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

45.

Kundmachung der Ministerien des Aeußern, der Finanzen und des Handels vom 18. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, X. Stück, Nr. 45, ausgegeben am 19. März 1859),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Aufhebung des Zolleinigungs-Vertrages mit Modena vom 15. October 1857.

In Folge Einverständnisses zwischen der kaiserlich-österreichischen und der herzoglich-modenesischen Regierung wurde der zwischen beiden Regierungen bestehende Zolleinigungs-Vertrag vom 15. October 1857 (Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes*) gekündet, und tritt mit 15. April 1859 außer Wirksamkeit.

An seine Stelle werden mit den durch die Verhältnisse gebotenen Abänderungen die Bestimmungen der Verträge zwischen Oesterreich und Sardinien vom 18. October und 22. November 1851 (Nr. 69 und 70 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1852**) treten, zu denen der herzoglich-modenesischen Regierung der Beitritt, gemäß der Artikel XXI. und XXIV. dieser Verträge, vorbehalten ist. Hierüber wird eine weitere Kundmachung erfolgen.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, XLVI. Stück, Nr. 222, Seite 689.

**) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, XXVIII. Stück, Nr 182, Seite 437.

44.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 16. Marca 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część X, Nr. 44, wydana dnia 19. Marca 1859),

o zmianie koloru znaczków listowych 3-krajcarowych (soldi) i znaczków gazetowych.

Znaczki listowe o 3-krajcarach (soldi) drukowane będą na przyszłość zamiast w kolorze czarnym, w kolorze modrawo-zielonym, a znaczki gazetowe zamiast w niebieskim, w kolorze blado-fiołkowym. Zapasy znaczków tak listowych jak gazetowych w kolorach pomienionych mogą jeszcze użytemi być jak dotąd do frankowania listów i gazet.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

45.

Obwieszczenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Skarbu tudzież Handlu z dnia 18. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część X, Nr. 45, wydana dnia 19. Marca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące zniesienia traktatu względem połączenia celnego z Modeną z dnia 15. Października 1857 r.

W skutek porozumienia się między Rządami Cesarsko-Austryjackim i Książęco-Modeńskim, wypowiedziany został traktat istniejący między oboma Rządami względem połączenia celnego z dnia 15. Października 1857 r. (Nr. 222 Dziennika praw Państwa *), i traci moc swą z dniem 15. Kwietnia 1859 r.

W miejsce tegoż wejdą w życie wraz ze zmianami, stósunkom odpowiadającemi, postanowienia traktatów, zawartych między Austryją i Sardynią z dnia 18. Października i 22. Listopada 1851 r. (Nr. 69 i 70 Dziennika Praw Państwa z roku 1852 **), do których zastrzeżone sobie ma przystąpienie Rząd Książęco-Modeński, wedle artykułów XXI. i XXIV. traktatów rzeczonych. O czém dalsze nastąpi obwieszczenie.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Część XLVI, Nr. 222, Stron. 689.

**) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Część XXVIII, Nr. 182, Stron. 437.

44.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 16. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa Część X, Nr. 44, wydana dnia 19. Marca 1859).

[illegible]

[illegible]

Toggenburg m. p.

45.

Obwieszczenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Skarbu tudzież Handlu z dnia 18. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część X, Nr. 45, wydana dnia 19. Marca 1859).

Obowiązuje we wszystkich Krajach Koronnych.

[illegible] z dnia 13. Października 1857 r.

[illegible] 13. Października 1857 r. [illegible] 1859 r. [illegible]

[illegible] 18. Października i 22. Listopada 1851 r. [illegible] XXIV. [illegible] obwieszczenie.

Hrabia Buol-Schauenstein m. p. Bruck m. p.

Toggenburg m. p.

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. April 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XI.

Wydany i rozesłany dnia 7. Kwietnia 1859.

46.

Kaiserliche Verordnung vom 12. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 46, ausgegeben am 24. März 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Haftung für das Verschulden der Gerichtsbeamten und die Behandlung der Syndikatsbeschwerden.

Um die Haftung für die Amtshandlungen der Gerichtsbehörden und Gerichtspersonen den Parteien gegenüber und die Art der Geltendmachung der auf Grund dieser Haftung gestellten Ansprüche zu regeln, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Wenn eine richterliche Person bei der Justizverwaltung schuldbarer Weise durch Verletzung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflicht (§ 1294 des allgem. bürgerl. Gesetzbuches) einer Partei Schaden zufügt, so ist sie der letzteren, soferne dieselbe auf andere Weise den Ersatz zu erlangen nicht vermag, zur vollen Schadloshaltung verpflichtet und hiezu im Syndikatswege zu verhalten.

§. 2.

Diese Verbindlichkeit erstreckt sich auf alle Civil- und Militär-Gerichtsbehörden und Aemter, dieselben mögen die Gerichtsbarkeit in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten oder die Strafgerichtsbarkeit dem vollen Umfange nach ausüben, oder nur einen Theil der dahin gehörigen Geschäfte besorgen. Sie erstreckt sich auch auf alle Personen, welche bei diesen Behörden und Aemtern im Dienste stehen, oder zur Vornahme gerichtlicher Amtshandlungen bestellt sind, soferne ihnen hinsichtlich der Erfüllung ihrer Amtspflichten ein Verschulden zur Last fällt.

Bezüglich der Hypothekenbewahrer im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Dalmatien bleiben die bestehenden Gesetze in Kraft.

§. 3.

Daraus allein, daß eine gerichtliche Verfügung oder Entscheidung von der höheren Behörde abgeändert oder aufgehoben wird, folgt noch keine Verbindlichkeit des unteren Gerichtes zum Schadenersatze. Auch ist dasselbe für Entscheidungen in streitigen Rechtsangelegenheiten und anderen Parteisachen, in welchen die Beschädigten den erlittenen Nachtheil durch Rechtsmittel und Beschwerden selbst hätten abwenden oder dessen Gutmachung bewirken können, nicht verantwortlich.

46.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 46, wydana dnia 24. Marca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące odpowiedzialności za przewinienia urzędników sądowych i postępowania z zażaleniami syndykackiemi.

Celem uregulowania tak odpowiedzialności za czynności urzędowe władz sądowych tudzież osób sądowych naprzeciw stronom, jako też sposobu poszukiwania pretensyj, na podstawie téjże odpowiedzialności roszczonych, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu co następuje:

§. 1.

Jeżeli osoba, piastująca urząd sędziowski, w wymierzeniu sprawiedliwości zawiniającym sposobem wyrządza stronie szkodę przez naruszenie lub zaniedbanie obowiązku urzędu swego (§. 1294 powszechnéj księgi ustaw cywilnych), obowiązaną będzie, wynadgrodzić jéj zupełnie szkodę, jeżeli to w inny sposób uskutecznić się nie da, i zniewoloną być ma do tego w drodze syndykata.

§. 2.

Obowiązek ten odnosi się do wszystkich władz i urzędów sądowych tak cywilnych jak wojskowych bez różnicy, czy one w całéj objętości wykonują sądownictwo w sprawach cywilnych lub karnych, czy tylko część interesów takowych. Dotyczy też wszystkich osób, przy urzędach i władzach rzeczonych w służbie będących, lub do przedsiębrania sądowych czynności urzędowych zlecenie mających, o ile im względem wykonania ich powinności urzędowych wina przypisaną będzie.

Co się tyczy zachowawców hypotek w Królestwie Lombardzko-Weneckiém i w Dalmacyi pozostają w mocy ustawy istniejące.

§. 3.

Li z tego powodu, że sądowe rozporządzenie lub rozstrzygnienie przez wyższą władzę zmienioném lub zniesioném zostało, nie wynika jeszcze zobowiązanie niższego sądu do wynagrodzenia szkody. Tenże równie nie jest odpowiedzialnym za rozstrzygnienia w spornych sprawach cywilnych lub innych interesach stron dotyczących, w którychby poszkodowani odwrócić byli mogli sami stratę doznaną, przez środki prawne i zażalenia lub też odwetować takową.

§. 4.

Soferne in der gegenwärtigen Verordnung nicht besondere Bestimmungen gegeben werden, haben bei Beurtheilung der Verbindlichkeit zum Ersatze und der Erlöschung derselben die Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zur Richtschnur zu dienen.

§. 5.

Für den in einer Rathsversammlung gefaßten Beschluß haften alle Mitglieder des Gerichtes, welche der Berathschlagung mit entscheidender Stimme beigewohnt, und nicht eine andere Meinung geäußert haben, zur ungetheilten Hand.

Wenn jedoch der begangene Fehler nur in einer unrichtigen oder unzureichenden Darstellung der Thatsachen in dem Referate seinen Grund hat, sind der Referent und der etwa bestellte Correferent allein zu haften verpflichtet.

Der Vorsitzende ist nur in soferne verantwortlich, als er bei gleich getheilten Stimmen mit seiner Stimme den Ausschlag gegeben, oder eigene Amtsobliegenheiten verletzt oder vernachlässiget hat.

§. 6.

Der von einem untergeordneten Beamten durch Verletzung oder Vernachlässigung seiner Amtspflichten verursachte Schade muß von ihm selbst ersetzt werden. Vorgesetzte, welchen nicht durch besondere Vorschriften die Haftung für die Handlungen eines Untergebenen auferlegt ist, sind, wenn der Letztere den Ersatz zu leisten nicht vermag, dafür nur in soferne verantwortlich, als ihnen Vernachlässigung pflichtmäßiger Aufsicht oder ein anderes eigenes Verschulden zur Last fällt.

§. 7.

Für die Ersatzansprüche, welche aus der Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten hinsichtlich der Verwahrung der den landesfürstlichen Gerichtsbehörden oder deren Abgeordneten, oder den landesfürstlichen Steuer- und gerichtlichen Depositenämtern gesetzmäßig übergebenen Vermögenschaften abgeleitet werden, haftet unmittelbar der Staatsschatz (§. 22).

Die Haftung der Gemeinden für die ihnen oder ihren Abgeordneten übertragenen gerichtlichen Amtshandlungen wird durch besondere Verordnungen bestimmt.

§. 8.

Der Staat und die Gemeinden sind, in soferne ihre Haftung nach §. 7 überhaupt Platz greift, berechtiget, den Rückersatz von den schuldtragenden Beamten und Angestellten nach den, in den §§. 2—6 dieser Verordnung und in dem bürgerlichen Rechte enthaltenen Bestimmungen zu fordern.

§. 4.

O ile niniéjsze Rozporządzenie nie zawiéra osobnych Postanowień, służyć mają przy ocenianiu zobowiązania do wynadgrodzenia szkody tudzież wygaśnienia onegoż przepisy powszechnéj księgi ustaw cywilnych za skazówkę.

§. 5.

Za uchwałę powziętą w posiedzeniu radném, odpowiedzialnymi są wszyscy członkowie sądu solidarnie, którzy z głosem stanowczym przy obradzie się znajdowali, a innego zdania nie objawili.

Atoli jeżeli błąd popełniony zasadza się tylko na mylném lub niedostateczném przedstawieniu okoliczności w referacie, wyłącznie odpowiedzialnymi są referent i koreferent, gdzie takowy jest ustanowiony.

Prezydujący o tyle tylko jest odpowiedzialnym, o ile przy głosach równo podzielonych głos jego zadecydował, lub własne powinności urzędowe naruszył lub zaniechał.

§. 6.

Szkodę, jaką podrzędny urzędnik zrządził przez naruszenie lub zaniedbanie swoich obowiązków urzędowych, tenże sam wynagrodzić musi. Przełożeni, na których nie jest włożona osobnemi przepisami odpowiedzialność za czynności podwładnego, jeżeli ten nie jest w stanie wynagrodzić szkody, o tyle tylko są odpowiedzialnymi, o ile na nich zaniedbanie obowiązkowego nadzoru cięży lub inne własne przewinienie.

§. 7.

Co się tyczy pretensyj, wynikających z naruszenia lub zaniedbania obowiązków urzędowych względem zachowania majątków, prawnie oddanych Cesarskim władzom sądowym lub ich zlecennikom, albo Cesarskim poborowym i sądowym urzędom depozytowym, odpowiedzialnym jest za nie wprost skarb Państwa (§. 22).

Odpowiedzialność gmin za poruczone im lub ich zlecennikom sądowe czynności urzędowe, osobnemi rozporządzeniami ustanowiona będzie.

§. 8.

Tak Rząd jak gminy, o ile w ogólności zachodzi odpowiedzialność ich wedle §. 7, prawo mieć będą żądać powrotu od urzędników i ustanowionych winę mających, wedle Postanowień, w §§. 2—6 niniéjszego Rozporządzenia i w prawie cywilném zawartych.

§. 9.

Die Entschädigungsansprüche der Parteien sind mittelst eines besonderen Gesuches bei dem zuständigen Oberlandesgerichte (beziehungsweise dem Militär-Appellationsgerichte), und wenn es sich um das Verschulden eines Obergerichtes handeln sollte, bei dem obersten Gerichtshofe (der obersten Militär-Gerichtsbehörde) anzubringen.

Dieses Gesuch muß die bestimmte Angabe der Thatsachen, woraus der Schade entsprungen ist, und des Betrages oder Gegenstandes der Entschädigung enthalten, und mit den erforderlichen Beweismitteln, soweit die Partei dieselben beizubringen vermag, versehen sein. Der Partei bleibt freigestellt, dieses Gesuch selbst zu verfassen, oder sich eines zur Vertretung berechtigten Rechtsfreundes hiezu zu bedienen.

Gesuche, welche sich schon ihrem Inhalte nach als unzulässig darstellen, sind mit Angabe der Gründe sogleich zurückzuweisen.

§. 10.

Scheint das Entschädigungsgesuch gegründet, so hat der höhere Richter darüber von Amtswegen entweder selbst, oder durch ein unbefangenes Gericht erster Instanz, oder nach Umständen durch eigene Commissionen zur Erforschung des Verschuldens und zur Ausmittlung des zu leistenden Ersatzes die erforderliche Untersuchung zu pflegen, und in derselben nicht nur die Behörde, bei welcher die Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden haben soll, sondern auch jeden einzelnen Beamten oder Angestellten, welchem die Leistung eines Ersatzes obliegen könnte, sowohl über die Versäumung der Amtspflicht, als über den Gegenstand und Betrag des angesprochenen Ersatzes schriftlich oder mündlich zu vernehmen.

Ueber die hieraus erwachsenen, oder sonst von Amtswegen gesammelten Acten ist die mündliche oder schriftliche Aeußerung der Finanzprocuratur oder des sonst für den Staatsschatz bestellten Vertreters, wenn derselbe zur Haftung verpflichtet ist (§. 7), oder jene der Gemeinde, wenn dieser die Haftung obliegt, einzuholen.

§. 11.

Bei Führung dieser Untersuchung ist von Amtswegen Sorge zu tragen, daß rechtsbeständig außer Zweifel gesetzt werde, ob und welche Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden habe, welchen Beamten oder Angestellten dieselbe zur Last falle, und ob dabei böse Absicht oder Versehen zum Grunde gelegen sei.

Das Verfahren ist so einzurichten, daß alle Betheiligten mit Gründlichkeit vernommen, alle zum Vor- und Nachtheile derselben gereichenden Umstände mit gleicher Sorgfalt von Amtswegen erhoben, und nach Erforderniß alle Beweisarten der Civil-Proceßordnung, ohne an die Form derselben gebunden zu sein, in Anwendung gebracht werden.

§. 9.

Pretensyje stron o wynagrodzenie wniesione być winny za pomocą osobnéj prośby do właściwego wyższego sądu krajowego (względnie do sądu wojskowego apelacyjnego), a gdy chodzi o przewinienie wyższego sądu, do Najwyższego Trybunału (Najwyższéj Władzy Wojskowo-sądowéj).

Prośba takowa zawierać musi pewne oznaczenie okoliczności, z których szkoda wynikła, niemniéj kwoty lub przedmiotu wynagrodzenia, i opatrzona być dowodami wymaganemi, o ile je strona przedłożyć jest w stanie. Stronie do woli pozostawioném jest, czy sama prośbę ułożyć chce, lub też użyć rzecznika do zastępstwa uprawnionego.

Prośby już z treści się wykazujące jako niedopuszczalne mają natychmiast być odrzucone z wymienieniem powodów.

§. 10.

Jeżeli prośba o wynagrodzenie zdaje się być uzasadnioną, natenczas wyższy sędzia z urzędu albo sam, albo przez bezparcyjalny sąd pierwszéj instancyi lub wedle okoliczności przez własne komisyje przeprowadzić ma śledztwo potrzebne do wykrycia przewinienia i oznaczenia wynagrodzenia, i wysłuchać piśmiennie lub ustnie nie tylko władzę, u któréj zaszło naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych, lecz też każdego pojedynczego urzędnika lub ustanowionego, którybу do wynagrodzenia zobowiązanym być mógł, a to tak co do zaniedbania obowiązku urzędowego, jak co do przedmiotu i kwoty wynagrodzenia żądanego.

Względem aktów ztąd urosłych lub z urzędu zebranych zasięgnąć należy oświadczenia ustnego lub piśmiennego Prokuratury Skarbowéj lub zastępcy Skarbu Państwa, jeżeli ten do odpowiedzialności jest obowiązanym (§. 7), albo też oświadczenia gminy, gdy ta odpowiedzialną jest.

§. 11.

Przy prowadzeniu śledztwa rzeczonego z urzędu staranie mieć należy, ażeby prawomocnie udowodnioném było, czy i jakie naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych nastąpiło, na których urzędnikach lub ustanowionych takowe ciąży, i czy przytém zły zamiar lub uchybienie zachodziło.

Postępowanie w ten sposób powinno być urządzone, ażeby wszyscy interesowani, gruntownie byli wysłuchani, wszystkie okoliczności im korzystne lub szkodliwe, z równą starannością z urzędu były dochodzone, i wedle potrzeby wszelkie dowody procedury cywilnéj, nie wiążąc się do jéj formy, były zastósowane.

Insbesondere sind sowohl der Beschwerdeführer zur Begründung seiner Ansprüche, als die Personen, welchen ein Ersatz zur Last fallen soll, und in soferne der Staatsschatz oder eine Gemeinde betheiliget erscheint deren Vertreter zur Beibringung aller, zu ihrer Vertheidigung dienenden Gründe und Beweismittel aufzufordern, und dabei in Kenntniß zu setzen, daß die Entscheidung, welche über die Untersuchung zu erfolgen hat, für Alle und jeden Einzelnen in allen Beziehungen verbindlich und der Rechtsweg gegen dieselbe nicht zulässig sein werde.

§. 12.

Jede betheiligte Partei ist von Allem, was in der Untersuchung zu ihrem Vor- oder Nachtheile erhoben worden ist, auf solche Weise in Kenntniß zu setzen, daß ihr zur Ausführung ihres Rechtes oder ihrer Vertheidigung die Anwendung aller rechtlichen Mittel möglich gemacht werde.

Zu diesem Ende ist die Untersuchung nöthigen Falles durch wiederholte Vernehmungen so lange fortzusetzen, bis in jeder Beziehung ein gegründetes Erkenntniß geschöpft werden kann.

Ergibt sich bei der Schöpfung des Erkenntnisses oder im Falle des Recurses bei Erledigung desselben, daß die Untersuchung noch nicht den erforderlichen Grad der Vollständigkeit erreicht habe, so ist vorläufig eine zweckmäßige Ergänzung derselben zu veranlassen. Mit gleicher Sorgfalt ist auch darauf zu sehen, daß unter keinem Vorwande einer nicht unvermeidlichen Verzögerung stattgegeben werde.

§. 13.

Ist die Vernehmung aller oder eines Theiles der Gerichtsbeamten und Angestellten, denen die Verletzung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Schuld gelegt wird, unmöglich und können auch deren Vertreter oder Erben wegen unbekannten Aufenthaltes oder aus anderen Gründen nicht vernommen werden, so ist deswegen die Einleitung oder Fortsetzung und Beendigung der Verhandlnng nicht aufzuhalten. Für die bemerkten Personen aber sind Curatoren zu bestellen, und das Verfahren ist mit diesen ordnungsmäßig zu pflegen.

§. 14.

Nach geschlossener Verhandlung ist von dem höheren Gerichte über dieselbe die Entscheidung zu fällen. Hiezu ist bei dem Obergerichte eine Versammlung von acht Räthen, oder, wenn dasselbe nur mit dieser, oder einer geringeren Zahl von Räthen versehen sein sollte, die volle Rathsversammlung, bei dem obersten Gerichtshofe aber eine Versammlung von zehn Räthen und bei der obersten Militär-Gerichtsbehörde die Anwesenheit sämmtlicher Stimmführer unter dem Vorsitze des Präsidenten oder dessen Stellvertreters erforderlich.

Die Beurtheilung hat sich auf folgende Puncte zu erstrecken:

1. welchen Personen eine Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflicht zur Last falle;

Mianowicie wezwani być mają, nie tylko zażalający się do uzasadnienia pretensyj swych, lecz téż osoby, na które wynagrodzenie nałożoném być ma, a gdzie skarb Państwa lub gmina interesowaną jest, ich zastępcy do przedłożenia wszelkich do obrony im służących powodów i dowodów, przyczém zawiadomić ich należy, iż rozstrzygnienie, jakie w przedmiocie śledztwa nastąpi, dla wszystkich i każdego pojedynczego pod każdym względem obowiązywać będzie, i przeciw niemu nie będzie przypuszczoną zwyczajna droga prawa.

§. 12.

Każda interesowana strona o wszystkiém, co w śledztwie na jéj korzyść lub szkodę wyprowadzoném będzie, w taki sposób zawiadomioną być ma, ażeby w stanie była zastósować wszelkie prawne środki do przeprowadzenia prawa swego lub obrony.

Tym końcem śledztwo w razie potrzeby przez powtórne wysłuchania dopóty ma być prowadzone, aż pod każdym względem można będzie wydać wyrok uzasadniony.

Jeżeli przy orzeczeniu wyroku lub w razie rekursu przy załatwieniu onegoż wykaże się, iż śledztwo nie otrzymało potrzebnego stopnia dokładności, zarządzić należy stósowne uzupełnienie onegoż. Z równą téż starannością na to baczyć należy, ażeby pod żadnym pozorem nie potrzebna zwłoka nie miała miejsca.

§. 13.

Jeżeli wysłuchanie wszystkich lub pewnéj części urzędników sądowych i ustanowionych, na których cięży naruszenie lub zaniedbanie obowiązków urzędowych, nie jest możliwe, a nie mogą także i zastępcy ich lub spadkobiercy dla niewiadomego pobytu lub z innych powodów być wysłuchani, wyprowadzenie lub dalszy ciąg i ukończenie rozprawy, pomimo to nie będzie zatrzymane. Dla rzeczonych osób atoli mają być kuratorowie ustanowieni, z którymi postępowanie stósownie będzie odbywane.

§. 14.

Po ukończonéj rozprawie sąd wyższy orzec winien rozstrzygnienie. Do tego przy sądzie wyższym potrzebne jest zgromadzenie ośmiu radców, albo, gdyby takowy składał się tylko z téj lub mniéjszéj liczby radców, pełne zgromadzenie radców, przy najwyższym trybunale zaś zgromadzenie dziesięciu radców, a przy najwyższéj władzy wojskowo-sądowéj wymagać się będzie obecności wszystkich głosujących pod przewodnictwem prezydenta luk zastępcy jego.

Osądzenie odnosić się ma do następujących punktów:

1. na których osobach cięży naruszenie lub zaniedbanie obowiązku urzędowego;

2. ob und welcher Ersatz der beschädigten Partei dafür von dem Schuldtragenden zur ungetheilten Hand mit den gesetzlich dafür Haftenden zu leisten sei; welchen Personen der Rückersatz dafür obliege, und in welchem bestimmten Maße oder Betrage jede Einzelne dazu beizutragen habe; dann, so weit es thunlich ist, ob und in welchem Maße unter mehreren Schuldtragenden dem Einen oder dem Anderen ein Regreßanspruch gegen die Uebrigen zukomme.

Die Entscheidung muß zugleich den Ausspruch, wann dieser Ersatz zu leisten sei, von welchem Zeitpuncte die Zögerungszinsen zu vergüten seien, und wer die Untersuchungskosten zu tragen habe, enthalten, und nebst den Beweggründen, allen Denjenigen, für und gegen welche sie ergeht, in soweit zugestellt werden, als sie dieselbe betrifft.

§. 15.

Ergibt sich aus dem Entschädigungsgesuche, oder im Laufe der darüber eingeleiteten Untersuchung der Verdacht einer durch die allgemeinen Strafgesetze verbotenen Handlung, und kann die Zusprechung des Ersatzes nicht ohne die Durchführung des Strafverfahrens erfolgen, so ist die Verhandlung der Syndikatsbeschwerde bis zur rechtskräftigen Entscheidung der Strafbehörde zu verschieben.

§. 16.

Muthwillig erhobene Beschwerden sind an den schuldtragenden Parteien oder, wenn Vertreter für dieselben eingeschritten sind, an den letzteren durch angemessene Geld- oder Arreststrafe zu ahnden.

§. 17.

Wider die erflossene Entscheidung findet, soferne dieselbe nicht schon von dem obersten Gerichtshofe oder von der obersten Militär-Gerichts-Behörde selbst ergangen ist der Recurs dahin binnen der nach Vorschrift der Civil-Proceßordnung zu berechnenden Frist von vierzehn Tagen Statt.

Der Recurs ist bei dem Oberlandesgerichte (dem Militär-Appellationsgerichte) zu überreichen, welches nach Erforderniß der Umstände eine Verlängerung der Frist zur Ausführung der Beschwerde bewilligen kann.

§. 18.

Die Execution der rechtskräftigen Entscheidung, wodurch der Partei ein Ersatz zugesprochen worden ist, ist in erster Instanz, und zwar rücksichtlich des beweglichen Vermögens, bei demjenigen Gerichte, welchem der Verurtheilte für seine Person untersteht, anzusuchen, oder hiezu nöthigen Falles in der Entscheidung selbst eine besondere Gerichtsbehörde zu delegiren.

Der beschädigten Partei bleibt vorbehalten, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln auf das Vermögen des schuldtragenden Beamten oder Angestellten den Bestimmungen der

2. czyli i jakie wynagrodzenie dać ma obwiniony stronie poszkodowanéj solidarnie z osobami w téj mierze prawnie odpowiedzialnemi; które osoby obowiązane są do powrotnego wynagrodzenia, i w jakiéj mierze lub kwocie, każda z nich do tego się przyłożyć winna; tudzież o ile to być może, czy i w jakiéj mierze między kilkoma winnymi przysłuża jednemu lub drugiemu prawo regresu naprzeciw innym.

Rozstrzygnienie zawierać musi oraz orzeczenie, kiedy wynagrodzenie to ma być uiszczone, od któréj chwili prowizyje za zwłokę mają być opłacone, i kto koszta śledztwa ponosić winien, a zaś doręczoném być ma wraz z powodami wszystkim tym, dla których i przeciw którym wydane jest, o tyle, o ile ich ono dotyczy.

§. 15.

Jeżeli z prośby o wynagrodzenie, lub w ciągu wytoczonego w jéj przedmiocie śledztwa wykaże się podejrzenie o czyn, zakazany powszechnemi ustawami karnemi, a przyznanie wynagrodzenia nie może nastąpić bez przeprowadzenia postępowania karnego, wówczas rozprawa co do zażalenia syndykackiego odroczoną być winna aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia władzy karnéj.

§. 16.

Zażalenia, swawolnie podniesione, karane być winny na stronach winę w tém mających, lub ich zastępcach, gdzie takowi zachodzą, stósowną karą pieniężną lub aresztem.

§. 17.

Przeciw wydanemu rozstrzygnieniu, o ile takowe nie przechodzi od samego najwyższego trybunału lub najwyższéj władzy wojskowo-sądowéj, wytoczonym być może rekurs tamże w przeciągu terminu dni czternastu, obliczonego wedle przepisu procedury cywilnéj.

Rekurs podanym być ma do wyższego sądu krajowego (sądu apelacyjnego wojskowego), który wedle okoliczności tego wymagających przedłużyć może termin do wyprowadzenia zażalenia.

§. 18.

O egzekucyję prawomocnego rozstrzygnienia, mocą którego wynagrodzenie stronie przyznaném zostało, upraszać należy u sądu piérwszéj instancyi, a to względem majątku ruchomego, w tym sądzie, któremu osądzony co do swéj osoby podlega, chybaby gdzie tego potrzeba wymaga, już w samém rozstrzygnieniu osobna władza sądowa była ku temu zadelegowaną.

Strona poszkodowana zastrzeżoném sobie ma prawo jeszcze przed orzeczeniem stanowczego wyroku względem obowiązku wynagrodzenia, upraszać u właściwego sądu piérwszéj instancyi o potrzebne środki zabezpieczenia na majątku

Proceßordnung gemäß, bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz anzusuchen, ohne daß es zur Rechtfertigung der erwirkten Sicherstellung einer besonderen Klage bedarf.

§. 19.

Die im §. 8 dem Staatsschatze und den Gemeinden in dem Falle ihrer Haftung (§. 7) gegen die schuldtragenden Beamten und Angestellten vorbehaltenen Rechte auf die Rückvergütung des geleisteten Ersatzes werden durch die Execution des ergangenen Erkenntnisses ausgeführt, welche in Beziehung auf Gehalte und Ruhegenüsse, dann auf die, von den Beamten oder Angestellten eingelegten Dienstcautionen im administrativen, in Beziehung auf das übrige Vermögen aber im gerichtlichen Wege zu vollziehen ist.

Zur einstweiligen Sicherstellung des Ersatzes kann das Gericht, von welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, sobald hinreichende Verdachtsgründe hervorgehen, daß den Beamten oder Angestellten eine Ersatzverbindlichkdit obliege, für welche der Staatsschatz oder die Gemeinde zu haften hat, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit, Gehalts- und Pensionsabzüge von Amtswegen verfügen, in Ansehung des übrigen Vermögens aber die Finanzprocuratnr als Vertreterin des Staatsschatzes oder die Gemeinde auffordern, die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln, nach Umständen die Pfändung, Sequestration und Schätzung der gepfändeten Gegenstände bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz, den Vorschriften der Proceßordnung gemäß, zu erwirken.

Die Aufforderung des Gerichtes, vor welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, ist zur Begründung dieser mittlerweiligen Vorkehrungen als genügend anzusehen, auch ist zur Rechtfertigung der von dem Gerichte bewilligten Sicherstellungsmaßregeln weder die Ueberreichung einer Klage, noch das Ansuchen einer Frist erforderlich.

§. 20.

Der Anspruch der Schuldtragenden unter einander auf Theilung des von ihnen in Folge einer solidarischen Verbindlichkeit geleisteten Ersatzes ist durch die gerichtliche Execution des ergangenen Erkenntnisses auszuführen.

§. 21.

Entschädigungsansprüche, welche aus schuldbaren Handlungen oder Unterlassungen abgeleitet werden, die den gerichtlichen Behörden, Aemtern und Personen noch vor der Wirksamkeit des gegenwärtigen Gesetzes zur Last gefallen sind, müssen in den durch dieses Gesetz bestimmten Formen geltend gemacht, verhandelt, und nach den zur Zeit der schuldbaren Handlung oder Unterlassung bestandenen Gesetzen entschieden werden. Die Bestimmungen der Patente vom 10. Februar 1853, Nr. 26, und vom 24. September 1857, Nr. 179 des Reichs-Gesetz-Blattes *), werden jedoch hiedurch nicht berührt.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 179, Seite 416.

obwinionego urzędnika lub ustanowionego wedle przepisów procedury, nie potrzebując osobnéj skargi do usprawiedliwienia pozyskanego zabezpieczenia

§. 19.

Zastrzeżone w §. 8 skarbowi Państwa i gminom, w razie ich odpowiedzialności (§. 7), przeciw obwinionym urzędnikom i ustanowionym prawa do powrotu danego wynagrodzenia przeprowadzone będą przez egzekucyję wydanego wyroku, która wykonaną być ma, co się tyczy płac stałych pensyj kwiescyjnych, nie mniéj co się tyczy kaucyj służbowych, przez urzędników lub ustanowionych złożonych, na drodze administracyjnéj, zaś co się tyczy innego majątku, na drodze sądowéj.

Skoro wykażą się dostateczne powody podejrzenia, iż do wynagrodzenia obowiązani są urzędnicy lub ustanowieni, za których skarb Państwa lub gmina odpowiedzialną jest, wówczas sąd, u którego się rozprawa syndykacka toczy, z urzędu zarządzić może jeszcze przed orzeczeniem stanowczego wyroku względem obowiązku wynagrodzenia dla tymczasowego zabezpieczenia tegoż potrącenia w płacy i pensyi, co się tyczy innego majątku zaś wezwać prokuraturę skarbową, jako zastępczynię skarbu Państwa lub gminy, ażeby wyjednała sobie potrzebne środki zabezpieczenia, wedle okoliczności zajęcie, sekwestracyję i oszacowanie przedmiotów zajętych u sądu właściwego piérwszéj instancyi, stósownie do przepisów procedury.

Wezwanie sądu, przed którym się rozprawa syndykacka toczy, ma za dostateczne być uważaném do uzasadnienia tych środków tymczasowych, równie nie jest potrzebném do usprawiedliwienia środków zabezpieczających przez sąd dozwolonych, ani wyniesienie skargi, ani żądanie terminu.

§. 20.

Prawo, jakie obwinieni między sobą mają do podziału wynagrodzenia uiszczonego w skutek solidarnego zobowiązania, przeprowadzone będzie przez sądową egzekucyję wyroku wydanego.

§. 21.

Pretensyje o wynagrodzenie, pochodzące z zawinionych czynności lub zaniedbań, których się sądowe władze, urzędy i osoby dopuściły jeszcze przed działalnością niniejszéj ustawy, muszą w formach niniejszą ustawą oznaczonych być poszukiwane, rozprawiane i wedle ustaw, w czasie zawinionéj czynności lub zaniedbania obowiązujących, rozstrzygane. Postanowienia atoli Patentów z d. 10. Lutego 1853 r., Nr. 26. i z dnia 24. Września 1857, Nr. 179, Dziennik Praw Państwa *) nie są przez to naruszone.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowkiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część XXXIV, Nr. 179, Stron. 416.

§. 22.

In besonders rücksichtswürdigen Fällen ist die Frage, ob der Partei der durch das Verschulden richterlicher Personen (§. 2) zugefügte Schaden, ungeachtet dem Staatsschatze nach §. 7 keine Haftung obliegt, aus dem letzteren zu ersetzen sei, mit Rücksicht auf das Ergebniß des Syndikatsverfahrens und die Vermögensverhältnisse der Schuldtragenden von Meinen Ministern der Justiz und der Finanzen im administrativen Wege zu verhandeln und zu entscheiden, und bei entgegengesetzten Meinungen Meine Entschließung darüber einzuholen.

Wien den 12. März 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.
Graf **Grünne** m. p., F. M. L., Gen. Adj.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. v. **Ransonnet** m. p.

§. 22.

W przypadkach na szczególny wzgląd zasługujących, będzie pytanie, czy szkoda, wyrządzona stronie przez zawinienie osób sędziowskich (§. 2) wynagrodzoną być ma ze skarbu Państwa, lubo ten nie ma wedle §. 7 odpowiedzialności, ze względem na wynik postępowania syndykackiego i stósunki majątkowe obwinionych przez Moich Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu na drodze administracyjnéj rozprawione i rozstrzygnione, a gdyby tu zachodziły zdania sprzeczne, powinno Moje postanowienie być zasiągnione.

Wiédeń 12. Marca 1859 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Grünne** m. p. F. M. P. Jen. Adj.

Z Najwyższego rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12. April 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XII.

Wydany i rozesłany dnia 12. Kwietnia 1859.

47.
Erlaß des Finanzministeriums vom 22. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 47, ausgegeben am 2. April 1859),

giltig für jene Kronländer, in denen das Mauthsystem eingeführt ist,

über die Mauthbefreiung der Gränzinspectoren.

Den Gränzinspectoren kömmt als Finanzwach-Oberen gleich den Finanzwach-Commissären und Obercommissären bei allen Dienstreisen, die sie inner des ihnen zugewiesenen Bezirkes vollziehen, wenn sie in Uniform erscheinen, die Befreiung von der Entrichtung der Aerarial-Weg- und Brückenmäuthe zu.

Freiherr von **Bruck** m. p.

48.
Verordnung des Ministeriums des Innern vom 23. März 1859,

betreffend die Errichtung einer Fleischcasse für die reichsunmittelbare Stadt Triest.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 48, ausgegeben am 2. April 1859.

49.
Erlaß des Finanzministeriums vom 24. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 49, ausgegeben am 2. April 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei nach Bosnien.

Im Vernehmen mit dem Ministerium des Aeußern und dem Armee-Ober-Commando, wird das, mit den hierortigen Erlässen vom 8. August und 5. October 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt 1858, XXX. und XLVIII. Stück, Nr. 117*) und 192**) kundgemachte Verbot der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munition nach Bosnien, auch auf (Kali-) Salpeter, Schwefel und Blei ausgedehnt.

Dieses Verbot hat mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 117, Seite 352.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 192, Seite 516.

47.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 47, wydana dnia 2. Kwietnia 1859,

obowiązujące w tych Krajach koronnych, w których zaprowadzony jest system myta,

o uwolnieniu inspektorów granicznych od myta.

Inspektorom granicznym przysłuża jako zwierzchnikom nad strażą skarbową, podobnie jak komisarzom i nadkomisarzom przy straży skarbowéj we wszystkich podróżach, jakie w obrębie przekazanego im powiatu odprawiają, jeżeli w uniformie występują, uwolnienie od opłaty myta eraryalnego drogowego i mostowego.

Baron **Bruck** m. p.

48.
Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23. Marca 1859,

dotyczące urządzenia kasy mięsnéj dla miasta Tryestu zostającego pod bezpośrednim zarządem Państwa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 48, wydaną dnia 2. Kwietnia 1859.

49.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 49, wydana dnia 2. Kwietnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

względem zakazu wywozu i przewozu saletry, siarki i ołowiu do Bosnii.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Nadkomendą Wojskową zakaz, obwieszczony w niniejszych Rozrządzeniach z dnia 8. Sierpnia i 5. Października 1858 r. (Dziennik Praw Państwa 1858 r. Część XXX i XLVIII, Nr. 117*) i 192**), a dotyczący wywozu i przewozu broni i amunicyi do Bosnii, rozciągnionym zostaje także i na (kali-)saletrę, siarkę i ołów.

Zakaz ten wejść ma w życie z dniem obwieszczenia.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XXVIII, Nr. 117, Stron. 352.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XLVI, Nr. 192, Stron. 516.

50.

Erlaß des Finanzministeriums vom 24. März 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 50, ausgegeben am 2. April 1859),

giltig für alle Kronländer, in denen das Mauthsystem eingeführt ist,

über die Mauthbehandlung der nicht in den Stand eines Regiments gehörigen Personen.

Im Vernehmen mit dem Armee-Ober-Commando wird aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage erklärt, daß bezüglich der Mauthbehandlung der commandirenden Generale, der Armee-Corps-Commandanten, der Divisionäre und der Brigadiere, und überhaupt der nicht in den Stand eines Regiments gehörigen Officiere, Militärparteien und Beamten die Bestimmungen des §. 4, Absatz F des Allerhöchsten Mauthpatentes vom Jahre 1821, (Politische Gesetz-Sammlung, 49. Band, Nr. 74, Seite 135 und ff.) und beziehungsweise des §. 18, Zahl 10, des kaiserlichen Patentes vom 10. Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 133) unverändert zu gelten haben, wornach die genannten Militärpersonen nur eine Viertel-Meile um den Bequartierungsbezirk die Mauthfreiheit genießen.

Die Allerhöchste Entschließung vom 2. Juni 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr 97 *) erstreckt sich nur auf jene Militärpersonen, welche in ihrem Regiments-Bequartierungsbezirke reisen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

51.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 24. März 1859,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate,

wodurch auf die, dem Aerar innerhalb der Staats- und Fondsdomänen in den §§. 284 und 285 des allgemeinen Berggesetzes (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1854, Nr. 164) eingeräumte Begünstigung mit einigen Ausnahmen verzichtet wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 51, ausgegeben am 2. April 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXIII. Stück, Nr. 97, Seite 317.

50.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Marca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 50, wydana dnia 2. Kwietnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, w których zaprowadzony jest system myta,

o postępowaniu mytowém z osobami, do stanu pułku nienależącemi.

Z powodu zaszłego zapytania oświadcza się w porozumieniu z Nadkomendą Wojskową, iż co się tyczy postępowania mytowego z jenerałami komenderującemi komendantami korpusu armii, jenerałami dywizyi lub brygady, a w ogólności z osobami, nienależęcemi *do stanu* pułku, stronami wojskowemi i urzędnikami, niezmiennie w mocy zostają postanowienia §. 4. ustęp F. Najwyższego Patentu o mytach z r. 1821 (zbiór ustaw politycznych, tom 49, Nr. 74, Stronnica 135 itd.) a względnie §. 18, Liczba 10 Cesarskiego Patentu z dnia 10. Lutego 1853 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 133), w skutek których rzeczone osoby wojskowe doznawać mają wolności od myta tylko o ćwierć mili od okręgu kwaterunkowego.

Najwyższe postanowienie z dnia 2. Czerwca 1858 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 97*) odnosi się tylko do tych osób wojskowyah, które jeżdżą w okręgu kwaterunkowym pulku *swojego*.

Baron **Bruck** m. p.

51.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Marca 1859,

działające w Krajach koronnych Węgierskim, Siedmiogrodzkim, Kroackim, Slawońskim, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim,

mocą którego zrzeka się erarium z niektóremi wyjątkami uwzględnienia, przyznanego mu w obrębach domenów rządowych i funduszowych w skutek §§. 284 i 285 powszechnéj ustawy górniczéj (Dziennik Praw Państwa z roku 1854 Nr. 164).

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XII, N. 51, wydaną dnia 2. Kwietnia 1859.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XXIII, Nr. 97, Stron. 317.

50.

Rozrzadzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Marca 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 50, wydana dnia, 2. Kwietnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, w których zaprowadzony jest system myta,

o postępowaniu mytowém z osobami, do stanu pułku nienależącemi.

Z powodu zaszłego zapytania oświadcza się w porozumieniu z Naikomendą Wojskowa, iż co się tyczy postępowania mytowego z jenerałami komenderującemi komendantami korpusu armii, jenerałami dywizyi lub brygady; a w ogólności z osobami, nienależącemi do stanu pułku, sztabami wojskowemi i urzędnikami, niezmiennie w mocy zostają postanowienia §. 1. ustęp F. Najwyższego Patentu o mytach z r. 1821 (zbiór ustaw politycznych, tom 19, Nr. 74, Stronnica 135 itd.) a względnie §. 15, Liczba 10 Cesarskiego Patentu z dnia 10. Lutego 1853 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 133), w skutek których rzeczone osoby wojskowe doznawać mają wolności od myta tylko o ćwierć mili od okręgu kwaterunkowego.

Najwyższe postanowienie z dnia 2. Czerwca 1858 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 97*) odnosi się tylko do tych osób wojskowych, które jeżdżą w okręgu kwaterunkowym pułku swojego.

Baron **Bruck** m. p.

51.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Marca 1859,

działające w Krajach koronnych Węgierskim, Siedmiogrodzkim, Kroackim, Sławońskim, w Województwie Serbskiem z Banatem Temeskim,

mocą którego zrzeka się erarium z niektóremi wyjątkami uwzględnienia, przyznanego mu w obrębach domenów rządowych i fundaszowych w skutek §§. 284 i 285 powszechnej ustawy górniczej (Dziennik Praw Państwa z roku 1854 Nr. 146).

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XII, N. 51, wydaną dnia 2. Kwietnia 1859.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1858, Oddział pierwszy, Cz. XXIII, Nr. 97, Stron. 317.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. April 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIII.

Wydany i rozesłany dnia 30. Kwietnia 1859.

52.

Verordnung des Justizministeriums vom 3. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIII Stück, Nr. 52, ausgegeben am 19. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch erklärt wird, daß im Sinne der bestehenden Gesetze Geld- und andere Vermögensstrafen auf die Erben des Verurtheilten übergehen, wenn der Tod desselben nach eingetretener Rechtskraft des Straferkenntnisses erfolgt ist.

Ueber entstandene Zweifel wird in Folge Allerhöchster Entschließung vom 30. März 1859, in Erläuterung der bestehenden Gesetze erklärt, daß alle, sowohl in dem allgemeinen Strafgesetzbuche als in anderen Gesetzen verhängten Geld- und übrigen Vermögensstrafen, daher insbesondere auch die mit der unerlaubten Geschenkannahme in Amtssachen und der Verleitung zum Mißbrauche der Amtsgewalt verbundene Verpflichtung zum Erlage des unerlaubten Geschenkes, und die in Folge der Desertionsbegünstigung zu leistenden Zahlungen an die Kriegscasse, dann die Strafen des Verfalles von Cautionen, Waaren, Feilschaften und anderen Gegenständen, wozu Jemand durch ein Straferkenntniß verurtheilt worden ist, auf die Erben des Verurtheilten übergehen, wenn der Tod des Letzteren erst nach eingetretener Rechtskraft des Straferkenntnisses erfolgt ist.

Graf **Nádasdy** m. p.

53.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, des Cultus und Unterrichts, des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde vom 5. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIII Stück, Nr. 53, ausgegeben am 19. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 1. April 1859, die eigenmächtige Einführung von Religionsgesellschaften (Secten), welche von der Staatsverwaltung nicht ausdrücklich anerkannt oder zugelassen sind, oder die Theilnahme daran als strafbar erklärt wird.

Da in mehreren Kronländern wiederholte Versuche vorgekommen sind, die gesetzlichen Vorschriften, durch welche einzelne Religionssecten verboten wurden, dadurch zu umgehen, daß die Anhänger derselben nur den Namen ihrer Secte ändern, so wird, um solchen Umtrieben vorzubeugen, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 1. April 1859 verordnet:

Wer eigenmächtig eine Religionsgesellschaft (Secte), welche von der Staatsverwaltung nicht ausdrücklich anerkannt oder zugelassen ist, einführt oder einzuführen versucht, zu diesem Zwecke Bekenner anwirbt, Vorträge hält oder veröffentlicht, Versammlungen

52.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3. Kwietnia 1859 r.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 52, wydana dnia 19. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całém obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego oświadcza się, iż w myśl istniejących ustaw, kary pieniężne i inne kary majątkowe na spadkobierców skazanego przechodzą, jeżeli śmierć tegoż zaszła po chwili, gdy wyrok karny już prawomocnym się stał.

Na wniesione wątpliwości oświadcza się niniejszém w skutek Najwyższéj Uchwały z dnia 30. Marca 1859 r. dla objaśnienia ustaw istniejących, iż wszelkie tak w powszechnéj ustawie karnéj jak w innych ustawach orzeczone kary pieniężne i inne kary majątkowe, przeto mianowicie także z niepozwoloném przyjęciem podarunku w sprawach urzędowych i uwiedzeniem do nadużycia władzy urzędowéj połączone zobowiązanie do złożenia niepozwolonego podarunku, tudzież opłaty, które z powodu czynnego sprzyjania dezercyi do kasy wojennéj mają być odwiezione, nareszcie kary przepadu kaucyj, towarów, rzeczy sprzedajnych i innych przedmiotów, na jakie kto przez wyrok karny skazanym został, przechodzą na spadkobierców skazanego, gdy śmierć onegoż nastąpiła dopiéro po zaszłéj prawomocności wyroku karnego.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

53.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wyznań i Oświecenia, Naczelnéj Komendy Wojskowéj i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z d. 5. Kwietnia 1859 r.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 53, wydana dnia 19. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całém obrębie Państwa,

mocą którego oświadcza się w skutek Najwyższéj Uchwały z d. 1. Kwietnia 1859 r. iż samowolne zaprowadzenie towarzystw religijnych (sekt), nie będących przez Rząd Państwa wyraźnie uznanemi lub przypuszczonemi, lub téż udział w témże, karze podlega.

Ponieważ w niektórych krajach koronnych powtórnie usiłowano obejść przepisy prawne, którémi pewne sekty religijne zakazane zostały, w ten sposób, iż zwolennicy sekty nazwisko téjże zmieniają, przeto dla zapobieżenia temu, rozporządza się w skutek Najwyższéj Uchwały z dnia 1. Kwietnia 1859 r. co następuje:

Kto samowolnie zaprowadza lub zaprowadzić usiłuje towarzystwo religijne (sektę), nie będące wyraźnie przez Rząd Państwa uznaném lub przypuszczoném, tym końcem zwolenników werbuje, rozprawy miewa lub ogłasza, zgromadzenia

veranstaltet oder denselben beiwohnt, oder was immer für eine dahin abzielende Handlung unternimmt, begeht dadurch, in soweit seine Handlungsweise nicht schon nach dem allgemeinen Strafgesetze als strafbar erscheint, eine Uebertretung, welche nach der Verordnung vom 30. September 1857, Nr. 198 des Reichs-Gesetz-Blattes,*) zu behandeln ist.

Diese Vorschrift hat vom Tage ihrer Kundmachung im ganzen Umfange des Reiches in Wirksamkeit zu treten

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Thun** m. p. Graf **Rádasdy** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserl. Hoheit des Herrn Chefs des Armee-Ober-Commando: Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

Freiherr von **Eynatten** m. p., F. M. L.

54.

Verordnung des Justizministeriums vom 9. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIII Stück, N. 54, ausgegeben am 19. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch der §. 316 der Strafproceß-Ordnung erläutert wird.

Zur Behebung vorgekommener Zweifel wird in Erläuterung des §. 316 der Strafproceß-Ordnung erklärt, daß ein Verhafteter, welcher durch Urtheil schuldlos erkannt, oder wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel von der Anklage freigesprochen wurde, auch dann in Freiheit zu setzen ist, wenn in dem ersteren Falle die Staatsanwaltschaft die Berufung nur in der Richtung angebracht hat, daß das Urtheil nicht auf Freisprechung aus Unzulänglichkeit der Beweismittel gelautet hat, im zweiten Falle aber die Berufung des Beschuldigten, seiner Angehörigen oder des Staatsanwaltes bloß dahin gerichtet war, daß wider denselben nicht ein Schuldlosigkeitsurtheil, sondern bloß ein freisprechendes Erkenntniß wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel geschöpft worden ist.

Graf **Rádasdy** m. p.

55.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 9. April 1859,

giltig für Kärnthen,

über die Aufhebung des Bergcommissariates in Bleiberg.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIII. Stück, N. 55, ausgegeben am 19. April 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt, für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXVIII. Stück. N. 198, Seite 588.

zwołuje lub do takowych uczęszcza, lub jakikolwiek ku temu zmierzający czyn przedsiębierze, popełnia, o ile czyn jego nie ulega już karze wedle powszechnéj ustawy karnéj, przestępstwo, które traktowaném być ma wedle Rozporządzenia z dnia 30. Września 1857 r., Nr 198 Dziennika Praw Państwa*).

Przepis niniejszy w całém Państwie wejść ma w życie z dniem obwieszczenia.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Thun** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

W zastępstwie Jego Ces. Wysokości Pana Szefa Nadkomendy Wojskowéj:
Baron **Eynatten** m. p. F. M. P.

Baron **Kempen** m. p.
F. M. P.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 9. Kwietnia 1859 r.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 54, wydana dnia 19. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całéj objętości Cesarstwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

objaśniające §. 316 procedury karnéj.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości objaśniając §. 316 procedury karnéj oświadcza się, iż uwięziony, który w wyroku jako niewinny został ogłoszonym lub dla niedostateczności dowodów od skargi uwolnionym, także i wtenczas na wolność ma być puszczonym, jeżeli w piérwszym przypadku prokurator rządowy powołanie założył w tym tylko kierunku, że wyrok nie opiewa na uwolnienie od skargi dla niedostateczności powodów, w drugim zaś razie, jeżeli powołanie obwinionego, jego należących lub prokuratora rządowego dla tego jedynie wystósowaném było, iż w sprawie onego, nie wyrok niewinności, lecz tylko uwalniające od skargi orzeczenie dla niedostateczności dowodów wydaném zostało.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

55.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z d. 9. Kwietnia 1859 r.

obowiązujące w Karyntyi,

o zniesieniu komisaryatu górniczego w Bleiberg.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 55, wydaną dnia 19. Kwietnia 1859 r.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część XXXVIII, Nr. 198, Strona 588.

56.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 12. April 1859,

giltig für Oesterreich unter und ob der Enns,

in Betreff der Ueberstellung der Berghauptmannschaft von Steyr nach St. Pölten, und der Aufhebung des Bergcommissariates in Wiener Neustadt.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIII. Stück, Nr. 56, ausgegeben am 19. April 1859.

57.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 12. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIII. Stück, Nr. 57, ausgegeben am 19. April 1859),

giltig für Galizien und die Bukowina,

über die Auflassung der Bergcommissariate in Delatyn, Stebnik und Kaczyka.

Die Bergcommissariate in Delatyn, Stebnik und Kaczyka werden aufgelassen und ihre Wirksamkeit mit Ende April 1859 einstellen, von welchem Zeitpuncte an, sich der unmittelbare Wirkungskreis der Berghauptmannschaft in Lemberg über die ganzen Verwaltungsgebiete der Statthalterei in Lemberg und der Landesregierung in Czernovitz ausdehnen wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

56.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z d. 12. Kwietnia 1859 r.

obowiązujące w Austryi powyżéj i poniżéj Anizy,

o przeniesieniu starostwa górniczego ze Steyr do St. Pölten, oraz zniesieniu komisaryatu górniczego w Wiener-Neustadt.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 56, wydaną dnia 19. Kwietnia 1859 r.

57.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z d. 12. Kwietnia 1859 r.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. 57, wydana dnia 19. Kwietnia 1859),

obowiązujące w Galicyi i na Bukowinie,

o zniesieniu komisaryatów górniczych w Delatynie, Stebniku i Kaczyce.

Komisaryaty górnicze w Delatynie, Stebniku i Kaczyce zostają zniesione, a ich działalność ustaje z końcem Kwietnia 1859 r., od któréj tedy chwili bezpośredni zakres starostwa górniczego we Lwowie rozciągać się będzie na całe okręgi administracyjne Namiestnictwa we Lwowie i Rządu krajowego w Czerniowcach.

Baron **Bruck** m. p.

[illegible]

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z d. 12. Kwietnia 1859 r.

[illegible]

[illegible]

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. [illegible], wydany dnia [illegible] Kwietnia 1859 r.

[illegible]

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z d. 12. Kwietnia 1859 r.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIII, Nr. [illegible], wydany dnia [illegible] Kwietnia 1859.)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XIV.

Wydany i rozesłany dnia 24. Maja 1859.

58.

Kaiserliches Patent vom 24. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 58, ausgegeben am 27. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens und des Militär-Gränzlandes,

womit ein neues Gemeindegesetz erlassen wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

haben Uns in Durchführung der mit Unserem Patente vom 31. December 1851 vorgezeichneten Grundsätze über die Einrichtung des Gemeindewesens bestimmt gefunden, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, das angeschlossene Gemeindegesetz für den ganzen Umfang Unseres Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens und des Militär-Gränzlandes, zu erlassen.

Dabei ist Unsere Absicht dahin gerichtet, daß bei der Ausführung dieses Gesetzes den besonderen Verhältnissen und Bedürfnissen der verschiedenen Gebietstheile die gebührende Berücksichtigung gewährt werde, und daß allenthalben die Gemeinden eine solche Einrichtung erhalten, durch welche sie in ihrem Streben nach Zunahme des allgemeinen Wohlergehens und überhaupt nach Förderung ihrer gemeinschaftlichen Interessen unterstützt, und die den Gemeinden anvertrauten öffentlichen Zwecke sichergestellt werden. Zu diesem Behufe finden Wir für die Durchführung des gegenwärtigen Gesetzes zu verordnen, wie folgt:

58.

Patent Cesarski z dnia 24. Kwietnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 58, wydana dnia 27. Kwietnia 1859)

obowiązujący w całém Państwie, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie, Dalmacyję i Pogranicze Wojskowe, mocą którego wydaną zostaje nowa ustawa gminna.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryjacki; Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szlaska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

postanowiliśmy w przeprowadzeniu zasad, wytkniętych w patencie Naszym z dnia 31. Grudnia 1851 względem urządzenia gminy, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Stanu, wydać załączoną ustawę gminną na cały obręb Państwa Naszego, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie, Dalmacyję i Pogranicze Wojskowe.

Naszym zamiarem przy tém jest, żeby w przeprowadzeniu niniejszéj ustawy uwzględnione były w sposób należyty szczególne stósunki i potrzeby różnych części Państwa, i ażeby wszędzie gminy takie otrzymały urządzenie, któreby popiérało dążność ich ku podwyższeniu powszechnéj pomyślności, a w ogólności ku podźwignieniu wspólnych ich interesów, i przez któreby zapewnione zostały cele publiczne gminom powierzone. Tym końcem rozporządzamy dla przeprowadzenia niniejszéj ustawy co następuje:

Artikel I.

In den Verwaltungsgebieten, für welche dieses Gemeindegesetz erlassen ist, hat Unser Minister des Innern bei den Länderstellen unter dem Vorsitze des Chefs derselben und unter Beiziehung sachkundiger Männer Commissionen niederzusetzen, welche die in der Städte- und Landgemeinde-Ordnung der besonderen Feststellung vorbehaltenen Bestimmungen zu berathen und nach Maßgabe des Erfordernisses auf der Grundlage des gegenwärtigen Gesetzes und mit Berücksichtigung der besonderen Landesverhältnisse Gemeindeordnungen zu entwerfen haben.

Die Anträge dieser Commissionen sind Uns zur Schlußfassung vorzulegen.

Artikel II.

Behufs der Bildung der Gutsgebiete sind die Besitzer eines in den Verband einer oder mehrerer Gemeinden einbezogenen, vormals herrschaftlichen Grundbesitzes aufzufordern, falls sie die Ausscheidung desselben wünschen, binnen der Frist, die von Unserem Minister des Innern für jedes Verwaltungsgebiet festgesetzt werden wird, ihr Ansuchen um die Ausscheidung von dem bisherigen Gemeindeverbande und Bildung von Gutsgebieten bei der politischen Landesstelle (Statthalterei-Abtheilung) einzubringen, welche hierüber im Grunde der eingeleiteten Erhebungen und gepflogenen Verhandlungen das Erkenntniß zu schöpfen hat.

Gesuche um Ausscheidung eines ehemals herrschaftlichen Grundbesitzes aus dem bisherigen Gemeindeverbande, die nach Ablauf der vorgezeichneten Frist eingebracht werden, sind zwar dadurch von der gesetzmäßigen Verhandlung und Entscheidung nicht ausgeschlossen. Dieselben sind vielmehr schleunigst der Erledigung zuzuführen, soweit dieses geschehen kann, ohne deswegen die Durchführung des gegenwärtigen Gesetzes zu verzögern. Im entgegengesetzten Falle ist jedoch die Verhandlung über solche Gesuche nachträglich zu pflegen, und im vorschriftsmäßigen Wege zur Entscheidung zu bringen.

Artikel III.

Rücksichtlich der zum Verbande einer Gemeinde nicht gehörigen, vormals herrschaftlichen Grundbesitzungen ist, wenn die Besitzer derselben weder vor, noch bei der Verhandlung über die Feststellung des räumlichen Umfanges und der Begränzung der angränzenden Gemeinden um die Einbeziehung ihres Besitzthumes in eine dieser Gemeinden einschreiten, von Amtswegen zu erheben, ob und in wieferne bei diesen Besitzungen die gesetzlichen Bedingungen der gesonderten Behandlung vom Gemeindeverbande eintreten.

Im Grunde dieser Erhebungen hat die politische Landesstelle zu erkennen, ob und in wieferne die gedachten Besitzungen vom Gemeindeverbande gesondert zu belassen, oder aber in den Verband einer oder mehrerer Gemeinden einzubeziehen seien.

Artykuł I.

W okręgach administracyjnych, dla których niniejsza ustawa wydaną została, złoży Nasz Minister Spraw Wewnętrznych przy Rządach krajowych pod przewodnictwem ich naczelników i z przybraniem mężów z rzeczą obeznanych komisyje, które obradować mają nad postanowieniami, w gminnéj ordynacyi miejskiéj i wiejskiéj osobnemu urządzeniu zastrzeżonemi, i w miarę potrzeby na podstawie niniejszéj ustawy z uwzględnieniem szczególnych stósunków krajowych ułożyć ordynacyje gminne.

Propozycyje tych komisyj przedłożone Nam być mają do decyzyi.

Artykuł II.

Względem utworzenia obrębów dóbr wezwani być winni posiadacze prawniejszych posiadłości dominikalnych, wcielonych do związku jednéj lub kilku gmin, ażeby na przypadek, gdyby życzeniem ich było wyłączyć z niego posiadłość swoję, podali w terminie, przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych dla każdego okręgu administracyjnego zakreślonym, prośbę swoję o wyłączenie z dotychczasowéj wspólności gminnéj i utworzenie obrębów dóbr do politycznego Rządu krajowego (wydziału namiestniczego), który w téj mierze wydać ma orzeczenie na podstawie rozpoznań i rozpraw przedsiębranych.

Prośby o wyłączenie dawniejszéj posiadłości dominikalnéj z dotychczasowéj wspólności gminnéj, podane po upływie terminu oznaczonego, nie są wprawdzie przez to wykluczone od przepisanego rozpoznania i orzeczenia. Mają raczéj o ile to nastąpić może jak najspieszniéj być załatwione, nieprzypuszczając bynajmniéj zwłoki w przeprowadzeniu niniejszéj ustawy. W przeciwnym razie atoli postępowanie z prośbami takiemi następnie ma być przedsiębrane i rozstrzygnienie w drodze przepisanéj uskutecznione.

Artykuł III.

Co się tyczy posiadłości gruntowych niegdyś dominikalnych, nie należących do żadnéj wspólności gminnéj, jeżeli posiadacze onychże ani przed, ani przy pertraktacyi nad oznaczeniem terytoryjalnéj objętości i granic gmin przyległych nie zgłosili się o wcielenie posiadłości swoich do któréj z gmin tych, z urzędu rozpoznać należy, czyli i jak dalece przy posiadłościach tych zachodzą prawne warunki względem oddzielenia ich od wspólności gminnéj.

Na podstawie rozpoznań tych polityczny Rząd krajowy rozstrzygnąć powinien, czyli i jak dalece rzeczone posiadłości pozostawione być mają w odrębności od wspólności gminnéj, lub czy też wcielone być winny do jednéj lub więcéj gmin.

Artikel IV.

In den nach den Artikeln II. und III. zur Bildung von Gutsgebieten geeignet anerkannten Besitzungen treten, nachdem den Bestimmungen des §. 329 des Gemeindegesetzes entsprochen worden ist, die in diesem Gesetze enthaltenen übrigen Anordnungen über die Gutsgebiete in volle Wirksamkeit.

Artikel V.

In den Kronländern, in welchen das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 zur Ausführung gekommen ist, hat über die Feststellung des räumlichen Umfanges und der Begränzung der Ortsgemeinden eine Verhandlung nur in soferne stattzufinden, als dieselbe aus Anlaß der Ausscheidung eines Gutsgebietes nothwendig werden sollte.

Hierdurch wird jedoch weder die Vereinigung zweier oder mehrerer Ortsgemeinden, noch die Trennung einer bisherigen Ortsgemeinde in zwei oder mehrere Gemeinden da, wo dieß nach den Ortsverhältnissen und öffentlichen Rücksichten als nothwendig oder räthlich erkannt wird, ausgeschlossen.

Artikel VI.

In denjenigen Kronländern aber, in welchen das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 zur Ausführung nicht gelangt ist, soll die Feststellung des räumlichen Umfanges und der Begränzung der Ortsgemeinden unter Beiziehung der Besitzer angränzender in den Verband der Gemeinde bisher nicht einbezogener, ehemals herrschaftlichen Grundbesitzungen ohne Aufschub vorgenommen werden.

Artikel VII.

Diejenigen Städte, welche mit einem von Uns genehmigten, dermal in Wirksamkeit bestehenden Statute versehen sind, können innerhalb der Frist, die von Unserem Minister des Innern festgesetzt werden wird, um die Revidirung desselben bei der politischen Landesstelle ansuchen. Ueber diese Gesuche hat bei der politischen Landesstelle unter dem Vorsitze des Chefs derselben eine von ihm bestellte Commission, welcher Mitglieder der bezüglichen Gemeindevertretung und nach Umständen andere sachkundige Männer beizuziehen sind, die Berathung zu pflegen, und es ist der Entwurf des revidirten Statutes Uns zur Schlußfassung vorzulegen.

Gesuche, die nach der vorgezeichneten Frist um Revidirung eines Statutes eingebracht werden, sind wegen dieser Verspätung nicht von der vorgeschriebenen Verhandlung ausgeschlossen, jedoch hat die letztere keinen Grund abzugeben, in der Durchführung des gegenwärtigen Gesetzes einen Aufschub eintreten zu lassen.

Artikel VIII.

Auf gleiche Weise ist vorzugehen, wenn andere Städte, die mit einem von Uns genehmigten, dermal wirksamen Statute nicht versehen sind, um die Verleihung eines solchen ansuchen.

Artykuł IV.

W posiadłościach uznanych w myśl artykułów II. i III. za zdolne do utworzenia obrębów gruntowych, wejść mają, uczyniwszy zadosyć przepisom §. 329 ustawy gminnéj, zupełnie w moc wszystkie inne rozporządzenia o obrębach dóbr w niniejszéj ustawie zawarte

Artykuł V.

W krajach koronnych, w których ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849 r. w wykonanie weszła, o tyle tylko przedsiębraném będzie postępowanie względem oznaczenia objętości terytoryjalnéj gmin miejscowych i ich granic, o ileby to potrzebném się okazało w skutek wydzielenia jakiéj posiadłości gruntowéj.

Nie wyklucza to jednak ani złączenia dwóch lub więcéj gmin miejscowych w jednę, ani rozdzielenia dotychczasowéj gminy miejscowéj na dwie lub więcéj gmin tam, gdzieby stósunki miejscowe i względy publiczne to potrzebném lub pożądaném czyniły.

Artykuł VI.

W krajach koronnych zaś, w których ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849 r. nie została wprowadzoną w wykonanie, oznaczenie rozległości terytoryjalnéj i granic gmin miejscowych bezzwłocznie ma być przedsięwziętem z przybraniem właścicieli posiadłości gruntowych sąsiednich niegdyś dominijalnych, do wspólności gminnéj dotąd nienależących.

Artykuł VII.

Te miasta, które są obdarzone statutem przez Nas uchwalonym obecnie w mocy będącym, mogą w terminie, przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych oznaczonym, upraszać o rewizyję onegoż u władzy politycznéj krajowéj. Nad prośbami takowemi naradzać się będzie w Rządzie krajowym politycznym pod przewodnictwem jego Szefa— komisyja przezeń ustanowiona, do któréj powołani będą członkowie dotyczącéj reprezentacyi gminy a wedle okoliczności i inni mężowie z rzeczą obeznani, poczém projekt rewidowanego statutu Nam do decyzyi będzie przedłożony.

Wniesione po oznaczeniu terminu prośby o rewizyję statutu, nie będą z powodu tego opóźnienia wykluczone od przepisanéj pertraktacyi, jednakże pertraktacyja ta nie będzie zwlekać bynajmniéj przeprowadzenia niniejszéj ustawy.

Artykuł VIII.

W równy sposób postępować należy, gdy inne miasta, nie obdarzone statutem, któryby w skutek Naszéj Uchwały obecnie w mocy zostawał, upraszają o udzielenie takowego.

Artikel IX.

Ueber die Frage, bei welchen Städten außer jenen, auf die der Artikel VII. anzuwenden ist, die gesetzlichen Bedingungen zu deren Einrichtung nach der Städte-Ordnung als erfüllt zu erkennen sind, hat die politische Landesstelle nach Vernehmung der Gemeinde-Vertretung dieser Städte, das Gutachten Unserem Minister des Innern vorzulegen. Letzterer entscheidet hierüber und veranlaßt, daß die Namen der Städte, welche nach der Städte-Ordnung einzurichten sind, durch das Reichs-Gesetz-Blatt bekannt gemacht werden.

Artikel X.

Gegen Erkenntnisse, welche in Durchführung dieses Gesetzes von der politischen Landesstelle geschöpft werden, steht die Berufung an das Ministerium des Innern offen.

Artikel XI.

Die Bestimmungen des gegenwärtigen Gesetzes über die Zuständigkeit zu einer Gemeinde (§§. 32 bis 51 und 55 bis 57) treten an dem Tage, an welchem es durch das Reichs-Gesetz-Blatt kundgemacht wird, in allen Kronländern, für welche dasselbe erlassen ist, ohne Unterschied der Gemeinden in Wirksamkeit, und es werden hiedurch alle früheren mit diesen Bestimmungen nicht im Einklange stehenden Gesetze und Verordnungen über die Gemeinde-Zuständigkeit außer Kraft gesetzt.

Artikel XII.

Unser Minister des Innern ist mit der Vollziehung des gegenwärtigen Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am vierundzwanzigsten April des Jahres Eintausend Achthundert fünfzig neun, Unserer Reiche im eilften Jahre.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. von **Ransonnet** m. p.

Artykuł IX.

Co do pytania, przy których miastach prócz tych, do których stósować się ma artykuł VII, prawne warunki względem urządzenia ich wedle ordynacyi miast jako dopełnione mają być uważane, polityczna władza krajowa po wysłuchaniu reprezentacyi gminnéj miast tych przedłożyć ma opiniję Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Ostatni rozstrzygać będzie w téj mierze i zarządzi, ażeby nazwiska miast, mających być wedle ordynacyi miejskiéj urządzonemi, ogłoszone były przez Dziennik Praw Państwa.

Artykuł X.

Przeciw orzeczeniom, wydanym w przeprowadzeniu niniejszéj ustawy przez polityczny Rząd krajowy, służyć będzie prawo powołania do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Artykuł XI.

Postanowienia niniejszéj ustawy pod względem należności do gminy (§. 32 aż do 51 i 55 do 57) wchodzą w wykonanie z dniem, w którym takowa ogłoszoną została w Dzienniku Praw Państwa, a to we wszystkich Krajach koronnych dla których ustawa rzeczona wydaną jest, bez różnicy gmin; w skutek czego tracą moc swą wszystkie dawniejsze ustawy i rozporządzenia o przynależności gminnéj, niezgodne z postanowieniami niniejszemi.

Artykuł XII.

Nasz Minister Spraw Wewnętrznych polecone sobie ma przeprowadzenie Patentu niniejszego.

Dano w Naszém główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu dnia dwudziestego czwartego Kwietnia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego, panowania Naszego w roku jedénastym.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

Gemeinde-Gesetz.

Erster Theil.

Bestimmung, Bildung und Erhaltung der Ortsgemeinden.

Erstes Hauptstück.

Von den Ortsgemeinden im Allgemeinen

§. 1.

Die Ortsgemeinde ist bestimmt, sowohl:

1. Bestimmung.

a) Die inneren Gemeinde-Angelegenheiten, d. h. die ihr als Körperschaft und deren Gliedern zustehenden gemeinschaftlichen Interessen wahrzunehmen und zu befördern, als auch

b) diejenigen öffentlichen Angelegenheiten zu besorgen, die ihr das Gesetz oder besondere Anordnungen für den Umfang der Gemeindegemarkung übertragen.

§. 2.

2. Bildung derselben. a) In den Ländern, in denen das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 zur Ausführung gekommen ist.

In den Ländern, in denen das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 zur Ausführung gelangt ist, haben die in Folge desselben als Ortsgemeinden anerkannten Gemeinden fortan als Ortsgemeinden zu bestehen

§. 3.

b) In andern Gebietstheilen.

In den übrigen, unter dem gegenwärtigen Gesetze begriffenen Ländern haben die Gemeinden, welche bisher als Dörfer, Marktorte, Städte oder unter andern Ortschaftsbenennungen eine eigene Gemeindeverwaltung haben, als Ortsgemeinden fortzubestehen.

§. 4.

c) Vereinigung zweier oder mehrerer Gemeinden zu einer Ortsgemeinde. aa) Ueber Ansuchen.

Die Bewilligung zur Vereinigung zweier oder mehrerer bisher getrennter Gemeinden zu einer Ortsgemeinde kann über ihr Ansuchen, wenn nicht öffentliche Rücksichten entgegenstehen, nur unter der Bedingung eines giltigen Uebereinkommens in Absicht auf den künftigen Besitz und Genuß ihres beiderseitigen Gemeinde-Eigenthums ertheilt werden.

Ustawa gminna.

Część piérwsza.

Przeznaczenie, utworzenie i zachowanie stanu gmin miejscowych.

Rozdział piérwszy.

O gminach miejscowych w ogólności.

§. 1.

Przeznaczeniem *gminy miejscowéj* jest, nie tylko: 1. Przeznaczenie.

a) Pilnować *wewnętrznych spraw gminy,* t. j. *interesów spólnych,* onéjże jako korporacyi i jéj członkom przysłużających, i popiérać takowe, lecz też

b) sprawować te *interesa publiczne,* które sobie ma poruczone ustawą lub szczególnemi rozporządzeniami w zakresach obrębu gminnego.

§. 2.

2. Utworzenie takowych: *a)* w krajach, w których ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849 r. w wykonanie wprowadzoną jest.

W Krajach, w których ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849 w wykonanie wprowadzoną została, gminy w skutek onéjże, jako gminy miejscowe uznane, pozostaną i nadal jako *gminy miejscowe.*

§. 3.

b) W innych częściach terytoryum.

W *innych,* niniejszą ustawą objętych krajach gminy, które dotąd jako wsie, miasteczka targowe, miasta lub pod innemi nazwami *własną mają administracyję gminną,* istnieć będą i nadal jako *gminy miejscowe*.

§. 4.

c) Połączenie dwóch lub więcéj gmin w jednę gminę miejscową. *aa)* w skutek prośby.

Pozwolenie połączenia dwóch lub więcéj dotąd odrębnie istniejących gmin w jednę gminę miejscową może za *ich prośbą,* gdzie przeciw temu nie zachodzą względy publiczne, udzieleném być li tylko pod warunkiem stanowczéj ugody pod względem przyszłego posiadania i używania ich obustronnéj własności gminnéj.

§. 5.

bb) Von Amtswegen.

Ist die Zahl der Glieder einer Gemeinde oder der Umfang der Gemarkung derselben so beschränkt, daß die Einführung und Erhaltung einer geordneten Gemeindeverfassung und die Erfüllung der den Gemeinden obliegenden Verpflichtungen nicht als gesichert zu betrachten ist, so kann die Vereinigung dieser Gemeinde mit einer andern, nach vorhergegangener Vernehmung beider Gemeinden, von Amtswegen verfügt werden. In diesem Falle darf aber das Eigenthum der einzelnen Gemeinden gegen deren Willen nicht zusammengezogen werden, und es ist die Art der Verwendung und Verwaltung des gesondert bleibenden Eigenthumes deutlich festzustellen.

§. 6.

d) Trennung zweier oder mehrerer Orte.

In gleicher Weise muß der Trennung zweier oder mehrerer Orte, die bisher eine vereinte Gemeinde bildeten, und der Gestaltung der einzelnen Orte zu eigenen Gemeinden, sofern eine solche überhaupt wegen Erfüllung der Gemeindepflichten zuläßig ist (§. 5), eine vollständige Auseinandersetzung des gemeinschaftlichen Eigenthumes (Vermögens und Gutes) oder soweit solches auch künftig ungetheilt zu bleiben hätte, die Festsetzung deutlicher Bestimmungen über dessen gemeinschaftliche Verwaltung und Benützung vorhergehen.

§. 7.

3. Ausscheidung eines Grundbesitzes aus dem Gemeindeverbande (Gutsgebiet).

Gegen Erfüllung der gesetzlichen Bedingungen (§§. 13, 14) kann ein dazu geeigneter vormals herrschaftlicher Grundbesitz von dem Verbande mit einer oder mehreren Ortsgemeinden geschieden und zur selbstständigen Wirksamkeit bestellt werden. Jeder solche geschiedene Grundbesitz wird Gutsgebiet genannt, und nimmt in Absicht auf die Besorgung öffentlicher Angelegenheiten in demselben im Allgemeinen die Stellung einer Ortsgemeinde ein.

§. 8.

4. Benennung der einzelnen Ortsgemeinden.

Jede Ortsgemeinde behält diejenige Benennung, als: Stadt, Marktgemeinde, Dorf u. s. w., welche sie bisher ordnungsmäßig führt.

§. 9.

5. Gemeindesiegel.

Jeder Ortsgemeinde steht zu, ein Gemeindesiegel zu führen, welches den Namen und die nähere Bezeichnung der Gemeinde auszudrücken hat. Die Gestalt der bisher üblichen Gemeindesiegel bleibt ungeändert, soweit sich nicht aus öffentlichen Rücksichten die Nothwendigkeit einer Aenderung ergibt.

Wünscht eine Gemeinde die Aenderung des bisherigen Siegels oder die Führung eines bisher nicht üblichen Wappens, so muß hierzu vorläufig die Bewilligung der Staatsbehörden angesucht und erwirkt werden.

Diese Bestimmungen finden auch auf die Gutsgebiete Anwendung.

§. 5.

Jeżeli liczba członków gminy lub objętość ich granic tak jest ograniczona, iż zaprowadzenie i utrzymanie uporządkowanego urządzenia gminy, nie mniéj dopełnienie obowiązków do gmin należących, nie mogłoby za stałe być uważaném, wówczas może *połączenie takowéj gminy* z drugą, po uprzedniém wysłuchaniu obu gmin, z *urzędu* być zarządzoném. W takim razie atoli własność pojedynczych gmin nie może przeciw ich woli być ściągnioną, a sposób użycia i administracyi własności oddzielnéj wyraźnie ma być ustanowionym. *bb)* Z urzędu.

§. 6.

W równy sposób musi *oddzielenie dwóch* lub *więcéj miejsc*, tworzących obecnie gminę połączoną, i przetworzenie miejsc pojedynczych na własne gminy, o ile takowe w ogólności pod względem wypełnienia obowiązków gminnych jest dopuszczalném (§. 5.), poprzedzać *zupełny rozkład własności spólnéj* (majątku i dóbr) lub téż, gdyby takowa i na przyszłość pozostać miała nierozdzielną, ustanowienie wyraźnych postanowień, spólnéj jéj administracyi i użycia dotyczących. *d)* Oddzielenie dwóch lub więcéj miejsc.

§. 7.

Za *dopełnieniem* warunków prawnych (§. 13. 14) może zdolna ku temu niegdyś dominialna *posiadłość gruntowa wydzieloną* być od związku, istniejącego z jedną lub kilkoma gminami miejscowemi, i samorządnéj działalności pozostawioną. Każda takowa wydzielona posiadłość gruntowa nazywać się będzie *obrębem dóbr*, i zajmować pod względem zawiadywania sprawami publicznemi w onymże w powszechności stanowisko *gminy miejscowéj*. 3. Wydzielenie posiadłości gruntowéj ze związku gminnego (obręb dóbr).

§. 8.

Każda gmina miejscowa zachowa *nazwę*, jako to: miasto, gmina targowa, wieś i t. d., któréj dotąd należycie używała. 4. Nazwa pojedynczych gmin miejscowych

§. 9.

Każdéj gminie miejscowéj przysłuża prawo prowadzenia *pieczęci gminnéj*, wyrażającéj nazwę i bliższe oznaczenie gminy. Forma zwykle używanéj dotąd pieczęci gminnéj pozostaje niezmienną, o ile ze względów publicznych nie wykaże się potrzeba zmiany. 5. Pieczęć gminna.

Jeżeliby gmina życzyła sobie zmiany pieczęci dotychczasowéj lub prowadzenia herbu dotąd nieużywanego, upraszać musi i pozyskać ku temu pozwolenie władz rządowych.

Postanowienia niniejsze zastósowane być winny także i do obrębów dóbr.

Zweites Hauptstück.

Von den örtlichen (Territorial-) Beziehungen der Ortsgemeinden und Gutsgebiete.

§. 10.

I. Gemarkung. 1. Begriff.

Der Umfang des Bodens, auf den sich die Wirksamkeit einer Ortsgemeinde (§. 1) erstreckt, wird deren Gemeindegemarkung, und jener der Gutsgebiete Gutsgemarkung genannt.

§. 11.

2. Grundsatz.

Jede Liegenschaft muß einer Gemeindegemarkung angehören, oder in einer Gutsgemarkung gelegen sein.

§. 12.

3. Ausnahme.

Die unter der Verwaltung der k. k. Hofämter stehenden, zur Wohnung oder zum vorübergehenden Aufenthalte des Kaisers und des Allerhöchsten Hofes bestimmten Residenzen, Schlösser und anderen Gebäude, sammt dem dazu gehörenden Grundbesitze, welche bisher in einen Gemeindeverband nicht einbezogen sind, haben auch für die Zukunft davon ausgeschlossen zu bleiben. Diejenigen Liegenschaften der erwähnten Art, welche bisher zu einem Gemeinde-Verbande gehörten, sind von demselben auszuscheiden, wenn solches von dem Allerhöchsten Hofe verlangt wird. Bei dieser Ausscheidung soll:

a) rücksichtlich der Ausübung der Orts-Polizei die den Verhältnissen entsprechende Vorsehung getroffen, und

b) insoweit diese Liegenschaften und deren Bewohner an der Benützung des Gemeinde-Eigenthumes und der Geimeinde-Anstalten Theil nehmen, über Verlangen der Gemeinde, eine angemessene Vergütung bestimmt werden, welche an die Gemeinde für diese Benützung zu leisten ist.

§. 13.

II. Gutsgebiet. 1. Zu dessen Bildung geeigneter Grundbesitz.

Der vormals herrschaftliche Grundbesitz in den im §. 2 nicht begriffenen, jedoch dem gegenwärtigen Gesetze unterliegenden Ländern, der bis zum Jahre 1848 keinen Bestandtheil einer ehemals unterthänigen oder einer städtischen Gemeinde ausmachte, ist vom Gemeindeverbande gesondert zu belassen, wenn die Bedingungen dieser Sonderung eintreten und der Besitzer die Einverleibung in eine oder mehrere Gemeinden nicht ansucht. Wurde in den gedachten Ländern ein solcher Grundbesitz in Folge der seit dem Jahre 1848 in der Einrichtung der Gemeinden eingetretenen Aenderungen oder in den im §. 2 begriffenen Ländern ein vormals herrschaftlicher Grundbesitz in Folge der Ausführung des Gemeindegesetzes vom 17. März 1849 einer oder mehreren Gemeinden einverleibt, so kann, wenn die Erfordernisse der gesonderten Behandlung dieses Grundbesitzes erfüllt sind, der letztere aus dem Gemeindeverbande wieder ausgeschieden werden.

Rozdział drugi.

O lokalnych (terytoryjalnych) stosunkach gmin miejscowych i obrębów dóbr.

§. 10.

Objętość terytoryum, na jakie działalność gminy miejscowej (§. 1) się rozciąga, nazywa się *obszarem gminy,* a co do obrębów dóbr, *obszarem dóbr.* — I. Obszar. 1. Pojęcie.

§. 11.

Każda realnosc należeć musi albo do obszaru gminnego albo do obszaru dóbr. — 2. Zasada.

§. 12.

Zostające pod administracyją c. k. urzędów nadwornych, do *pomieszkania* lub przechodniego *pobytu Césarza i Najwyższego Dworu* przeznaczone *rezydencyje, zamki* lub *inne domostwa,* wraz z przynależącą *posiadłością gruntową,* które dotychczas nie były wcielone do spólności gminnéj, i nadal od takowéj będą wyłączonemi. Realności tego rodzaju, znajdujące się obecnie jeszcze w spólności gminnéj, mają od niéj być wydzielonemi, gdy tego żądać będzie Dwór Najwyższy. Przy takowém wydzieleniu powinno: — 3. Wyjątek.

a) pod względem *wykonania policyi miejscowéj* nastąpić odpowiednie stosunkom zarządzenie, zarazem

b) o ile realności te i ich mieszkańcy udział biorą w użyciu *własności gminnéj i zakładów gminnych,* na żądanie gminy, oznaczoném być stósowne wynagrodzenie, jakie gminie za użycie takowe daném być ma.

§. 13.

Dominijalna niegdyś *posiadłość gruntowa* w krajach §. 2. nie objętych, atoliż niniejszéj ustawie ulegających, która do roku 1848 nie stanowiła części niegdyś poddańczéj lub miejskiéj, *pozostawioną być ma w odrębności* od spólnictwa gminnego, gdzie zachodzą warunki tego oddzielenia, a posiadacz nie żąda wcielenia do jednéj lub kilku gmin. Jeżeli w rzeczonych krajach takowy posiadacz gruntów w skutek zmian, od roku 1848 w urządzeniu gmin zaszłych, lub téż w krajach §. 2. objętych, były dominijalny posiadacz gruntów, w skutek przeprowadzenia ustawy gminnéj z d. 17. Marca 1849 r., wcielonym został do jednéj lub kilku gmin, wówczas, gdy wymagania oddzielnego traktowania takowéj posiadłości gruntowéj dopełnione będą, tenże znowu wydzielonym być może od spólnictwa gminnego. — II. Obręb dóbr. 1. Należąca do utworzenia onegoż posiadłość gruntowa.

§. 14.

2. Bedingungen der gesonderten Behandlung vom Gemeindeverbande.

Die Bedingungen der gesonderten Behandlung eines solchen Grundbesitzes sind:

1. Der Grundbesitz muß entweder für sich allein oder in Verbindung mit andern gleichgearteten Besitzungen von einer solchen Bedeutung sein, daß in demselben eine genügende Sicherstellung für die Erfüllung der, ihn zufolge der geschiedenen Behandlung treffenden, Verbindlichkeiten enthalten sei.

2. Ist ein solcher Grundbesitz im Ganzen oder in einzelnen Bestandtheilen von einer Gemeindegemarkung vollständig umschlossen, oder sind Theile desselben durch inzwischen gelegene, dem Gemeindeverbande angehörende Grundstücke getrennt, so kann die Sonderung dieses von der Gemeindegemarkung umschlossenen, oder mit Grundstücken des Gemeindeverbandes in der bemerkten Art gemengten Grundbesitzes, sofern die Gemeinde nach der Städte-Ordnung eingerichtet ist, nicht stattfinden, außerdem aber nur insoweit erfolgen, als rücksichtlich der Ausübung der Ortspolizei eine dem §. 17 entsprechende Bestimmung getroffen wird.

3. Grundbesitzungen, die in dem Umfange der Bezirke zweier oder mehrerer Bezirksämter gelegen sind, können nur, wenn öffentliche Rücksichten nicht entgegenstehen, zu einem gemeinschaftlichen Gutsgebiete vereinigt werden. Auch können die, wenngleich einem und demselben Eigenthümer gehörenden, in zwei oder mehreren Bezirken gelegenen Besitzungen, soweit bei jeder derselben die gesetzlichen Bedingungen eintreten, in jedem Bezirke ein besonderes Gutsgebiet bilden.

§. 15.

3. Bildung gemeinschaftlicher Gutsgebiete aus zweien oder mehreren Gutskörpern.

Unter diesen Bedingungen (§. 14) können auch zwei oder mehrere demselben oder verschiedenen Besitzern gehörige, ehemals herrschaftliche Gutskörper zu einem gemeinschaftlichen Gutsgebiete über das Einschreiten und Einverständniß der Besitzer vereinigt werden.

§. 16.

4. Beziehung der Hypothekar-Gläubiger und Anwärter zur Bildung der Gutsgebiete.

Den Hypothekar-Gläubigern eines Grundbesitzes, oder den Anwärtern auf denselben steht kein Einfluß auf die Frage zu, ob solcher von dem Gemeindeverbande auszuscheiden oder gesondert zu belassen, oder demselben einzuverleiben sei.

§. 17.

III. Feststellung oder Aenderung des räumlichen Umfanges und der Begränzung der Ortsgemeinden. 1. Vornahme derselben.

In den Verhandlungen wegen Feststellung oder Aenderung des räumlichen Umfanges und der Begränzung der Ortsgemeinden ist Sorge zu tragen, daß in den Fällen, in denen die bisherige Begränzung Grundstücke, die einer andern Gemeinde oder einem Gutsgebiete angehören, umschließt, oder zwischen den Grundstücken der Bodenfläche einer Gemeinde Parzellen einer andern gelegen sind, durch gemeinschaftliches Einverständniß eine bessere Abrundung der Gemarkung, in jedem Falle aber mit sorgfältiger Erwägung der Ortsverhältnisse eine deutliche Bestimmung getroffen werde, welche Gemeinde

§. 14.

Warunki odrębnego traktowania takowéj posiadłości gruntowéj są następujące: 2. Warunki oddzielnego traktowania pod względem związku gminnego.

1. Posiadłość gruntowa musi albo sama przez się, albo w połączeniu z innemi tego rodzaju posiadłościami tak znaczną być, iżby dostateczną podawała *rękojmię* ku dopełnieniu *obowiązków*, w skutek odrębnego traktowania na nią przypadających.

2. Jeżeli posiadłość takowa gruntów w całości lub częściach pojedynczych zupełnie *zamkniętą* jest w obszarze gminnym, albo jeżeli jéj części *oddzielone* są przez międzyległe grunta, należące do związku gminnego, wówczas nie będzie mieć miejsca oddzielenie téjże, w obszarze gminnym zamkniętéj, lub z gruntami związku gminnego w sposób rzeczony, zmieszanej posiadłości gruntowéj, o ile gmina urządzoną jest wedle *porządku miejskiego;* w przeciwnym razie zaś to o tyle tylko nastąpić może, o ile względem wykonania policyi miejscowéj zarządzone jest postanowienie §. 17. odpowiednie.

3. Posiadłości gruntowe, położone w obrębie *powiatów dwóch* lub więcéj *urzędów powiatowych,* połączone być mogą w jeden spólny obręb dóbr wtenczas tylko, gdy nie stoją w drodze względy publiczne.

Podobnie mogą posiadłości, lubo do jednego a tego samego właściciela należące, w dwóch lub kilku powiatach położone, o ile przy każdéj z nich zachodzą warunki prawne, w każdym powiecie tworzyć osobny obręb dóbr.

§. 15.

Pod temiż warunkami (§ 14.) mogą także dwa lub więcéj kompleksów dóbr niegdyś dominijalnych, należące do tego samego lub do różnych posiadaczy, na żądanie ich i za spólném porozumieniem połączone być w jeden *spólny obręb dóbr.* 3. Utworzenie spólnych obrębów dóbr z dwóch lub kilku kompleksów dóbr.

§. 16.

Wierzycielom hipotecznym posiadłości gruntowéj, lub *oczekiwaczom* nie przysłużą bynajmniéj wpływ na kwestyę, czy posiadłość wydzieloną być ma od węzła gminnego lub w odrębności pozostawioną, lub do onego wcieloną. 4. Wpływ wierzycieli hipotecznych i oczekiwaczów na utworzenie obrębów dóbr.

§. 17.

W rozprawach względem ustanowienia lub zmiany terytoryjalnéj objętości i granic gmin miejscowych należy mieć staranie o to, ażeby w przypadkach, w których dotychczasowe granice zamykają grunta, należące do innéj gminy lub do obrębu dóbr, albo między gruntami jednéj gminy położone są parcelle drugiéj, za spólném porozumieniem lepsze nastąpiło zaokrąglenie obszaru, w każdym razie jednak, by za staranném rozważaniem stosunków miejscowych wyraźnie ustanowionem było, która gmina lub który obręb dóbr i w jakiéj rozległości wyko- III. Ustanowienie lub zmiana terytoryjalnéj objętości i granic gmin miejscowych. 1. Jak to ma być przeprowadzoném.

oder welches Gutsgebiet und in welcher Ausdehnung auf dem umschlossenen oder gemischten Grundbesitze die Verrichtungen der Ortspolizei auszuüben habe, damit Reibungen und Streitigkeiten zwischen den nachbarlichen Gemeinden hintangehalten werden.

Sollte aus dieser Veranlassung für einen der Betheiligten eine Ausgabe erwachsen, die ihm ohne diese Verfügung gar nicht oder nicht in gleichem Maße obliegen würde; so ist auf Verlangen dieses Betheiligten der Vergütungsbetrag zu bestimmen, den der andere Theil, in dessen Vertretung die Ausgabe erfolgt, an den ersteren zu leisten hat.

§. 18.

2. Verhandlung über die Sonderung der Gutsgebiete von den Ortsgemeinden.

Ueber die Frage, ob ein vormals herrschaftlicher Grundbesitz vom Gemeindeverbande auszuscheiden oder von demselben gesondert zu belassen sei, entscheidet die politische Landesstelle, welcher auch, wenn künftig nach Durchführung dieses Gesetzes der Besitzer eines vormals herrschaftlichen Grundbesitzes um die Ausscheidung von dem Verbande einer Ortsgemeinde einschreitet, das Erkenntniß darüber zusteht.

§. 19.

3. Aenderungen in dem Umfange der Ortsgemeinden und Gutsgebiete.

Die Einverleibung von Grundstücken, die in einer Gemeindegemarkung begriffen sind, in jene einer andern Ortsgemeinde oder in ein Gutsgebiet, wie auch die Einverleibung von Grundstücken, die einen Bestandtheil eines Gutsgebietes ausmachen, in ein anderes Gutsgebiet oder eine Ortsgemeinde, findet ohne Genehmigung der politischen Landesstelle nicht Statt.

Drittes Hauptstück.

Von den Beziehungen Einzelner zu den Ortsgemeinden und Gutsgebieten.

Erster Abschnitt.

Von den Beziehungen Einzelner zu den Ortsgemeinden überhaupt.

§. 20.

I. Personen, die zu den Ortsgemeinden in Beziehungen stehen. 1. Gemeindeglieder.

Gemeindeglieder, das ist: die in dem Gemeindeverbande begriffenen Personen sind entweder:

1. Gemeinde-Angehörige, das ist: Diejenigen, die dem Gemeindeverbande in Absicht auf ihre Personen bleibend angehören; oder

2. Gemeindegenossen, das ist: Diejenigen, die ohne dem Gemeindeverbande in Absicht auf ihre Person bleibend anzugehören, sich in demselben dadurch befinden, daß sie

a) Besitzer oder lebenslängliche Nutznießer einer innerhalb der Gemeindegemarkung gelegenen unbeweglichen Sache sind, oder

nywać ma czynności policyi miejscowéj w *zamkniętéj* lub *mięszanéj posiadłości gruntowéj,* ażeby usunięte były niesnaski i spory między gminami sąsiedniemi.

Gdyby z powodu tego urosły *wydatki* dla którego z interesowanych któreby bez takowego rozporządzenia albo wcale na nim nie polegały albo nie w równym wymiarze, wówczas na żądanie tegoż interesowanego oznaczoną być ma *kwota wynagrodzenia,* jaką druga strona, w zastępstwie któréj wydatki urosły, uiścić będzie miała stronie pierwszéj.

§. 18.

2. Rozprawa względem oddzielenia obrębów dóbr od gmin miejscowych.

Względem kwestyi, czy *posiadłość gruntowa* niegdyś *dominijalna,* wydzieloną być ma od węzła gminnego lub w odrębności pozostawioną, rozstrzyga *polityczna władza krajowa,* któréj też przysłużać będzie orzeczenie, jeżeliby na przyszłość po przeprowadzeniu niniejszéj ustawy właściciel posiadłości gruntowéj niegdyś dominijalnéj żądał wydzielenia ze związku gminy miejscowéj.

§. 19.

Zmiany w objętości gmin miejscowych i obrębów dóbr.

Wcielenie gruntów, zamkniętych w jakim obszarze gminnym do obszaru *innéj gminy miejscowéj* lub do *obrębu dóbr,* nie mniéj wcielenie gruntów, stanowiących część jakową *obrębu dóbr,* do innego *dóbr obrębu* lub innéj gminy miejscowéj, nie ma miejsca bez zezwolenia politycznéj władzy krajowéj.

Rozdział trzeci.

O stosunkach osób pojedynczych do gmin miejscowych i obrębów dóbr.

Oddział I.

O stosunkach osób pojedynczych do gmin miejscowych w ogólności.

§. 20.

I. Osoby, zostające w stosunkach do gmin miejcowych. 1. Członkowie gminy.

Członkowie gminy, to jest: osoby objęte w związku gminnym są albo:

1. *Przynależni gminy,* to jest: Ci, którzy *pod względem osoby swéj stale* należą do związku gminnego; lub też

2. *Uczestnicy gminy,* to jest: Ci, którzy *nie należąc pod względem osoby swéj stale* do związku gminnego, w onéjże przez to się znajdują, iż

a) są *posiadaczami* lub *dożywotnimi używaczami rzeczy nieruchoméj* w obrębach obszaru gminnego położonéj, albo też

b) als selbständige Unternehmer eine innerhalb der Gemeindegemarkung bestehende Gewerbs-Unternehmung betreiben.

§. 21.

2. Auswärtige.

Auswärtige sind alle anderen als die in dem §. 20 bemerkten, in dem Gemeinde-Verbande nicht begriffenen Personen.

§. 22.

3. Einwohner.

Alle Diejenigen, welche, sie mögen Gemeindeglieder oder Auswärtige sein, im Gemeinde-Orte ihren bleibenden Wohnsitz genommen haben, werden Einwohner genannt.

§. 23.

II. Rechte dieser Personen in dem Verhältnisse zu den Ortsgemeinden.
1. Der in demselben Anwesenden überhaupt.

Jeder in einer Ortsgemeinde Anwesende ist berechtiget

a) An den Erfolgen der den Ortsgemeinden zugewiesenen Wirksamkeit in öffentlichen Angelegenheiten Theil zu nehmen;

b) die als Gemeindegut zum öffentlichen Gebrauche bestimmten Gegenstände und Gemeinde-Anstalten, mit Beobachtung der für diesen Gebrauch bestehenden Anordnungen und besonderen Berechtigungen zu benützen.

§. 24.

2. Der Gemeindeglieder im Allgemeinen.

Den Gemeindegliedern steht zu:

a) Der ungestörte Aufenthalt in der Ortsgemeinde unter Beobachtung der polizeilichen Anordnungen;

b) die Theilnahme an der Gemeindevertretung und an der Verwaltung der Gemeinde-Angelegenheiten nach den gesetzlichen Bestimmungen.

§. 25.

3. Der Gemeinde-Angehörigen insbesondere.

Die Gemeinde-Angehörigen können nebstdem (§. 24), sofern ein eigenthümliches Vermögen oder besondere Stiftungen für Gemeinde-Angehörige oder deren Familienglieder bestehen, den hieran und an den Nutzungen, nach Maßgabe der darüber errichteten Urkunden, erlassenen Vorschriften oder auf andere Art gesetzmäßig gebührenden Antheil in Anspruch nehmen.

§. 26.

4. Anspruch auf Unterhalt.

Rücksichtlich der Verpflichtungen der Ortsgemeinden zur Versorgung ihrer verarmten Angehörigen oder anderer Personen verbleibt es bei den bestehenden Vorschriften. Nach diesen Vorschriften sind auch die Gutsgebiete, insoweit ihnen die Armenversorgung obliegt, zu behandeln.

b) jako *samodzielni przedsiębiorcy* wykonują przedsiębiorstwo przemysłowe, w obrębach obszaru gminnego istniejące.

§. 21.

Obcy są wszystkie inne osoby, krom wspomnianych w §. 20, nie zostające w związku gminnym. 2. Obcy.

§. 22.

Wszyscy, którzy jako członkowie gminy lub jako obcy, w miejscu gminy stałe obrali mieszkanie, nazywają się *mieszkańcami.* 3. Mieszkańcy.

§. 23.

Każdy w gminie miejscowéj *obecny prawo ma* II. Prawa tych osób w stosunku do gmin miejscowych. 1. Obecnych w gminie w powszechności.

a) brać udział w rezultatach przekazanéj gminom miejscowym *działalności w sprawach publicznych;*

b) używać przedmiotów przeznaczonych jako *dobra gminy* do publicznego użycia, tudzież *zakładów gminy,* z przestrzeganiem istniejących dla tego użycia zarządzeń i uprawnień szczegółowych.

§. 24.

Członkom gminy przysłuża: 2. Członków gminy w ogólności.

a) Bezprzeszkodny pobyt w gminie miejscowéj z przestrzeganiem zarządzeń policyjnych;

b) udział w zastępstwie gminy i administracyi spraw gminnych wedle prawnych postanowień.

§. 25.

Należący gminy mogą oprócz tego (§. 24), o ile *własny majątek* lub osobne *fundacyje* dla należących gminy lub członków ich familii istnieją, brać udział w nich i korzyściach ich, jaki im w miarę dokumentów w tym względzie sporządzonych, przepisów wydanych lub inny prawny sposób jest zastrzeżony. 3. Należących gminy w szczególności.

§. 26.

Co się tyczy obowiązku gmin miejscowych względem opatrzenia swych zubożałych przynależnych lub innych osób, zostają w mocy przepisy istniejące. Wedle przepisów tych traktowane być mają także i obręby dóbr, o ile na nich ciąży obowiązek zaopatrzenia ubogich. 4. Prawo do utrzymania.

§. 27.

5. Der Auswärtigen.

Auswärtigen, deren Verweilen in der Ortsgemeinde keine auf die Polizeivorschriften oder andere allgemeine Anordnungen gegründeten Hindernisse entgegenstehen, darf von ihr der Aufenthalt daselbst nicht verweigert werden, so lange dieselben und ihre mit ihnen in gemeinschaftlichen Haushalte lebenden, ihrer Gemeindezuständigkeit folgenden, nicht eigenberechtigten Familienglieder:

1. einen unbescholtenen Lebenswandel führen;

2. ihren Unterhalt durch eine gesetzlich nicht untersagte Beschäftigung oder durch das Einkommen von ihrem Vermögen, ohne der öffentlichen Mildthätigkeit zur Last zu fallen, decken;

3. die öffentlichen Abgaben für Staats- und Gemeinde-Erfordernisse entrichten, und

4. den die Bedingungen des Aufenthaltes festsetzenden polizeilichen Vorschriften Genüge leisten.

§. 28.

III. Verpflichtungen gegen die Ortsgemeinden.
1. Beitragsleistung zur Bedeckung der Gemeindelasten.

Zur Leistung von Beiträgen für die durch das Einkommen von dem Eigenthume der Gemeinde nicht gedeckten Gemeindelasten einer Ortsgemeinde sind verpflichtet

1. Der gesammte innerhalb der Gemarkung derselben gelegene Grund- und Hausbesitz, soweit nicht der §. 12 eine Ausnahme festsetzt.

2. Jede Gewerbsunternehmung, welche in der Ortsgemeinde ihren Standort hat. Erstreckt sich der Betrieb des Gewerbes auf zwei oder mehrere Gemeinden, so wird der Standort der unmittelbaren Geschäftsleitung der Unternehmung als Standort der letzteren betrachtet. Gehören aber zu einer Gewerbsunternehmung außerhalb des Standortes derselben solche Filial-Gewerbsunternehmungen, welche in ihren Standorten nach den Vorschriften über die directe Besteuerung der Gewerbe einer von dem Hauptunternehmen geschiedenen Steuer unterliegen, so trifft dieselben nach Maß dieser Steuer die Verpflichtung zur Beitragsleistung für die Gemeindelasten in den Orten, in denen diese Filial-Unternehmungen bestehen.

3. Die in der Ortsgemeinde wohnenden Gemeinde-Angehörigen nach Maß der directen Besteuerung ihres Einkommens von persönlichen Bezügen, eigenem Gewerbe und beweglichem Vermögen.

4. Jeder Einwohner der Ortsgemeinde nach Maß der directen Besteuerung von seinen in der Ortsgemeinde flüssigen persönlichen Bezügen, dem in derselben stattfindenden eigenen Erwerbe und seinem in dieser Gemeinde angelegten beweglichen Vermögen.

§. 27.

Obcym, których przebywaniu w gminie miejscowéj nie stoją w drodze żadne przeszkody uzasadnione na przepisach policyjnych lub innych zarządzeniach powszechnych, pobyt tamże nie może być odmówionym, jak długo ci sami i członkowie ich familii nie własno-uprawnieni w spólném gospodarstwie z nimi żyjący, i ich gminnéj przynależności ulegający — 5. Obcych.

1. *nieskazitelne wiodą życie*;

2. *utrzymanie* swe znajdują w *zatrudnieniu* przepisami nie zakazaném, lub w *dochodach z majątku* własnego, nie stając się ciężarem dobroczynności publicznéj;

3. opłacają *podatki publiczne* dla potrzeb rządowych i gminnych, i

4. zadość czynią przepisom policyjnym, warunki pobytu stanowiącym.

§. 28.

III. Obowiązki naprzeciw gminom miejscowym

1. Przyczynienie się do pokrycia ciężarów gminnych

Do przyczynienia się do *ciężarów gminnych*, nie pokrytych dochodami z własności gminnéj, *obowiązani* są w gminie miejscowéj:

1. *Cała posiadłość gruntowa i domowa*, w obrębach obszaru onéjże położona, o ile §. 12 nie stanowi wyjątku.

2. Każde *przedsiębiorstwo przemysłowe*, mające w gminie miejscowéj stanowisko swe. Jeżeli przedsiębiorstwo rozciąga się na dwie lub więcéj gmin, wówczas stanowisko bezpośredniego prowadzenia przedsiębiorstwa uważaném będzie za stanowisko obowiązkowi onemu ulegające. Jeżeli zaś do przedsiębiorstwa przemysłowego zewnątrz stanowiska jego należą takie przedsiębiorstwa filijalne, które w swych stanowiskach wedle przepisów o bezpośredniém opodatkowaniu przemysłu ulegają odrębnemu podatkowi od przedsiębiorstwa głównego, wówczas w miarę podatku tego obowiązane będą do przyczynienia się do ciężarów gminnych w miejscach, w których się rzeczone przedsiębiorstwa filijalne znajdują.

3. Mieszkający w gminie miejscowéj *przynależni gminy* w miarę bezpośredniego podatkowania dochodu swego od poborów osobistych, własnego przemysłu i majątku ruchomego.

4. Każdy *mieszkaniec* gminy miejscowéj w miarę bezpośredniego podatkowania od swych osobistych poborów, w gminie miejscowéj przypadających, od zarobku własnego w gminie miejsce mającego i od majątku ruchomego, w gminie ulokowanego.

5. Jedermann, der in der Ortsgemeinde eine der indirecten Besteuerung unterliegende Handlung vornimmt, nach Maß der die letztere treffenden indirecten Abgabe, soweit diese oder ein Zuschlag zu derselben im gesetzmäßigen Wege für die Gemeinde-Erfordernisse bewilliget worden ist.

§. 29.

2. Ausnahmen.

Hof- und Staats-Beamte und Diener, dann Militär-Personen, sowie deren Witwen und Waisen können in Absicht auf ihre Dienstbezüge und aus dem Dienstverhältnisse entsprungenen Pensionen, Provisionen, Erziehungsbeiträge und Gnadengenüsse zu einer Leistung an die Ortsgemeinde nicht beigezogen werden. Auch darf die gesetzliche Congrua der Seelsorger und öffentlichen Schullehrer durch Gemeinde-Umlagen nicht geschmälert werden.

§. 30.

3. Bürgerliche Rechtsverhältnisse.

Die bürgerlichen Rechtsverhältnisse überhaupt, insbesondere aber die Eigenthums- und Nutzungsrechte einzelner Theile oder Angehöriger der Ortsgemeinden, oder ganzer Classen Bewohner, Genossenschaften und Körperschaften bleiben durch dieses Gesetz unberührt.

§. 31.

IV. Personen, welche zum Behufe der Wirksamkeit der Ortsgemeinden thätig sind.

Die Personen, durch welche die den Ortsgemeinden eingeräumte Wirksamkeit ausgeübt wird, oder welche bei der Ausübung dieser Wirksamkeit mitzuwirken haben, sind:

1. Die Stimmberechtigten, welche den gesetzmäßigen Einfluß zur Bestellung der Gemeindevertreter ausüben;

2. die Gemeindevertreter, nämlich die Glieder der Gemeindevertretung, die gesetzlich berufen ist, im Namen und an der Stelle der Gemeinde als Person zu handeln, die dieser zustehenden Rechte auszuüben und für sie Verbindlichkeiten zu übernehmen;

3. die Gemeindebeamten, Bestellten, Gehilfen und Diener, die zur Besorgung bestimmter Geschäfte der Gemeinde bestellt werden und im Dienste derselben stehen.

Zweiter Abschnitt.

Von der Zuständigkeit zu einer Gemeinde oder einem Gutsgebiete.

§. 32.

I. Allgemeine Bestimmungen. 1. Begriff der Zuständigkeit und des Heimathrechtes.

Das Verhältniß, kraft dessen Jemand in Absicht auf seine Person einem Gemeindeverbande bleibend angehört (§. 20, Z. 1), wird die Zuständigkeit zur Gemeinde, und der Inbegriff der auf dieses Verhältniß gegründeten Rechte (§§. 25, 26) das Heimathrecht in der Gemeinde genannt.

5. Każdy, ktokolwiek przedsiębierze czynność w gminie miejscowéj, *pośredniemu opodatkowaniu* ulegającą, w miarę podatku pośredniego na nią przypadającego, o ile tenże lub dopłata do niego w drodze prawa dla potrzeb gminnych jest dozwoloną.

§. 29.

Urzędnicy i słudzy nadworni i rządowi, tudzież *osoby wojskowe*, niemniéj ich *wdowy* i *siéroty* nie mogą pod względem poborów służbowych i wynikających ze stósunku służbowego pensyj, prowizyj, zapomóg edukacyjnych i łaski zobowiązani być do prestacyj dla gminy miejscowéj. Równie téż prawne *kongrua* duchownych i *uauczycieli publicznych* nie mogą być zmniejszone przez rozkłady gminne. 2. Wyjątki.

§. 30.

Obywatelskie stósunki prawne w ogólności, mianowicie zaś prawa własności i użytkowania poszczególnych interesentów lub przynależnych gminy miejscowéj, lub téż całych klas mieszkańców, społeczeństw i korporacyj niniejszą ustawą nie są zmienione. 3. Obywatelskie stósunki prawne.

§. 31.

Osoby, które *wykonywać mają czynności* gminom miejscowym poruczone, lub do tego spólnie się przykładać powinny, są: IV. Osoby, mające udział w czynnościach gmin miejscowych

1. *prawo głosowania mający*, prawny wpływ na ustanowienie zastępców gminy wykonujący;
2. *zastępcy gminy,* to jest członkowie *zastępstwa gminy*, prawnie powołani do działania imieniem i w miejsce gminy jako *osoby*, do wykonywania praw jéj przysłużających i podejmowania zamiast niéj obowiązków;

3. *urzędnicy gminni, ustanowieni, pomocnicy i słudzy*, ustanowieni do sprawowania pewnych czynności gminy i w służbie jéj się znajdujący.

Oddział drugi.

O przynależności w gminie lub obrębie dóbr.

§. 32.

Stósunek, na mocy którego kto pod względem osoby swéj stale należy do związku gminnego (§. 20, L. 1), nazywa się *przynależnością gminną*, a zbiór praw w tym stósunku uzasadnionych (§§. 25, 26), *prawem przynależności* w gminie. I. Ogólne postanowienia. 1. Pojęcie o przynależności gminnéj i o prawie przynależności.

§. 33.

2. Bedingung jeder Zuständigkeit.

Die österreichische Staatsbürgerschaft ist eine Bedingung, ohne welche weder die Zuständigkeit zu einer Gemeinde des Staatsgebietes, auf das sich dieses Gemeindegesetz bezieht, erworben, noch ein auf die Zuständigkeit gegründetes Recht ausgeübt werden kann.

§. 34.

3. Umfang der Zuständigkeit.

Die Zuständigkeit zu einer Ortsgemeinde erstreckt sich jederzeit auf den ganzen Umfang der Gemeindegemarkung.

Werden daher Gemeinden vereinigt oder erweitert, so wird die Zuständigkeit der bisher nur einem Theile der künftigen größeren Ortsgemeinde angehörenden Personen auf den ganzen Umfang dieser größeren Gemeinde von selbst ausgedehnt

§. 35.

4. Im Falle der Theilung einer Gemeinde in zwei oder mehrere Gemeinden.

Wird eine Ortsgemeinde in zwei oder mehrere Ortsgemeinden getrennt, so werden die zu der Gesammtgemeinde Zuständigen mit allen ihnen in der Zuständigkeit folgenden Personen zu derjenigen Ortsgemeinde für die Zukunft zuständig, in deren, aus der Trennung sich ergebenden, Gemarkung sie zur Zeit der durch die dazu berufene Behörde ausgesprochenen Trennung ihren Wohnsitz haben.

Bezüglich der Gemeindeangehörigen, bei welchen diese Bedingung nicht eintritt, sind, soweit es sich um die Verpflichtung der Gemeinde zur Versorgung oder Unterstützung dieser Gemeinde-Angehörigen als Folge ihrer Zuständigkeit handelt, die getrennten Gemeinden, wenn nicht zwischen ihnen ein anderes Uebereinkommen mit Genehmigung der Behörde zu Stande kommt, rücksichtlich der Erfüllung dieser Gemeindeverpflichtung noch als vereinigt zu betrachten, und zwischen ihnen die daraus entspringende Auslage nach dem Maßstabe der Summen der directen Besteuerung derselben zu vertheilen.

§. 36.

II. Zuständigkeit zu einer Ortsgemeinde.
1. Begründung derselben.
a) Durch die Geburt.

Eheliche Kinder sind zuständig zu jener Gemeinde, zu welcher der Vater zur Zeit ihrer Geburt die Zuständigkeit hat.

Ist der Vater vor der Geburt seines ehelichen Kindes gestorben, so entscheidet die Zuständigkeit des Vaters zur Zeit seines Ablebens.

Uneheliche Kinder haben die Zuständigkeit zu jener Gemeinde, zu welcher ihre Mutter zur Zeit der Entbindung zuständig ist.

Legitimirte Kinder, in soferne sie nicht eigenberechtigt sind, werden zuständig zu jener Gemeinde, zu welcher ihr Vater zur Zeit der stattfindenden Legitimation zuständig ist.

Durch Annahme an Kindesstatt oder Uebernahme in die Pflege wird die Zuständigkeit nicht begründet.

§. 33.

Austryjackie obywatelstwo jest warunkiem, bez którego ani przynależność w gminie Państwa, o ile się do niego niniejsza ustawa gminna odnosi, nie może być pozyskaną, ani prawo na téjże przynależności się zasadzające wykonywaném.

2. Warunek wszelkiéj przynależności.

§. 34.

Przynależność w pewnéj gminie miejscowéj, rozciąga się zawsze na *cały obręb obszaru gminnego.*

3. Objętość przynależności.

Jeżeliby więc gminy były połączone lub rozciągnione, przynależność osób, dotąd tylko do części gminy miejscowéj na przyszłość większéj należących, już sama przez się na cały obręg téjże większéj gminy będzie rozciągniętą.

§. 35.

Gdyby gmina miejscowa *podzieloną* była na dwie lub więcéj gmin miejscowych, wówczas przynależni całéj gminy wraz z wszystkiemi co do przynależności z niemi związanemi osobami na przyszłość do tej gminy należeć będą, w któréj obszarze, jaki z podziału się wykaże, swą *siedzibę* mają w czasie podziału, wyrzeczonego przez władzę ku temu powołaną.

4. W razie podziału jednéj gminy na dwie lub więcéj gmin.

Względem przynależnych gminy, u których ten warunek nie znajduje miejsca, o ile chodzi o zobowiązanie gminy do ich zaopatrzenia lub wspiérania w skutek ich przynależności, uważane będą gminy podzielone, jeżeli między niemi nie przyjdzie do skutku inna ugoda za zezwoleniem władzy, pod względem wypełnienia tego obowiązku gminnego, jako jeszcze połączone, a wynikający z tąd wydatek rozdzielony być ma między gminy te w miarę kwot bezpośredniego ich podatkowania.

§. 36

Ślubne dzieci przynależnemi są téj gminy, w któréj *ojciec* w czasie ich urodzenia przynależnym jest.

II. Przynależność do gminy miejscowéj.
1. Pozyskanie takowéj.
a) Przez urodzenie.

Gdyby ojciec przed urodzeniem swego ślubnego dziecka ze świata zeszedł, wówczas rozstrzygać będzie przynależność ojca w chwili śmierci jego.

Nieślubne dzieci są przynależnemi téj gminy, gdzie matka ich w chwili porodzenia jest przynależną.

Legitymowane dzieci, o ile nie są własno uprawnione, należeć będą do téj gminy, do któréj ich ojciec w chwili legitymacyi pozyskanéj jest przynależnym.

Przez *adopcyję* lub przyjęcie na *opiekę* przynależność nie będzie uzasadnioną.

§. 37.

b) Durch die Verehelichung.

Frauenspersonen erlangen durch die Verehelichung die Zuständigkeit zu der Gemeinde, zu welcher ihr Ehegatte zuständig ist.

§. 38.

c) Durch ausdrückliche Aufnahme in die Zuständigkeit zur Gemeinde.
aa) Wie dieselbe erfolgt.

Die ausdrückliche Aufnahme in die Zuständigkeit zur Gemeinde erfolgt durch Beschluß der Gemeindevertretung.

§. 39.

bb) Ueber Ansuchen.

Die Aufnahme in die Zuständigkeit zur Gemeinde ist demjenigen österreichischen Staatsbürger, über dessen Ansuchen nicht zu versagen, welcher

1. die volle Befugniß hat, über sein Vermögen zu verfügen, und
2. in dem Rechte zum Aufenthalte in der Gemeinde weder durch die Polizeivorschriften noch durch andere gesetzliche Anordnungen beschränkt ist, und
3. wenigstens vier Jahre unmittelbar vorher ununterbrochen und freiwillig in der Gemeindegemarkung seinen Wohnsitz hatte und während dieser Zeit der Armenversorgung nicht zur Last fiel; zugleich
4. sich eines unbescholtenen Rufes erfreut; wie auch
5. mit landesfürstlichen Steuern und Gemeinde-Abgaben an diese Gemeinde nicht im Rückstande haftet, und
6. den Besitz eines, den Unterhalt für ihn und seine Familie sichernden Vermögens, oder den wenigstens durch vier Jahre fortgesetzten selbständigen Betrieb eines Nahrungszweiges, wodurch sein und seiner Familie Unterhalt gesichert ist, nachweiset.

Wird die Aufnahme von der Gemeindevertretung verweigert, so entscheidet im Falle der Berufung die der Gemeinde vorgesetzte politische Behörde.

§. 40.

cc) Gebühren für die Aufnahme.

Besondere Anordnungen setzen fest, ob und welche Gebühren für die Aufnahme in die Zuständigkeit zur Gemeinde (§. 38) an die Gemeindecasse zu entrichten sind.

§. 41.

dd) Auf welche Dauer.

Die Aufnahme in die Zuständigkeit zur Gemeinde auf eine beschränkte Zeit ist unzulässig. Jede solche der Aufnahmsbewilligung beigesetzte Beschränkung ist nichtig und als nicht beigerückt zu betrachten.

§. 42.

d) In Folge der Erlangung einer öffentlichen Anstellung.

Definitiv angestellte Hof- und Staats-Beamte, Geistliche und öffentliche Schullehrer erlangen mit dem Antritte ihrer Dienststelle die Zuständigkeit zu der Gemeinde, in welcher ihre Stelle ihnen den ständigen Aufenthalt anweiset.

§. 37.

Białogłowy zyskują przez *śluby małżeńskie* przynależność do téj gminy, do któréj ich małżonek należy.

b) Przez śluby małżeńskie.

§. 38.

Wyraźne przyjęcie do stósunku przynależności gminnéj nastąpi przez uchwałę zastępstwa gminnego.

c) Przez wyraźne przyjęcie do stósunku przynależności gminnéj.

aa) Jak to nastąpić może.

§. 39.

Przyjęcie do stósunku przynależności gminnéj *za prośbą* nie będzie odmówionem temu obywatelowi austryjackiemu, który

bb) za upraszaniem.

1. posiada zupełne prawo rozrządzania majątkiem swym, i;
2. w prawie pobytu w gminie nie jest ograniczonym ani przepisami policyjnemi, ani innemi zarządzeniami prawnemi, oraz
3. przynajmniéj *cztéry lata* bezpośrednio przedtém *ciągle* i *dobrowolnie* w obszarze gminy przemieszkiwał, i w czasie tym nie był ciężarem *opatrzenia ubogich;* przytém
4. nieskazitelnego jest imienia; jako też
5. nie znajduje się w zaległości u gminy ani co do podatków Cesarskich, ani téż co do opłat gminnych, nareszcie
6. wykazuje posiadanie *majątku,* zabezpieczającego utrzymanie tak własnéj osoby, jak familii jego, albo *samodzielne zajmowanie się gałęzią zarobkową,* przynajmniéj przez cztéry lata prowadzone, którém zabezpieczone jest tak jego, jak familii jego utrzymanie.

Jeżeliby przyjęcie odmówionem zostało od zastępstwa gminnego, wówczas rozstrzygać będzie w razie odwołania *polityczna władza nad gminą przełożona.*

§. 40.

Osobne rozporządzenia stanowią, czyli i jakie *należytości* do kasy gminnéj opłacone być winny za przyjęcie do stósunku przynależności gminnéj (§. 38).

cc) Należytości za przyjęcie

§. 41.

Przyjęcie do stósunku przynależności gminnéj *na czas ograniczony nie ma miejsca.* Wszelkie takowe do certyfikatu przyjęcia zamieszczone ograniczenie uważaném być ma za nieważne i nie dodane.

dd) Na jaki czas.

§. 42.

Stanowczo ustanowieni *urzędnicy nadworni i rządowi, duchowni i nauczyciele publiczni* dostępują z objęciem swéj posady służbowéj przynależności téj gminy, w któréj ich posada przekazuje im pobyt stały.

d) W skutek dostąpienia posady publicznéj.

§. 43.

2. Veränderung in der Zuständigkeit. a) Der Ehegatten.

Bei Veränderungen in der Zuständigkeit folgt die Ehefrau, insoferne sie nicht gerichtlich geschieden ist, der Zuständigkeit des Gatten und sie behält auch als Witwe die Zuständigkeit zu jener Gemeinde, in welcher der Gatte zur Zeit seines Ablebens die Zuständigkeit hatte.

Gerichtlich geschiedene oder getrennte Ehefrauen behalten die Zuständigkeit, die sie zur Zeit der gerichtlichen Scheidung oder Trennung hatten.

§. 44

b) Der Eltern.

Bei Veränderungen in der Zuständigkeit der Eltern folgen eheliche und legitimirte Kinder dem Vater und uneheliche der Mutter, insolange sie nicht eigenberechtiget sind.

Die eigenberechtigten Kinder bleiben aber zu jener Gemeinde zuständig, zu der sie bei Erlangung der Eigenberechtigung zuständig waren.

Uneheliche Kinder, welche bei der Verehelichung ihrer Mutter nicht legitimirt werden, behalten, wenn sie auch zur Zeit dieser Verehelichung nicht eigenberechtigt sind, die Zuständigkeit, die sie bis dahin hatten.

§. 45.

c) Tod der Eltern.

Der Tod des ehelichen Vaters oder der unehelichen Mutter ändert nichts an der Zuständigkeit der Kinder.

§. 46.

d) Wegen des Verlustes der Staatsbürgerschaft.

Wer die österreichische Staatsbürgerschaft verliert, wird seiner Zuständigkeit zu einer inländischen Gemeinde dadurch verlustig.

Die gleiche Folge trifft jene Personen, die ihm gesetzlich in der Zuständigkeit folgen, nur dann, wenn auch sie der österreichischen Staatsbürgerschaft verlustig geworden sind.

§. 47.

e) Im Falle der Rückkehr aus dem Auslande.

Sollte eine Person, welche die österreichische Staatsbürgerschaft verloren hat, in Folge von Staatsverträgen wieder übernommen werden müssen, oder sollte sie in den österreichischen Staat, um daselbst zu verbleiben, wiederkehren, und kann deren Uebernahme von einem andern Staate nicht erzielt werden, so tritt sie in die Zuständigkeit zurück, die sie vor dem Verluste der österreichischen Staatsbürgerschaft hatte.

§. 48.

f) Bei Veränderung der Zuständigkeit.

Durch Veränderung der Zuständigkeit hört die bisherige Zuständigkeit auf

§. 49.

g) Im Falle der Erklärung der Ungiltigkeit einer Ehe.

Wird eine Ehe für ungiltig erklärt, so tritt die Frauensperson, die in dieser Ehe gestanden war, in die Zuständigkeit zurück, die sie bis zum Eingehen der Ehe hatte.

§. 43.

Przy *zmianach w przynależności* przysłuża *małżonce*, jeżeli nie jest sądownie od stołu i łoża rozdzieloną, przynależność *małżonka* i jako *wdowa* zatrzyma ona przynależność téj gminy, w któréj zostawał małżonek w czasie śmierci swojéj. 2. Zmiana w przynależności. a) małżonków.

Sądownie rozdzielone lub *rozłączone małżonki* zachowają przynależność, jaką w czasie sądowego rozdziału lub rozłączenia miały.

§. 44.

Przy zmianach w przynależności *rodziców* idą *ślubne* i *legitymowane* dzieci za przynależnością *ojca*, *nieślubne* zaś za przynależnością *matki*, jak długo nie są własno-uprawnione. b) rodziców.

Własno-uprawnione dzieci pozostaną w przynależności téj gminy, do którój przy osiągnieniu własno-uprawnienia należały.

Nie ślubne dzieci, któreby przy *zamęźciu matki* nie były legitymowane, zachowają przynależność, jaką dotąd miały, choćby i w chwili zamęźcia nie były własno-uprawnione.

§. 45.

Śmierć *ojca ślubnego* lub *matki nie ślubnéj* nie zmienia przynależności matki. c) Śmierć rodziców.

§. 46.

Kto *utraca austryjackie obywatelstwo*, traci tém samém i przynależność gminy krajowéj. d) Z powodu utraty obywatelstwa.

Ta sama następność wtedy tylko ściągać się będzie do osób, idących prawnie za jego przynależnością, jeżeli i one utraciły obywatelstwo austryjackie.

§. 47.

Gdyby osoba, która utraciła obywatelstwo austryjackie, w skutek traktatów rządowych znowu przyjętą być musiała, lub też, gdyby *powróciła* do Państwa Austryjackiego, by w niém pozostać, a przyjęcie onéjże od Państwa drugiego nie mogłoby być osiągniętém, wówczas wstępuje nazad w tę przynależność, jaką miała przed utratą obywatelstwa austryjackiego. e) W razie powrotu z zagranicy.

§. 48.

Przez zmianę przynależności ustaje przynależność dotychczasowa. f) Przy zmianie przynależności.

§. 49.

Gdy *małżeństwo* za *nie ważne orzeczoném* będzie, małżonka tego małżeństwa wraca do przynależności, w jakiéj przed zawarciem małżeństwa tego zostawała. g) W razie orzeczenia nieważności małżeństwa.

Ist aber diese Zuständigkeit unbekannt, so verbleibt sie in jener, die ihr bei dem rechtsgiltigen Ausspruche über die Ungiltigkeit der Ehe zukam

§. 50.

b) Verzichtleistung auf die Zuständigkeit zu einer Ortsgemeinde.

Insoferne sich die Verpflichtung einer Ortsgemeinde zur Versorgung eines zu ihr Zuständigen auf die Zuständigkeit desselben zu ihr gründet, wird diese Verpflichtung durch die von ihm ohne Erwerbung der Zuständigkeit zu einer anderen Gemeinde erklärte Verzichtleistung auf die Zuständigkeit nicht aufgehoben. Auch die Veräußerung der Grundbesitzungen, die der zur Gemeinde Zuständige in der Gemeindegemarkung hatte, oder das Aufhören eines Gewerbsbetriebes begründet nicht den Verlust der Zuständigkeit.

§. 51.

3. Heimatlose.

Die Heimatlosen, d. i. Diejenigen, deren Zuständigkeit zu einer bestimmten Gemeinde nicht zu ermitteln ist, sind nach den darüber bestehenden Vorschriften zu behandeln.

§. 52.

III. Zuständigkeit zu einem Gutsgebiete.
1. Wirkung der Sonderung eines Gutsgebietes von einer Ortsgemeinde.

Die Sonderung eines Gutsgebietes von einer oder mehreren Ortsgemeinden bewirkt, daß der Eigenthümer oder lebenslängliche Nutznießer desselben für sich und die, seiner Zuständigkeit folgenden Familienglieder, wenn er zu einer dieser Ortsgemeinden zuständig war, aus dieser Zuständigkeit tritt.

Rücksichtlich aller andern Personen hingegen, welche sich zur Zeit dieser Sonderung auf dem Gutsgebiete befinden, hat die letztere an der Zuständigkeit dieser Personen zu der gedachten oder zu andern Ortsgemeinden nichts zu ändern.

§. 53.

2. Erwerbung der Zuständigkeit.

Die Zuständigkeit zu einem Gutsgebiete, jedoch nur in Absicht auf die öffentlichen Beziehungen, wird erworben:

1. Durch die von dem Gutsbesitzer oder dem hiezu besonders bevollmächtigten Geschäftsleiter des Gutsgebietes ämtlich ausgefertigte Urkunde, mit welcher die Aufnahme in den Verband des Gutsgebietes für Jemanden, der auf dem Gutsgebiete sich bleibend niederläßt, ausdrücklich ausgesprochen wird. Dieselbe erstreckt sich stets, wenn solches auch nicht ausdrücklich in der Urkunde aufgeführt wird, auf die zur Zeit der Aufnahme lebenden, der Zuständigkeit des Familienhauptes folgenden Familienglieder, und zieht die Erlöschung der bis dahin bestandenen Zuständigkeit zu einer Ortsgemeinde oder einem anderen Gutsgebiete nach sich;

2. Durch die Verehelichung eines, zum Gutsgebiete Zuständigen, von dessen Ehegattin;

Gdyby zaś przynależność ta była nie wiadomą, pozostanie w téj przynależności jaka jéj przysłużała w chwili prawomocnego orzeczenia względem nieważności małżeństwa.

§. 50.

O ile obowiązek gminy miejscowéj do zaopatrzenia swego przynależnego zasadza się na przynależności tegoż, obowiązek ten nie będzie zniesionym przez oświadczone *zrzeczenie się przynależności*, bez nabycia takowéj w gminie innéj. Także i *pozbycie posiadłości gruntowych*, jakie przynależny do gminy miał w obszarze onejże, lub *ustanie przedsiębiorstwa przemysłowego* nie pociąga za sobą utraty przynależności.

h) Zrzeczenie się przynależności do gminy miejscowéj.

§. 51.

Nie mający przynależności, t. j. których przynależność do pewnéj jakiéj gminy nie może być wywiedzioną, traktowani być winni wedle przepisów w tym względzie istniejących.

3. Nieposiadający przynależności.

§. 52.

Wyłączenie *obrębu dóbr* od jednéj lub więcéj gmin miejscowych pociąga za sobą ten skutek, iż *właściciel lub dożywotny używacz* onegoż tak co do swéj osoby jak członków familii jego, za jego przynależnością idących, jeżeli należał do jednéj z tych gmin miejscowych, występuje z przynależności téjże.

III. Przynależność do jakiego obrębu dóbr. 1. Skutek oddzielenia obrębu dóbr od gminy miejscowéj

Względem wszystkich innych osób zaś, znajdujących się w czasie oddzielenia tego w obrębie dóbr, toż nie zmienia bynajmniéj przynależności ich do rzeczonéj lub do innych gmin miejscowych.

§. 53.

Przynależność do obrębu dóbr, wszelako tylko pod względem stosunków publicznych, nabytą będzie:

2. Nabycie przynależności.

1. Przez urzędownie ze strony *właściciela gruntu* lub osobno ku temu upełnomocnionego *zawiadowcę* obrębu gruntu wystawiony *dokument*, w którym wyraźnie wyrzeczoném jest *przyjęcie do związku* obrębu gminnego dla osoby, stale siedlisko swoje w obrębie dóbr obierającéj. Takowa rozciąga się zawsze, choćby to nie było wyraźnie wyrzeczoném w dokumencie, do *członków familii* żyjących w czasie przyjęcia, idących za przynależnością głowy familii, i pociąga oraz za sobą zgaśnienie dotychczasowéj przynależności do gminy miejscowéj lub innego obrębu dóbr;

2. Przez *zawarcie ślubów małżeńskich* z przynależnym do obrębu dóbr ze strony *małżonki jego;*

3. Durch die Geburt von dem Kinde einer Person, nach der sich zufolge des §. 44 dessen Zuständigkeit richtet, wenn diese Person zu dem Gutsgebiete zuständig ist.

§. 54.

3. Wirkungen der Erwerbung der Zuständigkeit und Veränderungen in derselben.

Durch die Zuständigkeit zu einem Gutsgebiete wird in Beziehung auf dasselbe für diejenigen, denen diese Zuständigkeit zu Statten kommt, weder ein gemeindliches (Comunal-) Recht, noch die Verpflichtung zur Leistung von Beiträgen zu den Erfordernissen des Gutsgebietes begründet. Uebrigens finden die in den §§. 41, 43 bis 49 und im §. 51 enthaltenen Bestimmungen auch auf die Gutsgebiete Anwendung.

§. 55.

IV. Verfahren.
1. Von Seite der politischen Behörden.

Die Verhandlung und Entscheidung in Angelegenheiten, welche die Zuständigkeit und die hierauf gegründeten Berechtigungen betreffen, gehören lediglich zu dem Geschäftskreise der politischen Behörden.

§. 56.

2. Des Civilrichters.

In soweit jedoch bei diesen Angelegenheiten streitige Fragen des Civilrechtes, z. B. über die eheliche oder uneheliche Geburt, mit einfließen, steht die Entscheidung über diese Fragen dem Civilrichter zu.

§. 57.

3. Schöpfung des Erkenntnisses.

Die untere politische Behörde kann mit einer Entscheidung über die, sei es auf Ansuchen einer Partei, einer Gemeinde oder eines Gutsgebietes oder von Amtswegen zu lösende Frage der Zuständigkeit nur in soweit vorgehen, als die Gemeinde oder das Gutsgebiet, wohin die Zuständigkeit von ihr anerkannt wird, ihr untergeordnet ist.

Erachtet jedoch dieselbe, daß derjenige, um dessen Zuständigkeit es sich handelt, nach den gepflogenen Erhebungen zu einer Gemeinde oder einem Gutsgebiete des Verwaltungsbereiches einer andern politischen Behörde zuständig sei, so hat sie sich an diese Behörde zu wenden. Stimmen beide Behörden in ihrem Erkenntnisse überein, so haben sie die Angelegenheit einverständlich zu erledigen. Kommt aber zwischen denselben eine Uebereinstimmung nicht zu Stande, so ist die Verhandlung der vorgesetzten politischen Landesstelle vorzulegen, welche, wenn ihr beide Behörden untergeordnet sind, darüber entscheidet, wenn aber dieselben zu dem Verwaltungsgebiete verschiedener Länderstellen gehören, sich mit der Landesstelle des andern Verwaltungsgebietes in das Einvernehmen setzt. Findet zwischen den Länderstellen ein einverständliches Erkenntniß Statt, so wird dasselbe ausgefertigt, im entgegengesetzten Falle aber der Gegenstand der Entscheidung des Ministeriums des Innern unterzogen.

3. Przez *urodzenie* ze strony *dziecka* osoby, do któréj się stósuje przynależność onego wedle §. 44, jeżeli osoba ta przynależną była do obrębu dóbr.

§. 54.

3. Skutki nabycia przynależności i zmiany w niéj.

Przez przynależność do obrębu dóbr nie będzie uzasadnioném w stosunku do tegoż dla tych, którym przynależność ta przysłuża, ani *prawo kommunalne*, ani obowiązek do przyczynienia się do potrzeb obrębu dóbr. Zresztą znajdują postanowienia w §§. 41, 43 do 49 i 53 zawarte także i do obrębów dóbr.

§. 55.

IV. Postępowanie. 1. Ze strony władz politycznych.

Pertraktacya i *rozstrzygnienie* w sprawach, dotyczących przynależności i praw na niéj zasadzających się, należą wyłącznie do zakresu władz politycznych.

§. 56.

2. Sędzi cywilnego.

O ile jednak przy sprawach tych zachodzą *kwestye sporne prawa cywilnego*, n. p. względem urodzenia ślubnego albo nieślubnego, rozstrzygnienie w téj mierze przysłuża *sędzi cywilnemu*.

§. 57.

3. Orzeczenie.

Niższa władza polityczna o tyle tylko rozstrzygać będzie kwestyę przynależności bądź to na żądanie strony, gminy lub obrębu dóbr, bądź téż z urzędu, o ile gmina lub obręb dóbr, do którego przynależność przez nią uznana, jéj podporządkowaną jest.

Gdyby jednak sądziła, iż ten, o którego przynależność chodzi, wedle dochodzeń przedsięwziętych, przynależnym jest do gminy lub obrębu dóbr zakresu administracyjnego innéj władzy politycznéj, wówczas udać się winna do téj władzy. Jeżeli obie władze zgadzają się w swém orzeczeniu, natenczas sprawę tę za spólném porozumieniem załatwić mają. Gdyby jednak w téj mierze się nie zgadzały, wówczas pertraktacyja przedłożoną być winna naczelnéj władzy krajowéj politycznéj, która jeżeli obie rzeczone władze jéj są podrzędne, w tym przedmiocie rozstrzygać będzie, jeżeli zaś te należą do okręgu administracyjnego różnych władz krajowych, porozumieć się winna z władzą krajową innego okręgu administracyjnego. Jeżeli między władzami krajowemi, przyjdzie do skutku zgodne orzeczenie, wówczas toż wydaném być winno, w razie przeciwnym zaś przedmiot poddanym będzie pod rozstrzygnienie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Viertes Hauptstück.

Von dem Gemeinde-Eigenthume und Haushalte.

§. 58.

I. Gemeinde-Eigenthum.
1. Pflichten der Gemeinde in Absicht auf dasselbe.

Jeder Gemeinde liegt die genaue Bewahrung, unverminderte Erhaltung und sorgfältige Verwaltung ihres gesammten beweglichen und unbeweglichen Eigenthumes, solches mag, seiner Verwendung nach, als Gemeindevermögen oder Gemeindegut zu betrachten sein (A. B. G. B. §. 288), ob.

§. 59.

2. Verzeichnung desselben.

Dieses gesammte, sowohl bewegliche als unbewegliche Eigenthum der Gemeinde und sämmtliche Gemeinde-Gerechtsame sind genau zu verzeichnen und fortwährend in geordneter Uebersicht zu halten.

Das Verzeichniß (Inventarium) ist wohl aufzubewahren. Jedem Gemeindegliede soll auf Verlangen die Einsicht in dieses Verzeichniß gestattet werden.

§. 60.

3. Inventar.

In diesem Verzeichnisse (Inventar) ist deutlich ersichtlich zu machen:

a) Bei den Gegenständen, von denen das Einkommen an die Gemeindecasse einfließt, ob dasselbe zur Deckung der Gemeinde-Erfordernisse überhaupt oder für bestimmt bezeichnete Zwecke oder Auslagen zu verwenden sei;

b) bei andern Gegenständen, ob die Benützung derselben Jedermann ohne Unterschied oder zwar die Benützung, jedoch nicht das Eigenthum nur bestimmten Classen der Gemeindeglieder und unter welchen Bedingungen zustehe.

Soweit sich diese Verhältnisse auf Urkunden oder Entscheidungen öffentlicher Behörden gründen, sind diese Beweismittel in dem Inventar anzuführen. In jedem Falle ist aber der, zur Zeit der Aufnahme des Inventars stattfindende Besitzstand, die Dauer desselben und, wenn sich ein Herkommen ausgebildet hat, dieses anzugeben.

§. 61.

II. Verwaltung.
1. Hauptgrundsätze.

Für die Verwaltung des Gemeinde-Eigenthums (Gemeindegutes und Gemeindevermögens) hat als Richtschnur zu dienen, daß

1. Die Verwaltung mit der Aufmerksamkeit und dem Eifer eines redlichen Hausvaters zu führen ist;

2. dieselbe von dem ertragsfähigen Vermögen den möglichst großen Ertrag, soweit solcher nachhaltig und mit sorgfältiger Schonung und Erhaltung des Capitals erreichbar ist, zu bezwecken hat, und daß

Rozdział czwarty.

O własności gminnéj i zarządzie.

§. 58.

Każda gmina poleconém sobie ma ścisłe *zachowanie,* niezmniejszone *utrzymanie* i staranne *zarządzanie* całą ruchomą i nieruchomą własnością, bez różnicy, czy ta wedle jéj użycia uważaną być ma jako majątek czy jako dobro gminy (P. K. U. C. §. 288). I. Własność gminy. 1. Obowiązki gminy pod względem téjże własności.

§. 59.

Cała, tak ruchoma jak nieruchoma *własność gminy* i wszelkie *jéj prawa* należycie mają być *spisane* i ciągle w należytéj ewidencyi utrzymane. 2. Spisanie onéjże.

Spis (inwentarz) dobrze zachowanym być ma. Każdemu członkowi gminy dozwoloném będzie na żądanie przejrzenie spisu tego.

§. 60.

W tym spisie (inwentarzu) wyraźnie uwidocznić należy: 3. Inwentarz.

a) co do przedmiotów, od których *dochód* wpływa do kasy gminnéj, czy takowy do pokrycia *potrzeb gminy* w ogólności *lub* na *pewne cele lub wydatki* użytym być ma;

b) co do *innych przedmiotów,* czy *użycie* onychże *każdemu* bez różnicy lub wprawdzie użycie, ale nie własność *pewnym tylko klasom* członków gminy i pod jakiemi warunkami przysługa.

O ile stósunki te zasadzają się na dokumentach lub rozstrzygnieniach władz publicznych, dowody takowe w inwentarzu wyszczególnione być winny. W każdym razie zaś stan posiadłości, istniejący w czasie spisania inwentarza, trwanie onegoż, i jeżeliby się w téj mierze praktyka jaka wyrobiła, i taż wyrażoną być ma.

§. 61.

Przy administracyi własności gminy (dóbr gminy i majątku gminy) za zasadę służyć będzie, iż II. Zarząd. 1. Główne zasady.

1. administracyja prowadzoną być winna z bacznością i gorliwością *rzetelnego gospodarza;*

2. takowa z majątku, dochód przynoszącego osięgnąć powinna jak największy *dochód,* o ile takowy trwale i z staranném oszczędzeniem i utrzymaniem kapitału osięgnąć się da, tudzież iż

3. sowohl dabei, als auch rücksichtlich des im §. 60 unter b bemerkten Gemeindegutes und Vermögens die auf gesetzmäßige Art erworbenen Rechte gewissenhaft zu achten und zu bewahren sind.

§. 62.

2. Benützung des Gemeinde-Eigenthums, wovon der Ertrag nicht an die Gemeinde einfließt.

Bei der Benützung des Gemeinde-Eigenthums, von dem der Ertrag ganz oder zum Theile nicht an die Gemeindecasse einzufließen hat (§. 60, b), ist als Grundsatz zu beobachten, daß, soferne nicht ein anderes Maß rechtsverbindlich vorgezeichnet ist, kein Gemeindeglied aus diesem Eigenthume für sich und die mit ihm in gemeinschaftlicher Haushaltung lebenden Familienglieder einen größeren Nutzen, als zur Deckung seines häuslichen Bedarfes nothwendig ist, beziehe. Wenn sich bei der Benützung dieses Gemeinde-Eigenthumes, nach Deckung der rechtmäßig gebührenden Ansprüche, eine Nutzung ergibt, so ist dieselbe an die Gemeindecasse abzuführen.

§. 63.

3. Verwendung der Ueberschüsse.

Die Jahres-Ueberschüsse, welche die gewöhnlichen Gemeinde-Erfordernisse übersteigen, müssen sogleich mit gesetzlicher Sicherheit fruchtbringend angelegt und, in soferne sie nicht bestimmten Gemeindezwecken gewidmet sind, zum Stammvermögen geschlagen werden.

§. 64.

4. Bewirthschaftung des Grundbesitzes.

Bei der Bewirthschaftung des, der Gemeinde gehörigen Grundbesitzes sind die Gesetze und Anordnungen zu beobachten, welche über die Versetzung in culturfähigen Zustand und über die Erhaltung desselben in diesem Zustande bestehen. Dieß gilt insbesondere von der Erhaltung und forstmäßigen Behandlung der Gemeindewaldungen, in welcher Beziehung sich nach den hierüber bestehenden Gesetzen zu benehmen ist.

§. 65.

5. Veräußerung oder Verpachtung.

Grundbesitzungen und Gerechtsame der Gemeinde dürfen in der Regel nicht anders, als im Wege der öffentlichen Feilbietung veräußert oder verpachtet werden.

§. 66.

6. Verwaltung des Vermögens der Gemeinde-Anstalten.

Dieselben Bestimmungen (§§. 61 bis 65) gelten auch für die Verwaltung des Vermögens der Gemeinde-Anstalten, soweit nicht bei deren Einrichtung etwas Anderes festgesetzt wurde.

§. 67.

7. Verwaltungsjahr der Gemeinden.

Das Verwaltungsjahr der Gemeinden ist dasselbe, als jenes des Staates.

§. 68.

III. Voranschlag der Empfänge und Ausgaben.

1. Verfassung und Feststellung desselben.

Für jede Gemeinde, dann die in ihr bestehenden Gemeinde-Anstalten muß der Voranschlag der Einnahmen und Ausgaben verfaßt und festgestellt werden.

3. tak przy tém, jako téż co się tyczy wspomnionych w §. 60 pod *b* dóbr i majątku gminy sumiennie przestrzegane i zachowane być winny prawa legalnym sposobem nabyte.

§. 62.

Przy użyciu własności gminnéj, z któréj dochód całkiem albo w części nie ma wpływać do kasy gminnéj (§. 60 *b*) za prawidło uważać należy, iż, o ile nie jest inny sposób prawnie wskazanym, żaden członek gminy z téj własności nie może pobiérać ani dla siebie, ani dla członków familii jego, w spólném gospodarstwie z nim żyjących, większego użytku, jak tego pokrycie własnego domu potrzeb wymaga. Gdyby przy użyciu téj własności gminnéj po pokryciu przysłużających prawnych pretensyj, wykazała się korzyść, takowa do kasy gminnéj odwiezioną być winna.

2. Użycie własności gminy, z któréj dochód nie wpływa do kasy gminnéj.

§. 63.

Zwyżki roczne, przewyższające zwyczajne potrzeby gminy, muszą natychmiast z prawném bezpieczeństwem być ulokowane, i oraz, jeżeli nie są na pewne cele gminy przeznaczone, do pierwotnego majątku przyłączone

3. Użycie zwyżek.

§. 64.

Przy *zagospodarowaniu posiadłości gruntowéj,* do gminy należącéj, zachowane być winny ustawy i rozporządzenia, istniejące względem postawienia onéjże w stanie uprawnym i utrzymania stanu tego. Dotyczy się to mianowicie utrzymania i należytego traktowania *lasów gminnych,* pod którymto względem stósować się winno do ustaw w téj mierze istniejących.

4. Zagospodarowanie posiadłości gruntowéj.

§. 65.

Posiadłości gruntowe i *prawa* gminy w powszechności nie mogą inaczéj, jak w drodze publicznéj sprzedaży być *pozbyte* lub *wydzierżawione*

5. Pozbycie lub wydzierżawienie.

§. 66.

Te same postanowienia (§. 61 aż do 65) znajdują zastósowanie także i co do administracyi majątku *zakładów gminnych,* o ile przy założeniu onychże nie jest co innego ustanowioném.

6. Administracyja majątku zakładów gminnych.

§. 67.

Rok administracyjny gmin jest ten sam, co i Państwa.

7. Rok administracyjny gmin.

§. 68.

Dla każdéj gminy, i zakładów gminnych w niéj istniejących, musi *przedukład dochodów i wydatków* być ułożonym i ustanowionym.

III. Przedukład dochodów i wydatków. 1. Ułożenie i ustanowienie onegoż.

§. 69.

2. Zwei oder mehrere Voranschläge für eine und dieselbe Gemeinde. a) In welchen Fällen zu verfassen.

Für eine Gemeinde, die aus zwei oder mehreren, vorher selbstständigen, dann aber zu derselben vereinigten Ortschaften besteht, sind in folgenden Fällen zwei Voranschläge der Einnahmen und Ausgaben, nämlich: für sämmtliche Theile der Gemeinde vereint und für einzelne in ihr begriffene Ortschaften abgesondert zu verfassen.

a) Wenn bei der Vereinigung dieser Ortschaften zu Einer Gemeinde das ihnen gehörende Eigenthum geschieden von der letzteren vorbehalten worden ist, oder auch soferne dieser Vorbehalt nicht stattfand;

b) wenn es sich um Ausgaben unmittelbar örtlicher Beschaffenheit, z. B. Straßenpflasterung, Beleuchtung, Brunnen, Wasserleitungen, Belustigungs- oder Erheiterungsorte u. dgl. handelt, von denen die einverleibten Ortschaften keinen, oder nur einen unverhältnißmäßig geringen Vortheil zu erlangen in der Lage sind.

§. 70.

b) Ueber geschiedenes Eigenthum.

In dem ersten der im §. 69 bemerkten Fälle (a) ist über den Ertrag des, unter dem erwähnten Vorbehalte begriffenen Gemeinde-Eigenthumes ein getrennter Anschlag anzufertigen und in Absicht auf die Verwendung dieses Ertrages zu den unmittelbaren Bedürfnissen der Ortschaft oder Abtheilung, welcher das Eigenthum gehört, dann zu den gemeinschaftlichen Erfordernissen der gesammten Gemeinde, nach demjenigen vorzugehen, was bei der Vereinigung bedungen oder später in rechtskräftiger Art oder durch die bisherige unbestrittene Uebung festgesetzt worden ist.

§. 71.

c) Ueber einzelne Zweige des Aufwandes.

In dem zweiten Falle (§. 69, b) ist der Anschlag der erwähnten Ausgabe unmittelbar örtlicher Beschaffenheit von jenem des übrigen gemeinschaftlichen Aufwandes zu scheiden und es sollen die einverleibten Ortschaften, je nachdem sie von dem Gegenstande dieser Ausgabe keinen oder nur einen sehr geringen Nutzen ziehen, zu deren Bestreitung gar nicht, oder doch nur nach einem billigen minderen Verhältnisse, als die übrigen Theile der Gemeinde und in jedem Falle mit Beobachtung dessen, was bei der Vereinigung bedungen, oder später in rechtskräftiger Art, oder durch die bisherige unbestrittene Uebung festgesetzt worden ist, in Anspruch genommen werden.

§. 72.

2. Einhaltung des Voranschlages.

Bei der Verwaltung der Einnahmen und Ausgaben ist sich genau an den festgesetzten Voranschlag zu halten.

§. 73.

IV. Gemeindebedürfnisse. 1. Bestreitung aus den Einkünften vom Gemeinde-Eigenthume.

Die Gemeindebedürfnisse sind zunächst aus den an die Gemeindecasse einfließenden Einkünften von dem Gemeinde-Eigenthume zu bedecken. (§§. 60 a, 62).

§. 69.

Dla każdéj gminy, składającéj się z *dwóch* lub *kilku* przed tém samodzielnych, późniéj zaś połączonych *miejsc*, powinny w następujących przypadkach ułożone być *dwa przedklady* dochodów i wydatków, to jest: *dla wszystkich części* gminy *razem* a dla *pojedynczych* w niéj zamkniętych miejsc *oddzielnie:*

2. Dwa lub więcéj przedukładów dla jednéj i téj saméj gminy.

a) W których przypadkach ułożone być winny.

a) jeżeli przy połączeniu tych miejsc w jednę gminę *własność* do nich należąca jako *oddzielna* od téjże zastrzeżoną została, lub też o ile zastrzeżenie to nie miało miejsca;

b) jeżeli idzie o wydatki *natury bezpośrednio lokalnéj*, np. na brukowanie ulic, oświetlenie, studnie, wodociągi, miejsca zabawy i t. p, z których miejsca wcielone żadnéj nie doznają korzyści albo stosunkowo bardzo mało.

§. 70.

W piérwszym z przypadków w §. 69 wspomnionych *(a)* zrobiony być ma względem dochodu własności gminnéj, zastrzeżeniem wspomnionêm objętéj układ oddzielny, a pod względem użycia dochodu tego do bezpośrednich potrzeb miejsca lub oddziału, do którego majątek należy, tudzież do spólnych potrzeb całéj gminy, wedle tego postępować, co przy połączeniu umówionêm lub późniéj w sposób prawomocny lub też dotychczasowym zwyczajem niezaprzeczonym ustalonêm zostało.

b) Względem wydzielonéj własności.

§. 71.

W drugim przypadku (§. 69, *b)* układ rzeczonego wydatku natury bezpośrednio - lokalnéj wyłączonym być ma od reszty spólnego nakładu, a wcielone miejsca, o ile z przedmiotu wydatku takowego albo wcale żadnéj nie mają korzyści albo bardzo mało, do opędzenia onegoż albo wcale nie będą zobowiązane, albo też tylko wedle słusznego stósunku mniejszego jak przy innych częściach gminy, a w każdym razie z zachowaniem tego, co przy połączeniu zostało umówionêm, lub późniéj w sposób prawomocny, lub dotychczasowym zwyczajem niezaprzeczonym było ustalonêm.

c) Względem pojedynczych gałęzi wydatku.

§. 72.

Przy *administracyi* dochodów i wydatków ściśle trzymać się należy *przedukładu* ustanowionego.

2. Stósowanie się do przedukładu.

§. 73.

Potrzeby gminy pokryte być winny najprzód z wpływających do kasy gminnéj dochodów z własności gminnéj (§§. 60 *a*, 62).

IV. Potrzeby gminy.
1. Opędzenie z dochodu z własności gminnéj.

§. 74.

2. Einzelne Classen der Gemeindeglieder berührende Auslagen.

Auslagen, welche nur das Interesse einzelner Classen der Gemeindeglieder betreffen, sind von diesen zu tragen und es dürfen hiezu ohne besonderen Rechtsgrund Einkünfte der Gemeinde, die nicht für diese Auslage rechtmäßig bestimmt sind, nicht verwendet werden (§. 63).

§. 75.

3. Verwendung der für eine besondere Widmung bestimmten Einkünfte.

Einkünfte, die eine besondere Widmung, z. B. für Armenversorgung, haben, dürfen dieser Widmung nicht entzogen werden.

§. 76.

4. Deckung durch Darleihen.

Finden die nothwendigen Ausgaben der Gemeindecasse durch die Einnahmen vom Gemeinde-Eigenthume nicht die vollständige Bedeckung, so kann, soferne es sich um die Aufbringung eines vorübergehenden Erfordernisses oder um eine Auslage, wodurch ein Vermögen für die Gemeinde erworben oder ein Capital angelegt wird, handelt, für die Bedeckung im Wege eines Anleihens gesorgt werden.

§. 77.

5. Durch Auflagen.

Entsteht hingegen der Abgang aus anderen wiederkehrenden Ausgaben, als jenen, die zu einer Capitals-Anlage erfolgen, so darf die Bedeckung, mit Beobachtung der gesetzlichen Anordnungen, im Wege der Auflagen gesucht werden.

§. 78.

V. Auflagen für wiederkehrende Ausgaben. 1. Arten der Auflagen.

Die Arten dieser Auflagen sind:

1. Eine Geldleistung von Seite derjenigen, welche die Aufnahme in den Gemeindeverband oder das Recht zur Theilnahme am Gemeindegute oder an einem der gemeinschaftlichen Benützung Einzelner unterliegenden Gemeindevermögen erhalten;

2. Arbeitsleistungen (Dienste) für Gemeinde-Erfordernisse;

3. Zuschläge zu den bestehenden directen Steuern oder zur Verzehrungssteuer;

4. andere für den Staat nicht eingeführte Abgaben.

§. 79.

2. Leistungen für die Aufnahme in den Gemeindeverband oder für den Genuß eines Gemeinde-Eigenthums.

Die Bedingungen, unter denen die Einhebung einer Geldleistung für die Aufnahme in den Gemeindeverband oder für die Zulassung zur Theilnahme am Genusse eines Gemeinde-Eigenthums stattfindet, und überhaupt die näheren Bestimmungen über diese Arten der Deckung von Gemeindebedürfnissen werden durch besondere gesetzliche Anordnungen festgestellt.

§. 80.

3. Arbeitsleistungen und Dienste.

Von den Arbeitsleistungen und Diensten oder deren Ablösung für Gemeindezwecke sind die in den §§. 29 und 289 bezeichneten Personen frei zu lassen.

§. 74.

Wydatki, dotyczące tylko interesu pojedynczych *klas* członków gminy, opędzone być mają przez te klasy, a bez szczególnego prawnego powodu nie mogą być do tego użyte dochody gminy, nie przeznaczone prawnie na wydatek takowy (§. 63).

2. Wydatki, dotyczące pojedynczych klas członków gminy.

§. 75.

Dochody, mające *szczególne przeznaczenie*, n. p. na zaopatrzenie ubogich, nie mogą tego przeznaczenia być pozbawione.

3. Użycie dochodów szczególne przeznaczenie mających.

§. 76.

Jeżeli potrzebne wydatki kasy gminnéj nie są zupełnie pokryte przez dochody z własności gminnéj, wówczas, o ile chodzi o opędzenie potrzeby przechodniéj, lub o wydatek, przez któryby gmina majątek nabyła lub kapitał ulokowała, staranie mieć należy o pokrycie na drodze *pożyczki*.

4. Pokrycie przez pożyczkę.

§. 77.

Jeżeli zaś brak pochodzi z innych *wydatków powtarzających się*, a nie takich, któreby do lokacyi kapitału służyły, wówczas pokrycie w drodze *nałożenia podatku* może być przeprowadzone, z zachowaniem rozporządzeń prawnych.

5. Przez nałożenie podatku.

§. 78.

V. Nałożenie na pokrycie powtarzających się wydatków. 1. Rodzaje nałożenia.

Rodzaje tego nałożenia są:

1. *Prestacya pieniężna* ze strony tych, którzy przyjęci zostali do związku gminnego lub uprawnieni są *do udziału w dobrach gminnych* lub majątku gminnym, *służącym do spólnego użycia;*

2. *prestacye robót* (służby) dla potrzeb gminy;

3. *dodatki* do istniejących podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego;

4. inne dla Państwa nie zaprowadzone *daniny*.

§. 79.

Warunki, pod jakiemi *prestacya pieniężna* miejsce ma za *przyjęcie do związku gminnego lub za przypuszczenie do udziału w użytkowaniu z własności gminnéj*, a ogólnie bliższe postanowienia względem tych rodzajów pokrycia potrzeb gminy, ustanowione zostaną szczególnemi prawnemi zarządzeniami.

2. Prestacye za przyjęcie do związku gminnego lub za użytkowanie z własności gminnej

§. 80.

Od *prestacyi robót i służb* lub ich reluicyi dla celów gminy wolnemi będą osoby, w §§. 29 i 289 wskazane.

3. Prestacye robót i służby

§. 81.

4. Zuschläge. a) Zur directen Steuer.

In der Regel haben Zuschläge zur directen Steuer von dem, mit dem §. 28 unter 1 bis 4 bezeichneten steuerpflichtigen Einkommen das Mittel zur Deckung der in anderen Wegen nicht gedeckten Gemeinde-Erfordernisse abzugeben.

§. 82.

b) Zur Verzehrungssteuer.

Zuschläge zur Verzehrungssteuer können, außerhalb der für die Einhebung dieser Abgabe geschlossenen Städte, nur in soferne stattfinden, als es nicht möglich ist, durch Zuschläge zu den directen Steuern, ohne eine übermäßige Belastung der Steuerpflichtigen, das Erforderniß zu bedecken. In jedem Falle darf aber durch den Zuschlag zur Verzehrungssteuer bloß der Verbrauch im Orte und nicht die Production und der Handelsverkehr getroffen werden.

§. 83.

c) Bedingung der Einhebung.

Zuschläge für Gemeinde-Erfordernisse, zur directen Besteuerung, soweit dieselben das durch besondere Anordnungen bestimmte Ausmaß überschreiten, oder Zuschläge zur Verzehrungssteuer, können ohne Bewilligung der Staatsbehörden nicht auferlegt werden.

Diese Bewilligung wird stets für bestimmte Steuergattungen und mit einem bestimmten Ausmaße, über das von der Gemeinde nicht hinausgegangen werden darf, ausgesprochen. Sie wird für eine bestimmte Anzahl Jahre oder auf unbestimmte Zeit ertheilt. In dem letzteren Falle muß um die Erneuerung der Bewilligung eingeschritten werden, so oft der Zuschlag auf andere Gegenstände ausgedehnt oder übertragen oder auf ein höheres Ausmaß gesetzt werden soll, als die ertheilte Bewilligung enthielt.

§. 84.

d) Ausmaß.

Das Ausmaß der Steuerzuschläge hat in der Regel für den ganzen Umfang jeder Gemeinde ein gleiches zu sein.

Eine Verschiedenheit in demselben findet jedoch für einzelne Gemeindebestandtheile, in Absicht auf die Zuschläge zur directen Besteuerung, Statt, wenn bei Anwendung der §§. 69, 70, 71, in Folge des hieraus sich ergebenden minderen Erfordernisses einzelner Gemeindebestandtheile, für diese ein minderes Zuschlagsausmaß entfällt. In wieferne einzelne Arten von Steuerpflichtigen oder einzelne Steuergattungen den Zuschlägen entweder gar nicht oder nach einem anderen als dem allgemeinen Ausmaße unterworfen werden können, bestimmen besondere Anordnungen.

§. 85.

e) Art der Einhebung.

Die Steuerzuschläge werden, vereint mit der Abgabe, zu der sie hinzugegeben wurden, durch dieselben Organe, dann Mittel der Einhebung und Execution, als die gedachte Abgabe selbst, eingehoben. Auch die Einhebung anderer öffentlicher

§. 81.

W powszechności mają *dopłaty do podatku bezpośredniego* od dochodu, §. 28 pod 1 do 4 oznaczonego, być środkiem do pokrycia potrzeb gminy, inną drogą niepokrytych.

4. Dopłaty. a) do podatku bezpośredniego.

§. 82.

Dopłaty do podatku konsumcyjnego mogą poza miastami, co do pobierania opłaty téj zamkniętemi, o tyle tylko mieć miejsce, o ile przez dodatki do podatków bezpośrednich, bez wielkiego obciążenia podatkujących potrzeby pokryć się nie dają. Na wszelki sposób zaś przez dopłatę do podatku konsumcyjnego tylko konsumcya w miejscu nie zaś produkcya i obrót handlowy obciążone być winny.

b) do podatku konsumcyjnego.

§. 83.

Dopłaty dla potrzeb gminy do podatku bezpośredniego, o ile takowe przechodzą wymiar osobnemi rozporządzeniami zakreślony, albo dopłaty do podatku konsumcyjnego, nie mogą *bez zezwolenia władz rządowych* być nałożone.

c) Warunek pobierania.

Zezwolenie to opiewać będzie zawsze na pewne gatunki podatku z oznaczeniem pewnego wymiaru, którego gmina przekraczać nie może. Udzieloném będzie na pewną liczbę lat lub na czas nieokreślony. W ostatnim razie żądać należy odnowienia pozwolenia, ile razyby dopłata na inne przedmioty miała być rozciągnioną lub przeniesioną lub na wyższy wymiar postawioną, jak o tém nadane pozwolenie opiewa.

§. 84.

Wymiar dopłat do podatku w powszechności jednaki być ma na *cały obręb* każdéj gminy.

d) Wymiar.

Różność w wymiarze będzie atoli mieć miejsce dla pojedynczych części gminy, pod względem dopłat do podatku bezpośredniego, jeżeli przy zastósowaniu §§. 69, 70, 71, z powodu wykazującéj się mniejszéj potrzeby pojedynczych części gminy, przypada na nie mniejszy wymiar dopłaty. O ile pojedyncze klasy podatkujących lub pojedyncze gatunki podatku dopłatom albo wcale ulegać nie mogą albo wedle innego jak wymiaru powszechnego, o tém osobne rozporządzenia stanowić będą.

§. 85.

Dopłaty do podatku pobierane będą wraz z podatkiem, do którego dodane zostały przez te same *organa* i przez te same *środki pobierania i exekucyi*, jak sam podatek wspomniony. Także i pobieranie *innych podatków publicznych*, o

e) Sposób pobierania.

Abgaben, in soferne sie den Gemeinden für ihre Erfordernisse bewilligt werden, sind durch dieselben Maßregeln und nach gleichen Grundsätzen, als die für den Staat bestehenden Steuern gleicher Art einzuheben.

§. 86.

5. Eigene Abgaben.

Die Einführung eigener für die Staatserfordernisse nicht bestehender Abgaben ist nur ausnahmsweise, wo unabweisliche Bedürfnisse auf keine andere Art die Bedeckung erlangen können, zulässig und bedarf, soweit nicht eine eigene kaiserliche Ermächtigung dem Ministerium des Innern ertheilt wird, der besonderen kaiserlichen Bewilligung.

§. 87.

VI. Rechnungslage.

Längstens zwei Monate nach Beendigung des Verwaltungsjahres ist die Rechnung über die Empfänge und Ausgaben der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten zu legen.

§. 88.

VII. Besondere Instructionen.

Besondere Instructionen werden über die Errichtung der Inventarien, über die Verwaltung und Benützung des Eigenthums der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten, über die Anfertigung der Voranschläge und Jahresrechnungen, über die Cassengebarung, Rechnungslegung und Controle die nähere Belehrung an die Hand geben.

Fünftes Hauptstück.

Von der Wirksamkeit der Ortsgemeinden und Gutsgebiete in öffentlichen Angelegenheiten.

§. 89.

I. Pflicht der Besorgung öffentlicher Angelegenheiten.
1. Nach dem ordentlichen Geschäftskreise der Ortsgemeinden.

Jede Ortsgemeinde ist verpflichtet, in öffentlichen Angelegenheiten für die Vollziehung derjenigen Geschäfte Sorge zu tragen, die durch allgemeine Anordnungen den Ortsgemeinden zur Besorgung zugewiesen werden. Diese Geschäfte bilden den ordentlichen Geschäftskreis der Ortsgemeinden in öffentlichen Angelegenheiten. In gleicher Art liegt den Gutsgebieten diese Verpflichtung ob.

§. 90.

2. Ueber besondere Aufträge.

Nebst den in dem ordentlichen Geschäftskreise der Ortsgemeinden begriffenen Verrichtungen sind die Staatsbehörden auch berufen, die Ortsgemeinden und Gutsgebiete in öffentlichen Angelegenheiten, durch welche Bewohner des Ortes oder daselbst gelegene Besitzungen oder überhaupt örtliche Interessen berührt werden, zur Hilfeleistung mit den für die Besorgung der öffentlichen Angelegenheiten ohnehin vorhandenen Kräften innerhalb des Gemeinde- oder Gutsgebiets-Umfanges in Anspruch zu nehmen.

ile takowe gminom dla pokrycia ich potrzeb są dozwolone, pobierane być winny za pomocą tych samych środków i wedle tych samych zasad, jak tego samego rodzaju podatki dla Państwa istniejące.

§. 86.

Zaprowadzenie *własnych* dla potrzeb Państwa nie mających miejsca *podatków* wyjątkowo tylko, gdzie niezbędne potrzeby żadnym innym sposobem nie mogą być pokryte, może być przypuszczoném i wymaga, o ile nie jest już udzielone własne Cesarskie upoważnienie Ministerstwa spraw wewnętrznych, *osobnego Cesarskiego pozwolenia.* 5. Własne podatki.

§. 87.

Najdaléj *dwa miesiące* po ukończeniu roku administracyjnego *rachunek* składać należy *względem dochodów i wydatków* gminy i zakładów gminnych. VI. Skład rachunków.

§. 88.

Osobne instrukcye podadzą bliższe objaśnienie o ułożeniu *inwentarzów, o administracyi i użyciu* własności gminy i zakładów gminnych, o sporządzeniu *przedukładów i rachunków rocznych, o zawiadywaniu kasowém, składaniu rachunków i kontroli.* VII. Osobne instrukcye.

Rozdział piąty.

O działalności gmin miejscowych i obrębów dóbr w sprawach publicznych.

§. 89.

Każda gmina obowiązaną jest, *w publicznych sprawach* staranie mieć o wykonanie tych czynności, które powszechnemi rozporządzeniami przekazane są gminom miejscowym do załatwienia. Czynności te stanowią *zwyczajny zakres czynności gmin miejscowych* w sprawach publicznych. W równy sposób i obręby dóbr tę powinność na sobie mają. I. Obowiązek załatwienia spraw publicznych. 1. Wedle zwyczajnego zakresu gmin miejscowych.

§. 90.

Oprócz czynności leżących w zwyczajnym zakresie gmin miejscowych powołane są także władze rządowe żądać od gmin miejscowych i obrębów dóbr w sprawach publicznych, dotyczących mieszkańców miejsca lub położonych tamże posiadłości lub ogólnie interesów miejscowych, pomocy sił bez tego już do załatwienia spraw publicznych istniejących wewnątrz terytoryum gminy lub obrębu dóbr. 2. Za szczególném zleceniem

Hält sich die Ortsgemeinde oder das Gutsgebiet durch die Uebertragung eines Geschäftes für beschwert, so darf zwar deßwegen die Vollziehung des ertheilten Auftrages nicht unterlassen, es kann sich aber an die höhere Behörde um Aenderung der Verfügung gewendet werden.

§. 91.

3. Geschäfte des ordentlichen Geschäftskreises.

In dem ordentlichen Geschäftskreise der Ortsgemeinden sind für die öffentlichen Angelegenheiten begriffen:

a) Die Kundmachung der Gesetze und allgemeinen Anordnungen;

b) die Handhabung der Ortspolizei, soweit nicht dafür eigene landesfürstliche Behörden, Aemter und Wach-Anstalten bestellt sind;

c) zum Behufe der Erfüllung öffentlicher Verpflichtungen der Einwohner einer Gemeinde in dem Maße, als besondere Vorschriften es festsetzen:

1. Die Mitwirkung bei der Militär-Conscription und Recrutirung; und
2. deßgleichen bei der Militär-Einquartierung und Stellung der Vorspann;
3. die Einhebung und Abfuhr der directen Steuern;
4. die Beistandleistung bei der Handhabung der indirecten Besteuerung.

Besondere gesetzliche Anordnungen bestimmen:

d) Die den Gemeinden für gerichtliche Angelegenheiten obliegenden Amtshandlungen und Hilfeleistung;

e) ob und in welchem Umfange dem Gemeindevorstande die Ausübung einer Strafgewalt über andere Personen, als die Gemeindebeamten und Diener, verliehen werde;

f) die Wirksamkeit der Gemeinden in Schulsachen.

§. 92.

II. Maßregeln zur Erfüllung dieser Pflicht. 1. Bestellung des erforderlichen Personales. a) Im Allgemeinen.

Zur Besorgung der Geschäfte und Verrichtungen, welche Geschäftsübung und schriftliche Behandlung voraussetzen, sind die Ortsgemeinden und Gutsgebiete verpflichtet, soweit es erforderlich ist, das geeignete Personale zu bestellen.

§. 93.

b) Eines eigenen Amtes für eine Ortsgemeinde allein.

In Ortsgemeinden, welche die erforderlichen Mittel besitzen, und deren Geschäfte von hinreichender Bedeutung sind, bildet dieses Personale für sich ein eigenes Amt.

§. 94.

c) Bestellung einer gemeinschaftlichen Amtsführung für mehrere Ortsgemeinden und Gutsgebiete.

Andere Ortsgemeinden können, soweit das Erforderniß eintritt, mit einer oder mehreren anderen Ortsgemeinden, oder im beiderseitigen Einverständnisse mit einem oder mehreren Gutsgebieten, unter Genehmigung der Staatsbehörde, für die Besorgung der öffentlichen Angelegenheiten zur Bestellung einer gemeinschaftlichen Amtsführung vereinigt werden.

Jeżeliby gmina miejscowa lub obrąb dóbr z powodu poruczenia jakiéj czynności obciążoną być się sądziła, tedy nie będzie wprawdzie mogła uchylić się od wykonania danego sobie polecenia; atoli udać się może do wyższéj władzy o zmianę rozporządzenia.

§. 91.

Do *zwyczajnego zakresu gmin miejscowych* dla spraw publicznych należy: 3. Czynności zwyczajnego zakresu.

a) *obwieszczenie ustaw* i rozporządzeń powszechnych;

b) *wykonywanie policyi miejscowéj*, o ile w téj mierze nie są ustanowione własne Cesarskie władze, urzędy i zakłady strażowe;

c) *celem wypełnienia publicznych obowiązków* mieszkańców gminy, o ile to osobnemi przepisami ustanowioném jest:

1. Spółdziałanie przy *konskrypcyi wojskowéj* i rekrutacyi; a
2. niemniéj przy *kwaterunku wojska* i dostawieniu podwody;
3. pobieranie i odwożenie *podatków bezpośrednich;*
4. pomoc ku przeprowadzeniu *opodatkowania pośredniego.*

Szczególne prawne rozporządzenia stanowią:

d) o czynnościach urzędowych i pomocy, jaką gminy *w sprawach sądowych* dawać są obowiązane;

e) czy i w jakiéj objętości przełożony gminy *wykonywać będzie władzę karną* nad innemi osobami, prócz urzędników i sług gminnych;

f) o zakresie gmin *w sprawach szkolnych.*

§. 92.

Do załatwienia czynności i sprawunków, wymagających *wprawności i pismiennego traktowania*, obowiązane są gminy miejscowe i obręby dóbr, o ile tego wymaga potrzeba, ustanowić zdolne ku temu personale. II. Środki do wykonania obowiązku tego. 1. Ustanowienie potrzebnego personalu. *a)* w powszechności.

§. 93.

W gminach miejscowych, posiadających *środki potrzebne*, których czynności znaczniejszéj są objętości, tworzy personale to własny dla siebie urząd. *b)* własnego urzędu wyłącznie dla gminy miejscowéj.

§. 94.

Inne gminy miejscowe, gdzie tego wymaga potrzeba, mogą z jedną lub kilkoma innemi gminami miejscowemi, lub też w porozumieniu z jednym lub kilkoma obrębami dóbr, z przyzwoleniem władzy rządowéj, celem sprawowania czynności publicznych połączyć się do ustanowienia spólnego prowadzenia urzędu. *c)* Ustanowienie spólnego urzędu dla kilku gmin miejscowych i obrębów dóbr

§. 95.

2. Grundsatz für die Vollziehung dieser Anordnungen.

Bei der Vollziehung der in den §§. 92, 93, 94 enthaltenen Anordnungen hat den Behörden das Erforderniß einer geordneten Besorgung des öffentlichen Dienstes, zugleich aber auch die möglichste Einschränkung des die einzelnen Gemeinden und Gutsgebiete treffenden Aufwandes auf das unvermeidliche Erforderniß zur Richtschnur zu dienen.

Sechstes Hauptstück.

Von der Aufsicht über das Gemeindewesen.

§. 96.

1. Behörden, welche die Aufsicht führen.

Die Staatsbehörden führen die Aufsicht über das Gemeindewesen, über die Verwaltung der Gemeinde-Angelegenheiten und über die Besorgung der den Ortsgemeinden zugewiesenen öffentlichen Angelegenheiten.

Das Gesetz bestimmt, welcher Behörde jede Gemeinde für die Ausübung dieser Aufsicht unmittelbar untergeordnet ist.

Diese Behörde wird in dem Gesetze durch den Ausdruck „vorgesetzte Behörde" bezeichnet.

§. 97.

2. Amtsbefugnisse derselben.

Die vorgesetzte Behörde wacht, daß keine Ueberschreitung des den Gemeinden zugewiesenen Geschäftskreises stattfinde, die Gemeinde-Angelegenheiten den Gesetzen gemäß verwaltet, der Haushalt ordnungsmäßig geführt und die der Ortsgemeinde in öffentlichen Angelegenheiten obliegenden Pflichten erfüllt werden.

Sie kann zu diesem Zwecke in alle Gemeindeverhandlungen Einsicht nehmen, den Versammlungen und Berathungen der Gemeindevertreter durch einen Abgeordneten beiwohnen, die Erstattung von Aufklärungen und Rechtfertigungen, sowie die Vorlage von Urkunden, Rechnungen und anderen Schriften verlangen und den Stand der Cassegebarung und der Geschäftsführung der Gemeinde einer Untersuchung unterziehen.

§. 98.

3. Verhandlungen, die diesen Behörden vorzulegen sind.

Das Gesetz bestimmt, über welche Angelegenheiten die Verhandlungen der vorgesetzten Behörde zur Prüfung und Entscheidung vorgelegt werden müssen, ohne oder gegen welche die Vollziehung gefaßter Beschlüsse von Seite der Gemeinde nicht stattfinden darf.

§. 99.

4. Amtshandlungen der vorgesetzten Behörde.
a) Im Allgemeinen.

Die vorgesetzte Behörde prüft die ihr vorgelegten Verhandlungen, läßt dieselben, soferne es nothwendig erkannt wird, durch unmittelbare Erhebungen an Ort und Stelle oder in anderer Art auf dem kürzesten Wege ergänzen, kann, wenn die Aufklärung der

§. 95.

Przy wykonaniu rozporządzeń, zawartych w §§. 92, 93 i 94 służyć będzie władzom za prawidło *potrzeba porządnego sprawowania służby publicznéj*, a oraz *jak najściślejsze ograniczenie wydatku* na niezbędną potrzebę, przypadającego na pojedyncze gminy i obręby dóbr. 2. Zasada co do wykonania tych rozporządzeń.

Rozdział szósty.

O nadzorze co do rzeczy gminnéj.

§. 96.

Władze rządowe mają dozór nad rzeczą gminną, nad administracyą spraw gminnych i nad załatwianiem spraw publicznych, gminom poruczonych. 1. Władze dozór prowadzące.

Ustawa zarządza, któréj władzy każda gmina co do wykonania dozoru tego wprost jest podporządkowaną.

Władza ta oznaczona będzie w ustawie wyrazem *„władza przełożona“*.

§. 97.

Władza przełożona *czuwać będzie*, ażeby *żadne przekroczenie zakresu* gminom przekazanego nie miało miejsca, ażeby sprawy gminne *wedle ustaw* były administrowane, zarząd gospodarski należycie był prowadzony, i obowiązki gminy miejscowéj w *sprawach publicznych* były wykonane. 2. Prawa onychże.

Tym końcem może takowa we wszystkie rozprawy gminne *wglądać*, przy *zgromadzeniach i naradach* zastępców gminy przez delegowanego obecnym być, *objaśnień* i *usprawiedliwień*, jako też przedłożenia dokumentów, rachunków i innych pism żądać, i stan zawiadowania kasowego równie jak sprawowania interesów gminy rewizyi swéj poddać.

§. 98.

Ustawa stanowi, względem których spraw rozprawy muszą władzy przełożonéj do rozpoznania rozstrzygnienia być przedłożone, bez którego i przeciw któremu wykonanie powziętych uchwał ze strony gminy nie może mieć miejsca. 3. Rozprawy, które władzom tym przedłożone być winny.

§. 99.

Władza przełożona rozpozna rozprawy jéj przedłożone, każe takowe, o ile to za potrzebne uzna, przez bezpośrednie dochodzenia, na miejscu lub w inny sposób na drodze najkrótszéj uzupełnić, może, gdy tego wyjaśnienie rzeczy wy- 4. Czynności urzędowe władzy przełożonéj. a) w powszechności.

Sache es erheischt, Sachverständige und andere vertrauenswürdige Personen vernehmen, unterzieht, wenn der Gegenstand eine höhere Entscheidung erfordert, denselben dieser Entscheidung und schöpft in anderen Fällen unmittelbar, mit Freilassung des Recurses an die höhere Behörde, ihr Erkenntniß nach demjenigen, was sie den Gesetzen, dem Wohle der Gemeinde und den dabei betheiligten öffentlichen Zwecken gemäß findet.

§. 100.

b) Ueber gesetzwidrige Beschlüsse oder Verfügungen.

Kommt die vorgesetzte Behörde zur Kenntniß, daß von der Gemeindevertretung Beschlüsse gefaßt, oder von dem Gemeindevorstande (§§. 122, 257) Verfügungen erlassen wurden, die den Gesetzen und allgemeinen Anordnungen oder den besonderen Weisungen und Aufträgen der vorgesetzten Behörden widerstreiten, so kann sie die Vollziehung solcher Beschlüsse oder Verfügungen untersagen.

§. 101.

c) In privatrechtlichen Angelegenheiten der Gemeinde.

Ist eine Angelegenheit privatrechtlicher Natur zwischen der Gemeinde oder einer ganzen Classe von Gemeindegliedern oder einzelnen derselben streitig, und sind die Verhältnisse von solcher Beschaffenheit, daß die Unbefangenheit der gesetzlichen Gemeindevertreter oder eines erheblichen Theiles derselben zweifelhaft erscheint, so kann die vorgesetzte Behörde, wenn eine gütliche Ausgleichung nicht zu Stande kommt, einen Vertreter für die Gemeinde zur Austragung der Sache auf dem Rechtswege von Amtswegen bestellen, um eine unbefangene und eifrige Vertretung der Gemeinde-Interessen zu erzielen.

§. 102.

d) Wegen Vernachlässigung der gesetzlichen Verpflichtung.

Vernachlässigt eine Gemeinde, ungeachtet der an sie ergangenen Erinnerung, oder verweigert sie ihr gesetzlich obliegende Verpflichtungen zu erfüllen; so wendet die vorgesetzte Behörde innerhalb ihres Wirkungskreises die zur Erzielung der gesetzmäßigen Ordnung durch die Gesetze eingeräumten Maßregeln an und trifft auf Kosten und Gefahr der Gemeinde die erforderliche Abhilfe.

§. 103.

5. Aufsicht über die Gutsgebiete.

Derselben Aufsicht der vorgesetzten Behörde unterliegen die Gutsgebiete in Absicht auf die Besorgung der ihnen zugewiesenen öffentlichen Angelegenheiten

maga, zasięgnąć zdania biegłych i innych osób zaufania godnych, podda, gdy przedmiot wyższego żąda rozstrzygnienia, takowy rozstrzygnieniu temu, i wyrokuje we wszystkich innych przypadkach bezpośrednio, z zostawieniem wolności rekursu do władzy wyższéj, wedle tego, co za zgodne uznaje z ustawami, dobrem gminy i celami publicznemi przytém interesowanemi.

§. 100.

Jeżeli władza przełożona poweźmie wiadomość, iż *zastępstwo gminy* powzięło *uchwały*, lub *przełożony gminy* (§§. 122, 257) wydał *rozporządzenia*, sprzeciwiające się ustawom i powszechnym zarządzeniom lub szczególnym zleceniom i nakazom władz przełożonych, natedy zakazać może wykonanie takich uchwał lub rozporządzeń. b) względem uchwał lub zarządzeń nieprawnych.

§. 101.

Jeżeli zachodzi spór w sprawie natury prywatnéj między gminą a całą klasą lub pojedynczymi członkami gminy, a stósunki w takim znajdują się stanie, iżby bezparcyjalność prawnych zastępców gminy lub znacznéj ich części podlegała wątpliwości, wówczas władza przełożona, gdyby dobrowolna ugoda nie przyszła do skutku, ustanowić winna *z urzędu zastępcę* dla gminy do załatwienia rzeczy na drodze prawa, by osiągnąć bezparcyjalne i gorliwe interesów gminnych zastępstwo. c) w sprawach prywatnych gminy.

§. 102.

Jeżeli gmina, mimo napomnienia *zaniedbuje* lub wzbrania się wypełnić obowiązki prawem przepisane; wówczas władza przełożona w obrębach zakresu swego użyje środków prawnych do osiągnienia porządku prawnego i zarządzi na koszt i niebezpieczeństwo gminy potrzebne środki zaradcze. d) z powodu zaniedbania obowiązku prawnego.

§. 103.

Temuż dozorowi władzy przełożonéj ulegają *obręby dóbr* pod względem załatwiania *spraw publicznych onymże przekazanych*. 5. Dozór nad obrębami dóbr.

Zweiter Theil.

Gemeinde-Verfassung.

Erster Titel.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 104.

1. Begriff der Gemeinde-Ordnung.

Der Inbegriff der gesetzlichen Bestimmungen über die innere Verfassung der Ortsgemeinden, d. i. über die Bildung, Gliederung, den Zusammenhang und die Handhabung der in denselben für die Gemeindevertretung und die Besorgung der gemeindlichen und öffentlichen Angelegenheiten bestehenden Einrichtungen bildet die Gemeinde-Ordnung.

§. 105.

2. Hauptgrundsatz der inneren Gemeindeverfassung.

In jeder Ortsgemeinde hat ein Gemeindevorsteher und unter seiner gemeinschaftlichen Leitung der Gemeindevorstand und die Gemeindevertretung zu bestehen.

§. 106.

3. Arten der Gemeinde-Ordnungen.

Nach der Beschaffenheit der inneren Verfassung der Gemeinden ist die Gemeinde-Ordnung eine zweifache: Die Städte-Ordnung und die Landgemeinde-Ordnung.

§. 107.

4. Gemeinde-Ordnungen für einzelne Verwaltungsgebiete.

Auf der Grundlage des gegenwärtigen Gesetzes werden in den Verwaltungsgebieten, für die dasselbe Wirksamkeit erhält, mit Berücksichtigung der besonderen Landesverhältnisse und nach Maßgabe des Erfordernisses Gemeinde-Ordnungen erlassen werden.

§. 108.

5. Orts-Statute.

Treten bei einer Ortsgemeinde besondere Verhältnisse ein, welche eine Ergänzung der ihre Einrichtung regelnden Gemeinde-Ordnung oder eine Abweichung von einzelnen Anordnungen des Gesetzes rechtfertigen, so kann diese Gemeinde um die Verleihung eines eigenen Gemeinde-Statutes, oder wenn sie mit einem Allerhöchst genehmigten dermal wirksamen Statute versehen ist, um dessen Revidirung einschreiten. Die Genehmigung eines neuen oder eines revidirten Statutes bleibt der kaiserlichen Entschließung vorbehalten.

Zweiter Titel.

Städte-Ordnung

Erstes Hauptstück.

Von den Stadtgemeinden überhaupt.

§. 109.

1. Stadtgemeinden, die nach der Städte-Ordnung einzurichten sind.

Diejenigen Ortsgemeinden, welche mit landesfürstlicher Bewilligung bisher als Städte anerkannt sind, sollen nach der Städte-Ordnung eingerichtet werden, wenn sie

Część druga.

Urządzenie gminy.

TYTUŁ PIÉRWSZY.

Ogólne postanowienia.

§. 104.

Ogół prawnych postanowień o *wewnętrznêm urządzeniu gmin miejscowych* t. j. o utworzeniu, uszykowaniu, związku i wykonaniu zarządzeń istniejących w onychże co do zastępstwa gminy i załatwienia spraw gminnych i publicznych tworzy *regulamin gminny*. 1. Pojęcie o regulaminie gminy.

§. 105.

W każdéj gminie miejscowéj istnieć ma *przełożony gminy* oraz pod spólnym jego kierunkiem *przełożeństwo* i *zastępstwo gminy*. 2. Główna zasada wewnętrznego urządzenia gminy.

§. 106.

Wedle właściwości wewnętrznego urządzenia gmin regulamin gminy jest *dwojaki: Regulamin gminny miejski* i *regulamin gminny wiejski*. 3. Rodzaje regulaminów gminy.

§. 107.

Na podstawie niniejszéj ustawy wydane będą w okręgach administracyjnych, w których takowa działalność zyska, z uwzględnieniem *szczególnych* stósunków krajowych i w miarę potrzeby regulamina gminne. 4. Regulamina gminne dla pojedynczych okręgów administracyjnych.

§. 108.

Jeżeli w gminie miejscowéj zajdą *osobne stósunki*, usprawiedliwiające potrzebę uzupełnienia ich regulaminu gminnego lub odstąpienia od pojedynczych przepisów ustawy, wówczas gmina ta upraszać może o nadanie własnego *statutu gminnego*, lub téż, gdy jest opatrzoną uchwalonym przez Najjaśniejszego Pana obecnie obowiązującym statutem, o rewizyję takowego. Uchwalenie nowego lub rewidowanego statutu zastrzeżonêm jest Cesarskiemu postanowieniu. 5. Statuta miejscowe.

TYTUŁ DRUGI.

Regulamin gminny, miejski.

Rozdział pierwszy.

O gminach miejskich w ogólności.

§. 109.

Gminy miejscowe za Cesarskiém pozwoleniem dotąd za miasta uznane, urządzone być winny wedle regulaminu miejskiego, jeżeli posiadają *środki potrzebne*, 1. Gminy miejskie mające być urządzone wedle gminnego regulaminu miejskiego.

die durch das Gesetz zugelassenen, erforderlichen Mittel besitzen, um die mit der Städte-Ordnung vorgeschriebene Einrichtung der Gemeinde zu vollführen und in geordnetem Gange zu erhalten.

§. 110.

2. Andere Städte.

Auf Städte, welche die zur Einführung und geordneten Erhaltung dieser Einrichtung erforderlichen Mittel nicht besitzen, sind, bis sie in die Lage kommen, diese Bedingung zu erfüllen, die nach den Verhältnissen des Ortes auf sie anwendbaren Bestimmungen der Städte-Ordnung in Anwendung zu bringen. Im Uebrigen werden sie nach der Landgemeinde-Ordnung eingerichtet.

§. 111.

3. Andere Gemeinden.

Andere als diese Ortsgemeinden (§§. 109, 110) können nur durch kaiserliche Verleihung zu Städten erhoben, oder mit der durch die Städte-Ordnung vorgezeichneten Einrichtung betheilt werden.

§. 112.

4. Städte mit besonderen Vorzügen und auszeichnenden Benennungen.

Es bleibt der kaiserlichen Entschließung vorbehalten, denjenigen Städten, die im Reiche eine hervorragende Stellung einnehmen, besondere Vorzüge nebst einer sie auszeichnenden Benennung zu verleihen. Die Städte, denen bisher auszeichnende Benennungen verliehen sind, behalten dieselben.

§. 113.

. Innere Stadtbezirke.

Städte von einem bedeutenden Umfange und Bevölkerungsstande können mit Gestattung des Ministeriums des Innern zur Erleichterung der Verwaltung der Gemeinde-Angelegenheiten in Stadtbezirke abgetheilt werden.

Zweites Hauptstück.

Von den städtischen Bürgern.

§. 114.

1. Begriff.

Städtische Bürger sind jene Personen, welche dermalen das Bürgerrecht in der Stadtgemeinde besitzen, oder in der Folge dieses Recht durch ausdrückliche Verleihung von Seite der Stadtgemeinde erwerben.

§. 115.

2. Insbesondere in den nach dem Gemeindegesetze vom 17. März 1849 eingerichteten Gemeinden.

In den Städten, in welchen das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 zur Anwendung kam, sind dermalen nur diejenigen Personen den städtischen Bürgern beizuzählen, welche bisher das Bürgerrecht durch ausdrückliche Verleihung der Gemeinde erhalten haben.

§. 116.

3. Verleihung des Bürgerrechtes.
a) Erfordernisse.

Die Verleihung des städtischen Bürgerrechtes steht der Gemeinde zu.

Das Bürgerrecht darf aber nur denjenigen männlichen Gemeinde-Angehörigen verliehen werden, welche

ustawą przypuszczone, by przepisane regulaminem urządzenie gminy przeprowadzić i w należytym toku utrzymać.

§. 110.

Co się tyczy *miast*, nie posiadających środków potrzebnych do zaprowadzenia i porządnego utrzymania tego urządzenia, wejść mają tamże w życie aż do chwili, gdzie będą w stanie wypełnić warunki te, postanowienia regulaminu miejskiego, jakie wedle stósunków miejsca do nich mogą być zastósowane. Zresztą urządzone będą wedle regulaminu gminnego wiejskiego. 2. Inne miasta.

§. 111.

Inne prócz tych gmin miejscowych (§§. 109, 110) mogą tylko *przez cesarskie nadanie na miasta być wyniesione*, albo urządzeniem, w regulaminie miejskim wskazaném, obdarzone. 3. Inne gminy.

§. 112.

Cesarskie postanowienie ma sobie pozostawionêm, nadawać miastom, zajmującym w Państwie odszczególniające stanowisko, osobliwe prerogatywy wraz z nazwiskiem onoż odznaczającém. Miasta, którym dotąd odznaczające nazwiska nadane były, zatrzymają takowe. 4. Miasta z szczególnemi prerogatywami i odznaczającemi nazwiskami.

§. 113.

Miasta znacznéj objętości i ludności mogą z zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych celem ułatwienia administracyi spraw gminnych podzielone być na *okręgi*. 5. Wewnętrzne okręgi miasta.

Rozdział drugi.

O mieszczanach.

§. 114.

Mieszczanami są te osoby, które obecnie prawo obywatelstwa posiadają w gminie miejskiéj, lub następnie prawo to pozyskają przez wyraźne nadanie ze strony gminy miejskiéj. 1. Pojęcie.

§. 115.

W miastach, w których ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849 w zastósowanie weszła, obecnie te tylko osoby do mieszczan policzone być winny, które dotąd prawo obywatelstwa miejskiego otrzymały przez wyraźne nadanie ze strony gminy. 2. Mianowicie w gminach wedle ustawy gminnej z dnia 17. Marca 1849 urządzonych.

§. 116.

Nadanie prawa obywatelstwa miejskiego przysługa gminie. 3. Nadanie prawa obywatelstwa. *a)* Warunki.

Prawo obywatelstwa atoli udzielonêm być może tym tylko męskim przynależnym gminy, którzy

a) sich in der freien Verwaltung ihres Vermögens befinden;
b) einen unbescholtenen Lebenswandel führen;
c) keinem Ausnahms- oder Ausschließungsgrunde bezüglich der Ausübung des Stimmrechtes unterliegen, und
d) in der Stadtgemeinde einen Haus- oder Grundbesitz als Eigenthümer oder lebenslänglichen Nutznießer inne haben, oder eine erwerbsteuerpflichtige Unternehmung selbstständig betreiben, oder
e) wenn gleich ohne einen Realbesitz und ohne den Betrieb einer erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung ein ihren und ihrer Familie Unterhalt sicherndes Vermögen besitzen, und in der Gemeinde ihren bleibenden Wohnsitz haben, und
f) in allen diesen Fällen (d und e) von ihrem Realbesitze, Erwerbe oder anderem Einkommen den zur Erlangung des städtischen Bürgerrechtes mit dem Gemeinde-Statute oder einer andern Anordnung vorgeschriebenen Steuerbetrag entrichten.

§. 117.

d) Ehrenbürgerrecht.

Die Gemeinde kann österreichischen Staatsbürgern, die sich um den Staat, um das Land oder die Stadt in vorzüglicher Weise verdient gemacht haben, wenn sie auch zu einer anderen Gemeinde zuständig sind, das Ehrenbürgerrecht verleihen, welches die Theilnahme an den im §. 121 a, b, c aufgeführten Rechten der städtischen Bürger begründet, ohne die Verpflichtungen derselben aufzuerlegen.

Auf die Zuständigkeit nimmt diese Verleihung keinen Einfluß.

§. 118.

e) Verleihungsgebühr.

Besondere Anordnungen setzen fest, welche Gebühr von denjenigen, die über ihr Ansuchen das Bürgerrecht erhalten, zu entrichten ist.

§. 119.

4. Verlust des Bürgerrechtes.
a) Gründe des Verlustes.

Der städtische Bürger verliert das Bürgerrecht:
a) Wenn er aufhört österreichischer Staatsbürger, oder
b) zu der Gemeinde, in der er das Bürgerrecht erhielt, zuständig zu sein;
c) wenn er wegen eines Verbrechens oder Vergehens oder einer aus Gewinnsucht oder gegen die öffentliche Sittlichkeit begangenen Uebertretung schuldig erkannt wird;
d) wenn er in Concurs verfallen ist und hieran nicht für schuldlos erkannt wurde.

In den Fällen a, c und d geht auch das Ehrenbürgerrecht verloren.

§. 120.

b) Insbesondere wegen unsittlichen Lebenswandels.

Wenn ein städtischer Bürger einen unsittlichen, öffentliches Aergerniß erregenden Lebenswandel, der ihn des Bürgerrechtes oder Ehrenbürgerrechtes unwürdig macht, an den Tag legt, so kann ihm dasselbe durch Erkenntniß der Gemeinde, vorbehaltlich der Berufung an die vorgesetzte Behörde, entzogen werden.

a) znajdują się w *wolnym zarządzie* majątku swego;
b) nieskazitelne prowadzą życie;
c) nie podlegają żadnemu wyjątkowi lub wyłączeniu pod względem wykonywania prawa głosu i
d) posiadają w gminie miejskiéj *posiadłość domową* lub *gruntową* jako właściciele lub dożywotni używalnicy, albo samodzielnie prowadzą *przedsiębiorstwo, podatkowi zarobkowemu ulegające*, lub
e) chociaż bez posiadłości realnéj i bez prowadzenia przedsiębiorstwa podatkowi zarobkowemu ulegającego, posiadają majątek zabezpieczający im i familii ich utrzymanie, oraz w gminie stałe mają pomieszkanie, tudzież
f) we wszystkich tych przypadkach (*d* i *e*) od posiadłości swéj realnéj, od zarobku lub innego dochodu opłacają *summę podatku* przepisaną do osiągnienia prawa obywatelstwa miejskiego w statucie gminnym lub innem rozporządzeniu.

§. 117.

b) Prawo obywatelstwa honorowe.

Gmina nadawać może obywatelom austryackim, około Państwa, Kraju lub miasta szczególnie zasłużonym, choćby do innéj gminy przynależnym, *honorowe prawo obywatelstwa*, uzasadniające udział w wyszczególnionych §. 21 *a*, *b*, *c* prawach mieszczan, bez nałożenia obowiązków.

Na przynależność nadanie takowe nie ma wpływu żadnego.

§. 118.

c) Należytość nadania.

Osobne rozporządzenia stanowią, jaka należytość opłacona być ma od tych, którzy za prośbą prawo obywatelstwa zyskają.

§. 119.

4. Utrata prawa obywatelstwa miejskiego. *a)* Powody utraty.

Mieszczanin *traci* prawo obywatelstwa miejskiego:
a) gdy przestaje być *obywatelem Państwa austryackiego,* lub
b) być do gminy *przynależnym*, w któréj pozyskał prawo obywatelstwa;
c) gdy z powodu *zbrodni* lub *wykroczenia* albo przestępstwa z *chciwości zysku* lub przeciw *publicznéj obyczajności* popełnionego winnym jest uznany
d) gdy w *konkurs* wpadł, a w téj mierze nie został bez winy uznany.

W przypadkach *a*, *c* i *d* gaśnie także i prawo obywatelstwa honorowego.

§. 120.

b) Mianowicie dla nieobyczajnego sposobu życia.

Gdyby mieszczanin wiódł *nieobyczajne, publiczne zgorszenie wzbudzające życie*, któreby go niegodnym czyniło prawa obywatelstwa, czy to zwyczajnego czy honorowego, wówczas takowe odebraném mu być może wyrokiem gminy z zastrzeżeniem odwołania do władzy przełożonéj.

§. 121.

5. Berechtigungen und Vorzüge der städtischen Bürger.

Das städtische Bürgerrecht umfaßt, unabhängig von den Berechtigungen, die den Bürgern als Gemeinde-Angehörigen zustehen:

a) Das Stimmrecht zur Bestellung der Gemeindevertretung;

b) die Wählbarkeit zur Gemeindevertretung und zu Gemeinde-Aemtern oder Bedienstungen, für welche dieselben die erforderliche Befähigung besitzen;

c) den Ehrenvorzug, daß, wenn städtische Bürger in öffentlichen Versammlungen oder bei ämtlichen Verhandlungen in der Gemeinde oder bei den Staatsbehörden mit anderen Gemeindegliedern, die das städtische Bürgerrecht nicht haben, zusammentreffen, jene vor diesen, unter sich aber nach dem Alter der Erwerbung des Bürgerrechtes den Rang einzunehmen haben;

d) die Theilnahme des städtischen Bürgers und der Familienglieder desselben an denjenigen Stiftungen oder anderen Anordnungen, die zur Versorgung oder Unterstützung der städtischen Bürger und deren Angehörigen bestehen oder künftig errichtet werden, soweit die Bedingungen der Theilnahme hieran eintreten;

e) wenn die Bürgerschaft ein von dem Vermögen der Ortsgemeinde geschiedenes Vermögen besitzt, den Mitgenuß der Nutzungen dieses Vermögens und den gesetzmäßigen Einfluß auf dessen Verwaltung und auf die Verfügung über dasselbe.

Drittes Hauptstück.

Von der Gemeindevertretung und den Gemeindeämtern.

Erster Abschnitt.

Von der Gemeindevertretung im Allgemeinen.

§. 122.

1. Hauptbestandtheile der Vertretung.

Zur Vertretung der Gemeinde und zur Besorgung der Gemeinde-Angelegenheiten besteht in jeder Stadtgemeinde unter dem Vorsitze und der Leitung des Bürgermeisters der Stadtmagistrat als Gemeindevorstand und der Gemeinderath als Gemeinde-Ausschuß.

§. 123.

2. Innere Zusammensetzung.

Der Stadtmagistrat ist aus dem Bürgermeister, einer bestimmten Zahl Stadtverordneter, das ist: dem Stadtmagistrate zur Dienstleistung zugewiesener Gemeindevertreter (§. 31, Z. 2) und besoldeter Beamten, der Gemeinderath hingegen aus dem Bürgermeister und einer bestimmten Zahl von Gemeinderäthen zusammengesetzt.

§. 121.

Prawo mieszczaństwa obejmuje, niezawiśle od *praw*, przysłużających mieszczanom jako przynależnym gminy: 5. Prawa i prerogatywy mieszczan.

a) *Prawo głosowania* celem ustanowienia zastępstwa gminnego;

b) *obieralność* do zastępstwa gminy i do urzędów gminnych lub służb, jeżeli do tego posiadają zdolności wymagane;

c) *pierwszeństwo zaszczytu tego*, iż gdy się mieszczanie w zgromadzeniach publicznych lub rozprawach urzędowych zejdą w gminie lub przed władzami rządowemi z innymi gminy członkami, nie posiadającymi obywatelstwa miejskiego, wyż wspomnieni pierwszeństwo przed tymi mieć będą, między sobą zaś zajmować je mają wedle czasu nabycia prawa obywatelstwa miejskiego;

d) udział mieszczanina i członków jego w *fundacyach lub innych zarządzeniach*, jakie do *zaopatrzenia* lub *wspierania* mieszczan i ich należących istnieją, lub na przyszłość utworzone być mogą, o ile tego udziału warunki dozwalają;

e) jeżeli mieszczaństwo posiada *majątek*, odrębny od majątku gminy miejscowéj, *spólność* użytkowania z tego majątku i prawny *wpływ* na jego administracyę i zarządzanie onymże.

Rozdział trzeci.

O zastępstwie gminy i urzędach gminnych.

Oddział piérwszy.

O zastępstwie gminy w ogólności.

§. 122.

Do zastępstwa gminy i załatwiania spraw gminnych istnieje w każdéj gminie miejskiéj pod przewodnictwem i kierunkiem *burmistrza*, *magistrat miejski* jako przełożony gminy i *Rada gminna* jako wydział gminy. 1. Główne części zastępstwa.

§. 123.

Magistrat miejski składa się z *burmistrza*, pewnéj liczby *delegowanych miejskich* to jest: magistratowi miejskiemu do służby przydzielonych zastępców gminy (§. 31, L. 2) i *urzędników płatnych*, Rada gminy zaś z burmistrza i pewnéj liczby radców gminnych. 2. Skład wewnętrzny.

Zweiter Abschnitt.

Von der Bestellung und Einrichtung der Gemeindevertretung.

§. 124.

I. Zusammensetzung und Gliederzahl des Gemeinderathes.

Der Gemeinderath der Stadtgemeinden, deren Einwohnerzahl 2500 nicht überschreitet, ist aus dem Bürgermeister und sechzehn Gemeinderäthen zusammengesetzt. Uebersteigt die Einwohnerzahl 2500, so wird Ein Gemeinderath mehr nach folgendem Verhaltnisse bestellt, und zwar:

Für je

500 Einw.,	um welche ihre Gesammtzahl höher ist als	2.500,	jedoch nicht höher, als	10.000
1.000	„ „ „ „ „ „ „ „	10.000,	„ „ „ „	20.000
2.000	„ „ „ „ „ „ „ „	20.000,	„ „ „ „	40.000
4.000	„ „ „ „ „ „ „ „	40.000,	„ „ „ „	80.000
8.000	„ „ „ „ „ „ „ „	80.000,	„ „ „ „	160.000
10.000	„ „ „ „ „ „ „ „	160.000.		

§. 125.

II. Stimmberechtigte für die Bestellung der Gemeindevertreter.
1. Befugnisse der Stimmberechtigten.

Den Stimmberechtigten in der Gemeinde steht zu, die Gemeindevertreter zu wählen, aus denen der Bürgermeister und die Stadtverordneten genommen werden, und der Gemeinderath gebildet wird.

§. 126.

2. Hauptarten derselben.

Stimmberichtigt, d. i. zur Ausübung des gesetzmäßigen Einflußes auf die Bestellung der Gemeindevertretung berechtigt, sind entweder:

1. Einzelne Personen und denselben beigezählte Körperschaften, Vereine und Anstalten, bei denen die mit dem gegenwärtigen Gesetze (§§. 127, 128) oder mit besonderen Anordnungen festgesetzten Erfordernisse der Stimmberechtigung eintreten, oder

2. Körperschaften, denen unabhängig von der auf ein Besitzthum oder einen Erwerbsbetrieb gegründeten Stimmberechtigung (Z. 1) dieselbe durch kaiserliche Bewilligung verliehen wird.

§. 127.

3. Einzelne Personen.
a) Erfordernisse der Stimmberechtigung.

Die stimmberechtigten Personen sind:

1. Die städtischen Bürger und Ehrenbürger;

2. andere Gemeindeglieder, die wenigstens seit einem Jahre

a) einen innerhalb der Gemeinde-Gemarkung gelegenen Grund- oder Hausbesitz als Eigenthümer oder lebenslängliche Nutznießer inne haben, wobei, wenn der Besitzer die Liegenschaft von einem seiner Verwandten in auf- oder absteigender Linie oder Geschwister oder von seinem Ehegatten erworben hat, die unmittelbar dieser Erwerbung vorhergegangene Dauer des Besitzes dieses seines Rechtsgebers in das vorgeschriebene Jahr einzurechnen ist;

Oddział drugi.

O ustanowieniu i urządzeniu zastępstwa gminnego.

§. 124.

Rada gminy gmin miejskich, których liczba mieszkańców nie przenosi 2500, składa się z *burmistrza* i szesnastu *radców gminy.* Jeżeli liczba mieszkańców przenosi 2500, wówczas ustanowienie o *jednego radcę więcéj* miejsce mieć będzie wedle stósunku następującego, a to: — 1. Skład i liczba członków Rady gminy.

Na każde

500	miesz., o które ich licz. ogól. więk. jest niż	2.500, lecz nie więk., jak	10.000
1.000	„ „ „ „ „ „ „ „ „	10.000, „ „ „ „	20.000
2.000	„ „ „ „ „ „ „ „ „	20.000, „ „ „ „	40.000
4.000	„ „ „ „ „ „ „ „ „	40.000, „ „ „ „	80.000
8.000	„ „ „ „ „ „ „ „ „	80.000, „ „ „ „	160.000
10.000	„ „ „ „ „ „ „ „ „	160.000.	

§. 125.

Głosującym przysłuża w gminie prawo, obierać *zastępców gminy*, z grona których *burmistrz* i *delegowani miejscy* będą ustanowieni i *rada gminy* utworzoną zostanie. — II. Prawo głosu mający co do ustanowienia zastępców gminy. 1. Prawa onychże.

§. 126.

Głosującymi, to jest do wykonywania legalnego wpływu na *ustanowienie zastępstwa gminy* uprawnionymi, są albo: — 2. Główne ich rodzaje.

1. *Pojedyncze osoby* i w poczet ich wchodzące korporacye, związki i zakłady, u których zachodzą warunki, co do prawa głosowania niniejszą ustawą (§§. 127, 128) lub szczególnemi rozporządzeniami ustanowione, lub

2. *korporacye*, którym niezawiśle od prawa głosowania, zasadzającego się na posiadłości lub przedsiębiorstwie zarobkowym (L. 1.) takowe na mocy Cesarskiego pozwolenia udzieloném zostało.

§. 127.

Prawo głosu mają osoby następujące: — 3. Pojedyncze osoby. *a)* Warunki co do prawa głosowania.

1. *Mieszczanie* i *honorowi obywatele miejscy*;

2. *inni członkowie gminy*, którzy najmniéj od roku posiadają leżące

a) w obrębach obszaru gminnego realność gruntową lub domową jako właściciele lub dożywotni używalnicy, przyczém, jeżeli posiadacz nabył realność od jednego z swoich krewnych w linii wstępnéj lub zstępnéj albo rodzeństwa lub od małżonka, wliczony być ma do roku przepisanego bezpośrednio przed takowém nabyciem upłyniony ciąg posiadania przez prawnego jego poprzednika;

b) in der Gemeinde eine selbstständige erwerbsteuerpflichtige Beschäftigung treiben, oder

c) wenngleich ohne einen Realbesitz und ohne den Betrieb einer solchen Beschäftigung ein ihren Unterhalt sicherndes Vermögen besitzen und in der Gemeinde ihren bleibenden Wohnsitz haben, und

d) in allen diesen Fällen (a, b, c) von ihrem Realbesitze, Erwerbe oder anderem Einkommen an directer Steuer den zur Begründung der Stimmberechtigung vorgeschriebenen Betrag entrichten. Das Ausmaß des letzteren wird für jedes Land abgesondert festgesetzt und kundgemacht.

§. 128.

b) Körperschaften und Gesellschaften, die den einzelnen Personen beigezählt werden.

Den stimmberechtigten einzelnen Gemeindegliedern (§. 126, Z. 1) sind auch Körperschaften, Vereine und Anstalten beizuzählen, wenn bei ihnen die mit dem §. 127, Z. 2 a, b, d, vorgezeichneten Bedingungen eintreten.

§. 129.

c) Ausnahme und Ausschließungsgründe von der Stimmberechtigung.

Personen, welche eine Armenversorgung genießen, in einem Gesindeverbande stehen oder wie Taglöhner, Gesellen oder andere gewerbliche Gehilfen einen selbstständigen Erwerb nicht haben, sind, so lange diese Verhältnisse dauern, von der Ausübung des Stimmrechtes ausgenommen.

Ausgeschlossen aber sind:

a) Personen, welche wegen eines Verbrechens oder Vergehens oder einer aus Gewinnsucht oder gegen die die öffentliche Sittlichkeit begangenen Uebertretung schuldig erkannt, oder wegen eines Verbrechens bloß aus Unzugänglichkeit der Beweismittel von der Anklage freigesprochen worden sind;

b) Jene, gegen welche wegen einer strafbaren Handlung der unter a) bemerkten Art das strafgerichtliche Verfahren eingeleitet wurde, während der Dauer desselben;

c) Jene, über deren Vermögen der Concurs eröffnet wurde, insolange die Cridaverhandlung dauert, und nach Beendigung derselben, wenn sie hieran nicht für schuldlos erkannt worden sind.

d) Jene, welche zur Zeit der Wahlhandlung mit einem Rückstande an den ihnen in der Gemeinde vorgeschriebenen directen Steuern oder den hierauf umgelegten Zuschlägen aushaften;

e) Diejenigen, die mit der Rechnungslage über eine von ihnen geführte Verwaltung eines Gemeindevermögens oder einer Gemeinde-Anstalt, nach Ablauf der zur Vorlegung der Rechnung eingeräumten Frist, sich durch längere Zeit als Einen Monat im Rückstande befinden.

b) w gminie prowadzą *samodzielne zatrudnienie podatkowi zarobkowemu ulegające;* lub téż

c) chociaż bez posiadłości realnéj i bez prowadzenia takowego zatrudnienia posiadają *majątek zabezpieczający im utrzymanie* i w gminie *stałe mieszkanie* mające;

d) we wszystkich przypadkach tych *(a, b, c)* od realności swéj, zarobku lub innego dochodu opłacają *summę podatku bezpośredniego*, przepisaną do *uzasadnienia prawa głosowania*. Wysokość téj summy dla każdego kraju oddzielnie będzie ustanowioną i obwieszczoną.

§. 128.

Do głosujących pojedynczych członków gminy (§. 126, L. 1) liczyć należy także *korporacye, związki i zakłady*, jeżeli u nich zachodzą warunki §. 127 L. 2 *a, b*, wskazane. *b)* Korporacye i towarzystwa, wchodzące w poczet osób pojedynczych.

§. 129.

Osoby, używające *zaopatrzenia ubogich*, zostające w *związku czeladnim* lub nie mające *samodzielnego zarobku* jak najemnicy, czeladnicy lub inni przemysłowi pomocnicy, dopóty zostają *wyjętemi* od wykonywania prawa głosowania, dopóki stósunki rzeczone trwają. *c)* Wyjątki i powody wykluczenia od prawa głosowania.

Wykluczeni zaś są:

a) ci, którzy winnymi uznani są *zbrodni lub wykroczenia* albo *przestępstwa*, popełnionego *z chciwości zysku* lub *przeciw publicznéj obyczajności*, albo którzy przy zbrodni li tylko dla niedostateczności dowodów od oskarżenia zostali uwolnionymi;

b) ci, przeciw którym zarządzoném zostało *karno - sądowe postępowanie* dla czynu karygodnego rodzaju pod *a)* wskazanego, a to *jak długo trwa* takowe;

c) ci, na których majątku *upadłość* ogłoszono, jak długo trwa rozprawa krydalna, a po ukończeniu téjże, jeżeli nie zostali uznani bez winy;

d) ci, którzy w czasie czynności wyborczéj zostają w *zaległości w podatkach bezpośrednich*, w gminie przepisanych, lub w *dopłatach* na takowe rozłożonych;

e) ci, którzy mając *składać rachunki* z administracyi swéj, tyczącéj się majątku gminnego lub zakładu gminnego, po upływie terminu do składania rachunku przeznaczonego, dłużéj nad miesiąc w *zaległości* tegoż się znajdują.

§. 130.

d) In Absicht auf den Besitz von Liegenschaften.

So lange sich ein stimmberechtigter Nutznießer in dem lebenslänglichen Genusse einer Liegenschaft befindet, bleibt die Stimmberechtigung des Eigenthümers derselben, jedoch nur so weit diese Berechtigung sich auf das Eigenthum jener Liegenschaft gründet, eingestellt.

§. 131.

4. Ausübung des Stimmrechtes. a) Minderjähriger, Curanden und der Frauenspersonen.

Das Stimmrecht können nicht persönlich ausüben:

a) Die unter Vormundschaft oder Curatel stehenden Personen. Der Vormund oder Curator kann sie persönlich oder durch einen Bevollmächtigten vertreten;

b) Frauenspersonen. Der Ehegatte vertritt seine mit ihm in ehelicher Gemeinschaft lebende Ehegattin; andere stimmberechtigte Frauenspersonen können sich durch einen Bevollmächtigten vertreten lassen.

§. 132.

b) Des Staates und öffentlicher Fonde.

Der Staat und die öffentlichen Fonde werden als Grund- oder Hausbesitzer oder Inhaber einer Gewerbsunternehmung bei der Ausübung des hierauf gegründeten Stimmrechtes durch diejenige Person vertreten, welche die zur Leitung der Verwaltung des gedachten Besitzthumes oder Erwerbes bestellte Behörde bestimmt.

§. 133.

c) Der Körperschaften und Vereine.

Körperschaften, Vereine und Gesellschaften üben ihr auf den §. 128 gegründetes Stimmrecht durch diejenige Person, welche sich nach den bestehenden gesetzlichen oder gesellschaftlichen Bestimmungen nach außen zu vertreten berufen ist, oder durch einen Bevollmächtigten, welchen sie eigens für die Ausübung ihres Stimmrechtes bestellen, aus. Beruht das Stimmrecht einer Körperschaft zufolge des §. 126, Z. 2, auf einer besonderen Bewilligung, so gilt, wenn nicht die letztere anders verfügt, derselbe Grundsatz.

§. 134.

d) Der Abwesenden.

Nebst den in den §§. 131 bis 133 angeführten Personen dürfen sich durch einen Bevollmächtigten diejenigen stimmberechtigten Gemeindeglieder vertreten lassen, die im öffentlichen Staats- oder Gemeinde-Interesse vom Gemeinde-Orte abwesend sind.

§. 135.

e) Bevollmächtigte.

Nur eigenberechtigte österreichische Staatsbürger männlichen Geschlechtes, denen keines der in dem §. 129 aufgeführten Hindernisse im Wege steht, können als Vertreter oder als Bevollmächtigte aus den Stimmberechtigten derselben Gemeinde das Stimmrecht eines Andern in dessen Namen ausüben.

Kein Bevollmächtigter, gesetzlicher, oder gerichtlich bestellter Vertreter darf bei einer Wahlhandlung mehr als Einen Stimmfähigen vertreten.

§. 130.

Dopóki *prawo głosowania mający używalnik* w dożywotniém użytkowaniu realności pozostaje, wstrzymaném będzie prawo głosowania właściciela onéjże, o ile takowe zasadza się na własności dóbr tych. *d)* Pod względem posiadania realności.

§. 131.

Prawa głosowania *nie mogą wykonywać osobiście*: 4. Wykonywanie prawa głosowania. *a)* za małoletnich kurandów i białogłowy.

a) osoby *pod opieką* lub *kuratelą* zostające. *Opiekun* albo *kurator* może takowe zastąpić albo osobiście albo przez pełnomocnika;

b) *białogłowy.* Małżonek zastępuje swoję *małżonkę* żyjącą z nim w spólności małżeńskiéj; inne białogłowy, prawo głosowania mające, zastąpione być mogą przez *pełnomocnika.*

§. 132.

Państwo i fundusze publiczne zastąpione będą jako posiadacze gruntów lub domów, albo jako właściciele przedsiębiorstwa przemysłowego przy wykonywaniu zasadzającego się na tém prawa głosowania przez tę osobę, którą przeznaczy ku temu władza, administracyą rzeczonéj posiadłości lub przedsiębiorstwem kierująca. *b)* Państwa i funduszów publicznych.

§. 133.

Korporacye, związki i towarzystwa wykonują prawo swe głosowania, uzasadnione na §. 128 przez tę osobę, która wedle istniejących postanowień prawnych lub towarzyskich powołaną jest do zastępienia ich zewnątrz, albo przez pełnomocnika, którego one dla wykonywania ich prawa głosowania osobno ustanowią. Jeżeliby prawo głosowania korporacyi w skutek § 126, L. 2 zasadzało się na osobném pozwoleniu, taż sama zasada służyć będzie, jeżeli pozwolenie nie stanowi co innego. *c)* Korporacyj i związków.

§. 134.

Prócz osób, w §§. 131 aż do 133 wyszczególnionych, mogą się zastępywać kazać przez *pełnomocnika* ci członkowie gminni prawo głosowania mający, którzy w *interesie publicznym* rządowym lub gminnym nie są w miejscu gminy obecni. *d)* Nieobecnych.

§. 135.

Tylko własno - uprawnieni *obywatele austryaccy* płci męzkiéj, którym nie stoi w drodze żadna z przeszkód w §. 129 wyszczególnionych, z grona uprawnionych do głosowania gminy dotyczącéj, wykonywać będą mogli jako *zastępcy* lub *pełnomocnicy* prawo głosowania w imieniu drugiego. *e)* Pełnomocnicy.

Żaden upełnomocniony, prawnie lub sądownie ustanowiony zastępca nie będzie mógł przy czynności wyborczéj zastępywać *więcéj* jak *jednego* uprawnionego.

§. 136.

III. Wählbare zur Gemeindevertretung. 1. Erfordernisse.

Wählbar zu einer Stelle in der Gemeindevertretung sind diejenigen stimmberechtigten Gemeindeglieder männlichen Geschlechtes, welche

a) das dreißigste Lebensjahr zurückgelegt haben, und

b) in der freien Verwaltung ihres Vermögens stehen, und

c) seit drei Jahren an directer Steuer den zur Ausübung des Stimmrechtes vorgeschriebenen Betrag entrichtet haben, und übrigens

d) sofern andere gesetzliche Anordnungen noch andere Erfordernisse vorzeichnen, dieselben erfüllen.

§. 137.

2. Gründe der Ausnahme und Ausschließung.

Von der Wählbarkeit ausgenommen sind:

a) Die vom Stimmrechte ausgenommenen Personen;

b) Militärpersonen überhaupt und die mit Beibehaltung des Militärcharakters ausgetretenen Offiziere;

c) die besoldeten Beamten und die Diener der Gemeinde, so lange sie sich im wirklichen Dienste derselben befinden.

Ausgeschlossen aber sind:

1. Die vom Stimmrechte ausgeschlossenen Personen,

2. Diejenigen, gegen welche wegen einer an die Gemeinde schuldigen Zahlung oder persönlichen Leistung Executionsschritte im Zuge sind.

§. 138.

IV. Wahlen. 1. Wählerclassen.

Zum Behufe der Wahl der Gemeindevertreter werden die stimmberechtigten Gemeindeglieder auf Grundlage ihres Besitzthums, ihrer Beschäftigung und ihres Einkommens in drei Wählerclassen gereiht, und zwar in die;

Erste Wählerclasse: Die Eigenthümer oder lebenslänglichen Nutznießer des innerhalb der Gemarkung der Stadtgemeinde gelegenen Grund- oder Hausbesitzes.

Zweite Wählerclasse: diejenigen, welche eine ständige örtliche Handels- oder andere Gewerbs-Unternehmung, d. i. eine solche erwerbsteuerpflichtige Unternehmung ausüben, welche entweder ausschließend in der Stadt betrieben wird, oder für welche der Sitz der Geschäftsleitung sich in der Stadt befindet.

Dritte Wählerclasse: alle anderen Stimmberechtigten.

§. 139.

2. Zahl der Vertretersstellen, die durch Wahl zu bestimmen sind.

Die Gesammtzahl der Gemeindevertreter, welche von den Stimmberechtigten zu wählen sind, hat zu umfassen:

a) Die Zahl der im Gemeinderathe unbesetzten oder durch den bevorstehenden Austritt einzelner Glieder sich eröffnenden Stellen; (§. 124.)

§. 136

III. Obieralni do zastępstwa gminnego. 1. Warunki.

Obieralnymi do *posady* w zastępstwie gminném są ci *głosujący członkowie gminy płci męzkiéj,* którzy

a) skończyli *trzydziesty rok* wieku swego, i

b) mają *wolną administracyę majątku swego*, oraz

c) od trzech lat opłacali summę *podatku bezpośredniego*, przepisaną do wykonywania prawa głosowania, a zresztą

d) o ile inne prawne rozporządzenia *innych jeszcze warunków* wymagają, także i tych dopełniają.

§. 137.

2. Powody wyjątku i wykluczenia.

Od obieralności wyjętymi są:

a) którzy od prawa głosowania wyjętymi są;

b) wojskowi w ogólności, tudzież oficerowie, którzy z zatrzymaniem charakteru wojskowego wystąpili;

c) płatni urzędnicy i słudzy gminy, jak długo rzeczywiście w służbie jéj się znajdują.

Wykluczonemi zaś są:

1. Osoby od *prawa głosowania wykluczone;*

2. osoby, przeciw którym z powodu *winnéj gminie zapłaty lub osobistej prestacyi* kroki exekucyi są zarządzone.

§. 138.

IV. Wybory. 1. Klasy wyborcze.

Celem wyboru zastępców gminy, członkowie prawo głosowania mający podzieleni będą na podstawie ich posiadłości, ich zatrudnienia i ich dochodu na trzy *klasy wyborcze,* a to:

Piérwszą klasę wyborczą stanowią: Właściciele lub dożywotni używalnicy *posiadłości gruntowéj lub domowéj*, położonéj w obrębach obszaru gminy miejskiéj.

Drugą klasę wyborczą stanowią ci, którzy wykonują *stałe miejscowe przedsiębiorstwo handlowe lub inne przemysłowe*, to jest takie przedsiębiorstwo podatkom zarobkowym ulegające, które albo wyłącznie w mieście prowadzoném bywa, albo dla którego siedlisko prowadzenia czynności w mieście się znajduje.

Trzecią klasę wyborczą tworzą *wszyscy inni* prawo głosowania mający.

§. 139.

2. Liczba posad zastępczych, przez wybór oznaczonemi być mających.

Ogólna liczba zastępców gminy, którzy przez głosujących mają być wybrani, obejmować winna:

a) liczbę *posad w Radzie gminy nie obsadzonych,* lub na przyszłość przez wystąpienie pojedynczych członków *opróżnionemi będących* (§. 124)

b) Jene der unbesetzten oder zur Erledigung gelangenden Stadtverordneten (§. 180.)

c) Die Zahl der Ersatzmänner; dieselbe ist mit einem Drittheile jener der Gemeinderäthe und Stadtverordneten zu bestimmen.

§. 140.

3. Wahlrecht der städtischen Bürgerschaft als solcher.

Das Gemeinde-Statut oder eine besondere Anordnung bestimmt, ob und welcher Theil dieser Gesammtzahl Vertreter von der städtischen Bürgerschaft als Körperschaft zu benennen sei, und ob, dann in welchem Verhältnisse andere Körperschaften außer den mit dem §. 128 bemerkten Fällen an der Benennung der Gemeindevertreter Theil zu nehmen haben.

§. 141.

4. Vertheilung der Zahl der Vertreter unter die Wählerclassen a) Grundsatz.

Die nach Abzug der Gemeindevertreter, die von der Bürgerschaft oder anderen Körperschaften als solchen ernannt werden (§. 126, Z. 2 und §. 140), sich ergebende Zahl der Gemeindevertreter wird auf die drei Wählerclassen mit Rücksicht auf die für jede derselben entfallende Steuersumme vertheilt. Zeigen sich bei der Umlegung auf die einzelnen Wählerclassen Bruchtheile, so werden die durch Zusammenzählung dieser Bruchtheile sich ergebenden Einheiten zu der auf die zweite Wählerclasse entfallenden Zahl der Vertreter hinzugeschlagen.

§. 142.

b) Zusammenziehung zweier Wählerclassen.

Die zweite und drite Wählerclasse sind zur vereinten Vornahme der Wahlhandlung zusammenzuziehen, wenn die eine oder die andere dieser Classen nicht einmahl zwei Gemeindevertreter zu ernennen hätte, oder wenn in der einen oder in der andern die Zahl der Stimmberechtigten nicht einmal das Dreifache der durch sie zu bestellenden Zahl der Gemeindevertreter betragen würde.

§. 143.

c) Einreihung der Stimmberechtigten in die Wählerclassen.

Gehört ein Stimmberechtigter vermöge seines Besitzes, Erwerbes und Einkommens in die erste, zweite und dritte Wählerclasse oder in zwei derselben, so ist er zur Ausübung seines Stimmrechtes in die Wählerclasse einzubeziehen, welcher er nach dem höchsten der ihm obliegenden Steuerbeträge angehört, und bei gleichem Steuerbetrage in die Wählerclasse, in welcher die Zahl der Stimmberechtigten, oder sofern auch diese gleich wäre, die Steuersumme der Wählerclasse die geringere ist; wenn aber auch hierin Gleichheit bestände, in die Wählerclasse, zu welcher er sich erklärt.

§. 144.

5. Wahlkörper. a) Bildung derselben.

In jeder Wählerclasse werden nach Zulässigkeit, mit Rücksicht auf die Zahl der dahin gehörigen Stimmberechtigten, auf die Zahl der durch die Wählerclasse zu bestellenden Gemeindevertreter und auf die Größe des Abstandes zwischen den Steuerschuldigkeiten der einzelnen Stimmberechtigten drei oder zwei Wahlkörper in der Art gebil-

b) liczbę posad *delegowanych miejskich* nie obsadzonych lub opróżnionemi być mogących (§. 180);

c) liczbę *zastępców* tak radców gminy jak delegowanych miejskich, takowa wynosić będzie *trzecią część* jednych i drugich.

§. 140.

3. Prawo obiorcze mieszczan jako ogółu.

Statut gminny lub osobne rozporządzenie stanowić będzie, czyli i jaka część téjże ogólnéj zastępców liczby przez *ogół mieszczan* jako korporacyę mianowaną będzie, tudzież czyli i w jakim stósunku inne korporacye prócz przypadków §. 128 wskazanych udział mieć będą w mianowaniu zastępców gminnych.

§. 141

4. Rozdział liczby zastępców między klasy wyborcze. *a)* Zasada.

Wypadająca po odciągnieniu zastępców gminy, zamianowanych przez *ogół mieszczan* lub inne *korporacye jako takie* (§ 126, L. 2 i §. 140), liczba zastępców gminy rozdzieloną będzie między trzy *klasy wyborcze* ze względem na summę podatkową, na każdą z nich przypadającą Jeżeli przy rozkładzie na pojedyncze klasy wyborcze ułamki się wykażą, wówczas jednostki z policzenia ułamków tych powstające, dodane będą do liczby zastępców, na drugą klasę wyborczą przypadającéj.

§. 142.

b) Ściągnienie dwóch klas wyborczych.

Druga i *trzecia klasa wyborcza* ściągnięte być winny do łącznego przedsiębrania czynności obiorczéj, gdyby jedna lub druga z tych klas nie miała ani dwóch zastępców gminy do zamianowania, albo gdyby w jednéj lub drugiéj klasie liczba głosujących nie dochodziła ani potrójnéj ilości zastępców gminy ustanowionymi być mających.

§. 143.

c) Sposób wcielenia głosujących między klasy wyborcze.

Jeżeli uprawniony do głosowania z przyczyny swéj posiadłości zarobku i dochodu należy do piérwszéj, drugiéj i trzeciéj klasy wyborczéj lub do dwóch z klas tych, wcielonym być winien celem wykonania swego prawa głosowania do téj klasy wyborczéj, do któréj należy wedle *najwyższéj* kwoty podatków, jaką opłacać ma, przy równéj zaś kwocie podatków do téj klasy obiorczéj, w któréj *liczba głosujących*, albo gdyby i ta równą być miała, *summa podatku* klasy obiorczéj *mniejszą* jest; nareszcie gdyby i równość zachodziła, do téj klasy obiorczéj, do któréj się przyznaje.

§. 144.

5. Ciała obiorcze. *a)* Utworzenie takowych.

W każdéj klasie wyborczéj będą o ile to być może, ze względem na liczbę tamże należących głosujących, na liczbę zastępców gminy, przez klasę wyborczą ustanowionymi być mających, oraz na wielkość różnicy między powinnościami podatkowemi pojedynczych głosujących utworzone dwa lub trzy *ciała wyborcze*

det, daß auf jeden derselben ein gleicher Antheil der Gesammtsteuerschuldigkeit sämmtlicher zur Wählerclasse gehörigen Stimmberechtigten zu entfallen hat.

In den ersten Wahlkörper werden die Höchstbesteuerten bis zur Erschöpfung des ersten Drittheiles der Gesammtsteuersumme der Stimmberechtigten, in den zweiten Wahlkörper die hierauf folgenden bis zur Erschöpfung des zweiten Drittheiles der gedachten Steuersumme und die übrigen in den dritten Wahlkörper gereiht.

Werden nur zwei Wahlkörper gebildet, so gehören die Höchstbesteuerten bis zur Erschöpfung der Hälfte der Steuersumme in den ersten und die übrigen in den zweiten Wahlkörper.

Läßt sich nach der Größe der Steuerschuldigkeit nicht bestimmen, welcher unter mehreren Stimmberechtigten zu einem bestimmten Wahlkörper zu zählen ist, so entscheidet das Los.

§. 145.

b) Zuweisung der Stimmberechtigten an die Wahlkörper.

Bei der Zuweisung der Stimmberechtigten an die einzelnen Wahlkörper sind nicht bloß die Steuern, die der Stimmberechtigte in seiner Wählerclasse entrichtet, sondern dessen gesammte in der Gemeinde vorgeschriebene zur Begründung der Stimmberechtigung geeignete Steuerschuldigkeit, d. i. diejenige directe Gesammt-Steuerschuldigkeit, welche von allen Arten des Einkommens, soweit dasselbe zufolge §. 28, Z. 1 bis 4 und §. 29, zur Beitragsleistung für die Gemeindelasten verpflichtet ist, gebührt, in Anschlag zu bringen.

§. 146.

c) Vertheilung der Vertreterstellen unter die Wahlkörper.

Die auf jede Wählerklasse entfallende Anzahl der zu bestellenden Gemeindevertreter wird unter die Wahlkörper, die aus der Wählerclasse gebildet werden, gleich vertheilt. Ergibt sich bei dieser Theilung ein Rest und ist die übrig bleibende Zahl Eins, so wird diese eine Stelle dem ersten Wahlkörper; macht die übrig bleibende Zahl hingegen Zwei aus, so wird eine dieser zwei Stellen dem ersten und die andere dem zweiten Wahlkörper zugewiesen.

§. 147.

6. Wahlbezirke.

Die vorgesetzte Behörde kann, wenn die bedeutende Zahl der Stimmberechtigten oder andere örtliche Verhältnisse die Eintheilung der Stadtgemeinde in Wahlbezirke nothwendig machen, diese Eintheilung für sämmtliche oder einzelne Wählerclassen bewilligen. Die Zahl der Gemeindevertreter, welche jeder einzelne Wahlbezirk zu benennen hat, wird nach dem mit dem §. 141 festgesetzten Maßstabe bestimmt. Im Innern eines jeden Wahlbezirkes und in demselben jeder Wählerclasse ist sich nach den §§. 141 bis 146 zu benehmen.

§. 148.

7. Wählerlisten. a) Deren Einrichtung.

Ueber alle stimmberechtigten Gemeindeglieder sind nach Wählerclassen und Wahlbezirken abgesonderte Wählerlisten zu verfassen

w ten sposób, iżby na każde z nich przypadał równy dział powinności podatkowéj wszystkich głosujących, do klasy wyborczéj należących.

Do piérwszego ciała wyborczego wcieleni będą najwyżéj opodatkowani aż do wyczerpnięcia piérwszéj trzeciéj ogółu summy podatkowéj głosujących, do drugiego ciała wyborczego po onychże następujący— aż do wyczerpnięcia drugiéj trzeciéj rzeczonéj summy podatkowéj a reszta do trzeciego ciała wyborczego.

Gdy tylko dwa ciała wyborcze będą utworzone, wówczas najwyżéj opodatkowani należeć będą aż do wyczerpnięcia połowy summy podatkowéj do piérwszego ciała wyborczego, reszta do drugiego.

Gdyby wedle wielkości powinności podatkowéj nie dało się oznaczyć, który z pomiędzy kilku głosujących policzonym być winien do pewnego ciała obiorczego, natenczas *los* rozstrzygać będzie.

§. 145.

b) Przekazanie głosujących do ciał wyborczych.

W przekazaniu głosujących do pojedynczych ciał wyborczych wzgląd mieć należy nietylko na podatki, jakie głosujący opłaca w swojéj klasie wyborczéj, lecz na cały ogół jego powinności podatkowéj, w gminie przepisanéj, prawo głosowania uzasadniającéj, to jest na tę ogólną powinność bezpośredniego podatku, która się należy od wszystkich rodzajów dochodu, o ile w skutek §. 28 L. 1 do 4 i §. 29 obowiązek przyczynienia się do ciężarów gminnych zachodzi.

§. 146.

c) Rozdział posad zastępczych między ciała wyborcze.

Przypadająca na każdą klasę wyborczą liczba zastępców gminy ustanowionymi być mających, *na równo podzieloną* będzie między ciała wyborcze, z klasy wyborczéj utworzone. Jeżeli przy tym podziale pozostałość się wykaże, a ta jest jednostką, wówczas ta jedna posada przekazaną będzie do piérwszego ciała wyborczego; jeżeli zaś liczba pozostająca jest dwa, wówczas jedna z tych dwóch posad do piérwszego, druga do drugiego ciała wyborczego będzie przekazaną.

§. 147.

6. Okręgi wyborcze.

Władza przełożona może, gdy znaczna liczba głosujących lub inne miejscowe stósunki potrzebnym czynią podział gminy miejskiéj na *okręgi obiorcze*, dozwolić podziału takowego dla wszystkich lub pojedynczych klas wyborczych. Liczba zastępców gminy, jaką każdy pojedynczy okrąg obiorczy zamianować ma, oznaczoną będzie wedle prawidła, §. 141 ustanowionego. Wewnątrz każdego powiatu obiorczego nie mniéj każdéj klasy obiorczéj stósować się należy wedle §§. 141 do 146.

§. 148.

7. Listy obiorcze. a) Ich urządzenie.

Względem wszystkich członków gminy, prawo głosowania mających, ułożone będą oddzielne *listy wyborcze* wedle klas i okręgów wyborczych.

41

Die Stimmberechtigten sind in jeder Wählerliste nach der Größe ihrer Steuerschuldigkeit zu reihen, dergestalt, daß die Höchstbesteuerten die ersten, die Minderbesteuerten aber die folgenden Stellen einzunehmen haben.

Befinden sich zwei oder mehrere mit gleicher Steuerschuldigkeit in einer Wählerliste, so ist derjenige, der das Bürgerrecht in der Stadt erlangt hat, den Andern, die mit demselben nicht versehen sind, und soweit auch in dieser Beziehung die Verhältnisse gleich wären, der im Lebensalter weiter Vorgerückte dem Jüngeren vorzusetzen. Träte auch hierin Gleichheit ein, so hat die Reihung der Einzelnen von der Behörde mit dem Vorbehalte zu geschehen, daß, wenn es nach dem Ergebnisse der Wahlhandlung darauf ankäme, welcher von ihnen zufolge des §. 154, Z. 2, zum Gemeinde Vertreter zu ernennen sei, hierüber das Los zu entscheiden habe.

Die Steuerbeträge werden in jeder Wählerliste sowohl für die verschiedenen Steuergattungen, als auch im Ganzen summirt und abgeschlossen.

§. 149.

b) Bekanntmachung.

Die Wählerlisten sind wenigstens sechs Wochen vor der Wahl zu Jedermanns Einsicht aufzulegen. In der Bekanntmachung hierüber ist eine Präclusivfrist von vier Wochen zur Anbringung von Einwendungen dagegen festzusetzen. Unter dem Vorsitze des Bürgermeisters ist ein eigener Wahlausschuß aus einer gleichen Zahl Gemeinderäthen und Rathsgliedern des Magistrates zu bilden, welche jeder dieser beiden Rathskörper aus seiner Mitte wählt. Dieser Ausschuß hat über die Einwendungen, welche gegen die Wählerlisten innerhalb der vorgeschriebenen Frist erhoben werden, unverzüglich endgiltig zu entscheiden und die als gegründet erkannten Berichtigungen oder Ergänzungen sogleich vorzunehmen. Eine Berufung gegen die Entscheidung des Wahlausschusses findet mit einhaltender Wirkung nicht Statt, wodurch jedoch eine Beschwerdeführung nach der Wahlhandlung bei der vorgesetzten Behörde nicht ausgeschlossen ist.

Drei Tage vor der Wahl darf in den Wählerlisten keine Veränderung mehr vorgenommen werden.

§. 150.

V. Wahlhandlung.
1. Ausschreibung.

Die Vornahme der Wahl ist acht Tage vor dem Beginn derselben vom Magistrate in ortsüblicher Weise kundzumachen. In der Kundmachung ist anzugeben, an welchen Orten und Tagen und zu welchen Stunden sich die Stimmberechtigten zu versammeln, und welche Zahl Stellen sie zu ernennen haben.

§. 151.

2. Leitung.

Die Wahl wir durch eigene Wahlcommissionen geleitet. Für jede in einem Wahlkörper vereinigte Wahlversammlung ernennt der Bürgermeister eine Wahlcommission, bestehend aus einem Gemeinderathe oder einem Mitgliede des Magistrates als Vorsitzenden und aus zwei stimmberechtigten Gemeindegliedern.

Głosujący uszykowani będą w każdéj liście wyborczéj wedle *wysokości ich powinności podatkowéj* w ten sposób, iż najwyżéj opodatkowani zajmować będą piérwsze, mniéj opodatkowani zaś następujące miejsca.

Jeżeli jest dwóch lub więcéj równo podatkujących w liście wyborczéj, wówczas ten, który w mieście prawo obywatelskie otrzymał, piérwsze zająć ma miejsce przed tymi, którzy takowego nie mają, a o ileby i w tym razie stósunki równe były, starszy w latach przed młodszym. Gdyby i w tym razie równość zachodziła, wcielenie pojedynczych przez władzę z tém zastrzeżeniem nastąpić ma, iż gdyby wedle wyniku czynności obiorczéj o to chodziło, który z nich w skutek §. 154 L. 2 zastępcą miałby być mianowanym, w téj mierze *los* rozstrzygać powinien.

Kwoty podatków w każdéj liście obiorczéj tak co do różnych gatunków podatku, jako téż w całości będą zesumowane i zamknięte.

§. 149.

b) Ogłoszenie.

Listy obiorcze najmniéj sześć tygodni przed wyborem do przeglądu każdego mają być rozłożone. W ogłoszeniu dotyczącém ustanowionym być ma termin prekluzyjny czterechtygodniowy do wniesienia zarzutów. Pod przewodnictwem burmistrza utworzony będzie własny *komitet wyborczy* z równéj liczby radców gminy i członków radnych magistratu, których każde z tych obu ciał radnych z pośród siebie wybiera. Komitet ten bezzwłocznie *stanowczo* rozstrzygać będzie *zarzuty*, podniesione przeciw listom wyborczym w terminie przepisanym, i przedsięweźmie natychmiast sprostowania lub uzupełnienia za uzasadnione uznane. Odwołanie przeciw wydziałowi wyborczemu nie ma skutku wstrzymującego, przez to atoli nie jest wykluczone zażalenie po czynności wyborczéj przed władzą przełożoną.

Trzy dni przed wyborem w listach wyborczych żadna zmiana nie może być przedsiębraną.

§. 150.

V. Czynność wyborcza.
1. Rozpisanie.

Przedsiębranie *wyboru* ogłosi magistrat zwyczajnym w miejscu sposobem *osm* dni przed rozpoczęciem onegoż. W ogłoszeniu wymienić należy, w których miejscach i dniach i o któréj godzinie głosujący schadzać się powinni, i jaką liczbę posad mianować mają.

§. 151.

2. Kierunek

Wybór kierowany będzie przez własną komisyę wyborczą. Dla każdego zgromadzenia wyborczego w ciele wyborczém połączonego, ustanowi burmistrz komisyę wyborczą, składającą się z jednego radcy gminnego i jednego członka magistratu jako prezydującego i dwóch członków gminy głosujących.

Der vorgesetzten Behörde steht es zu, zur Wahlhandlung Commissäre mit der Bestimmung abzuordnen, die Aufrechthaltung der Ruhe und Ordnung und die Befolgung des Gesetzes wahrzunehmen.

§. 152.

3. Verfahren in der Wahlhandlung.

Bei der Wahlhandlung dienen folgende Bestimmungen zur Richtschnur:

1. Der Wahlhandlung dürfen nur stimmberechtigte Gemeindeglieder beiwohnen.

2. Die Wählerclassen und in denselben die Wahlkörper versammeln sich abgesondert.

3. In jeder Wählerclasse hat der dritte Wahlkörper zuerst, hierauf der zweite Wahlkörper und zuletzt der erste Wahlkörper die Wahlhandlung vorzunehmen.

4. Jeder Stimmberechtigte hat persönlich zu erscheinen. Die Stimmgebung durch einen Andern findet nur in den gesetzlich zugelassenen Fällen Statt.

5. Die Stimmgebung geschieht durch Stimmzettel, auf welchen die in dem Wahlausschreiben dem bezüglichen Wahlkörper zur Wahl zugewiesene Zahl der Gemeindevertreter mit deren Namen deutlich zu verzeichnen ist

Bei Ueberschreitung dieser Zahl sind die überzähligen auf den Stimmzettel zuletzt angesetzen Namen unberücksichtigt zu lassen.

6. Jeder, der seinen Stimmzettel abgegeben hat, ist aufzufordern, zu einer späteren Stunde des Tages sich wieder am Versammlungsorte einzufinden, um nöthigen Falles die Stimmgebung erneuern zu können.

7. Nach Ablauf der zur Abgabe der Stimmzettel festgesetzten Frist wird am Wahlorte selbst von der Wahlcommission die Eröffnung der Stimmzettel und die Stimmzählung vorgenommen.

8. Sollte die Zahl der Stimmberechtigten, die ihre Stimme vorschriftmäßig abgegeben haben, so gering seyn, daß sie nicht einmal das Dreifache der dem Wahlkörper zur Ernennung zugewiesenen Stellen erreicht, so kann eine giltige Wahl nicht zu Stande kommen, und es ist die Verhandlung mit der Verzeichnung der erschienenen Stimmberechtigten und mit der Feststellung der bemerkten eine giltige Wahl ausschließenden Thatsachen zu beendigen.

9. Als gewählt sind diejenigen Wahlfähigen anzusehen, welche bei einer zu Stande gekommenen giltigen Wahl die absolute Mehrheit der abgegebenen Stimmen erhalten haben.

Konnte dieses Ergebniß durch die erste Abstimmung nicht erzielt werden, so ist zu der zweiten engeren Wahl zu schreiten, in die aus den Personen, welche nach den Gewählten die meisten Stimmen erhalten haben, die doppelte Anzahl der noch zu Bestellenden zu bringen ist.

Władza przełożona prawo mieć będzie, zadelegować do czynności wyborczéj komisarzy z przeznaczeniem utrzymania spokojności i porządku i przestrzegania ustawy.

§. 152.

3. Postępowanie w czynnościach wyboru.

Dla *czynności wyboru* służą następujące postanowienia za prawidło:

1. Przy czynności obioru obecnymi być mają tylko członkowie gminy głosujący.

2. Klasy wyborcze, a w tychże *ciała wyborcze* zgromadzają się *oddzielnie.*

3. W każdéj klasie wyborczéj przedsiębrać ma czynność wyborczą najpierw trzecie ciało wyborcze, potém drugie a na ostatku pierwsze.

4. Każdy głosujący osobiście ma być obecnym. Głosowanie przez drugiego miejsce ma tylko w przypadkach prawnie przypuszczonych.

5. Głosowanie odbywa się za pomocą *kartek,* na których wyraźnie po imieniu spisani być mają zastępcy gminy w liczbie do wyboru przekazanéj w rozpisaniu wyborczém dotyczącemu ciału wyborczemu.

W razie przekroczenia téj liczby nie będą uwzględnione imiona nadliczbowe na kartce na ostatku zamieszczone.

6. Każdy, który kartkę głosowania swego oddał, wezwanym będzie, aby o późniejszéj godzinie dnia znowu w miejscu zgromadzenia się znajdował, by w razie potrzeby odnowić mógł głosowanie.

7. Po upływie terminu oznaczonego do oddania kartki głosowania w samémże miejscu wyboru otworzy komisya wyborcza kartki głosowania i policzy głosy.

8. Gdyby liczba głosujących, którzy głos swój wedle przepisów oddali tak była szczupłą, iżby nie dochodziła ani *potrójnéj wysokości* posad, przekazanych ciału wyborczemu do mianowania, wówczas ważny wybór nie może przyjść do skutku, a czynność ukończoną być winna spisaniem obecnych głosujących i skreśleniem spostrzeżonych okoliczności, ważny wybór wyłączających.

9. Za wybranych uważać należy tych obieralnych, którzy w wyborze ważnym do skutku przywiedzionym otrzymali bezwzględną głosów większość.

Jeżeli rezultat ten nie mógł w piérwszém głosowaniu być osiągniętym, wówczas przystąpić należy do drugiego ściślejszego wyboru, do którego z osób, które po wybranych najwięcéj głosów otrzymały, wniesioną będzie podwójna liczba jeszcze ustanowionymi być mających.

Bei Stimmengleichheit entscheidet das Los, wer bei der engeren Wahl zu berücksichtigen ist.

Jede Stimme, welche auf eine nicht in die engere Wahl gebrachte Person fällt, ist als ungiltig zu betrachten.

Ergibt sich bei der engern Wahl Stimmengleichheit, so entscheidet das Los

10. Ist die Wahl auf Jemanden gefallen, der

a) nicht wählbar ist, oder

b) einen gesetzlichen Entschuldigungsgrund für die Ablehnung der auf ihn gefallenen Wahl unmittelbar bei der Wahlhandlung geltend macht,

so ist noch im Laufe derselben für die dadurch nicht zur Besetzung gelangende Stelle zu einer neuen Wahl zu schreiten.

11. Am Schlusse der Wahlhandlung hat die Wahlcommission eines jeden Wahlkörpers die Namen der Gewählten zu veröffentlichen, und das von ihr über den Gang und die Ergebnisse der Wahlhandlung aufgenommene Protokoll mit allen Belegen dem Magistrate zu übergeben.

12. In der Versammlung der Wähler dürfen durchaus keine anderen Verhandlungen als die Wahl vorgenommen werden.

Jeder über diese Begränzung hinausreichende Handlung ist nichtig und wirkungslos.

13. Die Stimmberechtigten dürfen den durch sie berufenen Gemeindevertretern keine wie immer gearteten Instructionen ertheilen.

Jede Instruction oder Weisung, dieselbe mag vor, bei oder nach der Wahl ertheilt werden, ist wirkungslos und kann die Gewählten in keiner Art binden.

§. 153.

VI. Amtshandlungen über die Wahlergebnisse.
1. Im Allgemeinen.

Die Amtshandlungen des Stadtmagistrates über die Wahlprotokolle sind:

1. Die Prüfung der Wahlhandlung und des dieselbe darstellenden Protokolles in der Form und in der Wesenheit der Sache. Werden Gebrechen wahrgenommen, so ist zu untersuchen, ob dieselben von solcher Wichtigkeit sind, daß, und in welchem Umfange daraus eine Ungiltigkeit entspringt, oder ob sie nur untergeordneter Beschaffenheit seien, und eine Ergänzung oder Verbesserung zulassen, die der Magistrat im kürzesten Wege einzuleiten hat; jedoch ist das Veranlaßte in den Acten des Magistrates selbst deutlich anzumerken, damit darüber jederzeit Rechenschaft abgelegt werden könne.

2. Die Zusammenstellung der vorschriftmäßig erfolgten Ernennungen und gesondert von denselben derjenigen Wahlen, die zu einer Ernennung nicht geführt haben, oder die überhaupt noch eine ergänzende Verfügung erheischen und die Erlassung dieser ergänzenden Verfügungen (§. 154).

Przy równości głosów rozstrzyga los, kto w ściślejszym wyborze uwzględnionym będzie.

Każdy głos, przypadający na osobę, nie wniesioną do wyboru ściślejszego, za nieważny ma być uważany.

Jeżeli w ściślejszym wyborze wykaże się równość głosów, los rozstrzygać będzie.

10. Jeżeli przypadnie wybór na osobę, która

a) nie jest obieralną, albo

b) *prawną wymówkę* przytacza dla uchylenia się od wyboru na nią przypadłego wprost przy czynności wyborowéj,

wówczas jeszcze w toku téjże przystąpić należy do nowego wyboru dla posady przez to w opróżnieniu zostającéj.

11. W końcu czynności wyborowéj ogłosi komisya wyborcza każdego ciała wyborczego imiona wybranych, i przedłoży magistratowi protokół spisany względem toku i rezultatów czynności wyboru wraz z wszelkiemi alegatami.

12. W zgromadzeniu wyborców żadne inne rozprawy prócz wyboru nie będą miały miejsca.

Każda czynność przeciw temu ograniczeniu jest nieważną i bezskuteczną

13. Głosujący nie mogą udzielać żadnych instrukcyj zastępcom gminnym, przez nich powołanym.

Wszelka instrukcya lub polecenie bez różnicy, czy takowe przed, przy lub po wyborze udzieloną została jest bezskuteczną i nie może żadną miarą obowiązywać wybranych.

§. 153.

VI. Czynności urzędowe co do rezultatów wyboru.
1. W powszechności.

Czynności urzędowe magistratu miejskiego co do protokółów wyborczych są:

1. Rozpoznanie czynności wyboru równie jak protokółu, takową przedstawiającego we formie i istocie rzeczy. Jeżeli spostrzeżone będą wady, wówczas dochodzić należy, czy takowe takiéj są ważności, iżby z tąd i w jakiéj objętości nieważność wypływała, albo czy tylko podrzędnéj są natury, i dozwalają uzupełnienia lub poprawy, które magistrat w najkrótszéj drodze zarządzić ma; wszelako zarządzenia takowe w aktach magistratu samego wyraźnie mają być nadmienione, aby z tego każdego czasu sprawę zdać mógł.

2. Zestawienie nominacyj wedle przepisu przedsiębranych, a odrębnie od tych zestawienie wyborów, które nie przyszły do nominacyi, lub które w ogólności wymagają jeszcze *zarządzenia uzupełniającego* wydania takowych zarządzeń uzupełniających (§. 154).

3. Sobald sämmtliche der Wahl unterzogene Stellen unmittelbar durch dieselbe oder durch die ergänzenden Verfügungen des Stadtmagistrates besetzt sind, die Bekanntmachung der erfolgten Ernennungen mit der Angabe, welche der Ernannten als Ersatzmänner einzutreten haben.

§. 154.

3. Ergänzende Verfügungen.

Ergänzende Verfügungen, welche von dem Stadtmagistrate über die Wahl-Ergebnisse getroffen werden sollen, haben einzutreten:

1. Wenn eine und dieselbe Person von zweien oder mehreren Wahlkörpern gewählt worden ist. Diese Wahl hat nur einmal, und zwar: wenn der Wahlkörper, in dessen Wählerliste der Ernannte enthalten ist, ihn gewählt hat, für diesen Wahlkörper, außerdem aber für denjenigen der erwähnten Wahlkörper zu gelten, den das Los zu bestimmen hat. Die in Folge dieser Zuweisung in den übrigen bemerkten Wahlkörpern unbesetzt bleibenden Stellen sind in denselben einer neuen Wahl zu unterziehen.

2. Wenn wegen eines der in dem §. 152 unter 8 und 10 aufgeführten Hindernisse eine Ernennung nicht zu Stande kam. In diesem Falle hat der Stadtmagistrat aus der betreffenden Wählerclasse diejenigen höchstbesteuerten wählbaren Bürger, welche nicht ohnehin zu einer Stelle in der Gemeindevertretung gewählt worden sind, für die unbesetzt gebliebenen Stellen zu ernennen. Befände sich in der höchstbesteuerten Hälfte der Wählerclasse kein mit den vorgeschriebenen Erfordernissen versehener Bürger, so wird die Ernennung aus den höchstbesteuerten wählbaren Gemeindegliedern der bemerkten Wählerklasse überhaupt vorgenommen.

3. Wenn aus anderen, als den hier unter 2. angeführten Gründen eine oder mehrere Stellen unbesetzt geblieben sind. Für dieselben ist, gleichwie in dem unter 1. bemerkten Falle eine neue Wahl in den Wahlkörpern auszuschreiben, welche die volle Zahl der ihnen zugewiesenen Stellen noch nicht besetzt haben.

4. Zum Behufe der Bestimmung, welche der Ernannten die Stelle der Ersatzmänner einzunehmen haben, werden in jedem Wahlkörper die Ernannten nach der Zahl der Stimmen, die jeder von ihnen erhalten hat, gereicht, und Diejenigen, welche die mindeste Stimmenzahl ausweisen, von unten hinauf bis zur Erschöpfung des für die Zahl der Ersatzmänner festgesetzten Verhältnisses (§. 139, c) als Ersatzmänner bezeichnet.

§. 155.

3. Anzeigen und Beschwerden in Absicht auf die Wahl.

Innerhalb acht Tagen nach Verlautbarung der mit dem §. 153, Z. 3, angeordneten Kundmachung kann jeder Wählbare, der erachtet, eine Gesetzwidrigkeit darthun zu können, nicht nur gegen das bei der Wahlhandlung oder der ämtlichen Berufung stattgefundene Verfahren, sondern auch gegen bestimmte Ernennungen seine an die vor-

3. Skoro wszystkie wyborowi poddane posady wprost przez tenże lub przez uzupełniające rozporządzenia magistratu miejskiego są obsadzone, *obwieszczenie nominacyj przedsięwziętych* z wyszczególnieniem, którzy z mianowanych jako substytuci mają być uważani.

§. 154.

Uzupełniające rozporządzenia, jakie magistrat miejski względem wyników wyboru zaprowadzić ma, nastąpić winny: 2. Uzupełniające rozporządzenia.

1. Gdy jedna a ta sama osoba przez *dwa lub więcéj ciał wyborczych* wybraną została. Wybór ten raz tylko ważnym być ma, a to: gdy ciało wyborcze, w którego liście wyborczéj mianowany się znajduje, dla tego ciała wyborczego, krom tego zaś dla tego z rzeczonych ciał wyborczych, które los oznaczy. Posady, w skutek przekazania takowego w innych wspomnionych ciałach wyborczych nie obsadzone, tamże nowemu wyborowi poddane być mają.

2. Gdy z powodu jednéj z przeszkód w §. 152 pod 8 i 10 wymienionych *nominacya do skutku nie przyszła.* W razie takowym zamianuje magistrat miejski z dotyczącéj klasy wyborczéj na posady opróżnione tych *najwyżéj opodatkowanych obieralnych mieszczan*, którzy nie są bez tego już do posady w zastępstwie gminy obrani. Gdyby w najwyżéj opodatkowanéj połowie klasy wyborczéj nie znajdował się żaden mieszczanin warunkami przepisanemi opatrzony, wówczas nominacya przedsiębraną będzie ogólnie z pomiędzy najwyżéj opodatkowanych obieralnych członków gminy wspomnionéj klasy wyborczéj.

3. Jeżeli z innych, prócz wymienionych tu pod 2 powodów jedna lub więcéj posad zostało nieobsadzonych. Dla takowych równie jak w przypadku, pod 1 wskazanym, rozpisany będzie *nowy wybór* w ciałach wyborczych, które nie obsadziły jeszcze pełnéj liczby posad, onymże przekazanych.

4. Dla oznaczenia, którzy z mianowanych zajmować będą miejsce *substytutów* będą mianowani w każdém ciele wyborczém wedle liczby głosów uszykowani, jaką każdy z nich otrzymał, a ci, którzy najmniejszą głosów liczbę wykażą, idąc z dołu do góry aż do wyczerpania stósunku dla liczby substytutów ustanowionego (§. 139, *c)* oznaczeni będą jako substytuci.

§. 155.

W ciągu dni ośmiu po ogłoszeniu zarządzonego §. 153 L. 3 obwieszczenia może każdy obieralny, który sądzi, iż w stanie jest wykazać nieprawność, wystósować przez magistrat oznajmienie i zażalenie do władzy swéj przełożonéj nietylko przeciw postępowaniu przy czynności wyboru lub urzędowém powołaniu, 3. Oznajmienia i zażalenia pod względem wyboru.

gesetzte Behörde gerichtete Anzeige und Beschwerde bei dem Stadtmagistrate einbringen. Innerhalb derselben Frist haben diejenigen, welche die auf sie gefallene Ernennung in die Gemeindevertretung aus einem gesetzlichen Grunde (§. 167) ablehnen zu können glauben, diese Ablehnung bei dem Stadtmagistrate schriftlich zu erklären, wenn sie dieselbe nicht unmittelbar bei der Wahlhandlung oder überhaupt vor der mit dem §. 153, Z. 3, angeordneten Kundmachung gehörig angezeigt haben. Der Stadtmagistrat hat die gegen das kundgemachte Ergebniß der Wahlen und ämtlichen Ernennung gerichteten Eingaben sogleich mit dem Ablaufe der vorgeschriebenen Frist der vorgesetzten Behörde mit allen zur Beurtheilung der angefochtenen Amtshandlungen erforderlichen Actenstücken und mit seinem Gutachten vorzulegen. Die vorgesetzte Behörde entscheidet darüber ohne Verzug. Sollten die eingelangten Einwendungen oder andere Wahrnehmungen zur Entdeckung einer wesentlichen Unregelmäßigkeit führen, so liegt dieser Behörde ob, auch von Amtswegen die Handlung, die an dem Gebrechen einer solchen Unregelmäßigkeit leidet, durch ein mit der Angabe der Beweggründe verbundenes Erkenntniß für ungiltig zu erklären. Gegen die Entscheidungen der vorgesetzten Behörde, durch welche die Einwendungen gegen die Wahl-Ergebnisse und Ernennungen zurückgewiesen werden, findet ein weiterer Zug nicht Statt.

§. 156.

VII. Bestellung des Gemeinderathes und der Stadtverordneten. 1. Wann vorzunehmen.

Sobald die Wahlen der Gemeindevertreter durch die Entscheidung der dagegen vorgebrachten Einwendungen durch nachträgliche Wahlen oder ämtliche Berufungen, wo sich hierzu die Nothwendigkeit ergab, und durch den Ablauf der zur Einbringung von Einwendungen vorgezeichneten Frist festgestellt sind, wird ohne Aufschub zur Wahl der Stadtverordneten und der Ersatzmänner für dieselben, wenn aber die Bürgermeisterstelle erledigt ist oder die Amtsdauer des Bürgermeisters abzulaufen hat, zum Vorschlage für die Bürgermeisterstelle und zur Bildung oder Ergänzung des Gemeinderathes übergegangen.

§. 157.

2. Wahlberechtigte.

Wahlberechtigt für die Wahl der Stadtverordneten und derjenigen Gemeindeglieder, welche für die Bürgermeisterstelle vorgeschlagen werden, sind:

1. Bei der ersten Wahl zur Einführung des gegenwärtigen Gesetzes, oder wenn der Gemeinderath gänzlich aufgelöst worden wäre, sämmtliche von den Stimmberechtigten oder durch ämtliche Berufung neu ernannten Glieder der Gemeindevertretung mit Ausschluß der Ersatzmänner, soweit diese nicht für ein abgängiges oder abwesendes Glied der Gemeindevertretung zur Wahlhandlung berufen werden;

2. künftig, wenn es sich bloß um die Ersetzung eines Theiles der Stadtverordneten handeln wird:

lecz też i przeciw pewnym nominacyom. W przeciągu tego samego terminu winni ci, którzy sądzą, iż mogą odmówić przyjęcia przypadłéj na nich nominacyi do zastępstwa gminnego z powodu prawnego (§. 167), nieprzyjęcie to na piśmie oświadczyć w magistracie miejskim, jeżeli takowego nie oświadczyli wprost jak się należy przy czynności wyborowéj lub w ogólności przed obwieszczeniem, §. 153, L. 3, zarządzoném. Magistrat miejski przedłożyć winien podania, wystósowane przeciw obwieszczonemu rezultatowi wyborów i urzędowéj nominacyi zaraz z upływem przepisanego terminu władzy przełożonéj wraz z wszystkiemi do ocenienia wzruszonych czynności urzędowych potrzebnemi aktami i opinią swoją. Władza przełożona rozstrzyga w téj mierze bezzwłocznie. Gdyby nadesłane zarzuty lub inne spostrzeżenia prowadziły do odkrycia istotnéj nieregularności, wówczas władza ta obowiązaną będzie już z urzędu za nieważną ogłosić czynność w ten sposób wadliwą w wyroku, z którym powody onegoż połączone być mają. Przeciw orzeczeniom władzy przełożonéj, któremi zarzuty przeciw rezultatom wyboru i nominacyom odrzucone zostały, dalszy rekurs nie ma miejsca.

§. 156.

VII. Ustanowienie Rady gminnéj i delegowanych miejskich.
1. Kiedy to przedsięwziąść należy.

Skoro wybory zastępców gminnych ustanowione zostały przez rozstrzygnienie zarzutów wniesionych, przez następne wybory lub urzędowe powołania, gdzieby tego potrzeba wymagała, i przez upływ terminu, do wniesienia zarzutów przeznaczonego, przystąpić należy bezzwłocznie do wyboru *delegowanych miejskich i ich zastępców*, a jeżeli *posada burmistrza* opróżnioną została lub ciąg trwania urzędu jego upływa, do *propozycyi na posadę burmistrza i do utworzenia lub uzupełnienia Rady gminnéj.*

§. 157.

2. Do wyboru uprawnieni.

Do wyboru delegowanych miejskich i tych członków gminy, którzy na posadę burmistrza będą proponowani, są *uprawnieni:*

1. Przy *piérwszym wyborze* celem wprowadzenia niniejszéj ustawy, lub gdyby Rada gminy zupełnie była rozwiązaną, *wszyscy przez głosujących lub przez urzędowe powołanie nowo-mianowani członkowie zastępstwa gminy* z wyłączeniem substytutów, o ile ci nie są powołani do czynności wyborowéj za członka brakującego lub nieobecnego zastępstwa gminy.

2. *na przyszłość*, jeżeli chodzi tylko o uzupełnienie części delegowanych miejskich:

a) die bisherigen Stadtverordneten, Gemeinderäthe und der Bürgermeister, welche die Reihe des Austrittes nicht trifft;

b) sämmtliche von den Stimmberechtigten neu gewählten Gemeindevertreter, mit Ausschluß der Ersatzmänner, die nicht für einen abgängigen oder abwesenden Ernannten zur Wahlhandlung berufen werden.

§. 158.

3. Wahlfähige. a) Gründe der Ausnahme und Ausschließung.

Wahlfähig sind für die gedachte Wahl nur diejenigen, denen für dieselbe die Wahlberechtigung zusteht und nebst diesen für die Bürgermeisterstelle die Glieder des Magistrats. Ausgenommen von dieser Wahlfähigkeit sind die Geistlichen aller Confessionen und für die Stellen der Stadtverordneten die Beamten

a) der vorgesetzten Behörde, welcher die Aufsicht über die Gemeinde zusteht,

b) der in dem Orte bestehenden Gerichtsbehörden und der Staatsanwaltschaft bei denselben,

c) der Polizeibehörden.

Verwandte und Verschwägerte in auf- und absteigender Linie, dann Brüder und im gleichen Grade Verschwägerte dürfen nicht zugleich Stadtverordnete oder Ersatzmänner derselben oder Bürgermeister und Stadtverordnete sein.

§. 159.

b) Besonderes Erforderniß bei öffentlichen Lehrern, dann Hof- und Staatsbeamten.

Oeffentliche Lehrer, dann Hof- und Staats-Beamte in der activen Dienstleistung bedürfen zur Annahme der Stelle eines Stadtverordneten die Bewilligung ihrer vorgesetzten Behörde.

§. 160.

c) Eigenschaften-Erforderniß für die Bürgermeisterstelle.

Die Städte-Statute oder besondere Anordnungen bestimmen, ob und welche besonderen Eigenschaften als Erforderniß zur Aufnahme in den Vorschlag für die Bürgermeisterstelle zu betrachten seien.

§. 161.

4. Wahlhandlung.

Die Bestimmungen, welche bei der Vornahme dieser Wahl beobachtet werden sollen, sind:

1. Den Vorsitz führt und die Verhandlung leitet der Bürgermeister, in dessen Ermanglung hingegen, oder wenn es sich um die Wahl für die Bürgermeisterstelle wegen Ablauf der Amtsdauer des bisherigen Bürgermeisters handelt, und in jedem Falle bei der ersten Ausführung des gegenwärtigen Gesetzes ein Abgeordneter der vorgesetzten Behörde.

2. Die Wahl wird durch Stimmzettel vorgenommen, auf denen jeder Wählende aus den Wählbaren so viele Namen aufführt, als Stellen zu besetzen sind. Für die Stelle des Bürgermeisters müssen je drei Wahlfähige, und zwar in derjenigen Reihenfolge aufgeführt werden, in welcher der Wahlberechtigte dieselben zur Ernennung vorzuschlagen findet.

a) dotychczasowi *delegowani miejscy, radcy gminni* i *burmistrz*, na których nie przypada koléj wystąpienia:
b) wszyscy przez głosujących nowo-wybrani *zastępcy gminy*, z wyłączeniem substytutów, którzy nie są powołani w miejsce brakującego lub nieobecnego mianowanego do czynności wyborowéj.

§. 158.

3. Obieralność. *a)* Powody wyjątku i wyłączenia.

Obieralnymi są dla rzeczonego wyboru tylko ci, którym do wyboru prawo przysłuża, a prócz tych na posadę burmistrza członkowie magistratu. Od téjże obieralności wyjętemi są duchowni wszelkich wyznań a na posady delegowanych miejskich urzędnicy

a) przełożonéj władzy, któréj dozór nad gminą przysłuża,
b) władz sądowych w miejscu się znajdujących i prokuratorstwa rządowego tamże,
c) władz policyjnych.

Krewni lub *spowinowaceni w linii wstępnéj lub zstępnéj*, tudzież *bracia* w równym stopniu *spowinowaceni* nie mogą jednocześnie być delegowanymi miejskimi lub substytutami albo burmistrzami i delegowanymi miejskimi.

§. 159.

b) Szczególny warunek co do nauczycieli publicznych, tudzież urzędników nadwornych i rządowych.

Publiczni nauczyciele, tudzież *urzędnicy nadworni i rządowi* w czynnéj służbie zostający potrzebują do przyjęcia posady delegowanego miejskiego pozwolenia swéj władzy przełożonéj.

§. 160.

c) Jakie przymioty wymagają się na posadę burmistrza.

Statuta miejskie lub szczególne zarządzenia ustanowią, czy i jakie *szczególne przymioty* za warunek uważane być mają do propozycyi na *posadę burmistrza.*

§. 161.

4. Czynność wyborowa.

Postanowienia, jakie w przedsiębraniu tego *wyboru* przestrzegane być winny, są:

1. *Burmistrz* będzie *przewodnictwo* prowadził i czynnościami kierował, w braku jego zaś, lub gdy chodzi o wybór na posadę burmistrza dla upływu trwania urzędu dotychczasowego burmistrza, a w każdym razie w piérwszém przeprowadzeniu niniejszéj ustawy *delegowany władzy przełożonéj.*

2. Wybór przedsiębranym będzie za pomocą *kartek głosowych*, na których każdy obierający z obieralnych tyle imion wymienić powinien, ile posad ma być obsadzonych. Na posadę burmistrza *po trzech obieralnych* wymienić należy, a to w téj kolejności, w któréj uprawniony do wyboru takowych do nominacyi proponować chce.

3. Stimmzettel, die einen nicht Wahlfähigen benennen, oder denjenigen, auf den die Wahl gerichtet wird, nicht deutlich ausdrücken, werden in Absicht auf die Ansätze, bei denen ein solches Gebrechen eintritt, als nichtig behandelt.

Führt ein Stimmzettel mehrere Namen auf, als ausgedrückt werden sollen, so werden nur die vor Andern Genannten bis zur Erschöpfung der vorgeschriebenen Zahl beachtet.

4. Die Wahl geschieht durch absolute Stimmenmehrheit der anwesenden, ihr Stimmrecht ausübenden Wahlberechtigten.

5. Zur Giltigkeit der Wahlhandlung ist in der Regel erforderlich, daß an derselben wenigstens zwei Drittheile der Gesammtzahl der Wahlberechtigten Theil nehmen. Würde eine geringere als diese Zahl erschienen sein, so ist eine neue Wahl auszuschreiben, und es sind zu derselben auch sämmtliche nicht ohnehin für fehlende Wahlberechtigte berufene Ersatzmänner und Magistratsräthe beizuziehen. Erscheint bei dieser Wahlhandlung die vorgeschriebene Zahl Wahlberechtigter, so wird von ihnen die Wahl vorgenommen.

Erreichen aber die erschienenen Wahlberechtigten nicht die gedachte Zahl, so wird dieselbe zuerst aus den erschienenen Ersatzmännern und dann aus den Magistratsräthen, unter den letzteren nach der Reihenfolge ihres Ranges unter sich von oben herab, nach Erforderniß, ergänzt, und selbst wenn hierdurch die volle Zahl von zwei Drittheilen der Wahlberechtigten nicht erzielt würde, mit den anwesenden Stadtverordneten, Gemeinderäthen, ernannten Gemeindevertretern, Ersatzmännern und Magistratsräthen die Wahlhandlung giltig zu Ende geführt.

6. Hat die Stimmenmehrheit zwei oder mehrere Personen getroffen, die wegen Verwandtschaft oder Schwägerschaft nicht zugleich Stadtverordnete sein dürfen, so ist derjenige, für den sich die größere Stimmenzahl erklärte, bei gleicher Stimmenzahl aber wenn keiner freiwillig zurücktritt, derjenige, für den das Los entscheidet, als gewählt beizubehalten; die Stellen der übrigen hingegen sind noch bei derselben Wahlhandlung einer neuen Wahl zu unterziehen.

7. Nach der Wahl der Stadtverordneten wird jene der Ersatzmänner für dieselben vorgenommen. Die Ersatzmänner der Stadtverordneten können entweder aus den wirklichen Gemeinderäthen oder den übrigen Gemeindevertretern gewählt werden. In dem Verhältnisse der Gemeinderäthe, die zu Ersatzmännern für die Stadtverordneten gewählt werden, zum Gemeinderathe, tritt so lange keine Aenderung ein, als dieselben nicht zur Dienstleistung bei dem Stadtmagistrate berufen werden.

8. Die in dem §. 152 unter den Zahlen 10, 12, 13 enthaltenen Anordnungen haben auch für diese Wahlen zu gelten.

3. Kartki głosowe, które wymieniają *nieobieralnego*, lub tego, na którego wybór jest skierowany, nie wyraźnie wyrażają, uważane będą, co się tyczy zamieszczeń, przy których wada takowa zachodzi, za *nieważne.*

Jeżeli kartka głosowa mieści w sobie więcéj imion, jak być powinno, wówczas tylko wymienieni przed innymi aż do wyczerpania przepisanéj liczby uwzględnieni będą.

4. Wybór odbywa się *absolutną większością głosów* obecnych prawo głosowania wykonujących uprawnionych.

5. Do ważności czynności wyboru w powszechności potrzeba, by w niéj przynajmniéj *dwie trzecie całéj liczby do wyboru uprawnionych* udział brały. Gdyby mniejsza od téj liczba się znajdowała, rozpisać należy nowy wybór, do którego téż przybrani będą wszyscy nie będący już bez tego w miejsce brakujących uprawnionych powołani substytuci i radcy magistratualni. Jeżeli przy téjże czynności wyborowéj znajduje się przepisana liczba uprawnionych, wybór przedsiębranym będzie.

Gdyby zaś obecni do wyboru uprawnieni nie dopełniali liczby wspomnionéj, uzupełnioną być ma takowa w miarę potrzeby najprzód z substytutów obecnych, a potém z radców magistratualnych, co do tych ostatnich, wedle kolejności rangi jaką między sobą zajmują idąc z góry na dół, a gdyby nawet i przez to pełna liczba dwóch trzecich do wyboru uprawnionych nie była osiągniętą, czynność wyborowa ważnie przeprowadzoną będzie z obecnymi delegowanymi miejskimi, radcami gminnymi, mianowanymi zastępcami gminy, substytutami i radcami magistratualnymi.

6. Jeżeliby większość głosów przypadała na dwie lub więcéj osób, które z powodu pokrewieństwa lub powinowactwa nie mogą jednocześnie być delegowanymi miejskimi, wówczas za wybraną uważaną będzie ta, za którą się *większa liczba głosów* oświadczyła, przy równéj liczbie głosów zaś, gdy żadna dobrowolnie nie odstępuje, *los* rozstrzyga; posady innych zaś poddane być mają jeszcze przy téj saméj czynności wyborowéj nowemu wyborowi.

7. Po wyborze delegowanych miejskich przedsiębrany będzie wybór *substytutów.* Substytuci delegowanych miejskich mogą albo z *rzeczywistych radców gminy*, albo innych zastępców gminy być wybrani. W stósunku radców gminnych, wybranych na substytutów delegowanych miejskich, do Rady gminnéj, dopóty nie zachodzi zmiana, dopóki nie będą powołani do pełnienia służby w magistracie miejskim.

8. Zawarte w §. 152 pod liczbami 10, 12, 13 rozporządzenia także i do tych wyborów zastósowane być winny.

§. 162.

5. Amtshandlung über das Wahlergebniß.

Das Protokoll über diese Wahlen wird von dem Stadtmagistrate mit seinem Gutachten der vorgesetzten Behörde, und zwar rücksichtlich der gewählten Stadtverordneten zum Behufe der Bestätigung, rücksichtlich des Bürgermeisters zum Behufe der Ernennung aus den durch die Wahl Vorgeschlagenen vorgelegt.

§. 163.

6. Neue Wahl.

Wird der Vorschlag zur Ernennung des Bürgermeisters nicht geeignet erkannt, oder die Bestätigung der gewählten Stadtverordneten versagt, oder die Wahlhandlung überhaupt wegen eingetretener wesentlicher Gebrechen für ungiltig erklärt, so ist eine neue Wahl einzuleiten.

§. 164.

7. Besetzung von Amtswegen.

Ist die Wahlhandlung zweimal, zwar vorschriftmäßig, vorgenommen worden, wird jedoch auch das Ergebniß der zweiten Wahl nicht als zur Berücksichtigung geeignet erkannt, so erfolgt, wenn nicht eine andere den Umständen entsprechende vorübergehende Verfügung getroffen wird, die Berufung zur erledigten Stelle von Amtswegen bis zum Ablaufe der Amtsdauer dieser Stelle. In diesem Falle können auch andere zur Gemeindevertretung oder zum Magistrate nicht gehörige wählbare Gemeindeglieder als Bürgermeister ernannt werden.

§. 165.

8. Bildung des Gemeinderathes.

Nachdem die Entscheidung über die Ernennung des Bürgermeisters oder doch die Bestätigung der Stadtverordneten erfolgt, und die Amtsdauer ihrer Vorgänger, an deren Stelle sie gewählt wurden, abgelaufen ist, hat der Austritt dieser aus dem Stadtmagistrate und der Eintritt jener in denselben stattzufinden. Alle anderen zur Gemeindevertretung ernannten Gemeindeglieder, mit Ausschluß der Ersatzmänner, treten in den Gemeinderath und bilden denselben vereint mit den bisherigen Gemeinderäthen, deren Amtsdauer noch nicht abgelaufen ist. Dem Bürgermeister wird dessen Ernennung durch einen an ihn gerichteten Erlaß der vorgesetzten Behörde, den Stadtverordneten und den Gemeinderäthen hingegen wird deren Bestellung in dieser Eigenschaft durch einen Erlaß des Bürgermeisters bekannt gemacht.

§. 166.

VIII. Annahme der Stellen im Gemeindevorstande und Rathe.
1. Pflicht dieser Annahme.

Jedes ordnungsmäßig gewählte Gemeindeglied, dem kein Ausnahms- oder Ausschließungsgrund (§§. 129, 137 und 158) entgegensteht, ist verpflichtet, die im Grunde der Wahl erfolgte Ernennung zum Amte des Bürgermeisters oder eines Stadtverordneten oder eines Gemeinderathes anzunehmen, und dasselbe durch die vorgeschriebene Zeit nach seiner besten Einsicht mit Aufmerksamkeit und Eifer zu versehen.

Dieselbe Verpflichtung erstreckt sich auch auf die Annahme der Bestimmung zum Ersatzmanne eines Stadtverordneten oder Gemeinderathes.

§. 162.

Protokół względem tych wyborów przedłożonym będzie przez magistrat miejski wraz z opinią jego, władzy przełożonéj, a to względem wybranych *delegowanych miejskich* celem *potwierdzenia*, względem *burmistrza* celem *nominacyi* tegoż z zaproponowanych przez wybór. 5. Czynność urzędowa względem rezultatu wyborowego.

§. 163.

Jeżeli propozycya do nominacyi burmistrza nie jest stósowną, albo potwierdzenie wybranych delegowanych miejskich będzie odmówioném, lub téż w ogólności czynność wyborowa dla zaszłych istotnych wad za nieważną uznaną, wówczas *nowy* wybór ma być zarządzony. 6. Nowy wybór.

§. 164.

Jeżeli czynność wyborowa *dwa razy*, wprawdzie wedle przepisu była przedsięwziętą, atoli i rezultat drugiego wyboru nie jest za zdolny do uwzględnienia uznany, wówczas, jeżeli nie nastąpi inne okolicznościom odpowiednie *przechodnie* rozporządzenie, opróżniona posada z urzędu przez powołanie będzie obsadzoną aż do upływu trwania jéj urzędowego. W takim razie mogą także i inni do zastępstwa gminy lub do magistratu nie należący obieralni członkowie gminy na burmistrzów być mianowani. 7. Obsadzenie z urzędu.

§. 165.

Gdy rozstrzygnienie co do nominacyi burmistrza lub przynajmniéj potwierdzenie delegowanych gminy nastąpi, a trwanie urzędu ich poprzedników, w miejsce których wybrani zostali, upłynęło, ci z magistratu miejskiego *wystąpić*, a pierwsi do niego wstąpić mają. Wszyscy inni do zastępstwa gminy zamianowani członkowie gminni, z wyłączeniem substytutów, wstępują do *Rady gminnéj* i tworzą takową łącznie z dotychczasowymi Radcami gminy, których trwanie w urzędzie jeszcze nie upłynęło. *Burmistrzowi* nominacya jego obwieszczoną zostanie dekretem doń wystósowanym *władzy przełożonéj*, delegowanym miejskim i Radcom gminy zaś *dekretem burmistrza*, onychże w ich własności ustanawiających. 8. Utworzenie Rady gminy.

§. 166.

Każdy członek gminy należycie wybrany, któremu nie stoi w drodze ani powód wyłączenia ani wykluczenia (§§. 129, 137 i 158), *obowiązany jest przyjąć* z wyboru przypadłą nominacyę na urząd burmistrza lub delegowanego miejskiego lub radcy gminnego i sprawować tenże przez czas przepisany wedle najlepszéj swéj wiedzy z gorliwością i bacznością. VIII. Przyjęcie posad w przełożeństwie gminném i Radzie. 1. Obowiązek tego przyjęcia.

Obowiązek ten rozciąga się także i na przyjęcie powołania na substytuta delegowanego miejskiego lub radcy gminnego.

§. 167.

2. Recht, die Ernennung abzulehnen.

Ein Recht, diese Ernennung abzulehnen, haben nur

1. Geistliche aller Confessionen, Hof- und Staats-Beamte und Diener, dann öffentliche Lehrer;

2. Personen, die über sechzig Jahre alt sind;

3. Diejenigen, welche die Stelle des Bürgermeisters oder eines Stadtverordneten durch eine volle Amtsperiode bekleidet haben;

4. Diejenigen, die an einem der Ausübung der Amtspflichten hinderlichen Körpergebrechen oder einer anhaltenden bedeutenden Störung ihrer Gesundheit leiden;

5. Personen, welche vermöge ihrer ordentlichen Beschäftigung häufig oder durch lange Zeit in jedem Jahre aus der Stadtgemeinde abwesend sind.

Die Stelle eines Bürgermeisters oder Stadtverordneten abzulehnen, sind nebst den hier (1 — 5) aufgeführten Personen berechtigt

6. Diejenigen, welche, ohne Advocaten, Notäre, oder öffentlich bestellte Agenten zu sein, zwei bedeutende oder mehrere minder erhebliche Vormundschaften oder Curatelen unentgeltlich führen.

7. Personen, die in einem Privat-Dienstverhältnisse stehen, und deren Dienstverhältniß durch Uebernahme des Gemeindeamtes beeinträchtigt würde.

§. 168.

3. Unberechtigte Verweigerung der Annahme oder Fortführung des Amtes.

Wer ohne einen solchen Entschuldigungsgrund die Ernennung anzunehmen verweigert, verfällt in eine Geldbuße bis zu 200 fl.

Wer das einmal übernommene Amt fortzuführen sich weigert, ohne daß ein nicht schon zur Zeit der Uebernahme giltiger Entschuldigungsgrund eingetreten wäre, verfällt in eine gleiche Geldbuße. In beiden Fällen bleibt der Schuldtragende der Gemeinde für allen Nachtheil verantwortlich.

Die Geldbuße wird vom Magistrate bemessen, und fließt in die Gemeindecasse.

§. 169.

IX. Dienstverhältnisse der Glieder des Gemeindevorstandes und Rathes.
1. Eidesleistung und Angelobung.

Der Bürgermeister hat Treue und Gehorsam dem Kaiser und die gewissenhafte Erfüllung seiner Pflichten in die Hände des Vorstehers der vorgesetzten Behörde, oder eines Abgeordneten desselben im Orte der Stadt selbst vor dem versammelten Gemeinderathe und dem Rathskörper des Stadtmagistrates eidlich zu geloben. Die Stadtverordneten leisten denselben Eid in die Hände des Bürgermeisters vor dem Rathskörper des Stadtmagistrates. Die Gemeinderäthe endlich legen dieselbe Angelobung durch Handschlag an Eidesstatt in die Hände des Bürgermeisters vor der Versammlung des Gemeinderathes ab.

§. 167.

2. Prawo nieprzyjęcia nominacyi.

Prawo nieprzyjęcia nominacyi, mają tylko:

1. Duchowni wszelkich wyznań, *urzędnicy, tudzież słudzy nadworni i rządowi*, niemniéj *nauczyciele publiczni;*

2. osoby, więcéj niż *lat sześćdziesiąt mające;*

3. ci, którzy piastowali posadę *burmistrza* lub delegowanego miejskiego przez pełny przeciąg czasu urzędowania:

4. ci, którzy nie są w stanie wykonywać obowiązków urzędu przez *ułomność cielesną* lub *trwałe znaczne nadwerężenie zdrowia swego;*

5. osoby, które z powodu swego zwyczajnego zatrudnienia często lub przez długi czas w każdym roku w gminie miejskiéj *nie są obecnemi.*

Odmówić przyjęcia posady burmistrza lub delegowanego miejskiego, prawo mają prócz osób tu (pod 1—5) wyszczególnionych:

6. ci, którzy nie będąc adwokatami, notaryuszami lub publicznie ustanowionymi ajentami, bezpłatnie prowadzą dwa znaczne lub kilka mniéj znacznych opiek albo kuratel;

7. osoby, zostające w *prywatnym stósunku służbowym*, któryby przez przyjęcie urzędu gminnego na szkodę mógł być wystawionym.

§. 168.

3. Nieprawne odmówienie przyjęcia lub dalsze prowadzenie urzędu.

Kto bez takowéj prawnéj wymówki wzbrania się przyjąć nominacyę, podlegać będzie karze pieniężnéj aż do 200 złt.

Téj saméj karze podlega, kto wzbrania się prowadzić daléj urząd raz przyjęty, lubo nie zachodzi wymówka coby nie była już w czasie przyjęcia ważną. W obu przypadkach winę mający, gminie za wszelką szkodę odpowiedzialnym zostaje.

Kara pieniężna będzie przez magistrat wymierzona, i wpływa do kasy gminnéj.

§. 169.

IX. Stósunki służbowe członków przełożeństwa gminnego i Rady.
1. Przysięga i przyślubienie.

Burmistrz ślubować winien wierność i posłuszeństwo Cesarzowi i sumienne dopełnienie obowiązków *złożeniem przysięgi* w ręce naczelnika władzy przełożonéj, lub delegowanego jego w miejscu samego miasta przed zgromadzeniem Rady gminnéj i ciała radnego magistratu miejskiego. Delegowani miejscy złożą taką samą przysięgę w ręce burmistrza przed ciałem radném magistratu miejskiego. *Rady gminy* ślubują toż samo w miejsce przysięgi podaniem ręki burmistrzowi przed zgromadzeniem Rady gminnéj.

§. 170.

2. Dauer der Amtsbestellung.
a) Der Gemeinderäthe.

Die Gemeinderäthe werden auf sechs Jahre bestellt.

Alle drei Jahre scheidet die Hälfte oder die der Hälfte zunächst kommende Zahl aus, und wird durch Neuwahl ersetzt.

Der Austritt geschieht das erste Mal nach der Durchführung des gegenwärtigen Gesetzes oder nach gänzlicher Auflösung des Gemeinderathes in der Art, daß die Hälfte der von jedem Wahlkörper gewählten Gemeinderäthe, oder bei ungleicher Zahl die der Hälfte zunächst kommende Anzahl nach der Entscheidung des Loses auszuscheiden hat. In der Folge treten immer diejenigen aus, welche sechs Jahre vorher ernannt worden waren.

Bis die Neuwahlen stattgefunden haben, bleiben die zum Austritte bestimmten Mitglieder im Amte.

Dieselben sind stets wieder wählbar, wenn ihrer Wählbarkeit kein gesetzliches Hinderniß entgegensteht.

Die Wiederbesetzung der durch Tod oder in anderer Weise vor der Zeit erledigten Stellen im Gemeinderathe wird in der Regel, soweit sie nicht durch Berufung von Ersatzmännern ersetzt werden konnten, zugleich mit den jedes dritte Jahr eintretenden Erneuerungswahlen vorgenommen.

Sollte jedoch die Zahl der fehlenden Mitglieder so groß sein, daß ungeachtet des Eintrittes der Ersatzmänner dadurch die Beschlußfähigkeit des Gemeinderathes gefährdet würde, so ist zum Ersatze derselben auch vor dem Eintritte dieser Periode eine besondere Wahl auf Grundlage der letzten Wählerlisten einzuleiten.

Jede solche Ergänzungswahl gilt übrigens nur bis zum regelmäßigen Erneuerungstermine. Der Gewählte tritt zu der Zeit wieder aus, zu welcher derjenige, an dessen Stelle er gewählt worden war, hätte austreten müssen.

§. 171.

b) Der Stadtverordneten.

Das Amt eines Stadtverordneten dauert durch drei Jahre.

Alle Gemeindevertreter und alle Gemeinderäthe, in soferne sie nicht zu den im §. 167 bezeichneten Personen gehören, sind verpflichtet, die auf sie fallende Ernennung zu dem Amte eines Stadtverordneten für die Dauer von drei Jahren anzunehmen, und dieses Amt bis zum Eintritte der Neuernannten fortzuführen.

Die Austretenden können mit ihrer Zustimmung wieder ernannt werden.

Wurden sie nicht wieder erwählt, oder haben sie die Wiedererwählung abgelehnt, so treten sie in die Stelle eines Gemeinderathes oder Ersatzmannes, welche sie vor ihrer Ernennung zum Stadtverordneten eingenommen hatten, bis zum Ablaufe der Dauer jener Stelle zurück.

§. 170.

Radcy gminy ustanowieni zostają na *lat sześć*. 2. Trwanie urzędowania.

Co trzy lata występuje *połowa* lub najbliższa jéj liczba i uzupełnioną będzie przez nowy wybór. a) radców gminnych.

Wystąpienie odbywa się piérwszą razą po przeprowadzeniu niniejszéj ustawy lub po zupełném rozwiązaniu Rady gminnéj w ten sposób, iż połowa radców gminnych przez każde ciało wyborcze wybranych, lub przy nierównéj ilości tychże, liczba połowy najbliżéj dochodząca przez los wystąpić winna. Następnie występować będą zawsze ci, którzy przed sześcioma laty mianowani byli.

Członkowie do wystąpienia przeznaczeni pozostaną w urzędzie aż do przeprowadzenia nowych wyborów.

Ci mogą znowu być wybranymi, jeżeli ich obieralności nie stoi żadna prawna przeszkoda w drodze.

Obsadzenie posad w radzie gminnéj zawakowanych przed czasem w skutek śmierci lub w inny sposób, przedsiębraném będzie w powszechności, o ileby takowe nie mogły być przez powołanie substytutów uzupełnione, wraz z wyborami odnowienia co trzeci rok przypadającemi.

Gdyby jednak liczba brakujących członków tak wielką była, iżby mimo wstąpienia substytutów przez to ważne powzięcie uchwały Rady gminnéj niemożliwém było, wówczas do uzupełnienia onéjże nawet przed wstąpieniem peryodu tego zarządzony być winien osobny wybór na podstawie osobnych list wyborczych.

Każdy taki wybór uzupełniający zresztą ważnym jest tylko do regularnego terminu odnowienia. Wybrany występuje znowu w tym czasie, w którymby wystąpić miał ten, w którego miejsce wybranym został.

§. 171.

Urząd *delegowanego miejskiego* trwa przez *lat trzy*. b) delegowanych miejskich.

Wszyscy zastępcy gminy i wszyscy Radcy gminy, o ile ci nie należą do osób, w §. 167 oznaczonych, obowiązani są przyjąć przypadłą na nich nominacyę na urząd delegowanego miejskiego na ciąg lat trzech, i urząd ten prowadzić aż do chwili wstąpienia nowo-wybranych.

Występujący mogą za ich zezwoleniem znowu być wybrani.

Gdyby nie byli powtórnie wybrani, lub gdyby powtórnego wyboru nie przyjęli, powracają na posadę radcy gminnego lub substytuta, którą zajmowali przed nominacyą swą na delegowanego miejskiego, aż do upływu trwania posady rzeczonéj.

§. 172.

c) Des Bürgermeisters.

Der Bürgermeister wird auf sechs Jahre ernannt. Wird er nach zwölfjähriger ununterbrochener Amtsführung der Bürgermeistersstelle zu derselben wieder ernannt, so kann diese letztere Ernennung auf Antrag der Gemeinde als bleibende Anstellung erfolgen.

War der Bürgermeister zur Zeit seiner Ernennung ein bleibend angestelltes Glied des Stadtmagistrates, so tritt er nach Zurücklegung der für den Bürgermeister vorgezeichneten Amtsdauer, wenn er nicht wieder zu dieser Stelle gewählt oder berufen wird, in seiner frühern Eigenschaft zum Stadtmagistrate zurück, und es wird die von ihm als Bürgermeister zurückgelegte Amtsdauer seiner anrechenbaren Dienstzeit beigezählt.

§. 173.

3. Einberufung der Ersatzmänner.

Ein Ersatzmann ist von dem Bürgermeister zur Verwendung einzuberufen, und hat die mit dem §. 169 vorgeschriebene Angelobung nach Beschaffenheit des Amtes, zu dessen Versehung er berufen wird, zu leisten:

a) Wenn in dem Gemeinderathe oder in der Zahl der Stadtverordneten die Erledigung einer Stelle aus einer anderen Veranlassung, als in Folge des Ablaufes der Amtsdauer, eintritt;

b) Wenn ein Gemeinderath oder Stadtverordneter nur vorübergehend an der Ausübung seines Amtes gehindert ist, und die Umstände es nothwendig machen, für die Besetzung der erledigten Stelle oder für deren einstweilige Vertretung eine Vorsehung zu treffen.

In dem ersten dieser beiden Fällen (a) wird der Ersatzmann zum Gemeinderathe oder Stadtverordneten ernannt, jedoch nur für die Dauer, die noch nicht an der Amtsdauer desjenigen, an dessen Stelle der Ersatzmann tritt, abgelaufen ist.

In dem zweiten Falle (b) ist die Verwendung des Ersatzmannes eine bloß vorübergehende, und hört mit dem Aufhören der Ursache, aus welcher die Berufung des Ersatzmannes stattfand, auf.

Die Einberufung in den Gemeinderath hat aus den ordnungsmäßig ernannten, für den Gemeinderath bestimmten Ersatzmännern, und zwar aus denjenigen, soweit sie vorhanden sind, zu erfolgen, welche von demselben Wahlbezirke und derselben Wählerclasse, von denen der ausgetretene oder zeitlich abwesende Gemeinderath gewählt worden war, oder wenn der abgängige Gemeinderath zufolge des §. 154, Z. 2, ämtlich ernannt worden ist, denen derselbe nach der Wählerliste angehörte, und in derjenigen Reihenfolge, in welche die Ersatzmänner zufolge des §. 154, Z. 4, zu stellen sind, dergestalt, daß diejenigen, welche eine höhere Stimmenzahl, oder soweit sie aus den Höchstbesteuerten berufen werden, eine höhere Steuerschuldigkeit für sich haben, vor den anderen einberufen

§. 172.

Burmistrz mianowanym będzie na *lat sześć*. Gdyby po *dwunastoletniem nieprzerwaném prowadzeniu posady burmistrzowskiéj* na tę posadę znowu był mianowanym, wówczas ostatnia ta nominacya na wniosek gminy nastąpić może w sposób *stanowczy*. c) burmistrza.

Gdyby burmistrz w czasie nominacyi swéj był stanowczym członkiem magistratu miejskiego, wówczas wstępuje po upływie czasu trwania, dla burmistrza wskazanego, w dawniejszéj własności swéj do magistratu miejskiego, przyczém policzony mu będzie do czasu służby czas, przez który jako burmistrz urzędował.

§. 173.

Substytut powołanym będzie przez burmistrza do urzędowania, i zobowiązanym do ślubowania, §. 169 przepisanego, wedle właściwości urzędu, do którego sprawowania będzie powołanym: 3. Powołanie substytutów.

a) gdy w Radzie gminy lub w liczbie delegowanych miejskich posada z innéj przyczyny zawakowała, niż w skutek upływu trwania urzędu;

b) gdy Radca gminy lub delegowany miejski tylko przechodnio sposobem przeszkodzonym jest w wykonaniu urzędu a okoliczności koniecznie wymagają obsadzenia posady zawakowanéj, lub jéj tymczasowego zastąpienia.

W *pierwszym* z tych obu przypadków *(a) mianowanym* będzie substytut na radcę gminnego lub delegowanego miejskiego, wszelako tylko na ciąg czasu, który jeszcze nie upłynął w urzędowaniu tego, w którego miejsce substytut wstąpił.

W *drugim przypadku (b)* urzędowanie substytuta jest *tylko przechodnie*, i ustaje wraz z przyczyną z któréj powołanie jego nastąpiło.

Powołanie do Rady gminnéj nastąpić ma z grona należycie mianowanych do niéj przeznaczonych substytutów, a to tych, o ile takowi się znajdują, którzy są z tego samego okręgu wyborczego i téj saméj klasy wyborczéj, z których wybranym był radca gminy, który wystąpił lub doczasowo nieobecnym jest, albo gdyby brakujący radca gminy w skutek §. 154, L. 2 z urzędu był mianowanym, do których tenże wedle listy wyborczéj należał, tudzież w téj kolejności, w któréj substytuci w skutek §. 154, L. 4 uszykowani być mają w ten sposób, iż ci, którzy za sobą większą mają głosów liczbę, lub też, jeżeli są powołani z najwyżéj podatkujących, wyższy opłacają podatek, przed innemi powołani będą. Gdyby

werden. Wären keine Ersatzmänner aus dem erwähnten Wahlbezirke und der bemerkten Wählerclasse vorhanden, so bestimmt das Los aus den zur Verfügung stehenden Ersatzmännern denjenigen, der zu berufen ist. Die Berufung der Ersatzmänner für die Stadtverordneten geschieht aus denjenigen, die zufolge des §. 156 für diese Stellen als Ersatzmänner gewählt wurden, und unter denselben gleichfalls nach der größeren Stimmenzahl, durch die sie gewählt wurden, und bei gleicher Stimmenzahl nach der Bestimmung des Loses.

§. 174.

4. Bleibender Aufenthalt.

Der Bürgermeister und der erste Stadtverordnete müssen ihren bleibenden Aufenthalt in der Stadt haben. Sie dürfen auf mehr als drei Tage ohne Bewilligung der vorgesetzten Behörde niemals zugleich den Bereich der Gemeindegemarkung verlassen. Sollten die Verhältnisse es unausweichlich machen, daß beide sich zugleich auf längere Zeit aus dem Gemeindeorte entfernen, so hat die vorgesetzte Behörde wegen deren einstweiliger Vertretung eine angemessene Vorsehung zu treffen.

§. 175.

5. Bezüge.

Die Gemeinderäthe und die Stadtverordneten verwalten ihr Amt unentgeltlich. Der Bezug von Taxen und Sporteln ist ihnen untersagt.

Bei Besorgung von Gemeinde-Angelegenheiten außerhalb der Gemeindegemarkung haben sie auf entsprechende Gebühren aus der Gemeindecasse Anspruch, welche der Gemeinderath festzusetzen hat.

Der Gehalt und die übrigen Genüsse des Bürgermeisters werden über Vorschlag des Gemeinderathes in den der politischen Landesstelle untergeordneten Städten vom Minister des Innern und in den übrigen Städten von der politischen Landesstelle festgesetzt.

In Absicht auf die Gewährung von Ruhegenüssen oder Bezügen zur Versorgung gelten für den bleibend angestellten Bürgermeister und dessen Angehörige dieselben Grundsätze, welche für Staatsbeamte und deren Angehörige in dieser Beziehung bestehen.

§. 176.

6. Verlust des Amtes.
a) Eines Gemeinderathes.

Ein Gemeinderath wird seines Amtes verlustig, wenn in Ansehung desselben ein Umstand eintritt oder bekannt wird, der ursprünglich dessen Bestellung gehindert hätte.

Verfällt er in eine Untersuchung wegen einer im §. 129 a genannten strafbaren Handlung, oder wird über dessen Vermögen der Concurs eröffnet, so kann er, so lange das Strafverfahren oder die Cridaverhandlung dauert, sein Amt nicht ausüben.

nie było substytutów z wymienionego okręgu wyborczego i wymienionéj klassy wyborczéj, natedy los wyznaczy z substytutów do dyspozycyi służących tego który powołanym być ma. Powołanie substytutów na delegowanych miejskich nastąpi z grona tych, którzy w skutek §. 156 na te posady jako substytuci wybrani zostali, a z pomiędzy nich równie wedle większości głosów, przez którą wybrani zostali, a przy równości głosów wedle przeznaczenia losu.

§. 174.

Burmistrz i pierwszy delegowany miasta muszą w mieście mieć stały swój pobyt. Na więcéj jak na trzy dni nie wolno im nigdy razem opuszczać obszaru gminnego. Gdyby stosunki koniecznie tego wymagały, iżby się obaj razem na dłuższy czas z miejsca gminy oddalili, władza przełożona zarządzić ma w sposób stósowny zastępstwo ich tymczasowe. 4. Stały pobyt.

§. 175.

Radcy gminni i *delegowani miejscy* sprawują urząd swój *bezpłatnie*. Pobór taks i szportlów jest zakazany. 5. Pobory.

Przy sprawowaniu czynności gminnych okrom obszaru gminnego, mieć będą prawo do stósownych należytości z kasy gminnéj, które Rada gminy oznaczyć winna.

Płaca i inne *pobory burmistrza* ustanowione będą na przedstawienie Rady gminnéj w miastach, politycznéj władzy krajowéj podporządkowanych, przez Ministra Spraw wewnętrznych, w innych miastach przez polityczną władzę krajową.

Co się tyczy *płac kwiescentalnych* lub *poborow* na zaopatrzenie moc mają dla stale ustanowionego burmistrza i jego należących te same zasady, jakie w tym względzie istnieją dla urzędników rządowych i ich przynależnych.

§. 176.

Radca gminny traci urząd swój, jeżeli względem niego zaszła lub wiadomą została okoliczność, którąby pierwotnie ustanowieniu jego na przeszkodzie stała. 6. Utrata urzędu. a) Radcy gminnego.

Jeżeliby popadł w śledztwo dla jednéj z wymienionych w §. 129 *a)* karygodnych czynności, lub na majątku jego konkurs ogłoszonym został, nie będzie mógł wykonywać urzędu swego, jak długo trwa postępowanie karne lub rozprawa krydalna.

§. 177.

b) Des Bürgermeisters und eines Stadtverordneten

Der nicht bleibend bestellte Bürgermeister und die Stadtverordneten werden ihres Amtes für immer oder zeitlich aus denselben Gründen verlustig, welche vom Amte eines Gemeinderathes für immer oder zeitlich ausschließen.

Die Bestimmung, ob diese zeitliche oder bleibende Ausschließung von der gedachten Amtsführung begründet sei, bleibt bezüglich der Bürgermeister der Landeshauptstädte der kaiserlichen Entschließung vorbehalten. Bezüglich der Bürgermeister der übrigen Städte, sowie bezüglich der Stadtverordneten ist das Erkenntniß hierüber von jener Behörde zu fällen, durch die sie ernannt oder bestätigt wurden.

In gleicher Weise kann ihre Amtsentsetzung stattfinden, wenn ihnen Verletzung der Amtstreue oder ungeachtet wiederholter Ermahnungen eine auffallend grobe Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Last fällt.

§. 178.

7. Behandlung des bleibend bestellten Bürgermeisters.

Der bleibend bestellte Bürgermeister ist in Absicht auf die Suspension, Degradirung und Entlassung vom Amte nach den Vorschriften zu behandeln, welche in dieser Beziehung für Staatsbeamte der Verwaltungsbehörden bestehen.

Dritter Abschnitt.

Von dem Stadtmagistrate.

§. 179.

I. Zusammensetzung und Personalstand. 1. Hauptbestandtheile.

Der Stadtmagistrat besteht aus dem Bürgermeister, dem ersten Stadtverordneten, als dessen Stellvertreter, nach Erforderniß aus einem zweiten Stellvertreter des Bürgermeisters für die Besorgung der öffentlichen Angelegenheiten, dann aus den übrigen Stadtverordneten und aus einem oder mehreren Magistratsräthen, denen die erforderlichen Hilfsbeamten und Diener beizugeben sind.

§. 180.

2. Stadtverordnete.

Die Zahl der Stadtverordneten ist mit Rücksicht auf den Geschäftsumfang mit dem zehnten bis sechsten Theile der nach dem §. 124 entfallenden Zahl Gemeinderäthe, jedoch nie unter zwei zu bestimmen.

§. 181.

3. Bürgermeister-Stellvertreter und Magistratsräthe.

Der für die öffentlichen Angelegenheiten als Bürgermeister-Stellvertreter oder unter einer anderen Benennung zur Theilnahme an der Geschäftsleitung bestellte Beamte hat, gleichwie die Magistratsräthe, in die Reihe der Gemeindebeamten zu gehören. Alle in dem gegenwärtigen Gesetze für diesen Bürgermeister-Stellvertreter festgesetzten Bestimmungen gelten überhaupt von dem Beamten, der, wenngleich unter einer anderen Benennung zur Theilnahme, an der Geschäftsleitung bleibend bestellt wird.

§. 177.

Nie stale ustanowiony *burmistrz* i *delegowani miejscy* tracą urząd swój na zawsze lub doczasowo z tych samych powodów, które wyłączają radcę gminnego od urzędu na zawsze lub doczasowo. b) Burmistrza i delegowanego miejskiego.

Ocenienie, czy toż czasowe lub stałe wyłączenie od rzeczonego urzędowania jest uzasadnione, pozostawione jest co się tyczy burmistrzów w głównych miastach krajowych Cesarskiemu postanowieniu. Względem burmistrzów innych miast, tudzież względem delegowanych miejskich orzekać będzie w téj mierze władza, przez którą mianowani lub potwierdzeni zostali.

W równy sposób ich urzędowe oddalenie nastąpić może, gdy na nich cięży naruszenie wierności urzędowéj lub pomimo powtórnych napomnień widoczne zaniedbanie ich obowiązków urzędowych.

§. 178.

Stale ustanowiony burmistrz pod względem suspenzyi, degradacyi i oddalenia od urzędu traktowany być ma wedle przepisów, istniejących w téj mierze dla *urzędników rządowych* przy władzach administracyjnych. 7. Traktowanie burmistrza stale ustanowionego.

Oddział trzeci.

O magistracie miejskim.

§. 179.

Magistrat miejski składa się z burmistrza, pierwszego delegowanego miejskiego jako zastępcy jego, wedle potrzeby z drugiego zastępcy burmistrza dla załatwienia spraw publicznych, tudzież z innych delegowanych miejskich i z jednego lub więcéj *radców magistratualnych*, którym dodani będą potrzebni *urzędnicy pomocniczy* i *słudzy*. Skład i stan personalu. 1. Główne części.

§. 180.

Liczba *delegowanych miejskich* ze względem na objętość czynności ustanowioną być ma w *dziesiątéj* aż do *szóstéj części* liczby radców gminnych, przypadającéj wedle §. 124, wszelako nie *niżéj* dwóch. 2. Delegowani miejscy.

§. 181.

Urzędnik dla spraw publicznych jako *zastępca burmistrza* lub pod inną nazwą do udziału w kierownictwie czynności ustanowiony, należeć ma równie jak *radcy magistratualni*, do urzędu *urzędników gminnych*. Wszelkie w niniejszéj ustawie dla tego *zastępcy burmistrza* ustanowione postanowienia zastósowanie znajdują w ogólności do urzędnika, który, lubo pod inną nazwą, do udziału w kierownictwie czynności stale jest ustanowiony. 3. Zastępcy burmistrza i radcy magistratualni.

§. 182.

4. Anzahl derselben.

Die Zahl der Gemeinde-Beamten und Diener sowohl unmittelbar bei dem Magistrate, als bei den Gemeinde-Anstallten, gleichwie deren Gehalte und andern stehenden Bezüge werden durch den von der Staatsbehörde genehmigten Personal- und Gebührenstand festgesetzt.

§. 183.

5. Ernennung der Beamten.

Der Gemeinderath wählt über den Vorschlag des Magistrats den Bürgermeister-Stellvertreter (§. 181) und die Magistratsräthe. Diese Wahl bedarf jedoch, um in Wirksamkeit zu treten, der vorläufigen Bestätigung der Staatsbehörde.

Der Gemeinderath ernennt über den Vorschlag des Magistrats die Vorsteher der Nebenämter und diejenigen Beamten, denen bei einer Casse oder einem Verwaltungsamte der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten eine Casseführung oder Controle übertragen ist, insoweit nicht in Absicht auf die Gemeinde-Anstalten durch Stiftung oder Vertrag einem Dritten das Ernennungsrecht vorbehalten ist.

Die übrigen Beamten und Diener der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten werden, in soweit nicht der ebenerwähnte Vorbehalt eintritt, vom Magistrate ernannt.

Die Ernennungen der Magistratsräthe und aller übrigen Beamten des Magistrates haben im Wege des Concurses zu erfolgen.

§. 184.

II. Dienst- und Personalverhältnisse der Glieder.
1. Verhältniß der Stadtverordneten zum Gemeinderathe.

Der Erste Stadtverordnete ist nicht nur ein Glied des Stadtmagistrates, sondern auch des Gemeinderathes. Die zu andern Stadtverordnetenstellen ernannten Gemeinderäthe haben dagegen aus dem Gemeinderathe auszuscheiden.

§. 185.

2. Befähigung der Conceptbeamten.

Der Bürgermeister-Stellvertreter (§. 181), die Magistratsräthe und überhaupt die für das Conceptfach bestellten Magistratsbeamten müssen zur politischen Amtsführung befähigt sein.

§. 186.

3. Unzulässige Verwandschafts- und Schwägerschaftsverhältnisse.

Dieser Bürgermeister-Stellvertreter und die Magistratsräthe dürfen weder unter sich, noch mit dem Bürgermeister und dem Ersten Stadtverordneten in einem durch die für Staatsbeamte einer und derselben Behörde geltenden Vorschriften ausgeschlossenen Grade der Verwandschaft oder Schwägerschaft stehen.

§. 187.

4. Bleibende Anstellung.

Der gedachte Bürgermeister-Stellvertreter und die Magistratsräthe werden bleibend angestellt.

§. 182.

Liczba urzędników gminnych i *sług* tak bezpośrednio przy magistracie, jak przy zakładach gminy, niemniéj ich *płace* i inne *stałe pobory* ustanowione będą w stanie *personalu* i *należytości*, uchwalonym przez władzę rządową. 4. Liczba tychże.

§. 183.

Rada gminy wybiera na wniosek magistratu zastępcę burmistrza (§. 181) i radców magistratualnych. Wybór ten potrzebuje jednak, by wszedł w działalność uprzedniego *potwierdzenia władzy rządowéj*. 5. Mianowanie urzędników.

Rada gminy mianuje na wniosek magistratu *przełożonych nad urzędami pobocznemi* i tych *urzędników*, którym przy *kasie* lub *urzędzie administracyjnym* gminy i zakładów gminnych poruczone jest *prowadzenie kasy* lub *kontroli* o ile co się tyczy zakładów gminnych nie jest zastrzeżone prawo nominacyi trzeciéj osobie we fundacyi lub kontrakcie.

Inni urzędnicy i słudzy gminy i zakładów gminnych, o ile nie zachodzi nadmienione właśnie zastrzeżenie, przez *magistrat* będą mianowani.

Nominacyje radców magistratualnych i innych urzędników magistratu *w drodze konkursu* nastąpić mają.

§. 184.

Piérwszy delegowany miasta nie tylko jest członkiem magistratu, lecz też i rady gminy. Radcy zaś gminni, na inne posady delegowanych miejskich powołani, *wystąpić* winni z Rady gminy. II. Stosunki służbowe i osobowe członków. 1. Stosunek delegowanych miejskich do Rady gminnéj.

§. 185.

Zastępca burmistrza (§. 181), *radcy magistratualni* i w ogólności *urzędnicy magistratualni* przy zawodzie konceptowym, muszą do politycznych czynności urzędowych być uzdolnieni. 2. Uzdolnienie urzędników konceptowych.

§. 186.

Tenże *zastępca burmistrza i radcy magistratualni* nie mogą ani między sobą, ani z burmistrzem i pierwszym delegowanym miejskim zostawać w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa, wyłączonym przepisami dla urzędników rządowych téj saméj władzy. 3. Nieprzypuszczalne stosunki pokrewieństwa i powinowactwa.

§. 187.

Rzeczony zastępca burmistrza i *radcy magistratualni* będą stale ustanowieni. 4. Stałe ustanowienie.

Der genehmigte Personal- und Gebührenstand (§. 182) bestimmt, welche von den übrigen Dienstposten mit bleibend Angestellten besetzt werden.

§. 188.

5. Diensteid.

Alle bleibend angestellten Beamten der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten haben Treue und Gehorsam dem Kaiser und die gewissenhafte Erfüllung ihrer Pflichten eidlich in die Hände des Bürgermeisters vor dem Rathskörper des Stadtmagistrates zu geloben.

§. 189.

6. Ruhegenüsse und Versorgung.

In Absicht auf die Gewährung von Ruhegenüssen oder Versorgungsbezügen gelten für die bleibend angestellten Beamten und Diener und für deren Angehörige dieselben Grundsätze, welche für Staatsbeamte und Diener und deren Angehörige in dieser Beziehung bestehen.

Hiebei wird denselben die Dienstzeit, die sie unmittelbar vor ihrer Anstellung als städtische Beamte in Staatsdienste zugebracht haben, in soferne angerechnet, als dieser Staatsdienst nach den bestehenden Vorschriften überhaupt ein anrechenbarer war.

§. 190.

7. Bezug von Taxen und Sporteln, und Nebenbeschäftigungen.

Der Bezug von Taxen oder Sporteln ist den Gliedern des Magistrates untersagt.

Nebenbeschäftigungen, welche von den Staatsbeamten nicht getrieben werden dürfen, sind auch den städtischen Beamten verboten.

§. 191.

8. Amtskleid und äußere Abzeichen.

Besondere Anordnungen setzen fest, ob und welches Amtskleid, dann welche äußere Abzeichen ihres Amtes der Bürgermeister und die übrigen Glieder des Magistrates zu tragen befugt seien, und überhaupt, welche Ehrenvorzüge dem Bürgermeister und dem Ersten Stadtverordneten zustehen.

§. 192.

9. Stellung des Bürgermeisters.

Der Bürgermeister nimmt die erste Stelle in der Gemeinde ein. Ihm ist als Haupt der Gemeinde Jedermann Achtung und in Absicht auf die Vollziehung der Gesetze und höheren Anordnungen Folgsamkeit schuldig.

§. 193.

10. Unterordnung.

Dem Bürgermeister sind alle Glieder des Gemeinderathes und Stadtmagistrates, dann sämmtliche Beamten, Geschäftsgehilfen und Diener der Gemeinde und Gemeinde-Anstalten untergeordnet.

§. 194.

11. Verfahren wegen Dienstvergehen.

Die Suspension, Degradirung und Entlassung der bleibend angestellten Beamten und Diener der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten erfolgt aus denselben Gründen, aus welchen Staatsbeamte und Diener diesen Maßnahmen unterliegen.

Uchwalony stan personalu i należytości (§. 182) stanowić będzie, które z reszty posad służbowych obsadzone być winny stałymi urzędnikami lub sługami.

§. 188.

Wszyscy stale ustanowieni urzędnicy gminy i zakładów gminnych *pod przysięgą ślubować* będą Cesarzowi wierność i posłuszeństwo i sumienne wypełnienie obowiązków w ręce burmistrza przed ciałem radném magistratu miejskiego. 5. Przysięga służbowa.

§. 189.

Pod względem *poborow kwiescencyi* lub *zaopatrzenia* zastosowane będą do *urzędników i sług stale ustanowionych* równie jak do ich *przynależących* te same zasady, które w tym względzie istnieją dla *urzędników i sług rządowych* i ich przynależących. 6. Pobory kwiescencyi i zaopatrzenie.

Przytém policzony im będzie czas służbowy, który bezpośrednio nim jako urzędnicy miejscy byli ustanowieni, w służbie rządowéj przepędzili, o tyle, o ile służba ta rządowa w ogólności wedle przepisów istniejących do policzenia przypadała.

§. 190.

Pobór *taks* lub *sportlów* zakazanym jest członkom magistratualnym. 7. Pobory taks i sportlów i czynności poboczne.

Czynności poboczne, których urzędnicy rządowi prowadzić nie mogą, zakazane są także i urzędnikom miejskim.

§. 191.

Szczególne rozporządzenia stanowią, czy i jakiego *ubioru urzędowego*, tudzież jakich zewnętrznych odznak urzędu swego używać będą mieli prawo *burmistrz* i inni członkowie magistratu, a w ogólności jakie *prerogatywy honorowe* przysłużają burmistrzowi i *pierwszemu delegowanemu miejskiemu*. 8. Ubiór urzędowy i odznaki zewnętrzne.

§. 192.

Burmistrz zajmuje *pierwsze w gminie miejsce*. Jemu jako naczelnikowi gminy winien *każdy uszanowanie*, a w wykonaniu ustaw i wyższych rozporządzeń *posłuszeństwo*. 9. Stanowisko burmistrza.

§. 193.

Burmistrzowi podporządkowani są wszyscy członkowie Rady gminy i magistratu miejskiego, tudzież wszyscy urzędnicy, pomocnicy przy czynnościach i słudzy gminy i jéj zakłady. 10. Podporządkowanie.

§. 194.

Suspenzyja, *degradacyja i oddalenie stale ustanowionych urzędników i sług* gminy i zakładów gminnych miejsce ma dla tych samych powodów, jak przy *urzędnikach i sługach rządowych*. 11. Postępowanie w razie wykroczeń służbowych.

Handelt es sich um die Degradirung oder Entlassung des Bürgermeister-Stellvertreters (§. 181) oder eines Magistratsrathes, so ist der Gegenstand vom Gemeinderathe zu berathen, und der gefaßte Beschluß mit dem Gutachten des Magistrates der vorgesetzten Behörde zur weiteren Amtshandlung vorzulegen.

Ueber die Degradirung und Entlassung der übrigen bleibend angestellten Beamten und Diener der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten entscheidet, vorbehaltlich des Recurses an die vorgesetzte Behörde, der Gemeinderath oder der Magistrat, je nachdem derjenige, um dessen Degradirung oder Entlassung es sich handelt, vom Gemeinderathe oder vom Magistrate ernannt worden ist.

In Betreff der im Falle der Suspension zu verabreichenden Alimentation gelten die für Staatsbeamte erlassenen Vorschriften.

Viertes Hauptstück.

Von der Wirksamkeit des Gemeinderathes.

§. 195.

I. Geschäftskreis. 1. Bezeichnung der Geschäfte des Gemeinderathes. a) Im Allgemeinen.

Die Wirksamkeit des Gemeinderathes umfaßt folgende Geschäfte:

1. Der Gemeinderath übt den ihm gesetzlich eingeräumten Einfluß auf die Ernennung des Bürgermeisters und der Glieder des Stadtmagistrates im vorgeschriebenen Wege aus.

2. Er benennt über den Vorschlag des Stadtmagistrates diejenigen Beamten und Diener der Gemeinde und Gemeinde-Anstalten, deren Ernennung ihm durch das Gesetz oder besondere Anordnungen zugewiesen wird.

3. Er gewährt oder versagt die Zuständigkeit zur Gemeinde denjenigen, denen dieselbe nicht bereits aus dem Gesetze gebührt.

4. Er verleiht das städtische Bürgerrecht oder das Ehrenbürgerrecht und entscheidet, ob das Bürgerrecht dem Betheilten wegen schlechten Lebenswandels zu entziehen sei.

5. Er übt, sofern der Gemeinde ein Patronats- oder ein Verleihungsrecht von Stiftungen zusteht, über den Vorschlag des Stadtmagistrates das Präsentationsrecht nach Vorschrift der Gesetze und Stiftungs-Anordnungen aus.

6. Er richtet seine Aufmerksamkeit auf den Zustand und die Verwaltung des Gemeindevermögens und Gemeindegutes, des Armenwesens und überhaupt der Gemeinde-Anstalten, dann die Gebarung mit der für die Gemeinde oder für öffentliche Zwecke bestimmten Barschaft oder anderen Leistungen, soweit solche einen Gegenstand der Gemeindeverwaltung ausmachen. Er ist verpflichtet, den Stadtmagistrat auf die wahrgenommenen Gebrechen aufmerksam zu machen und auf deren Abstellung zu dringen.

Jeżeli idzie o degradacyję lub oddalenie zastępcy burmistrza (§. 181) lub *radcy magistratualnego*, przedmiot ten wzięty będzie pod obradę *w Radzie gminnéj*, a uchwała powzięta przedłożoną być winna wraz z opinią magistratu przełożonéj władzy do dalszego rozstrzygnienia.

Względem degradacyi i oddalenia *innych stale ustanowionych urzędników i sług* gminy i zakładów gminnych rozstrzyga, z zastrzeżeniem rekursu do władzy przełożonéj, *Rada gminy* lub *magistrat*, w miarę tego, czy ten, o którego degradacyję lub oddalenie chodzi, mianowanym jest przez Radę gminy czyli przez magistrat.

Co się tyczy *alimentacyi* w razie suspenzyi, o tém stanowią przepisy dla urzędników rządowych wydane.

Rozdział czwarty.

O zakresie działalności Rady gminy.

§. 195.

W zakres działalności Rady gminnéj wchodzą następujące czynności:

1. Zakres działalności. 1. Oznaczenie czynności Rady gminnéj. *a)* W ogólności.

1. Rada gminy wykonywać będzie przyznany jéj prawnie wpływ na *nominacyę burmistrza i członków magistratu miejskiego* w drodze przepisanéj.

2. Taż *mianuje* na wniosek magistratu miejskiego tych *urzędników* i *sług* gminy i zakładów gminnych, których nominacya onéjże przydzieloną została w skutek ustawy lub szczególnych rozporządzeń.

3. Udziela lub odmawia *przynależności gminnéj* tym, którym takowa nie przysłuża już z mocy ustawy.

4. Nadaje *obywatelstwo miejskie* lub *honorowe* i rozstrzyga, czy takowe *odebraném* być ma używającemu go z powodu poszlakowanego sposobu życia.

5. Wykonywa, o ile gminie przysłuża *prawo patronatu* lub *nadania fundacyj*, na wniosek magistratu miejskiego *prawo prezentacyi* wedle przepisu ustaw i rozporządzeń fundacyjnych.

6. Zwraca uwagę swą na stan i administracyę *majątku i dóbr gminnych*, *rzeczy ubogich* i w ogólności *zakładów gminnych*, tudzież na szafunek *gotowizną* lub innemi *prestacyami*, dla gminy lub celów publicznych przeznaczonemi, o ile takowe są przedmiotem administracyi gminnéj. Obowiązaną jest, robić uważnym magistrat miejski na *wady spostrzeżone* i nalegać na uchylenie takowych.

7. Seiner Berathung unterliegen die Verhandlungen, bei denen eine Aenderung in den Gränzen der Gemeindegemarkung in Frage steht.

8. Wird über einen Gegenstand dem Gemeinderathe von der vorgesetzten Behörde dessen Gutachten abgefordert, so nimmt er hierüber die Berathung vor und äußert das geforderte Gutachten.

§. 196.

b) In Beziehung auf den Gemeindehaushalt.

In Beziehung auf den Gemeindehaushalt insbesondere sind der Berathung und Schlußfassung des Gemeinderathes zugewiesen:

9. Die Bestimmung, in welcher Art das Gemeindevermögen und Gemeindegut ohne Beeinträchtigung der Rechte dritter Personen, dieselben mögen Einzelne oder ganze Classen sein, zu benützen sein.

10. Der Voranschlag der Ausgaben und der zu deren Deckung dienenden Einnahmen, dann nach Feststellung des Voranschlages im Laufe des Verwaltungsjahres das Erkenntniß, ob Ausgaben, für die in dem Voranschlage nicht vorgesehen wurde, vorzunehmen und wie solche zu bedecken seien, oder wenn solche Ausgaben wegen Dringlichkeit ohne vorläufige Einholung der Zustimmung des Gemeinderathes während des Verwaltungsjahres vorgenommen worden wären, ob und in welchem Umfange selbe als gerechtfertigt zu betrachten seien.

11. Die Entscheidung über die Ergebnisse der Prüfung der Jahresrechnungen, welche über die Verwaltung des Gemeindevermögens, der Gemeinde-Anstalten und überhaupt der unter der Verrechnung der Gemeindebeamten stehenden Einnahmen und Ausgaben gelegt, und durch die hiezu bestellten besoldeten Beamten oder andere Sachkundige geprüft worden sind.

12. Die Festsetzung des Personal- und Gebührenstandes der Beamten und Diener, welche unmittelbar für die Gemeinde und für die Gemeinde-Anstalten erforderlich sind, dann die Bestimmung, ob Aenderungen in dem festgesetzten Stande einzutreten haben.

13. Die Bestimmung, ob und welche Umlage in Uebereinstimmung mit den bestehenden gesetzlichen Anordnungen auf die directe oder indirecte Besteuerung oder ob eine eigene Gemeinde-Auflage in Barem, verbrauchbaren Sachen oder in Arbeitsleistungen zur Deckung des nothwendigen Aufwandes stattzufinden habe.

14. Jede Veräußerung eines Theiles des Gemeindevermögens oder Gemeindegutes.

15. Jede Erwerbung von Liegenschaften.

16. Die Annahme oder Ausschlagung von Erbschaften und Vermächtnissen oder Schenkungen, dann überhaupt die Erwerbung von beweglichen Sachen, wenn die letztere mit der Uebernahme bleibender Verpflichtungen verbunden ist.

7. Jéj obradzie podlegają rozprawy, dotyczące *zmiany w granicach obszaru gminnego.*

8. Jeżeli względem jakiego przedmiotu władza przełożona od Rady gminy opinii zażąda, obradę w téj mierze przedsięwziąść i opinię żądaną zdać powinna.

§. 196.

b) Co się tyczy gospodarstwa gminnego.

Co się tyczy *gospodarstwa gminnego* przekazane są w szczególności Radzie gminnéj do obrady i uchwały:

9. Postanowienie, *w jaki sposób majątek i dobra gminne* bez naruszenia praw osób trzecich, bądź pojedynczych, bądź klas całych, użyte być mają.

10. *Przedukład wydatków i dochodów* do pokrycia onychże służących, daléj po ustanowieniu przedukładu w ciągu roku administracyjnego orzeczenie, czy *wydatki*, jakich w przedukładzie nie przewidziano, przedsięwzięte i jak takowe pokryte być mają, albo gdyby wydatki takowe z powodu nagłéj potrzeby bez uprzedniego zasięgnienia przyzwolenia Rady gminnéj w ciągu roku administracyjnego były przedsiębrane, czy i w jakiéj objętości takowe za usprawiedliwione mają być uważane.

11. Rozstrzygnienie co do wyników *rozpoznania rachunków rocznych*, które złożone są w przedmiocie administracyi majątku gminnego, zakładów gminnych i w ogólności dochodów i wydatków, pod obrachunkiem urzędników gminnych zostających, a które rozpoznane zostały przez urzędników płatnych ku temu ustanowionych lub innych biegłych.

12. *Ustanowienie stanu personalu i płacy urzędników i sług*, które bezpośrednio są wymagane dla gminy i dla zakładów gminnych, tudzież postanowienie, czyli *zmiany* w ustanowionym stanie zajść mają.

13. Postanowienie, czyli i jaki *rozkład* zgodnie z istniejącemi rozporządzeniami prawnemi na podatek bezpośredni lub pośredni, lub też czy *własny rozkład gminny* w gotówce, rzeczach zużywalnych lub w prestacyach robót do pokrycia potrzebnego wydatku nastąpić ma.

14. *Wszelkie pozbycie części majątku lub dóbr gminnych.*

15. *Wszelkie nabycie realności.*

16. Przyjęcie lub zrzeczenie się *spadków i legatów albo darowizn*, tudzież w ogólności *nabywanie rzeczy ruchomych*, któreby połączoném było z przejęciem obowiązków stałych.

17. Die Bestimmung, daß eine neue Bauführung oder erhebliche Umstaltung bestehender Gebäude auf Kosten der Gemeinde vorzunehmen sei.

18. Die Aufnahme von Darleihen und überhaupt die Benützung des Credites der Gemeinde oder einer Gemeinde-Anstalt, um ihr Geld zu verschaffen. Darunter sind jedoch Zahlungen nicht begriffen, die aus der ordentlichen Verwaltung der Einnahmen und Ausgaben hervorgehen, und von dem Forderungsberechtigten bei der Gemeinde für einen zwölf Monate nicht überschreitenden Zeitraum im Ausstande gelassen werden.

19. Die Uebernahme einer Bürgschaft von Seite der Gemeinde, oder die Einräumung einer Dienstbarkeit oder eines Pfandrechtes auf dem Eigenthume der Gemeinde oder einer Gemeinde-Anstalt.

20. Die Bestellung eines Rechtsvertreters im Namen der Gemeinde.

21. Die Anhängigmachung oder Aufgebung von Rechtsstreiten in Angelegenheiten, die nicht zur gewöhnlichen Vermögensverwaltung gehören.

22. Die Abschließung eines Vergleiches.

23. Die Gestattung der Abschreibung zweifelhafter oder uneinbringlicher Forderungen der Gemeinde oder der Gemeinde-Anstalten.

24. Die Verpachtung von Liegenschaften oder nutzbaren Gerechtsamen, wenn sie außer dem Wege der öffentlichen Versteigerung erfolgt oder für einen längeren Zeitraum als zwölf Jahre geschlossen wird, gleichwie auch die Erneuerung oder Verlängerung geschlossener Pachtverträge auf eine weitere Dauer.

25. Die Vermiethung von Gebäuden, wenn sie auf eine Dauer von mehr als sechs Jahren geschlossen wird, und die Erneuerung oder Verlängerung geschlossener Miethverträge auf eine weitere Dauer.

26. Die Auflösung rechtsverbindlicher Verträge oder Aenderung derselben von deren vollständiger Erfüllung.

§. 197.

2. Bestellung von Ausschüssen (Commissionen).

Dem Gemeinderathe steht ferner zu, für folgende Geschäfte nach Maß des Erfordernisses, aus seiner Mitte oder außerhalb seiner Glieder, wohlgeeignete, das öffentliche Vertrauen genießende Männer einzeln oder als Ausschüsse (Commissionen) zu bestellen.

1. Zur Durchsicht und Prüfung der Voranschläge und der Rechnungen über die Empfänge und Ausgaben.

2. Zur Mitwirkung bei der Untersuchung des Standes der Cassen (Scontrirung), die der Bürgermeister von Amtswegen nach den hierüber bestehenden Vorschriften oder über Verlangen der Gemeinderathsversammlung oder Ansuchen der gedachten, vom Gemeinderathe benannten Männer mit der erforderlichen Vorsicht zu veranlassen, und deren Vollführung selbst oder durch einen Abgeordneten zu leiten hat.

17. Postanowienie, iż *nowa budowa* lub *znaczne przetworzenie* budynków istniejących kosztem gminy przedsięwziętém być ma.

18. *Zaciągnienie pożyczek* a w ogólności *użycie kredytu gminy* lub zakładu gminnego, do przysposobienia pieniędzy. Tu nie należą atoli spłaty, pochodzące z zwyczajnéj administracyi dochodów i wydatków, a ze strony uprawnionego u gminy w zaległości pozostawione na ciąg czasu nie przenoszący miesięcy dwunastu.

19. Przejęcie *rękojmi* ze strony gminy, albo przyznanie *służebnictwa* lub *prawa zastawu* na własności gminy lub zakładu gminnego.

20. *Ustanowienie zastępcy prawnego* w imieniu gminy.

21. Wytoczenie lub zaniechanie *sporów prawnych* w sprawach, nie należących do zwyczajnéj administracyi majątku.

22. Zawarcie *ugody*.

23. Dozwolenie *odpisania* wątpliwych lub ściągnionemi być nie mogących wierzytelności gminy lub zakładów gminnych.

24. *Wydzierżawienie realności* lub *użytkownych praw*, jeżeli to nie dzieje się na drodze publicznéj licytacyi lub zawartém bywa na dłuższy przeciąg czasu niż *lat dwunastu*, równie téż odnowienie lub przedłużenie zawartych kontraktów dzierżawy na ciąg dalszy.

25. *Wynajem budynków*, jeżeli zawartym być ma na ciąg więcéj niż *lat sześciu*, tudzież odnowienie lub przedłużenie kontraktów najmu na ciąg dalszy.

26. *Rozwiązanie kontraktów prawnie obowiązujących* lub *zmiana onychże* przed zupełném ich wypełnieniem.

§. 197.

2. Ustanowienie wydziałów (komisyj).

Radzie gminy przysługa daléj prawo ustanowienia *zdolnych, publiczne zaufanie posiadających mężów* pojedynczo lub jako *wydziałów* (komisyj) z grona swego lub zewnątrz swoich członków, do czynności następujących w miarę potrzeby, jako to:

1. Do *przejrzenia i rozpoznania przedukładów* tudzież *rachunków* względem dochodów i wydatków.

2. Do spółdziałania przy *rewizyi stanu* kas (skontracyi), którą burmistrz z urzędu wedle istniejących w téj mierze przepisów lub na żądanie zgromadzenia Rady gminnéj lub téż wspomnionych, przez Radę gminy mianowanych mężów z należytą ostrożnością spowodować, i jéj przeprowadzeniem sam albo przez delegowanego kierować ma.

3. Zur Ueberwachung der Verwaltung der Gemeinde-Anstalten, dann der Ausführung bestimmter Unternehmungen.

4. Zur Prüfung bestimmter, in der Wirksamkeit des Gemeinderathes gelegener Aufgaben und Abgebung des Gutachtens über dieselben.

§. 198.

3. Ausschließung aller andern Geschäfte.

Der Gemeinderath darf keine andern, als die, mit den §§. 195, 196, 197 bezeichneten Geschäfte seiner Berathung und Schlußfassung unterziehen. Jede dieser Bestimmung zuwiderlaufende Schlußfassung ist nichtig.

§. 199.

4. Insbesondere jeder Executivgewalt.

Dem Gemeinderathe kommt eine vollziehende (Executiv-) Gewalt nicht zu.

§. 200.

II. Versammlungen des Gemeinderathes. 1. Ordentliche.

Der Gemeinderath tritt in den ersten Tagen eines jeden dritten Monats zur ordentlichen Versammlung zusammen.

§. 201.

2. Außerordentliche.

In wichtigen und dringenden Fällen kann der Gemeinderath zu einer außerordentlichen Versammlung berufen werden.

Diese Berufung kann nur von der vorgesetzten Behörde oder vom Bürgermeister oder im Falle der Verhinderung desselben, vom Ersten Stadtverordneten vorgenommen werden. Jede ordentliche oder außerordentliche Versammlung, der eine solche vorläufige Einberufung nicht zu Grunde liegt, ist ungesetzlich und es sind die gefaßten Beschlüsse ungiltig.

Die vorgesetzte Behörde ist von jeder Einberufung einer außerordentlichen Versammlung, zu der sie nicht selbst den Auftrag gegeben hat, in Kenntniß zu setzen.

§. 202.

3. Einberufung der Glieder zur Berathung.

Bei der Einberufung des Gemeinderathes zu einer Sitzung werden für diejenigen Gemeinderäthe, die abwesend oder durch Krankheit gehindert sind, in der Versammlung zu erscheinen, soferne diese Hindernisse dem Bürgermeister vor der Ausschreibung der Sitzung oder doch hinreichend zeitlich vor der Abhaltung der letzteren bekannt geworden sind, Ersatzmänner mit Beobachtung der in dem §. 173 enthaltenen Bestimmungen zur Theilnahme an der ausgeschriebenen Sitzung berufen.

§. 203.

4. Sitzungen. a) Vorsitz in denselben.

Der Bürgermeister oder in seiner Verhinderung der Erste Stadtverordnete führt in den Versammlungen des Gemeinderathes den Vorsitz.

Jede Sitzung, welche ohne ausdrückliche Bewilligung der vorgesetzten Behörde unter einem andern Vorsitzenden vorgenommen wird, ist ungesetzlich und die dabei stattgefundenen Verhandlungen sind ungiltig.

3. Do *kontroli administracyi zakładów gminnych*, tudzież *przeprowadzenia przedsiębiorstw pewnych.*

4. Do *rozpoznania* pewnych, w zakresie działalności Rady gminy leżących *prac* i zdania opinii względem takowych.

§. 198.

Rada gminy nie może podciągać *żadnych innych* czynności pod obradę i uchwałę swą, prócz wskazanych §§. 195, 196, 197. Sprzeciwiające się temu przepisowi uchwały nie będą miały ważności. 3. Wyłączenie wszelkich innych czynności.

§. 199.

Radzie gminnéj nie przysłuża *władza wykonawcza* (exekucyjna). 4. Mianowicie wszelkiéj władzy exekucyjnéj.

§. 200.

Rada gminy zgromadza się w piérwszych dniach każdego trzeciego miesiąca, do posiedzenia zwyczajnego. II. Zgromadzenia Rady gminnéj. 1. Zwyczajne.

§. 201.

W przypadkach ważnych i naglących może Rada gminy powołaną być do *zgromadzenia nadzwyczajnego.* 2. Nadzwyczajne.

Powołanie takowe przedsiębraném być może tylko przez władzę przełożoną lub przez *burmistrza*, albo w razie jego przeszkodzenia przez piérwszego delegowanego miejskiego. Wszelkie zgromadzenie bądź zwyczajne bądź nadzwyczajne, zebrane bez takowego uprzedniego powołania, jest *nieprawne*, i uchwały powzięte są *nieważne.*

Władza przełożona zawiadomioną być ma o każdem powołaniu nadzwyczajnego zgromadzenia, którego sama nie nakazała.

§. 202.

Przy powołaniu Rady gminnéj do posiedzenia będą dla Radców gminnych, którzy są nieobecni lub przez chorobę przeszkodzeni, znajdować się w zgromadzeniu, o ile przeszkody te burmistrzowi przed rozpisaniem posiedzenia lub przynajmniéj dość wcześnie przed rozpoczęciem onegoż wiadome były, powołani substytuci do rozpisanego posiedzenia z zachowaniem postanowień w §. 173 zawartych. 3. Powołanie członków do narady.

§. 203.

Burmistrz lub w razie przeszkodzenia *piérwszy delegowany miasta, prezydować będzie* w zgromadzeniach Rady gminy. 4. Posiedzenia. *a)* Prezydowanie w tychże.

Posiedzenie, przedsięwzięte bez wyraźnego pozwolenia władzy przełożonéj pod innym prezydującym, jest *nieprawne*, i rozprawy tamże zaszłe są *nieważne.*

§. 204.

b) Vorbereitung der Berathung durch den Stadtmagistrat.

In den mit den §§. 195 und 196 bezeichneten Geschäften kann von dem Gemeinderathe in der Sache selbst kein Beschluß gefaßt werden, wenn ihm nicht von dem Stadtmagistrate über das thatsächliche Verhältniß eine Mittheilung gemacht wurde.

Der Bürgermeister hat, wenn es sich um eines der bemerkten Geschäfte handelt, die Angelegenheit durch einen Stadtverordneten oder Magistratsrath im Gemeinderathe vortragen zu lassen. Dem Bürgermeister liegt übrigens ob, die Verhandlung über solche Geschäfte durch die Erhebung und Beleuchtung der Verhältnisse vorzubereiten, die gepflogenen Erörterungen über Verlangen des Gemeinderathes zu ergänzen, ihm die gewünschten Aufklärungen zu ertheilen oder zu verschaffen, und überhaupt dem Gemeinderathe zur gründlichen und erschöpfenden Behandlung der Angelegenheit an die Hand zu gehen.

§. 205.

c) Leitung der Berathung.

Der Vorsitzende handhabt die Ordnung und den regelmäßigen Gang der Verhandlung bei der Versammlung. Er ist verpflichtet, jede Abschweifung auf einen zur Berathung der Versammlung nicht gehörigen Gegenstand zu untersagen, und wenn seiner Ermahnung kein Gehör geschenkt wird, die Sitzung als geschlossen zu erklären.

Hierzu ist er auch verpflichtet, wenn fortdauernde Störungen den Fortgang einer geregelten Berathung unmöglich machen.

§. 206.

d) Benehmen, wenn der Vorsteher oder ein Abgeordneter der vorgesetzten Behörde in der Sitzung anwesend ist.

Der Vorsteher der vorgesetzten Behörde oder ein Abgeordneter desselben kann den Versammlungen des Gemeinderathes beiwohnen. In diesem Falle erhält derselbe den Ehrenplatz zur Rechten des Vorsitzenden. Er kann, so oft er es angemessen findet, ohne aber an der Abstimmung Theil zu nehmen, das Wort ergreifen, hat den Vorsitzenden in den Verfügungen zur Erzielung der Ordnung und Regelmäßigkeit der Berathung zu unterstützen und kann, wenn die im §. 205 bemerkten Umstände eintreten, gleich dem Vorsitzenden, die Sitzung für geschlossen erklären.

§. 207.

e) Wer sich der Abstimmung zu enthalten hat.

Der Bürgermeister und jedes andere Glied des Gemeinderathes haben sich jeder Theilnahme an der Verhandlung und Abstimmung zu enthalten, wenn der Gegenstand der Berathung betrifft:

a) sie selbst oder ihre Ehegattinnen;
b) ihre Verwandten oder Verschwägerten in auf- und absteigender Linie, oder
c) andere ihrer Verwandten oder Verschwägerten bis einschließig Geschwisterkinder.

§. 204.

W czynnościach, §§. 195 i 196 wskazanych, nie może Rada gminy w rzeczy samej powziąść żadnéj uchwały, jeżeli jéj magistrat miejski względem stósunku rzeczy nie udzielił wiadomości. *b) Przygotowanie obrady przez magistrat miejski.*

Burmistrz powinien, jeżeli idzie o jednę z czynności pomienionych, wyłożyć kazać rzecz w Radzie gminy przez delegowanego miejskiego lub radcę magistratualnego. Burmistrz atoli obowiązanym jest przygotować rozprawę względem przedmiotów przez dochodzenie i wyświetlenie stósunków, uzupełnić roztrząśnienia przedsiębrane na żądanie Rady gminy, żądanych wyjaśnień jéj udzielić lub dostarczyć i w ogólności Radzie gminy ku pomocy być do gruntownego i zupełnego traktowania rzeczy.

§. 205.

Prezydujący utrzymuje porządek i regularny tok czynności w zgromadzeniu. Obowiązanym jest zakazać wszelkie od rzeczy odstąpienie przechodząc na przedmiot nie należący do obrady zgromadzenia, a gdyby jego napomnień nie słuchano, ogłosić posiedzenie za zamknięte. *c) Kierunek obrady.*

Do tego též obowiązanym będzie, jeżeli ciągłe *przeszkody* niemożliwym czynią dalszy tok regularnego obradowania.

§. 206.

Naczelnik władzy przełożonéj lub delegowany jego może na zgromadzeniach Rady gminy być obecnym. W takim razie zajmuje takowy *miejsce honorowe* po prawéj prezydującego. Tenże może, o ile to za stósowne uznaje, nie biorąc udziału w głosowaniu, zabierać głos, obowiązanym jest, prezydującego wspierać w rozporządzeniach do osiągnienia porządku i regularności obradowania, i może, gdy zachodzą okoliczności w §. 205 wspomnione, równie jak prezydujący, ogłosić posiedzenie za zamknięte. *d) Zachowanie gdy przełożony lub delegowany władzy przełożonéj na posiedzeniu się znajduje.*

§. 207.

Burmistrz i każdy inny członek Rady gminy wstrzymać się ma od wszelkiego udziału w rozprawie i głosowaniu, gdy przedmiot obrady dotyczy: *e) Kto nie powinien brać udziału w głosowaniu.*

a) ich samych albo ich *małżonek;*

b) ich *krewnych* lub *spowinowaconych w linii wstępnéj i zstępnéj*, albo

c) innych ich krewnych lub spowinowaconych aż łącznie do *dzieci rodzeństwa*

§. 208.

f) Befugnisse der Glieder des Magistrates in der Sitzung des Gemeinderathes.

Der Bürgermeister-Stellvertreter (§. 181), die Stadtverordneten und die Magistratsräthe wohnen den Versammlungen des Gemeinderathes, und zwar der Erste Stadtverordnete mit entscheidender, die übrigen genannten Glieder des Magistrates mit berathender Stimme bei. Der Vorsitzende kann der Versammlung auch andere Beamte des Magistrates oder der Gemeinde-Anstalten, jedoch nur dazu beiziehen, damit dieselben über das Thatsächliche der Gegenstände der Berathung oder über die Rücksichten, welche für die Entscheidung wichtig sind, Aufschlüsse ertheilen.

§. 209.

g) Beschlußfähigkeit der Versammlung.

Zur Fassung eines giltigen Beschlusses ist erforderlich, daß mindestens zwei Drittheile der für den Gemeinderath festgesetzten Zahl Glieder an der Abstimmung theilnehmen, wobei, wenn die Zahl der Glieder des Gemeinderathes durch drei nicht vollständig theilbar ist, der übrig bleibende Bruchtheil als Ganzes gerechnet und den zwei Drittheilen zugeschlagen wird. Sollte an der ersten Berathung eines Gegenstandes nicht die erforderliche Anzahl der Stimmenden theilnehmen, so ist über denselben, unter ausdrücklicher Angabe des gedachten Umstandes, eine zweite Sitzung auszuschreiben, und sind zu derselben sämmtliche Ersatzmänner der Gemeinderäthe einzuberufen. Zugleich ist der Bürgermeister berechtigt, gegen jedes Mitglied des Gemeinderathes, welches bei der Sitzung nicht erschienen ist und sein Ausbleiben nicht genügend rechtfertigt, eine Geldbuße von fünf bis fünfundzwanzig Gulden zu verhängen. Die Geldbuße fließt in die Gemeindecasse.

Wenn auch bei der zweiten Sitzung, selbst mit Hinzurechnung der erschienenen Ersatzmänner, die, wenn sie noch nicht die vorgeschriebene Angelobung geleistet hätten, dieselbe zu leisten und ihre Stimmen abzugeben haben, nicht die zur Fassung eines giltigen Beschlusses vorgeschriebene Zahl der Stimmführer gegenwärtig wäre, so kann der Bürgermeister, unabhängig von dem Rechte der Verhängung einer Geldbuße gegen die Saumseligen, die Stadtverordneten und Magistratsräthe zu dieser Sitzung ausnahmsweise mit entscheidender Stimme beiziehen, und es ist in diesem Falle nach der Abstimmung dieser gemeinschaftlichen Berathung der Beschluß zu fassen, wenn auch die Gesammtzahl der Stimmführer unter der oben bemerkten Zahl stehen sollte.

§. 210.

h) Abstimmung.

Die Abstimmung geschieht mündlich, außer den Fällen einer Wahl, für welche das Gesetz die Stimmgebung durch Stimmzettel vorschreibt.

§. 211.

i) Fassung des Beschlusses.

Der Beschluß des Gemeinderathes wird nach der absoluten Stimmenmehrheit gefaßt. Bei gleichgetheilten Stimmen gibt die Stimme des Vorsitzenden den Ausschlag.

§. 208.

Zastępca burmistrza (§. 181); *delegowani miasta* i *radcy magistratualni* są na posiedzeniach Rady gminy obecnymi, a to piérwszy delegowany z *głosem stanowczym*, inni mianowani członkowie magistratu z *głosem doradczym*. Prezydujący może do posiedzenia przybrać innych także urzędników magistratu lub zakładów gminnych, atoli o tyle tylko, ażeby względem istoty przedmiotów obradowych, albo względem stósunków, na rozstrzygnienie wpływ wywierających, wiadomości udzielali.

f) Prawa członków magistratu na posiedzeniach Rady gminy.

§. 209.

Do *stanowienia ważnéj uchwały* potrzeba, ażeby przynajmniéj dwie trzecie części ustanowionéj dla Rady gminy *liczby członków* w głosowaniu udział brały, przyczém, gdyby liczba członków Rady gminnéj nie była zupełnie przez trzy podzieloną, pozostający ułamek jako całość uważaną i do dwóch trzecich policzoną będzie. Gdyby w piérwszéj obradzie przedmiotu potrzebna liczba głosujących nie miała udziału, wówczas z wyraźném wymienieniem rzeczonéj okoliczności, rozpisaném być ma drugie posiedzenie, na które zwołani być mają wszyscy substytuci radców gminnych. Zarazem burmistrz prawo mieć będzie przeciw każdemu członkowi Rady gminy, który przy posiedzeniu nie jest obecnym i nieusprawiedliwia dostatecznie nieobecności swojéj, wyrzec *karę pieniężną od pięciu do złotych dwudziestu pięciu.* Kara piéniężna wpływa do kasy gminnéj.

g) Warunki ważnéj uchwały zgromadzenia.

Gdyby i przy drugiém posiedzeniu, pomimo doliczenia substytutów znajdujących się, którzy, jeżeli jeszcze nie złożyli ślubowania przepisanego, takowe złożyć i głos swój oddać będą winni, nie była obecną przepisana do powzięcia ważnéj uchwały liczba głosujących, wówczas burmistrz, niezawiśle od prawa orzeczenia kary piéniężnéj przeciw opieszałym, przybrać może *delegowanych miejskich* i *radców gminy* do tego posiedzenia wyjątkowo z *głosem stanowczym*, w którym to razie wedle głosów takowego spólnego obradowania uchwała powziętą będzie, choćby ogólna głosujących liczba od wyż rzeczonéj niższą być miała.

§. 210.

Głosowanie odbywa się *ustnie*, wyjąwszy przypadki wyboru, dla którego ustawa głosowanie przepisuje za pomocą *kartek głosowych.*

h) Głosowanie.

§. 211.

Uchwała Rady gminnéj wedle *bezwzględnéj większości głosów* powziętą będzie. Przy głosach równo podzielonych rozstrzyga głos prezydującego.

i) Stanowienie uchwały.

§. 212

k) Oeffentlichkeit der Sitzung.

Die Gemeinderathssitzungen werden, außer besonderer feierlicher Acte, für welche eine bestimmte Vorschrift ausdrücklich das Gegentheil anordnet, nicht öffentlich gehalten.

§. 213

l) Sitzungsprotokoll.

Ueber die gefaßten Beschlüsse ist ein Protokoll zu führen, welches der Vorsitzende, zwei Gemeinderäthe und der Schriftführer zu unterfertigen haben.

Dasselbe kann von jedem Gemeindegliede bei dem Magistrate eingesehen werden.

§. 214.

m) Geschäfts-Ordnung.

Die näheren Bestimmungen über die Geschäftsbehandlung werden durch eine besondere Geschäfts-Ordnung ertheilt werden.

Fünftes Hauptstück.

Von der Wirksamkeit des Stadtmagistrates.

§. 215.

I. Geschäftskreis. 1. Eintheilung desselben.

Der Geschäftskreis des Stadtmagistrates zerfällt in zwei Theile

A. Innere Gemeinde-Angelegenheiten, und

B. Oeffentliche Angelegenheiten.

§. 216.

A. In inneren Gemeinde-Angelegenheiten. 2. Bezeichnung der Geschäfte im Einzelnen.

Die Geschäfte der ersten Art (§. 215 A) führt der Stadtmagistrat unter der Mitwirkung und Controle des Gemeinderathes.

Dieselben sind:

1. Die dem Magistrate rücksichtlich der Wahlen zur Gemeindevertretung obliegenden Amtshandlungen.

2. Die Verhandlungen über die Ernennung und die Dienstverhältnisse der Beamten und Diener bei dem Magistrate, den untergeordneten Aemtern und städtischen Anstalten.

3. Die Vertretung der Stadtgemeinde als solcher gegen außen sowohl in bürgerlichen Rechtsgeschäften, als in dem Geschäftsverkehre mit den Verwaltungsbehörden des Staates, mit anderen Gemeinden und einzelnen Personen.

4. Die Verwaltung des Gemeinde-Eigenthumes und der zur Deckung der Gemeinde-Erfordernisse eingeräumten Mittel in vollem Umfange.

§. 212.

Posiedzenie Rady gminnéj, wyjąwszy akty szczególnéj uroczystości, dla których osobny przepis wyraźnie co innego rozporządza, nie będą odbywać się *publicznie*. k) Jawność posiedzenia.

§. 213.

Względem uchwał powziętych *protokół* prowadzonym być winien, który podpisanym będzie przez prezydującego, dwóch radców gminnych i protokolistę. l) Protokół posiedzenia.

Tenże *przejrzanym* być może w magistracie przez każdego członka gminy.

§. 214.

Bliższe postanowienia względem toku czynności udzielone będą w osobnym regulaminie czynności. m) Tok czynności.

Rozdział piąty.

O działalności magistratu miejskiego.

§. 215.

Zakres czynności magistratu miejskiego obejmuje w sobie dwie części: I. Zakres czynności. 1. Podział onegoż.

A) Wewnętrzne sprawy gminy, tudzież

B) sprawy publiczne.

§. 216.

Czynności pierwszego rodzaju (§. 215 *A*) prowadzi magistrat miejski przy spólném działaniu i kontroli Rady gminy. A) W sprawach wewnętrznych gminy 2. Określenie czynności w szczególności.

Te są:

1. Czynności urzędowe co do wyboru do zastępstwa gminnego na magistracie polegające.

2. Rozprawy względem nominacyi i stósunków służbowych urzędników i sług przy magistracie, urzędach podrzędnych i zakładach miejskich.

3. *Zastępstwo gminy miejskiéj* jako takiéj na *zewnątrz* tak w sprawach cywilnych, jak w zakresie czynności z władzami administracyjnemi Państwa, z innemi gminami i pojedynczemi osobami.

4. *Administracya własności gminy* tudzież przyzwolonych w pełnéj objętości *środków* do pokrycia *potrzeb gminnych*.

5. Die gesammte Gebarung sowohl mit den der Stadtgemeinde unmittelbar gehörenden Geldern und Werthgegenständen, als auch mit jenen, die sie für Rechnung des Staates oder anderer Anstalten oder Personen übernimmt, aufbewahrt und abführt.

Die Leitung und Ueberwachung der Cassen und anderer zur Führung einer Verrechnung oder Verwaltung anvertrauten Gutes bestimmten Aemter oder Hilfsanstalten.

7. Die Leitung des Armenwesens und die Handhabung der für dasselbe bestehenden Einrichtungen.

8. Die Aufsicht, Leitung und Verwaltung aller Anstalten, die auf Kosten der Gemeinde errichtet, oder von Anderen für städtische Zwecke gegründet sind, in soweit bezüglich der letzteren der Stifter nicht eine andere Bestimmung getroffen hat.

9. Die Leitung des Bauwesens und die Obsorge für die Herstellung und Unterhaltung der Gemeindestraßen, Wege, Brücken, Canäle, Brunnen, Wasserleitungen und andern Anlagen, sowie der Ufer- und Schutzbauten an den der Gemeinde gehörigen Gewässern.

10. Die Handhabung der Vorkehrungen zur Reinigung der öffentlichen Wege und Plätze, zur Pflasterung und Beleuchtung.

11. Die Unterhaltung und Leitung der Feuerlösch-Anstalten und überhaupt die Sorge für die Herstellung und Erhaltung aller im Interesse der Ortspolizei erforderlichen Anstalten und Einrichtungen und für die Vorkehrungen zur Abwendung der die Sicherheit der Person oder des Eigenthumes durch Ueberschwemmungen oder durch andere Elementar-Ereignisse bedrohenden Gefahren und zur Unterstützung der Bedrängten in einem die Gemeinde treffenden Nothfalle.

12. Die Sorge für die Approvisionirung der Stadt.

13. Die Einleitung der gesetzlichen Schritte, damit die zur Erfüllung dieser Obliegenheiten erforderlichen Geldmittel rechtzeitig aufgebracht werden.

14. Die Aufsicht über die Gränzen der Gemeindegemarkung

§. 217.

3. Ausfertigungen im Namen der Gemeinde.

Ausfertigungen, die im Namen der Gemeinde geschehen, müssen vom Bürgermeister oder dem Ersten Stadtverordneten unterzeichnet werden. Urkunden, durch welche Verbindlichkeiten der Gemeinde gegen dritte Personen begründet werden sollen, müssen vom Bürgermeister oder dem Ersten Stadtverordneten und von einem andern Stadtverordneten oder einem Magistratsrathe unterfertigt werden.

Betrifft die Urkunde ein Geschäft, zu dessen Eingehung die Zustimmung des Gemeinderathes oder eine höhere Genehmigung erforderlich ist, so muß

5. *Zupełny szafunek* tak *pieniędzmi i przedmiotami wartości*, które do gminy miasta bezpośrednio należą, jak onemi, które na *rachunek Państwa* lub *innych zakładów lub osób* przejmuje, zachowuje i odwozi.

6. *Kierunek i dozór* nad kasami i innemi do prowadzenia obrachunku lub administracyi poruczonego dobra przeznaczonemi *urzędami* lub *zakładami pomocniczemi.*

7. *Kierunek rzeczy ubogich* i wykonywanie urządzeń w téj mierze istniejących.

8. *Dozór, kierunek i administracya wszelkich zakładów*, które kosztem gminy są utworzone lub przez innych *dla celów gminnych* założone, o ile względem ostatnich fundator nie zarządził co innego

9. *Kierunek rzeczy budowniczéj* i czuwanie nad przywróceniem i utrzymaniem ulic gminnych, dróg, mostów, kanałów, studzien, wodociągów i innych zakładów, tudzież budów nadbrzeżnych i zabezpieczających od wód, do gminy należących.

10. Wykonywanie środków względem *czystości dróg publicznych i placów* względem *bruku* i *oświetlenia* zaprowadzonych.

11. Utrzymanie i kierownictwo *zakładów ogniowych* a w ogólności czuwanie nad *przywróceniem i utrzymaniem* wszelkich w interesie policyi miejscowéj potrzebnych zakładów i urządzeń, tudzież nad *środkami* do usunięcia niebezpieczeństw, zagrażających bezpieczności osoby lub własności przez *wylewy* lub inne *wypadki elementarne*, i do *udzielenia pomocy uciśnionym* w przygodzie, jakaby gminę nawiedziła.

12. *Czuwanie nad approwizyjacyą* miasta.

13. Zaprowadzenie prawnych środków, ażeby *zasoby pieniężne*, do wypełnienia tych obowiązków potrzebne, wcześnie były dostarczone.

14. *Nadzór nad granicami* obszaru gminnego.

§. 217.

3. Expedycye w imieniu gminy.

Wystósowania w imieniu gminy podpisane być muszą przez *burmistrza* lub *piérwszego delegowanego miejskiego. Dokumenta*, któremiby *obowiązki* gminy przeciw *trzecim osobom* miały być zapewnione, muszą przez *burmistrza* lub *piérwszego delegowanego miejskiego* i innego *delegowanego* lub radcę magistratualnego być podpisane.

Jeżeli dokument dotyczy interesu, do którego podjęcia potrzeba *przyzwolenia Rady gminnéj* lub zezwolenia wyższego, toż nadto w dokumencie uwidocz-

überdieß diese Zustimmung oder Genehmigung in der Urkunde, unter Mitfertigung von zwei Gemeinderäthen ersichtlich gemacht werden.

§. 218.

4. Berathungen des Magistrates.

Der Magistrat berathet und beschließt in allen Gemeinde-Angelegenheiten, welche nicht dem Beschlusse des Gemeinderathes vorbehalten sind; er pflegt über die, diesem Beschlusse vorbehaltenen Gegenstände die Vorberathung und leitet sie mit seinen Anträgen an den Gemeinderath.

§. 219.

5. Vollziehung der Beschlüsse des Gemeinderathes. a) Regel.

Der Magistrat hat die vom Gemeinderathe gesetzmäßig gefaßten Beschlüsse, soweit solche einer höheren Genehmigung unterzogen werden müssen, der vorgesetzten Behörde vorzulegen, sofern aber dieß nicht erforderlich ist, oder die höhere Genehmigung erfolgte, in Vollzug zu setzen. Ergeben sich bei dem Stadtmagistrate gegen einen der höheren Bestätigung nicht unterliegenden Beschluß des Gemeinderathes wichtige Bedenken, so kann der Bürgermeister die Einleitung treffen, daß unter seinem Vorsitze der Gegenstand bei einem aus Gemeinderäthen, die von der Gemeinderaths-Versammlung zu bestimmen sind, und einer gleichen Zahl Stadtverordneter, die der Stadtmagistrat hiezu bestimmt, zusammengesetzten Ausschusse nochmals einer gründlichen Berathung unterzogen werde. Der bei dieser Berathung einhellig oder durch absolute Stimmenmehrheit gefaßte Beschluß, hat als Beschluß der Gemeindevertretung zu gelten.

§. 220.

b) Innehaltung mit der Vollziehung.

Erachtet hingegen der Bürgermeister, daß ein vom Gemeinderathe oder einem nach §. 219 versammelten Ausschusse gefaßter und einer höheren Bestätigung nicht unterliegender Beschluß dem gegenwärtigen Gesetze oder den Gesetzen und erlassenen Anordnungen überhaupt zuwiderlaufe oder gegen das Gemeinde-Interesse verstoße, so hat er mit der Vollzugsetzung inne zu halten, und die Angelegenheit längstens binnen vierzehn Tagen der vorgesetzten Behörde zur Entscheidung der Frage, ob der Beschluß vollzogen werden soll oder nicht, vorzulegen.

§. 221.

6. Vorgang bei Gefahr am Verzuge.

Wenn eine zum Wirkungskreise des Gemeinderathes gehörige Gemeinde-Angelegenheit so dringender Natur wäre, daß der Beschluß des Gemeinderathes ohne großen Schaden und Gefahr für die Gemeinde nicht eingeholt werden könnte, so können der Magistrat, und wenn auch dessen Einvernehmung nicht thunlich wäre, der Bürgermeister, beide unter ihrer Verantwortung, die nöthige Verfügung treffen; es muß jedoch nachträglich die Zustimmung des Gemeinderathes und die etwa erforderliche höhere Bestätigung erwirkt werden.

nionėm być winno przy *spólnym podpisie dwóch radców gminy.*

§. 218.

Magistrat obraduje i uchwala we wszystkich sprawach gminnych, niezastrzeżonych uchwale Rady gminnéj; bierze przedmioty, téjże uchwale zastrzeżone pod *obradę przygotowawczą*, i odsyła je wraz z wnioskami swojemi do Rady gminnéj. 4. Obradowania magistratu.

§. 219.

Magistrat obowiązanym jest *uchwały* przez Radę gminy powzięte, o ile takowe pod wyższe zatwierdzenie podciągnięte być muszą, przedłożyć władzy przełożonéj, gdzie zaś to nie jest potrzebném, lub wyższe zatwierdzenie nastąpiło, w wykonanie wprowadzić. 5. Wykonanie uchwał Rady gminnéj. a) Zasada.

Jeżeli w magistracie miejskim przeciw uchwale Rady gminnéj, nie podlegającéj wyższemu zatwierdzeniu ważne powstają wątpliwości, wówczas burmistrz zarządzić może, ażeby pod jego przewodnictwem przedmiot jeszcze raz gruntownéj obradzie był poddany w wydziale, złożonym z radców gminy, wyznaczonych przez zgromadzenie Rady gminy, i równéj liczby delegowanych miejskich, których magistrat ku temu wyznaczy. Uchwała w téj obradzie jednogłośnie lub bezwzględną głosów większością zapadła, uważaną być winna jako uchwała zastępstwa gminnego.

§. 220.

Jeżeli burmistrz sądzi, iż uchwała, powzięta przez *Radę gminy* lub wydział wedle §. 219 zgromadzony, a nie podlegająca potwierdzeniu wyższemu, sprzeciwia się ustawie niniejszéj lub ustawom i wydanym rozporządzeniom w ogólności, albo uchybia interesowi gminy, natenczas wykonanie wstrzymać, i sprawę najdaléj w czternastu dniach *władzy przełożonéj* przedłożyć winien dla rozstrzygnienia kwestyi, czy uchwała ma być wykonaną lub nie. b) Wstrzymanie wykonania.

§. 221.

Gdyby *sprawa gminna*, do zakresu działalności Rady gminy należąca tak naglącéj natury była, iżby uchwała Rady gminy *bez wielkiéj szkody i niebezpieczeństwa* dla téjże nie mogła być zasięgnioną, wówczas *magistrat*, a gdyby i zasięgnienie tegoż nie było możliwém, *burmistrz* tak jeden jak drugi pod własną odpowiedzialnością zarządzić winni, co potrzeba wymaga; wszelako następnie pozyskaném być musi *przyzwolenie Rady gminy* i *wyższe potwierdzenie*, gdzieby to potrzebném było. 6. Postępowanie w niebezpieczeństwie z przewłoki.

§. 222.

7. Jahresvoranschlag der Einnahmen und Ausgaben.

Der Magistrat hat jährlich für das nächste Verwaltungsjahr den Voranschlag der Einnahmen und Ausgaben der Gemeindecasse und der Gemeinde-Anstalten zu verfassen, darin die mit bestimmten (fixen) Beträgen festgesetzten Empfänge und Ausgaben mit diesen Beträgen, die übrigen aber nach dem Rechnungsergebnisse des letztverflossenen Jahres und mit Rücksicht auf die im nächsten Jahre mit Wahrscheinlichkeit zu erwartenden Umstände zu veranschlagen und diesen Voranschlag wenigstens drei Monate vor Beginn dieses Jahres dem Gemeinderathe zur Prüfung und Feststellung vorzulegen.

Vierzehn Tage vor dieser Prüfung ist der Voranschlag beim Magistrate zur Einsicht der Gemeindeglieder aufzulegen. Die von denselben hierüber mündlich zu Protokoll oder schriftlich abgegebenen Erinnerungen sind bei der Prüfung in Erwägung zu ziehen. Wenigstens Einen Monat vor dem Beginne des Verwaltungsjahres muß der vom Gemeinderathe festgestellte Voranschlag der vorgesetzten Behörde vorgelegt werden.

§. 223.

8. Jahresrechnung. a) Legung und Prüfung derselben.

Längstens zwei Monate nach Beendigung des Verwaltungsjahres sind vom Magistrate, sowie von den Verwaltungen der Gemeinde-Anstalten die in der Einnahme und Ausgabe gehörig belegten Jahresrechnungen dem Gemeinderathe zur Prüfung und Erledigung vorzulegen.

Vierzehn Tage vor der Prüfung sind die Rechnungen beim Magistrate zur Einsicht der Gemeindeglieder aufzulegen. Die von denselben hierüber schriftlich oder zu Protokoll mündlich abgegebenen Erinnerungen sind bei der Prüfung in Erwägung zu ziehen.

§. 224.

b) Vorlegung eines Auszuges aus derselben.

Jährlich ist der vorgesetzten Behörde ein summarischer Auszug aus den, vom Gemeinderathe geprüften und genehmigten Jahresrechnungen nebst einem summarischen Ausweise über den Stand des Eigenthumes der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten vorzulegen.

§. 225.

B. In öffentlichen Angelegenheiten. 9. Beruf des Stadtmagistrates in denselben.

In Absicht auf die den Ortsgemeinden übertragenen öffentlichen Angelegenheiten hat der Magistrat, als das für diese Geschäfte eingerichtete Amt (§. 93), den mittelst des gegenwärtigen Gesetzes vorgezeichneten Beruf zu erfüllen.

§. 226

II. Innere Einrichtung des Stadtmagistrates.

Die Geschäfte des Magistrates sind in Beziehung auf die Gegenstände und die Art der Geschäftsbehandlung in zwei Abtheilungen zu führen, und zwar:

§. 222.

Magistrat corocznie ułożyć ma na następujący rok administracyjny *przedukład dochodów i wydatków* kasy gminnéj i zakładów gminnych, tamże w pewnych (stałych) kwotach ustanowione dochody i wydatki wyrazić temiż kwotami inne zaś naprzód oznaczyć wedle wyników rachunkowych roku zeszłego ze względem na okoliczności, jakie prawdopodobnie w roku następnym mogą mieć miejsce, i przedukład ten przynajmniéj *trzy miesiące* przed rozpoczęciem rzeczonego roku przedłożyć Radzie gminy do rozpoznania i uchwalenia. — 7. Przedukład roczny dochodów i wydatków.

Czternaście dni przed témże rozpoznaniem przedukład w magistracie dla przeglądu przez członków gminy rozłożonym być winien. *Uwagi* przez nich ustnie do protokółu podane lub piśmiennie poczynione przy rozpoznaniu mają być roztrząśnione. Najmniéj *miesiąc* przed rozpoczęciem roku administracyjnego musi przedukład przez Radę gminy ustanowiony *władzy przełożonéj* być przedłożony.

§. 223.

Najdaléj *dwa miesiące* po ukończeniu roku administracyjnego magistrat niemniéj administracyje zakładów gminnych przedłożyć winny tak w dochodach jak wydatkach należycie obłożone *rachunki roczne* Radzie gminy do rozpoznania i załatwienia. — 8. Rachunek roczny. a) Składanie i rozpoznanie takowego.

Czternaście dni przed rozpoznaniem rachunki w magistracie rozłożone być mają dla przeglądu przez członków gminy. Uwagi przez nich piśmiennie lub do protokółu ustnie podane przy dochodzeniu będą roztrząsane.

§. 224.

Corocznie przedłożonym być ma władzy przełożonéj *summaryczny wyciąg* z rachunków rocznych wraz z summarycznym wykazem stanu własności gminy i zakładów gminnych. — b) Przedłożenie wyciągu z niego.

§. 225.

Co do *spraw publicznych*, gminom miejscowym poruczonych, magistrat, jako urząd dla tych czynności ustanowiony (§. 93), dopełniać będzie *powołania* niniejszą ustawą wskazanego. — B. W sprawach publicznych. 9. Powołanie magistratu miejskiego w takowych.

§. 226.

Czynności magistratu pod względem przedmiotów i sposobu traktowania interesów, prowadzone być mają *w dwóch oddziałach*, a to: — II. Wewnętrzne urządzenie magistratu miejskiego.

1. Theilung des Magistrates in zwei Abtheilungen und Geschäftskreis der letztern im Allgemeinen.

I. Der ersten werden die, in dem §. 216 aufgeführten Geschäfte zugewiesen.

II. Der zweiten bleiben alle andern Angelegenheiten, dann die gerichtlichen Amtshandlungen vorbehalten, die das Gesetz oder besondere Anordnungen der Stadtgemeinde übertragen.

§. 227.

2. Insbesondere Geschäfte der zweiten Abtheilung. a) Wirkungskreis eines Bezirksamtes und einer Kreisbehörde.

In den, der politischen Landesstelle unmittelbar untergeordneten Städten hat diese zweite Abtheilung des Magistrates die Geschäfte des Bezirksamtes und jene Geschäfte, welche den Kreisbehörden in erster Instanz zukommen, zu führen. In den, der Kreisbehörde unmittelbar untergeordneten Städten tritt der Magistrat in Bezug auf die politische Verwaltung in den Wirkungskreis des Bezirksamtes ein.

Die dießfällige Geschäftsführung kommt jedoch dem Magistrate nur im Umfange der Gemeindegemarkung mit den aus dieser örtlichen Begränzung sich von selbst ergebenden Beschränkungen zu.

§. 228.

b) Bei dem Bestande einer landesfürstlichen Polizeibehörde in der Stadt. aa) Geschäftsvertheilung.

In den Städten, in welchen sich eine landesfürstliche Polizeibehörde befindet, entfallen aus dem Geschäftskreise des Magistrates die, dieser Behörde zustehenden Geschäfte der Staatspolizei und die derselben gesetzlich zugewiesenen Zweige der Ortspolizei.

§. 229.

bb) Gegenseitige Unterstützung.

Der Magistrat und die landesfürstliche Polizeibehörde haben sich gegenseitig zu unterstützen. Auch trägt die Gemeinde die Auslagen für die, von der landesfürstlichen Polizeibehörde geleiteten Ortspolizei-Anstalten.

§. 230.

3. Geschäftsleitung. a) In der ersten Abtheilung des Stadtmagistrates.

Die Geschäftsleitung in der ersten Magistrats-Abtheilung führt unmittelbar der Bürgermeister und es steht ihm für diese Leitung der Erste Stadtverordnete zur Seite, der ihn auch, im Falle der Abwesenheit oder Verhinderung desselben, in dieser Geschäftsleitung vertrit. Dieser Abtheilung werden auch Stadtverordnete vorzugsweise zur Dienstleistung zugetheilt. Dem Bürgermeister steht jedoch zu, über Einvernehmen des für die öffentlichen Angelegenheiten bestellten Bürgermeister-Stellvertreters, Magistratsräthe und überhaupt das Concept- und Kanzleipersonale der zweiten Abtheilung, soweit es der Geschäftsstand in der letztern zuläßt, zur Referatführung, dann zur Besorgung des Concept-, Schreib-, und Rechnungsdienstes in der ersten Abtheilung auf die, ihren Eigenschaften und den übrigen Verhältnissen entsprechende Weise zu verwenden.

I. *Piérwszemu* przydzielone będą czynności, w §. 216 wyszczególnione.

II. *Drugiemu* zastrzegają się wszelkie inne sprawy, tudzież sądowe czynności urzędowe, jakie gmina miejska ma sobie poruczone ustawą lub osobnemi rozporządzeniami.

1. Podzielenie magistratu na dwa oddziały i zakres ostatniego w ogólności.

§. 227.

W miastach, politycznéj władzy krajowéj bezpośrednio podporządkowanych tento drugi wydział magistratu prowadzić będzie uczynności *urzędu powiatowego* niemniéj, które *władzom obwodowym w pierwszéj instancyi* przystoją. W miastach, władzy obwodowéj bezpośrednio podporządkowanych wchodzi magistrat pod względem politycznéj administracyi *w zakres urzędu powiatowego.*

2. Mianowicie czynności drugiego oddziału. *a)* Zakres działalności urzędu powiatowego lub władzy obwodowéj.

Dotyczące prowadzenie czynności przysłuża atoli magistratowi tylko w obrębie *obszaru gminnego* z ograniczeniami, z takowego miejscowego określenia przez się już wynikającemi.

§. 228.

W miastach, w których się znajduje *Cesarska władza policyjna* przypadają z zakresu działalności magistratu przysłużające téj władzy *czynności policyi rządowéj* i prawnie jéj przekazane *gałęzie policyi miéjscowéj.*

b) W razie że istnieje w mieście Cesarska władza policyjna. *aa)* Rozdzielenie czynności

§. 229.

Magistrat i Cesarska władza policyjna *wzajemnie* się wspierać mają. Niemniéj téż ponosi *gmina* wydatki na *zakłady policyi miejscowéj*, przez Cesarską władzę policyjną kierowane.

bb) Wzajemność wspierania.

§. 230.

Kierunek czynności w piérwszym wydziale magistratu prowadzi bezpośrednio *burmistrz,* któremu w téj mierze do poręki dodanym jest *piérwszy delegowany miejski*, mający go w téj czynności także zastępywać w razie nieobecności lub przeszkodzenia. Temu wydziałowi będą téż przydzieleni *delegowani miejscy* najwłaściwiéj do pełnienia służby. Burmistrzowi przysłuża jednak prawo, za porozumieniem się z zastępcą ustanowionym dla spraw publicznych, używać *radców magistratualnych* i w ogólności *personalu konceptowego* i *kancelaryjnego* drugiego wydziału, o ile tego dozwala własny stan czynności ostatniego, do prowadzenia referatu, tudzież do sprawowania służby konceptowéj pisarskiéj i rachunkowéj w wydziale piérwszym w sposób, ich własnościom i innym stósunkom odpowiadający.

3. Kierunek czynności. *a)* W piérwszym wydziale magistratu miejskiego.

§. 231.

b) In der zweiten Abtheilung.

Ist der Bürgermeister mit der im §. 185 vorgeschriebenen Befähigung versehen, so leitet er in gleicher Art (§. 230) auch die Geschäfte der zweiten Abtheilung; ihm steht für die Geschäftsleitung dieser Abtheilung der erwähnte Bürgermeister-Stellvertreter als Gehilfe zur Seite und vertritt ihn bei dessen Abwesenheit oder Verhinderung in derselben. Besitzt hingegen der Bürgermeister nicht die bemerkte Befähigung, so leitet dieser Bürgermeister-Stellvertreter die Geschäfte der zweiten Abtheilung. Entscheidende Beschlüsse in den Geschäften dieser Abtheilung werden von ihm und den dazu befähigten Stadtverordneten und Magistratsräthen gefaßt. Andere Stadtverordnete können bei den Sitzungen dieser Abtheilung nur mit berathender Stimme mitwirken, jedoch können auch sie für die Angelegenheiten derselben Abtheilung zu Erhebungen thatsächlicher Verhältnisse, zur Ausführung von Beschlüssen dieser Magistrats-Abtheilung oder erhaltener Aufträge der vorgesetzten Behörden, zur Theilnahme bei Ausschüssen und Commissionen für bestimmte Geschäftszweige oder einzelne Angelegenheiten als Vorsitzende oder Mitglieder, zur Ueberwachung der Vollführung erlassener Anordnungen u. dgl. verwendet werden.

§. 232.

III. Geschäftsbehandlung.
1. Arten derselben.

Die Geschäfte des Magistrates werden theils im Rathe, theils außer dem Rathe, verhandelt.

Die Geschäfts-Ordnung wird hierüber die näheren Bestimmungen treffen.

§. 233

2. Berathungen.

Den Vorsitz bei den Berathungen des Magistrates in der ersten Abtheilung führt der Bürgermeister und in dessen Verhinderung der Erste Stadtverordnete, in der zweiten Abtheilung aber, wenn der Bürgermeister mit der im §. 185 vorgeschriebenen Befähigung versehen ist, derselbe; außerdem aber und in dessen Abwesenheit oder Verhinderung der für die öffentlichen Angelegenheiten bestellte Bürgermeister-Stellvertreter.

Die Beschlüsse werden nach der Mehrheit der Stimmen gefaßt; bei gleichgetheilten Stimmen entscheidet die Stimme des Vorsitzenden. Der Bürgermeister, dem die erwähnte Befähigung fehlt, ist berechtigt, auch den Berathungen der zweiten Magistrats-Abtheilung beizuwohnen, und sich, ohne Uebernahme der Leitung dieser Berathungen, von dem Gange und der Beschaffenheit der Geschäftsbehandlung zu überzeigen. Zu diesem Zwecke kann er auch in alle Verhandlungen dieser Magistrats-Abtheilung und deren Erledigung Einsicht nehmen.

§. 234.

3. Einfluß des Bürgermeisters auf die Geschäfte der zweiten Abtheilung.

Sollte der Bürgermeister in der Geschäftsführung der zweiten Abtheilung des Magistrates Saumsal, Unordnungen oder eine der Gemeinde nach-

§. 231.

Jeżeli *burmistrz* opatrzony jest uzdolnieniem, w §. 185 przepisanem, kierować będzie w równy sposób (§. 230) także i czynnościami *wydziału drugiego*; jemu przy tém kierownictwie służy ku pomocy rzeczony zastępca burmistrza i zastępuje go w razie nieobecności lub przeszkodzenia. Jeżeli zaś burmistrz nie posiada rzeczonego uzdolnienia, wówczas rzeczony zastępca burmistrza kierować będzie *czynnościami wydziału drugiego*. Stanowcze uchwały w czynnościach tego wydziału powzięte będą przez niego i uzdolnionych ku temu delegowanych miejskich i radców magistratualnych. Inni delegowani miejscy mogą na posiedzeniach tego wydziału działać tylko z głosem doradczym, mogą atoli także i ci w sprawach wydziału tego użytymi być do *dochodzenia* stósunków rzeczywistych, *do przeprowadzenia* uchwał wydziału tego lub otrzymanych *poleceń władz przełożonych*, do współdziałania przy *wydziałach* i *komisyjach* dla pewnych gałęzi czynności lub pojedynczych spraw jako *przewodniczący* lub *członkowie*, do dopilnowania wykonania rozporządzeń wydanych i t. p. b) W drugim oddziale

§. 232.

Czynności magistratu traktowane będą częścią w *radzie*, częścią zewnątrz rady. III. Traktowanie czynności. 1. Sposoby tegoż.

Regulamin czynności ustanowi w téj mierze bliższe postanowienia.

§. 233.

Przewodnictwo przy obradach magistratu w piérwszym *wydziale* prowadzi *burmistrz*, a w razie przeszkodzenia tegoż, *piérwszy delegowany miasta*; w *drugim wydziale* zaś, jeżeli burmistrz opatrzony jest uzdolnieniem w §. 185 przepisaném, tenże, oprócz tego zaś i w razie jego nieobecności lub przeszkodzenia zastępca burmistrza dla spraw publicznych ustanowiony. 2. Obrady

Uchwały będą większością głosów stanowione; przy równości głosów rozstrzyga głos prezydującego. Burmistrz któremu rzeczone uzdolnienie brakuje, prawo mieć będzie znajdować się i przy obradach drugiego wydziału magistratu, i oraz, nie biorąc na się kierunku tych obradowań, przekonać się o toku i stanie traktowania czynności. Tym celem może też wglądać we wszelkie rozprawy tego wydziału magistratu i w sposób załatwiania onychże.

§. 234.

Gdyby burmistrz w *prowadzeniu* czynności drugiego wydziału magistratu spostrzegł *opieszałość*, *nieporządek* lub *niekorzystne dla gminy traktowanie* 3. Wpływ burmistrza na czynności drugiego wydziału

theilige Geschäftsbehandlung wahrnehmen, so hat er dem Bürgermeister-Stellvertreter hierüber seine Bemerkungen mitzutheilen, und auf die Herstellung der Ordnung in der Geschäftsbehandlung zu dringen, wenn aber diese Erinnerungen erfolglos bleiben, oder sich Bedenken gegen die Fähigkeit oder das Benehmen des Bürgermeister-Stellvertreters selbst ergeben, nebst der Einleitung der erforderlichen Verfügungen die wahrgenommenen Gebrechen der vorgesetzten Behörde anzuzeigen.

§. 235.

IV. Dienst-Ordnung. 1. Personal- und Geschäftszuweisung.

Dem Bürgermeister steht, mit Beobachtung des §. 230 die Personalzuweisung an die zwei Abtheilungen des Magistrates und die unmittelbare Geschäftsvertheilung an die einzelnen Referenten in der ersten Abtheilung, wie auch, wenn er die Geschäftsleitung in der zweiten Abtheilung führt (§. 231), auch in dieser zu.

§. 236.

2. Urlaubbewilligungen.

Der Bürgermeister bewilliget den ihm unterstehenden Gliedern des Magistrates, Beamten und Dienern Urlaube, insoweit solche ohne wesentlichen Nachtheil des Dienstes ertheilt werden können.

§. 237.

3. Disciplinar-Gewalt.

Dem Bürgermeister steht gegen sämmtliche, ihm untergeordnete Beamte und Diener die Disciplinar-Gewalt nach den bestehenden Vorschriften zu.

§. 238.

4. Innehaltung der Vollziehung von Magistratsbeschlüssen.

Findet der Bürgermeister in einer Angelegenheit, die nicht ohnehin ihrer Beschaffenheit nach der Entscheidung der Staatsbehörden unterzogen werden muß, daß der Beschluß des Magistrates in einer oder der andern Abtheilung desselben:

a) die Gränzen der Amtswirksamkeit des letzteren überschreite, oder
b) den Gesetzen und erlassenen Anordnungen zuwiderlaufe, oder
c) der Gemeinde oder einer Gemeinde-Anstalt einen nicht gerechtfertigten, oder abwendbaren erheblichen Schaden zufüge, oder
d) einen der öffentlichen Zwecke, für die den Gemeinden eine Wirksamkeit eingeräumt ist, gefährde,

so hat er zu veranlassen, daß mit dem Vollzuge innegehalten werde und, so weit es sich um eine der Beschlußfassung des Gemeinderathes nach den §§. 195, 196, unterliegende Angelegenheit handelt, dieselbe an den Gemeinderath zur gesetzmäßigen Amtshandlung zu leiten, in andern Angelegenheiten hingegen unverzüglich die Verhandlung der vorgesetzten Behörde zur Schlußfassung vorzulegen.

czynności, udzielić powinien zastępcy burmistrza spostrzeżenia swoje, i nalegać na przywrócenie porządku w traktowaniu czynności, gdyby zaś uwagi te bezskutecznemi się okazały, lub téż wątpliwość powstawała przeciw zdolności lub postępowaniu samego zastępcy burmistrza, wraz z zarządzeniem potrzebnych rozporządzeń oznajmić postrzeżone *wady* władzy przełożonéj.

§. 235.

IV. Porządek służbowy. 1. Przydzielenie personalu i czynności.

Burmistrzowi przysłuża z zachowaniem §. 230 *przydzielenie personalu* obu wydziałom magistratu i *bezpośrednie rozdzielenie czynności* między pojedynczych referentów w piérwszym wydziale, niemniéj, jeżeli prowadzi kierunek czynności w drugim wydziale (§. 231) także i w tym wydziale.

§. 236.

2. Pozwolęnia urlopu.

Burmistrz dozwala podrzędnym członkom magistratu, *urzędnikom i sługom urlopu,* o ile takowy udzielonym być może bez istotnéj szkody w służbie.

§. 237.

3. Władza dyscyplinarna.

Burmistrzowi przysłuża przeciw wszystkim, jemu podrzędnym *urzędnikom i sługom władza dyscyplinarna* wedle przepisów istniejących.

§. 238.

4. Wstrzymanie wykonania uchwał magistratu.

Jeżeli burmistrz w sprawie jakiéj, która nie musi bez tego już wedle właściwości swéj poddaną być pod rzstrzygnienie władz rządowych, uważa że uchwała magistratu w jednym lub drugim wydziale onégoż:

a) przechodzi zakres urzędowéj działalności jego, albo
b) sprzeciwia się *ustawom* i *wydanym rozporządzeniom,* albo
c) wyrządza *gminie* lub *zakładowi gminy* znaczną *szkodę* nieusprawiedliwioną, lub odwrócić się nie dającą, albo
d) zagraża któremu z *celów publicznych,* względem których gminom działalność przyznaną została,

natenczas zarządzić ma, ażeby wykonanie powstrzymaném zostało, a o ile chodzi o sprawę, ulegającą uchwale Rady gminy wedle §§. 195, 196, przekazać takową Radzie gminy do prawnego jéj traktowania, w innych sprawach zaś bezzwłocznie przedłożyć rozprawę władzy przełożonéj do zadecydowania.

§. 239.

5. Verantwortlichkeit. a) Im Allgemeinen.

Der Bürgermeister ist für die Verfügungen, die er trifft, und überhaupt für den Zustand der, dem Magistrate obliegenden Geschäftsführung verantwortlich. Durch diese Verantwortlichkeit des Vorstehers wird aber die Haftung der Personen, denen dieser ein Geschäft übertragen hat, für die Art der Vollziehung des ihnen ertheilten Auftrages nicht aufgehoben. Vielmehr hat neben der Verantwortlichkeit des Bürgermeisters die Haftung des Untergeordneten, der den ihm ertheilten Auftrag zu vollführen unterließ, oder nicht gehörig vollzog, für die Folgen seines Verschuldens zur ungetheilten Hand mit dem Vorsteher zu bestehen.

§. 240.

b) Insbesondere für die Geschäftsführung in der zweiten Abtheilung des Magistrates.

Diese Verantwortlichkeit des Bürgermeisters hat sich auch auf die Geschäftsführung der zweiten Abtheilung, jedoch wenn ihm die vollständige Geschäftsleitung dieser Abtheilung nicht zukömmt (§. 231), nur in soferne zu erstrecken, als er diese Abtheilung mit den, zur Erfüllung ihrer Bestimmung erforderlichen Kräften zu versehen oder eine der ihm zur Sicherung der Ordnung bei dieser Abtheilung eingeräumten Maßregeln anzuwenden unterlassen, oder wohl gar den Bürgermeister-Stellvertreter und überhaupt die Glieder dieser Abtheilung an der Vollziehung ihres Berufes gehindert hätte.

§. 241

6. Pflichten der Glieder des Stadtmagistrates.

Die Stadtverordneten und übrigen Glieder des Stadtmagistrates sind verpflichtet, den Bürgermeister in der Ausübung seines Amtes eifrigst zu unterstützen, und die Geschäfte, die ihnen von ihm zugewiesen werden, genau zu vollziehen. Nehmen sie Gebrechen in der Verwaltung der Gemeindegeschäfte wahr, oder kommen überhaupt solche Umstände zu ihrer Kenntniß, welche einen Nachtheil für das Gemeinde-Eigenthum, für die Gemeinde-Anstalten oder für einen der öffentlichen Zwecke, deren Förderung den Gemeinden obliegt, besorgen lassen, so haben sie unaufgehalten den Bürgermeister davon in die Kenntniß zu setzen, der den Gegenstand in Ueberlegung zu ziehen und darüber, was seines Amtes ist, zu veranlassen hat.

Sechstes Hauptstück.

Von dem Verhältnisse der Stadtgemeinden zu den Staatsbehörden.

§. 242.

1. Vorgesetzte Behörden der Städte.

Die Landeshauptstädte und andere Städte, denen der Wirkungskreis einer Kreis- (Comitats-) Behörde verliehen wird, sind der politischen Landesstelle (Statthalterei-Abtheilung) unmittelbar untergeordnet. Alle übrigen unter die Städte-Ordnung gereihten Ortsgemeinden stehen unmittelbar unter der Kreis- (Comitats-) Behörde.

§. 239.

Burmistrz *odpowiedzialnym jest* za poczynione rozporządzenia swoje, i ogólnie za stan *prowadzenia czynności*, do którego magistrat jest obowiązanym. Przez tę atoli odpowiedzialność przełożonego, nie będzie zniesioną *odpowiedzialność osób*, którym burmistrz czynność poruczył, za sposób wykonania udzielonego im polecenia. Owszem obok odpowiedzialności burmistrza miejsce mieć będzie *odpowiedzialność podrzędnego*, który zaniechał wykonać rozkaz mu udzielony, albo nie wykonał go należycie, za skutki przewinienia jego, a to solidarnie z przełożonym.

5. Odpowiedzialność. a) W powszechności.

§. 240.

Odpowiedzialność burmistrza rozciągać się też będzie i na prowadzenie czynności *drugiego wydziału*, wszakże jeżeli mu nie przysłuża zupełne prowadzenie steru w czynnościach wydziału tego (§. 231), o tyle tylko, o ile zaniedbał wydział ten opatrzyć siłami do wypełnienia jego przeznaczenia potrzebnemi, lub użyć którego z środków jemu do zabezpieczenia porządku w tym wydziale przysłużających, albo gdyby przeszkody stawiał zastępcy burmistrza i w ogólności członkom tego wydziału w wykonaniu powołania.

b) Mianowicie za tok czynności w drugim wydziale magistratu.

§. 241.

Delegowani miejscy i inni członkowie magistratu miejskiego *obowiązani są, wspierać* gorliwie burmistrza w wykonaniu urzędu jego, i ściśle *wykonywać czynności*, które mają sobie przezeń polecone. Jeżeli spostrzegą *wady* w administracyi czynności gminnych, albo do ich wiadomości dojdą takie okoliczności które obawiać się każą szkody dla własności gminnéj, dla zakładów gminnych lub którego z celów publicznych, do których popierania gminy obowiązane są, natenczas bezzwłocznie o tém wiadomość dać mają burmistrzowi, który wziąść ma przedmiot pod rozwagę, i zarządzić w téj mierze co powinność mu każe.

6. Obowiązki członków magistratu miejskiego.

Rozdział szósty.

O stósunku gmin miejskich do władz rządowych.

§. 242.

Główne miasta krajów i inne miasta, którym przysłuża zakres działalności władzy obwodowéj (komitatowéj), są bezpośrednio podporządkowane *politycznéj władzy krajowéj* (wydziałowi namiestniczemu). Wszystkie inne pod regulamin miejski podciągnione gminy miejscowe stoją bezpośrednio pod władzą obwodową (komitatową).

1. Władze przełożone miast.

§. 243.

2. Ernennung oder Bestätigung.
a) Der Bürgermeister.

Für die im Gesetze bestimmte Amtsdauer werden über den gesetzmäßigen Terna-Vorschlag der Wahlberechtigten (§§. 157, 161, 162) die Bürgermeister der Landeshauptstädte durch kaiserliche Entschließung und die Bürgermeister der übrigen Städte von der Landesbehörde ernannt.

§. 244.

b) Des ersten Stadtverordneten, des Bürgermeister-Stellvertreters und der Magistratsräthe.

Die Landesbehörde bestätigt den Ersten Stadtverordneten, den Bürgermeister-Stellvertreter (§. 181) und die Magistratsräthe.

§. 245.

c) Der Stadtverordneten.

Die Wahl der übrigen Stadtverordneten wird von der Behörde, welcher die Stadtgemeinde unmittelbar untergeordnet ist, bestätiget

§. 246

3. Verhandlungen, die der vorgesetzten Behörde vorgelegt werden müssen.
a) Ohne Rücksicht auf den Betrag, um den es sich handelt.

Die Angelegenheiten, in welchen die Beschlüsse des Gemeinderathes oder Magistrates, in Beziehung auf den Gemeinde-Haushalt, der vorgesetzten Behörde zur Ertheilung oder weiteren Einholung der Genehmigung vorgelegt werden müssen, sind:

1. Die Feststellung des Voranschlages der Einnahmen und Ausgaben für das nächste Verwaltungsjahr;

2. Die Feststellung des Personal- und Gebühren-Standes der Beamten und Diener für die Gemeindeverwaltung und jene der Gemeinde-Anstalten oder Aenderungen dieses Standes.

3. Die Auferlegung oder Erneuerung von Zuschlägen zur directen oder indirecten Besteuerung, soweit nicht die Gemeinde hierzu aus dem Gesetze oder durch besondere Anordnung ermächtigt ist, oder eigener Gemeinde-Auflagen;

4. Jede Veräußerung eines Theiles vom Gemeindevermögen oder Gemeindegute, außer dem Wege der Versteigerung, dann die Einräumung einer Dienstbarkeit auf diesem oder jenem für andere als öffentliche Zwecke;

5. Die Verpachtung von Liegenschaften oder nutzbaren Gerechtsamen außer dem Wege der Versteigerung oder auf einen längeren Zeitraum als zwölf Jahre;

6. Jede Aenderung in den Gränzen der Gemeindegemarkung.

§. 247.

b) Nach der Höhe des Betrages.

Die Beschlüsse des Gemeinderathes oder des Magistrates über folgende Gegenstände müssen der vorgesetzten Behörde zur Ertheilung oder Einholung der Genehmigung in dem Falle vorgelegt werden, wenn die Beträge, um die es sich handelt, dasjenige Maß überschreiten, welches durch besondere Anordnungen in jedem Lande festgesetzt werden wird.

§. 243.

Na zakreślony w ustawie ciąg trwania urzędu mianowani będą na podstawie prawnego przedstawienia trzech do wyboru uprawnionych (§§. 157, 161, 162) burmistrzowie głownych miast krajów w skutek Cesarskiego Postanowienia, burmistrzowie zaś miast innych przez władzę krajową.

2. Mianowanie lub potwierdzenie: *a)* burmistrzów.

§. 244.

Władza krajowa potwierdza piérwszego delegowanego, zastępcę burmistrza (§. 181) i radców magistratualnych.

b) Piérwszego delegowanego miejskiego, zastępcy burmistrza i radców magistratualnych.

§. 245.

Wybór innych delegowanych miejskich potwierdzonym zostanie przez władzę, któréj bezpośrednio jest *podporządkowaną* gmina miejska.

c) Delegowanych miejskich.

§. 246.

Sprawy, w których uchwały Rady gminy lub magistratu, pod względem zarządu gminnego, przedłożone być muszą *władzy przełożonéj* do bezpośredniego potwierdzenia lub dalszego jego zasiągnienia, są następujące:

3. Rozprawy, które przełożonéj władzy przedłożone być muszą. *a)* Bez względu na kwotę, o którą chodzi.

1. *Ustanowienie przedukładu* dochodów i wydatków na rok administracyjny następny;

2. *Ustanowienie stanu personalu i należytości* urzędników i sług dla administracyi tak gminy jak zakładów gminnych, lub zmiany stanu tego;

3. *Nałożenie lub odnowienie dopłat* do *podatków* bezpośrednich lub pośrednich, o ile do tego nie jest gmina z mocy ustawy lub szczególnego rozporządzenia upoważnioną, lub też do własnych podatków gminnych;

4. *Wszelkie pozalicytacyjne pozbycie* części majątku lub dobra gminnego, tudzież obciążenie służebnością jednego jak drugiego dla innych celów niepublicznych;

5. *Wydzierżawienie ruchomości lub praw użytkownych* pozalicytacyjne, lub na dłuższy przeciąg czasu niż lat dwunastu;

6. *Wszelka zmiana w granicach* obszaru gminnego.

§. 247.

Uchwały Rady gminnéj lub magistratu względem przedmiotów następujących muszą władzy przełożonéj do udzielenia lub dalszego zasiągnienia potwierdzenia w tym razie być przedłożone, jeżeli *kwoty*, o które chodzi, przechodzą miarę, która osobnemi rozporządzeniami w każdym kraju ustanowioną będzie.

b) Wedle wysokości kwoty.

7. Die Veräußerung eines Theiles vom Gemeindevermögen oder Gemeindegute im Wege der Versteigerung;

8. Die Erwerbung von Liegenschaften oder die mit Uebernahme bleibender Verpflichtungen verbundene Erwerbung von beweglichen Sachen, dann die Annahme oder Ausschlagung von Erbschaften oder Vermächtnissen.

9. Die Veranlassung oder nachträgliche Gutheißung von Ausgaben, die in dem festgestellten Voranschlage nicht enthalten sind, oder durch welche die genehmigten Ansätze des Voranschlages überschritten werden;

10. Neue Bauführungen;

11. Die Aufnahme von Darleihen, die Benützung des Credits der Gemeinde oder einer Gemeinde-Anstalt und die Einräumung eines Pfandrechtes;

12. Die Verpflichtung zu einer Bürgschaft;

13. Die Eingehung eines Vergleiches;

14. Die Abschreibung zweifelhafter oder uneinbringlicher Forderungen;

15. Die Auflösung rechtsverbindlicher Verträge.

§. 248.

4. Erledigung des Jahresvoranschlages.

Ergibt sich aus dem Voranschlage der Einnahmen und Ausgaben der Gemeinde kein, durch das Einkommen vom Gemeinde-Eigenthume unbedeckt gebliebener Abgang oder bedürfen die, zur Deckung des Abganges vom Gemeinderathe gefaßten Beschlüsse keiner höheren Genehmigung, so hat die vorgesetzte Behörde eine Aenderung des Voranschlages nur in dem Falle zu verfügen, wenn derselbe Einnahmen oder Ausgaben enthält, die ungesetzlich oder den Interessen der Gemeinde auffallend schädlich sind. Bedürfen dagegen die zur Deckung des Abganges vom Gemeinderathe gefaßten Beschlüsse eine höhere Genehmigung, so ist der Voranschlag der Prüfung und Bestätigung der zur Ertheilung dieser Genehmigung berufenen Behörde zu unterziehen.

§. 249

5. Rechnungsersätze und Activrückstände.

Die vorgesetzte Behörde hat bei der Prüfung der Jahresvoranschläge und der jährlichen Rechnungs-Auszüge (§. 224) ihre Aufmerksamkeit auf den Stand der Rechnungs-Ersätze und der Activrückstände zu richten, und sowohl bei dieser Gelegenheit, als im Laufe des Jahres darauf zu dringen, daß dieselben gehörig eingebracht werden.

§. 250.

6. Amtsgewalt der vorgesetzten Behörde. a) Bei der Weigerung des Gemeinderathes, über einen zugewiesenen Gegenstand zu beschließen.

Weigert sich der Gemeinderath über eine, durch das Gesetz oder durch die Behörde ihm zur Berathung zugewiesene Angelegenheit Beschluß zu fassen, so hat die vorgesetzte Behörde, nach Anhörung des Magistrates, die Entscheidung in der Sache zu fällen.

7. *Pozbycie* części majątku lub dobra gminnego na drodze licytacyjnéj;

8. *Nabycie* ruchomości lub z przejęciem stałych obowiązków połączone nabycie rzeczy ruchomych, tudzież przyjęcie lub zrzeczenie się *spadków* lub *legatów;*

9. *Spowodowanie lub następne uchwalenie wydatków*, nie zawartych w ustanowionym *przedukładzie*, albo przekraczających ustanowy zatwierdzone przedukładu;

10. *Nowe przedsiębiorstwa budowy;*

11. *Zaciągnienie pożyczki, użycie ku temu kredytu* gminy lub zakładu gminnego i przyzwolenie hypoteki;

12. Zobowiązanie się do *rękojmi;*

13. Zawarcie *ugody;*

14. *Odpisanie* należytości wątpliwych lub ściągnąć się nie dających;

15. *Rozwiązanie kontraktów* prawnie obowiązujących.

§. 248.

4. Załatwienie przedukładu rocznego.

Jeżeli z *przedukładu dochodów i wydatków* gminy nie wykazuje się brak niepokryty przez dochód z własności gminy, albo, jeżeli uchwały celem pokrycia braku przez Radę gminy powzięte, nie potrzebują wyższego potwierdzenia, władza przełożona zmianę przedukładu w tym tylko razie zarządzić powinna, jeżeli takowy zawiéra dochody lub wydatki, które są nieprawne lub interesom gminy widocznie szkodliwe. Jeżeli zaś uchwały celem pokrycia braku przez Radę gminy powzięte wymagają wyższego potwierdzenia, wówczas przedukład poddanym być ma pod rozpoznanie i potwierdzenie władzy, powołanéj do udzielenia takowego.

§. 249.

5. Zwroty obrachunkowe i zaległości czynne.

Przy rozpoznaniu *przedukładów rocznych* i rocznych *wyciągów rachunkowych* (§. 224) władza przełożona swą uwagę zwrócić winna na stan zwrotów rachunkowych i zaległości czynnych, i tak przy téj sposobności, jak w ciągu roku na to nalegać, ażeby takowe należycie ściągnięte były.

§. 250.

6. Władza urzędowa zwierzchności przełożonéj.
a) Gdyby Rada gminy wzbraniała się stanowić o przedmiocie sobie przekazanym

Gdyby *Rada gminy* wzbraniała się, stanowić o przedmiocie przekazanym jéj do obrady przez ustawę lub władzę, wówczas władza przełożona, po wysłuchaniu magistratu, wydać ma orzeczenie.

§. 251.

b) Bei Pflichtverletzungen einzelner Glieder des Gemeinderathes, Magistrates, städtischer Beamten oder Diener.

Die vorgesetzte Behörde kann städtische Beamten, Gemeinderäthe und Stadtverordnete wegen Pflichtverletzungen mit Ordnungsstrafen bis zu fünfzig Gulden und die Diener mit Arrest bis zu zehn Tagen belegen, und gegen dieselben nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften die Suspension verhängen.

Sie hat, wenn sich gegen Glieder des Magistrates Gründe ergeben, die zur Degradation oder Entlassung eignen, die Strafbehandlung einzuleiten oder durch die hiezu Berufenen zu veranlassen.

Sie kann in den Fällen, in welchen über die Degradation oder Entlassung der Gemeinderath oder der Magistrat zu entscheiden hat, die Vorlage des von diesen geschöpften Erkenntnisses nebst den Verhandlungsacten abverlangen und, falls sie glaubt, daß hierbei nicht nach der Strenge des Gesetzes vorgegangen wurde, die Angelegenheit an die höhere Behörde zur Entscheidung vorlegen.

§. 252.

7. Verfahren bei Dienstesentsetzungen oder Entlassungen.

Handelt es sich bei einer Staatsbehörde in erster oder höherer Instanz um Entsetzung eines Bürgermeisters oder Stadtverordneten, oder um die Dienstesentlassung eines bleibend angestellten Magistratsbeamten, so ist nach den, für die Dienstes-Entlassung der Staatsbeamten bestehenden Vorschriften zu verfahren.

§. 253.

8. Auflösung des Gemeinderathes.

Aus wichtigen Gründen kann der Minister des Innern den Gemeinderath auflösen. In diesem Falle hat die vorgesetzte Behörde die entsprechenden Maßregeln zur einstweiligen Besorgung der Geschäfte bis zur Berufung des neuen Gemeinderathes zu treffen.

Dritter Titel.

Landgemeinde-Ordnung.

Erstes Hauptstück.

Von den der Landgemeinde-Ordnung unterliegenden Ortsgemeinden überhaupt.

§. 254.

1. Grundsatz.

Die Landgemeinde-Ordnung findet auf alle Ortsgemeinden Anwendung, welche nicht unter die Städte-Ordnung einbezogen werden.

§. 255.

2. Anwendbarkeit einzelner Bestimmungen der Städte-Ordnung.

Durch die Anwendung dieser Gemeinde-Ordnung wird nicht ausgeschlossen, daß Ortsgemeinden, bei denen besondere Verhältnisse eintreten, durch das Orts-Statut oder eine andere kaiserliche Verleihung besondere Einrichtungen nach einzelnen

§. 251.

Przełożona władza karać może urzędników miejskich, radców gminy i delegowanych miejskich dla naruszenia obowiązku karami porządku aż do złotych pięćdziesiąt, a sługi aresztem aż do dni dziesięciu i orzec przeciw nim suspenzye w miarę przepisów istniejących.

b) Przy naruszeniach obowiązku ze strony pojedynczych członków Rady gminy, magistratu, urzędników miejskich lub sług.

Jeżeli przeciw członkom magistratu zachodzą powody degradacyę lub oddalenie za sobą pociągające, zarządzić winna postępowanie karne lub przez powołanych takowe spowodować.

Może w przypadkach, w których względem degradacyi lub oddalenia Rada gminy lub magistrat rozstrzygać ma, żądać przedłożenia wyroku wydanego wraz z aktami rozprawy, a jeżeli sądzi, że przytém nie postąpiono wedle surowości ustawy, przedłożyć sprawę wyższéj władzy do rozstrzygnienia.

§. 252.

Jeżeli u władzy rządowéj piérwszéj lub wyższéj instancyi chodzi o *złożenie z urzędu burmistrza* lub *delegowanego miejskiego,* albo oddalenie ze służby *urzędnika magistratualnego stale ustanowionego*, wówczas postępować należy wedle przepisów istniejących dla urzędników rządowych pod względem oddalenia ze służby.

7. Postępowanie przy złożeniach z urzędu lub oddaleniach.

§. 253.

Z ważnych powodów może Minister Spraw Wewnętrznych *rozwiązać Radę gminy.* W razie tym władza przełożona zarządzić powinna środki potrzebne do tymczasowego załatwienia czynności aż do powołania nowéj Rady gminy.

8. Rozwiązanie Rady gminy.

TYTUŁ TRZECI

Regulamin gminy wiejskiéj.

Rozdział piérwszy.

O gminach miejscowych w ogólności, podlegających regulaminowi gminy wiejskiéj.

§. 254.

Regulamin gminy wiejskiéj znajduje zastósowanie do wszystkich gmin miejscowych, *nie podciągniętych pod regulamin miejski.*

1. Zasada.

§. 255.

W zastósowaniu tegoż regulaminu gminnego nie jest *wyłączoném*, ażeby gminy miejscowe, u których szczególne stósunki zachodzą, nie mogły przez *statut miejscowy* lub inne Cesarskie nadanie otrzymać *szczególnych urządzeń we-*

2. Zastósowalność pojedynczych postanowień regulaminu miejskiego.

Bestimmungen der Städteordnung, welche nicht ohnehin aus dem gegenwärtigen Gesetze selbst allen Ortsgemeinden gemeinsam sind, erhalten können.

§. 256.

3. Insbesondere in Gemeinden mit erheblichem Handels- und Gewerbsbetriebe.

Dieses gilt insbesondere von den Gemeinden, in denen Handel und andere Gewerbe einen erheblichen Theil der Bevölkerung beschäftigen, welche jedoch nicht die Mittel besitzen, um nach der Städte-Ordnung eingerichtet zu werden.

Zweites Hauptstück.

Von der Gemeindevertretung.

§. 257.

I. Zusammensetzung. 1. Hauptbestandtheile.

Zur Vertretung der Gemeinde und zur Besorgung der Gemeinde-Angelegenheiten hat in jeder Gemeinde der Gemeinde-Vorstand und der Gemeinde-Ausschuß zu bestehen.

§. 258.

2. Gemeindevorstand.

Der Gemeindevorstand besteht aus dem Gemeindevorsteher, dem ersten Beigeordneten als dessen Stellvertreter, dann aus einem oder wo es die Geschäfte oder örtlichen Verhältnisse nothwendig machen, aus mehreren andern Beigeordneten, und nach Maß des Erfordernisses aus einem Geschäftsleiter nebst den untergeordneten Gehilfen und Dienern.

Der Vorsteher und die Beigeordneten führen die in jedem Kronlande üblichen Benennungen.

§. 259.

3. Gemeinde-Ausschuß. a) Glieder desselben.

Der Gemeinde-Ausschuß ist aus dem Gemeindevorsteher und einer bestimmten Anzahl Ausschußmänner, die im gesetzmäßigen Wege bestellt werden, zusammengesetzt.

§. 260.

b) Anzahl der Ausschußmänner.

Die Zahl der Ausschußmänner wird, wenn die Einwohnerzahl 1000 nicht überschreitet, mit zehn bestimmt. Bei einer stärkeren Volkszahl wird für je 500 Einwohner, um welche sie 1000 übersteigt, Ein Ausschußmann mehr bestellt; die Gesammtzahl der Ausschußmänner hat aber in keinem Falle sechsunddreißig zu überschreiten.

§. 261

II. Bestellung der Gemeindevertretung. 1. Grundsatz.

Die Gemeindevertretung wird, soweit das Gesetz keine andere Vorsehung trifft, durch die Stimmberechtigten in der Gemeinde bestellt.

dle pojedynczych postanowień regulaminu miejskiego, któreby nie były bez tego spólne wszystkim gminom miejscowym już z mocy niniejszéj ustawy.

§. 256.

Dotyczy się to szczególnie gmin, w których *handel* i inne *przemysłowanie* zajmuje znaczną część ludności, a które nie posiadają jednak *środków*, by wedle *regulaminu miejskiego* urządzone były. 3. Mianowicie w gminach z znacznym obrotem handlowym i przemysłowym.

Rozdział drugi.

O zastępstwie gminy.

§. 257.

Do *zastępstwa gminy i załatwiania czynności gminnych* istnieć będzie w każdéj gminie *przełożeństwo gminy* i *wydział gminy*. I. Skład. 1. Główne części.

§. 258.

Przełożeństwo gminy składa się z *przełożonego gminy*, piérwszego przydanego jako zastępcy jego, tudzież z jednego, a gdzie tego wymagają czynności lub stósunki miejscowe, z *kilku* innych *przydanych*, a w miarę potrzeby z kierownika czynności wraz z podrzędnemi pomocnikami i sługami. 2. Przełożeństwo gminy.

Przełożony i przydani prowadzą *zwykłe* w każdym kraju koronnym *nazwy*.

§. 259.

Wydział gminy złożony jest z *przełożonego gminy* i pewnéj liczby *mężów wydziałowych*, w prawnéj drodze ustanowionych. 3. Wydział gminy. *a)* Członkowie onegoż.

§. 260.

Liczba *członków wydziałowych* ustanawia się na *dziesięć*, jeżeli liczba mieszkańców nie przenosi 1000. Przy większéj liczbie ludności, na każde 500 mieszkańców nad 1000 ustanowić należy o *jednego wydziałowego* więcéj; wszelako ogólna wydziałowych liczba nie będzie w żadnym razie przenosić *trzydziestu sześciu*. *b)* Liczba mężów wydziałowych.

§. 261.

Zastępstwo gminne, o ile ustawa nie zarządza co innego, ustanowioném będzie w gminie przez głosujących. II. Ustanowienie zastępstwa gminnego. 1. Zasada.

§. 262.

2. Anzahl der Gemeindevertreter.

Die Gesammtzahl der Gemeindevertreter, welche im gesetzlichen Wege zu ernennen ist, hat zu umfassen:

a) Die Zahl der im Gemeinde-Ausschusse und im Gemeindevorstande unbesetzten, oder durch den bevorstehenden Austritt einzelner Glieder sich eröffnenden Stellen, und

b) die Zahl der Ersatzmänner; dieselbe ist mit einem Drittheile der unter a) bemerkten Zahl zu bestimmen.

§. 263.

3. Abweichende Bestimmungen für die ehemals herrschaftlichen Grundbesitzer und Geistliche.

Die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes setzt fest, ob und mit welchen näheren Bestimmungen in den Orten, die bis zum Jahre 1848 der Dominicalgerichtsbarkeit unterworfen waren, dem Eigenthümer oder lebenslänglichen Nutznießer eines von dem Gemeindeverbande nicht ausgeschiedenen Besitzthumes, mit welchem diese Gerichtsbarkeit über die Gemeinde verbunden war, eine Stelle in dem Gemeinde-Ausschusse gesetzlich und ohne Wahl durch die Stimmberechtigten zu gebühren hat, dann welche Stellung demselben in Bezug auf die Beitragspflicht zu den Gemeindeauslagen (§. 84), wie auch ihm und den im §. 314 unter b und c genannten Personen hinsichtlich ihres Verhältnisses zu dem Gemeindevorstande anzuweisen ist. Die Stelle, welche diesem Grundbesitzer in dem Gemeinde-Ausschusse angewiesen wird, ist in die nach dem §. 260 sich ergebende Zahl Ausschußmänner nicht einzurechnen.

§. 264.

III. Stimmberechtigung und Wählbarkeit.
1. Stimmberechtigung des bäuerlichen Grund- und Hausbesitzes als Körperschaft.

Sind in einer Gemeinde ständige Handels- und Gewerbs-Unternehmungen, oder anderer als bäuerlicher Grund- und Hausbesitz, im Vergleiche mit dem bäuerlichen Grund- und Hausbesitze von bedeutender Erheblichkeit, so kann diese Gemeinde die Einrichtung erhalten, daß die Besitzer des bäuerlichen Grund- und Hausbesitzes als eine eigene Körperschaft für die Bestellung der Gemeindevertretung behandelt werden, und ihnen in dieser Eigenschaft ein bestimmter Theil der Glieder dieser Vertretung zur Ernennung zugewiesen wird.

Die näheren Bestimmungen hierüber enthält die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes oder das Orts-Statut.

§. 265.

2. Stimmberechtigte Personen.

Stimmberechtigt, d. i. zur Ausübung des gesetzmäßigen Einflusses auf die Bestellung der Gemeindevertreter berechtigt, sind diejenigen Gemeindeglieder, welche österreichische Staatsbürger sind, und wenigstens seit drei Jahren:

1. einen innerhalb der Gemeindegemarkung gelegenen Grund- oder Hausbesitz als Eigenthümer oder lebenslängliche Nutznießer inne haben, wobei, wenn der Besitzer

§. 262.

Ogólna liczba zastępców gminnych, mająca być drogą prawną mianowana, obejmować będzie: 2. Liczba zastępców gminy.

a) liczbę posad, w *wydziale gminy i przełożeństwie gminy* nie obsadzonych, lub następnie przez wystąpienie pojedynczych członków opróżnionemi będących, tudzież

b) *liczbę substytutów*; takowa oznaczoną będzie w *trzeciéj części* liczby pod *a)* wspomnionéj.

§. 263.

Regulamin gminy okręgu administracyjnego ustanawia, czy i z jakiemi *bliższemi* postanowieniami w miejscach, które aż do roku 1848 podlegały sądowości dominialnéj, *właścicielowi* lub *dożywotniemu używalnikowi posiadłości niewyłączonéj*, z którą sądowość rzeczona nad gminą połączoną była, należeć się będzie *miejsce w wydziale gminy* z mocy prawa i bez wyboru przez głosujących, tudzież jakie *stanowisko* onemuż przekazać należy pod względem obowiązku przyczynienia się do wydatków gminnych (§. 84), a niemniéj tak jemu samemu jak osobom w §. 314 pod *b)* i *c)* wspomnionym pod względem ich *stósunku* do *przełożeństwa gminnego*. Posada, która temu posiadaczowi w wydziale gminy jest przekazaną, nie będzie policzoną do liczby wydziałowych, wedle §. 260 przypadającéj. 3. Odstępne postanowienia dla posiadaczy gruntów niegdyś dominialnych i dla duchownych.

§. 264.

Jeżeli w jakiéj *gminie* stałe *przedsiębiorstwa handlowe* i *przemysłowe* lub inna *posiadłość* jak chłopska *gruntowa i domowa*, w porównaniu z *chłopską posiadłością gruntową i chłopską* znacznéj są objętości, wówczas gmina ta urządzoną będzie w ten sposób, iż *posiadacze chłopskiéj posiadłości gruntowéj i domowéj* jako *własna korporacya* względem ustanowienia zastępstwa gminnego traktowani będą, i im w téj własności *pewna część członków* zastępstwa tego do nominacyi przydzieloną będzie. III. Prawo głosowania i obieralność. 1. Prawo głosowania posiadłości chłopskiéj gruntowéj i domowéj jako korporacyi.

Bliższe postanowienia w téj mierze zawiéra ustawa gminna okręgu administracyjnego lub statut miejscowy.

§. 265.

Do *głosowania*, t. j. do wykonywania wpływu prawnego na ustanowienie zastępców gminy są ci *członkowie gminy* uprawnieni, którzy są *austryackiemi obywatelami*, i przynajmniéj *od trzech lat:* 2 Osoby do głosowania uprawnione.

1. posiadają *realność gruntową lub domową* w obszarze gminy położoną, jako właściciele lub dożywotni używalnicy, przyczém jeżeli posiadacz nabył re-

die Liegenschaft von einem seiner Verwandten in auf- oder absteigender Linie, oder Geschwister erworben hat, die unmittelbar dieser Erwerbung vorhergegangene Dauer des Besitzes dieses seines Rechtsgebers in die vorgeschriebenen drei Jahre einzurechnen ist; oder

2. in der Gemeinde eine selbstständige, erwerbsteuerpflichtige Beschäftigung treiben, oder ein der Einkommensteuer unterliegendes Einkommen in der Gemeinde beziehen, und daselbst ihren bleibenden Wohnsitz haben, und

3. in allen diesen Fällen (1, 2) von ihrem Realbesitze, Erwerbe oder Einkommen an directer Steuer den zur Begründung der Stimmberechtigung erforderlichen Betrag entrichten, der durch besondere Anordnungen für jedes Land wird festgesetzt werden.

Ob und in wiefern noch andere Erfordernisse zur Begründung der Stimmberechtigung zu gelten haben, bestimmt die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes.

§. 266.

3. Besitzer nicht theilbarer Realitäten.

Zwei oder mehrere Gemeindeglieder, welche eine nach dem Gesetze nicht theilbare Realität besitzen, werden vereint als Ein Stimmberechtigter behandelt. Das auf den Besitz der Ansäßigkeit gegründete Stimmrecht übt derjenige Mitbesitzer aus, der an die Steuer geschrieben erscheint.

Dieses hindert jedoch nicht, daß, soferne einer oder mehrere der übrigen Mitbesitzer für sich eine andere Liegenschaft besitzen, oder einen andern zur Begründung des Stimmrechtes gesetzlich geeigneten Erwerbsbetrieb oder Ertrag eines eigenen Vermögens ausweisen, soweit der hiervon entfallende Steuerbetrag, ohne Anrechnung der Gebühr von der untheilbaren Realität, das zur Begründung der Stimmberechtigung erforderliche Maß erreicht, für sich das Stimmrecht ausüben.

§. 267.

4. Ausübung des Stimmrechtes. a) Regel.

Das den stimmberechtigten einzelnen Personen zustehende Stimmrecht ist in der Regel von ihnen persönlich auszuüben.

§. 268.

b) Ausnahme.

Der Eigenthümer oder lebenslängliche Nutznießer eines von dem Gemeindeverbande nicht ausgeschiedenen Grund- oder Hausbesitzes, mit welchem bis zum Jahre 1848 die Ausübung der Gerichtsbarkeit über die Gemeinde verbunden war, kann, wenn er in derselben im Grunde dieses Besitzthumes stimmberechtigt ist, dieses Stimmrecht durch einen Bevollmächtigten ausüben.

§. 269.

5. Wählbarkeit.

Wählbar, d. i. zur Ernennung zum Gemeindevertreter geeignet, sind nur diejenigen stimmberechtigten Gemeindeglieder männlichen Geschlechtes, welche

alność od jednego z krewnych swoich w linii wstępnéj lub zstępnéj, lub od którego z rodzeństwa, wliczoném być ma do przepisanych lat trzech toż nabycie bezpośrednio poprzedzające trwanie posiadania ze strony tego poprzednika; albo

2. w gminie *samodzielne, podatkom zarobkowym ulegające zatrudnienie* prowadzą, lub pobierają w gminie *dochód* ulegający podatkowi dochodowemu i tamże stale *zamieszkują*, oraz

3. we wszystkich tych przypadkach (1, 2) od realności swéj, zarobku lub dochodu taką *kwotę* podatku bezpośredniego opłacają, jaka potrzebną jest do uzasadnienia prawa głosowania, a która dla każdego kraju ustanowioną będzie osobnemi rozporządzeniami.

Czyli i jak dalece inne jeszcze warunki wymagane będą do uzasadnienia prawa głosowania, o tém stanowi ustawa gminna okręgu administracyjnego.

§. 266.

Dwóch lub więcéj *członków gminy*, posiadających *niepodzielną* wedle ustawy *realność*, uważać należy jako *jednego głosującego*. Prawo głosowania zasadzające się na posiadaniu realności, wykonywa ten z spółposiadaczy, który *zapisanym jest jako podatkujący*. 3. Posiadacze niepodzielnych realności.

Pomimo to atoli, gdyby jeden lub kilku z innych spółposiadaczy posiadali oddzielnie inną realność, lub wykazywali inny do uzasadnienia prawa głosowania prawnie uzdalniający zarobek albo dochód z własnego majątku, o ileby kwota podatkowa z tąd przypadająca, bez policzenia należytości od realności niepodzielnéj, dochodziła wysokości wymaganéj do uzasadnienia prawa głosowania, ci oddzielnie prawo głosowania wykonywać będą.

§. 267.

Prawo głosowania, przysłużające pojedynczym osobom ku temu uprawnionym, w powszechności *osobiście przez nich* wykonywaném być winno. 4. Wykonywanie prawa głosowania. *a)* Zasada.

§. 268.

Właściciel lub dożywotny używalnik nie wydzielonéj z spólności gminnéj posiadłości gruntowéj lub domowéj, z którą aż do roku 1848 połączonem było *wykonywanie sądownictwa* nad gminą, może, jeżeli w niéj na podstawie realności téj do głosowania jest uprawniony, wykonywać prawo to przez *pełnomocnika*. *b)* Wyjątek.

§. 269.

Obieralnymi, t. j. do mianowania na zastępców gminy zdolnymi są ci tylko *głosujący członkowie gminy płci męzkiéj*, którzy 5. Obieralność.

a) das dreißigste Lebensjahr zurückgelegt haben,
b) in der freien Verwaltung ihres Vermögens stehen,
c) seit wenigstens drei Jahren den bleibenden Wohnsitz in der Gemeinde genommen haben, und
d) so weit die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes noch andere Erfordernisse vorzeichnet, dieselben erfüllen.

§. 270.

6. Anwendung einiger Bestimmungen der Städte-Ordnung.

Im Uebrigen sind rücksichtlich der Stimmberechtigung und Wählbarkeit die Bestimmungen der §§. 128 bis 135 und §. 137 anzuwenden.

§. 271.

IV. Wahlen. 1. Wählerclassen, Wahlkörper, Wählerlisten, Wahlverfahren.

Die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes oder das Gemeinde-Statut trifft im Einklange mit den in diesem Gesetze vorgezeichneten Grundsätzen, jedoch mit Berücksichtigung der besonderen Landesverhältnisse, die näheren Bestimmungen:
a) über die Eintheilung der Stimmberechtigten in Wählerclassen zur Bestellung der Gemeindevertretung;
b) über die Bildung von Wahlkörpern in den Wählerclassen, soweit das Erforderniß derselben eintritt;
c) über die Verfassung der Wählerlisten und das Wahlverfahren.

§. 272.

2. Wahlhandlung. a) Leitung.

Die Wahlhandlung wird, soweit besondere Anordnungen nicht anders bestimmen, unter der Aufsicht und Leitung der vorgesetzten Behörde vorgenommen.

§. 273.

b) Abstimmung.

Bei der Wahlhandlung geben die Stimmberechtigten ihre Stimme vor dem Wahl-Ausschusse mündlich und öffentlich ab.

Jeder hat so viele wählbare Personen zu nennen, als Gemeindevertreter zu wählen sind.

§. 274.

3. Bedingung in Absicht auf die Beschaffenheit der Gewählten.

Wenigstens die Hälfte der nach dem §. 262 bestimmten Gesammtzahl Gemeindevertreter ist aus den höchstbesteuerten zwei Drittheilen der stimmberechtigten Gemeindeglieder zu ernennen. In wieferne dabei insbesondere die Besitzer bäuerlicher Ansäßigkeiten zu berücksichtigen sind, bestimmt die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes.

§. 275.

V. Bestellung der Glieder des Gemeindevorstandes. 1. Grundsatz.

Ist die Gemeinde-Vorsteherstelle zu besetzen, so bestimmt die Wahl diejenigen drei Gemeindevertreter, welche der vorgesetzten Behörde zur Ernennung als Gemeindevorsteher vorgeschlagen werden. Die Beigeordneten hingegen werden durch die

a) ukończyli *trzydziesty rok życia*,
b) *w wolnéj administracyi majątku swego* zostają,
c) najmniéj *od lat trzech stale* w gminie *zamieszkują*, i

d) o ile ustawa gminna okręgu administracyjnego wymaga *innych jeszcze warunków*, takowych dopełniają.

§. 270.

Z resztą zastósowane być mają co się tyczy *głosowania* i *obieralności* postanowienia §§. 128 do 135 i §. 137.

6. Zastósowanie niektórych postanowień regulaminu miejskiego.

§. 271.

IV. Wybory. 1. Klasy wyborcze, ciała wyborcze, listy wyboru, postępowanie przy tém.

Ustawa gminna okręgu administracyjnego czyli statut gminny ustanowi zgodnie z zasadami w niniejszéj ustawie wskazanemi, wszakże z uwzględnieniem szczególnych stósunków krajowych, bliższe postanowienia:
a) o rozdziale głosujących na klasy wyborcze do ustanowienia zastępstwa gminnego;
b) o utworzeniu ciał wyborczych w klasach wyborczych, o ile tego potrzeba wymagać będzie;
c) o ustanowieniu list wyborczych i postępowanie wyborcze.

§. 272.

2. Czynność wyborowa. *a)* Kierunek.

Czynność wyborowa przedsięwziętą będzie, o ile osobne rozporządzenia nie stanowią co innego, pod *nadzorem i kierunkiem władzy przełożonéj.*

§. 273.

b) Głosowanie.

Przy czynności wyborowéj oddają głosujący głos *swój* przed wydziałem wyborczym *ustnie* i *publicznie.*

Każdy mianować winien tyle osób obieralnych, ile zastępców gminnych ma być wybranych.

§. 274.

3. Warunek pod względem własności obranych.

Przynajmniéj połowa wyznaczonéj wedle §. 262 ogólnéj liczby zastępców gminnych mianowaną być ma z najwyżéj opodatkowanych dwóch trzecich głosujących członków gminy. O ile przytém mianowicie posiadacze chłopskich osad uwzględnieni być winni, o tém stanowi ustawa gminna okręgu administracyjnego.

§. 275.

V. Ustanowienie członków przełożeństwa gminnego. 1. Zasada.

Jeżeli przełożony gminy ma być ustanowiony, wówczas wybór oznaczy tych *trzech zastępców gminy*, którzy władzy przełożonéj do nominacyi na przełożonego gminy *proponowani* będą. *Do pomocy zaś przydani mianowani* będą przez

Wahl mit dem Vorbehalte ernannt, daß diese Ernennung erst durch die Genehmigung der vorgesetzten Behörde Wirksamkeit erhält.

§. 276.

2. Wahlberechtigte.

Wahlberechtigt, d. i. zur Stimmgebung für diese Wahlen berufen, sind:

1. Bei der ersten Wahl zur Einführung des gegenwärtigen Gesetzes, oder wenn die Gemeindevertretung gänzlich aufgelöst worden wäre, sämmtliche neu ernannten Glieder der Gemeindevertretung, mit Ausschluß der Ersatzmänner, soweit diese nicht für ein abgängiges oder abwesendes Glied der Gemeindevertretung zur Wahlhandlung berufen werden.

2. Wenn es sich bloß um die Ersetzung eines Theiles der Glieder des Gemeinde-Ausschusses und Gemeindevorstandes handelt:

a) die bisherigen Ausschußmänner, Beigeordneten und der Gemeindevorsteher, welche die Reihe des Austrittes nicht trifft, und

b) sämmtliche, zur Besetzung der offenen oder sich durch den bevorstehenden Austritt eröffnenden Stellen in der Gemeindevertretung ernannten Gemeindevertreter, mit Ausschluß der Ersatzmänner, die nicht für einen abgängigen oder abwesenden Gemeindevertreter zur Wahlhandlung berufen werden.

§. 277.

3. Wahlfähige.
a) Bezeichnung derselben und der Ausnahmen.

Wahlfähig sind für diese Wahl nur diejenigen, denen für dieselbe die Wahlberechtigung zusteht. Von dieser Wahlfähigkeit sind jedoch ausgenommen:

1. Die Beamten:

a) der vorgesetzten Behörde, welcher die Aufsicht über die Gemeinde zugewiesen ist;

b) der in dem Orte bestehenden Gerichtsbehörden und der Staatsanwaltschaft bei denselben;

c) der Polizeibehörden.

2. Verwandte und Verschwägerte in auf- und absteigender Linie, Brüder, und im gleichen Grade Verschwägerte; sie können nicht zugleich Beigeordnete oder Ersatzmänner der letzteren oder Gemeindevorsteher und Beigeordnete sein.

§. 278.

b) Besondere Erfordernisse.

Die Gemeinde-Ordnung eines jeden Verwaltungsgebietes bestimmt, ob und welche besondere Eigenschaften nebst den allgemeinen Erfordernissen der Wahlfähigkeit (§. 277) zur Bekleidung des Amtes eines Gemeindevorstehers oder Beigeordneten gefordert werden.

§. 279.

4. Verfahren bei der Wahlhandlung und Erledigung des Wahlergebnisses.

Durch die Gemeinde-Ordnung des Verwaltungsgebietes wird das Verfahren bei der Wahlhandlung und der Erledigung des Ergebnisses derselben festgesetzt, wobei sich im wesentlichen an die Grundsätze dieses Gesetzes zu halten ist.

wybór z tém zastrzeżeniem, iż nominacya ta dopiéro przez *potwierdzenie władzy przełożonéj* mocy nabędzie.

§. 276.

Do wyboru uprawnionymi, t. j. do głosowania przy wyborach tych powołanymi są: 2. Do wyboru uprawnieni.

1. *Przy piérwszym wyborze do wprowadzenia* niniejszéj ustawy, albo gdyby zastępstwo gminy *zupełnie rozwiązaném* było, *wszyscy* nowo wybrani *członkowie zastępstwa gminy*, z wyłączeniem substytutów, o ile ci nie są w miejsce brakującego lub nieobecnego członka zastępstwa gminy do czynności wyborowéj powołani.

2. Jeżeli idzie tylko o uzupełnienie części członków *wydziału i przełożeństwa gminnego:*

a) *dotychczasowi wydziałowi, do pomocy przydani i przełożony gminy*, na których nie przypada koléj wystąpienia, i

b) *wszyscy*, do obsadzenia otwartych lub przez wystąpienie przypadające opróżnionemi być mających posad w zastępstwie gminy mianowani *zastępcy gminni*, z wyłączeniem substytutów, nie będących powołanymi do czynności wyborowéj w miejsce brakującego lub nieobecnego zastępcy gminnego.

§. 277.

Obieralnymi do tego wyboru są ci tylko, którym do tego samego prawo wyboru przysłuża. Od téj czynności wyborowéj są atoli *wyjętymi:* 3. Obieralni. *a)* Ich oznaczenie i wyjątki.

1. *Urzędnicy:*

a) *przełożonéj władzy*, która ma sobie dozór nad gminą poruczony;

b) *istniejących w miejscu władz sądowych i prokuratorstwa* tamże;

c) władz policyjnych.

2. *Krewni i spowinowaceni w linii wstępnéj i zstępnéj*, bracia i w równym stopniu *spowinowaceni;* ci nie mogą oraz być do pomocy przydanymi lub substytutami ostatnich, albo przełożonymi gminy i do pomocy przydanymi.

§. 278.

Ustawa gminna każdego administracyjnego okręgu stanowi, czy i jakie *szczególne własności* prócz ogólnych wymogów obieralności (§. 277) potrzebne są do objęcia urzędu *przełożonego gminnego* lub do *pomocy przydanego.* *b)* Szczególne wymogi.

§. 279.

Przez ustawę gminną okręgu administracyjnego ustanowioném będzie postępowanie przy *czynności wyborowéj i załatwieniu rezultatu wyborowego*, przyczém w ogólności trzymać się należy zasad niniejszéj ustawy. 4. Postępowanie przy czynności wyborowéj i przy załatwieniu rezultatu wyborowego.

§. 280.

5. Bildung des Gemeinde-Ausschusses und Vorstandes.

Nach dem die Entscheidung über die Ernennung des Gemeindevorstehers, oder doch die Bestätigung der gewählten Beigeordneten erfolgt, und die Amtsdauer derjenigen, an deren Stelle sie gewählt wurden, abgelaufen ist, hat der Austritt dieser aus dem Gemeindevorstande, und der Eintritt in denselben von Seite der bestätigten Gewählten zu erfolgen. Alle andern zur Gemeindevertretung ernannten Gemeindeglieder, mit Ausschluß der Ersatzmänner, treten in den Gemeinde-Ausschuß, und bilden denselben, vereint mit den bisherigen Ausschußmännern, deren Amtsdauer noch nicht abgelaufen ist. Dem Gemeindevorsteher und den Beigeordneten wird deren Ernennung durch einen Erlaß der vorgesetzten Behörde bekannt gemacht. Für die Ausschußmänner und die Ersatzmänner bedarf es keiner schriftlichen Verständigung.

§. 281.

IV. Annahme der übertragenen Stellen im Gemeinde-Ausschusse oder Vorstande.
1. Grundsatz.

Jedes ordnungsmäßig gewählte Gemeindeglied, dem kein Ausnahms- oder Ausschließungsgrund (§§. 129, 137, 270, 277) entgegensteht, ist verpflichtet, die im Grunde der Wahl erfolgte Ernennung zum Amte eines Ausschuß- oder Vorstandsmitgliedes anzunehmen und dasselbe durch die vorgeschriebene Zeit nach seiner besten Einsicht mit Aufmerksamkeit und Eifer zu versehen. Geistliche dürfen das Amt eines Gemeindevorstehers oder Beigeordneten nur mit Bewilligung ihrer vorgesetzten geistlichen Behörde annehmen.

§. 282.

2. Recht der Ablehnung.

Ein Recht, diese Berufung abzulehnen, haben nur:

1. Geistliche aller Confessionen, Hof- und Staats-Beamte und Diener, dann öffentliche Lehrer;

2. Personen, die über sechzig Jahre alt sind;

3. Diejenigen, welche eine Stelle im Gemeindevorstande durch eine volle Amtsperiode bekleidet haben;

4. Diejenigen, die an einem der Ausübung der Amtspflichten hinderlichen Körpergebrechen oder einer anhaltenden bedeutenden Störung ihrer Gesundheit leiden;

5. Personen, welche vermöge ihrer ordentlichen Beschäftigung häufig oder durch lange Zeit in jedem Jahre aus der Gemeinde abwesend sind.

Das Amt eines Gemeindevorstehers oder Beigeordneten abzulehnen, sind nebst den unter 1—5 aufgeführten Personen berechtigt:

6. Diejenigen, welche, ohne Advocaten, Notare oder öffentlich bestellte Agenten zu sein, zwei bedeutende oder mehrere minder erhebliche Vormundschaften und Curatelen unentgeltlich führen;

§. 280.

Gdy rozstrzygnienie względem nominacyi przełożonego gminnego, lub przynajmniéj potwierdzenie wybranych pomocników nastąpi, i czas urzędowania tych, w których miejsce wybrani zostali upłynął, nastąpić ma *wystąpienie* tych z przełożeństwa gminnego, a *wstąpienie* do niego wybranych potwierdzonych. Wszyscy inni do zastępstwa gminnego mianowani członkowie gminy, z wyjątkiem substytutów, wstępują do *wydziału gminnego*, i tworzą takowy wraz z dotychczasowymi wydziałowymi, których urzędowanie jeszcze nie upłynęło. Przełożonemu gminnemu i przydanym do pomocy oznajmioną będzie nominacya ich *dekretem władzy przełożonéj*. Dla wydziałowych i substytutów nie ma miejsca piśmienne zawiadomienie.

5. Utworzenie wydziału gminnego i przełożeństwa.

§. 281.

Każdy należycie wybrany *członek gminy*, któremu nie stoi na przeszkodzie żaden powód wyjątku lub wykluczenia (§§. 129, 137, 270, 277), obowiązanym jest, przyjąć przypadłą nań w skutek wyboru nominacyę na urząd członka wydziału lub przełożeństwa, i takową wedle najlepszéj swéj wiedzy piastować z oględnością i gorliwością przez czas przepisany. Duchowni nie mogą obejmować urzędu przełożonego gminnego lub przydanego do pomocy, chyba za zezwoleniem swéj władzy duchownéj przełożonéj.

IV. Przyjęcie posad poruczonych w wydziale gminnym lub przełożeństwie.
1. Zasada.

§. 282.

Prawo nieprzyjęcia powołania tego służy tylko:

1. *Duchownym* wszystkich wyznań, *urzędnikom nadwornym i rządowym*, tudzież *sługom*, równie też *nauczycielom publicznym*,

2. osobom, więcéj jak *lat sześćdziesiąt* mającym;

3. tym, którzy piastowali posadę w *przełożeństwie gminy* przez pełny przeciąg czasu dla tego urzędu wyznaczonego;

4. tym, którym nie dozwala pełnienia obowiązków urzędowych *ułomność cielesna* lub ciągłe znaczne *nadwerężenie zdrowia;*

5. osobom, które dla *zwyczajnego zatrudnienia* swego często lub przez długi czas w każdym roku z gminy się *oddalają.*

Nie przyjąć urzędu przełożonego gminnego lub do pomocy przydanego, prawo mieć będą prócz osób pod 1—5 wyszczególnionych:

6. ci, którzy nie będąc adwokatami, notaryuszami lub publicznie ustanowionymi ajentami, prowadzą bezpłatnie dwa znaczne lub kilka pomniejszych *opiek* i *kurateli;*

2. Prawo nieprzyjęcia.

7. Personen, die in einem Privatdienstverhältnisse stehen, und deren Dienstverhältniß durch Uebernahme des Gemeinde-Amtes beeinträchtigt würde.

§. 283.

3. unbefugte Verweigerung der Annahme oder Fortführung des anvertrauten Amtes.

Wer ohne einen solchen Entschuldigungsgrund die Berufung anzunehmen verweigert, verfällt in eine Geldbuße bis zu 100 fl.

Wer das einmal übernommene Amt fortzuführen sich weigert, ohne daß ein nicht schon zur Zeit der Uebernahme bestandener Entschuldigungsgrund eingetreten wäre, verfällt in eine gleiche Geldbuße.

In beiden Fällen bleibt der Schuldtragende der Gemeinde für allen Nachtheil verantwortlich.

Die Geldbuße wird von der vorgesetzten Behörde bemessen, und fließt in die Gemeindecasse.

§. 284.

VII. Aemtliche und persönliche Beziehungen der Glieder der Gemeindevertretung.
1. Eidliche Angelobung.

Der Gemeindevorsteher und die übrigen Glieder des Gemeindevorstandes haben bei dem Antritte ihres Amtes Treue und Gehorsam dem Kaiser und die gewissenhafte Erfüllung ihrer Pflichten eidlich in die Hände des Vorstehers der vorgesetzten Behörde oder eines Abgeordneten desselben, im Orte der Gemeinde selbst, und in Gegenwart des Gemeinde-Ausschusses zu geloben. Die Ausschußmänner leisten diese Angelobung durch Handschlag an Eidesstatt in die Hände des Gemeindevorstehers vor dem versammelten Gemeinde-Ausschusse.

§. 285.

2. Berufung von Ersatzmännern.

Der Gemeindevorsteher beruft einen Ersatzmann zur Verwendung, und nimmt ihm die vorgeschriebene Angelobung (§. 284) ab:

a) wenn im Gemeinde-Ausschusse oder dem Stande der Beigeordneten die Erledigung einer Stelle aus einer anderen Veranlassung, als in Folge des Ablaufes der Amtsdauer eintritt, oder

b) wenn ein Ausschußmann oder Beigeordneter nur vorübergehend an der Ausübung seines Amtes gehindert ist, und in jedem dieser beiden Fälle (a, b) die Umstände es nothwendig machen, für die Besetzung der erledigten Stelle oder deren einstweilige Versehung eine Verfügung zu treffen. In dem ersten dieser beiden Fälle (a) wird der berufene Ersatzmann zum Ausschußmanne oder Beigeordneten, jedoch nur für die Dauer ernannt, die noch nicht an der Amtsdauer desjenigen, an dessen Stelle der Ersatzmann tritt, abgelaufen ist.

In dem zweiten Falle (b) ist die Verwendung des Ersatzmannes eine bloß vorübergehende, und hört mit dem Aufhören des Grundes der Berufung desselben auf. Die Berufung in den Gemeinde-Ausschuß hat aus den für diesen ernannten Ersatzmännern nach der Bestimmung des Loses zu erfolgen.

7. osoby, zostające w stósunku służby prywatnéj, któryby przez objęcie urzędu gminnego narażonym być mógł.

§. 283.

3. Nieprawne odmówienie przyjęcia lub dalsze prowadzenie urzędu poruczonego.

Kto bez takowéj prawnéj wymówki *wzbrania się przyjąć* powołania swego, ulega karze piénięžnéj aż do 100 złt.

Kto *wzbrania się daléj prowadzić* urząd przyjęty, lubo nie zaszła wymówka, któraby już w czasie objęcia nie była istniała, ulegać będzie téj saméj karze.

W obu razach winę mający gminie za wszelką szkodę jest odpowiedzialny

Kara piénięžna wymierzoną będzie przez władzę przełożoną i wpływa do kasy gminnéj.

§. 284.

VII. Urzędowe i osobiste stósunki członków zastępstwa gminnego.
1. Ślubowanie pod przysięgą.

Przełożony gminy i inni członkowie przełożeństwa gminnego na wstępie urzędu swego *ślubować będą wierność i posłuszeństwo Cesarzowi i sumienne dopełnienie obowiązków swoich, składając przysięgę* w ręce naczelnika władzy przełożonéj lub delegowanego jego, w miejscu gminy, i w obecności wydziału gminnego. *Wydziałowi* ślubują podaniem ręki w miejsce przysięgi przełożonemu gminy w obec zgromadzonego wydziału gminnego.

§. 285.

2. Powołanie substytutów.

Przełożony gminy powołuje *substytuta* do urzędowania, odbierając od niego ślubowanie przepisane (§. 284):

a) jeżeli w wydziale gminy lub stanie przydanych do pomocy *zawakowanie posady* z innego powodu ma miejsce, jak w skutek upływu ciągu urzędowania, albo

b) jeżeli wydziałowy lub przydany do pomocy tylko czasowo przeszkodzonym jest w wykonaniu urzędu, a w każdym z tych dwóch przypadków *(a, b)* okoliczności wymagają, ażeby względem obsadzenia posady zawakowanéj lub tymczasowego jéj opatrzenia zarządzono. *W piérwszym* z tych dwóch przypadków *(a)* substytut powołany *mianowanym* będzie na wydziałowego lub pomocnika, atoli tylko na ciąg czasu nieupłynionego jeszcze w urzędowaniu onego, w którego miejsce wstępuje.

W drugim razie *(b)* użycie substytuta jest *tylko przechodnie* i ustaje wraz z powodem powołania. Powołanie do wydziału gminnego nastąpić winno z grona substytutów dla niego nominowanych wedle przeznaczenia losu.

Die Einberufung eines Ersatzmannes für einen Beigeordneten hingegen hat aus den für die Beigeordneten zufolge des §. 262 gewählten Ersatzmännern, und unter den letzteren nach der Reihenfolge der Stimmenzahl, durch die sie gewählt wurden, bei gleicher Stimmenzahl aber nach der Bestimmung des Loses zu geschehen.

§. 286.

3. Dauer der Amtsführung.

Die Gemeindevorsteher und Beigeordneten werden auf drei Jahre, die Ausschußmänner und Ersatzmänner aber auf sechs Jahre ernannt. Nach der Bestellung der Gemeindevertretung, die zur Vollziehung des gegenwärtigen Gesetzes oder auch künftig nach einer gänzlichen Auflösung der Gemeindevertretung erfolgt, hat mit Ablauf von je drei Jahren die Hälfte der Ausschußmänner, Beigeordneten und Ersatzmänner auszutreten.

Der Austritt geschieht das erste Mal nach der Durchführung dieses Gesetzes, oder wenn künftig der Ausschuß aufgelöst werden sollte, nach dessen vollständiger Erneuerung in der Art, daß die Hälfte der von einer Wählerclasse gewählten Ausschußmänner nach der Entscheidung des Loses auszuscheiden hat. Künftig aber, außer den gedachten Fällen, bezeichnet der Ablauf der Amtsdauer diejenigen, die auszutreten haben. Die Austretenden können, wenn ihnen kein gesetzliches Hinderniß entgegensteht, stets wieder gewählt werden.

§. 287.

4. Bleibender Aufenthalt in der Gemeinde.

Der Gemeindevorsteher und die Beigeordneten müssen in der Gemeinde ihren bleibenden Aufenthalt haben.

§. 288.

5. Aeußere Abzeichen und Ehrenvorzüge.

Besondere Anordnungen setzen fest, welches äußere Abzeichen seines Amtes der Gemeindevorsteher erhalte, und welche Ehrenvorzüge ihm und den übrigen Gliedern des Gemeindevorstandes zustehen.

§. 289.

6. Bezüge der Glieder der Gemeindevertretung.

Das Amt des Ausschußmannes ist unentgeltlich.

Der Gemeindevorsteher genießt die Befreiung von der Militär-Einquartierung und der Vorspannsleistung. Er und die Beigeordneten, dann die für einzelne Gemeindebezirke (§. 303) bestellten Gehilfen des Gemeindevorstehers sind von Arbeitsleistungen oder deren Ablösung für öffentliche und Gemeindezwecke befreit.

In soweit die dem Gemeindevorsteher und den Beigeordneten durch das Gesetz zugestandenen Vortheile keine hinreichende Vergütung für ihre Mühewaltung enthalten, ist durch Gemeindebeschluß festzusetzen, welche andere Entlohnung dieselben in barem Gelde oder in Naturalgenüssen zu erhalten haben.

Powołanie substytuta na pomocnika zaś nastąpić winno z grona substytutów dla pomocników w skutek §. 262 wybranych, a to wedle następności liczby głosów, przez którą obrani zostali, w razie równości głosów zaś wedle przeznaczenia losu.

§. 286.

Przełożeni gminy i pomocnicy mianowani będą na *trzy lata*, *wydziałowi i substytuci* zaś na *lat sześć*. Po ustanowieniu zastępstwa gminnego, które do wykonania niniejszéj ustawy lub téż na przyszłość po zupełném rozwiązaniu zastępstwa gminnego miejsce ma, wystąpić powinna z upływem każdych *trzech lat* połowa wydziałowych, pomocników i substytutów. 3. Trwanie urzędowania.

Wystąpienie odbywa się piérwszą razą po przeprowadzeniu niniejszéj ustawy, lub gdyby na przyszłość wydział miał być rozwiązanym, po zupełném jego odnowieniu w ten sposób, iż połowa wydziałowych przez klasę wyborczą wybranych, wedle rozstrzygnienia losu wystąpić powinna. Na przyszłość zaś, wyjąwszy przypadki rzeczone, oznacza upływ urzędowania tych, którzy wystąpić mają. Występujący mogą, skoro im nie jest żadna przeszkoda w drodze, zawsze znowu być wybrani.

§. 287.

Przełożony gminy i pomocnicy muszą stały mieć pobyt w gminie 4. Stały pobyt w gminie.

§. 288.

Osobne rozporządzenia stanowią, jaką *zewnętrzną odznakę* urzędu swego *przełożony gminy* mieć będzie, i jakie *prerogatywy honorowe jemu* i innym *członkom przełożeństwa gminy* przysłużają. 5. Zewnętrzne odznaki i prerogatywy honorowe.

§. 289.

Urząd wydziałowego jest bezpłatny. 6. Pobory członków zastępstwa gminnego.

Przełożony gminy doznaje *uwolnienia* od *kwaterowania wojska* i *dawania podwody*. Tak *on* jak *przydani mu do pomocy*, tudzież ustanowieni dla pojedynczych okręgów gminy (§. 303) pomocnicy przełożonego gminnego uwolnieni są od *prac* lub ich relnicyi dla celów publicznych i gminnych.

O ile korzyści ustawą przyznane przełożonemu gminy i przydanym nie zawierają dostatecznego wynagrodzenia ich urzędowania, ustanowioném być ma uchwałą gminną, jakie inne *wynagrodzenie* ci otrzymać mają w gotowiznie lub w poborach w naturze.

Jedenfalls gebührt dem Gemeindevorsteher, sowie den Beigeordneten die angemessene Vergütung aus der Gemeindecasse für die mit der Geschäftsführung verbundenen baren Auslagen.

Der Bezug von Taxen und Sporteln ist den Gliedern des Gemeinde-Ausschusses und des Vorstandes untersagt.

§. 290.

7. Vertretung des Gemeindevorstehers.

Der Gemeindevorsteher wird in Fällen zeitweiser Verhinderung vom Ersten Beigeordneten vertreten.

§. 291.

8. Verlust des Amtes. a) Wegen eines Ausnahms- oder Ausschließungsgrundes.

Tritt in Ansehung eines Gliedes des Ausschusses oder Vorstandes ein Umstand, der ursprünglich dessen Bestellung gehindert hätte ein, oder wird, soweit dieser Umstand bereits vor der Ernennung bestanden hatte, derselbe bekannt, so wird jenes Glied des Ausschusses oder Vorstandes seines Amtes verlustig; und bleibt der Gemeinde für jeden durch die Veranlassung oder Verheimlichung eines solchen Umstandes von ihm verursachten Schaden verantwortlich.

§. 292.

b) Wegen strafbarer Handlungen oder Concurs-Eröffnung.

Verfällt ein Glied des Ausschusses oder Vorstandes in eine Untersuchung wegen einer im §. 129 a) genannten strafbaren Handlung, oder wird über dessen Vermögen der Concurs eröffnet, so kann dasselbe, so lange das Strafverfahren oder die Cridaverhandlung dauert, sein Amt nicht ausüben.

§. 293.

c) Wegen Verletzung der Amtstreue oder Vernachlässigung der Pflichterfüllung.

Die Glieder des Gemeindevorstandes können durch Erkenntniß der hierzu berufenen Behörde ihres Amtes entsetzt werden, wenn ihnen Verletzung der Amtstreue oder ungeachtet wiederholter Ermahnungen, Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Last fällt.

§. 294.

9. Außerordentliche Ergänzungswahl.

Sollten sich in einer Gemeinde unter den Ausschußmännern und Beigeordneten die Fälle der Erledigung einzelner Stellen so häufig ergeben, daß die Gesammtzahl der Ersatzmänner noch vor der periodischen Wahl-Erneuerung (§. 286) gänzlich erschöpft würde, so hat die hierzu berufene Behörde zu bestimmen, ob mit Rücksicht auf die Länge des Zeitraumes bis zur nächsten Wahl-Erneuerung, eine außerordentliche Ergänzungswahl vorzunehmen, oder welche andere Vorkehrung zur Sicherstellung der geordneten Gemeindeverwaltung zu treffen sei.

Na wszelki sposób atoli przynależy się przełożonemu gminy, równie jak przydanym stósowne wynagrodzenie z kasy gminnéj za *wydatki w gotówce*, połączone z prowadzeniem czynności.

Pobór *taks* i *szportlów zakazanym* jest członkom wydziału gminnego i przełożeństwa.

§. 290.

7. Zastępstwo przełożonego gminnego.

Przełożony gminy zastąpionym będzie w przypadkach czasowego przeszkodzenia przez *piérwszego przydanego.*

§. 291.

8. Utrata urzędu. *a)* Dla powodu stanowiącego wyjątek lub wykluczenie.

Jeżeli względem jakiego *członka wydziału lub przełożeństwa* zachodzi okoliczność, którąby pierwotnie ustanowieniu onegoż w drodze była, albo o ile okoliczność ta już przed nominacyą istniała, takowa wiadomą jest, wówczas członek ten wydziału lub przełożeństwa traci urząd swój, i staje się gminie za każdą szkodę odpowiedzialny, zrządzoną przez spowodowanie lub zatajenie okoliczności takowéj.

§. 292.

b) Z powodu karygodnych czynności lub otworzenia konkursu.

Jeżeli członek jaki wydziału lub przełożeństwa podpadł w śledztwo dla jednéj z *czynności karygodnych*, w §. 129 *a)* wymienionych, lub jeżeli na majątku jego konkurs ogłoszonym został, wówczas nie będzie mógł wykonywać urzędu swego, jak długo trwa postępowanie karne lub rozprawa krydalna.

§. 293.

c) Dla naruszenia wierności urzędowéj i zaniechania obowiązków.

Członkowie przełożeństwa gminnego mogą przez orzeczenie powołanéj ku temu władzy z urzędu być złożeni, jeżeli na nich ciąży *naruszenie wierności urzędowéj*, lub mimo powtórnych napomnień, *zaniedbanie obowiązków służbowych*.

§. 294.

9. Nadzwyczajny wybór uzupełniający.

Gdyby w gminie jakowéj między wydziałowymi i przydanymi przypadki opróżnienia posad pojedynczych tak często się wydarzały, iżby ogólna liczba zastępców jeszcze przed odnowieniem peryodycznego wyboru (§. 286) zupełnie wyczerpaną była, natenczas powołana ku temu władza ocenić powinna, czy ze względem na długość czasu aż do następnego odnowienia wyboru, przedsięwziętym być ma *nadzwyczajny wybór uzupełniający*, lub też jakie inne środki zaprowadzone być winny dla zabezpieczenia regularnéj administracyi gminnéj.

Drittes Hauptstück.

Von der Wirksamkeit des Gemeinde-Ausschusses.

§. 295.

1. Regel.

Die in dem vierten Hauptstücke II. Titel II. Theil des gegenwärtigen Gesetzes enthaltenen Grundsätze haben auch für die Wirksamkeit des Gemeinde-Ausschusses zur Richtschnur zu dienen.

§. 296.

2. Ordentliche Ausschußversammlungen.

Der Gemeinde-Ausschuß tritt zweimal des Jahres zur ordentlichen Versammlung zusammen, nämlich zur Prüfung der Rechnung des Vorjahres, und zur Feststellung des Voranschlages für das nächste Jahr.

In diesen zwei Versammlungen sind auch die anderen Angelegenheiten, über welche der Ausschuß zu beschließen hat, zu verhandeln.

3. Außerordentliche.

§. 297.

Im Falle eintretender Nothwendigkeit kann der Ausschuß zu einer außerordentlichen Versammlung berufen werden.

Diese Berufung kann nur vom Gemeindevorsteher, oder im Falle der Verhinderung desselben, von dessen Stellvertreter oder auch über Auftrag der vorgesetzten Behörde vorgenommen werden.

Jede Versammlung, der eine solche vorläufige Einberufung nicht zum Grunde liegt, ist ungesetzlich, und es sind die gefaßten Beschlüsse ungiltig.

Die vorgesetzte Behörde ist von jeder Einberufung einer außerordentlichen Versammlung, wozu sie nicht selbst den Auftrag gab, in Kenntniß zu setzen.

§. 298.

4. Vorsitz.

Der Gemeindevorsteher und im Verhinderungsfalle sein Stellvertreter führt in den Versammlungen den Vorsitz.

Jede Verhandlung, bei welcher dieß nicht beobachtet wird, ist ungiltig.

§. 299.

5. Abstimmung.

Die Abstimmung im Gemeinde-Ausschuße geschieht stets mündlich.

§. 300.

6. Beschlußfähigkeit der Versammlung.

Der Gemeinde-Ausschuß kann nicht beschließen, wenn nicht wenigstens zwei Drittheile seiner Mitglieder anwesend sind, wobei, wenn die Zahl der Glieder des Ausschusses durch drei nicht vollständig theilbar ist, der übrig bleibende Bruchtheil als Ganzes gerechnet und den zwei Drittheilen zugeschlagen wird.

Rozdział trzeci.

O zakresie wydziału gminnego.

§. 295.

Zasady, zawarte w czwartym rozdziale, II. tytułu II. części niniejszéj ustawy za prawidło służyć mają także i dla zakresu wydziału gminnego. 1. Zasada.

§. 296.

Wydział gminny dwa razy w roku ma zwyczajne posiedzenia, to jest dla rozpoznania rachunku roku zeszłego, i ustanowienia przedukładu na rok następny. 2. Zwyczajne zgromadzenia wydziału.

Na tych dwóch posiedzeniach wejdą pod rozprawę także i inne sprawy, względem których wydział stanowić ma.

§. 297.

W razie zachodzącéj potrzeby może wydział zwołanym być do *nadzwyczajnego posiedzenia*. 3. Nadzwyczajne.

Zwołanie takowe przedsięwziętém być może tylko przez przełożonego gminnego, lub w razie przeszkodzenia onegoż, przez zastępcę jego, lub téż w skutek nakazu władzy przełożonéj.

Wszelkie zebranie bez takowego uprzedniego zwołania jest *nieprawne*, i uchwały powzięte są *nieważne*.

Władza przełożona zawiadomioną być winna o każdém zwołaniu nadzwyczajnego posiedzenia, którego sama nie nakazała.

§. 298.

Przełożony gminy, a w razie przeszkody jego *zastępca prezydują* w zgromadzeniu. 4. Przewodnictwo.

Wszelka rozprawa, gdzie to nie jest zachowaném, nie będzie mieć ważności.

§. 299.

Głosowanie w wydziale gminnym odbywa się zawsze *ustnie*. 5. Głosowanie

§. 300.

Wydział gminy nie może stanowić, jeżeli nie są przynajmniéj *dwie trzecie członków jego* obecne, przyczém, jeżeli liczba członków wydziału przez trzy nie jest zupełnie podzielną, pozostający ułamek jako całość ma być uważany i do dwóch trzecich doliczony. 6. Stanowienie uchwał w zgromadzeniu.

Wenn wegen Abganges dieser Zahl von Ausschußmitgliedern die Berathung nicht stattfinden kann, so ist unter ausdrücklicher Angabe des gedachten Umstandes eine zweite Sitzung auszuschreiben, wobei auch die Ersatzmänner der Ausschußmitglieder vorzuladen sind. Zugleich ist der Gemeindevorsteher berechtiget, gegen jedes nicht erschienene Mitglied des Ausschusses, welches sein Ausbleiben nicht genügend zu rechtfertigen vermag, eine Geldbuße von einem bis zehn Gulden zu verhängen.

Die Geldbuße fließt in die Gemeindecasse.

Kann selbst bei einer wiederholten Versammlung ungeachtet der Beiziehung der Ersatzmänner und der Beigeordneten mit entscheidender Stimme eine nicht weiter verschiebliche Angelegenheit wegen Abganges der beschlußfähigen Anzahl der Stimmführer nicht berathen werden, so hat der Gemeindevorsteher, vorbehaltlich des Rechtes der Verhängung der erwähnten Geldbuße gegen die ausgebliebenen Mitglieder, den von den Anwesenden gefaßten Antrag der vorgesetzten Behörde zur Entscheidung in der Sache vorzulegen.

Viertes Hauptstück.

Von der Wirksamkeit des Gemeindevorstandes und den Gemeinde-Beamten und Dienern.

§. 301.

I. Stellung und Zusammensetzung des Gemeindevorstandes. 1. Gemeindevorsteher.

Der Gemeindevorsteher ist das Haupt der Gemeinde. In dieser Eigenschaft ist ihm Jedermann in der Gemeinde Achtung und in Absicht auf die Vollziehung der Gesetze und höheren Anordnungen Folgsamkeit schuldig.

§. 302.

2. Andere Glieder des Gemeindevorstandes.

Zum Behufe der dem Gemeindevorstande zugewiesenen Geschäfte unterstehen dem Gemeindevorsteher:

1. Die Beigeordneten aus der Zahl der Gemeindevertreter, und
2. Nach Maßgabe des Erfordernisses Gemeinde-Beamte, Gehilfen und Diener für bestimmte Geschäftszweige oder Verrichtungen.

§. 303.

3. Gemeindebezirke. Gehilfen des Gemeindevorstehers für dieselben.

Besteht eine Ortsgemeinde aus zwei oder mehreren ausgedehnten Ortschaften oder erstreckt sich überhaupt die Gemeindegemarkung über viele auf einem ausgedehnten Raume und in erheblicher Entfernung vertheilte Wohnplätze, so kann diese Gemeinde mit Genehmigung der vorgesetzten Behörde zur leichteren Versehung der ortspolizeilichen und anderen örtlichen Geschäfte in Gemeindebezirke abgetheilt werden.

Für jeden solchen Gemeindebezirk, in welchem der Gemeindevorsteher seinen Amtssitz nicht hat, ist ein Gehilfe des Gemeindevorstehers zu bestellen, der unter der Aufsicht und Leitung desselben die gedachten Geschäfte daselbst zu besorgen hat. Zunächst

Gdyby dla braku téj liczby członków wydziałowych obrada nie mogła mieć miejsca, wówczas przy wyraźném wymienieniu rzeczonéj okoliczności *drugie posiedzenie* rozpisać należy, do którego także i zastępcy członków wydziałowych wezwani być winni. Zarazem przełożony gminy prawo mieć będzie, przeciw każdemu nieobecnemu członkowi wydziału, nie usprawiedliwiającemu dostatecznie nieobecności swéj, orzec karę pieniężną od jednego do dziesięciu złotych.

Kara pieniężna wpływa do kasy gminnéj.

Gdyby i przy powtórném zgromadzeniu pomimo przybrania substytutów i przydanych dla braku liczby głosujących, potrzebnéj do stanowienia uchwały, nie mogła być obradowaną sprawa, odwlec się już nie dająca, wówczas przełożony gminy, mając sobie zastrzeżone prawo orzeczenia wspomnionéj kary pieniężnéj przeciw członkom nieobecnym, przedłożyć winien władzy przełożonéj do rozstrzygnienia wniosek, przez obecnych uchwalony.

Rozdział czwarty.

O zakresie działalności przełożeństwa gminnego tudzież urzędników i sług gminnych.

§. 301.

Przełożony gminny jest *głową gminy.* W téj to własności każdy w gminie winien mu jest *uszanowanie*, a pod względem wykonania ustaw i rozporządzeń *posłuszeństwo.* I. Stanowisko i skład przełożeństwa gminnego. 1. Przełożony gminny.

§. 302.

Dla czynności, przekazanych przełożeństwu gminy, podporządkowani są przełożonemu gminnemu: 2. Inni członkowie przełożeństwa gminnego.

1. *Przydani do pomocy* z liczby zastępców gminy, tudzież
2. W miarę potrzeby *urzędnicy gminni*, *pomocnicy i słudzy* dla pewnych gałęzi czynności lub sprawunków.

§. 303.

Jeżeli gmina miejscowa składa się z dwóch lub więcéj rozleglejszych osad, albo ogólnie obszar gminy rozciąga się na wiele siedlisk mieszkalnych, na obszernéj przestrzeni i w znacznem oddaleniu rozłożonych, wówczas gmina ta z zezwoleniem władzy przełożonéj, podzieloną być może dla łatwiéjszego sprawowania czynności miejscowo-policyjnych i innych lokalnych na *okręgi gminne.* 3. Okręgi powiatowe. Pomocnicy przełożonego gminnego dla tychże.

Dla każdego takowego okręgu gminnego, w którym przełożony gminny, nie ma siedliska swego urzędowego, ustanowionym być winien *pomocnik przełożonego gminnego*, który pod dozorem i kierunkiem onegoż tamże czynności rze-

müssen sich hierzu die in dem Gemeindebezirke oder in dessen Nähe wohnhaften Beigeordneten verwenden lassen. Sollte jedoch keiner der Beigeordneten im Gemeindebezirke oder in dessen Nähe wohnen, so hat der Gemeindevorsteher ein dort ansässiges Ausschußmitglied, oder im Abgange eines solchen ein dort wohnhaftes vertrauenswürdiges Gemeindeglied des Gehilfen für die erwähnten Geschäfte zu bestellen und dasselbe der vorgesetzten Behörde zur Bestätigung namhaft zu machen.

§. 304.

II. Geschäftskreis. 1. Eintheilung.

Der Geschäftskreis des Gemeindevorstandes umfaßt
A. Innere Gemeinde-Angelegenheiten
B. Oeffentliche Angelegenheiten.

§. 305.

A. Innere Gemeinde-Angelegenheiten. 2. Werden vom Gemeindevorstande geführt.

Die Geschäfte der ersten Art (§. 216) führt der Gemeindevorstand unter der Mitwirkung und Controle des Gemeinde-Ausschusses.

§. 306.

3. Ausfertigungen im Namen der Gemeinde.

Ausfertigungen, die im Namen der Gemeinde geschehen, müssen von dem Gemeindevorsteher unterzeichnet werden. Urkunden, durch welche Verbindlichkeiten der Gemeinde gegen dritte Personen begründet werden sollen, müssen vom Gemeindevorsteher und einem Beigeordneten unterfertigt werden.

Betrifft die Urkunde ein Geschäft, zu dessen Eingehung die Zustimmung des Gemeinde-Ausschusses oder eine höhere Genehmigung erforderlich ist; so muß überdieß diese Zustimmung oder Genehmigung in der Urkunde unter Mitfertigung von zwei Ausschußmännern ersichtlich gemacht werden.

§. 307.

4. Behandlung der zur Berathung im Gemeinde-Ausschusse bestimmten Gegenstände.

Der Gemeindevorsteher bereitet die dem Gemeinde-Ausschusse vorbehaltenen Gegenstände zur Berathung in demselben vor. Er hat die vom Gemeinde-Ausschusse gesetzmäßig gefaßten Beschlüsse, soweit solche einer höheren Genehmigung unterzogen werden müssen, der vorgesetzten Behörde vorzulegen, soferne aber dieß nicht erforderlich ist, oder die höhere Genehmigung erfolgte, in Vollzug zu setzen.

§. 308.

5. Innehaltung mit der Vollziehung von Ausschußbeschlüssen.

Erachtet jedoch der Gemeindevorsteher, daß der vom Gemeinde-Ausschusse gefaßte und einer höheren Bestätigung nicht unterliegende Beschluß dem gegenwärtigen Gesetze, oder den Gesetzen und erlassenen Anordnungen überhaupt zuwiderlaufe, oder gegen das Gemeinde-Interesse verstoße, so hat er mit der Vollzugsetzung inne zu halten, und längstens binnen 14 Tagen die Angelegenheit, nach Berathung mit den Gliedern des Gemeindevorstandes der vorgesetzten Behörde zur Entscheidung der Frage, ob der Beschluß vollzogen werden soll oder nicht, vorzulegen.

czone załatwić powinien. Najsamprzód do tego używać się dać muszą przydani, w okręgu gminnym lub w jego pobliskości mieszkający. Gdyby jednak żaden z przydanych nie zamieszkiwał w okręgu gminnym lub w jego pobliskości, wówczas przełożony gminy ustanowić ma osiadłego tamże członka wydziałowego lub w braku tegoż zamieszkałego tamże poufnego członka gminnego, w miejsce pomocnika wchodzącego, dla czynności rzeczonych i wymienić go władzy przełożonéj do potwierdzenia.

§. 304.

Zakres czynności przełożonego gminnego obejmuje: II. Zakres czynności. 1. Podział.

A. *Wewnętrzne sprawy gminne.*

B. *Sprawy publiczne.*

§. 305.

Czynności *piérwszego rodzaju* (§. 216) prowadzi przełożeństwo gminy przy spółdziałaniu i kontroli *wydziału gminnego.* A. Wewnętrzne sprawy gminne 2. Prowadzone będą przez przełożeństwo gminy.

§. 306.

Wygotowania, w imieniu gminy przedsiębrane, podpisane być muszą przez *przełożonego gminnego. Dokumenta*, przez które uzasadnione być mają obowiązki gminy przeciw osobom trzecim, podpisane być muszą przez *przełożonego gminy i jednego przydanego.* 3. Wygotowania w imieniu gminy.

Jeżeli dokument dotyczy czynności, do którego zawarcia potrzebném jest przyzwolenie wydziału gminnego lub wyższe zezwolenie, wówczas toż przyzwolenie lub zezwolenie uwidocznioném być musi *przy spólnym podpisie dwóch wydziałowych.*

§. 307.

Przełożony gminy *przygotowuje* przedmioty, zastrzeżone *wydziałowi gminnemu*, do obrady w takowym. Obowiązanym jest *uchwały*, przez wydział gminy prawnie powzięte, jeżeli takowe poddane być muszą wyższemu potwierdzeniu, przedłożyć *władzy przełożonéj*, gdzie zaś to nie jest potrzebném, lub wyższe potwierdzenie nastąpiło, wprowadzić *w wykonanie.* 4. Traktowanie przedmiotów do obradowania w wydziale gminy przeznaczonych.

§. 308.

Jeżeli jednak przełożony gminny uważa, że uchwała przez wydział gminny powzięta a wyższemu potwierdzeniu nie ulegająca, sprzeciwia się ustawie niniejszéj lub w ogólności ustawom i rozporządzeniom wydanym, albo że uchybia przeciw interesom gminy, wówczas *wstrzymać winien* wykonanie onéjże i najdaléj w ciągu dni 14stu przedłożyć sprawę, po naradzeniu się z członkami przełożeństwa, władzy przełożonéj dla rozstrzygnienia kwestyi, czy uchwała ma być wykonaną lub nie. 5. Wstrzymanie wykonania uchwał gminnych.

§. 309.

6. Voranschlag der Einnahmen und Ausgaben.
a) Jährliche Verfassung.

Dem Gemeindevorstande liegt ob, wenigstens drei Monate vor dem Beginne des nächsten Verwaltungsjahres für dasselbe den Voranschlag der Einnahmen und Ausgaben der Gemeindecasse und der Gemeinde-Anstalten zu verfassen, und dem Gemeinde-Ausschusse vorzulegen.

§. 310.

b) Ausnahme.

In Landgemeinden, in denen die Verhältnisse des Haushaltes der Gemeinde so einfacher Beschaffenheit sind, daß die Nothwendigkeit wesentlicher Aenderungen im Laufe einiger Jahre nicht wahrscheinlich ist, kann die vorgesetzte Behörde gestatten, daß der Voranschlag für einen längern Zeitraum als Ein Jahr, jedoch nicht über drei Jahre verfaßt und festgestellt werde. Sollten im Laufe dieses Zeitraumes Umstände eintreten, welche es nothwendig machen würden, neue in dem Voranschlage nicht enthaltene Quellen des Einkommens aufzusuchen oder eine Erhöhung der Steuerzuschläge oder anderer Gemeindeleistungen vorzunehmen, oder Darleihen für die Gemeinde aufzunehmen, so soll noch vor Ablauf des gedachten Zeitraumes ein neuer Voranschlag verfaßt, und der gesetzmäßigen Verhandlung unterzogen werden.

§. 311.

7. Rechnungslage und Prüfung der Rechnung.

Im Uebrigen ist sich rücksichtlich der Voranschläge, der Rechnungslage und der Prüfung der Rechnungen nach den in diesem Gesetze vorgezeichneten Grundsätzen zu benehmen.

§. 312.

B. Öffentliche Angelegenheiten.
8. Eigenes Gemeindeamt.

Sind in einer Ortsgemeinde in Absicht auf die öffentlichen Angelegenheiten die im §. 93 vorgezeichneten Bedingungen vorhanden, so soll zur Besorgung der Geschäfte, welche Fertigkeit in schriftlicher Bearbeitung derselben und Gesetzeskunde voraussetzen, ein dazu befähigter Geschäftsleiter mit der erforderlichen Anzahl Gehilfen und Diener bestellt werden.

§. 313.

9. Beruf dieses Amtes.

Dieses Gemeindeamt hat eine zweifache Bestimmung:

a) Unter der Leitung des Gemeidevorstehers für die inneren Gemeinde-Angelegenheiten diejenigen Arbeiten zu verrichten, welche der Gemeindevorsteher demselben nach einer angemessenen Geschäftsvertheilung zwischen den Beigeordneten und den Gliedern des Gemeindeamtes zu übertragen findet;

b) die zufolge des §. 91 der Gemeinde zugewiesenen öffentlichen Angelegenheiten zu besorgen; die unmittelbare Leitung dieser Geschäftsbesorgung führt der Gemeindevorsteher, wenn er dazu befähigt ist, außerdem aber unter Aufsicht des Gemeindevorstehers, der Geschäftsleiter.

§. 309.

Przełożeństwo gminy obowiązaném jest, najmniéj *trzy miesiące* przed rozpoczęciem roku administracyjnego następnego sporządzić *przedukład dochodów i wydatków* kasy gminnéj i zakładów gminnych, i przedłożyć i *wydziałowi gminnemu*. 6. Przedukład dochodów i wydatków. a) Coroczne sporządzanie onegoż.

§. 310

W gminach miejskich, w których stósunki zarządu gminnego tak są pojedyncze, iż potrzeba istotnych zmian w ciągu lat kilku nie jest prawdopodobną, dozwolić może władza przełożona, ażeby przedukład na *dłuższy ciąg* jak *na rok*, atoli nie nad *lat trzy* sporządzonym i ustanowionym był. Gdyby w ciągu czasu tego zaszły okoliczności, któreby wymagały obmyślenia nowych źródeł dochodu, w przedukładzie nie zawartych, lub podwyższenia dodatków do podatku lub innych prestacyj gminnych, albo zaciągnienia pożyczki dla gminy, wówczas jeszcze przed upływem rzeczonego czasu sporządzonym być ma nowy przedukład i prawnéj rozprawie poddanym. b) Wyjątek.

§. 311

Zresztą co do *przedukładów*, *składania rachunków* i *rozpoznania tegoż* postępować należy wedle zasad, w niniejszéj ustawie przepisanych. 7. Składanie rachunku i rozpoznanie takowego.

§. 312.

Jeżeli w gminie miejscowéj pod względem spraw publicznych zachodzą warunki, w §. 93 wskazane, wówczas dla załatwienia czynności, wymagających biegłości w piśmiennéin onychże wypracowaniu i znajomości ustaw, ustanowionym być ma ku temu uzdolniony urzędnik kierujący z potrzebną liczbą *pomocników i sług*. B) Sprawy publiczne. 8) Własny urząd gminny.

§. 313.

Urząd ten gminny ma *podwójne przeznaczenie* 9. Przeznaczenie urzędu tego.

a) Pod *kierunkiem przełożonego gminnego* co do wewnętrznych spraw gminy sprawować te czynności, któreby przełożony gminny onemu poruczył wedle stósownego rozdziału czynności między przydanych i członków urzędu gminnego.

b) załatwiać *sprawy publiczne*, w skutek §. 91 gminie przekazane; bezpośredni kierunek tychże czynności prowadzi *przełożony gminy*, jeżeli ku temu jest uzdolniony, oprócz tego zaś *urzędnik kierujący*, pod dozorem przełożonego gminnego.

§. 314.

10. Besondere Amtsgewalt des Gemeindevorstehers in öffentlichen Angelegenheiten.

Besondere Vorschriften setzen fest, für welche Fälle und in welchem Umfange dem Gemeindevorsteher für die Entscheidung minderer Rechtsstreitigkeiten, und für die Ausübung einer Strafgewalt das Erkenntniß, auch wenn in der Gemeinde ein Geschäftsleiter bestellt ist, zusteht.

Diese Amtsgewalt des Gemeindevorstehers hat sich jedoch nicht auf die Fälle zu erstrecken, in denen

a) der Besitzer eines vormals herrschaftlichen Landgutes, mit welchem bis zum Jahre 1848 die Gerichtsbarkeit über die Gemeinde verbunden war, oder
b) ein katholischer Geistlicher, oder
c) ein Seelsorger und Religionslehrer einer gesetzlich anerkannten Kirche oder Religionsgesellschaft

in einem Rechtsstreite der Beklagte, oder in den, der Strafgewalt des Gemeindevorstehers zugewiesenen Straffällen der Beschuldigte ist.

§. 315.

11. Pflichten des Gemeindevorstehers in Bezug auf das Gemeinde-Amt.

Dem Gemeindevorsteher liegt ob, in Absicht auf die öffentlichen Angelegenheiten im ununterbrochenen engsten Einverständnisse mit dem Geschäftsleiter vorzugehen, und überhaupt sowohl selbst, als durch die Beigeordneten die Geschäftsführung für die öffentlichen Angelegenheiten thätigst zu unterstützen. Die vorgesetzte Behörde wird ihr besonderes Augenmerk unverrückt darauf wenden, daß zwischen dem Gemeindevorstande und dem Geschäftsleiter eine zweckmäßige, die Erfolge der Anordnungen in öffentlichen Angelegenheiten sicherstellende Geschäftsvertheilung und Uebereinstimmung in den Amtshandlungen beider stattfinde.

§. 316.

12. Beiziehung der Beamten des Gemeinde-Amtes zu den Berathungen des Gemeinde-Ausschusses.

Der Geschäftsleiter wohnt den Berathungen des Gemeinde-Ausschusses, jedoch nur mit berathender Stimme bei.

§. 317.

III. Aemtliche und persönliche Verhältnisse der Beamten und Diener des Gemeindevorstandes.
1. Ernennung
a) des Geschäftsleiters.

Der Geschäftsleiter wird über den Vorschlag des Gemeinde-Ausschusses und des Gemeindevorstandes von der Staatsbehörde ernannt, und in Eidespflicht genommen.

§. 318.

b) Aller übrigen Beamten und Diener.

Vom Gemeinde-Ausschusse werden ernannt:

a) Ueber Einvernehmen des Geschäftsleiters und über Vorschlag des Gemeindevorstandes die besoldeten Glieder des Gemeinde-Amtes, welche bestimmt sind, einen berathenden oder entscheidenden Einfluß auf die Erledigung der Geschäfte in öffentlichen Angelegenheiten zu nehmen. Diese Ernennung bedarf jedoch, um in Wirksamkeit zu treten, der Bestätigung der Staatsbehörde.

§. 314.

Osobne przepisy stanowią, w których przypadkach i w jakiéj objętości przysłuża *przełożonemu gminnemu* w rozstrzyganiu *pomniejszych sporów* i w *wykonaniu władzy karnéj orzeczenie*, nawet gdyby w gminie urzędnik kierujący był ustanowionym.

10. Szczególna władza urzędowa przełożonego gminnego w sprawach publicznych.

Władza ta urzędowa przełożonego gminnego nie będzie się atoli rozciągać na przypadki, w których

a) *Posiadacz* byłego niegdyś *dominijalnego dobra wiejskiego*, z którym aż do roku 1848 połączoném było *sądownictwo* nad gminą, lub

b) *duchowny katolicki*, albo

c) *pasterz duchowny i nauczyciel religijny* prawnie uznanego kościoła lub towarzystwa religijnego

w sporze jest *oskarżonym*, lub w przypadkach karnych, władzy karnéj przełożonego gminnego przekazanych, jest *obwinionym*.

§. 315.

Przełożony gminny obowiązanym jest, pod względem *spraw publicznych* postępować w nieprzerwaném *jak najściślejszém porozumieniu z kierującym urzędnikiem*, i w ogólności tak sam, jako téż przez przydanych *jak najskuteczniéj wspierać* prowadzenie czynności co do spraw publicznych. Władza przełożona swą szczególną uwagę nieochybnie na to zwracać winna, ażeby między przełożonym gminy i kierującym urzędnikiem, stósowny rozdział czynności i zgodność w urzędowaniu zachodziła, dla zabezpieczenia dobrych skutków z zarządzeń w sprawach publicznych.

11. Obowiązki przełożonego gminnego pod względem urzędu gminnego.

§. 316.

Urzędnik kierujący obecnym jest przy *obradach wydziału gminnego*, wszelako tylko *z głosem doradczym*.

12. Przybieranie urzędników urzędu gminnego do obrad wydziału gminnego.

§. 317.

Urzędnik kierujący mianowanym bywa na propozycyję wydziału gminnego i przełożeństwa gminnego przez *władzę rządową*, i składa w jéj ręce *przysięgę obowiązkową*.

III. Urzędowe i osobiste stósunki urzędników i sług przełożeństwa gminnego.
1. Nominacyja
a) urzędnika kierującego.

§. 318.

Przez wydział gminy mianowani będą:

a) Za wysłuchaniem urzędnika kierującego i na propozycyję przełożeństwa gminnego płatni członkowie urzędu gminnego, którzy przeznaczeni są brać doradczy i stanowczy wpływ na załatwienie czynności w sprawach publicznych. Nominacyja ta atoli potrzebuje dla skuteczności swéj, potwierdzenia władzy rządowéj.

b) wszystkich innych urzędników i sług.

b) Die zu einer Casseführung oder Controle bei einer Casse oder einem Verwaltungs-Amte der Gemeinde oder einer Gemeinde-Anstalt bestellten Beamten.

Alle andern Beamten und Diener der Gemeinde oder Gemeinde-Anstalten werden vom Gemeindevorstande ernannt, soweit nicht rücksichtlich der Ernennung der Beamten und Diener bei den Gemeinde-Anstalten durch Vertrag oder Stiftung etwas anderes vorgeschrieben ist.

Ist für das Cassegeschäft ein eigener Beamter nicht bestellt, so ernennt der Gemeinde-Ausschuß einen Beigeordneten oder ein Ausschußmitglied für dieses Geschäft. Auch hat der Ausschuß einem Mitgliede aus seiner Mitte die Gegensperre aufzutragen.

§. 319.

c) Hinderniß der Verwandtschaft oder Verschwägerung, Beeidigung.

Besondere Anordnungen setzen fest, in wiefern eine Verwandtschaft oder Verschwägerung zwischen den Beamten der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten unter sich oder mit dem Gemeindevorsteher als unzulässig zu betrachten ist. In Absicht auf die Beeidigung der Beamten der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten ist sich nach dem §. 188 zu benehmen.

§. 320.

2. Pflichten der Beigeordneten, der Beamten und Diener.

Den Beigeordneten und den Beamten des Gemeinde-Amtes liegt ob, den Gemeindevorsteher in der Ausübung seines Amtes eifrigst zu unterstützen und die Geschäfte, die ihnen von ihm zugewiesen werden, genau zu vollziehen.

Nehmen sie Gebrechen in der Verwaltung der Gemeindegeschäfte wahr, oder kommen überhaupt solche Umstände zu ihrer Kenntniß, welche einen Nachtheil für das Gemeindevermögen oder Gemeindegut, für die Gemeinde-Anstalten, oder für einen der öffentlichen Zwecke, deren Förderung den Gemeinden obliegt, besorgen lassen, so haben sie unaufgehalten den Gemeindevorsteher davon in die Kenntniß zu setzen, der den Gegenstand im Ueberlegung zu ziehen, und darüber, was seines Amtes ist, zu veranlassen hat. Das Verbot des Bezuges von Taxen und Sporteln erstreckt sich auch auf die Beamten und Diener der Gemeinde und Gemeinde-Anstalten. Die besoldeten Beamten und Diener dürfen keine solche Nebenbeschäftigung betreiben, die ihrem Dienstverhältnisse nachtheilig wäre.

§. 321.

3. Verantwortlichkeit für die Geschäftsführung. a) Des Gemeindevorstehers.

Der Gemeindevorsteher ist für die Verfügungen, die er trifft und überhaupt für den Zustand der dem Gemeindevorstande obliegenden Geschäftsführung verantwortlich.

Durch diese Verantwortlichkeit des Vorstehers wird aber die Haftung der Personen, denen dieser ein Geschäft übertragen hat, für die Art der Vollziehung des ihnen ertheilten Auftrages nicht aufgehoben. Vielmehr hat neben der Verantwortlichkeit des Vorstehers

b) Urzędnicy ustanowieni do *prowadzenia kasy* lub *kontroli w kasie* lub *administracyjnym urzędzie* gminy lub zakładu gminnego.

Wszyscy inni urzędnicy i słudzy gminy lub zakładów gminnych mianowani będą przez *przełożonego gminy*, jeżeli względem nominacyi urzędników i sług przy zakładach gminnych nie jest w kontrakcie lub fundacyi co innego przepisaném.

Jeżeli dla czynności kasowéj nie jest własny urzędnik ustanowiony, zamianuje wydział gminy dla téjże czynności *przydanego* lub *członka wydziałowego*. Również polecić powinien wydział członkowi grona swego zamknięcie kontrolne.

§. 319.

Szczególne przepisy stanowią, jak dalece pokrewieństwo lub powinowactwo między urzędnikami gminy i zakładów gminnych lub z przełożonym gminy za niedopuszczalne uważać należy. Pod względem zaprzysiężenia urzędników gminy i zakładów gminnych stósować się należy wedle §. 188. *c)* Niedopuszczenie pokrewieństwa lub powinowactwa. Zaprzysiężenie.

§. 320.

Przydani i *urzędnicy* urzędu gminnego obowiązani są, jak najgorliwiéj *wspierać* przełożonego gminnego w wykonywaniu urzędu i *wykonywać* ściśle *czynności*, jakie im ze strony tegoż przekazane będą. 2. Obowiązki przydanych urzędników i sług.

Jeżeli postrzegą *wady* w administracyi czynności gminnych, albo jeżeli w ogólności do ich wiadomości dojdą takie okoliczności, które obawiać się każą uszczerbku dla majątku lub dobra gminnego, dla zakładów gminnych, lub jednego z celów publicznych, do których popierania gminy są obowiązane, natenczas o tém natychmiast zawiadomić powinni przełożonego gminy, który rzecz rozważyć i co obowiązkiem jego zarządzić powinien. Zakaz poboru tax i sportlów rozciąga się także na urzędników i sług gminy i zakładów gminnych. Płatni urzędnicy i słudzy nie powinni się trudnić takiemi czynnościami pobocznemi, któreby ich stósunkowi służbowemu szkodliwemi były.

§. 321.

Przełożony gminy *odpowiedzialnym* jest za rozporządzenia wydane i w ogólności za stan *prowadzenia czynności* na przełożeństwu gminném polegający. 3. Odpowiedzialność za prowadzenie czynności. *a)* Przełożonego gminy.

Przez tę odpowiedzialność przełożonego nie znosi się odpowiedzialności osób, którym tenże czynność poruczył, za sposób wykonania udzielonego im zlecenia. Owszem, obok odpowiedzialności przełożonego miejsce mieć ma i odpowiedzialność

die Haftung des Untergeordneten, der den ihm ertheilten Auftrag zu vollführen unterließ, oder nicht gehörig vollzog, für die Folgen seines Verschuldens zur ungetheilten Hand mit dem Vorsteher zu bestehen.

§. 322.

b) Des Geschäftsleiters.

Der Geschäftsleiter ist für den Zustand der ihm übertragenen Geschäftsführung und für die Verfügungen, die er trifft, verantwortlich.

Die Verantwortlichkeit des Gemeindevorstehers hat sich auf diese Geschäftsführung nur in soferne zu erstrecken, als er den Geschäftsleiter mit den zur geordneten Geschäftsbesorgung erforderlichen Personalkräften zu versehen, oder überhaupt eine ihm obliegende Pflicht zu erfüllen vernachlässiget hätte.

§. 323.

4. Entlassung vom Dienste.

Beamte und Diener der Gemeinde und Gemeinde-Anstalten, sie mögen bloß zeitlich oder bleibend angestellt sein, sind vom Dienste zu entlassen, wenn sie wegen eines Verbrechens oder Vergehens, oder einer aus Gewinnsucht, oder gegen die öffentliche Sittlichkeit begangenen Uebertretung schuldig erkannt, oder wegen eines Verbrechens bloß aus Unzulänglichkeit der Beweismittel von der Anklage freigesprochen worden sind. Auch finden auf dieselben die Bestimmungen der §§. 292 und 293 Anwendung.

Fünftes Hauptstück.

Von den Verhältnissen der Ortsgemeinden zu den Staatsbehörden.

§. 324.

1. Vorgesetzte Behörde.

Die Ortsgemeinden, welche nicht unter die Städte-Ordnung einbezogen werden, sind dem Bezirksamte (Stuhlrichteramte) unmittelbar untergeordnet.

§. 325.

2. Ernennungen und Bestätigungen.

Die den Staatsbehörden vorbehaltenen Ernennungen sind von der Kreisbehörde, die vorbehaltenen Bestätigungen erfolgter Ernennungen hingegen von dem Bezirks-Amte vorzunehmen.

§. 326.

3. Verhandlungen, die der vorgesetzten Behörde vorgelegt werden müssen.

In Beziehung auf die Verhandlungen, welche der vorgesetzten Behörde vorgelegt werden müssen, und auf die dieser Behörde bei ordnungswidrigen Vorgängen der Gemeindevertreter oder Beamten zustehenden Befugnisse ist sich nach den §§. 246 bis 250 zu achten.

§. 327.

4. Strafgewalt.

Die vorgesetzte Behörde kann Mitglieder des Gemeindevorstandes, sowie Beamte und Diener der Gemeinde und der Gemeinde-Anstalten wegen Pflichtverletzungen mit

podrzędnego, który zaniechał wykonać zlecenie, które mu poruczoném zostało, lub też go nienależycie dopełnił, za skutki przewinienia solidarnie z przełożonym.

§. 322.

Urzędnik kierujący, odpowiedzialnym jest za stan prowadzenia czynności jemu poruczonych, niemniéj za rozporządzenia, które wydaje. *b) Urzędnika kierującego.*

Odpowiedzialność przełożonego gminy rozciągać się musi na prowadzenie czynności o tyle tylko, jeżeli zaniedbał opatrzyć urzędnika kierującego personalem, do porządnego załatwienia czynności wymaganém, lub w ogólności nie dokonał obowiązku na nim polegającego.

§. 323.

Urzędnicy i słudzy gminy i zakładów gminnych, bez różnicy czy stale czy tylko doczasowo są ustanowieni, oddaleni być winni ze służby, jeżeli zbrodni lub wykroczenia, lub też przestępstwa pochodzącego z chciwości zysku, lub publiczną obyczajność obrażającego, winnymi uznani zostali, albo z powodu zbrodni uwolnionymi od skargi li tylko dla niedostateczności dowodów. Równie też zastósowane będą do nich postanowienia §§. 292 i 293. 4. Oddalenie ze służby.

Rozdział piąty.

O stósunkach gmin miejscowych do władz rządowych.

§. 324.

Gminy miejscowe, nie podciągnięte pod regulamin miéjski, są wprost *podporządkowane urzędowi powiatowemu* (urzędowi stolicowemu). 1. Władza przełożona.

§. 325.

Nominacyje, władzom rządowym zastrzeżone, przedsiębrane będą przez władzę obwodową, zastrzeżone *potwierdzenia* nominacyj zaś przez urząd powiatowy. 2. Nominacyje i potwierdzenia.

§. 326.

Pod względem *rozpraw*, które władzy przełożonéj *przedłożone* być muszą, niemniéj *praw*, przysłużających władzy téj przy niestósownem postępowaniu zastępców gminy lub urzędników, stósować się należy wedle §§. 246 aż do 250. 3. Rozprawy, które władzy przełożonéj przedłożone być muszą.

§. 327.

Władza przełożona nakładać może na członków przełożeństwa gminnego, niemniéj na urzędników i sług gminy i zakładów gminnych, z powodu naruszeń 4. Władza karna.

Ordnungsstrafen bis zu zwanzig Gulden belegen, und gegen Diener Arrest bis zu sechs Tagen verhängen.

Treten Gründe ein, aus welchen Glieder des Gemeindevorstandes, Beamte oder Diener nach den gesetzlichen Bestimmungen ihres Amtes oder Dienstes zu entsetzen sind, so hat die vorgesetzte Behörde ihr Amt zu handeln.

§. 328.

5. Auflösung des Gemeinde-Ausschusses.

Aus wichtigen Gründen kann der Chef der politischen Landesstelle den Gemeinde-Ausschuß auflösen. In diesem Falle sind die entsprechenden Maßregeln zur einstweiligen Besorgung der Geschäfte bis zur Berufung des neuen Gemeinde-Ausschusses zu treffen.

Sechstes Hauptstück.

Von der Geschäftsführung in den Gutsgebieten.

§. 329.

I. Geschäfts-Einrichtung.
1. Geschäftsleiter.

Zur Erfüllung der in dem §. 89 bezeichneten Verpflichtungen hat in jedem Gutsgebiete auf Kosten und unter der Haftung des Besitzers desselben ein mit den erforderlichen Eigenschaften versehener Geschäftsleiter zu bestehen. Derselbe wird, wenn der Besitzer des Gutsgebietes dieses Amt nicht selbst zu führen wünscht, oder wegen des Abganges der vorgeschriebenen Erfordernisse nicht führen kann, oder zwar dasselbe übernimmt, jedoch sich zeitweilig vertreten lassen will, von ihm bestellt. Sowohl diese Bestellung, als der Entschluß des Gutsbesitzers, selbst das bemerkte Amt führen zu wollen, muß der vorgesetzten Behörde unter Nachweisung der vorgeschriebenen Eigenschaften vorläufig zur Bestätigung angezeigt werden. Unter denselben Bedingungen können mehrere Besitzer des Gutsgebietes Einem aus ihnen dieses Amt übertragen. Wird der Besitzer des Gutsgebietes, oder einer der Besitzer desselben als Geschäftsleiter bestätigt, so finden auf ihn alle für den Geschäftsleiter überhaupt geltenden Bestimmungen Anwendung.

Findet die Behörde der für das Amt des Geschäftsleiters bezeichneten Person die Bestätigung zu versagen, so ist eine andere Person hierzu namhaft zu machen, und kann auch dieser die Bestätigung nicht ertheilt werden, so hat die Behörde durch Aufstellung eines geeigneten Stellvertreters des Geschäftsleiters auf Kosten des Gutsgebietes die provisorische Vorsorge zu treffen.

Dieß letztere hat auch dann zu geschehen, wenn der oder die Gutsbesitzer, über die erhaltene Aufforderung, einen Geschäftsleiter binnen der hierzu anberaumten Frist nicht namhaft machen.

obowiązku *kary porządku* aż do *złotych dwudziestu*, a przeciw *sługom areszt* aż do *dni sześciu*.

Jeżeli zachodzą powody, dla którychby członkowie przełożeństwa gminnego, urzędnicy lub słudzy wedle postanowień prawnych z urzędu lub służby mieli być złożeni, wówczas władza przełożona urząd swój pełnić powinna.

§. 328.

5. Rozwiązanie wydziału gminnego.

Dla ważnych powodów może szef władzy politycznéj krajowéj rozwiązać wydział gminy. W tym razie zarządzone być mają środki odpowiednie do tymczasowego załatwienia czynności aż do powołania nowego wydziału gminnego.

Rozdział szósty.

O prowadzeniu czynności w obrębach dóbr.

§. 329.

I. Urządzenie czynności 1. Kierujący.

Dla dopełnienia obowiązków w §. 89 wskazanych, w każdym obrębie dóbr istnieć ma na koszt i pod odpowiedzialnością posiadacza kierujący, potrzebne własności posiadający. Tenże będzie, jeżeli posiadacz obrębu dóbr urzędu, tego sam prowadzić nie chce, lub dla braku przepisanych wymogów, prowadzić nie może, lub wprawdzie go obejmuje, atoli czasowo zastąpionym być chce, przez niego ustanowiony. Tak to ustanowienie, jako téż przedsięwzięcie posiadacza dóbr, iż sam prowadzić chce urząd wspomniony, musi uprzednio władzy przełożonéj *do potwierdzenia* być oznajmionem przy wykazaniu własności przepisanych. Pod temiż warunkami może i kilku posiadaczy obrębu dóbr poruczyć *jednemu* z nich urząd ten. Jeżeli posiadacz obrębu dóbr, lub jeden z posiadaczy onegoż zatwierdzonym został jako kierujący, zastósowanie mieć będą do niego wszelkie postanowienia, w ogólności dla kierującego wydane.

Jeżeli władza spowodowaną się widzi odmówić potwierdzenia osobie na urząd kierującego przedstawionéj, wówczas inna osoba do tego ma być wymieniona, a w razie że i téj potwierdzenie udzielonem być nie może, władza prowizorycznie zaradzić winna przez ustanowienie zdolnego zastępcy kierującego na koszt obrębu dóbr.

Toż także i wtedy nastąpić winno, gdy posiadacz lub posiadacze dóbr, po otrzymanem wezwaniu nie wymienią kierującego w ciągu terminu ku temu wyznaczonego.

§. 330.

2. Vereinigung zweier oder mehrerer Gutsgebiete.

Mit Bewilligung der dazu berufenen Behörde kann auch, soweit es die Ortsverhältnisse zulassen, und den Zwecken einer geordneten Geschäftsführung entsprochen werden kann, dieselbe für zwei oder mehrere nahe liegende als gesonderte Gutsgebiete bestehende Gutskörper einem gemeinschaftlichen Geschäftsleiter anvertraut werden.

§. 331.

3. Erfordernisse zur Bekleidung dieses Amtes.

Geschäftsleiter kann nur derjenige sein, welcher österreichischer Staatsbürger, großjährig, im Vollgenusse der bürgerlichen Rechte und unbescholtenen Rufes ist, und seinen bleibenden Wohnsitz in dem Gutsgebiete, oder in einem den Erfordernissen des anvertrauten Amtes entsprechenden Orte hat.

§. 332.

4. Rechtsverhältniß desselben zu dem Gutsbesitzer.

Das Rechtsverhältniß zwischen dem Geschäftsleiter und dem oder den Gutsbesitzern, dann den letzteren unter sich, ist nach dem bürgerlichen Rechte zu beurtheilen.

§. 333.

5. Verhältniß zu den im Gutsgebiete befindlichen Personen.

Dem Besitzer des Gutsgebietes und dem von der Behörde bestätigten Geschäftsleiter ist Jedermann, der sich in dem Gutsgebiete befindet, Achtung, und den Verfügungen, die der Geschäftsleiter zur Vollziehung der Gesetze und behördlichen Anordnungen trifft, Folgsamkeit schuldig.

§. 334.

II. Geschäftsführung. 1. Vertretung des Gutsgebietes durch den Geschäftsleiter.

Der Geschäftsleiter vertritt das Gutsgebiet in allen öffentlichen Angelegenheiten; er vermittelt in der Geschäftsführung für diese Angelegenheiten den Geschäftsverkehr des Gutsgebietes mit den Behörden, mit anderen Gutsgebieten, mit Gemeinden und einzelnen Personen. Handelt es sich aber in öffentlichen Angelegenheiten um die Uebernahme oder Anerkennung bleibender Leistungen oder Verpflichtungen des Gutsgebietes, so ist hierüber von der Behörde nicht bloß der Geschäftsleiter, sondern auch der Besitzer des Gutsgebietes zu vernehmen.

§. 335.

2. Verantwortlichkeit desselben.

Der Geschäftsleiter ist für die ihm obliegende Geschäftsführung und für die Verfügungen, die er trifft, verantwortlich.

§. 336.

3. Unterordnung.

Der Geschäftsleiter des Gutsgebietes ist in Absicht auf die Geschäftsführung in öffentlichen Angelegenheiten dem Bezirksamte (Stuhlrichteramte) untergeordnet. Für die Bestätigung seiner Ernennung, die Beeidigung, Enthebung und überhaupt die persönlichen Dienstverhältnisse des Geschäftsleiters, dann für die dem

§. 330.

Za zezwoleniem powołanej ku temu władzy może też, o ile to stósunki miejscowe przypuszczają, i oraz celom należytego prowadzenia czynności zadość uczynionem być może, toż poruczonem być *spólnemu* kierującemu dla *dwóch* lub *więcej* pobliskich komplexów dóbr, jako oddzielne *obręby dóbr* istniejących. 2. Połączenie dwóch lub kilku obrębów dóbr.

§. 331.

Kierującym ten tylko być może, który jest obywatelem austryjackim, pełnoletnim, w pewnem używaniu praw cywilnych i imienia nieposzlakowanego, który swe stałe siedlisko ma w obrębie dóbr, lub w miejscu odpowiedniem wymogom urzędu poruczonego. 3. Wymogi do piastowania urzędu tego.

§. 332.

Stósunek prawny między *kierownikiem i posiadaczem lub posiadaczami* dóbr, tudzież stósunek *tychże między sobą,* ocenionym być ma wedle prawa cywilnego. 4. Stósunek prawny onegoż do posiadacza dóbr.

§. 333.

Posiadaczowi obrębu dóbr równie jak potwierdzonemu przez władzę *kierownikowi* winien każdy w obrębie dóbr przebywający *uszanowanie*, a *posłuszeństwo* wszelkim rozporządzeniom, które *kierujący* zarządzi dla wykonania ustaw i nakazów zwierzchności. 5. Stósunek do osób w obrębie dóbr znajdujących się.

§. 334.

Kierujący zastępuje obręb dóbr we wszystkich *sprawach publicznych* on w takowych sprawach jest pośrednikiem *styczności urzędowych obrębu dóbr* z władzami, innemi obrębami dóbr, gminami i pojedynczemi osobami. Jeżeli zaś w sprawach publicznych idzie o przejęcie lub uznanie stałych prestacyj lub obowiązków obrębu dóbr, wówczas wysłuchani być winni od władzy w tej mierze nie tylko kierujący, lecz też i posiadacz obrębu dóbr. II. Prowadzenie czynności. 1. Zastąpienie obrębu dóbr przez kierownika.

§. 335.

Kierujący odpowiedzialnym jest za *prowadzenie czynności* na nim polegające, i za rozporządzenia wydane. 2. Odpowiedzialność jego.

§. 336.

Kierujący obrębu dóbr podporządkowany jest pod względem *prowadzenia czynności* w sprawach publicznych *urzędowi powiatowemu* (urzędowi stolicowemu). Co się tyczy potwierdzenia jego nominacyi, zaprzysiężenia, złożenia z urzędu i w ogólności *osobistych stósunków służbowych kierującego*, tudzież obowiązków 3. Podporządkowanie.

Gutsgebiete als solchem rücksichtlich der Herbeischaffung der zur geordneten Geschäftsführung erforderlichen Mittel obliegenden Verpflichtungen ist die Kreisbehörde die vorgesetzte Behörde des Gutsgebietes.

§. 337.

4. Entsetzung oder Suspendirung.

Der Geschäftsleiter ist seines Amtes zu entsetzen, wenn derselbe wegen eines Verbrechens oder Vergehens oder einer aus Gewinnsucht oder gegen die öffentliche Sittlichkeit begangenen Uebertretung schuldig erkannt, oder wegen eines Verbrechens bloß aus Unzulänglichkeit der Beweismittel von der Anklage freigesprochen worden. — Die Kreisbehörde ist berechtigt, den Geschäftsleiter von dem Amte zu entheben, wenn demselben Verletzung der Amtstreue oder ungeachtet wiederholter Ermahnungen Vernachlässigung seiner Amtspflichten zur Last fällt.

Verfällt der Geschäftsleiter in eine Untersuchung wegen einer der oben genannten strafbaren Handlungen, oder wird über dessen Vermögen der Concurs eröffnet, so kann derselbe, so lange das Strafverfahren oder die Cridaverhandlung dauert, sein Amt nicht ausüben.

§. 338.

III. Auslagen und Haftung für die Verbindlichkeiten.
1. Wer dieselben zu tragen habe.

Alle Auslagen, welche mit den dem Gutsgebiete obliegenden Verpflichtungen verbunden sind, müssen, soweit sie die Gesetze nicht andern Personen auferlegen, von diesem allein getragen werden.

Weder die Bewohner des Gutbesitzes, noch überhaupt die Personen, die sich vorübergehend daselbst befinden, dürfen wegen dieser Auslagen, den auf privatrechtliche Titeln sich gründenden Verbindlichkeiten unbeschadet, mit Abgaben oder Leistungen beschwert werden.

§. 339.

2. Haftung des Gutsgebietes.

Für die Erfüllung aller nach dem Gesetze die Gutsgebiete treffenden Obliegenheiten liegt diesen die gesetzliche Haftung ob.

§. 340.

3. Verfahren bei Vernachlässigung der Pflichterfüllung.

Wenn der Gutsbesitzer ungeachtet wiederholter Erinnerungen und Ahndungen die ihm obliegenden Verpflichtungen vernachlässigt, so hat die Kreisbehörde auf Kosten desselben die entsprechenden Vorkehrungen von Amtswegen zu treffen.

§. 341.

4. Theilung des Gutsgebietes.

Ist der ein Gutsgebiet bildende Grundbesitz unter zwei oder mehrere Besitzer getheilt, oder erfolgt durch Verkäufe, Erbschaftstheilungen oder auf andere Art in der Zukunft eine solche Theilung, so ändert dieses nicht die Verhältnisse des Gebietes in Absicht auf die Erfüllung der Verpflichtungen für öffentliche Angelegenheiten.

polegających na *obrębie dóbr* jako takowym pod względem dostarczenia środków, do należytego prowadzenia czynności potrzebnych, *władzą przełożoną* obrębu dóbr jest *władza obwodowa.*

§. 337.

Kierujący złożonym być winien z urzędu, jeżeli takowy zbrodni lub wykroczenia lub przestępstwa winnym jest uznany, pochodzącego z chciwości zysku lub publiczną obyczajność naruszającego, albo z powodu zbrodni li tylko dla niedostateczności dowodów od skargi jest uwolnionym. — 4. Złożenie z urzędu lub suspenzyja.

Władza obwodowa prawo ma, złożyć kierującego z urzędu, jeżeli ciąży na nim wina naruszenia wierności urzędowéj lub pomimo powtórnych napomnień zaniedbanie obowiązków urzędowych.

Jeżeli kierujący podpadł w śledztwo dla którego z uczynków karygodnych, wyż wymienionych, albo jeżeli z powodu upadłości majątku jego konkurs ogłoszonym został, wówczas tenże nie może wykonywać urzędu swego, jak długo trwa postępowanie karne lub rozprawa krydalna.

§. 338.

Wszelkie *wydatki* połączone z obowiązkami na obrębie dóbr polegającemi, musi *tenże sam* ponosić, o ile ustawy obowiązku tego nie wkładają na inne osoby. — III. Wydatki i odpowiedzialność za obowiązki. 1. Kto takowe ponosić winien.

Ani mieszkańcy obrębu dóbr, ani w ogólności osoby, tamże tymczasowo przebywające, nie mogą z powodu wydatków tych *opłatami* lub *prestacyjami* być obciążone, nie naruszając obowiązków, na tytule prawnym zasadzających się.

§. 339.

Za *dopełnienie wszelkich* wedle ustawy na obrębach dóbr polegających *obowiązków*, te prawnie odpowiedzialnemi zostają. — 2. Odpowiedzialność obrębu dóbr.

§. 340.

Jeżeli posiadacz dóbr mimo powtórnych napomnień i kar *zaniedbuje* obowiązki swe, wówczas władza obwodowa z urzędu na koszt onegoż zaprowadzi środki odpowiednie. — 3. Postępowanie przy zaniedbaniu obowiązków.

§. 341.

Jeżeli posiadłość gruntowa, tworząca obręb dóbr *podzieloną* jest między *dwóch lub kilku posiadaczy*, albo jeżeli drogą sprzedaży, podziałów spadkowych lub w inny sposób na przyszłość podział takowy nastąpi, przez to stósunki obrębu pod względem wykonania obowiązków w sprawach publicznych nie będą zmienione. — 4. Podział obrębu dóbr.

In Beziehung auf diese Verpflichtungen bleiben alle Antheile, so lange sie nicht von dem Gutsgebiete getrennt worden sind, ein Ganzes und sämmtliche Besitzer desselben sind zur ungetheilten Hand verbunden, die Kosten der Geschäftsführung zu bestreiten, und der dem Gesammtbesitzthume obliegenden Haftung zu entsprechen.

§. 342.

IV. Verhältnisse der Bewohner eines Gutsgebietes.
1. Bildung von Körperschaften oder Eintritt in dieselben.

Die Einwohner eines Gutsgebietes können sich mit Beobachtung der bestehenden Gesetze und unter der gesetzlichen Amtshandlung des Geschäftsleiters zu Körperschaften vereinigen, oder auch Körperschaften, die in Ortsgemeinden oder anderen Gutsgebieten bestehen, als Glieder angehören. So lange aber der Boden, auf dem sie wohnen, für sich ein Gutsgebiet oder einen Bestandtheil eines Gutsgebietes ausmacht, können sie eine Ortsgemeinde nicht bilden.

§. 343.

2. Entstehung neuer Ortsgemeinden.

Tritt in einem Gutsgebiete eine Vermehrung beisammen oder nahe an einander wohnender Personen und Familien, welche Liegenschaften besitzen, oder einen Gewerbsbetrieb selbstständig ausüben, in dem Umfange ein, daß dieselben eine Ortschaft bilden, und besitzen sie die Mittel, um sowohl den Gemeindebedürfnissen zu genügen, und die Zwecke, für welche Ortsgemeinden überhaupt bestehen, zu erfüllen, als auch für die den Ortsgemeinden in öffentlichen Angelegenheiten zugewiesenen Geschäfte den Anordnungen des Gesetzes (§§. 89 bis 94) Genüge zu leisten, so können solche Ortschaften als eigene Ortsgemeinden gestaltet, und mit Zustimmung des Gutsherrn von dem Gutsgebiete geschieden werden.

Diese Verfügung kann entweder über Einschreiten des Gutsbesitzers oder der gedachten Bewohner, oder auch, wenn der Gutsbesitzer die Erfüllung der Gemeindeverpflichtungen, ungeachtet wiederholter fruchtloser Ermahnungen vernachlässigt, von Amtswegen getroffen werden.

Nach Beschaffenheit der Umstände ist eine solche Gemeinde entweder selbstständig zu bestellen, oder mit einer Ortsgemeinde, oder für die Besorgung der öffentlichen Angelegenheiten im beiderseitigen Einverständnisse mit demselben oder einem andern Gutsgebiete zu vereinigen.

§. 344.

V. Auflösung des Gutsgebietes.
1. Wegen Verminderung des Umfanges.

Wird ein Gutsgebiet durch die Ausscheidung einzelner Grundbesitzungen (§. 19), oder durch die Entstehung ganzer Gemeinden und deren Ausscheidung aus demselben so sehr vermindert, daß der mit dem §. 14, Z. 1, festgesetzten Bedingung nicht mehr entsprochen werden kann, so muß dasselbe entweder mit einem anderen dazu geeigneten Gutsgebiete, mit Zustimmung des Besitzers des letzteren, vereinigt, oder einer oder mehreren Gemeinden einverleibt werden.

Pod względem obowiązków tych wszystkie działy, dopóki od obrębu dóbr nie są oddzielone, *całość* stanowią, a wszyscy posiadacze onegoż niepodzielnie obowiązani są, ponosić koszta prowadzenia czynności, i zadosyć uczynić odpowiedzialności, na całéj posiadłości ciążącéj.

§. 342.

IV. Stósunki mieszkańców obrębu dóbr.
1. Utworzenie korporacyj lub wstąpienie do takowych.

Mieszkańcy obrębu dóbr tworzyć mogą korporacyje z zachowaniem przepisów istniejących i pod prawną urzędową czynnością kierującego lub jako *członkowie należeć* do korporacyj, istniejących w gminach miejscowych lub innych obrębach dóbr. Dopóki zaś grunt, na którym mieszkają, stanowi przez się obręb dóbr lub część obrębu dóbr, nie będą tworzyć gminy miejscowéj.

§. 343.

2. Utworzenie nowych gmin miejscowych.

Jeżeli w obrębie dóbr zajdzie *pomnożenie* razem lub blisko siebie mieszkających osób i familij realności posiadających, lub przemysłem samodzielnie się trudniących, w takiéj objętości, iż one *osadę* tworzą, a zarazem środki posiadają, by nie tylko potrzeby gminy zaspokoić, i cele, dla których gminy miejscowe w ogólności istnieją, wypełnić, lecz téż by względem czynności przekazanych gminom miejscowym w sprawach publicznych zadosyć uczynić rozporządzeniom ustawy (§§. 89 aż do 94), wówczas osady takie jako *własne gminy miejscowe* mogą być utworzone, i z zezwoleniem właściciela dóbr *z obrębu dóbr wydzielone.*

Toż zarządzoném być może albo na żądanie posiadacza dóbr, albo mieszkańców rzeczonych, lub téż nawet z urzędu, gdy posiadacz dóbr zaniedbuje wypełnić obowiązki gminne, mimo powtórnych napomnień.

Wedle okoliczności gmina takowa albo samodzielnie będzie ustanowioną, albo połączoną z gminą miejscową, lub celem załatwienia spraw publicznych w obopólném porozumieniu z tym samym lub innym obrębem dóbr.

§. 344.

V. Rozwiązanie obrębu dóbr.
1. Dla uszczuplenia objętości.

Jeżeli obręb dóbr przez wydzielenie pojedynczych posiadłości gruntowych (§. 19) lub utworzenie całych gmin i ich wydzielenie z onego *tak dalece został uszczuplony*, iżby ustanowionemu §. 14, L. 1 warunkowi nie mogło być zadość uczynioném, wówczas tenże połączonym być musi albo z innym ku temu zdolnym obrębem dóbr, z przyzwoleniem posiadacza, albo wcielonym do jednéj lub kilku gmin.

§. 345.

2. In andern Fällen.

Dasselbe kann auch in andern Fällen über Einschreiten der Betheiligten und gegenseitiges Einverständniß derselben in soweit zugestanden werden, als nicht wichtige öffentliche Rücksichten einer solchen Bewilligung entgegenstehen

§. 346.

3. Untersagte Belastung der Gemeinden und Gutsgebiete.

In keinem dieser Fälle (§§. 344, 345) dürfen denjenigen Gemeinden oder Gutsgebieten, in deren Umfang das Gutsgebiet oder Theile desselben einverleibt werden, die dasselbe für das Vergangene aus dessen früherer Sonderstellung treffenden Ersätze oder Rückstände an bis zur Zeit der Einverleibung fällig gewordenen Leistungen aufgebürdet werden.

§. 345.

Toż samo stać się może także i w innych przypadkach na żądanie interesentów i za spólném porozumieniem tychże o tyle, o ile takiemu zezwoleniu nie stoją w drodze ważne względy publiczne. 2. W innych przypadkach.

§. 346.

W żadnym z tych przypadków (§§. 344, 345), nie mogą te gminy lub obręby dóbr, do których objętości wcielonym został obręb dóbr lub części tegoż, obciążone być kosztami, które tenże ponosić winien z dawniejszego oddzielnego stanowiska swego za przeszłość, lub zaległościami w prestacyjach, zapadłych aż do chwili wcielenia. 3. Zakazane obciążenie gmin i obrębów dóbr.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XV.

Wydany i rozesłany dnia 25. Maja 1859.

59.

Kaiserliche Verordnung vom 24. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XV. Stück, Nr. 59, ausgegeben am 27. April 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Beistellung des zur Ausrüstung der Armee erforderlichen Bedarfes an Zugpferden.

Um jenen Theil des für die Ausrüstung der Armee erforderlichen Bedarfes an Zugpferden, welcher im Wege des freien Einkaufes nicht rechtzeitig beschaffen werden kann, derart sicherzustellen, daß die erforderliche Abstellung rechtzeitig und mit thunlicher Schonung des Staatsschatzes und Berücksichtigung der individuellen Verhältnisse der Pferdebesitzer geschehe, finde ich nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes zu verfügen, wie folgt:

§. 1.

Der für die Ausrüstung der Armee erforderliche durch Einkäufe nicht gedeckte Bedarf an schweren und leichten Zugpferden wird von dem Ministerium des Innern, im Einverständnisse mit der Militär-Central-Kanzlei, auf die einzelnen Kronländer und Verwaltungsgebiete des Reiches im Verhältnisse zu deren Pferdebestand, das ist mit Rücksicht sowohl auf die vorhandene Anzahl der Pferde, als auch auf die Tauglichkeit der Racen für die Zwecke der Armee aufgetheilt.

Auf welche Kronländer und Verwaltungsgebiete die Auftheilung, und in welchem Maße dieselbe zu geschehen habe, wird durch besondere Verfügungen bestimmt werden.

§. 2.

Die für die einzelnen Kronländer oder Verwaltungsgebiete ausgemittelte Tangente des abzustellenden Bedarfes ist von der politischen Landesstelle im Einverständnisse, mit der Landes-Militärbehörde in der Regel auf die einzelnen politischen Bezirke, die im Sinne dieser Verordnung als Remontirungs-Bezirke anzusehen und zu behandeln sind, nach dem im §. 1 festgestellten Vertheilungs-Grundsatze aufzutheilen.

Ausnahmsweise können, wo locale Verhältnisse es erheischen, zwei oder mehrere politische Bezirke zu Einem Remontirungs-Bezirke verwendet werden.

§. 3.

Die politische Landesstelle hat sodann ungesäumt im Einverständnisse mit der Landes-Militärbehörde die angeordnete Abstellung für das ganze Verwaltungsgebiet auszuschreiben und öffentlich zu verlautbaren.

Diese Ausschreibung hat zu enthalten:

a) Die numerisch bestimmte Anzahl der von jedem Remontirungs-Bezirke abzustellenden Pferde und deren Kategorie, sowie die Bezeichnung der politischen Bezirke, die zu jedem Remontirungs-Bezirke gehören;

59.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 24. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XV, Nr. 59, wydana dnia 27. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące dostawy koni pociągowych, potrzebnych do wyekwipowania wojska.

By onę część potrzebnych do wyekwipowania wojska koni pociągowych, których w drodze wolnego zakupu nie można w czasie należytym dostarczyć, w ten sposób zapewnić, ażeby potrzebna dostawa w czasie należytym z wszelkiém możliwém oszczędzeniem Skarbu Państwa i uwzględnieniem indywidualnych stósunków posiadaczy koni nastąpiła, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, co następuje:

§. 1.

Nie pokryta przez zakup potrzeba tak ciężkich jak lekkich koni pociągowych, wymagana do wyekwipowania wojska, rozłożoną będzie przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z centralną Kancellaryą wojskową. na pojedyncze Kraje koronne i okręgi administracyjne Państwa w stósunku do stanu rzeczy, tojest tak ze względu na znajdującą się ilość koni, jako też na zdólność ras dla celów wojska.

Na które Kraje koronne i okręgi administracyjne i w jakim pomiarze rozkład nastąpić ma, o tém osobne rozporządzenia stanowić będą.

§. 2.

Oznaczona dla pojedynczych Krajów koronnych lub okręgów administracyjnych wysokość potrzeby, mającéj być dostarczoną, rozłożoną być ma wedle ustanowionéj w §. 1. zasady przez polityczną władzę krajową w porozumieniu z władzą krajową wojskową z reguły na pojedyncze polityczne powiaty, które w myśl niniejszego rozporządzenia uważane i traktowane być mają jako powiaty remontowe.

Wyjątkowo, gdzie tego wymagają stósunki miejscowe, ściągnąć można dwa lub kilka powiatów politycznych na jeden powiat remontowy.

§. 3.

Polityczna władza krajowa natenczas bezzwłocznie w porozumieniu z wojskową władzą krajową rozpisze i publicznie ogłosi zarządzoną dostawę na cały okrąg administracyjny.

Rozpisanie to zawiérać ma:

a) ustanowioną numerycznie liczbę dostawionemi być mających przez każdy powiat remontowy koni i ich kategoryj, tudzież oznaczenie powiatów politycznych do każdego remontowego powiatu należących;

b) den Ort und Tag, wo der Remontirungs-Bezirk mit den abzustellenden Pferden vor der Assentirungs-Commission zu erscheinen hat, wie auch den Ort und Tag für eine allfällige Nachstellung,

c) die Remonten-Preise, welche das Militär-Aerar für die abgestellten Pferde vergütet;

d) den wesentlichen Inhalt der Bestimmungen der nachfolgenden §§. 4, 5, 6, 7, 8 und 17.

§. 4.

Der Remontirungs-Bezirk haftet als solcher für die vollzählige und rechtzeitige Abstellung der ihm durch die erfolgte Ausschreibung anrepartirten Anzahl Pferde.

Der Remontirungs-Bezirk ist berechtigt, für sich allein oder in Gemeinschaft mit anderen Remontirungs-Bezirken Lieferungsverträge mit Unternehmern dahin abzuschließen, daß Letztere die schuldige Anzahl tauglicher Pferde rechtzeitig für Rechnung des Remontirungs-Bezirkes abstellen.

Für die richtige Erfüllung dieser Lieferungsverträge haftet dem Aerar gegenüber fortan der Remontirungs-Bezirk.

§. 5.

Jeder Remontirungs-Bezirk, welcher seine Abstellungspflicht nicht im Wege der Lieferung sicherstellt, hat die im Bezirke vorhandenen zur Vorführung zum Zwecke der Abstellung geeigneten Pferde zu verzeichnen, und nach sorgfältiger Erwägung aller Verhältnisse zu bestimmen, welche Pferde von deren Eigenthümern der Assentirungs-Commission vorzuführen sind.

Der Preis jedes vorzuführenden Pferdes ist im Wege des gütlichen Uebereinkommens mit dem Eigenthümer, oder falls dieß nicht zu Stande kömmt, durch Sachverständige noch vor der Vorführung vor die Assentirungs-Commission zu ermitteln.

Der Auftrag zur Vorführung ist für alle Pferdebesitzer einer Gemeinde dem Gemeinde-Vorstande unter Bekanntgabe der Ungehorsamsfolgen des §. 6 schriftlich zuzustellen.

§. 6.

Jeder Pferdebesitzer ist verpflichtet, sein von der mit der Besorgung der Geschäfte des Remontirungs-Bezirkes betrauten Commission zur Vorführung vor die Assentirungs-Commission bestimmtes Pferd um so gewisser am festgesetzten Tage auf seine Kosten auf den Assentplatz zu stellen, widrigens er, nach Maß seines Verschuldens, mit einer dem Remontirungs-Bezirke zufallenden Geldstrafe von 50 bis 100 Gulden von der Assentirungs-Commission zu belegen, oder von letzterer auf Kosten und Gefahr des Saumseligen ein diensttaugliches Pferd ohne Beschränkung des Preises anzukaufen ist.

§. 7.

Jeder Pferdebesitzer, dessen der Assentirungs-Commission vorgeführtes Pferd diensttauglich befunden wird, ist verpflichtet, dasselbe dem Remontirungs-Bezirke gegen den

b) miejsce i dzień, gdzie powiat remontowy z końmi, mającemi być dostawionemi znajdować się ma przed Komissyą asenterunkową, tudzież miejsce i dzień dla zajść mogącéj dodatkowéj dostawy;

c) ceny remontowe, które eraryjum wojskowe wynagrodzi za konie dostawione;

d) główną treść postanowień następujących §§. 4, 5, 6, 7, 8 i 17

§. 4

Powiat remontowy odpowiada jako takowy za zupełną i wczesną dostawę liczby koni, przypadającéj na niego wedle rozpisania ogłoszonego.

Powiat remontowy prawo ma, sam albo spólnie z innemi powiatami remontowemi zawiérać kontrakty dostawy z przedsiębiorcami ku temu, ażeby ci wcześnie dostawili obowiązkową liczbę zdolnych koni na rachunek powiatu remontowego.

Za rzetelne wypełnienie tychże kontraktów dostawy odpowiada skarbowi powiat remontowy.

§. 5.

Każdy powiat remontowy, któryby nie zabezpieczył obowiązku swego dostawy w drodze liwerunku, spisać winien znajdujące się w powiecie zdolne do odstawy konie, a po staranném rozważeniu wszelkich okoliczności oznaczyć, które konie właściciele ich przyprowadzić mają przed komissyę asenterunkową.

Cena każdego przyprowadzić się mającego konia oznaczoną będzie w drodze dobrowolnéj ugody z właścicielem, a gdyby takowa do skutku nie przyszła, przez biegłych jeszcze przed wyprowadzeniem go przed komissyę asenterunkową.

Nakaz przyprowadzenia dla wszystkich posiadaczy koni w gminie będzie piśmiennie doręczonym przełożonemu gminy z wymienieniem skutków nieposłuszeństwa wedle §. 6.

§. 6.

Każdy posiadacz koni obowiązany jest, w dniu wyznaczonym przyprowadzić swoim kosztem konia swego na plac asenterunkowy, przekazanego przed komissyę asenterunkową przez komissyę, któréj poruczone są czynności powiatu remontowego, tém pewniéj, ile że w przeciwnym razie, w miarę przewinienia ukaranym byłby przez komissyę asenterunkową karą pieniężną od pięciudziesiąt do stu złotych, przypadającą powiatowi remontowemu, albo też komissya zakupiłaby na koszt i niebezpieczeństwo ociągającego się zdatnego do służby konia bez ograniczenia ceny.

§. 7.

Każdy posiadacz koni, któregoby koń, przyprowadzony przed komissyę asenterunkową zdatnym do służby był uznany, obowiązany jest, odstąpić go po-

übereingekommenen oder durch Sachverständige ermittelten Schätzungswerth behufs der Abstellung an das Militär-Aerar zu überlassen."

§. 8.

Das Militär-Aerar vergütet dem Remontirungs-Bezirke oder dem für letzteren abstellenden Unternehmer für jedes abgestellte Pferd den ausgeschriebenen Remontirungs-Preis sogleich bar bei der Abstellung.

Ueberdieß wird dem Remontirungs-Bezirke oder dem für letzteren abstellenden Unternehmer, welcher die ganze Anzahl der abzustellenden Pferde bei der ersten Assentirung beistellt, eine Prämie von zehn Procent der Gesammtsumme der Remontirungs-Preise zugesichert, welche mit letzterem vereint sogleich bar ausgezahlt wird.

In gleicher Weise ist dem selbst abstellenden Remontirungs-Bezirke eine Prämie von fünf Procent zu erfolgen, wenn mindestens drei Viertel der abzustellenden Pferdeanzahl bei der ersten Assentirung abgestellt werden.

§. 9.

Der Remontirungs-Bezirk hat dem Pferdebesitzer den erhaltenen Remonten-Preis seines abgestellten Pferdes sogleich bar zu bezahlen.

Sollte der mit dem Pferdebesitzer übereingekommene oder durch Sachverständige ermittelte Preis des abgestellten Pferdes höher sein als der Remonten-Preis, so hat der Remontirungs-Bezirk dem Pferdebesitzer die Differenz möglichst bald darauf zu zahlen.

§. 10.

Diejenige Zahl tauglicher Pferde, welche der Remontirungs-Bezirk auf seine Schuldigkeit rechtzeitig nicht abstellt, hat die Assentirungs-Commission ohne Unterschied, ob der Remontirungs-Bezirk selbst unmittelbar, oder mittelst seines contractlichen Unternehmers abstellte, entweder auf Kosten und Gefahr des Remontirungs-Bezirkes durch Lieferungsverträge sicherzustellen, oder, falls dieß unzulässig wäre, im Remontirungs-Bezirke selbst auszuheben.

Im letzteren Falle hat die Assentirungs-Commission den Schätzungswerth des ausgehobenen Pferdes festzusetzen, jedoch nur den für selbes entfallenden Remonten-Preis dem Pferdebesitzer zu bezahlen, welcher den Rest, um den der Schätzungswerth den Remonten-Preis übersteigt, vom Remontirungs-Bezirke zu empfangen hat.

§. 11.

Die dem Remontirungs-Bezirke zur Last gehenden Daraufzahlungen an die Pferdebesitzer oder Lieferanten, sowie die Kosten, welche die Geschäftsgebarung der Remontirung dem Bezirke verursacht, sind in derselben Art wie die Landeszuschläge auf die directen Steuern des Remontirungs-Bezirkes umzulegen und einzuheben.

Die über diese Gebarung beschleunigt zu legende Rechnung ist der politischen Landesstelle zur Prüfungsveranlassung und weiteren Verfügung vorzulegen.

wiatowi remontowemu za ugodzoną cenę szacunkową lub przez biegłych oznaczoną celem dostawy dla skarbu wojskowego.

§. 8.

Eraryum wojskowe wynagrodzi powiatowi remontowemu lub przedsiębiorcy zamiast niego dostawiającemu cenę remontową rozpisaną za konia dostawionego w gotówce zaraz przy dostawie.

Nadto zabezpiecza się powiatowi remontowemu lub przedsiębiorcy zamiast niego dostawiającemu, który całą liczbę koni, mających być dostawionemi, przy piérwszym asenterunku dostawi, premię dziesięciu procentów całéj summy cen remontowych, mającą być natychmiast wraz z ostatnią w gotówce wypłaconą.

Podobnie gdy powiat remontowy sam dostawia wypłacona mu być ma premia pięćprocentowa, jeżeli przynajmniéj trzy czwarte części liczby koni, dostawionemi być mających, dostawiono przy piérwszym asenterunku.

§. 9.

Powiat remontowy natychmiast wypłacić winien posiadaczowi koni w gotówce otrzymaną cenę remontową za konia, którego mu dostawił.

Gdyby umówiona z posiadaczem koni lub przez biegłych oznaczona cena konia dostawionego wyższą była nad cenę remontową, wówczas powiat remontowy jak najrychléj posiadaczowi koni zwyżkę tę wypłacić powinien.

§. 10.

Tę liczbę koni zdolnych, którą powiat remontowy na swoję powinność nie dostawił w czasie należytym, komissya asenterunkowa bez różnicy, czy powiat remontowy sam wprost, lub za pomocą kontraktowego przedsiębiorcę odstawić miał, zabezpieczyć ma na koszt i niebezpieczeństwo powiatu remontowego w drodze kontraktów liwerunkowych, albo, gdyby to być nie mogło, przez wybranie w samymże powiecie remontowym.

W ostatnim razie komissya asenterunkowa ustanowić ma cenę szacunkową konia wybranego, wypłacić posiadaczowi konia tylko cenę remontową zań przypadającą, który resztę, o jaką cena szacunkowa przewyższa cenę remontową, odbierze od powiatu remontowego.

§. 11.

Ciążące na powiecie remontowym nadpłaty dla posiadaczy koni lub liwerantów, tudzież koszta, jakie sprawia zawiadywanie czynności remontowych powiatowi, rozłożone i pobierane być mają w ten sam sposób, jak dodatki krajowe do podatków bezpośrednich powiatu remontowego.

Rachunek względem zawiadowania tego jak najrychléj przedłożonym być ma politycznéj władzy krajowéj do spowodowania rozpoznania i dalszego zarządzenia.

§. 12.

Zur Besorgung der Geschäfte des Remontirungs-Bezirkes als solcher ist eine Commission einzusetzen, welche aus dem politischen Bezirksvorsteher als Vorstand und 4 bis 8 Mitgliedern zu bestehen hat.

Die Commissionsmitglieder sind unter Leitung des Bezirksvorstehers von den beim politischen Bezirksamte zu versammelnden Vorstehern aller Gemeinden des Remontirungs-Bezirkes aus den im Bezirke guts- oder hausansässigen Pferdebesitzern zu wählen.

Die Gewählten haben dem Commissionsvorstande treue und eifrige Pflichterfüllung durch Handschlag anzugeloben.

Die Commission entscheidet in allen die Remontirung betreffenden Angelegenheiten mit Stimmenmehrheit; bei gleich getheilten Stimmen wird jene Meinung zum Beschlusse, welcher der Vorstand beitritt.

§. 13.

Die Commission hat gleich bei ihrer Constituirung für alle Fälle, in welchen die Ermittlung des Preises eines Pferdes durch Sachverständige nothwendig wird (§. 5), zwei das allgemeine Vertrauen genießende Pferdekenner als Sachverständige, und für den Fall der Verhinderung oder Befangenheit des Einen oder Andern derselben auch einen Ersatzmann zu wählen.

Die gewählten Sachverständigen, deren Ersatzmann und ein vom Commissionsvorstande zu ernennender Obmann, den die Sachverständigen im Falle einer Meinungsverschiedenheit beizuziehen haben, sind vorschriftmäßig zu beeiden.

§. 14.

Die Commission hat bei der ihr zustehenden Auswahl und Bestimmung der Pferde, welche der Assentirungs-Commission vorzuführen sind (§. 5), auf das dienstliche, landwirthschaftliche oder gewerbliche strenge Bedürfniß der Pferdebesitzer gerechten Bedacht zu nehmen, und sich bei der vorläufigen Beurtheilung der Tauglichkeit der vorzuführenden Pferde des Beirathes der beeideten Sachverständigen zu bedienen, damit die Vorführung absolut untauglicher Pferde vermieden, und den Pferdebesitzern zwecklose Vorführungskosten erspart werden.

§. 15.

Die Anzahl der Assentirungs-Commissionen und der Assentplätze ist in jedem Verwaltungsgebiete derart festzustellen, daß den stellungspflichtigen Remontirungs-Bezirken und Pferdebesitzern der geringst mögliche Zeit- und Kostenaufwand verursacht wird.

§. 16.

Die Assentirungs-Commission ist eine gemischte, und besteht:

politischer Seits aus einem Beamten der politischen Landesbehörde oder eines Kreisamtes (Comitats-Behörde) und einem Civil-Thierarzte oder Curschmide;

§. 12.

Do sprawowania czynności powiatu remontowego jako takowego złożoną być ma komissya z politycznego przełożonego powiatu jako przewodnika i 4 do 8 członków.

Członkowie komissyi wybrani być mają pod kierunkiem przełożonego powiatowego przez zgromadzonych w politycznym urzędzie powiatowym przełożonych wszystkich gmin powiatu remontowego z grona posiadaczy koni osiadłych na dobrach lub domie.

Obrani przyrzec winni podaniem ręki przełożonemu komissyi wierne i gorliwe dopełnienie obowiązków.

Komissya rozstrzyga we wszelkich sprawach, dotyczących remontu, większością głosów; przy głosach równo podzielonych stanowić będzie zdanie, do którego przełożony przystępuje.

§. 13.

Komissya zaraz gdy ukonstytuowaną zostanie, obrać powinna na wszelkie przypadki, w których oznaczenie ceny konia przez biegłych potrzebném jest (§. 5.), dwóch powszechne zaufanie posiadających znawców koni, jako biegłych, a na przypadek przeszkodzenia lub jakiegobądź uprzedzenia jednego lub drugiego z nich— także i zastępcę.

Wybrani biegli, ich zastępca i zamianowany przez przełożonego komissyi zwierzchny, którego biegli w razie różności zdania przybierać mają, przysięgę przepisaną złożyć winni.

§. 14.

Komissya mająca prawo wyboru i przeznaczenia, które konie przed komissyę asenterunkową wyprowadzone być winny, sprawiedliwy wzgląd mieć winna na służbową, wiejsko - gospodarczą lub przemysłową ścisłą potrzebę posiadaczy koni, i używać porady zaprzysiężonych biegłych przy uprzedniém ocenieniu zdolności koni, mających być przyprowadzonemi, ażeby uniknąć przyprowadzania koni bezwzględnie niezdolnych, i przezto posiadaczom koni oszczędzić kosztów niepotrzebnych.

§. 15.

Liczba komissyj i placów asenterunkowych w każdym okręgu administracyjnym w ten sposób ma być ustanowioną, ażeby zobowiązanym do odstawy powiatom remontowym i posiadaczom koni przez to jak najmniejszs strata czasu i kosztów wyrządzoną była.

§. 16.

Komissya asenterunkowa jest mięszana, i składa się:
ze strony politycznéj z jednego urzędnika politycznéj władzy krajowéj lub urzędu obwodowego (władzy komitatowéj) i jednego cywilnego weterynarza lub konowała;

militärischer Seits aus einem k. k. Officier und einem Militär-Thierarzte oder Curschmide.

Die Zusammensetzung der Assentirungs-Commissionen wird in jedem Verwaltungsgebiete einverständlich von der politischen Landesstelle und der Landes-Militärbehörde verfügt.

§. 17.

Die Assentirungs-Commission hat auch jene tauglich befundenen Pferde zu assentiren, welche nicht vom Remontirungs-Bezirke oder für dessen Rechnung von einem Lieferanten, sondern von Pferdebesitzern oder Pferdehändlern für ihre eigene Rechnung zur Abstellung vorgeführt werden.

Pferdebesitzer oder Pferdehändler, welche auf einmal wenigstens 25 als diensttauglich befundene Pferde abstellen, erhalten 5 Procent, jene welche wenigstens 50 abstellen, erhalten 8 Procent, und welche wenigstens 75 abstellen, erhalten 10 Procent als Prämie über den festgesetzten Remontenpreis.

Mein Minister des Innern ist im Einvernehmen mit Meinem Finanzminister und Meiner Militär-Central-Kanzlei mit der Durchführung dieser Verordnung beauftragt.

Wien den 24. April 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Grünne** m. p. F.M.L., Gen. Adj.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr von **Ransonnet** m. p.

ze strony wojska z jednego c. k. oficera i wojskowego weterynarza lub konowała.

Złożenie komissyj asenterunkowych zarządzoném będzie w każdym okręgu administracyjnym zgodnie przez polityczny rząd krajowy i krajową władzę wojskową.

§. 17.

Komissya asenterunkowa asenterować będzie także i te konie za zdolne uznane, które przyprowadzone będą do odstawy nie przez powiat remontowy lub na rachunek tegoż przez liweranta, lecz przez posiadaczy i handlarzy koni na ich własny rachunek.

Posiadacze lub handlarze koni, odstawiający naraz przynajmniéj 25 koni, do służby za zdolne uznanych, otrzymają jako premię nad ustanowioną cenę remontową 5 procentów, ci którzy przynajmniéj 50 odstawią koni, otrzymają 8 procentów, którzy zaś najmniéj 75 odstawią, otrzymają 10 procentów.

Mój Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem Skarbu i Moją Kancellaryą centralną wojskową polecone sobie mają przeprowadzenie niniejszego rozporządzenia.

Wiédeń dnia 24. Kwietnia 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Grünne** m. p. F.M.P., Jen. Adj.

Z Najwyższego rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 26. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVI.

Wydany i rozesłany dnia 26. Maja 1859.

60.

Manifest Seiner Majestät des Kaisers vom 28. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVI. Stück, Nr. 60, ausgegeben am 29. April 1859),

womit den Völkern Oesterreichs der Befehl zum Einrücken der k. k. Armee in das Königreich Sardinien verkündet wird.

An Meine Völker!

Ich habe Meiner treuen und tapferen Armee den Befehl gegeben, den von dem Nachbarstaate Sardinien seit einer Reihe von Jahren ausgehenden, in der jüngsten Zeit auf ihren Höhepunct angelangten Anfeindungen unbestreitbarer Rechte Meiner Krone, und des unverletzten Bestandes des Mir von Gott anvertrauten Reiches, ein Ziel zu setzen.

Ich erfüllte damit eine schwere, aber unvermeidliche Regentenpflicht.

Ruhig in Meinem Gewissen kann Ich zu Gott dem Allmächtigen aufblicken, und Mich Seinem Richterspruche unterwerfen.

Ich stelle getrost Meinen Entschluß der unparteiischen Beurtheilung der Mit- und Nachwelt anheim; der Zustimmung Meiner treuen Völker bin Ich gewiß.

Als vor mehr denn zehn Jahren der gleiche Feind, mit Verletzung alles Völkerrechtes und Kriegsbrauches, ohne irgend eine ihm gegebene Veranlassung, nur in der Absicht, das lombardisch-venetianische Königreich an sich zu reißen, in das Gebiet desselben mit Heeresmacht einfiel, als er zweimal von Meinem Heere nach ruhmwürdigem Kampfe aufs Haupt geschlagen, der Macht des Siegers preisgegeben war, übte Ich nur Großmuth, und reichte die Hand zur Versöhnung.

Ich habe keinen Zoll breit seines Landes Mir angeeignet, kein Recht, welches der Krone von Sardinien im Kreise der europäischen Völkerfamilie zukömmt, angetastet; Ich habe keine Gewähr gegen die Wiederholung ähnlicher Ereignisse Mir ausbedungen; — in der Hand der Versöhnung, die Ich aufrichtig darreichte und die angenommen ward, habe Ich sie allein zu finden geglaubt.

Dem Frieden brachte Ich das Blut zum Opfer, welches von Meinem Heere für Oesterreichs Ehre und Recht vergossen wurde.

Die Antwort auf diese in der Geschichte wohl einzig dastehende Schonung war die ungesäumte Fortsetzung der Feindschaft, eine von Jahr zu Jahr sich steigernde, mit allen Mitteln der Treulosigkeit ausgerüstete Agitation gegen die Ruhe und das Wohl Meines lombardisch-venetianischen Königreiches.

Wohl wissend, was Ich dem kostbaren Gute des Friedens für Meine Völker und für Europa schuldig bin, trat Ich auch diesen neuen Anfeindungen mit Geduld entgegen.

Sie erschöpfte sich nicht, als die umfassenderen Maßregeln, welche Ich in der jüngsten Zeit durch das Uebermaß wühlerischer Aufreizung an den Gränzen Meiner italie-

60.

Manifest Jego Mości Cesarza z dnia 28. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr. 60, wydana dnia 29. Kwietnia 1859).

ogłaszający ludom Austryi rozkaz do wkroczenia c. k. armii do Królestwa Sardynii.

Do Moich ludów!

Dałem rozkaz Mojéj wiernéj i walecznéj armii, położyć tamę zawziętości na niezaprzeczone korony Mojéj prawa i nienaruszoność poruczonego mi od Boga Państwa, pochodzącéj od Państwa sąsiedniego Sardyńskiego, od lat trwającéj, w najnowszych czasach do ostatniego kresu doprowadzonéj.

Wypełniłem przeto ciężki dla Panującego lecz nieuchronny obowiązek.

W Mojém sumieniu spokojny wznieść mogę oczy do Boga Wszechmocnego i poddać się wyrokom Jego.

Śmiele poddaję postanowienie Moje bezstronnemu sądowi tak świata obecnego jak późniejszego; że zaś wierne ludy Moje z niém się zupełnie zgadzają, tego jestem pewny.

Gdy przed więcéj niż dziesięciu laty ten sam nieprzyjaciel, z naruszeniem wszelkiego prawa narodów i zwyczaju wojennego, bez najmniejszego powodu, i tylko w tym celu, by przywłaszczył sobie Królestwo Lombardzko-Weneckie z siłą wojska napadł Kraj ten, a dwa razy przez wojska Moje w boju, chwałą uwieńczonym, na głowę pobity, władzy zwycięzcy oddanym był, pełniłem tylko wspaniałomyślność i podałem mu rękę do pojednania.

Nie przywłaszczyłem Sobie ani na cal Kraju jego, nie naruszyłem żadnego prawa, przysłużającego koronie Sardyńskiéj w gronie familii narodów europejskich; nie wymówiłem Sobie żadnéj rękojmi przeciw powtórzeniu podobnych wydarzeń, albowiem podawszy z szczérością rękę do pojednania, gdy przyjętą została, sądziłem, iż już na téj polegać będę mógł.

Dla pokoju niosłem krew w ofierze, którą wojska Moje wylały dla Austryi honoru i słuszności.

Na takie w historyi bezprzykładnie stojące obchodzenie się odpowiedziano jednak z samego początku nieustanną nieprzyjaźnią, od roku do roku wzmagającą się a wszelkich środków wiarołomstwa używającą agitacyją przeciw pokojowi i dobru Mego Królestwa Lombardzko-Weneckiego.

Dobrze wiedząc com winien kosztownemu dobru pokoju dla ludów Moich i dla Europy, i tę nową nieprzyjaźń także z cierpliwością znosiłem.

Nie dała się ona wyczerpnąć, gdy obszerniejsze środki, jakie w ostatnich czasach przez nadmiar podżegania na granicach Moich Krajów włoskich i we-

nischen Lande und innerhalb derselben, für deren Sicherheit zu treffen gezwungen war, neuerdings als Anlaß zu gesteigertem feindlichen Auftreten benützt wurden

Der wohlwollenden Vermittlung befreundeter Großmächte für die Erhaltung des Friedens bereitwillig Rechnung tragend, willigte Ich in die Theilnahme an einem Congresse der fünf Großmächte.

Die von der königlich-großbritannischen Regierung als Grundlage der Congreß-Berathung vorgeschlagenen und Meiner Regierung übermittelten vier Puncte nahm Ich unter Bedingungen an, wie sie nur geeignet sein konnten, das Werk eines wahren, aufrichtigen und dauerhaften Friedens zu fördern.

In dem Bewußtsein, daß kein Schritt von Seite Meiner Regierung geschehen, der nur im Entferntesten zur Störung des Friedens hätte führen können, stellte Ich aber gleichzeitig das Verlangen, daß jene Macht vorläufig entwaffne, welche die Schuld an den Wirren und an der Gefahr der Friedensstörung trägt.

Auf das Andringen befreundeter Mächte gab Ich endlich Meine Zustimmung zu dem Vorschlage einer allgemeinen Entwaffnung.

Die Vermittlung scheiterte an der Unannehmbarkeit der Bedingungen, an welche Sardinien seine Einwilligung band.

So blieb nur noch Ein Schritt zur Erhaltung des Friedens übrig. Ich ließ unmittelbar an die königlich-sardinische Regierung die Forderung richten, ihre Armee auf den Friedensfuß zu setzen, und die Freischaaren zu entlassen.

Sardinien hat diesem Begehren nicht entsprochen. Damit ist der Zeitpunct gekommen, wo nur noch in der Entscheidung der Waffen das Recht seine Geltung suchen muß

Ich habe Meiner Armee den Befehl gegeben, in Sardinien einzurücken.

Ich kenne die Tragweite dieses Schrittes, und wenn je die Regentensorgen schwer auf Mir lasteten, so ist es in diesem Augenblicke. — Der Krieg ist eine Geißel der Menschheit; Ich sehe mit bewegter Brust, wie sie Tausende Meiner treuen Unterthanen an Leben und Gut zu treffen droht; Ich fühle tief, welch' schwere Prüfung gerade jetzt der Krieg für mein Reich ist, das auf der Bahn geordneter innerer Entwicklung fortschreitet, und für diese der Fortdauer des Friedens bedarf.

Allein das Herz des Monarchen muß schweigen, wo nur noch Ehre und Pflicht gebieten.

An der Gränze steht gewaffnet der Feind, im Bunde mit der Partei des allgemeinen Umsturzes, und mit dem offenen Plane, Oesterreichs Besitz in Italien an sich zu reißen. Zu seiner Unterstützung setzt der Herrscher Frankreichs, der unter nichtigen Vorwänden in die völkerrechtlich geregelten Verhältnisse der italienischen Halbinsel sich einmischt, seine Truppen in Bewegung; Abtheilungen derselben haben bereits die Gränzen Sardiniens überschritten.

Ernste Zeiten sind schon über die Krone weggegangen, die Ich von Meinen Ahnen fleckenlos ererbt; die glorreiche Geschichte Unseres Vaterlandes gibt Zeugniß, daß die

wnątrz onychże, zmuszony byłem wprowadzić dla bezpieczeństwa takowych, powtórnie użyte były jako powód do tém nieprzyjaźniejszego wystąpienia.

Przychylnemu pośrednictwu zaprzyjaźnionych Mocarstw ku utrzymaniu pokoju chętnie niosąc ofiary, zezwoliłem na zwołanie kongresu pięciu Mocarstw Wielkich.

Zaproponowane przez Rząd Królewski Wielko - Brytański za podstawę przy obradach kongresu służyć mające a Memu Rządowi udzielone cztéry punkta, przyjąłem pod warunkami, jakie tylko zdolnemi być mogły do poparcia dzieła pokoju prawdziwego, szczérego i trwałego.

Będąc tego przeświadczenia, iż ze strony Mego Rządu nie uczyniono żadnego kroku, któryby w czémkolwiekbądź pokój naruszył, żądałem jednocześnie, ażeby się uprzednio to Mocarstwo rozbroiło, które ma winę w zamięszaniu i niebezpieczeństwie z naruszenia pokoju.

W skutek usilnego nalegania Mocarstw zaprzyjaźnionych zezwoliłem nareszcie na propozycyje powszechnego rozbrojenia.

Pośrednictwo rozbiło się na niemożliwości przyjęcia warunków, do których Sardynia przyzwolenie swe przywiązywała.

I tak pozostał tylko jeden jeszcze krok do utrzymania pokoju. Kazałem wprost do Rządu Królewsko-Sardyńskiego wystósować wezwanie, ażeby wojsko swe przywiódł na stopę pokoju, i rozpuścił ochotników.

Sardynia temu żądaniu nie odpowiedziała. Zaczém nadeszła chwila, gdzie prawo już tylko na rozstrzygnieniu broni polegać musi.

Dałem przeto rozkaz Mojéj armii, wkroczyć do Sardynii.

Wiem jakie krok ten pociąga za sobą skutki, i jeżeli kiedy troski panującego Mnie ciężko dolegały, to pewnie w chwili obecnéj.— Wojna jest chłostą ludzkości; widzę z całém wzruszeniem piersi, jak zagraża i życiu i mieniu tysiącom wiernych poddanych Moich; czuję głęboko, jaką ciężką próbą w obecnéj właśnie chwili jest wojna dla Państwa Mego, które postępuje koleją uporządkowanego rozwoju wewnętrznego, wymagającego dalszego ciągu pokoju.

Lecz serce Monarchy milczeć musi, gdzie już tylko honór i obowiązek rozkazują.

Na granicy stoi nieprzyjaciel uzbrojony, w związku z stronnictwem powszechnéj rewolucyi, z jawnym zamiarem, przywłaszczyć sobie Austryi posiadłość we Włoszech. Dla poparcia tego, Władca Francyi, mięszając się pod bezzasadnemi pozorami w stósunki półwyspu włoskiego, prawem narodów ustalone, posuwa wojska swoje, których oddziały już granice Sardynii przekroczyły.

Ciężkie przechodziły już czasy nad koroną, którą bez skazy po Moich Przodkach odziedziczyłem; pełna sławy Naszéj Ojczyzny historyja świadczy, iż gdy

Vorsehung, wenn die Schatten einer die höchsten Güter der Menschheit bedrohenden Umwälzung über den Welttheil sich auszubreiten drohten, oft sich des Schwertes Oesterreichs bediente, um mit seinem Blitze die Schatten zu zerstreuen.

Wir stehen wieder am Vorabend einer solchen Zeit, wo der Umsturz alles Bestehenden nicht mehr bloß von Secten, sondern von Thronen herab in die Welt hinausgeschleudert werden will.

Wenn Ich nothgedrungen zum Schwert greife, so empfängt es die Weihe, eine Wehr zu sein für die Ehre und das gute Recht Oesterreichs, für die Rechte aller Völker und Staaten, für die heiligsten Güter der Menschheit.

An Euch aber Meine Völker, die Ihr durch Euere Treue gegen das angestammte Herrscherhaus ein Vorbild seid für die Völker des Erdkreises, ergeht Mein Ruf, Mir mit der altbewährten Treue, Hingebung und Opferwilligkeit in dem ausgebrochenen Kampfe zur Seite zu stehen; an Euere Söhne, die Ich in die Reihen Meines Heeres gerufen, sende Ich, Ihr Kriegsherr, Meinen Waffengruß; mit Stolz dürft Ihr auf sie hinblicken, in ihren Händen wird der Adler Oesterreichs hoch in Ehren sich schwingen.

Unser Kampf ist ein gerechter. Wir nehmen ihn auf mit Muth und Vertrauen.

Wir hoffen in diesem Kampfe nicht allein zu stehen.

Der Boden, auf dem Wir kämpfen, ist auch mit dem Blute des deutschen Brudervolkes gedüngt, als eine seiner Schutzwehren errungen, und bis auf diese Tage behauptet; dort haben Deutschlands arglistige Feinde zumeist ihr Spiel begonnen, wenn es galt, seine Macht im Innern zu brechen. Das Gefühl einer solchen Gefahr durchzieht auch jetzt die deutschen Gauen, von der Hütte bis zum Throne, von einer Gränze zur anderen.

Ich spreche als Fürst im deutschen Bunde, wenn Ich auf die gemeinsame Gefahr aufmerksam mache, und an die glorreichen Tage erinnere, wo Europa der allgemein aufflammenden Begeisterung seine Befreiung zu danken hatte.

Mit Gott für's Vaterland!

Gegeben in Meiner Residenz- und Reichs-Hauptstadt Wien am achtundzwanzigsten April des Jahres 1859.

Franz Joseph m. p.

ciemności rewolucyi, zagrażającéj najwyższe dobra ludzkości, rozprzestrzeniać się chciały na część świata, Opatrzność często mieczem Austryi się posługiwała, by rozpędzić je blaskiem onegoż.

Jakoż znowu znajdujemy się w przedchwili czasów, gdzie obalanie wszelkiego istniejącego porządku w świecie rzemiosłem się być ukazuje, już nietylko sekt, lecz i tronów.

Jeżeli zniewolony do miecza się biorę, tenże poświęcenie przejmuje, służyć obronie honoru i słuszności Austryi, obronie praw wszystkich Narodów i Państw, najświętszych dóbr ludzkości.

Do was zaś Moje Ludy, wiernością waszą ku dziedzicznemu Domowi Panujących będące wzorem dla ludów Okręgu ziemi, podnoszę głos Mój, byście Mi w wybuchnionéj wojnie przy boku stały z wiernością zawsze udowodnioną, z poświęceniem i wszelką do ofiar gotowością; Waszym synom, których powołałem w szeregi wójsk Moich, zasyłam Ja ich Władca wojenny pozdrowienie orężne; z chlubą na nich patrzeć możecie, w ich bowiem ręku orzeł Austryi z wysokim zaszczytem unosić się będzie.

Nasza walka jest sprawiedliwa. Podejmujemy ją z odwagą i ufnością. Spodziewamy się, że w tym boju sami stać nie będziemy.

Ziemia na któréj My walczymy, jest także krwią niemieckiego braterskiego narodu upojoną, pozyskaną jako jedno z przedmurzy jego i aż do dziś dnia utrzymaną; tam chytre nieprzyjacioły Niemiec najczęściéj intrygi swe rozpoczynały, gdy o to chodziło, złamać potęgę Państwa tegoż wewnątrz.

Czują niebezpieczeństwo takowe i teraz Kraje niemieckie, począwszy od chaty aż do tronu, od jednéj granicy do drugiéj.

Podnoszę ten głos jako Książę w Związku niemieckim, gdy na spólne niebezpieczeństwo uważnym czynię, i pomnę tych dni wiekopomnych, gdzie Europa swoje uwolnienie zawdzięczyć ma powszechnemu ducha ożywieniu.

Z Bogiem za Ojczyznę!

Dano w Mojém rezydencyonalném i stółeczném mieście Wiédniu dnia dwudziestego ósmego miesiąca Kwietnia roku 1859.

Franciszek Józef m. p.

wszystkie zewnątrz, a graniczący najwyższe dobra ludzkości, rozpościeraniu się władzy na całe świata, [illegible] Austryi się posługiwała, by wspierać je blaskiem swoim.

Jeżeli zostaną znajdujący się w [illegible], gdzie [illegible] wszelkie go [illegible] porządku w świecie [illegible] był obowiązany, [illegible] losu i swego.

Jeżeli [illegible] się zabierać, że [illegible] wśród [illegible] prawdy, dla której [illegible] wszystkich Narodów Europy najświętszych dóbr ludzkości.

Do was zaś, Moje Ludy, [illegible] Domowi Mojemu [illegible] Ojczyzny, [illegible] Mój, [illegible] w [illegible] [illegible] wytrwałości, [illegible] Wiernych [illegible] wysokim [illegible] się [illegible].

[illegible] dziękujemy się, [illegible].

[illegible] się, [illegible] Europy [illegible].

[illegible] ojczyzny do krajów.

[illegible] gdy [illegible] Europy swoje [illegible].

Z Bożą [illegible].

Dan w Mojém [illegible] Wiedniu dnia dwudziestego [illegible] miesiąca Kwietnia roku 1859.

Franciszek Józef m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 27. Maja 1859.

61.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 7. April 1859,

betreffend die Verlegung des Bezirksamtes von Dobruschka nach Opocno in Böhmen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 61, ausgegeben am 30. April 1859.

62.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 62, ausgegeben am 30. April 1859),

über die Wiederherstellung des aufgehobenen Nebenzollamtes II. Classe Szczucin im Krakauer Finanzbezirke.

Das, zu Folge Finanzministerial-Erlasses vom 7. October 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 187 *) aufgehobene, Nebenzollamt II. Classe zu Szczucin im Krakauer Finanzbezirke tritt mit 13. Mai 1859 wieder in Wirksamkeit.

Freiherr von **Bruck** m. p.

63.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 19. April 1859,

betreffend die Benennung des Mosóczer Stuhlbezirkes im Preßburger Verwaltungsgebiete nach dem definitiven Amtssitze Znio-Varallya.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 63, ausgegeben am 30. April 1859.

64.

Verordnung des Justizministeriums vom 20. April 1859,

über den Zeitpunct des Eintrittes der Wirksamkeit der Notariatsordnung im Oedenburger, Pesther, Preßburger und Großwardeiner Oberlandesgerichtssprengel

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 64, ausgegeben am 30. April 1859.

65.

Erlaß des Finanzministeriums vom 21. April 1859,

über die Ermächtigung des Nebenzollamtes I. Classe Cervignano zur Austrittsbehandlung der aus dem allgemeinen Zollgebiete mit dem Anspruche auf die Zollbegünstigung nach Dalmatien zu versendenden inländischen Erzeugnisse.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 65, ausgegeben am 30. April 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXV. Stück, Nr. 187, Seite 425.

61.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 7. Kwietnia 1859,

dotyczące przeniesienia urzędu powiatowego z Dobruszki do Opocna w Czechach.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 61, wydaną dnia 30. Kwietnia 1859.

62.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 62, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

o przywróceniu zniesionego urzędu celnego ubocznego klassy II w Szczucinie w Krakowskim powiecie finansowym.

Zniesiony w skutek Rozrządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7. Października 1857 (Dziennik Praw Państwa Nr. 187*) urząd celny uboczny klassy II w Szczucinie w Krakowskim powiecie finansowym wstępuje znowu w życie z dniem 13. Maja 1859 r.

Baron **Bruck** m. p.

63.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 19. Kwietnia 1859,

dotyczące nazwy Moszockiego powiatu stolicowego w okręgu administracyjnym Preszburgskim wedle stanowczego siedliska Znio-Varallya.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 63, wydaną dnia 30. Kwietnia 1859,

64.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20. Kwietnia 1859,

o początku działalności ustawy notaryalnéj w okręgach wyższego sądu krajowego Szopronskim, Peszteńskim, Preszburgskim i Wielko-Waraždyńskim.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 64, wydaną dnia 30. Kwietnia 1859,

65.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 21. Kwietnia 1859,

o upoważnieniu urzędu celnego ubocznego klassy I Cervignano do postępowania wychodowego wyrobów krajowych przesyłanemi być mających z powszechnego terytoryum celnego do Dalmacyi z prawem uwzględnienia celnego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 65, wydaną dnia 30. Kwietnia 1859,

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXV, Nr. 187, Strona 425.

66.

Erlaß des Finanzministeriums vom 25. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVII. Stück, Nr. 66, ausgegeben am 30. April 1859),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Regelung der Zahlungen für Coupons aus der Nationalanleihe.

Nachdem ehestens die Einzahlung auf die, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 158 *) ausgeschriebene Nationalanleihe beendiget und diese ganze Finanzoperation zum völligen Abschlusse gebracht sein wird, ist es nunmehr aus Rücksichten eines geordneten Cassedienstes und einer verläßlichen Liquidirung der fälligen Zinsen unumgänglich nothwendig, in der bisherigen Art der Zinsenbehebung jene Aenderungen eintreten zu lassen, welche die Sicherheit des Staatsschatzes und die Pünctlichkeit in der Auszahlung der fälligen Interessen erfordern.

Das Finanzministerium sieht sich daher zu folgenden Verfügungen veranlaßt.

1. Vom 1. Juli 1859 angefangen werden die Nationalanlehens-Coupons sämmtlicher Kategorien nur mehr bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse in Wien, oder bei der Credits-Abtheilung derjenigen Landeshaupt- oder Filialcasse alsogleich berichtiget, auf welche sie zur Zahlung förmlich überwiesen worden sind.

2. Ohne eine solche förmliche Zinsenüberweisung werden nur die k. k. Landeshaupt- und Filialcassen zu Prag, Brünn, Troppau, Linz, Salzburg, Innsbruck, Gratz, Klagenfurt, Laibach, Triest, Zara, Lemberg, Czernowitz, Ofen, Agram, Temesvár, Hermannstadt, Krakau, Preßburg, Oedenburg, Kaschau und Großwardein, dann die Filial-Creditscasse in Görz, die nicht länger als Ein Jahr fälligen Coupons der Nationalanleihens-Obligationen — angefangen vom 1. Juli 1859 — erst binnen dreißig Tagen nach erfolgter Anmeldung und Ueberreichung der Coupons bezahlen, wenn sich bei der inzwischen vorgenommenen Prüfungsliquidirung kein Anstand ergeben hat.

In diesen Fällen kann aber die Anmeldung und Ueberreichung auch schon dreißig Tage vor der Verfallszeit geschehen.

Ueber die gehörig consignirten, oder wenn es weniger als zehn Stücke sind, mit dem Namen und dem Wohnorte des Besitzers bezeichneten Coupons, erhalten die Parteien sodann von der k. k. Creditscasse, bei welcher sie eingereicht, aber zur Verzinsung nicht förmlich überwiesen worden sind, ämtliche Recepisse nach dem unten beigedruckten Muster, gegen deren Zurückstellung binnen 30 Tagen, wenn kein Anstand obwaltet, die Zahlung erfolgt.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 160, Seite 452.

66.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 66, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące uregulowania wypłat kuponów z pożyczki narodowej.

Gdy niebawem wpłata na rozpisaną Cesarskim Patentem z dnia 26. Czerwca 1854 (Dziennik Praw Państwa Nr. 158*) pożyczkę narodową będzie ukończoną i cała ta operacya finansowa zupełnie zamkniętą, przeto ze względów uporządkowanéj służby kasowéj i pewnéj likwidacyi prowizyj zapadłych koniecznie potrzebném jest, w dotychczasowym sposobie pobierania prowizyj zaprowadzić kazać te zmiany, jakie wymaga bezpieczeństwo skarbu Państwa i punktualność w wypłacie interesów zapadłych.

Ministeryum Skarbu widzi się do następujących rozporządzeń spowodowaném:

1. Począwszy od 1 Lipca 1859 kupony z pożyczki narodowéj wszelkich kategoryj już tylko w c. k. *uniwersalnéj kasie długów rządowych oraz bankowych* we Wiédniu, lub w oddziale kredytowym téj kassy krajowo-główném, lub filialnéj będą *natychmiast* wyplacone, *na którą formalnie do wypłaty przekazane zostały.*

2. *Bez takowego formalnego przekazania prowizyj tylko* c. k. kassy krajowo-główne i filialne w Pradze, Bernie, Opawie, Lincu, Salcburgu, Insbruku, Gracu, Celowcu, Lublanie, Tryeście, Zadrze, Lwowie, Czerniowcach, Budzie, Zagrzebiu, Temeswarze, Hermannsztadzie, Krakowie, Preszburgu, Oedenburgu, Koszycach i Wielkim Waraždynie, tudzież filialna kassa kredytowa w Gorycyi, wypłacą kupony z obligacyj pożyczki narodowéj nie dłużéj jak od roku zapadłe— począwszy od dnia 1 Lipca 1859— dopiéro w ciągu *dni trzydziestu* po zgłoszeniu i podaniu kuponów, jeżeli nie wykazała się przy likwidacyi rozpoznawczéj tymczasem żadna trudność.

W przypadkach takowych zaś zgłoszenie i podanie już *trzydzieści* dni *przed* terminem wypłaty nastąpić może.

Na kupony skonsygnowane w sposób należyty, lub gdyby mniéj ich niż dziesięć sztuk było, oznaczone nazwiskiem i mieszkaniem posiadacza, otrzymają strony od c. k. kassy kredytowéj, w któréj podane, lecz do wypłacenia nie były formalnie przekazane, urzędowe recepisy wedle poniżéj zamieszczonego wzoru, za których zwróceniem w ciągu dni 30, gdzie nie zachodzi żadna trudność, wypłata nastąpić ma.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Częśc XXXII, Nr. 160, Strona 452.

Die Verwendung der Nationalanleihens-Coupons aller Kategorien zu Steuerzahlungen bleibt hiedurch in soferne unberührt, als sie von Parteien beigebracht werden, welche den Steuercassen wohl bekannt sind; sowie es sich von selbst versteht, daß die Zinsen von den auf Gemeinden, Stiftungen, Körperschaften, Kirchen, Pfarren, Schulen 2c. lautenden Nationalanleihens-Obligationen und der in gerichtlicher Aufbewahrung befindlichen, auch fernerhin bei allen Steuerämtern wie bisher bezahlt werden.

In Folge dieser Bestimmungen erhält der Absatz 1 der Kundmachung des Finanzministeriums vom 13. Juli 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 184 *) eine theilweise Abänderung.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Formulare des Amts-Recepisses.

Amts-Recepiß Nr.
(in Uebereinstimmung mit der auf der überreichten Couponsparthie anzubringenden fortlaufenden Nummer).

Ueber bei der unterzeichneten k. k. Creditscasse eingereichte fl. kr.
(Betrag in Ziffern und Worten) in . . . . — —
(Zahl der Stücke mit Worten) Coupons des Nationalanleihens, welche gegen Vorweisung und Zurückstellung dieser Bescheinigung an die Casse, binnen dreißig Tagen von heute, in der Voraussetzung, daß die eingereichten Effecten in Ordnung befunden wurden, in klingender Münze ausbezahlt werden.

Dieser Empfangschein ist nur für die Dauer von drei Monaten giltig.

. . . . . am . . . .

Anmerkung. Die Parteien haben diesen Empfangschein wohl zu bewahren, weil die Realisirung der zur Zahlung eingereichten Effecten nur gegen Vorweisung desselben erfolgen kann.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXV. Stück, Nr. 189, Seite 514.

Użycie *wszelkich* kategoryj kuponów z pożyczki narodowéj do wypłat *podatków* nie będzie ulegać żadnéj zmianie, o ile takowe przez strony przedłożone zostały, będące zupełnie znajome w kasach poborowych; równie téż samo przez się rozumié się, iż prowizyje od obligacyj pożyczki narodowéj, opiewających na gminy, zakłady, korporacyje, kościoły, plebanije, szkoły etc. jako téż znajdujących się w zachowaniu sądowém, także i nadal we wszystkich urzędach poborowych jak dotychczas wypłacone będą.

W skutek postanowień rzeczonych ustęp I. Obwieszczenia Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Lipca 1854 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 184*) częściowo zmienionym zostaje.

Baron **Bruck** m. p.

Formularz recepisu urzędowego.

Recepis urzędowy Nr.

(zgodny z numerem bieżącym, mającym być zamieszczonym na podanéj partyi kuponów).

Na podane w niż podpisanéj c. k. kasie kredytowéj zł. kr.
(kwota w cyfrach i słowach) w . . . . — —
(liczba sztuk w słowach) kuponach pożyczki narodowéj, które za wykazaniem i zwróceniem tego certyfikatu kasie, wypłacone będą w monecie brzęczącéj w ciągu dni *trzydziestu* od *dziś*, pod tym warunkiem, iż podane efekta znalezione będą w porządku należytym.

Certyfikat ten ważnym jest tylko na ciąg miesięcy *trzech.*

. . . . . d. . . . .

Uwaga. Strony dobrze certyfikat rzeczony zachować winny, albowiem realizacyja efektów do wypłaty podanych tylko za wykazaniem onegoż nastąpić może.

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XXXV, Nr. 189, Strona 514.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 28. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVIII.

Wydany i rozesłany dnia 28. Maja 1859.

67.

Kaiserliche Verordnung vom 28. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 67, ausgegeben am 30. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit bezüglich der Besteuerung des Einkommens an Zinsen von Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen eine Aenderung in den bisherigen dießfälligen Bestimmungen festgesetzt wird.

Ich finde mich nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes veranlaßt, im Nachhange zu Meinem Patente vom 3. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 141 *), über die Ausschreibung der directen Steuern für das Verwaltungsjahr 1859, zu bestimmen, daß fortan nach dem 30. April 1859 von den fällig werdenden Zinsen von Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen, mit Ausnahme derjenigen, die aus Anlehen herrühren, bei deren Aufnahme die Steuerbefreiung zugesichert wurde, die Einkommensteuer nicht mehr auf Grundlage von Bekenntnissen, sondern gleich unmittelbar durch die zur Auszahlung dieser Zinsen berufenen landesfürstlichen Cassen, mit dem für die dritte Classe des Einkommens festgesetzten Procente, ohne Rücksicht auf die Eigenschaft des Besitzers und die Höhe des Zinsbetrages zu bemessen und in Abzug zu bringen ist.

Ein Landes- oder Communalzuschlag zu dieser gleich unmittelbar in Abzug kommenden Steuer hat jedoch nicht einzutreten.

In soferne von den bezeichneten Zinsen die Steuer auf Grundlage von Bekenntnissen bereits für das ganze Jahr 1859 vorgeschrieben sein sollte, so ist über Anlangen der Steuerpflichtigen die dießfällige Steuervorschreibung zu berichtigen und der davon vielleicht auch schon für den zweiten Semester 1859 eingezahlte Steuerbetrag sammt Zuschlägen zurück zu vergüten.

Mein Minister der Finanzen und Mein Minister des Innern sind mit dem Vollzuge dieser Verordnung beauftragt.

Wien den 28. April 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXV. Stück, Nr. 141, Seite 389.

67.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 28. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 67, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa,

zmieniające dotychczasowe postanowienia względem opodatkowania dochodu w prowizyach z obligacyj rządowych, publicznych funduszowych i stanowych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu spowodowanym się widzę, w dodatku do Mego Patentu z dnia 3. Września 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr 141 *), o rozpisaniu podatków bezpośrednich na rok administracyjny 1859, postanowić, iż na przyszłość od przypadających do wypłaty już po dniu 30. Kwietnia 1859 prowizyj z obligacyj rządowych, publicznych funduszowych i stanowych, wyjąwszy obligacye z pożyczki pochodzące, przy któréj zaciągnieniu uwolnienie od podatku zapewnioném zostało, podatek dochodowy już nie na podstawie zeznań, lecz zaraz wprost przez kasy Cesarskie do wypłaty tych prowizyj powołane, w ustanowionym dla trzeciéj klasy dochodu procencie, bez względu na własność posiadacza i wysokość kwoty prowizyi ma być wymierzonym i potrąconym.

Dodatek krajowy lub kommunalny do tego zaraz bezpośrednio potrąconym być mającego podatku nie ma atoli mieć zastósowania.

O ileby od oznaczonych prowizyj podatek na podstawie zeznań już na cały rok 1859 miał być przepisany, na żądanie podatkujących dotyczące przepisanie podatków ma być sprostowane, i oraz kwota podatków, któraby może już i za drugie półrocze 1859 była wypłacona, wraz z dodatkami nazad zwróconą.

Mój Minister Skarbu i Mój Minister Spraw Wewnętrznych polecone sobie mają wykonanie tegoż rozporządzenia.

Wiédeń dnia 28. Kwietnia 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p.
Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XXXV, Nr. 141, Stronica 389.

68.

Kaiserliche Verordnung vom 29. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 68, ausgegeben am 30. April 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches

die Anordnung eines Anlehens von zweihundert Millionen Gulden österreichischer Währung und die Ermächtigung der privilegirten österreichischen Nationalbank, Noten zu fünf Gulden zu emittiren, betreffend.

Ich habe Mich nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes bestimmt gefunden, zur Deckung des unter den gegenwärtigen Verhältnissen nothwendig gewordenen außerordentlichen Aufwandes ein Anlehen von Zweihundert Millionen Gulden österreichischer Währung in fünfpercentigen Staats-Schuldverschreibungen anzuordnen.

Da die Begebung desselben unter den bestehenden Zeitverhältnissen nicht angemessen erscheint, so ermächtgte Ich Meinen Finanzminister nach Maßgabe des eintretenden Bedürfnisses die Belehnung der Staats-Schuldverschreibungen des gedachten Anlehens mit Zwei Drittheilen des Nominalwerthes bei der k. k. privilegirten österreichischen Nationalbank einzuleiten, indem Ich zugleich die Nationalbank ermächtige, zu diesem Zwecke Noten zu fünf Gulden österreichischer Währung hinauszugeben.

Da diese Noten zu fünf Gulden in den zu übergebenden Staats-Schuldverschreibungen ebenso, wie die Noten zu Einem Gulden in den, der Nationalbank überlassenen Staatsgütern ihre gesonderte Bedeckung finden, und für die Noten zu Eintausend Gulden, Einhundert Gulden und Zehn Gulden österreichischer Währung, die mit Meiner Verordnung vom 30. August 1858 vorgeschriebene Bedeckung aufrecht bleibt, so sollen auch die Noten zu fünf Gulden gleich allen Noten der privilegirten österreichischen Nationalbank, die im §. 4 Meiner Verordnung vom 30. August 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 131 *), ausgesprochenen Privilegien und Begünstigungen genießen, und in allen Beziehungen den Noten zu Eintausend Gulden, Einhundert Gulden, Zehn Gulden und Einem Gulden gleichgehalten werden.

Wien den 29. April 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 131, Seite 372.

68.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 29. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 68, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące zarządzenia pożyczki o dwustu milionach złotych w walucie austryackiéj, oraz upoważniające uprzywilejowany austryacki bank narodowy do wydania banknotów na pięć złotych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu postanowiłem dla pokrycia potrzebnych w niniejszych stósunkach nadzwyczajnych nakładów zarządzić pożyczkę dwustu milionów złotych waluty austryackiéj w pięćprocentowych zapisach długu.

Ponieważ zaś w niniejszym stanie rzeczy wydanie onéjże nie jest stósowném, przeto upoważniam Mego Ministra Skarbu w miarę zachodzącéj potrzeby do spowodowania, by na zapisy długu Stanu rzeczonéj pożyczki c. k. uprzywilejowany austryacki bank narodowy zaliczył dwie trzecie części nominalnéj wartości, końcem czego upoważniam oraz bank narodowy do wydania banknotów na pięć złotych waluty austryackiéj.

Ponieważ banknoty na pięć złotych w obligacyach rządowych wspomnionych tak jak noty na jeden złoty w dobrach rządowych bankowi narodowemu przekazanych odrębnie pokrycie swe znajdują, a dla banknotów na tysiąc złotych, sto złotych i dziesięć złotych waluty austryackiéj przepisane Mojém rozporządzeniem z dnia 30. Sierpnia 1858 pokrycie nietkniętém zostaje, przeto téż i noty na pięć złotych podobnie jak wszystkie noty uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego używać mają przywilejów i uwzględnień, wyrzeczonych w §. 4. Mojego rozporządzenia z dnia 30. Sierpnia 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 131 *), i pod wszelkim względem na równi być mają z banknotami na tysiąc złotych, sto złotych, dziesięć złotych i jeden złoty.

Wiédeń dnia 29. Kwietnia 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXII, Nr. 131, Strona 372.

69.

Finanzministerial-Erlaß vom 29. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 69, ausgegeben am 30. April 1859),

die zeitweilige Enthebung der privilegirten österreichischen Nationalbank von der Verpflichtung, ihre Noten bar einzulösen, betreffend.

Mit Rücksicht auf die gegenwärtigen kriegerischen Zeitverhältnisse haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 11. April 1859 die privilegirte österreichische Nationalbank von der, im §. 2 der Allerhöchsten kaiserlichen Verordnung vom 30. August 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 131) auferlegten Verpflichtung, ihre, auf östereichische Währung lautenden Noten, auf Verlangen der Inhaber bei ihrer Hauptcasse in Wien jederzeit gegen vollwerthige Silbermünzen bar einzulösen, zeitweilig zu entheben geruht.

Freiherr von **Bruck** m. p.

70.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. April 1859

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 70, ausgegeben am 30. April 1859),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Einhebung der Zölle und einiger Zoll-Nebengebühren in Silbermünze oder in verfallenen Coupons des Nationalanlehens.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 11. April 1859 wird angeordnet, daß die Ein-, Aus- und Durchfuhrzölle, dann das Waggeld, Siegelgeld und das Zettelgeld, ausschließend in Silbermünze oder in verfallenen Coupons des Nationalanlehens eingehoben werden.

Hiedurch werden die Erlässe vom 23. September und 30. December 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, vom Jahre 1858, Nr. 161*) und vom Jahre 1859, Nr. 5**), womit die Annahme der auf österreichische Währung oder auf Conventionsmünze lautenden Banknoten zur Zahlung dieser Gebühren gestattet wurde, für das ganze Reich außer Wirksamkeit gesetzt.

Als Zahlung in Silbermünze wird nur eine solche angesehen, welche in jenen Silbermünzsorten geleistet wird, die nach dem, der Finanzministerial-Verordnung vom 12. August 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 119 ***) beigefügten Verzeichnisse unter litt. A und B als gesetzliche Münzsorten im Reiche gelten.

Zahlungen in den unter litt. C dieses Verzeichnisses aufgeführten Scheidemünzen dürfen nur zur nothwendigen Ausgleichung von Resten unter fünfundzwanzig Neukreuzern angenommen werden.

Diese Bestimmung tritt mit dem Tage in Wirksamkeit, an welchem die bezügliche Weisung den Zollämtern zugekommen ist.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung XXXVIII. Stück, Nr. 161, Seite 434.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 5, Seite 5.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 119, Seite 354.

69.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 69, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

o doczasowém uwolnieniu uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego od obowiązku wymieniania w gotówce banknotów jego.

Ze względu na obecne stósunki wojenne raczył Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 11. Kwietnia 1859 uwolnić doczasowo uprzywilejowany austryacki bank narodowy od nałożonego §. 2 Najwyższego Cesarskiego rozporządzenia z dnia 30. Sierpnia 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 131) obowiązku wymieniania opiewających na walutę austryacką banknotów jego w każdéj chwili na monety srebrne pełnéj wartości w głównéj jego kasie w Wiédniu, gdyby tego posiadacze żądali.

Baron **Bruck** m. p.

70.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 70, wydana dnia 30. Kwietnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące pobierania ceł i niektórych należytości celnych ubocznych w monecie srebrnéj albo w zapadłych kuponach pożyczki narodowéj.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 11. Kwietnia 1859 rozporządza się, iż cła wchodowe, wychodowe i przechodowe, tudzież opłata wagowa, pieczęciowa i cedułkowa, wyłącznie pobierane być mają w monecie srebrnéj lub w zapadłych kuponach pożyczki narodowéj.

Przeto rozrządzenia z dnia 23. Sierpnia i 30. Grudnia 1858 (Dziennik Praw Państwa z roku 1858 Nr. 161 *), tudzież z roku 1859 Nr. 5 **), mocą których do wypłaty należytości tych pozwolone było przyjęcie banknotów na walutę austryacką lub monetę konwencyjną opiewających, tracą w całém Państwie moc swą.

Jako wypłata w monecie srebrnéj ta tylko ma być uważaną, która uiszczoną będzie w takich gatunkach monety srebrnéj, które wedle załączonego do rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Sierpnia 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 119 ***) spisu pod lit. *A* i *B* uchodzą jako prawne monety srebrne w Państwie.

Wypłaty w monetach zdawkowych, wymienionych pod lit. *C* spisu onego nie mogą być przyjętemi jak tylko do potrzebnego wyrównania reszt niżéj dwudziestu pięciu nowych krajcarów.

Postanowienie niniejsze wejdzie w życie z dniem, w którym dotyczące polecenie urzędom celnym nadesłaném będzie.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXVIII, Nr. 161, Stronica 434.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część I, Nr. 5, Stronica 5.

***) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 119, Stronica 354.

69.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 69, wydany dnia 30. Kwietnia 1859.)

[illegible]

Ze względu [illegible] C. K. Apostolskiej Mości Najwyższego Postanowienia z dnia 12. Kwietnia 1859 [illegible] (Dziennik Praw Państwa [illegible]) [illegible] dnia, gdzie [illegible].

Baron Bruck m. p.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVII, Nr. 70, wydany dnia 30. Kwietnia 1859.)

[illegible]

[illegible]

Z mocy Najwyższego Postanowienia z dnia 11. Kwietnia 1859 [illegible] pieniężnych i [illegible], [illegible] w [illegible].

[illegible] z dnia 27. [illegible] 1858 (Dziennik Praw Państwa z roku 1858 Nr. 187 [illegible]) [illegible] do wypłaty [illegible] na [illegible] wszystkie [illegible], które w całem Państwie [illegible].

Jako wypłata [illegible] ma [illegible], w takiej [illegible] do rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Sierpnia 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 110 [illegible]) [illegible] w Państwie.

Wypłaty w monetach [illegible] nie mogą być przyjęte [illegible] dłużnego [illegible].

Postanowienie niniejsze wchodzi w życie z dniem, w którym [illegible] urzędom [illegible] będzie.

Baron Bruck m. p.

[illegible] Dziennik [illegible], Rok 1858, [illegible] Część XXXVIII, Nr. 187, Stronica [illegible].
[illegible] Tamże, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część [illegible].
[illegible] Tamże, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XXIX, Nr. 110, Stronica [illegible].

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIX.

Wydany i rozesłany dnia 29. Maja 1859.

71.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, der Finanzen und des Handels, dann des Armee-Ober-Commando vom 27. April 1859,

wirksam für Tirol und Vorarlberg,

wodurch das, mit Ministerialverordnung vom 8. December 1855, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 213, vorgeschriebene Verfahren bei Grundeinlösungen für Staats-Eisenbahnbauten auch auf andere im Wege der Expropriation für öffentliche Zwecke vorzunehmende Grundeinlösungen ausgedehnt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIX. Stück, Nr. 71, ausgegeben am 4. Mai 1859.

72.

Verordnung des Finanzministeriums vom 1. Mai 1859,

giltig für Ungarn,

womit die Berghauptmannschaft von Schmöllnitz nach Kaschau überstellt, und die Bergcommissariate in Göllnitz, Iglo und Rosenau aufgehoben werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIX. Stück, Nr. 72, ausgegeben am 4. Mai 1859.

73.

Verordnung des Handelsministeriums vom 3. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIX. Stück, Nr. 73, ausgegeben am 4. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer,

in Betreff der Beschränkung der Haftung für Fahrpost-Sendungen.

Aus Anlaß des Kriegszustandes wird die, im §. 32 der Fahrpostordnung vom Jahre 1838 (Justiz-Gesetzsammlung Nr. 280; Politische Gesetzsammlung vom Jahre 1838, Band 66, Nr. 106, Seite 332 u. ff.) ausgesprochene unbedingte Haftung der Postanstalt für den, durch verübte Gewalt oder durch ein zufälliges Ereigniß herbeigeführten Verlust, Abgang oder Beschädigung von Fahrpost-Sendungen, in Bezug auf solche Sendungen, welche nach Triest und Istrien, nach dem kroatischen Litorale, Dalmatien und dem lombardisch-venetianischen Königreiche bestimmt sind, oder in diesen Ländern zur Aufgabe kommen, bis auf Weiteres in der Art beschränkt, das der durch Kriegsereignisse verursachte Schaden von der Haftung ausgeschlossen bleibt.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

71.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu i Handlu, tudzież Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 27. Kwietnia 1859,

obowiązujące w Tyrolu i Vorarlbergu,

mocą którego rozciągnioném zostaje przepisane w rozporządzeniu Ministeryalném z dnia 8. Grudnia 1855, Dziennik Praw Państwa Nr. 213, postępowanie przy zakupnach gruntu dla budowy kolej żelaznych rządowych także i na inne w drodze expropryacyi dla celów publicznych mające być przeprowadzone zakupna gruntowe.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIX, Nr. 71, wydaną dnia 4. Maja 1859.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Maja 1859,

obowiązujące we Węgrzech,

którém przeniesione zostaje starostwo górnicze z Schmöllnitzu do Koszyc, znosząc komisaryaty górnicze w Göllnicu, Igló i Rosenawie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIX, Nr. 72, wydaną dnia 4. Maja 1859.

73.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 3. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIX, Nr. 73, wydana dnia 4. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące ograniczenia odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowéj.

Z powodu stanu wojennego wyrzeczona w §. 32 regulaminu poczty wozowéj z roku 1838 (zbiór ustaw sądowych Nr. 280; polityczny zbiór ustaw z roku 1838, tom 66, Nr. 106, stronica 322 i nast.) bezwarunkowa odpowiedzialność zakładu pocztowego za sprowadzoną przez popełnienie gwałtu lub téż przypadkowe zdarzenie stratę, brak lub uszkodzenie przesyłek poczty wozowéj, co się tyczy takich przesyłek, które przeznaczone są do Tryestu i Istryi, do Pobrzeża Kroackiego, Dalmacyi i Królestwa Lombardzko-Weneckiego, lub które do tychże Krajów podane są, aż do dalszego postanowienia w ten sposób ograniczoną zostaje, iż szkoda w skutek wypadków wojennych zrządzona, wyłączoną jest od odpowiedzialności.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. Mai 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XX.

Wydany i rozesłany dnia 30. Maja 1859.

74.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XX. Stück, Nr. 74, ausgegeben am 6. Mai 1859),

wirksam für alle Kronländer,

die Modalitäten in der Durchführung der Allerhöchsten Verordnung vom 28. April 1859 betreffend.

Zur Durchführung der Allerhöchsten kaiserlichen Verordnung vom 28. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 67*), welche die Entrichtung der Einkommensteuer von Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen mittelst Abzugs an den Zinsen vorschreibt, werden nachfolgende Bestimmungen zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

1. Dem fünfpercentigen Abzuge an den Zinsen unterliegen alle, wie immer Namen habende Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen, sie mögen in Papiergeld oder in klingender Münze verzinset werden.

Hievon sind nur die Wiener-Banco-, dann die Banco-Lotto-, endlich die Mailänder- und die ungarischen Hofkammer-Obligationen ausgenommen, da ihnen die Steuerbefreiung schon ursprünglich zugesichert wurde.

2. Der fünfpercentige Abzug an den Zinsen geschieht bei den auf österreichische Währung lautenden Obligationen mit dem 20. Theile (d. i. 5 Kreuzer vom Gulden), bei den ursprünglich oder durch Umrechnung der Wiener Währung in Conventions-Münze zu bezahlenden Zinsen in der Art, daß der Betrag, welcher mit einem fünfpercentigen Zuschlage in österreichischer Währung zu entrichten gewesen wäre, nunmehr ohne diesen Zuschlag in österreichischer Währung entrichtet wird. Daher erhält der Gläubiger z. B. für einen Zinsenbetrag von 25 Gulden Conventions-Münze, 25 Gulden österreichische Währung; für 12 Gulden 30 Kreuzer Conventions-Münze, 12 Gulden 50 Kreuzer österreichische Währung; für 1 Gulden 15 Kreuzer Conventions-Münze, 1 Gulden 25 Kreuzer österreichische Währung.

3. Diejenige Partei, welche das Einkommen von den Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen für das Verwaltungsjahr 1859 fatirt und die davon bemessene Einkommensteuer bereits vollständig bezahlt hat, erhält den Betrag, welcher ihr

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 67, Seite 215.

74.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XX, Nr. 74, wydana dnia 6. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące modalności w przeprowadzeniu Najwyższego rozporządzenia z dnia 28. Kwietnia 1859.

Celem przeprowadzenia Najwyższego Cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. Kwietnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 67 *), którém przepisaną jest opłata podatku dochodowego od obligacyj rządowych i publicznych funduszowych za pomocą potrącenia w prowizyach, podaje się następujące postanowienia do powszechnéj wiadomości.

1. Pięćprocentowemu strąceniu prowizyj ulegają wszelkie jak bądź nazywające się obligacye rządowe i publiczne funduszowe, bez różnicy, czy one prowizye przynoszą w piéniądzach papiérowych, lub też w monecie brzęczącéj.

Od tego wyjętemi są tylko obligacye bankowe wiédeńskie, tudzież bankowe loteryjne, nakoniec obligacye kamery nadwornéj medyolańskie i węgierskie, gdyż tym pierwotne już uwolnienie od podatku zapewniono.

2. Przy obligacyach na austryacką walutę opiewających, wynosi pięćprocentowe strącenie prowizyj 20tą część (tojest 5 krajcarów od złotego); przy prowizyach pierwotnie lub przez obliczenie waluty wiédeńskiéj w monecie konwencyjnéj spłaconemi być mających strącenie w ten sposób odbywać się będzie, iż kwota, którąby *z pięćprocentowym dodatkiem w walucie austryackiéj* opłacona być miała, odtąd *bez* tego dodatku w walucie austryackiéj opłacaną będzie. Wierzyciel otrzyma więc np. zamiast prowizyi o 25 złotych monety konwencyjnéj, 25 złotych waluty austryackiéj; zamiast 12 złotych 30 krajcarów monety konwencyjnéj, 12 złotych 50 krajcarów waluty austryackiéj; zamiast 1 złoty 15 krajcarów monety konwencyjnéj, 1 złoty 25 krajcarów waluty austryackiéj.

3. Strona, która zeznała dochód od obligacyj rządowych i publicznych funduszowych na rok administracyjny 1859 i wymierzony od nich podatek dochodowy *już zupełnie zapłaciła*, otrzyma nazad kwotę, która jéj od prowizyj odcią-

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Część XVIII, Nr. 67, Stronica 215.

von den Zinsen abgezogen wurde, in soweit wieder zurück, als er nicht die Hälfte der für Zinsen aus solchen Obligationen bezahlten Einkommensteuer übersteigt.

4. Um den, im §. 3 erwähnten Betrag zurück zu erlangen, hat die Partei von der Casse, welche die Zinsen bezahlt, eine Empfangsbestätigung über die durch Abzug bezahlte Einkommensteuer zu begehren.

5. Diese Empfangsbestätigung ist dem Amte, bei welchem die Einkommenfassion überreicht worden ist, zu übergeben und daselbst ist auch der, in Handen der Partei ohnehin befindliche Zahlungsauftrag vorzuweisen, damit der ihr gebührende Rückvergütungsbetrag liquidirt werde. Der von jenem Amte liquidirte Betrag ist dort zu erheben, wo die Einkommensteuer bezahlt wurde.

6. Mit dem, als rückzuvergütende Einkommensteuer liquidirten Betrage erhält die Partei auch den an Zuschlägen bezahlten verhältnißmäßigen Antheil zurück.

7. Wenn die, in verschiedenen Terminen fälligen Zinsen von der Partei in verschiedenen Terminen erhoben werden; so steht ihr frei, die Rückvergütung des von den Zinsen abgezogenen Betrages und des entsprechenden Antheiles an den Zuschlägen, entweder von Fall zu Fall oder auf Ein Mal anzusprechen.

8. Denjenigen Parteien, welche ihr Einkommen von Staats- und öffentlichen Fondsobligationen zwar fatirt, aber die davon bemessene Einkommensteuer noch nicht vollständig berichtiget haben, wird der, bei Erhebung der Zinsen abgezogene Betrag nicht baar vergütet, sondern von ihrer, für das Verwaltungsjahr 1859, bemessenen Steuerschuldigkeit in soweit abgeschrieben, als er nicht die Hälfte der für Zinsen auf solche Obligationen bemessenen Einkommensteuer überschreitet. Wäre aber der abgeschriebene Betrag der Steuerschuldigkeit etwa geringer, als der von den Zinsen abgezogene Betrag; so ist in einem solchen Falle die Differenz baar zu vergüten.

9. In den, im §. 8 erwähnten Fällen hat die Partei sich in ähnlicher Weise zu benehmen, wie sie in den §. 4, 5 und 7 vorgeschrieben ist.

10. Die Allerhöchste kaiserliche Verordnung vom 28. April 1859, hat auf Zinsen, welche vor dem 1. Mai 1859 erhoben werden konnten, keine Anwendung.

11. Für die Behandlung der Zinsen von Partial-Hypothekar- und von 3percentigen Centralcasse-Anweisungen hat der vorliegende Erlaß nicht zu gelten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

gnioną była *o tyle*, o ile nie przewyższa połowy *podatku dochodowego zapłaconego od prowizyj z takowych obligacyj.*

4. By nazad otrzymać kwotę w §. 3. wspomnioną, żądać powinna strona od kasy, wypłacającéj prowizye, potwierdzenia, iż odebrała podatek dochodowy przez strącenie zapłacony.

5. Potwierdzenie to odbioru przedłożone być ma urzędowi, do którego zeznanie dochodu podaném zostało, gdzie też wykazany być winien nakaz zapłaty, bez tego już w ręku strony się znajdujący, ażeby przynależna kwota zwrotu likwidowaną była. Likwidowana przez urząd ten kwota, tam ma być podniesioną, gdzie podatek od dochodów został zapłacony.

6. Wraz z likwidowaną jako zwrotny *podatek dochodowy* kwotą otrzyma strona nazad także część stósowną, w *dodatkach* zapłaconą.

7. Gdyby prowizye, w *różnych terminach* przypadające, przez stronę w różnych terminach były podniesione; wówczas wolno jéj żądać zwrotu strąconéj od prowizyj kwoty i odpowiedniéj w dodatkach części, albo od *przypadku* do *przypadku* albo naraz.

8. Stronom, które dochód swój od obligacyj rządowych tudzież publicznych funduszowych wprawdzie zeznały, lecz wymierzonego od nich podatku dochodowego *zupełnie jeszcze nie spłaciły*, kwota przy podniesieniu prowizyj strącona, *nie będzie w gotówce zwrócona*, lecz od ich obowiązku podatkowego, na rok administracyjny 1859 wymierzonego *o tyle* odpisany, o ile nie przewyższa połowy podatku dochodowego, od prowizyj z takowych obligacyj wymierzonego. Gdyby zaś odpisana kwota powinności podatkowéj mniejszą była, niż kwota od prowizyj strącona; wówczas różnica w gotówce ma być powrócona.

9. W przypadkach w §. 8. wspomnionych, strona w ten sam sposób postępować winna, jak w §§. 4, 5 i 7 przepisaném jest.

10. Najwyższe Cesarskie Rozporządzenie z dnia 28. Kwietnia 1859 nie ma zastósowania do prowizyj, któreby przed 1. Maja 1859 podniesione być mogły.

11. Niniejsze rozrządzenie nie dotyczy traktowania prowizyj od asygnatów parcyalnych hipotecznych i 3procentowych kasy centralnéj.

Baron **Bruck** m. p.

75.

Verordnung des Handelsministeriums vom 4. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XX. Stück, Nr. 75, ausgegeben am 6. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer,

mit einer Erläuterung der Verordnung vom 3. Mai 1859, Nr. 73 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Betreff der Haftung für Fahrpost-Sendungen.

Die im Reichs-Gesetz-Blatte, Stück XIX., Nr. 73, enthaltene Verordnung vom 3. Mai 1859*), in Betreff der Haftung für Fahrpost-Sendungen wird dahin erläutert, daß die darin erwähnte Ausschließung des Schadens durch Kriegsereignisse von der Haftung der Postanstalt sich nur auf solche Sendungen bezieht, welche auf Seelinien befördert werden müssen.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XIX. Stück, Nr. 73, Seite 219.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 4. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XX, Nr. 75, wydana dnia 6. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

w objaśnieniu rozporządzenia z dnia 3. Maja 1859 Nr. 73 Dziennika Praw Państwa, względem odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowéj.

Zawarte w Dzienniku Praw Państwa, Część XIX, Nr. 73*) rozporządzenie z dnia 3. Maja 1859 względem odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowéj w ten sposób objaśnioném zostaje, iż wspomnione tamże wyłączenie szkody przez wypadki wojenne od odpowiedzialności zakładu pocztowego odnosić się ma do tych tylko przesyłek, które liniami morskiemi iść muszą.

Kawaler **Toggenburg** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XIX, Nr. 73, Stronica 219.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 4. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XX. Nr. 75, wydany dnia 8. Maja 1859)

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

w objaśnieniu rozporządzenia z dnia 2. Maja 1859 Nr. 73 Dziennika Praw Państwa, względem odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowej.

Zawarte w Dzienniku Praw Państwa, Część XIX. Nr. 73*) rozporządzenie z dnia 2. Maja 1859 względem odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowej w ten sposób objaśnionem zostaje, iż wspomnione tamże wyłączenie zakładu przez wypadki wojenne od odpowiedzialności zakładu pocztowego, odnosić się ma do tych tylko przesyłek, które liniami morskiemi iść muszą.

Ritter Toggenburg m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Część XIX, Nr. 73, Stronica 210.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXI.

Wydany i rozesłany dnia 3. Czerwca 1859.

76.

Erlaß der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, des Handels, der Finanzen und des Armee-Ober-Commando vom 11. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 76, ausgegeben am 1.. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer,

womit Anordnungen über Schiffahrts- und andere Verkehrs-Verhältnisse während der Kriegszeit kundgemacht werden.

Aus Anlaß des mit Frankreich und Sardinien ausgebrochenen Krieges werden hiemit, in Folge Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 11. Mai 1859, folgende Anordnungen bekannt gemacht, nach welchen sich sowohl sämmtliche k. k. Civil- und Militärbehörden, als auch alle k. k. österreichischen Unterthanen zu richten haben:

§. 1.

Mit Bezug auf die Declaration der am Pariser Congresse vertretenen Mächte vom 16. April 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1856, Nr. 69*), womit besondere Bestimmungen über das Seerecht in Kriegszeiten vertragsmäßig festgesetzt worden sind, wird hiermit den k. k. Militär- und Civilbehörden die strenge Beobachtung dieser in der Anlage neuerdings kundgemachten Bestimmungen zur Pflicht gemacht.

Insbesondere wird den österreichischen Handelsschiffen die Kaperei unbedingt untersagt. Auch ist allen österreichischen Unterthanen jede Theilnahme an der Führung, Bemannung oder Ausrüstung von Kapern unter was immer für einer Flagge verboten.

Wer gegen diese Verbote handelt, unterliegt den durch die österreichischen Strafgesetze für den Raub bestehenden Bestimmungen.

§. 2.

Den französischen und sardinischen Kauffahrteischiffen, welche sich gegenwärtig in österreichischen Häfen befinden, wird in der Erwartung eines reciproken Vorganges von Seite ihrer Regierungen gestattet, ihre Ladungen förderſamst einzunehmen und ungehindert ins Ausland abzugehen, vorausgesetzt, daß sie keine Kriegs-Contrebande oder überhaupt verbotene Gegenstände an Bord führen.

Ueber die Behandlung der etwa später vorkommenden feindlichen Kauffahrteischiffe, wird die Bestimmung einstweilen vorbehalten.

§. 3.

Während die kaiserlich-österreichische Regierung ihre sämmtlichen Handelshäfen für die Kauffahrteischiffe neutraler Nationen zum Behufe des erlaubten Verkehres mit dem

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XIX. Stück, Nr. 74, Seite 163.

76.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu, Skarbu i Nadkomendy Wojskowéj z dnia 11. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Częśé XXI, Nr. 76, wydana dnia 13. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego obwieszczają się zarządzenia względem stósunków żeglugi i innego obrotu podczas wojny.

Z powodu wytoczonéj z Francyą i Sardynią wojny obwieszczają się niniejszém w skutek Najwyższéj Uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 11. Maja 1859 następujące zarządzenia, wedle których stósować się mają nietylko wszystkie c. k. władze cywilne i wojskowe, lecz téż i wszyscy c. k. poddani austryaccy:

§. 1.

Odnośnie do deklaracyi Mocarstw, na Paryzkim kongresie reprezentowanych, z dnia 16. Kwietnia 1856 (Dziennik Praw Państwa z roku 1856, Nr. 69 *), którą ustanowione zostały osobne traktatowe postanowienia o prawie morskiém podczas wojny, wkłada się niniejszém na c. k. władze wojskowe i cywilne obowiązek ścisłego zachowania postanowień powtórnie w załączeniu obwieszczonych.

Mianowicie bezwzględnie zakazuje się korsarstwo austryackim okrętom handlowym. Podobnież zakazanym jest wszystkim poddanym austryackim wszelki udział w prowadzeniu, zaopatrzeniu w ludzi lub wyekwipowaniu okrętów korsarskich pod jakąkolwiekbądź banderą.

Kto przeciw tym zakazom występuje, podlegać będzie postanowieniom przeciw rabunkowi w austryackich ustawach karnych wyrzeczonym.

§. 2.

Okrętom kupieckim tak francuzkim jak sardyńskim, znajdującym się obecnie w portach austryackich, dozwoloném będzie w suppozycyi wzajemnego postępowania ze strony ich Rządów, ładunki swe jak najrychléj na okręt przenieść i bezprzeszkodnie za granice wywieść, jeżeli nie prowadzą żadnéj kontrabandy wojennéj lub ogólnie przedmiotów zakazanych.

Co się tyczy traktowania późniéj zachodzących nieprzyjacielskich okrętów kupieckich, zastrzega się to tymczasowo dalszemu postanowieniu.

§. 3.

Lubo Rząd Cesarsko-Austryacki wszystkie swe porty handlowe podczas wojny otwartemi zostawia okrętom kupieckim narodów neutralnych dla pozwolone-

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział piérwszy, Część XIX, Nr. 74, Stronica 163.

Auslande während der Dauer dieses Krieges offen läßt, kann sie jedoch keine Verantwortlichkeit auf sich nehmen, für allen Schaden und Verlust, den solche Schiffe durch die eigenen oder fremden Kriegsoperationen erleiden könnten.

§. 4.

Den österreichischen Handelsschiffen ist der Verkehr mit den feindlichen Häfen verboten.

Andere Fahrten in das Ausland mit allen Gegenständen, deren Ausfuhr nicht untersagt ist, und im Auslande zwischen den neutralen Häfen, sowie die Fahrten zwischen den österreichischen Häfen unter einander, bleiben den österreichischen Handelsschiffen auf ihre eigene Gefahr gestattet.

§. 5.

Es ist den Handelsschiffen überhaupt verboten, folgende Gegenstände aus den österreichischen Häfen ohne Unterschied zur See nach was immer für einer Bestimmung auszuführen:

a) Geschütze, Waffen und Waffenbestandtheile aller Art;

b) Blei, Schwefel, Pulver, Salpeter, Chilisalpeter, Zündhütchen, Kugeln und sonstige Kriegsmunition;

c) Militär-Ausrüstungsgegenstände aller Art,

d) Pferde und Maulthiere.

Die hier aufgeführten Gegenstände können durch Handelsschiffe unter allen Umständen und auch zwischen österreichischen Häfen nur im Auftrage der k. k. Militärbehörden verfrachtet werden.

§. 6.

Es ist ferner den Handelsschiffen verboten, Schiffsausrüstungs-Gegenstände, als Segeltuch, Takelwerk, Anker, Ketten, Schiffahrtsmaschinen und deren Bestandtheile, dann Steinkohlen, endlich Schiffbauholz und folgende Proviantgegenstände, nämlich: Schlacht- und Stechvieh; — rohes und zubereitetes Fleisch; — aus den österreichischen Seehäfen ohne Unterschied ins Ausland zu führen. Deßgleichen dürfen Schiffe, und Fahrzeuge aller Art nicht ins Ausland gebracht werden.

In besonderen Fällen sind die Gouvernementschefs ermächtiget, die Ausfuhr solcher Gegenstände nach gewissen Bestimmungsorten gegen Sicherstellung für das Anlangen an denselben mit eigenen Legitimationsscheinen zu gestatten.

Zwischen den österreichischen Häfen unter einander ist die Verfrachtung dieser Gegenstände bis auf Weiteres erlaubt.

§. 7.

Die k. k. österreichischen Gesandschaften und Consulate in den neutralen Ländern sind aufgefordert, den österreichischen Schiffsführern und allen österreichischen Unterthanen den durch die völkerrechtlichen Principien und Tractate begründeten und je nach den Umständen thunlichen Schutz zu gewähren.

go z zagranicą obrotu, nie może atoli żadnéj na się brać odpowiedzialności za jakąkolwiek szkodę i stratę, jakąby okręty takowe ponieść mogły przez operacye wojenne własne lub obce.

§. 4.

Austryackim okrętom handlowym zakazany jest obrót z portami nieprzyjacielskiemi.

Inne jazdy za granicę z wszelkiemi przedmiotami, których wywóz nie jest zakazanym, a za granicą między portami neutralnemi, równie jak jazdy między austryackiemi portami, dozwolone są austryackim okrętom handlowym na własne ich niebezpieczeństwo.

§. 5.

Zakazaném jest w ogólności okrętom handlowym, wywozić następujące przedmioty z portów austryackich bez różnicy morzem z jakiémbądź przeznaczeniem:

a) działa, broń i części broni wszelkiego rodzaju;

b) ołów, siarkę, proch, saletrę, chilisaletrę, pistony, kule i inną amunicyę wojenną;

c) przedmioty ekwipowania wojskowego wszelkiego rodzaju;

d) konie i muły.

Wymienione tu przedmioty nie mogą przez okręty handlowe pod żadnemi okolicznościami, a także i między austryackiemi portami inaczéj na fracht być przyjmowane, jak tylko z nakazu c. k. władz wojskowych.

§. 6.

Daléj zakazaném jest okrętom handlowym wywozić za granicę z portów austryackich bez różnicy przedmioty ekwipowania okrętowego, jako to: płótno żaglowe, liny okrętowe, kotwice, łańcuchy, machiny okrętowe i części onychże, tudzież węgle kamienne, nakoniec budulec okrętowy i następujące przedmioty prowiantowe, jako to: bydło rzeźnicze; — mięso surowe i przyrządzone. Niemniéj téż nie będą za granicę wyprowadzane okręty i statki wszelkiego rodzaju.

W szczególnych przypadkach upoważnieni są szefowie Rządów udzielać za pomocą kart legitymacyjnych pozwolenie do wywozu przedmiotów tych do pewnych miejsc przeznaczenia za ubezpieczeniem nadejścia tamże.

Między portami austryackiemi przyjmowanie tychto przedmiotów na fracht, pozwoloném jest aż do dalszego rozporządzenia.

§. 7.

C. k. austryackie poselstwa i konsulaty w krajach neutralnych polecone sobie mają, austryackim szyperom i wszystkim poddanym austryackim udzielać wszelkiéj wedle okoliczności możliwéj pomocy na zasadach prawa narodowego i traktatach utwierdzonéj.

§. 8.

Allen österreichischen Schiffscapitänen und Schiffsführern und allen österreichischen Unterthanen überhaupt ist es verboten, den feindlichen Kriegsgeschwadern oder Kriegsschiffen, sowie den feindlichen Truppen in was immer für einer Art Unterstützung oder Hilfe zu leisten, sei es durch Zufuhr von Mannschaft, Proviant, Waffen, Munition oder Kriegscontrebande aller Art, sei es durch Mittheilung von Nachrichten, Ueberbringung von Briefen, oder Dienstleistungen ähnlicher Art; dieß aller unter Androhung der durch das Strafgesetz über Verbrechen, Vergehen und Uebertretungen, dann durch die k. k. Militärgesetze und Vorschriften festgestellten Strafen.

§. 9.

Hinsichtlich der Zulassung neutraler Kriegsschiffe in den österreichischen Häfen bleibt es vorläufig bei den Bestimmungen des Kriegsministerial-Erlasses vom 29. Jänner 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt 1850, Nr. 40), dann der Cirkularverordnung des Armee-Ober-Commando vom 9. August 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt 1854, Nr. 205*) und den betreffenden Instructionen.

§. 10.

Französische und sardinische Unterthanen, ohne Rücksicht auf den Stand, dem sie angehören, können sich in Oesterreich während des Krieges so wie bisher ungestört aufhalten, in soferne sie sich bei ruhigem Betriebe ihrer Geschäftsangelegenheiten den bestehenden Gesetzen und Vorschriften gemäß benehmen.

§. 11.

Diese Anordnungen treten mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p
Ritter von **Toggenburg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

In Vertretung Seiner kaiserl. Hoheit des Herrn Chefs des Armee-Ober-Commando:

Freiherr von **Eynatten** m. p., F. M. L.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXIX. Stück, Nr. 213, Seite 607.

§. 8.

Wszystkim austryackim kapitanom okrętów i szyperom, tudzież wszystkim poddanym austryackim ogólnie zakazaném jest, dawać jakiéjkolwiekbądź pomocy nieprzyjacielskim eskadrom lub okrętom wojennym równie jak wojskom nieprzyjacielskim bądźto przez doprowadzenie ludzi, prowiantu, broni, amunicyi lub kontrabandy wojennéj wszelkiego rodzaju, bądź téż przez udzielenie wiadomości, przewożenie listów lub inne jakowe przysługi; a to pod zagrożeniem kar, ustanowionych w ustawie karnéj na zbrodnie, wykroczenia i przestępstwa, niemniéj w c. k. ustawach i przepisach wojskowych.

§. 9.

Co się tyczy przypuszczenia neutralnych okrętów wojennych w austryackich portach znajdują tymczasem zastósowanie postanowienia rozrządzenia Ministerstwa Wojny z dnia 29. Stycznia 1850, (Dziennik Praw Państwa 1850 r. Nr. 40), tudzież rozporządzenia okólnego nadkomendy wojskowéj z dnia 9. Sierpnia 1854 (Dziennik Praw Państwa 1854, Nr. 205*), wraz z instrukcyami dotyczącemi.

§. 10.

Poddani francuzcy i austryaccy, bez względu na stan, do którego należą, mogą zostawać w Austryi podczas wojny jak dotąd bez przeszkody, o ile się przy spokojném zatrudnieniu swojém wedle istniejących ustaw i przepisów zachowują.

§. 11.

Rozporządzenia niniejsze wchodzą w życie z dniem obwieszczenia.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Kawaler de **Toggenburg** m. p. Baron **Bruck** m. p.

W zastępstwie Jego Cesarskiéj Wysokości Pana Szefa nadkomendy wójsk:
Baron **Eynatten** m. p. F. M. P

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie. Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXXIX, Nr. 213, Stronica 607.

Beilage.

Erlaß des Ministeriums des Aeußern vom 3. Mai 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 76, ausgegeben am 13. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer

mit der Declaration der am Friedens-Congresse zu Paris vertretenen Mächte über die Rechte der Neutralen.

Urtext.

Déclaration.

Les Plénipotentaires qui ont signé le Traité de Paris du trente Mars mil hui cent cinquante six, réunis en Conférence, considérant

que le droit maritime, en temps de guerre, a été, pendant longtemps, l'objet de contestations regrettables:

que l'incertitude du droit et des devoirs en pareille matière, donne lieu, entre les neutres et les belligérants, à des divergences d'opinion qui puevent faire naître des difficultés sérieuses et même des conflits;

qu'il y a avantage, par conséquent, a établir une doctrine uniforme sur un point aussi important;

que les Plénipotentaires assemblés au Congrès de Paris ne sauraient mieux répondre aux intentions dont Leurs Gouvernements sonts animés qu'en cherchant à introduire dans les rapports internationaux des principes fixes à cet égard;

dûment autorisés, les susdits Plénipotentaires sont convenus de se concerter sur les moyens d'atteindre ce but et, étant tombés d'accord, ont arrêté la déclaration solennelle ci-après:

1°. La course est et demeure abolie;

Uebersetzung.

Erklärung.

Die Bevollmächtigten, welche den Pariser Vertrag vom dreißigsten März eintausend achthundert sechsundfünfzig unterzeichnet haben, in Erwägung

daß das Seerecht in Kriegszeiten durch lange Zeit der Gegenstand bedauerlicher Streitigkeiten gewesen ist;

daß die Ungewißheit des Rechtes und der Pflichten in dieser Beziehung zu Meinungsverschiedenheiten zwischen den Neutralen und den Kriegführenden Anlaß gibt, aus welchen ernste Schwierigkeiten und selbst Conflicte entstehen könnten;

daß es folglich vortheilhaft ist, eine gleichmäßige Rechtsanschauung in einem so wichtigen Puncte festzustellen;

daß die auf dem Congresse zu Paris versammelten Bevollmächtigten den Absichten, von welchen ihre Regierungen beseelt sind, nicht besser zu entsprechen vermögen, als indem sie in dieser Hinsicht in die völkerrechtlichen Beziehungen feststehende Grundsätze einzuführen trachten;

sind, hierzu mit der gehörigen Vollmacht versehen, übereingekommen, sich über die Mittel zur Erreichung dieses Zweckes zu verständigen, und haben nach erzieltem Einverständnisse folgende feierliche Erklärung erlassen:

1. Die Kaperei ist und bleibt abgeschafft;

Załączenie.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zagran. z d. 3 Maja 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIX, Nr. 76, wydana dnia 6. Maja 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

z deklaracyą Mocarstw, zastąpionych na kongresie pokoju w Paryżu, w przedmiocie praw Neutralnych.

Przekład.

D e k l a r a c y a.

Pełnomocnicy, którzy traktat Paryzki z dnia trzydziestego Marca roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego szóstego podpisali,

zważywszy

iż prawo morskie w czasach wojny przez długi ciąg czasu było przedmiotem sporów nieodżałowanych;

iż niepewność prawa i obowiązków w tym względzie powodem się staje do poróżnienia zdań między Neutralnemi i wojnę prowadzącemi, z którego by uróść mogły trudności rzeczywiste a nawet i konflikty;

iż przeto korzystną jest rzeczą, ustanowić jednostajną zasadę w punkcie tak wielkiéj wagi;

iż pełnomocnicy, zgromadzeni na kongresie w Paryżu, nie mogą lepiéj odpowiedzieć zamiarom, któremi są natchnione Rządy ich, jak gdy postarają się zaprowadzić w tym względzie stałe zasady w stósunkach prawa narodowego;

będąc ku temu opatrzeni należytém pełnomocnictwem, postanowili porozumieć się względem środków ku osiągnieniu celu tego, i wydali po osiągnieniu porozumienia takowego deklaracyę uroczystą następującą:

1. Kaperstwo jest i zostaje uchylonėm.

2°. le pavillon neutre couvre la marchandise ennemie, à l'exception de la contrebande de guerre;

3° la marchandise neutre, à l'exception de la contrebande de guerre, n'est pas saisissable sous pavillon ennemi;

4°. les blocus, pour être obligatoires, doivent être effectifs, c'est-à-dire, maintenus par une force suffisante pour interdire réellement l'accès du littoral de l'ennemi.

Les Gouvernements des Plénipotentiaires soussignés s'engagent à porter cette déclaration à la connaissance des Etats qui n'ont pas été appelés à participer au Congrès de Paris et à les inviter à y accéder.

Convaincus que les Maximes qu'ils viennent de proclamer ne sauraient été accueillies qu'avec gratitude par le monde entier, les Plénipotentiaires soussignés ne doutent pas que les efforts de leurs Gouvernements, pour en généraliser l'adoption, ne soient couronnés d'un plein succès.

La présente déclaration n'est et ne sera obligatoire qu'entre les Puissances qui y ont ou qui y auront accédé.

Fait à Paris le seize Avril mil huit cent cinquante-six.

Signé:

Buol-Schauenstein. Hübner.
A. Walewski. Bourqueney.
Clarendon. Cowley.
Manteuffel. Hatzfeldt.
Orloff. Brunow.
C. Cavour. De Villamarina.
Aali Mehemmed Djémil.

2. Die neutrale Flagge deckt die feindliche Waare, mit Ausnahme der Kriegs-Contrebande.

3. Die neutrale Waare kann mit Ausnahme der Kriegs-Contrebande unter feindlicher Flagge nicht mit Beschlag belegt werden.

4. Die Blockaden müssen, um rechtsverbindlich zu sein, wiksam sein, das heißt durch eine Streitmacht aufrecht erhalten werden, welche hinreichend stark ist, um dem Feinde die Annäherung an das Ufer wirklich verwehren zu können.

Die Regierungen der Unterzeichneten Bevollmächtigten verpflichten sich, diese Erklärung zur Kenntniß derjenigen Staaten zu bringen, die nicht zur Theilnahme an dem Pariser Congresse berufen waren, um dieselben zum Beitritte einzuladen.

In der Ueberzeugung, daß die so eben kundgegebenen Grundsätze von der ganzen Welt nur mit Dankbarkeit aufgenommen werden können, zweifeln die unterzeichneten Bevollmächtigten nicht, daß die Bemühungen ihrer Regierungen, um die Annahme derselben allgemein zu machen, von vollständigem Erfolge gekrönt sein werden.

Die gegenwärtige Erklärung ist und wird nur zwischen denjenigen Mächten verbindende Kraft haben, die derselben beigetreten sind, oder beitreten werden.

So geschehen zu Paris den 16. April 1856.

Unterzeichnet:

Buol-Schauenstein. Hübner.
A. Walewski. Bourqueney.
Clarendon. Cowley.
Manteuffel. Hatzfeldt.
Orloff. Brunow.
C. Cavour. De Villamarina.
Aali. Mehemmed Djémil.

Vorstehende Declaration wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

2. Bandera neutralna chroni towar nieprzyjacielski, z wyjątkiem kontrabandy wojennéj.

3. Towar neutralny, wyjąwszy kontrabandę wojenną, nié będzie ulegać zajęciu pod banderą wojenną.

4. Blokady, muszą by obowiązywały, być skutecznemi, tojest utrzymane być przez siłę wojenną, dość potężną dla zabronienia rzeczywiście nieprzyjacielowi zbliżenia się do brzegów.

Rządy pełnomocników podpisanych obowiązują się zawiadomić o deklaracyi niniejszéj Państwa, które nie były powołane do udziału w kongresie Paryzkim, i zawezwać takowe do przystąpienia.

W przekonaniu będąc, iż obwieszczone tu właśnie zasady w całym świecie tylko z wdzięcznością przyjęte być mogą, nie wątpią bynajmniéj pełnomocnicy, że usiłowania Rządów ich ku upowszechnieniu ich przyjęcia zupełnym zostaną skutkiem uwieńczone.

Niniejsza deklaracya jest i będzie w mocy obowiązującéj między temi tylko Mocarstwami, które do niéj przystąpiły lub przystąpią.

Dano w Paryżu dnia 16. Kwietnia 1856 r.

Podpisano:

Buol-Schauenstein.	**Hübner.**
A. Walewski.	**Bourqueney.**
Clarendon.	**Cowley.**
Manteuffel.	**Hatzfeldt.**
Orloff.	**Brunnow.**
C. Cavour.	**De Villamarina.**
Aali.	**Mehemed Djemil.**

Powyższa deklaracya podaje się niniejszém do powszechnéj wiadomości.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXII.

Wydany i rozesłany dnia 20. Czerwca 1859.

77.

Kaiserliche Verordnung vom 12. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXII. Stück, Nr. 77, ausgegeben am 18. Mai 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme Dalmatiens, des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

in Betreff der künftigen Besteuerung des Verbrauches von Wein und Fleisch.

In der Absicht, um die Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch nach möglichst gleichmäßigen, der Gerechtigkeit entsprechenden und einen angemessenen Beitrag zu den allgemeinen Staatserfordernissen sichernden Grundsätzen einzurichten, und in sorgfältiger Benützung der bisher gesammelten Erfahrungen finde Ich nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung meines Reichsrathes festzusetzen, was folgt:

§. 1.

Die in Folge Meiner Entschließung vom 21. November 1850 mit den Ministerial-Verordnungen vom 23. November 1850 und 13. Februar 1851 (Nr. 460 und 40 des Reichs-Gesetz-Blattes) über die Besteuerung des Wein- und Fleisch-Verbrauches in Meinem Königreiche Ungarn, der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und Meinem Großfürstenthume Siebenbürgen eingeführten Bestimmungen bleiben in Wirksamkeit.

Auf der Grundlage dieser Bestimmungen und der Anordnungen Meiner gegenwärtigen Verordnung wird dieselbe Besteuerung in den genannten Kronländern außerhalb der geschlossenen Städte auch auf die Orte, deren Bevölkerung die Zahl von 2000 Einwohnern nicht überschreitet, und in gleichem Umfange auf Mein Königreich Kroatien und Slavonien ausgedehnt.

§. 2.

Die gleichen Grundsätze haben auch, soweit nicht Meine gegenwärtige Verordnung oder besondere Anordnungen eine Abweichung vorzeichnen, in den übrigen Gebieten Meines Reiches, außer dem lombardisch-venetianischen Königreiche, Dalmatien und der Militärgränze für die Besteuerung des Wein- und Fleisch-Verbrauches zur Richtschnur zu dienen.

§. 3.

In sämmtlichen unter den §§. 1 und 2 begriffenen Ländern bleibt das Steuerausmaß vom Weine, und wo der Obstmost der Verzehrungssteuer unterliegt, von demselben mit den, durch die bisherigen gesetzlichen Anordnungen festgesetzten Beträgen, insbesondere in Tirol und Vorarlberg nach den daselbst bis zum Jahre 1848 gesetzlich bestimmten Tarifsätzen auch für die Zukunft ungeändert, nur werden dieselben nach dem gesetzlichen Verhältnisse von der Conventionsmünze auf die österreichische Währung umgesetzt.

77.
Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXII, Nr. 77, wydana dnia 18. Maja 1859),

obowiązujące w całém Państwie, wyjąwszy Dalmacyę, Królestwo Lombardzko - Weneckie i Pogranicze wojskowe,

dotyczące opodatkowania na przyszłość konsumcyi wina i mięsa.

Chcąc podatek konsumcyjny od wina i mięsa urządzić wedle jednostajnych ile możności zasad sprawiedliwości odpowiadających i stósowne przyłożenie się do powszechnych potrzeb rządowych zabezpieczających, a korzystając z starannie zebranych doświadczeń ustanawiam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, co następuje:

§. 1.

Pozostają w mocy postanowienia w skutek Mojéj rezolucyi z dnia 21. Listopada 1850 rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 23. Listopada 1850 i z dnia 13. Lutego 1851 (Nr. 460 i 40 Dziennika Praw Państwa) zaprowadzone co do opodatkowania konsumcyi wina i mięsa w Mojém Królestwie Węgierskiém, w Województwie Serbskiém wraz z Banatem Temeskim i w Mojém Wielkiém-Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Na podstawie tych postanowień i zarządzeń Mojego niniejszego rozporządzenia rozciąga się opodatkowanie to w rzeczonych Krajach koronnych zewnątrz miast zamkniętych także i na miejsca, których ludność nie przenosi liczby 2000 mieszkańców, a w równéj objętości i na Moje Królestwo Kroacyi i Sławonii.

§. 2.

Też same zasady za prawidło służyć mają co do opodatkowania konsumcyi wina i mięsa, o ile Moje niniejsze rozporządzenie lub szczególne zarządzenia nie stanowią co innego także i w innych terytoryach Mojego Państwa, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie, Dalmacyę i Pogranicze wojskowe

§. 3.

We wszystkich §§. 1 i 2 objętych Krajach zostaje wymiar podatku od wina, a gdzie moszcz owocowy opłacie konsumcyjnéj podlega, od tegoż w kwotach dotychczasowemi prawnemi rozporządzeniami ustanowionych, mianowicie w Tyrolu i Vorarlbergu wedle ustanów taryfowych, tamże aż do roku 1848 prawnie oznaczonych, także i na przyszłość niezmienny, tylko że te wedle stósunku prawnego z monety konwencyjnéj przeniesione będą na walutę austryacką.

In den im §. 1 genannten Ländern hat das für die Orte der dritten Steuerclasse bestimmte Steuerausmaß künftig auch für die Orte zu gelten, deren Bevölkerung 2000 Einwohner nicht überschreitet; wogegen für die geschlossenen Städte daselbst die Gebühr für Wein mit 1 Gulden und 40 Neukreuzern, für Weinmost und Weintrauben-Maische mit 3 Viertheilen dieses Betrages bestimmt wird.

§. 4.

Diese Bestimmungen (§. 3) gelten in den unter dem §. 1 begriffenen Ländern auch von dem Ausmaße der Steuer vom Fleisch-Verbrauche.

Für die unter die Anordnungen des §. 2 fallenden Kronländer setzt der angeschlossene Tarif das Steuerausmaß für die in Ansehung der Verzehrungssteuer nicht als geschlossen erklärten Orte vom Schlacht- und Stechviehe, dann vom Fleische fest. Das Ausmaß der Verzehrungssteuer vom Fleisch-Verbrauche für die geschlossenen Städte bleibt ungeändert.

§. 5.

Die Einhebung der Verzehrungssteuer vom Wein-, Most- und Fleisch-Verbrauche in den nicht geschlossenen Orten, deren Bevölkerung 2000 Einwohner übersteigt, wird nach dem Ermessen der Finanzverwaltung

a) im Wege des freiwilligen Uebereinkommens über eine ratenweise zu entrichtende Pauschalsumme mit den Gemeinden, oder soweit ein freiwilliges Uebereinkommen nicht zu Stande kommt,

b) im Wege der Verpachtung, oder aber

c) durch ihre eigenen Bestellten unter Anwendung der für die Einhebung der Steuergebühr nach dem Tarife erlassenen Bestimmungen eingeleitet.

§. 6.

Den Gemeinden, mit denen über die Einhebung der Steuergebühr ein freiwilliges Uebereinkommen (§. 5, lit. a) geschlossen wurde, bleibt freigestellt, innerhalb der Gränzen dieses Uebereinkommens die ihnen durch dasselbe überlassene Steuergebühr, soweit solche dieselben nicht unmittelbar selbst zu treffen hat, mit den Rechten eines Pächters der Steuereinhebung (§. 7) von den einzelnen Steuerpflichtigen entweder nach der dießfälligen Vorschrift gelegenheitlich der einzelnen steuerbaren Akte nach dem Tarife, oder im Wege des freiwilligen Uebereinkommens über eine Pauschalsumme einzuheben.

Ueber Beschwerden, die sich in Absicht auf die Steuerbemessung oder die Ausübung der zur Handhabung der Besteuerung eingeräumten Maßregeln von Seite einzelner Steuerpflichtigen oder anderer Personen gegen Verfügungen der Gemeinden ergeben, welche die Einhebung der Steuer übernahmen, entscheidet für den Fall, als eine gütliche Ausgleichung durch das vorgesetzte politische Bezirksamt nicht erzielt werden sollte, die Finanz-Bezirksbehörde unter Freilassung des Recurses.

W Krajach §. 1 wspomnianych, wymiar podatku oznaczony dla miejsc trzeciéj klasy podatkowéj, na przyszłość już i dla tych miejsc zastósowanie znajduje, których ludność nie przewyższa 2000 mieszkańców; gdyż przeciwnie dla miast zamkniętych tamże należytość od wina na 1 złoty i 40 nowych krajcarów, od moszczu winnego i brzeczki winnéj na trzy czwarte téj kwoty jest oznaczony.

§. 4.

Postanowienia te (§. 3) dotyczą w Krajach §. 1 objętych także i wymiaru podatku od konsumcyi mięsa.

Dla Krajów koronnych, pod zarządzenia §. 2 przypadających, ustanawia taryfa załączona wymiar podatku od bydła rzeźnego i mięsa dla miejsc nie ogłoszonych za zamknięte pod względem podatku konsumcyjnego. Wymiar podatku konsumcyjnego od mięsa dla miast zamkniętych pozostaje niezmienny.

§. 5.

Pobór podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i mięsa w miejscach niezamkniętych, których ludność nie przenosi 2000 mieszkańców, wedle zdania administracyi skarbowéj zarządzonym będzie

a) w drodze dobrowolnéj ugody z gminami względem summy pauszalnéj, ratami opłacaną być mającéj, albo o ileby dobrowolna ugoda nie przyszła do skutku,

b) w drodze wydzierżawienia, lub téż

c) przez własnych ustanowionych z zastósowaniem postanowień, wedle taryfy wydanych co do poboru należytości podatkowéj.

§. 6.

Pozostawioném sobie mają gminy, z któremi względem poboru należytości podatkowéj dobrowolna ugoda (§. 5. lit. a) zawartą została, pobierać w granicach ugody rzeczonéj należytość podatkową, w skutek onéjże im oddaną, o ile takowa nie bezpośrednio ich samych dotyczy, z prawami dzierżawcy poboru podatków (§. 7) od pojedynczych podatkujących albo wedle niniejszego przepisu przy okazyi pojedynczych aktów podatkowi ulegających stósownie do taryfy, albo w drodze dobrowolnéj ugody względem summy pauszalnéj.

Względem zażaleń, jakie się pod względem wymierzenia podatku lub wykonywania środków, przyznanych dla przeprowadzenia opodatkowania ze strony pojedynczych podatkujących lub innych osób przeciw zarządzeniom gmin wykażą, które pobór podatku na się przyjęły, rozstrzyga w razie, gdyby dobrowolna ugoda przez przełożony polityczny urząd powiatowy nie mogła być osiągnioną, władza powiatowa skarbowa z pozostawieniem rekursu.

§. 7.

Im Falle einer Verpachtung (§. 5, lit. b) tritt der Pächter in die der Finanzverwaltung zustehenden Rechte und Verpflichtungen gegenüber den Steuerpflichtigen. Ausgenommen hievon ist die Untersuchung und das Erkenntniß über alle Arten von Uebertretungen der Gefällsvorschriften. Diese Amtshandlungen und Entscheidungen bleiben den dazu bestellten Behörden vorbehalten. Das Rechtsverhältniß zwischen dem Verzehrungssteuer-Pächter und der Finanzverwaltung wird durch die Pachtverträge geregelt.

§. 8.

Für die Orte, deren Bevölkerung 2000 Seelen nicht übersteigt, wird von den Finanz-Bezirksbehörden im Einvernehmen mit den für die politische Verwaltung bestellten Bezirksämtern und nach Vernehmung der Gemeindevorstände, der wahrscheinliche Umfang des steuerbaren Wein-, Most- und Fleisch-Verbrauches in jedem dieser Orte erhoben, und über die Einhebung der Steuer gegen einen Pauschalbetrag ein freiwilliges Uebereinkommen mit den Gemeinden versucht (§§. 5 und 6).

Kommt ein solches Uebereinkommen nicht zu Stande, so wird auf Grundlage der gepflogenen Erhebungen jeder Gemeinde der Steuerbetrag, welcher für dieselbe an der Gesammtsteuer-Gebühr entfällt, bekannt gemacht.

Die Gemeinden, welche gegen diese Steuerermittlung Einwendungen (Reclamationen) erheben zu können glauben, haben dieselben längstens binnen 14 Tagen nach Zustellung des den Steuerbetrag bekannt machenden Erlasses bei dem politischen Bezirksamte einzubringen. Das letztere leitet diese Eingaben an die Finanz-Bezirksbehörde, welche, wenn sie dem Begehren zu willfahren findet, dieses dem Bezirksamte zur Verständigung der Gemeinde eröffnet, im entgegengesetzten Falle hingegen im Einverständnisse mit der Kreis- (Comitats-) Behörde die den erhobenen Verhältnissen entsprechende Entscheidung, unter Freilassung der Berufung an die vorgesetzte Finanz-Landesbehörde, erläßt.

Bis die Entscheidung über die Reclamation oder Berufung erfolgt, bleibt die Steuervorschreibung mit dem Vorbehalte wirksam, daß, falls in Folge jener Schritte der Pauschalbetrag herabgemindert wurde, der entrichtete Ueberschuß bei der nächsten Ratenzahlung in Abzug gebracht wird.

Mit den Gemeinden, welche entweder ursprünglich keine Reclamation einbrachten, oder gegen die Entscheidung der Finanz-Bezirks- und der Kreis- (Comitats-) Behörde keine Berufung innerhalb der Frist von 14 Tagen einbringen, wird dadurch das freiwillige Uebereinkommen über die Einhebung der Steuergebühr als geschlossen betrachtet. Wird dagegen eine Berufung gegen die gedachte Entscheidung überreicht, so entscheidet die Finanz-Landesbehörde im Einverständnisse mit der politischen Landesbehörde, ob und gegen welchen Pauschalbetrag die Einhebung der Steuer der Gemeinde ämtlich zu übertragen sei.

Für die Orte, rücksichtlich deren eine solche ämtliche Zuweisung an die Gemeinde nicht verfügt wird, bleibt den Finanz-Behörden die Anwendung der mit dem §. 5 unter b) und c) festgesetzten Maßregeln vorbehalten.

§. 7.

W razie wydzierżawienia (§. 5, lit. b) obejmuje dzierżawca przysłużające administracyi skarbowéj prawa i obowiązki naprzeciw podatkującym. Wyjętemi zostają śledztwo i wyrokowanie względem wszystkich rodzajów przestępstw przepisów dochodowych. Te czynności urzędowe i rozstrzygnienia zastrzeżone zostają władzom ku temu ustanowionym. Stósunek prawny między dzierżawcą podatków konsumcyjnych i administracyą skarbową regulują kontrakty dzierżawy.

§. 8.

Co się tyczy miejsc, których ludność nie przenosi 2000 mieszkańców, oznaczoną będzie w każdém z tych miejsc prawdopodobna objętość konsumcyi wina, moszczu i mięsa, podatkowi ulegającéj przez władze powiatowe skarbowe w porozumieniu z urzędami powiatowemi, dla politycznéj administracyi ustanowionemi i po wysłuchaniu przełożeństw gminnych, a względem poboru podatku za kwotą ryczałtową tentowaną będzie dobrowolna ugoda z gminami (§§. 5 i 6).

Jeżeli ugoda takowa do skutku nie przyjdzie, wówczas na podstawie dochodzeń przedsiębranych oznajmioną będzie każdéj gminie kwota podatkowa, przypadająca na nią wedle ogólnéj należytości podatkowéj.

Gminy, które sądzą mieć zarzuty przeciw takowemu oznaczeniu podatku (reklamacye), wnieść je mają najdaléj w ciągu dni 14 po doręczeniu rozporządzenia ogłaszającego im kwotę podatkową do politycznego urzędu powiatowego. Tenże stósuje podania te do władzy powiatowéj skarbowéj, która, jeżeli przychyli się do żądania, oznajmi to urzędowi powiatowemu dla zawiadomienia o tém gminy, w przeciwnym razie zaś wyda w porozumieniu z władzą obwodową (komitatową) rozstrzygnienie stósunkom dochodzonym odpowiednie, zostawiając wolny rekurs do przełożonéj władzy krajowéj skarbowéj.

Dopóki nie nastąpi rozstrzygnienie reklamacyi lub powołania, przepis podatku zostanie w mocy z tém zastrzeżeniem, iż, w razie, gdyby w skutek kroków rzeczonych kwota pauszalna była zniżoną, opłacona zwyżka przy następnéj spłacie raty będzie potrąconą.

Z gminami, które albo pierwotnie żadnéj reklamacyi nie wniesły, albo przeciw rozstrzygnieniu władzy powiatowéj skarbowéj i obwodowéj (komitatowéj) żadnego powołania w ciągu terminu dni 14 nie podały, uważaną będzie tém samém dobrowolna ugoda względem poboru należytości podatkowéj za zamkniętą. Jeżeli zaś powołanie przeciw rzeczonemu rozstrzygnieniu podaném zostało, rozstrzygać będzie władza krajowa skarbowa w porozumieniu z polityczną władzą krajową, czy i za jaką kwotę pauszalną pobór podatku gminie urzędownie poruczonym być ma.

Co do miejsc, względem których takowe urzędowe przekazanie nie jest zarządzone, zastrzeżone sobie mają władze skarbowe zastósowanie środków, §. 5 pod *b)* i *c)* ustanowionych.

§. 9.

Den Gemeinden, denen die Einhebung der Verzehrungssteuer gegen einen Pauschalbetrag ämtlich zugewiesen wird (§. 8), stehen in dem Verhältnisse zu den einzelnen Steuerpflichtigen die mit dem §. 6 eingeräumten Rechte zu.

§. 10.

Es wird den Gemeinden, deren Bevölkerung 2000 Einwohner nicht überschreitet, zur Vergütung der Kosten der Steuereinhebung sowohl bei dem freiwilligen Uebereinkommen, als bei der ämtlichen Zuweisung, von der ihnen vorgeschriebenen Steuer-Pauschalsumme ein Bezug zugestanden, welcher

a) soweit der Pauschalbetrag 500 fl. für Ein Jahr nicht übersteigt, mit zehn Gulden von jedem Hundert,

b) von jedem Hundert des 500 fl. übersteigenden Pauschalbetrages hingegen mit fünf Gulden zu bemessen ist.

§. 11.

Der Pauschalbetrag, gegen dessen Entrichtung die Einhebung der Verzehrungssteuer durch freiwilliges Uebereinkommen oder in Folge ämtlicher Zuweisung von einer Gemeinde übernommen wird, ist in monatlichen Raten vorhinein zu entrichten

Erfolgt die Einzahlung nicht in der vorgeschriebenen Frist, so sind zur Einbringung des Rückstandes die gesetzlichen Mittel der Steuereinbringung anzuwenden, wobei den Finanz-Behörden vorbehalten bleibt, nach Maßgabe des Erfordernisses zugleich mit diesen Mitteln, oder ohne dieselben, die Sequestration oder die Verpachtung des Ertrages der Steuereinhebung auf Gefahr und Kosten der im Rückstande gebliebenen Gemeinde einzuleiten.

§. 12.

Die gegenwärtige Verordnung tritt mit 1. November 1859 in Wirksamkeit, wogegen von diesem Tage an die bisher für die Verzehrungssteuer vom Wein-, Most- und Fleisch-Verbrauche bestehenden Vorschriften, soweit sie durch Meine gegenwärtige Verordnung nicht ausdrücklich aufrecht erhalten werden, außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer als geschlossen erklärten Orte außer Kraft treten.

§. 13.

Meine Minister der Finanzen und des Innern sind angewiesen, die Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung zu vollziehen, und nach den von Mir ihnen ertheilten Weisungen die weiteren zur Vollziehung erforderlichen Anordnungen zu erlassen.

Wien den 12. Mai 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

§. 9.

Gminom, którym pobór podatku konsumcyjnego za kwotą ryczałtową urzędownie przekazanym jest (§. 8), przysłużają w stósunku do pojedynczych podatkujących prawa §. 6 przyznane.

§. 10.

Gminom, których ludność nie przechodzi 2000 mieszkańców, przyznanym będzie dla wynagrodzenia kosztów, połączonych z pobieraniem podatków, tak przy ugodzie dobrowolnéj, jak przy urzędowém przekazaniu, od przepisanéj na nie summy pauszalnéj podatkowéj, pobór, który wymierzonym być ma

a) o ile kwota pauszalna nie przewyższa 500 złt. na rok, dziesięcioma złotemi od każdego sta,

b) jeżeli zaś kwota pauszalna przewyższa 500 złt., pięcioma złotemi od każdego sta.

§. 11.

Kwota pauszalna, za któréj opłatą gmina pobieranie podatku konsumcyjnego przyjęła przez dobrowolną ugodę lub w skutek urzędowego przekazania, będzie w miesięcznych ratach z góry opłacaną.

Jeżeli spłata nie nastąpi w terminie przepisanym, użytemi być mają celem ściągnienia zaległości prawne środki ku temu zaprowadzone, przyczém władzom powiatowym zastrzeżoném zostaje, w miarę potrzeby wraz z temi środkami, lub bez takowych zarządzić sekwestracyę lub wydzierżawienie dochodu poborowego, na niebezpieczeństwo i koszt gminy w zaległości będącéj.

§. 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 Listopada 1859, z którym to dniem tracą moc swą dotychczasowe przepisy co do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i mięsa, o ile niniejszém rozporządzeniem Mojém nie są wyraźnie utrzymane, zewnątrz miejsc za zamknięte uważanych pod względem poboru podatku konsumcyjnego.

§. 13.

Moji Ministrowie Skarbu i Spraw Wewnętrznych polecone sobie mają przeprowadzić postanowienia niniejszego rozporządzenia, i wydać dalsze ku temu zarządzenia, wedle poleceń im przezemnie udzielonych.

Wiédeń dnia 12. Maja 1859 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p.

Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

Tarif der Verzehrungssteuer

von Schlacht- und Stechvieh, dann Fleisch, außerhalb der für die Steuereinhebung geschlossenen Städte in Oesterreich unter der Enns und ob der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Krakau, Galizien und der Bukowina, Steiermark, Kärnthen, Krain, dem Gebiete von Triest, Görz und Gradiska, Istrien mit den quarnerischen Inseln, Tirol und Vorarlberg.

Post-Nr.	Benennung der Gegenstände	Maßstab der Belegung	I. Classe: Gebührenbetrag in österreichischer Währung fl.	I. kr.	II. fl.	II. kr.	III. fl.	III. kr.
1.	**Schlacht- und Stechvieh**, und zwar: Ochsen, Stiere, Kühe, dann Kälber über Ein Jahr	vom Stück	4	20	3	15	2	10
2.	— Kälber bis zum Alter Eines Jahres	detto	.	70	.	52½	.	35
3.	— Schafe, Widder, Ziegen, Böcke, Hammel oder Schöpse .	detto	.	26½	.	21	.	14
4.	— Lämmer bis zu 25 Pfund, Kitze, Spanferkel	detto		17½	.	14	.	9
	Für Kitze in Tirol und Vorarlberg, Krakau, Galizien und der Bukowina bloß	detto	.	7	.	5½	.	3½
5.	— Frischlinge, d. i. Schweine von 9 bis 35 Pfund . .	detto	.	52½	.	35	.	26½
6.	— Schweine über 35 Pfund ohne Unterschied	detto	1	5	.	79	.	52½
7.	**Frisches Fleisch**, einzelne zum menschlichen Genusse geeignete Theile des geschlachteten Viehes, dann eingesalzenes, geräuchertes und eingepöckeltes Fleisch, Salami und andere Würste	— Wiener Centner	.	87½	.	70	.	44
	Anmerkung. Von Thieren, denen nur einzelne Theile, wie der Kopf oder die Füße abgenommen sind, ist die Steuergebühr nach dem für das ganze Viehstück bestimmten Tarifsatze zu entrichten.							

Bestimmungen zum Tarife.

A. Bezüglich der obgenannten Gegenstände gehören in die

I. Tarifsclasse alle Orte mit einer Bevölkerung über 20.000 Seelen

II. " " " " " " 10.000 bis 20.000 Seelen

III. " alle übrigen Orte.

B. Wenn sich bei der Bemessung der tarifmäßigen Steuergebühr Bruchtheile ergeben, welche den Betrag eines halben Neukreuzers nicht erreichen, so sind dieselben als halbe Neukreuzer, Bruchtheile hingegen, die einen halben Neukreuzer überschreiten, jedoch einen ganzen Neukreuzer nicht erreichen, als ganze Neukreuzer anzurechnen und einzuheben.

Taryfa podatku konsumcyjnego

od bydła rzeźnego, tudzież mięsa, zewnątrz miast zamkniętych dla poboru podatkowego w Austryi poniżéj i powyżéj Anizy, Solnogrodzie, Czechach, Morawii, Szląsku, Krakowie, Galicyi i Bukowinie, Styryi, Karyntyi, Krainie, okręgu Tryjestu, Gorycyi i Gradysce, Istryi z wyspami Gwarneryjskiemi, Tyrolu i Vorarlbergu.

Nr. pozycyi	Nazwa przedmiotów	Pomiar nałożenia podatku	I. klasa – Kwota należytości w walucie austryackiéj zł.	I. kr.	II. zł.	II. kr.	III. zł.	III. kr.
1.	**Bydło rzeźne.** a to: woły, byki, krowy, tudzież cielęta, więcéj nad rok liczące	od sztuki	4	20	3	15	2	10
2.	— Cielęta aż do jednego roku	detto	.	70	.	52½	.	35
3.	— Owce, barany, kozy, kozły, skopy	detto	.	26½	.	21	.	14
4.	— jagnięta aż do 25 funtów, baranki, prosiątka . . .	detto	.	17½	.	14	.	9
	Co do baranków w *Tyrolu i Vorarlbergu, Krakowie, Galicyi i Bukowinie* tylko	detto	.	7	.	5½	.	3½
5.	— Warchlaki, t. j. świnie od 9 do 35 funtów . . .	detto	.	52½	.	35	.	26½
6.	— Świnie nad 35 funtów bez różnicy	detto		5	.	79	.	52½
7.	**Świeże mięso,** pojedyncze części bydła bitego, zdolnego do spożycia ludzkiego, tudzież mięso solone, wędzone i peklowane, salami i inne kiełbasy	od cent. wiedeńs.	.	87½	.	70	.	44

Uwaga. Od zwiérząt, u których pojedyncze tylko części, jak głowa lub nogi są odcięte, opłaconą być ma należytość podatku wedle ustanowy taryfowéj na całą sztukę wymierzonéj.

Postanowienia do taryfy.

A. Co do przedmiotów wyż wymienionych należą do

I. klasy taryfowéj wszystkie miejsca liczące nad 20.000 dusz ludności
II. „ „ „ „ „ „ 10.000 do 20.000
III. „ wszystkie inne miejsca.

B. Jeżeli przy wymierzeniu taryfowéj należytości podatkowéj wypadną *ułamki*, pół nowego krajcara niedochodzące, liczone i pobierane być mają takowe jako pół nowego krajcara, ułamki zaś, przechodzące pół nowego krajcara, atoliż niedochodzące całego nowego krajcara, jako całe nowe krajcary.

78.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 15. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXII. Stück, Nr. 78, ausgegeben am 18. Mai 1859),

wirksam für Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina, Steiermark, Kärnthen, Krain, das Gebiet von Triest, Görz und Gradiska, Istrien mit den quarnerischen Inseln, Tirol und Vorarlberg,

wegen Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (R. G. Bl. Nr. 77) über die Einhebung der Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch.

Zur Vollziehung der mittelst der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 erflossenen Anordnungen über die künftige Art der Besteuerung des Verbrauches von Wein und Fleisch außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer als geschlossen erklärten Orte werden folgende Bestimmungen erlassen

§. 1.

Steuertarif.

Das mit dem §. 3 der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 vorgezeichnete Steuerausmaß von Wein ist in dem beiliegenden Tarife mit den in österreichischer Währung ausgedrückten Beträgen enthalten, an welchen in den, im §. 26 bemerkten Fällen die daselbst vorgesehene Ermäßigung Platz greift.

An allen Stellen der gegenwärtigen Verordnung, an denen vom Weine die Rede ist, wird hierunter auch der Weinmost, und in den Ländern, in denen der Obst-Wein oder Most der Verzehrungssteuer unterliegt, auch dieser verstanden

I. Verzehrungssteuer vom Weine.

§. 2.

Einhebungsbezirk.

Jeder für die Einhebung der Verzehrungssteuer nicht geschlossene Ort bildet für die Einhebung der Verzehrungssteuer vom Weinverbrauche einen eigenen Einhebungsbezirk.

Nach Beschaffenheit der Umstände können jedoch mit Genehmigung der Ministerien der Finanzen und des Innern, in soferne es zur Erleichterung der Steuereinhebung und des Verkehrs dienlich ist, zwei oder mehrere Orte zu einem gemeinschaftlichen Einhebungsbezirke vereinigt werden.

§. 3.

Verbot der Einbringung steuerbarer Gegenstände auf Nebenwegen oder zur Nachtzeit.

Die Einbringung von Wein und Weinmaische in einen Einhebungsbezirk, und die Durchfuhr solcher Gegenstände durch denselben darf ohne besondere Bewil-

78.
Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXII, Nr. 78, wydana dnia 18. Maja 1859),

obowiązujące w Austryi poniżéj i powyżéj Anizy, Salcburgu, Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Krakowie i Bukowinie, Styryi, Karyntyi, Krainie, w okręgu Tryestu, w Gorycyi i Gradysce, Istryi z wyspami Gwarneryjskiemi, Tyrolu i Vorarlbergu,

względem przeprowadzenia Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Maja 1859 (Dz. Praw Państwa Nr. 77) o pobieraniu podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Dla przeprowadzenia zarządzeń, wydanych Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 12. Maja 1859 o przyszłym sposobie opodatkowania konsumcyi *wina* i *mięsa* zewnątrz miejsc, co do poboru podatku konsumcyjnego za zamknięte ogłoszonych, wydają się postanowienia następujące:

§. 1.

Taryfa podatku.

Wymiar podatku od wina §. 3 Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Maja 1859 przepisany wyszczególniony jest w załączonéj *taryfie* w kwotach w walucie austryackiéj wyrażonych, których zniżenie tamże przewidziane miejsce mieć będzie w przypadkach w §. 26 wspomnionych.

We wszystkich miejscach niniejszego rozporządzenia, w których o *winie* jest mowa, rozumieć należy także i *moszcz winny*, a w Krajach, w których *wino owocowe* lub *moszcz* podatkowi konsumcyjnemu ulega, także i ten.

I. Podatek konsumcyjny od wina.

§. 2.

Okrąg poborowy.

Każde co do poboru podatku konsumcyjnego niezamknięte miejsce tworzy względem poboru podatku konsumcyjnego od wina własny okrąg poborowy.

Wedle okoliczności można jednak z zezwoleniem Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych, o ile to dla ułatwienia poboru podatkowego i obrotu służy, dwa lub kilka miejsc połączyć w jeden spólny okrąg poborowy.

§. 3.

Zakaz wprowadzenia przedmiotów podatkowi ulegających, drogami pobocznemi lub porą nocną.

Wprowadzenie wina i *brzeczki winnéj* w okrąg poborowy, tudzież przewóz przedmiotów takowych przez tenże nie może inaczéj bez szczególnego pozwole-

ligung nur auf öffentlichen Fahrstraßen, mit Ausschluß aller Fußsteige, Feldwege oder anderen Wege, welche bloß zu einzelnen Wohnungen führen, und nur bei Tage stattfinden.

Die Ein- und Durchfuhr der genannten Gegenstände auf Seitenwegen oder zur Nachtszeit ist verboten,— in soweit nicht wegen besonderer rücksichtswürdiger Umstände zu dem nächtlichen Transporte bei dem im Orte aufgestellten Gefällsamte oder Beamten vorläufig die schriftliche Bewilligung erwirkt wurde, welche den Transport bei dem Eingange oder Durchzuge als Deckung zu begleiten hat.

Den Finanz-Behörden ist vorbehalten, im Einvernehmen mit den politischen Behörden mit sorgfältiger Berücksichtigung der Local- und Verkehrsverhältnisse für jeden Einhebungsbezirk die Straßen und Wege zu bestimmen, auf denen der Eingang steuerbarer Gegenstände gestattet ist, wie auch die zur Handhabung der Verzehrungssteuer-Vorschriften nöthigen Organe in diesen Orten und, so weit es erforderlich erkannt wird, an deren Zugängen aufzustellen.

Die Tagesstunden, innerhalb welcher die Ein- und Durchfuhr steuerbarer Gegenstände allgemein gestattet ist, sind in den Monaten April bis einschließig September von 5 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends,— in den übrigen Monaten aber von 7 Uhr Morgens bis 7 Uhr Abends.

Die gegenwärtigen Anordnungen haben auf die von Reisenden und von der k. k. Fahrpostanstalt transportirten steuerbaren Getränke keine Anwendung. (§. 6).

§. 4.

Stellung und Ansage bei der Einfuhr.

Wird in einen Ort, welcher unter der Bestimmung des §. 2 begriffen ist, Wein oder Weinmaische eingebracht, so ist solcher bei dem im Orte oder an dessen Eingange aufgestellten Gefällsamte oder Beamten vor der Ablegung im Orte zu stellen, und daselbst in Absicht auf die Gattung und Menge des Getränkes mündlich oder schriftlich anzugeben.

Für die Orte, in welche steuerbare Gegenstände zu Wasser eingebracht werden können, werden besondere, die örtlichen Verhältnisse berücksichtigende Anordnungen getroffen.

§. 5.

Unmittelbare Durchfuhr.

Werden die im §. 4 genannten Gegenstände durch den Einhebungsbezirk unaufgehalten durchgeführt, so brauchen dieselben nur, wenn auf dem eingeschlagenen Wege im Einhebungsbezirke oder am Eingange ein Gefällsamt aufgestellt ist, bei diesem Amte gestellt und zur Durchfuhr angemeldet zu werden; dieselben sind in diesem Falle binnen der, in der hierüber auszustellenden Anmeldungs-Bescheinigung bestimmten Frist aus dem Einhebungsbezirke wieder auszuführen.

nia nastąpić, jak tylko *publicznemi* gościńcami, z wyłączeniem wszelkich ścieszek, dróg polowych lub innych, li do pojedynczych mieszkań prowadzących, i tylko *we dnie.*

Zakazuje się tak przywóz jak przewóz wymienionych przedmiotów drogami pobocznemi lub porą nocną,— o ile nie pozyskano wprzód piśmiennego pozwolenia do transportu nocnego dla okoliczności na szczególny wzgląd zasługujących ze strony ustanowionego w miejscu urzędu dochodowego lub urzędnika, które to pozwolenie służyć ma transportowi za pokrycie w przywozie lub przewozie.

Zastrzega się władzom skarbowym, aby w porozumieniu z władzami politycznemi z staranném uwzględnieniem stósunków miejscowych i obrotowych dla każdego okręgu poborowego oznaczyły gościńce i drogi, któremi dozwolony przewóz przedmiotów, podatkowi ulegających, niemniéj téż, aby celem wykonania przepisów co do podatku konsumcyjnego ustanowiły potrzebne organa w miejscach tych przy wchodach, o ile to za potrzebne uznaném będzie.

Godziny, w których przywóz i przewóz przedmiotów podatkowi ulegających powszechnie dozwolonym jest, wyznaczone są od Kwietnia aż łącznie do Września od 5éj z rana, aż do 9éj w wieczór,— w innych miesiącach zaś od 7éj z rana do 7éj wieczór.

Na trunki podatkowi ulegające, transportowane przez *podróżnych* i przez *c. k. zakład poczty wozowéj* nie mają zastósowania przepisy niniejsze (§. 6).

§. 4.

Dostawienie i opowiedzenie w przywozie.

Jeżeli w jakie miejsce, postanowieniem §. 2 objęte, wprowadza się *wino* lub *brzeczka winna*, wówczas takowe przed złożeniem w miejscu *dostawić* należy do urzędu poborowego lub urzędnika ustanowionego w miejscu lub przy wchodzie onegoż, i tamże ustnie lub piśmiennie *opowiedzieć* pod względem gatunku i ilości trunku.

Co się tyczy miejsc, do których przedmioty podatkowi ulegające, *wodą* mogą być wprowadzone, wydane będą osobne rozporządzenia, uwzględniające stósunki miejscowe.

§. 5.

Przewóz bezpośredni.

Jeżeli wymienione w §. 4 przedmioty *przeprowadzone bywają bez zatrzymywania się* przez okrąg poborowy, powinny takowe, jeżeli na obranéj drodze w okręgu poborowym lub przy wchodzie ustanowiony jest urząd poborowy, do tegoż urzędu tylko być dostawione i do przewozu zameldowane; w tym razie takowe w terminie, wyznaczonym w poświadczeniu opowiedniczém, na to wystawić się mającém, znowu z okręgu poborowego wyprowadzone być muszą.

Die zur unmittelbaren Durchfuhr durch einen Einhebungsbezirk bestimmten steuerbaren Gegenstände dürfen in keinem Falle im Einhebungsbezirke abgelegt, noch über die zur Durchfuhr anberaumte Frist zurückbehalten werden, widrigens die Strafbestimmungen wegen vorschriftwidriger Einfuhr oder Durchfuhr in Anwendung kommen.

§. 6

Behandlung der Reisenden und Fahrpostsendungen.

Von der im §. 4 vorgeschriebenen Stellung und Ansage ist jener Wein befreit, welchen Reisende in einer ihrem Reisebedarfe angemessenen Menge zu ihrem eigenen Verbrauche während der Reise mit sich führen, oder welcher von der k. k. Fahrpostanstalt befördert wird.

Rücksichtlich des Letzteren ist die im §. 4 enthaltene Anordnung bezüglich der für den Einhebungsbezirk bestimmten Sendungen unmittelbar vor deren Uebergabe von Seite der Postanstalt an den Empfänger zu erfüllen.

§. 7.

Entrichtung der Steuergebühr.

Für die nicht zur unmittelbaren Durchfuhr durch den Einhebungsbezirk bestimmten steuerbaren Getränke ist die nach dem Tarife entfallende Steuergebühr bei dem Gefällsamte zu entrichten.

Zu diesem Behufe wird von dem Amte auf Grund der Erklärung (§. 4) aus eigenen Registern eine Zahlungsbollete (Steuerbollete) auf ämtlich vorgedrucktem Papiere ausgefertigt, und solche nach Berichtigung der Gebühr und nach geschehener Besichtigung und Prüfung des Maßgehaltes oder der Menge des erklärten Gegenstandes der Partei erfolgt.

Es ist untersagt, vor Beendigung dieser Amtshandlung und ohne Zustimmung des Amtes den steuerbaren Gegenstand hinwegzubringen, oder innerhalb des Einhebungsbezirkes in den Räumen eines Gebäudes abzulegen.

§. 8.

Bemessung der Steuergebühr.

Die tarifmäßige Steuergebühr (§. 7) ist in der Regel nach der von dem Steuerpflichtigen selbst angegebenen (angesagten) Gattung und Menge der steuerbaren Gegenstände zu bemessen.

Bei einer entdeckten unrichtigen Angabe jedoch wird die Steuergebühr entweder nach der angegebenen oder nach der vorgefundenen Gattung und Menge eingehoben, je nachdem die Gebühr in dem einen oder dem anderen Falle mit dem höheren Betrage entfällt.

Przedmioty podatkowi ulegające, do bezpośredniego przewozu przez okrąg poborowy przeznaczone, nie mogą w żadnym razie w okręgu poborowym *być złożone,* ani téż zatrzymane nad *termin,* do przeprowadzenia wyznaczony, albowiem w przeciwnym razie zastósowane będą postanowienia karne z powodu zakazanego onychże wprowadzenia lub przeprowadzenia.

§. 6.

Postępowanie z podróżnymi i przesyłkami poczty wozowéj.

Od przepisanego §. 4. dostawienia i opowiedzenia wolne jest wino, które podróżni z sobą wiozą dla użytku własnego w podróży w ilości odpowiedniéj ich potrzebie, albo które przesyłaném bywa przez *c. k. zakład poczty wozowéj.*

Co się tyczy tego ostatniego wykonaném być ma zawarte w §. 4. rozporządzenie względem przesyłek, do okręgu poborowego przeznaczonych, bezpośrednio przed ich oddaniem ze strony zakładu pocztowego do rąk odbierającego.

§. 7.

Opłata należytości podatkowéj.

Od trunków, podatkowi ulegających, nie do bezpośredniego przewozu przez okrąg poborowy przeznaczonych, *należytość podatkowa* wédle taryfy przypadająca, opłacona być ma w urzędzie dochodowym.

Tym celem wystawi urząd na podstawie deklaracyi (§. 4) z własnych rejestrów *bilet opłaty* (bilet podatkowy) na papiérze urzędownie drukowanym, i wręczy go stronie po opłacie należytości i po uskutecznionym przeglądzie i rozpoznaniu ilości miary czyli ilości przedmiotu zadeklarowanego.

Zakazaném jest, przed ukończeniem téj czynności urzędowéj i bez zezwolenia urzędu oddalić przedmiot, podatkowi ulegający, i złożyć go w okręgu poborowym w lokalnościach budynku.

§. 8.

Wymiar należytości podatkowéj.

Taryfowa należytość podatkowa (§. 7) w powszechności wymierzoną być ma wedle *oznajmionego* opowiedzianego przez samego podatkującego— *gatunku i ilości* przedmiotów podatkowi ulegających.

Atoli w razie wykrytéj *niezgodności podania* pobór należytości podatkowéj nastąpi albo wedle podanego albo wedle wykrytego gatunku i ilości, w miarę tego, czy należytość w jednym lub drugim przypadku w *wyższéj* kwocie przypada.

§. 9.

Ausnahmsweise Enthebung von der unmittelbaren Versteuerung.

Personen, welche Handel mit Wein oder den Kleinverschleiß, das ist den Ausschank oder Verkauf des Weines in Mengen unter Einem niederösterreichischen Eimer betreiben, und in Weinbau treibenden Orten auch jene Grundbesitzer, welche ihr Weinerzeugniß nicht bloß zum eigenen häuslichen Verbrauche zu verwenden pflegen, können über ihr Ansuchen unter Beobachtung der in den §§. 14 bis 26 enthaltenen Anordnungen von der Verpflichtung, den eingeführten Wein sogleich versteuern zu müssen, enthoben werden.

Dieselbe Begünstigung kann auch jenen Privatpersonen, welche keinen förmlichen Weinhandel treiben, jedoch sich die freie Verfügung über ihre im Einhebungsbezirke aufbewahrten steuerbaren Geträ̈nkvorräthe vorzubehalten wünschen, von der Finanz-Behörde bewilliget werden, wenn diese eingeführten Getränke die Menge von wenigstens zehn niederösterreichischen Eimern erreichen.

Im Falle eines Mißbrauches dieser Begünstigung zu einer Verkürzung des Steuergefälles kann den in dem gegenwärtigen Paragraphe aufgeführten Personen die ertheilte Bewilligung für einen kürzeren oder längeren Zeitraum, oder auch für immer entzogen werden.

§. 10.

Controlirung der Kleinverschleißer.

a) Anzeige der Lokalitäten und Getränkvorräthe.

Die Gast- und Schankwirthe, Buschenschänker, so wie überhaupt alle diejenigen, welche den Ausschank oder Kleinverschleiß von Wein betreiben, sind verpflichtet:

a) die Lokalitäten, in denen ihre steuerbaren Getränke bleibend oder vorübergehend innerhalb des Einhebungsbezirkes niedergelegt werden (§. 14), und

b) alle Weinvorräthe, die sie im Umfange des Einhebungsbezirkes besitzen,

vor dem Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung, und bei Unternehmungen, welche später in Betrieb gesetzt werden, künftig wenigstens vierzehn Tage vor dem Beginne des Betriebes, dem hiezu bestellten Amte oder Beamten mündlich oder schriftlich anzuzeigen, und der vorschriftmäßigen Amtshandlung zu unterziehen.

Diese Anzeige ist übrigens von denjenigen Schänkern oder Kleinverschleißern, welche nicht durch den Abschluß einer Abfindung von derselben enthoben werden, so oft zu erstatten, als ein neuer Pächter oder statt der bis dahin bestandenen Abfindung oder Verpachtung die ärarische Steuereinhebung eintritt. Die Frist, binnen welcher bei einem solchen Wechsel die Anzeige zu erfolgen hat, wird von Fall zu Fall in dem betreffenden Orte verlautbart werden.

§. 9.

Wyjątkowe uwolnienie od bezpośredniego opodatkowania.

Osoby, *handlujące* winem lub trudniące się *sprzedażą cząstkową*, to jest, wyszynkujące lub sprzedające wino w ilościach niżéj jednego wiadra niższo-austryackiego, tudzież owi *posiadacze gruntów* w miejscach, uprawą winnic się zajmujących, którzy nie obracają swego plonu wina wyłącznie na własne domowe zużycie, mogą jeżeli tego żądają z zachowaniem przepisów, zawartych w §§. 14 aż do 26 *uwolnieni* być od obowiązku *bezzwłocznéj opłaty podatku* od wina wprowadzonego.

Toż samo uwzględnienie przyznaném być może ze strony władzy skarbowéj także i tym osobom prywatnym, które nie prowadzą formalnie handlu winnego, atoli sobie zastrzedz życzą wolne od opłaty zarządzanie swemi w okręgu poborowym przechowanemi zasobami trunków, podatkowi ulegających, jeżeli trunki wprowadzone wynoszą najmniéj *dziesięć* wiader niższo-austryackich.

W razie nadużycia takowego uwzględnienia do pokrzywdzenia dochodów podatkowych, może osobom, w niniejszym paragrafie wyszczególnionym odjętém być pozwolenie na czas krótszy lub dłuższy, lub na zawsze.

§. 10.

Kontrolowanie drobnosprzedawców.

a) Oznajmienie o lokalnościach i zasobach trunku.

Oberżyści i szynkarze, tudzież szynkarze wiechowi, równie jak w ogólności wszyscy wyszynkiem wina lub sprzedażą drobną się zajmujący, obowiązani są:

a) lokalności, w których swe trunki, podatkowi ulegające stale lub przemijająco w okręgu poborowym przechowują (§. 14), tudzież

b) wszystkie *zasoby wina*, jakie w okręgu powiatu poborowego posiadają,

przed dniem działalności niniejszego rozporządzenia, a przy przedsiębiorstwach, później rozpoczętych, na przyszłość przynajmniéj czternaście dni przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa, *oznajmić* ustanowionemu ku temu urzędowi lub urzędnikowi ustnie lub piśmiennie, i poddać czynności urzędowéj przepisanéj.

Oznajmienie to zresztą przez szynkarzy lub drobnosprzedawców, nie będących od tego wolnymi w skutek zawarcia ugody, tyle kroć podaném być ma, ile kroć nowy dzierżawca w miejsce wstępuje, lub skarbowy pobór podatku zamiast dotychczasowéj ugody lub dzierżawy. Termin, w jakim przy każdéj zmianie oznajmienie nastąpić winno, ogłoszonym będzie od przypadku do przypadku w miejscu dotyczącém.

§. 11.

b) Anmeldungs- und Revisionsbogen.

Die Bestätigung über die erfolgte Anzeige (§. 10) wird dem Steuerpflichtigen mittelst eines eigenen Anmeldungs- und Revisionsbogens ertheilt, welcher zur Aufnahme des Befundes bei den vorzunehmenden Revisionen und zur Darstellung der Getränkmengen, die der Verzehrungssteuer unterzogen wurden, bestimmt sind.

Die Anmeldungs- und Revisionsbogen werden in zwei Exemplaren gleichlautend ausgestellt, deren eines dem Steuerpflichtigen erfolgt wird, und von ihm sorgfältig aufzubewahren ist. Das andere Exemplar, in welchem der Steuerpflichtige die Richtigkeit der jedesmaligen Befundsaufnahme durch Beisetzung seiner Namensunterschrift oder seines Handzeichens zu bestätigen hat, bleibt in den Händen der Finanzbehörde.

Würde das dem Steuerpflichtigen erfolgte Exemplar in Verlust gerathen, oder auf eine wesentliche Art beschädigt oder unkenntlich gemacht, so werden die Nachweisungen über den Stand der steuerbaren oder versteuerten Getränke und das mit denselben stattgehabte weitere Verfahren aus dem, bei der Finanzbehörde vorhandenen Exemplare entnommen.

§. 12.

c) Kellerstands-Aufnahme.

In Folge der im §. 10 bemerkten Anzeige wird bei dem Steuerpflichtigen eine Untersuchung der angezeigten Lokalitäten und Weinmengen, sowie der zu ihrer Aufbewahrung bestimmten Gefäße vorgenommen. Rücksichtlich der Aufbewahrungsgefäße wird deren kubischer Inhalt erhoben, und es werden dieselben von dem Gefällsbeamten zugleich mit ihrem Gehaltsmaße auf dauerhafte Art bezeichnet.

Die bei der Untersuchung als unzulässig erkannten Communicationen werden auf Kosten der Partei geschlossen. Ueberdieß werden nach vorgenommenem Augenscheine und richtig gestelltem Befunde von dem Gefällsbeamten sowohl die Lokalitäten, als auch die Aufbewahrungsgefäße mit ämtlichen Zeichen und Nummern versehen, für deren unversehrte Erhaltung der Steuerpflichtige verantwortlich ist. Es liegt ihm insbesondere ob, die durch Zufall oder durch Andere geschehene Beschädigung oder gänzliche Vertilgung dieser Bezeichnung, zur Erwirkung ihrer Erneuerung, binnen 24 Stunden nach erlangter Kenntniß anzuzeigen.

Ebenso ist er verbunden, von jeder in der Folge eintretenden Veränderung in dem erhobenen Stande der Lokalitäten und der Aufbewahrungsgefäße binnen 24 Stunden dem zur Ueberwachung der Unternehmung bestimmten Gefällsbeamten oder Bestellten nachträglich die Anzeige zu machen.

§. 13.

d) Anmeldung und Versteuerung der eingelagerten Getränke.

Der steuerpflichtige Kleinverschleißer, welchem die im §. 9 vorgesehene Begünstigung nicht zu Statten kommt, ist verbunden, nicht nur

§. 11.

b) *Arkusze meldunkowe i rewizyjne*

Potwierdzenie uczynionego oznajmienia (§. 10) udzielonėm będzie podatkującemu za pomocą własnego arkusza *oznajmienia i rewizyi*, który przeznaczonym jest do zapisania stanu przy rewizyach przedsiębranych i do wykazania ilości trunków, podatkowi konsumcyjnemu podciągniętych.

Arkusze meldunkowe i rewizyjne wystawione będą w dwóch równobrzmiących exemplarzach, z których jeden wręczonym będzie podatkującemu do troskliwego zachowania. Drugi exemplarz, w którym podatkujący stwierdzić ma prawdziwość spisanego stanu z przyłożeniem podpisu swego lub znaku ręcznego, pozostaje w ręku władzy skarbowéj.

Gdyby exemplarz, podatkującemu wydany został straconym, lub w głównych względach uszkodzonym lub do niepoznania zagładzonym, wówczas wykazy względem stanu trunków podatkowi ulegających lub opodatkowanych równie jak dalsze z onemi przedsiębrane postępowanie powzięte będą z exemplarza u władzy skarbowéj znajdującego się.

§. 12.

c) *Spisanie stanu piwnicznego.*

W skutek nadmienionego w §. 10 oznajmienia przedsięweźmie się u podatkującego rewizya oznajmionych *lokalności i ilości wina*, niemniéj naczyń do zachowania onegoż przeznaczonych. Co się tyczy naczyń schowkowych, oznaczyć należy ich objętość kubiczną, poczém urzędnik dochodowy nacechuje takowe wraz z miarą ich kubiczną w sposób trwały.

Komunikacye przy dochodzeniu za niedopuszczalne uznane, zamknięte będą na koszt strony. Nadto po obejrzeniu i sprawdzeniu stanu rzeczy naznaczy urzędnik dochodowy tak lokalności jako téż naczynia schowkowe *cechami i liczbami* urzędowemi, za których nienaruszone utrzymanie podatkujący odpowiedzialnym zostaje. Obowiązanym jest w szczególności, zrządzone przez przypadek lub w inny sposób uszkodzenie lub zupełne zagładzenie tegoż oznaczenia, celem odnowienia onegoż, *oznajmić* w ciągu 24 godzin po odebranéj wiadomości.

Również obowiązanym jest, o każdéj późniéj wydarzającéj się zmianie w wykrytym stanie lokalności i naczyń schowkowych w ciągu 24 godzin uczynić dodatkowo doniesienie urzędnikowi dochodowemu lub ustanowionemu, nad przedsiębiorstwem dozór mającemu.

§. 13.

d) *Zameldowanie i opodatkowanie trunków na składzie będących.*

Podatkujący drobnosprzedawca, któremu nie przysługa uwzględnienie w §. 9 przewidziane, obowiązanym jest, nie tylko

1. seine sämmtlichen mit dem Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung innerhalb des Einhebungsbezirkes vorhandenen, und gemäß §. 10, lit. b) anzuzeigenden Weinvorräthe bis zu dem eben genannten Tage bei dem im Einhebungsbezirke befindlichen Gefällsamte zu versteuern, — in soweit dieselben nicht zu Folge des §. 28 als bereits versteuert anzusehen, und darüber Freibolleten auszufertigen sind, — sondern auch

2. jede Getränkmenge, die er später im Umfange des Einhebungsbezirkes an sich bringt oder in Verwahrung nimmt, oder für seine Rechnung in Verwahrung nehmen läßt, noch bevor dieselbe in die zur Aufbewahrung bestimmten Räume gebracht wird, bei dem hiezu bestimmten Gefällsbeamten oder Bestellten anzumelden und, — sofern diese Getränke nicht nach Vorschrift des §. 7 versteuert wurden, oder gemäß der §§. 27 und 28 als bereits versteuert ausgewiesen werden, — bei der Anmeldung sogleich zu versteuern.

§. 14.

Bedingungen und Wirkungen der bewilligten Erleichterung in der Steuerentrichtung.

a) Allgemeine Vorsichten.

Die Weinhändler, Kleinverschleißer und überhaupt die Personen, denen die im §. 9 vorbehaltene Begünstigung bewilliget wird, haben gleichfalls die in den §§. 10, 11 und 12 enthaltenen Anordnungen zu beobachten.

Bei den mit dieser Bewilligung betheilten Kleinverschleißern, welche ein abgesondertes Lokale zum Ausschank und Verkauf im Kleinen besitzen, beschränkt sich die im §. 9 gestattete Begünstigung nur auf jene Getränkmengen, welche sich außerhalb dieses Kleinverschleiß-Lokals befinden, oder in andere Räume als dieses Lokale eingelagert werden.

Die Getränke, welche in das Kleinverschleiß-Lokale gebracht werden, müssen nach Vorschrift des §. 13 versteuert werden; auch muß das abgesonderte Kleinverschleiß-Lokale als solches bei der, zu Folge §. 10 zu erstattenden Lokalitäts-Anzeige angegeben werden, und von jeder Verbindung mit anderen Lokalitäten, in denen unversteuertes Getränke aufbewahrt wird, getrennt sein.

§. 15.

b) Anlegung des ämtlichen Verschlusses.

Bezüglich der mit der gedachten Bewilligung betheilten Steuerpflichtigen ist den Gefällsbeamten und Angestellten vorbehalten, an den Gefäßen oder Behältnissen, in denen sich unversteuerter Wein befindet, durch Anlegung der Siegel oder auf andere Art den ämtlichen Verschluß, d. i. diejenige Vorrichtung anzubringen, welche Sicherheit gewährt, daß nicht Wein ohne Kenntniß des Gefällsaufsichtspersonales aus den Gefä-

1. od *wszystkich* z dniem działalności niniejszego rozporządzenia w okręgu poborowym znajdujących się, a wedle §. 10, lit. *b)* oznajmionemi być mających *zapasów wina opłacić podatek* aż do właśnie wspomnionego dnia, w urzędzie dochodowym, znajdującym się w okręgu poborowym,— o ile takowe nie mają już w skutek §. 28 jako opodatkowane być uważane, i w téj mierze *bilety uwolnienia* wystawione,— lecz téż

2. każdą ilość trunków, jaką późniéj w okręgu poborowym *nabędzie* lub na przechowanie przyjmie, lub téż na swój rachunek przechować każe, wprzód nim takowa w przeznaczone do przechowania miejsca wprowadzoną będzie, *zameldować* u przeznaczonego ku temu urzędnika dochodowego lub ustanowionego i— jeżeli trunki te nie były wedle przepisu §. 7 opodatkowane lub w skutek §§. 27 i 28 jako opłacone nie będą wykazane,— już przy samém zameldowaniu podatek opłacić.

§. 14.

Warunki i skutki pozwolonego ulżenia w opłacie podatku.

a) *Ogólne ostrożności środki.*

Handlujący winem, drobnosprzedawcy i w ogólności osoby, którym dozwolone jest zastrzeżone w §. 9 uwzględnienie, równie zachować winni rozporządzenia w §§. 10, 11 i 12 zawarte.

Względem drobnosprzedawców, témże pozwoleniem obdzielonych, posiadających *odrębną lokalność dla wyszynku i sprzedaży cząstkowéj*, ogranicza się udzielone w §. 9 uwzględnienie na te tylko ilości trunków, które się *zewnątrz lokalności dla sprzedaży cząstkowéj* znajdują, lub które nie do téj lokalności lecz do innych na skład przeniesione są.

Trunki, przyniesione do lokalności sprzedaży cząstkowéj, muszą wedle przepisu §. 13 być *opodatkowane;* równie téż musi oddzielna lokalność sprzedaży cząstkowéj jako taka przy oznajmieniu, o lokalnościach w skutek §. 10 uczynić się mającém, być podaną, i oddzieloną od wszelkiego połączenia z innemi lokalnościami, w których się zachowuje trunek nieopodatkowany.

§. 15.

b) *Urzędowe zamknięcie.*

Względem tych podatkujących, którym rzeczone pozwolenie udzieloném zostało, zastrzeżoném jest urzędnikom dochodowym i ustanowionym, opieczętować naczynia lub schowki, w których się znajduje wino nieopodatkowane, lub w inny sposób wziąść pod *zamknięcie urzędowe* t. j. takie przyrządzenie na nich zamieścić, któreby zabezpieczało, ażeby wino bez wiedzy personalu dozorczego docho-

ßen oder Behältnissen genommen, oder statt desselben ein anderes, nicht angemeldetes Getränke in diese Gefäße oder Behältnisse gebracht werden könne.

Diese Vorkehrung ist aber in jedem Falle in der Art zu treffen, daß die Gewerbsausübung nicht in einem ausgedehnteren Maße gehemmt werde, als solches zur Sicherstellung gegen Unterschleife unumgänglich nothwendig ist.

§. 16.

c) Verpflichtung zur Anmeldung.

Unabhängig von der im §. 13 unter Zahl 2, und im §. 14 den Kleinverschleißern auferlegten Verbindlichkeit zur Anmeldung der, in ihr abgesondertes Kleinverschleiß-Lokale eingelagerten steuerbaren Getränke, — ist jeder nach den vorstehenden Bestimmungen mit einem Anmeldungs- und Revisionsbogen betheilte Steuerpflichtige verbunden:

1. Jede Getränkmenge, die er unmittelbar von außen (§. 4), oder von anderen Personen im Umfange des Einhebungsbezirkes an sich bringt oder in Verwahrung nimmt, oder für seine Rechnung in Verwahrung nehmen läßt, noch bevor dieselben in die zur Aufbewahrung bestimmten Räume gebracht werden, und

2. sobald er den an ein Gefäß oder ein Behältniß gelegten ämtlichen Verschluß zu eröffnen, oder an dem unter Verschluß gelegten Gefäße oder Behältnisse selbst eine Oeffnung anzubringen beabsichtiget, diese beabsichtigte Handlung wenigstens zwölf Stunden vorher

unter Vorlegung des Anmeldungs- und Revisionsbogens bei dem zur Ausübung der Ueberwachung bestellten Beamten mündlich oder schriftlich anzumelden.

Ueber die erfolgte Anmeldung wird dem Steuerpflichtigen die Bestätigung auf dem Anmeldungs- und Revisionsbogen ertheilt. Ist zugleich eine Steuer zu entrichten (§. 13), so wird hierüber zugleich eine Bollete ausgestellt.

§. 17.

d) Wann die angemeldeten Handlungen vorgenommen werden können.

Keine der im §. 16 genannten Handlungen darf vorgenommen werden, bevor sich die Bestätigung über die erfolgte Anmeldung, und, sofern die Steuerentrichtung angeordnet ist, die mit der Zahlungsbestätigung versehene Steuerbollete in den Räumen des Gewerbsbetriebes bei demjenigen, welcher über dasselbe Rede und Antwort zu geben verpflichtet ist, befindet.

Die Eröffnung des ämtlichen Verschlusses (§. 16, Zahl 2) hat durch einen Abgeordneten der Finanzbehörde zu geschehen. Bloß in dem Falle, wenn die Anmeldung zu der oben vorgeschriebenen Zeit geschah, und ein Abgeordneter der Finanzbehörde während einer Stunde nach dem angemeldeten Zeitpunkte zum Behufe der Eröffnung des ämtlichen Verschlusses nicht erscheint, oder wenn bei der Bestätigung der Anmeldung

dowego nie było wyciągnętém z naczyń lub schowków, lub zamiast niego do nich nie mógł być wlanym inny trunek niezameldowany

Wszelako środek ten w każdym razie w ten sposób ma być użyty, ażeby wykonywanie profesyi nie doznawało większego wstrzymywania, jak tego nieodzownie potrzeba wymaga do zabezpieczenia od nierzetelności.

§. 16

c) *Obowiązek oznajmienia.*

Niezawiśle od obowiązku, nałożonego na *drobnosprzedawców* w §. 13 pod liczbą 2 równie jak w §. 14, co do oznajmienia trunków podatkowi ulegających, w *oddzielnéj ich lokalności sprzedaży cząstkowéj* na składzie będących, każdy podatkujący, wedle powyższych postanowień arkuszem meldunkowym i rewizyjnym opatrzony, obowiązanym jest:

1. Każdą ilość trunku, którą bezpośrednio z zewnątrz (§. 4) lub od innych osób w okręgu poborowym na siebie nabywa, lub na przechowanie przyjmuje, lub na swój rachunek na przechowanie przyjąć każe, wprzód nim takowa wprowadzoną będzie w miejsca, do przechowania przeznaczone, tudzież

2. gdy położone na naczyniu lub schowie zamknięcie urzędowe otworzyć, lub na znajdującém się pod zamknięciem naczyniu lub schowie otwór zrobić zamyśla, tę czynność zamierzoną przynajmniéj dwanaście godzin wprzód,

przedłożywszy arkusz meldunkowy i rewizyjny ustnie lub na piśmie *oznajmić* urzędnikowi do nadzorowania ustanowionemu.

Uczynione oznajmienie *potwierdzoném będzie* podatkującemu na arkuszu meldunkowym i rewizyjnym. Jeżeli oraz podatek ma być opłaconym (§. 13), względem tego zarazem będzie bilet wystawionym.

§. 17.

d) *Kiedy oznajmione czynności mogą być przedsiębrane.*

Żadna z czynności w §. 16 wspomnionych nie może być przedsiębraną, dopóki *potwierdzenie* względem uczynionego *meldunku*, a o ile opłata podatku jest zarządzoną, dopóki *bilet podatkowy* opłatę potwierdzający nie będzie się znajdować w lokalnościach przemysłowych u tego, który z takowéj czynności usprawiedliwić się ma.

Otworzenie urzędowego zamknięcia (§. 16. L. 2) nastąpić winno przez delegowanego władzy skarbowéj. Tylko w tym razie, gdy meldunek zrobionym został w czasie wyżéj przepisanym, a delegowany władzy skarbowéj nie zjawia się w *godzinę* po zapowiedzianéj chwili celem otworzenia zamknięcia urzędowego, albo gdy przy potwierdzeniu meldunku na arkuszu meldunkowym wyraźnie

auf dem Anmeldungsbogen die Bewilligung zur Eröffnung des Verschlusses ohne Dazwischenkunft eines Abgeordneten der Finanzbehörde von dem Amte oder Beamten bei dem die Anmeldung geschah, ausdrücklich ertheilt wurde, kann der Steuerpflichtige den ämtlichen Verschluß selbst eröffnen.

§. 18.

e) Periodische Abrechnung und Steuerentrichtung.

Außer den Fällen, wo zur Sicherstellung des Steuergefälles die Aufnahme der Getränkvorräthe verfügt wird, hat bei den gedachten Steuerpflichtigen am Schlusse eines jeden Monates (§. 26, Zahl 2) Behufs der vorzunehmenden Abrechnung durch einen Abgeordneten der Finanzbehörde eine Erhebung der unversteuert vorhandenen Getränkvorräthe zu geschehen, um zu ermitteln, welche Getränkmenge seit der letzten Abrechnung in Abfall gekommen ist.

Für diese Menge ist,— soweit nicht deren steuerfreie Abschreibung gestattet ist (§§. 19, 20, 21),— von dem Steuerpflichtigen längstens binnen 48 Stunden bei dem Steueramte unter Vorlegung des Anmeldungs- und Revisionsbogens die tarifmäßige Steuergebühr zu entrichten, worüber ihm eine Zahlungsbollete erfolgt wird.

Sollte der Steuerpflichtige unterlassen, diese Verbindlichkeit zu erfüllen, so ist der Finanzbehörde vorbehalten, zur Sicherstellung der Steuergebühr unverzüglich die erforderlichen Vorkehrungen zu treffen, insbesondere zu verlangen, daß von dem Steuerpflichtigen ein seinem durchschnittlichen Monatsbedarfe entsprechender Steuerbetrag beim Beginne eines jeden Monates vorhinein erlegt werde, wornach dann am Ende des Monates die Abrechnung zu pflegen, und die Ergänzung des allfälliger Minderbetrages zu leisten ist.

Demjenigen, welcher mit der Zahlung der vorgeschriebenen Gebühr dreimal im Laufe eines Jahres dergestalt im Rückstande blieb, daß zu deren Einbringung von den gesetzlichen Zwangsmaßregeln gegen ihn Gebrauch gemacht werden mußte, kann die Begünstigung, wodurch er von der unmittelbaren Versteuerung seiner sämmtlichen Getränkvorräthe losgezählt wurde, für eine bestimmte Zeit oder für immer entzogen werden.

§. 19.

f) Gebührenfreie Abschreibung.

Bei der Aufnahme der Getränkvorräthe werden von dem unversteuerten Bestande diejenigen Menge ohne Steuerentrichtung in Abzug gebracht, welche

1. durch Eintrocknen, Verdünsten oder die Gährung in Abfall kommen,
2. in ungenießbaren Geläger bestehen, oder
3. während der Aufbewahrung ihre Beschaffenheit so wesentlich ändern, daß dieselben zum menschlichen Genusse gänzlich ungeeignet werden, oder

pozwolenie udzielonėm zostało do otworzenia zamknięcia bez pośrednictwa delegowanego władzy skarbowėj, ze strony urzędu lub urzędnika, u którego zameldowanie nastąpiło, w ówczas podatkujący sam otworzyć może zamknięcie urzędowe.

§. 18.

e) *Peryjodyczny obrachunek i opłata podatku.*

Prócz przypadków, gdzie dla zabezpieczenia dochodów z podatków zarządzono spisanie zasobów trunków, przedsiębranėm będzie u rzeczonych podatkujących z końcem każdego miesiąca (§. 26, Liczba 2) celem *obrachunku*, przez delegowanego władzy skarbowėj dochodzenie zasobów trunków, znajdujących się w stanie nieopodatkowanym, by oznaczyć jaka ilość trunków odpada od czasu ostatniego obrachunku.

Od tėjże ilości,— jeżeli nie jest dozwolone bezpłatne jėj odpisanie (§§. 19, 20, 21),— winien będzie podatkujący najdalėj w *przeciągu godzin 48* opłacić taryfową należytość podatku w urzędzie poborowym, przedłożywszy arkusz meldunkowy i rewizyjny, na co mu *bilet opłaty* wydanym będzie.

Gdyby podatkujący zaniechał zadosyć uczynić obowiązkowi temu, natenczas pozostawia się władzy skarbowėj, dla zabezpieczenia należytości podatku natychmiast zarządzić środki potrzebne, a mianowicie żądać, ażeby podatkujący z początkiem każdego miesiąca z góry składał kwotę podatkową, potrzebie miesięcznėj w przecięciu odpowiednią, poczėm tedy z końcem miesiąca obrachunek i uzupełnienie summy podatkowėj nastąpić ma, gdyby ta niższą się okazała.

Podatkującemu, który z opłatą przepisanėj należytości trzy razy w ciągu roku w ten sposób się ociągał, iż dla ściągnienia onėjże przeciw niemu użyć musiano prawnych środków zmuszających, może na czas pewny lub na zawsze odjętėm być uwzględnienie, którėm uwolnionym został od bezpośredniego opodatkowania wszystkich swoich zasobów trunku.

§. 19.

f) *Wolne od podatku odpisanie.*

Przy spisaniu zasobów trunków *potrącone zostaną bez opłaty podatku* od stanu nieopodatkowanego te ilości, które

1. ubyły przez wyschnięcie, wyparowanie lub skiśnienie,
2. stanowią lagier nie służący do picia, albo
3. podczas przechowania zmieniły naturę swoję tak istotnie, iż się stały zupełnie niezdolnemi do spożycia ludzkiego, lub

4. durch ein zufälliges Ereigniß vernichtet oder aus den Räumen der Aufbewahrung hinweggenommen wurden.

§. 20.

g) Bedingungen dieser Abschreibung

Diese steuerfreie Abschreibung (§. 19) findet jedoch nur unter der Bedingung Statt, daß

a) in den unter 1. und 2. bemerkten Fällen die in Abfall zu bringende Menge, — mit Rücksicht auf die Beschaffenheit der Flüssigkeit, die Dauer der Aufbewahrung, die Art der Gefäße und die übrigen Umstände, — im angemessenen Verhältnisse zu der eingelagerten Menge, an welcher solche in Abzug zu kommen hat, stehe, und das nach den örtlichen Erfahrungen zu bestimmende Maß nicht übersteige, daß

b) in den unter 2. und 3. aufgeführten Fällen das Geläger oder die geänderte Flüssigkeit in Gegenwart des Gefällsbeamten aus den Räumen der Aufbewahrung hinweggebracht werde, und daß

c) wenn ein Abfall wegen eines zufälligen Ereignisses angesprochen wird, dasselbe sogleich, nachdem solches dem Steuerpflichtigen bekannt wurde, dem zur Annahme der Anmeldungen bestimmten Amte oder Beamten angezeigt, und durch die hierüber zu pflegende Erhebung nicht nur das zufällige Ereigniß, sondern auch dessen angezeigte nachtheilige Wirkung und der Umstand, daß jenes und diese ohne Verschulden des Steuerpflichtigen stattgefunden habe, außer Zweifel gesetzt werde.

§. 21.

h) Steuerfreie Abtretung und Ausfuhr.

Auch jene Getränke, welche in einer, wenigstens Einen niederösterreichischen Eimer erreichenden Menge an einen anderen, gleichfalls mit Anmeldungs- und Revisionsbogen betheilten Steuerpflichtigen in demselben Einhebungsbezirke abgetreten, oder welche in der bemerkten Menge aus dem Einhebungsbezirke ausgeführt werden, sind unter nachstehenden Bedingungen ohne Steuerentrichtung in Abschreibung zu bringen:

1. Die beabsichtigte Auslagerung und Versendung ist von dem Steuerpflichtigen unter Vorlegung des Anmeldungs- und Revisionsbogens mindestens 12 Stunden vorher bei dem Amte oder Gefällsbeamten anzumelden;

2. die Auslagerung muß in Gegenwart eines Abgeordneten der Finanzbehörde geschehen;

3. der Transport des zu versendenden Getränkes hat unaufgehalten unter ämtlicher Aufsicht bis zu dessen Erwerber in demselben Einhebungsbezirke oder bis außerhalb des letzteren zu erfolgen, und nur in Verbindung mit der Bestätigung über den wirklich erfolgten Austritt der Sendung aus dem Einhebungsbezirke oder deren erfolgten Uebergang in die Aufbewahrung des neuen Besitzers, ist die im Revisionsbogen er-

4. przypadkowym sposobem zostały zniszczone lub z lokalności przechowu usunięte.

§. 20.

g) *Warunki tegoż odpisania.*

Odpisanie takowe od podatku wolne (§. 19) nastąpi wszelako pod tym tylko warunkiem, jeżeli

a) w przypadkach, pod 1 i 2 wymienionych, ilość jako ubytek mająca być potrąconą,— ze względem na właściwość płynu, na czas przechowania, gatunek naczyń i inne okoliczności,— w odpowiednim znajduje się stosunku do ilości złożonéj, i oraz nie przewyższa miary mającéj być wedle miejscowych doświadczeń oznaczoną, jeżeli

b) w przypadkach pod 2 i 3 wyszczególnionych lagier lub płyn zmieniony w obecności urzędnika dochodowego z lokalności przechowania będzie uprzątniony, i jeżeli

c) w razie, że ubytek przypadkowym sposobem zaszły, do potrącenia podanym był, tenże natychmiast, skoro takowy podatkującemu wiadomym został, urzędowi lub urzędnikowi do przyjmowania meldunków przeznaczonemu był *oznajmionym*, i z dochodzenia w téj mierze przedsięwziąść się mającego nie tylko przypadkowe zdarzenie, lecz téż oznajmiony szkodliwy jego skutek, nie mniéj ta okoliczność w stanie niewątpliwym będzie wykazaną, że tak jedno jak drugie nastąpiło bez winy podatkującego.

§. 21.

h) *Wolne od podatku odstąpienie i wywożenie.*

Także i te trunki, które w ilości najmniéj jednego niższo-austryjackiego wiadra innemu także arkuszem meldunkowym i rewizyjnym opatrzonemu podatkującemu w tym samym okręgu poborowym *odstąpione* będą, lub które w wspomnionéj ilości z okręgu poborowego będą *wyprowadzone*, mają pod następującemi warunkami *bez opłaty podatku* być odpisane:

1. Zamierzone wyprowadzenie ze składu i przesłanie, winien podatkujący, przedłożywszy arkusz meldunkowy i rewizyjny, *oznajmić* najmniéj 12 godzin wprzód w urzędzie lub u urzędnika dochodowego;

2. wyprowadzenie ze składu odbyć się musi w obecności delegowanego władzy skarbowéj;

3. transport przesyłanego trunku bez zatrzymania odbywać się ma pod kontrolą urzędu aż do nabywcy onegoż w tym samym okręgu poborowym lub aż po za takowym, a tylko w połączeniu z *potwierdzeniem* rzeczywistego wystąpienia przesyłki z okręgu poborowego, lub przejścia onéjże w zachowanie nowego posiadacza, udzielone w arkuszu rewizyjnym potwierdzenie wyprowadzenia ze składu

theilte Auslagerungs-Bestätigung als genügend zu betrachten, den Steuerpflichtigen von der Haftung für die entfallende Steuergebühr zu entheben.

§. 22.

i) Behandlung des Weinerzeugnisses der Grundbesitzer.

Rücksichtlich der Weinmaische und des Weinmostes, welcher in Weinbau treibenden Gegenden von den Grundbesitzern zum Behufe des üblichen weiteren Wirthschaftsbetriebes eingelagert zu werden pflegt, und auf dem Transporte nicht ohnehin bei dem im Einhebungsbezirke oder an dessen Eingange aufgestellten Amte oder Beamten vorbeigeführt wird, wo die eingeführte Menge jedesmal anzugeben ist, genügt es, wenn zur Zeit der Weinlese die Menge der im Laufe einer Woche eingekellerten Maische am Schlusse der Woche dem zur Ueberwachung bestimmten Gefällsbeamten oder Bestellten angezeigt wird, welcher die eingelagerte Menge in dem Revisionsbogen vorträgt.

Bringt der Steuerpflichtige aber nach beendeter Weinlese Wein oder Weinmaische an sich, so hat er die im §. 16, unter Z. 1, enthaltene Anordnung zu beobachten.

Sobald die Gährung vollendet und der Wein klar ist, soll binnen des Termines, den die Finanzbehörde für die einzelnen Orte nach den dortigen Verhältnissen festsetzen wird, die Anzeige bei dem Gefällsbeamten oder Bestellten angebracht werden, dieser hat die Maische sodann im Anmeldungs- und Revisionsbogen in Ausgabe und den Wein in Empfang zu stellen. In welchem Verhältnisse hiebei die Weinmenge zu der eingebrachten Maischmenge zu veranschlagen ist, wird von der Finanzbezirksbehörde je nach dem, durch die lokalen Erfahrungen festgestellten Durchschnitte bestimmt.

Wird Maische in Menge von mindestens Einem niederösterreichischen Eimer ausgelagert und entweder aus dem Einhebungsbezirke ausgeführt, oder in dem letzteren an einen Steuerpflichtigen, dem die im §. 9 zugestandene Behandlung bewilliget ist, abgetreten, so sind darauf die Bestimmungen des §. 21 anzuwenden.

Die gegenwärtigen Anordnungen haben jedoch nur für jene Grundbesitzer zu gelten, welche nach den Bestimmungen dieser Verordnung mit Anmeldungs- und Revisionsbogen betheilt werden.

Andere Personen haben bezüglich der eingeführten Weinmaische und des Weinmostes genau die Vorschriften der §§. 4 und 7 zu beobachten, und die für solche Fälle im Tarife festgesetzte Steuergebühr noch vor der Einlagerung der Maische oder des Mostes in die zu ihrer Aufbewahrung bestimmten Räume zu entrichten.

§. 23.

Revisionen, Obligenheiten des Steuerpflichtigen.

Die nach den Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung mit Anmeldungs- und Revisionsbogen betheilten Steuerpflichtigen werden bezüglich ihrer steuerbaren Getränkvorräthe unter ämtliche Aufsicht gestellt.

uważaném będzie za dostateczne, by uwolnić podatkującego od odpowiedzialności za przypadającą należytość podatku.

§. 22.

i) *Postępowanie z wyrobem wina posiadaczy gruntowych.*

Co się tyczy *brzeczki winnéj* i *moszczu winnego*, który w okolicach uprawą winnic się zajmujących, przez posiadaczy gruntów celem zwykłego dalszego zarządu gospodarskiego złożony bywa, i który w transporcie nie bywa bez tego przeprowadzonym mimo urzędu lub urzędnika w okręgu poborowym lub na wchodzie ustanowionego, gdzie każdego razu *podaną być winna* ilość wprowadzona, dostatecznem jest, gdy w czasie winobrania ilość złożonéj w ciągu tygodnia do piwnic brzeczki z *końcem tygodnia* oznajmioną będzie dozorującemu urzędnikowi dochodowemu lub ustanowionemu, który zaciągnie ilość złożoną w arkuszu rewizyjnym.

Jeżeli zaś podatkujący po ukończonym winozbiorze nabywa wino lub brzeczkę winną, natedy przestrzegać ma zarządzenia, zawartego w §. 16 pod L. 1.

Skoro fermentacyja ukończoną i wino czyste jest, podać należy w terminie, który ustanowionym jest przez władzę skarbową dla miejsc pojedynczych wedle stosunków tamecznych, *oznajmienie* do urzędnika dochodowego lub ustanowionego, by tenże brzeczkę w arkuszu meldunkowym i rewizyjnym w rubrykę wydatku a wino w rubrykę przychodu zapisał. W jakim stosunku przytém ilość wina do złożonej ilości brzeczki ma być przyjętą, to ustanowioném będzie przez władzę powiatową skarbową wedle przecięcia, oznaczonego na podstawie doświadczeń lokalnych.

Jeżeli brzeczka ze składu wyprowadzoną będzie w ilościach najmniéj jednego niższo-austryjackiego wiadra, i albo z okręgu poborowego *wywiezioną*, lub w tymże *odstąpioną* podatkującemu, któremu dozwolone zostało uwzględnienie, w §. 9 przyznane, natedy zastósowane być winny postanowienia §. 21.

Niniejsze przepisy atoli dotyczą tych tylko *posiadaczy gruntowych*, którzy wedle postanowień niniejszego rozporządzenia opatrzeni są arkuszem meldunkowym i rewizyjnym.

Inne osoby przestrzegać winny co się tyczy wprowadzonéj brzeczki winnéj i moszczu winnego ściśle przepisów §§. 4 i 7 i opłacić ustanowioną na takie przypadki w taryfie *należytość podatkową* jeszcze przed złożeniem brzeczki lub moszczu do lokalności do ich przechowania przeznaczonych.

§. 23.

Rewizyje, obowiązki podatkującego.

Podatkujący wedle postanowień niniejszego przepisu opatrzeni arkuszami meldunkowemi i rewizyjnemi, poddani będą względem swych zasobów trunku, podatkowi ulegającego, *pod kontrolę urzędową.*

Hiernach ist den zur Handhabung der Verzehrungssteuer-Vorschriften bestimmten Beamten und Angestellten das Recht eingeräumt und zur Pflicht gemacht, bei den gedachten, unter ämtliche Aufsicht gestellten Personen zur Ausübung der erforderlichen Ueberwachung Aufsicht zu pflegen, wobei sich dieselben nach den dießfalls bestehenden Vorschriften zu benehmen haben.

Denselben ist daher der Eintritt in die unter Aufsicht gestellten Räume jederzeit unweigerlich zu gestatten, und es ist den Beamten und Angestellten bei ihren Amtshandlungen von dem Steuerpflichtigen persönlich oder durch dessen Dienstpersonale auf Verlangen die nöthige Hilfsarbeit, sowie jede Auskunft und Nachweisung, welche zum Behufe der gefällsämtlichen Controle erforderlich ist, zu leisten.

Dem Steuerpflichtigen liegt ferner ob, bei den gefällsämtlichen Untersuchungen den in seinen Händen befindlichen Anmeldungs- und Revisionsbogen nebst den Zahlungsbolleten unverzüglich vorzuzeigen, diese auch nöthigenfalls gegen Empfangsschein und Rückstellung dem Beamten oder Angestellten auszufolgen.

Wird an Gefäße oder Behältnisse der ämtliche Verschluß angelegt, so liegt dem Steuerpflichtigen ob, denselben sorgfältig zu bewahren, und sich aller Verletzung des ämtlichen Verschlusses sowohl, als der Eröffnung der Gefäße und Behältnisse, an die solcher gelegt wurde, außer dem Falle, in welchem ihn das Gesetz hiezu ausdrücklich berechtiget (§. 17), zu enthalten.

Wird zu einer Durchsuchung eine obrigkeitliche Person oder statt derselben ein Glied vom Gemeindevorstande beigezogen, so hat diese den Amtshandlungen des Beamten oder Angestellten unausgesetzt beizuwohnen, bei einem etwa erhobenen Anstande die aufgenommene That- oder Befundsbeschreibung, die Verhörsprotokolle und alle zur Untersuchung gehörigen Behelfe und Urkunden mitzufertigen, und überhaupt allen gesetzlichen Beistand unverzüglich zu leisten.

§. 24.

Ausweisung der Getränkvorräthe.

Die zu Folge §. 23 unter ämtliche Aufsicht gestellten Personen sind verpflichtet, die gesammte Getränkmenge, welche sich in den zu Folge der §§. 10, 13, 14 und 16 unter der Verbindlichkeit der Anzeige begriffenen Räumen vorfinden, mit dem Anmeldungs- und Revisionsbogen, und in soweit es sich um Getränke handelt, von denen die Steuer entrichtet wurde, mit Zahlungsbolleten auszuweisen.

Jede Getränkmenge, welche durch den Anmeldungs- und Revisionsbogen, und sofern es Getränke betrifft, welche versteuert sein sollen, durch Bolleten nicht gedeckt ist, wird beanständet, und es ist hierüber das Strafverfahren einzuleiten.

§. 25.

Durchsuchungen bei Privatpersonen.

Bei Personen, welche nicht zu Folge des §. 23 unter ämtliche Aufsicht gestellt sind, dürfen Durchsuchungen bloß wegen des dringenden Verdachtes einer Gefällsver-

Przetoż urzędnikom i ustanowionym, do wykonania przepisów co do podatków konsumcyjnych przeznaczonym przyznano prawo i włożono na nich obowiązek, by przy osobach rzeczonych, pod dozór urzędowy poddanych, dla wykonania należytéj kontroli dozór ten prowadzili, przyczém zachować się należy wedle przepisów w téj mierze istniejących.

Tymże więc wstęp do lokalności pod dozór wziętych, każdego czasu bez oporu ma być dozwolony, a podatkujący obowiązanym jest urzędnikom i ustanowionym przy ich czynnościach osobiście lub przez służebne personale, na żądanie dawać pomoc potrzebną, tudzież wszelkiéj udzielać wiadomości i przedkładać dowody, wymagane dla kontroli urzędowéj dochodowéj.

Podatkujący nadto obowiązanym jest, przy rewizyjach urzędu dochodowego niezwłocznie wykazać znajdujący się w jego ręku arkusz oznajmienia i rewizyi wraz z biletami opłaty, a w razie potrzeby wydać takowe za rewersem i zastrzeżeniem powrotu urzędnikowi lub ustanowionemu.

Gdyby na naczynia lub schowy położoném było zamknięcie urzędowe, podatkujący obowiązanym będzie utrzymać takowe starannie, i wstrzymać się od wszelkiego naruszenia zamknięcia urzędowego, równie jak otworzenia naczyń i schowań, na które takowe położono, wyjąwszy ten przypadek, kiedy go ustawa wyraźnie do tego uprawnia (§. 17).

Jeżeli do rewizyi przybraną będzie osoba zwierzchnicza lub zamiast niéj członek przełożeństwa gminy, natenczas takowy ciągle przy urzędowaniu urzędnika lub ustanowionego ma być obecnym, w razie wykrytéj jakiéj wątpliwości spisanie istoty czynu i stanu rzeczy, protokoły przesłuchania i wszelkie do rewizyi należące akta pomocne i dokumenta spólnie podpisać, i w ogólności wszelką prawną pomoc niezwłocznie dawać jest obowiązanym.

§. 24.

Wykazanie zasobów trunku.

Osoby, w skutek §. 23 pod dozór urzędowy poddane, obowiązane są, wykazać *całą ilość trunków*, znajdujących się w lokalnościach, w skutek §§. 10, 13, 14 i 16 obowiązkiem oznajmienia objętych, *arkuszami meldunkowemi i rewizyjnemi*, a o ile o trunki chodzi, od których podatek został opłacony, *biletami opłaty*.

Wszelka ilość trunków, która *arkuszem meldunkowym i rewizyjnym*, a gdzie idzie o trunki, mające być opodatkowanemi, boletami *nie jest pokryta*, wątpliwości podlegać będzie, w którym to przedmiocie zarządzone być ma postępowanie karne.

§. 25.

Rewizyje u osób prywatnych.

U osób, nie poddanych w skutek §. 23 pod kontrolę urzędową, nie mogą rewizyje być przedsiębrane, jak tylko dla uderzającego podejrzenia o pokrzyw-

kürzung, und immer nur im Beisein einer obrigkeitlichen Person oder statt derselben eines Gliedes vom Gemeindevorstande vorgenommen werden.

Sie sind jedoch verpflichtet, bezüglich der bei ihnen in einer Menge von mehr als Einem niederösterreichischen Eimer vorgefundenen, durch Steuerbolleten nicht gedeckten steuerbaren Getränke den Bezug auszuweisen.

§. 26.

Besondere Bestimmungen für den Weinverbrauch der Weinbau treibenden Grundbesitzer.

Nebst der im §. 22 enthaltenen Erleichterung haben Seine k. k. Apostolische Majestät für die Grundbesitzer, welche Weinbau auf ihrem Grundbesitze betreiben, folgende begünstigende Bestimmungen zu bewilligen geruht:

1. Von demjenigen Theile der von dem Erzeugnisse ihres Grundbesitzes gewonnenen Weine, welchen diese Grundbesitzer zu ihrem eigenen, wie auch ihrer bei ihnen in Kost und Wohnung befindlichen Familienglieder und Dienstleute, dann in Gegenden, in denen es üblich ist, die bei dem Weinbaue beschäftigten Arbeiter mit Wein zu betheilen, auch dieser Arbeitsleute ordentlichen Bedarf in dem Orte der Erzeugung verbrauchen, ist die Gebühr nur mit der Hälfte des Tarifsatzes einzuheben, soweit derselbe nicht weniger als 87½ Neukreuzer vom Eimer Wein beträgt.

Als Ort der Erzeugung des Weines wird für die Anwendung dieser Bestimmung nicht nur der Ort, in welchem das Erzeugniß des Grundes gewonnen und dem für die Weinbetreibung erforderlichen Verfahren unterzogen wird, sondern auch derjenige Ort verstanden, in welchem der Wein von dem Grundbesitzer, dem Erfordernisse des üblichen Wirthschaftsbetriebes gemäß, aufbewahrt wird.

2. So lange der Wein bauende Grundbesitzer nicht Kleinverschleiß betreibt, und ihm eine Gefällsverkürzung nicht zur Last fällt, wird die mit dem §. 18 angeordnete periodische Abrechnung und Steuereinhebung am Schlusse eines jeden Vierteljahres vorgenommen.

§. 27.

Uebergangsbestimmung für die vorhandenen Vorräthe.

a) Anmeldung und Versteuerung derselben.

Alle Personen, welche außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer für geschlossen erklärten Orte Wein in einer, Einen niederösterreichischen Eimer übersteigenden Menge besitzen, und denen nicht schon nach den §§. 10, 13, 14 dieser Verordnung die Anmeldung ihrer sämmtlichen Getränkvorräthe obliegt, sind verpflichtet, ihre Weinvorräthe, die sie im Umfange des Einhebungsbezirkes besitzen, spätestens bis zum Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung zu versteuern, und zu diesem Behufe bei dem im Einhebungsbezirke hiezu bestimmten Amte oder Beamten anzumelden.

dzenie dochodów, i zawsze tylko w obecności osoby zwierzchniczéj, lub zamiast niéj członka przełożeństwa gminnego.

Obowiązane są atoli, względem znajdujących się u nich trunków, podatkowi ulegających, ilość jednego wiadra niższo-austryjackiego przewyższających, a *biletami podatkowemi* niepokrytych, wykazać sposób *nabycia onychże.*

§. 26.

Osobne postanowienia dla konsumcyi wina ze strony posiadaczy gruntowych uprawą winnic zajmujących się.

Prócz ulżenia zawartego w §. 22 raczył Jego C. K. Apostolska Mość dla posiadaczy gruntowych, uprawą własnych winnic zajmujących się, zezwolić na następujące uwzględnienia:

1. Od téj części wina pozyskanego z plonu własnéj posiadłości gruntowéj, jaką rzeczeni posiadacze gruntowi w miarę zwyczajnéj potrzeby tak ich samych, jako i członków familii ich i sług, u nich na wikcie i pomieszkaniu będących, tudzież w okolicach, gdzie zwyczajem jest obdzielać winem robotników, uprawą winnic się trudniących, także i tychże ludzi w miejscu produkcyi konsumują, należytość pobieraną być winna tylko w *połowie* ustanowy taryfowéj, o ile taż nie wynosi mniéj jak 87 ½ nowych krajcarów od wiadra wina.

Jako miejsce produkcyi wina względem zastósowania niniejszego postanowienia uważaném będzie nie tylko miejsce, w którém plon pozyskano i wymaganemu dla produkcyi wina postępowaniu oddano, lecz téż i to miejsce, w którém wino przez posiadaczy gruntowych, według zwyczajnego zarządu gospodarskiego zachowano.

2. Jak długo posiadacz gruntowy uprawą winnic się zajmujący, nie trudni się drobnosprzedażą, a oraz o pokrzywdzenie dochodowe nie jest obwinionym, zarządzony §. 18 peryjodyczny obrachunek i pobór podatku z końcem każdego ćwierćrocza będzie przedsiębrany.

§. 27.

Postanowienie przechodnie dla znajdujących się zapasów.

a) *Zameldowanie i opodatkowanie takowych.*

Wszystkie osoby, które wino posiadają zewnątrz miejsc co do poboru podatku konsumcyjnego za zamknięte uważanych, w ilości przechodzącéj jedno niższo-austryjackie wiadro, a które nie są już wedle §§. 10, 13, 14 niniejszego rozporządzenia obowiązane do zameldowania wszystkich swych zapasów trunkowych, powinny opłacić swe *zapasy wina*, jakie w okręgu poborowym posiadają, najdaléj do dnia działalności niniejszego rozporządzenia, i w tym celu *oznajmić* takowe w urzędzie ku temu przeznaczonym w okręgu poborowym lub urzędnikowi dotyczącemu.

Die nach dem erwähnten Zeitpunkte unversteuert betretenen Weinvorräthe werden als vorschriftwidrig eingebracht behandelt, und dem zu Folge dem Strafverfahren unterzogen.

Aus besonders rücksichtswüdrigen Gründen kann solchen Personen, welche einen ihren Bedarf für Ein Jahr auffallend überschreitenden Vorrath besitzen, über ihr Ansuchen von der Finanzbehörde für ihre Getränkvorräthe gegen Sicherstellung die Eintheilung der von diesen Vorräthen entfallenden Steuergebühr in Zahlungsfristen, die aber in der Regel zwölf Monate nicht zu überschreiten haben, oder auf die Dauer von Einem Jahre die mit den §§. 9 und 21 gestattete Bewilligung ausnahmsweise zugestanden werden.

In den Fällen einer solchen ausnahmsweisen Bewilligung sind auf die damit Betheilten dieselben Bestimmungen anzuwenden, welche in der gegenwärtigen Verordnung für die unter ämtliche Aufsicht gestellten Personen und Getränkvorräthe vorgezeichnet sind.

§. 28.

b) Ausfertigung von Freibolleten.

Von den zufolge der §§. 10, 13, 14 und 27 vorschriftmäßig angemeldeten Vorräthen werden diejenigen Mengen von der Versteuerung freigelassen und darüber auf den Namen des Steuerpflichtigen lautende Freibolleten ausgefertigt, deren bereits geschehene Versteuerung nach dem Tarife durch, auf den Namen der Besitzer lautende Steuerbolleten nachgewiesen wird.

II. Verzehrungssteuer von Fleisch.

§. 29.

Gegenstand der Besteuerung.

In Uebereinstimmung mit den bereits bestehenden Vorschriften unterliegt, außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer als geschlossen erklärten Orte der Entrichtung der Verzehrungssteuer:

1. Das Schlacht- und Stechvieh, welches getödtet wird,

a) von Fleischern, Wirthen, Fleischselchern und überhaupt von Gewerbetreibenden, deren Gewerbsbetrieb in Viehschlachtungen und dem Verkaufe von Fleisch im rohen oder zubereiteten Zustande besteht, oder

b) von andern Personen, wenn Einer oder Mehrere in Gemeinschaft eine Schlachtung ganz oder zum Theile, weder für ihren Hausbedarf noch zur gemeinschaftlichen Verzehrung bei Hochzeiten oder andern gemeinschaftlichen Festen, sondern für Andere vornehmen.

2. Das Fleisch, welches Jemand von einer durch ihn steuerfrei vorgenommenen Schlachtung:

Zapasy wina, któreby po rzeczonym czasie przydybane były bez opłaty podatku, uważane będą jako wbrew przepisom wprowadzone, i w skutek tego postępowaniu karnemu poddane.

Z powodów, na szczególne uwzględnienie zasługujących, może władza finansowa osobom, posiadającym zapas, widocznie przewyższający potrzebę roku jednego, na ich żądanie dla ich zapasów trunkowych jeżeli dadzą zabezpieczenie, wyjątkowo dozwolić, ażeby należytość podatkową, od takowych zapasów przypadającą, odpłacali ratami, dwanaście miesięcy zwykle nie przewyższającemi, albo też na ciąg jednego roku udzielić pozwolenia, §§. 9 i 21 wskazanego.

W przypadkach takowego wyjątkowego pozwolenia zastósowane być mają do osób dotyczących te same postanowienia, jakie niniejszém rozporządzeniem przepisano co do osób i zapasów trunkowych, pod *urzędową kontrolę* poddanych.

§. 28

b) *Wystawienie biletów uwolnienia.*

Od zapasów, w skutek §§. 10, 13, 14 i 27 stósownie do przepisów zameldowanych, wolnemi zostają te ilości od opodatkowania, na co wystawione będą *bilety uwolnienia*, na imię podatkującego opiewające, których uskutecznione już *opodatkowanie wedle taryfy* wykazaném jest *biletami uwolnienia*, na imię posiadaczy opiewającemi.

II. Podatek konsumcyjny od mięsa.

§. 29.

Przedmiot opodatkowania.

Zgodnie z przepisami już istniejącemi, podlega podatkowi konsumcyjnemu zewnątrz miejsc, co do poboru podatku konsumcyjnego za zamknięte uznanych:

1. *Bydło rzeźne*, bite

a) przez rzeźników, austerników, wędliniarzy, ogólnie przez takich *profesyonistów*, których profesyą jest bicie bydła lub sprzedaż mięsa w stanie surowym lub przyprawianym, albo

b) przez *inne osoby*, jeżeli jedna lub więcéj z nich spólnie przedsiębierze rzeź całkiem lub w części, a to ani dla własnéj potrzeby ani dla spólnéj konsumcyi na weselach i innych spólnych obrzędach, lecz dla osób innych.

2. *Mięso*, które ktoś z przedsięwziętéj przez niego bezpłatnéj rzezi sprzedaje

a) an einen der unter Zahl 1, lit. a) bemerkten Gewerbetreibenden, oder
b) an andere Personen veräußert.

Unter Fleisch werden in der gegenwärtigen Verordnung nebst dem Fleische auch alle übrigen unter derselben Post des Tarifes begriffenen Gegenstände verstanden.

§. 30.
Steuerpflichtige Personen.

Die Steuerpflichtigen, denen obliegt, die Steuergebühr von den im §. 29 genannten steuerbaren Gegenständen zu entrichten, sind:

1. In den unter §. 29, Z. 1, bemerkten Fällen die Personen, für deren Rechnung die Schlachtung vorgenommen wird;

2. in dem unter §. 29, Z. 2, lit. a) bemerkten Falle der Gewerbetreibende, welcher das Fleisch an sich bringt;

3. in dem unter §. 29, Z. 2, lit. b) berührten Falle derjenige, der das geschlachtete Vieh ganz oder zum Theile veräußert.

§. 31.
Umfang der Steuerpflicht.

Die Steuergebühr ist zu bemessen:

1. Nach der Stückzahl, und zwar sowohl
a) in den Fällen, in denen die Steuer vor der Schlachtung zu entrichten ist, als auch
b) wenn die Steuer bei der Veräußerung gebührt, und das geschlachtete Viehstück ganz oder nur nach Abtrennung einzelner Theile, als des Kopfes, der Füße u. dgl. veräußert wird.

2. Nach dem Gewichte des Fleisches in allen anderen Fällen.

§. 32.
Controlirung der steuerpflichtigen Gewerbsunternehmer

a) Anzeige der Lokalitäten, des Viehstandes und Fleischvorrathes.

Die im §. 29, Z. 1, lit. a) bezeichneten steuerpflichtigen Gewerbsunternehmer werden in Hinkunft der ihnen bisher obgelegenen gesetzlichen Verpflichtung zur Registerführung enthoben; sie sind jedoch verbunden, drei Tage vor dem Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung und bei neuerrichteten solchen Gewerbsunternehmungen künftig wenigstens vierzehn Tage vor dem Beginne des Betriebes, dem zur Ueberwachung bestimmten Beamten oder Angestellten mündlich oder schriftlich anzuzeigen und der vorschriftmäßigen Amtshandlung zu unterziehen:

1. Den Stand des Viehes von den im Tarife genannten Gattungen, und die Menge an steuerbarem Fleische, welche sie in jeder ihrer Gewerbsstätten und im Umkreise einer österreichischen Viertel-Meile um dieselben besitzen; dabei ist das zu landwirth-

a) jednemu z wymienionych pod Liczbą 1, lit. *a)* profesyonistów, albo

b) innym osobom.

Pod *mięsem* rozumieć należy w niniejszém rozporządzeniu prócz mięsa także wszystkie inne przedmioty, *tąż samą pozycyą taryfy* objęte.

§. 30.

Osoby podatkujące.

Podatkującymi, którzy obowiązani są, opłacać należytość podatkową, od podlegających podatkowi przedmiotów, w §. 29 namienionych, są:

1. W przypadkach, pod §. 29, L. 1 wymienionych, osoby, na rachunek których *rzeź* przedsięwzięto;

2. w przypadku pod §. 29, L. 2, lit. *a)* namienionym, profesyonista, który mięso *dla siebie nabywa;*

3. w przypadku pod §. 29, L. 2, lit. *b)* wspomnionym ten, który zabite bydło całkiem albo w części *sprzedaje.*

§. 31.

Objętość obowiązku podatkowego.

Należytość podatkowa wymierzona być ma:

1. *Podług liczby sztuk*, a to tak

a) w przypadkach, w których podatek od *rzezi* opłacony być ma, jako też

b) gdy podatek przy sprzedaży się należy, i zabite bydło, albo w całości, albo tylko po odłączeniu pojedynczych części, jako to głowy, nóg i t. p. *sprzedawane bywa.*

2. *Podług wagi mięsa* we wszystkich innych przypadkach.

§. 32.

Kontrolowanie podatkujących przedsiębiorców.

a) Oznajmienie lokalności, stanu bydła i zapasów mięsa.

Przedsiębiorcy podatkujący, wymienieni w §. 29, L. 1, lit. *a)* na przyszłość uwolnieni zostają od prowadzenia rejestrów, do czego dotychczas prawnie byli zobowiązanymi; obowiązkiem ich atoli jest, trzy dni przed rozpoczęciem działalności niniejszego rozporządzenia a przy nowo-utworzonych takowych przedsiębiorstwach na przyszłość najmniéj czternaście dni przed rozpoczęciem profesyi, *oznajmić* przeznaczonemu do nadzoru urzędnikowi lub ustanowionemu ustnie lub piśmiennie i poddać przepisanéj czynności urzędowéj:

1. stan bydła wedle rodzajów w taryfie wymienionych, tudzież ilość *mięsa* podatkowi podlegającego, jaką w każdym z lokalów swéj profesyi lub w obwodzie na ćwierć mili austryackiéj około nich posiadają; przyczém bydło robocze

schaftlichen Beschäftigungen bestimmte Arbeitsvieh von jenen, das zur Mastung oder Schlachtung gehalten wird, getrennt anzugeben (§. 43).

2. Die Lokalitäten, in denen sie Vieh oder Fleisch vorübergehend aufbewahren.

Ueber die geschehene Anzeige wird dem Steuerpflichtigen die Bestätigung, mittelst eines Anmeldungs- und Revisionsbogens ertheilt, bezüglich dessen die Bestimmungen des §. 11 anzuwenden sind.

Hinsichtlich der Erneuerung der hier angeordneten Anzeige gilt die Bestimmung des Schlußabsatzes des §. 10.

§. 33.

b) Lokalitäts- und Viehstands-Aufnahme.

In Folge der gemäß §. 32 erstatteten Anzeige wird bei dem Steuerpflichtigen eine Untersuchung der angezeigten Lokalitäten, des Viehstandes und Fleischvorrathes vorgenommen, bei welcher Gelegenheit die einzelnen Lokalitäten mit ämtlichen Zeichen und Nummern versehen werden, für deren unversehrte Erhaltung der Steuerpflichtige insbesondere auch in soweit verantwortlich ist; daß ihm obliegt, die durch Zufall oder durch Andere geschehene Beschädigung oder gänzliche Vertilgung dieser Bezeichnung, zur Erwirkung der Erneuerung, binnen 24 Stunden nach erlangter Kenntniß anzuzeigen.

Auch ist der Steuerpflichtige verbunden, von jeder in der Folge eintretenden Veränderung in dem erhobenen Stande der Lokalitäten binnen 24 Stunden dem zur Ueberwachung der Unternehmung bestimmten Beamten nachträglich die Anzeige zu machen.

§. 34.

c) Verpflichtung zur Anmeldung der Versteuerung.

Den gedachten steuerpflichtigen Gewerbsunternehmern liegt ob

1. So oft sie Vieh der im Tarife genannten Gattungen

a) zu schlachten, oder

b) aus den Räumen der Aufbewahrung hinwegzubringen

Willens sind, dieses wenigstens zwölf Stunden vorher, oder

2. so oft sie von Anderen versteuertes oder unversteuertes Fleisch, oder lebendes oder geschlachtetes Vieh an sich bringen, bevor dasselbe in ihre Gewerbsstätten, Wohnungs-, Wirthschafts- oder Gewerbsräume gebracht wird,

unter Vorlegung des Anmeldungs- und Revisionsbogens dem hierzu bestimmten Amte oder Beamten mündlich oder schriftlich anzumelden.

Handelt es sich um eine steuerbare Schlachtung (Z. 1, lit. a) oder um den Bezug von Fleisch oder geschlachtetem Viehe (Z. 2), dessen bereits erfolgte Versteuerung nicht nachgewiesen werden kann, so ist bei der Anmeldung sogleich die tarifmäßige Steuergebühr zu entrichten, worüber dem Steuerpflichtigen außer der Bestätigung im Anmeldungs- und Revisionsbogen eine Zahlungsbollete erfolgt wird.

do gospodarskich czynności przeznaczone, oddzielnie wyszczególnioném być winno od bydła, które do *tuczenia* lub na *rzeź* bywa trzymane (§ 43).

2. *Lokalności*, w których oni bydło lub mięso tymczasowo przechowują.

Względem uczynionego oznajmienia wydaném będzie podatkującemu *potwierdzenie* na *arkuszu meldunkowym i rewizyjnym*, przyczém zastósowane być mają postanowienia §. 11.

Co się tyczy odnawiania zarządzonego tu oznajmienia moc ma postanowienie ustępu końcowego §. 10.

§. 33.

b) *Spisanie stanu lokalności i bydła.*

W skutek podanego wedle §. 32 oznajmienia, przedsięweźmie się u podatkującego *rewizya* oznajmionych lokalności i zapasów mięsa, przy któréj to sposobności pojedyncze lokalności opatrzone będą urzędowemi znakami i numerami, za których nienaruszone utrzymanie podatkujący, szczególnie o tyle! także jest odpowiedzialnym, iż tenże obowiązanym jest, o zrządzoném z przypadku lub przez innych uszkodzeniu lub zupełném zagładzeniu tegoż ocechowania, celem odnowienia tegoż, oznajmienie uczynić w ciągu 24 godzin po odebranéj wiadomości.

Równie téż podatkujący obowiązanym jest, o każdéj na przyszłość zachodzącéj *zmianie* w znalezionym stanie lokalności, w 24 godzinach oznajmienie uczynić urzędnikowi, do przypilnowania przedsiębiorstwa przeznaczonemu.

§. 34.

c) *Obowiązek do oznajmienia i opodatkowania.*

Wspomnieni podatkujący przedsiębiorcy obowiązani są:

1. Ile razy bydło gatunków w taryfie wymienionych

a) bić chcą, lub

b) z lokalności przechowania przenieść zamyślają, toż najmniéj *dwanaście godzin wprzód*, lub

2. ile razy od innych *dla siebie nabywają* mięso opłacone lub nieopłacone, albo bydło żywe lub bite, wprzód nim takowe wprowadzoném zostanie do ich lokalów profesyjnych, miejsc pomieszkalnych, gospodarskich lub przemysłowych,

przy okazaniu arkusza meldunkowego i rewizyjnego *oznajmić* ustnie lub piśmiennie przeznaczonemu ku temu urzędowi lub urzędnikowi.

Jeżeli idzie o *rzeź* podatkowi podległą (L. 1, lit. *a)*, albo o *nabycie* mięsa lub bitego bydła (L. 2), przy którém spłacenie podatku wykazaném być nie może, tedy przy zameldowaniu natychmiast taryfowa należytość podatkowa opłaconą być winna, na co wyda się podatkującemu oprócz potwierdzenia w arkuszu meldunkowym i rewizyjnym *bilet opłaty*.

§. 35

d) Bedingungen zur Vornahme der angemeldeten Handlungen.

Keine der im §. 34 genannten Handlungen darf vorgenommen werden, bevor

a) die Bestätigung über die erfolgte Anmeldung, und soweit es sich um eine steuerbare Schlachtung oder um den Bezug unversteuerten Fleisches oder geschlachteten Viehes handelt, die mit der Zahlungsbestätigung versehene Steuerbollete sich in den Räumen des Gewerbsbetriebes bei demjenigen, welcher über dasselbe Rede und Antwort zu geben verpflichtet ist, befindet, und bevor

b) der zur Vornahme der angemeldeten Handlung angezeigte Zeitpunkt eingetreten ist.

§. 36.

e) Weide- und Arbeitsvieh.

Die im §. 34, unter Z. 1, lit. b) bemerkte Verbindlichkeit zur Anmeldung erstreckt sich weder auf das Weidevieh, welches zur Weide getrieben wird, noch auf jenes Arbeitsvieh, das der Eigenthümer zum Behufe einer landwirthschaftlichen Arbeit auf seinen Grundbesitz, oder zu einer auf dem letzteren haftenden Leistung an einen andern Ort auf eine, sechs Tage nicht überschreitende Zeit sendet.

§. 37.

f) Steuerfreie Abschreibung des in Abfall kommenden Viehes.

Kommt ein unversteuertes Vieh durch Krankheit oder ein zufälliges Ereigniß um das Leben, oder entweicht solches aus den Räumen der Aufbewahrung, oder wird dasselbe ohne Verschulden des Steuerpflichtigen hinweggenommen, so hat derselbe sogleich, nachdem ihm das Ereigniß bekannt wurde, solches dem zur Ueberwachung bestimmten Beamten oder der im Orte befindlichen politischen Obrigkeit, oder in deren Ermanglung dem Gemeindevorstande anzuzeigen, und bei der hierüber zu pflegenden Erhebung das angezeigte Ereigniß darzuthun.

Das Vieh, rücksichtlich dessen diese Bedingungen erfüllt wurden, wird in dem Anmeldungs- und Revisionsbogen in Abfall gebracht.

§. 38.

g) Ausnahmsweise Gestattung der Schlachtung ohne vorläufige Anmeldung.

In jenen außerordentlichen Fällen,

a) daß das Vieh wegen Gefahr des Umstehens ohne Aufschub und zu einer Zeit geschlachtet werden muß, wo das zur Annahme der Anmeldungen bestimmte Amt geschlossen ist, oder

b) daß die Nothwendigkeit der Schlachtung zu einem Zeitpunkte eintritt, wo das Amt zwar nicht geschlossen ist, die Umstände aber so dringend sind, daß die vorläufige

§. 35.

a) Warunki do przedsięwzięcia czynności zameldowanych.

Nie wolno przedsiębrać żadnéj z czynności w §. 34 wymienionych, wprzód dopóki

a) *potwierdzenie* uczynionego *oznajmienia*, a o ile idzie o rzeź podatkowi podległą, albo o nabycie nieopłaconego mięsa lub bydła bitego, ***bilet podatku***, opatrzony poświadczeniem opłaty nie będzie się znajdować w miejscowościach profesyjnych u tego, który z tego zdać sprawę jest obowiązanym, i dopóki

b) nie nadejdzie *czas* do przedsiębrania czynności oznajmionéj.

§. 36.

e) Bydło pastewne i robocze.

Wspomniony w §. 34, L. 1, lit. *b)* obowiązek zameldowania nie rozciąga się ani na *bydło pastewne*, na paszę pędzone, ani na owo *bydło robocze*, które właściciel celem wiejsko-gospodarczéj roboty wysyła na swą posiadłość gruntową, lub dla czynności na niéj ciążącéj na inne miejsce, na czas sześciu dni nie przenoszący.

§. 37.

f) Wolne od podatku odpisanie bydła ubytego.

Jeżeli bydło podatkiem nieopłacone przez chorobę lub przypadkowym jakim sposobem padło, albo takowe z lokalności przechowu uciekło, lub bez winy podatkującego wyprowadzoném jest, w ówczas tenże natychmiast, jak skoro mu to wiadomém zostało, *oznajmienie* o tém uczynić winien urzędnikowi do nadzoru przeznaczonemu lub zwierzchności politycznéj w miejscu się znajdującéj, albo w braku téjże przełożonemu gminnemu, i wykazać dowodami wypadek oznajmiony przy zarządzoném w téj mierze dochodzeniu.

Bydło, względem którego warunków tych dopełniono, w arkuszu meldunkowym i rewizyjnym w *rubrykę ubytku* wniesioném będzie.

§. 38.

g) Wyjątkowe dozwolenie bicia bez uprzedniego oznajmienia.

W tych nadzwyczajnych wypadkach,

a) że bydlę dla niebezpieczeństwa padnienia bezzwłocznie i w takim czasie musiałoby być zabite, kiedy urząd do przyjmowania oznajmień przeznaczony jest zamknięty, lub

b) że konieczność bicia w takiéj zachodzi chwili, kiedy wprawdzie urząd nie jest zamknięty, ale okoliczności tak są nagłe, iżby *uprzednie* zameldowanie i opłacenie podatku bez obawiania się szkody nastąpić nie mogło;

Anmeldung und Versteuerung ohne zu besorgenden Nachtheil nicht zu bewirken wäre, kann der Steuerpflichtige unter vorläufiger Anzeige bei dem Gemeindevorstande die Schlachtung zwar vornehmen, er hat aber längstens binnen drei Stunden nach der Schlachtung, und wenn das Amt zu dieser Zeit nicht geöffnet ist, bei der nächsten Eröffnung des Amtes die Anmeldung zu machen und die Steuergebühr zu entrichten.

In beiden Fällen hat der Steuerpflichtige die Dringlichkeit der Umstände auf Verlangen des Gefällsbeamten glaubwürdig nachzuweisen; — auch darf vor der Einlangung der Bestätigung über die berechtigte Gebühr von dem geschlachteten Viehe nichts aus dem Lokale der Schlachtung gebracht werden.

Wird die Schlachtung eines Thieres in einem oder dem andern Falle ohne Beobachtung der vorgeschriebenen Bestimmungen vorgenommen, so ist solche als eine Gefällsverkürzung zu behandeln.

§. 39.

h) Revisionen.

Die Gewerbsausübung der im §. 29 unter Zahl 1, lit. a) gedachten Gewerbsunternehmer wird unter ämtliche Aufsicht gestellt. Auf dieselben sind daher auch die Bestimmungen des §. 23 anzuwenden.

§. 40.

i) Ausweisung des Viehstandes und der Fleischvorräthe.

Die zufolge §. 39 unter ämtliche Aufsicht gestellten steuerpflichtigen Gewerbsunternehmer sind verbunden, bei den Revisionen, sowie überhaupt auf Verlangen der Gefällsbeamten oder Angestellten:

1. die Gesammtmenge des steuerbaren Viehes und Fleisches, welches sich in den, gemäß §§. 32 und 34 unter der Verbindlichkeit zur Anmeldung begriffenen Orten und Räumen vorfindet, mit dem Anmeldungs- und Revisionsbogen, und soweit es sich um Gegenstände handelt, von denen die Steuer entrichtet wurde, mit Steuerbolleten auszuweisen; wie auch

2. rücksichtlich des steuerbaren, in dem Anmeldungs- und Revisionsbogen enthaltenen Schlacht- und Stechviehes, welches in den gedachten Räumen vorhanden sein sollte, jedoch außer dem Falle des §. 36 nicht vorgefunden wird, den Abgang auszuweisen.

§. 41.

Versteuerung der Viehschlachtungen und der Veräußerung von Fleisch außer dem Falle eines Gewerbsbetriebes.

Wer 1. in den unter Zahl 1, lit. b) des §. 29 vorgesehenen Fällen eine daselbst als steuerpflichtig bezeichnete Viehschlachtung vorzunehmen, oder

2. in den unter Zahl 2, lit. b) des §. 29 bemerkten Fällen das von ihm steuerfrei geschlachtete Vieh ganz oder zum Theile zu veräußern beabsichtiget,

może wprawdzie podatkujący za uprzedniém doniesieniem, u *przełożeństwa gminy* uczynioném, przedsięwziąść bicie, atoli najdaléj w ciągu godzin trzech po témże uczynić *oznajmienie* i podatek opłacić, a gdyby urząd nie był otwarty, jak skoro otworzonym zostanie.

W jednym i drugim razie podatkujący obowiązanym będzie na żądanie urzędnika dochodowego udowodnić wierzytelnie nagłość okoliczności; — a równie téż przed nadejściem potwierdzenia na uiszczoną opłatę od bydła zabitego nic z *miejsca* zabicia wyniesioném być nie może.

Jeżeli bydlę zarzniętém zostało w jednym lub drugim przypadku bez zachowania postanowień przepisanych, czynność ta uważaną będzie za pokrzywdzenie dochodowe.

§. 39.

h) *Rewizyje.*

Wykonywanie professyi przedsiębiorców w §. 29 pod Liczbą 1, lit. *a)* wymienionych *pod urzędowy dozór* poddaném będzie. Do nich przetoż także postanowienia §. 23 zastósowane być winny.

§. 40.

i) *Wykazanie stanu bydła i zapasów mięsa.*

Wzięci w skutek §. 39 pod urzędową kontrolę podatkujący przedsiębiorcy professyjni obowiązani są przy rewizyjach, jako téż wogóle na żądanie urzędników dochodowych lub ustanowionych:

1. wykazać całą ilość bydła i mięsa, podatkowi ulegającego, znajdującego się w miejscach i lokalnościach, wedle §§. 32 i 34 obowiązkiem oznajmienia objętych, *arkuszami meldunkowemi i rewizyjnemi*, a o ile chodzi o przedmioty, od których podatek opłacony jest, *biletami podatkowemi;* tudzież

2. względem bydła rzeźnego, podatkowi ulegającego, zawartego w arkuszu meldunkowym i rewizyjnym, któreby się w rzeczonych lokalnościach znajdować miało, wszelako krom przypadku §. 36 nie znajduje się, *wykazać brak.*

§. 41.

Opłacenie podatku od rzezi bydła i sprzedaży mięsa w razie nieprofessyjnego takowego trudnienia się.

Kto 1. w przypadkach §. 29 pod Liczbą 1, lit. *b)* przewidzianych, oznaczone tamże jako podatkowi ulegające *bicie bydła* przedsięwziąść, lub

2. w przypadkach §. 29 pod Liczbą 2, lit. *b)* wskazanych, bydło bezpłatnie przez niego bite, całkiem lub w części *sprzedać* zamyśla,

ist verpflichtet, hievon bei dem dazu bestellten Amte oder Beamten vorläufig die mündliche oder schriftliche Anmeldung zu machen; und gegen Erhebung der Zahlungsbollete die entfallende Steuergebühr zu entrichten.

Ohne Besitz der mit der Zahlungsbestätigung versehenen Bollete darf die angemeldete Handlung nicht unternommen, insbesondere das veräußerte Fleisch oder unversteuert geschlachtete Vieh von dem Steuerpflichtigen nicht aus den Räumen seiner Wohnstätte gebracht, und die steuerbare Schlachtung (Zahl 1) auch vor dem angemeldeten Zeitpunkte nicht vollzogen werden.

§. 42.

Durchsuchungen bei Privatpersonen.

Bei Personen, welche weder zur Classe der im §. 29 unter Zahl 1, lit. a) gedachten Gewerbsunternehmer gehören, noch die im §. 41 bemerkten steuerbaren Handlungen angemeldet haben, dürfen Durchsuchungen bloß wegen des dringenden Verdachtes einer Gefällsverkürzung und immer nur im Beisein einer obrigkeitlichen Person oder statt derselben eines Gliedes vom Gemeindevorstande vorgenommen werden.

Sie sind jedoch verpflichtet, bezüglich des bei ihnen vorgefundenen geschlachteten Viehes oder frischen Fleisches, wenn solches den Bedarf ihrer Haushaltung für einen Monat überschreitet, die Versteuerung oder den Bezug auszuweisen.

§. 43.

Uebergangsbestimmung für die vorhandenen Vorräthe.

Die an dem Tage, mit welchem die gegenwärtige Verordnung in Wirksamkeit tritt, vorhandenen und vorschriftmäßig angezeigten Vorräthe an geschlachtetem Vieh und Fleisch unterliegen keiner neuen Versteuerung.

III. Gemeinschaftliche Bestimmungen.

§. 44.

Anwendung des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen.

Auf die Gefällsübertretungen gegen die Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 und der gegenwärtigen Verordnung ist das Strafgesetz über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 anzuwenden.

Die gesetzlichen Strafbestimmungen werden jedoch in den Fällen nicht angewendet, in denen für die Steuerpflichtigen durch die Abfindung mit dem Steuerpächter oder anderen, die Rechte der Finanzverwaltung ausübenden Personen die Vorschrift, um deren Uebertretung es sich handelt, außer Wirksamkeit getreten ist.

obowiązanym jest o tém wprzód *oznajmienie* uczynić ustnie lub piśmiennie w urzędzie lub u urzędnika ku temu ustanowionego, i za podniesieniem biletu opłaty uiścić przypadającą *należytość podatkową.*

Bez posiadania biletu, opatrzonego potwierdzeniem opłaty, nie może przedsiębrać podatkujący oznajmionéj czynności a w szczególności wyprowadzać z miejsc swego pomieszkania mięsa sprzedanego lub nieopłaconego bydła bitego, ani téż wykonywać bicia bydła, ulegającego podatkowi (Liczba 1) przed czasem oznajmionym.

§. 42.

Rewizye u osób prywatnych.

U osób, które ani nie należą do klasy przedsiębiorców, w §. 29 pod L. 1, lit. *a)* wspomnionych, ani téż nie oznajmiły czynności, w §. 41 wspomnionych, podatkowi ulegających, nie mogą *rewizye* być przedsiębrane, jak tylko dla naglącego podejrzenia o pokrzywdzenie dochodowe i zawsze tylko w obecności osoby ze strony zwierzchności, lub zamiast niéj w obecności członka z przełożeństwa gminnego.

Te atoliż obowiązane są, względem znalezionego u nich *bydła bitego lub mięsa świéżego*, przechodzącego jednomiesięczną gospodarstwa ich potrzebę, wykazać albo *opłacenie podatku* albo *nabycie* onegoż.

§. 43.

Przemijające postanowienie co do zasobów znalezionych.

Zapasy bydła bitego i mięsa w dniu, w którym niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie, znajdujące się i stósownie do przepisów oznajmione, nie podlegają nowemu opodatkowaniu.

III. Spólne postanowienia.

§. 44.

Zastósowanie ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe.

Względem przestępstw dochodowych przeciw postanowieniom Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12 Maja 1859, tudzież niniejszego rozporządzenia zastósowanie znajduje *ustawa karna na przestępstwa dochodowe* z dnia 11. Lipca 1835.

Prawne atoliż postanowienia karne nie będą w tych przypadkach zastósowane, w których względem podatkujących przez ugodę z dzierżawcą podatku lub innemi osobami, prawa administracyi finansowéj wykonującemi, stracił moc swą przepis o których przestępstwo chodzi.

In Ansehung der Anwendung des Gefälls-Strafgesetzes auf die Uebertretungen der Vorschriften bezüglich der Verzehrungssteuer vom Weinverbrauche sind die, hinsichtlich der Einhebung der Verzehrungssteuer nicht als geschlossen erklärten Orte (Einhebungsbezirke) den geschlossenen Städten gleich zu achten.

§. 45.

Zeitpunkt, mit welchem die Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung beginnt.

Die Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung hat in den Kronländern, für welche dieselbe erlassen ist, mit demselben Tage, mit welchem die kaiserliche Verordnung vom 12. Mai 1859 zufolge des § 12 derselben in Wirksamkeit tritt, zu beginnen, insoweit nicht in der gegenwärtigen Verordnung für einzelne Anordnungen ein früherer Termin ihrer Wirksamkeit festgesetzt ist.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Co się tyczy zastósowania ustawy karnéj dochodowéj do przestępstw przepisów względem podatku od konsumcyi wina, na równi z *miastami zamkniętemi* uważane być mają miejsca, nie uznane za zamknięte pod względem poboru podatku konsumcyjnego.

§. 45.

Czas, w którym niniejsze rozporządzenie w działalność wchodzi.

Działalność niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie w krajach koronnych, dla których takowe wydaném zostało, z tym samym dniem, w którym Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Maja 1859 w skutek §. 12 onegoż w życie wchodzi o ile niniejszém rozporządzeniem dla pojedynczych zarządzeń nie ustanowiono terminu wcześniejszego.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Tarif der Verzehrungssteuer

von Wein und Most außerhalb der, für die Steuereinhebung geschlossenen Städte in Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Krakau, Galizien und der Bukowina, Steiermark, Kärnthen, Krain, dem Gebiete von Triest, Görz und Gradiska, Istrien mit den quarnerischen Inseln, Tirol und Vorarlberg.

Post-Nr.		Maßstab der Belegung	Gebühr in österreichischer Währung	
			fl.	Nkr.
1	**Wein** im Allgemeinen	n. ö. Eimer	1	40
	Ausnahmsweise:			
	A. In Steiermark:			
	a) in den durch bisher erflossene Kundmachungen bezeichneten Bezirken und Gemeinden, wo Wein von geringerer Qualität erzeugt wird	detto	1	5
	B. In Krain und Kärnthen:			
	b) in den durch bisher erflossene Kundmachungen bezeichneten Bezirken und Gemeinden, wo Wein von geringerer Qualität erzeugt wird	detto	1	5
	C. Im Küstenlande und auf den quarnerischen Inseln:			
	c) in den durch bisher erflossene Kundmachungen bezeichneten Bezirken und Gemeinden, wo Wein von geringerer Qualität erzeugt wird	detto	1	5
	d) in den durch jene Kundmachungen bezeichneten Bezirken von Görz, Gradiska, Istrien und auf den quarnerischen Inseln, wo der Wein verhältnißmäßig im Preise geringer ist, als in den übrigen Bezirken dieser Landestheile	detto	—	87½
	e) Zanta-Wein	detto	—	35
	D. In Tirol und Vorarlberg:			
	f) in Gemäßheit der bis zum Jahre 1848 in Kraft bestandenen Kundmachungen in den Wein erzeugenden Landestheilen . . .	detto	—	87½
	g) für den im ehemaligen Botzner, Trienter und Roveredaner Kreise zum Hausgebrauche verwendeten, Acquarolo und Vin piccolo genannten Halbwein	detto	—	44
2	**Weinmost** und **Weinmaische** unterliegt der Gebühr von drei Viertheilen des für Wein geltenden Steuersatzes.			
3	**Obstmost**	detto	—	35
	Ausnahmsweise in Oesterreich ob der Enns und Salzburg	detto	—	28
	Anmerkung. Wenn sich bei der Bemessung der tarifmäßigen Steuergebühr Bruchtheile ergeben, welche den Betrag eines halben Neukreuzers nicht erreichen, so sind dieselben als halbe Neukreuzer, Bruchtheile hingegen, die einen halben Neukreuzer überschreiten, jedoch einen ganzen Neukreuzer nicht erreichen, als ganze Neukreuzer anzurechnen und einzuheben.			

Taryfa podatku konsumcyjnego

od wina i moszczu zewnątrz miast co do poboru podatku zamkniętych, w Austryi poniżéj i powyżéj Anizy, Salcburgu, Czechach, Morawii, Szląsku, Krakowie, Galicyi i na Bukowinie, w Styryi, Karyntyi, Krainie, w okręgu Tryestu, Gorycyi i Gradysce, Istryi z wyspami Gwarneryjskiemi, Tyrolu i Vorarlbergu.

Ner pozycyi		Miara nałożenia podatku	Należytość w walucie austryackiej zł.	Należytość w walucie austryackiej nkr.
1	**Wino** w powszechności	n. a. wiadro	1	40
	wyjątkowo:			
	A. *W Styryi.*			
	a) w powiatach i gminach, dotychczasowemi obwieszczeniami oznaczonych, gdzie wino lżejszego gatunku produkowaném bywa	detto	1	5
	B. *W Krainie i Karyntyi:*			
	b) w powiatach i gminach, dotychczasowemi obwieszczeniami oznaczonych, gdzie wino lżejszego gatunku produkowaném bywa	detto	1	5
	C. *W Pobrzeżu i na wyspach Gwarneryjskich:*			
	c) w powiatach i gminach, dotychczasowemi obwieszczeniami oznaczonych, gdzie wino lżejszego gatunku produkowaném bywa	detto	1	5
	d) w oznaczonych onemi obwieszczeniami powiatach Gorycyi, Gradyski, Istryi i na wyspach Gwarneryjskich, gdzie wino stósunkowo w cenie niższe jest, niżli w innych powiatach tychże części terytoryalnych	detto	—	87½
	e) Wino Zantyjskie	detto	—	35
	D. *W Tyrolu i Vorarlbergu:*			
	f) w częściach terytoryalnych wino produkujących, stósownie do obwieszczeń, aż do roku 1848 w mocy będących	detto	—	87½
	g) co do używanego na potrzebę domową w dawniejszych obwodach Botzeńskim, Trydeńskim i Roweredańskim tak zwanego półwina *Acquarolo* i *Vin piccolo*	detto	—	44
2	**Moszcz winny** i **brzeczka winna** podlega należytości w kwocie trzech czwartych ustanowy podatkowéj od wina.			
3	**Moszcz owocowy**	detto	—	35
	Wyjątkowo w *Austryi powyżéj Anizy i Salcburgu*	detto	—	28

Uwaga. Jeżeli przy wymiarze taryfowéj należytości podatkowéj ułamki się wykażą, nie wynoszące pół nowego krajcara, obliczone i pobierane być winny takowe w kwocie *pół nowego krajcara*, ułamki zaś, przenoszące pół nowego krajcara, jednakże całego nowego krajcara nie dochodzące, w kwocie *całego* nowego krajcara.

79.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Ungarn und die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate,

wegen Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (R. G. Bl. Nr. 77), über die Einhebung der Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXII. Stück, Nr. 79, ausgegeben am 18. Mai 1859.

80.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Siebenbürgen,

wegen Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (R. G. Bl. Nr. 77), über die Einhebung der Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXII. Stück, Nr. 80, ausgegeben am 15. Mai 1859.

81.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Kroatien und Slavonien,

wegen Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (R. G. B. Nr. 77), über die Einhebung der Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXII. Stück, Nr. 81, ausgegeben am 15. Mai 1859.

79.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. Maja 1859,

obowiązujące we Węgrzech i Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim,

względem przeprowadzenia Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Maja 1859 (Dz. Praw Państwa Nr. 77), co do poboru podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXII, Nr. 79, wydaną dnia 15. Maja 1859.

80.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. Maja 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

względem przeprowadzenia Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Maja 1859 (Dz. Praw Państwa Nr. 77), co do poboru podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXII, Nr. 80, wydaną dnia 15. Maja 1859.

81.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. Maja 1859,

obowiązujące w Kroacyi i Slawonii,

względem przeprowadzenia Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Maja 1859 (Dz. Praw Państwa Nr. 77), co do poboru podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXII, Nr. 81, wydaną dnia 15. Maja 1859.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXIII.

Wydany i rozesłany dnia 22. Czerwca 1859.

82.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 2. Mai 1859,

wirksam für Böhmen,

über die Aufstellung der Berghauptmannschaft in Elbogen, die Aufhebung des Bergcommissariates in Schlaggenwald und über die Erweiterung des Wirkungskreises für die Bergcommissariate in Budweis und Töplitz.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 82, ausgegeben am 19. Mai 1859.

83.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 83, ausgegeben am 19. Mai 1859),

über die Erhebung des Nebenzollamtes II. Classe zu Kocmyrzow zum Nebenzollamte I. Classe.

Das Nebenzollamt II. Classe in Kocmyrzow (Großherzogthum Krakau), wird mit 1. Juni 1859 zum Nebenzollamte I. Classe erhoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

84.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 84, ausgegeben am 19. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer,

über die Ausdehnung der, den Nebenzollämtern I. Classe längs der Gränze gegen Preußisch-Schlesien und der Grafschaft Glatz eingeräumten Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles für das mit Ursprungszeugnissen versehene Roheisen bis Ende Juni 1860.

Die mit hierortigem Erlasse vom 31. Mai 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 85 *) den Nebenzollämtern I. Classe längs der Gränze gegen Preußisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz auf die Zeit bis Ende Juni 1859 ausgedehnte Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles von 25 kr. österreichischer Währung per Centner für das mit Ursprungszeugnissen der Bergbehörden versehene Roheisen (Anmerkung 1, bb zur Tarifpost 40 a) wird gegen Beobachtung eines gleichen Verfahrens von Seite Preußens auf die Zeit bis Ende Juni 1860 verlängert.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXI. Stück, Nr. 85, Seite 299.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2. Maja 1859,

obowiązujące w Czechach,

o ustanowieniu starostwa górniczego w Łokieciu, zniesieniu komisaryatu górniczego w Szłakowie, tudzież o rozprzestrzenieniu zakresu działalności dla komisaryatów górniczych w Budziejowicach i Cieplicach.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 82, wydaną dnia 19. Maja 1859.

83.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8. Maja 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 83, wydana dnia 19. Maja 1859),

o wyniesieniu urzędu celnego pobocznego klasy II w Koćmyrzowie na urząd celny poboczny klasy I.

Urząd celny poboczny klasy II w Koćmyrzowie (w Wielkiém Księstwie Krakowskiém), wyniesionym zostaje z dniem 1. Czerwca 1859 na urząd celny poboczny klasy I.

Baron **Bruck** m. p.

84.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 84, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

o rozciągnieniu upoważnienia przyznanego urzędom celnym pobocznym klasy I wzdłuż granicy ku Szląsku Pruskiemu i hrabstwu Kładzko do zastósowania cła uwzględnionego od żelaza surowego, opatrzonego świadectwami pochodzenia, aż do końca Czerwca 1860.

Upoważnienie urzędów celnych pobocznych klasy I wzdłuż granicy ku Szląsku Pruskiemu i hrabstwu Kładzko, rozciągnione tutejszém rozrządzeniem z dnia 31. Maja 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 85*) aż do końca Czerwca 1859, co do zastósowania cła uwzględnionego 25 kr. waluty austryackiéj od centnara żelaza surowego, opatrzonego świadectwami pochodzenia ze strony władz górniczych (uwaga 1, *bb* do pozycyi taryfowéj 40 *a*) przedłużoném zostaje pod warunkiem wzajemnego postępowania ze strony Prus aż do końca Czerwca 1860.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXI, Nr. 85, Stronica 299.

85.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 85, ausgegeben am 19. Mai 1859)

giltig für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Anzeige von dem Tode der, mit Orden oder Militär-Ehrenzeichen gezierten, aus dem Militärstande entlassenen Individuen, und von der Abnahme der Orden oder Militär-Ehrenzeichen dieser Personen im Falle einer strafgerichtlichen Verurtheilung, endlich die Rückstellung der Orden und Militär-Ehrenzeichen.

Auf Grund des zwischen dem Ministerium des Aeußern, dem Armee-Ober-Commando und dem Justizministerium gepflogenen Einvernehmens werden die Gerichte angewiesen, in Fällen, in welchen ein, mit einem in- oder ausländischen Orden oder einem Militär-Ehrenzeichen geziertes, aus dem Militärstande entlassenes Individuum mit Tod abgeht, oder in welchen die Abnahme des Ordens oder des Militär-Ehrenzeichens in Folge einer strafgerichtlichen Verurtheilung eintritt, das Individuum mag dem Officiers- oder Mannschaftsstande angehört haben, und der Orden oder das Ehrenzeichen mag zurückzustellen sein oder nicht, dem betreffenden Landes-General-Commando zum Behufe der Berichtigung der, bei dem Armee-Ober-Commando bestehenden Protokolle ungesäumt die Anzeige zu machen.

Wenn das aus dem Militärstande entlassene Individuum dem Mannschaftsstande angehört hat, und mit dem kaiserlich-russischen St. Georgs- oder St. Annenorden fünfter Classe geziert war, so ist im Falle des Todes desselben oder der Abnahme des Ordenszeichens aus Anlaß einer strafgerichtlichen Verurtheilung, das Ordenszeichen gleichzeitig mit der Anzeige des Todes oder der strafgerichtlichen Verurtheilung dem betreffenden General-Commando einzusenden.

Hinsichtlich der Einsendung aller übrigen in- und ausländischen Orden und Ehrenzeichen haben, soweit deren Rückstellung Platz greift, die bestehenden Vorschriften zur Richtschnur zu dienen.

Graf **Nádasdy** m. p.

86.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 13. Mai 1859,

giltig für Steyermark,

über den Beginn der Wirksamkeit der Berghauptmannschaft in Cilly und über die Aufhebung der Bergcommissariate in Cilly und Voitsberg.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 86, ausgegeben am 19. Mai 1859.

85.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 85, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze wojskowe,

dotyczące doniesienia o śmierci indywiduów, zaszczyconych orderami lub znakami honorowemi wojskowemi, z wojska oddalonych, tudzież o odebraniu tym osobom orderów lub znaków honorowych w razie karnosądowego ich skazania, nakoniec o zwróceniu orderów i znaków honorowych.

Na podstawie porozumienia się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i naczelną komendą wojsk, Ministerstwo Sprawiedliwości rozporządza, ażeby sądy w przypadkach, gdy ze świata schodzi indywiduum z wojska oddalone, zaszczycone orderem krajowym lub zagranicznym albo znakiem honorowym wojskowym albo w których miejsce ma odebranie orderu lub znaku honorowego wojskowego w skutek karnosądowego skazania bez względu, czy indywiduum należało do stanu oficerskiego lub do stanu prostych, i czy order lub znak honorowy ma być zwróconym lub nie, bezzwłocznie o tém doniesienie zrobili do dotyczącéj komendy jeneralnéj krajowéj dla sprostowania protokółów, przy naczelnéj komendzie wojsk ku temu prowadzonych.

Jeżeli indywiduum oddalone z wojska należy do stanu ludzi i zaszczycone było orderem cesarsko-rossyjskim Sgo Jerzego lub Stéj Anny klasy piątéj, wówczas w przypadku śmierci jego lub odebrania od niego orderu z powodu karnosądowego skazania, przesłany być winien order wraz z doniesieniem o śmierci lub karnosądowém skazaniu komendzie jeneralnéj dotyczącéj.

Co się tyczy przesyłania innych tak krajowych jak zagranicznych orderów i znaków honorowych, o ile ich zwrot miejsce ma, służyć będą za prawidło przepisy istniejące.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

86.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Maja 1859,

mające moc w Styryi,

o początku działalności starostwa górniczego w Cilly i o zniesieniu komisaryatów górniczych w Cilly i Voitsberg.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 86, wydaną dnia 19. Maja 1859.

87.
Verordnung des Finanzministeriums vom 14. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIII. Stück, Nr. 87, ausgegeben am 19. Mai 1859),

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Erleichterung in der Durchführung der Abschreibung, beziehungsweise Rückvergütung der, für den zweiten Semester 1859 von Obligationszinsen vorgeschriebenen Einkommensteuer sammt Zuschlägen.

Zur Erleichterung der Durchführung der, laut kaiserlicher Verordnung vom 28. April 1859, Nr. 67 des Reichs-Gesetz-Blattes *), über Anlangen der Steuerpflichtigen zu verfügenden Abschreibung, beziehungsweise Rückvergütung der, für den zweiten Semester 1859 vorgeschriebenen Einkommensteuer sammt Zuschlägen von den Zinsen von Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen, findet das Finanzministerium Folgendes zu bestimmen:

1. Von der mit der Finanzministerial-Verordnung vom 4. Mai 1859, Nr. 74 des Reichs-Gesetz-Blattes **), vorgeschriebenen Beibringung der Empfangsbestätigung der Casse über die durch Abzug bezahlte Einkommensteuer werden die Steuerpflichtigen enthoben.

2. Die erwähnte Abschreibung, beziehungsweise Rückvergütung, welche nie die Hälfte der ganzen Jahresschuldigkeit an Steuern und Zuschlägen von solchen Obligationszinsen überschreiten darf, ist von der Behörde, welche die Steuer bemessen und vorgeschrieben hat, über, jedoch längstens bis Ende December 1859 geltend zu machendes Anlangen des Steuerpflichtigen, bloß auf Grund des von demselben beizubringenden Zahlungsauftrages nach Vergleichung und in Uebereinstimmung mit dem Einkommensbekenntnisse zu veranlassen.

3. Die Abschreibung hat gleich auf dem Zahlungsauftrage zu geschehen.

4. Behufs der Erlangung der Rückvergütung ist von der Steuer bemessenden Behörde den Steuerpflichtigen eine Zahlungsanweisung an die Casse, bei welcher die Steuer sammt Zuschlägen zur Zahlung angewiesen wurde, auszufertigen.

5. Die hiernach von der Steuer bemessenden Behörde abgeschriebenen oder zur Rückvergütung angewiesenen Beträge sind der betreffenden Casse mittelst abgesonderter Consignationen, in welchen der Name des Steuerpflichtigen, die Nummer des Zahlungsauftrages und der abgeschriebene oder zurückzuvergütende Betrag anzusetzen ist, zur Realisirung mit aller Beschleunigung bekannt zu geben.

Im Uebrigen ist sich wie bei allen anderen Steuerabschreibungen und Rückvergütungen zu benehmen.

6. Bei noch nachträglich für das Verwaltungsjahr 1859 vorkommenden Bemessungen und Vorschreibungen der Einkommensteuer von Zinsen der bezeichneten Obligationen haben dieselben gleich nur für den ersten Semester 1859 mit der Hälfte der ganzjährigen Schuldigkeit zu geschehen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 67, Seite 215.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XX. Stück, Nr. 74, Seite 221.

87.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 87, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące ułatwienia w przeprowadzeniu odpisania, względem powrócenia podatku od dochodów wraz z dopłatami, przepisanego na drugie półrocze 1859 względem prowizyj obligacyjnych.

By na mocy Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 28. Kwietnia 1859, Nr. 67 Dziennika Praw Państwa*), żądane przez podatkujących odpisanie, względnie zwrócenie przepisanego na drugie półrocze 1859 podatku dochodowego wraz z dodatkami od prowizyj z obligacyj rządowych, publicznych funduszowych i stanowych łatwiéj przeprowadzoném było, rozporządza Ministerstwo Skarbu co następuje:

1. Od przepisanego rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Maja 1859, Nr. 74 Dziennika Praw Państwa**), przedłożenia potwierdzenia odbioru podatku od dochodów, przez potrącenie spłaconego, podatkujący uwolnieni zostają.

2. Rzeczone odpisanie, względnie powrócenie, nie mogące nigdy przenosić połowy całorocznéj powinności w podatkach i dopłatach od prowizyj z obligacyj takowych, spowodowaném być ma przez władzę, która podatek wymierzyła i przepisała na żądanie podatkującego, które jednakże najdaléj do końca Grudnia 1859 ma być wniesione, tylko na podstawie nakazu spłaty przedłożonego ze strony podatkującego, a porównanego i zgodnego ze zeznaniem dochodu.

3. Odpisanie nastąpić ma już na samym nakazie spłaty.

4. Dla osiągnienia zwrotu władza podatek wymierzająca wydać ma podatkującym asygnacyę wypłaty do kasy, gdzie podatek wraz z dopłatami do wypłaty przekazanym został.

5. Kwoty wedle tego przez władzę podatek wymierzającą odpisane i do zwrotu przekazane, będą celem jak najspieszniejszéj realizacyi kasie dotyczącéj za pomocą osobnych konsygnacyj oznajmione, w których imię podatkującego, numer nakazu spłaty i kwota odpisana lub zwróconą być mająca wyrażone będą.

Z resztą zaś postępować należy jak przy wszystkich innych odpisaniach i powróceniach podatku.

6. Przy późniejszych na rok administracyjny 1859 zachodzących jeszcze wymierzeniach i odpisaniach podatku dochodowego od prowizyj z obligacyj oznaczonych, takowe już tylko na piérwsze półrocze 1859 w połowie całorocznéj powinności nastąpić mają.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXVIII, Nr. 67, Stronica 215.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XX, Nr. 74, Stronica 221.

57.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII. Nr 85, wydana dnia 22. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

dotyczące ułatwienia w przeprowadzeniu odpisania, względnie powrócenia podatku dochodowego tudzież w dopełnieniu porozumienia się co do podatku dochodowego od procentu obligacyj długu.

Że na mocy Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 29. Kwietnia 1859, Nr. 62 Dziennika Praw Państwa*) tylko przez jedno półrocze odpisanie względnie zawieszenie podatku dochodowego za drugie półrocze 1859 podatku dochodowego stron od dochodu od procentu z obligacyj państwowych dokonane być ma, przeto w celu ułatwienia tego postępowania, zarządza Ministerstwo Skarbu, co następuje:

1. Od przepisanego rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Maja 1858, Nr. 74 Dziennika Praw Państwa**), zeznania potwierdzenia odbioru procentu od obligacyj, przez posiadaczy ... podatkowi dochodowemu ulegających, odstępuje się.

2. Natomiast odpisania, względnie powrócenia, dokonywać mają poborcze urzędy prowadzące podatkowe wydziały w gminach i kasy ... od procentu z obligacyj takowych, nie wymagając już ... Nowe wykazy wymiaru wydania ... podatku dochodowego za drugie półrocze 1859 nie sporządza się, lecz tylko przez jedno półrocze podatek dochodowy z procentu ... z pozostałych ... od rozporządzeń.

3. Odpisanie następuje tak jak to zwykle zwykle bywa.

4. Dla ułatwienia poboru wkładać podatek wymierzający wydał ma podatkującym osobny wyciąg, do którego podatnik wraz z dopłatami do wypłaty przedstawić ma.

5. Kwity wydawać mają przez władze podatek wymierzające odpisane i do zwrotu przedłożone, tyle razy jak najsprawniej realizowały. Takie dowodowe za pomocą osobnych konsygnacyj zestawione, w skutek tego podatkującego, osoba zaś bez zwłoki i kwoty odpisane jak zwrócone być mogą wyrażone będą.

Z resztą zaś postępować należy jak przy wszelkich innych odpisaniach i powróceniach podatku.

6. Przy półroczu ... na rok administracyjny 1859 zachodzących jeszcze wymierzeniach i odpisaniach podatku dochodowego od procentu z obligacyj państwowych, takowe już tylko na pierwsze półrocze 1859 w połowie zaliczonej powinny nastąpić mają.

Baron Brück m. p.

---

*) Dziennik Rząd. Krajowy dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Część XXVIII, Nr. 62, Stronica 215.

**) Tamże Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XX, Nr. 74, Stronica 321.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXIV.

Wydany i rozesłany dnia 25. Czerwca 1859.

88.

Kaiserliche Verordnung vom 13. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 88, ausgegeben am 19. Mai 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit ein außerordentlicher Zuschlag zu den directen Steuern für die Dauer der durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse angeordnet wird.

Die unter den gegenwärtigen Umständen eingetretene außerordentliche Steigerung der Staatserfordernisse macht eine Erhöhung der directen Besteuerung unumgänglich nothwendig.

Zu diesem Zwecke finde Ich nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes mit möglichster Schonung der Steuerpflichtigen für die Dauer der durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse einen außerordentlichen Zuschlag zu den directen Steuern nach folgenden Bestimmungen anzuordnen:

1. Dieser Zuschlag hat

a) bei der Grund- und Hauszinssteuer Ein Sechstheil,

b) bei der Hausclassensteuer die Hälfte,

c) bei der Erwerbsteuer, der Einkommensteuer und im lombardisch-venetianischen Königreiche dem contributo arti e commercio Ein Fünftheil

der einfachen ordentlichen Gebühr zu betragen, und ist neben den bisher bestehenden Zuschlägen, vom Beginne des zweiten Semesters vom Verwaltungsjahre 1859 anzufangen, in den für die Hauptgebühr vorgeschriebenen Fristen einzuzahlen.

2. Von diesem außerordentlichen Zuschlage bleibt die Personal-Erwerbsteuer in den Kronländern, in denen diese Steuergattung eingeführt ist, ausgenommen.

3. Derselbe hat sich auch nicht zu erstrecken:

a) auf die Einkommensteuer von den Zinsen der hypothekarisch oder bei Gewerbsunternehmungen angelegten Capitalien in den Kronländern, in denen dem Schuldner das Recht zum Abzuge der Einkommensteuer von den Zinsen solcher Capitalien gesetzlich eingeräumt ist;

b) auf die Einkommensteuer von den Zinsen der Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen, soweit von denselben der Abzug der gedachten Steuer bei der Auszahlung der Zinsen nach Meiner Verordnung vom 28. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 67*) stattzufinden hat.

4. Mein Finanzminister ist angewiesen, die gegenwärtigen Anordnungen in Vollzug zu setzen.

Wien am 13. Mai 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 67, Seite 215.

88.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 13. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 88, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

mocą którego zarządzoną jest nadzwyczajna dopłata do podatków bezpośrednich na ciąg trwania stósunków przez wypadki wojenne sprowadzonych.

Nadzwyczajne podwyższenie potrzeb rządowych, jakie obecne okoliczności zrządziły, wymagają koniecznie podwyższenia opodatkowania bezpośredniego.

Tym celem po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu zarządzam z wszelkiém możliwém oszczędzeniem podatkujących na ciąg trwania stósunków, przez wypadki wojenne sprowadzonych, dopłatę nadzwyczajną do podatków bezpośrednich wedle postanowień następujących:

1. Dopłata rzeczona wynosić będzie

a) przy podatku od czynszu gruntowego i domowego jedną szóstą,

b) przy podatku klasowym domowym połowę,

c) przy podatku od zarobku, dochodów, a w Królestwie Lombardzko-Weneckiém co do *contributo arti e commercio* jednę piątą

zwyczajnéj należytości pojedynczéj, i spłaconą być ma obok dotychczasowych dopłat od chwili poczynającego się drugiego półrocza roku administracyjnego 1859 w terminach dla należytości głównéj przepisanych.

2. Od téj nadzwyczajnéj dopłaty wyjętym zostaje personalny podatek zarobkowy, w Krajach koronnych, w których ten gatunek podatku jest zaprowadzonym.

3. Dopłata ta nie będzie także się rozciągać:

a) na podatek od dochodu z prowizyj kapitałów hipotecznie lub na przedsiębiorstwach zarobkowych ulokowanych w Krajach koronnych, w których dłużnikowi prawnie przysłuża prawo do potrącenia podatku od dochodu z prowizyj takich kapitałów;

b) na podatek od dochodu z prowizyj obligacyj rządowych, publicznych funduszowych i stanowych, o ile od takowych potrącenie rzeczonego podatku nastąpić ma przy wypłacie prowizyj wedle Mego rozporządzenia z dnia 28. Kwietnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 67*).

4. Mój Minister Skarbu poleconém sobie ma przeprowadzić niniejsze rozporządzenia.

Wiedeń dnia 13. Maja 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Cz. XVIII, Nr. 67, stronica 215.

89.

Kaiserliche Verordnung vom 17. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 89, ausgegeben am 19. Mai 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wegen Einführung eines außerordentlichen Zuschlages zu einigen indirecten Abgaben.

Die gegenwärtigen außerordentlichen Umstände verursachen eine so bedeutende Steigerung der Staatserfordernisse, daß es unbedingt nothwendig ist, Maßregeln zu ergreifen, um dem Staatsschatze von der indirecten Besteuerung ein erhöhtes Einkommen zuzuführen. In dieser Erwägung habe Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes, beschlossen, für die Dauer der durch die Kriegsereignisse herbeigeführten außerordentlichen Verhältnisse einen außerordentlichen Zuschlag zu den, mit der gegenwärtigen Verordnung bezeichneten Abgaben anzuordnen, und finde festzusetzen, daß mit Beobachtung folgender Anordnungen für die Einbringung dieses Zuschlages dieselben Bestimmungen zu gelten haben, welche für die Hauptgebühr in gesetzlicher Wirksamkeit stehen.

I. In Ansehung der Verzehrungssteuer und der Verbrauchsabgabe von Zucker aus inländischen Stoffen.

1. Zu sämmtlichen Gebührensätzen der Verzehrungssteuer und des Dazio Consumo, sowohl in geschlossenen Städten als für die Orte außerhalb derselben, dann zu der Verbrauchsabgabe von der Zuckererzeugung aus inländischen Stoffen, ist ein außerordentlicher Zuschlag von zwanzig Procent, dem fünften Theile des dermaligen Gebührenausmaßes, zu entrichten.

2. In den Fällen, in denen eine Abfindung über die Entrichtung der Steuergebühr geschlossen worden ist, hat dieser außerordentliche Zuschlag während der Dauer der Abfindung den fünften Theil des Abfindungsbetrages auszumachen, und ist zugleich mit dem letzteren in den für die Abfindung selbst bedungenen Fristen einzuzahlen.

Diese Zahlungsverbindlichkeit liegt, wenn die Abfindung, oder unter anderer Benennung ein Uebereinkommen über die Steuerentrichtung mit einer ganzen Gewerbsclasse eines Ortes oder Bezirkes, oder mit einer Gemeinde eingegangen wurde, für die Dauer dieses Uebereinkommens der Gesammtheit der Gewerbsclasse oder der Gemeinde ob, dagegen ihr vorbehalten bleibt, den außerordentlichen Zuschlag von den einzelnen Steuerpflichtigen einzuheben.

3. Ist die Einhebung der Steuer verpachtet, so hat die vertragsmäßige Verpflichtung des Pächters zur Einhebung des durch den Steuerzuschlag entstehenden Mehrbetrages und zur Entrichtung des im Verhältnisse des letzteren gesteigerten Pachtzinses in Anwendung zu treten.

89.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 17. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 89, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

względem zaprowadzenia nadzwyczajnéj dopłaty do niektórych podatków pośrednich.

Obecne nadzwyczajne okoliczności podwyższają tak znacznie wydatki rządowe, iż niezbędnie potrzebném jest użyć środków, przysparzających Skarbowi Państwa dochodu z opodatkowania pośredniego. Tym końcem po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu rozporządzam na ciąg trwania stósunków nadzwyczajnych, sprowadzonych przez wypadki wojenne, nadzwyczajną dopłatę do podatków, niniejszém rozporządzeniem oznaczonych, i ustanawiam, ażeby z zachowaniem następujących rozporządzeń przy pobieraniu dopłaty rzeczonéj zastósowane były te same postanowienia, jakie moc mają dla należytości głównéj.

I. Pod względem podatku konsumcyjnego i opłaty rozchodowéj od cukru z płodów krajowych.

1. Do wszelkich ustanów podatku konsumcyjnego i *Dazio Consumo*, tak w miastach zamkniętych jak miejscach zewnątrz takowych, tudzież do akcyzy rozchodowéj od wyrobu cukru z płodów krajowych, spłacony być ma nadzwyczajny dodatek dwudziestu procentów, dodatek piątéj części dotychczasowego wymiaru należytości.

2. W przypadkach, w których zawartą została ugoda co do opłacenia należytości podatkowéj, nadzwyczajna dopłata podczas ciągu ugody wynosić będzie piątą część summy ugody, i spłaconą być ma wraz z ostatnią w terminach dla saméj ugody ułożonych.

Ten obowiązek zapłaty, jeżeli ugoda, lub innéj nazwy umowa względem opłacenia podatku z całą klasą przedsiębiorców miejsca lub okręgu, lub z gminą zawartą została, polega jak długo trwa umowa na ogóle klasy przedsiębiorców lub na gminie, która przeciwnie zastrzeżonémi sobie ma ściągnąć dopłatę nadzwyczajną od pojedynczych podatkujących.

3. Jeżeli pobór podatku jest wydzierżawionym, znajduje zastósowanie kontraktowego obowiązku dzierżawcy do poboru zwyżki, wynikającéj z dopłaty podatku, i do opłacenia czynszu dzierżawnego, w stósunku zwyżki podwyższonego.

Ob und in wieferne jedoch der Pächter berechtiget sei, aus dieser Veranlassung den Pachtvertrag aufzukündigen, ist nach den Bestimmungen des letzteren zu beurtheilen.

4. Die gegenwärtigen Bestimmungen haben für die Steuer, welche bei der Einfuhr über eine Steuerlinie zu entrichten ist, von dem Tage, an welchem Meine gegenwärtige Verordnung dem Einhebungsamte zukommt, und durch die Anheftung auf dem Amtsplatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird; in allen übrigen Beziehungen aber vom 1. Juni 1859 an in Wirksamkeit zu treten. Dieselben wirken auf Gebühren, die vor diesem Beginne der Wirksamkeit fällig geworden, oder wegen zugestandener Borgung noch nicht einbezahlt worden sind, nicht zurück.

5. In soferne nach den bestehenden Vorschriften bei der Ausfuhr von Bier oder gebrannten geistigen Flüssigkeiten aus einem Steuergebiete eine Steuer-Rückvergütung stattfindet, so hat dieser auch den entrichteten außerordentlichen Zuschlag zu umfassen.

Die näheren Bestimmungen hierüber werden durch besondere Anordnungen bekannt gemacht werden.

II. In Ansehung der Salzverkaufspreise.

6. Zu den in Folge des Finanzministerial-Erlasses vom 13. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 186*) bestehenden Preissätzen des zum inländischen Verbrauche bestimmten Salzes, jedoch mit Ausschluß des Fabriks-, Dung- und Viehlecksalzes, wird ein außerordentlicher Zuschlag eingehoben, und zwar:

a) Im lombardisch-venetianischen Königreiche

für das raffinirte Salz mit	2 fl.	— kr.
" " Sicilianer Salz mit	1 "	50 "
" " Istrianer Salz mit	— "	50 "

von jedem metrischen Centner;

b) in den übrigen Kronländern mit fünfzehn Procent der erwähnten Salzverkaufspreise.

7. Dieser außerordentliche Zuschlag tritt mit dem Tage in Wirksamkeit, an welchem die gegenwärtige Anordnung dem Salzverschleißamte zukommt, und von diesem durch Anheftung an dem Amtsgebäude und in den Amtsräumen zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

III. In Ansehung der mit den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 angeordneten Gebühren.

8. Der außerordentliche Zuschlag zu diesen Gebühren ist zu bemessen:

a) Bei den Gebühren, die mittelst des Stämpels eingehoben werden, mit den in der beiliegenden Uebersicht ausgedrückten Beträgen;

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLIII. Stück, Nr. 186, Seite 493.

Czyli i jak dalece atoli dzierżawca uprawnionym będzie, z powodu tego wypowiedzieć kontrakt dzierżawy, ocenionóm być ma wedle postanowień kontraktu.

4. Niniejsze postanowienia co się tyczy podatku, mającego być opłaconym przy wprowadzeniu przez linię, wejść mają w życie z dniem, w którym niniejsze Moje rozporządzenie nadejdzie do urzędu poborowego, i przez przybicie na placu urzędowym do publicznéj wiadomości podaném będzie; we wszystkich stósunkach zaś z dniem 1. Czerwca 1859. Takowe nie działają wstecz na należytości, które już przed rozpoczęciem działalności do wypłaty przypadały, lub z powodu pozwolonego borgu jeszcze nie zostały zapłacone.

5. O ile wedle istniejących przepisów przy wywozie piwa lub wypalanych płynów spirytusowych z okregu podatkowego zwrot podatku miejsce ma, tenże także i opłacony nadzwyczajny dodatek obejmować będzie.

Bliższe postanowienia w téj mierze obwieszczone będą osobnemi rozporządzeniami.

II. Pod względem cen sprzedaży soli.

6. Prócz istniejących w skutek rozrządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Września 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 186*) cen soli, do krajowego zużycia przeznaczonéj, wyłączając jednak sól fabryczną, nawozową i bydelną, pobieraną będzie nadzwyczajna dopłata, a to:

a) W Królestwie Lombardzko-Weneckiém

od soli rafinowanéj w kwocie	2 złt.	— kr.
„ „ sycylijskiéj „	1 „	50 „
„ „ Istryjskiéj „	— „	50 „

od każdego centnara metrycznego;

b) w innych Krajach koronnych w kwocie piętnastu procentów wspomnionych cen soli.

7. Nadzwyczajna dopłata ta wchodzi w życie z dniem, w którym niniejsze rozporządzenie nadejdzie do urzędu sprzedaży soli i przez przybicie w budynku urzędowym tak zewnątrz jak w lokalnościach urzędowych do publicznéj wiadomości podaném zostanie.

III. Pod względem należytości zarządzonych ustawami z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850.

8. Nadzwyczajna dopłata do tych należytości wymierzoną być ma:

a) Przy należytościach, za pomocą stępla pobieranemi być mających, w kwotach, w załączonym przeglądzie wyrażonych;

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XLIII, Nr. 186, stronica 493.

b) bei den mit der Tarifspost 91 unter B I. und Anmerkung 3, Tarifspost 106 unter A 2 a, B a und Anmerkung 1 aufgeführten Gebühren von 3 ½, 1 ½ und 1 Prozent mit 15 von Hundert, bei allen anderen durch die bemerkten Gesetze angeordneten Gebühren hingegen mit 25 von Hundert des gesetzlichen Gebührensatzes.

9. Der außerordentliche Zuschlag ist zu entrichten:

a) Von den stämpelpflichtigen Urkunden und Schriften, deren Stämpelpflichtigkeit nach dem 31. Mai 1859 eintritt;

b) von anderen Gegenständen der Gebührenpflicht, rücksichtlich deren das Recht des Staatsschatzes auf die Gebühr zu Folge des Gesetzes (§. 44) nach dem 31. Mai 1859 zu bestehen beginnt.

10. Die Einhebung dieses Zuschlages findet dagegen nicht Statt:

a) Wenn einer der mit dem Artikel III Meines Patentes vom 9. Februar 1850 unter a), b), c), d) aufgeführten Umstände vor dem 1. Juni 1859 eingetreten ist, oder

b) bei den einer unmittelbaren Gebühren-Entrichtung unterliegenden vor dem 1. Juni 1859 geschlossenen Rechtsgeschäften, wenn die Anzeige des Rechtsgeschäftes innerhalb der mit dem §. 44 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgezeichneten Fristen bei dem Amte eingebracht worden ist, oder eingebracht wird.

11. Die Stämpelgebühr sammt Zuschlag ist durch Verwendung von Stämpelmarken in der erforderlichen Anzahl und mit Beobachtung der Vorschrift vom 28. März 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 70 *) zu entrichten.

Die bestehenden Stämpelmarken bleiben übrigens unverändert, und es werden Marken über ½ Kreuzer hinausgegeben werden.

12. Von dem außerordentlichen Zuschlage zu den Gebühren von 3 ½ und 1 ½ Procent wegen Uebertragung des Eigenthumes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unbeweglicher Sachen, wird das Kronland Tirol und Vorarlberg in Berücksichtigung der daselbst bestehenden besonderen Verhältnisse ausgenommen.

Mein Minister der Finanzen ist zur Vollziehung dieser Verordnung angewiesen.

Wien am 17. Mai 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 77, Seite 231.

b) przy należytościach, wyszczególnionych w pozycyi taryfowéj 91 pod *B. I.* i uwagą 3, w pozycyi taryfowéj 106 pod *A.* 2. *a*, *B. a* i uwagą 1, *a* wymierzonych 3½, 1½ i 1 procentem, w kwocie 15 procentów, przy wszystkich innych zaś należytościach w kwocie 25 procentów prawnéj ustanowy należytości.

9. Nadzwyczajna dopłata uiszczoną być ma:

a) Od dokumentów i pism stęplowi ulegających, których obowiązkowość stęplowa miejsce mieć będzie po dniu 31. Maja 1859 r.;

b) od innych przedmiotów obowiązkowości stęplowéj, względem których prawo Skarbu Państwa do należytości zaczyna się w skutek ustawy (§. 44) po dniu 31. Maja 1859 r.

10. Pobieranie dopłaty téj nie ma zaś miejsca:

a) Jeżeli jedna z okoliczności artykułem III. Mojego Patentu z dnia 9. Lutego 1850 r. pod *a)*, *b)*, *c)*, *d)* wymienionych, nastąpił przed dniem 1. Czerwca 1859 r., lub

b) przy interesach prawnych przed dniem 1. Czerwca 1859 r. zawartych i bezpośredniéj opłacie należytości ulegających, jeżeli oznajmienie interesu prawnego w ciągu terminu §. 44 ustaw z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850 r. przepisanych w urzędzie nastąpiło lub nastąpi.

11. Należytość stęplowa wraz z dopłatą opłaconą być ma przez użycie znaczków stęplowych w liczbie potrzebnéj i z zachowaniem przepisu z dnia 28 Marca 1854 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 70 *).

Dotychczasowe znaczki stęplowe zresztą nie będą zmienione, a wydane będą znaczki ½-krajcarowe.

12. Od nadzwyczajnéj dopłaty do należytości 3½- i 1½-procentowéj z powodu przeniesienia własności, użytkowania lub prawa użycia rzeczy nieruchomych, wyjętym będzie kraj koronny Tyrolu z Vorarlbergiem ze względu na szczególne stósunki, tamże istniejące.

Mój Minister Skarbu poleconém sobie ma wykonanie niniejszego Rozporządzenia.

Wiédeń dnia 17. Maja 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854. Oddział pierwszy, Część XVIII, Nr. 77, Stronica 231.

Uebersicht der Stämpelgebühren.

A. Fixe Stämpelgebühren.

Tarifmäßige Gebühr		Außerordentlicher Zuschlag		Zusammen	
fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
in österreichischer Währung					
.	2	.	½	.	2½
.	4	.	1	.	5
.	6	.	1½	.	7½
.	12	.	3	.	15
.	30	.	6	.	36
.	60	.	12	.	72
1	.	.	25	1	25
4	.	1	.	5	.
10	.	2	50	12	50
12	.	3	.	15	.

B. Stufenleiter (Scala)

zur Bemessung der im Verhältnisse des Werthes steigenden Stämpelgebühren.

Scala I.	Gebührensatz		Außerordentlicher Zuschlag		Zusammen	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Oester. Währung.	in öster. Währung					
bis 100 fl.	.	5	.	2	.	7
über 100 „ 200 „	.	10	.	3	.	13
„ 200 „ 300 „	.	15	.	4	.	19
„ 300 „ 500 „	.	25	.	7	.	32
„ 500 „ 1.000 „	.	50	.	13	.	63
„ 1.000 „ 1.500 „	.	75	.	19	.	94
„ 1.500 „ 2.000 „	1	.	.	25	1	25
„ 2.000 „ 4.000 „	2	.	.	50	2	50
„ 4.000 „ 6.000 „	3	.	.	75	3	75
„ 6.000 , 8.000 „	4	.	1	.	5	.
„ 8.000 „ 10.000 „	5	.	1	25	6	25
„ 10.000 „ 12.000 „	6	.	1	50	7	50
„ 1.2000 „ 16.000 „	8	.	2	.	10	.
„ 16.000 „ 20.000 „	10	.	2	50	12	50
„ 20.000 „ 24.000 „	12	.	3	.	15	.
„ 24.000 „ 28.000 „	14	.	3	50	17	50
„ 28.000 „ 32.000 „	16	.	4	.	20	.
„ 32.000 „ 36.000 „	18	.	4	50	22	50
„ 36.000 „ 40.000 „	20	.	5	.	25	.

Ueber 40.000 fl. ist von je 2000 fl. eine Mehrgebühr sammt außerordentlichem Zuschlag von 1 fl. 25 kr. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 2000 fl. für voll anzunehmen ist.

Scala II.	Gebührensatz		Außerordentlicher Zuschlag		Zusammen	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Oester. Währung.	in öster. Währung.					
bis 20 fl.	.	5	.	2	.	7
über 20 „ 40 „	.	10	.	3	.	13
„ 40 „ 60 „	.	15	.	4	.	19
„ 60 „ 100 „	.	25	.	7	.	32
„ 100 „ 200 „	.	50	.	13	.	63
„ 200 „ 300 „	.	75	.	19	.	94
„ 300 „ 400 „	1	.	.	25	1	25
„ 400 „ 800 „	2	.	.	50	2	50
„ 800 „ 1200 „	3	.	.	75	3	75
„ 1200 „ 1600 „	4	.	1	.	5	.
„ 1600 „ 2000 „	5	.	1	25	6	25
„ 2000 „ 2400 „	6	.	1	50	7	50
„ 2400 „ 3200 „	8	.	2	.	10	.
„ 3200 „ 4000 „	10	.	2	50	12	50
„ 4000 „ 4800 „	12	.	3	.	15	.
„ 4800 „ 5600 „	14	.	3	50	17	50
„ 5600 „ 6400 „	16	.	4	.	20	.
„ 6400 „ 7200 „	18	.	4	50	22	50
„ 7200 „ 8000 „	20	.	5	.	25	.

Ueber 8000 fl. ist von je 400 fl. eine Mehrgebühr sammt außerordentlichem Zuschlag von 1 fl. 25 kr. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 400 fl. für voll anzunehmen ist.

Przegląd należytości stęplowych.

A. Stałe należytości stęplowe.

Należytość taryfowa		Dopłata nadzwyczajna		Razem	
zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.
w walucie Austryjackiéj					
.	2	.	½	.	2½
.	4	.	1	.	5
.	6	.	1½	.	7½
.	12	.	3	.	15
.	30	.	6	.	36
.	60	.	12	.	72
1	.	.	25	1	25
4	.	1	.	5	.
10	.	2	50	12	50
12	.	3	.	15	.

B. Podziałka (Skala)

do wymierzenia należytości stęplowych, w stósunku wartości postępujących.

Skala I. Waluta Austryjacka.	Ustanowa należytości zł.	kr.	Dopłata nadzwyczajna zł.	kr.	Razem zł.	kr.
	w walucie Austryjackiéj					
do 100 zł.	.	5	.	2	.	7
nad 100 „ 200 „	.	10	.	3	.	13
„ 200 „ 300 „	.	15	.	4	.	19
„ 300 „ 500 „	.	25	.	7	.	32
„ 500 „ 1.000 „	.	50	.	13	.	63
„ 1.000 „ 1.500 „	.	75	.	19	.	94
„ 1.500 „ 2.000 „	1	.	.	25	1	25
„ 2.000 „ 4.000 „	2	.	.	50	2	50
„ 4.000 „ 6.000 „	3	.	.	75	3	75
„ 6.000 „ 8.000 „	4	.	1	.	5	.
„ 8.000 „ 10.000 „	5	.	1	25	6	25
„ 10.000 „ 12.000 „	6	.	1	50	7	50
„ 12.000 „ 16.000 „	8	.	2	.	10	.
„ 16.000 „ 20.000 „	10	.	2	50	12	50
„ 20.000 „ 24.000 „	12	.	3	.	15	.
„ 24.000 „ 28.000 „	14	.	3	50	17	50
„ 28.000 „ 32.000 „	16	.	4	.	20	.
„ 32.000 „ 36.000 „	18	.	4	50	22	50
„ 36.000 „ 40.000 „	20	.	5	.	25	.

Nad złot. 40.000 opłacona będzie od każdych 2000 złt. należytość podwyższona wraz z dopłatą nadzwyczajną o 1 złt. 25 kr., przyczém pozostałość niżéj 2.000 złt. za pełną summę uważaną być ma.

Skala II. Waluta Austryjacka.	Ustanowa należytości zł.	kr.	Dopłata nadzwyczajna zł.	kr.	Razem zł.	kr.
	w walucie Austryjackiéj					
do 20 złt.	.	5	.	2	.	7
nad 20 „ 40 „	.	10	.	3	.	13
„ 40 „ 60 „	.	15	.	4	.	19
„ 60 „ 100 „	.	25	.	7	.	32
„ 100 „ 200 „	.	50	.	13	.	63
„ 200 „ 300 „	.	75	.	19	.	94
„ 300 „ 400 „	1	.	.	25	1	25
„ 400 „ 800 „	2	.	.	50	2	50
„ 800 „ 1200 „	3	.	.	75	3	75
„ 1200 „ 1600 „	4	.	1	.	5	.
„ 1600 „ 2000 „	5	.	1	25	6	25
„ 2000 „ 2400 „	6	.	1	50	7	50
„ 2400 „ 3200 „	8	.	2	.	10	.
„ 3200 „ 4000 „	10	.	2	50	12	50
„ 4000 „ 4800 „	12	.	3	.	15	.
„ 4800 „ 5600 „	14	.	3	50	17	50
„ 5600 „ 6400 „	16	.	4	.	20	.
„ 6400 „ 7200 „	18	.	4	50	22	50
„ 7200 „ 8000 „	20	.	5	.	25	.

Nad zlt. 8000 opłacona będzie od każdych 400 złt. należytość podwyższona wraz z dopłatą nadzwyczajną o 1 złt. 25 kr., przyczém pozostałość, niżéj 400 złt. za pełną summę uważaną być ma.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXV.

Wydany i rozesłany dnia 30. Czerwca 1859.

90.
Verordnung der Minister der Justiz und des Handels vom 18. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXV. Stück, Nr. 90, ausgegeben am 19. Mai 1859),

wirksam für das Erzherzogthum Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Triest mit seinem Gebiete, Istrien, Görz und Gradiska, Böhmen, Mähren und Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina, dann Tirol und Vorarlberg,

womit für diese Kronländer ein Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen von protokollirten Handels- und Gewerbsleuten und Fabrikanten zugelassen und geregelt wird.

In Folge Allerhöchsten Handschreibens vom 18. März 1859 wird für die oben benannten Kronländer verordnet, wie folgt:

§. 1.

Wenn ein protokollirter Handelsmann, Fabrikant oder Gewerbsmann seine Zahlungen einstellt, so hat er dieses noch an dem nämlichen Tage derjenigen Gerichtsbehörde, welche im Falle der Eröffnung des Concurses zuständig wäre, schriftlich anzuzeigen und dieser Anzeige ein möglichst genaues Verzeichniß seines Vermögens- und Schuldenstandes beizulegen.

§. 2.

Zu dieser Anzeige sind bei Gesellschaften und Actienvereinen die öffentlichen Gesellschafter, welche von dem Vorfalle Kenntniß haben, und diejenigen Personen, welchen die Leitung der Geschäfte zusteht; bei Unternehmungen aber, welche von den Eigenthümern nicht selbst verwaltet werden, die gerichtlich angezeigten Bevollmächtigten verpflichtet.

§. 3.

Jeder Notar, welchem durch seine Amtsverrichtungen bekannt wird, daß ein protokollirter Handelsmann, Fabrikant oder Gewerbsmann seine Zahlung eingestellt habe, ohne daß das Gericht bereits Nachricht davon erhalten hat, ist verpflichtet, dem Gerichte hievon die Anzeige zu erstatten.

§. 4.

Ebenso haben Gerichtsbehörden, welchen eine solche Zahlungseinstellung bekannt wird, dem zur Eröffnung des Concurses bestimmten Gerichte unverzüglich davon Nachricht zu ertheilen.

§. 5.

Hat der Verschuldete die Zahlungseinstellung nicht selbst angezeigt, so hat sich das Gericht durch Vernehmung desselben, oder auf andere schickliche Art schleunigst davon zu überzeigen, ehe es zur Concurseröffnung schreitet. Bei Vereinen, zu deren Ueberwachung ein landesfürstlicher Commissär bestellt ist, hat sich das Gericht diese Ueberzeugung stets durch unmittelbares Einvernehmen mit demselben zu verschaffen.

90.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 18. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 90, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące w Arcyksięstwie Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Tryeście wraz z okręgiem, w Istryi, Gorycyi i Gradysce, w Czechach, Morawii i Szląsku, Galicyi, Krakowie i na Bukowinie, tudzież w Tyrolu i Vorarlbergu,

mocą którego przypuszcza i reguluje się w tych Krajach koronnych postępowanie ugody w razie insolwencyi protokółowanych handlowników i przemysłowców jako też fabrykantów.

W skutek Reskryptu Najwyższego z dnia 18. Maja 1859 rozporządza się dla wyż rzeczonych Krajów koronnych co następuje:

§. 1.

Jeżeli protokółowany handlownik, fabrykant lub przemysłowiec wstrzymuje wypłaty swe. obowiązanym będzie jeszcze tego samego dnia piśmiennie oznajmić to téj władzy sądowéj, którąby w razie ogłoszenia upadłości majątku była właściwą, i do oznajmienia takowego załączyć jak najdokładniejszy spis stanu majątku i długów swoich.

§. 2.

Do tego oznajmienia obowiązani są przy spółkach i stowarzyszeniach na akcye publiczni spólnicy, którzy o tym wypadku wiadomość mają, tudzież osoby, którym powierzony jest kierunek interesów; przy przedsiębiorstwach zaś, nie zostających pod właścicieli zarządem, pełnomocnicy sądownie oznajmieni

§. 3.

Każdy notaryusz, który przy swych czynnościach urzędowych powziął wiadomość, iż protokółowany handlownik, fabrykant lub przemysłowiec wstrzymał wypłaty swe, nie uczyniwszy o tém doniesienia do sądu, obowiązany jest oznajmić to sądowi.

§. 4.

Niemniéj obowiązane są władze sądowe, którym wiadome będzie takowe wypłat wstrzymanie, bezzwłocznie o tém dać wiadomość sądowi, do ogłoszenia upadłości przeznaczonemu.

§. 5.

Jeżeli zadłużony nie doniósł sam o wstrzymaniu wypłat, sąd o tém jak najspiesznéj przekonać się winien przez wysłuchanie onegoż lub w inny sposób przyzwoity, nim do ogłoszenia konkursu przystąpi. Przy stowarzyszeniach, nad któremi dozór prowadzi ustanowiony ku temu komisarz Cesarski, sąd przekonanie o tém powziąść ma zawsze przez bezpośrednie onegoż zasięgnienie.

§. 6.

Wird zugleich mit der Anzeige der Zahlungseinstellung, von dem Schuldner oder einem Gläubiger ein Antrag zu einer außergerichtlichen Befriedigung der Gläubiger gestellt, so sind zwar alle gesetzlichen Vorkehrungen zu treffen, welche zum Zwecke haben, das dem Schuldner gehörige bewegliche und unbewegliche Vermögen, auf welches sich das Concursverfahren zu erstrecken hätte, für die Gesammtheit der Gläubiger in Verwahrung und Verwaltung nehmen und zu ihrer ausschließlichen Befriedigung verwenden zu können. Hiebei ist sich jedoch nach den folgenden abweichenden Bestimmungen zu benehmen, und im Uebrigen vorläufig auf den Versuch einer Liquidirung und Befriedigung der Gläubiger im Vergleichswege zu beschränken. Nur wenn diese nicht gelingt, ist die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren zu leiten.

§. 7.

Zur Beschlagnahme, Inventirung und einstweiligen Verwaltung des Vermögens und zur Leitung der Vergleichsverhandlungen hat das Gericht unverzüglich einen Notar zu bestellen und ihm zur Besorgung dieser Geschäfte bei bedeutenderen Massen noch einen zweiten Notar, in jedem Falle aber aus den am Orte anwesenden Gläubigern einen provisorischen Ausschuß beizugeben, welcher aus mindestens zwei und höchstens vier Mitgliedern und den erforderlichen Ersatzmännern zu bestehen hat. Ueber die Auswahl dieser Mitglieder steht dem Gerichte frei, im kürzesten Wege das Gutachten des Vorstehers der Handels- und Gewerbekammer einzuholen.

§. 8.

Dem aufgestellten Notar kommt bei diesem Geschäfte die Eigenschaft eines gerichtlichen Commissärs zu, und es ist ihm zu dem Vollzuge der damit verbundenen Vorkehrungen nicht nur von dem Gerichte, welches ihn bestellt hat, die nöthige Assistenz zu gewähren, sondern auch von allen übrigen Gerichten auf Ersuchen der erforderliche Beistand zu leisten.

Demselben ist jedoch bei seiner Bestellung zur Besorgung der übertragenen Verhandlung eine angemessene Frist zu bestimmen, welche in der Regel drei Monate nicht übersteigen soll, und nur bei gegründeter Aussicht eines günstigen Erfolges verlängert werden darf. Auch bleibt dem Gerichte überlassen, während der Dauer der Verhandlungen, von dem Gange derselben allenfalls durch einen Abgeordneten von Zeit zu Zeit Einsicht nehmen zu lassen, und bei einer wahrgenommenen Gefahr die zur Sicherheit der Gläubiger erforderlichen Maßregeln zu treffen.

§. 9.

In der auszufertigenden Kundmachung, welche nicht nur auf die für Concursedicte vorgeschriebene Art kund zu machen, sondern auch jedem bekannten Gläubiger durch die Post recommandirt zuzusenden ist, ist sich zwar darauf zu beschränken, die Einstellung der Zahlungen und die Einleitung der Vergleichsverhandlung über alles sonst der Con-

§. 6.

Jeżeli wraz z doniesieniem o wstrzymaniu wypłat, czy to dłużnik, czy wierzyciel wnosi propozycyę do pozasądowego zaspokojenia wierzycieli, zarządzone być winny wprawdzie wszelkie prawne środki, na celu mające, ażeby dłużnikowi odebranym był majątek doń należący, tak ruchomy jak nieruchomy, na któryby się rozciągać miało postępowanie konkursowe, i takowy na rzecz ogółu wierzycieli mógł być zachowanym i administrowanym jako też do wyłącznego ich zaspokojenia użytym, jednakże postępować należy przytém wedle następujących odmiennych przepisów, a zresztą ograniczać się uprzednio na to, czy nie da się osiągnąć likwidacya i zaspokojenie wierzycieli w drodze ugody. Tylko gdzie to uskutecznić się nie da, rozprawa poddaną być winna formalnemu postępowaniu konkursowemu.

§. 7.

Do zajęcia, inwentacyi i tymczasowéj administracyi majątku, niemniéj do kierowania rozprawami ugody sąd bezzwłocznie ustanowić winien notaryusza i przydzielić mu do załatwiania onych czynności przy masach znaczniejszych drugiego jeszcze notaryusza, w każdym razie zaś wydział prowizoryczny z grona wierzycieli w miejscu się znajdujących, który składać się winien najmniéj z dwóch a najwięcéj cztérech członków i potrzebnych zastępców. Co do wyboru tych członków wolno sądowi, najkrótszą drogą zasięgnąć zdania przełożonego Izby handlowéj i przemysłowéj.

§. 8.

Notaryuszowi ustanowionemu przysłuża przy czynności takowéj własność komisarza sądowego, a do wykonania środków z nią połączonych nie tylko ze strony sądu, który go ustanowił, udzielona mu być powinna potrzebna asystencya, lecz na żądanie, dana pomoc także ze strony wszystkich innych sądów.

Temuż atoli przy jego ustanowieniu do załatwienia rozprawy poruczonéj wyznaczony być winien termin stósowny, w powszechności trzech miesięcy nie przenoszący, a tylko w pewnéj nadziei pożądanego skutku przedłużony być mogący. Równie téż pozostawioném sobie sąd mieć będzie, podczas trwania rozpraw, o toku onychże zasięgać od czasu do czasu wiadomości przez delegowanego, i w razie postrzeżonego niebezpieczeństwa zarządzić środki, ku zabezpieczeniu wierzycieli służyć mogące.

§. 9.

W ogłoszeniu, które nastąpić ma nie tylko w sposób dla edyktów konkursowych przepisany, lecz téż każdemu znajomemu wierzycielowi przez pocztę za rekomendacyą przesłane być winno, ograniczać się należy na oznajmienie wstrzymania wypłat i zaprowadzenia rozprawy ugody względem całego majątku, który-

cursverhandlung unterliegende Vermögen mit dem Beisatze bekannt zu machen, daß die Vorladung zur Vergleichsverhandlung selbst, und zu der dazu erforderlichen Anmeldung der Forderungen insbesondere werde kund gemacht werden.

§. 10.

Auch eine solche Kundmachung hat jedoch die Wirkung, daß der Verschuldete von seinem Vermögen nichts weiter veräußern kann. Von dem Anfange des Tages, an welchem dasselbe an dem Gerichtshause angeschlagen worden ist, ist jede von ihm zum Nachtheil der Masse unternommene Handlung und insbesondere jede von ihm erhobene oder geleistete Zahlung ungiltig; alle gerichtlichen Verhandlungen gegen denselben, mit Ausnahme derjenigen, welche die Geltendmachung eines Eigenthumsrechtes oder Pfandrechtes zum Gegenstande haben, werden sowohl bei diesem als bei anderen Gerichten sistirt, und es kann auf das Vermögen desselben wegen keiner Forderung mehr ein provisorisches Sicherstellungsmittel oder ein gerichtliches oder außergerichtliches Pfandrecht erworben werden. Während der Dauer der Vergleichsverhandlung ist auch die Vornahme eines Personalarrestes gegen den Schuldner zum Zwecke der executiven Eintreibung einer Geldforderung unzulässig.

§. 11.

Der gerichtliche Commissär hat im Vereine mit dem Ausschusse der Gläubiger die Inventur des Vermögens mit Zuziehung beeideter Inventurscommissäre (Schätzleute) zu verfertigen, die vorfindigen Kostbarkeiten, Werthpapiere und das vorhandene baare Geld, soweit es nicht zur Bestreitung dringender Auslagen erforderlich ist, sogleich gerichtlich zu hinterlegen, für die Verwahrung des übrigen Vermögens und insbesondere der Handlungsbücher auf Gefahr aller Betheiligten gehörig zu sorgen, und bei der Verwaltung des Vermögens sich auf die unaufschieblichen Vorkehrungen zu beschränken.

§. 12.

Der Notar hat ferner längstens auf einen Zeitraum von 14 Tagen nach dem Empfange seines Auftrages die am Wohnorte des Schuldners befindlichen bekannten Gläubiger zur Wahl eines Ausschusses zusammen zu berufen.

Auch den nicht an diesem Orte wohnenden Gläubigern steht frei, persönlich oder durch Machthaber bei der Wahl des Ausschusses zu erscheinen und daran Theil zu nehmen. Deßhalb hat der Notar unverzüglich jedem Gläubiger mittelst recommandirter Postsendung von dem Zeitpuncte und Orte der Versammlung zu verständigen. Aus dem Unterbleiben dieser besonderen Verständigung kann jedoch kein Gläubiger einen Anlaß nehmen, die Giltigkeit der Wahl zu bestreiten.

§. 13.

In den Ausschuß können nur Gläubiger gewählt werden. Derselbe hat aus der nach §. 7 bestimmten Anzahl von Mitgliedern und Ersatzmännern zu bestehen. Bei der Wahl entscheidet die absolute Mehrheit der Stimmen der dazu persönlich oder durch Machthaber erschienenen Gläubiger.

by inaczéj rozprawie konkursowéj podlegał, z tym dodatkiem, iż zawezwanie do saméjże rozprawy konkursowéj i do wymaganego zgłoszenia pretensyj osobno ogłoszoném zostanie.

§. 10.

Wszakże i takie ogłoszenie już ma ten skutek, iż zadłużony z swojego majątku nic więcéj zbyć nie może. Z początkiem dnia, w którym takowe u sądu przybitém zostało, wszelka czynność na szkodę masy przezeń przedsięwzięta a mianowicie każda zapłata od niego wybrana lub przezeń uiszczona jest nieważną; wszelkie sądowe czynności przeciw niemu, wyjąwszy te, których przedmiotem jest przeprowadzenie prawa własności lub prawa zastawu, zawieszone będą tak u tego jak u innych sądów, a do majątku jego nie może już dla żadnéj pretensyi nabytym być prowizoryczny środek zabezpieczenia lub sądowe albo pozasądowe prawo zastawu. Podczas trwania rozprawy ugody także i przedsiębranie aresztu personalnego przeciw dłużnikowi w celu exekucyjnego ściągnienia należytości pieniężnéj nie może być przypuszczone.

§. 11.

Komisarz sądowy spólnie z wydziałem wierzycieli spisać winien inwentarz majątku z przybraniem zaprzysiężonych komisarzy inwentarzowych (taxatorów), kosztowności, papiéry wartości i znajdującą się gotowiznę, o ile ta nie jest potrzebną do opędzenia koniecznych wydatków, natychmiast sądownie złożyć, o zachowanie reszty majątku, mianowicie książek handlowych na niebezpieczeństwo wszystkich interesowanych należyte mieć staranie, a przy administracyi majątku ograniczać się na środki nieodzowne.

§. 12.

Notaryusz daléj obowiązanym jest najwięcéj na przeciąg dni 14 po odebraniu zlecenia zwołać znajdujących się w miejscu siedziby dłużnika znajomych wierzycieli do wyboru wydziału.

Niemniéj téż i wierzycielom w miejscu tém nie zamieszkałym służy prawo, osobiście lub przez pełnomocników znajdować się przy wyborze wydziału i mieć udział w takowym. Przeto notaryusz bezzwłocznie zawiadomić powinien każdego wierzyciela za pomocą listu rekomendowanego o czasie i miejscu zgromadzenia. Atoli dla tego, że zawiadomienie to nie nastąpiło nie będzie mógł żaden wierzyciel zaprzeczać ważności wyboru.

§. 13.

Do wydziału tylko wierzyciele mogą być wybrani. Takowy składać się będzie z wskazanéj w §. 7 liczby członków i zastępców. Przy wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów wierzycieli osobiście obecnych lub przez pełnomocników.

§. 14.

Im Vereine mit dem gewählten Ausschusse hat der bestellte Notar die Verwaltung des Vermögens mit den Rechten und Verbindlichkeiten eines Machthabers fortzusetzen.

Zugleich hat er im Vereine mit demselben den Vermögens- und Schuldenstand der Masse genau zu erheben, und in Beurtheilung zu ziehen, ob zur Bewirkung eines Vergleiches Aussicht vorhanden sei.

§. 15.

Der Schuldner ist verpflichtet, dem Notar und Gläubigerausschusse jede den Stand seines Vermögens und seiner Schulden betreffende Auskunft zu ertheilen, und denselben bei Ausführung der von ihm getroffenen Anordnungen über dessen Aufforderung thätigst zu unterstützen.

§. 16.

Zeigt sich schon bei dieser Erhebung, daß eine Ausgleichung nicht bewerkstelliget werden kann, so ist sogleich dem Gerichte zur Einleitung der förmlichen Concursverhandlung die Anzeige zu erstatten. Zu der gleichen Anzeige ist der Notar und der Gläubigerausschuß verpflichtet, wenn sich der Verdacht einer durch die Strafgesetze verbotenen Handlung oder eines unlauteren Benehmens von Seite des Verschuldeten ergeben sollte, in welchem Falle das Gericht unverzüglich die dem Gesetze entsprechenden Vorkehrungen zu treffen und zugleich zu bestimmen hat, in wieferne dieser Verhältnisse ungeachtet die Vergleichsverhandlung ihren Fortgang zu nehmen habe.

§. 17.

Ist jedoch Aussicht zu Erzielung eines Vergleiches vorhanden, so hat der Notar durch eine in die Zeitungsblätter einzuschaltende Kundmachung die Gläubiger aufzufordern, bis zu einem in der Kundmachung bestimmten Zeitpuncte, welcher längstens auf dreißig Tage festzusetzen ist, ihre aus was immer für einem Rechtsgrunde herrührenden Forderungen bei dem Notar so gewiß schriftlich anzumelden, widrigens sie, im Falle ein Vergleich zu Stande kommen sollte, von der Befriedigung aus allem der Vergleichsverhandlung unterliegenden Vermögen, in soferne ihre Forderungen nicht mit einem Pfandrechte bedeckt sind, ausgeschlossen werden würden (§. 27).

§. 18.

Die Forderungen, welche angemeldet wurden, hat der Notar im Vereine mit dem Gläubigerausschusse genau zu prüfen und zu beurtheilen, ob und in welchem Betrage jede derselben geeignet sei, bei der Ausgleichung als richtig anerkannt zu werden.

Die Vergleichsverhandlung ist nur dann vorzunehmen, wenn zum mindesten drei Viertheile des Gesammtbetrages der angemeldeten Forderungen von dem Notare sammt dem Ausschusse zur Liquidirung als geeignet anerkannt worden sind.

§. 14.

Spólnie z wydziałem wybranym prowadzić będzie ustanowiony notaryusz administracyę majątku z wszelkiemi prawami i obowiązkami pełnomocnika.

Oraz spólnie z nim ściśle dochodzić będzie stan majątku i długów masy i wziąć pod rozwagę, czy jest jaka nadzieja względem uskutecznienia ugody.

§. 15.

Dłużnik obowiązanym jest notaryuszowi i wydziałowi kredytorów udzielać wszelkiéj wiadomości o stanie majątku i długów, i na żądanie dawać wszelką pomoc przy wykonaniu zarządzeń wprowadzonych.

§. 16.

Jeżeliby już przy takiém dochodzeniu rzeczy wykazywało się, iż ugoda do skutku nie może być przywiedziona, wówczas natychmiast o tém oznajmienie uczynić należy do sądu dla wytoczenia formalnéj rozprawy konkursowéj. Do tegoż oznajmienia równie obowiązanym będzie tak notaryusz jak wydział kredytorów, gdyby wykazało się podejrzenie o czynność, ustawami karnemi zakazaną, lub nierzetelne zachowanie się ze strony zadłużonego, w którym to razie bezzwłocznie sąd zaprowadzić ma środki ustawie odpowiadające i oraz oznaczyć, jak dalece mimo stósunków takowych rozprawa ugody daléj postępować ma.

§. 17.

Jeżeli są widoki do uskutecznienia ugody, notaryusz zawezwać winien kredytorów przez ogłoszenie do gazet zamieszczone, ażeby do terminu w ogłoszeniu wyznaczonego, najdaléj na dni trzydzieści ustanowionym być mającego, zgłosili piśmiennie u notaryusza wierzytelności swe, z jakiegokolwiekbądź powodu prawnego pochodzące tém pewniéj, ile że w przeciwnym razie, gdyby ugoda do skutku przyszła, wyłączeniby zostali z zaspokojenia z całego majątku, rozprawie ugody ulegającego, jeżeli wierzytelności ich nie są pokryte prawem zastawu (§. 27).

§. 18.

Wierzytelności zgłoszone obowiązany będzie notaryusz spólnie z wydziałem kredytorów wziąść pod ścisłe rozpoznanie i ocenienie, czy i w jakiéj sumie każda z nich przy ugodzie za sprawdzoną może być uznaną.

Rozprawa ugody wtedy tylko przedsiębraną będzie, jeżeli przynajmniéj trzy czwarte całéj sumy wierzytelności zgłoszonych przez notaryusza i wydział za zdolne do likwidacyi uznane zostały.

§. 19.

Gläubiger, welche ein ihnen eigenthümliches Gut aus der Masse ansprechen, oder welchen ein Pfandrecht zukommt, sind an die Vergleichsverhandlung nicht gebunden. Die Ersteren können daher auch nur mit dem Betrage, welchen sie ansprechen, im Falle sie mit ihrem Eigenthumsanspruche nicht auslangen sollten, die Letzteren nur mit demjenigen Betrage, mit welchem sie sich nicht an ihr Pfand halten zu wollen erklären, an der Verhandlung Theil nehmen. Beide können ihr dingliches Recht auch während der Vergleichsverhandlung verfolgen, sie haben jedoch zu diesem Ende wider den Ausschuß der Gläubiger einzuschreiten.

§. 20.

Sind zum mindesten drei Viertheile des Betrages der angemeldeten Forderungen von dem Notare und Ausschusse als zur Anerkennung geeignet befunden worden, so hat der Notar sowohl diejenigen Gläubiger, deren Forderungen für richtig erkannt worden sind, als diejenigen, deren Forderungen noch nicht für richtig erklärt sind, auf die im §. 12 bestimmte Art von dem Orte, dem Tage und der Stunde der bevorstehenden Vergleichsverhandlung zu verständigen. Doch kommt nur denjenigen Gläubigern, deren Forderungen zur Anerkennung in Antrag gebracht sind, die Theilnahme an der Beschlußfassung zu.

§. 21.

Bei der Verhandlung, welcher der Gläubigerausschuß und der Schuldner beizuziehen ist, hat der Notar den Vorsitz zu führen, den Gläubigern den Stand der Masse nebst dem Erfolge der geführten Verwaltung und der gepflogenen Richtigstellung und allen Rechnungen darzulegen, und sie über die in Vorschlag gebrachte Ausgleichung zu Protokoll zu vernehmen.

§. 22.

Erklärt sich eine solche Anzahl von Gläubigern, deren Forderungen als zur Anerkennung geeignet befunden worden sind, für die Annahme des Vergleiches, daß der Gesammtbetrag ihrer Forderungen zugleich zwei Drittheile des Gesammtbetrages aller angemeldeten, sowohl bereits für richtig erkannten als nicht für richtig erklärten unbedeckten Forderungen darstellt, so sind auch die Ueberstimmten sich der Ausgleichung zu fügen verpflichtet.

Doch können Gläubiger, deren Forderungen nach der Concursordnung ein Vorrecht vor den Gemeindegläubigern zukommt, durch diese zu keinem Nachlaß an ihren Rechten gezwungen werden. Sie müssen, wenn sie darauf bestehen, bei der Ausgleichung vollständig befriedigt werden.

§. 23.

Ist der Vergleich zu Stande gekommen, so hat der Notar denselben mit der erforderlichen Vollständigkeit, Genauigkeit und Klarheit aufzunehmen, und sohin das aufgenommene Protokoll mit allen Verhandlungsacten dem Gerichte zur Bestätigung vorzulegen.

§. 19.

Wierzyciele żądający własnego dobra z masy lub którym prawo zastawu przysłuża, nie są do rozprawy ugody przywiązani. Piérwsi więc brać mogą udział w rozprawie tylko z summą, któréj żądają w razie, gdyby nie mogli przeprowadzić swego prawa własności, ostatni tylko z kwotą, względem któréj oświadczają, iż się zastawu trzymać nie chcą. Jedni jak drudzy dochodzić mogą rzeczowego prawa swego także i podczas rozprawy ugody, w tym celu atoli przeciw wydziałowi kredytorów wystąpić powinni.

§. 20.

Jeżeli przynajmniéj trzy czwarte kwoty wierzytelności zgłoszonych przez notaryusza i wydział za zdolne do likwidacyi uznane zostały, wówczas notaryjusz tak tych kredytorów, których wierzytelności za sprawdzone uznane zostały, jako téż tych, których wierzytelności nie są jeszcze sprawdzone, zawiadomić powinien o miejscu, dniu i godzinie nastąpić mającéj rozprawy względem ugody. Wszelako tym tylko wierzycielom przysłuża udział w uchwale, których wierzytelności do uznania wniesione zostały.

§. 21.

Przy rozprawie, do któréj wydział kredytorów i dłużnik przybranym być ma, notaryjusz piérwsze miejsce zajmować będzie. Tenże tu przedłożyć winien wierzycielom stan massy wraz z wynikiem prowadzonéj administracyi i sprawdzenia odbytego równie jak wszelkie rachunki, i spisać protokół względem ugody zaproponowanéj.

§. 22.

Jeżeli oświadcza się za przyjęciem ugody taka liczba wierzycieli, których wierzytelności za zdolne do likwidacyi uznane zostały, iżby cała summa ich wierzytelności razem przedstawiała dwie trzecie całéj summy wszystkich zgłoszonych, tak już za sprawdzone jak niesprawdzone uznanych wierzytelności nie pokrytych, wówczas obowiązani są także i przegłosowani poddać się ugodzie.

Wszelako nie mogą wierzyciele, których wierzytelnościom wedle procedury konkursowéj przysłuża piérwszeństwo przed wierzycielami pospolitemi, przez tychże zniewoleni być do żadnego uszczerbku w prawach swoich. Muszą owszem, jeżeli tego żądają, przy ugodzie zupełnie być zaspokojeni.

§. 23.

Jeżeli stanęła ugoda, winien ją notaryjusz spisać z wszelką potrzebną zupełnością, dokładnością i jasnością, i spisany na ówczas protokół przedłożyć sądowi do potwierdzenia wraz z wszelkiemi aktami rozprawy.

§. 24.

Das Gericht hat das ganze Verfahren zu prüfen, sich jedoch hiebei nicht in die Beurtheilung der inneren Bestimmungen und der Zweckmäßigkeit des Vergleiches einzulassen, sondern sich nur die Ueberzeugung zu verschaffen, daß in Beziehung auf die Formen der Verhandlung die gesetzlichen Bestimmungen beobachtet wurden. Wird das Verfahren der Ordnung gemäß befunden, so hat das Gericht sogleich, — in soferne sich aber Mängel zeigen, welche verbessert werden können, nach deren Berichtigung, das getroffene Uebereinkommen, unter Vorbehalt des Recurses von Seite der Ueberstimmten zu bestätigen. Ist die Bestätigung rechtskräftig geworden, so ist das Uebereinkommen in der Form und mit der Wirkung eines gerichtlichen Vergleiches auszufertigen, die Einstellung der Berechtigung des Verschuldeten zur freien Verwaltung seines Vermögens aufzuheben, und demselben das mit Beschlag belegte Vermögen, soferne es nicht nach den Bestimmungen des Vergleiches zur Realisirung und zur Befriedigung der Gläubiger in den Händen der hiezu Bestellten zu bleiben hat, zurückzustellen und der Notar und der Gläubigerausschuß ihres Amtes zu entheben.

§. 25.

Die nach dem Vergleiche auf die Gläubiger, deren Forderungen nicht für richtig erkannt wurden, entfallenden Antheile müssen, falls mit ihnen kein anderes Uebereinkommen zu Stande kommt, gerichtlich hinterlegt werden.

Zur Austragung ihrer Ansprüche ist ihnen von dem Gerichte eine angemessene Frist mit dem Beisatze zu bestimmen, daß bei Versäumung derselben, oder im Falle ihrer Sachfälligkeit der hinterlegte Betrag unter die übrigen Theilhaber des Vergleiches, soweit es zu deren Befriedigung erforderlich ist, verhältnißmäßig werde vertheilt werden.

§. 26.

Nach Bestätigung der Vergleichsverhandlung hat das Gericht zugleich die Prüfung und Beurtheilung des Benehmens des Verschuldeten zu veranlassen. Zu diesem Ende sind die den Umständen angemessenen Erhebungen zu pflegen, in soferne sich ein Verschulden desselben an der eingetretenen Zahlungsunfähigkeit zeigen sollte, der zu Stande gekommenen Ausgleichung ungeachtet, nach den gesetzlichen Bestimmungen gegen ihn vorzugehen.

§. 27.

Der Schuldner wird durch den abgeschlossenen Vergleich, soferne in demselben nichts Anderes bedungen worden ist, von jeder weiteren Verbindlichkeit sowohl in Ansehung derjenigen Gläubiger, welche ihre Forderungen bei der Verhandlung angemeldet haben, als derjenigen befreit, welche diese Anmeldung unterlassen haben.

§. 28.

Ist kein Vergleich zu Stande gekommen, oder der zu Stande gekommene wegen wesentlicher Mängel, welche nicht berichtigt werden können, zur Bestätigung nicht geeignet, so hat das Gericht die Verhandlung unverzüglich in das förmliche Concursverfahren

§. 24.

Sąd całe postępowanie rozpoznać winien, atoli nie ma się wdawać przytem w ocenienie wewnętrznych Postanowień i stósowności ugody, tylko przekonać się, iż pod względem form rozprawy zachowane były postanowienia prawne. Jeżeli postępowanie odpowiada ustawom, wówczas sąd natychmiast,— a jeżeli pokazują się wady, któreby sprostowane być mogły, po ich sprostowaniu potwierdzić winien ugodę zawartą, zostawując wolny rekurs przegłosowanym. Jeżeli potwierdzenie stało się prawomocném, wówczas ugoda w formie i z skutkiem sądowéj ugody ma być wystawioną, wstrzymanie uprawnienia dłużnika do wolnéj administracyi majątku jego uchyloném, i onemu majątek zajęty, o ile takowy wedle postanowień ugody celem uiszczenia się i zaspokojenia wierzycieli nie ma pozostać w ręku ku temu ustanowionych, ma być oddanym, a notaryjusz i wydział kredytorów od dalszych funkcyj uwolnionym.

§. 25.

Przypadające po ugodzie części wierzycieli, których wierzytelności nie zostały za sprawdzone uznane, muszą, jeżeli nie ułożono nic innego, sądownie być złożone.

Do przeprowadzenia praw ich wyznaczyć im ma sąd termin odpowiedni z tym dodatkiem, iż w razie zaniedbania onegoż, lub upadłości sprawy ich, summa złożona między innych spólników ugody, jak dalece ich zaspokojenie tego wymagać będzie, stósunkowo rozdzieloną będzie.

§. 26.

Po stwierdzeniu rozprawy ugody sąd zaraz zarządzić ma rozpoznanie i ocenienie postępowania zadłużonego. Tym celem prowadzone będą odpowiednie okolicznościom dochodzenia, a gdyby się pokazało zawinienie onegoż względem insolwencyi zaszłéj, mimo ugody uskutecznionéj, traktowany być ma takowy wedle postanowień prawnych.

§. 27.

Dłużnik uwolnionym będzie w skutek ugody zawartéj, o ile nic innego w niéj nie ustanowiono, od wszelkiego dalszego obowiązku tak co do tych wierzycieli, którzy pretensyje swe do rozprawy zgłosili, jak tych, którzy to uczynić zaniedbali.

§. 28.

Jeżeli ugoda do skutku nie przyszła, albo takowa dla istotnych wad, które nie mogą być sprostowane do potwierdzenia nie jest zdolną, sąd rozprawę bezzwłocznie poddać ma formalnemu postępowaniu konkursowemu. Tym końcem

zu leiten. Zu diesem Ende ist der Tag, an welchem das Edict zum Zwecke der Vergleichsverhandlung angeschlagen wurde, als der Tag der Conkurseröffnung zu behandeln, den Gläubigern durch ein neuerliches Edict ein kurzer Zeitraum zu bestimmen, um ihre Forderungen, soweit es nothwendig ist, mittelst gerichtlicher Klage anmelden und liquidiren zu können, und sich in allem Uebrigen nach den Bestimmungen der Concursordnung zu benehmen.

§. 29.

Gegenwärtige Verordnung hat mit dem Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit zu treten, und ist auch auf alle schon früher erfolgten Zahlungseinstellungen von Handelsleuten, Fabrikanten und Gewerbsleuten in soferne anwendbar, als über ihr Vermögen der Concurs noch nicht eröffnet ist.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

dzień, w którym edykt dla rozprawy względem ugody przybitym został, uważanym być ma jako dzień otworzenia konkursu, wierzycielom wyznaczy się w nowym edykcie krótki termin, by wierzytelności swe, o ile tego potrzeba wymaga, za pomocą skargi sądowéj zgłosić i likwidować mogli, zresztą zaś postępować należy we wszystkiém wedle postanowień procedury konkursowéj.

§. 29.

Niniejsze rozporządzenie wejść ma w życie z dniem obwieszczenia, i także do wszystkich pierwéj już zaszłych wstrzymań wypłat ze strony handlowników, fabrykantów i przemysłowców o tyle być zastósowaném, o ile do ich majątku nie jest jeszcze konkurs otworzonym.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

dnia, w którym [illegible]

[illegible]

§ [illegible]

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVI.

Wydany i rozesłany dnia 1. Lipca 1859.

91.

Kaiserliche Verordnung vom 6. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVI. Stück, Nr. 91, ausgegeben am 24. Mai 1859),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

über den Einfluß, welchen die Ablegung der theoretischen Staatsprüfungen auf den Eintritt in die Conceptspraxis zu nehmen hat.

Nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes habe Ich über den Einfluß, welchen die Ablegung der mit den Gesetzen vom 2. October 1855, Geichs-Gesetz-Blatt Nr. 172 *), vom 16. April 1856, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 54 **) und vom 6. October 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 178 ***) vorgeschriebenen theoretischen Staatsprüfungen auf den Eintritt in die Conceptspraxis zu nehmen hat, nachstehende Bestimmungen beschlossen:

§. 1.

Diejenigen immatriculirten Hörer der rechts- und staatswissenschaftlichen Facultät, welche an den Universitäten zu Padua und Pavia von dem Studienjahre 1859-60 an, ihre Studien vollenden werden, an den übrigen Universitäten aber mit dem Studienjahre 1857-58 ihre rechts- und staatswissenschaftlichen Studien absolvirt haben oder späterhin absolviren, und daher zur Ablegung der theoretischen Staatsprüfungen nach dem, in den Gesetzen vom 6. October 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 178, dann vom 2. October 1855 und vom 16. April 1856, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 172 und 54 enthaltenen Staatsprüfungs-Systeme verpflichtet sind, dürfen zwar, wo an bereits vollständig qualificirten Candidaten Mangel besteht, nach Beibringung des Absolutoriums über die vorschriftmäßige Zurückiegung ihrer vierjährigen akademischen Studien und der Zeugnisse über die, mit gutem Erfolge abgeiegten theoretischen Staatsprüfungen rechtshistorischer und judicieller Abtheilung in die Concepts-, Richteramts-, Advocaturs- oder Notariats-Praxis aufgenommen, und auch als Conceptspraktikanten oder Auscultanten angestellt und beeidigt werden. Bevor sie jedoch nicht auch die dritte theoretische Staatsprüfung, das ist die staatswissenschaftliche, mit genügendem Erfolge abgelegt, oder sich mit der Erlangung des rechts- und staatswissenschaftlichen Doctorates einer inländischen Universität ausweisen, dürfen sie weder befördert, noch zu einer praktischen Staatsprüfung zugelassen, noch darf ihnen früher eine inzwischen angetretene Advocaturs- oder Notariatspraxis in gesetzliche Anrechnung gebracht werden. Ob und in wie ferne der Abgang einer oder der anderen theoretischen Staatsprüfung durch eine oder mehrere von einem Candidaten an einer österreichischen Universität mit genügendem Erfolge abgelegte strenge Doctoratsprüfungen ersetzt werde, darüber steht die Entscheidung dem Unterrichtsministerium zu, welches sich von Fall zu Fall mit der zur obersten Leitung desjenigen Dienst-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXXVI. Stück, Nr. 185, Seite 385.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 59, Seite 105.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLI. Stück, Nr. 178, Seite 476.

91.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 6. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 91, wydana dnia 24. Maja 1859),

obowiązujące w całym obrębie Monarchii,

o wpływie, jaki złożenie teoretycznych examinów rządowych wywierać będzie na wstąpienie do praktyki konceptowéj.

Co się tyczy wpływu, jaki złożenie teoretycznych examinów rządowych, przepisanych ustawami z dnia 2. Października 1855, Dziennik Praw Państwa Nr. 172*), z dnia 16. Kwietnia 1856, Dziennik Praw Państwa Nr. 54**) i z dnia 6. Października 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 178 ***) wywierać będzie na wstąpienie do praktyki konceptowéj, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu co następuje:

§. 1.

Ci imatrykułowani słuchacze wydziału prawniczo-politycznego, którzy na uniwersytetach w Padwie i Pawii począwszy z rokiem szkolnym 1859 - 60, ukończą studya swe, na innych uniwersytetach zaś z rokiem szkolnym 1857-58 ukończyli lub późniéj ukończą studya prawniczo - polityczne, a przeto wedle systemu examinów rządowych, zawartego w ustawach z dnia 6. Października 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 178; tudzież z dnia 2. Października 1855 i z dnia 16. Kwietnia 1856, Dziennik Praw Państwa Nr. 172 i 54, obowiązani są do składania teoretycznych examinów rządowych, mogą wprawdzie, gdzie brakuje kandydatów już zupełnie ukwalifikowanych, po przedłożeniu absolutoryum względem przepisanego złożenia czteroletnich akademicznych studyów i świadectw względem złożonych z dobrym skutkiem teoretycznych examinów rządowych wydziału prawniczo - historycznego i sądowego przyjętymi być do praktyki konceptowéj, sędziowskiéj, adwokackiéj lub notaryackiéj, a nawet ustanowionymi i zaprzysiężonymi być jako praktykanci konceptowi lub auskultanci. Wszelako dopóki nie złożą i trzeciego teoretycznego examinu rządowego, to jest politycznego ze skutkiem dostatecznym lub nie wykażą się doktoratem prawniczo - politycznym uniwersytetu krajowego, nie mogą takowi ani być promowowani, ani do praktycznego examinu rządowego przypuszczeni, ani téż pierwéj prawnie policzoną im będzie praktyka adwokacka lub notaryacka, jakiéj się tymczasem poświęcali. Czyli i jak dalece brak jednego lub drugiego z teoretycznych examinów rządowych zastąpionym będzie jednym lub kilkoma ścisłemi examinami doktoratu, odbytemi przez kandydata na uniwersytecie austryackim z skutkiem dostatecznym, o tém rozstrzygać będzie Ministerstwo Oświecenia, które w każdym poszczególnym przy-

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Część XXXVI, Nr. 185, stronica 385.
**) Tamże, Rok 1856, Oddział piérwszy, Część XV, Nr. 59, stronica 105.
***) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XLI, Nr. 178, stronica 476.

zweiges, in welchem der Candidat die Praxis nehmen oder angestellt werden will, berufenen Centralbehörde (Ministerium) ins Einvernehmen zu setzen hat.

§. 2.

Diejenigen Candidaten des Conceptsdienstes, welche öffentlich oder privatim an einer k. k. Rechtsakademie studirt haben, dürfen weder zu einer auch nur probeweisen Concepts-, noch zur Richteramts-, Advocaturs- oder Notariatspraxis zugelassen werden, bevor sie nebst dem Absolutorium über die den bestehenden Gesetzen entsprechend zurückgelegten dreijährigen Studien auch noch das Zeugniß über die bestandene theoretische judicielle Staatsprüfung beibringen.

§. 3.

Ebenso sind diejenigen Candidaten, welche auf Grundlage des Absatzes 7 des Gesetzes vom 2. October 1855, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 172 oder des Absatzes 7 des Gesetzes vom 6. October 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 178, ohne vorausgegangenen regelmäßigen Besuch der Universitäts-Vorlesungen zu den theoretischen Staatsprüfungen zugelassen worden sind, selbst zur Probe-Conceptspraxis in was immer für einem Verwaltungszweige oder zur Richteramts-, Advocaturs- oder Notariats-Praxis nicht eher zuzulassen, als bis sie sich allen drei theoretischen Staatsprüfungen mit genügendem Erfolge unterzogen haben.

§. 4.

Alle Dispensen von den theoretischen Staatsprüfungen des, auf den Gesetzen vom 2. October 1855 und 6. October 1858 basirten Staatsprüfungs-Systems haben fortan zu entfallen, mit Ausnahme:

a) einzelner Dienstzweige, für welche ihrer besonderer Eigenthümlichkeit wegen dießfalls eigene gesetzliche Anordnungen bestehen;

b) derjenigen besonderen Fälle, in welchen Mein Unterrichtsminister speciell ermächtiget ist, eine Dispens von der Ablegung der rechtshistorischen Staatsprüfung auszusprechen.

§. 5.

Die Beurtheilung und Entscheidung jener Fälle, wo ein Zweifel entstehen kann, wie viele und was für theoretische Staatsprüfungen ein Studirender, welcher seine Studien zu einer Zeit begonnen hat, in welcher das neue Staatsprüfungs-System auf ihn nicht Anwendung finden könnte, abzulegen habe, um sich für den Conceptsdienst zu qualificiren, steht dem Unterrichtsministerium zu.

Wien den 6. April 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Graf **Thun** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

padku porozumieć się ma z właściwą władzą centralną (Ministerstwem), powołaną do najwyższego kierunku téj służbowéj gałęzi, w któréj kandydat praktykę odbyć lub ustanowionym być chce.

§. 2.

Ci kandydaci służby konceptowéj, którzy publicznie lub prywatnie studya odbywali w c. k. akademii prawniczéj, nie mogą być przypuszczeni choćby tylko na próbę ani do praktyki konceptowéj, ani sędziowskiéj, adwokackiéj lub notaryackiéj, dopóki prócz absolutoryum z trzechletnich studyów, odbytych stósownie do ustaw istniejących nie przedłożą nadto świadectwa z odbytego teoretycznego examinu rządowego judycialnego.

§. 3.

Równie też i kandydaci, którzy na podstawie ustępu 7 ustawy z dnia 2. Października 1855, Dziennik Praw Państwa Nr. 172 lub ustępu 7 ustawy z dnia 6. Października 1858. Dziennik Praw Państwa Nr. 178 bez uprzedniego regularnego uczęszczania na odczyty uniwersyteckie przypuszczeni zostali do teoretycznych examinów rządowych, nie będą pierwéj przypuszczeni choćby tylko na próbę do praktyki konceptowéj w jakiéjbądź gałęzi administracyjnéj lub do praktyki sędziowskiéj, adwokackiéj albo notaryackiéj, dopóki się nie poddali wszystkim trzem teoretycznym examinom rządowym z skutkiem dostatecznym.

§. 4.

Wszelkie dyspensy od teoretycznych examinów rządowych systemu zasadzającego się na ustawach z dnia 2. Października 1855 i z dnia 6. Października 1858 na przyszłość odpadną, wyjąwszy:

a) pojedyncze gałęzie służbowe, dla których wedle ich właściwości istnieją w téj mierze osobne prawne rozporządzenia;

b) te szczególne przypadki, w których Mój Minister Oświecenia specyalnie upoważnionym jest udzielać dyspensę od złożenia prawniczo-historycznego examinu rządowego.

§. 5.

Ocenienie i rozstrzygnienie co do tych przypadków, gdzieby wątpliwość zajść mogła, ile i które teoretyczne examina rządowe złożyć ma uczeń, który swe studya w czasie rozpoczął, kiedy nowy system examinów rządowych doń zastósowania mieć nie mógł, aby do służby konceptowéj ukwalifikowanym był, przysłużać będzie Ministerstwu Oświecenia.

Wiédeń dnia 6. Kwietnia 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Hrabia **Thun** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

92.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 16. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVI. Stück, Nr. 92, ausgegeben am 24. Mai 1859),

giltig für Westgalizien und Krakau,

in Betreff der Ueberstellung der Berghauptmannschaft von Wieliczka nach Krakau.

Die für das Großherzogthum Krakau und für die Kreise Bochnia, Jaslo, Sandec, Tarnow und Wadowice des Königreiches Galizien bestehende Berghauptmannschaft wird, in Durchführung der, mit kaiserlicher Verordnung vom 13. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 157 *) Allerhöchst genehmigten Organisation der Bergbehörden, von Wieliczka nach Krakau überstellt, und daselbst ihre Wirksamkeit mit 30. Juni 1859 beginnen.

Die berghauptmannschaftlichen Casse- und Rechnungsgeschäfte übergehen gleichzeitig an die Landeshauptcasse in Krakau.

Freiherr von **Bruck** m. p.

93.

Verordnung des Handelsministeriums vom 18. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVI. Stück, Nr. 93, ausgegeben am 24. Mai 1859),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Haftung für Fahrpostsendungen nach Toscana.

Da Fahrpostsendungen nach dem Großherzogthume Toscana mit österreichischen Transportmitteln nicht mehr bis Florenz, sondern nur bis Bologna befördert werden, und dort an die toscanische Postanstalt übergehen, so erlischt die Haftung der österreichischen Postanstalt für diese Sendungen bereits in Bologna.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

94.

Verordnung des Finanzministeriums vom 20. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVI. Stück, Nr. 94, ausgegeben am 24. Mai 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme Dalmatiens,

wegen Rückvergütung der Verzehrungssteuer und des außerordentlichen Zuschlages zu derselben bei der Ausfuhr von Bier und gebrannten geistigen Flüssigkeiten.

Nach der Bestimmung der kaiserlichen Verordnung vom 17. Mai 1859 (Nr. 89 des Reichs-Gesetz-Blattes **), womit ein außerordentlicher Zuschlag zur Verzehrungssteuer und dem Dazio Consumo angeordnet worden ist, hat in den Fällen: wo nach

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXVIII. Stück, Nr. 157, Seite 423.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIV. Stück, Nr. 89, Seite 263.

92.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 92, wydana dnia 24. Maja 1859).

obowiązujące w Galicyi zachodniéj i Krakowie,

dotyczące przeniesienia starostwa górniczego z Wieliczki do Krakowa.

Starostwo górnicze istniejące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego tudzież dla obwodów Bocheńskiego, Jasielskiego, Sandeckiego, Tarnowskiego i Wadowickiego Królestwa Galicyi, w przeprowadzeniu organizacyi władz górniczych uchwalonéj przez Najjaśniejszego Pana Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 13. Września 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 157*), przeniesionėm zostaje z Wieliczki do Krakowa, i rozpocznie tamże działalność swoję z dniem 30. Czerwca 1859.

Czynności kasowe i rachunkowe starostwa górniczego przechodzą równocześnie do głównéj kasy krajowéj w Krakowie.

Baron **Bruck** m. p.

93.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 18. Maja 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 93, wydana dnia 24. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące odpowiedzialności za przesyłki poczty wozowéj do Toskany.

Ponieważ przesyłki poczty wozowéj do Wielkiego Księstwa Toskańskiego transportowane bywają austryackiemi środkami transportowemi już nie do Florencyi, tylko do Bolonii, i tam do toskańskiego zakładu pocztowego przechodzą, przeto ustaje odpowiedzialność austryackiego zakładu pocztowego co do tych przesyłek już w Bolonii.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

94.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 94, wydana dnia 24. Maja 1859),

obowiązujące dla całego Państwa, wyjąwszy Dalmacyę,

względem powrotu podatku konsumcyjnego i nadzwyczajnéj dopłaty do niego przy wywozie piwa i wypalanych płynów spirytusowych.

Wedle Postanowienia Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 17. Maja 1859 (Nr. 89 Dziennika Praw Państwa**), mocą którego zarządzoną została nadzwyczajna dopłata do podatku konsumcyjnego i *Dazio consumo*, w przypadkach, gdzie we-

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XXXVIII, Nr. 157, stronica 423.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIV, Nr. 89, stronica 263.

den bestehenden Vorschriften bei der Ausfuhr von Bier oder gebrannten geistigen Flüssigkeiten aus einem Steuergebiete eine Steuer-Rückvergütung stattfindet, diese auch den entrichteten außerordentlichen Zuschlag zu umfassen.

Da es für die betreffenden Parteien mit namhaften Schwierigkeiten verbunden wäre, sich bei jeder zur Ausfuhr gelangenden Sendung auch über die Entrichtung des außerordentlichen Zuschlages glaubwürdig auszuweisen, so hat das Finanzministerium sich zu der Annahme bewogen gefunden, daß alles Bier, welches aus geschlossenen Städten auf das offene Land oder welches in das Ausland ausgeführt wird, dann alle gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche aus dem allgemeinen Zollgebiete ausgeführt werden, den außerordentlichen Steuerzuschlag wirklich entrichtet haben, wenn die Ausfuhr über die Linie des Steuergebietes mit Beobachtung der dießfälligen Anordnungen der Finanzministerial-Erlässe vom 3. April 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 49*), 14. Juli 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 114**) und vom 4. October 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 175***), nach dem 30. Juni 1859 stattfindet. Es hat daher für die nach diesem Zeitpuncte ausgeführten Objecte, ohne Rücksicht auf den Zeitpunct ihrer Versteuerung, die Steuerrestitution in dem gegenwärtig bestehenden Ausmaße mit einem Zuschlage von 20 Percent stattzufinden, während für die bis dahin ausgeführten Objecte das bisherige Ausmaß der Steuerrestitution aufrecht bleibt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XI. Stück, Nr. 49, Seite 193.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 114, Seite 346.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XL. Stück, Nr. 175, Seite 468.

dle istniejących przepisów przy wywozie piwa lub wypalanych płynów spirytusowych, z okręgu podatkowego powrócenie podatku miejsce ma, toż obejmować ma także i dopłatę nadzwyczajną opłaconą.

Ponieważby dla stron dotyczących z znacznemi połączoném było trudnościami, gdyby wiarogodnie wykazywać się mieli przy każdéj przesyłce do wywozu przeznaczonéj także i z opłacenia dodatku nadzwyczajnego, przeto Ministeryum Skarbu przyjmuje suppozycye, iż wszelkie piwo, które z miast zamkniętych wyprowadzoném bywa do miejsc otwartych lub za granicę, tudzież wszelkie płyny spirytusowe, wyprowadzone z powszechnego terytoryum celnego, rzeczywiście opłaciły nadzwyczajny dodatek podatkowy, jeżeli wywóz przez liniję okręgu podatkowego *po 30. Czerwca 1859* miejsce ma, przy zachowaniu dotyczących przepisów rozporządzeń Ministerstwa Skarbu z dnia 3. Kwietnia 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 49 *), z dnia 14. Lipca 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 114 **) i z dnia 4. Października 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 175 ***). Co do przedmiotów tych więc, po tym czasie wywiezionych, bez względu na czas opłaty podatku od nich, miejsce mieć będzie restytucya podatku w dotychczasowym wymiarze z dopłatą 20-procentową, gdy przeciwnie co do przedmiotów po ów czas wywiezionemi będących, w mocy pozostać ma dotychczasowy wymiar restytucyi podatku.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Cz. XI, Nr. 49, stronica 193.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXVIII, Nr. 114, stronica 346.

***) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XL, Nr. 175, stronica 468.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 2. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVII.

Wydany i rozesłany dnia 2. Lipca 1859.

95.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 19. April 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVII. Stück, Nr. 95, ausgegeben am 29. Mai 1859),

über die Zulässigkeit der Schürfungen in Thiergärten.

Das Ministerium des Innern findet im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, in Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 30. März 1859, zur Beseitigung vorgekommener Zweifel über die Zulässigkeit der Schürfungen in Thiergärten zu erklären, daß ordentliche, das ist, ihren Zwecken entsprechend eingefriedete Thiergärten, unter der Bestimmung des §. 17, lit. c) des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854, Nr. 146 des Reichs-Gesetz-Blattes*), begriffen sind, und daß daher das Schürfen in denselben von der Einwilligung des Jagdberechtigten und des Grundeigenthümers abhängig ist.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

96.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 16. Mai 1859,

giltig für Ungarn,

über die Errichtung der Berghauptmannschaft in Pesth-Ofen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVII. Stück, Nr. 96, ausgegeben am 29. Mai 1859.

97.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 24. Mai 1859,

giltig für Kroatien, Slawonien und die kroatisch-slawonische Militärgränze,

über die Erhebung des k. k. Bergcommissariates in Agram zur selbständigen Berghauptmannschaft.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVII. Stück, Nr. 97, ausgegeben am 29. Mai 1859.

98.

Verordnung des Finanzministeriums vom 26. Mai 1859,

wirksam für alle Kronländer,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVII. Stück, Nr. 98, ausgegeben am 29. Mai 1859),

über die Vollziehung der kaiserlichen Verordnung vom 13. Mai 1859, Nr. 88 des Reichs-Gesetz-Blattes, bezüglich des Zuschlages zur Stämpelgebühr.

Um die Entrichtung des Zuschlages zur Stämpelgebühr, welcher durch die kaiserliche

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 242, Seite 702.

95.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 19. Kwietnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVII, Nr. 95, wydana dnia 29. Maja 1859),

co do przypuszczalności szurfów w zwierzyńcach.

W skutek Najwyższego Upoważnienia z dnia 30. Marca 1859 r. widzi się Ministeryjum Spraw Wewnętrznych spowodowaném w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, dla uchylenia zaszłych wątpliwości o przypuszczalności szurfów w zwierzyńcach oświadczyć, iż zwyczajne, to jest dla celów właściwych odpowiednio ogrodzone zwierzyńce, objęte są Postanowieniem §. 17 *lit. c.* powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23. Maja 1854 r., Nr. 146 Dziennika Praw Państwa *), i że przeto szurfowanie w takowych zawisłém jest od zezwolenia tego, któremu przysłuża prawo polowania, i od właściciela gruntu.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p.

96.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Maja 1859,

obowiązujące we Węgrzech,

o urządzeniu starostwa górniczego w Peszt-Budzie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVII, Nr. 96, wydaną dnia 29. Maja 1859.

97.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Maja 1859,

obowiązujące w Kroacyi, Sławonii i Pograniczu Kroacko-Sławońskiém,

o wyniesieniu C. K. komisaryjatu górniczego w Zagrzebiu na samodzielne starostwo górnicze.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVII, Nr. 97, wydaną dnia 29. Maja 1859.

98.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 26. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVII, Nr. 98, wydana dnia 29. Maja 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

o wykonaniu Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 13. Maja 1859 r., Nr. 88 Dziennika Praw Państwa, względem dodatku do należytości stęplowéj.

Aby opłata dodatku do należytości stęplowéj, zarządzonéj Cesarskiém Roz-

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLII, Nr. 242, stronica 702.

Verordnung vom 13. Mai 1859, Nr. 88 des Reichs-Gesetz-Blattes*) angeordnet wurde, durch Verwendung von einer geringeren Anzahl Stämpelmarken in den einzelnen Fällen zu ermöglichen, hat sich das Finanzministerium veranlaßt gefunden, vom 1. Juni 1859 angefangen auch Stämpelmarken zu 7 Kreuzer in Verschleiß zu setzen

Mit Rücksicht auf die sonach vorhandenen Stämpelmarken können die Stämpelgebühren sammt Zuschlag auf die, in nachstehender Tabelle angegebene Art entrichtet werden.

Stämpelgebühr sammt Zuschlag von	Durch Stämpelmarken zu
— fl. 2½ kr.	— fl. 2 kr. und ½ kr.
— „ 5 „	— „ 5 „
— „ 7 „	— „ 7 „
— „ 7½ „	— „ 7 „ und ½ kr.
— „ 13 „	— „ 6 „ „ 7 „
— „ 15 „	— „ 15 „
— „ 19 „	— „ 15 „ und 4 kr.
— „ 32 „	— „ 25 „ „ 7 „
— „ 36 „	— „ 30 „ „ 6 „
— „ 63 „	— „ 50 „ 7 kr. und 6 kr
— „ 72 „	— „ 60 „ und 12 kr.
— „ 94 „	— „ 75 „ 15 kr. und 4 kr
1 „ 25 „	1 „ und 25 kr.
2 „ 50 „	2 „ „ 50 „
3 „ 75 „	3 „ „ 75 „
5 „ — „	5 „
6 „ 25 „	6 „ und 25 kr.
7 „ 50 „	5 „ 2 fl. und 50 kr.
10 „ — „	10 „
12 „ 50 „	12 „ und 50 kr
15 „ — „	12 „ „ 3 fl.
17 „ 50 „	12 „ 5 fl. und 50 kr.
20 „ — „	20 „
22 „ 50 „	20 „ 2 fl. und 50 kr.
25 „ — „	20 „ und 5 fl.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIV. Stück, Nr. 88, Seite 262.

porządzeniem z dnia 13. Maja 1859 r., Nr. 88 Dziennika Praw Państwa *), w pojedynczych przypadkach mogła być uskutecznioną przez użycie mniejszéj ilości znaczków stęplowych, Ministerstwo Skarbu spowodowaném się być widzi, począwszy od 1. Czerwca 1859 r. wprowadzić w sprzedaż także znaczki stęplowe 7-krajcarowe.

Pod względem na znajdujące się znaczki stęplowe mogą należytości stęplowe wraz z dodatkiem opłacone być w sposób, w tablicy następnéj wyszczególniony.

Należytość stęplowa wraz z dodatkiem o	Przez znaczki stęplowe na
— złt. 2 ½ kr.	— złt. 2 kr. i ½ kr.
— „ 5 „	— „ 5 „
— „ 7 „	— „ 7 „
— „ 7 ½ „	— „ 7 „ i ½ kr.
— „ 13 „	— „ 6 „ „ 7 „
— „ 15 „	— „ 15 „
— „ 19 „	— „ 15 „ i 4 kr.
— „ 32 „	— „ 25 „ „ 7 „
— „ 36 „	— „ 30 „ „ 6 „
— „ 63 „	— „ 50 „ 7 kr. i 6 kr.
— „ 72 „	— „ 60 „ i 12 kr.
— „ 94 „	— „ 75 „ 15 kr. i 4 kr.
1 „ 25 „	1 „ i 25 kr.
2 „ 50 „	2 „ „ 50 „
3 „ 75 „	3 „ „ 75 „
5 „ — „	5 „
6 „ 25 „	6 „ i 25 kr.
7 „ 50 „	5 „ 2 złt. i 50 kr.
10 „ — „	10 „
12 „ 50 „	12 „ i 50 kr.
15 „ — „	12 „ „ 3 złt.
17 „ 50 „	12 „ 5 złt. i 50 kr.
20 „ — „	20 „
22 „ 50 „	20 „ 2 złt. i 50 kr.
25 „ — „	20 „ i 5 złt.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy Część XXIV, Nr. 88, stronica 262.

Dieses wird mit dem Bedeuten zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß mit Zugrundelegung dieser Tabelle die Bevorräthigung der Stämpelmarken-Verschleißer geregelt wurde, daß aber eine Abweichung davon für den Steuerpflichtigen mit keiner nachtheiligen Folge verbunden ist, wofern er die Stämpelgebühr sammt Zuschlag durch andere Stämpelmarken, welche der Gesammtsumme der Stämpelpflicht eines jeden Bogens gleichkommen, für jeden Bogen vorschriftmäßig entrichtet.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Podaje się to z tém nadmienieniem do powszechnéj wiadomości, iż na podstawie téj tablicy uregulowano zasoby sprzedających znaczki stęplowe zarazem, że odstąpienie od tego dla podatkującego nie jest połączone z żadnym skutkiem szkodliwym, jeżeliby takowy opłacał należytość stęplową wraz z dodatkiem innemi znaczkami stęplowemi, równającemi się ogólnéj summie obowiązku stęplowego każdego arkusza, jaka na każdy arkusz przepisaną jest.

Baron **Bruck** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVIII.

Wydany i rozesłany dnia 3. Lipca 1859.

99.

Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 25. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 99, ausgegeben am 15. Juli 1859),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

betreffend die Verpflichtung zur Bestreitung der Reise- und Commissionskosten aus Anlaß von Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten.

Es ist die Frage in Anregung gekommen, wer die aus Anlaß von Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten, dann der Herstellung von Begräbnißplätzen auflaufenden Reise- und Commissionskosten, ferner die Insertionskosten für Verlautbarungen in den öffentlichen Blättern aus Anlaß solcher Baulichkeiten und Herstellungen zu tragen verpflichtet sei.

Hierüber hat man, im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern, der Finanzen und des Handels folgende Bestimmungen getroffen:

Die Bestreitung der fraglichen Auslagen hat, ohne Unterschied der Eigenschaft der intervenirenden Organe, in der Regel jenen Parteien, Corporationen, Fonden u. s. w. zur Last zu fallen, welchen die Bestreitung der bezüglichen Herstellungen gesetzlich obliegt.

In Fällen der Bauconcurrenz bei Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten hat der Patron daher, hinsichtlich der fraglichen Auslagen, nur nach Maß des Concurrenzverhältnisses beizutragen, und dort, wo die disponiblen Ueberschüsse des Kirchenvermögens zur Bedeckung der Auslagen für die Bauherstellungen gesetzlich zunächst berufen sind, werden dieselben auch zur Bestreitung der in Rede stehenden Kosten in Anspruch zu nehmen sein. In soferne aber derlei Commissionen auf specielles Verlangen und im ausschließenden Interesse oder durch Verschulden einer Partei oder Corporation stattfinden, sind die Kosten von Letzterer allein, ohne Rücksicht auf das Concurrenzverhältniß, zu tragen. Dasselbe hat auch in Betreff der Insertionskosten für die Kundmachungen in öffentlichen Blättern zu gelten.

Graf **Thun** m. p.

100.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 27. Mai 1859,

über die Aufhebung des Hauptzollamtes II. Classe in Pettau.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 100, ausgegeben am 15. Juni 1859.

99.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 25. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 99, wydana dnia 15. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych, wyjąwszy Królestwo Lombardzko - Weneckie i Pogranicze Wojskowe,

dotyczące obowiązku opędzenia kosztów podróży i komissyjnych z powodu wystawienia budynków kościelnych, plebańskich i szkolnych.

Wyniesiono kwestyję, kto obowiązanym jest ponosić urosłe z powodu wystawienia budynków kościelnych, plebańskich i szkolnych, tudzież założenia cmentarzów koszta podróży i komisyjne, niemniéj koszta insercyjne za dotyczące tegoż przedmiotu obwieszczenia w dziennikach publicznych.

W téj mierze, w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Handlu rozporządza się co następuje:

Opędzenie zakwestyjonowanych wydatków przypada bez różnicy własności organów pośredniczących, w powszechności na te strony, korporacyje, fundusze i t. d., które prawnie obowiązane są do opędzenia dotyczących kosztów budowy.

W przypadkach konkurencyi przy budynkach kościelnych, plebańskich i szkolnych, patron więc przykładać się będzie do wydatków w mowie będących tylko wedle stósunku konkurencyi, a tam, gdzie do dyspozycyi będące zwyżki majątku kościelnego do pokrycia wydatków budowy prawnie przed innemi środkami są powołane, służyć mają takowe także i do opędzenia kosztów w mowie będących. Jeżeli zaś komisyje rzeczone miejsce mają na specyjalne żądanie i w wyłącznym interesie lub przez winę strony albo korporacyi, koszta jedynie przez tę ostatnią, bez względu na stósunek konkurencyi mają być ponoszone. Toż samo rozumieć się ma i względem kosztów za umieszczenie obwieszczeń w dziennikach publicznych.

Hrabia **Thun** m. p.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Maja 1859,

o zniesieniu głównego urzędu celnego klasy II. w Ptuju.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, N. 100, wydaną dnia 15. Czerwca 1859.

101.

Erlaß des Finanzministeriums vom 28. Mai 1859,

gültig für Siebenbürgen, die serbische Wojwodschaft, das Temeser Banat, Slawonien und die Militärgränze,

über die Mautbefreiung der berittenen oder fahrenden Telegraphenleitungs-Aufseher.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 101, ausgegeben am 15. Juni 1859.

102.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 28. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 102, ausgegeben am 15. Juni 1859),

über die Erhebung des Hauptzollamtes II. Classe im Oderberger Eisenbahnhofe zum Hauptzollamte I. Classe.

Das Hauptzollamt II. Classe im Oderberger Eisenbahnhofe wird zum Hauptzollamte I. Classe erhoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

103.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 9. Juni 1859,

über die Aufhebung der Nebenzollämter II. Classe in der Lombardie San Serafino und Belaguarda.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 103, ausgegeben am 15. Juni 1859.

104.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 10. Juni 1859,

gültig für Ungarn,

in Betreff der Ueberstellung der Berghauptmannschaft von Schemnitz nach Neusohl und der Aufhebung des Bergcommissariates in Neusohl.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXVIII. Stück, Nr. 104, ausgegeben am 15. Juni 1859.

101.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Maja 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie, Województwie Serbskiém, Banacie Temeskim, Slawonii i Pograniczu Wojskowém,

o wolności myta dla dozorców linii telegrafowéj konno lub wozem jadących.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, N. 101, wydaną dnia 15. Czerwca 1859.

102.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 102, wydana dnia 15. Czerwca 1859),

o wyniesieniu głównego urzędu celnego klasy II. w dworcu Bogumińskim (Oderbergskim) na główny urząd celny klasy I.

Główny urząd celny klasy II. w dworcu Oderbergskim (Bogumińskim) wyniesionym zostaje na główny urząd celny klasy I.

Baron **Bruck** m. p.

103.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Czerwca 1859,

o zniesieniu pobocznych urzędów celnych klasy II. *San Serafino* i *Bellaguarda* w Lombardyi.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, N. 103, wydaną dnia 15. Czerwca 1859.

104.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Czerwca 1859,

obowiązujące we Węgrzech,

względem przeniesienia starostwa górniczego z Szemnic do Bystrzycy Bańskiéj i zniesienia komisaryjatu górniczego w Bystrzycy Bańskiéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, N. 104, wydaną dnia 15. Czerwca 1859.

101.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Maja 1859,

[illegible]

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część [illegible], N. 101, [illegible] 1859.

102.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Maja 1859,

[illegible]

[illegible]

103.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Czerwca 1859,

[illegible]

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, N. 103, [illegible] 1859.

104.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Czerwca 1859,

[illegible]

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część [illegible], N. 104, [illegible] 1859.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXIX.

Wydany i rozesłany dnia 4. Lipca 1859.

105.

Kaiserliche Verordnung vom 2. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 105, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch bestimmt wird, in wieferne die, für Sträflinge aus dem Civilstande während der Strafdauer auflaufenden Verpflegskosten, aus ihrem eigenen Vermögen zu ersetzen und hereinzubringen sind.

Zur Regelung der Ersatzpflicht der Verpflegungskosten für Sträflinge aus dem Civilstande verordne Ich, nach Einvernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, daß im ganzen Umfange des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, nachstehende Vorschrift von dem Tage der Kundmachung derselben in Wirksamkeit zu treten habe:

§. 1.

Die Verurtheilung in die Kosten des Strafverfahrens zieht künftighin für die, zu einer Freiheitsstrafe Verurtheilten auch die Verbindlichkeit zum Ersatze der, für ihren Unterhalt in dem Straforte nothwendigen Verpflegskosten, unter Beobachtung der Vorschriften des §. 343 der Strafproceß-Ordnung, nach sich.

Was unter Verpflegskosten zu verstehen sei, bestimmt der §. 338 der Strafproceß-Ordnung.

§. 2.

Ueber die Einbringlichkeit und bei Eintreibung dieser Verpflegskosten aus dem Vermögen des Sträflings, hat die über die strafbare Handlung erkennende Behörde nach jenen Grundsätzen zu entscheiden und vorzugehen, welche in der Strafproceß-Ordnung und in den §§. 139 bis 144 der strafgerichtlichen Instruction vom 16. Juni 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 165*) rücksichtlich der Kosten des Strafverfahrens vorgezeichnet sind.

§. 3.

Für jene Sträflinge, welche ihre Strafe bei der erkennenden Strafbehörde selbst vollstrecken, haben die vorschriftmäßig ermittelten, für Einen Tag berechneten jeweiligen Verpflegskostenpreise nach Abzug des für die Arbeit der Sträflinge ermittelten Durchschnittspreises zu gelten.

§. 4.

Die Ziffer des täglichen Verpflegskosten-Ersatzes hinsichtlich jener Sträflinge, welche in den zunächst unter Aufsicht und Leitung der politischen Landesstellen stehenden Strafanstalten verwahrt werden, und als zahlungsfähig erkannt worden sind, ist von dem Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, für alle in einem

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXVIII. Stück, Nr. 209, Seite 536.

105.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 2. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 105, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego ustanowioném zostaje, o ile koszta żywności, łożone na uwięzionych ze stanu cywilnego w ciągu trwania kary, z własnego ich majątku mają być wynagrodzone i ściągnięte.

Dla uregulowania obowiązku wynagrodzenia kosztów żywności, łożonych na więźniów ze stanu cywilnego, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, ażeby w całéj objętości Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, wszedł w życie z dniem obwieszczenia onegoż przepis następujący:

§. 1.

Osądzenie na koszta postępowania karnego, ściąga na przyszłość, co się tyczy skazanych na karę więzienia, także obowiązek do wynagrodzenia kosztów, na ich utrzymanie w miejscu kary potrzebnych, z przestrzeganiem przepisów §. 343 procedury karnéj.

Co pod kosztami żywności rozumieć należy, o tém stanowi §. 338 procedury karnéj.

§. 2.

Co się tyczy możności i sposobu ściągnienia tychże kosztów żywności z majątku więźnia rozstrzygać i postępować będzie władza wyrokująca względem czynu karygodnego wedle zasad, jakie w procedurze karnéj i w §§. 139 aż do 144 karnosądowéj instrukcyi z dnia 16. Czerwca 1854 (Dziennik Praw Państwa Nr. 165*) co do kosztów postępowania karnego są wskazane.

§. 3.

Co do więźniów, odbywających karę swą u saméj wyrokującéj władzy karnéj, zastósowane być mają oznaczone wedle przepisów na każdy dzień obliczone ceny kosztów utrzymania po strąceniu średniéj ceny za robotę więźniów.

§. 4.

Cyfra dziennego wynagrodzenia kosztów żywności względem tych więźniów, którzy uwięzieni są w zakładach karnych, zostających wprost pod dozorem i kierunkiem politycznych władz krajowych, i u których możność zapłaty uznaną została, będzie przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Minister-

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854 Oddział pierwszy, Część XXXVIII, Nr. 209, stronica 536.

und demselben Kronlande befindlichen Strafanstalten gleichmäßig durch eine eigene Verordnung zu bestimmen und von fünf zu fünf Jahren zu reguliren.

In gleicher Weise hat das Armee-Ober-Commando hinsichtlich der in Militär-Strafanstalten verwahrten Sträflinge aus dem Civilstande vorzugehen.

§. 5.

Gegen die auf diese Art ermittelten täglichen Verpflegungspreise findet kein Beschwerdezug Statt, nur wenn in der Gesammtberechnung der Verpflegskosten ein Verstoß unterlaufen sein sollte, ist eine Vorstellung zuläßig, und die dann nach den Umständen erforderliche Berichtigung vorzunehmen.

Auch während der Strafdauer kann bei dem Eintritte der gesetzlichen Bedingungen die Wohlthat des §. 343 der Strafproceß-Ordnung in Anspruch genommen werden.

§. 6.

Die Einbringung der entfallenden Verpflegskosten hat nach der für die Kosten des Strafverfahrens vorgeschriebenen Art in der Regel von sechs zu sechs Monaten stattzufinden.

§. 7.

Bei den, in einem inländischen Straforte verwahrten Ausländern hat die Einbringung dieser Kosten aus ihrem Vermögen nur in soweit stattzufinden, als selbes sich im Inlande befindet.

§. 8.

In den, der Leitung der politischen Behörden unterstehenden Strafanstalten sind die Sträflinge zu der ihnen nach der Hausordnung zugewiesenen Arbeit verpflichtet. Der Ertrag dieser Arbeit ist nach Abschlag des systemmäßig gebührenden Ueberverdienstes bei Feststellung der Verpflegskosten-Ersatzbeträge (§. 4) von dem zum Ersatze kommenden Verpflegsaufwande abzurechnen, und erst von dem Reste der auf jeden einzelnen Sträfling nach Kopf und Tag entfallende Ersatzbetrag zu berechnen.

In gleicher Weise wird auch in den übrigen Straforten nach Zuläßigkeit der Verhältnisse auf eine fortdauernde, möglichst gewinnbringende Beschäftigung der Sträflinge hinzuwirken, und nach denselben Bestimmungen hinsichtlich des Ueberverdienstes vorzugehen sein.

Die Abrechnung des Arbeitsertrages von den Verpflegskosten und die Feststellung der Verpflegskosten-Beträge (§. 3) kann jedoch in diesen Straforten nur für jeden einzelnen Sträfling abgesondert stattfinden.

§. 9.

Die Bestimmungen dieser Verordnung haben auf diejenigen Freiheitsstrafen keine Anwendung zu finden, welche durch ein bereits vor dem Tage, an welchem sie in Wirksamkeit tritt, gefälltes Strafurtheil verhängt worden sind.

stwem Skarbu dla wszystkich zakładów karnych w jednym a tym samym Kraju koronnym znajdujących się jednostajnie własném rozporządzeniem oznaczona i od pięciu do pięciu lat uregulowana.

W równy sposób postępować będzie nadkomenda wójsk co się tyczy więźniów ze stanu cywilnego znajdujących się w zakładach karnych wojskowych.

§. 5

Przeciw takiemu oznaczeniu dziennych cen żywności nie ma miejsca powołanie, tylko jeżeli w ogólném obliczeniu kosztów utrzymania zaszła pochyba, wolne jest przedstawienie, poczém wedle okoliczności potrzebne sprostowanie przedsięwziętém być ma.

Także i podczas ciągu kary można, jeżeli prawne warunki miejsce mają, domagać się dobrodziejstwa §. 343 procedury karnéj.

§. 6

Ściągnienie przypadających kosztów żywności nastąpić winno w powszechności od sześciu do sześciu miesięcy w sposób dla kosztów postępowania karnego przepisany.

§. 7.

Co się tyczy cudzoziemców w krajowym zakładzie karnym uwięzionych, ściągnienie kosztów rzeczonych z majątku ich o tyle tylko miejsce mieć może, o ile się tenże w krajach tutéjszych znajduje.

§. 8.

W zakładach karnych, podlegających kierunkowi władz politycznych więźnie obowiązani są do pracy przydzielonéj im wedle urządzenia domowego. Dochód z téj pracy po strąceniu usystemizowanéj zwyżki zarobku przy ustanowieniu kwot wynagrodzenia kosztów żywności (§. 4) od nakładu żywności wynagrodzonym być mającego będzie odliczonym, a dopiéro od reszty obliczona być winna dzienna kwota wynagrodzenia, przypadająca na każdego pojedynczego więźnia.

W równy sposób także i w innych zakładach karnych, jeżeli tego okoliczności dozwalają, staranie mieć należy o ciągłe, jak najkorzystniejsze zatrudnienie więźniów, a co się tyczy nadzarobku, postępować się ma wedle tych samych postanowień.

Potrącenie dochodu z pracy od kosztów żywności i ustanowienie ich kwot (§. 3) może atoli w rzeczonych zakładach karnych tylko dla każdego pojedynczego więźnia oddzielnie mieć miejsce.

§. 9.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie będą miały zastósowania do tych kar wolności, które już orzeczone są wyrokiem karnym, wydanym przed dniem, w którym takowe w życie wchodzi.

§. 10.

Die Minister und Centralstellen sind zur Vollziehung dieser Verordnung angewiesen.

Verona, den 2. Juni 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg und Rothenlöwen** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

Auf Allerhöchsten Befehl:
Freiherr von **Ransonnet** m. p.

106.

Kaiserliche Verordnung vom 11. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für alle Kronländer,

die Zahlung der Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854 für die Dauer der durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse betreffend.

Ich finde nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes Mich veranlaßt, zu bestimmen, daß für die Dauer der, durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse, die Zahlung der fälligen Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854, in soweit solche laut Meiner Entschließung vom 11. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 70*) nicht durch Zoll-Zahlungen an der Stelle klingender Münze einfließen, oder nicht als Steuerzahlungen eingehen, in Banknoten mit einem entsprechenden Aufgelde, welches am 15. des, dem Verfallstage vorhergehenden Monates kundgemacht werden wird, erfolgen soll.

Es wird übrigens den Gläubigern freigestellt, die Zahlung in Staats-Schuldverschreibungen zu verlangen, welche nach fünf Jahren vom Verfallstage der Zinsen, für welche sie hinausgegeben werden, mit Zahlung der Zinsen und Zinses-Zinsen, also für je Einhundert Gulden mit Einhundert Achtundzwanzig Gulden in klingender Münze eingelöst werden.

Mein Minister der Finanzen ist mit dem Vollzuge dieser Verordnung beauftragt.

Verona, den 11. Juni 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg und Rothenlöwen** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 70, Seite 217.

§. 10.

Ministrowie i władze centralne polecone sobie mają wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Werona dnia 2. Czerwca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg i Rothenlöwen** m. p. Baron **Bach** m. p.
Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

106.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 11. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 106, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące wypłaty prowizyj dobrowolnéj pożyczki z roku 1854 na ciąg stósunków przez wypadki wojenne sprowadzonych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i po zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu rozporządzam, ażeby na ciąg stósunków, przez wypadki wojenne sprowadzonych, wypłata prowizyj przypadających z dobrowolnéj pożyczki z roku 1854, o ile takowe wedle postanowienia Mego z dnia 11. Kwietnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 70*) nie drogą opłat celnych w miejsce monety brzęczącéj wpływają, albo nie drogą opłat podatku wchodzą, uskutecznioną była w banknotach z naddatkiem odpowiednim, które obwieszczoném będzie dnia 15. miesiąca przed dniem wypłaty bezpośrednio bieżącego.

Wolno atoli wierzycielom żądać wypłaty w obligacyach rządowych, które po pięciu latach, licząc od dnia wypłaty prowizyj, na które wystawione będą, z wypłatą prowizyj i uprocentowanych prowizyj, a przeto za każde sto złotych wymienione będą w kwocie studwudziestu ośmiu złotych w monecie brzęczącéj.

Mój Minister Skarbu poleconém sobie ma wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Werona dnia 11. Czerwca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg i Rothenlöwen** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Cz. XVIII, Nr. 70, stronica 217.

107.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. Junk 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 107, ausgegeben am 16. Juni 1859),

giltig für alle Kronländer,

über das Verbot der Ausfuhr von Eisen nach Serbien, Bosnien und den Donau-Fürstenthümern.

Im Vernehmen mit den betheiligten Centralbehöroen wird die Ausfuhr des Roheisens, nämlich des Eisens in Blöcken oder Maßeln, dann des Stangen- oder Buscheneisens nach Serbien, Bosnien und den Donau-Fürstenthümern verboten.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe den Zollämtern zukömmt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

108.

Verordnung der Minister der Justiz und des Handels vom 15. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 108, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit die Anwendbarkeit der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, über das Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen von protokollirten Geschäftsleuten erweitert wird.

Mit Allerhöchster Entschließung vom 12. Juni 1859 haben Seine k. k. Apostolische Majestät zu genehmigen geruht, daß das, durch die Ministerialverordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes *) eingeführte Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen, auf alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, ausgedehnt werde. Zugleich werden in Folge derselben Allerhöchsten Entschließung hinsichtlich der Anwendung dieses Verfahrens für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, nachstehende Bestimmungen erlassen:

§. 1.

In allen Kronländern, in welchen die gerichtliche Protokollirung der Firma eingeführt ist, hat sich das Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen nicht bloß auf die in den §§. 1—3 der erwähnten Verordnung bezeichneten Handels- und Gewerbsleute, Fabrikanten und die ihnen durch das Gesetz gleichgestellten Erwerbsgesellschaften und Actienvereine, sondern auch auf diejenigen Unternehmer freier Beschäftigungen zu erstrecken, deren Firma protokollirt ist.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268.

107.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 11. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 107, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące zakazu wywozu żelaza do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich.

W porozumieniu z dotyczącemi władzami centralnemi zakazanym jest wywóz żelaza surowego, to jest żelaza w blokach, tudzież żelaza sztabowego czyli prętowego do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z dniem, w którym takowe do urzędów celnych dojdzie.

Baron **Bruck** m. p.

108.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 15. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 108, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego rozciągnioném zostaje zastósowanie rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 Nr. 90 Dziennika Praw Państwa o postępowaniu ugody przy wstrzymaniu wypłat ze strony przemysłowców protokółowanych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 12. Czerwca 1859 raczył Jego C. K. Apostolska Mość uchwalić, ażeby zaprowadzone rozporządzeniem ministeryalném z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90 Dziennika Praw Państwa*) postępowanie ugody przy wstrzymaniu wypłat, na wszystkie Kraje koronne rozciągnioném zostało, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe. Zarazem wydają się w skutek tegoż Najwyższego Postanowienia względem zastósowania postępowania rzeczonego w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, przepisy następujące:

§. 1.

We wszystkich Krajach koronnych, w których sądowe zaprotokołowanie firmy jest zaprowadzone, rozciągać się będzie postępowanie ugody przy wstrzymaniu wypłat nie tylko na oznaczonych w §§. 1—3 rzeczonego rozporządzenia handlowników i przemysłowców, fabrykantów i na równi wedle ustawy z nimi stojące spółki przemysłowe i stowarzyszenia akcyjne, lecz téż i na tych przedsiębiorców wolnych zatrudnień, których firma protokołowaną jest.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Cz. XXV, Nr. 90, stronica 268.

Im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Dalmatien findet dieses Verfahren auf alle Personen und Gesellschaften Anwendung, welche im Sinne des codice di commercio als Handelsleute oder Handelsgesellschaften anzusehen sind, und zugleich entweder in den Registern der Handels- und Gewerbekammer als wahlberechtiget eingetragen erscheinen, oder, soferne sie fremde Staatsangehörige sind, von ihrem Handelsbetriebe eine solche Steuer entrichten, welche für die in das Register der Handels- und Gewerbekammer eingetragenen inländischen Handelsleute und Handelsgesellschaften die Wahlberechtigung begründen würde.

§. 2.

Die Einleitung des Vergleichsverfahrens steht nur demjenigen Gerichte zu, welches zur Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Verschuldeten nach Maßgabe der Ansässigkeit desselben zuständig wäre.

§. 3.

Die Vergleichsverhandlung ist bei diesem Gerichte über das sämmtliche bewegliche, und über das im Inlande, mit Ausnahme der Militärgränze, befindliche unbewegliche Vermögen des Schuldners einzuleiten.

§. 4.

Besitzt der Schuldner ein solches unbewegliches Vermögen, über welches nach den bestehenden Gesetzen bei anderen Gerichten eine abgesonderte Concursverhandlung stattzufinden hätte, so hat das Gericht, von welchem das Vergleichsverfahren eingeleitet wird, hievon unter Anschluß einer Abschrift der nach §. 9 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassenen Kundmachung, auf welcher der Tag der erfolgten Anschlagung anzumerken ist, sogleich alle diejenigen Gerichte, welche zu einer abgesonderten Concursverhandlung zuständig wären, in Kenntniß zu setzen. Diesen liegt ob, ohne Verzug die erfolgte Einleitung des Vergleichsverfahrens kundzumachen und in der von ihnen deshalb zu erlassenden Verlautbarung den Inhalt der erhaltenen Kundmachung wörtlich anzuführen.

§. 5.

Die nach der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, mit der Eröffnung des Vergleichsverfahrens verbundenen Rechtswirkungen beginnen auch in Ansehung desjenigen unbeweglichen Vermögens, rücksichtlich dessen bei anderen Gerichten abgesonderte Concursverhandlungen stattzufinden hätten (§. 4), mit dem Anfange des Tages, an welchem bei dem zur Einleitung der Vergleichsverhandlung zuständigen Gerichte die Kundmachung hierüber angeschlagen worden ist, daher von diesem Tage an, bei keinem anderen Gerichte ein Concurs über das Vermögen des Schuldners eröffnet werden darf.

§. 6.

Ist ein Vergleich zu Stande gekommen, und dessen Bestätigung rechtskräftig geworden, oder ist das Vergleichsverfahren wegen dessen Erfolglosigkeit nicht weiter fort-

W Królestwie Lombardo-Weneckiém i w Dalmacyi znajduje postępowanie to do wszystkich osób i towarzystw zastósowanie, które w myśl *codice di commercio* uważane być mają za handlowników i spółki handlowe a oraz albo w rejestrach Izby handlowéj i przemysłowéj jako do wyboru uprawnione są wciągnione, albo, jeżeli są cudzoziemcami, taki podatek opłacają, któryby stanowił uprawnienie wyborowe dla wciągnionych w rejestrze Izby handlowéj i przemysłowéj krajowych handlowników i spółek handlowych.

§. 2.

Zaprowadzenie postępowania ugody przysłuża tylko temu sądowi, którybу właściwym był do ogłoszenia konkursu na majątku zadłużonego wedle osiadłości jego.

§. 3.

Rozprawa ugody wytoczona być ma w tymże sądzie względem całego ruchomego, tudzież względem znajdującego się w krajach tutejszych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, nieruchomego majątku dłużnika.

§. 4.

Gdyby dłużnik posiadał taki majątek nieruchomy, względem któregoby wedle ustaw istniejących u innych sądów nastąpić miało oddzielne postępowanie konkursowe, wówczas sąd, który zarządził postępowanie ugody, przy załączeniu odpisu ogłoszenia, wydanego wedle §. 9 rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, na którym dzień przybicia zanotowanym być ma, natychmiast zawiadomić ma wszystkie sądy, któreby do oddzielnego postępowania krydalnego właściwemi były. Te obowiązane są bezzwłocznie obwieścić zarządzone postępowanie ugody, i w témże obwieszczeniu dosłownie przytoczyć treść ogłoszenia otrzymanego.

§. 5.

Skutki prawne, wedle rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, połączone z ogłoszeniem postępowania ugody, biorą początek także i co do tego majątku nieruchomego, względem któregoby u innych sądów nastąpić miały oddzielne rozprawy konkursowe (§. 4), z tym dniem, w którym u sądu, właściwego do wytoczenia rozprawy ugody, przybitém zostało ogłoszenie onéjże, a przeto od tego dnia już nie może u żadnego innego sądu ogłoszonym być konkurs na majątku dłużnika.

§. 6.

Jeżeli przyszła do skutku ugoda, oraz potwierdzenie onéjże prawomocnem się stało, albo jeżeli rozprawa ugody dla bezskuteczności daléj nie ma być pro-

zusetzen, so hat das Gericht, von welchem dasselbe eingeleitet wurde, die zu einer abgesonderten Concursverhandlung berufenen Gerichte hievon in Kenntniß zu setzen, damit im ersten Falle die Aufhebung der Unfähigkeit des Verschuldeten zur freien Vermögensverwaltung, und der Beschlagnahme seines Vermögens nach den Bestimmungen des Vergleiches auch dortlands in Vollzug gesetzt, im zweiten Falle aber die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren geleitet werden könne.

§. 7

Ist es nothwendig, die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren zu leiten, so ist dieses zwar von jedem Gerichte über dasjenige Vermögen zu pflegen, in Ansehung dessen dasselbe hierzu nach Maßgabe der bestehenden Gesetze zuständig ist, doch ist bei jedem derselben als der Tag der auch bei ihm erfolgten Concurseröffnung derjenige Tag anzusehen, an welchem die Kundmachung der Einleitung des Vergleichsverfahrens bei demjenigen Gerichte angeschlagen wurde, von welchem dieses Verfahren eingeleitet worden ist.

§. 8.

Das Vergleichsverfahren kann auch in Ansehung der, vor der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung eröffneten Concurse stattfinden, wenn die Einleitung desselben längstens binnen 30 Tagen nach dem Tage dieser Kundmachung angesucht wird, und wenn in denjenigen Ländern, in welchen die provisorische Concursordnung vom 18. Juli 1853, Nr. 132 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Wirksamkeit steht, der Entwurf zur Vermögensvertheilung an die Gläubiger der dritten Classe noch nicht dem Concursgerichte vorgelegt und in allen übrigen Kronländern noch nicht das Classificationsurtheil geschöpft ist.

Für derlei Fälle haben jedoch folgende besondere Bestimmungen zu gelten.

§. 9.

Ist der durch das Concursedict festgesetzte Anmeldungstermin noch nicht verstrichen, so ist nicht nur von dem Gerichte die Einleitung des Vergleichsverfahrens mit Bezeichnung des zur Leitung desselben bestimmten gerichtlichen Commissärs kundzumachen, und von diesem die Wahl des Ausschusses der Gläubiger zu veranlassen, sondern der gerichtliche Commissär hat auch, im Falle sich zur Erzielung eines Vergleiches Aussicht darbietet, mittelst der im §. 17 der Verordnung vom 18. Mai 1859 vorgeschriebenen Kundmachung alle diejenigen Gläubiger, welche sich noch nicht bei der Concursmasse gemeldet haben, zur Anmeldung ihrer Forderungen binnen einer zu bestimmenden angemessenen Frist bei Vermeidung der in den §§. 17 und 27 der erwähnten Verordnung ausgedrückten Folgen aufzufordern, denjenigen Gläubigern aber, welche bei der Concursinstanz ein Eigenthums- oder Pfandrecht angemeldet haben, die Erklärung, in wieferne sie nach §. 19 dieser Verordnung an der Vergleichsverhandlung Theil nehmen wollen, bei Ausschließung von derselben, abzufordern.

wadzoną, wówczas sąd, u którego takowa wytoczoną była, zawiadomić o tém winien sądy do oddzielnego postępowania konkursowego powołane ażeby w pierwszym razie i tamże wedle postanowień ugody uchyloném zostało ogłoszenie niezdolności zadłużonego do wolnéj administracyi majątku, niemniéj zajęcie majątku jego, w drugim razie zaś ażeby rozprawa przeprowadzoną być mogła w formalne postępowanie konkursowe.

§. 7.

Jeżeli potrzeba wymaga, ażeby rozprawa w formalne postępowanie konkursowe przeprowadzoną była, wówczas to wprawdzie wytoczoném być winno przez każdy sąd względem tego majątku, względem którego tenże przynależnym jest wedle ustaw istniejących, atoli u każdego z nich jako dzień ogłoszonego u niego konkursu ten dzień ma być uważanym, w którym przybitém zostało obwieszczenie wytoczenia rozprawy ugody u tego sądu, od którego takowe postępowanie zarządzoném było.

§. 8.

Rozprawa ugody nastąpić może także i względem konkursów, przed obwieszczeniem niniejszego rozporządzenia ogłoszonych, jeżeli o to upraszać się będzie najdaléj w 30 dniach po niniejszéj promulgacyi, i jeżeli w tych Krajach koronnych, w których prowizoryczna ustawa konkursowa z dnia 18 Lipca 1853, Nr. 13 Dziennika Praw Państwa, w mocy zostaje, plan rozdziału majątku między wierzycieli trzeciéj klasy nie jest jeszcze sądowi krydalnemu przedłożony, w innych zaś Krajach koronnych wyrok klasyfikacyjny nie jest jeszcze wydany.

Wszelako do tych przypadków mają być zastósowane osobne postanowienia następujące.

§. 9.

Jeżeli termin zameldowania edyktem konkursowym ustanowiony nie upłynął, wówczas nietylko ogłoszoném być ma przez sąd zaprowadzenie postępowania ugody z oznaczeniem komisarza sądowego do kierowania onegoż przeznaczonego, przez którego wybór wydziału wierzycieli ma być zarządzonym, lecz sądowy komisarz, gdyby pokazywała się sposobność do osiągnienia ugody, zawezwać winien za pomocą obwieszczenia, przepisanego §. 17 rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 wszystkich tych wierzycieli, którzy się do masy konkursowéj jeszcze nie zgłosili, by zameldowali pretensye swe w ciągu terminu stósownego oznaczonym być mającego pod uniknieniem skutków w §§. 17 i 27 rzeczonego rozporządzenia wyrażonych, od wierzycieli zaś, którzy w instancyi konkursowéj zameldowali prawo własności lub zastawu, żądać oświadczenia, w jaki sposób wedle §. 19 rzeczonego rozporządzenia udział brać chcą w rozprawie ugody, pod wyłączeniem od takowéj.

Ist dagegen bei Einleitung des Vergleichsverfahrens der Concurs-Anmeldungstermin bereits verstrichen, so hat die Aufforderung der Gläubiger zur Anmeldung ihrer Forderungen zu unterbleiben. Der bestellte Commissär hat die Vergleichsverhandlung nur mit denjenigen Gläubigern, welche sich bei der Concurs-Instanz gemeldet haben, vorzunehmen und dabei denjenigen, welche ein Eigenthums- oder Pfandrecht angemeldet haben, eine Frist zur Abgabe ihrer Erklärung, in wieferne sie an der Vergleichsverhandlung Theil nehmen wollen, bei Ausschließung von derselben, zu bestimmen.

Diejenigen Gläubiger, welche sich bei der Concursinstanz nicht gemeldet haben, sind von dem Vergleichsverfahren und von der Befriedigung aus dem der Vergleichsverhandlung unterzogenen Vermögen ausgeschlossen. Im Uebrigen bleiben ihre Rechte gegen den Schuldner durch das Vergleichsverfahren unberührt.

§. 10.

Bei Einleitung dieses Verfahrens ist:

a) Die Inventirung des Vermögens nur in soferne vorzunehmen oder fortzusetzen, als sie nicht bereits im Concursverfahren erfolgt ist;

b) die zur Verwahrung des Vermögens bereits vorgenommenen Vorkehrungen haben einstweilen fortzubestehen;

c) zur Leitung des Vergleichsverfahrens ist von dem Gerichte entweder ein Notar, oder ein mit den Verhältnissen des Concurses bereits vertrautes Gerichtsmitglied zu bestimmen; in beiden Fällen ist dem bestellten Commissär der bestehende Concursmasse-Vertreter zur Mitwirkung beizugeben;

d) bis zu der nach den §§. 12 und 13 der Verordnung vom 18. Mai 1859 erfolgten Wahl des Gläubigerausschusses ist die Vermögensverwaltung von den bereits dafür bestellten Personen fortzusetzen. Auch nach der erfolgten Wahl kann die Verwaltung des Vermögens dem bisher bestandenen Vermögensverwalter unter der Controle des für das Vergleichsverfahren gewählten Gläubigerausschusses und unter der Leitung des gerichtlichen Commissärs anvertraut bleiben, wenn der Gläubigerausschuß und der gerichtliche Commissär nicht wegen Hindernissen, die sich aus der Fortsetzung der bisherigen Verwaltung gegen den Zweck des Vergleichsverfahrens ergeben, die Uebernahme derselben nothwendig finden;

e) die bereits bei der Concursinstanz, oder wenn deren mehrere bestehen sollten, bei was immer für einer derselben angemeldeten Forderungen sind auch im Vergleichsverfahren als angemeldet zu behandeln, ohne daß es einer neuen Anmeldung derselben bedarf;

f) Forderungen, welche bereits im Concursverfahren rechtskräftig für richtig anerkannt wurden, müssen auch im Vergleichsverfahren als richtig angesehen werden;

Jeżeli zaś przy zaprowadzeniu postępowania ugody termin zameldowania już upłynął, wówczas zaniechaném będzie wezwanie wierzycieli do zameldowania wierzytelności. Komisarz ustanowiony przedsiębrać winien rozprawę ugody z tymi tylko wierzycielami, którzy się do instancyi konkursowéj zgłosili, a przytém onym wierzycielom, którzy zgłosili prawo własności lub zastawu wyznaczyć termin do oddania oświadczenia, o ile w rozprawie ugody udział mieć chcą, pod wyłączeniem od takowéj.

Wierzyciele, którzy się do instancyi konkursowéj nie zgłosili, wyłączeni być winni od postępowania ugody równie jak od zaspokojenia z majątku, poddanego pod rozprawę ugody. Z resztą zaś prawa ich przeciw dłużnikowi przez postępowanie ugody nie będą zmienione.

§. 10.

Przy zaprowadzeniu postępowania tego:

a) inwentura majątku o tyle tylko przedsięwziętą lub daléj prowadzoną być ma, o ile nie nastąpiła już w postępowaniu konkursowém;

b) środki, jakie do zachowania majątku już przedsięwzięte zostały, mają tym czasem jeszcze być utrzymane;

c) do kierowania postępowania ugody wyznaczonym będzie przez sąd albo notaryjusz, albo członek sądu z stósunkami konkursu już obeznany, w obu razach do spółdziałania przydanym będzie komisarzowi ustanowionemu dotychczasowy zastępca massy konkursowéj;

d) aż do wyboru wydziału kredytorów, uskutecznionego wedle §§. 12 i 13 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r. administracyja majątku prowadzoną będzie przez osoby ku temu już ustanowione. Także i po wyborze administracyja majątku pozostawioną być może dotychczasowemu administratorowi majątku pod kontrolą wydziału kredytorów, wybranych dla postępowania ugody i pod kierunkiem komisarza sądowego, jeżeli wydział kredytorów i komisarz sądowy nie widzą potrzeby odebrania takowéj, dla przeszkód wykazujących się z dalszego prowadzenia dotychczasowéj administracyi przeciw celowi postępowania ugody.

e) wierzytelności, zameldowane już u instancyi konkursowéj, lub gdyby ich więcéj było, u któréjbądź z nich, uważane być mają i w postępowaniu ugody za zgłoszone, przeto nie potrzebują nowego zameldowania;

f) wierzytelności, które już w postępowaniu konkursowém prawomocnie za sprawdzone uznane były, muszą także i w postępowaniu ugody za takie być uważane.

g) die vom Concursgerichte bereits rechtskräftig bewilligte gänzliche oder theilweise Befriedigung eines Gläubigers wird durch die Einleitung des Vergleichverfahrens nicht gehemmt;

h) Forderungen, welche erst gegen die Concursmasse entstanden sind, dann die für die Concursverhandlung aufgelaufenen Kosten müssen im Falle einer Ausgleichung vollständig berichtiget werden.

§. 11.

Von dem Tage des eingeleiteten Vergleichsverfahrens an, ist mit der Fortsetzung der Concursverhandlung, sowie mit der Vornahme einer Feilbietung, soferne letztere nicht etwa die Geltendmachung von Pfandrechten zum Gegenstande hat, (§. 10 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes), bei allen Gerichten, bei welchen eine solche eingeleitet ist, inne zu halten, und diese Sistirung zugleich mit der, nach §. 9 der Verordnung vom 18. Mai 1859 zu erlassenden Kundmachung zu verlautbaren. Doch hat der Schuldner die eidliche Bestätigung über die Richtigkeit des von ihm vorgelegten Vermögensverzeichnisses bei dem Concursgerichte dann zu leisten, wenn dieselbe vor Einleitung des Vergleichsverfahrens von einem Gläubiger begehrt worden ist; auch wird die Fortdauer eines wider ihn bereits vorgenommenen Arrestes durch die Einleitung des Vergleichsverfahrens nicht gehindert.

§. 12.

Ist ein Vergleich zu Stande gekommen, und die Bestätigung desselben in Rechtskraft erwachsen, so ist die Concursverhandlung von jedem Gerichte, bei welchem eine solche eingeleitet war, für beendet zu erklären.

Ist ein rechtskräftiger Vergleich nicht zu Stande gekommen, so ist die Concursverhandlung bei jedem Gerichte, vor welchem eine solche eingeleitet war, sogleich fortzusetzen, und dieß durch Edict kundzumachen.

Wenn bei Einleitung des Vergleichsverfahrens der Anmeldungstermin noch nicht verstrichen war, so ist sogleich ein Anmeldungstermin aller derjenigen Forderungen, welche nicht schon früher bei dem Concursgerichte in der durch die Concursordnung vorgeschriebenen Form angemeldet worden sind, unter Androhung derjenigen Rechtsnachtheile, welche nach der Concursordnung aus der Versäumung des Anmeldungstermines entstehen, zu bestimmen und auf die durch die Concursordnung vorgeschriebene Art kundzumachen. Insbesondere ist den Gläubigern zu bedeuten, daß ihre etwa im Vergleichsverfahren gemachten Anmeldungen die Stelle einer Anmeldung ihrer Forderungen im Concurse nach den Vorschriften der Concursordnung zu vertreten nicht vermögen.

§. 13.

Diese Verordnung hat vom Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit zu treten.

g) prawomocnie już przez sąd konkursowy dozwolone całkowite lub częściowe zaspokojenie wierzyciela, nie będzie wstrzymane przez zaprowadzenie postępowania ugody;

h) wierzytelności, jakie dopiéro przeciw massie konkursowéj powstały, tudzież koszta z rozprawy konkursowéj urosłe, muszą w razie ugody zupełnie być spłacone.

§. 11.

Z dniem zaprowadzonego postępowania ugody wstrzymanym być ma dalszy ciąg rozprawy konkursowéj, równie jak przedsiębranie licytacyi, o ile ta nie ma służyć do przeprowadzenia praw zastawu (§. 10 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa), we wszystkich sądach, gdzieby takowa zarządzoną była, które to wstrzymanie obwieszczoném być ma wraz z ogłoszeniem, wedle §. 9 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r. wydaném być mającém. Wszelako dłużnik przysięgą stwierdzić ma rzetelność przedłożonego spisu majątku w sądzie konkursowym wtedy, jeżeli to przed zaprowadzeniem postępowania ugody przez jednego z wierzycieli żądaném było; niemniéj dalszy ciąg aresztu, przeciw niemu już uskutecznionego, przez zaprowadzenie postępowania ugody nie będzie przerywanym.

§. 12.

Jeżeli ugoda do skutku przyszła, i potwierdzenie onéjże prawomocném się stało, rozprawa konkursowa w każdym sądzie, gdzieby była zaprowadzoną, za ukończoną ma być ogłoszoną.

Jeżeli prawomocna ugoda do skutku nie przyszła, wówczas rozprawa konkursowa w każdym sądzie, gdzie takowa była wytoczoną, natychmiast daléj ma być prowadzoną, co téż edyktem ma być ogłoszoném.

Jeżeli przy zaprowadzeniu postępowania ugody termin zameldowania jeszcze nie upłynął, wówczas wyznaczonym i w sposób w ustawie konkursowéj przepisany, ogłoszonym być ma natychmiast termin do zameldowania wszystkich tych wierzytelności, które nie były już pierwéj zameldowane w sądzie konkursowym w sposób, ustawą konkursową przepisany, pod zagrożeniem tych następności prawnych, jakie wedle ustawy konkursowéj wynikają z zaniedbania terminu rzeczonego. Mianowicie wierzycielom nadmienić należy, iż zameldowania, jakieby w rozprawie ugody zrobili, wedle przepisów ustawy konkursowéj nie będą zastępywać miejsca zameldowania wierzytelności ich w konkursie.

§. 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem obwieszczenia.

§. 14.

In denjenigen Kronländern, in welchen die Notariatsordnung erst durch das Patent vom 7. Februar 1858 (Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes *) eingeführt wurde, ist von denjenigen Gerichten, in deren Sprengel noch kein nach dieser Notariatsordnung bestellter, zu dem Geschäfte geeigneter Notar besteht, zur Leitung des Vergleichsverfahrens ein zur Ausübung des Richteramtes befähigter Beamter zu bestimmen.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

109.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 109, ausgegeben am 16. Juni 1859)

giltig für alle Kronländer,

womit für die bis Ende September 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des Nationalanlehens das Aufgeld festgesetzt wird.

In Gemäßheit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 106 **) wird für die, von nun an bis Ende September 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des National-Anlehens das Aufgeld, nach dem Durchschnittscourse der Monate März, April und Mai, mit 25 Percent festgesetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 23, Seite 70.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 106, Seite 190.

§. 14.

W krajach koronnych, w których ustawa notaryjalna zaprowadzoną została dopiéro Patentem z dnia 7. Lutego 1858 r. (Nr. 23 Dziennika Praw Państwa *) w tych sądach, w których okręgu nie ma ustanowionego wedle rzeczonéj ustawy notaryjalnéj, do czynności dotyczącéj uzdolnionego notaryjusza, wyznaczonym być ma do kierowania postępowania ugody urzędnik, uzdolniony do wykonywania urzędu sędziowskiego.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

109.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 109, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

mocą którego ustanowioném zostaje ażyjo od prowizyj z pożyczki narodowéj, do końca Września 1859 r. do wypłaty przypadających.

Stósownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 106 **), ustanawia się ażyjo od prowizyj z pożyczki narodowéj, od chwili obecnéj aż do końca Września 1859 r. wedle kursu średniego miesięcy Marca, Kwietnia i Maja, na 25 procentów.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część VI, Nr. 23, stronica 70.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 106, stronnica 290.

§. 12.

[illegible]

[illegible] m. p. [illegible] m. p.

109.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1890,

(Dziennik Praw Państwa [illegible] Nr. [illegible] [illegible] 1890),

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] m. p.

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXX.

Wydany i rozesłany dnia 8. Lipca 1859.

110.
Kundmachung des Finanzministeriums vom 13. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXX. Stück, Nr. 110, ausgegeben am 25. Juni 1859),

über die Erhebung der Nebenzollämter I. Classe zu Capodistria und Lussinpiccolo zu Hauptzollämtern II. Classe.

Den Nebenzollämtern I. Classe zu Capodistria und Lussinpiccolo im Finanzbezirke Capodistria wurden die Verzollungsbefugnisse der Hauptzollämter II. Classe eingeräumt, welche neue Wirksamkeit dieselben mit 1. Juni 1859 begonnen haben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

111.
Verordnung des Justizministeriums vom 14. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXX. Stück, Nr. 111, ausgegeben am 25. Juni 1859),

über den Zeitpunct des Beginnens der Wirksamkeit der Notariatsordnung im Krakauer und Lemberger Oberlandesgerichts-Sprengel.

In Gemäßheit des Artikels I des Allerhöchsten Patentes vom 7. Februar 1858, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes *), wird der Beginn der Wirksamkeit der, mit dem Allerhöchsten Patente vom 21. Mai 1855, Nr. 94 des Reichs-Gesetz-Blattes, kundgemachten Notariatsordnung in allen Bestimmungen, rücksichtlich welcher in den gedachten Patenten nicht ausdrücklich etwas anderes festgesetzt ist, in dem Krakauer und Lemberger Oberlandesgerichts-Sprengel auf den 1. November 1859 angeordnet. An diesem Tage hat auch in Folge der Justiz-Ministerialverordnung vom 16. Februar 1858, Nr. 25 des Reichs-Gesetz-Blattes **), die kaiserliche Verordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 95 des Reichs-Gesetz-Blattes ***), über das Verfahren zur Einbringung von Forderungen, welche durch Notariatsacte bewiesen werden, in den obgenannten zwei Oberlandesgerichts-Sprengeln in Wirksamkeit zu treten.

Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 23, Seite 70.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 25, Seite 133.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXVII. Stück, Nr. 124, Seite 325.

110.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 13. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXX, Nr. 110, wydana dnia 25. Czerwca 1859),

o wyniesieniu ubocznych urzędów celnych klasy I w *Capodistria* i *Lussinpiccolo* na główne urzędy celne klasy II.

Ubocznym urzędom celnym klasy I w *Capodistria* i *Lussinpiccolo* w powiecie skarbowym *Capodistria* przyznane zostały co do postępowania celnego prawa głównych urzędów celnych klasy II; rzeczone urzędy rozpoczęły działalność nową z dniem 1. Czerwca 1859.

Baron **Bruck** m. p.

111.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 14. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXX, Nr. 111, wydana dnia 25. Czerwca 1859),

o chwili rozpoczęcia działalności ustawy notaryalnéj w okręgach wyższych sądów krajowych: Krakowskiego i Lwowskiego.

Stósownie do artykułu I Najwyższego Patentu z dnia 7. Lutego 1858, Nr. 23 Dziennika Praw Państwa*), rozpoczęcie działalności ustawy notaryalnéj, obwieszczonéj Najwyższym Patentem z dnia 21. Maja 1855, Nr. 94 Dziennika Praw Państwa, zarządza się w okręgach wyższych sądów krajowych Krakowskim i Lwowskim co do wszystkich postanowień, względem których w rzeczonych patentach nie jest co innego ustanowioném, na 1. Listopada 1859.— Od tego dnia téż w skutek rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16. Lutego 1858, Nr. 25 Dziennika Praw Państwa**) w wykonanie wprowadzoném będzie w rzeczonych dwu okręgach wyższych sądów krajowych Cesarskie Rozporządzenie z dnia 21. Maja 1855, Nr. 95 Dziennika Praw Państwa***) o postępowaniu względem ściągnienia wierzytelności, które aktami notaryalnemi udowodnione są.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część VI, Nr. 23, stronica 70.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część VI, Nr. 25, stronica 133.

***) Dziennik Rządu Krajowego dla Zarządu Obrębu Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XXVII, Nr. 124, stronica 325.

112.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXX. Stück, Nr. 112, ausgegeben am 25. Juni 1859),

wegen Hinausgabe von Staats-Schuldverschreibungen für fällige Interessen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854.

Gemäß der kaiserlichen Verordnung vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 106 *) wird mit der Hinausgabe von Staats-Schuldverschreibungen für fällige Interessen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854 demnächst begonnen werden.

Es werden nur zwei Gattungen dieser Schuldverschreibungen für die Interessenbeträge von 100 fl. und 1000 fl. C. M. und (mit Rücksicht auf den, mit der kaiserlichen Verordnung vom 28. April 1859, Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 67 **), angeordneten Einkommensteuer-Abzug) auf den Einlösungsbetrag von 128 fl. und 1280 fl. Silbermünze österreichischer Währung lautend, erfolgt werden.

Die Parteien, welche solche Staats-Schuldverschreibungen wünschen, haben die National-Anleihens-Coupons von ein und demselben Verzinsungstermin und im Betrage von wenigstens 100 fl. C. M. bei der k. k. Universal-Staats- und Bankoschuldencasse, oder bei einer Creditsabtheilung derselben, mittelst einer zweifachen, mit dem Beisatze: „gegen Obligationen" oder „zur Capitalisirung" versehenen Consignation zu überreichen, wofür ihnen eine Interimsbescheinigung erfolgt wird, gegen deren Rückstellung sie die auszufertigenden Effecten erhalten werden.

Werden für Interessen von wenigstens 100 fl. C. M. von, auf Namen lautenden National-Anleihens-Obligationen in Silbermünze einzulösende Staats-Schuldverschreibungen gewünscht, so sind die Quittungen, wie bisher, bei jener Casse, wo die Zinsen zahlbar sind, mit dem oben erwähnten Beisatze zu überreichen.

Interessenbeträge unter 100 Gulden Conventions-Münze und die von höheren Beträgen durch solche Staats-Schuldverschreibungen unausgleichbaren Zinsenreste, werden in Banknoten österreichischer Währung mit dem festgesetzten Aufgelde berichtiget werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 106, Seite 290.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 67, Seite 215.

112.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXX, Nr. 112, wydana dnia 25. Czerwca 1859),

o wydaniu zapisów długu Stanu na zapadłe prowizye z dobrowolnéj pożyczki z roku 1854.

Stósownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 106*) niebawem rozpoczętém będzie wydanie zapisów długu Stanu na zapadłe prowizye z dobrowolnéj pożyczki z roku 1854.

Wydane będą tylko dwa gatunki tych zapisów długu na prowizye o 100 złt. i 1000 złt. m. k. opiewające (ze względem na potrącenie podatku od dochodów, zarządzone Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 28. Kwietnia 1859, Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 67**) na kwotę wypłaty 128 złt. i 1280 złt. monetą srebrną waluty austryackiéj.

Strony, żądające takich zapisów długu, podać mają kupony pożyczki narodowéj *z tym samym terminem prowizyjnym* i w kwocie najmniéj 100 złt. m. k. do c. k. uniwersalnéj kasy długów rządowych i bankowych, lub do kredytowego jéj wydziału, za pomocą podwójnéj konsygnacyi, opatrzonéj oznaczeniem: *„na obligacye“* lub *„na lokacyę kapitału“*, na co im wydanym będzie certyfikat tymczasowy, *za zwrotem którego* otrzymają efekta wydanemi być mające.

Jeżeli na prowizye najmniej 100 złt. m. k. z obligacyj pożyczki narodowéj na imię wystawionych, żądane będą zapisy długu Stanu, mające być wypłacone w monecie srebrnéj, wówczas kwity, jak dotychczas podane być winny do téj kasy, gdzie prowizye wypłacane bywają, a to z oznaczeniem wyż wspomnianém.

Kwoty prowizyj niżéj *100 złt. monety konwencyjnéj*, niemniéj reszty prowizyj z wyższych kwot wypadające, nie dające się wyrównać takowemi zapisami długu Stanu, wypłacone będą banknotami waluty austryackiéj z nadwyżką ustanowioną.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 106, stronica 290.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział pierwszy, Część XVIII, Nr. 67, stronica 215.

112.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 112, wydana dnia 28. Czerwca 1859)

[illegible]

Stosownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. [illegible]) [illegible] długu Stanu na [illegible] pożyczki [illegible] roku 1854.

Wydane będą tylko dwa gatunki [illegible] 100 zł. i 1000 zł. m. k. [illegible] Dziennik Praw Państwa, Część XXVI. Nr. [illegible] moneta srebrną [illegible]

[illegible]

Jeżeli [illegible] 100 zł. m. k. [illegible] w monecie srebrnej, [illegible] kasy, gdzie prowizye wypłacane bywały, [illegible]

Kwity prowizyi [illegible] wizyi [illegible] długu Stanu [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXI.

Wydany i rozesłany dnia 12. Lipca 1859.

113.

Erlaß des Ministers für Cultus und Unterricht vom 14. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXI. Stück, Nr. 113, ausgegeben am 2. Juli 1859),

wodurch, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 29. Mai 1859, eine neue Studien- und Prüfungs-Ordnung für das Magisterium und den Doctorgrad der Pharmacie an allen pharmaceutischen Lehranstalten des Kaiserstaates eingeführt wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 29. Mai 1859 die nachstehende Studien- und Prüfungs-Ordnung für das Magisterium und den Doctorgrad der Pharmacie für alle Universitäten des Kaiserstaates Allergnädigst zu genehmigen geruht.

I. Studien- und Prüfungs-Ordnung für das Magisterium der Pharmacie.

§. 1.

Wer an einer österreichischen Universität zum pharmaceutischen Studium zugelassen werden, und das Diplom als Magister der Pharmacie erlangen will, muß vorerst die Lehrgegenstände des Untergymnasiums sich eigen gemacht haben, sich hierüber mit einem von einem Gymnasium ausgestellten staatsgiltigen Zeugnisse über die mit Erfolg zurückgelegte vierte Grammatikalschule ausweisen, überdieß die Pharmacie nach der bestehenden Gremialordnung erlernt, und nach erhaltenem Lehrbriefe wenigstens durch zwei Jahre in einer öffentlichen Apotheke des Inlandes als Gehilfe gedient haben.

§. 2.

Der Studiencurs dauert durch zwei Jahre.

Die obligaten Lehrgegenstände sind:

Im ersten Jahre.

Elementarphysik und Mineralogie im Wintersemester, Zoologie und Botanik im Sommercurse, ferner allgemeine anorganische und organische Chemie in beiden Semestern; alle diese Gegenstände wochentlich durch je fünf Stunden, die Botanik jedoch, bei kürzerer Dauer des Sommersemesters, durch fünf bis acht Stunden.

Im zweiten Jahre.

Pharmaceutische Chemie und Pharmakognosie im Winter; erstere durch fünf, letztere durch drei Stunden wochentlich; dann während der beiden Semester praktische Uebungen im chemischen Laboratorium wochentlich wenigstens durch zehn Stunden.

113.

Rozrządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 14. Czerwca 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXI, Nr. 113, wydana dnia 2. Lipca 1859),

którém, w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 29. Maja 1859 r. zaprowadza się nowy porządek studyjów i examinu na magisteryjum i stopień doktora farmaceutyki po wszystkich farmaceutycznych zakładach naukowych Cesarstwa.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 29. Maja 1859 r. raczył Jego C. K. Apostolska Mość Najłaskawiéj zatwierdzić następujący porządek studyjów i examinu na magisteryjum i stopień doktora farmaceutyki dla wszystkich uniwersytetów Cesarstwa.

I. Porządek studyjów i examinu na magisteryjum farmaceutyki.

§. 1.

Kto do studyjów farmaceutycznych przypuszczonym być chce na Uniwersytecie Austryjackim i pozyskać dyplom jako Magister farmaceutyki, musi najprzód przedmioty naukowe niższego gimnazyjum odbyć i wykazać się świadectwem rządowém, przez gimnazyjum wystawioném względem ukończonéj z dobrym skutkiem czwartéj klasy gimnazyjalnéj, nadto że terminował przy farmaceutyce wedle istniejącego porządku gremialnego, a po otrzymaném świadectwie odbytego terminu, przynajmniéj przez dwa lata jako subjekt służył w publicznéj aptece kraju tutejszego.

§. 2.

Kurs studyjów trwa dwa lata.

Obowiązkowe przedmioty naukowe są następujące:

W piérwszym roku.

Fizyka elementarna i mineralogija w półroczu zimowém, zoologija i botanika w półroczu letniém, tudzież w obu półroczach powszechna chemija nieorganiczna i organiczna; wszystkie przedmioty te w tygodniu przez pięć godzin botanika zaś, przy krótszém trwaniu półrocza letniego przez pięć do ośmiu godzin.

W drugim roku.

Chemija farmaceutyczna i farmakognozyja w zimie; piérwsza przez pięć, druga przez trzy godziny w tygodniu; tudzież w ciągu obu półroczy praktyczne ćwiczenia w laboratoryjum chemicznem w tygodniu *przynajmniéj* przez dziesięć godzin.

§. 3.

Zur Erlangung des Diploms haben die Candidaten bloß strenge Prüfungen zu bestehen, deren drei sind, nämlich zwei theoretische und eine praktische.

Gegenstände der ersten theoretischen strengen Prüfung sind:

a) Elementarphysik,

b) Zoologie,

c) Botanik, und

d) Mineralogie;

bei der zweiten, nämlich bei der praktischen strengen Prüfung:

a) die Bereitung zweier pharmaceutischen Präparate, und

b) die Vornahme einer chemischen Analyse;

endlich bei der dritten:

a) Pharmakognosie,

b) allgemeine anorganische und organische Chemie, dann

c) pharmaceutische Chemie, und

d) Apotheker-Medicinalverordnungen.

§. 4.

Die erste strenge Prüfung wird an der philosophischen, die zweite und dritte werden an der medicinischen Facultät, und wenn sich an der Universität keine medicinische Facultät befindet, von einer hiezu unter dem Vorsitze des Directors der chirurgischen Lehranstalt eigens zusammengesetzten Prüfungscommission abgelegt.

§. 5.

Die Anmeldung zur ersten strengen Prüfung geschieht daher bei dem Vorstande des philosophischen, zu den zwei andern Prüfungen bei jenem des medicinischen Lehrkörpers (Decan oder Studiendirector) oder bei dem Director der chirurgischen Lehranstalt.

§. 6.

Für die erste und dritte strenge Prüfung ist eine Dauer von anderthalb Stunden festgesetzt, welche der Vorsitzende angemessen unter die Prüfer in der Art zu vertheilen hat, daß jedem Prüfungsgegenstande ungefähr gleiche Zeit zum Prüfen zugemessen werde. Eine Abkürzung dieser Prüfungszeit kann über gemeinschaftlichen Beschluß aller Prüfer nur dann stattfinden, wenn sich früher schon das Unzureichende der Kenntnisse der Candidaten, daher die Nothwendigkeit seiner Reprobation in entschiedener Weise herausgestellt haben sollte. Die Dauer der zweiten, nämlich der praktischen strengen Prüfung, hängt von der Beschaffenheit der Präparate ab, welche der Examinand zu bereiten hat.

§. 7.

Bei der ersten strengen Prüfung muß die Botanik so viel wie möglich an frischen, sonst an getrockneten Pflanzen, die Mineralogie aber am Objecte geprüft werden.

§. 3.

Dla pozyskania dyplomu, kandydaci tylko ścisłe examina złożyć mają, których jest trzy, to jest dwa teoretyczne i jeden praktyczny.

Przedmiotami piérwszego teoretycznego ścisłego examinu są:

a) fizyka elementarna,

b) zoologija,

c) botanika, i

d) mineralogija;

przy drugim, to jest przy praktycznym ścisłym examinie:

a) sporządzenie dwóch farmaceutycznych preparatów, tudzież

b) przedsięwzięcie rozkładu chemicznego;

nareszcie przy trzecim:

a) farmakognozyja,

b) powszechna chemija nieorganiczna i organiczna, tudzież

c) chemija farmaceutyczna i

d) rozporządzenia medycynalne apteczne.

§. 4.

Piérwszy ścisły examin odbędzie się w wydziale filozoficznym, drugi i trzeci w wydziale medycznym, a jeżeli na wszechnicy nie znajduje się wydział medyczny, przed komisyją examinacyjną właśnie ku temu złożoną pod przewodnictwem dyrektora chirurgicznego zakładu naukowego.

§. 5.

Meldunek do piérwszego ścisłego examinu nastąpi przeto u przełożonego przy filozoficzném, do dwóch innych examinów u przełożonego przy medyczném ciele naukowém (dziekana lub dyrektora nauk) albo téż dyrektora chirurgicznego zakładu naukowego.

§. 6.

Dla piérwszego i trzeciego ścisłego examinu ustanawia się przeciąg półtoréj godziny, który prezydujący stósownie między examinujących w ten sposób rozdzielić winien, ażeby na każdy przedmiot examinacyjny niemal równy czas do examinowania przypadał. Skrócenie czasu examinu może za spólną uchwałą wszystkich examinatorów wtedy tylko być przedsięwziętém, gdyby piérwéj już niedostateczność wiadomości kandydata, przetoż konieczność jego reprobacyi w sposób stanowczy się wykazała. Trwanie drugiego, mianowicie praktycznego ścisłego examinu, zawisło od właściwości preparatów, które examinand sporządzić ma.

§. 7.

Przy piérwszym ścisłym examinie botanika o ile możności examinowaną być ma na świéżych, zresztą na suszonych roślinach, mineralogija zaś na przedmiocie.

§. 8.

Die praktische strenge Prüfung findet im chemischen Laboratorium unter Aufsicht des Professors der Chemie, und unter zeitweiliger Nachsichtspflege von Seite der übrigen Mitglieder der Prüfungscommission (§. 15), dann in Gegenwart jener Schüler, welche dem Prüfungsacte beiwohnen wollen, Statt.

Die dabei vorzunehmende chemische Analyse ist eine qualitative, und rücksichtlich des einen oder des andern, im zu analisirenden Körper enthaltenen Bestandtheiles, nach Anordnung des Vorsitzenden auch eine quantitative. Den Vorgang bei den betreffenden chemischen Operationen und das Resultat derselben hat der Candidat in Form einer schriftlichen Abhandlung zusammenzufassen und der Prüfungscommission (§. 15) vorzulegen.

§. 9.

Bei der dritten strengen Prüfung wird die Pharmakognosie an einer Waarensammlung geprüft. Der Candidat hat die einzelnen Droguen zu nennen, die Kennzeichen ihrer Güte, die gewöhnlichen Verwechslungen, Verunreinigungen und Verfälschungen derselben mit andern Körpern, und wie diese entdeckt werden, anzugeben.

§. 10.

Die erste strenge Prüfung kann schon am Schlusse des ersten Jahrganges abgelegt werden.

Bei der Anmeldung zu derselben muß der Candidat sich

a) über den Besitz aller im §. 1 bezeichneten Erfordernisse zur Aufnahme in das pharmaceutische Studium, und
b) über die Frequentation der Collegien des ersten pharmaceutischen Jahrganges ausweisen.

§. 11.

Die zweite praktische strenge Prüfung kann im letzten Monate des zweiten pharmaceutischen Jahrganges bestanden werden.

Bei der Anmeldung zu derselben ist der Beweis zu führen:

a) über die mit gutem Erfolge abgelegte erste strenge Prüfung,
b) über den Besuch der Collegien, dann
c) über die fleißige Betheiligung an den praktischen Uebungen im chemischen Laboratorium vom Beginne des ersten Semesters des zweiten Jahres bis zum Zeitpuncte der Ablegung der zweiten praktischen strengen Prüfung. Hierauf werden ihm vom Vorsitzenden, nach Einvernehmung des für die Pharmaceuten bestellten Professors der Chemie, die pharmaceutischen und analytischen Operationen angedeutet, die er auszuführen hat.

§. 12.

Die dritte strenge Prüfung kann gleich nach dem Schlusse des zweiten Studienjahres abgelegt werden.

§. 8.

Praktyczny ścisły examin odbędzie się w chemicznèm laboratoryjum pod dozorem professora chemii, i z czasowém doglądaniem ze strony innych członków komisyi examinacyjnéj (§. 15), tudzież w obecności tych uczniów, którzy znajdować się chcą przy akcie examinacyjnym.

Rozkład chemiczny mający być przedsiębranym, odnosić się będzie do jakości, a względem téj lub onéj części składowéj, zawartéj w przedmiocie rozkładu, wedle zarządzenia prezydującego także i do ilości. Sposób postępowania przy dotyczących chemicznych operacyjach i rezultat onychże kandydat w formie piśmiennéj rozprawy zestawić ma i przedłożyć komisyi examinacyjnéj (§. 15).

§. 9

Przy trzecim examinie ścisłym farmakognozyja examinowaną będzie na zbiorze artykułów lekarskich. Kandydat wymienić ma pojedyncze artykuły lekarskie, oznaczyć znamiona ich przedniości, niemniéj z jakiemi innemi artykułami bywają zwykle przemieniane, zanieczyszczane lub sfałszowane, i jak te odkrytemi być mogą.

§. 10.

Piérwszy ścisły examin złożonym być może już z końcem piérwszego roku.

Przy zgłoszeniu się do tegoż kandydat wykazać musi:

a) iż posiada wszystkie w §. 1 wskazane wymogi do przyjęcia do studyjum farmaceutycznego, tudzież

b) frekwentacyję kolegiów piérwszego roku farmaceutycznego.

§. 11.

Drugi praktyczny ścisły examin odbytym być może w ostatnim miesiącu drugiego roku farmaceutycznego.

Przy zgłoszeniu się do tego wykazać należy:

a) piérwszy examin ścisły, z dobrym skutkiem odbyty,

b) uczęszczanie na kolegia, tudzież

c) pilny udział w praktycznych ćwiczeniach się w chemicznèm laboratoryjum od początku piérwszego półrocza roku drugiego aż do chwili złożenia drugiego praktycznego examinu ścisłego. Poczém z zasięgnieniem professora chemii dla farmaceutów ustanowionego, wskazane mu będą przez prezydującego operacyje farmaceutyczne i analityczne, jakie wykonać ma.

§. 12.

Trzeci ścisły examin może zaraz z ukończeniem drugiego roku szkolnego być złożonym.

Bei der Anmeldung muß das Zeugniß

a) über die gut bestandene praktische strenge Prüfung, dann

b) über die Frequentation aller Collegien des zweiten pharmaceutischen Jahrganges, sowie

c) über die eifrig vorgenommenen praktischen Uebungen im chemischen Laboratorium beigebracht werden.

Die vom Candidaten verfertigten pharmaceutischen Präparate, sowie die hierüber und über die chemische Analyse verfaßte schriftliche Abhandlung haben bei der dritten strengen Prüfung vorzuliegen.

§. 13.

Alle drei strengen Prüfungen müssen an einer und derselben Lehranstalt abgelegt werden.

§. 14.

Die Prüfungscommission besteht bei der ersten strengen Prüfung aus dem Vorstande des philosophischen Lehrkörpers, wenn er zugleich Professor eines der Prüfungsfächer ist, sonst aus dem Dienstältesten unter den Professoren dieser Fächer, als Delegaten des Vorstandes dieses Lehrkörpers; dann aus den für Physik, Botanik, Zoologie und Mineralogie bestellten ordentlichen Professoren, die bei einer mehrfachen Vertretung einer und derselben Lehrkanzel mit einander zu alterniren haben.

§. 15.

Die Prüfungscommission bei der zweiten praktischen strengen Prüfung hat zu bestehen:

a) an vollständigen Universitäten, an welchen sich eine medicinische Facultät befindet, aus dem Vorstande des medicinischen Lehrkörpers als Vorsitzendem, ferner aus dem für Pharmaceuten bestellten Professor der Chemie und einem eigens hiefür ernannten Apotheker; dagegen

b) an Universitäten, an welchen keine medicinische Facultät, sondern bloß eine chirurgische Lehranstalt sich befindet, aus dem Studiendirector der letzteren, als Vorsitzenden, dann aus den eben genannten zwei Prüfungscommissären.

In Prag und Wien hat jedoch statt des Gastprüfers auch fernerhin, wie bisher, der Doctorendecan bei dieser Prüfung zu interveniren.

§. 16.

Bei der dritten strengen Prüfung hat nebst den im §. 15 a) und b) bezeichneten Vorsitzenden, der Professor der Chemie für Apotheker, und jener Professor, dem die Abhaltung der Lehrvorträge über Pharmakognosie obliegt, dann ein eigens hiefür bestimmter Apotheker als Prüfer zugegen zu sein.

Przy zgłoszeniu się do tego przedłożoném być musi świadectwo z

a) praktycznego examinu ścisłego z dobrym skutkiem odbytego, tudzież

b) frekwentacyi wszystkich kollegiów drugiego roku farmaceutycznego,

c) przedsiębranych z gorliwością praktycznych ćwiczeń w laboratoryjum chemiczném.

Sporządzone przez kandydata preparata farmaceutyczne, równie téż ułożona w tymże przedmiocie, niemniéj w przedmiocie rozkładu chemicznego piśmienna rozprawa, mają przy trzecim ścisłym examinie być przedłożone.

§. 13.

Wszystkie trzy ścisłe examina odbyte być muszą w jednym a tym samym zakładzie naukowym.

§. 14.

Komisyja examinacyjna składa się przy piérwszym ścisłym examinie z przełożonego w filozoficzném ciele nauczycielskiém, jeżeli jest zarazem professorem jednego z przedmiotów examinacyjnych, zresztą z najstarszego w służbie między professorami tychże przedmiotów, jako delegata przełożonego, tudzież z zwyczajnych professorów dla fizyki, zoologii i mineralogii ustanowionych, którzy w razie wielokrotnego zastępstwa jednéj i téj saméj katedry między sobą przemieniać się będą.

§. 15.

Komisyja examinacyjna przy drugim praktycznym ścisłym examinie składać się będzie:

a) na Uniwersytetach zupełnych, w których się znajduje wydział medyczny, z przełożonego w medyczném ciele nauczycielskiém jako prezydującego, tudzież z professora chemii dla farmaceutów ustanowionego i z aptekarza właśnie ku temu zamianowanego; przeciwnie

b) na Uniwersytetach, w których nie ma wydziału medycznego, lecz tylko zakład chirurgiczny się znajduje, z dyrektora tegoż zakładu jako prezydującego, tudzież z dwóch właśnie wymienionych komisarzy examinacyjnych.

W Pradze i Wiédniu atoli zamiast gościa-examinatora także i nadal jak dotąd, dziekan doktorów przy tym examinie działać będzie.

§. 16.

Przy trzecim ścisłym examinie oprócz prezydujących, w §. 15 *a)* i *b)* oznaczonych, obecnym być ma jako examinator, professor chemii dla aptekarzy, i ten professor, który obowiązanym jest do wykładania farmakognozyi, tudzież aptekarz ku temu oznaczony.

In Prag und Wien ist nebstbei aber auch noch der Decan des medicinischen Doctorencollegiums als Prüfungscommissär zur dritten strengen Apothekerprüfung beizuziehen.

§. 17.

Prüft der Vorsitzende als Fachprofessor, so hat der im Dienstalter dem ersteren nächststehende Prüfungscommissär, bei der zweiten und dritten Prüfung allenfalls auch der sonstige Stellvertreter des medicinischen Studienvorstandes für die Prüfungsdauer den Vorsitz zu übernehmen. Ist der Vorsitzende kein Fachprofessor der zu prüfenden Gegenstände, so bleibt es demselben in Prag und Wien, selbst bei der dritten Prüfung überlassen, ob und in wieferne er sich am Prüfen betheiligen will. An den anderen Lehranstalten aber hat er, sowie in Prag und Wien der medicinische Doctordecan, bei der dritten Prüfung aus den Apotheker-Medicinalverordnungen zu prüfen. Die Fachprofessoren haben aber bloß aus ihren Nominalfächern die Prüfung vorzunehmen.

§. 18.

Die Calcüls bei diesen drei strengen Prüfungen sind: „befähigt", „mit Auszeichnung befähigt", „nicht befähigt".

Von allen Mitgliedern der Prüfungscommission wird nach vorläufig gepflogener Berathung schriftlich darüber abgestimmt, ob der Candidat nach dem Ergebnisse der Prüfung in allen Fächern, oder in einigen und welchen seine Kenntnisse in der Art an den Tag gelegt habe, daß er als befähigt, oder wohl gar als ausgezeichnet befähig angesehen werden, somit seine Approbation anstandslos erfolgen kann, oder aber diese bezüglich aller Fächer, oder bloß einiger und welcher verweigert werden muß.

Bei Meinungsverschiedenheiten zwischen dem Fachprofessor und den übrigen Prüfungscommissären hinsichtlich der Approbation des Candidaten hat bei der Formulirung des Endbeschlusses die Stimme des ersteren als maßgebend zu gelten, bei gleichen Stimmen die strengere Meinung den Ausschlag zu geben.

§. 19.

Hat ein Candidat bei einer oder der anderen theoretischen Prüfung aus einem Gegenstande nicht Genüge geleistet, so hat er die Prüfung aus demselben nach einem von der Prüfungscommission zu bestimmenden Zeitraume, aber nie vor Ablauf von drei Monaten zu wiederholen.

Leistete er dagegen aus zwei oder mehreren Gegenständen nicht Genüge, so hat er die ganze strenge Prüfung, jedoch nicht vor Ablauf von sechs Monaten zu wiederholen.

Entsprach der Candidat bei der praktischen strengen Prüfung nicht, so ist derselbe nach dem Ermessen der Prüfungscommission zu verpflichten, diese Prüfung zum Theile

W Pradze i w Wiédniu zaś oprócz tego jeszcze i dziekan medycznego kolegium doktorów jako komisarz examinacyjny przybranym być ma do trzeciego ścisłego examinu na aptekarza.

§. 17.

Jeżeli prezydujący examinuje jako professor pewnego zawodu, wówczas przewodnictwo na ciąg trwania examinu objąć ma komisarz examinacyjny wedle lat służby piérwszemu najbliższy, przy drugim i trzecim examinie nawet i inny zastępca medycznego przełożonego. Jeżeli prezydujący nie jest professorem pewnego zawodu przedmiotów examinowanemi być mających, wówczas tenże w Pradze i Wiédniu nawet i przy trzecim examinie pozostawioném sobie mieć będzie, czy i jak dalece w examinowaniu udział brać chce. W innych zakładach naukowych zaś tenże, równie jak w Pradze i Wiédniu medyczny dziekan doktorów, examinować będzie przy trzecim examinie z rozporządzeń medycynalnych aptekarskich. Professorowie pewnych zawodów zaś tylko z takowych a to każdy z własnego examinować będzie.

§. 18.

Przy tych trzech ścisłych examinach używać się będzie kałkułów: „uzdolniony", „celująco uzdolniony", „nieuzdolniony".

Wszyscy członkowie komisyi examinacyjnéj po uprzedniéj obradzie na piśmie głos swój dadzą, czy kandydat wedle rezultatu examinu we wszystkich przedmiotach, lub w niektórych a to których wiadomości swe w ten sposób objawił, iż za zdolnego lub nawet za celująco zdolnego uważanym być, a więc jego aprobacyja niewątpliwie nastąpić może, lub téż takowa względem wszystkich przedmiotów, albo tylko względem niektórych a to względem których odmówioną być musi.

Przy różności głosów między professorem zawodu a innymi komisarzami examinacyjnymi względem aprobacyi kandydata w uchwale stanowczéj, rozstrzygać będzie głos piérwszego, przy równych głosach zdanie ostrzejsze

§. 19.

Jeżeli kandydat nieodpowiedział należycie w jednym lub drugim examinie z przedmiotu jakiego, powtórzyć winien examin z takowego po niejakim czasie, wyznaczonym przez komisyję examinacyjną, atoli nigdy przed upływem miesięcy trzech.

Jeżeli zaś nie odpowiedział oczekiwaniom z dwóch lub więcéj przedmiotów, wówczas powtórzyć ma cały examin ścisły, atoli nie przed upływem miesięcy sześciu.

Jeżeli kandydat nie popisał się przy praktycznym ścisłym examinie, wówczas wedle zdania komisyi examinacyjnéj zobowiązanym być winien do powtórzenia

durch Anfertigung des einen oder des anderen pharmaceutischen Präparates, oder durch neuerliche Ausführung einer chemischen Analyse nach dreimonatlicher Verwendung im chemischen Laboratorium, oder die ganze praktische strenge Prüfung nach einer sechsmonatlichen Verwendung in diesem Laboratorium zu wiederholen.

§. 20.

Die Wiederholung einer strengen Prüfung darf nur Einmal stattfinden, wenn der Candidat aus zwei oder mehreren Gegenständen nicht Genüge leistete. Dagegen ist eine zweimalige Prüfungswiederholung dann gestattlich, wenn der Candidat bei einer der theoretischen Prüfungen bloß aus Einem Gegenstande nicht entsprochen haben sollte.

Im ersteren Falle hat die Wiederholungsprüfung in Gegenwart der für die betreffende Erstprüfung bestimmten Commissionsglieder, im zweiten dagegen in Anwesenheit des Fachexaminators und des betreffenden Vorsitzenden stattzufinden.

§. 21.

Wurde der Candidat bei allen drei strengen Prüfungen als befähigt erkannt, so wird er beeidet und erhält das Diplom als Magister der Pharmacie.

§. 22.

Die Beeidigung geschieht nach der, mit dem Ministerialerlasse vom 27. December 1855, Z. 19631, vorgezeichneten Eidesformel an Universitäten mit einer medicinischen Facultät von dem Vorstande des medicinischen Studiums in Gegenwart des Facultätsnotars oder des seine Stelle vertretenden Universitätskanzlei-Beamten; an Lehranstalten, bei welchen sich keine medicinische Facultät befindet, wird dagegen die Beeidigung von den beiden, bei den strengen Prüfungen der Apotheker, Vorsitzenden; in Prag und Wien endlich von dem medicinischen Doctorendecane vorgenommen.

§. 23.

Das Diplom wird an vollständigen, mit einer medicinischen Facultät versehenen Universitäten, sowie an den pharmaceutischen Lehranstalten, wo keine derlei Facultät besteht, von den eben erwähnten zwei Vorsitzenden, und im ersteren Falle noch von dem bemerkten Notare oder dessen Stellvertreter, in Prag und Wien überdieß von dem medicinischen Doctorendecane unterfertiget.

§. 24.

Ueber die strengen Prüfungen der Pharmaceuten wird von den hiebei Vorsitzenden ein Protokoll geführt, in welchem

a) der Vor- und Zuname,
b) das Alter,
c) die Religion des zu Prüfenden,
d) die Lehranstalt, an der er seine Studien zurückgelegt,
e) der Calcül, den er bei jeder strengen Prüfung erhalten hat; endlich in dem Protokolle über die letzte strenge Prüfung von dem Vorsitzenden

examinu w części przez sporządzenie tego lub onego preparatu farmaceutycznego, albo przez powtórne wykonanie chemicznego rozkładu po trzechmiesięcznéj aplikacyi w chemiczném laboratoryjum, albo téż do powtórzenia całego ścisłego examinu po sześciomiesięcznéj aplikacyi w témże laboratoryjum.

§. 20.

Powtórzenie ścisłego examinu raz tylko miejsce mieć może, jeżeli kandydat z dwóch lub więcéj przedmiotów zadosyć nie uczynił. Przeciwnie dwukrotne powtórzenie examinu wtedy tylko dozwolone jest, gdyby kandydat przy jednym z teoretycznych examinów tylko z jednego przedmiotu nie odpowiedział.

W piérwszym przypadku nastąpić ma powtórny examin w obecności członków komisyjnych wyznaczonych dla dotyczącego piérwszego examinu, w drugim zaś w obecności examinatora zawodu i dotyczącego prezydującego.

§. 21.

Jeżeli kandydat przy wszystkich trzech examinach za zdolnego uznanym został, wówczas przysięga od niego będzie odebraną, poczém wyda się mu dyplom na Magistra farmaceutyki

§. 22.

Zaprzysiężenie odbywa się wedle roty przysięgi, przepisanéj Rozrządzeniem Ministeryjalném z dnia 27. Grudnia 1855 r. L. 19631, w Uniwersytetach z medycznym wydziałem przez przełożonego nauk medycznych w obecności notaryjusza wydziału lub urzędnika kancelaryi uniwersyteckiéj, miejsce onegoż zastępującego; w zakładach naukowych zaś, przy których nie znajduje się wydział medyczny, przez obu prezydujących przy ścisłych examinach aptekarzy; w Pradze i Wiédniu nakoniec przez medycznego dziekana doktorów.

§. 23.

Dyplom podpisanym będzie w Uniwersytetach zupełnych, z medycznym wydziałem istniejących, tudzież w zakładach farmaceutycznych bez wydziału takowego, przez właśnie wspomnionych dwóch prezydujących, a w piérwszym przypadku nadto jeszcze przez rzeczonego notaryjusza lub jego zastępcę; w Pradze i Wiédniu oraz przez medycznego dziekana doktorów.

§. 24.

Względem ścisłych examinów farmaceutów prowadzony będzie protokół przez prezydujących, w którym wyrazić należy

a) imię i nazwisko,
b) wiek,
c) religiję examinowanego,
d) zakład naukowy, w którym studyja ukończył,
e) kalkuł, jaki przy każdym ścisłym examinie otrzymał; nakoniec w protokóle względem ostatniego ścisłego examinu wyrazi prezydujący

f) auch der Tag, an welchem das Diplom ausgefertiget, und der Tag, an welchem der Eid abgenommen wurde, aufzuzeichnen sind.

§. 25.

Für die strenge Prüfungen, dann für die Beeidigung und Ausfertigung des Diploms, ist, wie bisher, eine Taxe im Gesammtbetrage von 84 fl. 30 kr., und zwar in österreichischer Währung zu entrichten.

An vollständigen Universitäten mit einer medicinischen Facultät entfallen hievon für die Casse dieser Facultät 3 fl., für die Eidesablegung auf den medicinischen Studienvorstand 4 fl., auf den Notar oder dessen Stellvertreter 4 fl. 30 kr., für das Diplom 8 fl. 30 kr.

In Prag und Wien fällt dagegen die Eidesabnahmstaxe von 4 fl. dem medicinischen Doctorendecane zu. In den Rest von 64 fl. 70 kr. theilen sich die sämmtlichen Vorsitzenden und Prüfungscommissäre zu gleichen Theilen, mit Ausnahme jener Commissionsglieder, welche bei den strengen Apothekerprüfungen in doppelter oder gar in mehrfacher Eigenschaft eintreten, somit auch die doppelte oder die dreifache, auf jeden einzelnen Prüfungscommissär entfallende Taxe zu erhalten haben

§. 26.

An den Universitäten, an welchen keine medicinischen Facultäten bestehen, wird die für die Facultätscasse bestimmte Taxe von 3 fl. zur Bildung eines Universitätskanzlei-Fondes verwendet.

Die Beeidigungstaxe hat dagegen der Studiendirector der chirurgischen Lehranstalt, jene von 4 fl. der bei der ersten strengen Apothekerprüfung Vorsitzende zu beziehen.

Für die Diplomsausfertigung hat an den bei derlei Hochschulen bestehenden pharmaceutischen Lehranstalten der ebengenannte Director zu sorgen, und den nach Herstellung des Diploms von der Taxe pr. 8 fl. 30 kr. verbleibenden Ueberschuß zur Bildung eines Kanzleifondes der chirurgischen Lehranstalt verrechnen zu lassen.

§. 27.

Bei Wiederholungen der ganzen Prüfung wird der für dieselbe entfallende Taxbetrag unverkürzt neuerlich zu erlegen sein. Dagegen ist bei der Wiederholung der Prüfung bloß aus einem Gegenstande nur die auf den Vorsitzenden und den Fachexaminator entfallende Taxe zu entrichten.

§. 28.

In soferne die Bestimmungen der vorstehenden Paragraphe mit der dermaligen Organisirung der akademischen Behörden der Universitäten im Zusammenhange stehen, werden sie im Falle einer Veränderung derselben durch die noch bevorstehende Organisirung mit dieser in Einklang zu bringen sein

f) także i dzień, w którym dyplom został wydanym, oraz i dzień, w którym przysięga odebraną została.

§. 25.

Za ściste examina, tudzież za odebranie przysięgi i wydanie dyplomu, opłaconą będzie jak dotąd, taxa w całości 84 złt. 30 kr., a to w walucie Austryjackiéj.

W Uniwersytetach zupełnych z wydziałem medycznym przypada ztąd na kasę wydziału tego 3 złt., za złożenie przysięgi na przełożonego studyjów medycznych 4 złt., na notaryjusza lub zastępcę jego 4 złt. 30 kr.; za dyplom 8 złt. 30 kr.

W Pradze i Wiédniu przypada taxa od przysięgi o 4 złt. medycznemu dziekanowi doktorów. W kwotę pozostałą 64 złt. 70 kr., dzielą się wszyscy prezydujący i komisarzowie examinacyjni w równych częściach, z wyjątkiem tych członków komisyi, którzy przy ścisłych examinach aptekarskich działają w podwójnéj lub kilkakrotnéj własności, a przeto téż podwójną lub potrójną, na każdego pojedynczego komisarza examinacyjnego przypadającą taxę otrzymać mają.

§. 26.

W uniwersytetach, przy których nie istnieją wydziały medyczne, użytą będzie taksa dla kasy wydziału na 3 złt. przeznaczona na utworzenie funduszu kancelaryi uniwersyteckiéj.

Taksę przysięgi zaś pobierać będzie dyrektor studyów zakładu chirurgicznego, onę o 4 złt. prezydujący przy piérwszym ścisłym examinie aptekarskim.

O wygotowanie dyplomu staranie mieć będzie właśnie rzeczony dyrektor w zakładach farmaceutycznych przy takowych wszechnicach się znajdujących, który resztę pozostałą od taxy pr. 8 złt. 30 kr. po wygotowaniu dyplomu przeznaczy na utworzenie funduszu kancelaryjnego zakładu chirurgicznego.

§. 27.

Przy powtórzeniu całego examinu taxa przypadająca bez uszczerbku na nowo złożoną być winna. Przeciwnie zaś przy powtórzeniu examinu tylko z jednego przedmiotu spłaconą być ma tylko taxa, na prezydującego i na examinatora zawodu przypadająca.

§. 28.

O ile postanowienia powyższych paragrafów w związku stoją z dotychczasową organizacyą władz akademicznych w uniwersytetach, będą takowe w razie ich zmiany przez organizacyę nastąpić mającą w zgodność z tą wprowadzone.

II. Studien- und Prüfungs-Ordnung für den Doctorsgrad der Pharmacie.

§. 29.

Individuen, welche den Doctorsgrad zu erlangen wünschen, haben den Beweis herzustellen, daß sie die früher bestandenen sechs Gymnasialschulen und philosophischen Studien als ordentliche Schüler an einer öffentlichen Lehranstalt nach den bestandenen Vorschriften mit Erfolg (Eminenz oder erste Classe) zurückgelegt, oder aber die nun vorgeschriebene Maturitätsprüfung mit gutem Erfolge bestanden haben, alle sonst für Pharmaceuten bezüglich der Lehr- und Servirzeit vorgeschriebenen Erfordernisse besitzen, durch zwei Jahre die für das Magisterium vorgezeichneten Lehrgegenstände gehört, und in einem dritten Jahre die Collegien über allgemeine anorganische und organische, dann über analytische und pharmaceutische Chemie bei dem für die Pharmaceuten bestimmten Professor wiederholt besucht, und sich auch an den praktischen Uebungen fleißig betheiliget haben.

§. 30.

Die strengen Prüfungen haben diese Bewerber nach den im Abschnitte I. festgesetzten neuen Normen zurückzulegen, sich hierüber und über die erlangte Note „Ausgezeichnet“ in allen drei Prüfungen auszuweisen, öffentlich zwei durch das Los zu bestimmende chemische Operationen vorzunehmen, darüber zugleich einen mündlichen Vortrag zu halten, während dieser Prüfung eine Dissertation über irgend einen chemischen oder verwandten Gegenstand vertheilen zu lassen, und da, wo es bisher üblich war, einige Streitsätze zu vertheidigen. Die vorzunehmenden chemischen Processe hat übrigens der Candidat in Gegenwart des sämmtlichen Prüfungspersonales zu beginnen; in der Folge aber unter Aufsicht des Professors und Beiwohnung jener Individuen, welche es wünschen, zu vollenden.

§. 31.

Als Prüfungscommissäre haben dieser öffentlichen Prüfung alle bei den drei strengen Prüfungen der Apotheker intervenirenden Fachprofessoren, mit Ausnahme jenes der Pharmakognosie und des Gastprüfers beizuwohnen, und jeder erhält hiefür eine Taxe von 9 fl. österreichische Währung. Hinsichtlich der Promotion, der Beeidigung und der Diplomsausfertigung, dann der hiefür zu entrichtenden Gebühren, ist sich nach den dießfalls für die medicinische Facultät geltenden Normen zu benehmen.

III. Uebergangsbestimmungen.

§. 32.

Der Studienplan, §. 2, hat bei allen, im Studienjahre 1859-60 auf was immer für einer österreichischen Universität sich für den ersten Jahrgang der Pharmacie inscribirenden Hörern in volle Wirksamkeit zu treten; dagegen haben alle übrigen Pharmaceuten, welche bereits diesen Jahrgang vor dem erwähnten Studienjahre zurückgelegt ha-

II. Porządek studyów i examinów na stopień doktora farmaceutyki.

§. 29.

Indywidua, chcące dostąpić doktoratu, udowodnić mają, iż istniejące dawniéj sześć klas gimnazyalnych i studya filozoficzne jako zwyczajni uczniowie zakładu publicznego wedle dawniejszych przepisów z dobrym skutkiem odbyły (z eminencyą lub piérwszą klasą), albo też że złożyły obecnie przepisany examin dojrzałości z skutkiem należytym, zresztą iż posiadają wszystkie dla farmaceutów przepisane wymogi tak co do czasu terminowania jak służbowania, że przez dwa lata słuchały przedmiotów naukowych dla magisteryum przepisanych, a w trzecim roku powtórnie uczęszczały na kolegia z chemii powszechnéj nieorganicznéj i organicznéj, tudzież z chemii analitycznéj i farmaceutycznéj u profesora dla farmaceutów przeznaczonego, niemniéj iż w praktycznych ćwiczeniach pilnie udział miały.

§. 30.

Ci kandydaci złożyć mają ściśle examina wedle nowych norm w rozdziale I ustanowionych, wykazać się tak względem tego jak względem noty otrzymanéj z skutkiem „celującym“ przy wszystkich trzech examinach, publicznie wykonać dwie operacye chemiczne przez los oznaczone, względem tych zarazem mieć wykład ustny, podczas examinu rozdzielić dyssertacyę względem jakiegokolwiek przedmiotu chemicznego lub innego spowinowaconego, i tam, gdzie to dotąd zwyczajném było, niektóre themata sporne pod obronę poddać Operacye chemiczne, mające być przedsiębrane, kandydat zresztą rozpocząć ma w obecności całego personalu examinacyjnego; późniéj zaś wykonać takowe pod dozorem profesora i z przybraniem indywiduów, które sobie tego życzą.

§. 31.

Jako komisarze examinacyjni obecnymi być mają przy tym publicznym examinie wszyscy profesorowie zawodów, którzy przy trzech ścisłych examinach aptekarzy działają, wyjąwszy onego farmakognozyi i gościa examinatora, z których każdy otrzymać ma taxę 9 złt. waluty austryackiéj. Co się tyczy promocyi, zaprzysiężenia i wydania dyplomu, tudzież należytości za to opłaconemi być mających, zachować należy normy, w téj mierze dla wydziału medycznego obowiązujące.

III. Postanowienia przechodnie.

§. 32.

Plan naukowy §. 2 wejdzie zupełnie w życie co do wszystkich słuchaczy, w roku szkolnym 1859 - 60 w jakimbądź uniwersytecie austryackim na piérwszy rok farmaceutyki zapisanych; przeciwnie zaś wszyscy inni farmaceuci, którzy już ten rok przed rzeczonym rokiem szkolnym odbyli, ukończyć winni studya swe

ben, ihre Studien nach den bis jetzt für die italienischen, sowie für die übrigen Universitäten bestandenen gesetzlichen Bestimmungen zu vollenden.

§. 33.

Alle jene Candidaten des pharmaceutischen Studiums, sowie des gleichnamigen Doctorgrades, welche den vorgeschriebenen zwei-, beziehungsweise dreijährigen Studiencurs an den italienischen Universitäten im Studienjahre 1858-59 absolvirt haben, können die zur Erlangung des Magisteriums oder des Doctorgrades der Pharmacie vorgezeichneten Prüfungen noch nach den bis jetzt für Italien geltenden Anordnungen ablegen. Sie müssen jedoch die chemischen und pharmaceutischen Vorträge bei dem, für die Apotheker bestellten Professor der Chemie gehört, und sich auch den für jenes Jahr noch bestehenden Annualprüfungen unterzogen haben.

§. 34.

Nach Ablauf des Studienjahres 1858-59 haben dagegen die Vorschriften der vorstehenden Prüfungs-Ordnung hinsichtlich der zurückzulegenden drei-, beziehungsweise vier strengen Prüfungen nicht bloß für die im Studienjahre 1859-60 neu inscribirten Hörer der Pharmacie, sondern auch für alle jene Hörer, welche an den italienischen Universitäten im obgenannten Studienjahre ihre Studien vollenden werden, eben so zur Geltung zu kommen, wie dieß bei den anderen Universitäten bis nun der Fall war.

Graf **Thun** m. p.

114.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXI. Stück, Nr. 114, ausgegeben am 2. Juli 1859),

giltig für alle Kronländer, in denen das Mauthsystem eingeführt ist,

über die bedingte Mauthbefreiung der Diener, Kutscher oder Reitknechte der Generale.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchstem Handbillet vom 11. Juni 1859 zur Realisirung des Anspruches der Generale auf die Mauthbefreiung nach dem Patente vom Jahre 1821 (Politische Gesetzsammlung, 49. Band, Nr. 74, Seite 135 u. ff.), beziehungsweise nach dem kaiserlichen Patente vom 10. Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 133) allergnädigst anzuordnen geruht, daß in allen Fällen, wo die ersteren nicht selbst persönlich das Mauthamt passiren, ein schriftliches Certificat derselben für ihre Diener, Kutscher oder Reitknechte als Legitimation ihrer militärischen Eigenschaft zur Begründung der Mauthfreiheit für ihre Wägen und Pferde genüge.

Diese Allerhöchste Bestimmung hat auf den §. 4, lit. f) des ersten, und beziehungsweise auf den §. 18, Zahl 10, und den zweiten Absatz der Zahl 11 des zweiten Patentes Bezug, und hat selbstverständlich nur dann Anwendung, wenn nach diesen Patenten den Generalen selbst die Mauthfreiheit zukommt.

Dieselbe tritt sogleich in Wirksamkeit.

Freiherr von **Bruck** m. p.

wedle postanowień prawnych, dotychczas dla uniwersytetów włoskich równie jak innych uniwersytetów w mocy będących.

§. 33.

Wszyscy owi kandydaci tak studyum farmaceutycznego jak doktoratu, którzy ukończyli przepisany dwu-, względnie trzechroczny kurs naukowy na uniwersytetach austryackich w roku szkolnym 1858 - 59, mogą odbyć examina, do osiągnienia magisteryum lub stopnia doktoratu farmaceutycznego przepisane wedle rozporządzeń, dotąd jeszcze we Włoszech obowiązujących. Musieli atoli słuchać odczytów chemicznych i farmaceutycznych u profesora chemii dla aptekarzy ustanowionego, i poddać się examinom rocznym na ten rok jeszcze przypuszczonym.

§. 34.

Po upływie roku szkolnego 1858 - 59 zaś przepisy powyższego porządku względem trzech, odnośnie cztérech examinów ścisłych, złożonemi być mających, nie tylko co do uczniów farmaceutyki w roku szkolnym 1859 - 60 nowo inskrybowanych, lecz téż i co do wszystkich tych słuchaczy, którzy w wyż wspomnionym roku szkolnym we włoskich uniwersytetach studya swoje ukończą, niemniéj będą ważnemi, jak to dotąd było w innych uniwersytetach.

Hrabia **Thun** m. p.

114.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXI, Nr. 114, wydana dnia 2. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, w których myto zaprowadzoném jest,

o warunkowém od myta uwolnieniu sług, stangretów i masztalerzy jenerałów.

Najwyższym Reskryptem z dnia 11. Czerwca 1859 raczył Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość dla urzeczywistnienia prawa jenerałów do wolności myta wedle Patentu z roku 1821 (zbiór ustaw politycznych, tom 49, Nr. 74, stronica 135 i nast.), względnie wedle Cesarskiego Patentu z dnia 10. Lutego 1853 (Dziennik Praw Państwa Nr. 133) zarządzić Najłaskawiéj, iż we wszystkich przypadkach, gdzie jenerałowie nie sami osobiście przez rogatki przejeżdżają, dostatecznym jest piśmienny certyfikat onychże dla ich sług, stangretów i masztalerzy, służący za legitymacyę ich własności wojskowéj, do uzasadnienia wolności od myta dla ich wozów i koni.

Najwyższe Postanowienie to odnosi się do §. 4 lit. f) patentu piérwszego, a względnie do §. 18, Liczba 10, i do drugiego ustępu Liczby 11 patentu drugiego, i jak samo przez się rozumie się ma wtedy tylko zastósowanie, gdy wedle patentów rzeczonych jenerałom samym wolność myta przysłuża.

Rozrządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Baron **Bruck** m. p.

[illegible]

§. 22.

[illegible]

§. 23.

[illegible]

Hrabia Thun m. p.

114.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1859,

[illegible]

[illegible]

od myta. Dla tych wozów i koni.

[illegible]

Rozciąganie niniejszej wolności [illegible]

Baron Bruck m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXII.

Wydany i rozesłany dnia 14. Lipca 1859

115.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Juni 1859,

über den Beginn der Wirksamkeit der Notariatsordnung in Kroatien und Slawonien.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 115, ausgegeben am 4. Juli 1859.

116.

Erlaß des Finanzministeriums vom 1. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 116, ausgegeben am 4. Juli 1859).

giltig für alle Kronländer,

mit der Bestimmung des Courses der „Krone" und der „Halben Krone" bei den Staatscassen.

Auf Grund des Artikels 16 des Allerhöchsten Patentes vom 19. September 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 169*) wird gestattet, daß vom 1. Juli 1859 an, bis auf weitere Anordnung, zu allen Zahlungen an k. k. Cassen und Einhebungsämter die „Krone" in dem Werthe von 13 fl. 50 Nkr. und die „Halbe Krone" in dem Werthe von 6 fl. 75 Nkr. österreichischer Währung verwendet werden können.

Freiherr von **Bruck** m. p.

117.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 117, ausgegeben am 4. Juli 1859)

über die Beschränkung des Ausfuhrverbotes von Eisen nach Serbien, Bosnien und den Donaufürstenthümern auf Roheisen in Blöcken und Masseln.

Im Einvernehmen mit dem k. k. Armee-Ober-Commando wird das, mit Verordnung vom 11. Juni 1859, Reichs-Gesetz-Blatt XXIX. Stück, Nr. 107*), kundgemachte Verbot der Ausfuhr von Eisen nach Serbien, Bosnien und den Donaufürstenthümern auf Roheisen in Blöcken und Masseln beschränkt, wonach alles andere Eisen, darunter auch Stangen- oder Buscheneisen, frei ausgeführt werden darf.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 169, Seite 380.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 107, Seite 291.

115.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25 Czerwca 1859,

o rozpoczęciu działalności ustawy notaryalnéj w Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 115, wydaną dnia 4. Lipca 1859.

116.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 116, wydana dnia 4. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

oznaczające kurs „korony“ i „półkorony“ w kasach rządowych.

Na podstawie artykułu 16 Najwyższego Patentu z dnia 19. Września 1857 (Dziennik Praw Państwa Nr. 169*) dozwala się, ażeby począwszy od 1. Lipca 1859 aż do dalszego rozporządzenia, przy wszystkich zapłatach w c. k. kasach i urzędach poborowych, „korona“ w wartości 13 złt. 50 nkr. a „półkorona“ w wartości 6 złt. i 75 nkr. waluty austryackiéj użytą była.

Baron **Bruck** m. p.

117.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 117, wydana dnia 4. Lipca 1859),

o ograniczeniu zakazu wywozu żelaza do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich na żelazo surowe w blokach i bałwanach.

W porozumieniu z C. K. Nadkomendą Wójsk obwieszczony rozporządzeniem z dnia 11. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 107**) zakaz wywozu żelaza do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich ograniczony zostaje na żelazo surowe w blokach i bałwanach, zaczém wszelkie inne żelazo, przetoż także żelazo sztabowe i pręciowe, wolno wywożoném być może.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część XXXIII, Nr. 169, stronica 380.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 107, stronica 291.

115.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25. Czerwca 1859

o [illegible] w [illegible] i Słowenii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 115, wydany dnia 4. Lipca 1859.

116.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 116, wydana dnia 4. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

oznaczające kurs „Korony" i „półkorony" w kasach rządowych.

Na podstawie artykułu 18 Najwyższego Patentu z dnia 19. Września 1857 (Dziennik Praw Państwa Nr. 169*) dozwala się, ażeby począwszy od 1. Lipca 1859 aż do dalszego rozporządzenia przy wszystkich zapłatach w c. k. kasach i urzędach poborowych „korona" w wartości 13 zł. 50 nkr. a „półkorona" w wartości 6 zł. i 75 nkr. waluty austryackiej użytą była.

Baron **Bruck** m. p.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 117, wydana dnia 4. Lipca 1859),

o ograniczeniu zakazu wywozu żelaza do Serbii, Bośnii i Księstw Naddunajskich na żelazo surowe w blokach i bałwanach.

W porozumieniu z C. K. Naczelną Komendą Wójsk obwieszczony rozporządzeniem z dnia 11. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 107**) zakaz wywozu żelaza do Serbii, Bośnii i Księstw Naddunajskich ograniczony zostaje na żelazo surowe w blokach i bałwanach, zatem wszelkie inne żelazo, przeto także żelazo sztabowe i prętowe, wolno wywożonem być może.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział pierwszy, Część XXXIII. Nr. 169, stronica 330.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział pierwszy, Część XXIX, Nr. 107, stronica 291.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXIII.

Wydany i rozesłany dnia 16. Lipca 1859.

118.

Kaiserliche Verordnung vom 25. Juni 1859,

giltig für Ungarn, Kroatien und Slawonien und für die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate,

über die Austragung von privatrechtlichen Forderungen wegen die vormaligen Domesticalcassen der Comitate in den genannten Kronländern.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 118, ausgegeben am 9. Juli 1859.

119.

Verordnung des Armee-Ober-Commando und des Finanzministeriums vom 30. Juni 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Ausdehnung der, den Gränz-Hauscommunionen, zu Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 25. Februar 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 40), bei Theilungen zugestandenen Gebührenfreiheiten auch auf Eincommunirungen, Einheirathungen und Einconscribirungen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 119, ausgegeben am 9. Juli 1859.

120.

Verordnung der Ministerien der Justiz und Finanzen vom 2. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 120, ausgegeben am 9. Juli 1859).

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch das Verfahren bei Mittheilung der, wegen eines Verbotes, einer Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung von öffentlichen Obligationen und den Zinsen derselben erlassenen gerichtlichen Verordnungen an die öffentlichen Cassen und deren vorgesetzte Behörden geregelt wird.

Zur Herstellung eines gleichförmigen Verfahrens bei Mittheilung der gerichtlichen Verordnungen, wodurch ein Verbot, eine Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung von öffentlichen Obligationen oder von Zinsen derselben verfügt wird, an die öffentlichen Cassen und deren vorgesetzte Behörden, finden die Ministerien der Justiz und der Finanzen die dießfalls bereits für mehrere Kronländer, insbesondere in den Hofdecreten vom 22. November 1782, Nr. 102 der Justiz-Gesetzsammlung; 28. April 1785, Nr. 415 der Justiz-Gesetzsammlung; 25. Mai 1804, Nr. 669 der Justiz-Gesetzsammlung; 9. September 1831, Nr. 2528, der Justiz-Gesetzsammlung und 26. Juni 1838, Nr. 281 der Justiz-Gesetzsammlung bestehenden vereinzelten Anordnungen mit Beziehung auf die §§. 455, 1395 und 1396 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches in die nachfolgende Gesammtvorschrift zusammen zu fassen und zu vervollständigen, und zugleich zu bestimmen, daß dieselbe vom Tage der Kundmachung in allen Kronländern, mit Ausnahme der Militärgränze, in Wirksamkeit zu treten habe.

118.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 25. Czerwca 1859,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii i w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim,

o załatwieniu cywilnych pretensyj przeciw dawniejszym kasom domestykalnym komitatów w rzeczonych krajach koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 118, wydaną d. 9. Lipca 1859.

119.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojskowéj i Ministerstwa Skarbu z dnia 30. Czerwca 1859,

obowiązujące w Pograniczu Wojskowém,

o rozciągnieniu wolności od należytości, przyznanéj spółkom domowym granicznym przy podziałach w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 25. Lutego 1859 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 40), także i na przystąpienie po spółki, na złączenie się z nią przez śluby małżeńskie lub przez wpisanie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 119, wydaną d. 9. Lipca 1859.

120.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 2. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 120, wydana dnia 9. Lipca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego uregulowaném zostaje postępowanie przy udzieleniu sądowych rozporządzeń, wydanych do publicznych kas i ich władz przełożonych w przedmiocie zakazu, zajęcia, addykcyi lub wydania publicznych obligacyj i prowizyj z nich.

Dla sprowadzenia jednostajnego postępowania przy udzielaniu sądowych rozporządzeń kasom publicznym i ich władzom przełożonym, mocą których zarządzono zakaz, zajęcie, addykcyję lub wydanie publicznych obligacyj lub prowizyj z onychże, spowodowane się widzą Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu, istniejące już w téj mierze dla niektórych Krajów koronnych, mianowicie w Dekretach Nadwornych z dnia 22. Listopada 1782, Nr. 102 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 28. Kwietnia 1785, Nr. 415 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 25. Maja 1804, Nr. 669 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 9. Września 1831, Nr. 2528 Zbioru Ustaw Sądowych i z dnia 26. Czerwca 1838, Nr. 281 Zbioru Ustaw Sądowych, zawarte pojedyncze Rozporządzenia odnośnie do §§. 455, 1395 i 1396 Powszechnéj Księgi Ustaw Cywilnych zebrać w następujący przepis ogólny, i uzupełnić, oraz postanowić, iż takowy z dniem obwieszczenia w życie wejść ma we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe.

§. 1.

Jede gerichtliche Verordnung, durch welche ein Verbot oder eine Execution (Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung) von öffentlichen, auf bestimmte Namen lautenden oder durch Vinculirung für einen bestimmten Zweck gewidmeten öffentlichen Obligationen, in Rücksicht des Capitals oder der Zinsen bewilliget oder aufgehoben wird, ist vom Gerichte der öffentlichen Casse, bei welcher das Capital angelegt ist, zuzustellen und zugleich der Behörde, welcher die erstere Casse unmittelbar untergeordnet ist, von Amtswegen bekannt zu machen. Ist aber die Zinsen- oder Capitalszahlung auf eine andere Casse, als bei welcher das Capital angelegt ist, überwiesen, so muß dieser Umstand von dem Verbots- oder Executionswerber dem Gerichte bekannt gegeben werden, damit die gerichtliche Verordnung auch noch jener Casse zugestellt werden kann; widrigens dieselbe nicht haftet, wenn sie die Zinsen oder das Capital hinausbezahlt hätte, bevor sie in anderem Wege von der gerichtlichen Verordnung ämtlich in Kenntniß gesetzt wurde.

§. 2.

Die Casse hat ungesäumt die gerichtliche Verordnung einstweilen vorzumerken, dieselbe aber erst nach schriftlicher Anordnung der ihr vorgesetzten Behörde in Vollzug zu setzen.

§. 3.

Diese Vorschrift hat auf die im §. 1 bezeichneten öffentlichen Obligationen auch dann Anwendung zu finden, wenn dieselben gerichtlich deponirt sind, keineswegs aber auf solche öffentliche Obligationen, die auf Ueberbringer lauten und nicht zu einem bestimmten Zwecke vinculirt sind.

§. 4.

Derjenigen Partei, welche die gerichtliche Bewilligung erwirkt hat, kommt das, dieser Bewilligung entsprechende Recht, in der Regel von der Zeit der, an die Casse erfolgten Zustellung der Bewilligung zu.

Dasselbe gilt in dem Falle, wenn derlei Obligationen gerichtlich deponirt sind, auch rücksichtlich der bei einer öffentlichen Casse nicht mittelst Coupons zu erhebenden Zinsen.

In Ansehung der Obligation selbst aber wird das, einer Partei durch die gerichtliche Bewilligung zugesprochene Recht, gleichwie bei gerichtlich deponirten auf Ueberbringer lautenden und nicht vinculirten Obligationen und bei Coupons, schon von dem Zeitpuncte an erworben, wo das Gesuch um diese gerichtliche Verfügung bei dem Gerichte, in dessen Verwahrung sich diese Depositen befinden, überreicht oder angebracht worden ist.

Wären Bewilligungen zu Gunsten verschiedener Personen in Ansehung der nämlichen Sache der Casse gleichzeitig zugestellt worden, oder wären Gesuche um gerichtliche Verfügung in Ansehung gerichtlich deponirter Obligationen oder Coupons von verschiedenen Personen gleichzeitig bei Gericht überreicht oder angebracht worden, so hat das

§. 1.

Wszelkie sądowe Rozporządzenie, mocą którego zakaz lub egzekucyję (zajęcie, addykcyję lub wydanie) obligacyj publicznych, na pewne imię opiewających lub przez winkulacyję na pewny cel przeznaczonych, pod względem kapitału lub prowizyj dozwolono lub zniesiono, dostawione być winno ze sądu kasie publicznéj, u któréj kapitał ulokowano, o czém oraz z urzędu zawiadomioną być ma władza, któréj kasa wspomniona wprost jest podporządkowaną. Jeżeli zaś zapłata prowizyj lub kapitału przekazaną jest innéj kasie, a nie téj, u któréj kapitał jest ulokowany, wówczas okoliczność ta przez żądającego zakazu lub egzekucyi sądowi oznajmioną być musi, ażeby sądowe rozporządzenie także jeszcze i *onéj* kasie dostawioném być mogło; przeciwnie albowiem ta nie byłaby odpowiedzialną, gdyby wypłaciła była prowizyje lub kapitał, nim o sądowém rozporządzeniu urzędownie zawiadomioną została.

§. 2.

Kasa bezzwłocznie sądowe rozporządzenie tymczasem zanotować, takowe atoli dopiéro po piśmienném rozrządzeniu władzy swéj przełożonéj w wykonie wprowadzić winna.

§. 3.

Przepis ten znajduje zastósowanie do obligacyj publicznych, w §. 1 oznaczonych, wtenczas nawet, gdy takowe sądownie są złożone, nie zaś do tych obligacyj publicznych, które na okaziciela opiewają i nie są na pewny cel winkulowane.

§. 4.

Stronie, która pozyskała sądowe pozwolenie przysłuża prawo odpowiednie z reguły od chwili, w któréj kasie pozwolenie dostawioném zostało.

Toż samo rozumié się w przypadku, jeżeli obligacyje takowe sądownie są złożone, także i co do *prowizyj*, w inny sposób a nie za pomocą kuponów w publicznéj kasie podniesionemi być mających.

Co się tyczy *saméj obligacyi* zaś, prawo przyznane stronie przez sądowe pozwolenie, równie jak przy sądownie deponowanych na okaziciela opiewających i nie winkulowanych obligacyjach, tudzież przy kuponach, już od téj chwili nabytém bywa, w któréj prośba o takowe sądowe rozporządzenie do sądu, w którego zachowaniu się dopozyta rzeczone znajdują, podaną lub wniesioną została.

Gdyby pozwolenia na rzecz różnych osób względem tego samego przedmiotu kasie równocześnie dostawione były, albo gdyby prośby o sądowe rozporządzenie względem sądownie złożonych obligacyj lub kuponów od różnych osób równocześnie do sądu podane lub wniesione były, wówczas prawo, odpowiadają-

der Bewilligung entsprechende Recht allen diesen Personen unter sich von der gleichen Zeit an zuzukommen.

§. 5.

Durch die vorstehende Bestimmung (§. 4) erscheint zugleich der §. 537 der provisorischen siebenbürgischen und ungarischen Civilproceß-Ordnung vom 3. Mai und 16. September 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 104 und Nr. 190) in soferne abgeändert, als darin angeordnet war, daß bei jenen gerichtlich deponirten Staatspapieren, welche nicht auf Ueberbringer lauten, durch die gerichtlich bewilligte Pfändung auch in Ansehung der Zinsen dem Kläger das Pfandrecht schon von der Zeit an erworben werde, wo das Pfändungsgesuch bei dem Gerichte, in dessen Verwahrung sich die Obligationen befinden, überreicht oder angebracht worden ist.

Alle übrigen in Ansehung der Pfändung gerichtlicher Depositen überhaupt und der bei Gericht deponirten Obligationen insbesondere bestehenden Vorschriften haben jedoch aufrecht zu bleiben.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

121.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 3. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 121, ausgegeben am 9. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit der Vorgang bei Festsetzung der Bedingungen einer executiven Feilbietung solcher Güter geregelt wird, auf welchen eine Forderung der galizisch-ständischen Creditanstalt oder der, bei der privilegirten österreichischen Nationalbank errichteten Abtheilung für den Hypothekar-Credit bücherlich haftet.

Wenn die executive Feilbietung zum Zwecke des Verkaufes oder der Verpachtung eines solchen unbeweglichen Gutes angesucht wird, auf welchem eine Forderung für die galizisch-ständische Creditanstalt oder für die, bei der privilegirten österreichischen Nationalbank errichtete Abtheilung für den Hypothekar-Credit bücherlich haftet, und von diesen Instituten nicht selbst die Execution angesucht wurde, so ist denselben vor endlicher Erledigung des Executionsgesuches eine Abschrift der, von dem Executionsführer vorgeschlagenen Feilbietungsbedingungen mit der Aufforderung mitzutheilen, das ihnen durch die Statuten vom 3. November 1841, Nr. 569 der Justiz-Gesetzsammlung und vom 20. März 1856, Nr. 36 des Reichs-Gesetz-Blattes *) zustehende Recht, ihrerseits Feilbietungsbedingungen vorzuschlagen, binnen einer den Umständen angemessenen Frist, welche nicht unter 14 Tage und nicht über 30 Tage festgesetzt und nicht erweitert werden

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856. Erste Abtheilung, X. Stück, Nr. 41, Seite 65.

ce pozwoleniu wszystkim tym osobom między sobą przysłużać ma od równéj chwili.

§. 5.

Powyższém postanowieniem (§. 4) okazuje się oraz §. 537 prowizorycznéj siedmiogrodzkiéj i węgierskiéj procedury cywilnéj z dnia 3. Maja i 16. Września 1852 (Dziennik Praw Państwa Nr. 104 i Nr. 190) o tyle zmieniony, ile że tam zarządzono, iż przy sądownie deponowanych papiérach rządowych, nie opiewających na okaziciela, przez sądownie dozwolone zajęcie także i pod względem prowizyj powodowi przysłużać ma prawo zastawu od téj chwili, w któréj prośba o zajęcie do sądu, w którego schowaniu się obligacyje znajdują, podaną lub wniesioną została.

Wszelkie inne przepisy pod względem zajęcia sądowych depozytów w ogólności, jako téż względem obligacyj u sądu deponowanych w szczególności istniejące, pozostać mają atoli w mocy swéj.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

121.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 121, wydana dnia 9. Lipca 1859)

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego uregulowaném zostaje postępowanie przy ustonowieniu warunków egzekucyjnéj licytacyi, dóbr takich, na których tabularnie ciąży wierzytelność galicyjsko-stanowego zakładu kredytowego, lub wydziału dla kredytu hypotecznego, otworzonego ze strony uprzywilejowanego austryjackiego Banku narodowego.

Jeżeli egzekucyjna licytacyja żądaną będzie celem sprzedaży lub wydzierżawienia takiego dobra nieruchomego, na którém tabularnie ciąży wierzytelność dla galicyjsko-stanowego zakładu kredytowego lub na rzecz wydziału, utworzonego dla kredytu hypotecznego przy austryjackim uprzywilejowanym Banku narodowym, a instytuta rzeczone nie same żądały egzekucyi, wówczas przed ostatecznym załatwieniém prośby egzekucyjnéj udzielony im być ma odpis warunków licytacyjnych, przez prowadzącego egzekucyję zaproponowanych, z tém wezwaniem, ażeby z prawa, przysłużającego im w skutek statutów z dnia 3. Listopada 1841, Nr. 569 Zbioru Ustaw Sądowych i z dnia 20. Marca 1856, Nr. 36 Dziennika Praw Państwa*) użytek zrobiły i z swéj strony warunki licytacyjne w ciągu terminu, okolicznościom odpowiadającego, nie niżéj dni 14 ani też wyżéj dni 30

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział piérwszy, Część X, Nr. 41, stronica 65.

darf, so gewiß auszuüben, widrigens auf die von ihnen später vorgeschlagenen Feilbietungsbedingungen kein Bedacht genommen würde.

Die Giltigkeit einer ohne dieser Mittheilung vorgenommenen Feilbietung kann aus diesem Grunde allein nicht bestritten werden.

Graf **Rádasdy** m. p.

122.
Verordnung des Justizministeriums vom 5. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 122, ausgegeben am 9. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze

über das Erforderniß der Unterschrift eines Advocaten auf Eingaben in den, zum mündlichen Streitverfahren bestimmten Fällen.

Zur Behebung vorgekommener Zweifel wird erklärt, daß im Sinne der bestehenden Gesetze die Einbringung schriftlicher Klagen und anderer Eingaben in den, zum mündlichen Streitverfahren bestimmten Fällen ohne Unterschrift eines Advocaten nur an solchen Orten zulässig ist, an welchen entweder kein oder nur Ein berechtigter Advocat besteht, daß daher an allen Orten, an welchen wenigstens zwei Advocaten sich befinden, schriftliche Eingaben in Streitsachen überhaupt, daher allerdings auch im Wechselverfahren, jedoch mit Ausnahme von Einwendungen gegen wechselrechtliche Zahlungsauflagen, wenn selbe von, außerhalb des Gerichtsortes wohnenden, Parteien eingesendet werden, mit der Unterschrift eines, zur Vertretung von Parteien bei dem betreffenden Gerichte befugten Advocaten versehen sein müssen.

In denjenigen Ländern, für welche die, über das summarische Verfahren bestehenden Vorschriften vom 24. October 1845, Nr. 906 der Justiz-Gesetzsammlung, 29. März 1848, Nr. 1130 der Justiz-Gesetzsammlung und 31. März 1850, Nr. 126 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Wirksamkeit stehen, sind jedoch die Bestimmungen des §. 8 und beziehungsweise 10 dieser Vorschriften in allen jenen Fällen zu beobachten, in welchen es sich nicht um ein Wechselverfahren handelt.

Graf **Rádasdy** m. p.

ustanowionego, nie mogącego być rozciągnionym, tém pewniéj zaproponowały; ile że w przeciwnym razie nie będzie brano względu na ich późniéj zaproponowane warunki licytacyjne.

Ważność licytacyi przedsięwziętéj bez udzielenia takowego nie może li z tego powodu być zaprzeczaną.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

122.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 122, wydana dnia 9. Lipca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o potrzebie podpisu adwokata na podaniach w przypadkach, do ustnego postępowania spornego przeznaczonych.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości oświadcza się, iż w myśl ustaw istniejących, wniesienie skarg piśmiennych i innych podań w przypadkach, dla ustnego postępowania spornego przeznaczonych bez podpisu adwokata w takich tylko miejscach jest przypuszczone, w których nie istnieje żaden lub tylko jeden adwokat uprawniony, a że przeto we wszystkich miejscach, w których przynajmniéj dwóch adwokatów się znajduje, piśmienne podania w sprawach spornych w ogólności, przeto bez wątpienia także i w postępowaniu wexlowém, wszakże z wyjątkiem opozycyj przeciw wexlowym nakazom zapłaty, nadesłanych od stron zewnątrz miejsca sądu mieszkających, opatrzone być muszą podpisem adwokata uprawnionego, do zastępstwa stron w sądzie dotyczącym.

W Krajach, w których w wykonaniu stoją istniejące względem sumarycznego postępowania przepisy z dnia 24. Października 1845 r., Nr. 906 zbioru ustaw sądowych, z dnia 29. Marca 1848 r., Nr. 1130 zbioru ustaw sądowych i z dnia 31. Marca 1850 r., Nr. 126 Dziennika Praw Państwa, przestrzegane być winny atoli Postanowienia §. 8, a względnie 10 przepisów rzeczonych we wszystkich tych przypadkach, w których nie idzie o postępowanie wexlowe.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXIV.

Wydany i rozesłany dnia 31. Lipca 1859.

123.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 24. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIV. Stück, Nr. 123, ausgegeben am 16. Juli 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, des Königreiches Dalmatien und der Militärgränze,

betreffend die Vollzugsvorschriften und Instructionen zur Durchführung der, mit der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858, Nr. 205 des Reichs-Gesetz-Blattes, angeordneten cumulativen Anlegung des Waisenvermögens.

Zur Durchführung der, mit der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858, Nr. 205 des Reichs-Gesetz-Blattes *), festgesetzten Bestimmungen in Betreff der cumulativen Anlegung des Waisenvermögens, haben die Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen im Einverständnisse mit der obersten Rechnungs-Controlsbehörde nachstehende Vollzugsvorschriften zu erlassen befunden:

§. 1.

Vom ersten November 1859 ist bei jedem Waisenamte eine abgesonderte gemein-
A. schaftliche Waisencasse nach den Bestimmungen der hier beiliegenden Instruction A von den dazu berufenen Organen zu führen.

§. 2.

Die cassemäßige Gebarung mit dem cumulativen Waisenvermögen haben bis auf weitere Anordnung überall dort, wo keine Waisencommissionen bestehen, die k. k. Steuerämter als Waisenämter zu besorgen.

Die durch die §§. 42 und 43 der Instruction A den Waisenämtern obliegende Einmahnung und Einklagung wird jedoch den betreffenden Pflegschaftsbehörden zur Pflicht gemacht.

§. 3.

Bei der Uebernahme, Aufbewahrung und cassemäßigen Verrechnung des, in die neuen gemeinschaftlichen Waisencassen einfließenden Vermögens haben die Steuerämter nach den bezüglichen Bestimmungen der für sie giltigen Instructionen, und zwar jene in Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradisca mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren und Schlesien nach der provisorischen Instruction vom 16. November 1850, Nr. 448 des Reichs-Gesetz-Blattes, dann die Steuerämter in Ungarn, Kroatien, Slawonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate nach der provisorischen Instruction vom 4. November 1854, Nr. 297 des Reichs-Gesetz-Blattes, und die Steuerämter in Galizien, Krakau und in der Bukowina nach der provisorischen Instruction vom 28.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLIX. Stück, Nr. 205, Seite 575.

123.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 24. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIV, Nr. 123, wydana dnia 16. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych, wyjąwszy królestwo Lombardzko-Weneckie, królestwo Dalmacyi i Pogranicze Wojskowe,

dotyczące przepisów wykonawczych i instrukcyj co do przeprowadzenia kumulacyjnéj lokacyi majątku sierocińskiego, zarządzonéj Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 9. Listopada 1858 r., Nr. 205 Dziennika Praw Państwa.

W przeprowadzeniu Postanowień ustanowionych Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 9. Listopada 1858 r., Nr. 205 Dziennika Praw Państwa *) co do kumulacyjnéj lokacyi majątku sierocińskiego, wydają Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Władzą rachunkowo-kontrolną następujące przepisy wykonawcze:

§. 1.

Począwszy od pierwszego Listopada 1859 r. prowadzona być ma w każdym urzędzie sierocińskim osobna spólna kasa sierocińska wedle Postanowień załączonéj instrukcyi *A* przez organa ku temu powołane. *A.*

§. 2.

Kasowe zarządzanie kumulacyjnym majątkiem sierocińskim prowadzić mają aż do dalszego rozporządzenia wszędzie, gdzie nie istnieją komisyje sierocińskie, C. K. urzędy poborcze jako urzędy sierocińskie.

Upomnienie i zaskarżenie atoli, w skutek §§. 42 i 43 instrukcyi *A* urzędom sierocińskim poruczone, obowiązkiem będzie dotyczących władz pupilarnych.

§. 3.

Przy odebraniu, zachowaniu i kasowém obliczeniu majątku, wpływającego do nowych spólnych kas sierocińskich działać będą urzędy poborcze wedle właściwych Postanowień instrukcyj, dla nich wydanych, a to w Austryi poniżéj i powyżéj Anizy, Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradysce z Istryją, Tryjeście, Tyrolu i Vorarlbergu, Czechach, Morawii i Szląsku wedle prowizorycznéj instrukcyi z dnia 16. Listopada 1850 r., Nr. 448 Dziennika Praw Państwa, tudzież urzędy poborcze w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodzie, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim wedle prowizorycznéj instrukcyi z dnia 4. Listopada 1854 r., Nr. 297 Dziennika Praw Państwa, a urzędy poborcze w Galicyi, Krakowie i na Bukowinie wedle prowizorycznéj instrukcyi

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XLIX, Nr. 205, stronica 575.

Juli 1856, Nr. 137 des Reichs-Gesetz-Blattes *) in soferne selbe nicht durch die beiliegende Instruction A Abänderungen erleiden, ihr Amt zu handeln.

§. 4.

In gleicher Weise ist auch die Gebarung mit dem cumulativen Waisenvermögen bei den Waisencommissionen in Ungarn, Kroatien, Slawonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate nach den Bestimmungen der beiliegenden Instruction A zu regeln.

In Absicht auf die Uebernahme, Aufbewahrung und cassemäßige Verrechnung des, in die gemeinschaftlichen Waisencassen gehörigen Vermögens bleiben für die Waisencommissionen die dießfälligen Bestimmungen der Instruction vom 17. Mai 1853, Nr. 93 des Reichs-Gesetz-Blattes, in voller Wirksamkeit, in soferne durch die beiliegende Instruction A nicht etwas Anderes festgesetzt ist.

§. 5.

Für die schleunige und den gesetzlichen Bestimmungen entsprechende fruchtbringende Anlegung der in die gemeinschaftlichen Waisencassen einfließenden Baarschaften sind die dazu berufenen Organe haftungs- und für den verschuldeten Schaden ersatzpflichtig.

§. 6.

Die in einigen Kronländern bei den Steuerämtern bestehenden, von den früheren Gerichtsinhabungen übernommenen cumulativen Waisenmassen, deren Fortführung mit den Verordnungen vom 16. November 1850, Nr. 448 des Reichs-Gesetz-Blattes, und vom 5. December 1850, Nr. 461 des Reichs-Gesetz-Blattes, näher bestimmt wurde, sind bis zu ihrer gänzlichen Auflösung, beziehungsweise ihrer Vereinigung mit den neuen gemeinschaftlichen Waisencassen nach den gedachten Verordnungen abgesondert zu behandeln und zu verrechnen.

§. 7.

Zum Zwecke der baldigen Auflösung dieser cumulativen Waisenmassen ist deren endliche Liquidirung, in soferne sie theilweise noch anhängig wäre, beschleunigt zum Abschlusse zu bringen.

§. 8.

Behufs der Verschmelzung der gegenwärtig in einigen Kronländern bestehenden cumulativen Waisenmassen mit den nach der kaiserlichen Verordnung vom 9. November
B. 1858 neu errichteten gemeinschaftlichen Waisencassen haben die beiliegenden Uebergangsbestimmungen den betreffenden Organen zur Richtschnur zu dienen.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 142, Seite 296.

z dnia 28. Lipca 1856 r., Nr. 137 Dziennika Praw Państwa *), o ile takowe nie doznają zmian w załączonéj instrukcyi *A*.

§. 4.

W równy sposób także zarząd kumulacyjnym majątkiem sierocińskim przy komisyjach sierocińskich w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodzie, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim uregulowanym być ma wedle Postanowień załączonéj instrukcyi *A*.

Co się tyczy odbierania, zachowania i kasowego obliczania majątku, należącego do spólnych kas sierocińskich zostają w pełnéj mocy dla komisyj sierocińskich dotyczące Postanowienia instrukcyi z dnia 17. Maja 1853 r., Nr. 93 Dziennika Praw Państwa, o ile niniejsza instrukcyja *A* nie stanowi co innego.

§. 5.

Za spieszną i prawnym postanowieniom odpowiadającą korzystną lokacyję gotowizn, wpływających do spólnych kas sierocińskich, niemniéj za szkody zawinione, odpowiedzialnemi zostają organa powołane.

§. 6.

Istniejące w niektórych krajach Koronnych przy urzędach poborczych, od dawniejszych dzierżycieli sądowych przejęte kumulacyjne massy sierocińskie, których dalsze prowadzenie w Rozporządzeniach z dnia 16. Listopada 1850 r., Nr. 448 Dziennika Praw Państwa, i z dnia 5. Grudnia 1850 r., Nr. 461 Dziennika Praw Państwa, bliżéj oznaczoném zostało, aż do zupełnego onychże rozwiązania, względnie ich połączenia z nowemi spólnemi kasami sierocińskiemi wedle wspomnionych rozporządzeń oddzielnie mają być traktowane i obliczone.

§. 7.

Celem rychłego rozwiązania tychże kumulacyjnych mas sierocińskich, ich ostateczna likwidacyja, o ileby takowa w części jeszcze w toku się znajdowała, spiesznie do końca ma być doprowadzoną.

§. 8.

Celem złączenia istniejących obecnie w niektórych krajach Koronnych kumulacyjnych mas sierocińskich z nowo-utworzonemi w skutek Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 r., spólnemi kasami sierocińskiemi, za prawidło służyć mają organom dotyczącym załączone postanowienia przechodnie. *B.*

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Część XXXII, Nr. 142, stronica 296.

A.

Instruction
über die Behandlung des cumulativen Waisenvermögens.

Erster Abschnitt.
Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Die Gebarung mit den nach Vorschrift des §. 1 der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858, Nr. 205 des Reichs-Gesetz-Blattes, cumulativ anzulegenden Barschaften der neu zuwachsenden Pflegebefohlenen liegt den Waisenämtern ob.

Zu diesem Zwecke hat bei jedem Waisenamte eine abgesonderte gemeinschaftliche Waisencasse zu bestehen.

§. 2.

In diese gemeinschaftliche Waisencasse haben alle für die Pflegebefohlenen eingehenden Barschaften, sie mögen in Zinsen, Capitalien oder in was immer für anderen Geldempfängen bestehen, wenn sie nicht von der Pflegschaftsbehörde ausdrücklich zur abgesonderten Anlegung bestimmt werden, einzufließen.

§. 3.

Ueber dieses Vermögen ist abgesondert Buch und Rechnung zu führen.

§. 4.

Die einfließenden Barschaften und vorkommenden Ausgaben sind in einem eigenen Journale nach dem Formulare Nr. 1 zu verbuchen, damit sich jederzeit der Cassebestand der gemeinschaftlichen Waisencasse genau ermitteln läßt. (Form. Nr. 1.)

In dieses Journal sind auch alle Privatschuldbriefe und sonstige der gemeinschaftlichen Waisencasse gehörigen Effecten einzustellen.

§. 5.

Die Barschaft der gemeinschaftlichen Waisencasse kann mit dem übrigen baren Gelde des Waisenamtes vereint aufbewahrt werden.

§. 6.

Das Waisenamt darf für die gemeinschaftliche Waisencasse ohne schriftlichen Auftrag der ihm vorgesetzten Pflegschaftsbehörde nichts in Empfang nehmen oder verausgaben.

A.

Instrukcyja

o traktowaniu kumulacyjnego majątku sierocińskiego.

Rozdział piérwszy.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Zarząd gotowiznami nowo-przybywających pupilów, kumulacyjnie ulokowanemi być mającemi, w skutek przepisu §. 1. Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 r., Nr. 205 Dziennika Praw Państwa, jest obowiązkiem urzędów sierocińskich.

Tym końcem przy każdym urzędzie sierocińskim istnieć będzie osobna spólna kasa sierocińska.

§. 2.

Do téj spólnéj kasy sierocińskiéj wpływać mają wszelkie gotowizny, na rzecz opiece poruczonych dochodzące, bądź one są w prowizyjach, kapitałach lub innych jakichbądź dochodach pieniężnych, jeżeli nie są wyraźnie przez władzę pupilarną do oddzielnéj lokacyi przeznaczone.

§. 3.

Względem tego majątku oddzielnie księgę i rachunek prowadzić należy.

§. 4.

Wpływające gotowizny i zachodzące wydatki wciągane będą we własny żurnal, ułożony wedle formularza Nr. 1, ażeby każdego czasu dokładnie oznaczonym być mógł stan kasowy spólnéj kasy sierocińskiéj. Form. Nr. 1.

Do tego żurnalu wciągane téż będą wszelkie obligacyje prywatne i inne do spólnéj kasy sierocińskiéj należące efekta.

§. 5.

Gotowizna spólnéj kasy sierocińskiéj może wraz z inną gotówką urzędu sierocińskiego spólnie być zachowaną.

§. 6.

Urząd sierociński nie może bez piśmiennego nakazu przełożonéj władzy pupilarnéj nic ani odbierać ani wydawać.

Zweiter Abschnitt.

Verzinsung und Rückzahlung der in die gemeinschaftliche Waisencasse einfließenden Barschaften der Pflegebefohlenen.

§. 7.

Die gemeinschaftliche Waisencasse hat jedem Pflegebefohlenen, sobald für denselben ein Betrag von wenigstens 20 Gulden österreichischer Währung eingegangen ist, denselben mit fünf von Hundert jährlich verfallen, zu verzinsen.

Für Beträge, welche einzeln oder zusammengenommen den Betrag von 20 Gulden österreichischer Währung nicht erreichen, und von Restbeträgen, welche sich durch Theilung des Betrages durch 20 ergeben, hat die gemeinschaftliche Waisencasse keine Zinsen zu vergüten.

§. 8.

Die Verzinsung erfolgt nur nach ganzen Monaten.

Für Beträge, welche vom 1. bis einschließig 15. eines Monates einfließen, hat dieselbe vom 1. des nächstfolgenden Monates; für Beträge, welche vom 16. bis Ende eines Monates einfließen, erst nach Ablauf des nächsten Monates zu beginnen.

§. 9.

Die Verzinsung des Vermögens jedes Pflegebefohlenen hört erst mit der Erfolgung des Vermögens auf, jedoch werden die Zinsen nur bis zum Schlusse des der Erfolgung vorausgehenden Monates beglichen.

§. 10.

Das Waisenamt ist verpflichtet, mit Schluß jeden Monates die im nächstfolgenden Monate zu Ende gehenden Pflegschaften der Pflegschaftsbehörde auszuweisen, damit nach Maßgabe der §§. 217 und 218 des Patentes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes*) rechtzeitig die Einleitung zur Abfertigung der großjährig gewordenen Pflegebefohlenen getroffen oder die sonst erforderliche Verfügung eingeleitet werden könne.

§. 11.

Ueber die für die Pflegebefohlenen in die gemeinschaftliche Waisencasse einfließenden Barschaften sind eigene Passiv-Contobücher, abgetheilt nach Gemeinden, nach dem Form. Nr. 2. Formulare Nr. 2 zu führen, in welchen für jeden Pflegebefohlenen über dessen Forderung an die gemeinschaftliche Waisencasse ein besonderer Conto zu eröffnen ist.

Das in diesem Formulare durchgeführte Beispiel läßt entnehmen, auf welche Weise die Verbuchung zu geschehen hat.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843.

Rozdział drugi.

Uprocentowanie i spłacenie gotówek osób opiece poruczonych, wpływających do spólnej kasy sierocińskiéj.

§. 7.

Spólna kasa sierocińska opłacać będzie każdemu pupilowi dla którego wpłynęła kwota przynajmniéj 20 złotych waluty Austryjackiéj, prowizyje roczne po pięć od sta.

Od kwot, nie dochodzących ani pojedynczo ani razem kwoty 20 złotych waluty Austryjackiéj, tudzież od reszt, wypadających z działu kwoty przez 20, nie ma opłacać spólna kasa sierocińska żadnych prowizyj.

§. 8.

Uprocentowanie odbywać się będzie tylko wedle całych miesięcy.

Przy kwotach, wpływających od 1. aż włącznie do 15. każdego miesiąca, zaczynać się będzie takowe od dnia 1. miesiąca zaraz następującego, przy kwotach wpływających od 16. aż do końca miesiąca, dopiéro po upływie miesiąca następującego.

§. 9.

Uprocentowanie majątku każdego pupila ustaje dopiéro z wydaniem majątku, atoli prowizyje wypłacone będą tylko do końca miesiąca, który wydanie poprzedza.

§. 10.

Urząd sierociński obowiązanym jest, z końcem każdego miesiąca władzy pupilarnéj, wykazać kuratele w następującym miesiącu się kończące, ażeby w miarę §§. 217 i 218 Patentu z dnia 9. Sierpnia 1854 r., Nr. 208 Dziennika Praw Państwa *) wcześnie oddalenie pełnoletnich pupilów lub inne potrzebne zarządzenie zaprowadzoném być mogło.

§. 11.

Względem gotowizn dla pupilów do spólnéj kasy sierocińskiéj wpływających, prowadzone być winny własne księgi kontowe na długi, oddzielnie wedle gmin stósownie do formularza Nr. 2, w których dla każdego pupila względem jego wierzytelności u spólnéj kasy sierocińskiéj, osobne konto prowadzoném być ma. Form. Nr. 2.

Przykład w tym formularzu przeprowadzony pokazuje, w jaki sposób wciągnienie nastąpić ma.

---

*) Dziennik Rządu dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział pierwszy. Część XLVI, Nr. 295, stronica 843.

§. 12.

Form. Nr. 3. Zu den erwähnten Passiv-Contobüchern ist ein Index nach dem Formulare Nr. 3 anzulegen.

§. 13.

Bei der Verbuchung der für die Pflegebefohlenen in die gemeinschaftliche Waisencasse einfließenden Barschaften sind die zur Verzinsung geeigneten Beträge von den unverzinslichen Beträgen unter 20 Gulden genau zu scheiden und getrennt zu behandeln.

§. 14.

Sobald die unverzinslichen Capitalsbeträge durch eine weitere bare Einlage einen zur Verzinsung geeigneten Betrag erreichen, ist der letztere sogleich als verzinsliches Capital vorzuschreiben, und gleichzeitig als unverzinsliches Capital in Abfall zu bringen.

§. 15.

Der Anfang der Verzinsung solcher Beträge richtet sich nach dem Tage des zuletzt geleisteten baren Erlages, und es finden auch hier die Bestimmungen des §. 7 der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858 volle Anwendung.

Beträgt z. B. der bereits erliegende Capitalsbetrag eines Pflegebefohlenen 19 Gulden, und würde am 26. April für denselben eine weitere bare Einlage von 5 Gulden geleistet, so ist von der vereinten Summe per 24 Gulden der Betrag von 20 Gulden mit der Verzinsung vom 1. Juni (d. i. vom ersten Tage des zweiten Monates) vorzuschreiben, der verbleibende Restbetrag von 4 Gulden ist wieder als unverzinsliches Capital zu behandeln.

Würde dagegen die neue Einlage am 2. April, nämlich in der ersten Hälfte des Monates erfolgen, so wäre der Capitalsbetrag von 20 Gulden — mit der Verzinsung vom 1. Mai (nämlich vom ersten Tage des der neuen Einlage folgenden Monates) vorzuschreiben.

§. 16.

Jedem Pflegebefohlenen sind mit Schluß des Rechnungsjahres auf seinem Conto die fünfpercentigen Interessen seiner verzinslichen Forderungen an die gemeinschaftliche Waisencasse gut zu schreiben.

§. 17.

Wenn die nach dem Abschlusse bleibende Zinsenforderung für sich allein, oder mit Hinzurechnung der allfälligen unverzinslichen Capitalsforderung den Betrag von 20 Gulden erreicht, so ist der zur Verzinsung geeignete Betrag dem Pflegebefohlenen auf seinem Conto für das nächste Jahr als Capital gut zu schreiben und mit fünf Percent zu verzinsen.

Zinsenbeträge oder Zinsen-Restbeträge unter 20 Gulden sind für das nächste Jahr als unverzinsliches Capital in Vorschreibung zu bringen.

§. 12.

W rzeczonych księgach kontowych na długi, ułożony być ma indeks wedle formularza Nr. 3. Form. Nr. 3.

§. 13.

Przy zaciąganiu gotówek, wpływających dla pupilów do spólnéj kasy sierocińskiéj zdolne do uprocentowania kwoty od kwot nieuprocentowanych niżéj 20 złotych ściśle mają być odłączone i oddzielnie traktowane.

§. 14.

Skoro nieuprocentowane kwoty kapitału przez dalszą wkładkę w gotówce dojdą do kwoty, do uprocentowania zdolnéj, takowa natychmiast jako kapitał procentujący ma być przepisaną, a równocześnie jako nieprocentujący odpisaną.

§. 15.

Początek uprocentowania takowych kwot stósuje się wedle dnia złożenia gotowizny ostatniéj, przyczém i tu zupełne znajdują zastósowanie Postanowienia §. 7 Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 r.

Jeżeli np. złożona kwota kapitału pupila wynosi 19 złotych, a dnia 26 Kwietnia dla niego dalsze złożenie 5 złotych nastąpiło, wówczas ze spólnéj summy 24 złotych kwota 20 złotych z uprocentowaniem od dnia 1. Czerwca (t. j. od piérwszego dnia drugiego miesiąca) ma być przepisaną, pozostająca reszta zaś 4 złotych znowu jako kapitał nieprocentujący traktowaną.

Gdyby atoli nowe złożenie nastąpiło dnia 2. Kwietnia, to jest w piérwszéj połowie miesiąca, wówczas kwota kapitału 20 złotych przepisaną być winna z uprocentowaniem z dnia 1. Maja (to jest od piéwszego dnia miesiąca po nowéj wkładce następującego).

§. 16.

Z końcem roku rachunkowego przypisze się każdemu pupilowi na jego konto pięćprocentowe prowizyje z wierzytelności uprocentowanéj w spólnéj kasie sierocińskiéj.

§. 17.

Jeżeli wierzytelność prowizyjna po zamknięciu pozostająca, sama przez się, lub z doliczeniem zachodzącéj nieuprocentowanéj wierzytelności kapitału wyrównywa kwotę 20 złotych, wówczas kwota, zdolna do uprocentowania, przypisaną będzie pupilowi na jego konto na rok następny jako kapitał pięć procent przynoszący.

Kwoty lub reszty prowizyjne niżéj 20 złotych przepisane będą na rok następny jako kapitał nieuprocentowany.

Im Laufe des Jahres darf eine Capitalisirung der Zinsen weder für sich allein, noch im Vereine mit den in Vorschreibung stehenden unverzinslichen Capitalien oder neuen Einlagen stattfinden.

§. 18.

Wird der Vormund oder Curator von der Pflegschaftsbehörde zur regelmäßigen Behebung der Zinsen ermächtiget, so hat am Schlusse des Jahres eine Capitalisirung der unbehobenen Zinsen nicht einzutreten.

§. 19.

Findet während des Jahres mit specieller Bewilligung der Pflegschaftsbehörde eine theilweise Zinsenzahlung à conto der Jahresgebühr Statt, so ist selbstverständlich nur der Ueberrest mit Schluß des Jahres zu capitalisiren und als verzinsliche Anlage vorzuschreiben, wenn er den Betrag von 20 Gulden oder einen höheren, durch 20 theilbaren Betrag erreicht.

§. 20.

Die Capitalisirung der Interessen, sowie die Umwandlung unverzinslicher Beträge in verzinsliche Capitalien, sind im Journale nicht durchzuführen, sondern bilden bloß den Gegenstand der bücherlichen Vor- und Abschreibung.

§. 21.

Bei Abfertigungen und Erfolglassungen aus der gemeinschaftlichen Waisencasse, welche nur mit Bewilligung der Pflegschaftsbehörde stattfinden dürfen, ist die Verwahrungsgebühr nach Maßgabe der gesetzlichen Vorschriften abzunehmen und zu verrechnen.

§. 22.

Für jeden Pflegebefohlenen ist über sein in der gemeinschaftlichen Waisencasse eingeflos-
Form. Nr. 4. senes Vermögen ein Einschreibbüchel nach dem Formulare Nr. 4 stämpelfrei zu erfolgen, welches bei der Einlage oder Abstattung beigebracht werden muß, und worin alle Empfänge und Abstattungen von dem Weisenamte einzutragen und zu bestätigen sind.

§. 23.

Die Einschreibbüchel sind, sobald sie produzirt werden, in Uebereinstimmung mit dem bezüglichen Conto des Passivbuches jahrweise abzuschließen, und es ist die auf Grund der Zinsenberechnung entfallende Guthabung mit Rücksicht auf die Bestimmungen der vorausgegangenen Paragraphe zu Gunsten der Pflegebefohlenen vorzuschreiben.

Dieses Einschreibbüchel ist auch zur Eintragung des für den Pflegebefohlenen isolirt anliegenden Vermögens zu benützen.

§. 24.

Nach erfolgter gänzlicher Abfertigung des Pflegebefohlenen ist das Einschreibbüchel einzuziehen und dem Journale bei jener Ausgabspost anzuschließen, unter welcher die gänzliche Abfertigung des Pflegebefohlenen erfolgte.

W ciągu roku nie będzie mieć miejsca kapitalizacyja prowizyj ani sama przez się, ani w połączeniu z zostającemi w przepisaniu nieuprocentowanemi kapitałami lub nowemi wkładkami.

§. 18.

Jeżeli opiekun lub kurator upoważnionym jest od władzy pupilarnéj do regularnego pobierania prowizyj, natedy z końcem roku nie będzie mieć miejsca kapitalizacyja prowizyj niepodniesionych.

§. 19.

Jeżeli w ciągu roku za specyjalnem dozwoleniem władzy pupilarnéj miejsce ma częściowa wypłata prowizyj *a conto* należytości rocznéj, wówczas jak samo przez się rozumie się, tylko pozostałość z końcem roku będzie kapitalizowaną i jako kapitał procentujący przepisaną, jeżeli wyrównywa kwotę 20 złotych, lub kwotę wyższą, przez 20 podzielną.

§. 20.

Kapitalizacyja prowizyj, tudzież zamiana kwot nieuprocentowanych na kapitały uprocentowane, nie będzie się w żurnalu przeprowadzać, lecz tylko przedmiotem będzie przepisania i odpisania.

§. 21.

Przy zaspokojeniach lub wydaniach z spólnéj kasy sierocińskiéj, mających miejsce tylko za zezwoleniem władzy opiekuńczéj, należytość zachowania odebraną i policzoną być ma wedle przepisów prawnych.

§. 22.

Każdemu pupilowi wydana będzie książeczka wpisowa, wolna od opłaty stępla, wedle formularza Nr. 4, wykazująca stan majątku wpłynionego do spólnéj kasy sierocińskiéj, ktora przy każdém złożeniu lub wydaniu przedłożoną być musi, i w któréj wszelkie dochody i spłacenia przez urząd sierociński mają być wciągnione i potwierdzone. Form. Nr. 4.

§. 23.

Książeczki wpisowe, skoro będą produkowane, mają corocznie zgodnie z dotyczącem konto książki długu być zamknięte, a należytość na zasadzie obliczenia prowizyj przypadająca, ze względem na postanowienia paragrafów poprzedzających na rzecz pupilów przepisaną zostanie.

Ta książeczka wpisowa użytą będzie także do wciągnienia majątku, osobno dla pupila ulokowanego.

§. 24.

Gdy nastąpi zupełne zaspokojenie pupila, książeczka wpisowa ma być odebraną i do żurnalu przy téj pozycyi wydatku załączoną, pod którą nastąpiło zupełne zaspokojenie pupila.

Dritter Abschnitt.

Fructificirung der Barschaften der gemeinschaftlichen Waisencasse.

§. 25.

Die Baarschaften der gemeinschaftlichen Waisencasse sind mit Beschleunigung fruchtbringend auf Hypotheken gegen gesetzliche Sicherheit und nur wenn solche Hypotheken nicht zu erlangen wären, auf eine andere gesetzlich zulässige Art anzulegen.

§. 26.

Die fruchtbringende Anlegung der Baarschaften der cumulativen Waisencasse hat nur in Folge specieller Bewilligung der berufenen Pflegschaftsbehörden stattzufinden, welche letztere nach den in dieser Beziehung bestehenden gesetzlichen Bestimmungen vorzugehen haben.

§. 27.

Um die Pflegschaftsbehörden in die Lage zu setzen, die fruchtbringende Anlegung der disponiblen Baarschaften schleunigst bewirken zu können, hat das Waisenamt am 1. und 16. eines jeden Monates die disponiblen Baarschaften der gemeinschaftlichen Waisencasse aus dem Journale zu ermitteln und zugleich zu erheben, welche Beträge in dem nächstfolgenden halben Monate bei der gemeinschaftlichen Waisencasse voraussichtlich einzufließen haben, oder von derselben auszuzahlen sind. Diese Nachweisung ist nach dem
Form. Nr. 5. Formulare Nr. 5 zu verfassen und der Pflegschaftsbehörde vorzulegen.

§. 28.

Wegen Erlangung von Darlehen aus der gemeinschaftlichen Waisencasse haben sich die Darlehenswerber unmittelbar an die Pflegschaftsbehörde zu wenden, bei welch letzterer über diejenigen Parteien, welche sich um Darlehen melden, nach der Reihenfolge ihrer Anmeldung Verzeichnisse mit Anführung aller, für den Abschluß des Geschäftes erheblichen Puncte zu führen sind.

§. 29.

Die von der Pflegschaftsbehörde bewilligten Darlehen sind bei der Waisencasse in
Form. Nr. 6. eine eigene Vormerkung nach dem Formulare Nr. 6 aufzunehmen, in welcher auch die erfolgte Auszahlung ersichtlich zu machen ist.

§. 30.

Die aus der gemeinschaftlichen Waisencasse bewilligten und erfolgten Darlehen, welche von beiden Seiten halbjährig aufkündbar und durch 10 theilbar sein müssen, sind mit jährlichen fünf von Hundert zu verzinsen

Die Zinsen sind von dem Schuldner nach ganzen Monaten halbjährig in vorhinein und stets im vollen Betrage zu Handen der Waisencasse unter Nachweisung der berichtigten Assecuranzgebühr zu entrichten.

Rozdział trzeci.

Fruktyfikacyja gotówek spólnéj kasy sierocińskiéj.

§. 25.

Gotówki spólnéj kasy sierocińskiéj jak najrychléj ulokowane być winny na hipotekach za prawnem ubezpieczeniem, a tylko gdyby hipotek takowych osiągnąć nie było można, w inny sposób prawnie dopuszczalny.

§. 26.

Fruktyfikacyja gotówek kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj miejsce miéć może tylko za specyjalném pozwoleniem powołanych władz pupilarnych, postępujących wedle przepisów prawnych w téj mierze istniejących.

§. 27.

Ażeby władze pupilarne uskutecznić mogły jak najrychlejsze ulokowanie gotówek do dyspozycyi służących, obowiązanym jest urząd sierociński dnia 1. i 16. każdego miesiąca obliczyć z żurnalu będące do dyspozycyi gotówki spólnéj kasy sierocińskiéj i oraz rozpoznać, jakie kwoty wedle przewidywania w następującéj drugiéj połowie miesiąca do spólnéj kasy sierocińskiéj wpłynąć, lub z takowéj wypłacone być mają. Wykaz ten wedle formularza Nr. 5 ma być sporządzony Form. Nr. 5.
i władzy pupilarnéj przedłożony.

§. 28.

Dla dostąpienia pożyczek z spólnéj kasy sierocińskiéj, ubiegający się o to udać się mają wprost do władzy pupilarnéj, u któréj prowadzone będą spisy wszystkich stron o pożyczkę się zgłaszających, wedle kolei zgłoszenia się o to, z wyszczególnieniem wszelkich punktów, dla zawarcia interesu ważnemi się okazujących.

§. 29.

Pożyczki, przez władzę pupilarną dozwolone, zanotowane być winny w kasie sierocińskiéj wedle formularza Nr. 6., przyczém téż uwidocznioną być ma Form. Nr. 6.
wypłata uiszczona.

§. 30.

Pożyczki z spólnéj kasy sierocińskiéj dozwolone i wydane, które z obu stron półrocznie wypowiedzialnemi i przez 10 podzielnemi być muszą, uprocentowane być mają rocznemi pięć od sta.

Prowizye opłacić winien dłużnik wedle całych miesięcy półrocznie z góry i zawsze w pełnéj kwocie do rąk kasy sierocińskiéj przy wykazie spłaconéj należytości asekuracyjnéj.

§. 31.

Bei der Zuzählung der Darlehen ist der halbjährige Zinsenbetrag sogleich abzuziehen, und zwar berechnet vom ersten Tage des Monates, in welchem die Erfolglassung des Darlehens bewilliget wurde.

Der hiernach entfallende Verzinsungstag bestimmt zugleich die weiteren Zinsenverfallstermine.

In den Journalen und Büchern ist aber immer der volle Darlehensbetrag, sowie die in Abzug gebrachte halbjährige Interessenrate abgesondert zu verbuchen.

§. 32.

Vor der Auszahlung der Darlehen hat sich das Waisenamt von dem Vorhandensein der erforderlichen von der Pflegschaftsbehörde in der Erfolglassungsbewilligung genau zu bezeichnenden Documente zu überzeugen.

Ergibt sich irgend ein Bedenken gegen die Auszahlung, so ist hievon der Pflegschaftsbehörde die Anzeige, wo möglich im kurzen Wege zu erstatten, und erst nach vollständiger Behebung der Anstände die Zahlung zu leisten.

§. 33.

Die der Waisencasse zukommenden Schuldscheine oder Cessionen über die erfolgten Darlehen, welche nach den Formularien Nr. 7 (a und b) auszufertigen sind, sammt den dazu gehörigen sonstigen Urkunden sind abgesondert von den übrigen Effecten in eigenen Umschlägen aufzubewahren. (Form. Nr. 7. (a und b).)

§. 34.

Ueber die aus der gemeinschaftlichen Waisencasse erfolgten Darlehen ist ein eigenes Activbuch nach dem Formulare Nr. 8 anzulegen, worin für jeden Schuldner und jede Schuldpost ein besonderer Conto zu eröffnen kommt. (Form. Nr. 8.)

§. 35.

Zu diesem Activbuche ist ein alphabetisches Verzeichniß (Index) nach dem Formulare Nr. 9 anzulegen, in welchem die einzelnen Schuldner mit Berufung auf die Folien des Activbuches, dann die Capitalsbeträge und der Wohnort der Schuldner einzutragen sind. (Form. Nr. 9.)

§. 36.

Auf jedem Conto des Activbuches ist am Kopfe der bezügliche Schuldbrief mit seinen wesentlichen Kriterien vorzumerken, auf dem Originalschuldbriefe selbst, sowie auf dem betreffenden Umschlage, kommt das Folium des Conto beizusetzen.

§. 37.

Das Waisenamt ist verpflichtet, den richtigen Eingang der Activzinsen, sowie der aufgekündigten Capitalsposten zu überwachen.

Da die Zinsen von dem Schuldner halbjährig vorauszubezahlen sind, so muß die Vorschreibung der Fälligkeitstermine sehr genau geschehen.

§. 31.

Przy zaliczeniu pożyczek półroczna kwota prowizyj natychmiast ma być strącona, a to licząc od piérwszego dnia miesiąca, w którym wydanie pożyczki dozwoloném zostało.

Wypadający wedle tego dzień prowizyj oznacza zarazem dalsze termina wypłaty onychże.

W żurnalach i książkach zaś zawsze pełna pożyczki kwota, niemniéj potrącona półroczna rata prowizyj oddzielnie ma być zaciągniona.

§. 32.

Przed wypłatą pożyczki urząd sierociński przekonać się winien o rzeczywistości potrzebnych dokumentów, przez władzę pupilarną w pozwoleniu wydania dokładnie oznaczonemi być majacych.

Jeżeli przeciw wypłacie zachodzi wątpliwość, wówczas o tém władzy pupilarnéj doniesienie, o ile możności w krótkiéj drodze uczynić, a dopiéro po zupełném zniesieniu trudności wypłatę uiścić należy.

§. 33.

Zapisy długu lub cessye kasie sierocińskiéj względem pożyczek wydanych przysłużające, mające być wydane wedle formularzy Nr. 7 (*a* i *b*) wraz z innemi do tego należącemi dokumentami oddzielnie od innych efektów we własnych okładkach zachowane być winny. Form. Nr. 7. (a. i b.)

§. 34.

Względem pożyczek wydanych ze spólnéj kasy sierocińskiéj ułożyć należy własną księgę stanu czynnego wedle formularza Nr. 8, w któréj dla każdego dłużnika i każdéj pozycyi długu osobne konto otworzone będzie. Form. Nr. 8.

§. 35.

Do téj księgi stanu czynnego ułożony będzie alfabetyczny spis (index) wedle formularza Nr. 9, w którym wciągnieni będą pojedynczy dłużnicy z powołaniem kart księgi stanu czynnego, tudzież kwoty kapitału i pomieszkania dłużników. Form. Nr. 9.

§. 36.

Na każdém konto księgi czynnéj zanotować należy w głowie dotyczący zapis długu z istotnemi jego kryteryami, na samymże oryginale zapisu długu. równie jak na dotyczącéj okładce, folium konto zamieszczone będzie.

§. 37.

Urząd sierociński obowiązanym jest dopilnować, ażeby należycie wpływały prowizyje czynne, równie jak wypowiedziane pozycyje kapitału.

Ponieważ prowizyje od dłużnika półrocznie z góry zapłacone być winny, przeto przepisanie terminów wypłaty bardzo dokładnie musi być przedsięwzięte.

§. 38.

Zur Ueberwachung des zeitgemäßen Zinseneinganges ist über die Privatschuldbriefe der gemeinschaftlichen Waisencasse eine Vormerkung mit Rücksicht auf die Zinsenfälligkeitstermine nach dem Formulare Nr. 10 anzulegen. Form. Nr. 10.

Mit Ende eines jeden Monates sind auf Grund dieser Vormerkung aus dem Activcapitalienbuche die am ersten des nächsten Monates fälligen Zinsen, welche nach Vorschrift halbjährig voraus zu bezahlen kommen, zu ermitteln und sammt den in diesem Monate fälligen Capitalszahlungen besonders in Evidenz zu stellen.

Die vollständig saldirten Capitalien sind in dieser Vormerkung von Fall zu Fall durchzustreichen.

§. 39.

Die Aufkündigung der ausgeliehenen Capitalien ist von den Schuldnern bei jener Behörde einzubringen, von welcher die Darlehen bewilliget wurden.

Von jeder vorgenommenen Aufkündigung, sowie von jeder Bewilligung zur Annahme der Rückzahlung einer Capitalsschuld ohne die festgesetzte Aufkündigung oder einer Capitalsabschlagszahlung, muß das Waisenamt verständigt werden, und es ist bei demselben über die heimzuzahlenden Capitalien eine eigene Vormerkung nach dem Formulare Nr. 11 zu führen. Form. Nr. 11.

§. 40.

Wird die Annahme der Rückzahlung einer Capitalsschuld ohne der festgesetzten Aufkündigung bewilliget, so hat die Rückzahlung mindestens drei Monate vor dem nächsten Interessen-Verfallstermine zu erfolgen.

Im entgegengesetzten Falle sind noch für drei Monate Zinsen über den nächsten Verfallstermin hinaus zu berichtigen.

§. 41.

Mit besonderer Bewilligung werden von dem Entlehner auch Capitalstheilzahlungen in Beträgen, die durch 10 ohne Rest theilbar sind, angenommen, welche aber eine verhältnißmäßige Verminderung der Verzinsung erst von jenem Interessen - Verfallstermine zur Folge haben, dem die Abschlagszahlung mindestens drei volle Monate vorausgegangen ist.

Jede solche Capitals-Abschlagszahlung ist auf dem bezüglichen Schuldscheine ersichtlich zu machen.

§. 42.

Am 16. eines jeden Monates hat das Waisenamt jene Schuldner, welche mit den im letzten Monate fällig gewesenen Capitals- oder Zinsenzahlungen noch im Rückstande haften, in besondere Evidenz zu bringen.

§. 38.

Celem przestrzegania wczesnego wpłynięcia prowizyj ułożyć należy wedle formularza Nr. 10 prenotacyje prywatnych zapisów długu spólnéj kasy sierocińskiéj ze względem na termina wypłaty prowizyj. Form. Nr. 10.

Z końcem każdego miesiąca oznaczone będą na podstawie téjże prenotacyi z księgi czynnéj prowizyje, przypadające dnia piérwszego miesiąca następującego, które wedle przepisu półrocznie z góry wypłacone być winny, i trzymane być winny szczególnie w ewidencyi wraz z wypłatami kapitału w tym miesiącu przypadającemi.

Zupełnie wypłacone kapitały w téj prenotacyi od przypadku do przypadku przekreślone być winny.

§. 39.

Wypowiedzenie kapitałów wypożyczonych dłużnicy do téj władzy wnieść mają, ze strony któréj pożyczka dozwoloną została.

O każdém przedsięwziętém wypowiedzeniu, równie jak o każdém dozwoleniu przyjęcia spłaty długu bez ustanowionego wypowiedzenia lub wypłaty częściowéj, musi urząd sierociński być zawiadomionym, u którego prowadzoną być ma względem kapitałów spłaconemi być mających własna prenotacya wedle formularza Nr. 11. Form. Nr. 11.

§. 40.

Jeżeli przyjęcie spłaty kapitału bez ustanowionego wypowiedzenia dozwoloném jest, wówczas spłata najmniéj trzy miesiące przed najbliższym terminem wypłaty prowizyj nastąpić ma.

W przeciwnym razie opłacone być winny jeszcze za trzy miesiące prowizyje nad następujący termin wypłaty.

§. 41.

Za szczególném pozwoleniem przyjęte będą od pożyczającego także częściowe spłaty kapitału w kwotach przez 10 bez reszty podzielnych, które jednak stósunkowe zmniejszenie prowizyi dopiéro z tym terminem wypłaty prowizyi za sobą pociągają, przed którym wypłata częściowa najmniéj trzy miesiące wprzód uiszczoną została.

Każda takowa częściowa wypłata kapitału uwidocznioną być winna na dotyczącym zapisie długu.

§. 42.

Dnia 16. każdego miesiąca zestawi urząd sierociński tych dłużników w osobną ewidencyję, którzy jeszcze w zaległości zostają z wypłatami kapitału lub prowizyj w ostatnim miesiącu zapadłemi.

Die betreffenden Schuldner sind von dem Waisenamte mit der Androhung schriftlich zu mahnen, daß nach fruchtlosem Verlaufe weiterer sechs Wochen das Capital sammt Interessen im gerichtlichen Wege würde eingetrieben werden.

§. 43.

Wenn ein Schuldner dieser schriftlichen Mahnung in der festgesetzten Zeit nicht nachkommen sollte, so hat das Waisenamt die Klage gegen denselben auf sogleiche Rückzahlung der ganzen Capitalsschuld oder des noch restirenden Capitalsbetrages sammt den hievon aushaftenden Interessen ungesäumt zu veranlassen.

Die Kosten der Eintreibung sind aus der Waisencasse vorzuschießen.

§. 44.

Ueber jedes aus der gemeinschaftlichen Waisencasse erfolgte Darlehen ist dem Schuldner ein abgesondertes Einschreibbüchel nach dem Formulare Nr. 12 einzuhändigen, worin in Uebereinstimmung mit dem Activbuche die Capitalsschuld, dann alle geleisteten Zinsen- und Capitalszahlungen von Seite der Waisencasse einzutragen und zu bestätigen sind.

Form. Nr. 12.

§. 45.

Nach erfolgter gänzlicher Berichtigung eines Darlehens sammt Zinsen ist dem Schuldner von Seite des Waisenamtes über Bewilligung der Pflegschaftsbehörde der betreffende Schuldbrief sammt den allenfalls dazu gehörigen und der Waisencasse zu keinem Gebrauche mehr dienenden Documenten, und eine löschungsfähige Quittung gegen gleichzeitige Einziehung des saldirten Einschreibbüchels auszufolgen.

Das Einschreibbüchel ist dem Journale als Beleg für die Beausgabung des Schuldscheines beizuschließen.

Form. Nr. 13. (a, b und c)

Die löschungsfähigen Quittungen sind nach den Formularien Nr. 13, a), b), c) auszufertigen.

§. 46.

Wenn sich im Activstande der gemeinschaftlichen Waisencasse außer Privat-Schuldverschreibungen ausnahmsweise auch öffentliche Fondsobligationen oder andere Effecten befinden, so ist darüber gleichfalls ein Activbuch anzulegen und für die rechtzeitige Erhebung der Zinsen oder sonstigen Erträgnisse Sorge zu tragen

Von den öffentlichen Obligationen ist nach Zulässigkeit die Ueberweisung der Zinsenzahlung auf das Steueramt zu erwirken.

Die einzelnen Obligationen sind in der Regel im Activbuche auf abgesonderten Conten in Vorschreibung zu bringen, und es erscheint die Auftragung mehrerer Obligationen von derselben Kategorie auf Einem Conto nur dann zulässig, wenn sie gleiche Zinsenverfallstermine haben.

Dotyczący dłużnicy piśmiennie przez urząd sierociński z tém zagrożeniem upomnieni będą, iż po bezskutecznym upływie dalszych sześciu tygodni kapitał wraz z prowizyjami na drodze sądowéj ściągnionym będzie.

§. 43.

Gdyby dłużnik temu piśmiennemu upomnieniu w czasie ustanowionym zadosyć nie uczynił, wówczas urząd sierociński bezzwłocznie skargę przeciw onemu wystósować ma na bezzwłoczną zapłatę całego kapitału lub pozostającéj jeszcze kwoty onegoż wraz z zaległemi prowizyjami.

Koszta ściągnienia zaliczone być mają z kasy sierocińskiéj.

§. 44.

Względem każdéj z spólnéj kasy sierocińskiéj wydanéj pożyczki wręczona będzie dłużnikowi osobna książeczka wpisowa wedle formularza Nr. 12, w któréj zgodnie z księgą czynną dług kapitału, tudzież wszelkie uiszczone zapłaty w prowizyjach i kapitale ze strony kasy sierocińskiéj wciągnione i potwierdzone być mają. Form. Nr. 12.

§. 45.

Po zupełném spłaceniu pożyczki wraz z prowizyjami wydany być ma dłużnikowi ze strony urzędu sierocińskiego za dozwoleniem władzy pupilarnéj dotyczący zapis długu wraz z wszystkiemi doń należącemi i kasie sierocińskiéj nadal już nie służącemi dokumentami, oraz kwit ekstabulacyjny za równoczesném ściągnieniem saldowanéj książeczki wpisowéj.

Książeczka wpisowa załączona być ma do żurnalu jako alegat w miejsce wydanego zapisu długu.

Kwity ekstabulacyjne wystawione być winny wedle formularzy Nr. 13, *a)*, *b)*, *c)*. Form. Nr. 13. (a, b i c)

§. 46.

Gdyby w stanie czynnym spólnéj kasy sierocińskiéj oprócz prywatnych zapisów długu wyjątkowo znajdowały się także publiczne obligacyje funduszowe lub inne efekta, względem nich równie księga czynna ma być ułożona i oraz staranie mieć należy o wczesne podniesienie prowizyj lub innych dochodów.

Co się tyczy publicznych obligacyj uskutecznić się ma wedle możności przekazanie wypłat prowizyj na urząd poborowy.

Pojedyncze obligacyje w powszechności przepisane być winny w księdze czynnéj na kontach oddzielnych, a zapisanie kilku obligacyj téj saméj kategoryi na jedno konto wtenczas tylko może mieć miejsce, jeżeli równe mają termina wypłaty.

Vierter Abschnitt.

Jahresabschluß und Ausmittlung des Ueberschusses aus der Gebarung der gemeinschaftlichen Waisencasse.

§. 47.

Mit Ende eines jeden Rechnungsjahres sind sämmtliche Activ- und Passiv-Contobücher der gemeinschaftlichen Waisencasse vollständig abzuschließen, und es ist auf Grund des Bücherabschlusses mit Berücksichtigung des, laut Journalsabschluß, sich darstellenden Cassarestes der gesammte Activ- und Passivstand der gemeinschaftlichen Waisencasse zu ermitteln.

Form. Nr. 14 und 15. Zu diesem Zwecke sind zwei abgesonderte Ausweise nach den Formularien Nr. 14 und 15 zu verfassen, worin der Activ- und Passivstand mit Anfang des Jahres, der Zuwachs und Abfall, endlich das Hauptresultat mit Ende des Rechnungsjahres ersichtlich gemacht werden muß.

§. 48.

In dem Activstandsausweise (Formulare Nr. 14) sind von den eingeflossenen Zinsen jene zu ermitteln und abgesondert nachzuweisen, welche das nächstfolgende Jahr betreffen, damit die richtige Bilanz zwischen den das Gegenstandsjahr betreffenden Activ- und Passivzinsen gezogen werden kann.

§. 49.

Auf Grundlage der beiden Ausweise ist nach dem exemplificirten Formulare Nr.
Form. Nr. 16. 16 eine summarische Jahresabrechnung zu verfassen, und dabei die Ausmittlung des aus der Gebarung der gemeinschaftlichen Waisencasse sich ergebenden Ueberschusses vorzunehmen, welch letzterer als Reservefond zu behandeln und zunächst zur Deckung der sich etwa ergebenden Verluste zu verwenden ist.

§. 50.

Für den Reservefond ist sowie für jeden anderen Gläubiger der gemeinschaftlichen Waisencasse im Passivbuche der letzteren ein eigener Conto zu eröffnen, auf welchem auch die aus dem Reservefonde bestrittenen allfälligen Auslagen zu verbuchen sind.

§. 51.

Im Falle die gemeinschaftliche Waisencasse ausnahmsweise im Besitze öffentlicher Obligationen oder anderer zum Umsatze bestimmter Werthpapiere wäre, so ist darüber ein abgesonderter Activstands-Ausweis zu verfassen, dessen Hauptresultate in die Jahresabrechnung einzubeziehen kommen.

Rozdział czwarty.

Zamknięcie roczne i oznaczenie zwyżki z zarządu spólnéj kasy sierocińskiéj.

§. 47.

Z końcem każdego roku rachunkowego mają wszystkie księgi kontowe stanu czynnego i dłużnego spólnéj kasy sierocińskiéj zupełnie być zamknięte, a na podstawie zamknięcia książek z uwzględnieniem pozostałości kasowéj, wykazującéj się wedle zamknięcia żurnalu oceniony być ma cały stan czynny i dłużny spólnéj kasy sierocińskiéj.

Tym celem ułożyć należy dwa oddzielne wykazy wedle formularzy Nr. 14 i 15, w których stan czynny i dłużny z początkiem roku, przyrost i ubytek, nakoniec główny rezultat z końcem roku rachunkowego uwidocznionym być musi. Form. Nr. 14. i 15.

§. 48.

W wykazie stanu czynnego (formularz Nr. 14) z prowizyj wpłynionych te mają być oznaczone i oddzielnie wykazane, które dotyczą roku następującego, ażeby należyty bilans mógł być wyprowadzonym między prowizyjami czynnemi i dłużnemi, dotyczącemi roku, o który rzecz idzie.

§. 49.

Na zasadzie obu wykazów ułożony być ma wedle przykładowo zestawionego formularza Nr. 16 sumaryczny obrachunek roczny, a przytém oznaczyć należy zwyżkę z zarządu spólnéj kasy sierocińskiéj wypadającą, która jako fundusz rezerwowy traktowaną i przedewszystkiém na pokrycie strat zachodzących użytą być ma. Form. Nr. 16.

§. 50.

Dla funduszu rezerwowego tak jak dla każdego innego wierzyciela spólnéj kasy sierocińskiéj otworzone będzie w księdze długów téjże własne konto, w którém zaciągnione będą także wydatki zachodzące, z funduszu rezerwowego opędzone.

§. 51.

W razie gdyby spólna kasa sierocińska wyjątkowo posiadała publiczne obligacyje lub inne do obrotu przeznaczone papiéry wartości, względem takowych ułożony być ma oddzielny wykaz stanu czynnego, którego główne rezultaty wciągnione być mają do obrachunku rocznego.

Fünfter Abschnitt.

Besondere Bestimmungen.

§. 52.

Wenn an die neuen gemeinschaftlichen Waisencassen im Cessionswege Privat-Schuldverschreibungen gelangen, welche nicht auf österreichische Währung lauten, so sind die Capitalsbeträge nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 27. April 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 63 *) auf österreichische Währung umzurechnen, und sowohl in dem Journale, als auch im Activbuche und dem Einschreibbüchel der Schuldner mit dem auf österreichische Währung umgerechneten Betrage einzustellen.

Innerhalb der Colonne sind jedoch die Capitalsbeträge dieser Urkunden auch in der ursprünglichen Währung ersichtlich zu machen.

§. 53.

Die Journale der neuen gemeinschaftlichen Waisencassen (mit Ausnahme jener der Waisencommissionen) sind gleichfalls unter Zurückbehaltung von Abschriften mit allen Beilagen nach dem Schlusse eines jeden Monates binnen der nächsten acht Tage im Wege der vorgesetzten Pflegschaftsbehörde an die Landesbuchhaltung einzusenden.

§. 54.

Auf demselben Wege sind nach dem Jahresschlusse innerhalb sechs Wochen die Activ- und Passivstands-Ausweise nebst der Jahresabrechnung (§§. 47, 48 und 49) der Landesbuchhaltung zu übermitteln, welche dieselben dem Ziffer nach zu prüfen, und hieraus die Gesammtübersicht für das Kronland zusammenzustellen und dem Landeschef zu übergeben hat.

§. 55.

Mit Schluß eines jeden Jahres ist über den Stand der Forderungen der großjährig gewordenen Pflegebefohlenen ein Ausweis nach dem Formulare Nr. 17 der vorgesetzten Pflegschaftsbehörde vorzulegen. Form. Nr. 17.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XIV. Stück, Nr. 63, Seite 210.

Rozdział piąty.

Szczególne postanowienia.

§. 52.

Jeżeli nowe spólne kasy sierocińskie drogą cesyi nabędą prywatne zapisy długu, nieopiewające na walutę austryjacką, wówczas kwoty kapitału obliczone być winny wedle postanowień Najwyższego Patentu z dnia 27. Kwietnia 1858 (Dziennik Praw Państwa Nr. 63 *) na walutę austryjacką i wstawione tak w żurnalu, jako w księdze czynnéj i książeczce wpisowéj dłużników z kwotą na walutę austryjacką obliczoną.

Wewnątrz kolumny atoli kwoty kapitału tych dokumentów także w pierwotnéj walucie uwidocznione być winny.

§. 53.

Żurnale nowych spólnych kas sierocińskich (wyjąwszy żurnale komisyj sierocińskich) mają także przy zatrzymaniu odpisów wraz z wszystkiemi alegatami po ukończeniu każdego miesiąca w ciągu następujących ośmiu dni w drodze przełożonéj władzy pupilarnéj przesłane być do buhalteryi krajowéj.

§. 54.

Na téj saméj drodze po ukończeniu roku w ciągu sześciu tygodni przesłane być winny wykazy stanu czynnego i dłużnego wraz z obrachunkiem rocznym (§§. 47, 48 i 49) buhalteryi krajowéj, która je wedle cyfry rozpoznać, i z nich przegląd ogólny dla kraju koronnego zestawić i szefowi krajowemu przedłożyć winna.

§. 55.

Z końcem każdego roku względem stanu wierzytelności pełnoletnich pupilów przedłożony być ma przełożonéj władzy pupilarnéj wykaz wedle formularza Nr. 17. Form. Nr. 17.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XIV, Nr. 63, stronica 210.

B.

Uebergangs-Bestimmungen

zum Zwecke der Verschmelzung der gegenwärtig in einigen Kronländern bestehenden cumulativen Waisenmassen mit den nach der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858 neu zu errichtenden gemeinschaftlichen Waisencassen.

I. Auflösung der älteren unter der Verwaltung der Finanzbehörden stehenden Cumulativmassen überhaupt.

§. 1.

Zum Zwecke der Auflösung der, unter der Verwaltung der Finanzbehörden stehenden cumulativen Waisenmassen und deren Vereinigung mit den neuen gemeinschaftlichen Waisencassen, haben die Steuerämter über den Stand der älteren cumulativen Waisenmassen eine genaue Nachweisung zu liefern, welche Folgendes zu enthalten hat:

I. Die Forderungen an die cumulative Waisenmasse, und zwar:

1. der Pflegebefohlenen

a) an Capital, und

b) an rückständigen Interessen,

2. des Staatsschatzes an Verlägen oder Vorschüssen.

II. Die Bedeckung der cumulativen Waisenmasse, und zwar:

1. an öffentlichen Obligationen,

2. an Privat-Schuldverschreibungen,

3. an aushaftenden Activzinsen,

4. an vorhandener Cassabarschaft.

§. 2.

In Ansehung der öffentlichen Obligationen ist besonders anzugeben, ob diese bereits an die Sammlungscassen, beziehungsweise Landeshauptcasse abgeführt worden sind, oder ob sich dieselben entweder vollständig oder zum Theile noch bei dem Steueramte befinden.

§. 3.

In der gedachten Nachweisung sind sowohl von den Capitalsforderungen der Pflegebefohlenen als von den Activforderungen der cumulativen Waisenmasse, beziehungsweise von den Privat-Schuldverschreibungen die Zinsen bis zu einem gleichen Zeitpuncte, allenfalls bis Ende October oder April, zu berechnen.

Es ist ferner ersichtlich zu machen, welche Zinsenbeträge bis zu dem obigen Zeitpuncte von den Privat-Schuldverschreibungen im Rückstande aushaften, dann welche Zin-

B.

Postanowienia przechodnie

celem złączenia obecnie w niektórych Krajach koronnych istniejących kumulacyjnych mas sierocińskich z spólnemi kasami sierocińskiemi wedle Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 nowo utworzonemi.

I. Rozwiązanie dawniejszych mas kumulacyjnych pod administracyą władz skarbowych stojących.

§. 1.

Celem rozwiązania kumulacyjnych mas sierocińskich, stojących pod administracyą władz skarbowych, tudzież ich połączenia z nowemi spólnemi kasami sierocińskiemi, przedłożyć mają urzędy poborowe względem stanu dawniejszych kumulacyjnych mas sierocińskich dokładny wykaz, następujące szczegóły zawierający:

I. Wierzytelności kumulacyjnéj masy sierocińskiéj, a to:

1. pupilów

a) w kapitale, tudzież

b) w prowizyjach zaległych,

2. skarbu Państwa w zaliczkach.

II. Pokrycie kumulacyjnéj masy sierocińskiéj, a to:

1. w obligacyjach publicznych,
2. w zapisach długu prywatnych,
3. w zaległych prowizyjach czynnych,
4. w znajdującéj się gotówce kasowéj.

§. 2.

Co się tyczy obligacyj publicznych szczególnie wymienić należy, czy takowe już odwiezione zostały da kas zbiorowych, względnie do głównéj kasy krajowéj, lub też czy albo całkiem albo w części jeszcze znajdują się w urzędzie poborczym.

§. 3.

W rzeczonym wykazie obliczone być winny prowizyje do jednego a tego samego terminu, wedle okoliczności do końca Października lub Kwietnia tak od kapitałów pupilów, jak od wierzytelności czynnych kumulacyjnéj masy sierocińskiéj.

Daléj uwidocznić należy, jakie kwoty prowizyj w zaległości zostają aż do terminu wyż wspomnionego od prywatnych zapisów długu, tudzież jakie prowi-

sen von den Schuldnern über diesen Zeitpunct bereits an die cumulative Waisenmasse baar eingezahlt worden sind.

Endlich ist zu untersuchen, ob die Vorschüsse aus dem Staatsschatze vollständig berichtiget, und ob die Forderungen der Pflegebefohlenen an Capital und Zinsen durch vollkommen sichergestellte Privat-Schuldverschreibungen und durch den vorhandenen baaren Casserest gänzlich bedeckt werden können.

§. 4.

Ist dieß der Fall, so kann zur Auflösung der cumulativen Waisenmassen geschritten werden, und es sind die zur Bedeckung der Forderungen der Pflegebefohlenen erforderlichen Privatschuldbriefe und nöthige Baarschaft zur Ausgleichung an die neue gemeinschaftliche Waisencasse zu übertragen, wobei der letzteren auch die von den Schuldnern über den Abrechnungstermin weiter hinaus eingezahlten Zinsen zu vergüten sind.

§. 5.

Diese Schuldbriefe sind nebst den Baarschaften in dem Journale der neuen gemeinschaftlichen Waisencasse in Empfang zu stellen und die betreffenden Schuldposten sind sofort auf dem Activbuche der neuen gemeinschaftlichen Waisencasse mit den entsprechenden Zinsenverfallsterminen in Vorschreibung zu bringen.

§. 6.

Die Schuldner der älteren Cumulativmassen haben sich den Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858, sowie den in der Instruction über die Behandlung des cumulativen Waisenvermögens weiters angedeuteten Bedingungen ohne Vorbehalt durch eine schriftliche Erklärung zu unterwerfen oder einen neuen Schuldschein auszustellen. Schuldnern, welche sich diesen Bedingungen nicht fügen, sind die Capitalien zu kündigen.

§. 7.

Wären die Zinsenverfallstermine nicht auf den ersten eines Monates festgesetzt, so hat der Schuldner bei der nächsten Zinsenabstattung die Interessen über den halbjährigen Termin bis Ende desjenigen Monates zu begleichen, innerhalb welchem der nächste Zinsenverfallstermin liegt.

Wären z. B. die Zinsen nach dem Schuldscheine mit 14. April und 14. October halbjährig vorauszubezahlen, so hätte der Schuldner, wenn der nächste Termin auf den 14. April fallen würde, die Zinsen vom 14. April bis Ende October zu entrichten.

II. Behandlung der gegenwärtigen steuerämtlichen Waisencassen in Ungarn, Kroatien, Slawonien, Sibenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate, dann in Ost- und Westgalizien und in der Bukowina

§. 8.

Jene gemeinschaftlichen Waisencassen in den Kronländern Ungarn, Kroatien, Slawonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate, dann in

zyje od dłużników nad termin rzeczony już w gotówce do kumulacyjnéj masy sierocińskiéj spłacone zostały.

Nakoniec dochodzić należy, czy zaliczki ze skarbu Państwa zupełnie spłacone są, tudzież czy wierzytelności pupilów tak w kapitale jak prowizyjach całkiem pokryte być mogą przez zupełnie zabezpieczone prywatne zapisy długu i przez pozostałą gotówkę kasową.

§. 4.

Jeżeli to miejsce ma, natedy przystąpić można do rozwiązania kumulacyjnych mas sierocińskich, i przeniesione być mają do pokrycia wierzytelności pupilów potrzebne prywatne zapisy długu wraz z gotówką do wyrównania wymaganą do nowéj spólnéj kasy sierocińskiéj, przyczém téjże zwrócone być mają także prowizyje, spłacone przez dłużników nad termin obrachunku.

§. 5.

Te zapisy długu mają wraz z gotówkami w żurnalu nowéj spólnéj kasy sierocińskiéj w rubrykę dochodu być wstawione, a dotyczące długi przepisane w książce czynnéj nowéj spólnéj kasy sierocińskiéj wraz z odpowiedniemi terminami wypłaty prowizyi.

§. 6.

Dłużnicy dawniejszych mas kumulacyjnych poddać się winni postanowieniom Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858, równie jak warunkom w instrukcyi o traktowaniu kumulacyjnego majątku sierocińskiego bliżéj wskazanym bez zastrzeżenia w formie piśmiennéj deklaracyi lub wystawić nowy zapis długu. Dłużnikom, którzy tym warunkom nie odpowiadają, wypowiedzieć należy kapitały.

§. 7.

Gdyby termina wypłaty prowizyj nie były ustanowione na piérwszy dzień miesiąca, dłużnik przy najpierwszém uiszczeniu prowizyj spłacić je ma nad termin półroczny aż do końca tego miesiąca, w ciągu którego przypada najbliższy termin wypłaty prowizyj.

Gdyby np. prowizyje wedle zapisu długu półrocznie z góry opłacane były dnia 14. Kwietnia i 14. Października, dłużnik opłacić by miał prowizyje, gdyby najbliższy termin przypadał na 14. Kwietnia, od dnia 14. Kwietnia aż do końca Października.

II. Postępowanie z obecnemi poborowo - urzędowemi kasami sierocińskiemi we Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodzie, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, tudzież w Galicyi wschodniéj i zachodniéj i na Bukowinie.

§. 8.

Owe spólne kasy sierocińskie w Krajach koronnych Węgierskim, Kroackim, Slawońskim, Siedmiogrodzkim, Województwie Serbskim i Banacie Temeskim,

Ost- und Westgalizien und in der Bukowina, welche nicht unter der Verwaltung der Finanzbehörden stehen, sind künftig nach den Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858 einzurichten und zu verwalten.

§. 9.

Zu diesem Zwecke sind mit Schluß des laufenden Rechnungsjahres alle Bücher abzuschließen, und zunächst die Forderungen der Pflegebefohlenen im Sinne der oberwähnten kaiserlichen Verordnung auf dem neu anzulegenden Passivbuche gemeindeweise vorzuschreiben.

§. 10.

Es ist sohin die Gesammtforderung eines jeden Pflegebefohlenen an Capital und Zinsen zu ermitteln und von der entfallenden Summe der durch 20 ohne Rest theilbare Betrag als verzinsliches Capital vorzutragen.

Der verbleibende Restbetrag, sowie überhaupt Beträge unter 20 fl. sind als unverzinsliches Capital zu behandeln.

§. 11.

Die einzelnen Forderungen der Pflegebefohlenen sind auf Grundlage der im Passiv-Contobuche gepflogenen Vorschreibungen als anfänglicher Rest für das nächste Rechnungsjahr in dem Passivstandes-Ausweise (Formulare Nr. 15 der Instruction A) gleichfalls gemeindeweise aufzunehmen, wobei in der Art vorzugehen, daß bei den einzelnen Gemeinden für die neu zuwachsenden Pflegebefohlenen ein angemessener Raum offen zu lassen ist.

§. 12.

In ähnlicher Weise ist auch hinsichtlich der in der gemeinschaftlichen Waisencasse vorhandenen Privat-Schuldverschreibungen vorzugehen, und es sind dieselben in einem Activstandes-Ausweise (Formulare Nr. 14 der Instruction A) darzustellen.

Die etwa in der gemeinschaftlichen Waisencasse vorhandenen öffentlichen Fondsobligationen sind in einen besonderen Activstandes-Ausweis aufzunehmen.

§. 13.

In soferne die vorhandenen Activ-Contobücher sich für die neue Geschäftsführung in ihrer gegenwärtigen Einrichtung eignen, sind dieselben noch weiter zu benützen.

§. 14.

In Ansehung der, der gemeinschaftlichen Waisencasse gehörigen Privat-Schuldbriefe ist zu untersuchen, ob sie den Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 9. November 1858, sowie den in der Instruction über die Behandlung des cumulativen Waisenvermögens weiters angedeuteten Bedingungen entsprechen.

Wenn dieß nicht der Fall, so ist sich nach den Bestimmungen der §§. 6 und 7 zu benehmen.

tudzież w Galicyi wschodniéj i zachodniéj i na Bukowinie, które nie stoją pod administracyją władz skarbowych, na przyszłość wedle postanowień Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 mają być urządzone i administrowane.

§. 9.

Tym celem z końcem bieżącego roku rachunkowego wszystkie książki zamknięte być mają, i najsamprzód przepisane będą w nowo założonéj księdze długów wedle gmin wierzytelności pupilów w myśl wyrzeczonego Rozporządzenia Cesarskiego.

§. 10.

Przeto oznaczona być ma całkowita wierzytelność każdego pupila w kapitale i prowizyjach, a ze sumy wypadającéj kwota przez 20 bez reszty podzielna wypisaną będzie jako kapitał procentujący.

Pozostająca reszta, jako też w ogólności kwoty niżéj 20 złt. traktowane będą jako kapitał nieprocentujący.

§. 11.

Pojedyncze wierzytelności pupilów mają na podstawie przepisań przedsiębranych w księdze kontowéj długów jako początkowa reszta na następny rok rachunkowy w wykazie stanu długów (Formularz Nr. 15 instrukcyi *A)* także wedle gmin być spisane, przyczém w ten sposób postępować należy, iż przy pojedynczych gminach dla nowo przybyć mających pupilów przestrzeń odpowiednia zostawioną być winna.

§. 12.

W podobny sposób postępować także należy z prywatnemi długu zapisami, w spólnéj kasie sierocińskiéj znajdującemi się i takowe przedstawione być winny w wykazie stanu czynnego (Formularz Nr. 14 instrukcyi *A)*.

Publiczne obligacyje funduszowe znajdujące się w spólnéj kasie sierocińskiéj będą w osobnym wykazie stanu czynnego spisane.

§. 13.

O ile dotychczasowe księgi kontowe stanu czynnego dla nowego toku czynności w swojém obecném urządzeniu sposobnemi się być wydają, takowe i nadal jeszcze użytemi być mają.

§. 14.

Pod względem prywatnych zapisów długu, należących do spólnéj kasy sierocińskiéj, rozpoznać należy, czy odpowiadają postanowieniom Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858 równie jak warunkom w instrukcyi o postępowaniu z kumulacyjnym majątkiem sierocińskim bliżéj wskazanym.

Jeżeli się rzecz przeciwnie ma, postępować należy wedle §§. 6 i 7.

[illegible] w [illegible] i [illegible] z [illegible], który nie [illegible] [illegible] rozporządzeniem z dnia 9. Listopada 1868 mają być [illegible] i [illegible].

§. 9.

[illegible] wszystkie [illegible] być [illegible] [illegible] Cesarskiego.

§. 10.

[illegible] w [illegible] wymienione będzie jako [illegible].

[illegible] do jako kapitał [illegible].

§. 11.

[illegible] w [illegible] Nr. 45 [illegible] być wzięte.

§. 12.

W [illegible] postępować [illegible] w wykazie [illegible] Nr. 14 [illegible].

[illegible] będą w osobnym wykazie [illegible].

§. 13.

O ile [illegible] jeszcze [illegible] być mają.

§. 14.

Pod względem [illegible] rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1868 równie jak [illegible] w instrukcyi o postępowaniu z [illegible] bliżej wskazanym.

Jeżeli się [illegible] postępować należy według §§. 6 i 7.

Formulare Nr. 1, zu §. 4.

Journal

des k. k. Steueramtes

als Waisenamt

für die in Folge Allerhöchster Verordnung vom 9. November 1858 angeordnete cumulative Gebarung.

Anmerkung. a) Diese Journale sind mit Schluß eines jeden Monates in der für die Geldjournale überhaupt vorgeschriebenen Form abzuschließen und von den verantwortlichen Rechnungslegern zu unterfertigen.

b) Wenn Privat-Schuldverschreibungen einlangen, welche nicht auf österreichische Währung lauten, so sind die Capitalsbeträge nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 27. April 1858 auf österreichische Währung umzurechnen, und mit dem auf österreichische Währung umgerechneten Betrage zu journalisiren. Innerhalb der Colonnen sind jedoch die Capitalsbeträge dieser Urkunden auch in der ursprünglichen Währung ersichtlich zu machen.

Journals- Artikel	Journals- Datum	Beilagen-Anzahl	Zahl des Erlags- oder Anweisungsbuches und des gerichtlichen Auftrages	Contobuchs-Folio	Bezeichnung des Erlages und des erlegten Gegenstandes oder des Empfängers und des erfolgten Gegenstandes	Empfang: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Ausgabe: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Empfang an Verwahrungsgebühren fl.	kr.
36	1860 3. April	2	14 / A. B.	P. 10 / 1	Aus der Verlassenschaft des Michael Brunner von Neudorf werden für den m. Joseph Brunner erlegt	619	60												
37	13. April	1	Nr. 336	A. 8	Laut Verordnung vom 9. l. M. werden dem Georg Matz aus Neudorf auf den Schuldschein ddto. 13. April 1860 dargeliehen			320				320							
					und gleichzeitig die für die Zeit vom 1. April bis Ende September berichtigten Interessen in Empfang genommen	8													
38	14. April	3	17. / A. B.	P. 11 / 2	Der k. k. Notar Dr. Neu als Curator des Leopold Sommer von Neudorf erlegt für genannten Curanden das Legat nach Anton Sommer	1256	20												
39	eodem	4	Nr. 342	A. 9	Zufolge Verordnung vom 10. l. M. erhält Carl List aus Brunn auf den Schuldschein vom . . . . . . ein Darlehen von			1500				1500							
				P.	Hievon die halbjährigen Interessen	37	50												
40	15. April	2	18 / A. B.	6 / 1	Für dem m. Julius Hartmann aus Braunsdorf werden als mütterlicher Erbtheil erlegt	1000													
41	16. April	3	Nr. 349	A. 10	Dem Georg Peschl, Hausbesitzer in Brünn, werden auf Grund der Verordnung vom 14. April l. J. auf den Schuldschein ddto. . . . . . . dargeliehen			300				300							
					Hievon die halbjährigen Interessen	7	50												
42	eodem	3	Nr. 356	A. 11	Laut Verordnung vom 15. l. M. erhält Mathias Lerch aus Braunsdorf auf die Schuldurkunde vom . . . . ein Darlehen von			600				600							
					Hievon die halbjährigen Interessen vom 1. April 1860	15													
43	17. April	2	21 / A. B.	P. 10 / 2	Aus dem Nachlasse des Michael Brunner aus Neudorf werden für den m. Joseph Brunner noch weiters erlegt	125													
44	20. April	4	24 / A. B.	P. 7 / 2	Legat für den Curanden Florian Schrom aus Braunsdorf	502	80												
45	28. April	2	Nr. 369	A. 12	Dem Johann Litz aus Braunsdorf werden laut Verordnung vom 15. l. M. und Schuldschein vom . . . . . . dargeliehen			400				400							
					Hievon die halbjährigen Interessen vom 1. April 1860	10													
					Abschluß am 30. April 1860	3581	60	3120				3120							
					Die Ausgabe dem Empfange entgegengehalten zeigt sich ein Rest von	3120													
						461	60	3120											

Waisenamt N. N. am 30. April 1860 (Unterschriften der Rechnungsleger.)

Journals- Artikel	Journals- Datum	Beilagen-Anzahl	Zahl des Erlags- oder Anweisungsbuches und des gerichtlichen Auftrages	Contobuchs-Folio	Bezeichnung des Erlagers und des Erlegten Gegenstandes oder des Empfängers und des erfolgten Gegenstandes	Empfang: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Oeffentliche Obligationen fl.	kr.	Ausgabe: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Oeffentliche Obligationen fl.	kr.	Empfang an Verwahrungsgebühren fl.	kr.
					Uebertrag	461	60	3120											
46	20. Mai	1	29 / A. B.	P. 12 / 1	Großväterliches Geschenk für die m. Josepha Baum von Neudorf	127	40												
47	eodem	3	Nr. 406	A. 13	Franz Blau aus Dornau erhält zufolge Verordnung vom 6. Mai l. J. auf den Schuldschein vom . . . . . ein Darlehen von			350				350							
					Hievon die halbjährigen Interessen	8	75												
48	22. Mai	4	34 / A. B.	P. 8 / 1	Aus dem Nachlasse der Rosa Schubert werden für die m. Amalie Schubert aus Braunsdorf erlegt	6550													
49	23. Mai	2	Nr. 416	A. 14	Laut Verordnung ddo. 10. Mai, Nr. 416, erhält Joseph Brandeis aus Neudorf gegen die Schuldverschreibung vom . . . ein Darlehen von			3000				3000							
					Hievon die Interessen für die Zeit vom 1. Mai bis Ende October	75													
50	eodem	3	Nr. 417	A. 15	Dem Georg Storch aus Braunsdorf werden laut Verordnung vom 10. l. M. und Schuldschein vom . . . dargeliehen			100				100							
					Hievon die halbjährigen Interessen	2	50												
51	26. Mai	2	Nr. 428	A. 16	Laut Verordnung vom 12. l. M. werden auf die Schuldurkunde vom . . . . dargeliehen dem Ignaz Neumann aus Brunn			3500				3500							
					Hievon die halbjährigen Interessen	87	50												
52	eodem	2	Nr. 430	A. 17	Ebenso erhält zufolge Verordnung vom 13. Mai l. J., Nr. 430, Franz Kern aus Neudorf auf den Schuldschein vom . . . . ein Darlehen von			300				300							
					Hievon die halbjährigen Interessen	7	50												
53	30. Mai	3	41 / A. B.	P. 9 / 2	Legat für den m. August Schneider aus Braunsdorf	118	40												
54	eodem	2	Nr. 433	A. 18	Laut Verordnung vom 14. l. M. und Schuldschein vom . werden dem Jacob Hahn aus Braunsdorf dargeliehen			40				40							
					Hievon die halbjährigen Interessen	1													
					Abschluß am 31. Mai 1860	7439	65	10410				7290							
					Die Ausgabe dem Empfange entgegengehalten ergibt sich ein Rest von	7290													
						149	65	10410											

Waisenamt N. N

am 31. Mai 1860.

(Unterschriften der Rechnungsleger.)

Journals- Artikel	Journals- Datum	Beilagen-Anzahl	Zahl des Erlags- oder Anweisungsbuches und des gerichtlichen Auftrages	Contobuchs-Folio	Bezeichnung des Erlages und des erlegten Gegenstandes oder des Empfängers und des erfolgten Gegenstandes	Empfang: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Oeffentliche Obligationen fl.	kr.	Ausgabe: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Oeffentliche Obligationen fl.	kr.	Empfang an Verwahrungsgebühren fl.	kr.
					Uebertrag . . .	149	65	10410											
55	2. Juni	1	46 / A. B.	P. 13 / 1	Der Vormund Carl Schwarz erlegt für den m. Hermann Groß in Neudorf	3000													
56	eodem	3	Nr. 448	A. 19	Laut Verordnung vom 1. Juni l. J. werden dem Vinzenz Becher aus Schwarzbach auf den Schuldschein vom . . . . . . dargeliehen			100				100							
					Hievon die Interessen für die Zeit vom 1. Juni bis Ende November	2	50												
57	8. Juni	1	48 / A. B.	P. 10 / 1	Der gesetzliche Vertreter der m. Elisabeth Glaser aus Braunsdorf erlegt für selbe	234	70												
58	10. Juni	3	Nr. 456	A. 20	Heinrich Gruber aus Neudorf behebt das demselben mit Verordnung vom 5. Juni l. J. bewilligte Darlehen gegen die Schuldverschreibung vom			2000				2000							
					Hievon die halbjährigen Interessen	50													
59	eodem	2	49 / A. B.	P. 11 / 2	Für den m. Peter Schrott aus Braunsdorf werden als väterlicher Erbtheil erlegt	1416	75												
60	eodem	3	Nr. 462	A. 21	Laut Verordnung vom heutigen Tage werden dem Franz Dorn aus Braundsdorf auf den Schuldschein vom . . . . . dargeliehen			250				250							
					Hievon die halbjährigen Interessen	6	25												
61	12. Juni	4	Nr. 478	A. 22	Joseph Braun aus Schwarzbach erhält laut Verordnung vom 8. Juni l. J., Nr. 478 und Schuldschein vom . . . . . ein Darlehen von			1000				1000							
					Hievon die Zinsen für ein halbes Jahr	25													
62	eodem	2	Nr. 479	A. 23	Ebenso Moriz Stadtler aus Brunn laut Verordnung vom 10. l. M. und Schuldschein vom . . .			1000				1000							
					Hievon die halbjährigen Interessen	25													
63	20. Juni	1	52 / A. B.	P. 12 / 2	Aus der Verlassenschaft des Georg Felder werden für den m. Ludwig Felder aus Braunsdorf erlegt	600													
64	24. Juni	2	Nr. 486	A. 24	Laut Verordnung vom 12. Juni l. J. erhält Alois Grill aus Braunsdorf auf den Schuldschein vom . . . . . . ein Darlehen von			1000				1000							
					Hievon die halbjährigen Zinsen .	25													
					Abschluß am 30. Juni 1860	5534	85	15760				5350							
					Die Ausgabe vom Empfange abgeschlagen zeigt sich ein Rest von	5350 184	 85	 15760											

Journals-Artikel	Journals-Datum	Beilagen-Anzahl	Zahl des Erlags- oder Anweisungsbuches und des gerichtlichen Auftrages	Contobuchs-Folio	Bezeichnung des Erlages und des erlegten Gegenstandes oder des Empfängers und des erfolgten Gegenstandes	Empfang: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Ausgabe: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Ausgabe: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Empfang an Verwahrungsgebühren fl.	kr.
					Uebertrag . . .	184	85	15760											
65	1. Juli	2	54 / A. B.	P. / 13 / 2	Legat für die m. Marie Valentin aus Braunsdorf	132													
66	2. Juli	3	Nr. 494.	A. / 25	Laut Verordnung vom 1. Juli l. J. werden dem Adolph Born aus Neudorf auf den Schuldschein vom . . . dargeliehen			230				230							
					Hievon die Interessen vom 1. Juli bis Ende Dezember l. J. . .	5	75												
67	4. Juli	2	57 / A. B.	P. / 14 / 2	Franz Polzer Curator des Ignaz Polzer aus Neudorf erlegt für letzteren als väterlichen Erbtheil	150													
68	10. Juli	2	Nr. 504.	A. / 26	Dem Carl Bauer aus Brunn werden zufolge Verordnung vom 4. Juli l. J. auf den Schuldschein vom . . . . . . dargeliehen			200				200							
					Hievon die halbjährigen Interessen	5													
					Abschluß am 31. Juli 1860 . .	477	60	16190				430							
					Die Ausgabe dem Empfange ent-	430													
					gegengehalten zeigt sich ein Rest von	47	60	16190											
69	4. August	1	59 / A. B.	P. / 14 / 2	Für den m. Alexander Seebach aus Braunsdorf werden erlegt	1224	76												
70	6. August	6	Nr. 526.	P. / 6 / 2	Den ausgewiesenen Erben des am 4. Mai l. J. verstorbenen Pupillen Julius Hartmann aus Braunsdorf wird erfolgt . .							1000							
					und an Interessen für die Zeit vom 1. Mai bis Ende Juli l. J. . .							12	50						
71	7. August	3	Nr. 537.	A. / 27	Laut Verordnung vom 5. l. M. erhält Franz Grois aus Schwarzbach auf den Schuldschein vom . . . . . . ein Darlehen von			200				200							
					Hievon die Interessen vom 1. August 1860 bis Ende Jänner 1861	5													
72	8. August	2	Nr. 546.	A. / 28	Friedrich Reich aus Braunsdorf behebt gegen die Schuldverschreibung vom . . . . das ihm mit Verordnung vom 6. l. M. bewilligte Darlehen .			50				50							
					Hievon die halbjährigen Interessen	1	25												
					Abschluß am 31. August 1860 .	1278	61	16440				1262	50						
					Die Ausgabe dem Empfange ent-	1262	50												
					gegengehalten zeigt sich ein Rest von	16	11	16440											

Journals- Artikel	Journals- Datum	Beilagen-Anzahl	Zahl des Erlags- oder Anweisungsbuches und des gerichtlichen Auftrages	Contobuchs-Folio	Bezeichnung des Erlages und des erlegten Gegenstandes oder des Empfängers und des erfolgten Gegenstandes	Empfang: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Empfang: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Ausgab: Barschaft in österr. Währung fl.	kr.	Ausgab: Privat-Schuldverschreibungen in österr. Währung fl.	kr.	Ausgab: Öffentliche Obligationen fl.	kr.	Empfang an Verwahrungsgebühren fl.	kr.
					Uebertrag . . .	16	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
96	30. September	.	.	A. 12	Johann Litz von Braunsdorf zahlt Interessen von seiner Schuld per 400 fl. für die Zeit vom 1. October 1860 bis Ende März 1861	10	.												
					Abschluß am 30. September 1860	26	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Die Ausgabe vom Empfange abgeschlagen bleibt ein Rest von . .	26	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
101	1. October	.	.	A. 9	Carl List aus Brunn berichtiget von seiner Waisenschuld per 1500 fl. die Interessen für die Zeit vom 1. October 1860 bis Ende März 1861	37	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
102	eodem	.	.	A. 10	Georg Peschl, Hausbesitzer in Brunn zahlt von seiner Schuld per 300 fl. Interessen für die Zeit vom 1. October 1860 bis Ende März 1861	7	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
104	2. October	.	.	A. 8	Georg Matz aus Neudorf zahlt von seiner Schuld per 320 fl. die Interessen für die Zeit vom 1. October 1860 bis Ende März 1861	8	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
108	3. October	.	.	A. 11	Mathias Lerch aus Braunsdorf zahlt von seiner Schuld per 600 fl. die Interessen für die Zeit vom 1. October 1860 bis Ende März 1861	15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Abschluß am 31. October 1860 . Hievon ab die Ausgabe . . .	94	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Bleibt ein Rest von	94	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Waisenamt N. N.

am 31. October 1860.

(Unterschriften der Rechnungsleger.)

Formulare Nr. 2, zu §. 11.

Passiv-Contobuch

der gemeinschaftlichen Waisencasse . . . .

Gemeinde . . . .

Band . . . .

Hauptbuch-Folio

Joseph

gebürtig aus . . . . im Jahre . . . .

Vormund . . . .

Post-Nummer	Datum	Journ. Artikel		Forderung							
				Verzinsungstag	Monate	Capital				Interessen	
						verzinslich		unverzinslich			
1	3. April 1860	36	Aus der Verlassenschaft des Michael Brunner von Neudorf werden zufolge gerichtlicher Anweisung vom heutigen Tage erlegt: 619 fl. 60 kr. in Baarem . . .	1. Mai 1859	.	600	.	19	60	15	.
2	17. April	43	detto detto 125 fl.	1. Juni	.	120	.	5	.	2	50
3	eodem	.	Die sub Post 1 verausgabte Forderung	1. Juni	5	20	.	.	.	.	41_{66}
4	.	.	Summe mit 31. October 1860	.	.	740	.	24	60	17	91_{66}
5	31. October	.	Die sub Post 2 beausgabten Zinsen . .	.	.	.	.	17	91_{66}	.	.
6	eodem	.	Die sub Post 3 zur Verzinsung beausgabten	.	.	20	.	.	.	.	.
7	.	.	Zusammen	.	.	760	.	42	51_{66}	17	91_{66}
8	.	.	Nebige Abstattung	.	.	.	.	40	.	17	91_{66}
9	.	.	**Verbleibt Forderung für das Jahr 1861 . . . .**	.	.	760	.	2	51_{66}	.	.
10	.	.	Zinsen von 760 fl. pro 1861 . 38 fl. —								
11	.	.	Hievon ab die Zinsen von den sub Post 5 rückgezahlten 400 fl., und zwar für die Zeit vom 1. August bis Ende October 1861 . . . . 5 „ —	.	.	.	.	.	.	33	.
12	31. October 1861	.	Die sub Post 6 beausgabten Zinsen . .	.	.	.	.	33	.	.	.
13	eodem	.	Die sub Post 7 zur Verzinsung in Abfall gebrachten	.	.	20	.	.	.	.	.
14	.	.	Zusammen	.	.	780	.	35	51_{66}	33	.
15	.	.	Nebige Abstattung	.	.	400	.	20	.	33	.
16	.	.	**Verbleibt Forderung für das Jahr 1862 . . . .**	.	.	380	.	15	51_{66}	.	.
17	.	.	Zinsen von 380 fl. pro 1862	.	.	.	.	.	.	19	.
18	31. October 1862	.	Das sub Post 10 zur Verzinsung beausgabte unverzinsliche Capital per 15 fl. 51_{66} und die Interessen per . . 4 „ 48_{33} Zusammen . . .	.	.	20	.	.	.	.	.
19	.	.	Summe	.	.	400	.	15	51_{66}	19	.
20	.	.	Nebige Abstattung	.	.	.	.	15	51_{66}	19	.
21	.	.	**Verbleibt Forderung für das Jahr 1863 . . . .**	.	.	400	.	.	.	.	.

Passivbuch-Folio

Brunner

wird großjährig am . . . .

aus . . . .

Post-Nummer	Datum	Journ. Artikel		Abstattung: Capital: verzinslich (fl.)	(kr.)	unverzinslich (fl.)	(kr.)	Interessen (fl.)	(kr.)	Anmerkung
1	17. April	.	Zur Verzinsung à Conto der unverzinslichen Forderung Post 1 und 2	.	.	20				
2	31. October	.	Zinsen bis Ende October 1860	.	.	.	.	17	91_{66}	
3	„	.	Zur Verzinsung übertragen . .	.	.	20				
4	.	.	Summe der Abstattung	.	.	40	.	17	91_{66}	
5	11. August 1861	406	Laut Verordnung vom 2. Aug. 1861, Z. 8469, werden zum Antritte eines Geschäftes erfolgt	400						
6	31. October	.	Zinsen bis Ende October 1861	.	.	.	.	33	.	
7	„	.	Zur Verzinsung übertragen . .	.	.	20	.	.	.	
8	.	.	Summe der Abstattung	400	.	20	.	33	.	
9	31. October	874	Dem Vormunde Peter Kammer baar erfolgt					14	51_{66}	Laut Verordnung vom 24. September 1862, Z. 9780, sind dem Vormunde am 31. October von den jährlichen Zinsen per 19 fl. — baare . . . . 14 „ 51_{66} zu erfolgen und der Rest per . 4 fl. 48_{32} ist im Vereine mit dem unverzinslichen Capitale per . . . 15 „ 51_{66} zusammen mit 20 fl. — zur Capitalisirung bestimmt. Ferner sind die vom Jahre 1863 an laufenden Zinsen mit Ende October jeden Jahres dem Vormunde zu erfolgen.
10	„	.	Zur Capitalisirung übertragen	.	.	15	51_{66}	4	48_{33}	
11	.	.	Summe der Abstattung	.	.	15	51_{66}	19	.	

Formulare Nr. 3, zu §. 12.

Index

über die Pflegebefohlenen der cumulativen Waisencasse . . . . .

B und P

Name des Pflegebefohlenen	Gemeinde	Folio des Hauptbuches	Folio des Passiv-Contobuches der cumulativen Waisencasse	Name des Pflegebefohlenen	Gemeinde	Folio des Hauptbuches	Folio des Passiv-Contobuches der cumulativen Waisencasse
Brunner Joseph . .	Neudorf	64	10				
Baum Josepha . .	Neudorf	76	12				
Polzer Ignaz . . .	Neudorf	92	14				

Formulare Nr. 4, zu §. 22.

Einschreibbüchel

des Waisenamtes . . . .

über die Forderung

des Pupillen / Curanden . . . .

gebürtig aus . . . . im Jahre

wird großjährig am . . . . 18 . .

Vormund . . . . aus . . . . . .

Passiv-Conto-Buch lit. / Band . . . . . Folio . . . .

Anmerkung. Bei jedem baaren Erlage und jeder baaren Abstattung sind die erforderlichen Eintragungen in dieses Einschreibbüchel von dem Waisenamte vorzunehmen, und es ist sowohl hiebei, als auch bei allen Abrechnungen oder Abschlüssen, welche in der Regel nach Ablauf eines Rechnungsjahres zu bewirken sind, von Seite der Waisenamtsbeamten, resp. der verantwortlichen Rechnungsleger, die betreffende Post durch ihre Unterschrift zu bestätigen.

Post-Nummer	Datum	Journals-Artikel	Forderung	Zugewiesen: Baarschaft	Zugewiesen: öffentliche Obligationen — Industriepapiere — Privatschuldscheine	Zugewiesen: Gold, Silber, Pretiosen	Zugewiesen: andere Werthseffecten und Gegenstände	Cumulativ Baarschaft Capital verzinslich	Cumulativ Baarschaft Capital unverzinslich		Cumulativ Baarschaft Interessen	
1	3. April 1860	36	Aus der Verlassenschaft des Michael Brunner in Baarem 619 fl. 60. kr.					600	19	60		
2	eodem	427 / Dep.	National-Anlehens-Obligation Nr. 34.836 sammt Talon und Coupons vom 1. Jänner 1860.		1000							
3	17. April 1860	4	Aus obiger Verlassenschaft weitere 125 fl. baar					120	5			
4	„		Von den Minimalbeträgen zur Verzinsung übertragen					20				
5	31. Octob. 1860		Zinsen bis Ende October 1860									
			von 600 fl. vom 1. Mai 1860								15	
			„ 120 fl. „ 1. Juni 1860								2	50
			„ 20 fl. „ 1. Juni 1860									41_{66}
6	„	„	Zuwachs an unverzinslichem Capital						17	91_{66}		
7	„	„	Zuwachs an verzinslichem Capital					20				
8			Summe der Forderung		1000			760	42	51_{66}	17	91_{66}
			Abstattung						40		17	91_{66}
9			bleibt Forderung für das Jahr 1861		1000			760	2	51_{66}		
10	31. Octob. 1861		Zinsen von 760 fl. bis Ende 1861 auf 12 Monate . . . 38 fl. — Hievon ab die Zinsen von den sub Post 8 rückgezahlten 400 fl. für die Zeit vom 1. August bis Ende October 1861 . . . 5. fl. —								33	
11	„		Zuwachs an unverzinslichem Capital						33			
12	„		Zuwachs an verzinslichem Capital					20				
13			Summe der Forderung		1000			780	35	51_{66}	33	
			Abstattung					400	20		33	
14			Forderung für das Jahr 1862		1000			380	15	51_{66}		

Post-Nummer	Datum	Journals-Artikel	Abstattung	Zugewiesen: Baarschaft	Zugewiesen: öffentliche Obligationen — Industriepapiere — Privatschuldscheine	Zugewiesen: Gold, Silber, Pretiosen	Zugewiesen: andere Werthseffecten und Gegenstände	Cumulativ: Baarschaft: Capital: verzinslich	Cumulativ: Baarschaft: Capital: unverzinslich	Cumulativ: Baarschaft: Interessen	Anmerkung
1	17. April 1860	.	Zur Verzinsung übertragen von den Minimalbeträgen Post 1 und 3 . . .	. .	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	In der Colonne „andere Werthseffecten und Gegenstände“ sind auch die den Pflegebefohlenen gehörigen Realitäten, Gründe ꝛc. ꝛc. mit dem entsprechenden Werthsbetrage nachzuweisen.
2	2. Juli 1860	.	Laut Verordnung vom 4. Mai 1860, Nr. 3874, dem Vormunde erfolgt die am 1. Jänner und 1. Juli 1860 fälligen Coupons von jenseitiger Anlehensobligation .								
3	31. Octob. 1860	.	Die Zinsen sub Post 15	. .	. .	. .	. .	. .	. .	17 91_{66}	
4			Zur Verzinsung übertragen	. .	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	
5	„	.	Summe der Abstattung	. .	. .	. .	. .	. .	40 .	17 91_{66}	
6	2. Jänner 1861	.	Von der Anlehensobligation Nr. 34.836 dem Vormunde den am 1. Jänner 1861 fälligen Coupon erfolgt								
7	1. Juli 1861	.	detto detto den Coupon pro Juli 1861								
8	11. August	406	Laut Verordnung vom 2. August 1861, Z. 8469, zum Antritte eines Geschäftes erfolgt	. .	. .	. .	. .	400 .	. .	. .	
9	31. Octob. 1861	.	Die Zinsen von Empfangspost 10 . .	. .	. .	. .	. .	. .	. .	33 .	
10	„	.	Von Empfangspost 9 und 11 zur Verzinsung übertragen .	. .	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	
11	.	.	Summe der Abstattung	. .	. .	. .	. .	400 .	20 .	33 .	

Formulare Nr. 5, zu §. 27.

Nachweisung

über die bei der cumulativen Waisencasse . . . . . eingegangenen Baarschaften und die stattgefundenen Ausgaben, sowie über die voraussichtlich eingehenden und zur Auszahlung gelangenden Baarschaften.

	Bei der cumulativen Waisencasse							Bei der cumulativen Waisencasse werden voraussichtlich					
	wurden eingezahlt		wurden beausgabt		verbleibt barer Cassarest			eingehen		zur Auszahlung gelangen		disponibel bleiben	
Laut Journalsabschluß vom 16. November 18 . . .	4120	40	2941	69	1178	71	Laut Vorschreibung werden in der Zeit vom 16. bis 30. November 18 . . .	790		200		590	

Formulare Nr. 6, zu §. 29.

Vormerkung

über die bewilligten Darleben.

Post-Nr.	Datum der Verordnung	Nr. der Verordnung	Name des Darlehensbewerbers	Wohnort des Darlehensbewerbers	Bewilligter Darlehensbetrag fl.	kr.	Erfolgt am	Journals-Artikel	Anmerkung
1	9. April 1860	336	Georg Matz	Neudorf Haus Nr. . .	320	.	13. April 1860	37	
2	10. April 1860	342	Carl List	Brunn Haus Nr. . .	1500	.	14. April 1860	39	
3	14. April 1860	349	Georg Peschl	Brunn Haus Nr. . .	300	.	16. April 1860	41	
4	14. April 1860	350	Andreas Weichselbaum	Schwarzbach Haus Nr. . .	400	.			
5	15. April 1860	356	Mathias Lerch	Braunsdorf Haus Nr. . .	600	.	16. April 1860	42	

Formulare Nr. 7 a), zu §. 33.

Waisenamt Mödling.

Activbuch, I. Band, Folio 8. Nr. 1.

Schuldschein.

Kraft dessen $\frac{\text{ich}}{\text{wir}}$ Endesgefertigte (r) Georg Matz, ... / (n) Eheleute Georg und Katharina Matz, / (n) Georg, Joseph und Katharina Matz, Haus- und Grundeigenthümer in der Gemeinde Neudorf, Gerichtsbezirk Mödling, bekenne (n), von dem löblichen cumulativen Waisenamte Mödling ein Darlehen von 320 fl. österreichischer Währung, das ist dreihundertzwanzig Gulden österreichischer Währung baar zugezählt erhalten zu haben, welches $\frac{\text{ich}}{\text{wir}}$ somit aufrecht schuldig geworden $\frac{\text{bin.}}{\text{sind.}}$

Indem $\frac{\text{ich}}{\text{wir}}$ dem löblichen Waisenamte Mödling den Empfang des gedachten Capitales bestätige (n), verbinde (n) ich mich, für mich und meine . . . . / wir uns zur ungetheilten Hand, das ist Eines für Beide und Beide für Eines, für uns und unsere / wir uns zur ungetheilten Hand, das ist Eines für Alle, und Alle für Eines, für uns und unsere Nachfolger im Besitze der unten verpfändeten Realität (en), dieses Darlehen vom ersten April 18-sechzig an mit jährlichen fünf vom Hundert halbjährig vorhinein zu verzinsen, die Interessen im vollen Betrage bei dem löblichen Waisenamte zu erlegen, das Capital selbst aber, oder für den Fall bereits geleisteter Abschlagszahlungen, den Restbetrag desselben, nach vorläufiger, jedem Theile gleichmäßig zustehenden halbjährigen Aufkündigung in österreichischer Währung bei dem löblichen Waisenamte Mödling zurückzubezahlen.

Insolange das Capital nicht aufgekündiget wird, verpflichte (n) $\frac{\text{ich mich, ...}}{\text{wir uns in solidum,}}$ am ersten April und ersten October jeden Jahres die halbjährigen vorhinein fälligen fünfpercentigen Zinsen um so gewisser zu bezahlen, als sonst das Capital oder der allfällige Rest desselben c. s. c. ohne alle Aufkündigung von dem löblichen Waisenamte auf $\frac{\text{meine}}{\text{unsere}}$ Kosten sogleich zurückgefordert werden kann.

Auch verbinde (n) $\frac{\text{ich mich, für mich und meine}}{\text{wir uns, für uns und unsere}}$ Nachfolger im Besitze der Realität, das verpfändete Haus Consc. Nr. 16 in der Gemeinde Neudorf, Gerichtsbezirk Mödling, durch die ganze Dauer des Darlehens bei der k. k. privilegirten $\frac{\text{wechselseitigen Brandschaden-Versicherungsanstalt in Wien}}{\text{Riunione Adriatica di Sicurtà . . . .}}$ um 1200 fl. österreichischer Währung, das ist Eintausend zweihundert Gulden österreichischer Währung fortan versichert zu halten, den Versicherungsbetrag während der Dauer des Darlehens, ohne Zustimmung des löblichen Waisenamtes nicht abzuändern, die Assecuranzgebühr pünctlich zu entrichten und $\frac{\text{mich}}{\text{uns}}$ hierüber an jedem Zinsenfälligkeits-Termine auszuweisen, widrigens das Capital oder der noch restirende Capitalsbetrag c. s. c. ohne vorausgegangene Aufkündigung sogleich auf $\frac{\text{meine}}{\text{unsere}}$ Kosten zurückgefordert werden kann.

Endlich verpflichte (n) $\frac{\text{ich mich, für mich und meine}}{\text{wir uns, für uns und unsere}}$ Nachfolger im Besitze der verpfändeten Realität, alle Kosten an Gebühren, Stämpel und Taxen für Quittungen, Cessionen, Einverleibungen und Löschungen, und alle etwaigen übrigen Gerichts- und Executionskosten, dann alle wie immer Namen habende Zählgelder in und außer Concursfällen in der Art zu tragen, daß das löbliche Waisenamt nie eine dießfals sich ergebende Auslage treffen soll.

Zur Sicherheit des löblichen Waisenamtes für Capital, Zinsen und alle Nebenverbindlichkeiten verpfände (n) $\frac{\text{ich}}{\text{wir}}$ demselben $\frac{\text{mein}}{\text{unser}}$ eigenthümliches Haus Consc. Nr. 16 sammt Nebengebäuden in der Gemeinde Neudorf, Kronland Niederösterreich, Gerichtsbezirk Mödling, Grundbuch der ehemaligen Herrschaft Neudorf, Band XIII, Folio 104, und gestatte (n), daß auf Grundlage gegenwärtiger Schuldurkunde das Capital sammt Zinsen und allen übrigen, dem löblichen Waisenamte aus diesem Schuldscheine erwachsenden Rechten pfandrechtlich sichergestellt, und zu diesem Behufe dieser Schuldschein auf $\frac{\text{meine}}{\text{unsere}}$ Kosten ohne $\frac{\text{mein}}{\text{unser}}$ weiteres Einvernehmen auf der (n) oben gedachten Realität (en) in der hiefür bereits angemerkten pfandrechtlichen Rangordnung grundbücherlich einverleibt werde.

Urkund dessen $\frac{\text{meine}}{\text{unsere}}$ und zweier ersuchten Herren Zeugen Fertigungen.

Mödling, am 13. April 18 - sechzig.

Unterschrift des oder der Schuldner

Unterschriften der zwei Zeugen.

Formulare Nr. 7 b), zu §. 33.

Waisenamt Mödling. Nr. 48.

Activbuch, I. Band, Folio 34.

Cession.

Kraft welcher ich/wir Endesgefertigte (r) Carl Loriz . . . . . / (n) Carl und Ferdinand Loriz, Haus- und Grundbesitzer in der Gemeinde Brühl, Gerichtsbezirk Mödling, jenes Capital per 1000 fl. österreichischer Währung, das ist Eintausend Gulden österreichischer Währung, welches mir Josef Schmid, ... / uns Josef und Anna Schmid, Besitzer des Hauses Nr. 25 in der Gemeinde Neudorf, laut Schuldschein ddo. 2. April 18-fünfzig zwei, als ein Darlehen aufrecht schulde (t)/(n), und welches laut Satz vom 4. April 18-fünfzig zwei auf dem Hause Consc. Nr. 25 sammt Nebengründen in der Gemeinde Neudorf, Kronland Niederösterreich, Gerichtsbezirk Mödling, Grundbuch der ehemaligen Herrschaft Neudorf, Band XIII, Folio 82 grundbücherlich einverleibt worden ist, sammt allen mir/uns dießfalls zustehenden Rechten, dem löblichen Waisenamte Mödling in dem Betrage von Eintausend Gulden österreichischer Währung dergestallt abtrete (n), und cedire (n), daß dasselbe mit dieser Schuldforderung gleich seinem übrigen Vermögen frei verfügen könne, indem ich/wir unter Einem bestätige (n), hinsichtlich der Cessionsvaluta von dem löblichen Waisenamte Mödling vollkommen befriediget worden zu sein, daher ich/wir auch demselben die dießfällige (n) Originalurkunde (n) als sein Eigenthum ausgehändiget habe (n).

Ich/Wir Endesgefertigte (r) Josef Schmid, ... / (n) Josef und Anna Schmid, Haus- und Grundeigenthümer in der Gemeinde Neudorf, Gerichtsbezirk Mödling, habe (n) als Hypothekarschuldner des hiemit cedirten Capitales per Eintausend Gulden österreichischer Währung von dieser Cession Kenntniß genommen, und indem ich/wir den aufrechten Bestand dieser Schuld bestätige (n), verbinde (n) ich mich, für mich und meine . . . . / wir uns zur ungetheilten Hand, das ist Eines für Beide, und Beide für Eines, für uns und unsere Nachfolger im Besitze der unten verpfändeten Realität (en) dieses cedirte Capital per Eintausend Gulden österreichischer Währung vom ersten April 18-sechzig an mit jährlichen fünf vom Hundert halbjährig vorhinein zu verzinsen, die Interessen im vollen Betrage bei dem löblichen Waisenamte Mödling zu erlegen, das Capital selbst aber, oder für den Fall bereits geleisteter Abschlagszahlungen den Restbetrag desselben nach vorläufiger, jedem Theile gleichmäßig zustehenden halbjährigen Aufkündigung in österreichischer Währung bei dem löblichen Waisenamte Mödling zurückzubezahlen.

In solange das Capital nicht aufgekündiget wird, verpflichte (n) ich mich, ... / wir uns in solidum, am ersten April und ersten October jeden Jahres die halbjährigen, vorhinein fälligen fünfperzentigen Zinsen um so gewisser zu bezahlen, als sonst das Capital oder der allfällige Rest desselben c. s. c. ohne alle Aufkündigung von dem löblichen Waisenamte auf meine/unsere Kosten sogleich zurückgefordert werden kann.

Auch verbinde (n) ich mich, für mich und meine / wir uns, für uns und unsere Nachfolger im Besitze der Realität das verpfändete Haus Consc. Nr. 25 in der Gemeinde Neudorf, Gerichtsbezirk Mödling, durch die ganze Dauer des Darlehens bei der k. k. privilegirten Riunione Adriatica di Sicurtà / Assicurazioni Generali . . . um 4000 fl. österreichischer Währung, das ist viertausend Gulden österreichischer Währung, fortan versichert zu halten, den Versicherungsbetrag während der Dauer des Darlehens ohne Zustimmung des löblichen Waisenamtes nicht abzuändern, die Assecuranzgebühr pünctlich zu entrichten und mich / uns hierüber an jedem Zinsenfälligkeits Termine auszuweisen, widrigens das Capital oder der noch restirende Capitalsbetrag c. s. c. ohne vorausgegangene Aufkündigung sogleich auf meine / unsere Kosten zurückgefordert werden kann.

Ferner verpflichte (n) ich mich, für mich und meine / wir uns, für uns und unsere Nachfolger im Besitze der verpfändeten Realität, alle Kosten an Gebühren, Stämpel und Taxen für Quittungen, Cessionen, Einverleibungen und Löschungen, und alle etwaigen übrigen Gerichts- und Executionskosten, dann alle wie immer Namen habende Zählgelder in und außer Concursfällen in der Art zu tragen, daß das löbliche Waisenamt nie eine dießfalls sich ergebende Auslage treffen soll.

Endlich gestatte (n) ich Carl Loriz, ... / wir Carl und Ferdinand Loriz, Haus- und Grundeigenthümer in der Gemeinde Brühl als Cedent (en) und ich Joseph Schmid, ... / wir Joseph und Anna Schmid, Haus- und Grundeigenthümer in der Gemeinde Neudorf, als Hypothekarschuldner, daß diese Cession bei dem betreffenden Schuldscheine, ddo. 2. April 18-fünfzig zwei ohne mein / unser ferneres Wissen und Einvernehmen grundbücherlich einverleibt, rücksichtlich das cedirte Satzcapital sammt Zinsen auf Grundlage dieser Cessionsurkunde an das löbliche Waisenamt Mödling grundbücherlich übertragen, ferner daß alle in dieser Urkunde ausgedrückten Zahlungs- und sonstigen Nebenverbindlichkeiten pfandrechtlich sichergestellt und zu diesem Behufe für das Waisenamt Mödling auf der (n) schuldnerischen Realität (en) grundbücherlich einverleibt werden können.

Urkund dessen unsere des / der Cedent (en) und des / der Hypothekarschuldner (s), dann zweier ersuchter Herren Zeugen Fertigungen.

Mödling, am 13. April 18-sechzig.

Unterschrift des oder der Cedenten.

Unterschrift des oder der Schuldner.

Unterschrift der zwei Zeugen.

Formulare Nr. 8, zu §. 34.

Activ-Conto-Buch

der gemeinschaftlichen Waisencasse . . . .

über die Privat-Schuldverschreibungen

Band . . . . . .

G e o r g

Haus- und Grundbesitzer in . . . .
Datum und Nummer des Schuldbriefes . . . .

Post-Nr.	Datum	Journals-Artikel		Schuldigkeit an Capital		Interessen: Verzinsungs- und Fälligkeitstag	für Monate	Betrag	
1	13. April 1860	37	Laut Verordnung vom 9. April 1860, Z. 336, werden auf den Schuldschein ddo. 13. April 1860 Nr. 1 dargeliehen . .	320	.	1. April 1860 1. October	6 6	8 8	. .
2	31. Oct. 1860		Summe mit Ende 1860 . . .	320	.	.	.	16	.
3	.	.	Abstattung	.	.	.	.	16	.
4	.	.	Rückstand	320	.	.	.		.
5	.	.	Gebühr pro 1861		.	1. April 1861 1. Oct. 1861	6 6	8 8	. .
6	31. Oct. 1861	.	Summe mit Ende 1861 . . .	320	.	.	.	16	.
7	.	.	Abstattung	.	.	.	.	16	.
8	.	.	Rückstand	320	.	.	.	.	.
9	.	.	Gebühr pro 1862	.	.	1. April 1862 1. October	6 6	8 8	. .
10	31. Oct. 1862	.	Summe mit Ende 1862 . . .	320	.	.	.	16	.
11	.	.	Abstattung	.	.	.	.	8	.
12	.	.	Rückstand	320	.	.	.	8	.
13	.	.	Gebühr pro 1863	.	.	1. April 1863 1. October	6 6	8 8	. .
14	31. Oct. 1863	.	Summe mit Ende 1863 . . .	320	.	.	.	24	.
15	.	.	Abstattung	.	.	.	.	24	.
16	.	.	Rückstand	320		.	.	.	.
17	.	.	Gebühr pro 1864	.	.	1. April 1864 1. October	6 6	8 8	. .
18	31. Oct. 1864	.	Summe mit Ende 1864 . . .	320	.	.	.	16	.
19	.	.	Abstattung	120	.	.	.	16	.
20	.	.	Rückstand	200	.	.		.	.

Activbuch-Folio . .

M a tz

. . . .

Post-Nr.	Datum	Journals-Artikel	Abstattung: Capital		Interessen von	Interessen bis	Betrag				Anmerkung
1	13. April 1860	37	.	.	1. April 1860	1. Octob. 1860	8	.			
2	2. Octob. 1860	104	.	.	1. Octob. 1860	1. April 1861	8	.	.	.	
3	.	.	.	.	.		16	.	.	.	
4	1. April 1861	187	.	.	1. April 1861	1. Octob. 1861	8	.	.	.	
5	4. Octob. 1861	475	.	.	1. Octob. 1861	1. April 1862	8	.	.	.	
6	.	.	.	.	.	.	16	.	.	.	
7	1. April 1862	203	.	.	1. April 1862	1. Octob. 1862	8	.	.	.	
8	.	.	.	.	.		8	.	.	.	
9	31. März 1863	197	.	.	1. Octob. 1862	1. Octob. 1863	16	.	.	.	
10	1. Octob. 1863	742	.	.	1. Octob. 1863	1. April 1864	8	.	.	.	
11	.	.	.	.	.	.	24	.	.	.	
12	2. April 1864	222	.	.	1. April 1864	1. Octob. 1864	8	.	.	.	
13	14. Juli	398	120	.							
14	1. October	837	.	.	1. Octob. 1864	1. April 1865	8	.	.	.	
15	.	.	120	.	.	.	16	.	.	.	

Formulare Nr. 9, zu §. 35.

Index

über die Schuldner der cumulativen Waisencasse

B und P							
Name des Schuldners	Wohnort	Folio des Activ-Contobuches	Capitals-betrag der Schuld	Name des Schuldners	Wohnort	Folio des Activ-Contobuches	Capitals-betrag der Schuld
Peschl Georg	Brunn	10	300				
Blau Franz	Dornau	13	350				
Brandeis Joseph	Neudorf	14	3000				
Becher Vincenz	Schwarzbach	19	100				
Braun Joseph	Schwarzbach	22	1000				
Born Adolph	Neudorf	25	230				
Bauer Carl	Brunn	26	200				

Formulare Nr. 10, zu §. 38.

Vormerkung

über die bei der cumulativen Waisencasse . . . . erliegenden Privatschuldverschreibungen mit Rücksicht auf die Interessen-Fälligkeitstermine.

November Mai		December Juni		Jänner Juli		Februar August		März September		April October		Anmerkung
Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	Activbuchs-Folio	Capitals-betrag	
13	350	19	100	25	230	27	200	.	.	8	320	
14	3000	20	2000	26	200	28	50	.	.	9	1500	
15	100	21	250	.	.	.	.	.	.	10	300	
16	3500	22	1000	.	.	.	.	.	.	11	600	
17	300	23	1000	.	.	.	.	.	.	12	400	
18	40	24	1000	.	.	.	.	.	.	.	.	

Formulare Nr. 11, zu §. 39.

Vormerkung

über die heimzuzahlenden Activcapitalien.

Post-Nummer	Activbuch-Folio	Datum	Zahl	Name	Wohnort	Capitals-schuld-Betrag	Hievon werden zur Rückzahlung fällig		Datum	Journal-Artikel	Anmerkung
		unter welcher die Annahme der Rückzahlung des Capitales bewilliget oder dessen Kündigung veranlaßt wurde		des Schuldners			am	Betrag	der Rückzahlung		
1	64	13. December 1861	8974	Carl Weber	Neudorf	500	1. Juli 1862	300	30. Juni 1862	472	
2	124	2. Jänner 1862	26	Ferdinand Wolf	Braunsdorf	200	1. Juli 1862	200	1. Juli 1862	484	
3	73	2. Jänner 1862	28	Franz Leeb	Schwarzbach	300	1. Juli 1862	300			
4	82	16. Mai	532	Lorenz Felder	Schwarzbach	100	1. Juli 1862	100	1. Juli 1862	483	Ad Post 4. Mit Rücksicht auf die Bestimmungen des §. 40 der Instruction sind von diesem Capitale noch die Interessen für die Zeit vom 1. Juli bis 1. October 1862 mit 1 fl. 25 kr. zu berichtigen.

Formulare Nr. 12, zu §. 44.

Einschreibbüchel

des cumulativen Waisenamtes . . . .

über die Schuld

des . . . . wohnhaft . . . .

laut Schuldschein ddo . . . . . . Nr. . . . per . . fl. österr. Währung

Activ-Capitalienbuch lit./Band . . . . . . Folio . . . .

Name des Schuldners: Georg Matz.

Wohnort: . . . .

Post-Nummer	Datum	Journals-Artikel	Schuldigkeit	Capital		Interessen: Verzinsungstag	Interessen: für Monate	Interessen: Betrag	
1	13. April 1860	37	Laut Verordnung vom 9. April 1860, Zahl 336, werden auf den Schuldschein ddo. 13. April 1860, Nr. 1, dargeliehen . .	320	.	1. April 1860	6	8	.
2	.	.	Zinsengebühr vom 1. October 1860 bis 1. April 1863	.	.	1. October 1860	30	40	.
3	.	.	Gebühr mit Ende des Verwaltungsjahres 1862	320	.	.	.	48	.
4	.	.	Jenseitige Abstattung	.	.	.	.	40	.
5	.	.	Rückstand mit Ende 1862	320	.	.	.	8	.
6	.	.	Zinsengebühr vom 1. April 1863 bis 1. April 1865	.	.	1. April 1863	24	32	.
7	.	.	Gebühr mit Ende des Verwaltungsjahres 1864	320	.	.	.	40	.
8	.	.	Jenseitige Abstattung	120	.	.	.	40	.
9	.	.	Rückstand mit Ende 1864	200	.	.	.	.	.
10	.	.	Zinsengebühr pro 1865	.	.	1. April 1865	12	10	.
11	.	.	Gesammtgebühr	200	.	.	.	10	.
12	.	.	Jenseitige Abstattung	200	.	.	.	10	.
			Saldirt . .	.	.	.	.	.	.

Datum und Nummer des Schuldbriefes . . . .

Post-Nummer	Datum der	Journals-Artikel	Abstattung	Capital	Interessen von	Interessen bis	Interessen Betrag	Bestätigung der Waisencasse und Anmerkung	
1	13. April 1860	37	. . . .		1. April 1860	1. October 1860	8	N. N., Einnehmer.	N. N., Controlor.
2	2. October 1860	104	. . . .		1. October 1860	1. April 1861	8	detto	detto
3	1. April 1861	187	. . . .		1. April 1861	1. October 1861	8	detto	detto
4	4. October 1861	475	. . . .		1. October 1861	1. April 1862	8	detto	detto
5	1. April 1862	203	. . . .		1. April 1862	1. October 1862	8	detto	detto
6	.	.	Abstattung mit Ende 1862 .		.	.	40		
7	31. März 1863	197	. . . .		1. October 1862	1. October 1863	16	detto	detto
8	1. October 1863	742	. . . .		1. October 1863	1. April 1864	8	detto	detto
9	2. April 1864	222	. . . .		1. April 1864	1. October 1864	8	detto	detto
10	14. Juli 1864	398	Laut Bewilligung vom 14. Juli l. J., Z. 3436, à Conto der Capitalsschuld	120		.	.	detto	detto
11	1. October 1864	837	. . . .		1. October 1864	1. April 1865	8	detto	detto
12	.	.	Abstattung mit Ende 1864 .	120	.	.	40		
13	2. April 1865	314	. . . .		1. April 1865	1. October 1865	5		
14	1. October 1865	924	. . . .		1. October 1865	1. April 1866	5		
15	20. Octob. 1865	988	Laut Verordnung vom 18. October 1865, Z. 9447, die restliche Capitalsschuld .	200	.	.	.		
16	.	.	Abstattung mit Ende 1865 .	200	.	.	10		

Anmerkung ad Post 16.

Würde die Capitalsrückzahlung anstatt am 20. October 1865 erst am 20. Jänner 1866 geleistet, so hätte der Schuldner noch die Zinsen für drei Monate über den nächsten Zinsen-Fälligkeitstermin, d. i. über den 1. April 1866, somit noch für die Monate, April, Mai und Juni 1866 mit 2. fl. 50 kr. zu entrichten.

Formulare Nr. 13 a), zu §. 45.

Quittung über Capitals-Abschlagszahlungen.

Quittung.

Ueber 100 fl. österreichischer Währung, schreibe Einhundert Gulden österreichischer Währung, welche das gefertigte Waisenamt von Johann Strohbach, Hausbesitzer in Brunn, als Abschlagszahlung auf die Schuldpost per fünfhundert Gulden österreichischer Währung, welche auf Grund des Schuldscheines vom ersten Mai 18-sechzig zwei, mittelst Satz vom 2. Mai 18-sechzig zwei, auf dem Hause Consc. Nr. 46 in Brunn haftet, am heutigen Tage baar und richtig empfangen zu haben, hiemit bestättiget und quittirt.

Zugleich wird die Bewilligung ertheilt, daß diese Capitals-Abschlagszahlung per Einhundert Gulden österreichischer Währung von der obgedachten Realität auf Kosten des vorgenannten Hypothekarschuldners ohne ferneres Wissen und Einvernehmen des gefertigten Waisenamtes abgeschrieben und gelöscht werden könne.

Urkund dessen nachstehende Unterschriften und das beigedruckte Siegel des Waisenamtes.

Mödling, am vierten Mai 18- sechzig vier.

Das Waisenamt Mödling.

(L. S.) Die Unterschriften der Beamten.

Formulare Nr. 13 b), zu §. 45.

Quittung über Capitals-Restzahlungen.

Quittung.

Ueber 300 fl. österreichischer Währung, schreibe dreihundert Gulden österreichischer Währung, welche das gefertigte Waisenamt von Johann Strohbach, Hausbesitzer in Brunn, als Restzahlung auf die Schuldpost per fünfhundert Gulden österreichischer Währung, welche auf Grund des Schuldscheines vom ersten Mai 18-sechzig zwei, mittelst Satz vom 2. Mai 18-sechzig zwei auf dem Hause Consc. Nr. 46 in Brunn haftet, am heutigen Tage baar und ichtig empfangen zu haben, hiemit bestättiget und quittirt.

Es wird daher gleichzeitig die Bewilligung ertheilt, daß sowohl diese Restzahlung per . . 300 fl. österr. Währ., sage dreihundert Gulden österreichischer Währung, als auch die früher geleisteten und bereits abgesondert quittirten Abschlagszahlungen, wenn deren grundbücherliche Löschung nicht schon bewirkt worden seyn sollte, zusammen mit . . . . 200 „ „ „

in Summa also der Betrag von . . . . 500 fl. österr. Währ., schreibe fünfhundert Gulden österreichischer Währung sammt Zinsen und allen Nebenverbindlichkeiten von der obgedachten Realität auf Kosten des vorgenannten Hypothekarschuldners ohne ferneres Wissen und Einvernehmen des gefertigten Waisenamtes abgeschrieben und gelöscht werden könne.

Urkund dessen nachstehende Unterschriften und das beigedruckte Siegel des Waisenamtes.

Mödling, am ersten Mai 18-sechzig fünf.

Das Waisenamt Mödling.

(L. S.) Die Unterschriften der Beamten.

Formulare Nr. 13. c), zu §. 45.

Quittung über volle Capitals-Rückzahlungen.

Quittung.

Ueber 100 fl. österreichischer Währung, schreibe fünfhundert Gulden österreichischer Währung, welche das gefertigte Waisenamt von Johann Strohbach, Hausbesitzer in Brunn, zur Berichtigung der laut Schuldschein vom ersten Mai 18-sechzig zwei, und Satz vom zweiten Mai 18-sechzig zwei, auf dem Hause Consc. Nr. 46 in Brunn haftenden Schuldpost per fünfhundert Gulden österreichischer Währung, am heutigen Tage baar und richtig empfangen zu haben, hiemit bestätiget und quittirt.

Zugleich wird bewilliget, daß dieses ganze Schuldcapital per fünfhundert Gulden österreichischer Währung, sammt Zinsen und allen Nebenverbindlichkeiten von der obgedachten Realität auf Kosten des vorgenannten Hypothekarschuldners ohne ferneres Wissen und Einvernehmen des gefertigten Waisenamtes gelöscht werden könne.

Urkund dessen nachstehende Unterschriften und das beigedruckte Siegel des Waisenamtes.

Mödling, am ersten Mai 18-sechzig vier.

Das Waisenamt Mödling.

(L. S.)

Die Unterschriften der Beamten.

Formulare Nr. 14, zu §. 47.

Activstand

der gemeinschaftlichen Waisencasse . . . . .

(exemplificirt für die Jahre 1860 und 1861.)

Mit Einer Beilage, betreffend den Activstand für öffentliche Obligationen.

Post-Nummer	Rentbuch-Folio	Des Schuldners: Name	Des Schuldners: Wohnort	Rückstand mit Ende October 18 . .: Capital fl.	kr.	Interessen fl.	kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . .: Datum	Journals-Artikel	Capitals-Betrag fl.	kr.	Verzinsungstag	fällige Gebühr an Anticipativ-Interessen: für Monate	Betrag fl.	kr.	Von den nebigen Anticipativ-Interessen betreffen das Jahr 18 . . fl.	kr.	18 . . fl.	kr.	Zusammen: Capital fl.	kr.	Interessenrückstand und effectiv fällige Gebühr fl.	kr.
		1860.																					
1	8	Georg Maţ	Neudorf	.	.	.	.	13. April	37	320	.	1. April	6	8	.	9	33_{33}	6	66_{66}	320	.	16	.
												1. Octb.	6	8	.								
2	9	Carl List	Brunn	.	.	.	.	14. April	39	1500	.	1. April	6	37	50	43	75	31	25	1500	.	75	.
												1. Octob.	6	37	50								
3	10	Georg Peschl	Brunn	.	.	.	.	16. April	41	300	.	1. April	6	7	50	8	75	6	25	300	.	15	.
												1. Octob.	6	7	50								
4	11	Math. Lerch	Braunsdorf	.	.	.	.	16. April	42	600	.	1. April	6	15	.	17	50	12	50	600	.	30	.
												1. Octob.	6	15	.								
5	12	Johann Tiţ	Braunsdorf	.	.	.	.	28. April	44	400	.	1. April	6	10	.	11	66_{66}	8	33_{33}	400	.	20	.
												1. Octob.	6	10	.								
6	13	Franz Blau	Dornau	.	.	.	.	20. Mai	47	350	.	1. Mai	6	8	75	8	75	.	.	350	.	8	75
7	14	Joseph Brandeis	Neudorf	.	.	.	.	23. Mai	49	3000	.	1. Mai	6	75	.	75	.	.	.	3000	.	75	.
8	15	Georg Storch	Braunsdorf	.	.	.	.	23. Mai	50	100	.	1. Mai	6	2	50	2	50	.	.	100	.	2	50
9	16	Ignaz Neumann	Brunn	.	.	.	.	26. Mai	51	3500	.	1. Mai	6	87	50	87	50	.	.	3500	.	87	50
10	17	Franz Kern	Neudorf	.	.	.	.	26. Mai	52	300	.	1. Mai	6	7	50	7	50	.	.	300	.	7	50
11	18	Jacob Hahn	Braunsdorf	.	.	.	.	30. Mai	54	40	.	1. Mai	6	1	.	1	.	.	.	40	.	1	.
		I. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	10.410	.	.	.	338	25	273	24_{00}	64	99_{00}	10.410	.	338	25

Bis 31. October 18 . . sind eingezahlt worden						Rückstand mit Ende October 18 . .						Anmerkung
Datum	Journals-Artikel	Capital		Interessen		Capital		fällige Interessen				
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
13. April	37	.	.	8	.	320	.	.	.	.	.	
2. October	104	.	.	8	.							
14. April	39	.	.	37	50	1500	.	.	.	.	.	
1. October	101	.	.	37	50							
16. April	41	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
1. October	102	.	.	7	50							
16. April	42	.	.	15	.	600	.	.	.	.	.	
3. October	108	.	.	15	.							
28. April	45	.	.	10	.	400	.	.	.	.	.	
30. September	96	.	.	10	.							
20. Mai	47	.	.	8	75	350	.	.	.	.	.	
23. Mai	49	.	.	75	.	3000	.	.	.	.	.	
23. Mai	50	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
26. Mai	51	.	.	87	50	3500	.	.	.	.	.	
26. Mai	52	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
30. Mai	54	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
		.	.	338	25	10.410	.	.	.	.	.	

Post-Nummer	Activbuch-Folio	Des Schuldners Name	Des Schuldners Wohnort	Rückstand mit Ende October 18 . . Capital fl.	kr.	Rückstand mit Ende October 18 . . Interessen fl.	kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . . Datum	Journals-Artikel	Capitalsbetrag fl.	kr.	Verzinsungstag	fällige Gebühr an Anticipativ-Interessen für Monate	Betrag fl.	kr.	Von den nebigen Anticipativ-Interessen betreffen das Jahr 18 . . fl.	kr.	18 . . fl.	kr.	Zusammen Capital fl.	kr.	Interessenrückstand und effectiv fällige Gebühr fl.	kr.
12	19	Vincenz Becher	Schwarzbach	.	.	.	.	2. Juni	56	100	.	1. Juni	6	2	50	2	08_{33}	.	41_{66}	100	.	2	50
13	20	Heinrich Gruber	Neudorf	.	.	.	.	10. Juni	58	2000	.	1. Juni	6	50	.	41	66_{66}	8	33_{33}	2000	.	50	.
14	21	Franz Dorn	Braunsdorf	.	.	.	.	10. Juni	60	250	.	1. Juni	6	6	25	5	20_{83}	1	04_{16}	250	.	6	25
15	22	Joseph Braun	Schwarzbach	.	.	.	.	12. Juni	61	1000	.	1. Juni	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
16	23	Moriz Stadler	Brunn	.	.	.	.	12. Juni	62	1000	.	1. Juni	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
17	24	Alois Grill	Braunsdorf	.	.	.	.	24. Juni	64	1000	.	1. Juni	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
18	25	Adolph Born	Neudorf	.	.	.	.	2. Juli	66	230	.	1. Juli	6	5	75	3	83_{33}	1	91_{66}	230	.	5	75
19	26	Carl Bauer	Brunn	.	.	.	.	10. Juli	68	200	.	1. Juli	6	5	.	3	33_{33}	1	66_{66}	200	.	5	.
20	27	Franz Grois	Schwarzbach	.	.	.	.	7. August	71	200	.	1. August	6	5	.	2	50	2	50	200	.	5	.
21	28	Friedrich Reich	Braunsdorf	.	.	.	.	8. August	72	50	.	1. August	6	1	25	.	62_{50}	.	62_{50}	50	.	1	25
		II. Latus	.	.	.	.	.	.	.	6030	.	.	.	150	75	121	74_{07}	28	99_{95}	6030	.	150	75
		Recapitulation																					
		I. Latus	.	.	.	.	.	.	.	10.410	.	.	.	338	25	273	24_{99}	64	99_{99}	10.410	.	338	25
		II. Latus	.	.	.	.	.	.	.	6030	.	.	.	150	75	121	74_{07}	28	99_{95}	6030	.	150	75
		Summe	.	.	.	.	.	.	.	16.440	.	.	.	489	.	394	99_{06}	93	99_{94}	16.440	.	489	.

Bis 31. October 18 . . . sind eingezahlt worden						Rückstand mit Ende October 18 . . .						Anmerkung
Datum	Journals Artikel	Capital		Interessen		Capital		fällige Interessen				
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
2. Juni	56	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
10. Juni	58	.	.	50	.	2000	.	.	.	.	.	
10. Juni	60	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.	
12. Juni	61	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
12. Juni	62	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
24. Juni	64	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
2. Juli	66	.	.	5	75	230	.	.	.	.	.	
10. Juli	68	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
7. August	71	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
8. August	72	.	.	1	25	50	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	150	75	6030	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	338	25	10.410	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	150	75	6030	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	489	.	16.440	.	.	.	.	.	

Post-Nummer	Activbuch-Folio	Des Schuldners Name	Des Schuldners Wohnort	Rückstand mit Ende October 18 . . Capital fl.	Capital kr	Interessen fl.	Interessen kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . . Datum	Journals-Artikel	Capitalsbetrag fl.	Capitalsbetrag kr	Verzinsungstag	fällige Gebühr an Anticipativ-Interessen für Monate	Betrag fl.	Betrag kr.	Von den nebigen Anticipativ-Interessen betreffen das Jahr 18 . . fl.	kr.	18 . . fl.	kr.	Zusammen Capital fl.	Capital kr.	Interessenrückstand und effectiv fällige Gebühr fl.	fr.
		1861.																					
1	8	Georg Matz	Neudorf	320	.	.	.	.	.	.	.	1. April 1. Octob.	6 6	8 8	. .	9	33$_{33}$	6	66$_{66}$	320	.	16	.
2	9	Carl List	Brunn	1500	.	.	.	.	.	.	.	1. April 1. Octob.	6 6	37 37	50 50	43	75	31	25	1500	.	75	.
3	10	Georg Peschl	Brunn	300	.	.	.	.	.	.	.	1. April 1. Octob.	6 6	7 7	50 50	8	75	6	25	300	.	15	.
4	11	Math. Lerch	Braunsdorf	600	.	.	.	.	.	.	.	1. April 1. Octob.	6 6	15 15	. .	17	50	12	50	600	.	30	.
5	12	Johan Titz	Braunsdorf	400	.	.	.	.	.	.	.	1. April 1. Octob.	6 6	10 10	. .	11	66$_{66}$	8	33$_{33}$	400	.	20	.
6	13	Franz Blau	Tornau	350	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	8 8	75 75	17	50	.	.	350	.	17	50
7	14	Joseph Brandeis	Neudorf	3000	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	75 75	. .	150	.	.	.	3000	.	150	.
8	15	Georg Storch	Braunsdorf	100	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	2 2	50 50	5	.	.	.	100	.	5	.
9	16	Ignaz Neuman	Brunn	3500	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	87 87	50 50	175	.	.	.	3500	.	175	.
10	17	Franz Kern	Neudorf	300	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	7 7	50 50	15	.	.	.	300	.	15	.
11	18	Jacob Hahn	Braunsdorf	40	.	.	.	.	.	.	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	1 1	. .	2	.	.	.	40	.	2	.
		I. Latus .	.	10.410	.	.	.	.	.	.	.	.	.	520	50	455	49$_{99}$	64	99$_{99}$	10.410	.	520	50

Bis 31. October 18 . . sind eingezahlt worden						Rückstand mit Ende October 18 . .						Anmerkung
Datum	Journals-Artikel	Capital		Interessen		Capital		fällige Interessen				
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
1. April 1861	187	.	.	8	.	320	.	.	.	.	.	
4. October	475	.	.	8	.							
2. April	192	.	.	37	50	1500	.	.	.	.	.	
2. October	460	.	.	37	50							
1. April	188	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
2. October	461	.	.	7	50							
2. April	193	.	.	15	.	600	.	.	.	.	.	
1. October	455	.	.	15	.							
1. April	189	.	.	10	.	400	.	.	.	.	.	
1. October	457	.	.	10	.							
1. November 1860	6	.	.	8	75	350	.	.	.	.	.	
1. Mai 1861	233	.	.	8	75							
2. November 1860	10	.	.	75	.	3000	.	.	.	.	.	
1. Mai 1861	235	.	.	75	.							
1. November 1860	8	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Mai 1861	234	.	.	2	50							
1. November 1860	7	.	.	87	50	3500	.	.	.	.	.	
1. Mai 1861	236	.	.	87	50							
2. November 1860	11	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
2. Mai 1861	240	.	.	7	50							
3. November 1860	14	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
3. Mai 1861	249	.	.	1	.							
.	.	.	.	520	50	10.410	.	.	.	.	.	

Post-Nummer	Activbuch-Folio	Des Schuldners: Name	Des Schuldners: Wohnort	Rückstand mit Ende October 18 . . Capital fl.	Capital kr.	Interessen fl.	Interessen kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . . Datum	Journals-Artikel	Capitalsbetrag fl.	Capitalsbetrag kr.	Verzinsungstag	fällige Gebühr an Anticipativ-Interessen für Monate	Betrag fl.	Betrag kr.	Von den nebigen Anticipativ-Interessen betreffen das Jahr 18 . . fl.	18 . . kr.	18 . . fl.	18 . . kr.	Zusammen Capital fl.	Capital kr.	Interessenrückstand und effectiv fällige Gebühr fl.	kr.
12	19	Vinzenz Becher	Schwarzbach	100	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861	6 6	2 2	50 50	4	58_{33}	.	41_{66}	100	.	5	.
13	20	Heinrich Gruber	Neudorf	2000	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861	6 6	50 50	. .	91	66_{66}	8	33_{33}	2000	.	100	.
14	21	Franz Dorn	Braunsdorf	250	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861	6 6	6 6	25 25	11	45_{83}	1	04_{16}	250	.	12	50
15	22	Joseph Braun Zinsen-Vergütung von 200 fl. Capital	Schwarzbach	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861 1. Dec. 1861 bis Ende Februar 1862	6 6 3	25 25 2	. . 50	45	83_{33}	6	66_{66}	1000	.	52	50
16	23	Moriz Stadler	Brunn	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861	6 6	25 25	. .	45	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	50	.
17	24	Alois Grill	Braunsdorf	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Dec. 1860 1. Juni 1861	6 6	25 25	. .	45	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	50	.
18	25	Adolph Born	Neu-Dorf	230	.	.	.	.	.	.	.	1. Jänner 1. Juli	6 6	5 5	75 75	9	58_{33}	1	91_{66}	230	.	11	50
19	26	Carl Bauer	Brunn	200	.	.	.	.	.	.	.	1. Jänner 1. Juli	6 6	5 5	. .	8	33_{33}	1	66_{66}	200	.	10	.
20	27	Franz Grois	Schwarzbach	200	.	.	.	.	.	.	.	1. Febr 1. August	6 6	5 5	. .	7	50	2	50	200	.	10	.
21	28	Friedrich Reich	Braunsdorf	50	.	.	.	.	.	.	.	1. Febr. 1. August	6 6	1 1	25 25	1	87_{50}	.	62_{50}	50	.	2	50
22	29	Johann Meister	Neudorf	.	.	.	.	10. Novm. 1860	23	240	.	1. Nov. 1860 1. Mai 1861	6 6	6 6	. .	12	.	.	.	240	.	12	.
		II. Latus .	.	6030	.	.	.	.	.	240	.	.	.	316	.	284	49_{07}	31	49_{05}	6270	.	316	.

Bis 31. October 18 . . . sind eingezahlt worden						Rückstand mit Ende October 18 . .						Anmerkung
Datum	Journals-Artikel	Capital		Interessen		Capital		fällige Interessen				
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
1. Dezember 1860	37	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Juni 1861	290	.	.	2	50							
1. December 1860	38	.	.	50	.	2000	.	.	.	.	.	
2. Juni 1861	295	.	.	50	.							
2. December 1860	43	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.	
1. Juni 1861	289	.	.	6	25							
1. December 1860	39	.	.	25	.	800	.	.	.	.	.	Ad Post 15. Von der nebigen Rückzahlung per 200 fl. sind vom nächsten Zinsen-Verfalstermine, d. i. vom 1. Dezember 1861 noch drei Monate, d. i. bis 1. März 1862 die Interessen zu vergüten. Bei der Rückzahlung des Capitalsbetrages hat auch der Erlag dieser Zinsen zu geschehen. Von dem Capitalsreste per 800 fl. sind sofort die vom 1. December 1861 laufenden und an diesem Tage fälligen Interessen zur Gebühr vorzuschreiben.
1. Juni 1861	291	.	.	25	.							
2. October	463	200	.	2	50							
2. December 1860	44	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
2. Juni 1861	296	.	.	25	.							
2. December 1860	45	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
2. Juni 1861	297	.	.	25	.							
2. Jänner	81	.	.	5	75	230	.	.	.	.	.	
1. Juli	347	.	.	5	75							
2. Jänner	82	.	.	5	.	200	.	5	.	.	.	
1. Februar	140	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
1. August	393	.	.	5	.							
1. Februar	141	.	.	1	25	50	.	.	.	.	.	
1. August	392	.	.	1	25							
10. November 1860	23	.	.	6	.	240	.	.	.	.	.	
1. Mai 1861	237	.	.	6	.							
.	.	200	.	311	.	6070	.	5	.	.	.	

Post-Nummer	Actenbuch-Folio	Des Schuldners: Name	Des Schuldners: Wohnort	Rückstand mit Ende October 18 . .: Capital fl.	kr.	Interessen fl.	kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . .: Datum	Journals-Artikel	Capitalsbetrag fl.	kr.	Verzinsungstag	fällige Gebühr an Anticipativ-Interessen: für Monate	Betrag fl.	kr.	Von den nebigen Anticipativ-Interessen betreffen das Jahr 18 . .: fl.	kr.	18 . .: fl.	kr.	Zusammen: Capital fl.	kr.	Interessenrückstand und effectiv fällige Gebühr fl.	kr.
23	30	Franz Demuth	Brunn	.	.	.	.	16. Dec. 1860	64	100	.	1. Dec. 1860	6	2	50	4	58_{33}	.	41_{66}	100	.	5	.
												1. Juni 1861	6	2	50								
24	31	August Schrader	Neudorf	.	.	.	.	10. Jän. 1861	103	40	.	1. Jän. 1861	6	1	.	1	66_{66}	.	33_{33}	40	.	2	.
												1. Juli	6	1	.								
25	32	Alois Roth	Schwarzbach	.	.	.	.	12. April	216	100	.	1. April	6	2	50	2	91_{66}	2	08_{33}	100	.	5	.
												1. Oct.	6	2	50								
26	33	Carl Trau	Dornau	.	.	.	.	15. Mai	261	200	.	1. Mai	6	5	.	5	.	.	.	200	.	5	.
27	34	Joseph Fürst	Braunsdorf	.	.	.	.	18. Juni	317	100	.	1. Juni	6	2	50	2	08_{33}	.	41_{66}	100	.	2	50
28	35	Heinrich Engel	Braunsdorf	.	.	.	.	14. Juli	364	200	.	1. Juli	6	5	.	3	33_{33}	1	66_{66}	200	.	5	.
29	36	Dominik Schwarz	Dornau	.	.	.	.	18. August	427	40	.	1. August	6	1	.	.	50	.	50	40	.	1	.
30	37	Johann Fischer	Brunn	.	.	.	.	20. Oct.	499	250	.	1. Oct.	6	6	25	1	04_{16}	5	20_{83}	250	.	6	25
		III. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	1030	.	.	.	31	75	21	12_{47}	10	62_{47}	1030	.	31	75
		Recapitulation																					
		I. Latus .	.	10.410	.	.	.	.	.	.	.	.	.	520	50	455	49_{90}	64	99_{09}	10.410	.	520	50
		II. Latus .	.	6030	.	.	.	.	.	240	.	.	.	316	.	284	49_{07}	31	49_{95}	6270	.	316	.
		III. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	1030	.	.	.	31	75	21	12_{47}	10	62_{47}	1030	.	31	75
		Summe .	.	16.440	.	.	.	.	.	1270	.	.	.	868	25	761	12_{13}	107	12_{41}	17.710	.	868	25

Bis 31. October 18 . . sind eingezahlt worden						Rückstand mit Ende October 18 . .						Anmerkung
Datum	Journals-Artikel	Capital		Interessen		Capital		fällige Interessen				
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
16. December 1860	64	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Juni 1861	292	.	.	2	50							
10. Jänner 1861	103	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
1. Juli	348	.	.	1	.							
12. April	216	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. October	456	.	.	2	50							
15. Mai	261	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
18. Juni	317	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
14. Juli	364	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
18. August	427	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
20. October	499	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	31	75	1030	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	520	50	10.410	.	.	.	.	.	
.	.	200	.	311	.	6070	.	5	.	.	.	
.	.	.	.	31	75	1030	.	.	.	.	.	
.	.	200	.	863	25	17.510	.	5	.	.	.	

Formulare Nr. 14, zu §. 47 (Beilage)

Activstand

an öffentlichen Obligationen.

Post-Nr.	Gattung der Obligationen	Percent	Obligations-Nummer	Obligations-Datum	Nominalbetrag des Capitals		Reducirt auf 5% Effecten in österr. Währ.		Zinsenertrag in österr. Währ. für das Jahr 18 . .		Zinsenausstand mit Ende October 18 . .
					Einzeln	Zusammen					
1	Nationalanlehen . .	5	2650	1. October 1855	1000	.	.	.	.	.	1. October 1859
2	„	„	2268	31. August 1854	500	1500	1575	.	78	75	1. Juli 1859
3	Metalliques . . .	5	1261	1. November 1852	1000	.	.	.	.	.	1. Mai 1859
4	„	„	490	1. September 1851	5000	6000	6300	.	315	.	1. September 1859
	Summe . .					7500	7875	.	393	75	

Anmerkung. Die in österreichischer Währung ermittelte fünfpercentige Capitalssumme hat bei der Abrechnung als Basis zu dienen. Der Zinsenertrag ist für ein volles Jahr in die Abrechnung aufzunehmen, und nur dann, wenn Obligationen neu zuwachsen sollten, ist hievon das entsprechende Intercalarinteresse in Ansatz zu bringen.

Behobene Interessen im Jahre 18 . .						Anmerkung
Journals-		für die Zeit		Betrag in österr. Währ.		
Artikel	Datum	von	bis			
36	1. April 1860	1. October 1859	1. April 1860	26	25	
47	1. October 1860	1. April 1860	1. October 1860	26	25	
22	3. Jänner 1860	1. Juli 1859	1. Jänner 1860	13	12_5	
40	2. Juli 1860	1. Jänner 1860	1. Juli 1860	13	12_5	
2	3. November 1859	1. Mai 1859	1. November 1859	26	25	
34	6. Mai 1860	1. November 1859	1. Mai 1860	26	25	
30	3. März 1860	1. September 1859	1. März 1860	131	25	
45	9. September 1860	1. März 1860	1. September 1860	131	25	
.	.	.	.	393	75	

Insoferne von den Interessen der Staats-Obligationen die Einkommensteuer zu entrichten kommt, und insolange bei den National-Anlehens-Obligationen anstatt der Silberzahlung eine Aufzahlung in Banknoten stattfindet, ist hierauf bei der Verbuchung der Zinsen gehörig Bedacht zu nehmen.

Formulare Nr. 15, zu §. 47.

Passiv-Stand

der gemeinschaftlichen Waisencasse . . . .

(exemplificirt für die Jahre 1860 und 1861).

Post-Nr.	Passivbuch-Folio	Des Pupillen oder Curanden: Name	Geburts-Jahr	Rückstand mit Ende October 18 . . Capitalien verzinslich fl.	kr.	Capitalien unverzinslich fl.	kr.	Interessen fl.	kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . . Baare Einzahlung: Datum	Journals-Artikel	Betrag fl.	kr.	zur Capitalien-Anlegung bestimmt: verzinslich fl.	kr.	unverzinslich fl.	kr.	Interessen: Verzinsungs-Tag	für Monate	Betrag fl.	kr.	Zusammen: Capitalien verzinslich fl.	kr.	Capitalien unverzinslich fl.	kr.	Interessen Betrag fl.	kr.
		1860																									
		Gemeinde Neudorf																									
1	10	Joseph Brunner .	1849	.	.	.	.	.	.	3. April	36	619	60	600	.	19	60	1. Mai	6	15	.	740	.	24	60	17	91_{66}
		detto detto .	"	.	.	.	.	.	.	17. Apr.	43	125	.	120	.	5	.	1. Juni	5	2	50						
		detto durch Ergänzung . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	1. Juni	5	.	41_{66}						
2	11	Anton Sommer .	1834	.	.	.	.	.	.	14. Apr.	38	1.256	20	1.240	.	16	20	1. Mai	6	31	.	1.240	.	16	20	31	.
3	12	Josepha Baum .	1854	.	.	.	.	.	.	20. Mai	46	127	40	120	.	7	40	1. Juli	4	2	.	120	.	7	40	2	.
4	13	Hermann Groß .	1855	.	.	.	.	.	.	2. Juni	55	3.000	.	3.000	.	.	.	1. Juli	4	50	.	3.000	.	.	.	50	.
5	14	Ignaz Polzer . .	1840	.	.	.	.	.	.	4. Juli	67	150	.	140	.	10	.	1. Aug.	3	1	75	140	.	10	.	1	75
		Zusammen .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5.278	20	5.240	.	58	20	.	.	102	66_{66}	5.240	.	58	20	102	66_{66}
		Gemeinde Braunsdorf																									
6	6	Julius Hartmann	1852	.	.	.	.	.	.	15. Apr.	40	1.000	.	1.000	.	.	.	1. Mai	3	12	50	1.000	.	.	.	12	50
7	7	Florian Schrom .	1854	.	.	.	.	.	.	20. Apr.	44	502	80	500	.	2	80	1. Juni	5	10	41_{66}	500	.	2	80	10	41_{66}
8	8	Amalie Schubert .	1855	.	.	.	.	.	.	22. Mai	48	6.550	.	6.540	.	10	.	1. Juli	4	109	.	6.540	.	10	.	109	.
9	9	August Schneider	1857	.	.	.	.	.	.	30. Mai	53	118	40	100	.	18	40	1. Juli	4	1	66_{66}	100	.	18	40	1	66_{66}
10	10	Elisabeth Glaser	1856	.	.	.	.	.	.	8. Juni	57	234	70	220	.	14	70	1. Juli	4	3	66_{66}	220	.	14	70	3	66_{66}
11	11	Peter Schrott . .	1855	.	.	.	.	.	.	10. Juni	59	1.416	75	1.400	.	16	75	1. Juli	4	23	33_{33}	1.400	.	16	75	23	33_{33}
12	12	Ludwig Felder . .	1857	.	.	.	.	.	.	20. Juni	63	600	.	600	.	.	.	1. Aug.	3	7	50	600	.	.	.	7	50
13	13	Marie Valentin .	1856	.	.	.	.	.	.	1. Juli	65	132	.	120	.	12	.	1. Aug.	3	1	50	120	.	12	.	1	50
14	14	Alexander Seebach	1854	.	.	.	.	.	.	4. Aug.	69	1.224	76	1.220	.	4	76	1. Sept.	2	10	16_{66}	1.220	.	4	76	10	16_{66}
		Zusammen .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	11.779	41	11.700	.	79	41	.	.	179	74_{07}	11.700	.	79	41	179	74_{07}
		Recapitulation.																									
		Gemeinde Neudorf	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5.278	20	5.240	.	58	20	.	.	102	66_{66}	5.240	.	58	20	102	66_{66}
		Gemeinde Braunsdorf . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	11.779	41	11.700	.	79	41	.	.	179	74_{07}	11.700	.	79	41	179	74_{07}
		Summe .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	17.057	61	16.940	.	137	61	.	.	282	41_{63}	16.940	.	137	61	282	41_{63}

Hierauf sind bis 31. October 18 . . zurückbezahlt oder zur Verzinsung übertragen worden								Rückstand mit Ende October 18 . .						Zusammen an unverzinslichen Capitalien und Interessen mit Ende October 18 . .		Aus der nebigen Colonne sind zu übertragen in das nächste Jahr 18 . .				Anmerkung
		Capital				Interessen		Capital				Interessen				als Capital				
Datum	Journals-Artikel	verzinslich		unverzinslich		Betrag		verzinslich		unverzinslich		Betrag				verzinslich		unverzinslich		
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
17. Apr	.	.	.	20	.	.	.	740	.	4	60	17	91_{66}	22	51_{66}	20	.	2	51_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.240	.	16	20	31	.	47	20	40	.	7	20	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	7	40	2	.	9	40	.	.	9	40	
.	.	.	.	.	.	.	.	3.000	.	.	.	50	.	50	.	40	.	10	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	140	.	10	.	1	75	11	75	.	.	11	75	
	.	.	.	20	.	.	.	5.240	.	38	20	102	66_{66}	140	86_{66}	100	.	40	86_{66}	
6. Aug.	70	1.000	.	.	.	12	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	Ad Post 6. Julius Hartmann ist am 4. Mai 1860 gestorben, und wurde dessen Vermögenssubstanz am 6. August l. J. seinen Erben erfolgt.
.	.	.	.	.	.	.	.	500	.	2	80	10	41_{66}	13	21_{66}	.	.	13	21_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	6.540	.	10	.	109	.	119	.	100	.	19	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	100	.	18	40	1	66_{66}	20	06_{66}	20	.	.	06_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	220	.	14	70	3	66_{66}	18	36_{66}	.	.	18	36_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.400	.	16	75	23	33_{33}	40	08_{33}	40	.	.	08_{33}	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	.	.	7	50	7	50	.	.	7	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	12	.	1	50	13	50	.	.	13	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.220	.	4	76	10	16_{66}	14	92_{66}	.	.	14	92_{66}	
	.	1.000	.	.	.	12	50	10.700	.	79	41	167	24_{97}	246	65_{97}	160	.	86	65_{97}	
.	.	.	.	20	.	.	.	5.240	.	38	20	102	66_{66}	140	86_{66}	100	.	40	86_{66}	
.	.	1.000	.	.	.	12	50	10.700	.	79	41	167	24_{97}	246	65_{97}	160	.	86	65_{97}	
.	.	1.000	.	20	.	12	50	15.940	.	117	61	269	91_{63}	387	52_{63}	260	.	127	52_{63}	
Hiezu die zur Verzinsung in das nächste Jahr zu übertragenden								260	.											
Gesammtgebühr pro 1861 . .								16.200	.											

Post-Nummer	Passivbuch-Folio	Des Pupillen oder Curanden Name	Geburtsjahr	Rückstand mit Ende October 18 . . Capitalien verzinslich fl.	kr.	unverzinslich fl.	kr.	Interessen fl.	kr.	Zuwachs vom 1. November 18 . . bis 31. October 18 . . baare Einzahlung Datum	Journals-Art.	Betrag fl.	kr.	zur Capitalien-Anlegung bestimmt verzinslich fl.	kr.	unverzinslich fl.	kr.	Interessen Verzinsungstag	für Monate	Betrag fl.	kr.	Zusammen Capitalien verzinslich fl.	kr.	unverzinslich fl.	kr.	Interessen Betrag fl.	kr.
		1861 Gemeinde Neudorf																									
1	10	Joseph Brunner . .	1849	760	.	2	51_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.							
		Zinsengebühr pro 1861 von 760 fl. 38 fl.																									
		Zinsenabfall von den zurückbezahlten 400 fl. vom 1. August bis Ende October 1861 . . 5 fl.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	33	.	760	.	2	51_{66}	33	.
2	11	Anton Sommer . .	1834	1280	.	7	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1 Novemb 1860	12	64	.	1280	.	7	20	64	.
3	12	Josepha Baum . .	1854	120	.	9	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	9	40	6	.
4	13	Hermann Groß . .	1855	3040	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	152	.	3040	.	10	.	152	.
5	14	Ignatz Polzer . . .	1840	140	.	11	75	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	7	.	140	.	11	75	7	.
6	15	Robert Rosenthal . .	1858	.	.	.	.	.	.	26 Juli 1861	387	600	.	600	.	.	.	1 Septem. 1861	2	5	.	600	.	.	.	5	.
		Zusammen .	.	5340	.	40	86_{66}	.	.	.	.	600	.	600	.	.	.	.	.	267	.	5940	.	40	86_{66}	267	.
		Gemeinde Braunsdorf.																									
7	7	Florian Schrom . .	1854	500	.	13	21_{68}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1 Novemb 1860	12	25	.	500	.	13	21_{68}	25	.
8	8	Amalie Schubert . .	1855	6640	.	19	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	332	.	6640	.	19	.	332	.
9	9	August Schneider . .	1857	120	.	.	06_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	.	06_{66}	6	.
10	10	Elisabeth Glaser . .	1856	220	.	18	36_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	11	.	220	.	18	36_{66}	11	.
11	11	Peter Schrott . . .	1855	1440	.	.	08_{33}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	72	.	1440	.	.	08_{33}	72	.
12	12	Ludwig Felder . .	1857	600	.	7	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	30	.	600	.	7	50	30	.
13	13	Marie Valentin . .	1856	120	.	13	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	13	50	6	.
14	14	Alexander Seebach .	1854	1220	.	14	92_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	61	.	1220	.	14	92_{66}	61	.
		Zusammen .	.	10.860	.	86	65_{97}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	543	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.
		Recapitulation.																									
		Gemeinde Neudorf .	.	5340	.	40	86_{66}	.	.	.	.	600	,	600	.	.	.	.	.	267	.	5940	.	40	86_{66}	267	.
		Gemeinde Braunsdorf	.	10.860	.	86	65_{97}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	543	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.
		Summe .	.	16.200	.	127	52_{63}	.	.	.	.	600	.	600	.	.	.	.	.	810	.	16.800	.	127	52_{63}	810	.
		Reservefond . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.
		Gesammtsumme	.	16.200	.	127	52_{63}	.	.	.	.	712	58	600	.	.	.	.	.	810	.	16.800	.	240	10_{63}	810	.

Datum	Journals-Artikel	Hierauf sind bis 31. October 18 . . zurückbezahlt oder zur Verzinsung übertragen worden: Capital verzinslich fl.	kr.	Capital unverzinslich fl.	kr.	Interessen Betrag fl.	kr.	Rückstand mit Ende October 18 . .: Capital verzinslich fl.	kr.	Capital unverzinslich fl.	kr.	Interessen Betrag fl.	kr.	Zusammen an unverzinslichen Capitalien und Interessen mit Ende October 18 . . fl.	kr.	Aus der nebigen Colonne sind zu übertragen in das nächste Jahr 18 . . als Capital: verzinslich fl.	kr.	unverzinslich fl.	kr.	Anmerkung
11. August 1861	406	100	.	.	.	.	.	360	.	2	51_{66}	33	.	35	51_{66}	20	.	15	51_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1280	.	7	20	64	.	71	20	60	.	11	20	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	9	40	6	.	15	40	.	.	15	40	
.	.	.	.	.	.	.	.	3040	.	10	.	152	.	162	.	160	.	2	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	140	.	11	75	7	.	18	75	.	.	18	75	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	.	.	5	.	5	.	.	.	5	.	
.	.	400	.	.	.	.	.	5540	.	40	86_{66}	267	.	307	86_{66}	240	.	67	86_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	500	.	13	21_{66}	25	.	38	21_{66}	20	.	18	21_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	6640	.	19	.	332	.	351	.	340	.	11	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	.	06_{66}	6	.	6	06_{66}	.	.	6	06_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	220	.	18	36_{66}	11	.	29	36_{66}	20	.	9	36_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1440	.	.	08_{33}	72	.	72	08_{33}	60	.	12	08_{33}	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	7	50	30	.	37	50	20	.	17	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	13	50	6	.	19	50	.	.	19	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	1220	.	14	92_{66}	61	.	75	92_{66}	60	.	15	92_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.	629	65_{97}	520	.	109	65_{97}	
.	.	400	.	.	.	.	.	5540	.	40	86_{66}	267	.	307	86_{66}	240	.	67	86_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.	629	65_{97}	520	.	109	65_{97}	
.	.	400	.	.	.	.	.	16.400	.	127	52_{63}	810	.	937	52_{63}	760	.	177	52_{63}	
.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.	112	58	.	.	112	58	
.	.	400	.	.	.	.	.	16.400	.	240	10_{63}	810	.	1050	10_{63}	760	.	290	10_{63}	
Nebige								760	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
Gesammtgebühr pro 1862 . .								17.100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	

Formulare Nr. 16, zu §. 49.

Abrechnung der cumulativen Waisencasse . . .

für das Verwaltungsjahr 1860.

Post-Nr.	Beilagen-Nr.		Einzeln fl.	Einzeln kr.	Zusammen fl.	Zusammen kr.
		Empfang.				
		Baarschaft aus Verlassenschafts- und Curatelsmassen	17.057	61		
		Zurückgezahlte Activcapitalien	.	.		
		Interessen von Activcapitalien	489	.		
		Verschiedene Einnahmen	.	.	17.546	61
		Ausgabe.				
		Elocirte Baarschaft	16.440	.		
		Abfertigung an Capital	1.000	.		
		Abfertigung an Interessen	12	50		
		Verschiedene Ausgaben	.	.	17.452	50
		Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1860	.	.	94	11
		Bilanz.				
		Elocirte Capitalien	16.440	.		
		Rückständige Activzinsen	.	.		
		Verschiedene Einnahmen	.	.		
		Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1860	94	11	16.534	11
		Forderungen der Pflegebefohlenen an verzinslichen Capitalien . . .	15.940	.		
		" " " " unverzinslichen Capitalien . .	117	61		
		" " " " Interessen	269	92		
		Verschiedene Ausgaben	.	.	16.327	53
		Ueberschuß	.	.	206	58
		Hievon ab die Activzinsen, welche sich auf das Verwaltungsjahr 1861 beziehen	.	.	94	.
		Reiner Gewinn für den Reservefond	.	.	112	58
		Probe.				
		An Activzinsen pro 1860 wurde eingezahlt	395	.		
		Die Forderungen an Passivzinsen betragen . . . . 269 fl. 92 kr.	.	.		
		Baar hinausgezahlt wurde an Passivzinsen . . . . 12 " 50 "	282	42		
		Sonach beträgt der Zinsengewinn für den Reservefond	112	58		

Formulare Nr. 16, zu §. 49.

Abrechnung der cumulativen Waisencasse

für das Verwaltungsjahr 1861.

Post-Nr.	Beilagen-Nr.		Einzeln fl.	Einzeln kr.	Zusammen fl.	Zusammen kr.
		Empfang.				
		Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1860	94	11		
		Zuwachs an Capitalseinlagen	600	.		
		Zurückgezahlte Activcapitalien	200	.		
		Interessen von Activcapitalien	863	25		
		Verschiedene Einnahmen	.	.	1757	36
		Ausgabe.				
		Elocirte Baarschaft	1270	.		
		Abfertigung an Capital	400	.		
		Abfertigung an Interessen	.	.		
		Verschiedene Ausgaben	.	.	1670	
		Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1861	.	.	87	36
		Bilanz.				
		Elocirte Capitalien	17.510	.		
		Rückständige Activzinsen	5			
		Verschiedene Einnahmen	.	.		
		Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1861	87	36	17.602	36
		Forderungen der Pflegebefohlenen an verzinslichen Capitalien . . . 16.400 fl. — kr.				
		Forderungen der Pflegebefohlenen an unverzinslichen Capitalien . . . 127 „ 53 „				
		Forderungen der Pflegebefohlenen an Interessen . . 810 „ — „	17.337	53		
		Forderung des Reservefondes	112	58		
		Verschiedene Ausgaben	.	.	17.450	11
		Ueberschuß			152	25
		Hievon ab die Activzinsen, welche das Verwaltungsjahr 1862 betreffen			107	12
		Reiner Gewinn für den Reservefond	.	.	45	13
		Probe.				
		An Activzinsen pro 1861 wurde eingezahlt im Gegenstandsjahre	761	13		
		„ „ „ „ „ „ „ Vorjahre	94	.		
		Zusammen	855	13		
		Die Forderungen an Passivzinsen betragen	810	.		
		Zinsengewinn für den Reservefond	45	13		

Formulare Nr. 16, zu §. 49 (Beilage).

Abrechnung der cumulativen Waisencasse . . . .

für das Verwaltungsjahr 1860.

(Beispiel einer Abrechnung, wenn die Waisencasse in dem Besitze von öffentlichen Obligationen ist.)

Beilagen-Nr.		Einzeln fl.	Einzeln kr.	Zusammen fl.	Zusammen kr.
	Empfang.				
	Baarschaft aus Verlassenschafts- und Curatelsmassen . . .	17.057	61		
	Zurückgezahlte Activcapitalien . . .	.	.		
	Interessen von öffentlichen Obligationen . . .	393	75		
	" " Privat-Activcapitalien . . .	489	.		
	Verschiedene Einnahmen . . .	.	.	17.940	36
	Ausgabe.				
	Elocirte Baarschaft . . .	16.440	.		
	Abfertigung an Capital . . .	1.000	.		
	Abfertigung an Interessen . . .	12	50		
	Verschiedene Ausgaben . . .	.	.	17.452	50
	Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1860 . . .	.	.	487	86
	Bilanz.				
	Oeffentliche Obligationen . . .	7.875	.		
	Privatcapitalien . . .	16.440	.		
	Rückständige Activzinsen von Privatcapitalien . . .	.	.		
	Verschiedene Einnahmen . . .	.	.		
	Cassarest mit Ende des Verwaltungsjahres 1860 . . .	487	86	24.802	86
	Forderungen der Pflegebefohlenen an verzinslichen Capitalien . . .	21.900	.		
	" " " " unverzinslichen Capitalien . . .	97	61		
	" " " " Interessen . . .	637	9		
	Verschiedene Ausgaben . . .	.	.	22.634	70
	Ueberschuß . . .		.	2168	16
	Hievon ab die Activzinsen von den Privatcapitalien, welche das Verwaltungsjahr 1861 betreffen . . .		.	94	.
	Bleibt noch ein Ueberschuß von . . .	.	.	2074	16
	Werden jedoch die öffentlichen Obligationen per . . . 7875 fl. nach dem heutigen Curse, und zwar: 1500 fl. Nationalanlehen à 80% mit 1200 fl. und 6000 fl. Metalliques à 79% mit . 4740 fl. zusammen also mit . . . 5940 fl.				
	berechnet, so zeigt sich eine Coursdifferenz von . . .		.	193 5	.
	welche von dem obigen Ueberschusse noch in Abzug zu bringen ist, wornach sich der reine Gewinn für den Reservefond mit . . .	.	.	139	16
	herausstellt.				

Formulare Nr. 17, zu §. 55.

Waisenamt . . . .

Ausweis

über

den Stand der Forderungen von großjährig gewordenen Pflegebefohlenen an das Waisenamt, mit Ende des Verwaltungsjahres 18 . . .

Post-Nummer	Hauptbuch-Pagina	Passivbuch-Folio	Name und Wohnort der großjährigen Pupillen	Wurde großjährig am	Zugewiesenes: Baarschaft		öffentliche Obligationen und Industrie-Papiere		Privat-Schuldscheine	
1	140	83	Carl Würth aus Neustift	10. November 1861	.	.	100	.	200	.
2	142	91	Elisabeth Grunner aus Plan	2. December 1861	.	.	.	.	.	.
3	183	102	Eduard Ritter aus Neudorf	3. December 1861	5	60	500	.	1200	.

Vermögen				Forderung an die cumulative Waisencasse						Anmerkung
Gold, Silber, Pretiosen		andere Werthseffecten und Gegenstände		Capital verzinslich		Capital unverzinslich		Interessen		
.	.	.	.	600	.	11	.	30	.	Ist als Soldat verschollen.
.	.	.	.	.	.	10	30	.	.	Unbekannten Aufenthaltes.
19	75	.	.	1500	.	.	.	75	.	In Diensten des österreichischen Lloyd auf einer Fahrt nach Ostindien.

Formularz Nr. 1, do §. 4.

Żurnal

C. K. urzędu poborowego . . . .

jako urzędu Sierocińskiego

co do kumulacyjnego zarządu ustanowionego Najwyższém Rozporządzeniem z dnia 9. Listopada 1858 r.

Uwaga. *a)* Żurnale te z końcem każdego miesiąca zamknięte być mają w formie ogólnie przepisanéj dla żurnalów pieniężnych i podpisane przez odpowiedzialnych składaczy rachunków.

b) Jeżeli nadejdą prywatne zapisy długu, nie opiewające na walutę Austryjacką, mają kapitały wedle Postanowień Najwyższego Patentu z dnia 27. Kwietnia 1858 r. na walutę Austryjacką być obliczone, i w kwocie na walutę Austryjacką obliczonéj, żurnalizowane. Wewnątrz kolumn atoli kapitały tych dokumentów także i w pierwotnéj walucie mają być uwidocznione.

Żurnalu: Artykuł	Żurnalu: Datum	Liczba alegatów	Liczba księgi złożenia lub przekazania tudzież sądowego polecenia	Folio księgi kontowej	Oznaczenie złożenia i złożonego przedmiotu lub odbiorcy i wydanego przedmiotu	Dochód: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Publiczne obligacye zł.	kr.	Wydatek: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Publiczne obligacye zł.	kr.	Dochód w należytościach zachowania zł.	kr.
36	1860 3. Kwiet.	2	14 / A. B.	P. 10 / 1	Z puścizny Michała Brunner z Neudorf złożono dla *m.* Józefa Brunner	619	60												
37	13. Kwiet.	1	Nr. 336.	A. 8	W skutek Rozporządzenia z dnia 9. m. b. wypożyczono Jerzemu Matz z Neudorf na zapis długu ddo. 13. Kwietnia 1860 . . .			320				320							
					a zarazem za czas od 1. Kwietnia do końca Września odebrano prowizyje	8													
38	14. Kwiet.	3	17 / A. B.	P. 11 / 2	C. K. notaryjusz Dr. Neu jako kurator Leopolda Sommer z Neudorf składa dla wspomnionego kuranda legat po Antonim Sommer	1256	20												
39	eodem	4	Nr. 342	A. 9	W skutek Rozporządzenia z dnia 10. m. b. wypożyczono Karolowi List z Brunn na zapis długu z dnia . . . . summę . . .			1500				1500							
					Od téj summy półroczne prowizyje	37	50												
40	15. Kwiet.	2	18 / A. B.	P. 6 / 1	Dla *m.* Juliusza Hartmann z Braunsdorf złożono jako macierzyńską część dziedziczną .	1000													
41	16. Kwiet.	3	Nr. 349	A. 10	Jerzemu Peschl, posiadaczowi domu w Brunn, na zasadzie Rozporządzenia z dnia 14. Kwietnia r. b. wypożyczono na zapis długu ddo. . . . . summę . .			300				300							
					Od téj summy półroczne prowizyje	7	50												
42	eodem	3	Nr. 356	A. 11	Wedle Rozporządzenia z dnia 15. b. m. wypożyczono Maciejowi Lerch z Braunsdorf na zapis długu z dnia . . . . summę			600				600							
					Od téj summy półroczne prowizyje licząc od dnia 1. Kwietnia 1860	15													
43	17. Kwiet.	2	21 / A. B.	P. 10 / 2	Z puścizny Michała Brunner z Neudorf złożono dla *m.* Józefa Brunner dalej jeszcze . . .	125													
44	20. Kwiet.	4	24 / A. B.	P. 7 / 2	Legat dla pupila Floryjana Schrom z Braunsdorf	502	80												
45	28. Kwiet.	2	Nr. 369	A. 12	Janowi Titz z Braunsdorf wypożyczono wedle Rozporządzenia z dnia 15. b. m. na zapis długu z dnia . . . . . summę			400				400							
					Od téj summy półroczne prowizyje, licząc od dnia 1. Kwietnia 1860	10													
					Zamknięto dnia 30 Kwietnia 1860	3581	60	3120				3120							
					Porównanie wydatku z dochodem	3120													
					wykazuje resztę w kwocie . .	461	60	3120											

Urząd sierociński N. N. dnia 30. Kwietnia 1860. (Podpisy składających rachunki.)

Żurnalu: Artykuł	Żurnalu: Datum	Liczba alegatów	Liczba księgi złożenia lub przekazania tudzież sądowego polecenia	Folio księgi kontowej	Oznaczenie złożenia i złożonego przedmiotu lub odbiorcy i wydanego przedmiotu	Dochód: Gotowizna w walucie austr. zł	kr.	Dochód: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł	kr.	Dochód: Publiczne obligacye zł	kr.	Wydatek: Gotowizna w walucie austr. zł	kr.	Wydatek: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł	kr.	Wydatek: Publiczne obligacye zł	kr.	Dochód w należytościach zachowania zł	kr.
					Przeniesienie . . .	461	60	3120											
46	20. Maja	1	29 / A. B.	P. 12 / 1	Podarunek ze strony dziada dla *m.* Józefy Baum z Neudorf . .	127	40												
47	eodem	3	Nr. 406	A. 13	Franciszkowi Blau z Dornau wypożyczono w skutek Rozporządzenia z d. 6. Maja r. b. na zapis długu z d. . . . . summę			350				350							
					Od téj summy prowizyje półroczne	8	75												
48	22. Maja	4	34 / A. B.	P. 8 / 1	Z puścizny po Róży Schubert złożono dla *m.* Amalii Schubert z Braunsdorf	6550													
49	23. Maja	2	Nr. 416	A. 14	Wedle Rozporządzenia z dnia 10. Maja Nr. 416 wypożyczono Józefowi Brandeis z Neudorf na zapis długu z dnia . . . . summę			3000				3000							
					Od téj summy prowizyje za czas od 1. Maja do końca Października	75													
50	eodem	3	Nr. 417	A. 15	Jerzemu Storch z Braunsdorf wypożyczono w skutek Rozporządzenia z d. 10. b. m. na zapis długu z d. . . . . . . summę			100				100							
					Od téj summy półroczne prowizyje	2	50												
51	26. Maja	2	Nr. 428	A. 16	W skutek Rozporządzenia z d. 12. b. m. wypożyczono Ignacemu Neumann z Brunn na zapis długu z dnia . . . . . . summę			3500				3500							
					Od téj summy półroczne prowizyje	87	50												
52	eodem	2	Nr. 430	A. 17	Również wypożyczono w skutek Rozporządzenia z d. 13. Maja b. r. Nr. 430, Franciszkowi Kern z Neudorf na zapis długu z dnia . . . . summę .			300				300							
					Od téj summy półroczne prowizyje	7	50												
53	30. Maja	3	41 / A. B.	P. 9 / 2	Legat dla *m.* Augusta Schneider z Braunsdorf	118	40												
54	eodem	2	Nr. 433	A. 18	W skutek Rozporządzenia z d. 14. b. m. wypożyczono Jakóbowi Hahn z Braunsdorf na zapis długu z d. . . . . . summę			40				40							
					Od téj summy półroczne prowizyje	1													
					Zamknięto dnia 31. Maja 1860.	7439	65	10410				7290							
					Porównanie wydatku z dochodem	7290													
					wykazuje resztę w kwocie . .	149	65	10410											

Urząd sierociński N. N.

d. 31. Maja 1860

(Podpisy składających rachunki)

Żurnalu: Artykuł	Żurnalu: Datum	Liczba alegatów	Liczba księgi złożenia lub przekazania tudzież sądowego polecenia	Folio księgi kontowéj	Oznaczenie złożenia i złożonego przedmiotu lub odbiorcy i wydanego przedmiotu	Dochód: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Publiczne obligacye zł.	kr.	Wydatek: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Publiczne obligacye zł.	kr.	Dochód w należytościach zachowania zł.	kr.
					Przeniesienie . . .	149	65	10410											
55	2. Czerw.	1	46 / A. B.	P. / 13	Opiekun Karol Schwarz składa dla *m.* Hermana Gross w Neudorf	3000													
56	eodem	3	Nr. 448	1 / A. / 19	W skutek Rozporządzenia z dnia 1. Czerwca r. b. wypożyczono Wincentemu Becher z Schwarzbach na zapis długu z dnia . . . . summę			100				100							
					Od téj summy prowizyje za czas od 1. Czerw. aż do końca Listopada	2	50												
57	8. Czerw.	1	48 / A. B.	P. / 10	Prawny zastępca *m.* Elżbiety Glaser z Braunsdorf składa dla téjże	234	70												
58	10. Czerw.	3	Nr. 456	1 / A. / 20	Henrykowi Gruber z Neudorf wypożyczono w skutek Rozporządzenia z dnia 5. Czerwca r. b. dozwoloną summę na zapis długu z dnia			2000				2000							
					Od téj summy półroczne prowizyje	50													
59	eodem	2	49 / A. B.	P. / 11	Dla *m.* Piotra Schrott z Braunsdorf złożono jako część dziedziczną po ojcu	1416	75												
60	eodem	3	Nr. 462	2 / A. / 21	W skutek Rozporządzenia z dnia dzisiejszego wypożyczono Franciszkowi Dorn z Braunsdorf na zapis długu z dnia . . . . summę . . .			250				250							
					Od téj summy prowizyje półroczne	6	25												
61	12. Czerw.	4	Nr. 478	A. / 22	Józefowi Braun w Schwarzbach wypożyczono w skutek Rozporządzenia z dnia 8. Czerwca r. b. Nr. 478 na zapis długu z dnia			1000				1000							
					Od téjże summy prowizyje za pół roku	25													
62	eodem	2	Nr. 479	A. / 23	Równie Maurycy Stadler z Brunn otrzymał w skutek Rozporządzenia z dnia 10. b. m. na zapis długu z dnia . . summę			1000				1000							
					Od téjże prowizyje półroczne .	25													
63	20. Czerw.	1	52 / A. B.	P. / 12	Z puścizny Jerzego Felder złożono dla *m.* Ludwika Felder z Braunsdorf	600													
64	24. Czerw.	2	Nr. 486	2 / A. / 24	W skutek Rozporządzenia z dnia 12. Czerwca r. b. otrzymał Alojzy Grill z Braunsdorf na zapis długu z dnia . . . . pożyczkę			1000				1000							
					Półroczne prowizyje od téj summy	25													
					Zamknięto dnia 30. Czerwca 1860	5534	85	15760				5350							
					Porównanie wydatku z dochodem	5350													
					wykazuje resztę w kwocie . .	184	85	15760											

Żurnalu: Artykuł	Żurnalu: Datum	Liczba alegatów	Liczba księgi złożenia lub przekazania tudzież sądowego polecenia	Folio księgi kontowej	Oznaczenie złożenia i złożonego przedmiotu lub odbiorcy i wydanego przedmiotu	Dochód: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Dochód: Publiczne obligacyje zł.	kr.	Wydatek: Gotowizna w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Prywatne zapisy długu w walucie austr. zł.	kr.	Wydatek: Publiczne obligacyje zł.	kr.	Dochód w należytościach zachowania zł.	kr.
					Przeniesienie . .	184	85	15760											
65	1. Lipca	2	54 / A. B.	P. / 13 / 2	Legat dla m. Maryi Walentyny z Braunsdorf	132													
66	2. Lipca	3	Nr. 494	A. / 25	Wedle rozporządzenia z d. 1. Lipca r. b. wypożyczono Adolfowi Born z Neudorf na zapis długu z dnia . . . summę			230				230							
					Od téj summy prowizyje licząd od 1. Lipca aż do końca Grudnia r. b.	5	75												
67	4. Lipca	2	57 / A. B.	P. / 14 / 2	Franciszek Polzer kurator Ignacego Polzer z Neudorf składa dla tegoż jako dziedziczną po ojcu część	150													
68	10. Lipca	2	Nr. 504	A. / 26	Karolowi Bauer z Brunn wypożyczono w skutek rozporządzania z d. 4. Lipca r. b. na zapis długu z dnia . . . summę . .			200				200							
					Od téj summy półroczne prowizyje	5													
					Zamknięto d. 31. Lipca 1860 . .	477	60	16190				430							
					Porównanie wydatku z dochodem	430													
					wykazuje resztę w kwocie . .	47	60	16190											
69	4. Sierpnia	1	59 / A. B.	P. / 14 / 2	Dla m. Aleksandra Seebach z Braunsdorf złożono	1224	76												
70	6. Sierpnia	6	Nr. 526	P. / 6 / 2	Wykazanym dziedzicom z dnia 4. Maja r. b. po zmarłym pupilu Juliuszu Hartmann z Braunsdorf wydano							1000							
					oraz w prowizyjach za czas od 1. Maja aż do końca Lipca r. b. .							12	50						
71	7. Sierpnia	3	Nr. 537	A. / 27	W skutek rozporządzenia z d. 5. b. m. otrzymał Franciszek Grois z Schwarzbach na zapis długu z dnia . . . . summę			200				200							
					Od téj summy prowizyje od 1. Sierpnia 1860 aż do końca Stycznia 1861	5													
72	8. Sierpnia	2	Nr. 546	A. / 28	Fryderyk Reich z Braunsdorf otrzymał na zapis długu z . . . . dozwolono mu rozporządzeniem z dnia 6. b. m. pożyczkę			50				50							
					Od téj summy prowizyje półroczne	1	25												
					Zamknięto dnia 31. Sierpnia 1860	1278	61	16440				1262	50						
					Porównanie wydatku z dochodem	1262	50												
					wykazuje resztę w kwocie . .	16	11	16440											

Żurnalu		Liczba alegatów	Liczba księgi złożenia lub przekazania tudzież sądowego polecenia	Folio księgi kontowej	Oznaczenie złożenia i złożonego przedmiotu lub odbiorcy i wydanego przedmiotu	Dochód						Wydatek						Dochód w należytościach zachowania	
Artykuł	Datum					Gotowizna w walucie austr.		Prywatne zapisy długu w walucie austr.		Publiczne obligacye		Gotowizna w walucie austr.		Prywatne zapisy długu w walucie austr.		Publiczne obligacye			
						zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.
					Przeniesienie . . .	16	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
96	30. Września	.	.	A./12	Jan Titz z Braunsdorf opłacił prowizyje z długu swego per 400 złt. za czas od 1. Października 1860 aż do końca Marca 1861 .	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Zamknięto d. 30. Września 1860	26	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Po odtrąceniu wydatku od dochodu wykazuje resztę w kwocie .	26	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
101	1. Października	.	.	A./9	Karol List z Brunn opłaca od swego długu sierocińskiego pr 1500 złt. prowizyje za czas od 1. Października 1860 aż do końca Marca 1861	37	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
102	eodem	.	.	A./10	Jerzy Peschl, posiadacz domu w Brunn opłaca od swego długu pr 300 złt. prowizyje za czas od 1. Października 1860 aż do końca Marca 1861	7	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
104	2. Października	.	.	A./8	Jerzy Matz z Neudorf opłaca od swego długu pr 320 złt. prowizyje za czas od 1. Października 1860 aż do końca Marca 1861	8	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
108	3. Października	.	.	A./11	Maciéj Lerch z Braunsdorf opłaca od swego długu pr 600 złt. prowizyje za czas od 1. Października 1860 aż do końca Marca 1861	15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Zamknięto d. 31. Październ. 1860	94	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Po odtrąceniu wydatku	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
					Pozostaje reszta w kwocie . .	94	11	16440	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Urząd sierociński N. N.

dnia 31. Października 1860.

(Podpisy składających rachunki).

Formularz Nr. 2, do §. 11.

Księga kontowa na długi

spólnéj kasy sierocińskiéj . . . .

Gmina . . . .

Tom . . . .

Folio księgi głównéj

J ó z e f

rodem . . . . **w roku** . . . . .

Opiekun . . . .

Numer pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu		Wierzytelność: Dzień uprocentowania	Miesięcy	kapitał procentujący		kapitał nieprocentujący		Prowizyje	
1	3. Kwietnia 1860	36	Ze spuścizny Michała Bruner z Neudorf złożono w skutek sądowego przekazania z dnia dzisiejszego: 619 złt. 60 kr. w gotówce	1. Maj 1859	.	600	.	19	60	15	.
2	17. Kwietnia	43	detto detto 125 złt.	1. Czerw.	.	120	.	5	.	2	50
3	eodem	.	Wierzytelność pod pozycyją 1 wydana . .	1. Czer.	5	20	.	.	.	.	41_{66}
4	.	.	Summa z dnia 31. Października 1860 . .	.	.	740	.	24	60	17	91_{66}
5	31. Października	.	Prowizyje pod pozycyją 2 wydane . . .	.	.	.	.	17	91_{66}	.	.
6	eodem	.	Wydane pod pozycyją 3 do uprocentowania	.	.	20	.	.	.	.	.
7	.	.	Razem	.	.	760	.	42	51_{66}	17	91_{66}
8	.	.	Uboczna odpłata	.	.	.	.	40	.	17	91_{66}
9	.	.	**Pozostaje wierzytelność na rok 1861**	.	.	760	.	2	51_{66}	.	.
10	.	.	Prowizyje od 760 złt. pro 1861 . 38 zł. —								
11	.	.	Od tychże odciągnąć prowizyje od spłaconéj pod pozycyją 5 summy 400 złt. a to za czas od 1. Sierpnia aż do końca Października 1861 . . . . . 5 „ —	.	.	.	.	.	.	33	.
12	31. Października 1861	.	Prowizyje pod pozycyją 6 wydane . . .	.	.	.	.	33	.	.	.
13	eodem	.	Przeniesione pod pozycyją 7 do uprocentowania	.	.	20	.	.	.	.	.
14	.	.	Razem	.	.	780	.	35	51_{66}	33	.
15	.	.	Uboczna odpłata	.	.	400	.	20	.	33	.
16	.	.	**Pozostaje wierzytelność na rok 1862**	.	.	380	.	15	51_{66}	.	.
17	.	.	Prowizyje od 380 złt. pro 1862	.	.	.	.	.	.	19	.
18	31. Października 1862	.	Wydany pod pozycyją 10 do uprocentowania kapitał nieprocentujący per 15 złt. 51_{66} a prowizyje per . . . . 4 „ 48_{33} Razem . . .	.	.	20	.	.	.	.	.
19	.	.	Summa	.	.	400	.	15	51_{66}	19	.
20	.	.	Uboczna odpłata	.	.	.	.	15	51_{66}	19	.
21	.	.	**Pozostaje wierzytelność na rok 1863**	.	.	400	.	.	.	.	.

Folio księgi długów

B r u n n e r

będzie pełnoletnim dnia . . . .

z . . . .

Numer pozycyi	Datum	Artykul żurnalu		Odpłata — Kapitał — uprocentowany		Odpłata — Kapitał — nieuprocentowany		Odpłata — Prowizyje		Uwaga
1	17. Kwietnia	.	Do uprocentowania à Conto nieuprocentowanéj wierzytelności pozycyja 1 i 2	.	.	20	.	.	.	
2	31. Października	.	Prowizyje aż do końca Października 1860	.	.	.	.	17	91_{66}	
3	„	.	Do uprocentowania przeniesiono	.	.	20	.	.	.	
4	.	.	Summa odpłaty	.	.	40	.	17	91_{66}	
5	11. Sierpnia 1861	406	W skutek rozporządzenia z d. 2. Sierpnia 1861, L. 8469 wydano na rozpoczęcie zatrudnienia	400	.	.	.	.	.	
6	31. Października	.	Prowizyje do końca Października 1861	.	.	.	.	33	.	
7	„	.	Do uprocentowania przeniesiono	.	.	20	.	.	.	
8	.	.	Summa odpłaty	400	.	20	.	33	.	
9	31. Października	874	Opiekunowi Piotrowi Kammer w gotówce wydano . . .	.	.	.	.	14	51_{66}	W skutek Rozporządzenia z d. 24. Wrześ. 1862, L. 9780 opiekunowi d. 31. Października z rocznych prowizyj per 19 złt. — wydane być ma w gotówce . . 14 „ 51_{66} a reszta per . . 4 złt. 48_{32} łącznie z nieuprocentowanym kapitałem per 15 „ 51_{66} razem per . . 20 złt. — przeznaczoną jest do ukapitalizowania. Daléj bieżące od roku 1863 prowizyje z końcem Października każdego roku opiekunowi wydane być winny.
10	„	.	Do ukapitalizowania przeniesiono	.	.	15	51_{66}	4	48_{33}	
11	.	.	Summa odpłaty	.	.	15	51_{66}	19	.	

Formularz Nr. 3, do §. 12.

Wykaz

pupilów kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . .

B i P							
Imię pupila	Gmina	Folium		Imię pupila	Gmina	Folium	
		księgi głównéj	księgi kontowéj dłużnéj kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj			księgi głównéj	księgi kontowéj dłużnéj kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj
Brunner Józef . .	Neudorf	64	10				
Baum Józefa . . .	Neudorf	76	12				
Polzer Ignacy . .	Neudorf	92	14				

Formularz Nr. 4, do §. 22.

Książeczka wpisowa

urzędu sierocińskiego . . . .

względem wierzytelności

pupila / kuranda . . . .

rodem z . . . . w roku . . .

będzie pełnoletnim d . . . . 18 . .

Opiekun . . . . z . . . .

Księga kontowa długów lit./tom . . . . Folium . . .

Uwaga. Przy każdéj wkładce gotówką i każdéj odpłacie gotówką przedsięwzięte być mają potrzebne wciągnienia do téj książeczki wpisowéj przez urząd sierociński, i tak w tych przypadkach, jak przy wszystkich obrachunkach lub zamknięciach, które w powszechności po upływie roku rachunkowego uskutecznione być winny potwierdzona być ma ze strony urzędników urzędu sierocińskiego, resp. odpowiedzialnych składających rachunki, pozycyja dotycząca własnoręcznym podpisem.

Numer pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu	Wierzytelność	Przekazano: gotówka	Przekazano: publiczne obligacye — papiery przemysłowe — prywatne zapisy długu	Przekazano: złoto, srebro, kosztowności	Przekazano: inne efekta wartości i przedmioty	kumulacyjnie, gotowizna, kapitał: uprocentowany	kumulacyjnie, gotowizna, kapitał: nieuprocentowany	kumulacyjnie, gotowizna: Prowizyje
1	3. Kwietnia 1860	36	Z puścizny Michała Brunner w gotówce 619 złt. 60 kr.	. .	. .	. .	. .	600 .	19 60	. .
2	eodem	427 / Dep.	Obligacyja pożyczki narodowéj N. 34.836 z talonem i kuponami z dnia 1. Stycznia 1860	. .	1000 .	. .	. .	. .	. .	. .
3	17. Kwiet. 1860	4	Z powyższéj spuścizny dalsze 125 złt. w gotówce	. .	. .	. .	. .	120 .	5 .	. .
4	„	.	Z kwot niniejszych do uprocentowania przeniesiono	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	. .
5	31. Paźdź. 1860	.	Prowizye do końca Października 1860							
			od 600 złt. od 1. Maja 1860 . . .	. .	. .	. .	. .	. .	. .	15 .
			„ 120 złt. „ 1. Czerwce 1860 . .	. .	. .	. .	. .	. .	. .	2 50
			„ 20 złt. „ 1. Czerwca 1860 . .	. .	. .	. .	. .	. .	. .	. 41$_{66}$
6	„	„	Przyrost w kapitale nie procentującym	. .	. .	. .	. .	. .	17 91$_{66}$	. .
7	„	„	Przyrost w kapitale procentującym .	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	. .
8	.	.	Summa wierzytelności . . . . . . Odpłata	. . . .	1000 . . .	. . . .	. . . .	760 . . .	42 51$_{66}$ 40 .	17 91$_{66}$ 17 91$_{66}$
9	.	.	Pozostaje wierzytelność na rok 1861 .	. .	1000 .	. .	. .	760 .	2 51$_{66}$	. .
10	31. Paźdź. 1861	.	Prowizyje od 760 złt. do końca 1861 za 12 miesięcy . . . 38 złt. — Od tychże odciągnięto prowizyje od spłaconéj pod pozycyją 8 summy 400 złt. za czas od 1. Sierpnia aż do końca Października 1861 . 5 złt. —	. .	. .	. .	. .	. .	. .	33 .
11	„	.	Przyrost w kapitale nie procentującym	. .	. .	. .	. .	. .	33 .	. .
12	„	.	Przyrost w kapitale procentującym .	. .	. .	. .	. .	20 .	. .	. .
13	.	.	Summa wierzytelności . . . . . . Odpłata	. . . .	1000 . . .	. . . .	. . . .	780 . 400 .	35 51$_{66}$ 20 .	33 . 33 .
14	.	.	Wierzytelność na rok 1862	. .	1000 .	. .	. .	380 .	15 51$_{66}$	. .

Numer pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu	**Odpłata**	Przekazano				kumulacyjnie			**Uwaga**
								gotowizna			
								kapitał		Prowizyje	
				gotówka	publiczne obligacyje — papiery przemysłowe — prywatne zapisy długu	złoto, srebro, kosztowności	inne efekta wartości i przedmioty	uprocentowany	nieuprocentowany		
1	17. Kwietnia 1860	.	Do uprocentowania przeniesiono z kwot minimalnych pozycyi 1 i 3						30		W kolumnie „inne efekta wartości i przedmioty“ wykazane być mają w odpowiedniéj kwocie wartości należące do pupila realności, grunta etc. etc.
2	2. Lipca 1860	.	W skutek rozporządzenia z dnia 4. Maja 1860 Nr. 3874, opiekunowi wydano zapadłe dnia 1. Stycznia i 1. Lipca 1860 kupony z obligacyi pożyczki, wyrażonéj na stronie przeciwnéj								
3	31. Paźdź. 1860	.	Prowizye pod pozycyją 15							17 91_{66}	
4			Do uprocentowania przeniesiono						20		
5	„	.	Summa odpłaty						40	17 91_{66}	
6	2. Stycznia 1861	.	Z obligacyi pożyczki Nr. 34.836 wydano opiekunowi kupon dnia 1. Stycznia 1861 zapadły								
7	1. Lipca 1861	.	detto detto kupon pro Lipiec 1861								
8	11. Sierpnia	406	W skutek rozporządzenia z dnia 2. Sierpnia 1861 L. 8469, wydano do rozpoczęcia zatrudnienia					400			
9	31. Paźdź. 1861	.	Prowizye z pozycyi dochodu 10							33	
10	„	.	Z pozycyi dochodu 9 i 11 do uprocentowania przeniesiono						20		
11	.	.	Summa odpłaty					400	20	33	

Formularz Nr. 5, do §. 27.

Wykaz

gotówek do kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . . . . wpłynionych i wydatków tamże zaszłych, równie jak gotówek wedle przewidzenia wpłynać i do wypłaty przyjść majacych.

	W kumulacyjnéj kasie sierocińskiéj							Do kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj wedle przewidzenia ma					
	wpłacono		wydano		pozostaje jako reszta kasowa w gotówce			wpłynać		do wypłaty przyjść		w dyspozycyi pozostać	
Wedle zamknięcia żurnalu z dnia 16. Listopada 18...	4120	40	2941	69	1178	71	Wedle przepisania ma w czasie od 16. do 30. Listopada 18	790		200		590	

Formularz Nr. 6, do §. 29.

Prenotacyja

pożyczek dozwolonych.

Numer pozycyi	Datum rozporządzenia	Nr. rozporządzenia	Imię ubiegającego się o pożyczkę	Zamieszkanie ubiegającego się o pożyczkę	Kwota dozwolonéj pożyczki zł.	Kwota dozwolonéj pożyczki kr.	Wydano dnia	Artykuł żurnalu	Uwaga
1	9. Kwietnia 1860	336	Jerzy Matz	Neudorf Nr. domu .	320	.	13. Kwietnia 1860	37	
2	10. Kwietnia 1860	342	Karol List	Brunn Nr. domu .	1500	.	14. Kwietnia 1860	39	
3	14. Kwietnia 1860	349	Jerzy Peschl	Brunn Nr. domu .	300	.	16. Kwietnia 1860	41	
4	14. Kwietnia 1860	350	Jędrzéj Weichselbaum	Schwarzbach Nr. domu .	400	.			
5	15. Kwietnia 1860	356	Maciéj Lerch	Braunsdorf Nr. domu .	600	.	16. Kwietnia 1860	42	

Formularz Nr. 7 *a)*, do §. 33.

Urząd sierociński Mödling. Nr. 1.
Księga czynna, Tom I., Folio 8.

Zapis długu.

Mocą którego ja/my niżej podpisany (i) Jerzy Matz . . . . / Małżonkowie Jerzy i Katarzyna Matz, / Jerzy, Józef i Katarzyna Matz, właściciel (le) domu i gruntu wgminie Neudorf, w powiecie sądowym Mödling, zeznaję (emy), iżem (śmy) od sławetnego kumulacyjnego urzędu sierocińskiego Mödling otrzymał (li) pożyczkę 320 złt. waluty austryjackiéj, to jest trzysta dwadzieścia złotych waluty austryjackiéj w gotówce odliczonych, ktorąm (śmy) przeto w nieuszczuplonéj całości winien (ni).

Potwierdzając sławetnemu urzędowi sierocińskiemu Mödling, iżem (śmy) rzeczony kapitał odebrał (li), obowiązuję (emy) się, za siebie i moich . . . . / solidarnie, to jest jeden za obu, a obaj za jednego, za siebie i naszych . . . . / solidarnie, to jest jeden za wszystkich, a wszyscy za jednego, za siebie i naszych następców w posiadaniu niżéj w hipotekę danéj (ych) realności, pożyczki téj począwszy z dnia *pierwszego Kwietnia 18-sześćdziesiątego* prowizyję rocznemi pięć od sta półrocznie z góry opłacać, takowe w pełnéj kwocie w sławetnym urzędzie sierocińskim składać, kapitał sam zaś, albo w razie uiszczonych już spłat częściowych, kwotę onegoż resztującą, po poprzedniém, każdéj stronie zarówno przysłużającém półroczném wypowiedzeniu, w walucie austryjackiéj w sławetnym urzędzie sierocińskim Mödling spłacić.

Jak długo kapitał nie będzie wypowiedziany, obowiązuję (emy) się . . . . . / in solidum *pierwszego Kwietnia* i *pierwszego Października* każdego roku półroczne, z góry przypadające pięcprocentowe prowizyje o tyle pewniéj opłacać, ile że w razie przeciwnym kapitał lub też pozostająca reszta onegoż c. s. c. bez wszelkiego wypowiedzenia ze strony sławetnego urzędu sierocińskiego na mój/nasz koszt natychmiast żądaném być może.

Daléj obowiązuję (emy) się za siebie i moich/naszych następców w posiadaniu realności, dany w hipotekę dom pod Nr. konskr. 16 w gminie Neudorf, powiecie sądowym Mödling, przez cały ciąg trwania pożyczki w c. k. uprzywilejowanym wzajemnym zakładzie zabezpieczenia od ognia we Wiedniu / Riunione Adriatica di Sicurtà . . . . w kwocie 1200 Złt. waluty austryjackiéj, to jest tysiąc dwieście złotych waluty austryjackiéj wciąż utrzymywać zabezpieczony, kwotę zabezpieczenia podczas trwania pożyczki bez przyzwolenia sławetnego urzędu sierocińskiego nie zmieniać, należytość asekuracyjną punktualnie opłacać i z tego się w każdym terminie wypłaty prowizyi wykazywać, inaczéj bowiem w razie przeciwnym kapitał lub resztująca jeszcze kwota onego c. s. c. bez poprzedniego wypowiedzenia natychmiast na mój/nasz koszt żądaną być może.

Nakoniec obowiązuję (emy) się za siebie i $\frac{\text{moich}}{\text{naszych}}$ następców w posiadaniu realności w hipotekę danéj (ych) ponosić wszelkie koszta należytości, stęplów i taks za pokwitowania, cessyje, intabulacyje i extabulacyje, tudzież wszelkie inne koszta sądowe i egzekucyjne, równie jak wszelkie jakkolwiekbądź nazwane opłaty za liczenie w przypadkach konkursowych lub pozakonkursowych, a to w ten sposób, iż z powodu téj pożyczki nie ma spadać żaden wydatek na sławetny urząd sierociński.

Dla zabezpieczenia sławetnego urzędu sierocińskiego tak co się tyczy kapitału, prowizyj i wszystkich ubocznych powinności daję (emy) mu w hipotekę $\frac{\text{mój}}{\text{nasz}}$ własny dom pod Nr. konskr. 16 wraz z domostwami ubocznemi w gminie Neudorf, kraju koronnym niższéj Austryi, powiecie sądowym Mödling, w księdze gruntowéj dawniejszego dominium Neudorf, tomie XIII., folio 104, i zezwalam (my), ażeby na podstawie niniejszego zapisu długu kapitał wraz z prowizyjami i wszelkiemi innemi z onego zapisu dla sławetnege urzędu sierocińskiego wypływającemi prawami hypotecznie był zabezpieczony, i tym końcom zapis ten długu na $\frac{\text{mój}}{\text{nasz}}$ koszt bez $\frac{\text{mego}}{\text{naszego}}$ dalszego porozumienia na rzeczonéj (nych) realnościach w zanotowanéj już ku temu hipotecznéj kolejności zaintabulowany.

W dowód czego $\frac{\text{mój}}{\text{nasze}}$ i dwóch uprszonych świadków podpisy.

Mödling, dnia 13. Kwietnia 18-sześćdziesiątego r.

Podpis dłużnika (ów).
Podpisy dwóch świadków.

Formularz Nr. 7 *b)*, do §. 33.

Urząd sierociński Mödling. Nr. 48.

Księga czynna, Tom I., folio 34.

C e s s y j a.

Mocą której ja / my niżej podpisany (i) Karol Loriz, ... / Karol i Ferdynand Loriz, właściciel (le) domu i gruntu w gminie Brühl, powiecie sądowym Mödling, ów kapitał pr. 1000 Złt. waluty austryjackiéj, to jest tysiąc złotych waluty austryjackiéj, który mi Józef Schmid, . . . / nam Józef i Anna Schmid, posiadacz (e) domu Nr. 25 w gminie Neudorf wedle zapisu długu ddo. 2. Kwietnia 18-piećdziesiątego drugiego r. jako pożyczkę w nieuszczuplonym stanie winien (ni), i który w skutek hipoteki z dnia 1. Kwietnia r. 18-pięćdziesiątego drugiego na domie pod Nr. konkskr. 25 wraz z gruntami ubocznemi w gminie Neudorf, kraju koronnym niższéj Austryi, powiecie sądowym Mödling, w księdze gruntowéj dawnego dominium Neudorf, Tomie XIII., Folio 82 zaintabulowanym jest, wraz z wszystkiemi mi / nam w téj mierze przysłużającemi prawami, sławetnemu urzędowi sierocińskiemu Mödling w kwocie tysiąc złotych waluty austryjackiéj w ten sposób odstępuję (emy) i ceduję (jemy), iż tenże z tym długiem tak jak z swoim innym majątkiem dowolnie zarządzać może, potwierdzając zarazem, iżem (śmy) względem waluty cesyjnéj ze strony sławetnego urzędu sierocińskiego Mödling zupełnie zaspokojony (eni), a przeto mu téż dotyczący (e) dokument (ta) oryginalny (e) na własność jego wydałem (liśmy).

Ja / My niżéj podpisany (i) Józef Schmid . . . / Józef i Anna Schmid, właściciel (le) domu i gruntu w gminie Neudorf, powiecie sądowym Mödling, powziąłem (ęliśmy) wiadomość o cessyi jako dłużnik (cy) hipoteczny (i) odstąpionego niniejszém kapitału tysiąc złotych waluty austryjackiéj, a potwierdzając nieuszczuplony stan długu tego, obowiązuję (jemy) się za siebie i moich . . . . / solidarnie, to jest jeden za obydwóch, a obaj za jednego, za siebie i naszych następców w posiadaniu niżéj w hipotekę danéj (ych) realności prowizyje od tegoż cedowanego kapitału per tysiąc złotych austryjackiéj waluty począwszy od pierwszego Kwietnia r. 18-sześćdziesiątego rocznemi pięć od sta półrocznie z góry opłacać, takowe w pełnéj kwocie w sławetnym urzędzie sierocińskim Mödling składać, kapitał sam zaś, albo w razie uiszczonych już spłat częściowych kwotę onegoż resztującą po uprzedniem, każdéj stronie zarówno przysłużającém półrocznem wypowiedzeniu, w walucie austryjackiéj w sławetnym urzędzie sierocińskim spłacać.

Jak długo kapitał nie będzie wypowiedziany, obowiązuję (emy) się . . . . / in solidum pierwszego Kwietnia i pierwszego Października każdego roku półroczne, z góry przypadające pięćprocentowe prowizyje o tyle pewniéj opłacać, ile że w razie przeciwnym kapitał lub téż pozostająca reszta onegoż c. s. c. bez wszelkiego wypowiedzenia ze strony sławetnego urzędu sierocińskiego na mój / nasz koszt natychmiast żądaném być może.

Obowiązuję (jemy) się także za siebie i $\frac{\text{moich}}{\text{naszych}}$ następców w posiadaniu realności, dany w hipotekę dom pod Nr. konskr. 25 w gminie Neudorf, powiecie sądowym Mödling, przez cały ciąg trwania pożyczki w c. k. uprzywilejowanym $\frac{\text{Riunione Adriatica di Sicurtà}}{\text{Assicurazioni Generali . . .}}$ w kwocie 4000 złt. austryjackiéj waluty, to jest czterech tysięcy złotych waluty austryjackiéj wciąż utrzymywać zabezpieczony, kwotę zabezpieczenia podczas trwania pożyczki bez przyzwolenia sławetnego urzędu sierocińskiego nie zmieniać, należytość asekuracyjną punktualnie opłacać i z tego się w każdym terminie wypłaty prowizyi wykazywać, inaczéj bowiem w razie przeciwnym kapitał lub resztująca jeszcze kwota onegoż c. s. c. bez poprzedniego wypowiedzenia natychmiast na $\frac{\text{mój}}{\text{nasz}}$ koszt żądaną być może.

Daléj obowiązuję (emy) się za siebie i $\frac{\text{moich}}{\text{naszych}}$ następców w posiadaniu realności w hipotekę danéj, ponosić wszelkie koszta należytości, stęplów i taks za kwity, cessyje, intabulacyje i extabulacyje, tudzież wszelkie inne koszta sądowe i egzekucyjne, niemniéj wszelkie jakkolwiekbądź nazwane opłaty za liczenie w przypadkach konkursowych i pozakonkursowych, a to w ten sposób, że z powodu téj pożyczki nie ma spadać żaden wydatek na sławetny urząd sierociński.

Nakonicc zezwalam (my) $\frac{\text{ja Karol Loriz, ...}}{\text{my Karol i Ferdynand Loriz,}}$ właściciel (le) domu i gruntu w gminie Brühl jako cedent (ci), niemniéj $\frac{\text{ja Józef Schmid . . . .}}{\text{my Józef i Anna Schmid,}}$ właściciel (le) domu i gruntu w gminie Neudorf jako dłużnik (cy) hipoteczny (i), ażeby cessyja ta przy dotyczącym zapisie długu, ddo. 2. Kwietnia r. 18-pięćdziesiątego drugiego, bez $\frac{\text{mojéj}}{\text{naszéj}}$ dalszéj wiedzy i porozumienia zaintabulowaną była, względnie cedowany kapitał hipoteczny wraz z prowizyjami na podstawie niniejszego dokumentu cessyi na sławetny urząd sierociński Mödling tabularnie przeniesionym, daléj ażeby wszelkie w tymże dokumencie wyrażone powinności opłat i inne poboczne hipotecznie były zabezpieczone i tym końcem na rzecz urzędu sierocińskiego Mödling na realności (ściach) dłużnika zaintabulowane.

W dowód czego nasze cedenta (ów) i dłużnika (ów) hipotecznego (ych), tudzież dwóch uproszonych świadków podpisy.

Mödling, d. 13. Kwietnia r. 18-sześćdziesiątego.

Podpis cedenta (ów).

Podpis dłużnika (ów).

Podpisy dwóch świadków.

Formularz Nr. 8, do §. 34.

Księga kontowa stanu czynnego

spólnéj kasy sierocińskiéj . . . .

względem prywatnych zapisów długu

Tom . . . .

J e r z y

Posiadacz domu i gruntu w . . . .

Datum i Numer zapisu długu . . . .

Nr. pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu		Powinność: w Kapitale		Prowizyje: Początek uprocentowania i dzień wypłaty	Prowizyje: za miesięcy	Prowizyje: Kwota	
1	13. Kwiet. 1860	37	W skutek Rozporządzenia z dnia 9. Kwietnia 1860, L. 336 wypożyczono na zapis długu ddo. 13. Kwietnia 1860 Nr. 1 . .	320	.	1. Kwiet. 1860 1. Październ.	6 6	8 8	. .
2	31. Paźdź. 1860	.	Summa z końcem r. 1860 . .	320	.	.	.	16	.
3	.	.	Odpłata	.	.		.	16	.
4	.	.	Zaległość	320	.	.	.	.	.
5	.	.	Należytość pro r. 1861 . . .	.	.	1. Kwiet. 1861 1. Paźdź. 1861	6 6	8 8	. .
6	31. Paźdź. 1861	.	Summa z końcem r. 1861 . .	320	.	.	.	16	.
7	.	.	Odpłata	.	.	.	.	16	.
8	.	.	Zaległość	320	.	.	.	.	.
9	.	.	Należytość pro r. 1862 . . .	.	.	1. Kwiet. 1862 1. Październ.	6 6	8 8	. .
10	31. Paźdź. 1862	.	Summa z końcem r. 1862 . .	320	.	.	.	16	.
11	.	.	Odpłata	.	.	.	.	8	.
12	.	.	Zaległość	320	.	.	.	8	.
13	.	.	Należytość pro r. 1863 . . .	.	.	1. Kwiet. 1863 1. Październ.	6 6	8 8	. .
14	31. Paźdź. 1863	.	Summa z końcem r. 1863 . .	320	.	.	.	24	.
15	.	.	Odpłata	.	.	.	.	24	.
16	.	.	Zaległość	320	.	.	.	.	.
17	.	.	Należytość pro r. 1864 . . .	.	.	1. Kwiet. 1864 1. Październ	6 6	8 8	. .
18	31. Paźdź. 1864	.	Summa z końcem r. 1864 . .	320	.	.	.	16	.
19	.	.	Odpłata	120	.	.	.	16	.
20	.	.	Zaległość	200	.	.	.	.	.

Folio księgi czynnéj . .

Matz

. . . .

. . . .

Nr. pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu	Odpłata: Kapitał		Odpłata: Prowizyje od	Odpłata: Prowizyje do	Odpłata: Kwota				Uwaga
1	13. Kwietnia 1860	37	.	.	1. Kwiet. 1860	1. Paźdź. 1860	8	.	.	.	
2	2. Październi-ka 1860	104	.	.	1. Paźdź. 1860	1. Kwiet. 1861	8	.	.	.	
3	.	.	.	.	.	.	16	.	.	.	
4	1. Kwietnia 1861	187	.	.	1. Kwiet. 1861	1. Paźdź. 1861	8	.	.	.	
5	4. Październi-ka 1861	475	.	.	1. Paźdź. 1861	1. Kwiet. 1862	8	.	.	.	
6	.	.	.	.	.	.	16	.	.	.	
7	1. Kwietnia 1862	203	.	.	1. Kwiet. 1862	1. Paźdź. 1862	8	.	.	.	
8	.	.	.	.	.	.	8	.	.	.	
9	31. Marca 1863	197	.	.	1. Paźdź. 1862	1. Paźdź. 1863	16	.	.	.	
10	1. Październi-ka 1863	742	.	.	1. Paźdź. 1863	1. Kwiet. 1864	8	.	.	.	
11	.	.	.	.	.	.	24	.	.	.	
12	2. Kwiet. 1864	222	.	.	1. Kwiet. 1864	1. Paźdź. 1864	8	.	.	.	
13	14. Lipca	398	120	.	.	.	.	.	.	.	
14	1. Paździer-nika	837	.	.	1. Paźdź. 1864	1. Kwiet. 1865	8	.	.	.	
15	.	.	120	.	.	.	16	.	.	.	

Formularz Nr. 9, do §. 35.

Wykaz

dłużników kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . .

B i P							
Imię dłużnika	Zamieszkanie	Folio księgi kontowéj czynnéj	Kwota kapitału dłużnego	Imię dłużnika	Zamieszkanie	Folio księgi kontowéj czynnéj	Kwota kapitału dłużnego
Peschl Jerzy	Brunn	10	300				
Blau Franciszek	Dornau	13	350				
Brandeis Józef	Neudorf	14	3000				
Becher Wincenty	Schwarzbach	19	100				
Braun Józef	Schwarzbach	22	1000				
Born Adolf	Neudorf	25	230				
Bauer Karol	Brunn	26	200				

Formularz Nr. 10, do §. 38.

Prenotacyja

względem prywatnych zapisów długu, złożonych w kumulacyjnéj kasie sierocińskiéj ... ze względem na termina wypłaty prowizyj.

Listopad Maj		Grudzień Czerwiec		Styczeń Lipiec		Luty Sierpień		Marzec Wrzesień		Kwiecień Październik		Uwaga
Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	Folio księgi czynnéj	Kwota kapitału	
13	350	19	100	25	230	27	200	.	.	8	320	
14	3000	20	2000	26	200	28	50	.	.	9	1500	
15	100	21	250	.	.	.	.	.	.	10	300	
16	3500	22	1000	.	.	.	.	.	.	11	600	
17	300	23	1000	.	.	.	.	.	.	12	400	
18	40	24	1000	.	.	.		.	.	.	.	

Formularz Nr. 11, do §. 39.

Prenotacyja

kapitałów czynnych odpłaconemi być mających.

Numer pozycyi	Folio księgi czynnej	Data pod którą przyjęcie spłaty kapitału dozwolonem lub jego wypowiedzenie spowodowanem zostało	Liczba	Imię dłużnika	Zamieszkanie dłużnika	Kwota kapitału dłużnego		Od tegoż przypada do opłaty: dnia	Od tegoż przypada do opłaty: kwota		Data odpłaty	Artykuł żurnalu	Uwaga
1	64	13. Grudnia 1861	8974	Karol Weber	Neudorf	500	.	1. Lipca 1862	300	.	30. Czerwca 1862	472	
2	124	2. Stycznia 1862	26	Ferdynand Wolf	Braunsdorf	200	.	1. Lipca 1862	200	.	1. Lipca 1862	484	
3	73	2. Stycznia 1862	28	Franciszek Leeb	Schwarzbach	300	.	1. Lipca 1862	300	.	„	„	
4	82	16. Maja	532	Lorenz Felder	Schwarzbach	100	.	1. Lipca 1862	100	.	1. Lipca 1862	483	Do pozycyi 4. Ze względem na postanowienia §. 40 instrukcyi opłacone być mają od tego kapitału jeszcze prowizyje za czas od 1. Lipca do 1. Października 1862 w kwocie 1 złt. 25 kr.

Formularz Nr. 12, do §. 44.

Książeczka wpisowa

kumulacyjnego urzędu sierocińskiego . . . . . .

względem długu

. . . . zamieszkałego . . . .

na podstawie zapisu długu ddto . . Nr. . . per . . złt. waluty austryjackiéj

Księga kapitałów czynnych $\frac{\text{lit.}}{\text{tom}}$ . . . . Folio . . .

Imię dłużnika: Jerzy Matz.

Zamieszkanie:

Numer pozycyi	Datum	Artykuł żurnalu	Powinność	Kapitał		Prowizyje			
						Początek uprocentowania	za miesięcy	Kwota	
1	13. Kwietnia 1860	37	W skutek Rozporządzenia z d. 9. Kwietnia 1860, L. 336, wypożyczono na zapis długu ddto. 13. Kwietnia 1860, Nr. 1 .	320	.	1. Kwietnia 1860	6	8	.
2	.	.	Należytość prowizyjna od 1. Października 1860 aż do 1. Kwietnia 1863	.	.	1. Października 1860	30	40	.
3	.	.	Należytość z końcem roku administracyjnego 1862	320	.	.	.	48	.
4	.	.	Przeciwległa odpłata	.	.	.	.	40	.
5	.	.	Zaległość z końcem roku 1862	320	.	.	.	8	.
6	.	.	Należytość w prowizyjach od 1. Kwietnia 1863 aż do 1. Kwietnia 1865	.	.	1. Kwietnia 1863	24	32	.
7	.	.	Należytość z końcem roku administracyjnego 1864	320	.	.	.	40	.
8	.	.	Przeciwległa odpłata	120	.	.	.	40	.
9	.	.	Zaległość z końcem roku 1864	200	.	.	.	.	.
10	.	.	Należytość w prowizyjach pro 1865 . .	.	.	1. Kwietnia 1865	12	10	.
11	.	.	Ogólna należytość	200	.	.	.	10	.
12	.	.	Przeciwległa odpłata	200	.	.	.	10	.
			Saldirt . . .	.	.	.	.	.	.

Data i numer zapisu długu . . . .

Numer pozycyi	Data	Artykuł żurnału	**Odpłata**	Kapitał	Prowizyje od	Prowizyje do	Prowizyje kwota	**Potwierdzenie** kasy sierocińskiéj i **uwaga**	
1	13. Kwiet. 1860	37	. . . .	. .	1. Kwiet. 1860	1. Paźdź. 1860	8 .	N. N., poborca	N. N., kontrolor
2	2. Paźdź. 1860	104	. . . .	. .	1. Paźdź. 1860	1. Kwiet. 1861	8 .	dto.	dto.
3	1. Kwiet. 1861	187	. . . .	. .	1. Kwiet. 1861	1. Paźdź. 1861	8 .	dto.	dto.
4	4. Paźdź. 1861	475	. . . .	. .	1. Paźdź. 1861	1. Kwiet. 1862	8 .	dto.	dto.
5	1. Kwiet. 1862	203	. . . .	. .	1. Kwiet. 1862	1. Paźdź. 1862	8 .	dto.	dto.
6	.	.	Odpłata z końcem roku 1862	. .	.	.	40 .		
7	31. Marca 1863	197	. . . .	. .	1. Paźdź. 1862	1. Paźdź. 1863	16 .	dto.	dto.
8	1. Paźdź. 1863	742	. . . .	. .	1. Paźdź. 1863	1. Kwiet. 1864	8 .	dto.	dto.
9	2. Kwiet. 1864	222	. . . .	. .	1. Kwiet. 1864	1. Paźdź. 1864	8 .	dto.	dto.
10	14. Lipca 1864	398	Wedle pozwolenia z dnia 14. Lipca r. b. L. 3436 à Conto długu w kapitale . .	120 .	.	.	. .	dto.	dto.
11	1. Paźdź. 1864	837	. . . .	. .	1. Paźdź. 1864	1. Kwiet. 1865	8 .	dto.	dto.
12	.	.	Odpłata z końcem roku 1864	120 .	.	.	40 .		
13	2. Kwiet. 1865	314	. . . .	. .	1. Kwiet. 1865	1. Paźdź. 1865	5 .		
14	1. Paźdź. 1865	924	. . . .	. .	1. Paźdź. 1865	1. Kwiet. 1866	5		
15	20. Paźdź 1865	988	W skutek Rozporządzenia z d. 18. Października 1865, L. 9447, reszta długu w kapitale	200 .	.	.	. .		
16	.	.	Odpłata z końcem roku 1865	200 .	.	.	. .		

Uwaga do pozycyi 16. Gdyby odpłata kapitału zamiast 20. Października 1865 dopiero 20. Stycznia 1866 nastąpiła, wówczas dłużnik opłacić by musiał prowizyje za trzy miesiące nad następujący termin wypłaty prowizyi t. j. nad 1. Kwietnia 1866, przeto jeszcze za miesiące Kwiecień, Maj i Czerwiec 1866 w kwocie 2 złt. 50 kr.

Formularz Nr. 13 *a)*, do §. 45.

Kwit na częściowe spłaty kapitału.

K w i t.

Na 100 zlt. waluty austryjackiéj, piszę sto złotych waluty austryjackiéj, które podpisany urząd sierociński od Jana Strohbach, posiadacza domu w Brunn, jako częściową odpłatę z długu pięciuset złotych waluty austryjackiéj, który na mocy zapisu długu z dnia pierwszego Maja r. 18-sześćdziesiątego drugiego za pomocą hypoteki z dnia 2. Maja 18-sześćdziesiątego drugiego r. ciąży na domie pod Nr. konskr. 46 w Brunn, w dniu dzisiejszym w gotówce i rzetelnie spłacono otrzymawszy, niniejszém potwierdza i kwituje.

Zarazem udziela się pozwolenie, ażeby ta częściowa odpłata kapitału per Sto złotych waluty austryjackiéj zwyż rzeczonéj realności na koszt wyż wspomnionego dłużnika hipotecznego bez dalszéj wiedzy i porozumienia podpisanego urzędu sierocińskiego odpisaną i wykreśloną była.

W dowód czego niżéj zamieszczone podpisy i pieczęć wyciśnięta urzędu sierocińskiego.

Mödling, dnia czwartego Maja 18-sześćdziesiątego czwartego roku.

Urząd sierociński Mödling.

(L. S.) Podpisy urzędników.

Formularz Nr. 13 *b)*, do §. 45.

Kwit na spłatę reszty kapitału.

K w i t.

Na 300 zlt. waluty austryjackiéj, piszę trzysta złotych waluty austryjackiéj, które podpisany urząd sierociński od Jana Strohbach, posiadacza domu w Brunn, jako resztę z długu pięciuset złotych waluty austryjackiéj, który na mocy zapisu długu z dnia pierwszego Maja 18-sześćdziesiątego drugiego za pomocą hipoteki z dnia 2. Maja roku 18-sześćdziesiątego drugiego ciąży na domie pod Nr. konskr. 46 w Brunn, w dniu dzisiejszym w gotówce i rzetelnie spłacone otrzymawszy, niniejszém potwierdza i kwituje.

Udziela się przeto równocześnie pozwolenie, ażeby nietylko ta spłata reszty per . . 300 zlt. walut. austr
piszę trzysta złotych waluty austryjackiéj, lecz też i dawniéj uiszczone i już oddzielnie pokwitowane spłaty częściowe, jeżeliby ich ekstabulacyja jeszcze nie nastąpiła, razem w kwocie . . 200 „ „ „

a więc w summie kwota . . . . 500 zlt. walut. austr
piszę pięćset złotych waluty austryjackiéj wraz z prowizyjami i wszelkiemi powinnościami ubocznemi z wyż rzeczonéj realności kosztem wspomnionego dłużnika hipotecznego bez dalszéj wiedzy i porozumienia podpisanego urzędu sierocińskiego była odpisaną i wykreśloną.

W dowód czego niżéj następujące podpisy i pieczęć wyciśnięta urzędu sierocińskiego.

Mödling, dnia pierwszego Maja roku 18-sześćdziesiątego piątego.

Urząd sierociński Mödling.

(L. S.) Podpisy urzędników

Formularz Nr. 13 *c)*, do §. 45.

Kwit na całe spłaty kapitału.

Kwit.

Na 500 złt. waluty austryjackiéj, piszę pięćset złotych waluty austryjackiéj, które podpisany urząd sierociński od Jana Strohbach, właściciela domu w Brunn, na zaspokojenie z mocy zapisu długu z dnia pierwszego Maja roku 18-sześćdziesiątego drugiego i hipoteki z dnia drugiego Maja roku 18-sześćdziesiątego drugiego, na domie pod Nr. konskr. 46 w Brunn ciążącego długu pięciuset złotych waluty austryjackiéj, w dniu dzisiejszym w gotówce i rzetelnie spłacone otrzymawszy, niniejszém potwierdza i kwituje.

Zarazem udziela się pozwolenie, ażeby ten cały dług pięciuset złotych waluty austryjackiéj, wraz z prowizyjami i wszelkiemi należytościami ubocznemi z wyż rzeczonéj realności kosztem wyżwspomnionego dłużnika hipotocznego bez dalszéj wiedzy i porozumienia podpisanego urzędu sierocińskiego był wykreślony.

W dowód czego poniższe podpisy i pieczęć wyciśnięta urzędu sierocińskiego.

Mödling, dnia piérwszego Maja roku 18-sześćdziesiątego czwartego.

Urząd sierociński Mödling.

(L. S.) Podpisy urzędników.

Formularz Nr. 14, do §. 47.

Stan czynny

spólnéj kasy sierocińskiéj . . . .

(przykładowo ułożony na lata 1860 i 1861)

Z załączeniem, dotyczącém stanu czynnego w obligacyjach publicznych.

Numer pozycyi	Folio księgi czynnej	Dłużnika		Zaległość z końcem Października 18				Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . .								Z ubocznych prowizyj antycypacyjnych dotyczą roku				Razem			
				kapitał		prowizyje		Datum	Artykuł żurnalu	Kwota kapitału		Początek uprocentowania	zapadła należytość w prowizyjach antycypacyjnych			18 . .		18 . .		kapitał		Zaległość w prowizyjach i należytość rzeczywiście przypadająca	
		Imię	Zamieszkanie	złt.	kr.	złt.	kr.			złt.	kr.		za miesięcy	kwota złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.
		1860.																					
1	8	Jerzy Matz	Neudorf	.	.	.	.	13. Kwiet.	37	320	.	1. Kwiet.	6	8	.	9	33_{33}	6	66_{66}	320	.	16	.
												1. Paźdź.	6	8	.								
2	9	Karol List	Brunn	.	.	.	.	14. Kwiet.	39	1500	.	1. Kwiet.	6	37	50	43	75	31	25	1500	.	75	.
												1. Paźdź.	6	37	50								
3	10	Jerzy Peschl	Brunn	.	.	.	.	16. Kwiet.	41	300	.	1. Kwiet.	6	7	50	8	75	6	25	300	.	15	.
												1. Paźdź.	6	7	50								
4	11	Maciéj Lerch	Braunsdorf	.	.	.	.	16. Kwiet.	42	600	.	1. Kwiet.	6	15	.	17	50	12	50	600	.	30	.
												1. Paźdź.	6	15	.								
5	12	Jan Titz	Braunsdorf	.	.	.	.	28. Kwiet.	45	400	.	1. Kwiet.	6	10	.	11	66_{66}	8	33_{33}	400	.	20	.
												1. Paźdź.	6	10	.								
6	13	Franciszek Blau	Dornau	.	.	.	.	20. Maj.	47	350	.	1. Maja	6	8	75	8	75	.	.	350	.	8	75
7	14	Józef Brandeis	Neudorf	.	.	.	.	23. Maj.	49	3000	.	1. Maja	6	75	.	75	.	.	.	3000	.	75	.
8	15	Jerzy Storch	Braunsdorf	.	.	.	.	23. Maj.	50	100	.	1. Maja	6	2	50	2	50	.	.	100	.	2	50
9	16	Ignac Neumann	Brunn	.	.	.	.	26. Maj.	51	3500	.	1. Maja	6	87	50	87	50	.	.	3500	.	87	50
10	17	Franciszek Kern	Neudorf	.	.	.	.	26. Maj.	52	300	.	1. Maja	6	7	50	7	50	.	.	300	.	7	50
11	18	Jakób Hahn	Braunsdorf	.	.	.	.	30. Maj.	54	40	.	1. Maja	6	1	.	1	.	.	.	40	.	1	.
		I. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	10.410	.	.	.	338	25	273	24_{09}	64	99_{09}	10.410	.	338	25

Do 31. Października 18 spłacono						Zaległość z końcem Października 18 . . .						Uwaga
Datum	Artykuł żurnału	w kapitale		w prowizyjach		w kapitale		w zapadłych prowizyjach				
		złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	
13. Kwietnia	37	.	.	8	.	320	.					
2. Października	104	.	.	8	.							
14. Kwietnia	39	.	.	37	50	1500	.					
1. Października	101	.	.	37	50							
16. Kwietnia	41	.	.	7	50	300	.					
1. Października	102	.	.	7	50							
16. Kwietnia	42	.	.	15	.	600	.					
3. Października	108	.	.	15	.							
28. Kwietnia	45	.	.	10	.	400	.					
30. Września	96	.	.	10	.							
20. Maja	47	.	.	8	75	350	.	.		.		
23. Maja	49	.	.	75	.	3000	.	.		.		
23. Maja	50	.	.	2	50	100	.	.		.		
26. Maja	51	.	.	87	50	3500	.	.		.		
26. Maja	52	.	.	7	50	300	.	.		.		
30. Maja	54	.	.	1	.	40	.	.		.		
	.	.	.	338	25	10.410	.	.		.		

Numer pozycyi	Folio księgi czynnej	Dłużnika		Zaległość z końcem Października 18 . .				Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . .								Z ubocznych prowizyj antycypacyjnych dotyczą roku				Razem			
		Imię	Zamieszkanie	Kapitał		prowizyje		Datum	Artykuł żurnalu	Kwota kapitału		Początek uprocentowania	Z padła na leżytość w prowizyjach antycypacyjnych: za miesięcy	kwota		18 . .		18 . .		Kapitał		Zaległość w prowizyjach i należytość rzeczywiście przypadająca	
				zł.	kr.	zł.	kr.			zł.	kr.			zł.	kr.	zł.	kr	zł.	kr.	zł.	kr.	zł.	kr.
12	19	Wincenty Becher	Schwarzbach	.	.	.	.	2. Czerw.	56	100	.	1. Czerw.	6	2	50	2	08_{33}	.	41_{66}	100	.	2	50
13	20	Henryk Gruber	Neudorf	.	.	.	.	10. Czerw	58	2000	.	1. Czerw	6	50	.	41	66_{66}	8	33_{33}	2000	.	50	.
14	21	Franciszek Dorn	Braunsdorf	.	.	.	.	10. Czerw	60	250	.	1. Czerw	6	6	25	5	20_{83}	1	04_{16}	250	.	6	25
15	22	Józef Braun	Schwarzbach	.	.	.	.	12. Czerw.	61	1000	.	1. Czerw.	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
16	23	Maurycy Stadler	Brunn	.	.	.	.	12 Czerw.	62	1000	.	1. Czerw.	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
17	24	Alojzy Grill	Braunsdorf	.	.	.	.	24. Czerw.	64	1000	.	1. Czerw	6	25	.	20	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	25	.
18	25	Adolf Born	Neudorf	.	.	.	.	2. Lipca	66	230	.	1. Lipca	6	5	75	3	83_{33}	1	91_{66}	230	.	5	75
19	26	Karol Bauer	Brunn	.	.	.	.	10. Lipca	68	200	.	1. Lipca	6	5	.	3	33_{33}	1	66_{66}	200	.	5	.
20	27	Franciszek Grois	Schwarzbach	.	.	.	.	7. Sierp.	71	200	.	1. Sierp.	6	5	.	2	50	2	50	200	.	5	.
21	28	Fryderyk Reich	Braunsdorf	.	.	.	.	8. Sierp	72	50	.	1 Sierp.	6	1	25	.	62_{50}	.	62_{50}	50	.	1	25
		II. Latus		.	.	.		.	.	6030	.	.	.	150	75	121	74_{97}	28	99_{95}	6030	.	150	75
		Rekapitulacyja																					
		I. Latus		.	.	.	.	.	.	10.410	.	.	.	338	25	273	24_{90}	64	99_{99}	10.410	.	338	25
		II Latus		.	.	.	.	.	.	6030	.	.	.	150	75	121	74_{97}	28	99_{95}	6030	.	150	75
		Summa .		.	.	.	.	.	.	16.440	.	.	.	489	.	394	99_{96}	93	99_{94}	16.440	.	489	

Datum	Artykuł żurnalu	Do 31. Października 18 . . spłacono: w Kapitale zł.	kr.	w Prowizyjach zł.	kr.	Zaległość z końcem Października 18 . . . w Kapitale zł.	kr.	w zapadłych prowizyjach zł.	kr.	zł.	kr.
2. Czerwca	56	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.
10. Czerwca	58	.	.	50	.	2000	.	.	.	.	.
10. Czerwca	60	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.
12. Czerwca	61	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.
12. Czerwca	62	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.
24. Czerwca	64	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.
2. Lipca	66	.	.	5	75	230	.	.	.	.	.
10. Lipca	68	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.
7. Sierpnia	71	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.
8. Sierpnia	72	.	.	1	25	50	.	.	.	.	.
.	.	.	.	150	75	6030	.	.	.	.	.
.	.	.	.	338	25	10.410	.	.	.	.	.
		.	.	150	75	6030	.	.	.	.	.
.	.	.	.	489	.	16.440	.	.	.	.	.

Numer pozycyi	Folio księgi czynnej	Dłużnika Imię	Dłużnika Zamieszkanie	Zaległość z końcem Października 18 . . Kapitał zł.	kr.	Prowizyje zł.	kr.	Przyrost od 1. Listopada 18 . aż do 31. Października 18 . Datum	Artykuł żurnalu	Kwota kapitału zł.	kr.	Początek uprocentowania	Zapadła należytość w prowizyjach antycypacyjnych za miesięcy	Kwota zł.	kr.	Z ubocznych prowizyj antycypacyjnych dotyczą roku 18 . . zł.	kr.	18 . . zł.	kr.	Razem Kapitał zł.	kr.	Zaległość w prowizyjach i należytość rzeczywiście przypadająca zł.	kr.
		1861.																					
1	8	Grzegórz Matz	Neudorf	320	.	.	.	.	.	.	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	8 8	. .	9	33_{33}	6	66_{66}	320	.	16	.
2	9	Karol List	Brunn	1500	.	.	.	.	.	.	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	37 37	50 50	43	75	31	25	1500	.	75	.
3	10	Grzegórz Peschl	Brunn	300	.	.	.	.	.	.	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	7 7	50 50	8	75	6	25	300	.	15	.
4	11	Mateusz Lerch	Braunsdorf	600	.	.	.	.	.	.	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	15 15	. .	17	50	12	50	600	.	30	.
5	12	Jan Titz	Braunsdorf	400	.	.	.	.	.	.	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	10 10	. .	11	66_{66}	8	33_{33}	400	.	20	.
6	13	Franciszek Blau	Dornau	350	.	.	.	.	.	.	.	1. List. 1860 1. Maja 1861	6 6	8 8	75 75	17	50	.	.	350	.	17	50
7	14	Józef Brandeis	Neudorf	3000	.	.	.	.	.	.	.	1. List. 1860 1. Maja 1861	6 6	75 75	. .	150	.	.	.	3000	.	150	.
8	15	Grzegórz Storch	Braunsdorf	100	.	.	.	.	.	.	.	1. List. 1860 1. Maja 1861	6 6	2 2	50 50	5	.	.	.	100	.	5	.
9	16	Ignacy Neuman	Brunn	3500	.	.	.	.	.	.	.	1. List. 1860 1. Maja 1861	6 6	87 87	50 50	175	.	.	.	3500	.	175	.
10	17	Franciszek Kern	Neudorf	300	.	.	.	.	.	.	.	1. List 1860 1 Maja 1861	6 6	7 7	50 50	15	.	.	.	300	.	15	.
11	18	Jakób Hahn	Braunsdorf	40	.	.	.	.	.	.	.	1. List 1860 1. Maja 1861	6 6	1 1	. .	2	.	.	.	40	.	2	.
		I. Latus .	.	10.410	.	.	.	.	.	.	.	.	.	520	50	455	49_{99}	64	99_{99}	10.410	.	520	50

Do 31. Października 18 . . spłacono						Zaległość z końcem Października 18 . .						Uwaga
Datum	Artykuł żurnalu	w Kapitale		w Prowizyjach		w Kapitale		w zapadłych prowizyjach				
		zlt.	kr.	zlt.	kr.	zlt.	kr.	zlt.	kr.	zlt.	kr.	
1. Kwiet. 1861	187	.	.	8	.	320	.	.	.	.	.	
4. Paździer.	475	.	.	8	.							
2. Kwietnia	192	.	.	37	50	1500	.	.	.	.	.	
2. Paździer.	460	.	.	37	50							
1. Kwietnia	188	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
2. Paździer.	461	.	.	7	50							
1. Kwietnia	193	.	.	15	.	600	.	.	.	.	.	
2. Paździer.	455	.	.	15	.							
1. Kwietnia	189	.	.	10	.	400	.	.	.	.	.	
2. Paździer.	457	.	.	10	.							
1. Listopada 1860	6	.	.	8	75	350	.	.	.	.	.	
1. Maja 1861	233	.	.	8	75							
1. Listopada 1860	10	.	.	75	.	3000	.	.	.	.	.	
1. Maja 1861	235	.	.	75	.							
2. Listopada 1860	8	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Maja 1861	234	.	.	2	50							
2. Listopada 1860	7	.	.	87	50	3500	.	.	.	.	.	
1. Maja 1861	236	.	.	87	50							
2. Listopada 1860	11	.	.	7	50	300	.	.	.	.	.	
2. Maja 1861	240	.	.	7	50							
3. Listopada 1860	14	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
3. Maja 1861	249	.	.	1	.							
	.	.	.	520	50	10.410	.	.	.	.	.	

Numer pozycyi	Folio księgi czynnej	Dłużnika: Imię	Dłużnika: Zamieszkanie	Zaległość z końcem Października 18 . . Kapitał zł.	kr.	prowizyje zł.	kr.	Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . . Datum	Artykuł żurnalu	Kwota kapitału zł.	kr.	Początek uprocentowania	Zapadła należytość w prowizyjach antycypacyjnych: za miesięcy	kwota zł.	kr.	Z uboczżnych prowizyj antycypacyjnych dotyczą roku 18 . . zł.	kr.	18 . . zł.	kr.	Razem Kapitał zł.	kr.	Zaległość w prowizyjach i należytość rzeczywiście przypadająca kr.	kr.
12	19	Wincenty Becher	Schwarzbach	100	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer. 1861	6 6	2 2	50 50	4	58_{33}	.	41_{66}	100	.	5	.
13	20	Henryk Gruber	Neudorf	2000	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer. 1861	6 6	50 50	. .	91	66_{66}	8	33_{33}	2000	.	100	.
14	21	Franciszek Dorn	Braunsdorf	250	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer 1861	6 6	6 6	25 25	11	45_{83}	1	04_{16}	250	.	12	50
15	22	Józef Braun Wynagrodzenie prowizyj od kapitału 200 złr.	Schwarzbach	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer. 1861 1. Grud. 1861 do końca Lutego 1862	6 6 3	25 25 2	. . 50	45	83_{33}	6	66_{66}	1000	.	52	50
16	23	Maurycy Stadler	Brunn	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer. 1861	6 6	25 25	. .	45	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	50	.
17	24	Alojzy Grill	Braunsdorf	1000	.	.	.	.	.	.	.	1. Grud. 1860 1. Czer. 1861	6 6	25 25	. .	45	83_{33}	4	16_{66}	1000	.	50	.
18	25	Adolf Born	Neu-Dorf	230	.	.	.	.	.	.	.	1. Stycz. 1. Lip.	6 6	5 5	75 75	9	58_{33}	1	91_{66}	230	.	11	50
19	26	Karol Bauer	Brunn	200	.	.	.	.	.	.	.	1. Stycz. 1. Lip.	6 6	5 5	. .	8	33_{33}	1	66_{66}	200	.	10	.
20	27	Franciszek Grois	Schwarzbach	200	.	.	.	.	.	.	.	1. Lut. 1. Sierp.	6 6	5 5	. .	7	50	2	50	200	.	10	.
21	28	Fryderyk Reich	Braunsdorf	50	.	.	.	.	.	.	.	1. Lut. 1. Sierp.	6 6	1 1	25 25	1	87_{50}	.	62_{50}	50	.	2	50
22	29	Jan Meister	Neudorf	.	.	.	.	10. Listop. 1860	23	240	.	1. List. 1860 1. Maja 1861	6 6	6 6	. .	12	.	.	.	240	.	12	.
		II. Latus .		6030	.	.	.	.	.	240	.	.	.	316	.	284	49_{07}	31	49_{95}	6270	.	316	.

Datum	Artykuł żurnalu	Do 31. Października 18 . . spłacono w Kapitale zł.	kr.	w Prowizyjach zł.	kr.	Zaległość z końcem Października 18 . . w Kapitale zł.	kr.	w zapadłych prowizyjach zł.	kr.	zł.	kr.	Uwaga
1. Grudnia 1860	37	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Czerwca 1861	290	.	.	2	50							
1. Grudnia 1860	38	.	.	50	.	2000	.	.	.	.	.	
2. Czerwca 1861	295	.	.	50	.							
2. Grudnia 1860	43	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.	
1. Czerwca 1860	289	.	.	6	25							
1. Grudnia 1860	39	.	.	25	.	800	.	.	.	.	.	Do pozycyi 15. Od pobocznéj odpłaty 200 złt. wynagrodzone być mają prowizyje od następnego terminu wypłaty prowizyj t. j. od 1. Grudnia 1861 jeszcze za trzy miesiące t. j. do 1. Marca 1862 r. Przy odpłacie kapitału nastąpić ma także spłacenie tych prowizyj. Od reszty kapitału per 800 złt. przepisane być mają jako należytość prowizyje od 1, Grudnia 1861 bieżące i w tymże dniu przypadające.
1. Czerwca 1861	291	.	.	25	.							
2. Październ.	463	200	.	2	50							
2. Grudnia 1860	44	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
2. Czerwca 1861	296	.	.	25	.							
2. Grudnia 1860	45	.	.	25	.	1000	.	.	.	.	.	
2. Czerwca 1861	297	.	.	25	.							
2. Stycznia	81	.	.	5	75	230	.	.	.	.	.	
1. Lipca	347	.	.	5	75							
2. Stycznia	82	.	.	5	.	200	.	5	.	.	.	
1. Lutego	140	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
1. Sierpnia	393	.	.	5	.							
1. Lutego	141	.	.	1	25	50	.	.	.	.	.	
1. Sierpnia	392	.	.	1	25							
10. Listopada 1860	23	.	.	6	.	240	.	.	.	.	.	
1. Maja 1861	237	.	.	6	.							
.	.	200	.	311	.	6070	.	5	.	.	.	

Numer pozycyi	Folio księgi czynnéj	Dłużnika — Imię	Dłużnika — Zamieszkanie	Zaległość z końcem Października 18 . . . . — Kapitał zł.	kr.	Prowizyje zł.	kr.	Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . . — Datum	Artykuł żurnalu	Kwota kapitału zł.	kr.	Początek uprocentowania	zapadła należytość w prowizyjach antycypacyjnych — za miesięcy	kwota zł.	kr.	Z ubocznych prowizyj antycypacyjnych dotyczą roku 18 . . zł.	kr.	18 . . zł.	kr.	Razem — kapitał zł.	kr.	Zaległość w prowizyjach i należytość rzeczywiście przypadająca zł.	kr.
23	30	Franciszek Demuth	Brunn	.	.	.	.	16. Grud. 1860	64	100	.	1. Grud. 1860 1. Czerwca 1861	6 6	2 2	50 50	4	58_{33}	.	41_{66}	100	.	5	.
24	31	Augustyn Schrader	Neudorf	.	.	.		10. Stycznia 1861	103	40	.	1. Stycz. 1861 1. Lipca	6 6	1 1	. .	1	66_{66}	.	33_{33}	40	.	2	.
25	32	Alojzy Roth	Schwarzbach	.	.	.	.	12. Kwietnia	216	100	.	1. Kwiet. 1. Paźdź.	6 6	2 2	50 50	2	91_{66}	2	08_{33}	100	.	5	.
26	33	Karol Trau	Dornau	.	.	.	.	15. Maja	261	200	.	1. Maja	6	5	.	5	.	.		200	.	5	.
27	34	Józef Fürst	Braunsdorf	.	.	.	.	18. Czerwca	317	100	.	1. Czerwca	6	2	50	2	08_{33}	.	41_{66}	100	.	2	50
28	35	Henryk Engel	Braunsdorf	.	.	.	.	14. Lipca	364	200	.	1. Lipca	6	5	.	3	33_{33}	1	66_{66}	200	.	5	.
29	36	Dominik Schwarz	Dornau	.	.	.	.	18. Sierpnia	427	40	.	1. Sierpnia	6	1	.	.	50	.	50	40	.	1	.
30	37	Jan Fischer	Brunn	.	.	.	.	20. Paźdź.	499	250	.	1. Paźdź.	6	6	25	1	04_{16}	5	26_{83}	250	.	6	25
		III. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	1030	.	.	.	31	75	21	12_{47}	10	62_{47}	1030	.	31	75
		Rekapitulacyja																					
		I. Latus . .	.	10.410	.	.	.	.	.	.	.	.	.	520	50	455	49_{99}	64	99_{99}	10.410	.	520	50
		II. Latus .	.	6030	.	.	.	.	.	240	.	.	.	316	.	284	49_{07}	31	49_{93}	6270	.	316	.
		III. Latus .	.	.	.	.	.	.	.	1030	.	.	.	31	75	21	12_{47}	10	62_{47}	1030	.	31	75
		Summa .	.	16.440	.	.	.	.	.	1270	.	.	.	868	25	761	12_{43}	107	12_{41}	17.710	.	868	25

Datum	Artykuł żurnalu	Do 31. Października 18 . . spłacono: w Kapitale złt.	kr.	w Prowizyjach złt.	kr.	Zaległość z końcem Października 18 . .: w Kapitale złt.	kr.	w zapadłych prowizyjach złt.	kr.	złt.	kr.	Uwaga
16. Grudnia 1860	64	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Czerwca 1861	292	.	.	2	50							
10. Stycznia 1861	103	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
1. Lipca	348	.	.	1	.							
12. Kwietnia	216	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
1. Październ.	456	.	.	2	50							
15. Maja	261	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
18. Czerwca	317	.	.	2	50	100	.	.	.	.	.	
14. Lipca	364	.	.	5	.	200	.	.	.	.	.	
18. Sierpnia	427	.	.	1	.	40	.	.	.	.	.	
20. Październ.	499	.	.	6	25	250	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	31	75	1030	.	.	.	.	.	
.	.	.	.	520	50	10.410	.	.	.	.	.	
.	.	200	.	311	.	6070	.	5	.	.	.	
.	.	.	.	31	75	1030	.	.	.	.	.	
.	.	200	.	863	25	17.510	.	5	.	.	.	

Formularz Nr. 14, do §. 47 (Załączenie).

Stan czynny

w obligacyjach publicznych.

Numer pozycyi	Gatunek obligacyj	Procent	Numer obligacyi	Data obligacyi	Kwota nominalna kapitału		Redukcyja na 5% efekta w walucie austryjackiéj		Prowizyje w walucie austryjackiéj na rok 18 . .		Zaległość w prowizyjach z końcem Października 18 . .
					pojedynczo	razem					
1	Pożyczka narodowa .	5	2650	1. Października 1855	1000	.	.	.	.	.	1. Października 1859
2	„	„	2268	31. Sierpnia 1854	500	1500	1575	.	78	75	1. Lipca 1859
3	Metaliki	5	1261	1. Listopada 1852	1000	.	.	.	.	.	1. Maja 1859
4	„	„	490	1. Września 1851	5000	6000	6300	.	315	.	1. Września 1859
	Summa . . .	.	.	.	.	7500	7875	.	393	75	

Uwaga. Oznaczona w walucie austryjackiéj pięćprocentowa summa kapitału służyć będzie za podstawę przy obliczeniu. Całoroczny dochód w prowizyjach ma być w obliczenie wzięty, a tylko wtedy, jeżeliby nowe obligacyje przyrosły, od tychże odpowiednie prowizyje interkalarne w rachunek wstawione będą.

Podniesione prowizyje w roku 18 . . .						Uwaga
Żurnalu		za czas		Kwota w walucie austryjackiéj		
Artykuł	Data	od	do			
36	1. Kwietnia 1860	1. Października 1859	1. Kwietnia 1860	26	25	
47	1. Października 1860	1. Kwietnia 1860	1. Października 1860	26	25	
22	3. Stycz. 1860	1. Lipca 1859	1. Stycz. 1860	13	12_5	
40	2. Lipca 1860	1. Stycz. 1860	1. Lipca 1860	13	12_5	
2	3. Listopada 1859	1. Maja 1859	1. Listopada 1859	26	25	
34	6. Maja 1860	1. Listopada 1859	1. Maja 1860	26	25	
30	3. Marca 1860	1. Września 1859	1. Marca 1860	131	25	
45	9. Września 1860	1. Marca 1860	1. Września 1860	131	25	
.	.	.	.	393	75	

O ile od prowizyj obligacyj rządowych opłacony być ma podatek dochodowy, oraz jak długo przy obligacyjach pożyczki narodowéj zamiast wypłaty w srebrze miejsce ma nadpłata w banknotach, należy na to przy zaciągnieniu prowizyj mieć wzgląd przyzwoity.

Formularz Nr. 15, do §. 47.

Stan dłużny

spólnéj kasy sierocińskiéj . . . . . .

(przykładowo ułożony na lata 1860 i 1861).

Numer pozycyi	Folio księgi dłużnéj	Pupila lub kuranda — Imię	rok urodzenia	Zaległość z końcem Października 18 . . — Kapitały — procentujący zł.	kr.	Zaległość — Kapitały — nieprocentujące zł.	kr.	Zaległość — Prowizyje zł.	kr.	Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . . — Wpłata w gotówce — Datum	Artykuł żurnalu	Kwota zł.	kr.	przeznaczono na ulokowanie — procentujące zł.	kr.	nieprocentujące zł.	kr.	Prowizyje — Początek uprocentowania	za miesiące	Kwota zł.	kr.	Razem — Kapitały — procentujące zł.	kr.	nieprocentujące zł.	kr.	Prowizyje — Kwota zł.	kr.
		1860																									
		Gmina Neudorf																									
1	10	Józef Brunner . .	1849	.	.	.	.	.	.	3. Kwiet.	36	619	60	600	.	19	60	1. Maja	6	15	.						
		detto detto . .	"	.	.	.	.	.	.	17. Kwie.	43	125	.	120	.	5	.	1. Czerw.	5	2	50	740	.	24	60	17	91_{66}
		detto przez uzupełnienie . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	1. Czerw.	5	.	41_{66}						
2	11	Antoni Sommer .	1834	.	.	.	.	.	.	14. Kwie.	38	1.256	20	1.240	.	16	20	1. Maja	6	31	.	1.240	.	16	20	31	.
3	12	Józefa Baum . . .	1854	.	.	.	.	.	.	20. Maja	46	127	40	120	.	7	40	1. Lipca	4	2	.	120	.	7	40	2	.
4	13	Herman Gross . .	1855	.	.	.	.	.	.	2. Czerw.	55	3.000	.	3.000	.	.	.	1. Lipca	4	50	.	3.000	.	.	.	50	.
5	14	Ignacy Polzer . .	1840	.	.	.	.	.	.	4. Lipca	67	150	.	140	.	10	.	1. Sierp.	3	1	75	140	.	10	.	1	75
		Razem . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5.278	20	5.240	.	58	20	.	.	102	66_{66}	5.240	.	58	20	102	66_{66}
		Gmina Braunsdorf																									
6	6	Juliusz Hartmann	1852	.	.	.	.	.	.	15. Kwie.	40	1.000	.	1.000	.	.	.	1. Maja	3	12	50	1.000	.	.	.	12	50
7	7	Floryjan Schrom	1854	.	.	.	.	.	.	20. Kwie.	44	502	80	500	.	2	80	1. Czerw.	5	10	41_{66}	500	.	2	80	10	41_{66}
8	8	Amalia Schubert	1855	.	.	.	.	.	.	22. Maja	48	6.550	.	6.540	.	10	.	1. Lipca	4	109	.	6.540	.	10	.	109	.
9	9	August Schneider	1857	.	.	.	.	.	.	30. Maja	53	118	40	100	.	18	40	1. Lipca	4	1	66_{66}	100	.	18	40	1	66_{66}
10	10	Elżbieta Glaser .	1856	.	.	.	.	.	.	8. Czerw.	57	234	70	220	.	14	70	1. Lipca	4	3	66_{66}	220	.	14	70	3	66_{66}
11	11	Piotr Schrott . .	1855	.	.	.	.	.	.	10. Czer.	59	1.416	75	1.400	.	16	75	1. Lipca	4	23	33_{33}	1.400	.	16	75	23	33_{32}
12	12	Ludwik Felder .	1857	.	.	.	.	.	.	20. Czer.	63	600	.	600	.	.	.	1. Sierp.	3	7	50	600	.	.	.	7	50
13	13	Maryja Valentin	1856	.	.	.	.	.	.	1. Lipca	65	132	.	120	.	12	.	1. Sierp.	3	1	50	120	.	12	.	1	50
14	14	Aleks. Seebach .	1854	.	.	.	.	.	.	4. Sierp.	69	1.224	76	1.220	.	4	76	1. Wrześ.	2	10	16_{66}	1.220	.	4	76	10	16_{66}
		Razem . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	11.779	41	11.700	.	79	41	.	.	179	74_{97}	11.700	.	79	41	179	74_{97}
		Rekapitulacyja																									
		Gmina Neudorf .	.							.	.	5.278	20	5.240	.	58	20	.	.	102	66_{66}	5.240	.	58	20	102	66_{66}
		Gmina Braunsdorf . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	11.779	41	11.700	.	79	41	.	.	179	74_{97}	11.700	.	79	41	179	74_{97}
		Summa . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	17.057	61	16.940	.	137	61	.	.	282	41_{63}	16.940	.	137	61	282	41_{63}

Do 31. Października 18 . odpłacono lub do uprocentowania przeniesiono								Zaległość z końcem Października 18 . .						Razem w nieprocentujących kapitałach i prowizyjach z końcem Października 18 . .		Z ubocznej kolumny przeniesiono na rok następujący 18 . . jako kapitał				Uwaga
Datum	Artykuł żurnalu	Kapitał procentujący zł.	kr.	Kapitał nieprocentujący zł.	kr.	Prowizyje Kwota zł.	kr.	Kapitał procentujący zł.	kr.	Kapitał nieprocentujący zł.	kr.	Prowizyje Kwota zł.	kr.	zł.	kr.	procentujący zł.	kr.	nieprocentujący zł.	kr.	
17. Kwie.	.	.	.	20	.	.	.	740	.	4	60	17	91_{66}	22	51_{66}	20	.	2	51_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.240	.	16	20	31	.	47	20	40	.	7	20	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	7	40	2	.	9	40	.	.	9	40	
.	.	.	.	.	.	.	.	3.000	.	.	.	50	.	50	.	40	.	10	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	140	.	10	.	1	75	11	75	.	.	11	75	
.	.	.	.	20	.	.	.	5.240	.	38	20	102	66_{66}	140	86_{66}	100	.	40	86_{66}	
6. Sierp.	70	1.000	.	.	.	12	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	Do pozycyi 6. Juliusz Hartmann umarł 4. Maja 1860 r. a jego spuścizna wydaną została dnia 6. Sierpnia r. b. spadkobiercom.
.	.	.	.	.	.	.	.	500	.	2	80	10	41_{66}	13	21_{66}	.	.	13	21_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	6.540	.	10	.	109	.	119	.	100	.	19	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	100	.	18	40	1	66_{66}	20	06_{66}	20	.	.	06_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	220	.	14	70	3	66_{66}	18	36_{66}	.	.	18	36_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.400	.	16	75	23	33_{33}	40	08_{33}	40	.	.	08_{33}	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	.	.	7	50	7	50	.	.	7	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	12	.	1	50	13	50	.	.	13	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	1.220	.	4	76	10	16_{66}	14	92_{66}	.	.	14	92_{66}	
.	.	1.000	.	.	.	12	50	10.700	.	79	41	167	24_{97}	246	65_{07}	160	.	86	65_{07}	
.	.	.	.	20	.	.	.	5.240	.	38	20	102	66_{66}	140	86_{66}	100	.	40	86_{66}	
.	.	1.000	.	.	.	12	50	10.700	.	79	41	167	24_{97}	246	65_{07}	160	.	86	65_{07}	
.	.	1.000	.	20	.	12	50	15.940	.	117	61	269	91_{63}	387	52_{63}	260	.	127	52_{63}	
Do tego mające być przeniesione na rok następny do uprocentowania								260	.											
Należytość ogólna pro 1861 .								16.200	.											

Numer pozycyi	Folio księgi dłużnej	Pupila lub kuranda — Imię	rok urodzenia	Zaległość z końcem Października 18 . . — Kapitały — procentujące zł.	kr.	nieprocentujące zł.	kr.	Prowizyje zł.	kr.	Przyrost od 1. Listopada 18 . . aż do 31. Października 18 . . — Wypłata w gotówce — Datum	Artyk. żurnału	Kwota zł.	kr.	przeznaczono na ulokowanie — procentujące zł.	kr.	nieprocentujące zł.	kr.	Prowizyje — Początek uprocentowania	za miesiące	Kwota zł.	kr.	Razem — kapitały — procentujące zł.	kr.	nieprocentujące zł.	kr.	Prowizyje — Kwota zł.	kr.
		1861 Gmina Neudorf																									
1	10	Józef Brunner . .	1849	760	.	2	51_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	760	.	2	51_{66}	33	.
		Należytość prowizyjna pro 1861 od 760 złt. . 38 złt. Potrącenie prowizyi z spłaconych 400 złt. od 1. Sierpnia do końca Października 1861 . . 5 złt.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	33	.						
2	11	Antoni Sommer . .	1834	1280	.	7	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1 Listopad 1860	12	64	.	1280	.	7	20	64	.
3	12	Józefa Baum . . .	1854	120	.	9	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	9	40	6	.
4	13	Herman Gross . .	1855	3040	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	152	.	3040	.	10	.	152	.
5	14	Ignacy Polzer . .	1840	140	.	11	75	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	7	.	140	.	11	75	7	.
6	15	Robert Rosenthal .	1858	.	.	.	.	.	.	26 Lip. 1861	387	600	.	600	.	.	.	1 Wrzes. 1861	2	5	.	600	.	.	.	5	.
		Razem .	.	5340	.	40	86_{66}	.	.	.	.	600	.	600	.	.	.	.	.	267	.	5940	.	40	86_{66}	267	.
		Gmina Braunsdorf																									
7	7	Floryjan Schrom .	1854	500	.	13	21_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1 Listopad 1860	12	25	.	500	.	13	21_{66}	25	.
8	8	Amalia Schubert . .	1855	6640	.	19	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	332	.	6640	.	19	.	332	.
9	9	August Schneider .	1857	120	.	.	06_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	.	06_{66}	6	.
10	10	Elżbieta Glaser . .	1856	220	.	18	36_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	11	.	220	.	18	36_{66}	11	.
11	11	Piotr Schrott . . .	1855	1440	.	.	08_{33}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	72	.	1440	.	.	08_{33}	72	.
12	12	Ludwik Felder . .	1857	600	.	7	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	30	.	600	.	7	50	30	.
13	13	Maria Valentin . .	1856	120	.	13	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	6	.	120	.	13	50	6	.
14	14	Aleksander Seebach	1854	1220	.	14	92_{66}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	detto	12	61	.	1220	.	14	92_{66}	61	.
		Razem .	.	10 860	.	86	65_{97}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	543	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.
		Rekapitulacyja																									
		Gmina Neudorf . .	.	5340	.	40	86_{66}	.	.	.	.	600	.	600	.	.	.	.	.	267	.	5940	.	40	86_{66}	267	.
		Gmina Braunsdorf .	.	10.860	.	86	65_{97}	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	543	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.
		Summa .	.	16.200	.	127	52_{63}	.	.	.	.	600	.	600	.	.	.	.	.	810	.	16.800	.	127	52_{63}	810	.
		Fundusz rezerwowy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.
		Summa ogólna .	.	16.200	.	127	52_{63}	.	.	.	.	712	58	600	.	.	.	.	.	810	.	16.800	.	240	10_{63}	810	.

Do 31. Października 18 . . odpłacono lub do uprocentowania przeniesiono								Zaległość z końcem Października 18 . .						Razem w nieprocentujących kapitałach i prowizyjach z końcem Października 18 . .		Z ubocznej kolumny przeniesiono na rok następujący 18 . .				Uwaga
Datum	Artykuł żurnału	Kapitał				Prowizyje		Kapitał				Prowizyje				jako kapitał				
		procentujący		nieprocentujący		kwota		procentujący		nieprocentujący		kwota				procentujący		nieprocentujący		
		złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	złt.	kr.	
11. Sierpnia 1861	406	400	.	.	.	.	.	360	.	2	51_{66}	33	.	35	51_{66}	20	.	15	51_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1280	.	7	20	64	.	71	20	60	.	11	20	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	9	40	6	.	15	40	.	.	15	40	
.	.	.	.	.	.	.	.	3040	.	10	.	152	.	162	.	160	.	2	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	140	.	11	75	7	.	18	75	.	.	18	75	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	.	.	5	.	5	.	.	.	5	.	
.	.	400	.	.	.	.	.	5540	.	40	86_{66}	267	.	307	86_{66}	240	.	67	86_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	500	.	13	21_{66}	25	.	38	21_{66}	20	.	18	21_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	6640	.	19	.	332	.	351	.	340	.	11	.	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	.	06_{66}	6	.	6	06_{66}	.	.	6	06_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	220	.	18	36_{66}	11	.	29	36_{66}	20	.	9	36_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	1440	.	.	08_{33}	72	.	72	08_{33}	60	.	12	08_{33}	
.	.	.	.	.	.	.	.	600	.	7	50	30	.	37	50	20	.	17	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	120	.	13	50	6	.	19	50	.	.	19	50	
.	.	.	.	.	.	.	.	1220	.	14	92_{66}	61	.	75	92_{66}	60	.	15	92_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.	629	65_{97}	520	.	109	65_{97}	
.	.	400	.	.	.	.	.	5540	.	40	86_{66}	267	.	307	86_{66}	240	.	67	86_{66}	
.	.	.	.	.	.	.	.	10.860	.	86	65_{97}	543	.	629	65_{97}	520	.	109	65_{97}	
.	.	400	.	.	.	.	.	16.400	.	127	52_{63}	810	.	937	52_{63}	760	.	177	52_{63}	
.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	112	58	.	.	112	58	.	.	112	58	
.	.	400	.	.	.	.	.	16.400	.	240	10_{63}	810	.	1050	10_{63}	760	.	290	10_{63}	
Uboczne								760	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
Należytość ogólna pro 1862 .								17.100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	

Formularz Nr. 16, do §. 49.

Obrachunek kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . .

na rok administracyjny 1860.

Nr. pozycyi	Nr. załączenia		Pojedynczo zł.	Pojedynczo kr.	Razem zł.	Razem kr.
		Przychód.				
		Gotowizna z mas spuścizny i kurateli	17.057	61		
		Spłacone kapitały czynne	.	.		
		Prowizyje od kapitałów czynnych	489	.		
		Różne dochody	.	.	17.546	61
		Wydatek.				
		Gotowizna na procent ulokowana	16.440	.		
		Zaspokojenie w kapitale	1.000	.		
		Zaspokojenie w prowizyjach	12	50		
		Różne wydatki	.	.	17.452	50
		Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1860	.	.	94	11
		Bilans.				
		Kapitały na procent ulokowane	16.440	.		
		Zaległe prowizyje czynne	.	.		
		Różne dochody	.	.		
		Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1860	94	11	16.534	11
		Wierzytelności pupillów w kapitałach uprocentowanych	15.940	.		
		„ „ „ nieuprocentowanych . . .	117	61		
		„ „ w prowizyjach	269	92		
		Różne wydatki	.	.	16.327	53
		Zwyżka	.	.	206	58
		Od téj potrącone być mają prowizyje czynne, dotyczące roku administracyjnego 1861	.	.	94	.
		Czysty zysk na rzecz funduszu rezerwowego	.	.	112	58
		Próba.				
		W prowizyjach czynnych pro 1860 spłacono	395	.		
		Wierzytelności w prowizyjach dłużnych wynoszą 269 złt. 92 kr.	.	.		
		Gotowemi wypłacono w prowizyjach dłużnych . 12 „ 50 „	282	42		
		Przeto wynosi zysk w prowizyjach na rzecz funduszu rezerwowego	112	58		

Formularz Nr. 16, do §. 49.

Obrachunek kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . .

na rok administracyjny 1861.

Nr. pozycyi	Nr. załączenia		Pojedyńczo złt.	Pojedyńczo kr.	Razem złt.	Razem kr.
		Przychód.				
		Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1860	94	11		
		Przyrost w wkładkach kapitału	600	.		
		Spłacone kapitały czynne	200	.		
		Prowizyje od kapitałów czynnych	863	25		
		Różne dochody	.	.	1757	36
		Wydatek.				
		Gotowizna na procent ulokowana	1270	.		
		Zaspokojenie w kapitale	400	.		
		Zaspokojenie w prowizyjach	.	.		
		Różne wydatki	.	.	1670	.
		Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1861	.	.	87	36
		Bilans.				
		Kapitały na procent ulokowane	17.510	.		
		Zaległe prowizyje czynne	5	.		
		Różne dochody	.	.		
		Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1861	87	36	17.602	36
		Wierzytelności pupilów w kapitałach uprocentowanych . . . . 16.400 złt. — kr.				
		Wierzytelności pupilów w kapitałach nieuprocentowanych . . . . 127 „ 53 „				
		Wierzytelności pupilów w prowizyjach . . . . 810 „ — „	17.337	53		
		Wierzytelność funduszu rezerwowego	112	58		
		Różne wydatki	.	.	17.450	11
		Zwyżka	.	.	152	25
		Od téj potrącić należy prowizyje czynne, dotyczące roku administracyjnego 1862	.	.	107	12
		Czysty zysk dla funduszu rezerwowego	.	.	45	13
		Próba.				
		W prowizyjach czynnych pro 1861 płacono w roku w mowie będącym	761	13		
		„ „ „ „ „ „ przeszłym . . .	94	.		
		Razem . .	855	13		
		Wierzytelności w prowizyjach dłużnych wynoszą	810	.		
		Zysk w prowizyjach dla funduszu rezerwowego	45	13		

Formularz Nr. 16, do §. 49 (Załączenie).

Obrachunek kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj . . . .

na rok administracyjny 1860.

(Przykład obrachunku, jeżeli kasa sierocińska posiada obligacyje publiczne).

Nr. załączenia		Pojedynczo zł.	Pojedynczo kr.	Razem zł.	Razem kr.
	Przychód.				
	Gotowizna z mas spuścizny i kurateli	17.057	61		
	Odpłacone kapitały czynne	.	.		
	Prowizyje od publicznych obligacyi	393	75		
	„ „ prywatnych kapitałów czynnych	489			
	Różne dochody	.	.	17.940	36
	Wydatek.				
	Gotowizna na procent ulokowana	16.440	.		
	Zaspokojenie w kapitale	1.000			
	Zaspokojenie w prowizyjach	12	50		
	Różne wydatki	.	.	17.452	50
	Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1860	.	.	487	86
	Bilans.				
	Publiczne obligacyje	7.875	.		
	Kapitały prywatne	16.440	.		
	Zaległe prowizyje czynne od kapitałów prywatnych	.	.		
	Różne dochody	.	.		
	Reszta kasowa z końcem roku administracyjnego 1860	487	86	24.802	86
	Wierzytelności pupilów w kapitałach uprocentowanych	21.900	.		
	„ „ „ nieuprocentowanych	97	61		
	„ „ w prowizyjach	637	9		
	Różne wydatki	.	.	22.634	70
	Zwyżka			2168	16
	Od téj potrąciwszy prowizyje czynne od kapitałów prywatnych, roku administracyjnego 1861 dotyczących	.	.	94	.
	Pozostaje jeszcze zwyżka w kwocie	.	.	2074	16
	Jeżeli zaś publiczne obligacyje per . . . 7875 złt. wedle dzisiejszego kursu, a to: 1500 złt. pożyczki narodowéj à 80% w kwocie 1200 złt. a 6000 złt. w metalikach à 79% w kwocie 4740 złt. razem więc w kwocie . . . 5940 złt.				
	będą obliczone, wówczas wykaże się dyferencyja kursu w kwocie	.	.	1935	.
	która od powyższéj zwyżki jeszcze ma być potrąconą, poczém wykazuje się czysty zysk dla funduszu rezerwowego	.	.	139	16

Formularz Nr. 17, do §. 55.

Urząd sierociński . . . .

Wykaz

stanu wierzytelności pełnoletnich pupilów z końcem roku administracyjnego 18 . .

Numer pozycyi	Stronica księgi głównej	Folio księgi dłużnej	Imię i zamieszkanie pełnoletnich pupilów	Został pełnoletnim dnia	Przekazany					
					Gotówka		Publiczne obligacyje i papiery przemysłowe		Prywatne zapisy długu	
1	140	83	Karol Würth z Neustift	10. Listopada 1861	.	.	100	.	200	.
2	142	91	Elżbieta Grunner z Plan	2. Grudnia 1861	.	.	.	.	.	.
3	183	102	Edward Ritter z Neudorf	3. Grudnia 1861	5	60	500	.	1200	.

majątek				Pretensyja do kumulacyjnéj kasy sierocińskiéj						**Uwaga**
złoto, srébro, kosztowności		inne effekta wartości i przedmioty		Kapitał				. Prowizyje		
				uprocentowany		nieuprocentowany				
.	.	.	.	600	.	11	.	30	.	Jako żołnierz zniknął.
.	..	.	.	.	.	10	30	.	.	Niewiadomego pobytu.
19	75	.	.	1500	.	.	.	75	.	W służbie austryjackiego Lloyda na podróży do Indyi wschodnich.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXV.

Wydany i rozesłany dnia 1. Sierpnia 1859.

124.

Erlaß des Finanzministeriums vom 7. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 124, ausgegeben am 18. Juli 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit der Termin zur Einberufung der Conventionsmünz-Zweikreuzer-Stücke bis Ende December 1859 erweitert wird.

Das Finanzministerium findet sich bestimmt, den, laut Ministerialerlaß vom 10. Jänner 1859, Nr. 12 des Reichs-Gesetz-Blattes*), bis Ende Juli 1859 anberaumt gewesenen Termin zur Einberufung der Conventionsmünz-Zweikreuzer-Stücke, im gegenwärtigen Werthe von drei Neukreuzern bis Ende December 1859 zu verlängern.

Diese Münzen sind daher von allen Cassen und Aemtern noch bis Ende December 1859 bei den Einzahlungen und Verwechslungen anstandslos anzunehmen, wogegen eine weitere Verausgabung derselben von Seite der Cassen und Aemter nicht mehr stattfinden darf.

Nach Ablauf des Monates December 1859 werden die genannten Kupfermünzen nur als Kupfermateriale nach dem Gewichte zu dem hiefür besonders festzusetzenden Preise bei den, in dem obenerwähnten Erlasse bezeichneten Cassen und Aemtern angenommen werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

125.

Convention zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien vom 8. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 125, ausgegeben am 18. Juli 1859),

über den Abschluß eines Waffenstillstandes.

Urtext.

Article 1.

Il y aura suspension d'armes entre les armées de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche d'une part et les armées alliées de Sa Majesté l'Empereur des Français et de Sa Majesté le Roi de Sardaigne d'autre part.

Uebersetzung.

Artikel 1.

Es soll Waffenstillstand zwischen den Armeen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich einerseits und den verbündeten Armeen Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen und Seiner Majestät des Königs von Sardinien andererseits bestehen.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, III. Stück, Nr. 12, Seite 13.

124.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 7. Lipca 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 124, wydana dnia 18. Lipca 1859),

obowiązujące w całem Państwie,

mocą którego rozciąga się termin do wywołania dwukrajcarówek monety konwencyjnéj aż do końca Grudnia 1859 r.

Ministerstwo Skarbu spowodowaném się widzi, wyznaczony Rozporządzeniem Ministeryjalném z dnia 10. Stycznia 1859 r., Nr. 12 Dziennika Praw Państwa *), aż do końca Lipca 1859 r. termin do ściągnienia dwukrajcarówek monety konwencyjnéj w niniejszéj wartości trzech nowych krajcarów, przedłużyć aż do końca Grudnia 1859 r.

Monety te przeto od wszystkich kas i urzędów jeszcze do końca Grudnia 1859 r. przy wpłatach i wymianach bez przeszkody przyjęte będą, atoli przeciwnie dalsze wydanie onychże ze strony kas i urzędów nie będzie już mieć miejsca.

Po upływie miesiąca Grudnia 1859 r. rzeczone monety miedziane w wskazanych wyż wspomnionem Rozrządzeniem kasach i urzędach przyjęte będą już tylko jako materyjał miedziany wedle wagi o cenie, osobno w téj mierze ustanowionéj.

Baron **Bruck** m. p.

125.

Konwencyja między Austryją, Francyją i Sardyniją z dnia 8. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 125, wydana dnia 18. Lipca 1859),

zawieszenia broni dotycząca.

Tłumaczenie.

Artykuł 1.

Nastąpi zawieszenie broni między Armijami Jego Mości Cesarza Austryi z jednéj, a z przymierzonemi Armijami Jego Mości Cesarza Francuzów i Jego Mości Króla Sardynii z drugiéj strony.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy. Część III, Nr. 12, Stronica 13.

Article 2.

Cette suspension d'armes durera à dater de ce jour jusq'au 15. Août, sans dénonciation.

En conséquence les hostilités, s'il y avait lieu recommenceraient sans avis préalable le 16. Août à midi.

Article 3.

Aussitôt ques les stipulations de cette suspension d'armes auront été arrêtées et signées, les hostilités cesseront par toute l'étendue du théatre de la guerre, tant par terre que par mer.

Article 4.

Les armées respectives observeront strictement les lignes de demarcation qui ont été definies pour toute la durée de la suspension d'armes.

L'espace qui sépare les deux lignes de démarcation est déclaré neutre, de sorte qu'il sera interdit aux troupes des deux armées. Lorsqu'un village sera traversé par le limite, l'ensemble de ce village sera à la jouissance des troupes qui l'occupent.

Les frontières du Tirol le long du Stelvio et du Tonale forment une délimitation commune aux armées belligérantes.

La ligne de démarcation franco-sarde part de la frontière du Tyrol, passe par Bagolino, Lavenone et Idro, traverse la crête qui sépare le Val Degagna du Val de Toscolano et aboutit à Maderno sur la rive

La ligne de démarcation autrichienne s'étendra depuis la frontière du Tyrol près de Ponte del Caffaro jusqu'à Rocca d' Anfo où les troupes garderont les positions qu'elles occupent présentement et

Artikel 2.

Dieser Waffenstillstand wird vom heutigen Tage an bis zum 15. August— ohne Aufkündigung— zu dauern haben.

In Folge dessen würden vorkommenden Falles die Feindseligkeiten, und zwar ohne vorausgehende Ankündigung, am 16. August um Mittag wieder beginnen.

Artikel 3.

Sogleich nach Festsetzung und Unterzeichnung der Stipulationen dieses Waffenstillstandes werden die Feindseligkeiten auf der ganzen Ausdehnung des Kriegsschauplatzes sowohl zu Lande als zur See aufhören.

Artikel 4.

Die respectiven Armeen werden die ihnen für die ganze Dauer des Waffenstillstandes vorgezeichneten Demarcationslinien genau einhalten.

Der, die beiden Demarcationslinien trennende Raum wird in der Weise neutral erklärt, daß er von den Truppen der beiden Armeen nicht betreten werden darf.— Wird eine Ortschaft von der Gränze durchschnitten, so haben die Truppen, welche jene besetzen, den ganzen Ort zu ihrer Disposition.

Die Gränzen Tirols längs des Stelvio und Tonale bilden eine, den kriegführenden Armeen gemeinschaftliche Demarcation.

Die franco-sardische Demarcationslinie beginnt von der Gränze Tirols, berührt Bagolino, Lavenone und Idro, überschreitet den Kamm, welcher das Thal von Degagna vom Thale von Toscolano trennt und endet

Die österreichische Demarcationslinie wird sich von der tirolischen Gränze beim Ponte del Caffaro bis Rocca d'Anfo ausdehnen, wo die Truppen ihre dermal eingenommenen Stellungen behalten, und wird die

Artykuł 2.

To zawieszenie broni trwać będzie od dnia dzisiejszego do dnia 15. Sierpnia, bez wypowiedzenia.

W skutek tego rozpoczęłyby się kroki nieprzyjacielskie, jeżeliby do tego przyjść miało, a to bez poprzedniego zawiadomienia, dnia 16. Sierpnia w południe.

Artykuł 3.

Zaraz gdy stypulacyje tego zawieszenia broni zostaną ułożone i podpisane, ustają kroki nieprzyjacielskie na całéj widowni boju tak na lądzie jak na morzu.

Artykuł 4.

Obustronne Armije ściśle przestrzegać będą linij demarkacyjnych na cały ciąg zawieszenia broni im wskazanych.

Przestrzeń, dzieląca obie linije demarkacyjne, ogłoszona zostaje neutralną, w ten sposób, iż wojskom obustronnych Armij naruszać jéj nie będzie wolno. Osady, przecięte przez liniję demarkacyjną, pozostają w całości do dyspozycyi tego wojska, którém są obsadzone.

Granice Tyrolu wzdłuż Stelvio i Tonale tworzą wspólną demarkacyję dla Armij toczących wojnę.

Francusko-Sardyńska linija demarkacyjna ciągnie się od granicy Tyrolu, dotyka Bagolino, Lavenone i Idro, przerzyna grzbiet, dzielący dolinę Degagna od doliny Toscolano i kończy się w Maderno na zachodnim brzegu jeziora Gardy.

Austryjacka linija demarkacyjna ciągnie się od granicy Tyrolu pod Ponte del Caffaro do Rocca d' Anfo, gdzie wojska pozostają w dotychczasowych pozycyjach swoich i obejmuje gościniec, łączący obadwa te punkta. Linija ta schodząc potém od północno-wschodniego krańca jeziora Idro, ciągnie się wzdłuż granicy Tyrolu i potoku Toscolano aż do miasta tegoż imienia nad brzegiem jeziora Garda.

occidentale du lac de Garda.

Les troupes piémontaises stationnées dans les localités de Rocca d'Anfo garderont les positions qu'elles occupent présentement. Entre la rive orientale du lac de Garda et l'Adige il y aura une ligne de démarcation tracée au sud le Lazise depuis Ballona par Saline jusqu'à Pastrengo.

Cette ligne marquera la limite des positions franco-sardes.

comprendra la route qui communique entre ces deux points. Se détachant ensuite de la pointe nord-est du lac d'Idro, la ligne de démarcation autrichienne suivra la frontière du Tyrol et le ruisseau nommé Toscolano, jusqu'à la localité du même non située sur les bords du lac de Garda.

La route qui conduit de Lazise à Ponton servira de délimitation aux troupes autrichiennes entre la rive orientale du lac de Garde et l'Adige.

Les bateaux de la flotille autrichienne du lac de Garda communiqueront librement entre Riva et Peschiera.

Toutefois, dans la partie méridionale du lac, en dessous de Maderno et de Lazise, ils ne pourront aborder qu'à Peschiera, et, dans cette partie du

in Maderno an dem westlichen Ufer des Gardasees.

Die in den Localitäten von Rocca d'Anfo stationirten piemontesischen Truppen werden die Positionen behalten, die sie dermal inne haben. Zwischen dem östlichen Ufer des Gardasees und der Etsch wird eine Demarcationslinie bestehen, welche südlich von Lazise, von Ballona über Saline bis Pastrengo zieht.

Diese Linie wird die Gränze der franco-sardischen Positionen bezeichnen.

Straße, welche zwischen diesen beiden Puncten verkehrt, in sich begreifen.

Die österreichische Demarcations-Linie wird, nachdem sie sich hierauf von der nordöstlichen Spitze des Idrosees entfernt, längs der Gränze Tirols und dem Bache Namens Toscolano bis zu dem am Ufer des Gardasees gelegenen gleichnamigen Orte ziehen.

Die von Lazise nach Ponton führende Straße wird den österreichischen Truppen zwischen dem östlichen Ufer des Gardasees und der Etsch als Gränze dienen. Die Schiffe der österreichischen Flotille des Gardasees werden zwischen Riva und Peschiera frei verkehren. Auf dem südlichen Theile des Sees jedoch, unterhalb Maderno und Lazise, werden sie nur in Peschiera landen können, und sie werden auf diesem Theile ihrer Fahrt vermeiden, sich von der

Wojska piemonckie ustacyjonowane w Rocca d'Anfo pozostają w dotychczasowych pozycyjach swoich. Między wschodnim brzegiem jeziora Gardy i Adygi ciągnąć się będzie linija demarkacyjna na południowéj stronie od Lazise z Ballony na Salinę do Pastrengo.

Gościniec prowadzący z Lacise do Pontonu, służyć będzie wojskom Austryjackim za granicę między wschodnim brzegiem jeziora Gardy i Adygi. Okręty Austryjackiéj flotylli na jeziorze Garda wolny mieć będą obrót między Rivą a Peschierą. W południowéj stronie jeziora między Maderno i Lazise, lądować mogą tylko pod Peschierą, przyczém zaniechają oddalania się od wybrzeża wschodniego.

Linija ta stanowi granicę pozycyj Francusko-Sardyńskich.

parcours, ils éviteront de s'écarter de la côte orientale.

Ostküste zu entfernen.

Depuis Pastrengo, la ligne de démarcation franco-sarde suivra la route qui mène à Sommacampagna et de là passera par Pozzo-Moretto, Prabiano, Quaderni et Massimbona à Goito.

En s'appugant sur l'Adige à Bussolengo, la ligne de démarcation autrichienne se dirigera ensuite sur Mantoue par Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagnol, Canedole et Drasso.

Von Pastrengo an wird die franco-sardische Demarcationslinie längs der Strasse hinziehen, welche nach Sommacampagna führt, und wird von da über Pozzo-Moretto, Prabiano, Quaderni und Massimbona nach Goito gehen.

Die österreichische Demarcations-Linie wird sich, indem sie sich an die Etsch zu Bussolengo lehnt, sodann über Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagnol, Canedole und Drasso — auf Mantua hinziehen.

Villafranca et tout le terrain compris entre les deux lignes de démarcation sont déclarés neutres.

Villafranca und das ganze innerhalb der beiden Demarcationslinien liegende Gebiet wird für neutral erklärt.

A partir de Goito, la ligne de démarcation franco-sarde restant toujours sur la rive droite du Mincio, passera par Rivalta, Castelluchio, Gabbianna, Cesole et touchera le Po à Scorzarolo.

La ligne de démarcation autrichienne se dirigera de Mantoue par Curtatone et Montanara, et ensuite le long des Valli à Borgoforte.

Von Goito angefangen wird die franco-sardische Demarcationslinie, immer auf dem rechten Ufer des Mincio bleibend, über Rivalta, Castelluchio, Gabbiana und Cesole fortführen und den Po in Scorzarolo berühren.

Die österreichische Demarcations-Linie wird sich von Mantua über Curtatone und Montanara und sodann längs der Valli nach Borgoforte hinziehen.

En aval de Borgoforte le Po forme une ligne de démarcation naturelle entre les armées belligérantes, jusqu'à Ficcarolo, et de là jusqu'à son embouchure à Porto di Goro.

Au delà du Po, la ligne de démarcation est naturellement tracée par les

Stromabwärts von Borgoforte bildet der Po eine natürliche Demarcationslinie zwischen den kriegführenden Armeen bis Ficcarolo und von da bis zu seiner Mündung in Porto di Goro.

Jenseits des Po ist eine natürliche Demarcationslinie durch die österreichische Küste

Z Pastrengo ciągnie się Francusko-Sardyńska linija demarkacyjna wzdłuż gościńca, prowadzącego do Sommacampagna, a z tamtąd na Pozzo-Moretto, Prabiano, Quaderni i Massimbona do Goito.

Austryjacka linija demarkacyjna, opierając się na Adydze pod Bussolengo, zwraca się ku Mantuy na Dossobuono, Isolalta, Nogarole, Bagnol, Canedole i Drasso.

Villafranca i całe terytoryjum między temi obudwoma linijami demarkacyjnemi są neutralne.

Od Goito zacząwszy Francusko-Sardyńska linija demarkacyjna, trzymając się prawego brzegu rzeki Mincio, ciągnie się na Rivaltę, Castelluchio, Gabbianę i Cesolė i dotyka Padu pod Scorzarolo.

Austryjacka linija demarkacyjna ciągnąć się będzie z Mantuy na Curtatonę i Montanarę wzdłuż rzeczki Valli do Borgoforte.

Z wodospadem od Borgoforto tworzy Pad naturalną linię demarkacyjną między Armijami walczącemi aż do Ficcarolo a ztąd aż do ujścia jego pod Porto di Goro.

Z tamtéj strony Padu otworzona jest naturalna linija demarkacyjna Austryjackiém wybrzeżem morza Adryjatyckiego, włącznie z wyspami należącemi aż do

côtes autrichiennes de l'Adriatique, y compris les îles qui en dépendent et jusqu' à la dernière pointe méridionale de la Dalmatie, — sauf les îles occupées dès à présent par les troupes françaises.

Article 5.

Les chemins de fer de Vérone à Peschiera et à Mantoue pourront, durant la suspension d'armes, servir à l'approvisionnement des places fortes de Peschiera et de Mantoue, à la condition expresse que l'approvisionnement de Peschiera soit terminé dans l' espace de deux jours.

Article 6.

Les travaux d'attaque et de défense de Peschiera resteront durant la suspension d' armes dans l'état où ils se trouvent actuellement.

Article 7.

Les bâtimens de commerce, sans distinction de pavillon, pourront librement circuler dans l'Adriatique.

Fait et arreté, sauf ratification, entre nous soussignés, chargés de pleins pouvoir de nos Souverains respectifs: le Général d'artilerie Baron de Hess, Chef d'Etat major de l'armée autrichienne et le Comte de Mensdorff-Pouilly, Général de division dans l'armée autrichienne d'une part — et le Maréchal Vaillant, Major-général de l'armée française, le Général de division Martimprey, aide Major-général de la même armée, le Lieutenant-général Comte della Rocca, Chef

des adriatischen Meeres gezogen, wobei die dazu gehörigen Inseln bis zur äußersten Südspitze Dalmatiens — mit Ausnahme der dermal von den französischen Truppen besetzten Inseln — inbegriffen sind.

Artikel 5.

Die Eisenbahnen von Verona nach Peschiera und Mantua können während des Waffenstillstandes zur Approvisionirung der festen Plätze Peschiera und Mantua benützt werden, unter der ausdrücklichen Bedingung jedoch, daß die Approvisionirung Peschieras im Verlaufe von 2 Tagen vollendet sei.

Artikel 6.

Die Angriffs- und Vertheidigungsarbeiten von Peschiera werden während des Waffenstillstandes in dem Stande bleiben, in dem sie sich gegenwärtig befinden. —

Artikel 7.

Die Handelsschiffe ohne Unterschied der Flagge, können sich im adriatischen Meere frei bewegen.

So geschehen und beschlossen, vorbehaltlich der Ratification, — zwischen uns Unterzeichneten, Bevollmächtigten unserer bezüglichen Souveräne: Der Feldzeugmeister Freiherr von Heß, Chef des Generalstabes der österreichischen Armee, und Graf Menns-dorff-Pouilly, Divisionär der österreichischen Armee einerseits — und der Marschall Vaillant, General-Quartiermeister der französischen Armee, der Divisions-General v. Martimprey, General-Quartiermeister-Stellvertreter derselben Armee, der General-

południowego krańca Dalmacyi— z wyjątkiem wysp, które obecnie zajęte są przez wojska Francuskie.

Artykuł 5.

Koleje żelazne prowadzące z Werony do Peschiery i Mantuy mogą podczas zawieszenia broni używane być do zaprowijantowania twierdz Peschiery i Mantuy, pod tym jednak wyraźnym warunkiem, że zaprowijantowanie Peschiery ukończone zostanie w ciągu dwóch dni.

Artykuł 6.

Roboty zaczepne i obronne w Peschierze pozostają w ciągu zawieszenia broni w tym stanie, w którym się obecnie znajdują.

Artykuł 7.

Kupieckie okręty bez różnicy bandery wolny mieć będą obrót na morzu adryjatyckiém.

Tak stało się i ustanowiono, z zastrzeżeniem ratyfikacyi— między nami niżéj podpisanymi, pełnomocnikami naszych Monarchów: Jenerał artyleryi Baron *Hess*, Szef jeneralnego sztabu armii austryjackiéj, i Hrabia *Mensdorff-Pouilli*, Jenerał dywizyi w armii austryjackiéj, z jednéj— a marszałek *Vaillant*, Szef sztabu głównego armii francuzkiéj, Jenerał dywizyi de *Martimprey*, zastępca Szefa

d'état Major-général de l'armée sarde, d'autre part.

Villafranca, le 8. Juillet 1859.

Hess m. p., F. Z. M. Comte de **Mensdorff** m. p., F. M. L.

Maréchal **Vaillant** m. p. Général de **Martimprey** m. p. Général della **Rocca** m. p.

Pour ratification: **Franz Joseph** m. p.

Pour ratification: **Napoléon** m. p.

Lieutenant Graf della Rocca, Generalstabs-Chef der sardinischen Armee — andererseits.

Villafranca, den 8. Juli 1859.

Heß m. p., F. Z. M. Graf **Mensdorff** m. p., F. M. L.

Marschall **Vaillant** m. p. General v. **Martimprey** m. p. General della **Rocca** m. p.

Ratificirt: **Franz Joseph** m. p.

Ratificirt: **Napoleon** m. p.

126.

Verordnung des Finanzministeriums vom 8. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 126, ausgegeben am 18. Juli 1859),

gültig für das ganze Reich,

betreffend die Bestrafung der Nachmachung und Verfälschung der Brief- und Stämpelmarken.

Zur Beseitigung vorgekommener Zweifel findet das Finanzministerium, im Einvernehmen mit den Ministerien der Justiz und des Handels, die Verordnung vom 4. März 1854, Nr. 56 des Reichs-Gesetz-Blattes*), sowie den §. 17 der Verordnung vom 28. März 1854, Nr. 70 des Reichs-Gesetz-Blattes**) dahin zu erläutern, daß die Nachmachung und Verfälschung der Brief- und Stämpelmarken und überhaupt alle, in diesen Verordnungen in Bezug auf die Brief- und Stämpelmarken als Gefällsverkürzung erklärten Handlungen, welche unter die Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzes fallen, im Sinne des allgemeinen Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 und des §. 103 des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen, neben der durch die Gefällsvorschriften ausgesprochenen Strafe auch der Bestrafung nach dem allgemeinen Strafgesetze unterliegen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

127.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Juli 1859,

wirksam für Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft und das Temeser-Banat,

hinsichtlich der Stämpelfreiheit der Eingaben, Schriften, Urkunden und Verhandlungen bei den Urbarialgerichten in den Fällen, in welchen die Ausscheidung der Hutweiden und Regelung der Waldungen durch einen, von Amtswegen zu bestellenden Vertreter eingeleitet wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 127, ausgegeben am 18. Juli 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 63, Seite 208.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 77, Seite 231.

sztabu głównego téjże armii, Jenerał-porucznik Hrabia della *Rocca*, Szef sztabu głównego armii sardyńskiéj — z drugiéj strony.

Villafranca, dnia 8. Lipca 1859 r.

Hess m. p. Jenerał artyleryi.
Hrabia **Mensdorf** m. p. FMP.

Marszałek **Vaillant** m. p.
Jenerał de **Martimprey** m. p.
Jenerał della **Rocca** m. p.

Ratyfikowano:
Franciszek Józef m. p.

Ratyfikowano:
Napoleon m. p.

126.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 126, wydana dnia 18. Lipca 1859),

obowiązujące w całém Państwie,

dotyczące ukarania podrobienia i fałszowania znaczków listowych i stęplowych.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości objaśnia Ministeryjum Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwami Sprawiedliwości i Handlu, Rozporządzenie z dnia 4. Marca 1854, Nr. 56 Dziennika Praw Państwa*) równie jak §. 17 Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854 r., Nr. 70 Dziennika Praw Państwa**), w ten sposób, iż podrobienie i fałszowanie znaczków listowych i stęplowych, i w ogólności wszelkie, w tych rozporządzeniach pod względem znaczków listowych i stęplowych za pokrzywdzenie dochodu uznane czynności, podlegające postanowieniom powszechnéj ustawy karnéj, w myśl powszechnéj ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 i §. 103 ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, oprócz kary wyrzeczonéj w przepisach dochodowych, podlegają także karze wedle powszechnéj ustawy karnéj.

Baron **Bruck** m. p.

127.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8. Lipca 1859,

obowiązujące w Węgrzech, Siedmiogrodzie, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

względem wolności stępla dla podań, pism, dokumentów i rozpraw w sądach urbaryjalnych, w przypadkach, w których wydzielenie pastwisk i regulacyja lasów wyprowadzoną została przez zastępcę z urzędu ustanowionego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 127, wydaną d. 18. Lipca 1859.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XV, Nr. 63, stronica 208.

**) Tamże, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XVIII, Nr. 77, stronica 231.

128.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 14. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 128, ausgegeben am 18. Juli 1859),

wirksam für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Tirol, Steiermark, Krain, Kärnten, Triest und Küstenland, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina,

betreffend die Competenz der politischen Behörden zur Erhebung und Entscheidung der Wildschaden-Ersatzansprüche.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 1. December 1858 zu genehmigen geruht, daß für diejenigen Kronländer, für welche das Jagdpatent vom 28. Februar 1786 (Kropatschek'sche Sammlung der Josephinischen Gesetze, 11. Band, Seite 488) erlassen wurde, zur Erhebung und instanzmäßigen Entscheidung aller Wildschaden-Ersatzansprüche die politischen Behörden als ausschließlich berufen erklärt werden, und daher alle Eingaben und Beschwerden, welche derlei Angelegenheiten betreffen, bei den politischen Behörden erster Instanz anzubringen sind.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

129.

Verordnung der Minister der Justiz und des Handels vom 14. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXV. Stück, Nr. 129, ausgegeben am 18. Juli 1859),

wirksam für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch die Mittheilung der Einleitungen des Vergleichsverfahrens an die k. k. Hof- und Staatsdruckerei angeordnet wird.

Zum Zwecke einer übersichtlichen Bekanntmachung aller im Inlande vorkommenden Fälle der Einleitung des, nach den Verordnungen vom 18. Mai 1859, Nr. 90*), und vom 15. Juni 1859, Nr. 108 des Reichs-Gesetz-Blattes **), zugelassenen Vergleichsverfahrens durch die Wiener Zeitung, hat das Gericht, von welchem das Vergleichsverfahren eingeleitet worden ist, sowohl nachträglich von allen seit dem Tage der Kundmachung dieser Verordnungen bereits erfolgten Einleitungen dieses Verfahrens, sowie auch in Zukunft von jeder neuen Einleitung desselben, jederzeit zugleich die k. k. Hof- und Staatsdruckerei in Wien, durch Zusendung einer, nach dem folgenden Formulare

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 108, Seite 291.

128.
Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 14. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 128, wydana dnia 18. Lipca 1859),

obowiązujące w Krajach koronnych Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, Salzburgu, Tyrolu, Styryi, Krainie, Karyntyi, Tryeście i Pobrzeżu, Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Krakowie i na Bukowinie,

dotyczące kompetencyi władz politycznych do rozpoznania i rozstrzygania pretensyj o wynagrodzenie szkody od dzikiego zwierza.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 1 Grudnia 1858 raczył Jego C. K. Apostolska Mość uchwalić, iż w Krajach koronnych, dla których patent łowiecki z dnia 28. Lutego 1786 (Kropatschka zbiór ustaw Jozefińskich, tom 11, stronica 488) wydanym został, do rozpoznania i rozstrzygania wedle toku instancyj wszelkich pretensyj o wynagrodzenie szkody od zwierza dzikiego władze polityczne jako wyłącznie powołane uważane będą, przeto wszelkie podania i zażalenia, dotyczące tych spraw wytoczone być winny do władz politycznych piérwszéj instancyi.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

129.
Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 14. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 129, wydana dnia 18. Lipca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego zarządza się, ażeby zaprowadzenia postępowania ugodnego komunikowane były c. k. drukarni nadwornéj i rządowéj.

Celem przeglądowego obwieszczenia przez gazetę wiédeńską wszelkich w Krajach tutejszych zachodzących przypadków zaprowadzenia postępowania ugodnego, przypuszczonego w skutek rozporządzeń z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90*), i z dnia 15. Czerwca 1859, Nr. 108 Dziennika Praw Państwa**), obowiązanym jest sąd, u którego postępowanie ugodne zarządzoném zostało, nietylko dodatkowo o wszystkich od dnia publikacyj tychże rozporządzeń już nastąpionych zarządzeniach rzeczonego postępowania, lecz téż na przyszłość o każdém nowém zaprowadzeniu onegoż, każdego czasu oraz c. k. drukarnię nadworną i rządową

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXV, Nr. 90, stronica 268.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 108, stronnica 291.

verfaßten Mittheilung in Kenntniß zu setzen. Hiedurch werden aber die, über die Kundmachung der Einleitung des Vergleichsverfahrens bestehenden Vorschriften keineswegs abgeändert.

Graf **Rabasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

Formulare.

Kronland.	Name, Charakter und Wohnort des Verschuldeten	Tag der Einleitung des Vergleichsverfahrens	Behörde	Name und Wohnort des bestellten Gerichtscommissärs

we Wiédniu zawiadamiać, a to za pomocą komunikacyi, ułożonéj wedle formularza następującego. Przezto jednak nie będą bynajmniéj zmienione przepisy istniejące względem obwieszczenia zaprowadzenia postępowania ugodnego.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

Formularz.

Kraj koronny	Imię, Charakter i zamieszkanie zadłużonego	Dzień zaprowadzenia postępowania ugodnego	Władza	Imię i zamieszkanie ustanowionego komisarza sądowego.

we Wiedniu zawiadomić, a to na piśmie [illegible] [illegible] [illegible] ściu następującego. Przeto jednak nie będą [illegible] [illegible] istniejące względem obwieszczania zaprowadzenia postępowania ugodowego.

[illegible] Bach [illegible] Toggenburg m. p.

Formularz.

[illegible]	Imię, Charakter i zamieszkanie [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 2. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXVI.

Wydany i rozesłany dnia 2. Sierpnia 1859.

130
Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 130, ausgegeben am 19 Juli 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme derjenigen, in welchen die ungarisch-siebenbürgische Proceßordnung gilt, und der Militärgränze,

über die beschleunigte Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden bewiesenen, dann der landtäflich, stadt- oder grundbüchlich einverleibten Forderungen, und über die Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes.

Um die Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden erwiesenen, dann aller landtäflich, stadt- oder grundbüchlich einverleibten Forderungen zu erleichtern, und das Verfahren bei der Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes gehörig zu regeln, wird in Folge Allerhöchster Entschließung vom 12. Juli 1859 Nachstehendes verordnet:

§. 1.

Die mit der kaiserlichen Verordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 95 des Reichs-Gesetz-Blattes *), erlassenen Bestimmungen über das beschleunigte Verfahren zur Einbringung der, auf Notariatsacten beruhenden Forderungen haben auch dann Anwendung zu finden, wenn über alle Thatsachen, wodurch die Forderung des Klägers gegen den Geklagten sowohl in der Hauptsache, als rücksichtlich der Nebengebühren rechtlich begründet ist, der Beweis durch, in Urschrift von unbedenklicher äußerer Form beigebrachte Urkunden der nachbezeichneten Gattungen hergestellt erscheint, nämlich:

a) durch gesetzmäßig ausgefertigte, im Inlande errichtete öffentliche Urkunden;
b) durch Privaturkunden, welche von einem inländischen Gerichte oder Notar legalisirt sind;
c) durch Urkunden, auf deren Grund die eingeklagte Forderung in einer Landtafel, oder einem Stadt- oder Grundbuche einverleibt erscheint, wenn gegen die gerichtliche Verordnung, in Folge deren die Einverleibung vor sich ging, weder ein Recurs anhängig, noch auch bücherlich angemerkt ist, daß die Post streitig sei.

Zugleich haben jedoch in dem Verfahren sowohl über Klagen wegen Forderungen der angeführten Art (lit. a, b, c) als über Klagen, welche sich auf Notariatsacte gründen, die nachstehenden Vorschriften zu gelten.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXVII. Stück, Nr. 124, Seite 325.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18 Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 130, wydana dnia 19. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy te, w których moc ma węgiersko - siedmiogrodzka procedura cywilna, tudzież Pogranicze Wojskowe,

o spieszniejszém ściągnieniu wierzytelności, udowodnionych dokumentami publicznemi lub legalizowanemi, tudzież wierzytelności, wcielonych do tabuli krajowéj, księgi miejskiéj lub gruntowéj

By ułatwić ściągnienie wierzytelności, publicznemi lub legalizowanemi dokumentami udowodnionych, tudzież wszelkich wierzytelności, wcielonych do tabuli krajowéj, księgi miejskiéj lub gruntowéj, oraz by należycie uregulować postępowanie przy exekucyi zabezpieczenia podczas wytoczonego w rzeczy główněj procesu, rozporządza się w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 12. Lipca 1859, co następuje:

§. 1.

Postanowienia, wydane Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 21. Maja 1855, Nr. 95 Dziennika Praw Państwa*), o spieszniejszém postępowaniu celem ściągnienia wierzytelności, zasadzających się na aktach notaryalnych znajdują zastósowanie także i wtenczas, jeżeli względem wszelkich okoliczności, któremi wierzytelność powoda (oskarzyciela) przeciw oskarżonemu tak w rzeczy głównéj, jak względem należytości ubocznych prawnie uzasadniona jest, dowód przeprowadzonym się być wykazuje za pomocą dokumentów gatunków poniżéj wyszczególnionych, przedłożonych w oryginałach niewątpliwéj formy zewnętrznéj, jako to:

a) za pomocą prawnie wystawionych krajowych dokumentów publicznych;

b) za pomocą dokumentów prywatnych, legalizowanych przez sąd krajowy lub przez notaryusza;

c) za pomocą dokumentów, na podstawie których wierzytelność zaskarżona wcieloną jest do tabuli krajowéj lub księgi miejskiéj lub gruntowéj, jeżeli przeciw sądowemu rozporządzeniu, w skutek którego wcielenie nastąpiło, nie jest rekurs wytoczonym, ani tenże w księgach zanotowanym.

Zarazem atoli w postępowaniu tak co do skarg względem wierzytelności pomienionego rodzaju (lit. *a*, *b*, *c*) jak co do skarg, zasadzających się na aktach notaryalnych, moc mają przepisy następujące.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Część XXVII, Nr. 124, stronica 325.

§. 2.

Zur Einbringung von Forderungen an Capital oder Zinsen, welchen die Einwendung der Verjährung entgegengesetzt werden könnte, findet die Erlassung eines Zahlungsbefehles nur dann Statt, wenn zugleich die Unterbrechung oder Hemmung der Verjährung durch Urkunden der angeführten Beschaffenheit dargethan wird.

§. 3.

Glaubt der Geklagte, daß der Zahlungsbefehl gegen ihn nicht hätte erlassen werden sollen, so hat er dagegen binnen acht Tagen bei dem Gerichte erster Instanz einzuschreiten, welches seine Eingabe, in soferne dieselbe nicht Umstände und Beweismittel enthält, welche in der Klage nicht vorgekommen sind, als Recurs zu behandeln und dem Oberlandesgerichte zur Entscheidung vorzulegen hat. Thatsachen und Beweismittel, durch welche der Geklagte den Nichtbestand der gestellten Forderung darthun zu können glaubt, hat derselbe in den Einwendungen gegen den Zahlungsbefehl anzubringen. In wieferne das Gericht erster Instanz in Folge derselben auf sein Ansuchen noch vor Entscheidung der Hauptsache von dem erlassenen Zahlungsbefehle selbst wieder abgehen könne, wird im §. 6 bestimmt. Ein gegen den Zahlungsbefehl ergriffener Recurs hat weder rücksichtlich der Verhandlung über die, gegen die Forderung etwa angebrachten Einwendungen, noch in Beziehung auf die Ertheilung der Execution bis zur Sicherstellung aufschiebende Wirkung.

Im Uebrigen bleiben die Bestimmungen der §§. 4 und 5 der Verordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 95 des Reichs-Gesetz-Blattes, hinsichtlich der Erledigung der Klage und der Einwendungen gegen den Zahlungsbefehl, unverändert.

§. 4.

Die Execution zur Sicherstellung kann auf das Vermögen des Geklagten durch Pfändung und Schätzung oder Sequestration der gepfändeten beweglichen oder unbeweglichen Sachen geführt werden. Diese Executionsarten können auch gleichzeitig stattfinden, und sind selbst dann zulässig, wenn für die eingeklagte Forderung schon früher ein Pfand bestellt war, und die Unzulänglichkeit desselben glaubwürdig dargethan wird.

§. 5.

Die Execution zur Sicherstellung ist durch Bescheid ohne Vernehmung des Geklagten zu bewilligen.

Die gepfändeten Sachen werden nach Umständen in gerichtliche Verwahrung übernommen oder einem Dritten zur Aufbewahrung gegeben.

Der Kläger hat in Fällen, in welchen ein Sequester aufzustellen ist, denselben sogleich vorzuschlagen; das Gericht soll entweder diesen, oder wenn ihm dagegen Bedenken auffallen, nach eigener Wahl einen anderen Sequester bestellen und die getroffene Ver-

§. 2.

Celem ściągnienia wierzytelności w kapitale lub prowizyach, przeciw którym zarzut przedawnienia mógłby być uczyniony, miejsce mieć będzie wydanie nakazu zapłaty wtenczas tylko, jeżeli zarazem przerwa lub wstrzymanie przedawnienia wykazaném będzie dokumentami rodzaju wspomnionego.

§. 3.

Jeżeli oskarżony mniema, iż nakaz zapłaty przeciw niemu nie powinien by być wydany, wnieść ma przeciw temu w ciągu dni ośmiu do sądu piérwszéj instancyi podanie, który takowe, jeżeli nie mieści w sobie okoliczności i dowodów, w skardze nie zawartych, traktować ma jako rekurs i przedłożyć wyższemu sądowi krajowemu do rozstrzygnienia. Okoliczności i dowody, któremiby oskarżony nicość wierzytelności zaskarżonéj wykazać chciał, winien tenże wytoczyć w zarzutach przeciw nakazowi zapłaty. O ile sąd piérwszéj instancyi w skutek takowych na żądanie jego jeszcze przed rozstrzygnieniem rzeczy głównéj znowu odstąpić może od wydanego już nakazu zapłaty, o tém stanowi §. 6. Rekurs przeciw nakazowi zapłaty wytoczony nie ma skutku wstrzymującego ani co do rozprawy względem zarzutów, przeciw wierzytelności wniesionych, ani też co się tyczy udzielenia exekucyi na zabezpieczenie.

Zresztą postanowienia §§. 4 i 5 rozporządzenia z dnia 21. Maja 1855, Nr. 95 Dziennika Praw Państwa, względem rezolucyi skargi i zarzutów przeciw nakazowi zapłaty, zostają nienaruszone.

§. 4.

Exekucya na zabezpieczenie prowadzona być może na majątek zaskarżonego przez zajęcie i oszacowanie, lub sekwestracyę zajętych rzeczy ruchomych lub nieruchomych. Te exekucyi rodzaje także równocześnie mogą mieć miejsce, i są nawet i wtenczas przypuszczalne, jeżeli względem zaskarżonéj wierzytelności już pierwéj zastaw był ustanowiony, a niedostateczność onegoż wierzytelnie wykazaną jest.

§. 5.

Exekucya na zabezpieczenie pozwoloną być ma przez rezolucyę bez wysłuchania zaskarżonego.

Rzeczy zajęte będą wedle okoliczności albo w sądowe zachowanie wzięte, albo trzeciéj osobie do zachowania oddane.

Powód (oskarzyciel) w przypadkach, w których sekwestrator ma być ustanowiony, natychmiast go zaproponować winien; sąd ustanowi albo tegoż samego, albo jeżeli przeciw temu trudności zachodzą wedle własnego wyboru innego sekwestratora,

fügung beiden Theilen bekannt geben. Werden gegen den benannten Sequester Einwendungen angebracht, so hat das Gericht nach Vernehmung beider Parteien darüber zu entscheiden.

§. 6.

Beweiset der Geklagte durch Urkunden von derjenigen Beschaffenheit, wie solche zur Erwirkung eines Zahlungsbefehles nothwendig sind, daß die Forderung des Klägers an ihn entweder gänzlich oder theilweise nicht zu Recht bestehe, so ist auf sein Ansuchen sogleich die gänzliche oder theilweise Einstellung der Execution zu verfügen. Wenn aber bewiesen wird, daß die Execution in größerem Umfange bewilliget oder vorgenommen worden ist, als zur vollständigen Sicherstellung der eingeklagten Forderung sammt Zinsen nothwendig war, so kann um die Beschränkung der Execution angesucht werden.

Hierüber ist sogleich eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit anzuordnen, und sodann durch Bescheid zu erkennen.

§. 7.

Dem Geklagten steht jederzeit frei, einen zur Deckung der angesprochenen Forderung sammt Zinsen nöthigen Betrag in baarem Gelde oder in, auf der Börse notirten Staats- und Werthpapieren zu Gericht zu erlegen, worauf es sogleich von der Execution zur Sicherstellung nach Maßgabe des geleisteten Erlages abzukommen hat. Derlei Papiere sind als Sicherstellung nur in soweit anzunehmen, als durch ihren am Tage des Erlages aus einem ämtlichen Blatte bekannten Courswerth die eingeklagte Forderung sammt Zinsen nach §. 1374 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches sichergestellt erscheint.

Jede nach diesen Bestimmungen erlegte Sache, ist von der Zeit ihres Erlages an, als ein für die eingeklagte Forderung gerichtlich bestelltes Pfand anzusehen.

§. 8.

Sind zur Abwendung eines Nachtheiles oder aber zur Erzielung eines Vortheiles bei, in Verwahrung genommenen Sachen, Vorkehrungen nothwendig oder nützlich, so können sie auf Begehren des einen oder anderen Streittheiles mit Zustimmung des Gegners verfügt werden.

Im Falle eines Streites darüber, hat das Gericht mit thunlichster Berücksichtigung der Rechte des Eigenthümers durch Bescheid zu erkennen.

In besonders dringenden Fällen kann über das Ansuchen eines Streittheiles auch ohne Vernehmung des Gegners die erforderliche Verfügung getroffen werden.

§. 9.

Wird gegen eine der, in diesem Verfahren ergangenen Verfügungen, der Recurs ergriffen, so muß derselbe bei dem Gerichte erster Instanz schriftlich überreicht oder mündlich angebracht werden.

i ogłosi obu stronom zarządzenie swoje. Jeżeliby przeciw mianowanemu sekwestratorowi zarzuty czyniono, sąd po wysłuchaniu obu stron takowe rozstrzygnąć ma.

§. 6.

Jeżeli zaskarżony udowodni dokumentami takiego rodzaju, jakie do pozyskania nakazu zapłaty potrzebne są, iż pretensya powoda (oskarzyciela) przeciw niemu nie istnieje prawnie ani w całości ani w części, natedy na jego prośbę natychmiast zarządzone być ma zupełne albo częściowe wstrzymanie exekucyi. Jeżeli zaś udowodnioném będzie, iż exekucya w większéj objętości dozwoloną lub przedsięwziętą jest, jak to do zupełnego zabezpieczenia zaskarżonéj wierzytelności wraz z prowizyami potrzebném było, natedy o ograniczenie exekucyi upraszać można.

W téj mierze natychmiast termin na jak najkrótszy czas ustanowić, a przedmiot przez rezolucyę rozstrzygnąć należy.

§. 7.

Zaskarżony może każdego czasu, złożyć w sądzie kwotę potrzebną do pokrycia żądanéj wierzytelności wraz z prowizyami w gotówce lub w papiérach rządowych i wartości na giełdzie notowanych, przez co natychmiast od exekucyi na zabezpieczenie w miarę złożenia odstąpić się winno. Papiéry rzeczone na zabezpieczenie o tyle tylko przyjęte być mają, o ile zaskarżona wierzytelność wraz z prowizyami przez ich wartość kursową, wiadomą w dniu złożenia z dziennika urzędowego, wedle §. 1374 powszechnéj księgi ustaw cywilnych zabezpieczoną jest.

Wszelka wedle tychże postanowień złożona rzecz, od chwili złożenia uważaną być ma jako zastaw sądownie ustanowiony względem wierzytelności zaskarżonéj.

§. 8.

Jeżeli dla odwrócenia szkody lub osiągnienia korzyści przy rzeczach w zachowanie wziętych, środki zaradcze są potrzebne lub pożyteczne, wówczas takowe zarządzone być mogą na żądanie téj lub owéj strony z przyzwoleniem przeciwnika.

W razie sporu w téj mierze, sąd go z wszelkiém uwzględnieniem praw właściciela przez rezolucyę rozstrzygnąć ma.

W przypadkach naglących może na żądanie którejbądź strony nawet bez wysłuchania przeciwnika nastąpić potrzebne zarządzenie.

§. 9.

Jeżeli przeciw któremu z Rozporządzeń, w niniejszém postępowaniu wydanych rekurs będzie wytoczony, musi takowy w sądzie pierwszéj instancyi na piśmie lub ustnie być podany.

Bei Vorlage des Recurses an das höhere Gericht ist dem Gegner des Recurrenten eine Rubrik des Recurses oder des aufgenommenen Protokolles zuzustellen.

In dem Recurse dürfen solche Umstände und Beweismittel, welche in erster Instanz nicht vorgekommen sind, nur dann angeführt werden, wenn die Erledigung ohne Einvernehmung des Recurrenten auf einseitiges Ansuchen des Gegners (§§. 6, 8) erflossen ist.

§. 10.

Recurse müssen binnen acht Tagen nach Zustellung der Erledigung, gegen welche sie gerichtet sind, angebracht werden. Recurse, welche nach Ablauf dieser Frist angebracht werden, hat das Gericht erster Instanz von Amtswegen schriftlich zurückzuweisen.

In diese Frist sind die Tage des Postenlaufes nicht einzurechnen

§. 11.

Der Vollzug der bewilligten Execution wird durch den dagegen ergriffenen Recurs nicht gehemmt.

§. 12.

Die in den §§. 4, 5, 6, Absatz 2, dann 7, 8 und 11 enthaltenen Vorschriften finden auch in allen übrigen Fällen Anwendung, in welchen durch die Gerichtsordnung während der Dauer eines anhängigen Processes die Execution zur Sicherstellung als provisorische Vorkehrung bis zur rechtskräftigen Entscheidung der Hauptsache zuläßig erklärt ist. An den für das Wechselverfahren bestehenden Vorschriften wird dadurch nichts geändert.

Graf **Nádasdy** m. p.

131.

Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

wirksam für alle Kronländer, in welchen die ungarisch-siebenbürgische Civilproceß-Ordnung gilt,

über die beschleunigte Einbringung der, durch öffentliche oder legalisirte Urkunden bewiesenen, dann der, in ein nach der Verordnung vom 15. December 1855, Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes, geführtes Grundbuchsprotokoll einverleibten Forderungen und über die Execution zur Sicherstellung während eines, in der Hauptsache anhängigen Processes.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 131, ausgegeben am 19. Juli 1859

Przy wytoczeniu rekursu do Wyższego Sądu, dostawić należy przeciwnikowi rekurenta rubrum rekursu lub protokółu spisanego.

W rekursie okoliczności i dowody, które w pierwszéj instancyi nie były wniesione, wtenczas tylko mogą być wymienione, jeżeli rezolucyja bez wysłuchania rekurenta wydaną została na jednostronne żądanie przeciwnika (§§. 6, 8).

§. 10.

Rekursa wniesione być winny w ciągu dni ośmiu po doręczeniu rezolucyi, przeciw któréj wystósowane były. Rekursa, wniesione po upływie czasu tego, sąd piérwszéj instancyi z urzędu na piśmie odrzucić powinien.

Do tego terminu nie będą policzone dni biegu poczty.

§. 11.

Wykonanie dozwolonéj exekucyi przez rekurs, przeciw niéj wytoczony, nie będzie wstrzymany.

§. 12.

Przepisy, zawarte w §§. 4, 5, 6, ustępie 2, tudzież 7, 8 i 11 znajdują zastósowanie także i we wszystkich innych przypadkach, w których procedura sądowa w ciągu wytoczonego procesu przypuszcza exekucyję na zabezpieczenie jako środek prowizoryczny aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia rzeczy głównéj. W przepisach postępowania wexlowego, niniejszém się nic nie zmienia.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

131.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18. Lipca 1859,

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, w których moc ma Węgiersko-Siedmiogrodzka procedura cywilna,

o spieszniejszém ściągnieniu wierzytelności, udowodnionych dokumentami publicznemi lub legalizowanemi, tudzież wierzytelności, wcielonych do protokółu księgi gruntowéj, prowadzonéj wedle Rozporządzenia z dnia 15. Grudnia 1855 r., Nr. 222 Dziennika Praw Państwa, jako też o exekucyi na zabezpieczenie w ciągu procesu, w głównéj rzeczy wytoczonego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, N. 131, wydaną dnia 19. Lipca 1859.

132.

Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 132, ausgegeben am 19. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

über das Verfahren bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der Wechselordnung gegründeten Rechtes auf Sicherstellung.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 12. Juli 1859 wird zur Regelung des Verfahrens bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der allgemeinen Wechselordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 51 des Reichs-Gesetz-Blattes, gegründeten Rechtes, Sicherstellung zu fordern, für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, verordnet:

§. 1.

Verlangt der Wechselgläubiger in den Fällen der Artikel 25 und 29 der allgemeinen Wechselordnung die Erlassung eines Sicherstellungsbefehles, so ist, wenn in der Klage der Originalprotest beigebracht, und in den Fällen des Artikels 29 auch die, ein solches Begehren begründende Thatsache durch glaubwürdige Urkunden bewiesen wird, dem Geklagten ohne vorläufige Vernehmung desselben unter Androhung wechselrechtlicher Execution aufzutragen, daß er binnen drei Tagen Sicherstellung zu leisten habe

§. 2.

Gegen diesen Auftrag hat der Geklagte binnen drei Tagen alle seine Einwendungen bei Gericht anzubringen. Der Lauf dieser Frist beginnt von dem Tage nach Zustellung des gerichtlichen Auftrages; in dieselbe sind jedoch die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen.

Hierüber ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen.

Gegen den bewilligten Sicherstellungsbefehl findet kein Recurs Statt.

§. 3.

Sind gegen den Sicherstellungsbefehl binnen der festgesetzten Frist keine Einwendungen überreicht worden, so ist der Kläger, wenn nicht durch Uebereinkunft der Parteien eine andere Art der Sicherstellung bestimmt wird (Art. 25 der Wechselordnung), berechtigt, sich zur Erlangung des baaren gerichtlichen Erlages des Forderungsbetrages aller in dem Wechselverfahren gestatteten Executionsmittel zu bedienen.

132.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 132, wydana dnia 19. Lipca 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o postępowaniu w wykonaniu prawa zabezpieczenia, uzasadnionego w artykułach 25 i 29 ustawy wexlowéj.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 12. Lipca 1859 r. celem uregulowania postępowania w przeprowadzeniu prawa zabezpieczenia, uzasadnionego w artykułach 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 51 Dziennika Praw Państwa, rozporządza się dla całéj Monarchii, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, jak następuje:

§. 1.

Jeżeli wierzyciel wexlowy w przypadkach artykułów 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj, żąda wydania nakazu zabezpieczenia, wówczas, jeżeli do skargi protest oryginalny jest załączony, a w przypadkach artykułu 29 dokumentami wiarygodnemi okoliczność, żądanie takowe uzasadniająca, udowodniona, zaskarżonemu bez uprzedniego wysłuchania jego pod zagrożeniem wexlowéj exekucyi nakazać należy, ażeby w ciągu dni trzech zabezpieczenie dał.

§. 2.

Przeciw nakazowi takowemu oskarżony w trzech dniach wnieść ma do sądu wszelkie zarzuty swoje. Ciąg terminu tego zaczyna się z dniem po doręczeniu sądowego nakazu; do tego nie będą atoli dni policzone, w których wniesione zarzuty na poczcie w biegu się znajdowały.

W tym przedmiocie termin na jak najkrótszy czas do rozprawy wedle prawa wexlowego ma być zarządzony.

Przeciw dozwolonemu nakazowi zabezpieczenia rekurs nie ma miejsca.

§. 3.

Jeżeli przeciw nakazowi zabezpieczenia w ciągu terminu ustanowionego nie wniesiono żadnych zarzutów, wówczas powód (oskarżyciel), jeżeli strony nie zgodziły się na inny sposób zabezpieczenia (Art. 25 ustawy wexlowéj), prawo mieć będzie użyć wszelkich środków exekucyjnych dozwolonych w postępowaniu wexlowém, celem osiągnienia gotowego sądowego złożenia kwoty wierzytelności.

Sind jedoch von dem Geklagten in gehöriger Zeit Einwendungen angebracht worden, so ist dem Kläger zwar ungeachtet dieser anhängigen Verhandlung nach Ablauf der im §. 2 bestimmten Frist als provisorische Vorkehrung die Pfändung und Schätzung oder Sequestration zu bewilligen, alle weiteren Executionsschritte haben aber bis zur rechtskräftigen Entscheidung des Processes auf sich zu beruhen.

§. 4.

Nach geschlossener Verhandlung ist durch Urtheil zu erkennen, ob es bei dem Sicherstellungsbefehle zu bleiben, oder ob und in wieferne es davon abzukommen habe.

§. 5.

Wird in der Klage zur Ausführung des Begehrens um Sicherstellung nur die Einleitung des wechselrechtlichen Verfahrens verlangt, oder kann dem in derselben gestellten Begehren um Erlassung des Sicherstellungsbefehles wegen eines Mangels in den beigebrachten Behelfen nicht stattgegeben werden, so ist über die Klage eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen.

Nach geschlossener Verhandlung ist über das in der Klage gestellte Begehren durch Urtheil zu erkennen.

Während der Verhandlung kann dem Kläger, wenn von dem Geklagten Einwendungen vorgebracht werden, welche die Anordnung einer Beweisführung oder die Erstreckung der Verhandlung nothwendig machen, als provisorische Vorkehrung die Pfändung und Schätzung oder Sequestration bewilliget werden. Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seite des Klägers eingetretenen Hindernisses erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung nicht im Originale vorgewiesen werden.

§. 6.

Wenn das Erkenntniß, daß es bei dem, nach §. 1 erlassenen Sicherstellungsbefehle zu bleiben habe, oder eine nach §. 5 ertheilte Bewilligung der Execution zur Sicherstellung von der zweiten Instanz ganz oder theilweise abgeändert wird, aber vor der Zustellung der Entscheidung zweiter Instanz bereits eine Sicherstellung erfolgt sein sollte, so bleibt es dabei so lange, bis die Entscheidung der zweiten Instanz rechtskräftig, oder die Entscheidung des obersten Gerichtshofes bekannt gemacht wird.

§. 7.

In soferne durch diese Verordnung keine besonderen Vorschriften ertheilt werden, sind auch bei Durchführung des, in den Artikeln 25 und 29 der allgemeinen Wechsel-

Jeżeli zaś zaskarżony w czasie należytym wniósł zarzuty, wówczas powodowi (oskarżycielowi) wprawdzie mimo téj wytoczonéj rozprawy po upływie terminu w §. 2 wyznaczonego, dozwolone będzie zajęcie i oszacowanie lub sekwestracyja jako prowizoryczny środek zaradczy, wszelkie zaś inne środki exekucyjne wstrzymane będą aż do chwili prawomocnego rozstrzygnienia procesu.

§. 4.

Po zamknięciu rozprawy przez wyrok rozstrzygnąć należy, czy nakaz zabezpieczenia utrzymanym być ma, lub czy i jak dalece od tego odstąpić można.

§. 5.

Jeżeli w skardze dla przeprowadzenia żądania zabezpieczenia, proszono tylko o wyprowadzenie postępowania wexlowego, albo jeżeli żądaniu w skardze, wyrażonemu o wydanie nakazu zabezpieczenia dla braku w przedłożonych alegatach zadosyć uczynioném być nie może, w ówczas w skutek skargi zarządzonym być ma termin na jak najkrótszy czas do rozprawy wedle prawa wexlowego.

Po zamknięciu rozprawy, żądanie w skardze wyrażone wyrokiem, ma być rozstrzygnięte.

Podczas rozprawy może powodowi (oskarżycielowi) dozwolone być zajęcie i oszacowanie lub sekwestracyja, jako prowizoryczny środek zaradczy, jeżeliby oskarżony przedłożył zarzuty, któreby koniecznie wymagały wyprowadzenia dowodów lub odroczenia rozprawy. Prośba ta atoli nie ma miejsca, jeżeli odroczenie terminu nastąpiło z powodu przeszkody, zaszłéj ze strony powoda (oskarżyciela), albo jeżeli nie przedłożono w terminie dokumentów oryginalnych, potrzebnych do uzasadnienia skargi.

§. 6.

Jeżeliby wyrok, w skutek którego utrzymanym być ma nakaz zabezpieczenia, wydany wedle §. 1, lub téż udzielone wedle §. 5 dozwolenie exekucyi na zabezpieczenie, przez drugą instancyją zupełnie albo częściowo było zmienioném, lecz przed doręczeniem rozstrzygnienia drugiéj instancyi już zabezpieczenie daném było, wówczas to tak długo utrzymaném będzie, dopóki wyrok drugiéj instancyi nie jest prawomocnym, lub rozstrzygnienie Najwyższego Sądu ogłoszoném.

§. 7.

O ile niniejszém Rozporządzeniem nie są wydane przepisy osobne, przestrzegane być winny także i w przeprowadzeniu prawa zabezpieczenia, uzasa-

ordnung gegründeten Rechtes, eine Sicherstellung zu fordern, die Bestimmungen der Verordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 52 des Reichs-Gesetz-Blattes, im lombardisch-venetianischen Königreiche aber jene der Verordnung vom 31. März 1850, Nr. 125 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu beobachten.

§. 8.

Durch die Verhandlung über das Begehren um Sicherstellung sind Einwendungen gegen die wegen Zahlung des nämlichen Wechsels später angebrachte Klage nicht ausgeschlossen.

Graf **Nádasdy** m. p.

dnionego w artykułach 25 i 29 powszechnéj ustawy wexlowéj, Postanowienia Rozporządzenia z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 52 Dziennika Praw Państwa, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém zaś one Rozporządzenia z dnia 31. Marca 1850 r., Nr. 125 Dziennika Praw Państwa.

§. 8.

Przez rozprawę względem żądania zabezpieczenia, nie są wyłączone zarzuty przeciw skardze, względem zapłaty tego samego wekslu późniéj wniesione.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXVII.

Wydany i rozesłany dnia 3. Sierpnia 1859.

133.

Manifest Seiner Majestät des Kaisers vom 15. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVII. Stück, Nr. 133, ausgegeben am 23. Juli 1859),

womit den Völkern Oesterreichs das Zustandekommen von Friedens-Präliminarien mit dem Kaiser der Franzosen verkündet wird.

An Meine Völker!

Wenn das Maß zulässiger, mit der Würde der Krone, wie mit der Ehre und dem Wohle des Landes verträglicher Zugeständnisse erschöpft worden und alle Versuche einer friedlichen Verständigung gescheitert sind, gibt es keine Wahl mehr, und das Unvermeidliche wird zur Pflicht.

Diese Pflicht hatte Mich in die herbe Nothwendigkeit versetzt, Meine Völker zu neuen und schweren Opfern aufzurufen, um zum Schutze ihrer heiligsten Güter in die Schranken treten zu können.

Meine treuen Völker sind meiner Aufforderung entgegengekommen, haben sich einmüthig um den Thron geschart und die durch die Umstände gebotenen Opfer aller Art mit einer Bereitwilligkeit dargebracht, welche Meine dankbare Anerkennung verdient, Meine innige Zuneigung zu denselben wo möglich noch erhöht und Mir die Zuversicht einflößen mußte, daß die gerechte Sache, für deren Vertheidigung Meine tapferen Heere mit Begeisterung in den Kampf gezogen, auch siegreich sein werde.

Leider hat der Erfolg den allgemein gehegten Erwartungen nicht entsprochen, und ist das Glück der Waffen uns nicht günstig gewesen.

Oesterreichs tapfere Armee hat ihren erprobten Heldenmuth und ihre unvergleichliche Ausdauer auch dießmal so glänzend bewährt, daß sie die allgemeine Bewunderung, selbst die des Gegners errungen hat, — es Mir zum gerechten Stolze gereicht, der Kriegsherr eines solchen Heeres zu sein, und das Vaterland es ihm Dank wissen muß, die Ehre der Banner Oesterreichs so kräftig gewahrt, so rein erhalten zu haben.—

Eben so unbezweifelt steht die Thatsache fest, daß Unsere Gegner, trotz der äußersten Anstrengungen und des Aufgebotes ihrer überreichen, zu dem beabsichtigten Schlage schon seit lange vorbereiteten Hilfsquellen, selbst um den Preis ungeheurer Opfer nur Vortheile, aber keinen entscheidenden Sieg zu erringen vermochten, während Oesterreichs Heer noch unerschüttert an Kraft und Muth eine Stellung behauptete, deren Besitz ihm die Möglichkeit offen ließ, dem Feinde die errungenen Vortheile vielleicht wieder entwinden zu können.

Dieß anzustreben würde aber neue und gewiß nicht minder blutige Opfer erfordert haben, als jene es waren, welche bereits gebracht worden sind und Mein Herz mit tiefer Trauer erfüllten.

133.

Manifest Jego Mosci Cesarza z dnia 15. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXVII, Nr. 133, wydana dnia 23. Lipca 1859),

ogłaszający ludom Austryi, iż z Cesarzem Francuzów ułożone zostały przedugodne warunki pokoju.

Do Moich Ludów!

Gdy miara przypuszczalnych, z godnością korony, równie jak z honorem i dobrem Kraju zgadzających się koncessyj wyczerpaną, i wszelkie usiłowania celem porozumienia się na drodze pokoju daremnemi się okażą, wtenczas nie ma już wyboru i obowiązkiem staje się, czego uniknąć niepodobna.

Ten obowiązek wprowadził Mię w przykrą konieczność wezwać Moje ludy do nowych i ciężkich ofiar, bym mógł stanąć w obronie ich dóbr najświętszych.

Wierne ludy Moje odpowiedziały Memu wezwaniu, a garnąc się jednomyślnie do tronu składały wszelkie ofiary, jakich okoliczności wymagały, z gotowością, która zasługuje na wdzięczne uznanie Moje, powiększa jeszcze, jeżeli to być może, szczerą Moję do nich przychylność, i która we Mnie otuchę wyniecić musiała, iż słuszna sprawa, w obronie której waleczne wojska Moje z zapałem do boju spieszyły, także zwycięzką będzie.

Niestety, skutek nie odpowiedział powszechnie żywionym nadziejom, i los oręża nie był dla nas pomyślnym.

Waleczna armia austryacka dała i tą razą tak świetne dowody swego doświadczonego bohaterstwa i niezrównanéj wytrwałości, iż zjednała sobie powszechne nawet przeciwnika podziwienie, a Ja z słuszną dumą chlubić się mogę, żem władcą takiego wojska, któremu ojczyzna dzięki winna za tak dzielną obronę i tak czyste utrzymanie honoru sztandarów Austryi.

Również jest rzeczą niewątpliwą, iż Nasi przeciwnicy, pomimo najwyższych wysileń i całego użycia swych nader obfitych, do zamierzonego ciosu od dawna już przygotowanych zasobów, z poniesieniem nawet niezmiernych ofiar odnieść zdołali ledwie tylko korzyści, ale nie zwycięztwo stanowcze, gdyż armia austryacka, niezachwiana jeszcze ani w sile ani w męztwie, zajmowała stanowisko, którego posiadanie jéj pozostawiało otwartą drogę do możliwego odebrania napowrót nieprzyjacielowi korzyści, przez niego pozyskanych.

Wszelako osiągnienie zamiaru tego byłoby wymagało nowych i pewnie ofiar niemniéj krwawych od tych, które już poniesione były, i serce Moje głębokim smutkiem napełniły.

Unter diesen Umständen war es gleichfalls ein Gebot Meiner Regentenpflicht, die Mir gemachten Friedensanerbietungen in gewissenhafte Erwägung zu ziehen.

Der Einsatz, welchen die Fortsetzung des Krieges erfordert haben würde, hätte ein so hoher sein müssen, daß Ich die treuen Kronlande der Monarchie zu weiteren und die bisherigen noch bedeutend überwiegenden Leistungen an Gut und Blut in Anspruch zu nehmen genöthigt gewesen wäre. Der Erfolg würde aber dennoch zweifelhaft geblieben sein, nachdem Ich in Meinen gegründeten Hoffnungen, daß Ich in diesem nicht bloß für Oesterreichs gutes Recht unternommenen Kampfe auch nicht allein stehen würde, so bitter enttäuscht worden bin.

Der warmen und dankbar anzuerkennenden Theilnahme ohngeachtet, welche Unsere gerechte Sache in dem größten Theile von Deutschland bei den Regierungen, wie bei den Völkern gefunden hat, haben sich Unsere ältesten und natürlichen Bundesgenossen hartnäckig der Erkenntniß verschlossen, welche hohe Bedeutung die große Frage des Tages in sich trug.

Oesterreich hätte sonach den kommenden Ereignissen, deren Ernst jeder Tag noch steigern konnte, vereinzelt entgegen gehen müssen.

Ich habe Mich daher, nachdem Oesterreichs Ehre durch die heldenmüthigen Anstrengungen seiner tapferen Armee unversehrt aus den Kämpfen dieses Krieges hervorgegangen ist, entschlossen, politischen Rücksichten weichend, der Wiederherstellung des Friedens ein Opfer zu bringen und die zur Vorbereitung seines Abschlusses vereinbarten Präliminarien zu genehmigen, nachdem Ich die Ueberzeugung gewonnen, daß durch directe, jede Einmischung Dritter beseitigende Verständigung mit dem Kaiser der Franzosen jedenfalls minder ungünstige Bedingungen zu erlangen waren, als bei dem Eintreten der drei am Kampfe nicht betheiligt gewesenen Großmächte in die Verhandlung, mit den unter ihnen vereinbarten und von dem moralischen Drucke ihres Einverständnisses unterstützten Vermittlungsvorschlägen zu erwarten gewesen wäre.

Leider ist es unvermeidlich gewesen, den größten Theil der Lombardie von der Gesammtheit des Kaiserstaates auszuscheiden.—

Dagegen muß es Meinem Herzen wohl thun, Meinen geliebten Völkern die Segnungen des Friedens wieder gesichert zu sehen, und sind Mir diese doppelt werthvoll, weil sie Mir die nöthige Muße gönnen werden, Meine ganze Aufmerksamkeit und Sorgfalt nunmehr ungestört der erfolgreichen Lösung der Mir gestellten Aufgabe zu weihen:

Oesterreichs innere Wohlfahrt und äußere Macht durch zweckmäßige Entwicklung seiner reichen geistigen und materiellen Kräfte, wie durch zeitgemäße Verbesserungen in Gesetzgebung und Verwaltung dauernd zu begründen.

Wie Meine Völker in diesen Tagen ernster Prüfungen und Opfer treu zu Mir gestanden, mögen sie auch jetzt durch ihr vertrauensvolles Entgegenkommen die Werke

Sród takich okoliczności wymagał po Mnie również obowiązek mój monarszy, wziąść pod sumienną rozwagę czynione Mi propozycye pokoju.

Wkładka, jakiéjby dalsze prowadzenie wojny wymagało, musiałaby być tak wielką, że zmuszonybym był żądać od wiernych Krajów Monarchii dalszych i nierównie znaczniejszych ofiar krwi i mienia, niż dotąd poniesione. Ostateczny wypadek byłby przecież wątpliwym, albowiem w uzasadnionych nadziejach Moich, że w walce téj, podjętéj w obronie prawa słusznego nie saméj tylko Austryi, także téż sam jeden nie pozostanę, tak gorzko zawiedziony zostałem.

Pomimo gorącego i na wdzięczne uznanie zasługującego udziału, jaki słuszna sprawa Nasza znalazła w większéj części Niemiec tak u rządów jak u ludów, najdawniejsi i naturalni Sprzymierzeńcy Nasi uporczywie wzbraniali się uznać, jak ważne znaczenie zamykała w sobie owa wielka kwestya dni dzisiejszych.

Austrya więc sama jedna musiałaby była stawić czoło dalszym wypadkom, które z każdym dniem mogły się stać jeszcze groźniejszemi.

Postanowiłem przeto, kiedy honor Austryi dzięki bohaterskiéj dzielności jéj walecznéj armii wyszedł nienaruszony z bitew téj wojny, ulegając względom politycznym, ponieść ofiarę dla przywrócenia pokoju i przyjąć ułożone celem przygotowania jego zawarcia warunki przedugodne, w tém przekonaniu, że przez bezpośrednie, wszelką obcą interwencyę wykluczające porozumienie się z Cesarzem Francuzów na wszelki sposób mniéj niepomyślne warunki uzyskać można było, jak te, których się obawiać trzeba było w tym razie, gdyby one trzy główne Mocarstwa, nie mające udziału w wojnie, przystąpiły do układów z ułożonemi między sobą i moralnym wpływem popieranemi propozycyami pośrednictwa.

Niestety okazało się nieodzowném, wyłączyć większą część Lombardyi z ogółu Cesarstwa.

Przeciwnie ulgę sprawia to Sercu Memu, że dla ukochanych ludów Moich widzę znowu zapewnione błogosławieństwa pokoju, co Mi w dwójnasób drogiém jest, albowiem znajdę chwilę swobodną, poświęcić już bez przerwy całą uwagę i troskliwość Moję pomyślnemu rozwiązaniu zadania, jakie Sobie zakreśliłem:

Ażeby ustalić trwale tak wewnętrzną pomyślność jak i zewnętrzną potęgę Austryi przez stósowne rozwinięcie jéj obfitych sił duchownych i materyalnych, równie jak przez odpowiednie czasowi ulepszenia tak w prawodawstwie jak w administracyi.

Jako w dniach ciężkich doświadczeń i ofiar wiernie się łączyły ludy Moje ze Mną, tak téż niechaj i teraz dopomogą Mi szczerą ufnością swoją przeprowa-

des Friedens fördern helfen und hiedurch die Verwirklichung Meiner wohlwollenden Absichten unterstützen.

Meinem tapferen Heere habe Ich bereits in einem besonderen Armeebefehle Meine Anerkennung und Meinen Dank als dessen Kriegsherr ausgesprochen.

Ich erneuere demselben heute den Ausdruck dieser Gefühle, wo Ich zu Meinen Völkern sprechend den für Gott, Kaiser und Vaterland in den Kampf gegangenen Söhnen dieser Völker für ihren bewiesenen Heldenmuth danke, — und der aus diesem Kampfe leider nicht mehr zurückgekehrten Mir unvergeßlichen Waffengenossen mit Wehmuth gedenke.

Laxenburg den 15. Juli 1859.

Franz Joseph m. p.

dzić dzieło pokoju i ułatwią Mi tym sposobem urzeczywistnienie życzliwych zamiarów Moich.

Mojemu walecznemu wojsku wyraziłem już w osobnym rozkazie do armii Moje uznanie i wdzięczność jako jego wódz naczelny.

Dziś w przemowie do Moich ludów ponawiam jeszcze raz wyrazy uczuć Moich, dziękując Synom tych ludów, którzy za Boga, Cesarza i Ojczyznę spieszyli do boju, za dowiedzioną dzielność bohaterską,— a zarazem z rzewnym pomnąc żalem onych nigdy nie wygasłych Mi z pamięci towarzyszów broni, którzy niestety nie powrócili z boju tego.

Laxenburg, dnia 15. Lipca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXVIIII.

Wydany i rozesłany dnia 14. Sierpnia 1859.

134.

Vertrag über die telegraphische Correspondenz zwischen dem deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereine und der Schweiz vom 26. October 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVIII. Stück, Nr. 134, ausgegeben am 30. Juli 1859).

(Abgeschlossen zu Friedrichshafen am 26. October 1858, in den Ratifications-Urkunden ausgewechselt zu Stuttgart am 23. Mai 1859.)

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illyrien; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Krakau; Herzog von Lothringen, Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol; Großwojwode der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

thun kund und bekennen anmit:

Nachdem von Unserem Bevollmächtigten und von den Bevollmächtigten für die deutschen Bundesstaaten Württemberg und Baden gemeinsam sowohl im eigenen Namen, als im Namen der übrigen Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines am 26. October 1858 zu Friedrichshafen mit den Bevollmächtigten der schweizerischen Eidgenossenschaft ein Vertrag über die gegenseitige telegraphische Correspondenz abgeschlossen worden ist, welcher von Wort zu Wort lautet, wie folgt:

Die Regierungen von Baden, Oesterreich, der schweizerischen Eidgenossenschaft und Württemberg, und zwar die Regierungen von Baden, Oesterreich und Württemberg sowohl in ihrem eigenen Namen, als im Namen der übrigen Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines, in der Absicht, den telegraphischen Correspondenz-Verkehr zu erleichtern und nach den Grundsätzen zu regeln, welche für den deutsch-österreichischen Telegraphen-Verein in Wirksamkeit und unter den westeuropäischen Staaten verabredet sind, haben Abgeordnete ernannt, nämlich

Baden:

den Director der großherzoglichen Verkehrs-Anstalten Hermann Zimmer;

134.

Traktat w przedmiocie telegraficznej korespondencyi między Niemiecko-Austryjackim Związkiem telegrafowym a Helwecyją, z dnia 26. Października 1858,

(Dziennnik Praw Państwa, Część XXXVIII, Nr. 134, wydana dnia 30. Lipca 1859)

(Zawarty w Friedrichshafen dnia 26. Października 1858 r., w dokumentach ratyfikacyjnych w zamian wzięty w Stuttgardzie dnia 23. Maja 1859 r.).

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj Łaski Cesarz Austryjacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książe Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny; Górnego i Dolnego Szlaska; Wielki Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

ogłaszamy i oświadczamy niniejszém:

Ponieważ przez *Naszego* pełnomocnika i przez pełnomocników dla Niemieckich Państw Związkowych Wirtembergii i Wielkiego-Księstwa Badeńskiego spólnie tak własném imieniem, jak imieniem innych Państw Związku telegrafowego Niemiecko-Austryjackiego na dniu 26. Października 1858 r. w Fridrichshafen zawarty został traktat względem obopólnéj telegraficznéj korespondencyi, opiewający słowo w słowo jak następuje:

Rządy Wielkiego-Księstwa Badeńskiego, Austryi, Związku Szwajcarskiego i Wirtembergii, a to Rządy Wielkiego-Księstwa Badeńskiego, Austryi i Wirtembergii tak imieniem swojém własném, jak imieniem innych Państw Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego, chcąc ułatwić obrót korespondencyi telegraficznéj i wedle zasad uregulować, jakie w mocy są dla Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego i umówione zostały między Państwami Zachodnio-Europejskiemi, mianowały delegowanych, a to:

Wielkie-Księstwo Badeńskie:

Dyrektora przy Zakładach obrotowych Wielko-Książęcych *Hermana Zimmer*;

Oesterreich:

den kaiserlich-königlichen Telegraphen-Director Carl Brunner von Wattenwyl;

die Schweiz:

den Bundesrath Dr. Wilhelm Naeff und den Central-Director der schweizerischen Telegraphen Louis Curchod;

Württemberg:

den königlichen Oberbaurath und Telegraphenamts-Vorstand Ludwig von Klein;

welche nach gegenseitiger Anerkennung ihrer Vollmachten unter Vorbehalt höherer Ratification vereinbart haben:

Artikel 1.

Die Benutzung der internationalen electrischen Telegraphen der contrahirenden Staaten steht Jedermann zu; jedoch behält sich jede Regierung das Recht vor, die Identität der Absender von Telegrammen feststellen zu lassen.

Artikel 2.

Die Behandlung der internationalen Telegraphen-Correspondenz auf den Linien der contrahirenden Staaten unterliegt den nachfolgenden Bestimmungen

Es können jedoch zwischen denjenigen Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines, welche in unmittelbarer telegraphischer Verbindung mit der Schweiz stehen, und dem letzteren Staate besondere Vereinbarungen über die Auswechslung von solchen Telegrammen getroffen werden, welche die anderen Staaten des deutsch-österreichischen Vereines nicht berühren.

Artikel 3.

Die contrahirenden Regierungen werden sich gegenseitig alle den Telegraphendienst betreffenden Aenderungen, sowie alle neuen Einrichtungen und Vervollkommnungen mittheilen.

Der Morse'sche Apparat bleibt bis auf Weiteres für die Beförderung der internationalen Correspondenz in Anwendung.

Artikel 4.

Jede Regierung behält sich das Recht vor, einzelne oder sämmtliche Linien für alle oder gewisse Arten der internationalen Correspondenz auf beliebige Zeit außer Betrieb zu setzen. Sobald eine Regierung zu einer solchen Maßregel schreitet, muß sie die mitcontrahirenden Regierungen unverzüglich auf telegraphischem Wege davon in Kenntniß setzen.

In gleicher Weise werden die contrahirenden Regierungen durch Zufall entstandene längere Unterbrechungen ihrer Linien sich gegenseitig bekannt geben.

Austryja:

Cesarsko-Królewskiego Dyrektora telegrafów *Karola Brunner de Wattenwyl;*

Szwajcaryja:

Radcę Związkowego Dr. *Wilhelma Naeff* i centralnego Dyrektora telegrafów Szwajcarskich *Ludwika Curchod;*

Wirtembergia:

Królewskiego Nadradcę budowniczego oraz przełożonego w urzędzie telegrafowym *Ludwika de Klein;*

którzy po wzajemném uznaniu pełnomocnictw swoich z zastrzeżeniem Wyższéj ratyfikacyi ułożyli:

Artykuł 1.

Użycie internacyjonalnych telegrafów elektrycznych w Państwach kontraktujących przysłuża każdemu; atoli zastrzega sobie każdy Rząd prawo, sprawdzić kazać identyczność odsyłaczy telegramów.

Artykuł 2.

Traktowanie internacyjonalnéj korespondencyi telegrafowéj na linijach Państw kontraktujących podlega Postanowieniom następującym.

Wszakże między Państwami Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego, które się w bezpośrednim telegraficznym obrocie ze Szwajcaryją znajdują, a témże Państwem mogą osobne postanowienia być ułożone względem wymiany takich telegramów, które nie dotykają Państw innych Związku Niemiecko-Austryjackiego.

Artykuł 3.

Rządy kontraktujące będą sobie wzajemnie udzielać wszelkie zmiany, dotyczące służby telegrafowéj, równie jak wszelkie nowe urządzenia i udoskonalenia.

Aparat Morsego znajdować się będzie w zastósowaniu aż do dalszego Postanowienia dla przesyłek korespondencyi internacyjonalnéj.

Artykuł 4.

Każdy Rząd zastrzega sobie prawo, pojedyncze lub wszystkie linije dla wszystkich lub pewnych gatunków korespondencyi internacyjonalnéj z obrotu wyłączyć na czas dowolny. Skoro Rząd który tego środka użyć zamyśla, musi o tém bezzwłocznie zawiadomić na drodze telegraficznéj Rządy spółkontraktujące.

W równy sposób wzajemnie zawiadamiać się będą Rządy kontraktujące o dłuższych przerwach przypadkowo zaszłych.

Artikel 5.

Die contrahirenden Staaten übernehmen keinerlei Verantwortlichkeit in Betreff der internationalen telegraphischen Correspondenz.

Artikel 6.

Privat-Telegramme, deren Inhalt gegen die Gesetze verstößt, oder aus Rücksichten des öffentlichen Wohles oder der Sittlichkeit als unzulässig erachtet wird, können sowohl am Aufgabe-, als am Bestimmungsorte zurückgewiesen werden.

Die Berufung gegen eine derartige Entschließung ist an diejenige Central-Verwaltung zu richten, auf deren Gebiete die Zurückweisung stattgefunden hat. Gegen die Entscheidung dieser Central-Verwaltung findet eine weitere Berufung nicht Statt.

Die Central-Verwaltung eines jeden Staates ist befugt, die Beförderung jedes Telegrammes zu verhindern, welches sie für gefährlich hält.

Wird ein Telegramm erst nach erfolgter Annahme zurückgewiesen, so ist der Absender von der Zurückweisung unverzüglich in Kenntniß zu setzen.

Artikel 7.

Das Original des zu befördernden Telegrammes muß leserlich und in solchen Zeichen niedergeschrieben sein, welche die Telegraphen-Apparate leicht wieder zu geben im Stande sind.

Dasselbe soll in einer verständlichen Sprache abgefaßt sein.

Es darf weder Zusammenziehungen von Wörtern, noch ungebräuchliche Wortbildungen, noch Abkürzungen, noch unbestätigte Aenderungen enthalten.

Obenan muß die Adresse stehen und im vorkommenden Falle die Angabe der Art der Weiterbeförderung von der letzten Telegraphen-Station ab. Dann folgt der Text und am Schlusse die Unterschrift.

Die Adresse muß den Empfänger und dessen Aufenthaltsort so deutlich bezeichnen, daß darüber kein Zweifel entsteht.

Die Folgen einer ungenauen oder unvollständigen Adresse hat der Absender zu tragen.

Derselbe kann die nachträgliche Vervollständigung einer unzulänglichen Adresse nur durch Aufgabe und Bezahlung eines neuen Telegrammes bewerkstelligen.

Dem Absender ist gestattet, seiner Unterschrift eine beliebige Beglaubigung beifügen zu lassen.

Artikel 8.

Die Telegramme zerfallen in drei Gattungen:

1. Staats-Telegramme, d. i. solche, welche von dem Staats-Oberhaupte, den Ministern, den Höchstcommandirenden der Land- und Seemacht, und den diplomatischen oder Consular-Agenten der contrahirenden Staaten ausgehen.

Artykuł 5.

Państwa kontraktujące nie przyjmują na się żadnéj odpowiedzialności co do internacyjonalnéj korespondencyi telegraficznéj.

Artykuł 6.

Telegramy prywatne, których treść przeciw ustawom wykracza, albo ze względów na dobro publiczne lub obyczajność za niedopuszczalną uważaną jest, odrzucone być mogą tak w miejscu podania jak w miejscu przeznaczenia.

Powołanie przeciw takowéj uchwale wystósowane być ma do téj administracyi centralnéj, w któréj terytoryjum odrzucenie nastąpiło. Przeciw rozstrzygnieniu téj administracyi centralnéj dalszy rekurs nie ma miejsca.

Centralna administracyja każdego Państwa prawo ma, wstrzymać przesyłkę każdego telegramu, który za niebezpieczny uważa.

Jeżeli telegram dopiéro po przyjęciu odrzuconym będzie, odsyłający o tém bezzwłocznie zawiadomionym być ma.

Artykuł 7.

Oryginał telegramu, który przesłanym być ma, musi czytelnie i takiemi znakami być napisany, jakieby aparata telegrafowe łatwo oddać były w stanie.

Tenże w języku zrozumiałym ma być ułożony.

Nie może zawierać ani ściągnień słów, ani niezwyczajnych tworzeń wyrazów, ani skróceń, ani zmian niepotwierdzonych.

U góry musi się znajdować adres, a w razie zachodzącym wyszczególnienie sposobu dalszéj przesyłki od ostatniéj stacyi telegrafowéj. Potém następuje text a w końcu podpis.

Adres musi odbiorcę i pobyt jego tak wyraźnie oznaczać, iżby w téj mierze nie było żadnéj wątpliwości.

Następności niedokładnego i niezupełnego adresu, odsyłający sam sobie przypisać ma.

Tenże dodatkowe uzupełnienie niedostatecznego adresu tylko przez podanie i zapłacenie nowego telegramu uskutecznić może.

Odsyłającemu wolno, do podpisu swego dołączyć kazać dowolne uwierzytelnienie onegoż.

Artykuł 8.

Telegramy dzielą się na trzy gatunki:

1. Telegramy rządowe, t. j. takie, które pochodzą od Władzy Rządu, Ministrów, najwyższych komendantów sił lądowych i morskich, tudzież od dyplomatycznych lub konsularnych ajentów Państw kontraktujących.

Die Bevorzugung bei der Beförderung und die übrigen nachstehenden Begünstigungen der Staats-Telegramme sollen in ihrem ganzen Umfange, aber unter der Voraussetzung der Reciprocität, auch auf die Staats-Telegramme derjenigen Staaten ausgedehnt werden, mit welchen die eine oder andere der contrahirenden Regierungen besondere Telegraphen-Conventionen abgeschlossen hat oder abschließen wird.

Die Telegramme der anderen Mächte werden wie Privat-Telegramme behandelt.

2. Dienst-Telegramme, d. h. solche, welche sich ausschließlich auf den internationalen Telegraphendienst beziehen, oder dringende Maßregeln oder schwere Unfälle auf den Eisenbahnen betreffen.

3. Privat-Telegramme.

Artikel 9.

Die Beförderung der Telegramme erfolgt in der Reihenfolge ihrer Aufgabe durch die Absender oder ihrer Ankunft auf den Zwischen- oder Endstationen, wobei jedoch folgende Rangordnung zu berücksichtigen ist:

1. Staats-Telegramme,
2. Dienst-Telegramme,
3. Privat-Telegramme.

Die begonnene Telegraphirung eines Telegrammes darf nicht unterbrochen werden, es sei denn, daß die höchste Dringlichkeit zur Beförderung einer Mittheilung von höherem Range vorläge.

Zwischen zwei in directem telegraphischen Verkehre stehenden Stationen sind die Telegramme eines und desselben Ranges in alternirender Reihenfolge zu befördern.

Staats- oder Dienst-Telegramme unterliegen selbstverständlich dieser Alternirung mit den Privat-Telegrammen nicht.

Artikel 10.

Die Staats-Telegramme sind der gewöhnlichen Taxirung unterworfen. Sie müssen stets mit dem Stämpel oder dem Siegel des Absenders versehen sein. Sie können in jeder beliebigen Sprache abgefaßt sein, müssen aber in denjenigen Ländern mit lateinischen Buchstaben geschrieben sein, wo diese Schriftzeichen die allgemein gebräuchlichen sind. Sie können ferner in Chiffern abgefaßt sein, welche aus arabischen Zahlen oder aus gewöhnlichen alphabetischen Buchstaben bestehen

Bei Staats-Telegrammen steht den Telegraphen-Stationen eine Controle des Inhaltes nicht zu.

Artikel 11.

Nur diejenigen Dienst-Telegramme, welche zwischen den Vorständen der Telegraphen-Verwaltungen gewechselt werden, können in Chiffern abgefaßt sein.

Pierwszeństwo przy odsyłaniu i inne poniższe uwzględnienia telegramów rządowych rozciągnione być mają w całéj objętości, lecz pod suppozycyją wzajemności, także i na telegramy Rządowe tych Państw, z któremi jeden lub drugi z Rządów kontraktujących zawarł lub zawrze osobne konwencyje telegrafowe.

Telegramy innych Mocarstw traktowane będą jak prywatne telegramy.

2. Telegramy służbowe, t. j. takie, które się wyłącznie odnoszą do internacyjonalnéj służby telegrafowéj, lub które dotyczą spiesznych środków lub ciężkich wypadków na kolejach żelaznych.

3. Telegramy prywatne.

Artykuł 9.

Przesyłka telegramów nastąpi wedle kolejności ich podania przez odsyłających lub ich nadejścia na stacyjach pośrednich lub końcowych, przyczém zachowany być ma porządek następujący:

1. telegramy rządowe.
2. telegramy służbowe.
3. telegramy prywatne.

Rozpoczęte telegrafowanie telegramu, nie może być przerwane, chyba że konieczność najwyższego stopnia wymagałaby przesyłki komunikatu rangi wyższéj.

Między dwiema w bezpośrednim telegraficznym obrocie zostającemi stacyjami, telegramy jednéj a téj saméj rangi w przemiennéj kolejności przesyłane będą.

Telegramy rządowe lub służbowe nie podlegają jak się samo przez się rozumié, przemianie rzeczonéj z telegramami prywatnemi.

Artykuł 10.

Telegramy Rządowe podlegają zwyczajnéj taxacyi. Muszą zawsze opatrzone być stęplem lub pieczęcią odsyłającego. Ułożone być mogą w jakimbądź języku, muszą atoli w tych Krajach pisane być łacińskiemi literami, gdzie znaki te powszechnie są używanemi. Mogą daléj w cyfrach być ułożone, składających się z liczb arabskich lub zwyczajnych głosek alfabetycznych.

Przy telegramach rządowych nie przysłuża stacyjom telegrafowym prawo kontrolowania treści.

Artykuł 11.

Tylko te telegramy służbowe, które wymieniane będą między przełożonymi administracyj telegrafowych, mogą w cyfrach być ułożone.

Artikel 12.

Privat-Telegramme können nach der Wahl des Aufgebers in deutscher, französischer oder italienischer Sprache abgefaßt sein.

Diejenigen Stationen, welche Telegramme in anderen Sprachen annehmen, werden besonders namhaft gemacht.

Die Anwendung der Chifferschrift ist bei Privat-Telegrammen nicht gestattet; es ist jedoch erlaubt, die Börsencourse, Waarenpreise u. s. w. unter denjenigen Beschränkungen, welche jede Regierung zur Abwendung von Mißbräuchen für nöthig erachtet, in bloßen Zahlen zu befördern.

Die Privat-Telegramme müssen in denjenigen Ländern mit lateinischen Buchstaben geschrieben sein, wo diese Schriftzeichen die allgemein gebräuchlichen sind.

Artikel 13.

Wenn eine Unterbrechung der Verbindungen erst nach Annahme eines Telegrammes bekannt wird, so hat die Station, von welcher ab die Weiterbeförderung unmöglich ist, eine Abschrift des Telegrammes in einem recommandirten Briefe zur Post zu geben, oder, wo dieß zulässig ist, dienstlich mit dem nächsten Eisenbahnzuge weiter zu befördern.

Die Abschrift ist nach Umständen entweder an die zunächst erreichbare Station behufs der Weiterbeförderung auf telegraphischem Wege oder an die Endstation zu adressiren, welche damit wie mit einem gewöhnlichen Telegramme verfährt.

Sobald die Verbindung wieder hergestellt ist, muß die Station, welche die Weiterbeförderung per Post oder Eisenbahn eingeleitet hat, das Telegramm auch auf telegraphischem Wege weiter befördern und hiebei die bereits erfolgte anderweitige Beförderung anzeigen.

Artikel 14.

Die Telegraphen-Stationen sind ermächtigt, Telegramme nach Orten anzunehmen, welche außerhalb der Telegraphenlinien liegen.

Die Beförderung nach dem Bestimmungsorte erfolgt alsdann durch die Post vermittelst recommandirter Briefe, oder durch Expreß-Boten, oder durch Estaffetten, je nach der Wahl des Aufgebers.

Zur Weiterbeförderung können auch die Eisenbahnbetriebs-Telegraphen, in soferne deren Verwendung zu diesem Zwecke gestattet ist, nach den hierüber ertheilten speciellen Vorschriften benutzt werden.

Hat die Adreß-Station keine Bestimmung über die Art der Weiterbeförderung erhalten, so benutzt sie die Post vermittelst eines recommandirten Briefes.

Es wird vorausgesetzt, daß der entsprechende Gebührenbetrag von der Aufgabe-Station erhoben ist.

Artykuł 12.

Telegramy prywatne mogą wedle upodobania podawcy ułożone być w języku niemieckim, francuskim lub włoskim.

Stacyje, przyjmujące telegramy w innych językach, osobno będą wymienione.

Użycie pisma cyfrowego przy telegramach prywatnych nie jest dozwolone; wolno atoli kursa giełdowe, ceny towarów i t. d. przesyłać w liczbach, tylko pod ograniczeniami, jakie każdy Rząd za potrzebne uznaje do uchylenia nadużycia.

Telegramy prywatne muszą łacińskiemi literami być pisane w Krajach, gdzie te znaki piśmienne w powszechném znajdują się używaniu.

Artykuł 13.

Jeżeli przerwa komunikacyj wiadomą zostanie dopiéro po przyjęciu telegramu, wówczas stacyja, od któréj dalsza przesyłka nastąpić nie może, na pocztę podać ma odpis telegramu w liście rekomendowanym, albo gdzie to stać się może, daléj przesłać urzędownie najbliższym pociągiem kolei żelaznéj.

Odpis wedle okoliczności adresowany być ma albo do najbliższéj stacyi do dalszego przesłania drogą telegraficzną, albo do stacyi końcowéj, która z nim postępować będzie jak z zwyczajnym telegramem.

Skoro komunikacyja przywróconą będzie, musi stacyja, która zarządziła dalszą przesyłkę pocztą lub koleją żelazną, telegram także przesłać drogą telegraficzną i przytém oraz oznajmić o nastąpionéj przesyłce drogą inną.

Artykuł 14.

Stacyje telegrafowe upoważnione są, przyjmować telegramy do miejsc leżących zewnątrz linij telegrafowych.

Przesyłka do miejsca przeznaczenia nastąpi tedy przez pocztę za pomocą listów rekomendowanych, albo przez umyślnego, albo przez sztafetę, wedle upodobania podawcy.

Do dalszéj przesyłki użyte być mogą także telegrafy ruchu kolei żelaznéj, o ile ich użycie do tego celu jest dozwolone, wedle specyjalnych przepisów w téj mierze udzielonych.

Jeżeli stacyja adresu nie otrzymała oznaczenia sposobu dalszéj przesyłki, wówczas użyć ma poczty za pomocą listu rekomendowanego.

Supponuje się, że odpowiednia kwota należytości podniesioną została od stacyi podawczéj.

Artikel 15.

Die Telegraphen-Stationen zerfallen hinsichtlich der Dienststunden in drei Classen:

1. Stationen mit ununterbrochenem Dienst,
2. Stationen mit vollem Tagdienst,
3. Stationen mit beschränktem Tagdienst.

Die Stationen der ersten Classe sind Tag und Nacht ohne Unterbrechung geöffnet.

Die Dienststunden der Stationen mit vollem Tagdienst sind für die Zeit vom 1. April bis Ende September von 7 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends, und vom 1. October bis Ende März von 8 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends.

Die Dienststunden der Stationen mit beschränktem Tagdienst sind an Wochentagen mit Einschluß der auf Wochentage fallenden Festtage von 9 bis 12 Uhr Vormittag und von 2 bis 7 Uhr Nachmittags, an Sonntagen von 2 bis 5 Uhr Nachmittags.

Die Zeit wird bei sämmtlichen Stationen eines und desselben Staates nach der mittleren Zeit seiner Hauptstadt bestimmt.

Artikel 16.

Bei Stationen, welche nicht ununterbrochenen Dienst haben, muß die vor dem Schlusse der Dienstzeit begonnene Beförderung eines Telegrammes zwischen den betreffenden Stationen vollständig beendigt werden.

Telegramme können während der Nacht nur zwischen Stationen mit ununterbrochenem Dienste gewechselt werden.

Artikel 17.

Die contrahirenden Regierungen verpflichten sich, alle zur Wahrung des Correspondenz-Geheimnisses nöthigen Maßregeln zu ergreifen.

Artikel 18.

Die contrahirenden Regierungen nehmen für die Bildung der Tarife, aus welchen sich der internationale Tarif zusammensetzt, folgende Grundlagen an:

Artykuł 15.

Stacyje telegrafowe dzielą się, co się tyczy godzin służbowych, na trzy klasy:

1. Stacyje z nieprzerwaną służbą,
2. Stacyje z pełną służbą dzienną,
3. Stacyje z ograniczoną służbą dzienną.

Stacyje pierwszéj klasy dniem i nocą bez przerwy są otwarte.

Służbowe godziny stacyj z pełną służbą dzienną są w czasie od 1. Kwietnia do końca Września od 7 godziny z rana do 9 godziny wieczór, a od 1. Października aż do końca Marca od 8 godziny z rana do 9 godziny wieczór.

Godziny służbowe stacyj z ograniczoną służbą dzienną, są w dniach powszednich łącznie z świętami na dni powszednie przypadającemi od 9 aż do 12 godziny przed południem, a od 2 do 7 godziny popołudniu, w niedzielę od 2 do 5 godziny po południu.

Czas we wszystkich stacyjach jednego a tego samego Państwa oznaczony będzie wedle średniego czasu głównego miasta onegoż.

Artykuł 16.

Na stacyjach, nie pełniących służbę nieprzerwaną, musi przesyłka telegramu, zaczęta przed upływem czasu służby, zupełnie być ukończona między stacyjami dotyczącemi.

Telegramy porą nocną wymieniane być mogą tylko między stacyjami z służbą nieprzerwaną.

Artykuł 17.

Rządy kontraktujące obowiązują się, wszelkich użyć środków do zachowania tajemnicy korespondencyi.

Artykuł 18.

Rządy kontraktujące przyjmują dla ustanowienia taryf, z których złożona będzie taryfa internacyjonalna, zasady następujące:

Entfernung			Gebühren für ein Telegramm von 1 bis 20 Wörtern						Zuschlag für jede weitere 10 Wörter					
Zonen	im deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereine	in der Schweiz	österr.		süddeutsch		schweiz.		österr.		süddeutsch		schweiz.	
	geographische Meilen	Kilometer	fl.	kr.	fl.	kr.	F	Ct.	fl.	kr.	fl.	kr.	F.	Ct.
I.	von 1 bis 10 einschl.	von 1 bis 100 einschl.	—	60	—	42	1	50	—	30	—	21	—	75
II.	v. m. a. 10 bis 25 einschl.	v. m. a. 100 bis 250 einschl.	1	20	1	24	3	—	—	60	—	42	1	50
III.	„ „ „ 25 „ 45 „	„ „ „ 250 „ 450 „	1	80	2	6	4	50	—	90	1	3	2	25
IV.	„ „ „ 45 „ 70 „	—	2	40	2	48	6	—	1	20	1	24	3	—
V.	„ „ „ 70 „ 100 „	—	3	—	3	30	7	50	1	50	1	45	3	75
VI.	„ „ „ 100 „ 135 „	—	3	60	4	12	9	—	1	80	2	6	4	50
VII.	„ „ „ 135 „ 175 „	—	4	20	4	54	10	50	2	10	2	27	5	25
VIII.	„ „ „ 175 „ 220 „	—	4	80	5	36	12	—	2	40	2	48	6	—
IX.	„ „ „ 220 „ 270 „	—	5	40	6	18	13	50	2	70	3	9	6	75
X.	„ „ „ 270 „ 325 „	—	6	—	7	—	15	—	3	—	3	30	7	50
	u. s. w. jede folgende Zone um fünf Meilen größer als die vorhergehende		u. s. w. für jede Zone um 60 kr. mehr		u. s. w. für jede Zone um 42 kr. mehr		u. s. w. für jede Zone um 1 Fr. 50 Ct. mehr		u. s. w. für jede Zone um 30 kr. mehr		u. s. w. für jede Zone um 21 kr. mehr		u. s. w. für jede Zone um 75 Ct. mehr	

Artikel 19.

Bei Ermittlung der Beförderungs-Gebühren wird grundsätzlich der Weg, welchen ein Telegramm im Gebiete der Schweiz und des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines zurückzulegen hat, beiderseits in gerader Linie berechnet, und zwar von der Abgangs-Station bis zu dem Puncte, wo das Telegramm die Gränze erreicht und von da bis zu der Adreß-Station. Auf gleiche Weise wird die Gebühr der transitirenden Telegramme von Gränzpunct zu Gränzpunct bemessen.

Zur Vereinfachung der Tarife für den Verkehr zwischen dem deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereine und der Schweiz jedoch werden die verschiedenen Gränztaxpuncte zwischen den beiderlei Gebieten in zwei Gruppen, eine nördliche und eine südliche, abgetheilt.

Zu ersteren gehören alle zwischen Leopoldshöhe und Finstermünz, zur südlichen alle zwischen Finstermünz und dem Langensee gelegenen Anschlußpuncte.

Für alle Telegramme, welche einen der Anschlußpuncte der nördlichen Gruppe passiren, soll die Taxe ohne Rücksicht auf den wirklichen Beförderungsweg nach dem nächst-

Odległość			Należytości za telegram od 1 do 20 wyrazów						Dopłata za każde dalsze 10 wyrazów					
Strefy	w Niemiecko-Austr. Związku telegrafowym	w Szwajcaryi	austr.		połud.-niem.		szwajcarsk.		austr.		połud.-niem.		szwajcarsk.	
	mil jeograficznych	kilometrów	złt.	kr.	złt.	kr.	fr.	cnt.	złt.	kr.	złt.	kr.	fr.	cnt.
I.	od 1 do 10 łącznie	od 1 do 100 łącznie	—	60	—	42	1	50	—	30	—	21	—	75
II.	nad 10 do 25 „	nad 100 do 250 „	1	20	1	24	3	—	—	60	—	42	1	50
III.	„ 25 „ 45 „	„ 250 „ 450 „	1	80	2	6	4	50	—	90	1	3	2	25
IV.	„ 45 „ 70 „	—	2	40	2	48	6	—	1	20	1	24	3	—
V.	„ 70 „ 100 „	—	3	—	3	30	7	50	1	50	1	45	3	75
VI	„ 100 „ 135 „	—	3	60	4	12	9	—	1	80	2	6	4	50
VII.	„ 135 „ 175 „	—	4	20	4	54	10	50	2	10	2	27	5	25
VIII.	„ 175 „ 220 „	—	4	80	5	36	12	—	2	40	2	48	6	—
IX.	„ 220 „ 270 „	—	5	40	6	18	13	50	2	70	3	9	6	75
X.	„ 270 „ 325 „	—	6	—	7	—	15	—	3	—	3	30	7	50
	i t. d. każda dalsza strefa o 5 mil większa jak poprzedzająca		i t. d. za każdą strefę o 60 kr. więcej		i t. d. za każdą strefę o 42 kr. więcej		i t. d. za każdą strefę o 1 fr. 50 cent. więcej		i t. d. za każdą strefę o 30 kr. więcej		i t. d. za każdą strefę o 21 kr. więcej		i t. d. za każdą strefę o 75 cent. więcej	

Artykuł 19.

Przy oznaczeniu należytości przesyłkowych droga, jaką telegram we Szwajcaryi i Związku telegrafowym Niemiecko-Austryjackim odbyć ma, policzoną będzie wedle zasady w linii prostéj, a to od stacyi odejścia aż do punktu, gdzie telegram granicy dosięga a ztąd aż do stacyi adresu. W równy sposób należytość telegramów przechodowych od jednego punktu granicznego do drugiego będzie obrachowaną.

Dla uproszczenia taryf dla obrotu między Niemiecko-Austryjackim Związkiem telegrafowym a Szwajcaryją, dzielą się różne taksacyjne punkta graniczne między obydwoma terytoryjami na dwie grupy, północną i południową.

Do piérwszéj należą wszystkie punkta styczne, położone między *Leopoldshöhe* i *Finstermünz*, do południowéj zaś wszystkie między *Finstermünz* i *Langensee* znajdujące się.

Dla wszystkich telegramów, przechodzących przez jeden z punktów stycznych grupy południowéj, policzona będzie taxa bez względu na rzeczywistą dro-

gelegenen Anschlußpuncte dieser Gruppe berechnet werden. Deßgleichen wird für Telegramme, welche einen Anschlußpunct der südlichen Gruppe passiren, die Taxe nach dem nächstgelegenen Anschlußpuncte dieser Gruppe berechnet.

Auf diese Art finden zwischen je zwei Stationen des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines und der Schweiz nur zweierlei Tarifsätze Anwendung, je nachdem nämlich hiebei die nördlichen oder südlichen Gränztaxpuncte in Betracht kommen.

In gleicher Weise sollen die durch den deutsch-österreichischen Telegraphen-Verein und durch die Schweiz transitirenden Telegramme behandelt werden, der Art, daß die mit den angränzenden Staaten über den gegenseitigen Verkehr jeweilen geltenden Tarif-Grundlagen auch auf den Transit-Verkehr Anwendung finden.

Die nach den obigen Grundsätzen gebildeten Tarife werden sich die contrahirenden Staaten gegenseitig mittheilen.

Artikel 20.

Bei Anwendung der Taxe auf die Wortzahl werden folgende Regeln beobachtet:

1. Alles, was der Absender zum Zwecke der Beförderung in das Original des Telegrammes geschrieben hat, wird bei der Wortzählung mitgerechnet.

2. Die durch einen Bindestrich verbundenen, oder durch ein Apostroph getrennten Wörter zählen für so viel Wörter als sie enthalten.

Jedes Wort, welches nicht mehr als sieben Sylben enthält, wird für ein Wort gezählt. Bei längeren Wörtern gilt der Ueberschuß als ein weiteres Wort.

3. Die Bindestriche, die Apostrophe, die Interpunctionszeichen, die Anführungszeichen, die Parenthesen und die Absätze (Alinea) werden nicht mitgerechnet.

Die Zeichen für das Unterstreichen werden für zwei Wörter gezählt.

Alle Zeichen, welche der Apparat durch Wörter wiedergeben muß, werden für so viele Wörter gezählt, wie erforderlich sind um sie auszudrücken.

4. Jedes getrennt stehende Buchstaben- oder Zahlzeichen wird für ein Wort gezählt.

5. Zahlen mit Ziffern geschrieben gelten bis zur Summe von fünf Ziffern als ein Wort; bei Zahlen von mehr Ziffern sind je fünf Ziffern und ebenso der etwaige Ueberschuß als ein Wort anzunehmen.

Die zur Trennung dienenden Commata und Bruchstriche werden als ebenso viele Ziffern mit in Rechnung gebracht.

6. Bei chiffrirten Telegrammen werden alle Ziffern und Buchstaben, sowie Commata und sonstige Zeichen in chiffrirten Texte zusammengezählt, die Summe wird durch drei getheilt und der Quotient als die für den chiffrirten Text zu taxirende Wortzahl angesehen. Der Ueberschuß gilt als ein Wort.

gę przesyłki wedle najbliżéj obok leżącego punktu stycznego téjże grupy. Równie téż dla telegramów, przechodzących przez punkt styczny grupy południowéj, obliczoną będzie taxa wedle następnego najbliżéj położonego punktu stycznego grupy téj.

W ten sposób między każdemi dwiema stacyjami Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego i Szwajcaryi mieć będą zastósowanie tylko dwa rodzaje ustanowy taryfowéj, w miarę tego czy idzie o północne lub południowe graniczne punkta taxacyjne.

W równy sposób téż traktowane będą telegramy przechodzące przez Związek telegrafowy Niemiecko-Austryjacki i przez Szwajcaryją, a to tak, iż zasady taryfowe w mocy będące względem wzajemnego między ościennemi Państwami obrotu, zastósowanie znajdują także i do obrotu tranzytowego.

Taryfy, ustanowione wedle zasad powyższych, zakomunikują sobie Państwa kontraktujące.

Artykuł 20.

Przy zastósowaniu taxy do liczby wyrazów zachowane będą prawidła następujące:

1. Wszystko, co tylko odsyłający w celu przesłania do oryginału telegramu napisał, policzone będzie przy obliczeniu wyrazów.

2. Łącznikiem połączone lub apostrofem przedzielone wyrazy liczone będą za tyle wyrazów, ile w sobie zawierają.

Każdy wyraz, nie zawierający więcéj nad siedm zgłosek, liczony będzie za jeden wyraz. Przy dłuższych wyrazach zwyżka liczy się za dalszy wyraz.

3. Łączniki, apostrofy, znaki interpunkcyjne, cudzysłowy, nawiasy i odstępy (alineasy) nie będą liczone.

Znaki na podkreślenie będą za dwa słowa liczone.

Wszelkie znaki, które aparat słowami wyrazić musi, liczone będą za tyle wyrazów, ile do ich wyrażenia potrzeba.

4. Każdy oddzielnie stojący znak głoskowy lub liczbowy za jedno słowo będzie policzony.

5. Liczby cyframi pisane uważane będą aż do summy pięciu cyfer za jedno słowo; przy liczbach o więcéj nad pięć cyfer niemniéj też każda zwyżka za jedno słowo będzie uważana.

Komata służące do oddzielenia tudzież znaki ułamkowe policzone będą za tyle cyfer.

6. Przy cyfrowanych telegramach będą wszystkie cyfry i litery, tudzież komata i inne znaki w texcie cyfrowanym razem zliczone, summa będzie przez trzy podzielona a iloraz uważany jako liczba słów do taxacyi pisma cyfrowanego przypadających. Zwyżka czyni jedno słowo.

Der Wortzahl des chiffrirten Textes wird die Zahl der in gewöhnlicher Schrift geschriebenen Wörter, nach der allgemeinen Regel berechnet, beigezählt.

7. Die Adresse, die Angabe über die Art der Weiterbeförderung von der letzten Telegraphen-Station ab (Post, Expressen, Estaffette, Eisenbahnbetriebs-Telegraph), die Unterschrift, die Beglaubigung derselben und überhaupt jeder vom Absender zur Abtelegraphirung beigefügte Zusatz werden bei Ermittlung der Wortzahl mitgezählt.

8) Die Namen von Städten, Personen, Plätzen, Straßen u. s. w., die Titel, Vornamen, Partikel und Eigenschaftsbezeichnungen werden nach der Anzahl der zum Ausdruck derselben gebrauchten Wörter in Rechnung gebracht.

Der Name der Aufgabe-Station, der Tag, die Stunde und Minute der Aufgabe werden von Amtswegen befördert und dem Adressaten mitgetheilt.

Für diese Angaben kommen keine Gebühren zur Erhebung, wofern der Aufgeber sie nicht in das Original des Telegrammes geschrieben hat und deren Beförderung verlangt.

In diesem Falle werden Datum und Aufgabe-Ort sowohl von Amtswegen, als auch im Telegramme, wie sie vom Absender angegeben wurden, befördert.

Artikel 21.

Die Wörter, Zahlen und Zeichen, welche die Station im Interesse des Dienstes hinzufügt, werden nicht mittaxirt.

Artikel 22.

Wenn sich bei oder nach der Aufgabe eines Telegrammes ergibt, daß dessen Beförderung nicht ohne erheblichen Aufenthalt möglich ist, so wird der Absender hievon so weit als thunlich in Kenntniß gesetzt und ihm überlassen, das Telegramm unter Rücknahme der Gebühren zurückzuziehen.

Wenn die Telegramme auf verschiedenen Wegen befördert werden können, so sind die Gebühren nach dem billigsten Wege zu berechnen, wofern der Absender nicht ausdrücklich einen andern Weg bezeichnet hat.

Wenn eine Station der contrahirenden Staaten ein Telegramm aus irgend einem Grunde, ohne daß es durch eine Dienstnotiz verlangt worden ist, auf einem kostspieligeren Wege weiter gehen läßt, so darf der Mehrbetrag der Gebühren nicht von der Verwaltung der Aufgabe-Station gefordert werden.

Ist der Station bei Aufgabe eines Telegrammes bekannt, daß der billigste oder der von dem Aufgeber bezeichnete Weg in Folge von Störung, Unterbrechung oder Ueberfüllung der Telegraphenlinie nicht benutzt werden kann, so muß der Aufgeber hievon in Kenntniß gesetzt und ihm die Wahl eines andern Weges gegen Bezahlung des entsprechenden Gebührenbetrages überlassen werden.

Die Beförderung des Telegrammes auf einem ungewöhnlichen oder von der Bestimmung des Absenders abweichenden Wege gewährt keinen Anspruch auf Rückerstattung der Gebühren.

Do liczby słów textu cyfrowanego doliczoną będzie liczba słów zwyczajném pismem pisanych, obliczona wedle reguły powszechnéj.

7. Adres, wyrażenie sposobu dalszéj przesyłki od ostatniéj stacyi telegrafowéj (pocztą, umyślnym, sztafetą, telegrafem ruchu kolei żelaznéj), podpis, uwierzytelnienie onegoż i w ogólności każdy przez odsyłającego do telegrafowania dołączony dodatek będą razem policzone przy oznaczeniu liczby wyrazów.

8. Imiona miast, osób, placów, ulic i t. p., tytuły, przydomki, nazwy partykularne i oznaczenia przymiotowe obliczone będą wedle liczby słów, do ich wyrażenia użytych.

Nazwa stacyi podania, dzień, godzina i minuta podania z urzędu będą przesłane i adresatowi udzielone.

Za te oznaczenia nie będą żadne należytości pobierane, jeżeli podawca nie wpisał ich do oryginału telegramu żądając ich przesyłki.

W takim razie data i miejsce podania nie tylko z urzędu, lecz téż i w telegramie, jak je odsyłający wyraził, przesłane będą.

Artykuł 21.

Słowa, liczby i znaki, jakie stacyja w interesie służby dołącza, nie będą taxowane.

Artykuł 22.

Jeżeli przy lub po podaniu telegramu wykaże się, iż przesyłka nie może się odbyć bez znacznego zatrzymania, wówczas o tém odsyłający ile możności zawiadomionym być ma, i pozostawione mu będzie odebranie telegramu wraz z należytościami.

Jeżeliby telegramy różnemi drogami mogły być przesłane, wówczas należytości wedle najtańszéj drogi obliczone być winny, jeżeli odsyłający nie oznaczył wyraźnie innéj drogi.

Jeżeli stacyja Państw kontraktujących z jakiegokolwiekbądź powodu przesyła telegram drogą więcéj wydatków wymagającą, a to nie było urzędownie żądaném, wówczas zwyżka należytości nie może być żądaną przez administracyję stacyi podawczéj.

Jeżeli stacyi przy podaniu telegramu jest wiadomém, iż droga najtańsza lub przez podawcę oznaczona w skutek naruszenia, przerwy lub przepełnienia telegraficznéj linii nie może być użytą, wówczas o tém podawca zawiadomionym być musi pozostawiając mu wybór innéj drogi za opłatą przypadającéj kwoty należytości.

Przesyłka telegramu drogą niezwyczajną, lub od oznaczenia odsyłającego odstępującą, nie stanowi prawa do powrócenia należytości.

Artikel 23.

Wird vom Absender eines Telegrammes die Empfangs-Anzeige von der Adreß-Station gefordert, so ist hiefür die Gebühr eines Telegrammes von zwanzig Worten für die nämliche Entfernung zu erheben.

In solchem Falle muß im Original des Telegrammes nach dem Texte und vor der Unterschrift bemerkt werden:

„Empfangs-Anzeige bezahlt."

Unter Empfangs-Anzeige ist die Angabe der Zeit der Abgabe des Telegrammes in der Wohnung des Adressaten verstanden.

Die Ausfertigung derselben ist dem Aufgeber sofort zuzustellen.

Artikel 24.

Der Absender eines Telegrammes kann verlangen, daß es collationirt werde.

Die Gebühren für die Collationirung sind dieselben wie für das Telegramm selbst und werden von dem Aufgeber vorausbezahlt.

Wenn ein Telegramm collationirt werden soll, so ist im Original nach dem Texte und vor der Unterschrift zu bemerken:

„Collationirung bezahlt."

In diesem Falle muß die Collationirung sogleich nach Empfang des Telegrammes stattfinden.

Unter Collationirung ist das Zurücktelegraphiren des ganzen Telegrammes von der Adreß-Station an die Aufgabe-Station mit Zustellung einer Abschrift des collationirten Telegrammes an den Absender verstanden.

Die Empfangs-Anzeige und Collationirung werden in der Verrechnung wie bezahlte Rückantworten (Artikel 26) behandelt.

Artikel 25

Die theilweise Collationirung der Zahlen, Chiffern und der wichtigsten Wörter in Staats- und Privat-Telegrammen geschieht von Amtswegen und ist taxfrei.

Sie findet unmittelbar nach erfolgter Abtelegraphirung des Telegrammes statt.

Artikel 26.

Dem Absender ist gestattet, sogleich bei Aufgabe eines Telegrammes die Gebühren für die Rückantwort auf dasselbe, unter Festsetzung einer beliebigen Wortzahl, zu entrichten.

In einem solchen Falle muß das Telegramm unmittelbar vor der Unterschrift die Notiz enthalten:

„Antwort bezahlt für . . . . . Wörter."

Enthält die Rückantwort weniger Wörter, als wofür die Gebühren bezahlt sind, so wird gleichwohl nichts zurückerstattet; enthält sie dagegen mehr Wörter, so wird sie als ein neues Telegramm angesehen, das von dem Antwortgeber bezahlt werden muß.

Artykuł 23.

Jeżeli odsyłający żąda od stacyi adresu oznajmienia odbioru telegramu, wówczas podniesioną być ma należytość za telegram o dwudziestu słowach téj saméj odległości.

W takim razie musi w oryginale telegramu po texcie i przed podpisem wzmianka być uczynioną:

„Oznajmienie odbioru zapłacone.“

Pod oznajmieniem odbioru rozumieć należy wymienienie czasu oddania telegramu w pomieszkaniu adresata.

Expedycyja tegoż doręczona być ma podawcy.

Artykuł 24.

Odsyłający żądać może aby telegram był kollacyjonowanym.

Należytości za kollacyjonowanie są te same, co za sam telegram i podawca z góry je opłacić winien.

Jeżeli telegram ma być kollacyjonowanym, wówczas w oryginale pod textem a przed podpisem wzmiankę uczynić należy.

„Kollacyjonowanie opłacone.“

W takim razie kollacyjonowanie natychmiast po odebraniu telegramu nastąpić musi.

Pod kollacyjonowaniem rozumié się przetelegrafowanie całego telegramu od stacyi adresu do stacyi podania wraz z doręczeniem odpisu kollacyjonowanego telegramu odsyłającemu.

Oznajmienie odbioru i kollacyjonowanie traktowane będą w obliczeniu jak zapłacone odpowiedzi powrotne (Artykuł 26).

Artykuł 25.

Częściowe kollacyjonowanie liczb, cyfer i najważniejszych wyrazów w telegramach rządowych i prywatnych dzieje się z urzędu i jest od taxy wolne.

Toż miejsce ma zaraz po przetelegrafowaniu telegramu.

Artykuł 26.

Odsyłającemu wolno natychmiast przy podaniu telegramu opłacić należytości za odpowiedź powrotną, ustanawiając na to dowolną liczbę słów.

W takim razie telegram bezpośrednio przed podpisem zawierać musi wzmiankę:

„Odpowiedź zapłacona za . . . . . . słów.“

Jeżeli odpowiedź powrotna mniéj zawiéra słów, jak opłacono, za to nic się nie zwróci; jeżeli zaś więcéj, uważać należy za nowy telegram, który opłacony być musi od dającego odpowiedź.

Erfolgt die Beförderung der Rückantwort auf einem andern als demjenigen Wege, welcher zur Beförderung des ersten Telegrammes benutzt worden ist, so werden die etwaigen Mehrkosten von derjenigen Verwaltung getragen, welche den andern Weg benutzt hat.

Die Rückantwort wird von der Verwaltung derjenigen Station, welche sie abgesandt hat, stets wie ein gewöhnliches Telegramm in Rechnung gestellt. Zu dem Ende muß die Verwaltung der Aufgabe-Station, welche die vorausbezahlten Gebühren erhoben hat, den ganzen Betrag an diejenige Verwaltung vergüten, von deren Station die Absendung der Rückantwort erfolgt.

Die Rückantwort muß stets durch die Worte eingeleitet werden:

„Bezahlte Antwort auf Nr. . . . .“

Diese Angabe bleibt bei Ermittlung der Wortzahl außer Betracht.

Eine Antwort, welche nicht innerhalb acht Tagen, vom Tage der Aufgabe des ersten Telegrammes an gerechnet, aufgegeben wird, ist von der Adreß-Station dieses Telegrammes nicht als bezahlte Rückantwort zu behandeln.

Wenn die Rückantwort nicht innerhalb zehn Tagen eintrifft, oder wenn der Antwortgeber wegen Ueberschreitung der Wortzahl das Antworts-Telegramm selbst bezahlt hat, so kann der Absender des ersten Telegrammes die hinterlegte Rückantworts-Gebühr zurückverlangen.

Bei der Zurückerstattung ist die Verwaltung der Aufgabe-Station befugt, zu ihren Gunsten eine nach ihrem Ermessen zu bestimmende Gebühr zu erheben.

Für die Rückforderung der Rückantworts-Gebühr wird ein Zeitraum von fünf Tagen über die vorangegebene Frist von zehn Tagen bewilligt; nach Ablauf dieser Zeit verfällt die gesammte hinterlegte Gebühr der Verwaltung der Aufgabe-Station.

Artikel 27.

Telegramme, welche zugleich nach verschiedenen Stationen adressirt werden, sind als ebenso viele verschiedene Telegramme zu behandeln und zu taxiren, als Adreß-Stationen angegeben sind.

Artikel 28.

Ist ein Telegramm an mehrere Empfänger einer und derselben Empfangs-Station auszufertigen, so wird, neben der Beförderungs-Gebühr für das Telegramm selbst, für jede weitere auszufertigende Abschrift eine Vervielfältigungs-Gebühr von 30 Kreuzern österreichisch oder 21 Kreuzern süddeutsch oder 75 Cent. erhoben.

Jede Abschrift soll nur die Adresse desjenigen Empfängers enthalten, an welchen sie bestimmt ist, es sei denn, daß der Absender das Gegentheil verlangt.

Gebühren für die Vervielfältigung kommen derjenigen Verwaltung zu, auf deren Gebiete sie stattgefunden hat.

Jeżeli przesłanie odpowiedzi powrotnéj odbywa się inną drogą nie tą, któréj do przesłania piérwszego telegramu użyto, wówczas zwyżka ponoszoną będzie przez tę administracyję, która inną drogę obrała.

Odpowiedź powrotna w rachunek wstawiona będzie zawsze jak zwyczajny telegram przez administracyję téj stacyi, która ją odesłała. Tym końcem musi administracyja stacyi podania, która opłacone z góry należytości podniesła, wynagrodzić całą kwotę téj administracyi, ze stacyi któréj przesłanie odpowiedzi powrotnéj miejsce ma.

Odpowiedź powrotna musi zawsze temi słowami być rozpoczęta:

„Zapłacona odpowiedź na Nr. . . . . .“

To nadmienienie przy oznaczeniu liczby słów będzie wypuszczone.

Odpowiedź, któréj nie podano w ciągu dni ośmiu, licząc od dnia podania piérwszego telegramu, od stacyi adresu tegoż telegramu nie będzie uważaną jako opłacona odpowiedź powrotna.

Jeżeli odpowiedź powrotna nie nadejdzie w ciągu dni dziesięciu, albo jeżeli dający odpowiedź z powodu przekroczenia liczby słów sam zapłacił telegram odpowiedzi, wówczas odsyłacz pierwszego telegramu nazad żądać może złożonéj należytości za odpowiedź powrotną.

Przy zwróceniu administracyja stacyi podania prawo mieć będzie, podnieść dla siebie należytość, wedle jéj zdania oznaczyć się mającą.

Do żądania należytości za odpowiedź powrotną wyznacza się czas dni pięciu nad termin wyż wspomniany dni dziesięciu; po upływie tego czasu przepada cała złożona należytość dla administracyi stacyi podawczéj.

Artykuł 27.

Telegramy, które jednocześnie do rożnych stacyj są adresowane, uważane i taxowane będą jako równie tyle różnych telegramów, ile stacyj adresowych wymieniono.

Artykuł 28.

Jeżeli telegram wydanym być ma kilku odbiorcom w jednéj a téj saméj stacyi odbiorczéj, wówczas oprócz należytości przesyłkowéj za sam telegram, podniesioną być ma za każdy dalszy odpis mający być wydany należytość kopijna 30 krajcarów austryjackich czyli 21 krajcarów waluty południowo - niemieckiéj albo 75 centów.

Każdy odpis wyrażać ma adres tego odbiorcy, dla którego jest przeznaczony, chyba że odsyłający co innego żąda.

Należytości kopijne przypadają téj administracyi, w któréj terytoryum kopiowanie nastąpiło.

Artikel 29.

Vor begonnener Telegraphirung kann jedes Telegramm von dem Absender oder einem Beauftragten desselben gegen Rückgabe des Empfangsscheines zurückgezogen werden.

In einem solchen Falle werden die Gebühren unter Abzug von 30 Kreuzern österreichisch oder 21 Kreuzern süddeutsch oder 75 Cent. zurückgegeben.

Eine begonnene Telegraphirung darf aufgehalten, jedoch das Telegramm nicht zurückgezogen werden.

In diesem Falle wird eine besondere Gebühr nicht erhoben, indeß bleiben die bezahlten Gebühren den betheiligten Verwaltungen verfallen.

Ebenso kann nach Abgang eines Telegrammes verlangt werden, daß dessen Zustellung an den Adressaten unterbleibe, wenn zur Ausführung dieses Verlangens noch Zeit vorhanden ist.

Alsdann muß dieses Verlangen mittelst eines neuen, von dem Absender an die Adreß-Station zu richtenden Telegrammes, welches der Gebührenzahlung unterworfen ist, erfolgen.

Von dem Erfolge eines solchen Verlangens muß der Aufgeber von Amtswegen in Kenntniß gesetzt werden.

Der Aufgeber oder dessen Bevollmächtigte hat sich in allen diesen Fällen zu legitimiren.

Artikel 30.

Die Telegramme werden den Adressaten innerhalb der von den Verwaltungen für ihre Stationen festgesetzten Zustellungsbezirke unentgeltlich überbracht.

Für Weiterbeförderung eines Telegrammes sind von der Aufgabe-Station zu erheben:

1) Für die Beförderung mittelst recommandirten Briefes 40 Kreuzer österreichisch oder 28 Kreuzer süddeutsch oder 1 Franken nach allen Orten in Europa; 1 Gulden österreichisch oder 1 Gulden 10 Kreuzer süddeutsch oder 2 Franken 50 Centimes nach den übrigen Welttheilen.

Diese Gebührensätze finden auch bei Telegrammen Anwendung, welche poste restante behandelt werden sollen.

2) Für Beförderung durch Expreß-Boten 1 Gulden 20 Kreuzer österreichisch oder 1 Gulden 24 Kreuzer süddeutsch oder 3 Franken in einem Umkreise bis zu einer Entfernung von zwei Meilen oder drei Schweizer Stunden.

3) Für Expressen auf größere Entfernung oder für Estaffetten die hiefür wirklich erwachsenden Auslagen.

Ist der Betrag dieser Auslagen nicht bekannt, so ist von dem Aufgeber 1 Gulden 20 Kreuzer österreichisch oder 1 Gulden 24 Kreuzer süddeutsch oder 3 Franken für jede

Artykul 29.

Przed rozpoczęciem telegrafowania może każdy telegram nazad być odebranym za zwróceniem certyfikatu odbiorczego od odsyłającego lub ku temu zlecenie mającego.

W takim razie zwrócone będą należytości z strąceniem 30 krajcarów austryjackich, lub 21 krajcarów południowo-niemieckich, lub 75 cent.

Zaczęte telegrafowanie może być wstrzymaném, atoli telegram nie może być odebranym.

W takim razie nie będzie się pobierać osobnéj należytości, wszelako zapłacone należytości przypadają administracyjom interesowanym.

Równie téż po odejściu telegramu żądaném być może, ażeby doręczenie jego adresatowi zaniechaném było, jeżeli do wykonania tego żądania jeszcze czas jest.

Wówczas żądanie to nastąpić ma za pomocą nowego telegramu przez odsyłającego do stacyi adresu wystósowanego, który podlegać będzie zapłacie należytości.

O rezultacie tego żądania podawca z urzędu zawiadomionym być ma

Podawca lub jego pełnomocnik w tych wszystkich przypadkach wylegitymować się ma.

Artykuł 30.

Telegramy bezpłatnie dostawione będą adresatom w obrębach powiatów dostawczych, ustanowionych przez administracyje dla własnych stacyj.

Za dalsze przesłanie telegramu stacyja podawcza podnosić będzie:

1. Za przesłanie za pomocą listu rekomendowanego 40 krajcarów austryjackich czyli 28 krajcarów południowo - niemieckich czyli 1 frank do wszystkich miejsc Europy; 1 złoty waluty austryjackiéj albo 1 złoty 10 krajcarów waluty południowo-niemieckiéj lub 2 franki 50 centymów do innych części świata.

Te ustanowy należytości mają zastósowanie i do telegramów, które *poste restante* traktowane być winny.

2. Za przesłanie przez umyślnego 1 złoty 20 krajcarów austryjackich czyli 1 złoty 24 krajcarów południowo-niemieckich lub 3 franki w okręgu aż do odległości dwóch mil lub 3 godzin szwajcarskich.

3. Za umyślnego na dalszą odległość lub za sztafety, należytości rzeczywiście ztąd urosłe.

Jeżeli kwota tych wydatków nie jest wiadomą, złożyć ma podawca 1 złoty 20 krajcarów austryjackich lub 1 złoty 24 krajcarów południowo - niemieckich

Meile, beziehungsweise 80 Kreuzer österreichisch oder 56 Kreuzer süddeutsch oder 2 Franken für jede Schweizer Stunde zu deponiren.

In diesem Falle muß die Adreß-Station die Aufgabe-Station in der kürzesten Frist auf telegraphischem Wege von dem Betrage der wirklichen Kosten in Kenntniß setzen.

In Ermanglung einer Estaffette hat die Adreß-Station sich zur Weiterbeförderung des schnellsten Beförderungsmittels zu bedienen, welches ihr zu Gebote steht.

4) Für Beförderung durch Eisenbahnbetriebs-Telegraphen werden ohne Rücksicht auf Wortzahl und Entfernung 90 Kreuzer österreichisch oder 1 Gulden 3 Kreuzer süddeutsch oder 2 Franken 25 Centimes erhoben.

Die obigen Weiterbeförderungs-Gebühren kommen derjenigen Verwaltung zu, auf deren Gebiete die Weiterbeförderung stattfindet.

Artikel 31.

Im Falle der Zurückweisung eines Telegrammes aus einem der im Artikel 6 angegebenen Gründe wird von den eingezahlten Gebühren der Betrag für diejenige Strecke zurückerstattet, welche die Depesche noch nicht durchlaufen hat.

Wenn ein Telegramm verloren gegangen oder in dem Grade verstümmelt worden ist, daß es erwiesenermaßen seinen Zweck nicht hat erfüllen können, oder endlich, wenn es dem Empfänger später behändigt worden ist, als es mit gleicher Adressirung demselben durch die Post zugekommen wäre, so wird die ganze Gebühr zurückerstattet.

Die Zurückforderung der Gebühr muß innerhalb sechs Monaten, vom Tage der Aufgabe des Telegrammes an gerechnet, erfolgen.

Der zurückzuerstattende Betrag wird von derjenigen Verwaltung getragen, auf deren Gebiete der Verlust, die Verspätung oder Verstümmlung stattgefunden hat.

Die Zurückerstattung der Gebühren für verloren gegangene, entstellte oder verzögerte Telegramme kann versagt werden, wenn die Schuld den Eisenbahnbetriebs-Telegraphen oder den Linien anderer als der contrahirenden Staaten beizumessen ist.

Im letzten Falle wird die betreffende Verwaltung sich bei der fremden Verwaltung für die Zurückerstattung der Gebühren verwenden.

Verzögerungen, welche bei Beförderung durch die Post, Expreß-Boten oder Estaffette entstehen, begründen keinen Anspruch auf Erstattung der Gebühren.

Artikel 32.

Im Falle ein Telegramm dem Adressaten nicht zugestellt werden kann, muß die Aufgabe-Station mittelst Dienstnotiz unter Angabe der Gründe hievon benachrichtigt werden. Dieselbe hat wo möglich dem Absender davon Mittheilung zu machen.

Ist der Adressat nicht aufzufinden, so wird die Adresse bei der Empfangs-Station durch Anschlag bekannt gemacht.

Das Telegramm wird vernichtet, wenn der Empfänger sich nicht innerhalb sechs Wochen zur Empfangnahme gemeldet hat.

lub 3 franki za każdą milę, względnie 80 krajcarów austryjackich czyli 56 krajcarów południowo-niemieckich czyli 2 franki za każdą godzinę szwajcarską.

W takim razie stacyja adresu stacyję podania w jak najkrótszym czasie drogą telegraficzną zawiadomić ma o kwocie kosztów rzeczywistych.

W braku sztafety stacyja adresu użyć ma do dalszéj przesyłki najspieszniejszego środka transportowego, jaki ma do dyspozycyi.

4. Za przesłanie telegrafami ruchu kolei żelaznéj pobierać się będzie bez względu na liczbę słów i odległość 90 krajcarów austryjackich czyli 1 złoty 3 krajcary południowo-niemieckiéj waluty czyli 2 franki 25 centymów.

Powyższe należytości dalszéj przesyłki przypadają téj administracyi, w któréj terytoryum takowa miejsce ma.

Artykuł 31.

W razie odrzucenia telegramu z jednego z powodów w artykule 6 wspomnianych, powrócona będzie z należytości spłaconych kwota za tę część drogi przypadająca, któréj depesza jeszcze nie złożyła.

Jeżeli telegram zginął lub w tym stopniu uszkodzonym został, iż w udowodniony sposób celu swego dopełnić nie mógł, albo nakoniec, jeżeli odbiorcy później doręczonym został, jak toby pod tym samym adresem przez pocztę nastąpić było mogło, wówczas cała należytość zwróconą być ma.

Żądanie należytości nastąpić musi w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia podania telegramu.

Kwota, mająca być powróconą, ponoszoną będzie przez tę administracyję, w któréj terytoryum strata, spóźnienie lub uszkodzenie nastąpiło.

Zwrot należytości telegramów zginionych, uszkodzonych lub spóźnionych odmówionym być może, jeżeli wina przypisaną być ma telegrafom ruchu kolei żelaznéj lub liniom innych Państw niekontraktujących.

W tym ostatnim przypadku dotycząca administracyja udać się ma do obcéj administracyi względem zwrócenia należytości.

Opóźnienia, powstające z przesyłki pocztą, umyślnym lub sztafetą, nie nadają żadnego prawa do powrotu należytości.

Artykuł 32.

W razie, że telegram nie może być adresatowi doręczony, musi stacyja podawcza urzędownie o tém być zawiadomioną z wymienieniem powodów. Ta ile możności wiadomość o tém odsyłającemu dać ma.

Gdyby adresata nie można znaleść, wówczas adres przez przybicie obwieszczonym będzie w stacyi odbiorczéj.

Telegram zniszczony będzie, jeżeli odbiorca nie zgłosi się po niego w ciągu sześciu tygodni.

Ueber die nachträgliche Empfangnahme wird der Aufgabe-Station eine dienstliche Mittheilung nicht gemacht.

Artikel 33.

Gebührenbeträge, welche für beförderte Telegramme irrthümlich zu wenig erhoben worden sind, hat der Absender auf Verlangen nachzuzahlen.

Irrthümlich zu viel erhobene Gebühren werden demselben zurückvergütet.

Artikel 34.

Wenn sich bei den Abrechnungen zwischen den Verwaltungen Differenzen in der Wortzahl herausstellen, so kann deßhalb eine Nachforderung an die Verwaltung der Aufgabe-Station nicht gerichtet werden.

In diesem Falle wird die Wortzahl der Aufgabe-Station der Gebührenberechnung zu Grunde gelegt.

Artikel 35.

Im internationalen Verkehre genießen nur die den Telegraphendienst betreffenden ämtlichen Telegramme Gebührenfreiheit.

Artikel 36.

Die Originale der aufgegebenen Telegramme, die Papierstreifen mit den telegraphischen Zeichen und die Niederschriften der Telegramme werden wenigstens ein Jahr lang aufbewahrt.

Nach Verlauf dieser Zeit können dieselben vernichtet werden.

Artikel 37.

Jede der contrahirenden Regierungen vergütet der anderen diejenigen Gebührenantheile, welche für Rechnung der letzteren wegen der Beförderung sowohl über deren eigenes Gebiet, als über dasselbe hinaus, erhoben worden sind.

Die Abrechnung zwischen den Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines und der Schweiz findet der Art Statt, daß die Schweiz und jeder der Staaten, welche mit derselben in unmittelbarer telegraphischer Verbindung stehen, sich hinsichtlich aller über ihre gemeinschaftliche Gränze gegangenen Telegramme gegenseitig dasjenige Gebühren-Betreffniß gutschreiben, auf welches der andere Theil Anspruch hat.

Die gegenseitige Berichtigung der Rechnungen findet spätestens nach Ablauf jeden Monats Statt.

Der Abschluß und die Saldirung erfolgt zu Ende jedes Vierteljahres

Artikel 38.

Der Saldo aus dem Rechnungs-Abschlusse wird in der Münze desjenigen Staates ausgezahlt, welchem der Saldo gebührt.

Artikel 39.

Die Münzreduction sowohl für die Erhebung der Gebühren als für die Abrechnung geschieht nach folgenden Verhältnissen:

O późniejszym odbiorze udzieli się wiadomość stacyi podawczéj sposobem służbowym.

Artykuł 33.

Kwoty należytości, za przesłane telegramy mylnym sposobem niżéj podniesione, odsyłający na żądanie uzupełnić winien

Mylnie podniesione wyższe należytości będą onemu zwrócone.

Artykuł 34.

Jeżeli przy obliczeniu między administracyjami w liczbie wyrazów wykaże się różnica, nie można od administracyi stacyi podawczéj żądać dodatkowéj dopłaty.

W takim razie liczba wyrazów przez stacyję podawczą oznaczona, za podstawę służyć będzie przy obliczeniu należytości.

Artykuł 35.

W obrocie internacyjonalnym doznają wolności od należytości tylko telegramy urzędowe, dotyczące służby telegrafowéj.

Artykuł 36.

Oryginały podanych telegramów, pasy papiéru ze znakami telegraficznemi i odpisy telegramów mają przynajmniéj przez rok być zachowane.

Po upływie tego czasu mogą takowe być zniweczone

Artykuł 37.

Każdy z Rządów kontraktujących wynagrodzi drugiemu te części należytości, które na rachunek ostatnich z powodu przesyłki tak przez własne terytoryum, jak poza takowe podniesione zostały.

Obliczenie między Państwami Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego a Szwajcaryją w ten sposób dzieje się, iż Szwajcaryja i każde z Państw, stojących z nią w bezpośrednim obrocie telegraficznym, względem wszystkich przez spólną granicę przechodzących telegramów wzajemnie sobie te kwoty należytości notują, do których druga strona prawo ma.

Wzajemne sprostowanie rachunku miejsce mieć będzie najdaléj po upływie każdego miesiąca.

Zamknięcie i Saldo miejsce ma z końcem każdego ćwierćrocza.

Artykuł 38.

Saldo z zamkniętego rachunku wypłacone będzie w monecie tego Państwa, któremu się takowe należy.

Artykuł 39.

Redukcyja monety tak dla pobierania należytości, jak dla obliczenia miejsce mieć będzie wedle stósunków następujących:

1 Franken 50 Centimes ist gleich 60 Kreuzer österreichisch, gleich 42 Kreuzer süddeutsch, gleich 12 Silbergroschen, gleich 70 Cents niederländisch.

Artikel 40.

Nach zwei Jahren soll eine Conferenz von Abgeordneten der contrahirenden Staaten stattfinden, deren Aufgabe es sein wird, sich über diejenigen Bestimmungen zu verständigen, welche sich durch die Erfahrung zur Erleichterung des internationalen Verkehres dienlich erwiesen haben.

Artikel 41.

Gegenwärtiger Vertrag tritt sobald als thunlich in Wirksamkeit und bleibt während drei Jahren, vom Tage der Auswechslung der Ratificationen an gerechnet, in Kraft.

Im Falle ein Jahr vor Ablauf dieses Termins eine Aufkündigung von einem oder dem anderen der contrahirenden Theile nicht erfolgt, so bleibt der Vertrag auf unbestimmte Zeit und bis zum Ablauf eines Jahres nach dem Tage seiner Kündigung in Kraft.

Artikel 42.

Mit dem Vollzuge des gegenwärtigen Vertrages tritt der Vertrag über den Anschluß der österreichischen und der schweizerischen Telegraphen-Linien vom 26. April 1852*) außer Kraft; ebenso werden diejenigen Bestimmungen in dem Specialvertrage zwischen Baden und der Schweiz vom 8. August 1853 außer Kraft erklärt, welche den Verkehr zwischen dem deutsch-österreichischen Vereine und der Schweiz betreffen.

Artikel 43.

Die Ratificationen des gegenwärtigen Vertrags sollen in möglichst kurzer Frist ausgewechselt werden.

Uebrigens behalten sich die contrahirenden Regierungen des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines vor, die Ratification erst nach erfolgter Beitritts-Erklärung der übrigen Regierungen des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines auszusprechen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und ihre Siegel beigesetzt.

So geschehen zu
Friedrichshafen, am 26. October 1858.

(LS) (gez.) **Zimmer.**
(LS) (gez.) **Brunner.**
(LS) (gez.) **Naeff.**
(LS) (gez.) **L. Curchod.**
(LS) (gez.) **Klein.**

---

*) Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1853, Nr. 5. (Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, III. Stück. Nr. 6, Seite 16.)

1 Frank 50 centymów równa się 60 krajcarom austryjackim, 42 krajcarom południowo-niemieckim, 12 groszom srebrnym lub 70 cetymom niderlandzkim.

Artykuł 40.

Po dwóch latach nastąpić ma konferencyja delegowanych Państw kontraktujących, których zadaniem będzie, porozumieć się względem tych postanowień, które przez doświadczenie wykazały się jako zdolne do ułatwienia obrotu internacyjonalnego.

Artykuł 41.

Traktat niniejszy wejdzie jak najrychléj w wykonanie, i zostaje w mocy podczas lat trzech, licząc od dnia wymiany ratyfikacyi.

Jeżeli w rok przed upływem terminu tego nie nastąpi wypowiedzenie z jednéj lub drugiéj strony Państw kontraktujących, zostaje traktat w mocy na czas nieokreślony i aż do upływu jednego roku po dniu jego wypowiedzenia.

Artykuł 42.

Z zaprowadzeniem niniejszego traktatu traci moc swą traktat o połączeniu linij telegrafowych austryjackich i szwajcarskich z dnia 26. Kwietnia 1852 *); podobnie tracą moc swą te postanowienia traktatu specyjalnego między Wielkiém-Księstwem Badeńskiém i Szwajcaryją z dnia 8. Sierpnia 1853, które dotyczą obrotu między Związkiem Niemiecko-Austryjackim a Szwajcaryją.

Artykuł 43.

Ratyfikacyje niniejszego traktatu w jak najkrótszym terminie mają być wymienione.

Zresztą zastrzegają sobie Rządy kontraktujące Związku telegrafowego Niemiecko-Austryjackiego, wyrzec ratyfikacyję dopiéro po oświadczoném przystąpieniu innych Rządów Niemiecko-Austryjackiego Związku telegrafowego.

W dowód czego pełnomocnicy niniejszy traktat podpisali i pieczęcie swe na nim wycisnęli.

Tak się działo w
Frydrichshafen, dnia 26. Października 1858.

(LS) podp. **Zimmer.**
(LS) podp. **Brunner.**
(LS) podp. **Naeff.**
(LS) podp. **Curchod.**
(LS) podp. **Klein.**

---

*) Dziennik Praw Państwa z roku 1853, Nr. 5. (Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część III, Nr. 6, stronica 16.

So haben Wir nach Prüfung sämmtlicher Bestimmungen dieses Vertrages denselben gutgeheißen und genehmigt, versprechen auch mit Unserem kaiserlichen Worte für Uns und Unsere Nachfolger, denselben seinem ganzen Inhalte nach getreu zu beobachten und beobachten zu lassen.

Zur Bestätigung dessen haben Wir gegenwärtige Urkunde eigenhändig unterzeichnet und selber Unser kaiserliches Siegel beidrucken lassen.

So geschehen in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 5. April des Jahres 1859, Unserer Reiche im eilften.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung Seiner k. k. Apostolischen Majestät:

Max Freiherr von Gagern m. p.
k. k. Ministerial-Rath.

Przeto po rozpoznaniu wszelkich postanowień traktatu niniejszego tenże uchwaliliśmy i potwierdziliśmy, przyrzekając oraz *Naszém* Cesarskiém słowem za *Nas* i Następców *Naszych*, iż takowy wedle całéj treści jego wiernie zachowamy i zachować każemy.

W dowód czego niniejszy dokument własnoręcznie podpisaliśmy, i na nim pieczęć *Naszą* Cesarską wycisnąć kazaliśmy.

Dano w Naszém główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu dnia 5. Kwietnia 1859, *Naszego* panowania w roku jedénastym.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu Jego C. K. Apostolskiéj Mości:

Maxymilian Baron **Gagern** m. p.,
C. K. Radca Ministeryjalny.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXIX.

Wydany i rozesłany dnia 15. Sierpnia 1859.

135.

Verordnung der Ministerien der Justiz, der Finanzen und des Armee-Ober-Commando vom 7. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 135, ausgegeben am 31. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend das Gebührenausmaß für die Finanzwach-Mannschaft vom Respicienten abwärts, aus Anlaß der Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Civil- und Militär-Strafgerichte.

Zur Erzielung einer gleichmäßigen Behandlung der Finanzwach-Mannschaft vom Respicienten abwärts, hinsichtlich der Gebühren aus Anlaß ihrer Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Civil- und Militär-Strafgerichte, haben Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 12. Juni 1859 zu bestimmen geruht:

Der Finanzwach-Mannschaft vom Respicienten abwärts, die vor einem Civil- oder Militär-Strafgerichte außerhalb ihres Standortes als Zeuge zu erscheinen hat, sind zu verabfolgen:

a) Wenn der Ort des Gerichtes, vor dem der Angestellte der Finanzwache vernommen wird, über zwei Stunden (über eine österreichische Meile) von dem Standorte dieses Angestellten entfernt ist, als Reisekosten-Vergütung, soferne zwischen diesen beiden Orten eine Eisenbahn- oder Dampfschiffverbindung besteht, die tarifmäßigen Eisenbahn- oder Fahrtgebühren, beim Abgang einer solchen Verbindung aber 26 kr. österreichische Währung für jede Stunde der Hin- und Rückreise, und

b) wenn dem, als Zeugen berufenen Finanzwach-Angestellten die Rückkehr in seinen Standort, sei es mit Rücksicht auf die Entfernung des Ortes, wo die Vernehmung stattfand, oder in Folge der längeren Dauer der Verhandlung an einem und demselben Tage nicht mehr möglich wird, als Vergütung der Zehrungskosten der Zehrungskosten-Beitrag, d. i. täglich die einfache Löhnung sammt Provinzialzuschuß.

Diese Allerhöchste Bestimmung hat gleichmäßig für alle Kronländer des Kaiserstaates zu gelten, und es sind die Zeugengebühren für die Finanzwach-Mannschaft auf Rechnung des Etats der Justizverwaltung, beziehungsweise aus dem Militäretat zu bestreiten.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Eynatten** m. p. F. M. L.

136.

Erlaß des Finanzministeriums vom 16. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 136, ausgegeben am 31. Juli 1859),

wirksam für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

wegen zollfreier Einfuhr von Schlicht-, Scheer- und Spul-Maschinen für mechanische Webe- oder Rund-Stühle auch ohne gleichzeitige Einfuhr der Letzteren.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschlie-

135.
Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości, Skarbu i Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 7. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 135, wydana dnia 31. Lipca 1859),

obowiązujące w całém Państwie,

dotyczące wymiaru należytości dla ludzi od straży skarbowéj od respicyjenta na dół idąc, z powodu zawezwania na świadków w sprawach karnych przed sądy karne, cywilne i wojskowe.

Dla osiągnienia jednostajnego postępowania z ludźmi straży skarbowéj od respicyjenta na dół, pod względem należytości z powodu ich wezwania na świadków w sprawach karnych przed sądy karne, cywilne i wojskowe, raczył Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość, Najwyższém Postanowieniem z dnia 12. Czerwca 1859 rozporządzić co następuje:

Straży skarbowéj od respicyjenta na dół, w razie wezwania jéj do świadectwa przed sądem karnym cywilnym lub wojskowym zewnątrz stanowiska, wydane być mają:

a) jeżeli miejsce sądu, przed którym ustanowiony straży skarbowéj wysłuchanym był, więcéj niż godzin dwie (więcéj niż milę austryjacką) oddaloném jest od stanowiska jego, na wynagrodzenie kosztów podróży, jeżeli między oboma miejscami istnieje komunikacyja kolei żelaznéj lub okrętu parowego, taryfowe należytości kolei żelaznéj lub okrętu parowego, gdzie zaś takowéj nie ma 26 kr. waluty austryjackiéj za każdą godzinę jazdy tam i nazad, tudzież

b) jeżeli powołany na świadka ustanowiony straży skarbowéj w jednym a tym samym dniu nie mógłby już powrócić na stanowisko swoje, bądź ze względu na oddalenie miejsca, gdzie wysłuchanie miejsce miało, bądź w skutek dłuższego trwania rozprawy wydany być ma na wynagrodzenie kosztów żywności, nakład onychże, t. j. dziennie pojedynczy żołd wraz z dodatkiem prowincyjonalnym.

Toż Najwyższe Rozporządzenie jednostajnie moc ma we wszystkich Krajach koronnych Cesarstwa, a należytości świadectwa dla straży skarbowéj opędzone być winny na rachunek etatu administracyi sprawiedliwości, względnie z etatu wojskowego.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Eynatten** m. p FMP.

136.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 136, wydana dnia 31. Lipca 1859),

obowiązujące w Krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego,

względem wolnego wprowadzania maszyn szlichtowych, postrzygowych i cewkowych dla mechanicznych krosien tkackich lub warsztatów kołowrotnych, nawet bez równoczesnego wprowadzenia onychże z ostatniemi.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 9. Lipca 1859 raczył Jego Cesarsko-

ßung vom 9. Juli 1859 zu gestatten geruht, daß der, mit Allerhöchster Entschließung vom 8. Februar 1857 (Verordnung vom 18. Februar 1857, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 34*) bewilligte zollfreie Bezug der, für die mechanischen Webe- oder Rund-Stühle nothwendigen Vorbereitungsmaschinen, als: Schlicht-, Scheer- und Spul-Maschinen nicht an den gleichzeitigen Bezug der Webe- oder Rund-Stühle selbst gebunden werde, sondern daß diese Hilfsmaschinen aus dem Auslande auch dann zollfrei eingelassen werden dürfen, wenn solche ohne die Regulatoren oder Kraftstühle oder mit diesen nicht gleichzeitig eingebracht werden.

Zur Verhütung der Mißbräuche beim Bezuge derselben wird angeordnet:

a) jene Industriellen, welche die Webestühle im Inlande verfertigen lassen, aber die Vorbereitungsmaschinen unter Benützung der bemerkten Begünstigung aus dem Auslande zu beziehen wünschen, haben bei der leitenden Finanz-Landesbehörde, in deren Bezirk ihre Fabrik gelegen ist, schriftlich darum das Ansuchen zu stellen und den Bezug der Webestühle im Inlande, sowie das entsprechende Verhältniß der Vorbereitungsmaschinen zu der Zahl und Leistungsfähigkeit der Stühle nachzuweisen;

b) jene Industriellen, welche zwar sowohl die Webestühle als die hiezu erforderlichen Vorbereitungsmaschinen aus dem Auslande beziehen, aber den gleichzeitigen Bezug derselben nicht veranlassen können, haben bei dem Bezuge der Vorbereitungsmaschinen nachzuweisen, daß die entsprechenden Webestühle bereits früher bezogen worden oder bereits bestellt sind, und in angemessener Frist zur Amtshandlung gelangen werden.

In beiden Fällen (lit. a und b) sind auftauchende Bedenken von Amtswegen und auf dem kürzesten Wege aufzuklären.

Diese Begünstigung gilt für die Dauer der Wirksamkeit der Verordnung vom 18. Februar 1857, sonach bis zum März 1862.

Freiherr von **Bruck** m. p.

137.
Verordnung des Justizministeriums vom 23. Juli 1859,

über den Beginn der Wirksamkeit der Notariatsordnung im Großfürstenthume Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 137, ausgegeben am 31. Juli 1859.

138.
Kundmachung des Finanzministeriums vom 24. Juli 1859,

über die Auflösung der Nebenzollämter Villanova, Marchesana, Guarda-Veneta, Stienta und Caselle im Venetianischen am Po.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 138, ausgegeben am 31. Juli 1859.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, VIII. Stück, Nr. 34, Seite 98.

Królewska Apostolska Mość dozwolić, ażeby w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 8. Lutego 1857 (Rozporządzenie z dnia 18. Lutego 1857, Dziennik Praw Państwa Nr. 34*) wolny od cła pobór maszyn przygotowawczych, potrzebnych dla mechanicznych krosien tkackich lub warsztatów kołowrotnych, jako to: maszyn szlichtowych, postrzygowych i cewkowych nie był przywiązany do równoczesnego poboru samychże krosien tkackich lub warsztatów kołowrotnych, lecz iż maszyny te pomocne z zagranicy nawet i wtenczas bez opłaty cła wprowadzone być mogą, gdy takowe bez regulatorów czyli maszyn głównych, albo z temiż niejednocześnie wprowadzone będą.

Dla uchylenia nadużycia przy poborze takowych rozporządza się:

a) owi przemysłowcy, którzy krosna tkackie w kraju sporządzać każą, atoli maszyny pomocnicze, korzystając z wspomnianego uwzględnienia z zagranicy sprowadzać chcą, upraszać o to mają piśmiennie u kierującéj władzy skarbowéj krajowéj, w któréj powiecie ich fabryka się znajduje, zarazem wykazać odpowiedni stósunek maszyn przygotowawczych do liczby i dzielności warsztatów głównych;

b) przemysłowcy, którzy tak krosna tkackie jak potrzebne ku temu maszyny przygotowawcze z zagranicy sprowadzają, atoli jednoczesnego poboru onychże spowodować nie mogą, przy sprowadzeniu maszyn przygotowawczych wykazać mają, iż odpowiednie krosna tkackie już dawniéj były sprowadzone albo już są zamówione, i w przyzwoitym terminie do urzędowéj czynności mogą być przedstawione.

W obu przypadkach (lit. *a* i *b*) pojawiające się wątpliwości z urzędu i w najkrótszéj drodze wyjaśnione być mają.

Niniejsze uwzględnienie moc ma przez ciąg trwania działalności rozporządzenia z dnia 18. Lutego 1857, przeto aż do końca Marca 1862.

Baron **Bruck** m. p.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23. Lipca 1859,

o rozpoczęciu działalności ustawy notaryjalnéj w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 137, wydaną d. 31. Lipca 1859.

138.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Lipca 1859,

o rozwiązaniu ubocznych urzędów celnych Villanowa, Marchesana, Guarda-Veneta, Stienta i Caselle w Weneckiém nad Padem.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 138, wydaną d. 31. Lipca 1859.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część VIII, Nr. 34, stronica 98.

139.

Verordnung des Handelsministeriums vom 25. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 139, ausgegeben am 31. Juli 1859),

gültig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, in welchen der niederösterreichische Metzen als allein gesetzliches Hohlmaß für trockene Gegenstände eingeführt ist,

womit im Nachhange zu der Verordnung vom 9. Februar 1858 Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 28, §. 3, auch Kohlenmaße von 4 und 8 Metzen zugelassen werden.

Im Nachhange zu der Verordnung vom 9. Februar 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 28, §. 3*), wodurch in allen Kronländern, mit Ausnahme der Militärgränze, in welchen der niederösterreichische Metzen als gesetzliches Maß eingeführt ist, dieser mit seinen Unterabtheilungen auch beim öffentlichen Kauf und Verkauf von Kohlen und Kalk als allein gesetzliches Maß eingeführt wurde, wird erklärt, daß zu diesem Zwecke auch zimentirte Gefäße im Maßgehalte von vier und acht Wiener-Metzen angewendet werden dürfen.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

140.

Erlaß der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, des Handels und der Finanzen, dann des Armee-Ober-Commando vom 27. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 140, ausgegeben am 31. Juli 1859),

gültig für alle Kronländer,

die Aufhebung der, aus Anlaß des Krieges verfügten Schiffahrts- und Verkehrs-Beschränkungen betreffend.

Nachdem durch den Waffenstillstand und die Friedens-Präliminarien das Aufhören aller Feindseligkeiten zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien sicher gestellt ist, so werden hiermit, in Folge Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 23. Juli 1859, die Schiffahrts- und Verkehrs-Beschränkungen, welche mit Erlaß der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, des Handels und der Finanzen, dann des Armee-Ober-Commando vom 11. Mai 1859, Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 76**), aus Anlaß des Krieges verfügt worden sind, mit Ausnahme des im §. 5 lit. d. dieser Verordnung festgesetzten Verbotes der Ausfahr von Pferden und Maulthieren, dessen Aufhebung später kundgemacht werden wird, außer Wirksamkeit gesetzt.

Graf **Rechberg** m. p. Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.
Ritter von **Toggenburg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.
In Vertretung Seiner kaiserlichen Hoheit des Herrn Chefs des Armee-Ober-Commando:
Freiherr von **Eynatten** m. p., F. M. L.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung VII. Stück, Nr. 28, Seite 136.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXI. Stück, Nr. 76, Seite 225.

139.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 25. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 139, wydana dnia 31. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, w których zaprowadzona jest niższa austryjacka meca jako wyłączna miara na rzeczy sypkie,

przypuszczające w dodatku do Rozporządzenia z dnia 9. Listopada 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 28, §. 3 także miary na węgle o 4 i 8 mecach.

W dodatku do Rozporządzenia z dnia 9. Lutego 1858, Dziennik Praw Państwa Nr. 28, §. 3*), mocą którego we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, w których niższo-austryjacka meca, jako prawna miara jest zaprowadzona, taż z poddziałami swemi także w publiczném kupnie i przedaży węgli i wapna jako wyłącznie prawna miara zaprowadzoną została, oświadcza się, iż do tego celu także miary cymentowe o cztérech i ośmiu mecach używane być mogą.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

140.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu i Skarbu, tudzież Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 27. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 140, wydana dnia 31. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące zniesienia ograniczeń obrotu i żeglugi, z powodu wojny zarządzonych.

Ponieważ przez zawieszenie broni i przedugodne warunki pokoju, ustanie wszelkich kroków nieprzyjacielskich między Austryją, Francyją i Sardyniją jest zabezpieczone, przeto w skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 23. Lipca 1859 tracą moc swą ograniczenia żeglugi i obrotu, zarządzone z powodu wojny Rozrządzeniem Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu i Skarbu, tudzież Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 11. Maja 1859, Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 76*), z wyjątkiem ustanowionego w §. 5 lit. *d* rzeczonego rozporządzenia— zakazu wyprowadzania koni i mułów, którego zniesienie późniéj ogłoszoném zostanie.

Hrabia **Rechberg** m. p. Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Kawaler de **Toggenburg** m. p. Baron **Bruck** m. p.
W zastępstwie Jego Cesarskiéj Wysokości Pana Szefa Naczelnéj Komendy Wojskowéj:
Baron **Eynatten** m. p. F. M. P.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część VII, Nr. 28, stronica 136.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXI, Nr. 76, stronica 225.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XL. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XL.

Wydany i rozesłany dnia 16. Sierpnia 1859.

141.

Kundmachung des Finanzministeriums und des Armee-Ober-Commando vom 24. Juli 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Ausdehnung der, für Ungarn und seine ehemaligen Nebenländer erflossenen, Allerhöchsten Entschließung vom 13. März 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 51), bezüglich der Auflassung des, dem Aerar als Grundbesitzer zustehenden Vorrechtes zum Steinkohlen-Bergbau, auch auf das Militär-Gränzland.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 141, ausgegeben am 2. August 1859.

142.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 28. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 142, ausgegeben am 2. August 1859),

wirksam für jene Kronländer, für welche das Gesetz vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassen wurde,

wodurch, in Folge Allerhöchster Genehmigung vom 20. Juli 1859, einige erleichternde Bestimmungen hinsichtlich des Verfahrens der Realgerichte bei Ausfolgung der Grundlasten-Ablösungscapitalien an die Eigenthümer der Realitäten, mit deren Besitz die abgelösten Gerechtsame verbunden waren, getroffen werden.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 20. Juli 1859 wird, mit Beziehung auf den §. 32 des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes *) und §. 118 der Instruction vom 31. October 1857, Nr. 218 des Reichs-Gesetz-Blattes **), zur Erleichterung des Verfahrens der Realgerichte bei Ausfolgung der Grundlasten-Ablösungscapitalien an die Eigenthümer der Realitäten, mit deren Besitz die abgelösten Gerechtsame verbunden waren, Folgendes verordnet:

§. 1.

Ablösungscapitalien, welche den Betrag von fünfzig Gulden österreichischer Währung nicht übersteigen, können dem Eigenthümer der Realität ohne Einvernehmung der Hypothekargläubiger ausgefolgt werden, wenn für diese offenbar kein Nachtheil daraus zu besorgen ist, was das Realgericht mit Rücksicht auf das Verhältniß des Ablösungsbetrages zu dem Werthe der Realität und auf den Stand der bücherlichen Lasten zu beurtheilen hat.

§. 2.

Handelt es sich jedoch um Capitalien von einem höheren Betrage, oder walten Zweifel darüber ob, ob die Ausfolgung ohne Gefahr für die Hypothekargläubiger ge-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 131, Seite 430.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nr. 218, Seite 650.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu i Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 24. Lipca 1859,

obowiązujące w Pograniczu,

o rozciągnieniu wydanego dla Węgier i dawnych jego krajów ubocznych Najwyższego Postanowienia z dnia 13. Marca 1859 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 51), względem zaniechania prerogatywy do kopania węgli kamiennych, przysłużającéj Skarbowi jako posiadaczowi gruntowemu, także i na Pogranicze Wojskowe.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 141, wydaną dnia 2. Sierpnia 1859.

142.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 142, wydana dnia 2. Sierpnia 1859),

obowiązujące w tych Krajach koronnych, dla których wydaną została ustawa z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa,

mocą którego zarządzone zostają w skutek Najwyższéj Uchwały z dnia 20. Lipca 1859 r. niektóre ułatwiające Postanowienia względem postępowania sądów realnych przy wydaniu reluicyjnych kapitałów oswobodzenia gruntów właścicielom realności, z których posiadaniem reluowane prawa połączone były.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 20. Lipca 1859 r., odnośnie do §. 32 Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa *) i §. 118 instrukcyi z dnia 31. Października 1857 r., Nr. 218 Dziennika Praw Państwa **), dla ułatwienia postępowania sądów realnych przy wydaniu reluicyjnych kapitałów oswobodzenia gruntów właścicielom realności, z których posiadaniem prawa reluowane połączone były, rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Kapitały reluicyjne, nie przenoszące kwoty pięćdziesięciu złotych waluty Austryjackiéj, wydane być mogą właścicielowi realności bez zasięgnienia wierzycieli hipotecznych, jeżeli z tego nie ma się obawiać oczywistéj szkody, co sąd realny ze względem na stósunek kwoty reluicyjnéj do wartości realności i na stan ciężarów tabularnych osądzić powinien.

§. 2

Jeżeli idzie o kapitały wyższéj kwoty, lub téż, jeżeli zachodzą wątpliwości co do tego, czy wydanie może się stać bez zagrożenia wierzycieli hipotecznych,

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 131, stronica 430.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XLIV, Nr. 218, stronica 650.

schehen könne, so sind diese zur Abgabe ihrer Aeußerung mit dem Beisatze zu einer Tagsatzung vorzuladen, daß auch im Falle ihres Ausbleibens über die Zulässigkeit der Ausfolgung werde entschieden werden.

Nach beendigter Verhandlung ist mit sorgfältiger Erwägung, ob nach den erhobenen Umständen ein Nachtheil für dieselben zu besorgen stehe, durch Bescheid zu entscheiden, ob und unter welchen Bedingungen der Ausfolgung stattgegeben werde, wobei im Uebrigen die bestehenden Gesetze zur Richtschnur zu dienen haben.

§. 3.

Haftet auf dem Gute, mit dessen Besitz die abgelöste Gerechtsame verbunden war, das Substitutions-Fideicommiß oder Lehenband, oder die Dienstbarkeit des Fruchtgenusses, so müssen die Rechte der an diesen Verhältnissen Betheiligten ohne Rücksicht auf die Größe des Entschädigungscapitales (§§. 1 und 2) gewahrt werden.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

143.

Erlaß der Minister der Justiz und des Handels vom 1. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 143, ausgegeben am 2. August 1859),

wirksam für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Einrichtung und Behandlung von Klagen wider den Schuldner während der Dauer eines Vergleichsverfahrens.

Zur Behebung des vorgekommenen Zweifels: „ob während der Dauer eines nach Zulassung der Verordnungen vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes *), und vom 15. Juni 1859, Nr. 108 des Reichs-Gesetz-Blattes **), eingeleiteten Vergleichsverfahrens, Klagen zum Zwecke der Unterbrechung des Laufes einer wechselrechtlichen Verjährung gegen den Verschuldeten angebracht werden dürfen, und wie darüber zu verfahren sei?“ finden die Ministerien der Justiz und des Handels zu erklären, daß Klagen wider einen Schuldner, über dessen Vermögen das Vergleichsverfahren eingeleitet worden ist, im Sinne der bestehenden Gesetze, und insbesondere der §§. 10 und 19 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, allerdings auch während der Dauer des Vergleichsverfahrens rechtswirksam, daher namentlich auch zur Wahrung des Wechselrechtes gegen die Verjährung angebracht werden können, daß dieselben jedoch wider den Ausschuß der Gläubiger zu Händen des zur Leitung des Vergleichsverfahrens bestellten gerichtlichen Commissärs zu richten sind, und, in soferne dadurch ein Anspruch auf das, dem Vergleichsverfahren unterliegende Vermögen gemacht wird, nur bei demjenigen Gerichte angebracht werden dürfen, welches dieses Verfahren

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 108, Seite 291.

wówczas ci do objawienia swego zdania z tym dodatkiem na termin wezwani być mają, iż rozstrzygnienie względem przypuszczalności wydania nastąpi nawet w razie ich niestawienia się.

Po ukończonéj rozprawie rozstrzygnąć należy przez rezolucyję z staranném rozważeniem rzeczy, czy wedle dochodzonych okoliczności zachodzi obawa szkody dla nich, czy i pod jakiemi warunkami wydanie miejsce mieć może, przyczém zresztą za prawidło służyć mają ustawy istniejące.

§. 3.

Jeżeli na dobru, z którego posiadaniem reluowane prawo połączoném było, ciąży fideikomis substytucyjny lub węzeł lenny, lub służebnictwo użytkowania, natedy muszą zachowane być prawa interesowanych w stósunkach rzeczonych bez względu na wielkość kapitału indemnizacyjnego (§§. 1 i 2).

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

143.

Rozrządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 1. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 143, wydana dnia 2. Sierpnia 1859),

obowiązujące w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o urządzeniu i traktowaniu skarg przeciw dłużnikom w ciągu postępowania ugodnego.

Dla uchylenia zaszłéj wątpliwości co do kwestyi: „czy w ciągu postępowania ugodnego, wytoczonego wedle przypuszczenia Rozporządzeń z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa *) i z dnia 15. Czerwca 1859 r., Nr. 108 Dziennika Praw Państwa **), wniesione być mogą skargi przeciw zadłużonemu celem przerwania biegu przedawnienia wexlowego, i jak z niemi postępować należy?“ oświadczają Ministrowie Sprawiedliwości i Handlu, iż skargi przeciw dłużnikowi, względem którego majątku postępowanie ugodne zaprowadzoném zostało, w myśl ustaw istniejących, a mianowicie §§. 10 i 19 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, bez wątpienia także w ciągu trwania postępowania ugodnego prawomocnie, a przetoż w szczególności i ku utrzymaniu prawa wexlowego przeciw przedawnieniu wniesione być mogą, takowe atoli przeciw wydziałowi wierzycieli do rąk komisarza sądowego, ustanowionego do kierowania postępowania ugodnego wystósowane być mają, i o ileby przezto roszczono pretensyje do majątku, ulegającego postępowaniu ugodnemu, wniesione być mogą tylko do tego sądu, który postępowanie to zarządził; iż

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXV, Nr. 90, stronica 268.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXIX, Nr. 108, stronica 291.

eingeleitet hat; daß ferner über jede solche Klage, wenn sie überhaupt zur Annahme geeignet befunden wird, von dem Gerichte die Annahme der Klage auszusprechen, und die Zustellung der hierüber erfolgenden Erledigung nach Vorschrift der Gesetze zu veranlassen, jede weitere gerichtliche Verhandlung aber, wenn es sich nicht um die Geltendmachung eines Eigenthumsrechtes oder eines Pfandrechtes im Sinne des §. 10 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, und des §. 22 der Verordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 52 des Reichs-Gesetz-Blattes (für das lombardisch-venetianische Königreich des §. 21 der Verordnung vom 31. März 1850, Nr. 125 des Reichs-Gesetz-Blattes) handelt, oder der durch die Klage erhobene Anspruch sich nicht ausdrücklich auf ein dem Vergleichsverfahren nicht unterliegendes Vermögen (§. 3 der Verordnung vom 15. Juni 1859, Nr. 108 des Reichs-Gesetz-Blattes) beschränkt, bis zur rechtskräftigen Beendigung des Vergleichsverfahrens zu sistiren ist.

Von der an den zur Leitung des Vergleichsverfahrens bestellten gerichtlichen Commissär erfolgten Zustellung einer solchen Klage hat dieser sowohl den Gläubigerausschuß, als auch den Schuldner zu verständigen.

Nach rechtskräftiger Beendigung des Vergleichsverfahrens kann die Einleitung der Verhandlung über die Klage nach Maßgabe der allgemeinen Vorschriften nur bei demjenigen Gerichte angesucht werden, welchem dieselbe nach den allgemeinen Zuständigkeitsgesetzen zukommt; die Klage ist so anzusehen, als ob sie bei diesem Gerichte schon zu jener Zeit angebracht worden wäre, zu welcher sie bei dem Vergleichsgerichte angebracht wurde.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

144.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen und der obersten Rechnungscontrolsbehörde vom 17. Juli 1859,

womit die Instruction für das Wiener Civilgerichts-Depositenamt eingeführt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLI. Stück, Nr. 144, ausgegeben am 6. August 1859.

daléj względem każdéj takowéj skargi, jeżeliby w ogólności uznaną została za zdolną do przyjęcia, przyjęcie skargi przez sąd wyrzeczoném, a doręczenie rezolucyi w téj mierze wedle przepisu ustaw spowodowaném, każda dalsza zaś rozprawa sądowa, jeżeli nie idzie o przeprowadzenie prawa własności lub prawa zastawu w myśl §. 10 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, tudzież §. 22 Rozporządzenia z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 52 Dziennika Praw Państwa (dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego §. 21 Rozporządzenia z dnia 31. Marca 1850 r.), Nr. 125 Dziennika Praw Państwa, albo pretensyja, przez skargę podniesiona, nie ogranicza się wyraźnie do majątku, nie podlegającego postępowaniu ugodnemu (§. 3 Rozporządzenia z dnia 15. Czerwca 1859 r., Nr. 108 Dziennika Praw Państwa), aż do prawomocnego ukończenia postępowania ugodnego wstrzymaną być ma.

O doręczeniu takowéj skargi komisarzowi sądowemu, ustanowionemu do kierowania postępowania ugodnego, tenże zawiadomić ma nie tylko wydział kredytorów, lecz téż i dłużnika.

Po prawomocném ukończeniu postępowania ugodnego, o wytoczenie rozprawy względem skargi w miarę przepisów powszechnych upraszaném być może u tego tylko sądu, do którego takowe wedle powszechnych ustaw kompetencyi należy; skarga tak ma być uważaną, jak gdyby u tego sądu już w tenczas była wniesioną, kiedy przed sąd ugodny została wytoczoną.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

144.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu, tudzież Najwyższéj Władzy Rachunkowéj Kontrolnéj z dnia 17. Lipca 1859,

mocą którego zaprowadza się instrukcyja dla urzędu depozytowego przy Wiedeńskim sądzie cywilnym.

Obacz Dziennik Praw Państwa Część XLI, Nr. 144, wydaną dnia 6. Sierpnia 1859.

[illegible]

134.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu, tudzież Najwyższej Władzy Rachunkowej Kontrolnej z dnia 12. Lipca 1859.

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLI.

Wydany i rozesłany dnia 17. Sierpnia 1859.

145.
Erlaß des Ministeriums des Innern vom 30. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLII. Stück, Nr. 145, ausgegeben am 10. August 1859),

giltig für den gesammten Umfang des Reiches

womit die Allerhöchst bestätigten fürstlich Thurn und Taxis'schen Hausgesetze kundgemacht werden.

Mit Allerhöchster Entschließung vom 31. März 1859 haben Seine k. k. Apostolische Majestät den fürstlich Thurn-Taxis'schen Hausgesetzen vom 17. September 1776 und 21. Februar 1831, wie selbe in der folgenden Confirmationsurkunde enthalten sind, die Bestätigung und Anerkennung für den Umfang des Reiches zu ertheilen, und haben Allerhöchst Dieselben diese Bestätigung mittelst Allerhöchst eigenhändiger Unterfertigung der Confirmationsurkunde zu vollziehen geruht, deren Inhalt nachstehend zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Freiherr von **Bach** m. p.

Allerhöchste Confirmationsurkunde.

Wir Franz Joseph der Erste ꝛc. ꝛc. ꝛc. bekennen und beurkunden hiemit für Uns und Unsere Regierungsnachfolger, es habe Uns der durchlauchtig hochgeborne Maximilian Carl, Fürst von Thurn und Taxis, Fürst zu Buchau, Fürst zu Krotoszyn, gefürsteter Graf zu Friedberg-Scheer, Graf zu Valsasina, zu Marchtall und Neresheim, Herr der Herrschaften Eglingen, Ostrach, Wörth, Sulzheim, Chotieschau, Chraustowitz, Richenburg und Koschumberg, Leitomischl, Herr zu Schemmerberg, Sulmensingen, Demmingen, Dischingen, Balmertshofen und zum Bussen ꝛc. ꝛc., Ritter des goldenen Vließes, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens, Ritter des kaiserlich-russischen Alexander-Newsky-, des königlich-preußischen schwarzen und des rothen Adler-Ordens I. Classe, dann des königlich-bayerischen St. Hubertus-Ordens, Großkreuz des königlich-hannoverschen Guelphen- und des Ordens der königlich-württembergischen Krone ꝛc. ꝛc., auch Erbland-Postmeister ꝛc. ꝛc., Unser Oheim und Liebden mit einmüthiger Zustimmung sämmtlicher Agnaten seines Hauses, das geziemende Ansuchen vorgebracht, Wir mögen geruhen, den fürstlichen Hausgesetzen, namentlich der bereits von Weiland Kaiser Joseph I. confirmirten Haus- und Primogenitur-Constitution vom 17. September 1776 und dem Familienvertrage vom 21. Februar 1831 Unsere kaiserliche königliche Bestätigung zu dem Ende angedeihen zu lassen, damit diese Hausgesetze Ausdehnung und Anwendung finden, auf alle in Unseren Staaten gelegenen, be-

145.
Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Częśé XLII, Nr. 145, wydana dnia 10. Sierpnia 1859),

obowiązujące w całym obrębie Cesarstwa,

mocą którego obwieszczone zostają ustawy domowe książąt Thurn i Taxis przez Najjaśniejszego Pana potwierdzone.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 31. Marca 1859 r. raczył Jego C. K. Apostolska Mość udzielić potwierdzenie i uznanie na cały obręb Państwa ustawom domowym książąt Thurn i Taxis z dnia 17. Września 1776 r. i z dnia 21. Lutego 1831 r., zawartym w następującym dokumencie konfirmacyjnym, i wykonać potwierdzenie takowe Najwyższym własnoręcznym podpisem dokumentu konfirmacyjnego, którego treść podaje się niżéj do wiadomości powszechnéj.

Baron **Bach** m. p.

Najwyższy dokument konfirmacyjny.

My Franciszek Józef Piérwszy, etc. etc. etc. zeznajemy i oświadczamy niniéjszém za Siebie i Następców Naszych w Rządzie, iż Jaśnie Oświecony Książę *Maxymilian Karol Thurn i Taxis*, Książę Buchowa, Książę Krotoszyna, uksiążęcony Hrabia Frydberga, Scheer, Hrabia Valsazyny, Marchtallu i Neresheim, Pan Państw Eglingen, Ostrach, Wörth, Sulzheim, Chotieszow, Chraustowitz, Richenburg i Koschumberg, Leitomischl, Pan na Schemmerbergu, Sulmensingen, Demmingen, Dischingen, Balmertshofen i na Bussen etc. etc., Kawaler Złotego Runa, Kawaler Wielkiego Krzyża Cesarsko-Austryjackiego orderu Leopolda, Kawaler Cesarsko-Rosyjskiego orderu Alexandra Newskiego, Królewsko-Pruskiego orderu Czarnego i Czerwonego Orła klasy Iéj, tudzież Królewsko-Bawarskiego orderu Śgo Huberta, Kawaler Wielkiego-Krzyża Królewsko-Hanowerskiego orderu Gwelfów i orderu Królewsko-Wirtembergskiéj Korony etc. etc., oraz dziedziczno-ziemski pocztmistrz etc. etc. Nasz Wuj i Miły z jednomyślném przyzwoleniem wszystkich agnatów domu swego przedłożył nam prośbę przyzwoitą, ażebyśmy książęcym ustawom domowym, mianowicie potwierdzonéj już od niegdyś Cesarza Józefa I. konstytucyi domu i primogenitury dotyczącéj z dnia 17. Września 1776 r., jako téż traktatowi familijnemu z dnia 21. Lutego 1831 r. udzielić raczyli Nasze Cesarsko-Królewskie potwierdzenie tym końcem, ażeby rzeczone ustawy domowe

reits erworbenen oder zu erwerbenden und der fürstlichen Familien-Fideicommiß-Stiftung einzuverleibenden Herrschaften, Güter und Gilten, welche zwei Hausgesetze lauten, wie folgt:

Wir Joseph der Andere, von Gottes Gnaden erwählter römischer Kaiser, zu allen Zeiten Mehrer des Reiches, in Germanien und zu Jerusalem König, Mitregent und Erb-Thronfolger der Königreiche Hungarn, Böheim, Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien, Erzherzog zu Oesterreich, Herzog zu Burgund, zu Lothringen, zu Steyer, zu Kärnthen und zu Krain, Großherzog zu Toskana, Großfürst zu Siebenbürgen, Markgraf zu Mähren, Herzog zu Brabant, zu Limburg, zu Lützenburg, zu Geldern, zu Württemberg, zu Ober- und Nieder-Schlesien, zu Mailand, zu Mantua, zu Parma, zu Piacenza und Quastalla, zu Auschwitz und zu Zator, zu Calabrien, zu Bar, zu Montferrat und zu Teschen, Fürst zu Schwaben und zu Charleville, gefürsteter Graf zu Habsburg, zu Flandern, zu Tirol, zu Hennegau, zu Kyburg, zu Görz und zu Gradiska, Markgraf des heiligen römischen Reiches, zu Burgau, zu Ober- und Nieder-Lausitz, zu Pontà Mousson und zu Nomeny, Graf zu Namur, zu Provinz, zu Vaudemont, zu Blankenberg, zu Zütphen, zu Saarwerdom, zu Salm und zu Falkenstein, Herr auf der windischen Mark und zu Mechlen 2c. 2c. bekennen öffentlich mit diesem Brief und thun kund allmänniglich, daß Uns der Hochgeborne Carl Anselm des heiligen römischen Reiches Fürst zu Thurn und Taxis, Graf zu Valsasina, Herr deren Herrschaften Demmingen, Marktischingen und Trugenhofen, Unser wirklich kaiserlicher geheimer Rath, Ritter des goldenen Vließes, Principal-Commissarius bei der Reichsversammlung zu Regensburg, Erb-General-Postmeister im Reich und denen Niederlanden, auch lieber Oheim und Fürst allerunterthänigst vorgestellet, wasmaßen Er nach der in seinem fürstlichen Hause von jeher gewöhnlich gewesenen und besonders in den väter- und großväterlichen Dispositionen restgestellten Successions-Ordnung zu Aufrechthaltung der fürstlichen Würde, auch zu besserer Bestreitung der obliegenden Schuldigkeiten das Recht der Erstgeburt durch eine besondere Constitution einzuführen sich entschlossen habe, Kraft welcher nach seinem Ableben dessen erstgeborner Sohn Carl Alexander, nach Ihme dessen ältester Sohn und so fort weiter, oder wann der Erstgeborne keine männliche Descendenz hinterlassen sollte, sein zweitgeborner Sohn Friedrich, und abermal dessen ältester Sohn und also fort jederzeit der erstgeborne eheliche männliche Leibeserb des letztregierenden, nach etwaigen Abgang seiner männlichen Descendenz aber sein Halbbruder Fürst Maximilian, und dessen Erstgeborner, alles nach Maßgabe des Primogenitur-Rechtes in allen liegenden und fahrenden Vermögen, Herrschaften, Regalien und Gerechtsamen, in beiden, Unserm kaiserlichen Reichs- und dem Generalat der niederländischen Posten, wegen welch letzteren Punctes seinen Vorältern bereits von der Behörde eine Octroy ertheilt worden, wie in allen Deme, was er jetzo besitze, und annoch künftig acquiriren mögte, alleinig succediren solle;

rozciągnienie i zastósowanie znalazły do wszystkich w Naszych Krajach leżących już nabytych lub nabyć się mających a do książęco-familijnego fideikomisu wcielonemi będących Państw, dóbr i czynszów, które to dwie ustawy domowe opiewają, jak następuje:

My Józef Drugi, z Bożéj łaski, wybrany Cesarz Rzymski, po wszystkie czasy rozmnożyciel Państwa, Król w Germanii i Jerozolimie, Spółrządca i dziedziczny następca tronu w Królestwach Węgierskiém, Czeskiém, Dalmackiém, Kroackiém, Slawońskiém, Galicyjskiém, Lodomerskiém, Arcyksiążę Austryjacki, Książę Burgundzki, Lotaryński, Styryjski, Karyntański i Krainski, Wielki Książę Toskański, Wielki-Książę Siedmiogrodzki, Margrabia Morawii, Książę Brabantu, Limburga, Lützenburga, Gelderna, Wirtemberga, Górnego i Dolnego Szląska, Medyjolanu, Mantuy, Parmy, Piaczency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Kalabryi, Baru, Montferratu i Cieszyna, Książę Szwabii i na Charlevilli, Uksiążęcony Hrabia Habsburga, we Flandern, Tyrolu, Hennegau, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce, Margrabia świętego Państwa Rzymskiego, w Burgau, górnéj i dólnéj Luzacyi, Pontá Mousson i Nomeny, Hrabia Namura, w Prowencyi, Vaudemont, Blankenberg, Zütphen, Saarwerdom, Salm i Falkenstein, Pan na markii windyńskiéj i w Mechlen etc. etc. wyznajemy publicznie tym dokumentem i czynimy w obec wiadomo, iż Nam Jaśnie Wielmożny Karol Anzelm świętego Państwa Rzymskiego Książę Thurn i Taxis, Hrabia na Valsazynie, Pan Państw Demmingen, Marktischingen i Trugenhofen, Nasz rzeczywisty Cesarski tajny Radca, Kawaler Złotego Runa, pryncypalny komisarz na zgromadzeniu Rzeszy Niemieckiéj w Regensburgu, dziedziczny jeneralny poczmistrz w Państwie i Niderlandach, oraz miły Wuj i Książę najuniżeniéj przedstawił, jako że On wedle zwyczajnego od dawna w jego książęcym domu a mianowicie w ojcowskich i dziadowskich dyspozycyjach ustanowionego porządku sukcessyjnego dla utrzymania książęcéj godności, tudzież dla lepszego opędzenia przynależących powinności zaprowadzić zamyślił prawo pierworodztwa przez osobną konstytucyję, na mocy któréj po jego śmierci jego pierworodny syn *Karol Alexander*, po nim jego najstarszy syn i tak daléj, albo gdyby pierworodny nie zostawił po sobie żadnego mężkiego potomstwa, jego drugorodny syn *Fryderyk*, tudzież znowu jego syn najstarszy i tak daléj każdego czasu pierworodny prawego łoża mężki dziedzic po ostatnio-panującym, w braku mężkich zaś potomków jego brat przyrodni Książę *Maxymilian*, tudzież jego pierworodny, to wszystko wedle prawa pierworództwa, wyłącznie następować będzie we wszelkim majątku nieruchomym i ruchomym, w Państwach, regalijach i prawach, w obu generalatach, Naszym Cesarskim Państwa Niemieckiego i jenerałacie poczt Niderlandzkich, względem któregoto ostatniego punktu już przodkom jego wyłączne prawo ze strony władzy udzielonem było, równie jak we wszystkiém tém, co obecnie posiada lub na przyszłość jeszcze

bei gänzlichem Abgange männlicher ehelicher Leibeserben aber das Recht der Erstgeburt auch auf die erstgeborne Tochter des ultimo-Primo-geniti, und soferne keine vorhanden, auf jene, welche nach der Ordnung der Erstgeburt sodann die nächst eintretende unter seiner fürstlichen Descendenz, und sofort auf seine Halbgeschwistrige erstreckt habe, jedoch nur insoferne diese oder jene in dem fürstlichen Vermögen successionsfähig, und bei denen kaiserlichen Reichsmannlehenbaren Stücken nicht davon ausgeschlossen seien; Nicht minder habe Er seinem Halbbruder obersagten Fürsten Maximilian sein im väterlichen Testament vestgesetztes jährliches Appanagium von zwölf tausend Gulden rheinisch, ingleichen seinen dreien Halbschwestern, denen Fürstinnen Theresiae, Josephae und Elisabethae, so lange sie unverheurathet sein werden, das einer jeden im väterlichen Testament verschaffte jährliche Appanagium von viertausend Gulden, bei deren Standesveränderung aber einer jeden zu gänzlichen Abfindung, Heurathsgut und Aussteuerung die Summa von vierunddreißigtausend Gulden rheinisch versichert, eben gleiche Summa auch allen nachgebornen fürstlichen Töchtern, denen übrigen nachgebornen Fürsten seiner fürstlichen Descendenz aber ein jährlich Appanagium von sechstausend Gulden bestimmet.

Und Uns solchemnach eingangsersagten Fürsten von Thurn und Taxis Liebden allerunterthänigst gebethen, Wir gnädigst geruhen mögten, der von Ihme errichteten Primogeniturs-Constitution ihre vollkommene Kraft und Consistenz vermittels Unserer Kaiserlichen allergnädigsten Bestätigung auf immer nachfolgende Zeiten zu ertheilen, auch ersagtes Primogeniturs-Recht bei Erlöschung männlicher Erben in seinem Hause auf die fürstliche Töchtern seiner Descendenz solchermassen aus Unserer Kaiserlichen Macht zu erstrecken, daß letztere nach Ordnung der Primogenitur in allen Rechten und Gerechtsamen, Herrschaften und sonstigen Fideicommiß-Stücken, soweit sie derselben fähig, und keine Mannlehen sind, dereinst succediren könnten, welche Uns in Originali vorgebrachte Primogeniturs-Constitution von Wort zu Wort wie hernach geschrieben stehet, also lautet:

Wir von Gottes Gnaden Carl Anselm, des heiligen Römischen Reiches Fürst von Thurn und Taxis, Graf zu Valsasina, Freiherr zu Impden, Herr der freien Reichsherrschaft Eylingen und Osterhofen, auch deren Herrschaften Tischingen, Demmingen, Ballmertshofen, Wolferthen, Rossun und Meußegem ꝛc., der souverainen Provinz Hennegau Erbmarschall, Ritter des goldenen Vließes, beder Römisch Kaiserlichen und Königlichen Apostolischen Majestäten wirklich geheimer Rath und Principal-Commissarius bei der allgemeinen Reichsversammlung, Erb-General-Obrist-Postmeister im heiligen Römischen Reich, Burgund und denen Niederlanden ꝛc. thun kund und bekennen hiemit gegen männiglich für Uns, Unsere Erben und Nachkommen: demnach Unsere in Gott ruhende Voreltern von unfürdenklichen Jahren her, jederzeit den sorgfältigsten Bedacht genommen, das in Unserem fürstlichen Hause durch Gewohnheit und Observanz bestandene Recht der Erstgeburt zu desselben Flor und Aufnahme mittelst letztwilligen Ver-

nabyćby mógł; w razie zupełnego braku męzkich dziedziców łoża prawego, zaś prawo pierworodztwa przejdzie także na pierworodną córkę ostatniego pierworodnego, a gdyby takowéj nie było, na tę, którąby wedle porządku pierworództwa najbliższą była w jego książęcém potomstwie, a następnie na jego rodzeństwo przyrodnie, atoli tylko jeżeli jedna lub druga zdolną jest do następstwa w majątku książęcym, i nie jest wyłączoną od Cesarskiego lenna męzkiego w Państwie Niemieckiém; podobnie téż jako że ustanowił dla swego brata przyrodniego wyż wspomnionego księcia Maxymiliana roczny apanaż w summie dwunastu tysięcy złotych reńskich, jakto w ojcowskim testamencie wyznaczoném jest, równie swoim trzem siostrom przyrodnim, Księżnom Teresie Józefie i Elźbiecie, dopóki nie pójdą za mąż, dla każdéj z nich apanaż roczny o cztérech tysiącach złotych reńskich, zapewniony im w testamencie ojcowskim, jeżeli zaś stan zmienią, zapewnił każdéj summę złotych reńskich trzydzieści cztéry tysiące na zupełne zaspokojenie, posag i wyprawę, taką samą téż summę przeznaczył wszystkim późniéj urodzonym księżnom, zaś innym późniéj urodzonym książętom swego potomstwa książęcego, wyznaczył roczny apanaż po sześć tysięcy złotych reńskich.

Prosił nas przeto najuniżeniéj wspomniony na wstępie Książę Thurn i Taxis Nasz miły: ażebyśmy utworzonéj przez Niego konstytucyi pierworodztwa Najmiłościwiéj udzielić raczyli moc zupełną i konsystencyję na wszelkie przyszłe czasy za pomocą Naszego Cesarskiego Najmiłościwszego potwierdzenia, oraz byśmy rzeczone prawo pierworodztwa w razie wygaśnienia dziedziców męzkich w domu jego rozciągnęli z Naszéj Cesarskiéj Władzy na książęce córki jego descendencyi w ten sposób, ażeby one niegdyś wedle porządku pierworodztwa następywać mogły w wszelkich prawach i przywilejach, Państwach i innych fideikomisowych rzeczach, o ile do tego są zdolne, i takowe nie są lennami męzkiemi, która to w oryginale Nam przedłożona konstytucyja pierworodztwa dosłownie jak niżéj jest spisano, opiéwa jak następuje:

My z Bożéj łaski Karol Anselm, świętego Państwa Rzymskiego Książę Thurn i Taxis, Hrabia na Valsasynie, Baron na Impden, Pan wolnego Państwa Eylingen i Osterhofen, tudzież Państw Tischingen, Demmingen, Ballmertshofen, Wolferthen, Rossun i Meussegem etc., udzielnéj prowincyi Hennegau Marszałek dziedziczny, Kawaler Złotego Runa, obojga Rzymsko-Cesarskiéj i Królewskiéj Apostolskiéj Mości rzeczywisty tajny Radca i pryncypalny komisarz na ogólném zgromadzeniu Państwa Rzymskiego, dziedziczny jeneralny najwyższy pocztmistrz w świętém Państwie Rzymskiém, Burgundyi i Niderlandach etc. czynimy wiadomo i wyznajemy niniejszém w obec za Siebie, dziedziców i następców Naszych: jako że przodkowie Nasi w Panu spoczywający, od niepamiętnych czasów zawsze na pieczy najtroskliwiéj mieli, ażeby prawo pierworodztwa, w Naszém książęcém Domu zwyczajem i obserwacyją zachowane, dla utrzymania go w stanie kwitną-

ordnungen und anderen rechtsgültigen Dispositionen noch mehrer zu bestätigen, und die unter Geschwistrigen zu besorgende Irrungen und Mißverständniß durch jedesmalige Vestsetzung deren Appanagen, Dotal-Geldern und sonstigen Abfertigungen zu beseitigen; Und dann Wir hiernächst in reife Consideration und Erwägung genommen; Wie sehr Uns und Unserer fürstlichen Nachkommenschaft daran gelegen seie, ein solches Regulativum und Gesetz auf die kräftigste Art einmahl vestzusetzen, wodurch allen Strittigkeiten auf immer vorgebogen, und die löblichste Absichten gedacht Unserer fürstlich Voreltern zum Besten Dero und Unserer Nachkommenschaft erreichet wurden; Als haben Uns entschlossen, unter anhoffend göttlichem Schutz und Beistand nach Maßgabe deren in Unserem fürstlichen Haus vorhandenen Satz- und Ordnungen, auch von jeher bestandenen löblichen Observanz, eine eigene Constitution, und für jetzt und künftige Zeiten giltige Verordnung zu errichten, auch zu dessen mehrerer Kraft und Rechtsbeständigkeit die Kaiserliche Allerhöchste Confirmation und Bestätigung hierüber in Gemäßheit des Uns von Weiland Unsers Herrn Vaters Gnaden per Testamentum de dato 6 Martii 1770 gemachten besondern Auftrags, allerunterthänigst nachzusuchen und zu erwirken. Wir bestätigen solchemnach.

1mo.

das in Unserem fürstlichen Hause weit über ein Säculum ruhig und unangefochten bestandene, durch die väterlich-, groß- und urgroßväterliche Testamenten allschon eingeführte Recht der Erstgeburt, Kraft dessen nach Unserem Ableben Unser erstgeborner Sohn Carl Alexander, nach solchem Dero ältester Sohn und sofort weiter, oder wann gedacht Unser erstgeborner Sohn Carl Alexander keine männliche Descendenz verlassen sollte, Unser zweitgeborner Sohn Friedrich und abermahlen dessen ältester Sohn, und alsofort jederzeit der Erstgeborne ehelich männliche Leibeserb des letzt regierenden, nach etwaigem Abgang Unserer männlichen Descendenz aber Unseres Herrn Stiefbruders Maximilian Liebden und dessen Erstgeborner, alles nach Maß und Anordnung des Primogeniturs-Rechts in allen Unseren liegend und fahrenden Vermögen, Herrschaften, Häusern und Gründen, Regalien und Gerechtsamen, Prätensionen, Mobilien und Kleinodien in beiden, dem Kaiserlichen Reichs- und dem Generalat der niederländischen Posten und in allem deme, was Wir jetzo besitzen, und in künftigen Zeiten annoch acquiriren mögen, nichts davon ausgenommen, alleinig succediren solle, könne und möge.

Eben dieses Recht der Erstgeburt erstrecken Wir ferner

2do.

bei gänzlichem Abgang männlich-ehelicher Leibeserben in Unserem fürstlichen Haus auf die erstgeborne Tochter des Ultimo Primogeniti, und soferne keine vorhanden sein sollte, auf jene, welche nach Ordnung der Erstgeburt, sodann die nächsteintretende unter Unserer fürstlichen Descendenz und sofort unter jener Unserer Stiefgeschwistrigen, als successionsfähig geachtet werden kann, insoweit nämlich diese oder jene in obgedacht Unserem Vermögen successionsfähig, und bei denen Kaiserlichen Reichsmannlehenbaren Stü-

cym i świetnym za pomocą Rozporządzeń ostatniéj woli i innych prawnych dyspozycyj jeszcze więcéj stwierdzoném było, oraz by między rodzeństwem uchylone były wszelkie możliwe pomyłki i nieporozumienia przez ustanowienie każdego czasu apanażów, uposażeń pieniężnych i innych zaspokojeń odprawnych; i jako i My rzecz tę pod ścisłą i dojrzałą uwagę wzięli, gdyż Nam i Naszemu książęcemu potomstwu bardzo na tém zależy, by regulamin i prawo takowe raz jak najstaléj było ustanowione, któreby wszelkim sporom na zawsze zapobiegało, i przez któreby najchwalebniejsze zamiary Naszych książęcych przodków dla dobra Ich i Naszego potomstwa osiągnięte były; przeto uchwaliliśmy przy pomocy Bożéj, na któréj polegamy, w miarę istniejących w Naszym książęcym Domu ustaw i porządków, tudzież zachowanéj od dawna chwalebnéj obserwancyi utworzyć własną konstytucyję, i wydać Rozporządzenie ważne na wszelkie tak obecne jak przyszłe czasy, oraz dla większéj mocy i wagi najuniżeniéj uprosić i wyjednać Cesarską Najwyższą konfirmacyję i potwierdzenie w myśl szczególnego zlecenia, danego Nam przez Miłościwego Pana Ojca Naszego w testamencie z dnia 6. Marca 1770 r. Potwierdzamy przeto:

1mo.

prawo pierworodztwa, w Naszym książęcym Domu dłużéj nad wiek w spokoju i nietykalności zachowane, testamentami ojców, dziadów i pradziadów zaprowadzone, na mocy którego po Naszéj śmierci Nasz pierworodny Syn Karol Alexander, po nim Jego najstarszy syn i tak daléj, albo gdyby wspomniony Nasz pierworodny syn Karol Alexander nie miał żadnego po sobie męskiego potomstwa, Nasz drugorodny Syn Fryderyk, a po nim znowu jego najstarszy syn, i tak zawsze pierworodny łoża prawego dziedzic męzki po ostatnio-panującym, zaś w razie braku Naszéj męzkiéj descendencyi Naszego Pana brata przyrodniego Maxymiliana Miłego pierworodny, w miarę i zarządzenia prymogenitury we wszelkim Naszym nieruchomym i ruchomym majątku, w Państwach, domach i gruntach, regalijach i przywilejach, pretensyjach, mobilijach i klejnotach, w obu generalatach Cesarskim Rzymskim i generałacie poczt niderlandzkich, i we wszystkiém tém, co obecnie posiadamy i na przyszłość jeszcze nabędziemy, nic z tego niewykluczając, wyłącznie sukcedować ma, może i zechce.

Toż prawo pierworodztwa rozciągamy daléj

2do.

w razie braku dziedziców męzkich rodu prawego w Naszym książęcym Domu, na pierworodną córkę *Ultimo Primogeniti*, a gdyby takowéj nie było, na tę, któraby wedle porządku pierworodztwa, daléj na najpierw wstępującą w Naszéj książęcéj descendencyi, a następnie w onéj Naszego przyrodniego rodzeństwa uważaną być mogła jako do sukcessyi zdolna, o ile ta lub owa do sukcessyi w wspomnionym majątku naszym jest zdolną, a co się tyczy Cesarskich lennych

cken nicht davon ausgeschlossen sind. Gleichwie aber hiebei nicht nur auf den standesmäßigen Unterhalt deren nachgebornen fürstlichen Kindern, und insbesondere jener, so bereits wirklich existiren, der Bedacht genommen werden muß, so verordnen Wir hiermit weiter

3tio.

daß der väterlichen wohlüberdachten letztwilligen Anordnung zu Folge Unserm einzig vorhandenen Herrn Stiefbruder die Ihme alljährlich pro Apanagio ausgesetzte Zwölf Tausend Gulden Rheinisch ingleichen Unseren dreien Stiefschwestern, als benanntlich deren Prinzessinnen Therese, Josephe und Elisabeth, Liebden, Liebden, so lange selbe unverheyrathet sein werden, die alljährlich verschaffte Viertausend Gulden; bei derenselben Standesveränderung aber einer jeden aus Ihnen für Ihre gänzliche Abfertigung, Heurathsgut und Aussteuerung die Summa von Vier und Dreißig Tausend Gulden Rheinisch, ein für allemahl ausbezahlt, auch mit allen Prinzessinnen Unserer fürstlichen Nachkommenschaft es also gehalten, dagegen denen übrig nachgeborenen Prinzen nur Sechs Tausend Gulden, alles Rheinischer Währung, von dem regierenden Herrn, aus denen paratesten Mitteln jederzeit gewährt werden sollen; Jedoch behalten wir Uns

4to.

hiebei ausdrücklich bevor, obig per Testamentum paternum bestimmt und für immer gültig sein sollenden Deputaten und Abfertigungen aus besonderer väterlicher Liebe und Zuneigung, auch aus eigener Ersparniß Unserem zweitgebornen Prinzen Friederico und übrigen fürstlichen Kindern einige Verbesserung durch letztwillige Disposition zukommen zu lassen.

Gleichwie nun durch diese nach dem Vermögen und Umständen des fürstlichen Hauses von Thurn und Taxis abgemessene, durch mehrere vorhandene Constitutionen, und insbesondere durch das väterliche Testament allschon festgesetzte, auch von des Herrn Vormunders Unserer sämmtlichen liebsten Geschwistrigen, Fürsten Carl von Fürstenberg Liebden, anerkannte Verordnung, die Deputaten und Ausstattungen deren nachgebornen fürstlichen Kindern reichlich und solchergestalten ausgezeichnet seynd, daß selbe Ihren standesmäßigen Unterhalt und Versorgung hiebei wohl finden, und sich auf keinerlei Weise zu beschweren Ursache haben mögen;

So versehen Uns ferner

5to.

daß die weiteren Forderungen der regierende Fürst und Herr unter einigen Vorwand um da weniger von Selben angegangen und belästiget werde, als Selbem zu Führung eines fürstlichen Hofstaates zu Beibehaltung des Unserem fürstlichen Haus erworbenen Lustre und Ansehens zu Bestreitung so vieler Ihme aufliegenden Bürden, Deputaten und deren Reichs- und Kreis-Praestandorum bei erforderlichen Kräften und Vermögen gelassen werden muß, und derselbe mit noch größeren Abgaben und Appanagiis ohne gänzlichen des fürstlichen Hauses Umsturz weiter nicht beschwert werden kann.

rzeczy Państwa Rzymskiego nie jest od takowych wyłączoną. Jakoż zaś przytém wzgląd mieć należy na odpowiednie stanowi utrzymanie dzieci książęcych po nich później zrodzonych, a w szczególności już rzeczywiście istniejących przeto Rozporządzamy daléj

3tio.

ażeby wedle ojcowskiego dobrze rozważonego Rozporządzenia ostatniéj woli Naszemu jedynemu Panu bratu przyrodniemu wyznaczone mu corocznie na apanaż dwanaście tysięcy złotych reńskich, tudzież Naszym trzem przyrodnim siostrom pismiennie księżnom Teresie, Józefie i Elżbiecie, Miłym Naszym, dopóki nie pójdą za mąż, corocznie wyznaczone cztéry tysiące złotych reńskich, gdy zaś stan zmienią, każdéj z nich na zupełne Ich zaspokojenie, posag i wyprawę summa trzydziestu cztérech tysięcy złotych reńskich raz na zawsze była wypłaconą, co téż przy wszystkich księżnach Naszego książęcego potomstwa zachowanem być ma, zaś innym późniéj narodzonym książętom tylko sześć tysięcy złotych reńskich ze strony panującego Pana z gotowych środków każdego czasu ma być wydzielonem; wszelako zastrzegamy Sobie przytém wyraźnie

4to.

powyższe *per testamentum paternum* wyznaczone i na zawsze ważne być mające deputata i zaspokojenia z właściwéj ojcowskiéj miłości i przywiązania, oraz z własnych oszczędzeń Naszemu drugorodnemu Księciu Fryderykowi i innym Książęcym dzieciom wydzielić kazać niejakie ulepszenia z mocy dyspozycyi woli ostatniéj.

A że témto rozporządzeniem, stósownie do majątku i okoliczności domu Książęcego *Thurn* i *Taxis* zrobionem, kilkoma istniejącemi konstytucyjami, a mianowicie ojcowskim testamentem już ustanowionem, także od Pana opiekuna Naszego najukochańszego rodzeństwa, Księcia *Karola Fürstenberg* miłego uznaném, deputaty i posażenia dzieci Książęcych późniéj zrodzonych obficie i tak dalece wymierzone są, iż utrzymanie i zaopatrzenie ich stanowi odpowiednie, tak dobrze jest obmyślone, iż żadnéj bynajmniéj przyczyny nie ma oskarżać się na to

Przeto oczekujemy daléj

5to.

iż się one panującemu Książęciu i Panu pod żadnym pretekstem z dalszemi pretensyjami naprzykrzać i go takowemi obciążać nie będą — a to tém mniéj, ile że tenże dla prowadzenia Książęcego dworu, zachowania świetności i powagi w Naszém Książęcym Domu, dla opędzenia tylu na nim polegających ciężarów, deputatów i prestacyj tak dla Państwa rzymskiego, jak dla krajów pozostawionym być musi przy potrzebnych siłach majątku, i nie może być daléj obciążonym większemi jeszcze daninami i apanażami bez zupełnego upadku Domu Książęcego.

Zu mehrerer Bestärk- und Bekräftigung alles dessen, und insbesondere des durch langwürige Observanz und loebliche Verordnungen Unserer in Gott ruhenden Voreltern in Unserem fürstlichen Hause eingeführten und für allkünftige Zeiten von Uns obgedachtermaßen bestätigt- und festgesetzten Rechts der Erstgeburt haben Wir gegenwärtige Constitution und Anordnung nicht nur eigenhändig unterschrieben, und solcher Unser fürstliches Insiegel beigefügt, sondern werden auch hiernächst Kaiserliche Majestät allerunterthänigst ersuchen, durch Allerhöchst Dero Kaiserliche Confirmation solcher die volle Kraft für jetzt und künftige Zeiten allergnädigst beizulegen.

Geben Frankfurt am Mayn den Siebenzehnten Septembris, Siebenzehn Hundert Sechs und Siebenzig.

(LS) Carl Fürst von **Thurn und Taxis** m. p.

Wir Maximilian Carl Fürst von Thurn und Taxis, Fürst zu Buchau, Fürst zu Krotoszyn, gefürsteter Graf zu Friedberg-Scheer, Graf zu Valsasina, auch zu Marchthal und Neresheim, Herr der Herrschaft Eglingen, Herr zu Ostrach und Schemerberg, Demmingen, Dischingen, Balmertshofen und zum Bussen ꝛc. ꝛc., Kron-Obrist-Postmeister des Königreichs Bayern, auch Erbland-Postmeister ꝛc., fürstlicher Ritter des königlich-bayerischen St. Hubertus-Ordens, des kaiserlich-königlich österreichischen Leopolds-, des königlich-preußischen rothen Adler- dann des königlich-hannöver'schen Guelphen-Ordens-Großkreuz ꝛc. ꝛc. an einem — dann

Wir Maximilian Joseph, Fürst von Thurn und Taxis, kaiserlich-königlich österreichischer Kämmerer und General-Major, fürstlicher Ritter des königlich-bayerischen St. Hubertus- und Großkreuz des großherzoglich-toskanischen St. Joseph-Ordens ꝛc. ꝛc. und

Carl Anselm Prinz von Thurn und Taxis ꝛc. ꝛc. kaiserlich-königlich österreichischer Kämmerer und königlich-würtembergischer Oberst à la suite, fürstlicher Ritter des königlich-bayerischen St. Hubertus-Ordens, Ritter des kaiserlich-königlichen österreichischen Leopolds-Ordens, des kaiserlich-russischen St. Wladimir-Ordens vierter Classe mit der Schleife, des königlich-preußischen Ordens pour le mérite und des königlich-würtembergischen Militär-Verdienst-Ordens, auch Inhaber der goldenen Medaille für die Schlachten von Brienne und Paris ꝛc. ꝛc.

August Prinz von Thurn und Taxis, königlich-bayerischer Generalmajor à la suite, Ritter des Civil-Verdienst-Ordens der bayerischen Krone und Inhaber des Militär-Denkzeichens, Ritter des kaiserlich-königlich österreichischen Leopolds-Ordens, des kaiserlich-russischen Sanct Anna-Ordens zweiter Classe, des königlich-großbritannischen Bath-Ordens und des königlich-preußischen Ordens pour le mérite, auch Officier der königlich französischen Ehrenlegion ꝛc. ꝛc.

Dla większego stwierdzenia i wzmocnienia wszystkiego tego, a mianowicie prawa pierworodztwa, długoletnią obserwancyją i chwalebnemi rozporządzeniami Naszych w Bogu spoczywających przodków w Naszém Książęcym Domu zaprowadzonego, i na wieczne czasy przez Nas w sposób powyższy potwierdzonego i ustanowionego, niniejszą konstytucyję i rozporządzenie nie tylko własnoręcznie podpisaliśmy, i na niéj pieczęć Naszą Książęcą wycisnęliśmy, lecz oraz niebawem Cesarską Mość najuniżeniéj upraszać będziemy, by przez Swoją Najwyższą Cesarską konfirmacyję onéjże zupełną moc na teraz i czasy przyszłe Najłaskawiéj udzielić raczył.

Dano w Frankfurcie nad Menem dnia siedmnastego Września roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego szóstego.

(LS) Karol Książę **Thurn i Taxis** m. p.

My *Maksymilijan Karol Książę Thurn i Taxis*, Książę Buchawy, Książę Krotoszyna, uksiążęcony Hrabia Frydberga, Scheer, Hrabia Valsazyny, także Marchthalu i Neresheim, Pan Państwa Eglingen, Pan Ostrachu i Schemerberga, Demmingena, Dischingena, Balmertshofena i Bussena etc. etc., koronny najwyższy poczmistrz Królestwa Bawaryi, także poczmistrz dziedziczny etc., książęcy kawaler Królewsko-Bawarskiego orderu Sgo Huberta, Kawaler wielkiego krzyża Cesarsko-Królewskiego Austryjackiego orderu Leopolda, Królewsko-Pruskiego orderu orła czerwonego, tudzież Królewsko-Hannowerskiego orderu Gwelfów etc. etc. z jednéj strony — a

My *Maksymilijan Józef, Książę Thurn i Taxis*, Cesarsko-Królewski Austryjacki szambelan jenerał-major, Książęcy kawaler Królewsko-Bawarskiego orderu Sgo Huberta i kawaler Wielkiego krzyża wielko-książęcego toskańskiego orderu Sgo Józefa etc. etc. tudzież

Karol Anzelm Książę Thurn i Taxis etc. etc. Cesarsko-Królewski austryjacki szambelan i Królewsko-Wirtembergski półkownik *à la suite*, Książęcy Kawaler Królewsko-Bawarskiego orderu Sgo Huberta, kawaler Cesarsko-Królewskiego austryjackiego orderu Leopolda, Cesarsko-Rossyjskiego orderu Sgo Włodzimirza czwartéj klassy z kokardą, Królewsko-Pruskiego orderu *pour le mérite* i Królewsko-Wirtembergskiego orderu zasług wojskowych, także właściciel medalów złotych za bitwy pod Brienne i Paryżem etc. etc.

August Książę Thurn i Taxis, Królewsko-Bawarski jenerał-major *à la suite*, kawaler orderu bawarskiéj korony za zasługi cywilne i właściciel wojskowego znaku na pamiątkę, kawaler Cesarsko-Królewskiego austryjackiego orderu Leopolda, Cesarsko-Rossyjskiego orderu Stéj Anny klasy drugiéj, Królewsko-Wielkobrytańskiego orderu Bath i Królewsko-Pruskiego orderu *pour le mérite*, także oficer Królewsko-Francuzkiéj legii honorowéj etc. etc.

Joseph Prinz von Thurn und Taxis, königlich-bayerischer Oberst-Lieutnant und Flügel-Adjutant Sr. Majestät des Königs, Ritter des Civil-Verdienst-Ordens der bayerischen Krone und Inhaber des Militär-Denkzeichens, Commandeur des großherzoglich-badischen Zähringer Löwen-Ordens; Ritter des kaiserlich-russischen Sanct Wladimir-Ordens vierter Classe mit der Schleife, und des großherzoglich-badischen Carl-Friedrich-Militär-Verdienst-Ordens ꝛc. ꝛc.

Carl Theodor Prinz von Thurn und Taxis ꝛc., königlich-bayerischer General-Major und Brigadier, auch Oberst-Inhaber des zweiten Chevauxlegers-Regiments (fürstlich Thurn und Taxischen Familien-Regiments), Commenthur ad honores des königlich-bayerischen Haus-Ordens vom heiligen Georg und Inhaber des Militär-Denkzeichens ꝛc.

Friedrich Hannibal Prinz von Thurn und Taxis ꝛc., kaiserlich-königlich österreichischer Kämmerer und Oberst-Wachtmeister im Kürassierregimente Hardegg Nr. 7, Commandeur des königlich-portugiesischen Christus-Ordens ꝛc.

Wilhelm Carl, Prinz von Thurn und Taxis ꝛc., kaiserlich-königlich österreichischer Kämmerer und Grenadier-Hauptmann im Infanterieregimente Großherzog von Baden Nr. 59; Commandeur des großherzoglich-badischen Zähringer Löwen-Ordens in Diamanten und Ritter des Militär-Ordens vom heiligen Georg der Wiedervereinigung des Königreichs beider Sicilien ꝛc.

Dessen eheleibliche Söhne — am andern Theile — sämmtlich Vettern und Stammesgenossen des fürstlichen Hauses Thurn und Taxis, Urkunden, bekennen und erklären hiemit für Uns, Unsere dermaligen und künftigen Erben, Nachkommen und Fürstliche Frauen Gemahlinnen, wie folgt:

Nachdem der Umsturz der ehemaligen deutschen Reichsverfassung und die damit verbundene Mediatisirung mehrerer vormals reichsunmittelbaren Fürstenhäuser die staatsrechtlichen Verhältnisse Unseres fürstlichen Hauses und seine Beziehungen zu den neugebildeten souverainen Regierungen dergestalt verändert hat, daß es für nützlich und nothwendig erkannt worden ist, mehrere Bestimmungen Unserer zum Theil aus jenen früheren Verhältnissen hervorgegangenen Haus- und Primogenitur-Constitution vom 17. September 1776 näher zu erläutern und der veränderten Lage der Dinge anzupassen, und sonach Unsere Hausgesetze auf eine den gegenwärtigen Bedürfnissen entsprechende und zur Befestigung des fürstlichen Hauses in seinem bisher erhaltenen Ansehen und Lustre dienende Weise zu ergänzen; — nachdem sich ferner auch über die Auslegung und Anwendung einiger Bestimmungen verschiedene Ansichten gezeigt haben, so ist zu jenem Zwecke und um alle Irrung und Ungewißheit in dieser Beziehung für alle Zukunft zu beseitigen, zwischen Uns, den sämmtlichen Gliedern der beiden jetzt blühenden Linien Unseres fürstlichen Hauses und zwar von einem jeden für sich und respective für seine dermalige und künftige Nachkommenschaft und fürstliche Frau Gemahlin nach gepflogenem gutem Rath und nach Einsicht und reiflicher Erwägung sowohl der Haus- und Primo-

Józef Książę Thurn i Taxis, Królewsko-Bawarski podpółkownik i fligel-adjutant Jego Mości Króla, kawaler orderu bawarskiéj korony za zasługi cywilne i właściciel wojskowego znaku na pamiątkę, komandor Wielko-Książęcego badeńskiego orderu lwa Zähringskiego; kawaler Cesarsko-Rossyjskiego orderu Sgo Włodzimirza czwartéj klasy z kokardą, i Wielko-Książęcego-Badeńskiego orderu Karola Fryderyka za zasługi wojskowe etc. etc.

Karol Teodor Książę Thurn i Taxis etc., Królewsko-Bawarski jenerał-major i brygadyjer, także półkownik-właściciel drugiego pułku Cheveaux-legerów (pułku familijnego Książąt Thurn i Taxis), komandor *ad honores* Królewsko-Bawarskiego domowego orderu Sgo Jerzego i właściciel wojennego znaku na pamiątkę etc.

Fryderyk Hannibal Książę Thurn i Taxis etc., Cesarsko-Królewski austryjacki szambelan i półkownik-wachmistrz w pułku kirasyjerów Hardegg Nr. 7, komandor Królewsko-Portugalskiego orderu Chrystusa etc.

Wilhelm Karol Książę Thurn i Taxis etc., Cesarsko-Królewski austryjacki szambelan i kapitan grenadyjerów w pułku piechoty Wielkiego Księcia Baden Nr. 59; komandor Wielko-Książęcego badeńskiego orderu lwa Zähringskiego w dyjamentach i kawaler wojskowego orderu Sgo Jerzego powtórnego połączenia Królestw obojga Sycylii etc.

Onegoż synowie ślubni — z drugiéj strony — wszyscy stryjowie i uczestnicy rodu Książęcego Thurn i Taxis potwierdzamy, wyznajemy i oświadczamy niniejszém za Siebie, Naszych teraźniejszych i przyszłych dziedziców, potomków i książęcych małżonek, co następuje:

Ponieważ obalenie dawniejszéj konstytucyi Państwa niemieckiego i połączona z tém medyjatyzacyja kilku dawniejszych domów Książęcych, bezpośrednio pod Państwem stojących, polityczne stósunki Naszego Książęcego Domu i styczności jego z nowo utworzonemi udzielnemi Rządami w ten sposób zmieniła, iż uznano za rzecz pożyteczną i potrzebną, aby niektóre postanowienia Naszéj po części z dawniejszych stósunków wyprowadzonéj konstytucyi domu i prymogenitury z dnia 17. Grudnia 1776 bliżéj były objaśnione i do nowego stanu rzeczy przystósowane, oraz téż Nasze ustawy domowe uzupełnione w sposób, teraźniejszym potrzebom odpowiadający i do utwierdzenia domu Książęcego w dotychczasowéj powadze i świetności służący; — tudzież gdy względem tłumaczenia i zastósowania niektórych postanowień okazały się zdania rozmaite, przeto tym celem a oraz by na całą dalszą przyszłość zapobiedz wszelkiéj w téj mierze pomyłce i niepewności, między Nami wszystkimi członkami obu obecnie kwitnących linij Naszego Książęcego domu, a to ze strony każdego za siebie względnie za swoje obecne i przyszłe potomstwo i za małżonkę książęcą, po odbytéj naradzie, tudzież przejrzeniu i należytém rozważeniu tak konstytucyi domu i prymo-

genitur-Constitution vom 17. September 1776 als der dieser vorhergegangenen und nachfolgenden Testamente und Dispositionen, dann der sonstigen fürstlichen Verordnungen und fürstliche Rescripte durch Unsere respectiven Bevollmächtigten, den fürstlichen Ober-Justiz- und Ober-Postrath Dr. Liebel in Regensburg und den Appellationsgerichts-Advocat Meinel in München auf den Grund der mit Uns, dem Prinzen Joseph von Thurn und Taxis ꝛc. in München gepflogenen mündlichen Verhandlungen und dabei festgestellten Grundsätze folgendes verabredet, gemeinschaftlich beschlossen, und als ergänzender Bestandtheil Unserer bisherigen Hausgesetze mit Unserer allseitigen ausdrücklichen Genehmigung verglichen und verordnet worden:

Art. 1

Die in der Primogenitur-Constitution vom 17. September 1776 im ersten und zweiten Absatze festgesetzte Erbfolge-Ordnung nach dem Rechte der Erstgeburt, vorerst der ehelichen männlichen, und bei Ermanglung derselben der ehelichen weiblichen Descendenz, soll für immer in seiner unverrückten Bestimmung aufgerecht erhalten werden, und um alle nur möglichen Zweifel über Successionsfähigkeit dermal und für immer zu entfernen, so wird die aus den im fürstlichen Gesammthause gegenwärtig bestehenden ehelichen Verbindungen schon vorhandene oder noch erzeugt werdende männliche und weibliche Nachkommenschaft unbedingt und ohne allen Vorbehalt, nach der in der Primogenitur-Constitution festgesetzten Ordnung als successionsfähig allerseits anerkannt.

Art. 2.

Da standesmäßige, ebenbürtige Ehen nicht bloß im Allgemeinen zur Erhöhung des Ansehens und Lustres der fürstlichen Häuser dienen, sondern die gegenwärtigen öffentlichen und stattsrechtlichen Verhältnisse es dringend nothwendig machen, Alles zu vermeiden, wodurch das den mediatisirten fürstlichen Häusern eingeräumte Recht der Ebenbürtigkeit wie immer gefährdet werden könnte, so werden standesmäßige ebenbürtige Ehen allen Nachkommen des fürstlichen Hauses, insbesondere aber den zur Succession zunächst berufenen auf das Angelegentlichste empfohlen und zur Pflicht gemacht, und hiebei, um für die übrigen Fälle eine sichere Richtschnur zu erhalten, und die sowohl hier, als in den testamentarischen Dispositionen ausgesprochene, auf Beförderung standesmäßiger ebenbürtiger Ehen gerichtete Absicht zu unterstützen, bestimmt und festgesetzt, daß nur diejenigen Kinder successionsfähig sein sollen, welche aus Ehen entsprossen sind, die mit Familien des hohen deutschen Adels oder mit solchen adeligen Häusern, die, wenn sie dem landsäßigen Adel angehören, in die Kategorie der sogenannten Stiftmäßigkeit gehörten und wenigstens acht ritterbürtige Ahnen von jeder Seite zu probiren vermögen, eingegangen werden.

Werden Heyrathen mit Gliedern aus nicht deutschen adeligen Häusern geschlossen, so ist zur Successionsfähigkeit der in solchen Ehen erzeugten Kinder nothwendig, daß jene Familien wenigstens im gräflichen Range stehen, und sich bereits in der vierten Generation in demselben erhalten haben.

genitury z dnia 17. Września 1776 jak testamentów i dyspozycyj poprzedzających i następujących, niemniéj innych Książęcych rozporządzeń i Książęcych reskryptów przez Naszych dotyczących pełnomocników, Książęcego nadradcę sądowego i nadradcę pocztowego Dr. Liebel w Regensburgu i adwokata przy sądzie apelacyjnym Meinel w Monachium na podstawie rozpraw ustnych, z Nami Księciem Józefem Thurn i Taxis etc. w Monachium przedsiębranych, i ustanowionych przytém zasad, umówiono, spólnie uchwalono, i jako uzupełniającą część Naszych dotychczasowych ustaw domowych za Naszą wszechstronną wyraźną uchwałą porównano i rozporządzono:

Art. 1.

Ustanowiony w piérwszym i drugim ustępie konstytucyi prymogenitury z dnia 17. Września 1776 porządek następstwa wedle prawa pierworodztwa, najpiérw w ślubnéj męskiéj descendencyi, a w braku téjże w ślubnéj żeńskiéj, utrzymanym być ma na zawsze w stanie nienaruszonym, i ażeby wszelkie jakkolwiek możliwe wątpliwości względem zdolności sukcessyjnéj na teraz i na zawsze uchylić, uznają wszystkie strony potomstwo męskie i żeńskie w całym Książęcym Domu z istniejących obecnie ślubnych związków już spłodzone lub spłodzoném być mające bezwarunkowo i bez wszelkiego zastrzeżenia jako zdolne do sukcesyi wedle ustanowionego w konstytucyi prymogenitury porządku.

Art. 2.

Ponieważ małżeństwa równego stanu i rodu nie tylko w ogólności do podwyższenia znakomitości i świetności Domów Książęcych służą, lecz obecne publiczne stósunki koniecznie tego wymagają, by wszystko zaniechaném było, przez coby prawo równego rodu, przyznane medyjatyzowanym domom Książęcym jakkolwiekbądź naruszoném być mogło, przeto poleca się jak najusilniéj i za obowiązek się wkłada wszystkim potomkom Domu Książęcego, a mianowicie do sukcesyi najpiérw powołanym, ażeby wchodzili w małżeństwa tylko wedle równego stanu i rodu, przyczém oraz, by dla innych przypadków mieć pewne prawidło; tudzież by zamiar tak tu, jak w testamentalnych dyspozycyjach ku poparciu małżeństw równego stanu i rodu wyrzeczony, łatwiéj mógł być osiągnięty, stanowi się wyraźnie, iż te tylko dzieci zdolne będą do sukcessyi, które pochodzą z małżeństw, zawartych z rodami wysokiéj szlachty niemieckiéj, lub z takiemi domami szlacheckiemi, które jeżeli należą do szlachty w kraju osiadłéj, są z kategoryi tak zwanego sztyftowstwa, i w stanie są wykazać przynajmniéj ośm przodków rodu rycerskiego z każdéj strony.

Jeżeli zawarte bywają małżeństwa z członkami nie z niemieckich domów szlacheckich, wówczas do zdolności sukcessyjnéj dzieci w takich małżeństwach spłodzonych potrzebném jest, ażeby familije te przynajmniéj znajdowały się w randze hrabiostwa, i utrzymały się w takowéj już w czwartéj generacyi.

Die Heyrathen der Prinzessinnen des fürstlichen Hauses unterliegen denselben Bestimmungen. Kinder und Nachkommen aus anderen, gegen die vorhergehenden Bestimmungen abgeschlossenen Ehen erzeugt, verlieren jeden Anspruch auf eine Apanage, und bleiben so lange von der Succession ausgeschlossen, als noch männliche Sprossen des fürstlichen Hauses vorhanden sind, deren Successionsfähigkeit als Folge der oben über die Heyrathen getroffenen Bestimmungen außer Zweifel liegt.

Art. 3.

Das Witthum einer regierenden Fürstin soll für die Zukunft und in der Regel neben den übrigen herkömmlichen Vortheilen die Summe von jährlich zwanzig und zweitausend Gulden nicht übersteigen. Erhöhungen, die jedoch mit Einschluß des obigen Normale, sonach im Ganzen nicht mehr als Vierzig und Fünftausend Gulden betragen dürfen, wenn sie die dem Witthum zukommenden Rechte und Vorzüge genießen sollen, finden nur in den Fällen Statt, wo eine Verehelichung mit einer Prinzessin aus einem souverainen Hause abgeschlossen wird, und dabei aus einer solchen Verbindung ein besonderer Vortheil in Absicht auf die Beförderung des Ansehens oder der Interessen des fürstlichen Hauses mit Grund gehofft werden darf.

Art. 4.

Die mit dem Witthum einer regierenden Fürstin herkömmlich verbundenen Vortheile sind:

a) freie Wohnung in einem anständig eingerichteten, und in den Baulichkeiten auf Kosten des fürstlichen Aerars zu unterhaltenden Schlosse nach der Wahl des nachfolgenden regierenden Fürsten;

b) freie Beholzung, worunter nicht bloß die Anweisung des Holzes in dem Wald, sondern auch dessen Beifuhr bis an das zur Wohnung angewiesene Schloß verstanden wird;

c) die kostenfreie Beischaffung, Unterhaltung und Ergänzung einer Equipage von zwölf Pferden mit der hiezu erforderlichen Dienerschaft und Allem dem, was an Staats- und anderen Wägen, Geschirren rc. nothwendig ist.

Art. 5.

Das Witthum erlischt mit Verrückung des Wittibstuhles.

Art. 6.

Der in der regierender Linie zur Zeit vorhandenen fürstlichen Frau Witwe Weiland Seiner des höchstseligen Fürsten Carl Alexander, Therese Mathilde Amalie, gebornen großherzoglichen Prinzessin von Mecklenburg-Strelitz, Königlichen Hoheit, sowie Ihro, der jetzt regierenden Frau Fürstin Wilhelmine Caroline Christiane Henriette, gebornen Freiin von Doernberg, Durchlaucht, bleiben alle aus den abgeschlossenen Heirathsverträgen bereits erworbenen Rechte nach Maßgabe dieser Verträge vorbehalten.

Małżeństwa księżniczek domu książęcego podlegają tym samym postanowieniom. Dzieci i potomkowie z małżeństw przeciw powyższym postanowieniom zawartych tracą wszelkie prawo do apanażu, i są od sukcesyi tak długo wyłączeni, jak długo jeszcze znajdują się męzcy potomkowie domu książęcego, których zdolność sukcessyjna w skutek postanowień, wyżéj co do małżeństw wyrzeczonych nie podlega żadnéj wątpliwości.

Art. 3.

Dochód wdowi panującéj księżny na przyszłość i w zasadzie obok innych zwyczajnych emolumentów nie będzie przewyższać summy rocznych dwudziestu dwóch tysięcy. Podwyższenia, które atoli łącznie z powyższém normale, a więc w całości nie więcéj jak czterdzieści pięć tysięcy złotych reńskich wynosić mogą, jeżeliby takowe używać miały praw i prerogatyw, przysłużających stanowi wdowiemu, znajdują miejsce w tych tylko przypadkach, gdzie małżeństwo zawarte zostało z księżniczką udzielnego domu, a z takiego zamęścia oraz istotnie spodziewać się można szczególnych korzyści pod względem poparcia znakomitości lub interesów domu książęcego.

Art. 4.

Emolumenta jakie zwyczajnie z wdowim dochodem księżny panującéj połączone są, są następujące:

a) wolne pomieszkanie w urządzonym przyzwoicie i utrzymanym kosztem książęcego eraru zamku wedle wyboru następującego księcia panującego;

b) wolne drwa, pod czém rozumieć należy nie tylko przekazanie drzewa w lesie, lecz téż i przywóz aż do zamku na pomieszkanie przeznaczonego;

c) wolne od kosztów dostarczenie, utrzymanie i uzupełnienie ekwipażu o dwunastu koniach z potrzebném ku temu służalstwem i wszystkiém tém, co potrzebném jest we wozach galowych i innych, przyrządach etc.

Art. 5.

Dochody wdowie ustają, gdy księżna wdowa siedzibę wdowią opuści.

Art. 6.

Pozostałéj w linii panującéj obecnie księżnéj wdowie po świętéj pamięci księciu Karolu Alexandrze, Theresie Matyldzie Amalii, księżnéj z Wielko-Książęcego Domu Mecklenburg-Strelitz, Królewskiéj Wysokości, tudzież panującéj obecnie księżnie Wilhelminie Karolinie Chrystyjannie Henryce, z domu Baronów Doernberg, Jaśnie Oświeconéj zastrzeżone zostają wszelkie z zawartych intercyz małżeńskich już nabyte prawa w miarę kontraktów tych.

Art. 7.

Alle Apanagen, sowie das Witthum einer jezeitig regierenden Fürsten sind auf das Stammvermögen radicirt.

Art. 8.

Hinsichtlich der Heirathsgüter der Prinzessinen Tochter, dann ihrer und der Apanagen des Erst-, sowie der nachgebornen Söhne eines jezeitig regierenden Fürsten bleibt es bei den bisherigen hausgesetzmäßigen Bestimmungen; in Uebereinstimmung mit dem bisherigen Herkommen soll jedoch ein regierender Fürst befugt sein, in solange die Gesammtsumme aller Apanagen und Witthümer den vierten Theil des reinen Einkommens nicht übersteigt, die Apanagen seiner nachgebornen Söhne, wenn sie eine standesmäßige Ehe nach den oben Artikel 2 gegebenen Bestimmungen eingehen, bis auf den Betrag von jährlich zwölftausend Gulden zu erhöhen.

Art. 9.

In Berücksichtigung der auf Seite Seiner Durchlaucht des Fürsten Maximilian Josephs, als Stifters der in dem fürstlichen Hause zur Zeit blühenden einzigen Nebenlinie vorwaltenden besonderen Umstände, welche den Anspruch auf eine ausnahmsweise Vergünstigung begründen und auf den Grund der zwischen des jetzt regierenden Fürsten und den sämmtlichen Gliedern dieser Linie, Durchlauchten, bestehenden freundvetterlichen Gesinnungen und Zuneigung, wird über die Apanagialverhältnisse dieser Linie nach gepflogenem freundschaftlichen Benehmen Folgendes besonders festgesetzt:

a) Die Apanage des Fürsten Maximilian Joseph wird, anfangend vom 17. Juli 1830, auf jährlich Dreißig Tausend Gulden unter nachfolgenden besonderen Modificationen erhöht:

b) alle anderen persönlichen Bezüge desselben und seines erstgebornen Herrn Sohnes, des Prinzen Carl Anselm, aus testamentarischen Bestimmungen und besonderen Verwilligungen, sowie demnach alle anderen prekären Bezüge dieser Nebenlinie hören dagegen von dem gleichen Zeitpuncte an auf.

c) Nach dem dereinstigen Tod Sr. Durchlaucht des Fürsten Maximilian Joseph und mit dem Eintritt von jenem, fallen von der, auf dessen Lebenszeit bis auf die Summe von Dreißigtausend Gulden erhöhten Apanage Neuntausend Gulden zurück, so daß also

d) von diesem Zeitpuncte angefangen die Summe von jährlich zwanzig und eintausend Gulden die unveränderliche Apanage dieser Nebenlinie für ihren jezeitigen Chef und alle Glieder derselben werden und bleiben soll.

e) Als ein besonderes Merkmal der freundschaftlichen und aufrichtigen Gesinnung, mit welcher der jetzt regierende Fürst seinen freundlich geliebten Vettern, den Herrn Söhnen des Fürsten Maximilian Joseph zugethan ist, verwilliget derselbe von dem oben bemerkten Zeitpuncte des Ablebens von diesem an, einem Jeden auf Lebenszeit noch besonders eine Rente von jährlich Eintausend Gulden.

Art. 7.

Wszelkie apanaże, tudzież dochód wdowi panującéj każdego czasu księżny, radykowane są na majątku pierwotnym.

Art. 8.

Co się tyczy wiana księżniczek córek, tudzież ich i apanażów pierworodnego, jako téż synów późniéj urodzonych każdego panującego książęcia pozostać ma przy dotychczasowych postanowieniach ustawy domowéj; zgodnie z dotychczasowym zwyczajem będzie atoli Książę panujący mieć prawo, dopóki summa ogólna wszystkich apanażów i płac wdowich nie przewyższa czwartéj części czystego dochodu, podwyższyć apanaże swych później zrodzonych synów, jeżeli zawrą małżeństwo stanowi odpowiednie wedle postanowień powyżéj wyszczególnionego artykułu 2, aż do summy dwunastu tysięcy złotych reńskich rocznie.

Art. 9.

Uwzględniając szczególne okoliczności, jakie zachodzą ze Strony Jaśnie Oświeconego Księcia Maxymilijana Józefa jako fundatora jedynéj linii ubocznéj w książęcym domu obecnie kwitnącéj, a które uzasadniają prawo do wyjątkowego uwzględnienia oraz na podstawie istniejących między obecnie panującym Książęciem a wszystkimi Jaśnie Oświeconymi członkami téjże linii, przyjaznych stryjowskich sentymentów i przychylności, ustanawia się co się tyczy stósunków apanażowych téjże linii, za przyjacielskiém porozumieniem, co następuje:

a) Apanaż Księcia Maksymilijana Józefa podwyższa się począwszy od 17. Czerwca 1830 na złotych reńskich rocznie trzydzieści tysięcy pod następującemi osobnemi modyfikacyjami:

b) wszelkie inne osobiste dochody onegoż, jako téż jego pierworodnego syna, Księcia Karola Anzelma zasadzające się na testamentalnych postanowieniach i szczególnych zezwoleniach, niemniéj wszelkie inne niepewne dochody téjże linii ubocznéj ustają przeciwnie w téj saméj chwili.

c) po śmierci Jaśnie Oświeconego Księcia Maksymilijana Józefa z nastąpieniem syna Jego odpadnie dziewięć tysięcy z apanażu, podwyższonego dożywotnie aż do summy trzech tysięcy złotych reńskich, tak iż

d) od téj chwili zacząwszy summa rocznych dwadzieścia jeden tysięcy złotych reńskich stanowić będzie i ma jako niezmienny apanaż téj linii ubocznéj dla ich każdoczasowego szefa i wszystkich członków onegoż.

e) W dowód przyjaznych i szczérych uczuć, jekiemi przejęty jest obecnie panujący Książę ku swoim miłym stryjom, synom Księcia Maksymilijana Józefa, dozwala tenże panujący Książe od chwili zejścia ze świata ich ojca, dla każdego dożywotnie osobno jeszcze rentę po tysiąc złotych rocznie.

f) Gegen diese Bewilligungen hören dagegen alle und jede besonderen und weiteren Ansprüche des Herrn Fürsten Maximilian Joseph und seiner Herrn Söhne, sowie sämmtlicher Nachkommen auf Apanage, Witthümer, Heirathsgüter, Ausstattungen, Unterstützungen ꝛc. für die Vergangenheit und Zukunft auf.

g) In Folge dieser gänzlichen und unbedingten Befreiung der regierenden Linie von allen und jeden weiteren Ansprüchen wird insbesondere noch hinsichtlich des durch Decret des Fürsten Carl Anselm höchstseligen Andenkens ddto. 5. März 1791 Ihre Durchlaucht der Frau Fürstin Marie Eleonore von Thurn und Taxis, gebornen Prinzessin von Lobkowitz, Herzogin zu Raudnitz, Dame du Palais Ihro Majestät der Kaiserin von Oesterreich, Sternkreuz-Ordens-Dame ꝛc. Gemahlin Seiner Durchlaucht des Fürsten Maximilian Joseph, bewilligten und durch weiteres Decret des Fürsten Carl Alexander höchstseligen Andenkens ddto. 21. März 1815 unter den darin ausgesprochenen Beschränkungen auf Ihre Durchlaucht die Fürstin Marie Isabelle Prinzessin von Thurn und Taxis, geborne Gräfin zu Eltz, Dame du Palais Ihro Majestät der Kaiserin von Oesterreich und Sternkreuz-Ordens-Dame ꝛc., transferirten Witthums von Sechstausend Gulden Rheinisch jährlich, andurch festgesetzt und bedungen, daß dieses Witthum, es mag nun dasselbe seiner Zeit an die Letztere oder an die Erstere bezahlt werden müssen, in solchem Falle der wirklichen Leistung aus der Apanage der Nebenlinie, ohne Unterschied, ob diese bei dem Eintritt dieser Witthumsverbindlichkeit noch nach Artikel 9, Lit. a) Dreißigtausend Gulden oder nach Lit. d) nur mehr einundzwanzig Tausend Gulden betragen wird, bezahlt, und an der Apanage in Abzug gebracht werden dürfe und solle.

Diesemnach wird die regierende Linie in Ansehung dieses Witthums durch gegenwärtige Uebereinkunft von aller und jeder Verbindlichkeit in der Art liberirt, daß die Zahlung desselben auf die für die Nebenlinie Seiner Durchlaucht des Fürsten Maximilian Joseph stipulirte Apanage überwiesen wird, und daß sämmtliche Glieder dieser Linie für sich und ihre Nachkommen sich den Abzug dieses Witthums an der Gesammt-Apanage auf die Lebenszeit der berechtigten Frau Wittwe, welche also dieses Witthum, wie ursprünglich verordnet, aus der fürstlichen, das ist aus des regierenden Fürsten Casse zu empfangen haben wird, jederzeit unweigerlich gefallen zu lassen, hiermit erklären und rechtsförmlich sich verbindlich machen.

Art. 10.

Die Apanagen werden, was in Folge vorstehender Bestimmungen sowohl für die gegenwärtig blühende, als auch für jede weiters entstehende Nebenlinie, und so auch für die jedesmal regierende Linie gilt, den Nachgebornen für sich und alle ihre Nachkommen zusammen gegeben, ohne daß neben denselben noch irgend ein Anspruch auf Witthümer, Heirathsgüter oder aus sonst einem Titel wider das Haupt der regierenden Linie geltend gemacht werden kann.

f) Za to atoli ustają wszelkie i każde szczególne i dalsze prawa Księcia Maksymilijana Józefa i synów jego, jako téż wszystkich potomków do apanażów, wdowiego utrzymania, posagów, wypraw, wsparcia, etc. na przeszłość i na przyszłość.

g) W skutek tego zupełnego i bezwarunkowego uwolnienia linii panującéj od wszelkich i każdych dalszych pretensyj, szczególnie jeszcze względem wdowiego utrzymania dekretem Księcia Karola Anzelma swiętéj pamięci ddto. 5. Marca 1791 dozwolonego Jaśnie Oświeconéj Księżnie Maryi Eleonorze Thurn i Taxis z domu Książąt Lobkowitzów, Księżnéj Raudnitzkiéj, *Dame du Palais* Jéj Mości Cesarzowéj Austryjackiéj, i damie orderu krzyża gwiaździstego, etc. małżonce Jaśnie Oświeconego Księcia Maksymilijana Józefa, a dalszym dekretem Księcia Karola Aleksandra świętéj pamięci ddto 21. Marca 1815 pod ograniczeniami tamże wyrzeczonemi na Jaśnie Oświeconą Księżnę Maryję Izabellę Księżnę Thurn i Taxis, z domu Hrabiów Eltz, *dame du palais* Jéj Mości Cesarzowéj Austryjackiéj i damę orderu krzyża gwiaździstego etc. przeniesionego w summie sześciu tysięcy złotych reńskich rocznie, ustanawia i waruje się niniejszém, iż wdowi dochód ten, czyby takowy czasu swego ostatniéj lub piérwszéj miał być wypłacony, w razie takowego rzeczywistego wypłacenia z apanażu linii ubocznéj, bez względu, czy takowy w chwili nastąpienia onegoż obowiązku jeszcze wedle artykułu 9, Lit. *a)* wynosić ma trzydzieści tysięcy lub wedle Lit. *d)* już tylko dwadzieścia jeden tysięcy złotych, wypłaconym i potrąconym będzie.

W skutek tegoż więc linija panująca co się tyczy tego wdowiego utrzymania przez niniejszą konwencyję od wszelkiego dalszego obowiązku w ten sposób uwolnioną zostaje, iż wypłata onegoż przekazuje się na apanaż, dla linii pobocznéj Jaśnie Oświeconego Księcia Maksymilijana Józefa wyznaczony, i że wszyscy członkowie téjże linii za siebie i potomków swoich niniejszém oświadczają i prawnie się obowiązują bez oporu zezwalać na potrącenie wdowiego tego utrzymania z całego apanażu, dopóki żyć będzie uprawniona wdowa, która je pobierać będzie z kasy Książęcéj, to jest z kasy Księcia panującego.

Art. 10.

Apanaże wypłacone będą razem późniéj zrodzonym dla nich i ich potomków, obok któréj wypłaty nie będzie można już rościć prawa jakiego do utrzymań wdowich, posagów lub innego tytułu prestacyj przeciw głowie linii panującéj, które to postanowienie ważność ma w skutek powyższych postanowień nie tylko dla kwitnącéj obecnie, ale i dla każdéj późniéj powstającéj linii pobocznéj, równie jak dla każdéj linii panującéj.

Art. 11.

Wenn das fürstliche Haus in Haupt- und Nebenlinie auf sechs Augen männlichen Stammes ruht, so kann der regierende Fürst und ist ermächtiget, um sowohl die Neigung als die Gelegenheit zu Verehelichungen zu befördern, den zur Fortpflanzung des fürstlichen Stammes geeigneten Mitgliedern für ihre Person im Falle wirklicher Verehelichung, ohne Rücksicht, ob sie der Haupt- oder einer Nebenlinie angehören, eine verhältnißmäßig höhere Apanage, als die Hausgesetze in der Regel aussprechen, zu bewilligen.

Art. 12.

Damit übrigens das fürstliche Haus in seinem Glanze und Kräften erhalten und nicht durch übermäßige Apanagen und Witthümer zu sehr geschwächt werde, so wird neben der oben Artikel 8 schon vorkommenden Beschränkung, daß die Gesammtsummen aller Apanagen und Witthümer den vierten Theil des reinen Einkommens nicht übersteigen dürfe, hier noch festgesetzt, daß, wenn durch außerordentliche Ereignisse, oder auf andere Weise das reine Einkommen des fürstlichen Hauses erweislich so weit sich verringern und so tief herabsinken sollte, daß die Gesammtsumme aller Apanagen und Witthümer den vierten Theil von jenem übersteigen würde, daß in einem solchen durch göttliche Hilfe für immer abzuwendenden Falle die Apanagen und Witthümer sodann einer verhältnißmäßigen Reduction in der Art und Ordnung bis zur Gleichstellung ihres Gesammtbetrages mit dem vierten Theil des reinen Einkommens unterliegen sollen, daß nämlich alle späteren, die hausgesetzmäßigen Normalsummen übersteigenden Erhöhungen zuerst dieser Reduction unterworfen werden; in soferne aber diese Minderung zur Herstellung jenes Verhältnisses nicht hinreichend wäre, sodann auch die normalmäßigen Apanagen und Witthümer, also auch die Artikel 9 für die jetzige bestehende Nebenlinie constituirte Apanage jener verhältnißmäßigen Minderung zu unterliegen haben sollen.

Diese Reductionen sollen aber seiner Zeit wieder aufhören, wenn sich das Gleichgewicht zwischen der Gesammtsumme aller Apanagen und Witthümer auf einer, und des einen Viertheils des reinen Einkommens auf der andern Seite erweislich durch wiederumige Erhöhung und Verbesserung von diesem hergestellt haben wird.

Art. 13.

Sämmtliche gegenwärtig in der Hauptlinie vereinigten Besitzungen mit Einschluß der Posten nach Maßgabe des Artikel XVII der deutschen Bundesacte vom 8. Juni 1815 nebst allen Rechten, Renten und Realitäten bilden eine einzige untheilbare und unveräußerliche Masse oder das Stammvermögen, vorbehaltlich jedoch der, Artikel 16, festgesetzten Ausnahmen.

Art. 14.

Zu dem Stammvermögen gehört ferner:

a) der Hausschmuck;

Art. 11.

Jeżeliby dom Książęcy w linii głównéj i bocznéj polegał na sześciu oczach rodu mężkiego, wówczas może Książę panujący i jest upoważniony, by poprzeć skłonność i sposobność do zawarcia małżeństw, zdolnym do rozkrzewienia rodu Książęcego członkom w razie rzeczywistego zawiązania małżeństwa, bez różnicy, czy one należą do linii głównéj lub bocznéj, dozwolić stósunkowo wyższego apanażu, jak to wyrzeczono w zasadzie w ustawach domowych.

Art. 12.

Ażeby zresztą dom Książęcy utrzymanym był w lustrze należytym i zasobach, i nie był za nadto osłabionym przez zbyteczne apanaże i utrzymania wdowie, oprócz zawartego w powyższym artykule 8 ograniczenia, iż ogólne summy wszystkich apanażów i utrzymań wdowich nie mogą przewyższać czwartéj części dochodu czystego, stanowi się tu jeszcze, iż, gdyby w skutek wypadków nadzwyczajnych, lub w inny sposób czysty dochód Domu Książęcego dowiedzionym sposobem tak dalece był uszczuplonym i zmniejszonym, iżby ogólna summa wszystkich apanażów i utrzymań wdowich przewyższała czwartą część onegoż, iż w takim razie przy pomocy Boskiéj na zawsze odwróconym być mającym, apanaże i utrzymania wdowie stósunkowéj redukcyi podlegać będą, a to aż do zrównania ich ogólnéj summy z czwartą częścią dochodu czystego, w ten sposób i tym porządkiem, iż wszystkie późniejsze podwyższenia, przechodzące summy normalne ustawami domowemi zastrzeżone najsamprzód téjże redukcyi podlegać będą; zaś gdyby zmniejszenie to nie było dostateczne do przywrócenia stósunku tego, daléj także i normalne apanaże i utrzymania wdowie, a więc i ukonstytuowany artykułem 9 dla teraz istniejącéj linii bocznéj apanaż takowemu stósunkowemu zmniejszeniu podpadać musi.

Wszelako redukcyje te znowu ustać mają, skoroby równowaga między ogólną summą wszystkich apanażów i utrzymań wdowich z jednéj, a czwartą częścią czystego dochodu z drugiéj strony dowiedzionym sposobem przez powtórne podwyższenie i ulepszenie tegoż przywróconą była.

Art. 13.

Wszelkie obecnie w linii głównéj połączone posiadłości łącznie z pocztami wedle artykułu XVII. aktu Rzeszy niemieckiéj z dnia 8. Czerwca 1815 wraz z wszelkiemi prawami, rentami i realnościami stanowią jednę niepodzielną i niepozbytą massę czyli majątek pierwotny, z zastrzeżeniem atoli wyjątków, artykułem 16. ustanowionych.

Art. 14.

Do majątku pierwotnego należy daléj:

a) strój familijny;

b) das Silber, und zwar beide nach dem Gewichte und im Umfange der Inventarien, wie solche nach dem Ableben des letztregierenden Fürsten Carl Alexander aufgenommen worden sind, jedoch ohne Haftung für die darin vorgetragene Schätzung, einschließig aber des in den Händen Ihro Hoheit der verwitweten Frau Fürstin befindlichen weiblichen Schmuckes;

c) die Bibliotheken;

d) die Einrichtung und Ausstattung der Kirchen, Kapellen und Stiftungen, soweit nämlich diese Gegenstände und deren Vermögen fürstliches Privateigenthum sind;

e) die Proprietärschaft des Königlich Bayerischen Cavallerie-Regiments Fürst von Thurn und Taxis, wie solche bei der durch den Prinzen Christian Egon von Thurn und Taxis für den Dienst Seiner Majestät Kaiser Carl VII. geschehenen Aufrichtung eines Dragoner-Regiments bedungen worden, und nach der Kaiserlichen Capitulation und den Confirmationen der späteren Regierungs-Nachfolger Bayerischer Lande je und allzeit bei dem fürstlichen Hause verbleiben soll, und hinsichtlich derer bedungen und festgesetzt wird, daß sie nach dem dereinstigen Ableben Seiner Durchlaucht des Prinzen Carl Theodor als gegenwärtigen Inhaber, sowie nach dem Ableben eines jeden andern künftigen Inhabers überhaupt und jederzeit an den jezeitig regierenden Fürsten zurückfallen solle, um wegen ihrer anderweitigen Conferirung als Chef des fürstlichen Hauses nach freiem Ermessen verfügen zu können.

Art. 15.

Auch alle neuen Erwerbungen an unbeweglichen Gütern, wenn der erste Erwerber während seines Lebens weder durch eine Handlung unter Lebendigen oder von Todeswegen nicht darüber verfügt hat, kommen in dem durch die Primogenitur-Constitution vom 17. September 1776 vorgezeichneten Erbgang, und werden als mit dem Stammvermögen vereinigt und consolidirt angesehen.

Art. 16.

Von der §. 13 ausgesprochenen Consolidation sämmtlicher gegenwärtig im Besitze der regierenden Linie befindlichen Besitzungen zu einem fideicommissarischen Stammvermögen sind und werden ausgenommen:

a) die unterm 13. März 1812 von der Krone Bayern käuflich erworbenen Donaustauffer und Wörther Waldungen einschließig des am 24. October 1812 erkauften Köferinger Dachberges;

b) die am 24. October 1812 erkaufte, vormals freiherrlich von Lemmensche Herrschaft Wiesent;

c) das am 24. Mai 1819 angekaufte, vormals freiherrlich von Stingelheim'sche Rittergut Schönberg;

b) srébro, a to jedno jak drugie wedle wagi i objętości inwentarzów, po śmierci ostatnio-panującego Księcia Karola Aleksandra spisanych, bez odpowiedzialności jednak za oszacowanie tamże umieszczone, łącznie ze strojem białogłowskim w ręku Jéj Wysokości owdowiałéj Księżnéj znajdującym się;

c) biblioteki;

d) urządzenie i uposażenie kościołów, kaplic i fundacyj, o ile przedmioty te i majątek onychże jest prywatną własnością Książęcą;

e) właścicielstwo Królewsko-Bawarskiego pułku kawaleryi Księcia Thurn i Taxis, które umówionêm zostało przy utworzeniu pułku dragonów przez Księcia Chrystyjana Egona Thurn i Taxis na usługi Jego Mości Cesarza Karola VII, a wedle Cesarskiéj kapitulacyi i konfirmacyj dawniejszych następców w Rządzie Bawarskim na wszelkie czasy pozostać ma przy Domu Książęcym, i względem którego umówiono i ustanowiono, iż po śmierci Jaśnie Oświeconego Księcia Karola Teodora jako obecnego właściciela, równie jak po śmierci każdego innego właściciela w ogólności i każdego czasu przypadać ma na Książęcia panującego, by tenże wedle dowolnego zdania swego, jako szef Domu Książęcego przenieść je mógł na kogo innego.

Art. 15.

Wszystkie téż nowe nabycia w dobrach nieruchomych, jeżeli piérwszy nabywca za życia swego nie zarządził onemi aktem między żyjącymi lub z powodu śmierci, należą do puścizny dziedzicznéj, określonéj konstytucyją prymogenitury z dnia 17. Września 1776 i uważane będą jako połączone i ukonsolidowane z majątkiem pierwotnym.

Art. 16.

Od téj §. 13 wyrzeczonéj konsolidacyi wszystkich obecnie w posiadaniu linii panującéj znajdujących się posiadłości do fideikomisarycznego majątku pierwotnego wyjętemi są i będą:

a) zakupione pod dniem 13. Marca 1812 od korony Bawarskiéj lasy Donaustafskie i Wörthskie łącznie z zakupionym pod dniem 24. Października 1812 Köferyngskiem Dachbergiem.

b) państwo Wiesent, niegdyś do Baronów Lemmen należące, zakupione dnia 24. Października 1812;

c) państwo Schönberg, należące dawniéj do baronów Stingelheim, zakupione dnia 24. Maja 1819;

d) die von des jetzt regierenden Fürsten Durchlaucht am 22. October 1829 von den gräflich von Törring'schen Erben erkaufte Herrschaft Falkenstein und Neuhaus;

e) das sämmtliche Mobilar-Vermögen unter den Art. 14 festgesetzten Ausnahmen und unter der später vorkommenden Modification.

Art. 17.

In Folge der in den vorhergehenden Artikeln festgesetzten Ausscheidung des Fideicommisses oder Stammvermögens von dem Allodial-Vermögen, sind alle Ansprüche der Agnaten auf Ausweisung oder Ergänzung des Fideicommiß-Vermögens aus was immer für einem Titel befriedigt und dieselben erkennen den ausgezeigten Bestand der Fideicommißmasse für jetzt und alle Zukunft für richtig an.

Art. 18.

Da Seine des jetztregierenden Fürsten Durchlaucht von der Ueberzeugung durchdrungen sind, daß es zur Aufrechthaltung des Ansehens und Lustres des fürstlichen Hauses jeder Zersplitterung des Vermögens vorzubeugen nothwendig sei, so behalten sich dieselben bevor, und werden unbeschadet des Rechtes über die selbst gemachten Erwerbungen an liegenden Gütern, oder über das sonstige Privatvermögen während ihrer Lebenszeit per actum inter vivos aut mortis causa zu disponiren über die Art. 16 aufgeführten, zu dem eigentlichen Stammvermögen nicht gehörigen Besitzungen und das Mobilar-Vermögen zu Gunsten des Mannsstammes ihrer, der dermal regierenden Linie gleichfalls noch per modum Fideicommissi in der Art zu verfügen, daß dieselben mit dem eigentlichen Stammvermögen zugleich und in so lange in den Erbgang des Mannsstammes jure fideicommissi et primogeniturae kommen sollen, als dieser in der jetzt regierenden Linie blüht.

Nach dessen Absterben, und wenn also die jetzt regierende Linie in dem Mannsstamme erlischt, geht dieses Particular-Fideicommiß an die gesetzlichen Allodial-Erben über, und wird dem in solchem Falle aus einer andern Linie succedirenden Fürsten lediglich das Recht vorbehalten, das Mobilar-Vermögen, unter dem jedoch die Cassen- und Materialvorräthe, dann die natürlichen und bürgerlichen Früchte nicht verstanden oder begriffen sind, gegen eine an die Allodial-Erben zu zahlende Aversional-Summe von fünfmalhunderttausend Gulden rheinisch an sich zu ziehen, außerdem es den Allodial-Erben zur freien Disposition verbleibt.

Art. 19.

Damit es über die Ausscheidung des Mobilar-Vermögens von der Privatverlassenschaft oder dem Privateigenthum einer jezeitig regierenden Fürstin zu keinen Irrungen kommen könne, so sollen über das fürstliche Mobilar-Vermögen ordentliche Inventarien geführt und Alles das, was in dieselben eingetragen ist, als zu jenem gehörig angesehen werden.

d) państwo Falkenstein i Neuhaus, zakupione od spadkobiorców po Hrabi Törring przez obecnie panującego Jaśnie Oświeconego Księcia na dniu 23. Października 1829;

e) cały ruchomy majątek z wyjątkami w artykule 14 ustanowionemi i późniejszemi modyfikacyjami.

Art. 17.

W skutek ustanowionego w powyższych artykułach wyłączenia majątku fideikomisowego czyli pierwotnego od majątku allodyjalnego, wszelkie pretensyje agnatów względem wykazania lub uzupełnienia majątku fideikomisowego z jakiegokolwiek bądź tytułu są zaspokojone, i takowi uznają stan wykazany masy fideikomisowéj teraz i na przyszłość jako sprawdzony.

Art. 18.

Ponieważ Jaśnie Oświecony obecnie panujący Książę przeświadczony jest, że dla zachowania znakomitości i lustru domu Książęcego potrzeba zapobiegać wszelkiemu rozdrobnieniu majątku, przeto zastrzega sobie tenże, iż bez naruszenia prawa dyspozycyi za życia *per actum inter vivos aut mortis causa* z własnemi nabyciami w dobrach ruchomych lub innym majątkiem prywatnym, co się tyczy wymienionych w artyk. 16 do właściwego majątku rodowego nie należących posiadłości i majątku mobilarnego, na rzecz rodu męzkiego swojéj obecnie panującéj linii także jeszcze *per modum fideicommissi* w ten sposób zarządzi, ażeby one wraz z właściwym majątkiem rodowym i dopóty do massy dziedzicznéj rodu męzkiego *jure fideicommissi et primogeniturae* należały, dopóki tenże kwitnie w linii obecnie panującéj.

Po jego śmierci, i gdyby panująca obecnie linija w rodzie męzkim wygasła, przejść ma ten partykularny fideikomis na pewnych spadkobierców allodyjalnych, a następujący w takim razie z innéj linii Książę li tylko prawo mieć będzie, majątek mobilarny, pod którym jednak nie będzie się rozumieć i nie są objęte zasoby kasowe i w materyjałach, tudzież owoce naturalne i użytki cywilne, nabyć dla siebie za wypłaceniem spadkobiercom alodyjalnym summy awersyjonalnéj pół milijona złotych reńskich, inaczéj bowiem pozostaje takowy spadkobiercom allodyjalnym do wolnéj dyspozycyi.

Art. 19.

Ażeby względem wydzielenia majątku mobilarnego od prywatnéj puścizny lub własności panującéj kiedybądź Księżnéj nie mogły zajść pomyłki, powinny względem mobilarnego majątku Książęcego prowadzone być należyte inwentarze, a cokolwiek w nich będzie wciągnięte, uważaném być ma jako do niego należące.

Art. 20.

Sämmtliche Bestandtheile des, in den Artikeln 13 und 14 dann respective Artikel 15 ausgeschiedenen und verzeichneten Stammgutes sind auf ewig unveräußerlich. Als Veräußerung wird angesehen: wirklicher Verkauf, Schenkung sowohl unter Lebenden, als von Todeswegen, Verpfändung, Tausch 2c.

Art. 21.

Von dem Veräußerungsverboth sind ausgenommen:

a) alle Handlungen und Verträge des jezeitig regierenden Fürsten, welche zum Besten des fürstlichen Hauses mit den Staatsregierungen, in deren Ländern jenes den Besitz und Genuß der Posten hat, abgeschlossen oder vorgenommen werden, und welche Handlungen und Verträge nicht eine Veränderung in der Substanz, sondern nur die Verwaltung oder so anders betreffen;

b) was zur Beendigung von Rechtsstreiten gegen anderen angemessenen Ersatz, worin dieser liegen mag, abgetreten wird;

c) was gegen andere Realitäten und Rechte von gleichem Werthe vertauscht wird;

d) alle diejenigen Veräußerungen, Ablösungen und Veränderungen, welche zum Besten des fürstlichen Hauses, zur Aufhebung einer nachtheiligen Selbstregie, oder aus anderen finanziellen oder administrativen Rücksichten für gut gefunden werden, was namentlich seine Geltenheit und Anwendung hinsichtlich der böhmischen Herrschaften Chotieschau, Chraustowitz, Richenburg und Koschumberg finden und haben soll, falls wegen der in Mitte liegenden besonderen Verhältnisse bei einer schicklichen Gelegenheit beliebt werden sollte, solche zu verkaufen oder tauschweise zu veräußern.

Art 22.

In allen diesen Fällen, welche von dem Veräußerungsverboth ausgenommen sind, tritt jedoch dasjenige, was für das veräußerte Object erworben wird, dergestalt an die Stelle von diesem, daß Renten, Rechte und Realitäten eo ipso dem Stammgute accresciren und sich mit diesem consolidiren, der in Geld erzielte Verkaufswerth aber nicht anders als zu andern Erwerbungen oder zur Bezahlung von Hausschulden verwendet werden darf.

Art. 23.

Außer den im Artikel 21 festgesetzten Ausnahmen ist zu allen Veräußerungen der agnatische Consens erforderlich.

Unter diesen Veräußerungen sind nach Artikel 20 begriffen:

a) Verpfändungen, jedoch unter der Beschränkung, daß der Consens nicht verweigert werden kann, sobald die Hypotheksbestellung zu bleibendem Nutzen des fürstlichen Hauses oder zur Erreichung eines besondern Vortheils oder zur Abwendung eines großen Nachtheils geschieht und respective verwendet wird;

b) Veränderungen der Substanz in Bezug auf den Besitz und Genuß der Posten, und in soferne diese gegen Entschädigung abgetreten werden sollten und wollten, endlich

Art. 20.

Wszystkie części dóbr rodowych w artykułach 13 i 14, tudzież względnie w artykule 15 wydzielonych i spisanych nie mogą nigdy być pozbyte. Za pozbycie uważaném być ma: rzeczywista sprzedaż, darowizna tak między żyjącymi, jak z powodu śmierci, zastaw, zamiana etc.

Art. 21.

Od zakazu pozbycia wyjętemi są:

a) wszelkie czynności i traktaty panującego kiedykolwiek Księcia, jakieby dla dobra Domu Książęcego z Rządami Państw, w których ma posiadłości i używanie poczt, zawarte i przedsiębrane były, i które to czynności i traktaty nie dotyczą zmiany w substancyi, lecz tylko administracyi lub co innego;

b) co dla ukończenia sporów odstąpioném będzie za inne stósowne wynagrodzenie jakiegokolwiekbądź rodzaju;

c) co za inne realności i prawa równéj wartości zamienioném będzie;

d) wszelkie takie pozbycia, reluicyje i zmiany, jakie dla dobra Domu Książęcego, dla uchylenia szkodliwego zarządu własnego, lub z innych względów finansowych lub administracyjnych za dobre będą uznane, co szczególnie swoję ważność i zastósowanie mieć będzie względem czeskich Państw Chotierzowa, Chraustowicu, Richenburga i Koszumberga, jeżeliby się dla okoliczności właściwych przy nich zachodzących przy stósownéj sposobności spodobało, sprzedać takowe lub za inne zamienić.

Art. 22.

We wszystkich tych przypadkach, wyjętych od zakazu pozbycia, wchodzi jednakże to, co za przedmiot pozbyty nabytém będzie, w ten sposób w miejsce jego, iż renty, prawa, realności *eo ipso* do majątku rodowego przybywają i z nim się konsolidują, pozyskana zaś cena z sprzedaży nie inaczéj użytą być ma jak do innych akkwizycyj lub do spłacenia długów Domu Książęcego.

Art. 23.

Krom wyjątków w artykule 21 ustanowionych do każdego pozbycia potrzebny jest konsens agnatów.

Pod takiemi pozbyciami wedle artykułu 20 są objęte:

a) zastawy, pod tém atoli ograniczeniem, iżby konsens nie mógł być odmówionym, jeżeliby hypoteka na stały pożytek Domu Książęcego lub na osiągnienie szczególnéj korzyści lub na uchylenie wielkiéj szkody zamówioną a względnie użytą była;

b) zmiany substancyi co do posiadania i używania poczt, o ileby te za wynagrodzeniem miały być odstąpione, nakoniec

c) erfordern Abänderungen der Hausgesetze oder Zusätze zu denselben von selbst und gleichfalls den agnatischen Consens.

Art. 24.

Der agnatische Consens ist sowohl von den Volljährigen männlichen Stammes, als auch der Vormundschaft der Minderjährigen nothwendig und zu erholen.

Sind Familienglieder zur Zeit der Ausstellung außer den deutschen Bundesstaaten abwesend, so wird in Rücksicht ihrer, in soferne keine genügende und bestimmte Vollmacht zurückgelassen wird, die Zustimmung präsumirt und angenommen.

Art. 25.

Ueber alle Veränderungen und Veräußerungen in dem Stammgute, ohne Ausnahme, wird nach der schon gegenwärtig für die Grundstocksveränderungen bestehenden Einrichtung eine eigene Rechnung durch die fürstlichen Behörden, welchen auch die nutzbringende Administration der aus solchen Veräußerungen erzielten Kaufswerthe übertragen ist, geführt.

Art. 26.

Die Einsicht dieser Rechnungen steht dem männlichen großjährigen Agnaten des fürstlichen Hauses frei.

Ebenso können sie die Einsicht aller jener Urkunden und Verträge verlangen, welche eine Veränderung oder Veräußerung des Stammgutes in jenem seinen Belang und Umfang, wie dieser durch gegenwärtige Uebereinkunft constituirt ist, betreffen und in der Folge werden abgeschlossen werden.

Außer diesem steht weder einem einzelnen noch allen Mitgliedern des fürstlichen Hauses miteinander, eine Einsicht in die Acten, Registraturen und Archive oder in den Gang und die Art und Weise der Verwaltung zu, vielweniger ist ein Einfluß irgend einer Art gestattet.

Art. 27.

Als Hausschulden können fortan nur diejenigen Passivcapitalien und Passiv-Verbindlichkeiten gelten, welche in der durch gegenwärtige Uebereinkunft festgesetzten Ordnung auf rechtsverbindliche Weise übernommen und contrahirt werden.

Als solche werden aber noch insbesondere erklärt, alle gegenwärtig bestehenden Passiven, unter denen die Verbindlichkeit zur Surrogirung des bayerischen Thronlehens der Herrschaften Donaustauf und Wörth ausdrücklich begriffen wird.

Das Verzeichniß dieser gegenwärtig bestehenden Passiven wird nebst jenen der Activen der gegenwärtigen Uebereinkunft beigelegt und dabei festgesetzt, daß letztere nur zur Bezahlung dieser Passiven sollen und dürfen verwendet werden.

c) wymagają zmiany ustaw domowych lub dodatki do takowych przez się także konsensu agnatów.

Art. 24.

Konsens agnatów potrzebny jest i zasiągniętym być winien nie tylko od pełnoletnich rodu męzkiego, lecz téż i od opiekuńczéj władzy małoletnich.

Jeżeliby członkowie familii w czasie zasiągnienia onegoż znajdowali się zewnątrz Państw Związku Niemieckiego, wówczas względem nich, jeżeli nie pozostawiono dostatecznego i pewnego pełnomocnictwa, przyzwolenie ich będzie supponowane.

Art. 25.

Względem wszelkich zmian i pozbyć w majątku rodowym bez wyjątku, prowadzić będą władze książęce wedle porządku istniejącego już obecnie dla zmian majętności fundamentalnych, własne rachunki; onymże poruczona jest także korzystna administracyja cen, ze sprzedaży takowych pozyskanych.

Art. 26.

Przegląd rachunków rzeczonych przysłuża męzkim pełnoletnim agnatom domu książęcego.

Ciż podobnie żądać mogą przeglądnienia wszelkich dokumentów i traktatów, które dotyczą zmiany lub sprzedaży dobra rodowego w téj ważności i objętości, jak to w niniejszéj konwencyi jest ukonstytuowaném, i które późniéj zawarte będą.

Oprócz tego nie przysłuża żadnemu członkowi domu książęcego ani pojedynczo, ani wszystkim razem prawo przeglądu aktów, registratur i archiwów lub kontrola trybu i sposobu administracyi, a tém mniéj wpływ jakiegobądź rodzaju.

Art. 27.

Jako dług domowy uważane być mogą tylko te dłużne kapitały i obowiązki, które przejęte i zaciągnione zostały sposobem prawnie obowiązującym wedle porządku w niniejszéj konwencyi ustanowionego.

Jako dług taki, uznane zostają w szczególności jeszcze wszelkie obecnie istniejące passywa, pod którémi wyraźnie objęty jest obowiązek surrogacyi koronnego lenna bawarskiego Państw Donaustauf i Wörth.

Spis takowych obecnie istniejących długów wraz ze spisem stanu czynnego załączony będzie do niniejszéj konwencyi i ustanawia się przytém, iż tenże ostatni użytym być ma i musi tylko do spłacenia długów tych.

Art. 28.

In die Classe der Hausschulden gehören ferner die für die Verwaltung der Justiz, Domainen und Posten, dann für die Verwaltung (Oekonomie) des Hauses des regierenden Fürsten, vorhandenen Beamten und sonstig decretmäßig Angestellten, welche in Successionsfällen mit ihren gesetzlichen und decretmäßigen Rechten zu dem Nachfolger als Dienstherrn in dasselbe Rechts- und Dienstverhältniß treten, in welchem sie zu dem Vorfahrer standen, so daß auch Jenem hinwieder alle ursprünglich erworbenen dienstherrlichen Rechte ungemindert zukommen.

Dasselbe gilt auch von den vorhandenen Pensionen und Unterstützungen, sowie von der dienstherrlichen Verpflichtung für Witwen und Waisen auf angemessene und billige Weise zu sorgen.

Gleiche Anerkennung soll endlich überhaupt in Successionsfällen der Dienst-Pragmatik und den darauf zu gründenden Ansprüchen gebühren und zu Theil werden, welche etwa Seine Durchlaucht der jetzt regierende Fürst oder einer seiner Nachfolger im Interesse des fürstlichen Dienstes noch zu ertheilen und festzusetzen für gut befinden möchte, jedoch dergestalt, daß dem jeweilig regierenden Fürsten darum nicht minder das Recht zustehen soll, auch für seine Nachfolger verbindliche Weise außerordentliche Besoldungs- Quiescenz- Gehalts- und Pensionserhöhungen zur Belohnung ausgezeichneter Dienste, ferner überhaupt ständige Alimentations- und Sustentationsbeiträge in dem Maße, als deren Anforderung und respective Verwilligung in den mannigfaltigen Besitz-, dienst- und gutsherrschaftlichen Verhältnissen des fürstlichen Hauses begründet ist, in Gnaden auf eine die Nachfolger verbindende Weise zu gewähren.

Art. 29.

In Anwendung des durch die deutsche Bundesacte zugesicherten Fortbestandes der nach den Grundsätzen der deutschen Verfassung abgeschlossenen und noch bestehenden Verträge, und in Anbetracht, daß durch gegenwärtige Ergänzungsacte die Primogenitur-Constitution vom 17. September 1776 nicht abgeändert, sondern nur erläutert und ergänzt wird, sowie in Erwägung, daß in den gegenwärtigen Stipulationen auch nichts gegen die respectiven Staatsverfassungen enthalten ist, finden es die respectiven Paciscenten nicht für nöthig, diese Ergänzungsacte den respectiven höchsten Souverainen zur Einsicht und Bestätigung vorzulegen, sie verpflichten sich aber nicht bloß unter und gegeneinander zur genauesten Festhaltung und Darnachachtung, sondern es wird noch besonders festgesetzt, daß die in dem fürstlichen Hause Thurn und Taxis bestehende Primogenitur-Ordnung mit allen daraus entstehenden Rechtsverhältnissen und darin begründeten Rechten und Verbindlichkeiten zu keiner Zeit anders, als nach den Grundsätzen des deutschen Privat-Fürsten-Rechtes angesehen und beurtheilt werden soll.

Zur Bestätigung und Urkunde alles dessen haben Wir sämmtlich gegenwärtige Uebereinkunft eigenhändig unterzeichnet, mit Unsern fürstlichen Insiegeln versehen, und in

Art. 28.

Do rzędu długów domowych należą dalej znajdujący się urzędnicy i inni za dekretem ustanowieni dla administracyi sprawiedliwości, domenów i poczt, tudzież dla administracyi domu księcia panującego, którzy w przypadkach sukcessyi wraz z swemi prawnemi i udekretowanemi pretensyjami względem następcy jako służbodawcy w ten sam stósunek prawny i służbowy wchodzą, w którym względem poprzednika się znajdowali, tak iż i onemu znowu wszelkie pierwotnie nabyte prawa służbodawcy bez ujmy przysłużają.

Toż samo rozumie się o istniejących pensyjach i wsparciach, jako i z obowiązku służbodawcy mieć staranie o wdowach i sierotach w sposób odpowiedni i słuszny.

Takie samo nakoniec uznanie przysłużać ma w ogólności w przypadkach sukcessyjnych pragmatyce służbowéj i pretensyjom na niéj się zasadzającym, jakąby panujący obecnie książę lub który z następców w interesie książęcéj służby jeszcze nadać i ustanowić za dobre uznał, wszelako w ten sposób, iż pomimo to panującemu księciu niemniéj przysłużać ma prawo, w sposób obowiązujący także i następców jego udzielać z łaski nadzwyczajne podwyższenia płacy, kwiescencyi, i pensyi w nagrodę za celujące służby, dalej w ogólności stałe dodatki na alimentacyję i sustentacyję o tyle, o ile domaganie się onychże a względnie dozwolenie uzasadnione jest w rozmaitych stósunkach domu książęcego, tyczących się posiadłości i służby.

Art. 29.

W zastósowaniu zabezpieczonego w akcie Rzeszy Niemieckiéj dalszego trwania traktatów wedle zasad niemieckiéj konstytucyi zawartych i jeszcze istniejących, tudzież z uwagi, iż przez niniejszy akt uzupełnienia konstytucyja prymogenitury z dnia 17. Września 1776 r. nie jest zmieniona, lecz tylko objaśniona i uzupełniona, daléj z uwagi, iż w niniejszych stypulacyjach także nic się nie znajduje przeciw konstytucyjom Państw dotyczących, pacyscenci tu zachodzący nie widzą przeto potrzeby przedłożenia tego aktu uzupełnienia dotyczącym najwyższym Panującym do przeglądnienia i potwierdzenia, obowiązują się atoli nie tylko między sobą i wzajemnie do najściślejszego zachowania i przestrzegania, lecz ustanawia się nadto szczególnie, iż porządek prymogenitury, istniejący w książęcym domu Thurn i Taxis wraz z wszelkiemi ztąd wypływającemi stósunkami prawnemi i uzasadnionemi w nim prawami i obowiązkami żadnemi czasy inaczéj nie powinien być uważany i ceniony, jak wedle zasad niemieckiego prawa prywatnego książęcego.

Dla potwierdzenia i w dowód tego wszystkiego podpisaliśmy wszyscy własnoręcznie konwencyją niniejszą, zaopatrzyliśmy Naszemi książęcemi pieczęciami,

triplo ausfertigen lassen, geloben auch bei Unsern fürstlichen Worten, Treuen und Glauben, für Uns und Unsere Nachkommen, dieselbe in allen ihren Puncten getreulich zu beobachten, zu vollziehen und vollziehen zu lassen, auch nie zu gestatten, daß auf irgend eine Weise dawider gehandelt werde.

So geschehen: Regensburg den 21. Hornung, München den 22. Hornung, Prag den 25. Hornung, Wien den 28. Hornung im Jahre Eintausend Achthundert Dreißig und Eins.

(L. S.) **Max Fürst von Thurn und Taxis.**

(L. S.) **Joseph Prinz von Thurn und Taxis.**

(L. S.) **Carl Anselm Prinz von Thurn und Taxis.**

(L. S.) **Theodor Prinz von Thurn und Taxis,** Königl. bayer. Generalmajor.

(L. S.) **August Prinz von Thurn und Taxis,** Königl. bayer. Generalmajor.

(L. S.) **Friedrich Prinz von Thurn und Taxis.**

(L. S.) **Wilhelm Prinz von Thurn und Taxis.**

Es hat dem Allmächtigen gefallen, zu der Zeit, als vorstehender Familienvertrag an Unsers vielgeliebten Groß-Oheims und Vaters, des Fürsten Maximilian Joseph von Thurn und Taxis, Kaiserlich-Königlich Oesterreichischen Kämmerers und General majors, fürstlichen Ritters des Königlich-bayerischen St. Hubertus- und Großkreuz des Großherzoglich-Toscanischen St. Josephs-Ordens 2c. Durchlaucht, zu gleichfallsiger Unterzeichnung gebracht werden sollte, Hochdenselben noch vorher, am 15. Mai dieses Jahres, aus diesem Leben in die Ewigkeit abzurufen.

Obschon nun gegenwärtige Uebereinkunft in Kraft der von Unsers nunmehr in Gott ruhenden Herrn Groß-Oheims und Vaters Durchlaucht an Unsern vielgeliebten Herrn Vetter und respectiven Bruder den Prinzen Joseph von Thurn und Taxis, Königlich-bayerischen Oberst-Lieutenant und Flügeladjutanten Seiner Majestät des Königs, ddto Prag den 20. Juni 1829 ausgestellten Vollmacht, und des hinwiederum auf den Grund dieser, von genannt Unserm Herrn Vetter und respectiven Bruder ausgefertigten Pacificatoriums der zwischen Unsern beiderseitigen Bevollmächtigten abgeschlossenen Uebereinkunft ddto 6. September 1830 sammt Nachtrag ddto 13. Jänner 1831 auch in Ansehung Unseres in Gott ruhenden Herrn Groß-Oheims und respectiven Vaters Durchlaucht schon an und für sich nach seinem ganzen Inhalte mit voller Rechtsgiltigkeit besteht, und Wir, dessen Söhne und alleinige Erben, Hochdessen facta schon de jure zu prästiren haben, so haben Wir dennoch zur Vermeidung jedes nach Unserem dereinstigen Ableben etwa möglichen Mißverständnisses für dienlich erachtet, vorstehende Erklärung und Erläuterung zu geben, und dadurch, sowie durch Unsere Unterschrift und bei-

i *in triplo* wystawić kazaliśmy, przyrzekamy także Naszém słowem książęcém i na wiarę Naszą za Siebie i potomków Naszych, iż ją we wszystkich punktach wiernie zachowamy, wykonamy i wykonać każemy, oraz też nigdy nie dozwolimy, aby w jakibądź sposób przeciw niéj działano.

Tak dan: Regensburg dnia 21. Lutego, Mnichów dnia 22. Lutego, Praga 25. Lutego, Wiédeń 28. Lutego w roku tysiąc ośmset trzydziestym piérwszym.

(L. S.) **Maxymilian Książę Thurn i Taxis.**
(L. S.) **Józef Książę Thurn i Taxis.**
(L. S) **Karol Anzelm Książę Thurn i Taxis.**
(L. S.) **Teodor Książę Thurn i Taxis,** Król. Bawarski Jenerał-Major.
(L. S.) **August Książę Thurn i Taxis,** Król. Bawarski Jenerał-Major.
(L. S.) **Fryderyk Książę Thurn i Taxis.**
(L. S.) **Wilhelm Książę Thurn i Taxis.**

Podobało się Najwyższemu w czasie, kiedy powyższy traktat familijny przedłożonym być miał do podpisu Naszemu wielce miłemu prawujowi i ojcu Jaśnie Oświeconemu Księciu Maksymilijanowi Józefowi Thurn i Taxis, Cesarsko-Królewskiemu szambelanowi austryjackiemu i Jenerał-Majorowi, Książęcemu kawalerowi Królewsko-Bawarskiego orderu Sgo Huberta, tudzież Wielkiego Krzyża Wielko-Książęcego Toskańskiego orderu Sgo Józefa etc. powołać Onegoż wprzód jeszcze z tego świata do wieczności na dniu 15. Maja roku bieżącego.

Lubo niniejsza konwencyja w skutek pełnomocnictwa, wydanego ddto. Praga dnia 20. Czerwca 1829 przez Naszego obecnie w Bogu spoczywającego Prawuja i Ojca Jaśnie Oświeconego Naszemu wielce miłemu Stryjowi a względnie bratu Księciu Józefowi Thurn i Taxis, Królewsko-Bawarskiemu podpółkownikowi i flígel adjutantowi Jego Mości Króla ddto. Praga z dnia 20. Czerwca 1829 tudzież daléj z mocy pacyfikatoryjum na zasadzie tegoż pełnomocnictwa przez rzeczonego Naszego Wuja a względnie brata wystawionego co do zawartéj między Naszymi obustronnymi pełnomocnikami ddto. 6. Września 1830 wraz z dodatkiem ddto. 13. Stycznia 1831 już sama przez się wedle całéj treści swéj zupełną prawną ważność ma także i co się tyczy Naszego w Bogu spoczywającego Prawuja a względnie Ojca Jaśnie Oświeconego, a My, jego synowie i jedyni dziedzicowie Jego *facta* już *de jure* wykonać obowiązani jesteśmy, przecie dla uniknienia wszelkiego po Naszéj śmierci zajść mogącego nieporozumienia uznaliśmy za rzecz stósowną, wydać powyższe oświadczenie i wyjaśnienie, i przezto jako i przez pod-

gedruckte fürstliche Insiegel den gegenwärtigen Vertrag hiermit für Uns und Unsere Nachkommen wiederholt und feierlichst zu genehmigen und zu bestätigen.

So geschehen:
Regensburg den 20. August 1831.
München den 27. August 1831.
Prag den 9. September 1831.
Würzburg den 21. November 1831.
Wien den 24. Julius 1831.
Königgrätz den 19. September 1831.

(L. S.) **Max Fürst von Thurn und Taxis.**
(L. S.) **Joseph Prinz von Thurn und Taxis.**
(L. S.) **Carl Anselm Prinz von Thurn und Taxis.**
(L. S.) **Theodor Prinz von Thurn und Taxis,** k. b. G. M.
(L. S.) **August Prinz von Thurn und Taxis,** k. b. G. M.
(L. S.) **Friedrich Prinz von Thurn und Taxis.**
(L. S.) **Wilhelm Prinz von Thurn und Taxis,** k. b. M.

Wir finden nunmehr in Ansehung der von dem durchlauchtig hochgebornen Fürsten Maximilian Carl von Thurn und Taxis ꝛc. ꝛc. und seinen Vorfahren Unserem Kaiserhause dargebrachten guten freund- und verwandtschaftlichen Dienste und in Ausführung Unserer gnädigsten Zusage vom 16. Mai 1857 Uns in Gnaden bewogen, den vorangeführten zwei fürstlich Thurn und Taxis'schen Hausgesetzen aus k. k. Machtvollkommenheit unsere Bestätigung für den Umfang Unseres gesammten Kaiserstaates in Allem und Jedem mit dem verpflichtenden und verbindenden Beifügen anmit zu ertheilen, daß: In allen Fällen, für welche in diesen Hausgesetzen eine Bestimmung nicht enthalten ist, auf den in Unseren Staaten gelegenen Theil des fürstlichen Hausvermögens die geltenden österreichischen Gesetze und Verordnungen volle Anwendung zu finden, und also auch in gerichtlich zu verhandelnden Fällen Unsere Gerichtsbehörden competenzmäßig ihr Amt zu handeln haben, daß ferner die allfälligen Rechte dritter Personen auf das gedachte Vermögen stets gewahrt bleiben sollen, daß weiters Abänderungen dieser Hausgesetze oder Zusatzbestimmungen zu denselben dem agnatischen Consense, wie nicht minder Unserer und Unserer Nachfolger in der Regierung landesherrlicher Genehmigung zu unterziehen seien, daß endlich für die Einbeziehung neuerworbener Liegenschaften in Unseren Staaten in deren bisherigen Complex, als da sind die Herrschaften Chotieschau mit den Gütern Prestaidt und Blatnicz im Pilsnerkreise, Richenburg, Chraustowitz mit Holegschowitz, das Gut Koschumberg und die Herrschaft Leitomischl, alle vier im Chrudimerkreise und sämmtliche im Königreiche Böhmen gelegen, inventarisirt und beschrieben in dem landesgerichtlichen Protokolle vom 13. August 1858;

pisy Nasze i przyłożenie Książęce pieczęcie niniejszy traktat za Siebie i Potomków Naszych powtórnie i uroczyście uchwalamy i zatwierdzamy.

Tak dan:

Regensburg dnia 20. Sierpnia 1831.

Mnichów dnia 27. Sierpnia 1831.

Praga dnia 9. Września 1831.

Würzburg dnia 21. Listopada 1831.

Wiédeń dnia 24. Lipca 1831.

Königgrätz dnia 19. Września 1831.

(L. S.) **Maksymilijan Książę Thurn i Taxis.**

(L. S.) **Józef Książę Thurn i Taxis.**

(L. S.) **Karol Anzelm Książę Thurn i Taxis.**

(L. S.) **Teodor Książę Thurn i Taxis** Król. Baw. Jen. Maj.

(L. S.) **August Książę Thurn i Taxis** Król. Baw. Jen. Maj.

(L. S.) **Fryderyk Książę Thurn i Taxis.**

(L. S.) **Wilhelm Książę Thurn i Taxis** Król. Baw. M.

W uwzględnieniu więc dobrych usług prryjaźni i pokrewieństwa, jakie Jaśnie Oświecony Książę *Maksymilijan Karol Thurn i Taxis* etc. etc. i Jego przodkowie Naszemu Domowi Cesarskiemu wyświadczyli, oraz w wykonaniu Naszego Najmiłościwszego przyrzeczenia z dnia 16. Maja 1857 w łaskawości Naszéj postanowiliśmy wyż przytoczonym dwom ustawom domowym Księcia Thurn i Taxis z C. K. doskonałości władzy udzielić Nasze potwierdzenie dla całego Naszego Cesarstwa we wszystkiém i każdym z tem obowiązującym dodatkiem iż: we wszystkich przypadkach, w którychby wyrzeczone ustawy domowe nie zawiérały postanowienia co do części majątku domu Książęcego znajdującéj się w Państwach Naszych zupełne zastósowanie znajdują obowiązujące ustawy i rozporządzenia austryjackie, a przeto téż i w przypadkach sądownie odbytemi być mających Nasze władze sądowe wedle kompetencyi urząd swój pełnić będą, iż daléj zachodzące prawa osób trzecich do majątku rzeczonego zawsze zachowane być winny, iż dalsze zmiany tychże ustaw domowych lub dodatkowe postanowienia do onychże poddane być winny przyzwoleniu agnatów, niemniéj Naszéj Cesarskiéj uchwale lub Następców Naszych w Rządzie, iż nakoniec względem wcielenia nowo-nabytych realności w Państwach Naszych do kompleksu dotychczasowego, jakiemi są państwa Chotieschau wraz z dobrami Prestaidt i Blatnicz w obwodzie Pilseńskim, Richenburg, Chraustowitz z Holegschowitzem, dobra Koszumberg i Państwo Leitomischl, wszystkie cztéry w obwodzie Chrudymskim a wszystkie w Królestwie Czeskiém leżące, zinwentowane i opisane w krajowo-sądowym protokóle z dnia 13.

dann die dem oftgenannten fürstlichen Hause für das ehemals innegehabte Reichs-Erb-general-Postlehen unter Anderen auch in der gefürsteten Grafschaft Tirol in den Bezirken Meran, Schlanders, Ulten, Lana, Passeyer und Sarnthal zugewiesenen Entschädigungsrenten-Realitäten, Rechte und Gerechtigkeiten, nach Ausweis Unseres Lehensbriefes vom 18. Februar 1851, von Fall zu Fall der landesherrliche Consens im vorschriftmäßigen Wege angesucht und erwirkt werden sollen. Wir ertheilen zugleich allen Unseren Behörden, die es betrifft, den gemessenen Befehl, über alle in dieser Urkunde enthaltenen Bestimmungen Unseres Willens strenge und sorgfältig zu wachen und vorkommenden Falles sich darnach zu achten.

Gegeben und ausgefertiget mittelst Unseres lieben getreuen Alexander Freiherrn von Bach, Großkreuzes Unseres kaiserlichen österreichischen Leopold-, des Franz-Joseph-, dann des päpstlichen Pius-, churfürstlich-hessischen Wilhelm- und des Sachsen-Ernestinischen Haus-Ordens, Unseres wirklichen geheimen Rathes und Ministers des Innern, dann Curators Unserer kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, in Unserer Reichs-, Haupt- und Residenzstadt Wien am Ein und dreißigsten Monatstage März nach Christi Geburt im Eintausend Achthundert neun und fünfzigsten, Unserer Reiche im Eilften Jahre.

Franz Joseph m. p.

Der Minister des Innern:
Alexander Freiherr von **Bach** m. p.

Nach Seiner k. k. Apostolischen Majestät Höchsteigenem Befehle:
Friedrich **Sachse von Rothenberg** m. p., Ministerialrath.

Sierpnia 1858; nie mniéj przekazane rzeczonemu Książęcemu Domowi za niegdyś dzierżone lenno-dziedzicznego generalatu poczt mianowicie w uksiążęconém Hrabstwie Tyrolu w powiatach Meran, Schlanders, Ulten, Lana, Passayer i Sarnthal realności, prawa i przywileje na wynagrodzenie rent, jak to wykazuje Nasz dokument lenna z dnia 18. Lutego 1851, w każdym poszczególnym przypadku Cesarski konsens w drodze przepisanéj ma być uproszczony i pozyskany. Nakazujemy oraz wszystkim Naszym władzom, których to dotyczy, ażeby względem wszystkich w niniejszym dokumencie zawartych postanowień Naszéj woli ściśle i starannie przestrzegali, i w zachodzącym razie podług téjże postępowali.

Dano i wystawiono przez Naszego miłego i wiernego Aleksandra Barona *Bacha*, Kawalera wielkiego-krzyża Naszego Cesarskiego Austryjackiego orderu Leopolda, orderu Franciszka Józefa, tudzież Papiezkiego orderu Piusa, Elektorsko-Haskiego orderu Wilhelma i Sasko-Ernestyńskiego orderu domowego, Naszego rzeczywistego tajnego Radcę i Ministra Spraw Wewnętrznych, tudzież Kuratora Naszéj Cesarskiéj akademii nauk, w Naszém Cesarskiém, główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu dnia trzydziestego piérwszego Marca po narodzeniu Chrystusa w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym dziewiątym, Naszego panowania w roku jedénastym.

Franciszek Józef m. p.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Aleksander Baron **Bach** m. p.

Za Jego C. K. Apostolskiéj Mości Najwyższym Rozkazem:
Fryderyk **Sachse de Rothenberg** m. p., Radca Ministeryjalny.

[illegible]

Franciszek Józef m. p.

[illegible]
[illegible] Bach m. p.

[illegible]
[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLII.

Wydany i rozesłany dnia 22. Sierpnia 1859.

146.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 1. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIII. Stück, Nr. 146, ausgegeben am 13. August 1859),

betreffend die Verlegung des Bezirksamtes für den Uhnower Bezirk von Rawa nach Uhnow in Galizien.

Das Ministerium des Innern hat im Einvernehmen mit den Ministerien der Justiz und der Finanzen die Verlegung des Bezirksamtes für den Uhnower Bezirk von Rawa nach Uhnow bewilliget, was mit Beziehung auf die Verordnung vom 24. April 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 111 vom Jahre 1854 *) mit dem Beifügen bekannt gemacht wird, daß dieses Bezirksamt am 1. August 1859 in Uhnow seine Amtswirksamkeit beginnt.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

147.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 4. August 1859,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate,

wodurch die, in der Grundbuchsordnung vom 15. December 1855, Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes, enthaltenen Bestimmungen über die grundbücherlichen Anmerkungen der Rangordnung ergänzt werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIII. Stück, Nr. 147, ausgegeben am 13. August 1859.

148.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIII. Stück, Nr. 148, ausgegeben am 13. August 1859),

über Zollverfügungen aus Anlaß der gegen die Lombardie errichteten Zoll-Linie.

Aus Anlaß der Friedenspräliminarien vom 12. Juli 1859 wurde vorläufig längs der Landesgränze von Tirol und den venetianischen Provinzen gegen die Lombardie eine Zoll-Linie errichtet und wurden an den Verkehrsstraßen Zollämter aufgestellt, welche bereits in Wirksamkeit getreten sind, und zwar in Tirol zu Riva und Ponte di Storo (Nebenzollämter I.), Torbole, Vermigilo und Gomagoi (Nebenzollämter II.); in den venetianischen Provinzen zu Malcesine und Garda (Nebenzollämter II.), Lazise (Nebenzollamt I.), Peschiera (Hauptzollamt II.), Goito (Nebenzollamt I.), Valeggio, Grazie und Montanaro (Nebenzollämter II.) und Borgoforte (Nebenzollamt I. Classe).

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 118, Seite 285.

146.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 1. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIII, Nr. 146, wydana dnia 13. Sierpnia 1859),

dotyczące przeniesienia urzędu powiatowego dla powiatu Uhnowskiego z Rawy do Uhnowa w Galicyi.

Ministeryjum Spraw Wewnętrznych dozwoliło w porozumieniu z Ministerstwami Sprawiedliwości i Skarbu przeniesienie urzędu powiatowego dla powiatu Uhnowskiego z Rawy do Uhnowa, co odnośnie do Rozporządzenia z dnia 24. Kwietnia 1854 r. (Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX Nr. 111 z r. 1854 *), z tym dodatkiem obwieszcza się, iż urząd ten powiatowy z dniem 1. Sierpnia 1859 r. w Uhnowie swą działalność urzędową rozpoczyna.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

147.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 4. Sierpnia 1859,

obowiązujące w Królestwach Węgierskim, Kroackim, Sławońskim, Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim,

mocą którego uzupełnione zostają Postanowienia o tabularnych zanotowaniach kolejności, zawarte w ustawie tabularnéj z dnia 15. Grudnia 1855 r. Nr. 222 Dziennika Praw Państwa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLIII, N. 147, wydaną dnia 13. Sierpnia 1859.

148.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIII, Nr. 148, wydana dnia 13. Sierpnia 1859),

o zarządzeniach celnych z powodu utworzonéj ku Lombardyi linii celnéj.

Z powodu przedugodnych warunków pokoju z dnia 12. Lipca 1859 r. utworzono tymczasowo wzdłuż granicy krajowéj Tyrolskiéj i prowincyj Weneckich ku Lombardyi liniję celną, i ustanowiono na gościńcach urzędy celne, które już w życie weszły, a to: w Tyrolu, w Riwa i Ponte di Storo (urzędy celne uboczne kl. I.), Torbole, Vermiglio i Gomagoi (urzędy celne uboczne kl. II), Lacise (urząd celny uboczny kl. I.), Peschiera (główny urząd celny kl. II.), Goito (urząd celny uboczny kl. I.), Valeggio, Grazie i Montanaro (urzędy celne uboczne kl. II.), tudzież Borgoforte (urząd celny uboczny klasy I.).

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XXVIII, Nr. 118, stronica 285.

Im Verkehre über diese Zoll-Linie findet der allgemeine Zolltarif vom 5. December 1853 mit den besonderen Zollsätzen für den Verkehr über die Gränze gegen andere italienische Staaten Anwendung.

Die auf den früher bestandenen Verträgen mit dem Königreiche Sardinien und mit dem Herzogthume Modena beruhenden Zollsätze bleiben einstweilen außer Wirksamkeit.

Auf der Landstrecke zwischen Lazise und dem Anfange des Sees von Mantua wurden vor der Hand Zollämter nicht errichtet, und ist der Verkehr über dieselbe in der Regel untersagt. Ausgenommen von diesem Verbot ist nur die Ausfuhr solcher Waaren, deren Austritt nicht zu erweisen ist und die keinem Ausfuhrzolle unterliegen, und die Einfuhr von Waaren, die unbedingt eingangszollfrei sind oder zu gewissen Gegenständen des täglichen Verkehres gehören.

Nähere Bestimmungen sowohl über diese ausnahmsweise Maßregel, als über den Verkehr längs des Gardasees, den Lauf der Zoll-Linie und die Zollstraßen, sind in der Kundmachung des Präsidiums der k. k. Finanz-Landes-Direction in Innsbruck vom 28. Juli und des Präsidenten der k. k. Finanzpräfectur in Venedig vom 20. Juli enthalten, welche beide in die betreffenden Landes-Regierungsblätter aufgenommen worden sind.

Freiherr von **Bruck** m. p.

W obrocie przez tę linię celną znajduje zastósowanie powszechna taryfa celna z dnia 5. Grudnia 1853 r. wraz z szczególnemi ustanowami celnemi dla obrotu przez granice ku innym Państwom włoskim.

Ustanowy celne, zasadzające się na dawniéjszych traktatach z królestwem Sardynii i księstwem Modeńskiém tracą tymczasem moc swoję.

Na przestrzeni między Lacise i jeziorem pod Mantuą, tymczasem nie utworzono urzędów celnych, i obrót tamże w powszechności jest zakazanym. Wyjętym od tegoż zakazu jest tylko wywóz takich towarów, których wychód nie ma być udowodnionym i które nie podlegają żadnemu cłowi wychodowemu, tudzież przywóz towarów, które bezwzględnie wolne są od cła wchodowego, lub które należą do pewnych przedmiotów obrotu dziennego.

Bliższe Postanowienia tak co do tego środka wyjątkowego, jako co do obrotu wzdłuż jeziora Garda, o biegu linii celnéj i o drogach celnych, zawarte są w obwieszczeniu Prezydyjum C. K. Dyrekcyi Skarbowéj Krajowéj w Insbruku z dnia 28. Lipca i Prezydenta C. K. Prefektury Skarbowéj w Wenecyi z dnia 20. Lipca r. b., które zamieszczono w dotyczących dziennikach krajowych.

Baron **Bruck** m. p.

Berichtigung.

Auf dem Titelblatte des XXXVIII. Stückes des Landes-Regierungs-Blattes ist im polnischen Texte statt „XXXVIIII" zu lesen „XXXVIII."

Sprostowanie.

W napisie polskim Zeszytu XXXVIII Dziennika Rządu Krajowego należy zamiast XXXVIIII czytać — „Zeszyt XXXVIII."

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLIII.

Wydany i rozesłany dnia 29. Sierpnia 1859

149.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. August 1859,

gütig für Siebenbürgen,

über die Zollbehandlung von Brennholz und gemeinem Werkholze im Landtransporte bezüglich der Gränzstrecke beim Rothenthurm und Tomös.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 149, ausgegeben am 20. August 1859.

150.

Verordnung des Ministers für Cultus und Unterricht vom 8. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 150, ausgegeben am 20. August 1859),

womit eine Aenderung der, in dem Allerhöchsten Handschreiben vom 9. December 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 315) enthaltenen Bestimmung bezüglich des Maßes, in welchem die deutsche Sprache in allen Gymnasien, mit Ausnahme der lombardisch = venetianischen, als Unterrichtssprache zu gelten hat, kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 20. Juli 1859 Allergnädigst zu gestatten geruht, daß an Gymnasien in Gegenden, deren Bevölkerung überwiegend einer anderen als der deutschen Sprache angehört, von der, im Allerhöchsten Handschreiben vom 9. December 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 315, §. 2*) ausgesprochenen allgemeinen Regel, der zufolge die Unterrichtssprache in den höheren Classen der Gymnasien überall vorherrschend die deutsche sein soll, Umgang genommen, und die Beurtheilung der didaktischen Mittel, welche nebst dem in allen Classen obligaten deutschen Sprachunterrichte anzuwenden seien, um die Schüler dahin zu bringen, daß sie nach Absolvirung des Gymnasiums der deutschen Sprache in Schrift und Rede mächtig seien, Denjenigen anheimgestellt werde, welchen die Sorge für das bezügliche Gymnasium und die Anstellung der Lehrer an demselben obliegt. Dagegen bleibt die Anordnung aufrecht, daß die Kenntniß der deutschen Sprache und die Fertigkeit im correcten Gebrauche derselben bei der schriftlichen und mündlichen Maturitätsprüfung mit allem Ernste gefordert, und daher sowohl durch die Prüfung auf diesem Gegenstande, als auch bei der Prüfung aus anderen Lehrfächern constatirt werde.

Hiemit werden auch diejenigen Bestimmungen der, die Sprachverhältnisse an den Gymnasien in Ungarn, Kroatien und Slawonien, Siebenbürgen und der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate regelnden Verordnung vom 1. Jänner 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 7, §§. 2 und 9), welche mit der voranstehenden Anordnung nicht im Einklange stehen, außer Wirksamkeit gesetzt.

Graf **Thun** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 2, Seite 4.

149.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8. Sierpnia 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

celném postępowaniu z drzewem opałowém i ordynaryjném drzewem wyrobowém w transporcie krajowym względem przestrzeni granicznéj przez Rothenthurm i Tomös.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 149, wydaną d. 20. Sierpnia 1859.

150.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 8. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 150, wydana dnia 20. Sierpnia 1859),

mocą którego obwieszcza się zmiana postanowienia, zawartego w Najwyższym reskrypcie z dnia 9. Grudnia 1854 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 315) co do tego, w jakiéj objętości język niemiecki po wszystkich gimnazyjach, wyjąwszy lombardzko-weneckie, uważany być ma za język naukowy.

Najwyższém postanowieniem z dnia 20. Lipca 1859 raczył Jego C. K. Apostolska Mość dozwolić Najłaskawiéj, ażeby po gimnazyjach w okolicach, których ludność w przewyższającéj liczbie do innego a nie do niemieckiego języka należy, odstąpiono od powszechnéj zasady, wyrzeczonéj w Najwyższym reskrypcie z dnia 9. Grudnia 1854 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 315 §. 2*), w skutek któréj jako język naukowy w wyższych klasach gimnazyjalnych wszędzie przeważać ma język niemiecki, oraz ocenienie dydaktycznych środków, jakie użyte być winny oprócz obowiązkowéj we wszystkich klasach nauki języka niemieckiego, by doprowadzić uczniów do tego, iżby po ukończeniu gimnazyjum władać mogli językiem niemieckim w piśmie i mowie, tym pozostawiono, do których należy staranie o gimnazyjum dotyczące i o ustanowienie nauczycieli w niém. Przeciwnie utrzymuje się w mocy Rozporządzenie, iż znajomość języka niemieckiego i biegłość w poprawném użyciu onegoż przy egzaminie dojrzałości czyto piśmiennym, czy ustnym niezbędnie wymaganą będzie, a zatém wykazaną być ma tak przy egzaminie z przedmiotu tego, jak przy egzaminie z innych przedmiotów naukowych.

Przetoż uchylają się postanowienia Rozporządzenia z dnia 1. Stycznia 1855 (Dziennik Praw Państwa Nr. 7, §§. 2 i 9) urządzającego stósunki językowe na gimnazyjach we Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, w Siedmiogrodzie i Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim, które się z powyższém zarządzeniem nie zgadzają.

Hrabia **Thun** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Część I, Nr. 2, stronica 4.

151.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. August 1859,

giltig für Siebenbürgen,

womit, in Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 22. Juli 1859, der §. 12 des kaiserlichen Patentes vom 29. Mai 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 100), in Betreff des aufrecht erhaltenen Rechtes der Gütergemeinschaft für die Ehegatten sächsischer Nation in Siebenbürgen, erläutert wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 151, ausgegeben am 20. August 1859.

152.

Erlaß des Finanzministeriums vom 12. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 152, ausgegeben am 20. August 1859),

giltig für alle Kronländer

über die Zoll-Linie gegen die Lombardie von Lazise nach Peschiera.

Mit dem 8. August 1859 wurde auch die Zoll-Linie auf der im hierortigen Erlaße vom 4. August 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, XLIII. Stück, Nr. 148*) erwähnten Strecke gegen die Lombardie errichtet, welche von Lazise bis zu jenem Puncte reicht, wo die Gränze des westlichen Theiles der Gemeinde von Peschiera den Fluß Mincio berührt. Gleichzeitig trat das Hauptzollamt zu Peschiera in Wirksamkeit.

In Folge dessen wird auf dieser Strecke das in der Kundmachung des Präsidenten der k. k. Finanzpräfectur in Venedig vom 27. Juni 1859, Zahl 1856-P., angedeutete Verbot des Waarenverkehres außer Kraft gesetzt, welches Verbot daher nur für die Linie von Peschiera nach Grazie aufrecht bleibt.

Diese Bestimmungen enthalten die Kundmachung des gedachten Präsidenten vom 4. August 1859, Zahl 338-P. F., welche in dem betreffenden Landes-Regierungsblatte aufgenommen worden ist.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 148, Seite 520.

151.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Sierpnia 1859,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

mocą którego objaśnia się w skutek Najwższego Upoważnienia z dnia 22. Lipca 1859 §. 12 Cesarskiego Patentu z dnia 29. Maja 1853 (Dziennik Praw Państwa Nr. 100), pod względem utrzymanego prawa spólności dóbr dla małżonków saskiego narodu w Siedmiogrodzie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 151, wydaną d. 20. Sierpnia 1859.

152.
Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 152, wydana dnia 20. Lipca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

o linii celnéj ku Lombardyi od Lacise do Peschiery.

Z dniem 8. Sierpnia 1859 utworzoną została także linija celna na wymienionéj w tutejszém Rozrządzeniu z dnia 4. Sierpnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Część XLIII, Nr. 148*) przestrzeni ku Lombardyi, sięgającéj od Lacise, aż do tego punktu, gdzie granica zachodniéj części gminy Peschiera dotyka się rzeki Mincio. Jednocześnie wchodzi w życie główny urząd celny w Peschiera.

W skutek tego traci moc swą zakaz obrotu towarów na téj przestrzeni, wskazany w obwieszczeniu prezydenta C. K. prefektury skarbowéj we Wenecyi z dnia 27. Czerwca 1859, Liczba 1856 - P, który to zakaz utrzymanym zostaje tylko dla linii od Peschiery do Grazie.

Niniejsze postanowienia zawiéra obwieszczenie rzeczonego prezydenta z dnia 4. Sierpnia 1859, Liczba 338 - P. F., które umieszczone jest w dotyczącym Dzienniku krajowym.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XLII, Nr. 148, stronica 520.

151.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Sierpnia 1859,

[illegible]

[illegible]

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 151, wydaną [illegible])

152.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXV, Nr. 152. [illegible])

[illegible]

[illegible]

Z dniem 8. Sierpnia 1859 utworzony [illegible] w miejscu Rozporządzenia z dnia 7. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, Nr. 115*) [illegible] Mincio. [illegible]

W [illegible] w odwiedzającej przepisach [illegible] 27. Czerwca 1859, Liczba 1866 [illegible] dla linii od Peschiery do Grazzie.

Niniejsze postanowienia [illegible] 8. Sierpnia 1859, Liczba 228 [illegible] Dzienniku Krajowym.

Baron Bruck m. p.

---

*) Dziennik [illegible] Część XXIII, Nr. 115, stronica [illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. September 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLIV.

Wydany i rozesłany dnia 1. Września 1859.

153.

Erlaß des Finanzministeriums vom 21. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLV. Stück, Nr. 153, ausgegeben am 24. August 1859),

wirksam für alle Kronländer,

womit der Zeitpunct der Hinausgabe neuer, auf österreichische Währung lautender Banknoten zu fünf Gulden kundgemacht wird.

Die privilegirte österreichische Nationalbank, durch die kaiserliche Verordnung vom 29. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 68*) ermächtiget, Noten zu fünf Gulden österreichischer Währung hinauszugeben, wird laut der beigedruckten Kundmachung mit der Hinausgabe dieser Noten am 1. September 1859 beginnen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Kundmachung.

Durch die Allerhöchste kaiserliche Verordnung vom 29. April 1859 wurde die Nationalbank ermächtiget, Noten zu **fünf Gulden** österreichischer Währung hinauszugeben.

Die Nationalbank wird mit der Hinausgabe dieser Noten, deren Beschreibung hier beigeschlossen ist, am 1. September 1859 beginnen.

Wien, am 16. August 1859.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.

Christian Heinrich Ritter von Coith,
Bank-Gouverneurs-Stellvertreter.

Popp,
Bank-Director.

Beschreibung der Noten der privilegirten österreichischen Nationalbank zu „Fünf Gulden“ österreichischer Währung.

Das Papier ist weiß, fein und von einer besonderen, dauerhaften Textur, so, daß es sich wesentlich von anderen Papiergattungen unterscheidet.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 68, Seite 216.

153.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 21. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLV, Nr. 153, wydana dnia 24. Sierpnia 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego ogłasza się początek wydania nowych na walutę austryjacką opiewających banknotów na pięć złotych.

Uprzywilejowany austryjacki bank narodowy, Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 29. Kwietnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 68*) upoważniony do wydawania banknotów na *pięć złotych* waluty austryjackiéj, rozpocznie wedle załączonego obwieszczenia wydanie onychże dnia 1. Września 1859.

Baron **Bruck** m. p.

Obwieszczenie

Najwyższém Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 29. Kwietnia 1859 Bank narodowy upoważnionym został do wydania banknotów na **pięć złotych** waluty austryjackiéj.

Bank narodowy rozpocznie wydanie banknotów rzeczonych, których opis tu załączony jest, na dniu 1. Września 1859.

Wiédeń dnia 16. Sierpnia 1859.

Pipitz,
Gubernator Banku.

Chrystyjan Henryk Kawaler de Coith,
Zastępca Gubernatora Banku.

Popp,
Dyrektor Banku.

Opisanie banknotów uprzywilejowanego austryjackiego Banku narodowego na „pięć złotych“ waluty austryjackiéj.

Papiér jest biały, cienki i tekstury szczególnie trwałéj tak, iż istotnie się różni od innych gatunków papiéru.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XVIII, Nr. 68, stronica 216.

Als Wasserzeichen enthält jede Note: in der Mitte das Wort: „FÜNF“, darunter das Wort: „GULDEN“; an der Seite links vom Beschauer das abgekürzte Wort: „OESTERR:“ und rechts das Wort: „WAEHRUNG“; endlich auf jeder der beiden unteren Seiten die arabische Ziffer: „5“.

Alle diese Wasserzeichen sind dunkel in lichtem Grunde. Endlich sind auf dem oberen Theile der Note lichte, arabeskenartige Wasserzeichen angebracht.

Die Farbe des Druckes ist schwarz. Oben in der Mitte der Note befindet sich, als Sinnbild der Austria, ein weibliches, mit Lorberzweigen geziertes Brustbild, dessen Kopf eine Mauerkrone trägt.

Auf jeder Seite der Austria ist ein guillochirtes Oval angebracht, mit der arabischen Ziffer: „5“.

Jedes dieser beiden Ovale wird von einem guillochirten rothen Ueberdrucke gedeckt.

Unterhalb dieser beiden Guillochirungen befindet sich links eine Ziffer und rechts ein Buchstabe.

In der Mitte der Note befindet sich in verschiedenen Schriftgattungen, unter der Werthbezeichnung der Note (Fünf Gulden) deren Text, welcher lautet.

„Die priv. österreichische Nationalbank bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung Fünf Gulden Silbermünze österreichischer Währung.“

Nach diesem Texte folgt die Firma der Nationalbank, und zwar:

„Für die privilegirte österreichische National-Bank.“

Ferner das Datum:

„Wien, den 1. Mai 1859“ und die Unterschrift des Cassen-Directors: „Ig. Ferstel.“

Weiter unten ist links die Bezeichnung der Serie, und rechts jene der Nummer in rothen Typen angebracht. Die als rother Ueberdruck ersichtliche arabische Ziffer „5“ endlich, berührt den unteren Theil des Brustbildes der Austria, und die Worte: „FÜNF GULDEN“ unmittelbar oberhalb des Textes der Note.

In der Mitte des unteren Theiles der Note befindet sich der Doppel-Adler, umgeben von Sinnbildern der Künste und Wissenschaften, des Ackerbaues und der Schifffahrt. Diese symbolische Darstellung wird von Arabesken begränzt, darunter schlingt sich ein Band mit den Worten: „Viribus unitis.“

Auf jeder Seite des Doppel-Adlers ist eine durch verzierte Linien gebildete Einfassung. In jener zur linken Seite stehen die Worte:

Każdy banknot zawiéra znaki wodne, a to w środku słowo: „FÜNF“, pod tém słowo: „GULDEN“; po lewéj stronie oglądającego słowo skrócone: „OESTERR:“, po prawéj słowo: „WAEHRUNG“; nakoniec po każdéj z obu dólnych stron arabską cyfrę: „5“.

Wszystkie te znaki wodne są ciemne w jasnym tle. Nareszcie u górnéj części banknotu zamieszczone są jasne znaki wodne na kształt arabesków.

Farba druku jest czarna. U góry w środku banknotu znajduje się, jako symbol *Austryi*, popiersie białogłowy, uwieńczonéj wawrzynami, noszącéj na głowie koronę murową.

Po każdéj stronie *Austryi* znajduje się *owal przeplatany* z arabską cyfrą: „5“.

Każdy z tych obu *owalów* pokryty będzie nadrukiem czerwonym *przeplatanym*.

Niżéj tych obu *przeplatanek* znajduje się po lewéj stronie cyfra, a po prawéj litera.

W środku banknotu znajduje się w rozmaitych pismach, pod oznaczeniem wartości banknotu (*Fünf Gulden*) tekst onegoż, opiewający w ten sposób:

„Die priv. österreichische Nationalbank bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung Fünf Gulden Silbermünze österreichischer Währung“.

Po tekscie tym następuje firma Banku narodowego, a to:

„Für die privilegirte österreichische National-Bank“.

Potem datum:

„Wien, den 1. Mai 1859“ i podpis dyrektora kasy: „*Ig. Ferstel*“.

Daléj niżéj jest po lewéj stronie oznaczenie *seryi*, a po prawéj oznaczenie *numeru* zamieszczone w *druku* czerwonym. Ukazująca się w czerwonym nadruku arabska cyfra: „5“ nareszcie, dosięga dólnéj części popiersia *Austryi*, oraz słów: „FÜNF GULDEN“ wprost powyżéj tekstu banknotu.

W środku dólnéj części banknotu znajduje się *dwugłowy orzeł* otoczony symbolami sztuk i nauk, rolnictwa i żeglugi. Toż symboliczne przedstawienie obwiedzione jest *arabeskami*, pod którém wije się wstążka że słowami: „*Viribus unitis*“.

Po każdéj stronie *orła dwugłowego* znajduje się obwódka, z ozdobionych linij utworzona. W obwódce po lewéj stronie umieszczone są słowa:

„Die Nachmachung und Verfälschung der von der privilegirten österreichischen Nationalbank ausgefertigten Noten wird nach den Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzbuches als Verbrechen mit schwerem Kerker bis zu zwanzigjähriger und selbst lebenslänglicher Dauer bestraft.“

Die Einfassung zur rechten Seite enthält den Nennwerth der Note (Fünf Gulden) in zehn Sprachen von Kronländern des österreichischen Kaiserstaates, in den entsprechenden Schriftgattungen.

„Die Nachmachung und Verfälschung der von der privilegirten österreichischen Nationalbank ausgefertigten Noten wird nach den Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzbuches als Verbrechen mit schwerem Kerker bis zu zwanzigjähriger und selbst lebenslänglicher Dauer bestraft";

Obwódka po prawéj stronie zawiéra wartość nominalną banknotu (*Fünf Gulden*) w *dziesięciu językach* krajów koronnych Cesarstwa Austryjackiego w pismach odpowiednich.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. September 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLV.

Wydany i rozesłany dnia 15. Września 1859.

154.
Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 15. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 154, ausgegeben am 7. September 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

in Betreff des Verfahrens bei Ausfolgung von, bei den Steuerämtern (Gerichts-Depositenämtern) für großjährig gewordene Pflegebefohlene erliegenden Privatschuldscheinen.

In Gemäßheit Allerhöchster Entschließung vom 20. Juli 1859 wird für oben namhaft gemachte Kronländer Folgendes verordnet:

Wenn ein Pflegebefohlener, welcher nach erreichter Großjährigkeit oder auf andere Weise erfolgter Aufhebung des, seiner eigenen Vermögensverwaltung entgegen gestandenen gesetzlichen Hindernisses in diese eintritt, die Ausfolgung der für ihn in der Waisencasse erliegenden Privatschuldurkunden binnen drei Monaten nicht nachsucht, oder die vom Gerichte bereits bewilligte Ausfolgung binnen derselben Frist nicht in Vollzug setzt, ist derselbe von dem Gerichte zur Uebernahme dieser Urkunden binnen einer zu bestimmenden angemessenen Frist, welche jedoch nicht kürzer als auf sechs Monate festgesetzt werden darf, schriftlich zu eigenen Handen mit der Warnung aufzufordern, daß im widrigen Falle dieselben aus der Waisencasse an die Registratur des Gerichtes, ohne weitere Haftung des Staatsärars abgegeben werden würden.

Nach erfolglos verstrichener Frist ist die Uebergabe der Urkunden über erfolgte Anmerkung der bemessenen Verwahrungsgebühr zur Hinterlegung in die gerichtliche Registratur zu vollziehen. Die Ausfolgung dieser Urkunden aus der Registratur an den ausgewiesenen Eigenthümer kann nur mit besonderer Bewilligung des Gerichtes, gegen ausgewiesene Berichtigung der vorgemerkten Verwahrungsgebühr, bei dem Steueramte (Gerichts-Depositenamte) stattfinden.

Diese Vorschrift ist jedoch nur bei solchen Urkunden in Anwendung zu bringen, welche nicht an und für sich einen Geldwerth haben, indem rücksichtlich der letzteren, wie z. B. in Ansehung der, im allgemeinen Verkehre stehenden Creditseffecten, oder einen Gegenstand des Umsatzes bildenden Werthpapiere, da sie einen Theil des eigentlichen Vermögens des bisherigen Pflegebefohlenen ausmachen, auch fortan das im §. 217 des Gesetzes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes *), vorgeschriebene Verfahren stattzufinden hat.

Graf **Rádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843.

154.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 15. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 154, wydana dnia 7. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

co się tyczy postępowania przy wydaniu prywatnych zapisów długu, znajdujących się w urzędach poborowych (urzędach depozytów sądowych) dla pupilów, którzy pełnoletnimi się stali.

Stósownie do Najwyższego Postanowienia z dnia 20. Lipca 1859 r. rozporządza się dla Krajów koronnych wyżéj wymienionych, co następuje:

Jeżeliby pupil, który po osiągnieniu pełnoletności lub uchyleniu w inny sposób przeszkody prawnéj, stojącéj w drodze jego własnéj administracyi majątku, w tę wstępuje, nie żądał wydania dokumentów długu prywatnego w kasie sierocińskiéj dla niego złożonych w ciągu miesięcy trzech, albo nie wykonał zezwolonego już przez sąd wydania w ciągu tegoż terminu, wówczas tenże przez sąd wezwanym być ma na piśmie do odebrania dokumentów rzeczonych w ciągu terminu stósownie wyznaczonego, który atoli nie niżéj jak na sześć miesięcy ustanowionym być ma. Przyczém wezwanie doręczone mu będzie z tém ostrzeżeniem, iżby one w razie przeciwnym z kasy sierocińskiéj do registratury sądu bez dalszéj odpowiedzialności eraryjum rządowego oddane były.

Po bezskutecznym upływie terminu wykonane być ma oddanie dokumentów przy zanotowaniu wymierzonéj należytości zachowania do złożenia w sądowéj registraturze. Wydanie onychże dokumentów z registratury właścicielowi wykazanemu, miejsce miéć może tylko za szczególném dozwoleniem sądu, i za wykazaną spłatą zanotowanéj należytości zachowania w urzędzie poborowym (urzędzie depozytów sądowych).

Przepis ten atoli wejść ma w zastósowanie przy takich tylko dokumentach, które nie samę przez się mają wartość pieniężną, albowiem względem ostatnich, jak np. względem zostających w powszechnym obrocie efektów kredytowych, albo papierów wartości, będących przedmiotem odbytu, ponieważ takowe stanowią część własnego majątku pupila dotychczasowego, także i nadal zachowane być ma postępowanie w §. 27 ustawy z dnia 9. Sierpnia 1854 r. Nr. 208 Dziennika Praw Państwa *) przepisane.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLVI, Nr. 295, stronica 843.

155.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen und der Justiz, dann des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde vom 17. August 1859,

betreffend die in den Königreichen Ungarn, Kroatien und Slawonien, in der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate, dann in dem Großfürstenthume Siebenbürgen, in der Zeit vor der Einführung der k. k. Gerichte bis zum Beginne der Wirksamkeit der kaiserlichen Verordnung vom 2. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 105) aufgelaufenen, und zu dieser Zeit noch nicht eingebrachten Sträflingsverpflegskosten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 155, ausgegeben am 7. September 1859.

156.

Verordnung des Ministers für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 22. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 156, ausgegeben am 7. September 1859),

giltig für alle Kronländer,

in Betreff der Einführung von Expreßbriefen im internen Verkehre.

Vom 1. October 1859 ab können, sowie es im Verkehre mit den deutsch-österreichischen Post-Vereinsstaaten der Fall ist, auch im internen österreichischen Verkehre Expreßbriefe, d. h. Briefe mit der Bestimmung aufgegeben werden, daß deren Zustellung sogleich nach dem Eintreffen der Post im bezüglichen Postorte und mittelst eigener Diener oder Boten an den Adressaten veranlaßt wird.

Diese Briefe müssen auf der Adresse mit der Bezeichnung: „durch Expressen zu bestellen", dann mit den entsprechenden Marken versehen, und recommandirt aufgegeben werden. Auf der Rückseite derselben hat der Aufgeber seinen Namen, Stand und Wohnort deutlich und genau anzusetzen. Für die Bestellung solcher Briefe im Orte des Abgabspostamtes sind am Tage fünfzehn, bei Nacht dreißig Neukreuzer zu entrichten.

Die letztere Gebühr tritt dann ein, wenn der Brief in dem Zeitraume vom 1. October bis Ende April nach 10 Uhr Nachts und vor 7 Uhr Früh, in den übrigen Monaten nach 11 Uhr Nachts, und vor 5 Uhr Morgens von dem Abgangspostamte zur Bestellung abgefertiget wird.

Für die Bestellung außerhalb des Ortes des Abgabspostamtes ist der entfallende Botenlohn, und ein fixer Zuschlag zu demselben von fünfzehn Neukreuzern zu bezahlen.

Die bezeichneten Gebühren können entweder bei der Aufgabe entrichtet, oder den Adressaten zur Zahlung zugewiesen werden.

155.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości, tudzież Nadkomendy Wojskowéj i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 17. Sierpnia 1859,

dotyczące uszłych w czasie przed zaprowadzeniem C. K. sądów aż do chwili rozpoczęcia działalności Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 2. Czerwca 1859 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 105), a do tego czasu jeszcze nie ściągnionych kosztów wyżywienia więźniów w królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, tudzież w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, N. 155, wydaną dnia 7. Września 1859.

156.

Rozporządzenie Ministra Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 22. Sierpnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 156, wydana dnia 7. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

względem zaprowadzenia listów umyślno-posłańczych w obrocie wewnętrznym.

Począwszy od dnia 1. Października 1859 r. podane być mogą, jakto w obrocie z Niemiecko-Austryjackiemi Państwami Związku pocztowego się dzieje, także i w wewnętrznym obrocie Austryjackim listy umyślno-posłańcze, t. j. listy z przeznaczeniem, by zaraz po nadéjściu poczty w dotyczącém miejscu i przez własnych sług lub umyślnych posłańców adresatom doręczone były.

Listy takowe muszą na adresie oznaczeniem: „przez umyślnego posłańca doręczyć“, tudzież markami odpowiedniemi być opatrzone i za rekomendacyją podane. Na stronie odwrotnéj podawca wyraźnie i dokładnie zamieścić winien nazwisko swoje, stan i pomieszkanie. Za doręczenie listów takich w miejscu poczty oddawczéj, opłacić się ma w dzień piętnaście nowych krajcarów, w nocy trzydzieści.

Należytość ostatnia miejsce ma, gdy list w miesiącach od 1. Października do końca Lipca po godzinie 10téj w nocy a przed 7mą z rana, w innych miesiącach zaś po godzinie 11téj w nocy a przed 5tą z rana przez urząd poczty oddawczéj do doręczenia wyexpedyjowanym będzie.

Za doręczenie zewnątrz miejsca urzędu pocztowego oddawczego, opłacone być ma przypadające wynagrodzenie posłańca, a nadto stały dodatek do onegoż w kwocie piętnastu nowych krajcarów.

Oznaczone należytości mogą albo przy podaniu być opłacone, albo adresatom do zapłaty przekazane.

Im ersteren Falle wird die Bestellgebühr nach der muthmäßlichen Zeit des Eintreffens des Briefes bei dem Abgabspostamte, der Botenlohn mit einem der Entfernung des Bestimmungsortes vom Abgabspostamte entsprechenden beiläufigen Betrage berechnet.

Jedenfalls haftet der Aufgeber für die fraglichen Gebühren, soweit sie von dem Adressaten nicht eingebracht werden können, und hat daher nach Umständen die erforderliche Nachzahlung zu leisten.

Dagegen wird ihm auch jener Betrag zurückvergütet, um welchen er etwa bei der Aufgabe zu viel entrichtet hat.

Die dießfälligen Forderungen der Postcasse oder der Partei müssen jedoch längstens binnen sechs Monaten, vom Tage der Aufgabe des betreffenden Expreßbriefes gerechnet, geltend gemacht werden.

Bei Briefen, welche außerhalb des Ortes des Abgabspostamtes zu bestellen sind, hat der Aufgeber, wenn er die Gebühren dem Adressaten zur Zahlung zuweisen läßt, hiefür eine angemessene Sicherstellung im Baaren zu erlegen, welche nach Berichtigung der Gebühren von Seite des Adressaten mit dem vollen Betrage zurückgestellt wird.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

157.
Verordnung des Justizministeriums vom 24. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 157, ausgegeben am 7. September 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Ausdehnung der Vorschriften der §§. 117, 158 und 321 der Strafproceß-Ordnung auf die Forstbeamten und Diener und auf das Forstschutzpersonale.

Das Justizministerium findet im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Finanzen anzuordnen, daß die in den §§. 117, 158 und 321 der Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853 enthaltenen Vorschriften über die Zustellung strafgerichtlicher Vorladungen an die darin bezeichneten öffentlichen Beamten und Diener und über die Anzeigen vorkommender Verhaftungen und der Verurtheilungen derselben für die Zukunft auch auf die landesfürstlichen und Privat-Forstbeamten und Diener und auf das angestellte Forstschutzpersonale anzuwenden sind.

Graf **Nádasdy** m. p.

W piérwszym przypadku należytość doręczenia obliczoną będzie wedle domniemalnego czasu nadejścia listu w urzędzie poczty oddawczéj, wynagrodzenie posłańca zaś w kwocie aproxymacyjnéj, odpowiedniéj odległości miejsca przeznaczenia od urzędu poczty oddawczéj.

Zawsze atoli odpowiedzialnym jest podawca za należytości w mowie będące, o ileby od adresata nie mogły być ściągnione, i obowiązany będzie uiścić wedle okoliczności dopłatę potrzebną.

Przeciwnie też zwrócona mu będzie kwota, o którąby przy podaniu za wiele opłacił.

Dotyczące atoli pretensyje kasy pocztowéj lub strony wyniesione być muszą najdaléj w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia podania listu umyślno-posłańczego.

Przy listach, które zewnątrz miejsca urzędu poczty oddawczéj doręczone być mają, podawca przekazujący wypłatę należytości adresatowi, złożyć musi odpowiednie zabezpieczenie w gotówce, która mu po uiszczeniu należytości ze strony adresata zupełnie zwróconą będzie.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 24. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 157, wydana dnia 7. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o rozciągnieniu przepisów §§. 117, 158 i 321 procedury karnéj na urzędników i sług leśnych i na personale dla ochrony lasów ustanowione.

Ministeryjum Sprawiedliwości rozporządza w porozumieniu z Ministeryjami Spraw Wewnętrznych i Skarbu, iż zawarte w §§. 117, 158 i 321 procedury karnéj z dnia 29. Lipca 1853 r. przepisy względem doręczenia karno-sądowych zapozwań oznaczonym tamże publicznym urzędnikom i sługom, tudzież względem oznajmień o zaszłych uwięzieniach lub osądzeniach onychże na przyszłość zastósowane być mają także i co do Cesarskich i prywatnych urzędników i sług leśnych, niemniéj też i co do personalu do ochrony lasów ustanowionego.

Hrabia **Nadasdy** m. p.

158.

Verordnung des Finanzministeriums vom 27. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 158, ausgegeben am 7. September 1859),

giltig für alle Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über den Tara-Abzug für die im Handel unter dem Namen „Fardi" vorkommende Emballage.

Kaffee besserer Sorte kömmt im Transporte, besonders im venetianischen Königreiche, in einer eigenen Emballage unter dem Namen „Fardi" vor

Sie besteht in einer zwei- oder dreifachen Umschließung, theils von groben Geweben, theils von Matten.

Für dieselbe hat im zollämtlichen Verfahren ein Tara-Abzug von 7 Percent des Rohgewichtes einzutreten.

Die Wirksamkeit dieser Bestimmung beginnt mit dem Tage, an dem sie den Aemtern zukommt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

159.

Erlaß des Finanzministeriums vom 31. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 159, ausgegeben am 7. September 1859),

womit der Nachweis der in Folge des Allerhöchsten Patentes vom 19. September 1857 bis Ende des Verwaltungsjahres 1858 bewirkten Ausmünzungen veröffentlicht wird.

In Ausführung der im Münzvertrage vom 24. Jänner 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1857, Nr. 101, S. 373*), Art. 24, enthaltenen Bestimmung wird der folgende Nachweis über die in Folge des Allerhöchsten Patentes vom 19. September 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1857, Nr. 169, S. 484**) bis zum Schlusse des Verwaltungsjahres 1858 in den kaiserlichen Münzstätten bewirkten Ausmünzungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXIII. Stück, Nr. 101, Seite 306.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 169, Seite 380.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 158, wydana dnia 7. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego,

o potrąceniu tary dla ambalażu zachodzącego w handlu pod imieniem „Fardi“.

Kawa lepszego gatunku znajduje się w transporcie, mianowicie w Królestwie Weneckiém, we własnym ambalażu pod nazwiskiem „Fardi“.

Opakunek takowy jest podwójny albo potrójny, częścią z grubéj tkaniny, częścią z mat.

Co się tyczy tego opakunku w postępowaniu celno-urzędowém miejsce mieć będzie potrącenie tary o 7 procentach wagi surowéj.

Działalność niniejszego postanowienia rozpoczyna się z dniem, w którym tož do urzędów nadejdzie.

Baron **Bruck** m. p.

159.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 159, wydana dnia 7. Września 1859),

mocą którego ogłasza się wykaz ilości monet bitych w skutek Najwyższego Patentu z dnia 19. Września 1857 r. aż do końca roku administracyjnego 1858.

W wykonaniu zawartego w traktacie monetarnym z dnia 24. Stycznia 1857 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1857, Nr. 101, str. 373 *), Art. 24 podaje się do powszechnéj wiadomości wykaz ilości monet, w skutek Najwyższego Patentu z dnia 19. Września 1857 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1857, Nr. 169, str. 484 **) aż do końca roku administracyjnego 1858 w Cesarskich mennicach bitych.

Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XXIII, Nr. 101, stronica 306.

**) Tamże, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIII, Nr. 169, stronica 380.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 155, wydana dnia 2. Września 1859.)

[illegible]

[illegible]

[illegible] w Königswarth, [illegible] Urzędu [illegible]

Opłata [illegible] potrzeby [illegible]

[illegible]

[illegible] w Kwietniu [illegible]

Bruck m. p.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 156 wydana dnia 2. Września 1859.)

[illegible]

W uzupełnieniu rozporządzenia w tej mierze wydanego z dnia 21. Sierpnia 1857 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1857, Nr. 161, str. 374 *), [illegible] z dnia 10. Września 1857 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1857, Nr. 169, str. 434 **) aż do końca roku administracyjnego 1859 w [illegible] tych.

Bruck m. p.

*) Dziennik [illegible] Administracyjnego [illegible] XXIII, Nr. 161 [illegible]

**) [illegible] XXIV, Nr. 169 [illegible]

Nachweis

der in den kaiserlich-österreichischen Münzstätten nach den Bestimmungen des Münzgesetzes vom 19. September 1857 bis zum 31. October 1858 bewirkten Ausmünzungen.

Wykaz

ilości monet aż do 31. Października 1858 bitych w cesarskich austryjackich mennicach wedle postanowień ustawy monetarnéj z dnia 19. Września 1857.

Fortlaufende Zahl	Münzgattungen	Wien Stücke	Wien Gulden ö. W.	Kremnitz Stücke	Kremnitz Gulden ö. W.
	I. Silbermünzen österr. Währung.				
1	Zwei-Vereinsthaler-Stücke	1.644	4.932	. . . .	. . . .
2	Ein-Vereinsthaler-Stücke	7,008.701	10,513.051$_{,50}$	1,820.780	2,731.170
3	Zwei-Gulden-Stücke	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
4	Ein-Gulden-Stücke	15,571.025	15,571.025	1,919.699	1,919.699
5	Viertel-Gulden-Stücke	31,196.724	7,799.181	2,982.089	745.522$_{25}$
	Zusammen	53,778.094	33,888.189$_{,50}$	6,722.568	5,396.391$_{,25}$
	II. Silber-Scheidemünzen.				
6	10-Neukreuzer-Stücke	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
7	5- " "	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
	Zusammen	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
	III. Kupfer-Scheidemünzen.				
8	3-Neukreuzer-Stücke	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
9	1- " "	30,304.336	303.043$_{,36}$	23,496.569	234.965$_{,69}$
10	5/10- " "	14,610.000	73.050	11,058.200	55.291
	Zusammen	44,914.336	376.093$_{,36}$	34.554.769	290.256$_{,69}$
	Summe	98,692.430	34,264.282$_{,86}$	41,277.337	5,686.647$_{,94}$
	IV. Handels-Silbermünzen.		Gulden C. M.		Gulden C. M.
11	Levantiner Thaler, zu 2 fl. des frühern Conventions-Münzfußes	3,030.125	6,060.250	. . . .	. . . .
	V. Goldmünzen.		Kronen		Kronen
12	Kronen	46.880	46.880	. . . .	. . . .
13	Halbe Kronen	20.268	10.134	. . . .	. . . .
14	Ducaten, einfache, zu 0,34421171899 Kronen	513.862	176.877$_{,3223}$	70.720	24.342$_{,6528}$
15	" doppelte	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .
16	" vierfache	25.245	34.758$_{,4993}$	. . . .	. . . .
	Zusammen	606.255	268.649$_{,8216}$	70.720	24.342$_{,6528}$
	Gesammt-Ausmünzung	102,328.810		41,348.057	

Gulden österreichischer Währung . . . . . 45,569.591$_{,73}$ . . . .
Gulden des frühern Conventions-Münzfußes . 8,779.264 zu fl. 1$_{,05}$ ö. W.
Kronen . . . . 398.009$_{,1393}$ zu fl. 13$_{,75}$ . . . .

Zusammen . . . .

Carlsburg		Mailand		Venedig		Zusammen		Fortlaufende Zahl
Stücke	Guld. ö. W.	Stücke	Guld. ö. W.	Stücke	Guld. ö. W	Stücke	Gulden ö. W.	
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	1.644	4.932	1
25.632	38.448	. . .	. . .	299.128	448.692	9,154.241	13,731.361,50	2
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	3
340.744	340.744	1,331.827	1,331.827	2,009.293	2,009.293	21,172.588	21,172.588	4
1,978.874	494.718,50	824,088	206.022	2,362.940	590,735	39,344.715	9,836.178,75	5
2,345.250	873.910,50	2,155.915	1,537.849	4,671.361	3,048.720	69,673.188	44,745.060,25	
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	6
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	7
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	8
3,731.839	37.318,39	6,632.000	66.320	3,250.304	32.503,04	67,415.048	674.150,48	9
. . .	. . .	2,460.000	12.300	1,948.000	9.740	30,076.200	150.381	10
3,731.839	37.318,39	9,092.000	78.620	5,198.304	42.243,04	97,491.248	824.531,48	
6,077.089	911.228,89	11,247.915	1,616.469	9,869.665	3,090.963,04	167,164.436	45,569.591,73	
	Gul. C. M.		Gul. C. M.		Gul. C. M.		Gulden C. M.	
. . .	. . .	949.603	1,899.206	409.904	819.808	4,389.632	8,779.264	11
	Kronen		Kronen		Kronen		Kronen	
30.736	30,736	. . .	. . .	. . .	. . .	77.616	77.616	12
24.842	12.421	. . .	. . .	. . .	. . .	45.110	22.555	13
136.088	46.843,0844	27.107	9.330,5471	16.519	5.686,0334	764.296	263.079,6400	14
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	15
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	. . .	25.245	34.758,4993	16
191,666	90.000,0844	27.107	9.330,5471	16.519	5.686,0334	912.267	398.009,1393	
6,268.755		12,224.625		10,296.088		172,466.335		

	Gulden ö. W.
. . . .	45,569.591,73
. . . .	9,218.227,20
. . . .	5,472.625,66
. . . .	60,260.444,59

Liczba bieżąca	Gatunek monet	Wiedeń		Kremnica	
		sztuk	złot. wal. a.	sztuk	złot. wal. a.
	I. Monety srebrne waluty austr.				
1	Dwutalary	1.644	4.932	. . .	. . . . . .
2	Talary	7,008.701	10,513.051,$_{50}$	1,820.780	2,731.170
3	Dwuzłotówki	. . . . . .	. . . .	. . . .	. . . . . .
4	Złotówki	15,571.025	15,571.025	1,919.699	1,919.699
5	Ćwierćzłotówki	31,196.724	7,799.181	2,982.089	745.522,$_{25}$
	Razem . .	53,778.094	33,888.189,$_{50}$	6.722.568	5,396.391,$_{25}$
	II. Monety srébrne zdawkowe.				
6	10-krajcarówki (Dziesiątaki)	. . . . . .	. . . .	. . . .	. . . . . .
7	5-krajcarówki (Piątaki)	. . . . . .	. . . .	. . . .	. . . . . .
	Razem . .	. . . . . .	. . . .	. . . .	. . . . . .
	III. Monety miedziane zdawkowe.				
8	3-krajcarówki (Trojaki)	. . . . . .	. . . .	. . . .	. . . . . .
9	Krajcary	30,304.336	303.043,$_{36}$	23,496.569	234.965,$_{69}$
10	($^5/_{10}$) Pół-krajcary	14,610.000	73.050	11,058.200	55.291
	Razem . .	44,914.336	376.093,$_{36}$	34,554.769	290,256,$_{69}$
	Summa . .	98,692.430	34,264.282,$_{86}$	41,277.337	5,686.647,$_{94}$
	IV. Monety srebrne handlowe.		**Złr. m. k.**		**Złr. m. k.**
11	Lewantyńskie talary po 2 złt. reńs. dawniejszéj monety konwencyjnéj . .	3,030,125	6,060.250	. . .	. . . . . .
	V. Monety złote.		**Koron**		**Koron**
12	Korony	46.880	46.880	. . .	. . . . . .
13	Półkorony	20.268	10.134	. . .	. . . . . .
14	Dukaty pojed. po 0,$_{34421171899}$ korony .	513.862	176.877,$_{73223}$	70.720	24.342,$_{6528}$
15	„ dubeltowe	. . . . . .	. . . .	. . .	. . . . . .
16	„ czworzyste	25.245	34.758,$_{4993}$	. . .	. . . . . .
	Razem . .	606.255	268.649,$_{8216}$	70.720	24.342,$_{6528}$
	Ogólna ilość monet bitych .	102,328.810		41,348.057	

Złotych waluty austryjackiéj . . . . . . 45,569.591,$_{73}$ . . . .
Złotych dawniejszéj monety konwencyjnéj 8,779.264 po 1,$_{05}$ złt. w. a. . . . .
Korony . . . . 398.009,$_{1393}$ po 13,$_{75}$ złt. w. a. . . . .

R a z e m . . . .

Karlsburg sztuk	Karlsburg złt. w. a.	Medyjolan sztuk	Medyjolan złt. w. a.	Wenecyja sztuk	Wenecyja złt. w. a.	Razem sztuk	Razem złt. w. a.	Liczba bieżąca
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	1.644	4.932	1
25.632	38.448	. . . .	. . . . . .	299.128	448.692	9,154.241	13,731.361,50	2
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	3
340.744	340.744	1,331.827	1,331.827	2,009.293	2,009.293	21,172.588	21,172.588	4
1,978.874	494.718,50	824,088	206.022	2,362.940	590,735	39,344.715	9,836.178,75	5
2,345.250	873.910,50	2,155.915	1,537.849	4,671.361	3,048.720	69,673.188	44,745.060,25	
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	6
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	7
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	8
3,731.839	37.318,39	6,632.000	66.320	3,250.304	32.503,04	67,415.048	674.150,48	9
. . . .	. . . . . .	2,460.000	12.300	1,948.000	9.740	30,076.200	150.381	10
3,731.839	37.318,39	9,092.000	78.620	5,198.304	42.243,04	97,491.248	824.531,48	
6,077.089	911.228,89	11,247.915	1,616.469	9,869.665	3,090.963,04	167,164.436	45,569.591,73	
	Złr. m. k.		Złr. m. k.		Złr. m. k.		Złr. m. k.	
. . . .	. . . . . .	949.603	1,899.206	409.904	819.808	4,389.632	8,779.264	11
	Koron		Koron		Koron		Koron	
30.736	30,736	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	77.616	77.616	12
24.842	12.421	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	45.110	22.555	13
136.088	46.843,0844	27.107	9.330,5471	16.519	5.686,0334	764.296	263.079,6400	14
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	15
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	25.245	34.758,4993	16
191,666	90.000,0844	27.107	9.330,5471	16.519	5.686,0334	912.267	398.009,1393	
6,268.755		12,224.625		10,296.088		172,466.335		
							Złr. w. a.	
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	45,569.591,73	
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	9,218.227,20	
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	5,472.625,66	
. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	. . . . . .	. . . .	60,260.444,59	

160.

Kaiserliches Patent vom 1. September 1859,

betreffend die innere Verfassung, die Schul- und Unterrichts-Angelegenheiten und die staatsrechtliche Stellung der evangelischen Kirche beider Bekenntnisse in den Königreichen Ungarn, Kroatien und Slawonien, in der Wojwodschaft Serbien mit dem Temeser Banate und in der Militärgränze.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLVII. Stück, Nr. 160, ausgegeben am 10. September 1859.

161.

Verordnung des Ministers für Cultus und Unterricht vom 2. September 1859,

womit, in Ausführung des §. LV des Allerhöchsten Patentes vom 1. September 1859 (R. G. Bl. Nr. 160), provisorische Bestimmungen über die Vertretung und Verwaltung der Kirchen-Angelegenheiten der Evangelischen beider Bekenntnisse in den Königreichen Ungarn, Kroatien und Slawonien, in der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und der Militärgränze kundgemacht werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLVIII. Stück, Nr. 161, ausgegeben am 13. September 1859.

160.

Patent Cesarski z dnia 1. Września 1859,

dotyczący wewnętrznego urządzenia, rzeczy szkolnych i naukowych, tudzież politycznego stanowiska kościoła ewanielicznego obu wyznań w Królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém wraz z Banatem Temeskim i w Pograniczu Wojskowém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLVII, Nr. 160, wydaną d. 10. Września 1859.

161.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 2. Września 1859,

mocą którego w przeprowadzeniu §. LV. Najwyższego Patentu z dnia 1. Września 1859 (Dz. Pr. P. Nr. 160), obwieszczone zostają prowizoryczne postanowienia o zastępstwie i administracyi rzeczy kościelnych obu wyznań ewanielickich w Królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i Pograniczu Wojskowém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLVIII, N. 161, wydaną d. 13. Września 1859.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. September 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XLVI.

Wydany i rozesłany dnia 20. Września 1859.

162.

Erlaß des Finanzministeriums vom 2. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 162, ausgegeben am 15. September 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Zollfreiheit der frischen Seefische und Schalthiere bei der Einfuhr in das Zollgebiet.

Mit Bezug auf die Erlässe vom 10. Februar 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 38*) und vom 19. Juni 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 108**), dann mit Beziehung auf die Posten 14 a) und c) des allgemeinen Zolltarifes, wird im Einverständnisse mit dem Handelsministerium allgemein festgestellt, daß Fische, frische, sowohl lebend als geschlachtet, dann Biber, Ottern, Frösche, Muscheln, unausgelöste Schnecken, endlich nicht zubereitete Austern, Schildkröten, Krebse und andere Schalthiere, welche von inländischen Fischern zur See innerhalb der Meerbusen von Venedig, Triest und Fiume (also auch längs der kroatischen und Istrianer Küste) gefangen wurden, auch dann zollfrei zu behandeln sind, wenn ihre Einfuhr nicht unmittelbar über die Zolllinie, sondern über einen Freihafen und nicht durch die Fischer selbst, sondern durch andere Personen erfolgt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

163.

Erlaß des Justizministeriums vom 5. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 163, ausgegeben am 15. September 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit der §. 503 des Strafgesetzes erläutert wird.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 30. August 1859 wird der §. 503 des allgemeinen Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 dahin erläutert, daß es auch in den Fällen des Ehebruches, sobald der beleidigte Ehetheil als Privatankläger auftritt, der Wahl desselben frei stehe, ob er die Anklage gegen den Haupt- und Mitschuldigen zugleich, oder nur gegen Einen derselben allein erheben, und im Laufe der Untersuchung seine Rechte gegen beide verfolgen, oder rücksichtlich Eines derselben von der Anklage zurücktreten, und das Verfahren nur gegen den Andern fortsetzen wolle.

Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XI. Stück, Nr. 45, Seite 160.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXVI. Stück, Nr. 119, Seite 321.

162.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 162, wydana dnia 15. Września 1859),

obowiązujące w Krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego,

o wolności cła od świeżych ryb morskich i płazów skorupiastych przy wprowadzeniu ich do obrębu celnego.

Odnośnie do Rozrządzeń z dnia 10 Lutego 1854 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 38 *), i z dnia 19. Czerwca 1855 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 108 **), tudzież do pozycyj 14 *a)* i *c)* powszechnéj taryfy celnéj, w porozumieniu z Ministerstwem Handlu ustanawia się powszechnie, iż ryby, tak żywe jak bite, tudzież bobry, żmije, żaby, muszle, nie wydobyte ślimaki, nakoniec nieprzyrządzona ostrzygi, żółwie, raki, i inne skorupiaki, łowione przez krajowych rybaków między odnogami morskiemi Wenecyi, Tryestu i Fiumy (przeto téż wzdłuż pobrzeża Kroackiego i Istryjskiego), także i wtenczas wolne są od opłaty celnéj, jeżeli ich wprowadzenie miejsce ma nie wprost przez linię celną, lecz przez port wolny, i nie przez rybaków samych, lecz przez inne osoby.

Baron **Bruck** m. p.

163.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. Września 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 163, wydana dnia 15. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

objaśniające §. 503 ustawy karnéj.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 30. Sierpnia 1859 r. objaśnia się §. 503 powszechnéj ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 r. w ten sposób, iż także w przypadkach cudzołoztwa, skoro obrażony małżonek jako oskarżyciel prywatny występuje, do woli sobie pozostawioném ma, wynieść skargę albo razem przeciw głównemu i spółwinowajcy i poszukiwać na obydwóch praw swoich w ciągu śledztwa, lub odstąpić względem jednego z nich od skargi i prowadzić postępowanie tylko przeciw drugiemu.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XI, Nr. 45, stronica 160.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Zarządu Obrębu Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy Zeszyt XXVI, Nr. 119, stronica 321.

164.

Verordnung des Justizministeriums vom 6. September 1859,

über den Beginn der Wirksamkeit der Notariatsordnung in der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 164, ausgegeben am 15. September 1859.

165.

Verordnung des Finanzministeriums vom 7. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 165, ausgegeben am 15. September 1859),

über die Zollbehandlung von Getreide und Hülsenfrüchten, dann Mehl und Mahlproducten bei der Einfuhr aus der Lombardie nach Tirol.

Ueber eine Anfrage wurde entschieden, daß im Sinne des Zolltarifes vom 5. December 1853, in Anwendung der Anmerkungen 2 zu den Abtheilungen 10 und 12 Getreide, Hülsenfrüchte, Mehl und Mahlproducte bei der Einfuhr aus der Lombardie nach Tirol, Vorarlberg und Liechtenstein nur die Hälfte des Eingangszolles zahlen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

166.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 9. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 166, ausgegeben am 15. September 1859),

wirksam für die Stadt Krakau und ihr ehemaliges Gebiet,

betreffend die Regelung des Bergbuches über die, im ehemaligen Gebiete der Stadt Krakau gelegenen Bergwerke.

Um die Führung der Bergbücher über die, im ehemaligen Gebiete der Stadt Krakau gelegenen Bergwerke mit den Anordnungen des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 146*), in Uebereinstimmung zu bringen, werden bis zur Erlassung eines allgemeinen Gesetzes über die Führung der Bergbücher die folgenden provisorischen Bestimmungen getroffen, welche vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung in Wirksamkeit zu treten haben.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 242, Seite 702.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 6. Września 1859,

o rozpoczęciu działalności ustawy notaryjalnéj w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 164, wydaną d. 15. Września 1859.

165.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 7. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 165, wydana dnia 15. Września 1859),

o postępowaniu celném ze zbożem i owocami strączkowemi, tudzież z mąką i produktami mielnemi w przywozie z Lombardyi do Tyrolu.

Z powodu zaszłego zapytania rozstrzygnięto, iż w myśl taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853 r. w zastósowaniu uwag 2, do oddziałów 10 i 12 taryfy, zboże, owoce strączkowe, mąka i produkta mielne w przywozie z Lombardyi do Tyrolu, Vorarlberga i Lichtensteina, spłacają tylko połowę cła wchodowego.

Baron **Bruck** m. p.

166.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 9. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 166, wydana dnia 15. Września 1859),

obowiązujące w mieście Krakowie i jego dawnym Okręgu,

dotyczące regulacyi księgi górniczéj co do kopalń, w dawnym okręgu miasta Krakowa położonych.

By prowadzenie ksiąg górniczych co do kopalń, w dawniejszym Okręgu miasta Krakowa położonych, w zgodność wprowadzić z zarządzeniami powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23. Maja 1854 r., Dziennik Praw Państwa Nr. 146 *), zaprowadzają się aż do wydania powszechnéj ustawy o prowadzeniu ksiąg górniczych następujące prowizoryczne Postanowienia, które z dniem obwieszczenia niniejszego Rozporządzenia wejść mają w wykonanie.

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLII, Nr. 242, stronica 702.

§. 1.

Ueber die, in dem ehemaligen Gebiete der Stadt Krakau befindlichen Bergwerke, ist in Betreff der dinglichen Rechte nur das Bergbuch zu führen.

Daher sind in dasselbe insbesondere einzutragen: Verliehene Bergbauberechtigungen (§§. 49, lit. f), 66, 86, 88, 109, 110, 111, 114 des allgemeinen Berggesetzes) und ihre Besitzer, die Zerstückung der Bergwerke (§§. 115 und 116 des allgemeinen Berggesetzes), die zum Bergwerksbetriebe gewidmeten zu Tage liegenden Realitäten (§§. 117 und 118 des allgemeinen Berggesetzes), die Uebertragung des Eigenthumes oder Miteigenthumes an Bergwerken (§. 135 des allgemeinen Berggesetzes), die Gründung der Gewerkschaft (§§. 137, 141, 168 des allgemeinen Berggesetzes), die Pfandrechte und Bergbaudienstbarkeiten (§§. 193 und 194 des allgemeinen Berggesetzes), endlich die Aufhebung der Widmung der zu Tage liegenden Realitäten zum Bergbaubetriebe und die Löschung der Bergbauberechtigung, im Falle der Entziehung oder Auflassung der Bergbauberechtigung (§§. 259—261, 263 und 265 des allgemeinen Berggesetzes).

Bei der Führung des Bergbuches haben die Vorschriften des allgemeinen Berggesetzes und der, über die Erwerbung, Umänderung und Aufhebung dinglicher Rechte bestehenden Gesetze zur Richtschnur zu dienen.

Von der Eintragung der Bergwerke in das Hypothekenbuch, und von der Fortführung desselben in Ansehung der dort bereits eingetragenen Bergwerke hat es daher abzukommen.

§. 2.

Die in dem Hypothekenbuche vorkommenden Eintragungen verliehener Bergbauberechtigungen, sie mögen belastet oder unbelastet erscheinen, sind sammt den, auf dieselben sich beziehenden Rechten sogleich von Amtswegen in demselben zu löschen. Es müssen jedoch gleichzeitig jene Pfandrechte und Lasten, welche im Bergbuche entweder gar nicht, oder nicht in gleicher Weise wie im Hypothekenbuche eingetragen sind, mit allen darauf Bezug nehmenden Veränderungen und Anmerkungen in der Reihenfolge, in welcher sie im Hypothekenbuche erscheinen, unter Beibehaltung des Inhaltes der bezüglichen Post und des derselben nach Maßgabe des Gesetzes zukommenden Prioritätsrechtes, in das Bergbuch bei der Bergbauberechtigung, auf welche sie sich beziehen, von Amtswegen übertragen zu werden.

Von der Löschung und beziehungsweise Uebertragung sind alle jene, deren Rechte hiedurch berührt werden, zu verständigen.

§. 3.

Die Taggebäude, Werkstätten und Anlagen, welche zur Ausübung der verliehenen Bergbauberechtigung erforderlich sind, oder von dem Besitzer des Werkes dazu bestimmt wurden, und mit demselben ein Ganzes auszumachen haben, sind ebenso wie andere, obgleich nicht unmittelbar zum Bergbaubetriebe dienende unbewegliche Güter, welche der

§. 1.

Względem kopalń, znajdujących się w dawniejszym Okręgu miasta Krakowa prowadzona będzie co się tyczy praw rzeczowych tylko księga górnicza.

Przeto wciągane być mają do niéj w szczególności: Nadane uprawnienia kopalniane (§§. 49 *lit. f*), 66, 86, 88, 109, 110, 111, 114 powszechnéj ustawy górniczéj), realności na jawie będące, przeznaczone do uprawy górnictwa (§§. 117 i 118 powszechnéj ustawy górniczéj), przeniesienie własności lub spółwłasności w kopalniach (§. 135 powszechnéj ustawy górniczéj), założenie towarzystwa kopalnią się zajmującego (§§. 137, 141, 168 powszechnéj ustawy górniczéj), prawa hipoteczne i służebnictwa kopalniane (§§. 193 i 194 powszechnéj ustawy górniczéj), nakoniec zniesienie przeznaczenia realności na jawie będących do uprawy górnictwa i wykreślenie uprawnienia górniczego, w razie odebrania lub porzucenia czyli zaniechania upoważnienia górniczego (§§. 259—261, 263 i 265 powszechnéj ustawy górniczéj).

Przy prowadzeniu księgi górniczéj za prawidło służyć mają przepisy powszechnéj ustawy górniczéj, tudzież ustawy, co się tyczy nabycia, zmiany i zniesienia praw rzeczowych istniejące.

Nie będzie przeto mieć miejsca wciąganie kopalń do księgi hipotecznéj i prowadzenie téjże względem kopalń tamże już wciągnionych.

§. 2.

Znajdujące się w księdze hipotecznéj wciągnienia nadanych upoważnień kopalnianych, bez względu czy są obciążone lub nieobciążone, natychmiast z urzędu z niéj wykreślone być mają, wraz z prawami dotyczącemi. Atoli równocześnie muszą owe prawa hipoteczne i ciężary, które w księdze górniczéj albo wcale nie są wciągnione, albo nie w ten sposób, jak w księdze hipotecznéj, wraz z wszystkiemi dotyczącemi zmianami i uwagami w téj kolejności, jak się w księdze hipotecznéj znajdują, przy zachowaniu treści właściwéj pozycyi i przysłużającego jéj w miarę ustawy prawa piérwszeństwa, z urzędu do księgi górniczéj być wciągnione przy uprawnieniu górniczém, do którego się odnoszą.

O wykreśleniu a względnie przeniesieniu uwiadomieni być mają wszyscy, którychby prawa przez to dotkniętemi były.

§. 3.

Budynki na jawie, fabryki i zakłady, potrzebne do wykonywania nadanego uprawnienia kopalnianego, lub przez posiadacza kopalni ku temu przeznaczone, stanowiące z nią całość, podobnie jak inne lubo nie bezpośrednio do uprawy górnictwa służące dobra nieruchome, które przedsiębiorca górniczy wraz z ko-

Bergbau-Unternehmer mit dem Werke benützen, und mit demselben zu einem Ganzen vereinigen will, als Bestandtheile des Werkes im Bergbuche mit der Wirkung des §. 119 des allgemeinen Berggesetzes einzutragen.

Die in dem Bergbuche bereits eingetragenen Bergwerksbesitzer sind zu diesem Zwecke aufzufordern, binnen einer bestimmten Frist bei dem Landesgerichte zu Krakau als Berggericht ihre von der Bergbehörde bestätigte Erklärung über das Nichtvorhandensein solcher zu Tage liegender Realitäten, oder im entgegengesetzten Falle ein, von ihnen unterzeichnetes, gehörig legalisirtes und von der Bergbehörde bestätigtes Verzeichniß der zum Bergwerksbetriebe gewidmeten Realitäten, unter Vorlage des Hypothekenauszuges über das ihnen zustehende Eigenthum dieser Realitäten, über die auf denselben haftenden Pfandrechte und Lasten zu überreichen.

Ist durch den Hypothekenauszug das Eigenthum an den Realitäten nachgewiesen und sind hinsichtlich der Hypothekargläubiger die Vorschriften der §§. 117 und 118 des allgemeinen Berggesetzes beobachtet worden, so ist die Eintragung der Widmung in dem Bergbuche und die Anmerkung dieser Widmung in dem Hypothekenbuche zu verfügen.

Sind die zu Tage liegenden Realitäten, welche mit dem Bergwerke ein Ganzes ausmachen, bisher noch kein Gegenstand des Hypothekenbuches, so kann die Eintragung derselben in das Bergbuch nur unter jenen Bedingungen erfolgen, unter welchen ihre Eintragung in dem Hypothekenbuche zuläßig wäre.

Graf **Rádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

167.

Verordnung des Finanzministeriums vom 9. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 167, ausgegeben am 15. September 1859),

wirksam für alle Kronländer der Monarchie,

über die Auflassung der Finanzbezirks-Direction Wels, und die Zuweisung ihrer Amtsgeschäfte an die Finanzbezirks-Directionen zu Linz und Ried.

Mit Bezug auf die Verordnung des Finanzministeriums vom 16. Jänner 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 9*) wird bekannt gegeben, daß Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 30. August 1859 die Auflassung der bisherigen Finanzbezirks-Direction zu Wels in Oberösterreich, gegen Zuweisung ihrer Amtswirksamkeit bezüglich des Traunkreises an die Finanzbezirks-Direction zu Linz und des Hausruckkreises an jene in Ried derart zu genehmigen geruhten, daß vom 1. Jänner 1860 an, die Finanzbezirks-Direction zu Linz für den Mühl- und Traunkreis, jene zu Ried aber für den Inn- und Hausruckkreis bestellt sein wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, III. Stück, Nr. 14, Seite 11.

palnią w całość połączyć i z nich użytek robić chce, wciągnione być winny do księgi górniczéj jako części kopalni ze skutkiem §. 119 powszechnéj ustawy górniczéj.

Tym końcem posiadacze kopalni, w księdze górniczéj wciągnieni, wezwani być winni, w przeciągu wyznaczonego terminu do sądu krajowego w Krakowie, jako sądu górniczego podać swe przez władzę górniczą potwierdzone oświadczenie względem braku takich realności jawnych, albo w razie przeciwnym podpisany przez nich, należycie legalizowany i przez władzę górniczą potwierdzony spis realności do uprawy górnictwa przeznaczonych, z przedłożeniem wyciągu hypotecznego względem przysłużającéj im własności tych realności, i względem zahipotekowanych na nich prawach i ciężarach.

Jeżeli przez wyciąg hipoteczny własność realności jest udowodnioną, a oraz co się tyczy wierzycieli hipotecznych przepisy §§. 117 i 118 powszechnéj ustawy górniczéj są zachowane, wówczas wciągnienie przeznaczenia w księdze górniczéj i zanotowanie tegoż przeznaczenia w księdze hipotecznéj zarządzone będzie.

Jeżeli realności na jawie leżące, z kopalnią całość stanowiące nie są dotychczas przedmiotem księgi hipotecznéj, wówczas wciągnienie onychże do księgi górniczéj pod takiemi tylko warunkami nastąpić może, pod jakiemiby ich wciągnienie do księgi hipotecznéj przypuszczoném było.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

167.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 167, wydany dnia 15. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych Monarchii,

o zniesieniu dyrekcyi skarbowéj powiatowéj Wels i przekazaniu jéj czynności urzędowéj dyrekcyjom skarbowym powiatowym w Lincu i Ried.

Odnośnie do Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Stycznia 1856 (Dziennik Praw Państwa Nr. 9*) obwieszcza się, iż Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 30. Sierpnia 1859 zniesienie dotychczasowéj dyrekcyi skarbowéj powiatowéj w Wels w Wyższéj Austryi, z przeniesieniem jéj działalności urzędowéj co się tyczy obwodu rz. Traun do dyrekcyi skarbowéj powiatowéj w Lincu, a obwodu Hausruck do onéjże w Ried w ten sposób uchwalić raczył, iż począwszy od 1. Stycznia 1860 dyrekcyja skarbowa powiatowa w Lincu ustanowioną będzie dla obwodu rz. Mühl i Traun, owa zaś w Ried dla obwodów rz. Inn i Hausruck.

Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział pierwszy, Zeszyt III, Nr. 14, stronica 11.

168.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 168, ausgegeben am 15. September 1859),

gültig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

betreffend die Ermächtigung der Hauptzollämter Peschiera, Verona, Vicenza, Padua, Treviso und des Hauptzollamtes S. Lucia in Venedig zur Anwendung des Ansageschein-Verfahrens auf Eisenbahnsendungen.

Aus Anlaß der Wiedereröffnung des directen Eisenbahnverkehres zwischen Venedig und Mailand mit Ueberschreitung der, die venetianischen Provinzen von der Lombardie scheidenden Zoll-Linie bei Peschiera wurden die an der, die venetianischen Provinzen durchziehenden Eisenbahn gelegenen Hauptzollämter Peschiera, Verona, Vicenza, Padua und Treviso, dann das Hauptzollamt S. Lucia in Venedig zur Anwendung des, mit der Vorschrift vom 18. September 1857, über das Zollverfahren für den Verkehr auf den, die Zoll-Linie berührenden österreichischen Eisenbahnen (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 175*) zugestandenen abgekürzten Zollverfahrens (mit Ansagescheinen) ermächtiget, was mit Beziehung auf den §. 17 der erwähnten Vorschrift allgemein bekannt gemacht wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

169.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XLIX. Stück, Nr. 169, ausgegeben am 15. September 1859),

giltig für alle Kronländer,

womit für die, in den Monaten October, November und December 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des Nationalanlehens das Aufgeld festgesetzt wird.

In Gemäßheit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 106**), und der Allerhöchsten Entschließung vom 6. September 1859, wird für die, in den Monaten October, November und December 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des Nationalanlehens das Aufgeld mit fünfzehn Percent festgesetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 175, Seite 393.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 106, Seite 290.

168.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 11. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 168, wydana dnia 15. Września 1859),

obowiązujące w Krajach koronnych powszechnego obrębu celnego,

dotyczące upoważnienia głównych urzędów celnych Peschiera, Verona, Vicenza, Padua, Treviso i głównego urzędu celnego S. Lucia w Wenecyi do postępowania z przesyłkami kolei żelaznéj za pomocą kartki opowiedniczéj.

Z powodu przywrócenia bezpośredniego obrotu kolei żelaznéj między Wenecyją a Medyjolanem z przekroczeniem linii celnéj dzielącéj prowincyje Weneckie od Lombardyi pod Peschierą, główne urzędy celne przy kolei żelaznéj, prowincyje Weneckie przechodzącéj, jako to: Peschiera, Verona, Vicenza, Padua i Treviso, tudzież główny urząd celny St. Lucia w Wenecyi upoważnione zostały do zastósowania postępowania skróconego (za pomocą kartek opowiedniczych, przyznanego przepisem z dnia 18. Września 1857 o postępowaniu celném w obrocie na kolejach żelaznych austryjackich (Dziennik Praw Państwa, Nr. 175*) liniję celną przerzynających, co odnośnie do §. 17 rzeczonego przepisu powszechnie obwieszczoném zostaje.

Baron **Bruck** m. p.

169.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIX, Nr. 169, wydana dnia 15. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego ustanowione zostaje ażyjo dla prowizyj pożyczki narodowéj, przypadających do wypłaty w miesiącach Październiku, Listopadzie i Grudniu.

Stósownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859, (Dziennik Praw Państwa, Nr. 106**), tudzież Najwyższego Postanowienia z dnia 6. Września 1859 ustanawia się ażyjo dla prowizyj pożyczki narodowéj, przypadających do wypłaty w miesiącach Październiku, Listopadzie i Grudniu 1859 na piętnaście procentów.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXIV, Nr. 175, stron. 393.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXIX, Nr. 106, stron. 290.

189.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 11. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa Część XLIX, Nr. 189, wydana dnia 15. Września 1859),

[illegible]

dotyczące upoważnienia głównych urzędów celnych [illegible] [illegible], [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible] w [illegible] do postępowania w [illegible] [illegible] [illegible].

Z powodu przeniesienia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] W. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ko od Lombardyi pod [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] wszystkie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] w [illegible] [illegible] do [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] powołanego [illegible] z dnia 15. Września 1857 [illegible] [illegible] w [illegible] [illegible] (Dziennik Praw Państwa Nr. 174*) [illegible] [illegible] [illegible] co [illegible] do § 17 [illegible] [illegible] [illegible] nie obwieszczenia zostaje.

Baron **Bruck** m. p.

190.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa Część XLIX, Nr. 190, wydane dnia 15. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], przypadających do wypłaty w miesiącach Październiku, Listopadzie i Grudniu.

Stósownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 106**), [illegible] Najwyższego Postanowienia z dnia 6. Września 1859 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], przypadających do wypłaty w miesiącach Październiku, Listopadzie i Grudniu 1859 na pięćnaście procentów.

Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Praw [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Rok 1857, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXIV, Nr. 174, strona 594.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXIX, Nr. 106, strona 295.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. September 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XLVII.

Wydany i rozesłany dnia 30. Września 1859.

170.

Erlaß der obersten Rechnungs-Controlsbehörde vom 24. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, L. Stück, Nr. 170, ausgegeben am 18. September 1859),

womit die Einsetzung einer Prüfungscommission für die Verrechnungskunde in Kaschau kundgemacht wird.

Es ist von der obersten Rechnungs-Controlsbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium und dem Ministerium des Cultus und Unterrichts beschlossen worden, auf Grundlage der provisorischen Vorschrift vom 17. November 1852, über die Einrichtung theoretischer Prüfungen aus der Staatsrechnungs-Wissenschaft (Nr. 1 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1853 *), eine eigene Prüfungscommission zu Kaschau in Ungarn für den Umfang des Kaschauer Verwaltungsgebietes aufzustellen, und es hat in Folge der getroffenen Einleitungen diese Prüfungscommission bereits ihre Wirksamkeit begonnen.

Graf **Wilczek** m. p.

171.

Erlaß sämmtlicher Ministerien und Centralbehörden vom 5. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, L. Stück, Nr. 171, ausgegeben am 18. September 1859),

womit die Allerhöchste Entschließung vom 13. Juni 1859, über die Aufhebung der Strafe der Degradirung bei den k. k. Staatsbeamten, kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 13. Juni 1859 anzuordnen geruht, daß die Strafe der Degradirung von nun an bei Beamten nicht mehr einzutreten hat, und daß Vergehen, worauf diese Strafe bisher gesetzt war, in soferne denselben eine unehrenhafte Handlungsweise zum Grunde liegt, künftig unnachsichtlich mit der Dienstentlassung zu ahnden sind, während gegen andere in diese Kategorie nicht fallende Vergehen gröberer Art mit der strafweisen Versetzung, nach Umständen auch in andere Kronländer, unter Beobachtung der dießfalls bestehenden Vorschriften vorzugehen ist.

Graf **Rechberg** m. p. Graf **Thun** m. p. Freiherr v. **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.
Freiherr von **Hübner** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p. Graf **Wilczek** m. p.
Graf **Crenneville** m. p., F. M. L.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, II. Stück, Nr. 2, Seite 8.

170.
Rozrządzenie Najwyższéj Władzy Kontrolnéj Rachunkowéj z dnia 24. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część L, Nr. 170, wydana dnia 18. Września 1859),

którém obwieszcza się ustanowienie komisyi egzaminacyjnéj dla nauki obrachunkowéj w Koszycach.

Ze strony Najwyższéj Władzy Kontrolnéj Rachunkowéj w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Wyznań i Oświecenia postanowiono, na podstawie prowizorycznego przepisu z dnia 17. Listopada 1852 o urządzeniu teoretycznych egzaminów z *nauki rachunkowości rządowéj* (Nr. 1 Dziennika Praw. Państwa z roku 1853*), ustanowić własną *komisyję egzaminacyjną w Koszycach* we Węgrzech dla objętości Koszyckiego obrębu administracyjnego, która w skutek zarządzeń poczynionych rozpoczęła już działalność swoję.

Hrabia **Wilczek** m. p.

171.
Rozrządzenie wszystkich Ministeryj i Władz Centralnych z dnia 5. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część L, Nr. 171, wydana dnia 18. Września 1859),

którém obwieszczone zostaje Najwyższe Postanowienie z dnia 13. Czerwca 1859 o zniesieniu kary degradacyi co się tyczy C. K. urzędników rządowych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 13. Czerwca 1859 raczył Jego C. K. Apostolska Mość zarządzić, iż kara degradacyi odtąd już, co się tyczy urzędników, nie będzie mieć miejsca, i że wykroczenia, na które takowa dotąd nałożoną była, jeżeli się zasadzają na niecnym uczynku, na przyszłość bez wszelkiego względu karane być mają oddaleniem ze służby, gdyż przeciw innym do téj kategoryi nie należącym wykroczeniom cięższego rodzaju zastósowane będzie karne przeniesienie, wedle okoliczności także i do innych Krajów koronnych, przy zastrzeżeniu istniejących w téj mierze przepisów.

Hrabia **Rechberg** m. p. Hrabia **Thun** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p
Baron **Hübner** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p. Hrabia **Wilczek** m. p.
Hrabia **Crenneville** m. p. FMP.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część II, Nr. 2, stronica 8.

172.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 11. September 1859,

wirksam für das Herzogthum Bukowina,

womit in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 5. September 1859 für das Verfahren bei Zuweisung der Grundentlastungs-Capitalien einige besondere Bestimmungen erlassen werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, L. Stück, Nr. 172, ausgegeben am 18. September 1859.

173.

Verordnung des Armee-Ober-Commando, des Ministeriums des Innern und des Ministeriums der Finanzen vom 12. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, L. Stück, Nr. 173, ausgegeben am 18. September 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, jedoch mit Einschluß der Gränzcommunitäten,

betreffend die Feststellung der Militärdienst-Befreiungstaxe für das Jahr 1860.

Das Armee-Ober-Commando, das Ministerium des Innern und der Finanzen haben über gemeinschaftlich gefaßten Beschluß die Militärdienst-Befreiungstaxe für das Jahr 1860 in dem Betrage von Eintausend Zweihundert Gulden (1200 fl.) österreichischer Währung festgestellt.

Wovon zur allgemeinen Kenntniß hiemit die Kundmachung geschieht.

Erzherzog Wilhelm m. p., F. M. L.

Graf **Gołuchowski** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

174.

Erlaß des Finanzministeriums vom 17. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, L. Stück, Nr. 174, ausgegeben am 18. September 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme Dalmatiens, des venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

wegen Aufschiebung der Wirksamkeit der neuen gesetzlichen Bestimmungen über die Besteuerung des Wein- und Fleischverbrauches bis zum 1. Mai 1860.

In Erwägung der nahmhaften Leistungen, zu denen die einzelnen Kronländer des Reiches durch die letzten Kriegsereignisse veranlaßt gewesen sind, haben sich Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchstem Handschreiben vom 15. September 1859 zu der allergnädigsten Anordnung bestimmt gefunden, daß die Wirksamkeit der mit der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 77 *) erlassenen Bestim-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebieth, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXII. Stück Nr. 77, Seite 231.

172.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 11. Września 1859,

obowiązujące w Księstwie Bukowińskiém,

mocą którego w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 5. Września 1859 r. względem postępowania w przekazaniu kapitałów oswobodzenia gruntowego wydane zostają niektóre Postanowienia.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część L, Nr. 172, wydaną dnia 18. Września 1859.

173.

Rozporządzenie Naczelnéj Komendy Wojskowéj, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu z dnia 12. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część L, Nr. 173, wydana dnia 18. Września 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, atoli łącznie z komunami granicznemi,

dotyczące ustanowienia taksy uwolnienia od wojska na rok 1860.

Nadkomenda Wojskowa, Ministeryjum Spraw Wewnętrznych i Ministeryjum Skarbu ustanawiają za spólną uchwałą taksę uwolnienia od wojska na rok 1860 w kwocie *jednego tysiąca dwóchset* złotych (1200 złt.) w walucie austryjackiéj.

Co się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje.

Arcyksiążę Wilhelm m. p. FMP.

Hrabia **Gołuchowski** m. p. Baron **Bruck** m. p.

174.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 17. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część L, Nr. 174, wydana dnia 18. Września 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, wyjąwszy Dalmacyję, Królestwo Weneckie i Pogranicze Wojskowe,

względem odroczenia działalności nowych prawnych postanowień względem opodatkowania konsumcyi wina i mięsa aż do 1. Maja 1860 r.

Uwzględniając znaczne prestacyje, do których spowodowane były pojedyncze Kraje koronne Cesarstwa w skutek ostatnich wypadków wojennych, raczył Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższym Reskryptem z dnia 15. Września 1859 zarządzić Najłaskawiéj, iż działalność wydanych Cesarskiém Rozrządzeniem z dnia 12. Maja 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 77*) postanowień o pobiéraniu podatku kon-

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXII, Nr. 77, stronica 231.

mungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer vom Verbrauche des Weines und Fleisches anstatt am 1. November 1859 erst mit 1. Mai 1860 zu beginnen habe.

Dem Allerhöchsten Befehle gemäß sind jedoch die Verhandlungen zur Ermittlung gerechter und gleichmäßiger Grundlagen, sowie einer einfachen Einhebungsmodalität dieser neuen Besteuerung unaufgehalten in der Art fortzusetzen, daß bis dahin die angeordneten Abfindungen zuverlässig beendiget seien.

Bis zu dem bemerkten Zeitpuncte hat demnach die Wirksamkeit der dermal in Kraft bestehenden Gesetze und Vorschriften über die Verzehrungssteuer vom Wein- und Fleischverbrauche, und in Tirol und Vorarlberg das dieselben einstweilen vertretende Aufschlags- und Umgeldsystem ungestört fortzudauern.

Freiherr von **Bruck** m. p.

175.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, der Polizei und des Armee-Ober-Commando vom 18. September 1859,

betreffend die Aufhebung des Ausnahmszustandes im venetianischen Verwaltungsgebiete.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LI. Stück, Nr. 175, ausgegeben am 20. September 1859.

sumcyjnego od wina i mięsa zamiast w dniu 1. Listopada 1859 rozpocząć się ma dopiéro z dniem 1. Maja 1860.

Stósownie do Najwyższego Rozkazu mają jednak rozprawy względem pozyskania sprawiedliwych i jednostajnych podstaw, tudzież względem pojedynczego sposobu pobierania tego nowego opodatkowania bez przerwy, w ten sposób być dalej prowadzone, ażeby poówczas zarządzone układy niewątpliwie ukończone były.

Aż do chwili rzeczonéj działalność istniejących obecnie ustaw i przepisów o podatku od konsumcyi wina i mięsa, a w Tyrolu i Vorarlbergu zastępujący go tymczasem system dopłaty i opłaty nieprzerwanie trwać będzie.

Baron **Bruck** m. p.

175.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Policyi i Nadkomendy Wojskowéj z dnia 18. Września 1859,

o zniesieniu stanu wyjątkowego w Weneckim okręgu administracyjnym.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LI, Nr. 175, wydaną dnia 20. Września 1859.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bach m. p.

178.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Policyi i [illegible] Wojskowej z dnia 18. Września 1859.

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. October, 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLVIII.

Wydany i rozesłany dnia 4. Października 1859.

176.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 23. September 1859,

womit eine Bauordnung für die k. k. Reichshaupt- und Residenzstadt Wien erlassen wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LII. Stück, Nr. 176, ausgegeben am 29. September 1859,

177.

Kaiserliches Patent vom 27. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIII. Stück, Nr. 177, ausgegeben am 29. September 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

bezüglich der Ausschreibung der directen Steuern für das Verwaltungsjahr 1860.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

Zur Bedeckung der Staats-Erfordernisse im Verwaltungsjahr 1860 finden Wir nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes Folgendes anzuordnen:

I.

Im Verwaltungsjahre 1860 sind, soweit nicht die Absätze II. und III. andere Bestimmungen enthalten, die Grundsteuer, die Gebäude-, die Erwerb- und Einkommensteuer sammt den landesfürstlichen Zuschlägen zu diesen Steuern in dem Ausmaße und in den Modalitäten zu entrichten, wie es für das Verwaltungsjahr 1859 Unser Patent

176.
Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23. Września 1859,

mocą którego wydaje się nowa ustawa budownicza dla C. K. głownego i rezydencyjonalnego miasta Wiédnia.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LII, N. 176, wydaną dnia 29. Września 1859.

177.
Cesarski Patent z dnia 27. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIII, Nr. 177, wydana dnia 29. Września 1859),

obowiązujący w całém Państwie,

względem rozpisania podatków bezpośrednich na rok administracyjny 1860

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryjacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Dla pokrycia potrzeb rządowych w roku administracyjnym 1860 Rozporządzamy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnieniu zdania Naszéj Rady Stanu co następuje:

I.

W roku administracyjnym 1860, o ile ustępy II. i III. nie zawierają innych Postanowień, opłacony być ma podatek gruntowy, domowy, zarobkowy i dochodowy wraz z Cesarskiemi dodatkami do podatków rzeczonych w wymiarze i pod modalnościami, jak to na rok administracyjny 1859 ustanowioném jest w Naszym

vom 3. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVII. Stuck, Nr. 141*) festsetzt, jedoch mit Beibehaltung der zu Folge Meiner Verordnungen vom 28. April und 13. Mai 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, XVIII. Stück, Nr. 67 und XXIV. Stück, Nr. 88**) in der Art der Steuererhebung von den Zinsen der Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen, sowie in dem Steuerausmaße durch die Einführung eines außerordentlichen Zuschlages im zweiten Semester des Verwaltungsjahres 1859 eingetretenen Aenderungen.

II.

Den Kronländern und Landestheilen, in welchen die Grundsteuer nach den Ergebnissen des stabilen Katasters mit sechzehn Gulden von hundert Gulden des Reinertrages als ordentliche Steuer umzulegen ist, wird vom Verwaltungsjahre 1860 an auch jener letzte Landestheil Unseres Königreiches Böhmen beigezählt, welcher bisher noch nach dem provisorischen Kataster besteuert war und in welchem nunmehr die gemeindeweisen Reclamationen abgeschlossen sind.

III.

In Unserem Großfürstenthume Siebenbürgen wird die Grundsteuer im Verwaltungsjahre 1860 mit Rücksicht auf die in Unserem Patente vom 27. September 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, LXXXV. Stück, Nr. 256***) berührten Verhältnisse mit zehn Gulden von hundert Gulden des, nach den gemeindeweisen Reclamationen berichtigten Reinertrages des provisorischen Katasters umgelegt.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung dieser Anordnung beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den siebenundzwanzigsten September im Eintausend achthundert und neunundfünfzigsten, Unserer Reiche im eilften Jahre.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXV. Stück, Nr. 141, Seite 389.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 67, Seite 215 — und XXIV. Stück, Nr. 88, Seite 262.

***) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLIII. Stück, Nr. 162, Seite 784.

Patencie z dnia 3. Września 1858 r. (Dziennik Praw Państwa, Część XXXVII, Nr. 141 *), wszelako z utrzymaniem zmian, weszłych przez zaprowadzenie nadzwyczajnéj dopłaty w drugiém półroczu roku administracyjnego 1859, tudzież w sposobie pobierania podatku od prowizyj z obligacyj rządowych, publicznych funduszowych i stanowych w skutek Moich Rozporządzeń z dnia 28. Kwietnia i 13. Maja 1859 r. (Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, Nr. 67, i Część XXIV, Nr. 88 **).

II.

Do liczby Krajów Koronnych i tych części terytoryjalnych, w których podatek gruntowy wedle rezultatów stałego katastru nałożony być ma jako podatek zwyczajny w kwocie szesnastu złotych od sta złotych dochodu czystego, należeć będzie począwszy od roku administracyjnego 1860 także ta ostatnia część kraju Naszego Królestwa Czeskiego, która dotąd jeszcze wedle prowizorycznego katastru opodatkowaną była, a w któréj obecnie reklamacyje wedle gmin zamknięte są.

III.

W Naszém Wielkiém-Księstwie Siedmiogrodzkiém nałożony będzie podatek gruntowy w roku administracyjnym 1860 ze względem na wytknięte w Naszym Patencie z dnia 27. Września 1854 r. (Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV, Nr. 256 ***), w kwocie dziesięciu złotych od sta złotych sprawdzonego wedle reklamacyj gminnych dochodu czystego katastru prowizorycznego.

Nasz Minister Skarbu polecone sobie ma przeprowadzenie niniejszego Rozporządzenia.

Dan w Naszém główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu, dnia dwudziestego siódmego Września roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego, Naszego panowania w roku jedenastym.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXV, Nr. 141, stronica 389.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XVIII, Nr. 67, stronica 215, i Zeszyt XXIV, Nr. 88, stronica 262.

***) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLIII, Nr. 162, stronica 784.

Patentu z dnia 8. Września 1858 [illegible] (Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 141 *) [illegible]

Nr. 88 **)

II.

[illegible]

III.

[illegible]

Nasz Minister Skarbu [illegible]

[illegible] Naszego panowania w roku jedenastym.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg** m. p.   Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
Baron Ransonnet m. p.

*) [illegible]

**) [illegible]

***) [illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. October 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XLIX.

Wydany i rozesłany dnia 24. Października 1859.

178.

Kaiserliche Verordnung vom 8. September 1859,

giltig für Böhmen, Mähren und Schlesien,

womit die definitive Bergzehent-Entschädigung bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 178, ausgegeben am 10. October 1859.

179.

Verordnung des Justizministeriums vom 17. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 179, ausgegeben am 10. October 1859),

über die Anwendbarkeit der lit. c) des §. 1 der Verordnung vom 18. Juli 1859, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, auf die Bergbücher.

Zur Behebung vorgekommener Zweifel wird im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erklärt, daß die Anordnung des Absatzes c) des §. 1 der Verordnung vom 18. Juli 1859, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes *), in denjenigen Kronländern, für welche dieselbe in Beziehung auf die daselbst bestehenden Landtafeln, Stadt- oder Grundbücher erlassen wurde, auch auf die in eben diesen Kronländern bestehenden Bergbücher anzuwenden ist.

Graf **Nádasdy** m. p.

180.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 180, ausgegeben am 10. October 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Zollfreiheit der Wagenschmiere im Zwischenverkehre mit den deutschen Zollvereinsstaaten.

In Folge einer Uebereinkunft mit den deutschen Zollvereinsstaaten wird die, auf Grund des Vertrages vom 19. Februar 1853, Anlage I. A., Post 13 nach der Anmerkung 1 zur Post 76, lit. b) des Zolltarifes, für schwarze Wagenschmiere zugestandene Zollfreiheit im Zwischenverkehre mit dem deutschen Zollvereine auf Wagenschmiere jeder Art ausgedehnt.

Diese Bestimmung hat sogleich in Wirksamkeit zu treten, wie sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXXVI. Stück, Nr. 130, Seite 462.

178.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 8. Września 1859,

obowiązujące w Czechach, Morawii i Szląsku,

mocą którego ustanawia się stanowcze wynagrodzenie dziesięciny górniczéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 178, wydaną d. 10. Października 1859.

179.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 17. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 179, wydana dnia 10. Października 1859),

o zastósowaniu lit. *c)* §. 1 Rozporządzenia z dnia 18. Lipca 1859 Nr. 130 Dziennika Praw Państwa, do ksiąg górniczych.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości, oświadcza się w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, iż zarządzenie ustępu *c)* §. 1 Rozporządzenia z dnia 18. Lipca 1859, Nr. 130 Dziennika Praw Państwa*), w krajach koronnych, dla których takowe względem istniejących tamże tabul krajowych, ksiąg miejskich lub gruntowych wydaném zostało, zastósowanie znajduje także i do ksiąg górniczych, w tychże właśnie krajach koronnych istniejących.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

180.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 180, wydana dnia 10. Października 1859),

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego

o wolności cła dla mazi w obrocie pośrednim z Państwami Niemieckiego Związku celnego.

W skutek konwencyi z Państwami Niemieckiego Związku celnego, wolność cła w obrocie pośrednim z Państwami Niemieckiego Związku celnego, przyznana dla *czarnego smarowidła* na podstawie Traktatu z dnia 19. Lutego 1853, załączenie I. *A.*, pozycyja 13 wedle uwagi 1 do pozycyi 76, lit. *b)* taryfy celnéj, rozciągnioną zostaje na *smarowidła wszelkiego rodzaju.*

Postanowienie niniejsze wejść ma natychmiast w życie, jak skoro tylko urzędom celnym do wiadomości podaném zostanie.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXVI, Nr. 130, stronica 462.

181.

Verordnung des Finanzministeriums vom 30. September 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 181, ausgegeben am 10. October 1859),

giltig für den Umfang der ganzen Monarchie,

über die Aufrechthaltung der dermaligen Ausmaß der Maßengebühr von Bergwerken und über die Zulässigkeit ihrer Ermäßigung.

In Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließung vom 5. August 1859 wird über die Ausmaß und Ermäßigung der Maßengebühr von Bergwerken (§§. 215—218 des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1859, Nr. 146 des Reichs-Gesetz-Blattes*) bezüglich der Militärgränze einverständlich mit dem k. k. Armee-Ober-Commando Nachstehendes verordnet:

§. 1.

Die Maßengebühr hat zwar in der mit den Finanzministerial-Verordnungen vom 4. October 1854, §. 1 (Nr. 267 des Reichs-Gesetz-Blattes**), und vom 2. September 1858, §. 1 (Nr. 139 des Reichs-Gesetz-Blattes***), festgesetzten Ausmaß aufrecht zu bleiben, doch kann für Gruben- und Tagmaße mit sehr armen oder sehr zerstreuten Lagerstätten, welche nur mit unverhältnißmäßigen Kosten abgebaut werden können, die Maßengebühr, je nachdem sich eine Aenderung der sie bedingenden Umstände voraussehen läßt oder nicht, auf bestimmte oder unbestimmte Zeit bis zur Hälfte ermäßigt werden.

§. 2.

Jede Ermäßigung der Maßengebühr auf unbestimmte Zeit ist widerruflich und muß, sobald die Gründe dafür entfallen sind, wieder aufgehoben werden.

§. 3.

Die Befugniß zur Ermäßigung der Maßengebühr über Antrag der Berghauptmannschaft auf höchstens sechs Jahre, steht den Oberbergbehörden zu.

§. 4.

Soll die Ermäßigung gegen den Antrag der Berghauptmannschaft oder auf eine längere Dauer als sechs Jahre oder auf unbestimmte Zeit bewilligt werden, so bleibt die Entscheidung dem Finanzministerium (in der Militärgränze einvernehmlich mit dem Armee-Ober-Commando) vorbehalten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 146, Seite 520.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nr. 273, Seite 805.

***) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 139, Seite 386.

181.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 30. Września 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 181, wydana dnia 10. Października 1859),

obowiązujące w całéj Monarchii,

o utrzymaniu dotychczasowego wymiaru należytości pomiarowéj od kopalń, i o przypuszczalności jéj zniżenia.

Stósownie do Najwyższego Postanowienia z dnia 5. Sierpnia 1859 rozporządza się względem wymiaru i zniżenia należytości pomiarowéj od kopalń (§§ 215—218 powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23. Maja 1859, Nr. 146 Dziennika Praw Państwa*), co do Pogranicza Wojskowego w porozumieniu z C. K. Nadkomendą Wójsk, jak następuje:

§. 1.

Należytość pomiarowa utrzymuje się wprawdzie w wymiarze, ustanowionym w Rozporządzeniach Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Października 1854, §. 1 (Nr. 267 Dziennika Praw Państwa**), i z dnia 2. Września 1858, §. 1 (Nr. 139 Dziennika Praw Państwa***), atoli dla pomiarów kopalnianych i dziennych z bardzo ubogiemi, lub nader rozrzuconemi pokładami, które tylko z wielkim kosztem uprawione być mogą, zniżoną być może, aż do połowy należytość wymiarowa, na czas określony lub nieokreślony w miarę o ile się przewidzieć daje zmiana okoliczności, tego wymagających lub nie.

§. 2.

Wszelkie zniżenie należytości pomiarowéj na czas nieokreślony jest odwołalne, i musi znowu być zniesione, jak skoro tylko powody do tego odpadną.

§. 3.

Prawo zniżenia należytości pomiarowéj na wniosek starostwa gorniczego najwięcéj na lat sześć, przysługa wyższym władzom górniczym.

§. 4.

Gdyby zniżenie mimo wniosku starostwa górniczego, albo na dłuższy ciąg nad lat sześć albo na czas nieokreślony dozwoloném było, wówczas rozstrzygnienie zastrzega się Ministerstwu Skarbu (w Pograniczu Wojskowém w porozumieniu z Nadkomendą Wojskową).

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XLII, Nr. 146, stron. 520.

**) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XLIV, Nr. 273, stron. 805.

***) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIV, Nr. 139, stron. 386.

182.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 3. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 182, ausgegeben am 10. October 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Aufhebung einiger Zollbegünstigungen bezüglich des Karlstädter Generalats und der beiden Banal-Regimentsbezirke.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 26. September 1859 zu genehmigen geruht, daß die Zollbegünstigungen der Anmerkung 3 zu den Abtheilungen 10 und 12, dann der Anmerkung 4 zu der Abtheilung 15 des Zolltarifes vom Jahre 1859 wonach bei der Einfuhr von Getreide und Hülsenfrüchten, von Mehl und Mahlproducten, dann von Schlacht- und Zugvieh aus Bosnien in das Karlstädter Generalat und in die zwei Banal-Regimentsbezirke nur ein Drittheil des tarifmäßigen Einfuhrzolles zu entrichten war, mit Rücksicht auf die den Bewohnern dieser Theile der Militärgränze durch die Allerhöchste Entschließung vom 25. August 1857 gewährten Zollbefreiungen (Nr. 162 des Reichs-Gesetz-Blattes) aufgehoben werde.

Die erwähnten Zollbegünstigungen werden daher außer Wirksamkeit gesetzt. Diese Bestimmung hat sogleich mit dem Zeitpuncte in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

183.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 3. October 1859,

über die Aufhebung des Controllamtes in Turnau.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 183, ausgegeben am 10. October 1859.

184.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen und des Armee-Ober-Commando vom 5. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 184, ausgegeben am 10. October 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Vergütung der Verpflegung der Militärmannschaft auf dem Durchzuge vom 1. November 1859 bis 31. October 1860.

Für die nach dem §. 31 der Vorschrift über die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 143 *) aus dem Staatsschatze (Militärfonde) zu leistende Vergütung der, einem Manne vom Feldwebel und den gleichgestellten Char-

---

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1851, XV. Stück, Nr. 91, Seite 285.

182.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 182, wydana dnia 10. Października 1859)

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego,

o zniesieniu niektórych uwzględnień celnych co się tyczy Jenerałatu Karlsztadzkiego i obu powiatów Pułku banalnego.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 26. Września 1859 raczył Jego C. K. Apostolska Mość uchwalić, ażeby uwzględnienia celne uwagi 3 do oddziałów 10 i 12, tudzież uwagi 4 do oddziału 15 taryfy celnéj z roku 1853, wedle których w przywozie zboża i produktów łupinowych, mąki i produktów mielnych, tudzież bydła rzeźnego i jucznego z Bośnii do Jenerałatu Karlsztadzkiego i do obu powiatów Pułku banalnego opłaconą była tylko trzecia część taryfowego cła wchodowego, zniesione zostały ze względem na uwolnienia celne, jakie przyznane zostały mieszkańcom tych części Pogranicza Wojskowego Najwyższém Postanowieniem z dnia 25. Sierpnia 1857 (Nr. 162 Dziennika Praw Państwa).

Rzeczone uwzględnienia celne będą przeto zniesione. Postanowienie niniejsze wejść ma w życie, skoro tylko podaném będzie do wiadomości urzędów celnych.

Baron **Bruck** m. p.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3. Października 1859,

o zniesieniu urzędu kontrolnego w Turnawie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 183, wydaną d. 10. Października 1859.

184.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Skarbu, tudzież Nadkomendy Wojskowéj z dnia 5. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 184, wydana dnia 10. Października 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe

o wynagrodzeniu za prowidowanie wojska w przechodzie od dnia 1. Listopada 1859 aż do 31. Października 1860.

Wynagrodzenie, mające być uiszczone ze Skarbu Państwa (funduszu wojskowego) wedle §. 31 przepisu o kwaterunku wojska z dnia 15. Maja 1851 (Dziennik Praw Państwa Nr. 143*) za obiad, dany w przechodzie ze strony kwatero-

*) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1851, Część XV, Nr. 91, stronica 285.

gen abwärts beim Durchzuge vom Quartierträger gegebenen Mittagskost, hat mit Rücksicht auf die Ergebnisse der veranlaßten Erhebungen über die in den Kronländern vom 1. August 1858 bis Ende Juli 1859 bestandenen Rindfleischpreise in dem Verwaltungsjahre 1860, nämlich vom 1. November 1859 bis 31. October 1860, folgende Vergütung für Einen Tag stattzufinden:

In	Niederösterreich	mit	sechzehn	Neukreuzer,
"	Oberösterreich	"	eilf und fünf Zehntel	"
"	Salzburg	"	dreizehn	"
"	Steiermark	"	vierzehn	"
"	Tirol	"	sechzehn	"
"	Böhmen	"	dreizehn und fünf Zehntel	"
"	Mähren	"	dreizehn und fünf Zehntel	"
"	Schlesien	"	dreizehn	"
"	dem Verwaltungsgebiete der Landesregierung zu Krakau, und zwar: in der Stadt Krakau und den Gemeinden des Krakauer Kreises	"	neun	"
"	allen übrigen Gemeinden	"	acht und fünf Zehntel	"
"	dem Verwaltungsgebiete der Statthalterei zu Lemberg, und zwar: in der Stadt Lemberg	"	neun und fünf Zehntel	"
"	allen übrigen Gemeinden	"	sieben	"
"	der Bukowina	"	sechs und fünf Zehntel	"
"	Krain	"	dreizehn und fünf Zehntel	"
"	Kärnthen	"	vierzehn	"
"	dem Küstenlande	"	sechzehn und fünf Zehntel	"
"	Dalmatien	"	eilf	"
"	Venedig	"	siebzehn und fünf Zehntel	"
im	Verwaltungsgebiete der Staatthalterei-Abtheilung Ofen	"	zehn	"
"	Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilung Preßburg	"	zehn	"
"	Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilung Oedenburg	"	eilf	"
"	Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilung Kaschau	"	acht	"
"	Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilung Großwardein	"	acht und fünf Zehntel	"

dawcy żołnierzowi od felfebla i szarż jemu równych na dół idąc, ze względem na wyniki dochodzeń, spowodowanych w krajach koronnych od 1. Sierpnia 1858 aż do końca Lipca 1859 w przedmiocie poówczasowych cen mięsa, obliczoném być ma w roku administracyjnym 1860, to jest od 1. Listopada 1859 aż do 31. Października 1860, na dzień w sposób następujący:

W Austryi niższéj	na	szesnaście	now. kr.
„ Austryi wyższéj	„	jedenaście i pięć dziesiątych	„ „
„ Salcburgu	„	trzynaście	„ „
„ Styryi	„	czternaście	„ „
„ Tyrolu	„	szesnaście	„ „
„ Czechach	„	trzynaście i pięć dziesiątych	„ „
„ Morawii	„	trzynaście i pięć dziesiątych	„ „
„ Szląsku	„	trzynaście	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Rządu Krajowego Krakowskiego, a to: w mieście Krakowie i gminach obwodu Krakowskiego	„	dziewięć	„ „
„ wszystkich innych gminach	„	ośm i pięć dziesiątych	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Namiestnictwa Lwowskiego, a to: w mieście Lwowie	„	dziewięć i pięć dziesiątych	„ „
„ wszystkich innych gminach	„	siedm	„ „
na Bukowinie	„	sześć i pięć dziesiątych	„ „
w Krainie	„	trzynaście i pięć dziesiątych	„ „
„ Karyntyi	„	czternaście	„ „
na Pobrzeżu	„	szesnaście i pięć dziesiątych	„ „
w Dalmacyi	„	jedenaście	„ „
„ Wenecyi	„	siedmnaście i pięć dziesiątych	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Wydziału Namiestniczego w Budzie	„	dziesięć	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Wydziału Namiestniczego w Preszburgu . . .	„	dziesięć	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Wydziału Namiestniczego w Oedenburgu . .	„	jedenaście	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Wydziału Namiestniczego w Koszycach . . .	„	ośm	„ „
„ Okręgu Administracyjnym Wydziału Namiestniczego w Wielkim Waradynie	„	ośm i pięć dziesiątych	„ „

in der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate . . mit neun Neukreuzer,
„ Kroatien und Slawonien . . . . „ eilf „
„ Siebenbürgen . . . . „ sieben „

Erzherzog **Wilhelm** m. p., F. M. L.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p.

185.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 5. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 185, ausgegeben am 10. October 1859),

betreffend die Kundmachung der Einberufungsdecrete und Vorladungsedicte in Auswanderungsfällen.

Angeregte Zweifel veranlassen das Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem Justizministerium zu der erläuternden Bestimmung, daß, mit Rücksicht auf den gegenwärtigen behördlichen Organismus, die nach §§. 7, c) dann 27 und 28 des Allerhöchsten Auswanderungspatentes vom 24. März 1832 in den Städten, deren Magistrate unter der Landesbehörde unmittelbar stehen, von der Letzteren selbst zu erlassenden individuellen Einberufungsdecrete und Vorladungsedicte bloß durch den Magistrat, nicht aber auch im Wege der Kreisbehörde kundzumachen sind.

Graf **Gołuchowski** m. p.

w Województwie Serbskiém i Banacie
Temeskim . . . . na dziewięć now. kr.
„ Kroacyi i Slawonii . . . . „ jedenaście „ „
„ Siedmiogrodzie . . . . „ siedm „ „

Arcyksiążę **Wilhelm** m. p., FMP.
Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

185.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 185, wydana dnia 10. Października 1859),

dotyczące obwieszczenia dekretów powołania i edyktów zapozwania w przypadkach wywędrowania.

Wszczęte wątpliwości spowodowały Ministeryjum Spraw Wewnętrznych wydać w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości objaśnienie, iż, ze względem na obecny organizm zwierzchniczy, indywidualne dekreta powołania i edykta zapozwania, wedle §§. 7 *c*), tudzież 27 i 28 Najwyższego Patentu o wywędrowaniu z dnia 24. Marca 1832, w miastach, których magistraty bezpośrednio pod władzą krajową stoją, mające przez tę właśnie być wydane, obwieszczone być winny tylko przez magistrat, nie zaś także przez władzę obwodową.

Hrabia **Gołuchowski** m. p.

w [illegible] i [illegible]
Tomaszów . . . . na [illegible] . . . [illegible]
„ [illegible] i [illegible] . . . . „ [illegible] . . . „ „ [illegible]
„ [illegible] . . . . „ [illegible] . . . „ „

Arcyksiążę **Wilhelm** m. p. FML.

Baron **Krauss** m. p. Hrabia **Gorzechowski** m. p.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5. Października 1850.

(Umieszcz. Dzien. Pr. Państwa, Część LXV, Nr. [illegible], wydana dnia 10. Października 1850.)

[illegible]

[illegible] wedle §§. [illegible] 23 i 24 [illegible] dnia 21. Marca 1849, w [illegible]

Hrabia **[illegible]** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

L. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. November 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt L.

Wydany i rozesłany dnia 4. Listopada 1859.

186.
Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 7. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 186, ausgegeben am 22. October 1859),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

betreffend eine Aenderung der Bestimmungen über die Folgen wiederholter Reprobation bei einer theoretischen Staatsprüfung.

Die Bestimmungen der §§. 33 und 34 des hierortigen Erlasses vom 16. April 1856, Nr. 54 des Reichs-Gesetz-Blattes*) und des §. 6 des Erlasses vom 6. October 1858, Nr. 178 des Reichs-Gesetz-Blattes**), denen zu Folge Candidaten, welche bei einer und derselben Staatsprüfung wiederholt reprobirt worden sind, zur Wiederholung derselben nicht mehr zugelassen werden dürfen, und von der Aufnahme als ordentliche Rechtshörer an einer österreichischen Universität oder Rechtsakademie ausgeschlossen sind, werden hiemit in Folge der, dem Unterrichtsministerium hiezu mit Allerhöchster Entschließung vom 14. August 1859 ertheilten Ermächtigung aufgehoben.

Dagegen wird den Staatsprüfungscommissionen zur strengen Pflicht gemacht, gewissenhaft darauf zu bestehen, daß bei allen Wiederholungsprüfungen denselben Anforderungen entsprochen werde, welche an die sich zum erstenmale einer Prüfung unterziehenden Candidaten zu stellen sind.

Uebrigens sind Candidaten, welche schon zweimal bei einer und derselben Staatsprüfung reprobirt worden sind, zu ferneren Wiederholungen derselben in keinem Falle in kürzerer Zeit, als nach Verlauf von zwei akademischen Semestern und nur unter der Bedingung zuzulassen, daß sie den Weisungen, welche ihnen die Prüfungscommissionen allenfalls bezüglich des wiederholten Besuchen von Vorlesungen über gewisse Fächer zu ertheilen finden, getreulich nachgekommen sind.

Von der im §. 33 des hierortigen Erlasses vom 16. April 1856, Nr. 54 des Reichs-Gesetz-Blattes, angeordneten Mittheilung wiederholter Reprobationen an sämmtliche rechts- und staatswissenschaftliche Facultäten und Rechtsakademien erhält es hiemit sein Abkommen; dagegen bleiben die Bestimmungen des §. 32 desselben Gesetzes über die Eintragung jeder Staatsprüfung in das Meldungsbuch des Candidaten in Kraft und Anwendung, und werden den Staatsprüfungscommissionen hiemit zur genauen Beobachtung eingeschärft.

Graf **Thun** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 59, Seite 105.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XLI. Stück, Nr. 178, Seite 476.

186.

Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 7. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 186, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące w całej Monarchii,

dotyczące zmiany postanowień co się tyczy skutków powtórnéj reprobacyi przy teoretycznym egzaminie rządowym.

Postanowienia §§. 33 i 34 tutejszego Rozrządzenia z dnia 16. Kwietnia 1856, Nr. 54 Dziennika Praw Państwa*) i §. 6 Rozrządzenia z dnia 6. Października 1858, Nr. 178 Dziennika Praw Państwa**), w skutek których kandydaci, przy jednym a tym samym egzaminie rządowym powtórnie reprobowani, do powtórzenia onegoż nie mogą być już więcéj przypuszczeni, ani przyjęci jako słuchacze zwyczajni w uniwersytecie austryjackim lub akademii prawniczéj, zniesione zostają niniejszém na mocy upoważnienia, udzielonego ku temu Najwyższém Postanowieniem z dnia 14. Sierpnia 1859.

Przeciwnie komisyje egzaminów rządowych ściśle obowiązane są, sumiennie wymagać, ażeby przy wszystkich powtórnych egzaminach tym samym warunkom odpowiedziano, jakie czynione być winny kandydatom, po piérwszy raz egzaminowi się poddającym.

Zresztą kandydaci, którzy już dwa razy przy jednym a tym samym egzaminie rządowym reprobowani zostali, do dalszego powtórzenia onegoż nie mogą na żaden sposób w któtszym czasie być przypuszczeni, jak po upływie dwóch akademicznych półroczy i tylko pod tym warunkiem, iż wiernie wykonali zlecenia, jakieby im komisyje egzaminacyjne względem powtórnego uczęszczania na odczyty z pewnych zawodów udzielić za stósowne uznały.

Odstępuje się niniejszém od zarządzonego w §. 33 tutejszego Rozrządzenia z dnia 16. Kwietnia 1856, Nr. 54 Dziennika Praw Państwa udzielania wiadomości o powtórnych reprobacyjach wszystkim prawniczo-politycznym wydziałom i akademijom prawniczym; przeciwnie zostają postanowienia §. 32 rzeczonéj ustawy o wciągnieniu każdego egzaminu rządowego do książeczki meldunkowéj kandydata w mocy swéj i zastósowaniu, zaostrzając je niniejszém komisyjom egzaminacyjnym rządowym do ścisłego zachowania.

Hrabia **Thun** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1856, Oddział piérwszy, Zeszyt XV, Nr. 59, Stronica 105.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt XLI. Nr. 178, Stron. 476.

187.

Erlaß des Finanzministeriums vom 9. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 187, ausgegeben am 22. October 1859),

giltig für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

betreffend die Anlegung eines verbesserten zollämtlichen Waarenverschlusses.

Man hat im administrativen Wege die Einleitung getroffen, daß künftig der amtliche Waarenverschluß nur mittelst Einer Gattung Siegelpresse, einer Zangenpresse mit kreisrunden in ihrer Gravirung verbesserten Stämpeleinsätzen vorgenommen wird.

Diese Einsätze zeigen auf der einen Seite den kaiserlichen Adler, auf der andern die Umschrift mit dem Namen des Amtes nach dem ihm zustehenden Verzollungsbefugnisse (Hauptzollamt I., II., Nebenzollamt I.) und im Falle bei einem Amte mehrere Zangenpressen in Verwendung stehen, auch die Nummer der Presse mit römischen Zahlen ausgedrückt.

In der Zukunft wird bei allen Verschlußanlegungen im ausländischen Verkehre eine graue mit Metalldraht durchzogene und im inländischen Verkehre eine schwarzgelbe, gleichfalls mit Metalldraht durchzogene Drahtschnur angewendet werden.

Die Schnur zur Verschnürung der Waarencollien, welche nach §. 3 des Erlasses vom 29. November 1853 (Nr. 258 des Reichs-Gesetz-Blattes*) bisher in einem Stricke oder in einer Schnur ohne Metalldraht bestand, hat künftig für Collien im Gewichte bis 150 Pfund Sporco in einer Schnur mit Metalldraht zu bestehen; für die Verschließung von Behältnissen und Päcken, deren Gewicht 150 Zollpfund Sporco überschreitet, hat die Partei noch ferner dickere Stricke beizustellen.

Schnüre mit Metalldraht werden ämtlich beigestellt, und der Partei, in soferne ihr die Beischaffung des zur Verschnürung erforderlichen Materials nach den bestehenden Vorschriften obliegt von dem betreffenden Zollamte gegen Einhebung einer fixen Gebühr von vier Neukreuzern für jedes Collo oder Behältniß überlassen, welche Gebühr in der zollämtlichen Ausfertigung speciell aufgeführt wird.

Die Wirksamkeit dieser Bestimmungen beginnt bei den Hauptzollämtern Wien, Prag und Brünn mit dem 1. November 1859, bei den übrigen Aemtern von dem Tage, welchen die Finanzlandesbehörden bekannt geben werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, LXIV. Stück, Nr. 259, Seite 866.

187.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 187, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego,

względem położenia na towary poprawionego zamknięcia celno-urzędowego.

W drodze administracyjnéj zarządzono, ażeby na przyszłość urzędowe zamknięcie towarów, przedsięwzięte było tylko za pomocą jednego gatunku maszyny do pieczętowania, prasy obcęgowéj z okrągłemi w rycinie poprawionemi wkładkami stęplowemi.

Wkładki te ukazują na jednéj stronie orła cesarskiego, na drugiéj napis z nazwiskiem urzędu wedle przysłużającego mu prawa postępowania celnego (główny urząd celny I, II, uboczny urząd celny I), a jeżeli w którym urzędzie używa się kilka pras obcęgowych, także i numer prasy, rzymskiemi cyframi wyrażony.

Na przyszłość używać się będzie przy wszystkich zamknięciach w obrocie zagranicznym *szarego* sznuru, drutem metalowym przeciągnionego, a w obrocie krajowym, sznuru *czarno-żółtego* równie drutem metalowym przeciągnionego.

Sznur do obwiązania kollów, który dotychczas wedle §. 3 Rozrządzenia z dnia 29. Listopada 1853 (Nr. 258 Dziennika Praw Państwa*) składał się z powrozu lub sznuru bez drótu metalowego, na przyszłość składać się będzie dla kollów aż do wagi 150 funtów *sporco* ze sznuru z drutem metalowym; dla zamknięcia schowków i pakunków, przewyższających wagę 150 funtów celnych *sporco*, strona nadto jeszcze dostarczyć winna powrozów grubszych.

Sznury z drutem metalowym będą urzędownie dostarczone i stronie obowiązanéj wedle przepisów istniejących do dostarczenia materyjału obwiązania przez dotyczący urząd celny za ściągnieniem stałéj należytości cztérech nowych krajcarów od każdego kollo lub schowku wydane, która to należytość w celno-urzędowym certyfikacie specyjalnie wymieniona będzie.

Działalność tych postanowień poczyna się w głównych urzędach celnych Wiédniu, Pradze i Bernie z dniem 1. Listopada 1859, w innych urzędach z dniem, przez władze finansowe krajowe obwieszczonym.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla kraju koronnego Galicyi i Lodomęryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część LXIV, Nr. 259, Stronica 866.

188.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 9. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 188, ausgegeben am 22. October 1859),

über die Aenderung der Kategorie des Nebenzollamtes Balzers.

Das Nebenzollamt I. Classe zu Balzers im Kronlande Tirol wird mit 1. November 1859 in die Kategorie der Nebenzollämter II. Classe versetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

189.

Erlaß des Finanzministeriums vom 10. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 189, ausgegeben am 22. October 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die begünstigte Zollbehandlung der zum Fabriksbetriebe der inländischen Zeugdruckereien bezogenen ausländischen Kupferwalzen.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 4. October 1859 die dem Finanzministerium ertheilte, mit dem Erlasse vom 5. Februar 1857 (Nr. 26 des Reichs-Gesetz-Blattes*) bekannt gemachte Ermächtigung, inländischen Zeugdruckereien den Bezug der zu ihrem Gewerbsbetriebe erforderlichen Kupferwalzen aus dem Auslande, gegen den Begünstigungszoll von Achtzig Neukreuzern für den Zollcentner Sporco unter den bisherigen Modalitäten zu bewilligen, auf die weitere Dauer von drei Jahren, das ist bis 13. November 1862 zu erstrecken geruht.

Es bleiben sonach die mit diesem Erlasse vorgeschriebenen Maßregeln ihrem ganzen Umfange nach aufrecht.

Freiherr von **Bruck** m. p.

190.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Polizei vom 12. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 190, ausgegeben am 22. October 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wegen Auflassung der, von den Gerichten den politischen Landesbehörden vorzulegenden vierteljährigen Verzeichnisse über die nach vollstreckter Strafe aus der Haft zu entlassenden Sträflinge.

Die Ministerien des Innern, der Justiz und der Polizei haben die Bestimmungen des §. 6 der Verordnung vom 5. März 1853, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 44, sowie der Schlußsätze der §§. 30 und 89 der strafgerichtlichen Instruction vom 16. Juni 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 165**), wornach den politischen Landesbehörden von den Ge-

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 26, Seite 62.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXVIII. Stück, Nr. 209, Seite 536.

188.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 188, wydana dnia 22. Października 1859),

o zmianie kategoryi ubocznego urzędu celnego Balzers

Urząd uboczny celny klasy I. w Balzers w kraju koronnym Tyrolu przechodzi z dniem 1. Listopada 1859 do kategoryi urzędów celnych ubocznych klasy II.

Baron **Bruck** m. p.

189.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 189, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytoryjum celnego,

o uwzględnionem postępowaniu celném z zagranicznemi walcami miedzianemi, sprowadzonemi dla fabrycznego trybu w krajowych drukarniach materyj.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższém Postanowieniem z dnia 4. Października 1859 udzielone Ministerstwu Skarbu Rozrządzeniem z dnia 5. Lutego 1857 (Nr. 26 Dziennika Praw Państwa*) obwieszczone upoważnienie dozwolenia krajowym drukarniom materyj sprowadzania z zagranicy walców miedzianych, do fabrycznego trybu im potrzebnych, za cłem uwzględnionem *ośmdziesięciu* nowych krajcarów od centnara celnego *sporco* rozciągnąć pod dotychczasowemi modalnościami na dalsze *trzy* lata, to jest do 13. Listopada 1862.

Utrzymują się przeto w swéj mocy przepisane w rzeczoném Rozrządzeniu środki w całéj objętości.

Baron **Bruck** m. p.

190.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Policyi z dnia 12. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 190, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o uchyleniu wykazów kwartalnych, przedłożonemi być mających przez sądy politycznym władzom krajowym względem delinkwentów, po odbytéj karze z więzienia wypuszczonych.

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Policyi uchylają postanowienia §. 6, Rozporządzenia z dnia 5. Marca 1853 r., Dziennik Praw Państwa Nr. 44, jako też ustępów końcowych §§. 30 i 89 karno-sądowéj instrukcyi z dnia 16. Czerwca 1854 r., Dziennik Praw Państwa Nr. 165**), wedle których

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział pierwszy, Zeszyt VI, Nr. 26, Stron. 62.

**) Dziennik Rządowy dla Obrębu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854, Oddział pierwszy Część XXXVIII, Nr. 209, Stronica 536.

richten vierteljährige Verzeichnisse über die nach vollstreckter Strafe aus der Haft zu entlassenden Sträflinge vorzulegen waren, außer Wirksamkeit zu setzen befunden.

Dagegen bleibt die Anordnung des §. 3 der Ministerialverordnung vom 5. März 1853, Nr. 44 des Reichs-Gesetz-Blattes, nach welcher die Gerichte den bevorstehenden Austritt der Sträflinge aus der Strafe von Fall zu Fall den Sicherheitsbehörden ihres Amtssitzes anzuzeigen und denselben die betreffenden Auskunftstabellen mitzutheilen haben, aufrecht erhalten.

Graf **Rádasdy** m. p. Freiherr von **Hübner** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p.

191.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 191, ausgegeben am 22. October 1859),

giltig für die Kronländer, in welchen das Mauthsystem vom 17. Mai 1821 und das Mauthpatent vom 10. Februar 1853 in Wirksamkeit steht,

betreffend die Mauthfreiheit der auf gemeinschaftlicher Rechnung des Aerars und der Postmeister unterhaltenen Eilfahrten.

Im Einvernehmen mit dem Handelsministerium wurde entschieden, daß die in neuerer Zeit auf einigen Routen, statt der auf ausschließliche Rechnung des Aerars unterhaltenen Mallefahrten, auf gemeinschaftlicher Rechnung des Post-Aerars und der Postmeister eingeführten Eilfahrten, und zwar sowohl bezüglich der, von dem Postmeister beigestellten Beiwagen als hinsichtlich der ärarischen Hauptwagen, nach den Bestimmungen des §. 4, lit. M. des Mauthnormales vom 17. Mai 1821 und des §. 18, Zahl 19, des Patentes vom 10. Februar 1853 (Reichs - Gesetz - Blatt Nr. 133) mauthfrei zu behandeln sind.

Freiherr von **Bruck** m. p.

192.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 16. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 192, ausgegeben am 22. October 1859),

giltig für alle Kronländer,

über die Umstaltung des Nebenzollamtes I. Classe zu Peterswalde in ein Nebenzollamt II. Classe.

Das Nebenzollamt I. Classe zu Peterswalde, im Amtsbezirke des Gränzinspectors zu Töplitz in Böhmen, wird mit 1. November 1859 in ein Nebenzollamt II. Classe umgestaltet.

Freiherr von **Bruck** m. p.

obowiązane były sądy przedkładać politycznym władzom krajowym wykazy kwartalne względem delinkwentów po odbytéj karze z więzienia wypuszczonych.

Przeciwnie zaś utrzymuje się w swéj mocy zarządzenie §. 3 Rozporządzenia Ministeryjalnego z dnia 5. Marca 1853 r., Nr. 44 Dziennika Praw Państwa, wedle którego sądy o nastąpić mającém wupuszczeniu delinkwentów z więzienia od przypadku do przypadku zawiadamiać mają władze bezpieczeństwa właściwego siedliska urzędowego i udzielać im dotyczące tabele wiadomości.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Hübner** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

191.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr 191, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące w Krajach Koronnych, w których w mocy zostaje system myta z dnia 17. Maja 1821 r. i Patent myta z dnia 10. Lutego 1853 r.,

dotyczące wolności myta dla jazd szybkowozami utrzymywanych na spólny rachunek Skarbu i pocztmistrzów.

W porozumieniu z Ministerstwem Handlu rozstrzygnięto, iż jazdy szybkowozami, w nowszych czasach na niektórych drogach zamiast jazd za pomocą Mallewagen wyłącznie kosztem Skarbu utrzymywanych, zaprowadzone na spólny rachunek eraryjum pocztowego i pocztmistrzów, a to tak co się tyczy wozów przez pocztmistrza przydanych, jak co się tyczy głównych wozów eraryjalnych, nie podlegają opłacie myta wedle Postanowień §. 4, lit. M. normalu myta z dnia 17. Maja 1821 r. i §. 18 Liczba 19 Patentu z dnia 10. Lutego 1853 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 133).

Baron **Bruck** m. p.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 192, wydana dnia 22. Października 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

o przetworzeniu ubocznego urzędu celnego klasy I. w Peterswalde na uboczny urząd celny klasy II.

Uboczny urząd celny klasy I. w Peterswalde, w powiecie urzędowym inspektora granicznego w Cieplicach w Czechach przetworzonym zostaje z dniem 1. Listopada 1859 r. na uboczny urząd celny klasy II.

Baron **Bruck** m. p

193.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Finanzen und für Cultus und Unterricht, dann der obersten Rechnungs-Controlsbehörde vom 20. October 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LV. Stück, Nr. 193, ausgegeben am 22. October 1859),

womit die, durch Allerhöchste Entschließung vom 12. September 1859 angeordnete Theilung der Agenden des aufzulösenden Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten kundgemacht wird.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 12. September 1859 anzuordnen geruht, daß die Agenden des, laut Allerhöchstem Handschreiben vom 21. August 1859 aufzulösenden Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, zwischen den Ministerien des Aeußern, des Innern, der Finanzen und für Cultus und Unterricht, dann der obersten Rechnungs-Controlsbehörde, in folgender Weise vertheilt werden sollen.

Es haben von den Angelegenheiten, welche bisher den Wirkungskreis der gedachten Centralbehörde gebildet haben, überzugehen:

I. An das Ministerium des kaiserlichen Hauses und des Aeußern.

Die Agenden des gesammten Consularwesens, sowohl des österreichischen im Auslande, als des ausländischen in Oesterreich.

II. An das Ministerium des Innern.

A. In Angelegenheiten der Gewerbe.

Die Entscheidung in letzter Instanz über die Verleihung und den Umfang der Fabriks- und Handelsbefugnisse und der Gewerbe; dann die Leitung und Entscheidung aller administrativen Angelegenheiten der Handelsgremien, Innungen, Zünfte oder sonstigen Gewerbscorporationen;

alle Angelegenheiten des Hausirhandels;

die Mitwirkung bei der Errichtung und Regulirung von Industrieschulen, sowie bei allen Einrichtungen und Vorschriften, die auf Gewerbe von wesentlichem Einflusse sind;

alle auf Privilegien und Jahrmarktbefugnisse; auf Privatmauthen an nicht ärarischen Strassen, Brücken und Ueberfuhren; auf Maße und Gewichte; auf Industrieausstellungen; dann auf den Muster- und Markenschutz bezüglichen Angelegenheiten.

B. In Bausachen.

Sämmtliche Agenden des Strassen-, Wasser- und Hochbaues, mit Ausnahme der Eisenbahnen.

193.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Wyznań i Oświecenia, tudzież Najwyższéj Władzy Rachunkowo-kontrolnéj z dnia 20. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LV, Nr. 193, wydana dnia 22. Października 1859),

obwieszczające zarządzony Najwyższém Postanowieniem z dnia 12. Września 1859 r. podział czynności rozwiązanego Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 12. Września 1859 r. raczył Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość rozporządzić, ażeby czynności Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych, rozwiązanego w skutek Najwyższego Reskryptu z dnia 21. Sierpnia 1859 r. podzielone były między Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Wyznań i Oświecenia, tudzież Najwyższą Władzę kontrolną rachunkową w sposób następujący:

Z pomiędzy spraw, które dotąd tworzyły zakres działalności rzeczonéj władzy centralnéj, przejść mają:

I. Do Ministerstwa Cesarskiego Domu i Spraw Zagranicznych.

Czynności całego konsulatu, tak Austryjackiego w zagranicy, jak zagranicznego w Austryi.

II. Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

A. *Co się tyczy przedmiotów przemysłowych.*

Rozstrzygnienie w ostatniéj instancyi względem nadania i objętości upoważnień fabrycznych i handlowych, tudzież profesyj; daléj kierunek i rozstrzygnienie wszelkich administracyjnych spraw gremiów handlowych, cechów lub innych korporacyj przemysłowych;

wszelkie sprawy handlu domokrążnego;

współudział przy utworzeniu i regulacyi szkół przemysłowych, tudzież przy wszelkich zarządzeniach i przepisach, istotny wpływ na rzemiosła wywierających;

wszelkie sprawy dotyczące przywilejów i upoważnień jarmarcznych, myta prywatnego na nieeraryjalnych gościńcach, mostach i przewozach; miar i wag; wystaw przemysłowych; tudzież ochrony wzorów i znaków.

B. *Co się tyczy spraw budowniczych.*

Wszelkie czynności dotyczące założenia dróg, budów wodnych i nadziemnych, z wyjątkiem kolei żelaznych.

III. An das Ministerium der Finanzen.

A. In Angelegenheiten des Handels und der Schiffahrt.

Die Einleitungen und Vorverhandlungen zum Abschlusse von Staatsverträgen, welche sich auf Handel, See- und Flußschiffahrt — namentlich die Donau-, Elbe-, Weichsel- und Po-Schiffahrt — beziehen, und die Ueberwachung des Vollzugs und der Ausführung solcher Staatsverträge;

die Handelskammer-Angelegenheiten und namentlich die Bestätigung der Präsidenten der Handelskammer, sowie überhaupt die Handhabung des Gesetzes über die letzteren;

die Prüfung und Bestätigung der Satzungen (Statuten) der Vereine zur Beförderung der Industrie, des Handels und der Schiffahrt, nach Maßgabe des Vereinsgesetzes;

der Wirkungskreis bei Errichtung und Regulirung der Circulations-, Credits-, Leih- und Disconto-Anstalten, der Börsen und der auf das Sensalenwesen bezüglichen Geschäfte, nebst der Ausübung der Disciplinargewalt über dieselben;

die Mitwirkung bei der Revision der Handels-, Wechsel- und Seerechts-Gesetzgebung, bei der Errichtung und Regulirung von Real- und nautischen Schulen, dann bei polytechnischen Anstalten, sowie bei allen in den Bereich anderer Ministerien fallenden Einrichtungen und Vorschriften, die auf Handel und Schiffahrt von wesentlichem Einflusse sind;

das Seeschiffahrt- und Quarantänewesen, sohin mit Einschluß des Seeschiffbaues, der Seefischerei, des Hafendienstes und Hafenbaues, der See- und Hafenpolizei, der Lootsen-Anstalten, der Leuchtthürme und des dießfälligen Gebührenwesens; die Central-Seebehörde mit Personale und Agenden; ferner der österreichische Lloyd;

die Sammlung und Veröffentlichung von Handels- und Consularberichten, und überhaupt von allen für Handelspolitik, Staats- und Volkswirthschaft wichtigen Aufsätzen;

die Leitung der k. k. Aerarial-Porcellanfabrik, und die Entscheidung über die, diese Fabrik betreffenden administrativen Angelegenheiten.

B. In Bausachen.

a) Die Bewilligung von neuen Bauten, Reparaturen, Herstellungen, Reconstructionen, Ergänzungen ꝛc., soweit sie Eisenbahnen betreffen, vorbehaltlich der, dem Ministerium des Innern vom Standpuncte der politischen Verwaltung zustehenden Einflußnahme bezüglich der Baulinien, Baupolizei, Expropriationen ꝛc.;

b) die Einflußnahme bei Anlegung von neuen zur Verbindung größerer Länderstrecken bestimmten Straßenzügen und Schiffahrts-Canälen, bei bedeutenderer Straßenum-

III. Do Ministerstwa Skarbu.

A. *W sprawach handlu i żeglugi.*

Czynności wstępne i rozprawy przygotowawcze do zawarcia traktatów rządowych, odnoszących się do handlu, żeglugi morskiéj i rzecznéj — mianowicie żeglugi na Dunaju, Łabie, Wiśle i Padzie, tudzież dotyczące wykonania i przeprowadzenia takowych traktatów;

sprawy Izb handlowych a mianowicie potwierdzenie Prezydentów Izb handlowych, tudzież wykonanie ustawy co się tyczy ostatnich;

rozpoznanie i potwierdzenie statutów towarzystwa, zawiązanego dla poparcia przemysłu, handlu i żeglugi, w miarę ustawy o stowarzyszeniach;

zakres działalności przy utworzeniu i uregulowaniu zakładów cyrkulacyjnych kredytowych, pożyczkowych i dyskontowych, giełd i stósunków senzaryjnych, wraz z wykonywaniem władzy dyscyplinarnéj nad onemi;

spółudział przy rewizyi ustawodawstwa handlowego, wexlowego i morskiego przy założeniu i regulacyi szkół realnych i nautycznych, tudzież przy zakładach politechnicznych, równie jak przy wszystkich do zakresu innych Ministeryjów należących zarządzeniach i przepisach, na handel i żeglugę istotny wpływ wywierających;

rzecz dotycząca żeglugi morskiéj i kwarantany, łącznie z budownictwem okrętów morskich, rybołowstwem morskiém, służbą portową i budownictwem portowém, policyją morską i portową, zakładami lumańskiemi, latarniami nadmorskiemi i dotyczącemi opłatami; centralna władza morska wraz z personalem i agiendami; daléj Lloyd Austryjacki;

zbieranie i ogłoszenie sprawozdań handlowych i konsularnych, a w ogólności wszelkich wiadomości ważnych dla polityki handlowéj, gospodarstwa rządowego i narodowego;

kierunek C. K. eraryjalnéj fabryki porcelanu i rozstrzygnienie spraw administracyjnych, onéjże dotyczących.

B. *W sprawach budowniczych.*

a) Pozwolenie do nowych budów, reparatur, rekonstrukcyj, uzupełnień etc., dotyczących kolei żelaznéj, przyczém zastrzeżone sobie ma Ministeryjum Spraw Wewnętrznych przysłużający mu ze stanowiska politycznéj administracyi wpływ, co się tyczy linii budowy, policyi, expropryjacyi etc.;

b) wpływ przy założeniu nowych do połączenia większych części terytoryjalnych przeznaczonych gościńców i kanałów żeglugowych, przy znaczniejszych

legungen und bei Regulirung schiffbarer Flüsse, nicht bloß in finanzieller, sondern fortan auch in commercieller Beziehung.

C. In Angelegenheiten der Communications-Anstalten.

Alle auf Staats- und Privat-Eisenbahnen, auf die Eisenbahnbetriebs-Ordnung, auf Telegraphen-Angelegenheiten, auf Postsachen und auf anderweitige Transportmittel bezüglichen Geschäfte.

IV. An das Ministerium für Cultus und Unterricht.

Die Angelegenheiten der Centralcommission für Erforschung und Erhaltung der Baudenkmale.

V. An die oberste Rechnungs-Controlsbehörde.

Die Angelegenheiten der administrativen Statistik.

Diese Geschäftsvertheilung, durch welche übrigens der sonstige Wirkungskreis der, bei den einzelnen Angelegenheiten mitbetheiligten Centralbehörden nicht berührt wird, tritt mit dem 1. November 1859 in Wirksamkeit.

Graf von **Rechberg** m. p. Graf **Thun** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.
Graf **Gołuchowski** m. p. Graf **Wilczek** m. p.

rozkładach dróg i przy regulacyi rzek spławnych, nie tylko pod względem finansowym lecz téż nadal i pod względem komercyjalnym.

C. *W sprawach zakładów kommunikacyjnych.*

Wszelkie czynności dotyczące kolei żelaznych, tak rządowych jak prywatnych, porządku trybu na kolejach żelaznych, telegrafów, poczt i innych środków transportowych.

IV. Do Ministerstwa Wyznań i Oświecenia.

Sprawy komisyi centralnéj co do wyszukania i utrzymania pomników budowniczych.

V. Do Najwyższéj Władzy kontrolnéj rachunkowéj.

Sprawy statystyki administracyjnéj.

Ten rozdział czynności, który zresztą nie zmienia zakresu działalności władz centralnych, w poszczególnych sprawach udział biorących, wchodzi w życie z dniem 1. Listopada 1859 r.

Hrabia **Rechberg** m. p. Hrabia **Thun** m. p. Baron **Bruck** m. p.
Hrabia **Gołuchowski** m. p. Hrabia **Wilczek** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 21. November 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LI.

Wydany i rozesłany dnia 21. Listopada 1859.

194.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen, dann der obersten Rechnungs-Controlsbehörde vom 18. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 194, ausgegeben am 3. November 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des venetianischen Verwaltungsgebietes, Dalmatiens und der Militärgränze,

über das Verfahren bei der Einhebung und Abfuhr der Notariatsarchivs-Gebühren.

Die Ministerien der Justiz und der Finanzen haben im Einvernehmen mit der obersten Rechnungs-Controlsbehörde über die Einhebung und Abfuhr der Notariatsarchivs-Gebühren folgende Bestimmungen erlassen:

§. 1.

Die von den Parteien nach den §§. 25 und 26 des Tarifs zur Notariatsordnung für die Ertheilung von Ausfertigungen, Auszügen, Zeugnissen, Abschriften und Auskünften aus den Notariatsarchiven und für die Einsichtnahme von Archivsakten zu entrichtenden Gebühren hat der Vorstand des Notariatsarchives bei der Ertheilung der, in Gemäßheit des §. 124 der Notariatsordnung (Reichs-Gesetz-Blatt VIII. Stück, Nr. 94, Jahrgang 1858*) hiezu erforderlichen Bewilligung zu bemessen und sogleich einzuheben.

Die Vornahme der gebührenpflichtigen Amtshandlung darf erst nach Entrichtung der Gebühr erfolgen.

§. 2.

Ueber die eingehobenen Gebühren sind bei den Notariatsarchiven Journale, welche mit Stamm- und Ausschnittsbolleten versehen sind, nach dem beiliegenden Muster A zu führen.

In dieselben ist der Name der Parteien, der Gegenstand der angesuchten Bewilligung, das Datum ihrer Ertheilung und der Betrag der für die Amtshandlung eingehobenen Gebühren in fortlaufender Zahlenreihe einzutragen.

§. 3.

Nach bezahlter Gebühr ist der Partei die mit der Stammbollete gleichlautende und ebenfalls in fortlaufender Zahlenreihe abzulösende Ausschnittsbollete zu übergeben, welche mit Ausschluß jeder anderen Empfangsbestätigung allein als Beweis über die Berichtigung der Gebühr zu dienen hat.

§. 4.

Am letzten Tage eines jeden halben Verwaltungsjahres sind die Journale abzuschließen, die darin unausgefüllt gebliebenen Bolleten zu durchstreichen, die eingehobenen Gebühren

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 23, Seite 70.

194.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższéj władzy rachunkowo-kontrolnéj z dnia 18. Października 1859. r.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 194, wydana dnia 3 Listopada 1859).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem weneckiego okręgu administracyjnego, Dalmacyi i Pogranicza Wojskowego,

o sposobie postępowania przy poborze i odwozie należytości archiwalnych notaryjackich.

Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu wydają w porozumieniu z najwyższą władzą rachunkowo-kontrolną względem pobierania i odwożenia należytości archiwalnych notaryjackich następujące postanowienia:

§. 1.

Należytości, jakie strony wedle §§. 25. i 26. taryfy do ustawy notaryjackiéj opłacać winny za udzielenie wypisów, wyciągów, poświadczeń, odpisów i wiadomości z archiwów notaryjackich, tudzież za przejrzenie aktów archiwalnych, przełożony archiwum notaryackiego przy udzieleniu potrzebnego ku temu, stósownie do §. 124 ustawy notaryjackiéj (Dziennik praw państwa, Część VIII., Nr. 94., Rok 1858.) *) pozwolenia wymierzyć i natychmiast ściągnąć ma.

Przedsiębranie aktu urzędowego, należytości ulegającego, dopiero po spłaceniu należytości nastąpić może.

§. 2.

Względem należytości ściągnionych prowadzić będą archiwa notaryjackie żurnale wedle załączonego wzoru A. opatrzone boletami pierwotnemi i wycinkowemi. Do tychże wciągnąć się ma wedle liczby bieżącéj imię stron, przedmiot żądanego pozwolenia, datum udzielenia tegoż i kwota należytości ściągnionych za czynność urzędową.

§. 3.

Po zapłaceniu należytości wydać należy stronie bilet wycinkowy oderwać się mający, także liczbą bieżącą oznaczony, równobrzmiący z biletem pierwotnym który jedynie z wyłączeniem wszelkiego innego potwierdzenia odbioru służyć ma za dowód uiszczenia należytości.

§. 4.

Z dniem ostatnim każdego administracyjnego półrocza powinny żurnale być zamknięte, pozostałe bolety niezapełnione przekreślone, ściągnione należytości zaś

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt VI, Nr. 23, Stronnica 70.

aber sammt den abgeschlossenen Journalen an die am Standorte des Gerichtshofes befindliche Finanzbezirks=Directions=Casse gegen Empfangsbestätigung über die geleistete Abfuhr zu übergeben. Gleichzeitig ist der Finanzbezirks=Direktion von der erfolgten Abfuhr die Anzeige zu erstatten. Kommt im ersten Semester kein Empfang vor, so ist eine besondere Fehlanzeige nicht zu erstatten, sondern bloß das Journal für das zweite Semester mit der Bezeichnung „für das ganze Verwaltungsjahr" zu versehen.

Ist dagegen im Laufe des zweiten oder der beiden Semester eines Verwaltungsjahres gar keine Gebühr eingehoben worden, so ist die Finanzbezirks=Direktion hievon am Schlusse des Jahres mittelst Fehlanzeige zu verständigen.

§. 5.

Die Archivsvorstände haften für eine richtige Berechnung und Gebahrung, sowie für die genaue Befolgung der vorstehenden Anordnungen.

§. 6.

Diese Anordnungen haben derzeit, wo bis zur definitiven Organisirung der Notariats=archive, deren Verrichtigungen von den Gerichtshöfen erster Instanz besorgt werden, auch bei diesen Anwendung zu finden.

Freiherr von **Bruck** m. p., Graf **Nádasdy** m. p., Graf **Wilczek** m. p.

wraz z zamkniętemi żurnalami oddane do kasy dyrekcyi powiatu skarbowego znajdującéj się w siedlisku trybunału, za potwierdzeniem odwozu. Równocześnie oznajmić należy dyrekcye powiatu skarbowego o nastąpionym odwozie. Jeżeli w pierwszém półroczu niéma żadnego dochodu, wówczas nie potrzeba czynić osobnéj o tém relacyi, lecz tylko żurnal na drugie półrocze oznaczyć wyrazem: „Na cały rok administracyjny.“

Jeżeli zaś w ciągu drugiego lub obu półroczy roku administracyjnego nie wpłynęła żadna należytość, wówczas dyrekcya powiatu skarbowego o tém z końcem roku zawiadomiona być ma.

§. 5.

Przełożeni archiwum odpowiedzialnymi są za należyty obrachunek i szafunek, niemniéj za ścisłe dopełnienie powyższych zarządzeń

§. 6.

Zarządzenia te znajdują także zastósowanie i w trybunałach pierwszéj instancyi, przez które aż do ostatecznéj organizacyi archiwów notaryjackich czynności tychże załatwiane być winny.

Baron **Bruck** mp. Hrabia **Nádasdy** mp. Hrabia **Wilczek** mp.

Entwurf

des juxtirten Journals zur Eintragung der Notariatsarchivs-Gebühren.

	Einzeln		Zusammen				
	fl.	kr.	fl.	kr.		fl.	kr.
— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte:					— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte: Sage zusammen . . .		
— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte:					— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte: Sage zusammen . . .		
— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte: Fürtrag . . .					— den . . . . 18 . . Herr . . . . zahlt gemäß der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 für nachstehende angesuchte Acte: Sage zusammen . . .		

Formularz

juxtowanego żurnalu do wciągania należytości archiwalnych notaryjackich.

	Pojedynczo		Razem			złt.	kr.
	złt.	kr.	złt.	kr.			
— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy notaryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty:					— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy noteryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty: Mówię razem . . .		
— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy notaryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty:					— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy notaryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty: Mówię razem . . .		
— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy notaryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty: Latus . . .					— dnia . . . . 18 . . Pan . . . . . . płaci stósownie do ustawy notaryjalnéj z dnia 21. Maja 1855. za żądane następujące akty: Mówię razem . . .		

195.

Erlaß des Finanzministeriums vom 20. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 195, ausgegeben am 3. November 1859),

giltig für sämmtliche Kronländer des allgemeinen Zollverbandes,

betreffend Zollbestimmungen für Hanf-, Lein- und Rübsöl, Gummiplatten, gereinigtes Guttapercha, Pappendeckel und Preßspäne.

In Folge der von dem deutschen Zollvereine beschlossenen Ermäßigung des Einfuhrzolles von einigen Verkehrsgegenständen, welche nach dem Vertrage vom 19. Februar 1853 (R. G. Bl. Nr. 207*) im Verkehre zwischen Oesterreich und dem deutschen Zollvereine eine Zollbegünstigung genießen, ist es nothwendig geworden, auf Grund des Vertragsartikels 4 einige, jene Gegenstände betreffende Bestimmungen des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 (R. G. Bl. Nr. 262**) zu ändern.

Es wird daher der Einfuhrzoll für Oele, fette, nicht besonders benannte, in Fässern, Tarifpost 23, d), im allgemeinen Verkehre von 1 fl. 58 kr. auf 1 fl. 35 kr. ermäßigt, und dagegen der Zwischenzoll für die Einfuhr von Hanf-, Lein- und Rübsöl aus dem freien Verkehre des Zollvereines (Anmerkung 1 zur Tarifpost 23, d) von 75 auf 80 Neukreuzer; — ferner der Zwischenzoll für Gummiplatten, dann für mehr oder weniger gereinigtes Guttapercha aus dem freien Verkehre des Zollvereines (Anmerkung 1 zur Tarifpost 62, a) von 2 fl. 62$^{5}/_{10}$ kr. auf 3 fl. 50 kr. erhöht; endlich die im Zwischenverkehre jetzt zollfreien Artikel: Pappendeckel (auch Steinpappe) und Preßspäne (Anmerkung zur Tarifpost 60 a) bei der Einfuhr aus dem freien Verkehre des Zollvereines mit einem Zolle von 4 Neukreuzer belegt.

Diese Zollbestimmungen haben mit erstem Jänner 1860 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

196.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 27. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 196, ausgegeben am 3. November 1859),

mit welcher einige Bestimmungen über die Vereinfachung und Beschleunigung des Geschäftsganges der politischen Behörden kundgemacht werden.

In Folge Allerhöchster Genehmigung vom 23. Oktober 1859 werden zur Vereinfachung und Beschleunigung des Geschäftsganges der politischen Behörden nachstehende Bestimmungen erlassen:

1. Die bisher dem Ministerium des Innern zustehende Verleihung des Rechtes der österreichischen Staatsbürgerschaft wird von nun an den politischen Landesbehörden (Statthaltereien, Landesregierungen und Statthalterei-Abtheilungen in Ungarn) übertragen. Nur

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, LV. Stück, Nr. 225, Seite 746.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, LXVI. Stück, Nr. 265, Seite 878.

195.

Rozrządzenie Ministerstwa skarbu z 20. Października 1859.

(Dziennik praw państwa, Część LVI, Nr. 195, wydana dnia 3. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego związku celnego,

dotyczące postanowień celnych względem oleju konopnego, lnianego i rzepakowego, blatów gumowych, czyszczonéj guttaperchy, tektur i wioru papierowego.

W skutek uchwalonego przez niemiecki związek celny zniżenia cła wchodowego od niektórych przedmiotów obrotowych, wedle traktatu z dnia 19. Lutego 1853. (Dziennik praw państwa Nr. 207. *) w obrocie między Austryją i niemieckim związkiem celnym zniżenia cła doznających, potrzebnem się stało, na podstawie 4 artykułu traktatu, zmienić niektóre postanowienia taryfy celnej z d. 5. Grudnia 1853. (Dziennik praw państwa Nr. 262. **).

Zniża się przeto cło wchodowe od olejów, tłustych, nie wymienionych szczególnie, w beczkach, pozycyja taryfy 23, d), w obrocie powszechnym z 1 złr. 58 kr. na 1 złr. 35 kr., przeciwnie zaś cło pośrednie od wprowadzenia oleju konopnego, lnianego i rzepakowego z wolnego obrotu związku celnego (uwaga 1. do pozycyi taryfy 23, d), podwyższa się z 75 na 80 krajcarów nowych; — jako i cło pośrednie od blatów gumowych, tudzież od czyszczonéj mniéj więcéj guttaperchy z wolnego obrotu związku celnego (uwaga 1. do pozycyi taryfy 62, a) z 2 złr. 62$^{5}/_{10}$ kr. na 3 złr. 50 kr., nakoniec artykuły wolne obecnie od cła w obrocie pośrednim, jako to: tektury (także tektura kamienna) i wiory papierowe (uwaga do pozycyi taryfy 60, a) w przywozie z wolnego obrotu związku celnego obłożone zostają cłem 4 nowych krajcarów.

Te postanowienia celne wejść mają w życie z dniem 1. Stycznia 1860.

Baron **Bruck** m. p.

196.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Października 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 96., wydana dnia 3. Listopada 1859).

mocą którego obwieszczają się niektóre postanowienia o uproszczeniu i przyspieszeniu toku czynności władz politycznych.

W skutek Najwyższéj uchwały z dnia 23. Października 1859. wydają się względem uproszczenia i przyspieszenia toku czynności władz politycznych następujące postanowienia:

1. Przysłużające dotąd ministerstwu spraw wewnętrznych nadawanie prawa obywatelstwa austryjackiego odtąd już przeniesione zostaje na polityczne władze krajowe (namiestnictwa, rządy krajowe i wydziały namiestnicze we Węgrzech).

*) Dziennik Rządowy dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część LV, Nr. 225, Stronnica 746.

**) Tamże, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część LXVI, Nr. 265, Stronnica 878.

die Aufnahme politisch bedenklicher Ausländer in den österreichischen Staatsverband bleibt nach wie vor der Schlußfassung des Ministeriums vorbehalten.

2. Gegen Entscheidungen der politischen Landesbehörden, durch welche Anordnungen oder Erkenntnisse der Unterbehörden bestätiget worden sind, findet in folgenden Fällen eine weitere Berufung an das Ministerium des Innern nicht mehr Statt:

a) wenn es sich um die Ertheilung oder Verweigerung des politischen Eheconsenses,

b) um Erkenntnisse in einem Streite zwischen Gemeinden desselben Verwaltungsgebietes über die Heimathszuständigkeit einzelner Individuen und die damit in Verbindung stehenden Versorgungsfragen, endlich

c) um einzelne localpolizeiliche Anordnungen und Entscheidungen handelt.

In allen diesen Fällen ist die Unzulässigkeit einer weiteren Berufung in der betreffenden Entscheidung ausdrücklich ersichtlich zu machen.

3. Für die Einbringung von Recursen gegen Entscheidungen der politischen Landesbehörden wird, woferne nicht besondere Vorschriften kürzere Berufsfristen vorzeichnen, eine unüberschreitbare Frist von sechzig Tagen, vom Zustellungstage ausschließlich gerechnet, festgesetzt; und hiemit verordnet, daß die Berufungsschrift unmittelbar bei der politischen Landesbehörde, deren Entscheidung angefochten wird, zu überreichen, von Letzterer aber mit den erforderlichen Aufklärungen versehen, und mit den Verhandlungsacten belegt, zur Schlußfassung des Ministeriums vorzulegen ist. Sowohl die Berufungsfrist als die Berufungsinstanz ist in den Entscheidungen der Landesbehörden ausdrücklich anzuführen.

Diese Bestimmungen werden hiermit zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Graf **Goluchowski** m. p.

197.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 27. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 197, ausgegeben am 3. November 1859),

mit welcher die Ziffer des, von den Sträflingen zu leistenden Verpflegskosten-Ersatzes für alle, zunächst unter der Aufsicht und Leitung der politischen Landesstellen stehenden Strafanstalten für die ersten fünf Jahre bestimmt wird.

In Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 4. Oktober 1859 wird, auf Grund des mit dem Finanzministerium gepflogenen Einvernehmens, die Ziffer des, in Gemäßheit der §§. 4 und 8 der kaiserlichen Verordnung vom 2. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 105*) von den Sträflingen zu leistenden Verpflegskosten-Ersatzes für die ersten fünf Jahre, und zwar für alle, zunächst unter der Aufsicht und Leitung der politischen Landesstellen stehenden Strafanstalten mit sechsundzwanzig Kreuzer österreichischer Währung für einen Sträfling und Tag bestimmt.

Graf **Goluchowski** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück. Nr. 105, Seite 288.

Tylko przyjęcie wątpliwych pod względem politycznym cudzoziemców do węzła państwa austryjackiego także i na przyszłość ministerstwo zastrzeżonem sobie ma.

2. Przeciw rozstrzygnieniom politycznych władz krajowych, które na zarządzenia lub wyroki władz niższych potwierdzone zostały, w następujących przypadkach nie ma miejsca dalsze odwołanie się do ministerstwa spraw wewnętrznych, jeżeli idzie

a) o udzielenie lub odmówienie politycznego konsensu małżeństwa,

b) o orzeczenia w sporze między gminami tego samego okręgu administracyjnego względem rodzimej przynależności pojedynczych indywiduów i połączonych z nią kwestyj zaopatrzenia, nakoniec

c) o pojedyncze zarządzenia i rozstrzygnienia policyi lokalnéj.

We wszystkich tych przypadkach niedopuszczalność dalszego odwołania się od dotyczącego rozstrzygnienia wyraźnie ma być wymieniona.

3. Do wniesienia rekursów przeciw rozstrzygnieniom politycznych władz krajowych, o ile osobne przepisy nie wyznaczają krótszych terminów powołania, stanowi się termin nie mogący być przekroczony dni sześćdziesięciu, licząc wyłącznie od dnia doręczenia; przyczém rozporządza się, iż odwołanie podane być ma wprost do politycznéj władzy krajowéj, któréj rozstrzygnienie ma być uchylone, a która potrzebne wyjaśnienia załączyć i wraz z aktami rozprawy przedłożyć winna ministerstwu do stanowienia uchwały. Tak termin jak instancya powołania wyraźnie ma być wymieniona w rozstrzygnieniach władz krajowych.

Postanowienia te podaje się niniejszém do powszechnéj wiadomości

Hrabia **Gołuchowski** mp.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 197, wydana dnia 8. Listopada 1859),

którem ustanawia się na pierwsze lat pięć cyfra wynagrodzenia kosztów prowidowania ze strony uwięzionych dla wszystkich zakładów karnych, zostających pod nadzorem i kierunkiem władz politycznych.

W skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 4. Października 1859 r. i w porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, ustanawia się cyfra wynagrodzenia ze strony więźniów kosztów prowidowania stósownie do §§. 4 i 8. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 2. Czerwca 1859 (dziennik Praw Państwa Nr. 105 *) na pierwsze lat pięć, a to dla wszystkich zakładów karnych pod nadzorem i kierunkiem politycznych władz krajowych zostających na dwadzieścia sześć krajcarów waluty austryjackiéj od jednego więźnia i dnia.

Hrabia **Gołuchowski** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla okręgu administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXIX, Nr. 105. Stronnica 288.

198.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LVI. Stück, Nr. 198, ausgegeben am 3. November 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Aufhebung der Waarencontrols- und Verzehrungssteuerämter Altheim und Mattighofen im Finanzbezirke Ried.

Die Waarencontrols- und Verzehrungssteuerämter zu Altheim und Mattighofen im Bereiche der Finanzbezirksdirection Ried werden mit 1. Dezember 1859 aufgehoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

199.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Finanzen und der Polizei, dann des Armee-Ober-Commando vom 30. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVI. Stück, Nr. 199, ausgegeben am 3. November 1859),

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Einführung von Paßkarten.

Nachdem die österreichische Regierung beschlossen har, für den ganzen Umfang des Reiches dem, auf Grund der, unter dem 21. Oktober 1850 geschlossenen Uebereinkunft zwischen den Regierungen von Preußen, Baiern, Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Churhessen, Hessen-Darmstadt, Braunschweig, Meklenburg-Schwerin, Nassau, Sachsen-Weimar, Sachsen-Coburg-Gotha, Sachsen-Meiningen-Hildburghausen, Sachsen-Altenburg, Mecklenburg-Strelitz, Oldenburg, Anhalt-Dessau-Köthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Sondershausen, Schwarzburg-Rudolstadt, Hessen-Homburg, Waldeck, Reuß älterer und jüngerer Linie, Schaumburg-Lippe, Lippe-Detmold, dann den freien Städten Lübeck, Frankfurt am Main, Bremen und Hamburg bestehenden Paßkarten-Vertrage beizutreten, so werden in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 4. Juni 1859 nachstehende auf denselben gegründete Bestimmungen zur öffentlichen Kenntniß gebracht, indem verordnet wird, wie folgt:

Art. 1.

Die Angehörigen der oben angeführten contrahirenden Staaten sind, soweit nicht in den nachfolgenden Artikeln II und VI Beschränkungen festgesetzt sind, befugt, sich zu ihren Reisen, sei es auf den Eisenbahnen, mit der Post oder sonst innerhalb der Gebiete der, der erwähnten Uebereinkunft beigetretenen oder derselben künftig noch beitretenden Staaten statt der gewöhnlichen in den respectiven Staaten gesetzlich vorgeschriebenen Pässe künftighin der Paßkarten zu bedienen.

Art. II.

Paßkarten dürfen nur solchen Personen ertheilt werden, welche

198.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 29. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 198, wydana dnia 3 Listopada 1859),

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego obrębu celnego,

o zniesieniu urzędów co do kontroli towarów i podatku Konsumcyjnego w Altheim i Mattighofen w powiecie skarbowym Ried.

Urzędy kontroli towarów i podatków Konsumcyjnych w Altheim i Mattighofen w obrębie Dyrekcyi Skarbowéj Ried, zniesione zostają z d. 1. Grudnia 1859.

Baron **Bruck** m. p.

199.

Rozporządzenie Ministerstw spraw zagranicznych, spraw wewnętrznych Skarbu i Policyi, tudzież nadkomendy wojskowéj z dnia 30. Października 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 199, wydana dnia 3. Listopada 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

dotyczące zaprowadzenia kart paszportowych,

Ponieważ Rząd Austryacki na cały obręb Państwa przystąpił do traktatu względem kart paszportowych, istniejącego na podstawie zawartéj na dniu 21. Października 1850 konwencyi między Prusami, Bawaryją, Saksonią, Hanowerem, Wirtembergią, Wielkiem-Księstwem Badeńskiem, Elektorstwem Haskiem, Wielkiem-Księstwem Haskiem, Księstwem Bruńswickiem, Wielkiem-Księstwem Meklenburgsko-Skwirzyńskiem, Księstwem Nassawskiem, Wielkiem-Księstwem Sasko-Weimarskiem, Księstwami Saskiemi: Koburg-Gotha, Meiningen-Hildburgshausen, i Altenburg, Wielkiem-Księstwem Meklenburgsko-Strzelickiem, Wielkiem-Księstwem Oldenburgskiem, Księstwami Anhalckiemi: Dessau-Köthen i Bernburg, Księstwami Schwarcburgskiemi: Sondershausen i Rudolstadt, Księstwami Hessen-Homburg, Waldek, Reuss linii starszéj i młodszéj, Szaumburg-Lippe, Lippe-Detmold, tudzież wolnemi miastami Lubeki, Frankfurtu nad Menem, Bremy i Hamburga, przeto w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 4. Czerwca 1859, podają się do publicznéj wiadomości zasadzające się na onymże traktacie rozporządzenia, jak następuje:

Art. I.

Przynależni wyszczególnionych powyżéj Państw kontraktujących, o ile w artykułach następnych II. i VI. nie są ograniczenia ustanowione, prawo mają używać na przyszłość kart paszportowych do podróży swych, bądźto na kolejach żelaznych, bądź też pocztą lub na inny sposób odbywanych w obrębie Państw do rzeczonéj konwencyi już należących, lub na przyszłość przystępujących, zamiast zwyczajnych paszportów, w Państwach dotyczących prawnie przepisanych.

Art. II.

Karty paszportowe udzielane być mogą takim tylko osobom, które

1. den Behörden als vollkommen zuverlässig und sicher bekannt, auch
2. völlig selbstständig sind, und
3. in dem Bezirke (Verwaltungsgebiete) der ausstellenden Behörde ihren Wohnsitz haben.

In Beziehung auf die Bedingung sub 2 können ausnahmsweise Paßkarten ertheilt werden:

a) unselbstständigen Familiengliedern auf das Einschreiten des Vaters oder Vormundes, jedoch nur, wenn sie das 18. Lebensjahr überschritten haben;
b) Handlungsreisenden, welche über Auftrag eines Principals reisen und Handlungsdienern, auf besonderes Einschreiten ihrer Principale am Wohnorte der letzteren.

Art. III.

Die Ertheilung von Paßkarten an die im militärpflichtigen Alter stehenden Personen findet nur unter dem, im Gesetze vom 29. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 167*) für die Ergänzung des Heeres §. 7 enthaltenen Beschränkungen Statt.

Art. IV.

Auch Ausländern, soferne dieselben einem der contrahirenden Staaten angehören, können von der Behörde, in deren Verwaltungsgebiete sie ihren Wohnsitz aufgeschlagen haben, Paßkarten ertheilt werden.

Art. V.

Ehefrauen, die mit ihren Ehegatten, Kinder, die mit ihren Eltern, sowie Dienstboten, die mit ihrer Dienstherrschaft reisen, werden durch die Paßkarten der letzteren legitimirt.

Art. VI.

Die Paßkarten bleiben allen denjenigen versagt, welche nach den jeweiligen Gesetzen auch bei Reisen im Inlande paßpflichtig sind. Hiezu gehören gegenwärtig:

a) Die Handwerksgesellen, Gewerbsgehilfen und Arbeiter, soferne sie nach den Gesetzen mit Wanderbüchern zu betheilen sind;
b) die Dienstboten und Arbeitsuchenden aller Art;
c) die, welche ein Gewerbe im Umherziehen betreiben.

Art. VII.

Die Paßkarten sind nur auf die Dauer eines Kalenderjahres, für welches sie ausgestellt sind, giltig.

Die Paßkarte hat zu enthalten:

Auf der ersten Seite.

1. Das Wappen des betreffenden Staates;
2. das Kalenderjahr, auf welches die Paßkarte lautet;
3. den Namen, Stand (Charakter) und Wohnort des Inhabers;
4. die Fertigung der ausstellenden Behörde mit Namensunterschrift und beigedrucktem Siegel;
5. die Nummer des Paßkarten-Journals.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXIX Stück Nr. 167, Seite 440.

1. władzom zupełnie są znane i niewątpliwe, także
2. zupełnie są samodzielne, i
3. w powiecie (okręgu administracyjnym) władzy wystawiającéj są zamieszkałe.

Co do warunku sub 2. mogą wyjątkowo karty paszportowe udzielane być:

a) niesamodzielnym członkom familii na żądanie ojca lub opiekuna, atoli tylko, gdy już odbyli rok 18. wieku;
b) podróżnym handlowym, którzy za poleceniem pryncypała podróżują i subjektom handlowym, na własne żądanie ich pryncypałów w miejscu pomieszkania ostatnich.

Art. III.

Udzielenie kart paszportowych osobom w wieku wojskowości się znajdującym, miejsce ma tylko pod ograniczeniami, zawartemi w §. 7. ustawy z dnia 29. Września 1858. (Dziennik Praw Państwa Nr. 167 *) o uzupełnieniu wojska.

Art. IV.

Także i cudzoziemcom, należącym do jednego z Państw kontraktujących, udzielane być mogą karty paszportowe przez władzę, w któréj okręgu administracyjnym obrali sobie zamieszkanie.

Art. V.

Małżonki, które z swymi mężami, dzieci, które z swymi rodzicami, tudzież słudzy, którzy z swymi służbodawcami podróżują, legitymują się kartami paszportowemi ostatnich.

Art. VI.

Karty paszportowe odmówione będą wszystkim, którzy wedle ustaw obowiązujących nawet względem podróży w krajach tutejszych paszportom ulegają. Do tych należą obecnie:

a) czeladnicy, pomocnicy przemysłowi i robotnicy, o ile ci wedle ustaw opatrzeni być mają książeczkami wędrowniczemi;
b) słudzy i szukający roboty wszelkiego rodzaju;
c) ci, którzy trudnią się przemysłem sposobem okrążania.

Art. VII.

Karty paszportowe ważne są tylko na ciąg roku kalendarzowego, na który są wystawione.

Karta paszportowa zawierać ma:

Na pierwszéj stronie.

1. Herb Państwa dotyczącego,
2. Rok kalendarzowy, na który opiewa karta paszportowa;
3. Imie, stan (charakter) i zamieszkanie posiadacza;
4. Napis wystawiającéj władzy z podpisem i pieczęcią wyciśniętą;
5. Numer żurnalu kart paszportowych.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXIX. Nr. 167. Stronnica 440.

Auf der zweiten Seite.

6. Das Signalement des Inhabers in den, in der Paßkarte angegebenen Rubriken (Alter, Statur, Haare und besondere Kennzeichen);

7. dessen eigenhändige Namensunterschrift, sowie endlich

8. die Hinweisung auf die gegen den Mißbrauch der Paßkarten in dem betreffenden Staate bestehenden Strafbestimmungen.

Art. VIII.

Zur Ausfertigung der Paßkarten in Oesterreich sind nach Maßgabe der hinsichtlich der Ausstellung von Reisepässen in das Ausland bestehenden Bestimmungen berufen.

1. Das Ministerium des kaiserlichen Hauses und des Aeußern.

2. Die Chefs der politischen Länderstellen (Statthaltereien, Landesregierungen, Statthalterei-Abtheilungen).

3. Die Vorsteher der Kreisbehörden (Komitatsbehörden, Delegationen).

4. Bezüglich der Militärgrenzbewohner das Armee-Ober-Commando. Die bezüglich der Militärpersonen, der Militärurlauber und Reservemänner bestehenden paßpolizeilichen Anordnungen werden durch das vorliegende Gesetz nicht berührt.

5. Die im Auslande befindlichen k. k. Missionen mit der Verpflichtung, von jeder Ertheilung einer Paßkarte an österreichische Staatsangehörige dem betreffenden Landeschef Nachricht zu geben.

Die von diesen Behörden ausgestellten Paßkarten bedürfen keiner weiteren Beglaubigung.

Die von den zuständigen Behörden ausgefertigten Paßkarten werden in den Gebietstheilen der dem Paßkarten-Vereine angehörigen Staaten gleichmäßig respectirt.

Art. IX.

Eine Vidirung der Paßkarten findet nicht Statt.

Art. X.

Jeder Mißbrauch der Paßkarten, wohin insbesondere außer der Fälschung derselben die Führung einer auf eine andere Person lautenden Karte, die wissentliche Ueberlassung der letzteren Seitens des Inhabers an einen Anderen zum Gebrauche als polizeiliches Legitimationsmittel oder fälschliche Bezeichnung von Personen als Familienglieder oder Dienstboten (Art. V.) zu rechnen sind, wird, insoferne nicht nach Beschaffenheit des Falles die Behandlung nach dem Strafgesetze vom 27. Mai 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 117) einzutreten hat, nach der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 96,*) bezüglich nach der Ministerialverordnung vom 25. April 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 102, geahndet.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXV Stück, Nr. 103. Seite 267.

Na drugiéj stronie.

6. Opis osoby posiadającéj w rubrykach, w karcie paszportowéj wskazanych (wiek, wzrost, włosy i szczególne znamiona);

7. Własnoręczny podpis imienia, nareszcie

8. Wskazanie postanowień karnych, istniejących w Państwie dotyczącém przeciw nadużyciu kart paszportowych.

Art. VIII.

Do wydawania kart paszportowych w Austryi powołani są w miarę postanowień, istniejących pod względem wystawiania paszportów za granicę:

1. Ministerstwo Domu cesarskiego i spraw zagranicznych.

2. Szefowie politycznych władz Krajowych (namiestnictwa, rządy Krajowe, wydziały Namiestnicze).

3. Przełożeni władz obwodowych (władze komitatowe, delegacyje).

4. Względem mieszkańców Pogranicza Wojskowego nadkomenda wojskowa. Zarządzenia paszportowo-policyjne, istniejące względem osób wojskowych, urlopników i rezerwowców niniejszą ustawą nie są zmienione.

5. Znajdujące się za granicą c. k. misyje z obowiązkiem, iż o każdem udzieleniu karty paszportowéj Austryjackim przynależnym dać mają wiadomość dotyczącemu Szefowi Krajowemu.

Wystawione przez te władze karty paszportowe nie potrzebują dalszego uwierzytelnienia.

Wydane przez właściwe władze karty paszportowe w równy sposób uznane będą w terytoryjach Państw, należących do związku kart paszportowych.

Art. IX.

Wizowanie kart paszportowych nie będzie mieć miejsca.

Art. X.

Wszelkie nadużycie kart paszportowych, do czego liczyć się będzie oprócz sfałszowania onychże prowadzenie karty, opiewającéj na inną osobę, popełnione z wiedzą wydanie takowéj ze strony posiadacza innéj osobie do legitymacyi policyjnéj, lub fałszywe oznaczenie osób jako członków familii lub sług (Art. V.), o ile wedle stanu rzeczy nie zachodzi postępowanie wedle ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852. (Dziennik Praw Państwa Nr. 117), karanem będzie wedle cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. Kwietnia 1854. (Dziennik Praw Państwa Nr. 96 *) względnie wedle rozporządzenia Ministeryjalnego z dnia 25. Kwietnia 1854. r. Dziennik Praw Państwa Nr. 102.

---

*) Dziennik rządowy dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXV, Nr. 103, Stronnica 267.

Art. XI.

Durch die Einführung der Paßkarten werden die bisherigen besonderen Bestimmungen zur Erleichterung des täglichen Grenzverkehres nicht aufgehoben.

Art. XII.

Gegenwärtige Verordnung tritt mit 1. Jänner 1860 in Kraft.

Erzherzog Wilhelm m. p. F. M. L.

Graf **Rechberg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Goluchowski** m. p. Freiherr von **Thierry** m. p.

200.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 1. November 1859.

(Reichs-Gesetz-Blatt. LVI Stück, Nr. 200, ausgegeben am 3. November 1859),

gültig für alle Kronländer, mit Ausnahme des Militärgrenzlandes,

über die Behandlung der, zum Bergbaubetriebe nothwendigen Privateisenbahnen mit Bezug auf das Expropriationsrecht, dann über die Ertheilung der erforderlichen Baubewilligung.

Die Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen finden über die Behandlung der zum Bergbaubetriebe nothwendigen Privateisenbahnen Nachstehendes zu verordnen:

§. 1.

Das Expropriationsrecht für zum Bergbaubetriebe nothwendige Privateisenbahnen ist in den §§. 98 und 131 des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 146*) begründet und darf daher nicht einer besonderen Concession im Sinne des Eisenbahngesetzes vom 14. September 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 238.**).

§. 2.

Die Ertheilung der nach §. 133 des allgemeinen Berggesetzes einzuholenden, und nach §. 1 des Eisenbahngesetzes erforderlichen Baubewilligung für die zum Bergbaubetriebe nothwendigen Privateisenbahnen steht in der Regel der politischen Landesstelle auf Grundlage des Gutachtens von Eisenbahn- und Bergbau-Sachverständigen zu, wobei zugleich die Expropriationsfrage nach Maßgabe der §§. 101—103 des allgemeinen Berggesetzes zu entscheiden, und hiernach in Gemäßheit des §. 1 des Eisenbahngesetzes vom 14. September 1854 vorzugehen ist.

§. 3.

In dem Falle jedoch, wo die zu erbauende Bergwerks-Eisenbahn in eine andere für den öffentlichen Verkehr bereits bestehende Eisenbahn einmünden soll, bleibt diese Baubewilligung dem Finanzministerium im Einvernehmen mit den anderen dabei betheiligten Centralstellen vorbehalten.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Graf **Goluchowski** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XLII Stück, Nr. 242, Seite 702.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1854, erste Abtheilung XLIII. Stück, Nr. 244, Seite 768.

Art. XI.

Przez zaprowadzenie kart paszportowych nie znosi się dotychczasowych szczególnych postanowień, istniejących pod względem ułatwienia codziennego obrotu granicznego.

Art. XII.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1860.

Arcyksiążę Wilhelm m. p. FMP.

Hrabia **Rechberg** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

Baron **Thierry** m. p.

200.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 1. Listopada 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVI, Nr. 200, wydana dnia 3, Listopada 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o postępowaniu z prywatnemi do uprawy górnictwa potrzebnemi kolejami żelaznemi co się tyczy prawa ekspropryjacyi, tudzież o udzieleniu pozwolenia potrzebnéj budowy.

Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu rozporządzają co się tyczy postępowania z prywatnemi kolejami żelaznemi do uprawy górniczéj potrzebnemi, co następuje:

§. 1.

Prawo ekspropryjacyi dla kolei żelaznych prywatnych, potrzebnych do uprawy górniczéj, uzasadnione jest w §§. 98 i 131 powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23. Maja 1854. (Dziennik Praw Państwa Nr. 146 *) i przeto nie potrzebuje osobnéj dopiero koncesyi w myśl ustawy o kolejach żelaznych z dnia 14. Września 1854. (Dziennik Praw Państwa Nr. 238 **).

§. 2.

Udzielenie pozwolenia do budowy, o które wedle §. 133. powszechnéj ustawy górniczéj upraszać należy, a które stósownie do §. 1. ustawy o kolejach żelaznych koniecznem jest dla prywatnych kolei żelaznych, potrzebnych do uprawy górnictwa, przysłuża w powszechności politycznéj władzy krajowéj na podstawie zdania biegłych co do kolei żelaznych i grónictwa, przyczem oraz rozstrzygnąć należy kwestyję ekspropryjacyi w miarę §§. 101—103 powszechnéj ustawy górniczéj i postępować daléj stósownie do §. 1. ustawy o kolejach żelaznych z dnia 14. Września 1854.

§. 3.

W tym razie zaś, gdyby koléj żelazna mająca być założona dla uprawy górniczéj wpadała w inną koléj żelazną dla obrotu publicznego już istniejącą, zastrzeżone sobie ma takie pozwolenie budowy Ministerstwo skarbu w porozumieniu z innemi przytem interesowanemi władzami centralnemi.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

---

*) Dziennik rządowy dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, rok 1854, Oddział pierwszy, Część XLII, Nr. 242, Stronica 702.

**) Tamże, rok 1854, Oddział pierwszy, Część XLIII, Nr. 244, Stronnica 768.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. November 1859

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LII.

Wydany i rozesłany dnia 24. Listopada 1859.

201.

Erlaß der Ministerien der Finanzen, des Innern und des Handels vom 28. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 201, ausgegeben am 12. November 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Einschränkung des Freihafengebietes von Fiume, und die hiedurch nothwendig gewordenen Verfügungen.

Es wurde beschlossen, die im Jahre 1854 vorgezeichnete Zolllinie, welche das Freihafengebiet von Fiume von dem allgemeinen österreichischen Zollgebiete trennt, auf den bisher dahin begriffenen Theil des Stadtgebietes am rechten Ufer der Fiumara einzuschränken, so daß von dem Punkte, wo diese Linie die Fiumara erreicht (der Fiumarer Brücke), das linke Ufer dieses Flusses, (des neuen Durchschnittes) bis ans Meer die neue Zolllinie bildet.

Zugleich wurde beschlossen, daß das Lazareth in Martinschizza von der Einbeziehung Zollgebiet ausgeschlossen und als besonderer Zollausschluß behandelt werde.

Aus diesem Anlasse haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 14. Oktober 1859 zu Gunsten des Schiffbaues und der Schiffsausrüstung für die Schiffswerften in Sussak, die den Bewohnern Istriens und der Quarner Inseln mit Allerhöchster Entschließung vom 27. April 1852 zugestandenen Begünstigungen unter denselben Bedingungen und Controlsmaßregeln zu gewähren geruht.

Die näheren Bestimmungen und der Zeitpunkt des Beginnes der Wirksamkeit gegenwärtiger Verordnung werden durch das kroatisch-slavonische Landes-Regierungsblatt kundgemacht werden.

Freiherr von **Bruck** m. p., Graf **Gołuchowski** m. p.

202.

Erlaß der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 29. Oktober 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 202, ausgegeben am 12. November 1859),

wirksam für alle Kronländer mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Stämpelpflichtigkeit der Forderungsanmeldungen bei den, im Vergleichsverfahren wegen Zahlungseinstellungen, als Gerichtscommissäre bestellten k. k. Notaren.

Nach Tarifpost 43 a) der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, Nr. 50 und Nr. 329 des Reichs-Gesetz-Blattes, unterliegen alle Eingaben, welche bei den, die Stelle von öffentlichen Behörden und Aemtern vertretenden Amtspersonen überreicht werden, dem Stämpel. Als solche Amtspersonen sind auch die k. k. Notare, welche zum Vollzuge des mit der Verordnung der Ministerien der Justiz und des Handels vom

201.

Rozrządzenie ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 28. Października 1859.

(Dziennik praw państwa, Część LVII, Nr. 201, wydana dnia 12. Listopada 1859.)

obowiązujące w całym obrębie państwa,

dotyczące ścieśnienia okręgu wolnego portu Fiumy, ogłaszające zarazem wynikłe ztąd potrzebne zarządzenia.

Uchwalono wykreśloną w r. 1854. linię celną, oddzielająca okrąg wolnego portu Fiumy od powszechnego austryackiego obrębu celnego, ścieśnić na dotychczasową tamże objętą część okręgu miasta na prawym brzegu Fiumary, tak, iż od punktu, gdzie linija ta dosięga Fiumary (mostu nad Fiumara), brzeg lewy téj rzeki (nowego przecięcia) aż do morza tworzyć będzie nową linię celną.

Zarazem uchwalono, ażeby lazaret w Martinschizza od wciągnienia do obrębu celnego był wyłączonym i jako osobny celny dział wyłączony był traktowanym.

Z tego powodu raczył Jego c. k. Apostolska Mość Najwyższém postanowieniem z dnia 14. Października 1859. roku na rzecz budowy i wyprawy okrętów dla warsztatów okrętów w Sussaku dozwolić uwzględnień, przyznanych mieszkańcom Istryi i wysp Gwarneryjskich Najwyższém postanowieniem z dnia 27. Kwietnia 1852. r. pod wyrzeczonemi tamże warunkami i środkami kontrolnemi.

Bliższe postanowienia i początek działalności niniejszego rozporządzenia obwieszczone będą przez dziennik Rządu krajowego kroacko-slawońskiego.

Baron **Bruck** mp. Hrabia **Goluchowski** mp.

202.

Rozrządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 29. Października 1859.

(Dziennik praw państwa, Część LVII., Nr. 202., wydana dnia 12. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

obwieszczające, iż zameldowania u c. k. notaryjuszów, ustanowionych na komisarzy Sądowych, w postępowaniu ugodném z powodu wstrzymania wypłaty, stęplowi podlegającéj.

Wedle pozycyi taryfy 43., a) ustaw z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850. roku, Nr. 50. i Nr. 329. Dziennika praw państwa, podlegają stęplowi wszelkie podania, wniesione do osób urzędowych, zastępujących miejsce władz i urzędów publicznych. Jako takie osoby urzędowe uważani być téż winni c. k. notaryusze, ustanowieni do przeprowadzenia postępowania ugodnego w razie

*

18. Mai 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 90), und 15. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 108*) eingeführten Vergleichsverfahrens bei Zahlungseinstellungen bestellt werden, anzusehen, indem sie als Gerichtscommissäre zu fungiren haben, und es sind daher die Eingaben der Parteien, mit welchen die Forderungen an die, diesem Verfahren unterzogene Masse bei ihnen in dieser Eigenschaft überreicht werden, dem Stämpel unterworfen.

Freiherr von **Bruck** m. p., Graf **Nadasdy** m. p.

203.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. November 1859.

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 203, ausgegeben am 12. November 1859),

über die Rückvergütung der Verzehrungssteuer für die, über die Gränzen des venetianischen Königreiches ins Ausland ausgeführten gebrannten geistigen Flüssigkeiten.

Die mit dem Erlasse des k. k. Finanzministeriums vom 3. April 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 49, angeordnete Erhöhung des Verzehrungssteuer-Rückvergütungsbetrages für die aus dem allgemeinen Zollgebiete ausgeführten gebrannten geistigen Flüssigkeiten auf 3 fl. 15 kr. österreichischer Währung für den niederösterreichischen Eimer oder 5 fl. 53 kr. österreichischer Währung für die Soma metrica **wird** auch auf jenen Branntwein ausgedehnt, welcher über die Gränzen des venetianischen Königreiches austritt. Diese Verfügung hat von jenem Tage an zu gelten, an welchem sie den einzelnen Zollämtern zukommen wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

204.

Erlaß des Finanzministeriums vom 7. November 1859.

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 204, ausgegeben am 12. November 1859),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des Venetianischen,

wegen Erstreckung des Einziehungstermines für sämmtliche Kategorien der auf Conventions-Münze lautenden Noten der österreichischen Nationalbank.

Die in den kaiserlichen Verordnungen vom 30. August und 26. Dezember 1858 (Nr. 131 und 244 des Reichs-Gesetz-Blattes**) festgesetzten Fristen zur Einziehung der auf Conventions-Münze lautenden Banknoten der letzten Form zu 1000 fl., 100 fl., 50 fl.,

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268 und XXIX. Stück, Nr. 108, Seite 291.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 131, Seite 372, und LVII. Stück, Nr. 244, Seite 637.

wstrzymań wypłaty, zaprowadzonego rozporządzeniem ministerstw sprawiedliwości i handlu z dnia 18. Maja 1859. roku (Dziennik praw państwa, Nr. 90.) i z dnia 15. Czerwca 1859. roku (Dziennik praw państwa Nr. 108. *), ci bowiem urzędują jako komisarze sądowi, a przeto podlegają stęplowi podania stron, do nich w téj własności wniesione, względem pretensyj do masy, postępowaniu rzeczonemu poddanéj.

Baron **Bruck** mp. Hrabia **Nádasdy** mp.

203.

Rozrządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4. Listopada 1859.

(Dziennik praw państwa, Część LVII., Nr. 203., wydana d. 12. Listopada 1859.)

o powrocie podatku konsumcyjnego od wypalanych płynów spirytusowych wywożonych za granicę z królestwa weneckiego.

Zarządzone rozrządzeniem c. k. ministerstwa skarbu z d. 3. Kwietnia 1858. (Dziennik praw państwa Nr. 49.) podwyższenie kwoty zwrotnéj podatku konsumcyjnego od wypalanych płynów spirytusowych, wyprowadzonych z powszechnego obrębu celnego na 3 złt. 15 kr. waluty austryjackiéj od niższo-austryjackiego wiadra lub 5 złt. 53 kr. waluty austryjackiéj od *Somma metrica* rozciągnioném zostaje także i na tę wódkę, która wyprowadzoną będzie przez granicę królestwa weneckiego. Rozporządzenie to ważność ma od dnia, w którym o niém pojedyncze urzędy celne zawiadomione będą.

Baron **Bruck** mp.

204.

Rozrządzenie ministerstwa skarbu z dnia 7. Listopada 1859.

(Dziennik praw państwa, Część LVII., Nr. 204., wydana d. 12. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Weneckie,

o odroczeniu terminu ściągnienia dla wszystkich kategoryj banknotów monety konwencyjnéj austryjackiego banku narodowego.

Ustanowione w cesarskich rozporządzeniach z dnia 30. Sierpnia i z dnia 26. Grudnia 1858. roku (Nr. 131 i 244 Dziennika praw państwa **) termina do ściągnienia banknotów ostatniéj formy opiewających na 1000 złt., 100 złr., 50 złt., 10 złt., 5 złt., 2 złt. i 1 złt. w monecie konwencyjnéj odroczone zostają

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXV, Nr. 90, Stronica 268; — i Zeszyt XXIX, Nr. 108, Stronica 291.

**) Tamże, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXII, Nr. 131, Stronica 372; — i Zeszyt LVII, Nr. 244, Stronica 637.

10 fl., 5 fl., 2 fl. und 1 fl. sind über Einschreiten der Direktion der österreichischen Nationalbank laut der beigedruckten Kundmachung derselben für sämmtliche Bankcassen in den Kronländern:

„bis 30. April 1860"

und für die Bankcassen in Wien:

„bis 31. Juli 1860"

erstreckt worden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Kundmachung.

Die Direction der priv. österr. Nationalbank hat mit Zustimmung des hohen k. k. Finanz-Ministeriums beschlossen, die in den Kundmachungen vom 1. September und 27. December 1858 für die Einlösung der auf Conventions-Münze lautenden Banknoten aller Kategorien festgesetzten Fristen in folgender Weise zu verlängern:

1. Die auf Conventions-Münze lautenden Banknoten zu Ein, Zwei, Fünf, Zehn, Fünfzig, Hundert und Tausend Gulden werden bis **30. April 1860** bei den Bankcassen in Wien, Prag, Brünn, Pesth, Lemberg, Graz, Linz, Temesvár, Triest, Innsbruck, Hermannstadt, Kronstadt, Kaschau, Troppau, Fiume und Agram, im Wege der Verwechslung und wie bei sämmtlichen Bankfilial-Escomteanstalten in den Kronländern, im Wege der Zahlung, dann bei den Bank-Subverwechslungscassen in Laibach, Klagenfurt, Görz, Salzburg, Krakau und Czernowitz, im Wege der Verwechslung angenommen werden.

2. Vom **1. Mai** bis **31. Juli 1860** wird die Annahme und die Verwechslung der bezeichneten Banknoten nur noch bei den Bankcassen in Wien stattfinden.

3. Nach Ablauf dieser Frist ist sich wegen des Umtausches der auf Conventions-Münze lautenden Banknoten unmittelbar an die Bankdirection zu wenden.

Wien am 28. October 1859.

Pipitz,
Bankgouverneur.

Christian Heinrich Ritter von Coith,
Bankgouverneurs-Stellvertreter.

Wodianer,
Bankdirektor.

205.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 8. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 205, ausgegeben am 12. November 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des venetianischen Verwaltungsgebietes, des Königreiches Dalmatien und der Militärgrenze,

betreffend die, von den Privatschuldnern der gemeinschaftlichen Waisencassen zu tragende Einkommensteuer und zu berichtigenden Verzugszinsen.

Auf Grund der, von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 29. August 1859 ertheilten Ermächtigung, wird im Nachhange zu der mit Verordnung

na przedstawienie dyrekcyi austryjackiego banku narodowego stósownie do załączonego obwieszczenia onéjże dla wszystkich kas banku w krajach koronnych:

„do 30. Kwietnia 1860.“

a dla kas banku w Wiedniu:

„do 31. Lipca 1860.“

Baron **Bruck** mp.

Obwieszczenie.

Dyrekcya uprzywil. austr. banku narodowego postanowiła z przyzwoleniem wysokiego c. k. ministerstwa skarbu, przedłużyć termina ustanowione w obwieszczeniach z dnia 1. Września i 27. Grudnia 1858. dla wymiany banknotów na monetę konwencyjną opiewających wszelkich kategoryj, w sposób następujący:

1. Banknoty opiewające na monetę konwencyjną na jeden, dwa, pięć, dziesięć, pięćdziesiąt, sto i tysiąc złotych przyjęte będą do **30. Kwietnia 1860.** w kasach bankowych we Wiedniu, Pradze, Bernie, Peszcie, Lwowie, Gracu, Lincu, Temeswarze, Tryjeście, Insbruku, Hermansztadzie, Kronsztadzie, Koszycach, Opawie, Fiumie i Zagrzebiu w drodze wymiany i jak we wszystkich zakładach eskomtowych filialnych banku w krajach koronnych, w drodze wypłaty, tudzież w kasach wymieniawczych podrzędnych banku w Lublanie, Celowcu, Gorycyi, Salcburgu, Krakowie i Czerniowcach, w drodze wymiany.

2. Począwszy od **1. Maja** aż do **31. Lipca 1860.** przyjęcie i wymiana rzeczonych banknotów tylko jeszcze w kasach bankowych we Wiedniu nastąpi.

3. Po upływie tego jego terminu udać się należy względem zamiany banknotów na monetę konwencyjną opiewających wprost do dyrekcyi banku

Wiedeń dnia 28. Października 1859.

Pipitz,
Gubernator banku.

Chrystyjan Henryk kawaler de **Coith,**
zastępca Gubernatora banku.

Wodianer,
Dyrektor banku.

205.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 8. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 205, wydana dnia 12. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych wyjąwszy wenecki okrąg administracyjny, królestwo Dalmacyi i Pogranicze Wojskowe,

dotyczące podatku od dochodów, uiszczonym być mającego od prywatnych dłużników spólnej kasy sierocińskiej, tudzież prowizyj za zwłokę spłaconemi być mających.

Na podstawie upoważnienia ze strony Jego c. k. Apostolskiéj Mości udzielonego Najwyższém postanowieniem z dnia 29. Sierpnia 1859. r., rozporządza się

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 24. Juni 1859, Nr. 123 des Reichs-Gesetz-Blattes,*) erlassenen Instruction über die Behandlung des cumulativen Waisenvermögens verordnet:

§. 1.

Die gemeinschaftliche Waisencasse leistet ihren Privatschuldnern keine Vergütung der Einkommensteuer.

Demnach ist in allen der Waisencasse zukommenden Schuldscheinen und Cessionen über erfolgte Darlehen und beziehungsweise in den Formularien Nr. 7 a) und b) zu §. 33 der Instruction ausdrücklich zu bedingen, es seien die Interessen unter Verzichtleistung auf das dem Schuldner zustehende Recht des Einkommensteuerabzuges im vollen Betrage bei dem Waisenamte zu erlegen.

§. 2.

Privatschuldner der gemeinschaftlichen Waisenkasse, welche die Darlehenszinsen erst acht Tage nach dem Verfallstermine entrichten, haben von derselben die zu Gunsten der Waisencasse gestatteten Verzugszinsen für die Zeit vom Verfalls- bis zum Zahlungstage zu berichtigen.

Diese Verpflichtung zur Berichtigung der Verzugszinsen ist in alle der Waisenca zukommenden Schuldscheine und Cessionen aufzurechnen.

Die Verzugszinsen sind bei der Abstattung im Activbuche in der vorgezeichneten Colonne als berichtiget einzustellen.

§. 3.

Die durch §. 42 der Instruction über die Behandlung des cumulativen Waisenvermögens angeordnete schriftliche Einmahnung der Rückstände hat die Androhung zu enthalten: daß nach fruchtlosem Verlaufe weiterer sechs Wochen das Kapital sammt Interessen und den von letzteren für die Zeit vom Verfalls- bis zum Zahlungstage zu berechnenden Verzugszinsen im gerichtlichen Wege würde eingetrieben werden.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nadasdy** m. p. Graf **Goluchowski** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 123, Seite 318.

w dodatku do instrukcyi, wydanéj rozporządzeniem ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 24. Czerwca 1859. r. Nr. 123. Dziennika praw państwa *) o postępowaniu z majątkiem sierocińskim kumulacyjnym:

§. 1.

Spólna kasa sierocińska nie powraca podatku od dochodów swym dłużnikom prywatnym. Przeto we wszystkich kasie sierocińskiéj przypadających obligach i cessyjach względem wydanych pożyczek a względnie w formularzach Nr. 7. a) i b) do §. 33. instrukcyi wyraźnie wymówić sobie należy, iż prowizyje z wyrzeczeniem się prawa dłużnikowi przysłużającego co do potrącenia podatku od dochodów w zupełnéj kwocie złożone będą w urzędzie sierocińskim.

§. 2.

Dłużnicy prywatni spólnéj kasy sierocińskiéj, uiszczający prowizyje od pożyczki dopiero w ośm dni po upływie terminu przypadającego, spłacić mają na rzecz kasy sierocińskiéj dozwolone prowizyje za zwłokę za czas od dnia terminu przypadającego aż do dnia wypłaty.

Obowiązek ten do spłacenia prowizyj za zwłokę wmieszczonym będzie do wszystkich kasie sierocińskiéj przysłużających obligów i cesyj.

Prowizyje za zwłokę wstawione będą przy uiszczeniu w księdze czynnéj w kolumnie przeznaczonéj jako spłacone.

§. 3.

Zarządzone §. 42. instrukcyi o postępowaniu z kumulacyjnym majątkiem sierocińskim piśmienne przypomnienie zaległości zawierać winno zagrożenie: iż po bezskutecznym upływie dalszych sześciu tygodni kapitał wraz z prowizyjami tudzież z dalszemi od tychże za zwłokę od dnia terminu przypadającego aż do dnia wypłaty obliczyć się mającemi prowizyjami na drodze sądowéj ściągnionym będzie.

Baron **Bruck** mp. Hrabia **Nádasdy** mp. Hrabia **Gołuchowski** mp.

---

*) Dziennik Rządu krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXIV, Nr. 123, Stronica 318.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. December 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LIII.

Wydany i rozesłany dnia 9. Grudnia 1859.

206.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 9. November 1859,

über die Erweiterung des Verzollungsbefugnisses des Hauptzollamtes Teplitz in Böhmen.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVIII. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 29. November 1859).

207.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 17. November 1859,

über die Aufhebung des Dienstpostens eines Grenzinspectors zu Hallein.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVIII. Stück, Nr. 207, ausgegeben am 29. November 1859).

208.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 19. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LVIII. Stück, Nr. 208, ausgegeben am 29. November 1859),

mit einer Berichtigung der, in dem Finanzministerial-Erlasse vom 20. October 1859 enthaltenen Zollbestimmungen für Hanf-, Lein- und Rübs-Oel.

Im Nachhange zu dem Erlasse vom 20. October 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 195*) werden die darin enthaltenen Zollbestimmungen dahin berichtiget, daß der Zwischenzoll für Hanf-, Lein- und Rübs-Oel in Fässern bei der Einfuhr aus dem freien Verkehre des deutschen Zollvereines (Anmerkung I zur Tarifpost 23 d) ungeändert, d. i. noch ferner mit 75 Neukreuzer festgesetzt bleibt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

209.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 20. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LVIII. Stück, Nr. 209, ausgegeben am 29. November 1859).

giltig für alle Kronländer,

über die Einführung einer Stämpelmarke zu 72 Neukreuzer.

Es wird vom Jänner 1860 angefangen eine Stämpelmarke zu 72 Neukreuzer in Verschleiß gesetzt werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, erste Abtheilung, LI. Stück, Nr. 195, Seite 569.

206.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. Listopada 1859.

o rozciągnieniu upoważnienia głównego urzędu celnego w Cieplicach w Czechach.

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 206, wydaną dnia 29. Listopada 1859.)

207.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. Listopada 1859.

o zniesieniu posady inspektora granicznego w Hallein.

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 207, wydaną dnia 29. Listopada 1859.)

208.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 208, wydana dnia 29. Listopada 1859.)

którém się prostują postanowienia celne zawarte w rozrządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 20. Października 1859. co się tyczy oleju konopnego, lnianego i rzepakowego.

W dodatku do rozrządzenia z dnia 20. Października 1859. roku (Dziennik Praw Państwa Nr. 195.*) prostują się zawarte w niém postanowienia celne w ten sposób, iż cło pośrednie od oleju konopnego, lnianego i rzepakowego w beczkach w przywozie z wolnego obrotu niemieckiego związku celnego pozostaje niezmiennèm, tj. i nadal jeszcze w kwocie 75 krajcarów nowych ustanowionèm (uwaga I. do pozycyi taryfy 23. *d.*).

Baron **Bruck** mp.

209.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 209, wydana dnia 29. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o zaprowadzeniu marki stęplowej na 72 krajcarów nowych.

Począwszy od Stycznia 1860. sprzedawaną będzie marka stęplowa na 72 krajcarów nowych.

Baron **Bruck** mp.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt LI, Nr. 195, Stronica 569.

210.

Verordnung des Ministeriums des Innern und der Polizei vom 22. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVIII. Stück, Nr. 210, ausgegeben am 29. November 1859),

wirksam für alle Kronländer, in welchen die Ministerialverordnung vom 23. August 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 129*) Giltigkeit hat,

betreffend die Ablegung des Eides zur Ausübung des politischen Richteramtes.

Das Ministerium des Innern findet im Einvernehmen mit dem Polizeiministerium anzuordnen, daß alle Candidaten, welche die politische Richteramts-Prüfung mit Erfolg bestanden haben, und sich über das zurückgelegte vierundzwanzigste Lebensjahr auszuweisen vermögen, auf ihr Verlangen von der politischen Landesstelle, von welcher sie zur Prüfung zugelassen worden sind, oder von einer durch dieselbe zu delegirenden Kreisbehörde auch sogleich zur Ablegung des Eides behufs der Ausübung des politischen Richteramtes zuzulassen seien.

Graf **Gołuchowski** m. p. Freiherr von **Thierry** m. p.

211.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 25. November 1859,

womit die Activirung der k. k. Wiener Baucommission kundgemacht wird.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVIII. Stück, Nr. 211, ausgegeben am 29. November 1859).

212.

Verordnung der Minister des Innern, der Justiz und der Polizei und des Armee-Ober-Commando vom 27. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVIII. Stück, Nr. 212, ausgegeben am 29. November 1859),

wirksam für alle Kronländer,

womit, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 25. November 1859, einige Ergänzungsbestimmungen zur allgemeinen Preßordnung vom 27. Mai 1852, Nr. 122 des Reichs-Gesetz-Blattes angeordnet werden.

In Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 25. November 1859 verordnen die Minister des Innern, der Justiz, der Polizei und das Armee-Ober-Commando für den ganzen Umfang des Reiches:

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXI. Stück, Nr. 129, Seite 366.

210.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i policyi z dnia 22. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 210, wydana dnia 29. Listopada 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. Sierpnia 1858. Dziennik Praw Państwa Nr. 129 *) moc swą ma,

względem składania przysięgi do wykonywania politycznego urzędu sędziowskiego.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem policyi rozporządza, iż wszyscy kandydaci, którzy z dobrym skutkiem złożyli polityczny egzamin sędziowski, a oraz w stanie są wykazać się z odbytego dwudziestego czwartego roku życia, na żądanie przypuszczeni być mają od politycznéj władzy krajowéj, która ich do egzaminu przypuściła, albo od delegowanéj władzy obwodowéj, także natychmiast do złożenia przysięgi celem wykonywania politycznego urzędu sędziowskiego.

Hrabia **Goluchowski** mp. Baron **Thierry** mp.

211.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. Listopada 1859,

którem się obwieszcza rozpoczęcie działalności c. k. komisyi budowniczéj Wiedeńskiéj.

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 211, wydaną dnia 29. Listopada 1859.)

212.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i policyi, tudzież nadkomendy wojskowéj z dnia 27. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LVIII, Nr. 212, wydana dnia 29. Listopada 1859.)

moc mające we wszytkich krajach koronnych,

którem w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 25. Listopada 1859. wydaje się niektóre przepisy, uzupełniające powszechną ustawę o druku z dnia 27. Maja 1852. Nr. 122 dziennika praw państwa.

W skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 25. Listopada 1859. rozporządzają Ministrowie spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, policyi tudzież nadkomenda wojskowa dla całego Państwa:

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXI, Nr. 129, Stronica 366.

§. 1.

Die nach §. 10 der Preßordnung zur Herausgabe einer periodischen Druckschrift erforderliche besondere Bewilligung (Concession) wird von dem Polizeiministerium, in der Militärgrenze vom Armee-Ober-Commando im Einvernehmen mit dem Polizeiministerium, nach dem Ableben des Herausgebers, wenn keine Bedenken obwalten, auch auf dessen Witwe oder sonstige Erben übertragen werden.

§. 2.

Die rechtlichen Folgen jeder nach §. 22 der Preßordnung dem Herausgeber einer periodischen Druckschrift schriftlich ertheilten Warnung sind als erloschen anzusehen, wenn von dem Zeitpuncte ihrer Entlassung an bereits zwei Jahre verstrichen sind, und während dieser Zeit weder durch den Inhalt dieser periodischen Druckschrift eine strafbare Handlung begangen wurde, noch eine weitere Verwarnung erfolgt ist.

§. 3.

Werden durch eine Druckschrift solche Nachrichten oder Schriftstücke, wenngleich mit Beziehung auf ein bloßes Gerücht, verlautbart, welche nur in Folge einer Verletzung der Dienstpflicht eines öffentlichen Angestellten, oder in Folge einer schon nach dem allgemeinen Strafgesetze strafbaren Handlung mitgetheilt werden konnten, so ist diese Verlautbarung, wenn nicht der erste Mittheiler selbst namhaft gemacht wird, und zur Verantwortung gezogen werden kann, an den übrigen für den Inhalt einer Druckschrift verantwortlichen Personen (§§. 34—36 der Preßordnung) nach Maßgabe der §§. 39 und 40 derselben zu bestrafen.

§. 4.

Dieselbe Bestrafung hat gegen die genannten Personen auch dann einzutreten, wenn durch eine Druckschrift falsche Nachrichten, erdichtete oder in ihrem Inhalte entstellte oder fälschlich einer bestimmten Person oder Behörde zugeschriebene Schriftstücke, wenngleich mit Beziehung auf ein bloßes Gericht, verlautbart werden, welche zwar durch ihren Inhalt noch keine nach dem allgemeinen Strafgesetze strafbare Handlung begründen, aber geeignet erscheinen, Jemanden in seiner gesellschaftlichen oder öffentlichen Stellung zu kränken, oder lächerlich zu machen, oder die Regierung, eine öffentliche Behörde, oder das Amtsansehen eines einzelnen Organes der Regierung bloßzustellen, oder eine für die öffentliche Ruhe und Ordnung bedenkliche Aufregung zu erzeugen, oder das Vertrauen in die Regierung zu schwächen.

§. 5.

Diese Verordnung hat vom Tage ihrer Kundmachung an in Wirksamkeit zu treten.

Erzherzog Wilhelm m. p. F. M. L.

Graf **Nádasdy** m. p. Graf **Goluchowski** m. p. Freiherr von **Thierry** m. p.

§. 1.

Osobne pozwolenie (koncesyja), które wedle §. 10. ustawy o druku potrzebne jest do wydawania peryjodycznego pisma drukowego, może przez Ministeryjum policyi, w Pograniczu Wojskowém przez naczelną komendę wojskową w porozumieniu z Ministerstwem policyi, po śmierci wydawcy przeniesioném być, jeżeli nie zachodzi żadna przeszkoda, także na wdowę jego lub innych spadkobierców.

§. 2.

Prawne skutki każdego wedle §. 22. ustawy drukowéj wydawcy peryjodycznego pisma drukowego na piśmie wydanego ostrzeżenia mają za zgasłe być uważane, jeżeli od chwili ostrzeżenia już lat dwa upłynęło, a w ciągu czasu wspomnionego przez treść tegoż peryjodycznego pisma drukowego żadnego czynu karygodnego się nie dopuszczono, równie też dalsze ostrzeżenie nie nastąpiło.

§. 3.

Jeżeliby za pomocą pisma drukowego obwieszczono choćby tylko z pogłoski takie wiadomości lub pisma, któreby udzielone być mogły tylko w skutek naruszenia obowiązku służbowego ze strony publicznie ustanowionego, albo też w skutek czynu, już wedle powszechnéj ustawy karnéj karze ulegającego, natenczas obwieszczenie takowe, gdy pierwszy udzielający nie będzie wymienionym i do odpowiedzialności nie może być pociąganym, karane być ma na wszystkich innych osobach, za treść pisma drukowego odpowiedzialnych (§§. 34. — 36. ustawy o druku), wedle §§. 39 i 40. ustawy drukowéj.

§. 4.

Tażsama kara spada na rzeczone osoby także i wtenczas, gdy przez pismo drukowe obwieszczone będą choćby tylko z pogłoski wiadomości fałszywe, pisma zmyślone lub w treści swéj przekręcone, lub też fałszywie pewnéj osobie, lub władzy przypisane, które wprawdzie wedle treści swéj nie stanowią jeszcze czynu, ulegającego karze wedle powszechnéj ustawy karnéj, atoli zdolne są ukrzywdzić kogo w stanowisku socyalném lub publiczném, lub na śmiech go wystawić, albo Rząd, władzę publiczną, lub powagę urzędową pojedynczego organu Rządu narazić, albo wzniecić niebezpieczne dla publicznego pokoju i porządku poruszenie, albo do Rządu zaufanie osłabić.

§. 5.

Niniejsze rozporządzenie wejść ma w życie z dniem obwieszczenia.

Arcyksiążę **Wilhelm** FMP. mp.

Hrabia **Nádasdy** mp. Hrabia **Gołuchowski** mp. Baron **Thierry** mp.

Berichtigung.

Im §. 2. der, im LII. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes vom Jahre 1859 unter Nr. 205 kundgemachten Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 8. November 1859 soll in der zweiten Zeile statt „de**r**selben„ richtig „de**n**selben“, und in der fünften Zeile statt „aufzu**rechn**en„ richtig aufzu**nehm**en„ heißen.

Sprostowanie.

W ekstrakcie Nr. 202 Dziennika Rządu Krajowego, w Zeszycie LII., Stronica 576, zamiast „podlega**jącéj**“ czytać należy „podlega**ją**“.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

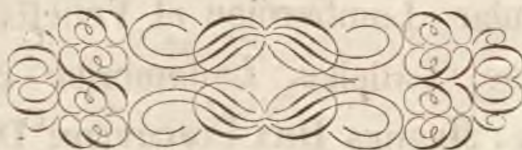
Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. December 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LIV.

Wydany i rozesłany dnia 31. Grudnia 1859.

213.

Tractat zwischen Oesterreich und Frankreich vom 10. November 1859.

(Unterzeichnet zu Zürich den 10. November und die Ratifizirungen daselbst ausgewechselt den 21. November 1859.)
(Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 213, ausgegeben am 3. Dezember 1859).

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiariis Nostris atque illis Majestatis Suae Francorum Imperatoris die decima Novembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi noni Tiguri in Helvetia tractatus infra scriptus atque articulus additus tamquam executio praeliminarium pacis die undecima Julii anni ejusdem Villaefrancae initarum signatus fuit, tenoris sequentis:

Nr. 213.

Traktat między Austryą i Francyą z dnia 10. Listopada 1859.

(Podpisany w Zurich dnia 10. Listopada i tamże po ratyfikacyi w zamian dany dnia 21. Listopada 1859.)

(Dziennik Praw Państwa, Część LIX, Nr. 213, wydana 3. Grudnia 1859.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

Divina favente clementia Austriæ Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tyrolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiariis Nostris atque illis Majestatis Suae Francorum Imperatoris die decima Novembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi noni Tiguri in Helvetia tractatus infra scriptus atque articulus additus tamquam executio praeliminarium pacis die undecima Julii anni ejusdem Villaefrancae initarum signatus fuit, tenoris sequentis:

Urtext.

Traité entre l'Autriche et la France, signé à Zurich le 10. November 1859.

Au nom de la très Sainte et indivisible Trinité!

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté l'Empereur des Français voulant mettre un terme aux calamités de la guerre et prévenir le retour des complications qui l'ont fait naître, en contribuant à fonder sur des bases solides et durables l'indépendance intérieure et extérieure de l'Italie, ont résolu de convertir en Traité de paix definitif les Préliminaires signés de Leur main à Villafranca.

A cet effet Leurs Majestés Impériales ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

Le Sieur Alois Comte Károlyi de Nagy-Károly, Son Chambellan et Ministre Plénipotentiaire etc, etc.

Le Sieur Othon Baron de Meysenbug Chevalier de l'ordre Impérial et Royal de Léopold, Commandeur de l'ordre Impérial de la Légion d'honneur etc. Son Ministre Plénipotentiaire et Conseiller aulique etc.

et Sa Majesté l'Empereur des Français:

Le Sieur François Adolphe Baron de Bourqueney, Sénateur de l'Empire, Grand' Croix de l'ordre Impérial de la

Uebersetzung.

Tractat zwischen Oesterreich und Frankreich, unterzeichnet in Zürich den 10. November 1859.

Im Namen der Allerheiligsten und untheilbaren Dreieinigkeit!

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der Kaiser der Franzosen, in der Absicht, den Drangsalen des Krieges ein Ziel zu setzen und die Wiederkehr der Verwicklungen, welche denselben herbeigeführt haben, dadurch zu verhüten, daß sie gemeinschaftlich zur Begründung der inneren und äußeren Unabhängigkeit Italiens auf feste und dauernde Grundlagen beitragen, haben beschlossen, die von ihnen eigenhändig zu Villafranca unterzeichneten Präliminarien in einen definitiven Friedenstractat umzugestalten.

Zu diesem Ende haben Ihre kaiserlichen Majestäten zu Ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich:

den Herrn Grafen Alois Károlyi von Nagy-Károly, Allerhöchstihren Kämmerer und bevollmächtigten Minister 2c. 2c.,

den Herrn Otto Freiherrn von Meysenbug, Ritter des kaiserlich-königlichen Leopold-Ordens, Commandeur des kaiserlichen Ordens der Ehrenlegion 2c., Allerhöchstihren bevollmächtigten Minister und Hofrath 2c.,

und Seine Majestät der Kaiser der Franzosen:

den Herrn Franz Adolph Baron von Bourqueney, Senator des Kaiserreiches, Großkreuz des kaiserlichen Ordens der Ehren-

Przekład.

Traktat między Austryą i Francyą, podpisany w Zürich dnia 10. Listopada roku 1859.

W imię przenajświętszéj i nierozdzielnéj Trójcy!

Jego Mość Cesarz Austryacki i Jego Mość Cesarz Francuzów, pragnąc położyć koniec klęskom wojny i zapobiedz powrotowi zawikłań, które ją sprowadziły, a przykładając się do zapewnienia Włochom wewnętrznéj i zewnętrznéj niepodległości na stałych i trwałych podstawach, postanowili zamienić punkta przedugodne, własnoręcznie przez Nich w Villafranca podpisane, w stanowczy traktat pokoju.

Tym końcem mianowali Ich Mość Cesarze Swymi pełnomocnikami, a to:

Jego Mość Cesarz Austryacki:

Pana hrabię Alojzego Károlyi de Nagy-Károlyi, Swego szambelana i pełnomocnego ministra itd. itd.

Pana Ottona barona Meysenbug, kawalera cesarsko-królewskiego orderu Leopolda, komandora cesarskiego orderu legii honorowéj itd. Swego pełnomocnego ministra i radcę nadwornego itd.,

a Jego Mość Cesarz Francuzów:

Pana Franciszka Adolfa barona Bourqueney, senatora cesarstwa, kawalera wielkiego krzyża cesarskiego orderu legii honorowéj, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Leopolda itd. itd.

Légion d'honneur, Grand Croix de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche etc. etc.

et le Sieur Gaston Robert Morin Marquis de Banneville, Officier de l'ordre Impérial de la Légion d'honneur etc.

lesquels se sont réunis en Conférence à Zurich et après avoir échangé leurs pleinpouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans:

Art. I.

Il y aura à l'avenir paix et amitié entre Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté l'Empereur des Français ainsi qu'entre Leurs héritiers et successeurs, Leurs Etats et sujets respectifs à perpétuité.

Art. II.

Les Prisonniers de guerre seront immédiatement rendus de part et d'autre.

Art. III.

Pour atténuer les maux de la guerre et par une dérogation exceptionnelle à la jurisprudence généralement consacrée, les bâtimens autrichiens capturés qui n'ont point encore été l'objet d'une condamnation de la part du conseil des Prises seront restitués.

Les bâtimens et chargemens seront rendus dans l'état où ils se trouveront lors de la remise après le paiement de toutes les dépenses et de tous les frais auxquels auront pu donner lieu la conduite, la garde et l'instruction des dites Prises, ainsi que du frêt acquis aux capteurs et enfin il ne pourra être réclamé aucune indemnité pour raison de Prises

legion, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens 2c. 2c.,

und den Herrn Gaston Robert Morin Marquis von Banneville, Officier des kaiserlichen Ordens der Ehrenlegion 2c.

welche zur Conferenz in Zürich zusammengetreten sind, und nach Auswechslung ihrer in guter und richtiger Form befundenen Vollmachten über nachstehende Artikel sich vereiniget haben:

Art. I.

Es soll in Zukunft und für ewige Zeiten Friede und Freundschaft zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen, sowie zwischen deren Erben und Nachfolgern, deren gegenseitigen Staaten und Unterthanen bestehen.

Art. II.

Die Kriegsgefangenen sollen von beiden Theilen sofort zurückgestellt werden.

Art. III.

Um die Leiden des Krieges zu verringern und, indem ausnahmsweise von den allgemein angenommenen Rechtsgrundsätzen abgegangen wird, sollen die gekaperten österreichischen Schiffe, welche noch nicht Gegenstand einer Verurtheilung durch das Prisengericht geworden sind, zurückgestellt werden.

Die Schiffe und Ladungen sollen in dem Zustande zurückgegeben werden, in welchem sie sich zur Zeit ihrer Uebergabe befinden werden, nach Berichtigung aller Auslagen und aller Kosten, welche durch die Begleitung und Bewahrung der gedachten Prisen und durch die Einleitung des Verfahrens verursacht worden sind, sowie auch der den Kaperern zugefallenen Prämie, und es wird keine

i Pana Gastona Roberta Morin markiza de Banneville, oficera cesarskiego orderu legii honorowéj itd.

którzy się zgromadzili na konferencyę w Zürich, i zgodzili po wymianie swych pełnomocnictw, znalezionych w dobréj i należytéj formie, na artykuły następujące:

Art. I.

Na przyszłość panować będzie wieczysty pokój i przyjaźń między Jego Mością Cesarzem Austryackim i Jego Mością Cesarzem Francuzów, niemniéj między Ich spadkobiercami i następcami i Ich względnemi państwami i poddanymi.

Art. II.

Jeńcy wojenni uwolnieni będą obustronnie bez zwłoki.

Art. III.

Odchodząc wyjątkowo od przyjętéj powszechnéj prawnéj zasady, oddane będą dla zmniejszenia klęsk wojennych zabrane statki austryackie, na które sąd zaborów nie wydał jeszcze wyroku.

Statki i ładunki oddane będą w takim stanie, w jakim znajdować się będą w chwili oddawania, po zapłaceniu wszystkich wydatków i kosztów, powstałych z powodu ich konwojowania i przechowania, tudzież sądowego postępowania, niemniéj po wyliczeniu premii kaperom należnéj; nie będzie też miało miejsca

coulées ou détruites pas plus que pour les préhensions exercées sur les marchandises qui étaient propriétés ennemies alors même qu'elles n'auraient pas encore été l'objet d'une décision du Conseil des Prises.

Il est bien entendu d'autre part que les jugemens prononcés par le Conseil des Prises sont définitifs et acquis aux ayant droit.

Art. IV.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche renonce pour Lui et tous ses descendans et successeurs en faveur de Sa Majesté l'Empereur des Français à Ses droits et titres sur la Lombardie à l'exception des forteresses de Peschiera et de Mantoue et des territoires déterminés par la nouvelle délimitation qui restent en la possession de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique.

La frontière, partant de la limite méridionale du Tyrol sur le lac de Garda, suivra le milieu du lac jusqu'à la hauteur de Bardolino et Manerba, d'où elle rejoindra en ligne droite le point d'intersection de la zone de défense de la place de Peschiera avec le lac de Garda.

Cette zone sera déterminée par une circonférence dont le rayon, compté à partir du centre de la place est fixé à 3500 mètres plus la distance du dit centre au glacis du fort le plus avancé. Du point d'intersection de la circonférence ainsi désignée avec le Mincio, la frontière suivra le Thalweg de la rivière jusqu'à Le Gracie, s'étendra de Le Gracie en ligne droite jusqu'à Scorzarolo,

Entschädigung weder in Betreff versenkter oder zerstörter Prisen, noch für Wegnahme von Waaren, welche feindliches Eigenthum waren, angesprochen werden können, auch nicht in dem Falle, wenn dieselben noch nicht Gegenstand einer Entscheidung des Prisengerichtes waren.

Es versteht sich übrigens andererseits, daß die vom Prisengerichte gefällten Urtheile endgiltig sind und die dadurch erworbenen Rechte in Kraft erhalten bleiben.

Art. IV.

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich verzichtet für Sich und für alle Seine Nachkommen und Erben zu Gunsten Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen auf Seine Rechte und Ansprüche auf die Lombardei, mit Ausnahme der Festungen Peschiera und Mantua und der durch die neue Abgränzung bezeichneten Gebietstheile, welche im Besitze Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät verbleiben.

Die Gränzlinie wird, von der südlichen Gränze Tirols über den Gardasee ausgehend, die Mitte des Sees bis zur Höhe von Bardolino und Manerba verfolgen, von wo aus sie in gerader Richtung auf den Durchschnittspunkt des Vertheidigungsgürtels des Platzes Peschiera mit dem Gardasee treffen wird.

Dieser Vertheidigungsgürtel wird durch einen Umkreis bezeichnet, dessen Halbmesser, vom Mittelpunkte des Platzes an gerechnet, auf 3500 Metres festgesetzt wird, mehr die Entfernung des gedachten Mittelpunctes vom Glacis des am weitesten vorgeschobenen Forts. Von dem Durchschnittspuncte des solchergestalt bezeichneten Umkreises mit dem Mincio wird die Gränze dem Thalweg des Flusses bis Le Grazie folgen, sich von Le Grazie in

żadne wynagrodzenie z powodu zatopienia lub zniszczenia statków ani za zajęte towary, które były własnością nieprzyjaciela, choćby na nie nie zapadł jeszcze wyrok sądu zaborowego.

Rozumie się przeciwnie, iż wyroki wydane przez sąd zaborów są stanowcze i w skutkach swych prawomocne.

Art. IV.

Jego Mość Cesarz Austryacki zrzeka się Swojém tudzież Swoich potomków i następców imieniem, na rzecz Jego Mości Cesarza Francuzów, swoich praw i tytułów do Lombardyi z wyjątkiem twierdz Peskiery i Mantuy, tudzież obłąści oznaczonych w nowém rozgraniczeniu, które pozostają w posiadaniu Jego cesarko-królewskiéj apostolskiéj Mości.

Linia graniczna prowadzona będzie od południowéj granicy tyrolskiéj nad jeziorem Garda przez środek tego jeziora aż po wysokość Bardolino i Manerba, zkąd idąc w prostéj linii zetknie się z punktem, w którym pas obronny twierdzy Peskiera przecina jezioro Garda.

Tenże pas obronny zakreśla się obwodem, którego promień wynosić będzie 3500 metrów licząc od środka twierdzy z dodatkiem przestrzeni od pomienionego środka aż do pochyłości warownego miejsca najbardziéj oddalonego. Od punktu, w którym tak oznaczony obwód przecina rzekę Mincio, pójdzie granica środkiem koryta rzeki aż do Le Grazie, a ztamtąd w prostéj linii aż do Scorzarolo, daléj

suivra le Thalweg du Pò jusqu'à Luzzara, point à partir duquel il n'est rien changé aux limites actuelles telles qu'elles existaient avant la guerre.

Une commission militaire instituée par les Gouvernemens intéressés sera chargée d'exécuter le tracé sur le terrain dans le plus bref délai possible.

Art. V.

S. M. l'Empereur des Français déclare son intention de remettre à S. M. le Roi de Sardaigne les territoires cédés par l'article précédent.

Art. VI.

Le territoires encore occupés en vertu de l'armistice du 8 Juillet d^{r} seront réciproquement évacués par les Puissances belligérantes, dont les troupes se retireront immédiatement en deça des frontières déterminées par l'article IV.

Art. VII.

Le nouveau Gouvernement de la Lombardie prendra à sa charge les $^{3}/_{5}$ ^{es} de la dette du Monte lombardo-veneto.

Il supportera également une portion de l'Emprunt national de 1854, fixée entre les Hautes parties contractantes à quarante millions de florins monnaie de Convention.

Le mode du paiement de ses quarante millions de florins sera déterminé dans un article additionnel.

Art. VIII.

Une commission internationale sera immediatement instituée pour procéder à la liquidation du Monte lombardo-ve-

gerader Linie bis Scorzarolo erstrecken, dem Thalweg des Po bis Luzzara folgen, von welchem Puncte angefangen an den dermaligen Gränzen, wie selbe vor dem Kriege bestanden haben, nichts geändert wird.

Eine von den betheiligten Regierungen eingesetzte Militärcommission wird beauftragt werden, die Absteckung auf dem Terrain in möglichst kurzer Frist vorzunehmen.

Art. V.

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen erklärt Seine Absicht, Seiner Majestät dem Könige von Sardinien, die laut des vorstehenden Artikels abgetretenen Gebietstheile zu überlassen.

Art. VI.

Die in Folge des Waffenstillstandes vom 8. Juli d. J. noch besetzten Gebietstheile sollen gegenseitig von den kriegführenden Mächten geräumt werden, deren Truppen sich unverzüglich jenseits der durch Artikel IV festgesetzten Gränzen zurückziehen werden.

Art. VII.

Die neue Regierung der Lombardei wird $^{3}/_{5}$ der Schuld des Monte lombardo-veneto übernehmen.

Sie wird ingleichen einen Theil des Nationalanlehens vom Jahre 1854 tragen, welcher zwischen den hohen vertragschließenden Theilen auf vierzig Millionen Gulden Conventionsmünze festgesetzt worden ist.

Die Art und Weise der Zahlung dieser vierzig Millionen soll in einem Additional-Artikel festgestellt werden.

Art. VIII.

Eine internationale Commission soll sofort eingesetzt werden, um die Liquidirung des Monte lombardo-veneto vorzunehmen. Die Theilung

środkiem koryta Padu aż do Luzzara, od któregoto punktu nie zmienia się już nic w granicach, jakie były przed wojną.

Komisya wojskowa ustanowiona przez rządy interesowane otrzyma polecenie wytknięcia granicy w jak najkrótszym czasie.

Art. V.

Jego Mość Cesarz Francuzów oświadcza chęć swą oddania Jego Mości Królowi Sardynii terytoryów poprzednim artykułem odstąpionych.

Art. VI.

Terytorya zajęte jeszcze na mocy rozejmu z d. 8. lipca r. b. opuszczone obopólnie będą od mocarstw wojujących, których wojska cofną się bezzwłocznie poza granice oznaczone artykułem IV.

Art. VII.

Nowy rząd lombardzki bierze na siebie $^3/_5$ długu lombardo-weneckiego Monte. Weźmie on również na siebie część pożyczki narodowéj z roku 1854. ustanowionéj przez wysokie strony kontraktujące w ilości czterdziestu milionów złotych reńskich monetą konwencyjną.

Sposób spłaty tych czterdziestu milionów oznaczony będzie artykułem dodatkowym.

Art. VIII.

Dla przedsiębrania likwidacyi lombardo-weneckiego Monte złożoną będzie bezzwłocznie komisya międzynarodowa. Rozdzielenie aktywów i passywów tegoż

neto: le partage de l'actif et du passif de cet établissement s'effectuera en prenant pour base la répartition de $^3/_5$ es pour le nouveau Gouvernement et de $^2/_5$ es pour l'Autriche.

De l'actif du fond d'amortissement du Monte et de sa caisse de dépôts consistant en effets publics, le nouveau Gouvernement recevra $^3/_5$ es et l'Autriche $^2/_5$ es et quant à la partie de l'actif qui se compose de biensfonds ou de créances hypothécaires, la Commission effectuera le partage en tenant compte de la situation des immeubles de manière à en attribuer la propriété, autant que faire se pourra, à celui des deux Gouvernemens, sur le territoire duquel ils se trouvent situés.

Quant aux différentes catégories de dettes inscrites jusqu'au 4 Juin 1859 sur le Monte lombardo-veneto et aux capitaux placés à intérêts à la caisse de dépôt du fonds d'amortissement, le nouveau Gouvernement se charge pour $^3/_5$ es et l'Autriche pour $^2/_5$ es soit de payer les intérêts soit de rembourser le capital conformément aux réglements jusqu'ici en vigueur. Les titres de créance des sujets autrichiens entreront de préférence dans la quote-part de l'Autriche qui dans un délai de trois mois à partir de l'échange des ratifications, ou plus tôt si faire se peut, transmettra au nouveau Gouvernement de la Lombardie des tableaux spécifiés de ces titres.

Art. IX.

Le nouveau Gouvernement de la Lombardie succède aux droits et obligations résultans de contrats régulièrement

der Aktiven und Passiven dieser Anstalt soll in der Weise vollzogen werden, daß als Grundlage die Repartition von $^3/_5$ für die neue Regierung und $^2/_5$ für Oesterreich angenommen wird.

Von den Aktiven des Tilgungsfondes des Monte und von seiner aus Staatspapieren bestehenden Depositencasse soll die neue Regierung $^3/_5$ und Oesterreich $^2/_5$ erhalten, und in Betreff jenes Theiles der Activen, welche aus liegenden Gütern oder Hypothekarforderungen besteht, soll die Commission die Theilung, mit Berücksichtigung der Lage der unbeweglichen Güter, in der Weise vornehmen, daß deren Eigenthum, soweit es thunlich ist, derjenigen von den beiden Regierungen zugesprochen werde, in deren Gebiet sie sich befinden.

In Betreff der verschiedenen Kategorien der bis zum 4. Juni 1859 auf dem Monte lombardo-veneto vorgemerkten Schulden, sowie der bei der Depositencasse des Tilgungsfondes verzinslich angelegten Capitalien, verpflichtet sich die neue Regierung für $^3/_5$ und Oesterreich für $^2/_5$ zur Auszahlung der Interessen oder zur Rückerstattung des Capitals in Gemäßheit der bisher in Kraft stehenden Bestimmungen. — Die Forderungstitel der österreichischen Unterthanen sollen vorzugsweise in den Antheil Oesterreichs aufgenommen werden, welches innerhalb dreier Monate, von der Auswechslung der Ratificationen an gerechnet, oder wo möglich früher, der neuen Regierung der Lombardei specificirte übersichtliche Ausweise dieser Titel zukommen lassen wird.

Art. IX.

Die neue Regierung der Lombardei tritt in die Rechte und Verpflichtungen, welche aus solchen Verträgen entspringen, die von der

zakładu odbędzie się w ten sposób, iż za podstawę repartycyi przyjęte będą 3/5 na nowy Rząd, a 2/5 na Austryą.

Z aktywów funduszu umorzenia Monte i z kasy jego depozytowéj, złożonéj z papierów publicznych, otrzyma nowy Rząd 3/5 a Austrya 2/5, zaś co do części aktywów w dobrach nieruchomych lub wierzytelnościach hipotekarnych, przedsięweźmie komisya rozdział ze względem na położenie dóbr nieruchomych w ten sposób, iżby ich własność o ile można przyznaną została temu z obu Rządów, w którego terytoryum są położone.

Co do rozmaitych kategoryj długów aż do 4. czerwca 1859 zanotowanych na lombardo-weneckiem Monte jako też kapitałów, ulokowanych na prowizyą w kasie depozytowéj funduszu umorzenia, obowiązuje się nowy Rząd w 3/5 a Austrya w 2/5 do wypłaty prowizyi lub zwrotu kapitału na mocy postanowień dotąd obowiązujących. — Tytuły wierzytelności poddanych austryackich wejdą głównie w dział Austryi, która w przeciągu trzech miesięcy po wymianie ratyfikacyj, a wedle możności i prędzéj, przedłoży nowemu rządowi lombardzkiemu szczegółowe tych tytułów wykazy.

Art. IX.

Nowy rząd lombardzki wstępuje w prawa i obowiązki, wypływające z takich

stipulés par l'administration autrichienne pour des objets d'intérêt public concernant spécialement le pays cédé.

Art. X.

Le Gouvernement autrichien restera chargé du remboursement de toutes les sommes versées par les sujets lombards, par les communes, établissemens publics et corporations religieuses dans les caisses publiques autrichiennes à titre de cautionnemens dépôts ou consignations. De même les sujets autrichiens, communes, établissemens publics et corporations religieuses, qui auront versé des sommes à titre de cautionnemens, dépôts ou consignations dans les caisses de la Lombardie, seront exactement remboursés par le nouveau Gouvernement.

Art. XI.

Le nouveau Gouvernement de la Lombardie reconnait et confirme les concessions de chemin de fer accordées par le Gouvernement autrichien sur le territoire cédé, dans toutes leur dispositions et pour toute leur durée, et nommément les concessions résultant des contrats passés en date des 14 Mars 1856, 8 Avril 1857 et 23 Septembre 1858.

A partir de l'échange des ratifications du présent Traité, le nouveau Gouvernement est subrogé a tous les droits et à toutes les obligations qui résultaient pour le Gouvernement autrichien des concessions précitées en ce qui concerne les lignes de chemins de fer situées sur le territoire cédé.

En conséquence le droit de dévolution qui appartenait au Gouvernement

österreichischen Staatsverwaltung über Gegenstände des öffentlichen Interesse, welche insbesondere die abgetretenen Landestheile betreffen, ordnungsmäßig abgeschlossen wurden.

Art. X.

Die österreichische Regierung soll verpflichtet bleiben, alle jene Beträge zurückzuzahlen, welche von lombardischen Unterthanen, von den Gemeinden, öffentlichen Anstalten und geistlichen Körperschaften, bei den österreichischen Staatscassen unter dem Titel von Cautionen, Depositen oder Consignationen erlegt worden sind. Desgleichen sollen den österreichischen Unterthanen, Gemeinden, öffentlichen Anstalten und geistlichen Körperschaften, welche unter dem Titel von Cautionen, Depositen oder Consignationen in die Cassen der Lombardei Beträge eingezahlt haben, dieselben von der neuen Regierung pünctlich wiedererstattet werden.

Art. XI.

Die neue Regierung der Lombardei anerkennt und bestätigt die von der österreichischen Regierung auf dem abgetretenen Gebiete ertheilten Eisenbahn-Concessionen in allen ihren Bestimmungen und auf deren ganze Dauer und namentlich jene Concessionen, welche aus den am 14. März 1856, 8. April 1857 und 23. September 1858 abgeschlossenen Contracten hervorgehen.

Von der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tractates an gerechnet, wird die neue Regierung in alle jene Rechte und in alle jene Verpflichtungen eingesetzt, welche für die österreichische Regierung bezüglich der auf dem abgetretenen Gebiete gelegenen Eisenbahnstrecken auf Grundlage der vorerwähnten Concessionen erwachsen sind.

In Folge dessen wird das Heimfallsrecht, welches der österreichischen Regierung bezüglich

traktatów, które prawnie zawarte były przez administracyą rządu austryackiego w przedmiotach dobra publicznego, dotyczących w szczególności odstąpionego kraju.

Art. X.

Rząd austryacki zostaje obowiązanym do zwrócenia wszystkich sum, które poddani lombardzcy, gminy, zakłady publiczne i duchowne korporacye złożyli w rządowych kasach austryackich tytułem kaucyj, depozytów lub konsygnacyj. Również sumy wniesione przez poddanych austryackich, gminy, zakłady publiczne i duchowne korporacye tytułem kaucyj, depozytów lub konsygnacyj do kas lombardzkich w zupełności onymże przez nowy rząd zwrócone będą

Art. XI.

Nowy rząd lombardzki uznaje i potwierdza udzielone przez rząd austryacki w odstąpioném terytoryum koncesye na drogi żelazne we wszystkich punktach i na cały przeciąg czasu; mianowicie koncesye, oparte na kontraktach, zawartych dnia 14. marca 1856., 8. kwietnia 1857. i 23. września 1858.

Począwszy od wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu, wchodzi rząd nowy we wszelkie prawa i obowiązki, wynikłe dla rządu austryackiego względem linij dróg żelaznych na terytoryum odstąpioném na podstawie pomienionych koncesyj.

W skutek tego przechodzi prawo dewolucyi, przysłużające rządowi austryackiemu względem onych dróg żelaznych, na nowy rząd lombardzki.

autrichien à l'égard de ces chemins de fer, est transféré au nouveau Gouvernement de la Lombardie.

Les paiemens qui restent à faire sur la somme due à l'Etat par les concessionnaires en vertu du contrat du 14 Mars 1856, comme équivalent des dépenses de construction desdits chemins, seront effectués intégralement dans le trésor autrichien.

Les créances des entrepreneurs de construction et de fournisseurs, de même que les indemnités pour expropriations de terrains, se rapportant à la période où les chemins de fer en question étaient administrés pour le compte de l'Etat et qui n'auraient pas encore été acquittées seront payées par le Gouvernement autrichien et, pour autant qu'ils y sont tenus, en vertu de l'acte de concession, par les concessionnaires au nom du Gouvernement autrichien. Une convention spéciale réglera dans le plus bref délai possible le service international des chemins de fer entre les pays respectifs.

Art. XII.

Les sujets lombards domiciliés sur le territoire cédé par le présent Traité, jouiront pendant l'espace d'un an à partir du jour de l'échange des ratifications et moyennant une déclaration préalable à l'autorité compétente de la faculté pleine et entière d'exporter leurs biens-meubles en franchise de droits et de se retirer avec leurs familles dans les État de S. M. Impériale et Royale Apostolique auquel cas la qualité de sujets autrichiens leur sera maintenue. Ils seront libres de conser-

jener Eisenbahnen zustand, an die neue Regierung der Lombardei übertragen.

Die Zahlungen, welche auf die dem Staate von Seite der Concessionäre kraft des Contractes vom 14. März 1856 als Aequivalent der Baukosten der genannten Bahnen schuldige Summe zu leisten sind, werden vollständig an den österreichischen Staatsschatz entrichtet werden.

Die Forderungen der Bauunternehmer und Lieferanten, sowie die Entschädigungen für Expropriationen des Bodens, welche sich aus dem Zeitraume herschreiben, wo die fraglichen Eisenbahnen auf Rechnung des Staates verwaltet wurden, und welche etwa noch nicht berichtigt wären, werden von der österreichischen Regierung, und in soferne die Concessionäre kraft der Concessionsurkunde dazu gehalten sind, von diesen im Namen der österreichischen Regierung ausbezahlt werden. Eine besondere Convention wird in kürzest möglicher Frist den internationalen Dienst auf den Eisenbahnen zwischen den betreffenden Staaten regeln.

Art. XII.

Die auf dem durch gegenwärtigen Tractat abgetretenen Gebiete domicilirenden lombardischen Unterthanen sollen während des Zeitraumes eines Jahres vom Tage der Auswechslung der Ratificationen an, und auf Grundlage einer bei der competenten Behörde abzugebenden vorläufigen Erklärung, die volle und unbeschränkte Freiheit genießen, ihr bewegliches Eigenthum Abgabenfrei außer Land zu bringen, und sich mit ihren Familien in die Staaten Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät zurückzuziehen, in welchem Falle ihnen

Zapłaty winne państwu przez koncesyonaryuszów na mocy kontraktu z d. 14. marca 1856. tytułem wynagrodzenia za budowę dróg pomienionych wniesione będą w zupełności do skarbu austryackiego.

Wierzytelności przedsiębiorców budowy i liwerantów niemniéj wynagrodzenia za wywłaszczenie gruntowe, pochodzące z czasu, kiedy pomienione drogi żelazne na rachunek państwa były administrowane, a któreby dotąd nie były zaspokojone, wypłacone będą przez rząd austryacki, a o ile koncesyonaryusze na mocy aktu koncesyi do tego są obowiązani, przez tychże w imieniu rządu austryackiego.

Osobna konwencya urządzi w jak najkrótszym czasie służbę międzynarodową dróg żelaznych pomiędzy oboma krajami.

Art. XII.

Poddani lombardzcy, mieszkający na terytoryum odstąpioném niniejszym traktatem, mają wolność zupełną i nieograniczoną przez przeciąg jednego roku, począwszy od dnia wymiany ratyfikacyj, wniósłszy poprzednio deklaracyę do właściwéj władzy, wyprowadzenia swego nieruchomego majątku bez opłaty z kraju i przeniesienia się z rodzinami do państw Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj

ver leurs immeubles situés sur le territoire de la Lombardie.

die österreichische Staatsbürgerschaft gewahrt bleibt. Es soll ihnen freistehen, ihr auf lombardischem Gebiete liegendes unbewegliches Eigenthum zu behalten.

La même faculté est accordée réciproquement aux individus originaires du territoire cédé de la Lombardie établis dans les Etats de S. M. l'Empereur d'Autriche.

Dieselbe Freiheit wird gegenseitig den aus dem abgetretenen Gebiete der Lombardei gebürtigen und in den Staaten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich ansässigen Individuen zugestanden.

Les Lombards qui profiteront des présentes dispositions ne pourront être, du fait de leur option, inquiétés de part ni d'autre dans leurs personnes ou dans leurs propriétés situées dans les Etats respectifs.

Diejenigen Lombarden, welche von den gegenwärtigen Bestimmungen Gebrauch machen werden, dürfen aus Anlaß ihrer Wahl von keiner Seite an ihrer Person oder ihrem in den betreffenden Staaten gelegenen Eigenthume behelliget werden.

Le délai d'un an est étendu à deux ans pour les sujets originaires du territoire cédé de la Lombardie gui à l'époque de l'échange des ratifications du présent Traité se trouveront hors du territoire de la monarchie autrichienne. Leur déclaration pourra être reçue par la Mission autrichienne la plus voisine ou par l'autorité supérieure d'une Province quelconque de la Monarchie.

Der Termin Eines Jahres wird für jene aus dem abgetretenen Gebietstheile der Lombardei gebürtigen Unterthanen, welche sich zur Zeit der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tractates außerhalb des Gebietes der österreichischen Monarchie befinden, auf zwei Jahre ausgedehnt. Ihre Erklärung kann von der nächsten österreichischen Mission oder von der Landesstelle was immer für einer Provinz der Monarchie entgegengenommen werden.

Art. XIII.

Les sujets lombards faisant partie de l'armée autrichienne, à l'exception de ceux qui sont originaires de la partie du territoire lombard réservée à S. M. l'Empereur d'Autriche par le présent Traité, seront immediatement libérés du service militaire et renvoyés dans leurs foyers.

Il est entendu que ceux d'entre eux qui déclareront vouloir rester au service de S. M. Impériale et Royale Apostolique, ne seront point inquiétes pour ce fait,

Art. XIII.

Die im Verbande der österreichischen Armee stehenden lombardischen Unterthanen, mit Ausnahme der aus jenem Theile des lombardischen Gebietes Gebürtigen, welcher Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich durch gegenwärtigen Tractat vorbehalten ist, sollen sofort vom Militärdienste entlassen und in ihre Heimath zurückgeschickt werden.

Es versteht sich, daß Diejenigen von ihnen, welche erklären werden, im Dienste Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät verbleiben zu wollen, deßhalb weder an

Mości, w którymto wypadku zabezpieczone mieć będą obywatelstwo austryackie. Wolno im téż będzie zachować swą własność nieruchomą, położoną na terytoryum lombardzkiém.

Taż sama wolność przyznaną nawzajem zostaje indywiduom urodzonym na odstąpioném terytoryum lombardzkiém a osiadłym w państwach Jego Mości Cesarza Austryackiego.

Ci Lombardowie, którzy korzystać zechcą z niniejszych postanowień, nie będą niepokojeni z powodu swego wyboru przez żadną stronę, ani na osobie ani na własności, położonéj w państwie dotyczącém.

Termin jednego roku rozciąga się na dwa lata dla tych poddanych urodzonych na odstąpioném terytoryum lombardzkiém, którzy w czasie wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu przebywają poza granicami monarchii austryackiéj. Deklaracya ich wniesioną być może do najbliższéj misyi austryackiéj lub do władzy krajowéj któréjkolwiek prowincyi cesarstwa.

Art. XIII.

Służący w armii austryackiéj poddani lombardzcy, z wyjątkiem urodzonych w téj części ziemi lombardzkiéj, którą Jego Mość Cesarz Austryacki zachowuje na mocy niniejszego traktatu, uwolnieni będą bezzwłocznie od służby wojskowéj i odesłani do miejsc rodzinnych.

*

soit dans leurs personnes soit dans leurs propriétés.

Les mêmes garanties sont assurées aux employés civils originaires de la Lombardie qui manifesteront l'intention de conserver les fonctions qu' ils occupent au service d' Autriche.

Art. XIV.

Les Pensions tant civiles que militaires, régulièrement liquidées et qui étaient à la charge des caisses publiques de la Lombardie, restent acquises à leurs titulaires et, s'il y a lieu, à leurs veuves et enfans, et seront acquittées, à l'avenir, par le nouveau Gouvernement de la Lombardie.

Cette stipulation est étendue aux pensionnaires tant civils que militaires ainsi qu'à leurs veuves et enfans sans distinction d'origine qui conserveront leur domicile dans le territoire cédé et dont les traitemens acquittés jusqu'en 1814 par le ci-devant Royaume d'Italie sont alors tombés à la charge du trésor autrichien.

Art. XV.

Les archives contenant les titres de propriété et documens administratifs et de justice civile, relatifs soit à la partie de la Lombardie dont la possession est réservée à S. M. l'Empereur d'Autriche par le présent Traité, soit aux Provinces vénitiennes, seront remises aux Commissaires de S. M. Impériale et Royale Apostolique aussi-tôt que faire se pourra.

Réciproquement les titres de propriété, documens administratifs et de justice civile concernant le territoire cédé, qui peuvent se trouver dans les archives

ihrer Person noch an ihrem Eigenthume behelliget werden sollen.

Dieselben Bürgschaften werden jenen aus der Lombardei gebürtigen Civilbeamten zugesichert, welche die Absicht kundgeben werden, die Functionen, die sie im Dienste Oesterreichs bekleiden, beizubehalten.

Art. XIV.

Sowohl die Civil-, als die Militärpensionen, welche regelmäßig ausbezahlt wurden, und den Staatscassen der Lombardei zur Last fielen, bleiben den Bezugsberechtigten, und eintretenden Falles ihren Witwen und Kindern gewahrt, und sollen in Zukunft von der neuen Regierung der Lombardei ausbezahlt werden.

Diese Bestimmung wird auf jene Civil- und Militärpensionisten, sowie auch auf deren Witwen und Kinder ohne Unterschied des Ortes ihrer Geburt ausgedehnt, welche ihr Domicil auf dem abgetretenen Gebiete beibehalten werden, und deren bis zum Jahre 1814 von dem vormaligen Königreiche Italien ausgefolgten Bezüge damals dem österreichischen Staatsschatze zur Last gefallen sind.

Art. XV.

Die Archive, welche die Eigenthumstitel und Documente der Verwaltung und der Civiljustiz enthalten, die sich entweder auf den Theil der Lombardei, dessen Besitz Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich durch gegenwärtigen Tractat vorbehalten ist, oder auf die venetianischen Provinzen beziehen, sollen den Commissären Seiner k. k. Apostolischen Majestät so bald als möglich übergeben werden.

Dagegen sollen die Eigenthumstitel und Documente der Verwaltung und Civiljustiz, welche das abgetretene Gebiet betreffen, und sich etwa in den Archiven des österreichischen

Rozumie się, iż ci zpomiędzy nich, którzy oświadczą, iż pozostać chcą w służbie Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości, nie mają przez to doznawać przykrości ani osobistych ani majątkowych.

Toż samo zapewnia się tym urzędnikom cywilnym w Lombardyi urodzonym, którzy objawią chęć urzędowania i nadal w służbie austryackiéj.

Art. XIV.

Wypłacane regularnie pensye tak cywilne jak wojskowe z publicznych kas lombardzkich zostają zapewnione tym, którzy do nich prawo mają, lub w danym wypadku ich wdowom i dzieciom, i wypłacane będą na przyszłość przez nowy rząd lombardzki.

Postanowienie to rozciąga się i na tych pensyonistów cywilnych i wojskowych, jako téż na ich wdowy i dzieci bez względu na miejsce ich urodzenia, którzy nie przestaną mieszkać w terytoryum odstąpioném, a których pensye, wypłacane do r. 1814. przez dawny rząd królestwa włoskiego, przejął austryacki skarb państwa.

Art. XV

Archiwa, zawierające tytuły własności, tudzież dokumenta administracyjne i cywilno-sądowe, odnoszące się do téj części Lombardyi, któréj posiadanie zapewnione jest niniejszym traktatem Jego Mości Cesarzowi austryackiemu lub téż do dzielnic weneckich, wydane będą jak najrychléj komisarzom Jego c. k. apostolskiéj Mości.

de l'Empire d'Autriche, seront remis aux commissaires du nouveau Gouvernement de la Lombardie.

Les hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement sur la demande des autorités administratives supérieures, tous les documens et informations relatifs à des affaires concernant à la fois, la Lombardie et la Vénétie.

Art. XVI.

Les corporations religieuses établies en Lombardie pourront librement disposer de leurs propriétés mobilières et immobilières dans le cas où la législation nouvelle, sous laquelle elles passent, n'autoriserait pas le maintien de leurs établissemens.

Art. XVII.

S. M. l'Empereur de Français se réserve de transférer à S. M. le Roi de Sardaigne dans la forme consacrée des transactions internationales les droits et obligations résultant des articles VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI du présent Traité.

Art. XVIII.

S. M. l'Empereur d'Autriche et S. M. l'Empereur des Français s'engagent à favoriser de tous leurs efforts la création d'une Confédération entre les Etats italiens qui serait placée sous la Présidence honoraire du Saint Père et dont le but serait de maintenir l'indépendance et l'inviolabilité des États confédérés, d'assurer le développement de leurs intérêts moraux e matériels et de garantir la

Kaiserstaates vorfänden, den Commissären der neuen Regierung der Lombardei übergeben werden.

Die hohen Contrahenten verpflichten sich, einander auf Verlangen der höheren Verwaltungsbehörden alle Documente und Auskünfte gegenseitig mitzutheilen, welche sich auf Angelegenheiten beziehen, die die Lombardei und Venetien zugleich betreffen.

Art. XVI.

Die in der Lombardei bestehenden geistlichen Körperschaften können über ihr bewegliches und unbewegliches Eigenthum frei verfügen für den Fall, daß die neue Gesetzgebung, unter welche sie zu stehen kommen, den Fortbestand ihrer Institute nicht genehmigen sollte.

Art. XVII.

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen behalten Sich vor, die aus den Artikeln VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI des gegenwärtigen Tractates entspringenden Rechte und Verpflichtungen an Seine Majestät den König von Sardinien in der hergebrachten Form der internationalen Verhandlungen zu übertragen.

Art. XVIII.

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der Kaiser der Franzosen machen Sich verbindlich, mit allen ihren Bemühungen die Bildung einer Conföderation unter den italienischen Staaten zu begünstigen, welche unter das Ehren-Präsidium des heiligen Vaters gestellt würde, und welche die Aufrechthaltung der Unabhängigkeit und Unverletzlichkeit der conföderirten Staaten, die Sicherung der Entwicklung ihrer moralischen und

Tytuły zaś własności, tudzież dokumenta administracyjne i cywilno-sądowe, dotyczące odstąpionego kraju, któreby się znajdowały w archiwach cesarstwa austryackiego, wydane będą komisarzom nowego rządu lombardzkiego.

Wysokie strony kontrahujące obowiązują się udzielać sobie nawzajem na żądanie wyższych władz administracyjnych wszelkich dokumentów i wyjaśnień, które odnoszą się do spraw, Lombardyi i Wenecyi wspólnych.

Art. XVI.

Istniejące w Lombardyi korporacye duchowne wolno rozrządzać mogą swą ruchomą i nieruchomą własnością na wypadek, gdyby nowe ustawodawstwo, pod które przechodzą, nie zatwierdziło utrzymania ich zakładów.

Art. XVII.

Jego Mość Cesarz Francuzów zastrzega sobie przeniesienie Praw i obowiązków, wypływających z artykułów VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV. i XVI. niniejszego traktatu na Jego Mość Króla Sardynii w uświęconéj formie transakcyj międzynarodowych.

Art. XVIII.

Jego Mość Cesarz Austryacki i Jego Mość Cesarz Francuzów obowiązują się popierać jak najusilniéj utworzenie konfederacyi państw włoskich, któréj honorowym prezydentem byłby Ojciec święty, a któréj celem byłoby utrzymanie niepodległości i całości państw konfederowanych, zabezpieczenie rozwoju interesów moralnych i materyalnych, tudzież gwarancya bezpieczeństwa Włoch na wewnątrz i zewnątrz przez zaprowadzenie armii związkowéj.

sûreté intérieure et extérieure d'Italie par l'existence d'une armée fédérale.

La Vénétie qui reste placée sous la couronne de S. M. Impériale et Royale Apostolique formera un des États de cette Confédération et participera aux obligations comme aux droits résultant du pacte fédéral dont les clauses seront déterminées par une Assemblée composée des Représentans de tous les Etats italiens.

Art. XIX.

Les circonscriptions territoriales des États indépendans de l'Italie, qui n'étaient pas partie dans la dernière guerre, ne pouvant être changées qu'avec le concours de Puissances qui ont présidé à leur formation et reconnu leur existence, les droits de Grand-Duc de Toscane, du Duc de Modène et du Duc de Parme sont expressément réservés entre les hautes Parties contractantes.

Art. XX.

Désirant voir assurés la tranquillité des États de l'Eglise et le pouvoir du Saint Père; convaincus que ce but ne saurait être plus efficacement atteint que par l'adoption d'un système approprié aux besoins des populations et conforme aux généreuses intentions déjà manifestées du Souverain Pontife, S. M. l'Empereur d'Autriche, et S. M. l'Empereur des Français uniront leurs efforts pour obtenir de Sa Sainteté que la nécessité d'introduire dans l'administration de ses États les réformes reconnues indispen-

materiellen Interessen, und die Garantie der inneren und äußeren Sicherheit Italiens durch die Existenz einer Bundesarme zum Zwecke haben würde.

Venetien, welches unter der Krone Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät verbleibt, soll einen der Staaten dieser Conföderation bilden, und sowohl an den Pflichten als an den Rechten theilnehmen, welche aus dem Bundesvertrage entspringen, dessen Bedingungen durch eine aus den Vertretern aller italienischen Staaten zusammengesetzte Versammlung festgestellt werden sollen.

Art. XIX.

Da die Gebietsbegränzungen jener unabhängigen Staaten Italiens, welche an dem letzten Kriege nicht theilgenommen haben, nur unter Mitwirkung der Mächte abgeändert werden können, unter deren Einflusse sie gestaltet wurden, und welche ihr Bestehen anerkannt haben, so bleiben die Rechte des Großherzogs von Toscana, des Herzogs von Modena und des Herzogs von Parma unter den hohen Contrahenten ausdrücklich vorbehalten.

Art. XX.

Von dem Wunsche geleitet, die Ruhe des Kirchenstaates und die Macht des heiligen Vaters gesichert zu sehen, und in der Ueberzeugung, daß dieses Ziel nicht wirksamer erreicht werden könne, als durch Annahme eines den Bedürfnissen der Bevölkerung angemessenen und dem bereits vom souveränen Oberhirten an den Tag gelegten großmüthigen Absichten entsprechenden Systems, werden Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der Kaiser der Franzosen ihre Bemühungen vereinigen, um von Seiner Heiligkeit zu erlangen, daß die Nothwendigkeit, in der Ver-

Wenecya, która pozostaje pod berłem Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości, tworzyć będzie jedno z państw téj konfederacyi i weźmie udział w prawach i obowiązkach, wypływających z traktatu związkowego, którego punkta ułożone będą w zgromadzeniu złożoném z zastępców wszystkich państw włoskich.

Art. XIX

Ponieważ granice tych niepodległych państw włoskich, które nie wzięły udziału w ostatniéj wojnie, nie mogą być zmienione tylko za zgodą mocarstw, pod których wpływem utworzyły się i które je uznały, zastrzegają tedy wysokie strony kontraktujące wyraźnie pomiędzy sobą prawa wielkiego księcia toskańskiego, księcia Modeny i księcia parmeńskiego.

Art. XX.

Pragnąc widzieć zabezpieczoną spokojność państwa kościelnego i władzę Ojca świętego, a przeświadczeni, iż skuteczniéj celu tego osiągnąć nie będzie można, tylko za pomocą systemu, zastósowanego do potrzeb ludności i odpowiedniego wspaniałomyślnym zamiarom objawionym już przez Ojca świętego, połączą swe usiłowania Jego Mość Cesarz Austryacki i Jego Mość Cesarz Francuzów, ażeby u Jego Swiątobliwości uzyskać, iżby rząd Jego wziął pod głęboką rozwagę potrzebę zaprowadzenia w administracyi państw jego reform, uznanych za konieczne.

sables, soit prise par Son Gouvernement en sérieuse considération.

Art. XXI.

Pour contribuer de tous leurs efforts à la pacification des esprits, les hautes Parties contractantes déclarent et promettent que dans leurs territoires respectifs et dans les pays restitués ou cédés, aucun individu compromis à l'occasion des derniers événemens dans la Péninsule, de quelque classe et condition qu'il soit, ne pourra être poursuivi, inquiété ou troublé dans sa personne ou dans sa propriété à raison de sa conduite ou de ses opinions politiques.

Art. XXII.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Zurich dans l'espace de 15 jours ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Zurich le 10ième jour du Mois de Novembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante neuf.

(L. S.) **Karolyi.**
(L. S.) **Meysenbug.**
(L. S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**

waltung Seiner Staaten als unerläßlich anerkannte Reformen einzuführen, von Seiner Regierung in ernste Erwägung gezogen werde.

Art. XXI.

Um mit allen Kräften zur Beruhigung der Gemüther beizutragen, erklären und versprechen die hohen Contrahenten, daß in ihren beiderseitigen Gebieten und in den zurückgegebenen oder abgetretenen Ländertheilen, kein bei Gelegenheit der letzten Ereignisse auf der Halbinsel compromittirtes Individuum, welches Standes und Berufes es auch sei, aus dem Grunde seines Verhaltens oder seiner politischen Meinungen weder persönlich, noch an seinem Eigenthume verfolgt, angefochten oder behelliget werden dürfe.

Art. XXII.

Der gegenwärtige Tractat soll ratificirt und die Ratificationen sollen in Zürich binnen 14 Tagen oder wo möglich früher ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben die betreffenden Bevollmächtigten denselben unterzeichnet und mit ihrem Siegel versehen.

So geschehen in Zürich am 10. Tage des Monates November im Jahre des Heiles Eintausend achthundert neunundfünfzig.

(L. S.) **Karolyi.**
(L. S.) **Meysenbug.**
(L. S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**

Art. XXI.

Przykładając się jak najusilniéj do uspokojenia umysłów, oświadczają i przyrzekają wysokie strony kontraktujące, iż w ich ziemiach, tudzież w krajach oddanych lub odstąpionych nie będzie nikt ścigany, nagabywany lub niepokojony ani osobiście ani w swoim majątku, ktoby się z okazyi ostatnich wypadków na półwyspie był naraził, jakiegobądź jest on stanu i powołania, z powodu swego postępowania lub opinii politycznéj.

Art. XXII.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, a ratyfikacye wymienione będą w Zürich w przeciągu dni 14, a w razie możności i rychléj.

W dowód tego podpisali go względni pełnomocnicy i stwierdzili swemi pieczęciami.

Działo się w Zürich dnia dziesiątego miesiąca Listopada roku zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego.

(L. S.) Károlyi.
(L. S.) Meysenbug.
(L. S.) Bourqueney.
(L. S.) Banneville.

Article additionnel.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur des Français s'engage envers le Gouvernement de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique à effectuer, pour le compte du nouveau Gouvernement de la Lombardie, qui lui en garantira le remboursement, le paiement de quarante millions de florins monnaie de convention stipulés par l'Article VII du présent Traité, dans le mode et aux échéances ci-après déterminés.

Huit millions de florins seront payés en argent comptant moyennant un mandat payable à Paris sans intérêts à l'expiration du troisième mois à dater du jour de la signature du présent Traité et qui sera remis aux Plénipotentiaires de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique lors de l'échange des ratifications.

Le paiement de trente deux millions de florins restans aura lieu à Vienne en argent comptant et en dix versemens successifs à effectuer de deux en deux mois en lettres de change sur Paris à raison de trois millions deux cent mille florins monnaie de convention chacune. Le premier de ces dix versemens aura lieu deux mois après le paiement du mandat de huit millions de florins ci-dessus stipulé.

Pour ce terme comme pour tous les termes suivans les intérêts seront comptés à 5 pour cent à partir du premier jour du mois qui suivra l'échange des ratifications du présent Traité.

Zusatz-Artikel.

Die Regierung Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen übernimmt, der Regierung Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät gegenüber die Verpflichtung, für Rechnung der neuen Regierung der Lombardei, welche ihr deren Rückerstattung garantiren wird, die Zahlung der durch Artikel VII des gegenwärtigen Tractates festgesetzten vierzig Millionen Gulden Conventionsmünze in der Weise und in den Terminen zu leisten, wie nachfolgend bestimmt wird.

Acht Millionen Gulden werden in klingender Münze bezahlt, mittelst einer zu Paris ohne Interessen am Ende des dritten Monates, vom Tage der Unterzeichnung des gegenwärtigen Tractates an gerechnet, zahlbaren Anweisung, welche den Bevollmächtigten Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät bei der Auswechslung der Ratificationen eingehändiget werden wird.

Die Zahlung der übrigen zweiunddreißig Millionen Gulden wird in Wien in klingender Münze und in zehn aufeinanderfolgenden Lieferungen stattfinden, welche von zwei zu zwei Monaten in Wechselbriefen auf Paris, jeder auf drei Millionen zweimalhunderttausend Gulden Conventions-Münze lautend, zu leisten sind. Die erste dieser zehn Lieferungen wird zwei Monate nach der Zahlung der oben stipulirten Anweisung von acht Millionen Gulden stattfinden.

Für diese Rate, sowie für alle folgenden werden die Interessen zu fünf vom Hundert vom ersten Tage des auf die Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tractates folgenden Monates angefangen, berechnet werden.

Artykuł dodatkowy.

Rząd Jego Mości Cesarza Francuzów bierze względem rządu Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości obowiązek wypłacenia na rachunek nowego rządu lombardzkiego, który mu zwrot gwarantuje, oznaczonych artykułem VII niniejszego traktatu czterdziestu milionów złotych reńskich monetą konwencyjną sposobem i w terminach, następnie oznaczonych:

Ośm milionów złotych reńskich wypłacone będą monetą brzęczącą, za pośrednictwem asygnacyi wypłacalnéj, w Paryżu bez prowizyi z końcem trzeciego miesiąca, licząc od dnia podpisu niniejszego traktatu, która wręczona zostanie pełnomocnikom Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości przy wymianie ratyfikacyj.

Wypłata pozostających trzydziestu dwu milionów nastąpi w Wiedniu w brzęczącéj monecie w dziesięciu po sobie następujących dwumiesięcznych ratach we wekslach na Paryż, z których każdy opiewa na trzy miliony dwa kroć stotysięcy złotych reńskich monetą konwencyjną. Pierwsza z tych dziesięciu rat uiszczoną będzie w dwa miesiące po wypłacie zawarowanéj powyżéj asygnacyi na ośm milionów złotych reńskich.

Do téj raty jako też do następnych doliczoną będzie prowizya po pięć od sta, począwszy od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje po wymianie ratyfikacyj niniejszego traktatu.

Le présent article additionnel aura la même force et valeur que s'il était inséré mot à mot au Traité de ce jour.

Il sera ratifié en un seul acte et les ratifications en seront échangées en même temps.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent article additionnel et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Zurich le 10ième jour du Mois de Novembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante neuf.

(L. S.) **Karolyi.**
(L. S.) **Meysenbug.**
(L. S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**

Der gegenwärtige Zusatzartikel soll dieselbe Kraft und Giltigkeit haben, als wenn er Wort für Wort in den Tractat vom heutigen Tage aufgenommen wäre.

Er soll in einer einzigen Urkunde ratificirt und die Ratificationen sollen gleichzeitig ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten den gegenwärtigen Zusatzartikel unterzeichnet und mit ihrem Siegel versehen.

Geschehen in Zürich am 10. Tage des Monates November im Jahre des Heiles Eintausend achthundert neunundfünfzig.

(L. S.) **Karolyi.**
(L, S.) **Meysenbug.**
(L, S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**

Nos viso et perpenso hoc tractatu atque articulo addito ea omnia, quae in illis continentur rata grataque habere declaramus ac profitemur verbo Nostro Caesareo-Regio promittentes, Nos ea omnia fideliter adimpleturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis Nostrae tabularum manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe nostra Principe Vienna die 17[ma] mensis Novembris anno Domini 1859., regnorum Nostrorum undecimo.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Rechberg m. p.

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apost. Apost. Majestatis proprium:

Comes a Blome m. p.

Niniejszy artykuł dodatkowy będzie miał tę samą moc i ważność, jak gdyby dosłownie w traktacie z dnia dzisiejszego był zamieszczony.

Będzie on ratyfikowany w jednym dokumencie a równocześnie ratyfikacye zostaną wymienione.

W dowód tego podpisali obustronni pełnomocnicy niniejszy artykuł dodatkowy i zatwierdzili go swemi pieczęciami.

Działo się Zürich dnia 10 miesiąca listopada roku zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego.

(L. S.) **Karolyi.**
(L. S.) **Meysenbug.**
(L. S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**

Nos viso et perpenso hoc tractatu atque articulo addito ea omnia, quae in illis continentur, rata grataque habere declaramus ac profitemur verbo Nostro Caesareo-Regio promittentes, Nos ea omnia fideliter adimpleturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis Nostrae tabularum manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Principe Vienna die 17ma mensis Novembris anno Domini 1859., regnorum Nostrorum undecimo.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Rechberg m. p.

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Comes a Blome m. p.

214.

Tractat zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien vom 10. November 1859.

(unterzeichnet zu Zürich den 10. November und in den Ratifizirungen daselbst ausgewechselt den 21. November 1859.)
(Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 214, ausgegeben am 3. Dezember 1859),

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae: Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum die decima Novembris anni 1859 Tiguri in Helvetia a Plenipotentiariis Nostris atque illis Serenissimorum Potentissimorumque Principum, Francorum Imperatoris et Sardiniae Regis tractatus infra scriptus tamquam executio praeliminarium pacis die undecima Julii anni ejusdem Villaefrancae initorum, signatus fuit, tenoris sequentis:

Nr. 214.

Traktat między Austryą, Francyą i Sardynią z dnia 10. Listopada r. 1859.

(Podpisany w Zürich dnia 10. Listopada i tamże po ratyfikacyach w zamian dany dnia 21. Listopada 1859.)

(Dziennik Praw Państwa, Część LIX, Nr. 214, wydana 3. Grudnia 1859.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

Divina favente clementia Austriæ Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tyrolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum die decima Novembris anni 1859 Tiguri in Helvetia a Plenipotentiariis Nostris atque illis Serenissimorum Potentissimorumque Principum, Francorum Imperatoris et Sardiniae Regis tractatus infra scriptus tamquam executio praeliminarium pacis die undecima Julii anni ejusdem Villaefrancae initorum signatus fuit, tenoris sequentis:

Urtext.

Traité entre l'Autriche, la France et la Sardaigne, signé à Zurich le 10. Novembre 1859.

Au nom de la très Sainte et indivisible Trinité!

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté le Roi de Sardaigne voulant complèter les conditions de la paix dont les Préliminaires arrêtés à Villafranca ont été convertis en un Traité conclu, en date de ce jour, entre Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté l'Empereur des Français, voulant de plus consigner dans un acte commun les cessions territoriales telles qu'elles sont stipulées dans le Traité précité ainsi que dans le Traité conclu ce même jour entre Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté le Roi de Sardaigne, ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

Le Sieur Alois Comte Károlyi de Nagy-Károly, Commandeur de l'ordre du Sauveur de Grèce, Son Chambellan et Ministre Plénipotentiaire, et

le Sieur Othon Baron de Meysenbug Chevalier de l'ordre Impérial et Royal de Léopold, Commandeur de l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Son Ministre Plénipotentiaire, Conseiller aulique,

Sa Majesté l'Empereur des Français:

le Sieur François Adolphe Baron de Bourqueney, Sénateur de l'Empire, Grand' Croix de l'ordre Impérial de la

Uebersetzung.

Tractat zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien, unterzeichnet zu Zürich den 10. November 1859.

Im Namen der allerheiligsten und untheilbaren Dreieinigkeit!

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, Seine Majestät der Kaiser der Franzosen und Seine Majestät der König von Sardinien, in der Absicht, die Friedensbedingungen, deren in Villafranca festgesetzte Präliminarien zu einem unterm heutigen Tage zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen abgeschlossenen Tractate umgestaltet wurden, zu vervollständigen, und in der weiteren Absicht, die Gebietsabtretungen, wie sie in dem vorgedachten Tractate, sowie in dem am selben Tage zwischen Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen und Seiner Majestät dem Könige von Sardinien abgeschlossenen Tractate stipulirt sind, in einem gemeinschaftlichen Acte festzustellen, haben zu diesem Zwecke zu Ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich:

den Herrn Grafen Alois Károlyi von Nagy-Károly, Commandeur des griechischen Erlöser-Ordens, Allerhöchstihren Kämmerer und bevollmächtigten Minister,

den Herrn Otto Freiherrn von Meysenbug, Ritter des kaiserlich-königlichen Leopold-Ordens, Commandeur des kaiserlichen Ordens der Ehrenlegion, Allerhöchstihren Bevollmächtigten Minister und Hofrath,

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen:

den Herrn Franz Adolph Baron von Bourqueney, Senator des Kaiserreiches, Großkreuz des kaiserlichen Ordens der Ehren-

Przekład.

Traktat między Austryą, Francyą i Sardynią, podpisany w Zürich dnia 10. Listopada roku 1859.

W imię przenajświętszéj i nierozdzielnéj Trójcy!

Jego Mość Cesarz Austryacki, Jego Mość Cesarz Francuzów i Jego Mość Król Sardyński, chcąc uzupełnić warunki pokoju, których przyjęte w Villafranca punkta przedugodne zamienione zostały w traktat zawarty na dniu dzisiejszym między Jego Mością Cesarzem Austryackim i Jego Mością Cesarzem Francuzów, a nadto zestawić w spólnym akcie ustąpienia terytoryalne jak były zawarowane w pomienionym traktacie jako też w traktacie, zawartym tegoż dnia między Jego Mością Cesarzem Francuzów i Jego Mością Królem Sardyńskim, mianowali tym końcem Swymi pełnomocnikami, a to:

Jego Mość Cesarz Austryacki:

Pana hrabię Alojzego Károlyi de Nagy-Károlyi, komandora greckiego orderu Zbawiciela, Swego szambelana i pełnomocnego ministra i

Pana Ottona barona Meysenbug, kawalera cesarsko-królewskiego orderu Leopolda, komandora cesarskiego orderu legii honorowéj, Swego pełnomocnego ministra i radcę dworu.

Jego Mość Cesarz Francuzów:

Pana Franciszka Adolfa barona Bourqueney, senatora cesarstwa, kawalera wielkiego krzyża cesarskiego orderu legii honorowéj, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Leopolda itd. itd. i

*

Légion d'Honneur, Grand'Croix de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche etc. ect. et

le Sieur Gaston Robert Morin Marquis de Banneville, Officier dé l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Commandeur de l'ordre des Saints Maurice et Lazare, Chevalier de grâce de l'ordre Constantinien des Deux Siciles etc etc.,

Sa Majesté le Roi de Sardaigne:

le Sieur François Louis Chevalier des Ambrois de Nevache, Chevalier Grand' Cordon de Son ordre des Saints Maurice et Lazare, Vice-Président de Son Conseil d'Etat, Sénateur et Vice-Président du Sénat du Royaume etc. etc. et

le Sieur Alexandre Chevalier Jocteau, Commandeur de Son ordre des Saints Maurice et Lazare, Commandeur de l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur etc. etc. Son Ministre-Résident près la Confédération Suisse etc.

lesquels après avoir échangé leurs pleinpouvoirs, trouvés en bonne et due forme sont convenus des articles suivans:

Art. I.

Il y aura, à dater du jour de l'échange des ratifications du présent Traité, paix et amitié entré Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté le Roi de Sardaigne, leurs héritiers et successeurs, leurs États et sujets respectifs à perpétuité.

Art. II.

Les prisonniers de guerre Autrichiens et Sardes seront immédiatement rendus de part et d'autre.

legion, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens 2c. 2c.,

den Herrn Gaston Robert Morin Marquis von Banneville, Officier des kaiserlichen Ordens der Ehrenlegion, Commandeur des Ordens der heiligen Mauritius und Lazarus, Ehrenritter des sicilianischen Constantin-Ordens 2c. 2c.

Seine Majestät der König von Sardinien:

den Herrn Franz Ludwig Chevalier des Ambrois de Nevache, Großkreuz Ihres Ordens der heiligen Maurizius und Lazarus, Vicepräsident Ihres Staatsrathes, Senator und Vicepräsidenten des Senates des Königreiches 2c. 2c.

den Herrn Alexander Chevalier Jocteau Commandeur Ihres Ordens der heiligen Maurizius und Lazarus, Commandeur des kaiserlichen Ordens der Ehrenlegion, Ihren Minister-Residenten bei der schweizerischen Eidgenossenschaft 2c. 2c.,

welche, nach Auswechslung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten über nachstehende Artikel sich vereiniget haben:

Art. I.

Es soll, vom Tage der Auswechslung der Ratifikationen des gegenwärtigen Tractates an, zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem Könige von Sardinien, deren Erben und Nachfolgern, deren beiderseitigen Staaten und Unterthanen Friede und Freundschaft für ewige Zeiten bestehen.

Art. II.

Die österreichischen und sardinischen Kriegsgefangenen sollen von beiden Seiten sofort zurückgestellt werden.

Pana Gastona Roberta Morin markiza de Banneville, oficera cesarskiego orderu legii honorowéj, komandora orderu świętego Maurycego i Łazarza, honorowego kawalera sycyliańskiego orderu Konstantyna itd. itd.,

Jego Mość Król Sardyński:

Pana Franciszka Ludwika kawalera des Ambrois de Nevache, kawalera wielkiéj wstęgi Jego orderu świętego Maurycego i Łazarza, wice-prezydenta Jego rady stanu, senatora i wice-prezydenta senatu królestwa itd. itd. i

Pana Aleksandra kawalera Jocteau, komandora Jego orderu świętego Maurycego i Łazarza, komandora francuzkiego orderu legii honorowéj, Swego ministra rezydenta przy konfederacyi Szwajcarskiéj itd. itd., którzy po wymianie swych pełnomocnictw, znalezionych w dobréj i należytéj formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. I.

Od dnia wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu panować będzie wieczysty pokój i przyjaźń między Jego Mością cesarzem austryackim i Jego Mością królem sardyńskim, Ich spadkobiercami i następcami Ich względnemi państwami i poddanymi.

Art. II.

Jeńcy wojenni austryaccy i sardyńscy oddani będą bez zwłoki z jednéj i drugiéj strony.

Art. III.

Par suite des cessions territoriales stipulées dans les Traités conclus en ce jour entre Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté l'Empereur des Français, d'un côté, et Sa Majesté l'Empereur de Français et Sa Majesté le Roi de Sardaigne, de l'autre, la délimitation entre les Provinces italiennes de l'Autriche et la Sardaigne sera à l'avenir la suivante:

La frontière partant de la limite méridionale du Tyrol sur le lac de Garda, suivra le milieu du lac jusqu'à la hauteur de Bardolino et de Manerba d'où elle rejoindra en ligne droite le point d'intersection de la zone de défense de la place de Peschiera avec le lac de Garda.

Elle suivra la circonférnce de cette zone dont le rayon compté à partir du centre de la place, est fixé à 3500 mètres, plus la distance du dit centre au glacis du fort le plus avancé. Du point d'intersection de la circonférence ainsi désignée avec le Mincio, la frontière suivra le Thalweg de la rivière jusqu'à Le Grazie, s'etendra de Le Grazie en ligne droite jusqu'à Scorzarolo, suivra le Thalweg du Pò jusqu'à Luzzara, point à partir duquel il n'est rien changé aux limites actuelles telles qu'elles existaient avant la guerre.

Une commission militaire instituée par le Hautes Parties contractantes, sera chargée d'exécuter le tracé sur le terrain dans le plus bref délai possible.

Art. III.

In Folge der Gebietsabtretungen, welche in den am heutigen Tage zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen von einer, und Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen und Seiner Majestät dem Könige von Sardinien von anderer Seite abgeschlossenen Tractaten stipulirt worden sind, soll die Abgränzung zwischen den italienischen Provinzen Oesterreichs und Sardinien in Zukunft Folgende sein:

Die Gränzlinie wird von der südlichen Gränze Tirols über den Gardasee ausgehen, die Mitte des Sees bis zur Höhe von Bardolino und Manerba verfolgen, von wo aus sie in gerader Richtung auf den Durchschnittspunct des Vertheidigungsgürtels des Platzes Peschiera mit dem Gardasee treffen wird.

Sie wird dem Umkreise dieses Gürtels entlang gehen, dessen Halbmesser vom Mittelpuncte des Platzes an gerechnet auf 3500 Metres festgesetzt wird, mehr die Entfernung des gedachten Mittelpunctes vom Glacis des am weitesten vorgeschobenen Forts. — Von dem Durchschnittspuncte des solchergestalt bezeichneten Umkreises mit dem Mincio, wird die Gränze dem Thalwege des Flusses bis Le Grazie folgen, sich vom Le Grazie in gerader Linie bis Scorzarolo erstrecken, dem Thalwege des Po entlang bis Luzzara folgen, von welchem Puncte angefangen an den dermaligen Gränzen, wie sie vor dem Kriege bestanden haben, nichts geändert wird.

Eine von den hohen contrahirenden Theilen eingesetzte Militärcommission wird beauftragt werden, die Absteckung auf dem Terrain in möglichst kurzer Frist vorzunehmen.

Art. III.

W skutek ustąpień terytoryalnych, zawarowanych traktatami zawartemi tegoż dnia między Jego Mością Cesarzem Austryackim i Jego Mością Cesarzem Francuzów, z jednéj strony, a Jego Mością Cesarzem Francuzów i Jego Mością Królem Sardyńskim, z drugiéj, rozgraniczone będą dzielnice włoskie Austryi i Sardynii w sposób następujący:

Linia graniczna prowadzoną będzie od południowéj granicy tyrolskiéj nad jeziorem Garda przez środek tego jeziora aż po wysokość Bardolino i Manerba, zkąd idąc w prostéj linii zetknie się z punktem, w którym pas obronny twierdzy Peskiera przecina jezioro Garda.

Pójdzie ona za obwodem tego pasu, którego promień wynosić będzie 3500 metrów licząc od środka twierdzy z dodatkiem przestrzeni od pomienionego środka aż do pochyłości warownego miejsca najbardziéj oddalonego. Od punktu, w którym tak oznaczony obwód przecina rzekę Mincio, pójdzie granica środkiem koryta rzeki aż do Le Grazie, a ztamtąd w prostéj linii aż do Scorzarolo, daléj środkiem koryta Padu aż do Luzzara, od któregoto punktu nie zmienia się już nic w granicach, jakie były przed wojną.

Komisya wojskowa ustanowiona przez wysokie strony kontraktujące otrzyma polecenie wytknięcia opisanéj granicy w jak najkrótszym czasie.

Art. IV.

Les territoires encore occupés, en vertu de l'armistice du 8 Juillet dernier, seront réciproquement évacués par les troupes autrichiennes et sardes qui se retireront immédiatement en deça des frontières déterminées par l'article précédent.

Art. V.

Les Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne prendra à sa charge les $^3/_5$ ièmes de la dette du Monte Lombardo-Veneto.

Il supportera également une portion de l'Emprunt national de 1854 fixée entre les hautes Parties contractantes à quarante millions de florins „monnaie de convention."

Art. VI.

A l'égard des quarante millions de florins stipulés dans l'article précédent, le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur des Français renouvelle l' engagement qu'ella pris vis-à-vis du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche d'en effectuer le paiement selon le mode déterminé dans l' article additionnel au Traité signé en date de ce jour entre les deux Hautes Parties contractantes.

D'autre part le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne constate de nouveau l'engagement qu'il a contracté par le Traité signé également aujourd'hui entre la Sardaigne et la France, de rembourser cette somme au Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur des Français, d'après le mode stipulé dans l'article III du dit Traité.

Art. IV.

Die, Kraft des Waffenstillstandes vom 8. Juli 1859 noch besetzten Gebietstheile werden gegenseitig von den österreichischen und sardinischen Truppen geräumt werden, welche letztere sich sodann unverzüglich hinter die im vorhergehenden Artikel festgesetzten Gränzen zurückziehen werden.

Art. V.

Die Regierung Seiner Majestät des Königs von Sardinien wird drei Fünftheile der Schuld des Monte lombardo-veneto übernehmen.

Sie wird desgleichen, einen Theil des National-Anlehens vom Jahre 1854 tragen, welcher auf vierzig Millionen Gulden „Conventionsmünze" festgesetzt worden ist.

Art. VI.

Hinsichtlich der im vorstehenden Artikel stipulirten vierzig Millionen Gulden erneuert die Regierung Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen die der Regierung Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich gegenüber übernommene Verpflichtung, die Zahlung nach dem Modus zu leisten, wie derselbe in dem Zusatz-Artikel zu dem am heutigen Tage zwischen den beiden hohen Contrahenten unterzeichneten Tractate festgestellt wurde.

Andererseits erkennt die Regierung Seiner Majestät des Königs von Sardinien von Neuem die in dem heute gleichfalls zwischen Sardinien und Frankreich unterzeichneten Tractate übernommene Verpflichtung an, diese Summe der Regierung Seiner Majestät des Kaisers der Franzosen nach dem im Artikel III. des besagten Tractes festgesetzten Modus zurückzuerstatten.

Art. IV.

Zajęte dotąd na mocy rozejmu z dnia 8. lipca 1859 terytorya opuszczone będą obopólnie przez wojska austryackie i sardyńskie, które się bezzwłocznie cofną poza granice ustanowione w artykule poprzednim.

Art. V.

Rząd Jego Mości Króla Sardyńskiego przejmie trzy piąte długu Monte lombardo-weneckiego.

Weźmie on również na siebie część pożyczki narodowej z roku 1854., ustanowioną między wysokiemi stronami kontraktującemi na czterdzieści milionów złotych „monetą konwencyjną".

Art. VI.

Co do zawarowanych w poprzednim artykule czterdziestu milionów złotych ponawia rząd Jego Mości Cesarza Francuzów przyjęty względem rządu Jego Mości Cesarza Austryackiego obowiązek załatwiania wypłaty sposobem oznaczonym w artykule dodatkowym do traktatu podpisanego na dniu dzisiejszym przez obie wysokie strony kontraktujące.

Rząd Jego Mości Króla Sardyńskiego przyrzeka znowu ze swéj strony dotrzymanie przyjętego zobowiązania w traktacie, zawartym także dzisiaj między Francyą i Sardynią, względem zwrotu tejże sumy rządowi Jego Mości Cesarza Francuzów w sposób, oznaczony w artykule III pomienionego traktatu.

Art. VII.

Une commission composée de délégués des Hautes Parties contractantes sera immédiatement instituée pour procéder à la liquidation du Monte Lombardo-Veneto: le partage de l'actif et du passif de cet établissement s'effectuera en prenant pour base la répartition de $^3/_5$ ièmes pour la Sardaigne et de $^2/_5$ ièmes pour l'Autriche.

De l'actif du fonds d'ammortissement du Monte et de sa caisse de dépôts consistant en effets publics, la Sardaigne recevra $^3/_5$ ièmes et l'Autriche $^2/_5$ ièmes et quant à la partie de l'actif qui se compose de biens-fonds ou de créances hypothécaires, la commission effectuera le partage en tenant compte de la situation des immeubles, de manière à en attribuer la propriété, autant que faire se pourra, à celui des deux Gouvernemens sur le territoire duquel ils se trouvent situés.

Quant aux différentes catégories de dettes inscrites jusqu'au 4 Juin 1859 sur le Monte Lombardo-Veneto et aux capitaux placés à intérêts à la caisse de dépôts du fonds d'ammortissement la Sardaigne se charge pour $^3/_5$ ièmes et l'Autriche pour $^2/_5$ ièmes, soit de payer les intérêts, soit de rembourser le capital, conformément aux règlemens jusqu'ici en vigueur. Les titres de créances des sujets autrichiens entreront de préférence, dans la quote-part de l'Autriche qui, dans un délai de trois mois à partir de l'échange des ratifications, ou plus tôt si faire se

Art. VII.

Eine aus Abgeordneten der hohen contrahirenden Theile zusammengesetzte Commission soll sofort eingesetzt werden, um die Liquidirung des Monte lombardo-veneto vorzunehmen. Die Theilung der Activen und Passiven dieser Anstalt soll in der Weise vollzogen werden, daß die Repartition von drei Fünftheilen für Sardinien, und von zwei Fünftheilen für Oesterreich als Grundlage angenommen wird.

Von den Activen des Tilgungsfondes des Monte und seiner aus Staatspapieren bestehenden Depositencasse soll Sardinien drei Fünftheile und Oesterreich zwei Fünftheile erhalten, und in Betreff jenes Theiles der Activen, welcher aus liegenden Gütern oder Hypothekar-Forderungen besteht, soll die Commission die Theilung mit Berücksichtigung der Lage der unbeweglichen Güter in der Weise vornehmen, daß deren Eigenthum, soweit es thunlich ist, derjenigen von den beiden Regierungen zugesprochen werde, in deren Gebiete sie sich befinden.

In Betreff der verschiedenen Kategorien der bis zum 4. Juni 1859 auf dem Monte lombardo-veneto vorgemerkten Schulden, sowie der bei der Depositencasse des Tilgungsfondes verzinslich angelegten Capitalien verpflichtet sich Sardinien für drei Fünftheile und Oesterreich für zwei Fünftheile zur Auszahlung der Interessen oder zur Rückerstattung des Capitals in Gemäßheit der bisher in Kraft stehenden Bestimmungen. Die Forderungstiteln der österreichischen Unterthanen sollen vorzugsweise in den Antheil Oesterreichs aufgenommen werden, welches innerhalb dreier Monate von Auswechslung der Ratifikationen

Art. VII.

Komissya złożona bezzwłocznie z delegowanych wysokich stron kontraktujących przystąpi do likwidowania lombardo-weneckiego Monte: w podziale stanu czynnego i biernego tegoż zakładu, przeprowadzonym być mającym, przyjąć należy za podstawę repartycyi trzy piąte na Sardynią, a dwie piąte na Austryą.

Z aktywów funduszu umorzenia Monte i jego kasy depozytowéj, złożonéj z papierów publicznych, Sardynia otrzyma $^3/_5$ a Austrya $^2/_5$ zaś co do części aktywów w dobrach nieruchomych lub wierzytelnościach hipotekarnych, przedsięweźmie komisya rozdział ze względem na położenie dóbr nieruchomych w ten sposób, iżby ich własność o ile można przyznaną została temu z obu rządów, w którego terytoryum są położone.

Co do rozmaitych kategoryj długów aż do 4. czerwca 1859 zanotowanych na lombardo-weneckiem Monte jako też kapitałów, ulokowanych na prowizyą w kasie depozytowéj funduszu umorzenia, obowiązuje się Sardynia w $^3/_5$ a Austrya w $^2/_5$ do wypłaty prowizyi lub zwrotu kapitału na mocy postanowień dotąd obowiązujących. — Tytuły wierzytelności poddanych austryackich wejdą głównie w dział Austryi, która w przeciągu trzech miesięcy po wymianie ratyfikacyj, a wedle możności i prędzéj, przedłoży rządowi sardyńskiemu szczegółowe tych tytułów wykazy.

peut, transmettra au Gouvernement Sarde de tableaux spécifiés de ces titres.

Art. VIII.

Le Gouvernement de Sa Majesté Sarde succède aux droits et obligations résultant de contrats régulièrement stipulés par l'administration autrichienne pour des objets d'intérêt public concernant spécialement les pays cédé.

Art. IX.

Le Gouvernement autrichien restera chargé du remboursement de toutes les sommes versées par les sujets lombards, par les communes, établissemens publics et corporations religieuses dans les caisses publiques autrichiennes à titre de cautionnemens, dépôts ou consignations. De même les sujets autrichiens, communes, établissemens publics et corporations religieuses qui auront versé des sommes à titre de cautionnemens, dépôts ou consignations dans le caisses de la Lombardie, seront exactement remboursés par le Gouvernement Sarde.

Art. X.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne reconnaît et confirme les concessions de chemins de fer accordées par le Gouvernement autrichien sur le territoire cédé, dans toutes leurs dispositions et pour toute leur durée et, nommément les concessions résultant des

an, oder wo möglich noch früher, der sardinischen Regierung specificirte übersichtliche Ausweise dieser Titel zukommen lassen wird.

Art. VIII.

Die Regierung Seiner Sardinischen Majestät tritt in die Rechte und Verbindlichkeiten, welche aus solchen Verträgen entspringen, die von der österreichischen Staatsverwaltung über Gegenstände des öffentlichen Interesses, welche insbesondere die abgetretenen Landestheile betreffen, ordnungsmäßig abgeschlossen wurden.

Art. IX.

Die österreichische Regierung soll verpflichtet bleiben, alle jene Beträge zurückzuzahlen, welche von lombardischen Unterthanen, von den Gemeinden, öffentlichen Anstalten und geistlichen Körperschaften bei den österreichischen Staatscassen unter dem Titel von Cautionen, Depositen oder Consignationen erlegt worden sind.

Deßgleichen sollen den österreichischen Unterthanen, Gemeinden, öffentlichen Anstalten und geistlichen Körperschaften, welche unter dem Titel von Cautionen, Depositen oder Consignationen in den Cassen der Lombardei Beträge eingezahlt haben, dieselben von der sardinischen Regierung pünktlich wieder erstattet werden.

Art. X.

Die Regierung Seiner Majestät des Königs von Sardinien anerkennt und bestätigt die von der österreichischen Regierung auf dem abgetretenen Gebiete ertheilten Eisenbahn-Concessionen in allen ihren Bestimmungen und auf deren ganze Dauer, namentlich jene Concessionen, welche aus den am 14. März 1856,

Art. VIII.

Rząd Jego Mości Sardyńskiéj wstępuje w prawa i obowiązki, wypływające z takich traktatów, które prawnie zawarte były przez administracyą rządu austryackiego w przedmiotach dobra publicznego, dotyczących w szczególności odstąpionego kraju.

Art. IX.

Rząd austryacki zostaje obowiązanym do zwrócenia wszystkich sum, które poddani lombardzcy, gminy, zakłady publiczne i duchowne korporacye złożyli w rządowych kasach austryackich tytułem kaucyj, depozytów lub konsygnacyj. Również sumy wniesione przez poddanych austryackich, gminy, zakłady publiczne i duchowne korporacye tytułem kaucyj, depozytów lub konsygnacyj do kas lombardzkich zwrócone onymże będą przez rząd Sardyński w zupełności.

Art. X.

Rząd Jego Mości Króla Sardyńskiego uznaje i potwierdza udzielone przez rząd austryacki w odstąpioném terytoryum koncesye na drogi żelazne we wszystkich punktach i na cały przeciąg czasu, mianowicie koncesye, oparte na kontraktach, zawartych dnia 14. marca 1856., 8. kwietnia 1857. i 23. września 1858.

contrats passés en date des 14 Mars 1858, 8 Avril 1857 et 23 Septembre 1858.

A partir de l'échange des ratifications du présent Traité, le Gouvernement Sarde est subrogé à tous les droits et à toutes les obligations qui résultaient pour le Gouvernement autrichien des concessions précitées, en ce qui concerne les lignes de chemins de fer situées sur le territoire cédé.

En conséquence, le droit de dévolution qui appartenait au Gouvernement autrichien, à l'égard de ces chemins de fer est transféré au Gouvernement Sarde.

Les paiemens qui restent à faire sur la somme due à l'Etat par les concessionnaires en vertu du contrat du 14 Mars 1856, comme équivalent des dépenses de construction des dits chemins, seront effectués intégralement dans le Trésor autrichien.

Les créances des entrepreneurs de construction et des fournisseurs, de même que les indemnités pour expropriations de terrains, se rapportant à la période où les chemins de fer en question étaient administrés pour le compte de l'Etat, qui n'auraient pas encore été acquittées, seront payées par le Gouvernement autrichien et pour autant qu'ils y sont tenus, en vertu de l'acte de concession, par les concessionaires au nom du Gouvernement autrichien.

Une convention spéciale réglera dans le plus bref délai possible le service international des chemins de fer entre l'Autriche et la Sardaigne.

Art. XI.

Il est entendu que le recouvrement

8. April 1857 und 23. September 1858 abgeschlossenen Contracten hervorgehen.

Von der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tractates an, wird die sardinische Regierung in alle Rechte und Verbindlichkeiten eingesetzt, welche für die österreichische Regierung bezüglich der auf dem abgetretenen Gebiete gelegenen Eisenbahnstrecken auf Grundlage der vorerwähnten Concessionen erwachsen sind.

In Folge dessen wird das Heimfallsrecht, welches der österreichischen Regierung bezüglich jener Eisenbahnen zustand, an die sardinische Regierung übertragen.

Die Zahlungen, welche auf die dem Staate von Seite der Concessionäre Kraft des Contractes vom 14. März 1856 als Aequivalent der Baukosten der genannten Bahnen schuldige Summe zu leisten sind, werden vollständig an den österreichischen Staatsschatz entrichtet werden.

Die Forderungen der Bauunternehmer und Lieferanten, sowie die Entschädigungen für Expropriationen des Bodens, welche sich aus dem Zeitraume herschreiben, wo die fraglichen Eisenbahnen auf Rechnung des Staates verwaltet wurden, und welche etwa noch nicht berichtigt wären, werden von der österreichischen Regierung, und insoferne die Concessionäre Kraft der Concessionsurkunde dazu gehalten sind, — von diesen im Namen der österreichischen Regierung ausgezahlt werden.

Eine besondere Convention wird in kürzest möglicher Frist den internationalen Dienst auf den Eisenbahnen zwischen Oesterreich und Sardinien regeln.

Art. XI.

Es ist selbstverständlich, daß die Eintrei-

Począwszy od wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu, wchodzi rząd sardyński we wszelkie prawa i obowiązki, wynikłe dla rządu austryackiego względem linij dróg żelaznych na terytoryum odstąpioném na podstawie pomienionych koncesyj.

W skutek tego przechodzi prawo dewolucyi, przysłużające rządowi austryackiemu względem onych dróg żelaznych, na nowy rząd sardyński.

Zapłaty winne państwu przez koncesyonaryuszów na mocy kontraktu z d. 14. marca 1856. tytułem wynagrodzenia za budowę dróg pomienionych wniesione będą w zupełności do skarbu austryackiego.

Wierzytelności przedsiębiorców budowy i liwerantów niemniej wynagrodzenia za wywłaszczenie gruntowe, pochodzące z czasu, kiedy pomienione drogi żelazne na rachunek państwa były administrowane, a któreby dotąd nie były zaspokojone, wypłacone będą przez rząd austryacki, a o ile koncesyonaryusze na mocy aktu koncesyi do tego są obowiązani, przez tychże w imieniu rządu austryackiego.

Osobna konwencya urządzi w jak najkrótszym czasie służbę międzynarodową dróg żelaznych pomiędzy Austryą i Sardynią.

W osobnéj umowie uregulowaną będzie w jak najkrótszym czasie służba międzynarodowa na drogach żelaznych między Austryą i Sardynią.

des créances résultant des paragraphes 12, 13, 14, 15 et 16 du contrat du 14 Mars 1856 ne donnera à l'Autriche aucun droit de contrôle et de surveillance sur la construction et l'exploitation des chemins de fer dans le territoire cédé. Le Gouvernement Sarde s'engage de son côté à donner tous les renseignemens qui pourraient lui être demandés, à cet égard, par le Gouvernement autrichien.

bung der auf Grundlage der §§. 12, 13, 14, 15 und 16 des Contractes vom 14. März 1856 erwachsenden Schuldforderungen Oesterreich kein Recht der Controle und Ueberwachung des Baues und Betriebes der im abgetretenen Gebiete liegenden Eisenbahnen geben soll. — Die sardinische Regierung verbindet sich ihrerseits alle Auskünfte zu ertheilen, welche ihr in dieser Beziehung von der österreichischen Regierung abverlangt werden könnten.

Art. XII.

Les sujets lombards domiciliés sur le territoire cédé jouiront pendant l'espace d'un an à partir du jour de l'échange des ratifications et moyennant une déclaration préalable à l'autorité compétente, de la faculté pleine et entière d'exporter leurs biens-meubles en franchise de droits et de se retirer avec leurs familles dans les Etats de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, auquel cas la qualité de sujets autrichiens leur sera maintenue. Ils seront libres de conserver leurs immeubles situés sur le territoire de la Lombardie. La même faculté est accordée réciproquement aux individus originaires du territoire cédé de la Lombardie établis dans les Etats de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche.

Les Lombards qui profiteront des présentes dispositions ne pourront être, du fait de leur option, inquiétés de part ni d'autre dans leurs personnes, ou dans leurs propriétés situés dans les Etats respectifs.

Le délai d'un an est étendu à deux ans pour les sujets originaires du terri-

Art. XII

Die auf dem abgetretenen Gebiete domicilirenden lombardischen Unterthanen sollen während des Zeitraumes eines Jahres vom Tage der Auswechslung der Ratificationen an, und auf Grundlage einer bei der competenten Behörde abzugebenden vorläufigen Erklärung, die volle und unbeschränkte Freiheit genießen, ihr bewegliches Eigenthum Abgabenfrei außer Land zu bringen, und sich mit ihren Familien in die Staaten Seiner kaiserlich königlichen Apostolischen Majestät zurückzuziehen, in welchem Falle ihnen die österreichische Staatsbürgerschaft gewahrt bleibt. — Es soll ihnen freistehen, ihr auf lombardischem Gebiete liegendes unbewegliches Eigenthum zu behalten. — Dieselbe Freiheit wird gegenseitig den aus dem abgetretenen Gebiete der Lombardei gebürtigen und in den Staaten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich ansäßigen Individuen zugestanden.

Diejenigen Lombarden, welche von den gegenwärtigen Bestimmungen Gebrauch machen werden, dürfen aus Anlaß ihrer Wahl von keiner Seite weder persönlich, noch an ihrem in den betreffenden Staaten gelegenen Eigenthume behelligt werden.

Der Termin Eines Jahres wird für jene aus dem abgetretenen Gebietstheile der

Art. XI.

Rozumie się, że ściąganie wierzytelności, wynikających z paragrafów 12., 13., 14., 15. i 16. kontraktu z dnia 14. marca 1856. nie nadaje wcale Austryi prawa kontroli nad budową i obrotem dróg żelaznych w terytoryum odstąpionêm. Rząd sardyński ze swéj strony obowiązuje się dawać wszelkie wyjaśnienia, jakieby pod tym względem rząd austryacki od niego mógł żądać.

Art. XII.

Poddani lombardzcy, zamieszkali na odstąpionêm terytoryum, mają wolność zupełną i nieograniczoną przez ciąg jednego roku, począwszy od dnia wymiany ratyfikacyj, wniósłszy poprzednio deklaracyę do właściwéj władzy, wyprowadzenia swego nieruchomego majątku bez opłaty z kraju i przeniesienia się z rodzinami do państw Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości, w którymto wypadku zabezpieczone mieć będą obywatelstwo austryackie. Wolno im téż będzie zachować swą własność nieruchomą położoną na terytoryum lombardzkiêm. Taż sama wolność przyznaną nawzajem zostaje indywiduom urodzonym na odstąpionêm terytoryum lombardzkiêm a osiadłym w państwach Jego Mości Cesarza Austryackiego.

Ci Lombardowie, którzy korzystać zechcą z niniejszych postanowień, nie będą niepokojeni z powodu swego wyboru przez żadną stronę, ani na osobie ani na własności. położonéj w państwie dotyczącêm.

Termin jednego roku rozciąga się na dwa lata dla tych poddanych urodzonych na odstąpionêm terytoryum lombardzkiêm, którzy w czasie wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu przebywają poza granicami monarchii austryackiéj.

toire cédé de la Lombardie qui, à l'époque, de l'échange des ratifications du présent Traité, se trouveront hors du territoire de la monarchie autrichienne.

Leur déclaration pourra être reçue par la Mission autrichienne la plus voisine, ou par l'autorité supérieure d'une Province quelconque de la Monarchie.

Art. XIII.

Les sujets Lombards faisant partie de l'armée autrichienne, à l'exception de ceux qui sont originaires de la partie du territoire Lombard réservé à Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, seront immédiatement libérés du service militaire et renvoyés dans leurs foyers.

Il est entendu que ceux d'entre eux qui déclareront vouloir rester au service de S. M. Impériale et Royale Apostolique, ne seront point inquiétés, pour ce fait, soit dans leurs personnes, soit dans leurs propriétés.

Les mêmes garanties sont assurées aux employés civils originaires de la Lombardie, qui manifesteront l'intention de conserver les fonctions qu' ils occupent au service d' Autriche.

Art. XIV.

Les Pensions, tant civiles que militaires, régulièrement liquidées et qui étaient à la charge des caisses publiques de la Lombardie, restent acquises à leurs titulaires et, s'il y a lieu, à leurs veuves et enfans et seront acquittées, à l'avenir par le Gouvernement de Sa Majesté Sarde.

Lombardei gebürtigen Unterthanen, welche sich zur Zeit der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tracrates außerhalb des Gebietes der österreichischen Monarchie befinden, auf zwei Jahre ausgedehnt.

Ihre Erklärung kann von der nächsten österreichischen Mission oder von der Landesstelle was immer für eine Provinz der Monarchie entgegen genommen werden.

Art. XIII.

Die im Verbande der österreichischen Armee stehenden lombardischen Unterthanen, mit Ausnahme der aus jenem Theile des lombardischen Gebietes gebürtigen, welcher Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich vorbehalten ist, sollen sofort vom Militärdienste entlassen und in ihre Heimath zurückgeschickt werden.

Es versteht sich, daß Diejenigen von ihnen, welche erklären werden, im Dienste Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät verbleiben zu wollen, deßhalb weder an ihrer Person, noch an ihrem Eigenthume behelliget werden sollen.

Dieselben Bürgschaften werden jenen aus der Lombardei gebürtigen Civilbeamten zugesichert, welche die Absicht kundgeben werden, die Functionen, die sie im Dienste Oesterreichs bekleiden, beizubehalten.

Art. XIV.

Sowohl die Civil-, als die Militärpensionen, welche regelmäßig ausbezahlt wurden, und den Staatscassen der Lombardei zur Last fielen, bleiben den Bezugsberechtigten, und eintretenden Falles ihren Witwen und Kindern gewahrt, und sollen in Zukunft von der Regierung Seiner Sardinischen Majestät ausbezahlt werden.

Deklaracya ich wniesioną być może do najbliższéj misyi austryackiéj lub do władzy krajowéj któréjkolwiek prowincyi cesarstwa.

Art. XIII.

Służący w armii austryackiéj poddani lombardzcy, z wyjątkiem urodzonych w téj części ziemi lombardzkiéj, którą zastrzeżono Jego Mości Cesarzowi austryackiemu, będą natychmiast uwolnieni od służby i do miejsc rodzinnych odesłani.

Rozumie się, iż ci zpomiędzy nich, którzy oświadczą, iż pozostać chcą w służbie Jego cesarsko-królewskiéj apostolskiéj Mości, nie mają przez to doznawać przykrości ani osobistych ani majątkowych.

Toż samo zapewnia się tym urzędnikom cywilnym w Lombardyi urodzonym, którzy objawią chęć urzędowania i nadal w służbie austryackiéj.

Art. XIV.

Pensye tak cywilne jak wojskowe, wypłacane regularnie z kas publicznych lombardzkich, pobierać będą mające do nich prawo, a w razie danym pozostałe po nich wdowy i dzieci. Na przyszłość wypłacać będzie te pensye rząd Jego Mości Króla sardyńskiego.

Cette stipulation est étendue aux pensionnaires tant civils que militaires, ainsi qu'à leurs veuves et enfans, sans distinction d'origine, qui conserveront leur domicile dans le territoire cédé, et dont les traitemens acquittées jusqu'en 1814 par le cidevant Royaume d'Italie, sont alors tombés à la charge du Trésor autrichien.

Diese Bestimmung wird auf jene Civil- und Militärpensionisten, sowie auch auf deren Witwen und Kinder ohne Unterschied des Ortes ihrer Geburt ausgedehnt, welche ihr Domicil auf dem abgetretenen Gebiete beibehalten werden, und deren bis zum Jahre 1814 von dem vormaligen Königreiche Italien ausgefolgten Bezüge damals dem österreichischen Staatsschatze zur Last gefallen sind.

Art. XV.

Les archives contenant les titres de propriété et documens administratifs et de justice civile, relatifs soit à la partie de la Lombardie, dont la possession est réservée à S. M. l'Empereur d'Autriche, soit aux Provinces Vénitiennes, seront remises aux commissaires de S. M. Impériale et Royale Apostolique aussitôt que faire se pourra.

Réciproquement les titres de propriété, documens administratifs et de justice civile, concernant le territoire cédé, qui peuvent se trouver dans les archives de l'Empire d'Autriche, seront remis aux commissaires de Sa Majesté le Roi de Sardaigne.

Les Gouvernemens d'Autriche et de Sardaigne s'engagent à se communiquer réciproquement sur la demande des autorités administratives supérieures, tous les documens et informations relatifs à des affaires concernant à la fois la Lombardie et la Venétie.

Art. XV.

Die Archive, welche die Eigenthumstitel und Documente der Verwaltung und der Civiljustiz enthalten, die sich entweder auf den Theil der Lombardei, dessen Besitz Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich vorbehalten ist, oder auf die venetianischen Provinzen beziehen, sollen den Commissären Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät so bald als möglich übergeben werden.

Dagegen sollen die Eigenthumstitel und Documente der Verwaltung und Civiljustiz, welche das abgetretene Gebiet betreffen, und sich etwa in den Archiven des österreichischen Kaiserstaates vorfänden, den Commissären Seiner Majestät des Königs von Sardinien übergeben werden.

Die Regierungen von Oesterreich und Sardinien verpflichten sich, einander auf Verlangen der höheren Verwaltungsbehörden alle Documente und Auskünfte gegenseitig mitzutheilen, welche sich auf Angelegenheiten beziehen, die die Lombardei und Venetien zugleich betreffen.

Art. XVI.

Les corporations religieuses établies en Lombardie, et dont la législation sarde n'autoriserait pas l'existence, pourront librement disposer de leurs propriétés mobiliéres et immobiliéres.

Art. XVI.

Die in der Lombardei bestehenden geistlichen Körperschaften, zu deren Existenz die sardinische Gesetzgebung die Bewilligung nicht ertheilen würde, können über ihr bewegliches und unbewegliches Eigenthum frei verfügen.

Postanowienie to rozciąga się i na tych pensyonistów cywilnych i wojskowych, jako téż na ich wdowy i dzieci bez względu na miejsce ich urodzenia, którzy nie przestaną mieszkać w terytoryum odstąpionêm, a których pensye, wypłacane do r. 1814. przez dawny rząd królestwa włoskiego, przejął austryacki skarb państwa.

Art. XV.

Archiwa zawierające tytuły własności, tudzież dokumenta administracyjne i cywilno-sądowe, odnoszące się bądź do téj części Lombardyi, któréj posiadanie zastrzeżono Jego Mości Cesarzowi Austryackiemu, bądź do dzielnic weneckich wydane będą jak najrychléj komisarzom Jego c. k. apostolskiéj Mości.

Nawzajem tytuły własności, dokumenta administracyjne i cywilno-sądowe, dotyczące terytoryum odstąpionego, jakieby się w archiwach cesarstwa austryackiego znaleść mogły, wydane będą komisarzom Jego Mości Króla Sardyńskiego.

Rządy austryacki i sardyński obowiązują się udzielać sobie nawzajem na żądanie wyższych władz administracyjnych wszelkich dokumentów i wyjaśnień w przedmiocie spraw odnoszących się zarazem do Lombardyi i Wenecyi

Art. XVI.

Korporacye duchowne istniejące w Lombardyi będą mogły swobodnie rozrządzać swą ruchomą i nieruchomą własnością na wypadek gdyby prawodawstwo sardyńskie nie zatwierdziło utrzymania ich zakładów.

Art. XVII.

Tous les Traités et Conventions conclus entre Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté le Roi de Sardaigne, qui étaient en vigueur avant le 1 Avril 1859, sont confirmés, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Traité. Toutefois les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à soumettre, dans le terme d'une année, ces Traités et Conventions à une révision générale, afin d'y apporter, d'un commun accord, les modifications qui veront jugées conformes à l'intérêt des deux pays.

En attendant ces Traités et Conventions sont étendus au territoire nouvellement acquis par Sa Majesté le Roi de Sardaigne.

Art. XVIII.

La navigation du lac de Garda est libre, sauf les règlemens particuliers des ports et de police riveraine. — La liberté de la navigation du Pò et de ses affluens est maintenue conformément aux Traités.

Une convention destinée à régler les mesures nécessaires pour prevenir et réprimer la contrebande sur ces eaux sera conclue entre l'Autriche et la Sardaigne dans le terme d'un an à dater de l'échange des ratifications du présent Traité. En attendant on appliquera à la navigation les dispositions stipulées dans la Convention du 22 Novembre 1851 pour la répression de la contrebande sur le lac Majeur, le Pò et le Tessin, et pendant le même intervalle, il ne sera rien innové aux règlements et aux droits de

Art. XVII.

Alle zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem Könige von Sardinien abgeschlossenen Tractate und Conventionen, welche vor dem 1. April 1859 in Kraft waren, werden bestätiget, soweit sie nicht durch den vorliegenden Tractat entkräftet werden. — Die beiden hohen contrahirenden Theile verbinden sich jedoch, im Zeitraume eines Jahres diese Tractate und Conventionen einer allgemeinen Revision zu unterziehen, um in denselben im gemeinschaftlichen Einverständnisse jene Modificationen einzuführen, welche dem Interesse beider Länder als entsprechend erachtet werden.

Mittlerweile werden diese Tractate und Conventionen auf das von Seiner Majestät dem Könige von Sardinien neu erworbene Gebiet ausgedehnt.

Art. XVIII.

Die Schifffahrt auf dem Gardasee ist frei unter Beobachtung der besonderen Reglements der Hafen- und Uferpolizei. Die Freiheit der Schifffahrt auf dem Po und seinen Nebenflüssen wird den Verträgen gemäß aufrecht erhalten.

Zum Zwecke der Regelung der nöthigen Maßregeln zur Verhinderung und Unterdrückung des Schmuggels auf diesen Gewässern wird zwischen Oesterreich und Sardinien innerhalb Eines Jahres von der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Tractates an eine Convention abgeschlossen werden. — Mittlerweile werden auf die Schifffahrt die in der Convention vom 22. November 1851 zur Unterdrückung des Schmuggels auf dem Lago Maggiore, dem Po und Tessin festgesetzten Bestimmungen in Anwendung gebracht, und während desselben Zeitraumes an den hin-

Art. XVII.

Wszelkie traktaty i konwencye zawarte przez Jego Mość Cesarza austryackiego i Jego Mość Króla Sardyńskiego, które przed dniem 1. Kwietnia 1859 miały moc obowiązującą, zostają zatwierdzone o ile nie sprzeciwiają się niniejszemu traktatowi. Obie wszelako wysokie strony kontraktyjące obowiązają się przedłożyć te traktaty i konwencye w przeciągu roku do rewizyi powszechnéj, aby za wspólnem porozumieniem zaprowadzić w nich zmiany, które za zgodne z interesem obu krajów uznane zostaną.

Tymczasem rozciągają się te traktaty i konwencye do terytoryum świeżo nabytego przez Jego Mość Króla Sardyńskiego.

Art. XVIII.

Żegługa na jeziorze Garda jest wolną z zastrzeżeniem szczególnych przepisów portowych i policyi nadbrzeżnéj. — Wolność żeglugi na Padzie i jego dopływach utrzymaną zostaje zgodnie z traktatami.

Konwencya mająca przedstawić potrzebne środki dla powstrzymania i zatamowania przemytnictwa na tych wodach, zawartą zostanie pomiędzy Austryą i Sardynią w przeciągu roku, licząc od wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu. Tymczasowo zastosowywane będą do żeglugi rozporządzenia, zawarowane konwencyą z dnia 22. Listopada 1851 w celu pywstrzymania przemytnictwa na Lago Maggiore, na Padzie i Tyczynie, a w ciągu tego okresu nie będzie w prowadzoną

navigation en vigueur à l'égard du Pò et de ses affluens.

Art. XIX.

Le Gouvernement autrichien et le Gouvernement sarde s'engagent à régler, par un acte spécial, tout ce qui tient à la propriété et à l'entretien des ponts et passages sur le Mincio là où il forme la frontière, aux constructions nouvelles à faire à cet égard, aux frais qui en résulteront, et à la perception des péages.

Art. XX.

Là où le Thalweg du Mincio marquera désormais la frontière entre l'Autriche et la Sardaigne, les constructions ayent pour objet la rectification du lit et l'endignement de cette rivière, ou qui seraient de nature à altérer son courant, se feront d'un commun accord entre les deux États limitrops. Un arrangement altérieur réglera cette matière.

Art. XXI.

Les habitans des districts limitrophes jouiront réciproquement des facilités qui étaient antérieurement assurées aux riverains du Tessin.

Art. XXII.

Pour contribuer de tous leurs efforts à la pacification des esprits, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté le Roi de Sardaigne déclarent et promettent que, dans leurs territoires respectifs et dans les pays restitués ou cédés, aucun individu compromis à l'occasion des derniers événemens dans la Péninsule, de quelque classe ou condition qu'il soit,

sichtlich des Po und seinen Nebenflüssen in Kraft stehenden Anordnungen und Schifffahrtsgebühren keine Abänderung vorgenommen werden.

Art. XIX.

Die Regierungen von Oesterreich und Sardinien verpflichten sich durch einen speziellen Act Alles zu regeln, was auf Eigenthum und Erhaltung der Brücken und Fähren über den Mincio dort, wo derselbe die Grenze bildet, auf neue in dieser Beziehung nothwendige Bauten, auf die hieraus erwachsenden Kosten und auf die Einhebung der Brückenzölle Bezug hat.

Art. XX.

Da wo der Thalweg des Mincio von nun an die Grenze zwischen Oesterreich und Sardinien bezeichnen wird, sollen jene Bauten welche die Flußbettregulirung oder die Eindämmung dieses Flußes zum Zwecke haben, oder welche geeignet wären, seinen Lauf zu ändern, in Folge gemeinschaftlichen Einverständnisses zwischen beiden Staaten vorgenommen werden.

Eine weitere Uebereinkunft wird diesen Gegenstand regeln.

Art. XXI.

Die Bewohner der angrenzenden Districte werden gegenseitig jene Erleichterungen genießen, welche früher den Uferbewohnern des Tessin zugesichert waren.

Art. XXII.

Um mit allen ihren Kräften zur Beruhigung der Gemüther beizutragen, erklären und versprechen Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der König von Sardinien, daß in ihren beiderseitigen Gebieten und in den zurückgegebenen oder abgetretenen Ländertheilen kein bei Gelegenheit der letzten Ereignisse auf der Halbinsel compromittirtes Individuum, welchen Standes und Berufes

żadna zmiana w regulaminach i opłatach żeglugowych, mających moc obowiązującą względem Padu i jego dopływów.

Art. XIX.

Rząd Austryjacki i rząd Sardyński obowiązują się ułożyć wszystko aktem osobnym, co się tyczy własności i utrzymania mostów i przewozów na Mincio tam, gdzie ta rzeka tworzy granicę, nowych budowli, jakieby w tym względzie robione być miały, kosztów z tąd wynikających i pobierania mostowego.

Art. XX.

Tam, gdzie koryto rzeki Mincio tworzyć będzie odtąd granicę pomiędzy Austryą i Sardynią, przedsięwzięte będą za wspólném porozumieniem się obu państw ościennych budowy, których celem jest uregulowanie koryta téj rzeki lub pochwycenie jéj w tamy, albo któreby bieg jéj zmienić mogły.

Przedmiot ten ułożony zostanie w umowie późniejszéj.

Art. XXI.

Mieszkańcy powiatów pogranicznych używać będą nawzajem owych ułatwień, jakie dawniéj zapewnione były pobrzeżanom Ticina.

Art. XXII.

Chcąc wszelkiemi siłami przyczynić się do uspokojenia umysłów, oświadczają i przyrzekają Jego Mość Cesarz Austryacki i Jego Mość Król Sardyński, iż w ich ziemiach, tudzież w krajach oddanych lub odstąpionych nie będzie nikt ścigany, nagabywany lub niepokojony ani osobiście ani w swoim majątku, ktoby

ne pourra être poursuivi, inquiété ou troublé dans sa personne ou dans sa propriété, à raison de sa conduite ou de ses opinions politiques.

Art. XXIII.

Le présent Traité sera ratifie et les ratifications en seront échangées à Zurich dans l'espace de 15 jours ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Zurich le 10ième jour du Mois de Novembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante neuf.

(L. S.) **Karolyi.**
(L. S.) **Meysenbug.**
(L. S.) **Bourqueney.**
(L. S.) **Banneville.**
(L. S.) **Des Ambrois.**
(L. S.) **Jocteau.**

es sei, aus dem Grunde seines Verhaltens oder seiner politischen Meinung weder persönlich, noch an seinem Eigenthume verfolgt, behelliget oder angefochten werden dürfe.

Art. XXIII.

Der gegenwärtige Tractat soll ratificirt und die Ratificationen sollen in Zürich binnen 14 Tagen oder wo möglich früher ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben die betreffenden Bevollmächtigten denselben unterzeichnet und mit ihrem Siegel versehen.

So geschehen in Zürich am 10. Tage des Monates November im Jahre des Heiles Eintausend achthundert neunundfünfzig.

(L. S.) **Karolyi** m. p.
(L. S.) **Meysenbug** m. p.
(L. S.) **Bourqueney** m. p.
(L. S.) **Banneville** m. p.
(L. S.) **Des Ambrois** m. p.
(L. S.) **Jocteau** m. p.

Nos visis et perpensis hujus tractatus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Principe Vienna die 17ma mensis Novembris anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo nono, regnorum Nostrorum undecimo.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Rechberg m p

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Comes a Blome m. p.

się z okazyi ostatnich wypadków na półwyspie był naraził, jakiegobądź jest on stanu i powołania, z powodu swego postępowania lub opinii politycznéj.

Art. XXIII.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, a ratyfikacye wymienione będą w Zürich w przeciągu dni 14, a w razie możności i rychléj.

W dowód tego podpisali go względni pełnomocnicy i stwierdzili swemi pieczęciami.

Działo się w Zürich dnia dziesiątego miesiąca Listopada roku zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego.

(L. S.) **Karolyi** m. p.
(L. S.) **Meysenbug** m. p.
(L. S.) **Bourqueney** m. p.
(L. S.) **Banneville** m. p.
(L. S.) **Des Ambrois** m. p.
(L. S.) **Jocteau** m. p.

Nos visis et perpensis hujus tractatus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus verbo, Nostro Caesareo-Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Principe Vienna die 17ma mensis Novembris anno Domini 1859., regnorum Nostrorum undecimo.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Rechberg m. p.

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Comes a Blome m. p.

się z [illegible] na [illegible] jest ich [illegible] postępowania lub opinii publicznej.

Art. XXVII.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, a ratyfikacye wymienione będą w Zürich w przeciągu dni 14, a w razie [illegible] prędzej.

W dowód tego [illegible] go [illegible] i [illegible] swem pieczęcie.

Działo się w Zürich dnia [illegible] miesiąca Listopada, roku [illegible]

(L. S.) [illegible]
(L. S.) [illegible]
(L. S.) [illegible]
(L. S.) [illegible]
(L. S.) [illegible]
(L. S.) [illegible]

Nos visis et perpensis [illegible]

Datum in urbe Nostra [illegible] Viennae die 17[illegible] mensis Novembris anno Domini 1859, regnorum Nostrorum undecimo.

Franciscus Josephus.

(L. S.)

Comes a Rechberg m. p.

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apost. Maiestatis proprium:

Comes a [illegible] m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LV.

Wydany i rozesłany dnia 14. Stycznia 1860.

215.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 11. November 1859,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat,

über das Verfahren der Urbarialgerichte bei der proportionellen Vertheilung und der Commassirung adeliger Compossessorate.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LX. Stück, Nr. 215, ausgegeben am 3. Dezember 1859.)

216.

Kundmachung des Fianzministeriums vom 25. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LXI. Stück, Nr. 216, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer des allgemeinen Zollgebietes und für Dalmatien

über eine Erweiterung der Verzollungsbefugnisse einiger Zollämter Istriens.

I. Mit Beziehung auf den Erlaß vom 4. November 1855, Ziffer 7 (Reichs-Gesetz-Blatt. Nr. 192 vom Jahre 1855),* wird die Befugniß der Zulassung vom legitimirten dalmatinischen, eingesalzenen oder geräucherten Fleisch und vom legitimirten dalmatinischen Käse gegen den ermäßigten Zoll in unbeschränkter Menge nachträglich folgenden Zollämtern Istriens ertheilt, als zu Fianona, Porto-Rabaz, Medolino, Pola, Fasana, Rovigno, Parenza, Cittanuova, Pirano und Capo d'Istria. Die Ausweisung des Ursprunges hat auf die für Dalmatien vorgeschriebene Art stattzufinden.

II. Das Hauptzollamt Rovigno wird zur Austrittsbehandlung der auf Grund des §. 14 der Vorerinnerung zum dalmatinischen Zolltarif vom 18. Februar 1857 (Stück X, Nr. 44 des Reichs-Gesetz-Blattes) und des Erlasses vom 30. Juli 1857, Zahl 24.837-489 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 143 vom Jahre 1857),** aus dem österreichischen allgemeinen Zollgebiete nach Dalmatien mit dem Anspruche auf die Nachsicht der Hälfte des dalmatinischen Einfuhrzolles zu versendenden inländischen Manufacturen, dann Mehl und Mahlproducte gleich den unter lit. b) des erwähnten Paragraphes genannten Zollämtern ermächtiget.

Diese Verfügung hat mit 15. December 1859 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet Jahrgang 1855 Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 206, Seite 504.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung XXX. Stück, Nr. 143, Seite 358.

Nr. 215.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 11. Listopada 1859.,

obowiązujące w królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

względem postępowania sądów urbaryalnych przy proporcyonalném rozdzieleniu i komasacyi szlacheckich kompossessoratów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LX. Nr. 215. wydaną dnia 3. Grudnia 1859.

Nr. 216.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 25. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI, Nr. 216, wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego obrębu celnego i w Dalmacyi,

o rozciągnieniu upoważnień celnych niektórych urzędów celnych w Istryi.

I. Odnośnie do rozrządzenia z dnia 4. Listopada 1855. r. cyfra 7 (Dziennik Praw Państwa Nr. 192. z r. 1855. *), upoważnienie do przypuszczania legitymowanego dalmatyńskiego mięsa tak solonego jak wędzonego, tudzież legitymowanego dalmatyńskiego séra za cłem zniżoném w ilości nieograniczonéj, udziela się następującym urzędom celnym Istryi, jakoto: w Fianona, Porto-Rabaz, Medolino, Pola, Fasana, Rovigno, Parenza, Cittanuora, Pirano i Capo d'Istria. Wykazanie pochodzenia miejsce mieć będzie w sposób dla Dalmacyi przepisany.

II. Główny urząd celny w Rovigno jest do postępowania wychodowego z manufakturami krajowemi, na podstawie §. 14. uwag wstępnych do dalmatyńskiéj taryfy celnéj z dnia 18. Lutego 1857. r. (Część X. Nr. 44. Dziennika Praw Państwa) i rozrządzenia z dnia 30. Lipca 1857., Liczba 24,837 — 489 (Dziennik Praw Państwa Nr. 143. z r. 1857. **) przesyłanemi z austryackiego powszechnego obrębu celnego do Dalmacyi z domaganiem się upuszczenia połowy dalmatyńskiego cła wchodowego, tudzież do postępowania z mąką i produktami mielnemi, równie tak upoważniony, jak urzędy celne pod literą b) rzeczonego paragrafu wspomnione.

Rozporządzenie to wejść ma w życie z dniem 15. Grudnia 1859. r.

Baron **Bruck** mp.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855., Oddział pierwszy, Zeszyt XLII., Nr. 206., Stronica 504.

**) Tamże, Rok 1857., Oddział pierwszy, Zeszyt XXX., Nr. 143., Stronica 358.

*

217.

Kaiserliche Verordnung vom 29. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXI. Stück, Nr. 217, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit der §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches aufgehoben wird.

Nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung meines Reichsrathes finde Ich für den ganzen Umfang des Reiches zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Der §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches, wornach zur giltigen Eingehung einer Judenehe bisher die kreisämtliche Bewilligung erforderlich war, wird außer Kraft gesetzt, und es sind in Zukunft in denjenigen Kronländern, in welchen besondere Vorschriften bezüglich des politischen Eheconsenses bestehen, dieselben so wie bei Christen, gleichmäßig auch bei den Juden in Anwendung zu bringen.

§. 2.

Auch die vor Kundmachung dieser Verordnung ohne kreisämtliche Bewilligung eingegangenen Judenehen sind wegen dieses Mangels allein, wenn ihnen sonst kein gesetzliches Hinderniß im Wege steht, nicht mehr als ungiltig anzusehen.

§. 3.

Denjenigen Personen, welche sich durch Eingehung einer Judenehe ohne kreisämtliche Bewilligung, oder durch Mitwirkung hierbei der, im §. 507 des allgemeinen Strafgesetzes und im §. 781 des Militär-Strafgesetzes bezeichneten strafbaren Handlung schuldig gemacht haben, erlasse Ich hiemit aus Gnade die dadurch verwirkte Strafe, und es sind auch alle Strafuntersuchungen, wenn solche etwa wegen dieser strafbaren Handlung anhängig wären, sogleich einzustellen.

Wien am 29. November 1859.

Franz Joseph m. p.

Erzherzog Wilhelm m. p.
Feldmarschall-Lieutenant.

Graf **Rechberg** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr v. **Ransonnet** m. p.

218.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXI. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer,

womit die österreichischen Gläubiger des bestandenen lombardisch-venetianischen Monte zur Anmeldung ihrer Forderungen und Vorlage der bezüglichen Papiere aufgefordert werden.

Nach Artikel VIII. des zwischen Oesterreich und Frankreich, und nach Artikel VII. des zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien zu Zürich abgeschlossenen Friedensver-

Nr. 217.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 29. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI, Nr. 217., wydana 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące w całym obrębie państwa,

mocą którego znosi się §. 124. powszechnéj księgi ustaw cywilnych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu rozporządzam na cały obręb państwa, co następuje:

§. 1.

Traci moc swą §. 124. powszechnéj księgi ustaw cywilnych, wedle którego do zawarcia ważnego małżeństwa żydowskiego potrzebném było dotąd zezwolenie urzędu obwodowego, a na przyszłość już w krajach koronnych, w których względem politycznego konsensu małżeńskiego szczególne obowiązują przepisy, te jednostajne zastósowanie znajdują tak do żydów jak do chrześcian.

§. 2.

Oraz też małżeństwa żydowskie, zawarte przed obwieszczeniem niniejszego rozporządzenia bez zezwolenia urzędu obwodowego, nie będą już dla braku onegoż za nieważne uważane, jeżeli im nie stoi w drodze żadna inna przeszkoda prawna.

§. 3.

Osobom, które przez zawarcie małżeństwa żydowskiego bez zezwolenia urzędu obwodowego, lub przez przyczynienie się do tego stały się winnemi czynu kary godnego, w §. 507. powszechnéj ustawy karnéj i w §. 781. wyjskowéj ustawy karnéj oznaczonego, przebaczam niniejszém z łaski karę, przez to na się ściągniętą, zaczém też natychmiast wstrzymane być winny wszelkie śledztwa karne, jakieby z powodu tego kary godnego czynu wytoczone były.

Wiedeń, dnia 29. Listopada 1859. r.

Franciszek Józef m. p.

Arcyksiążę Wilhelm

Feldmarszałek Porucznik m. p.

Hrabia **Rechberg** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

Z Najwyższego rozkazu

Baron **Ransonnet** m. p

Nr. 218.

Rozrządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI., Nr. 218., wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którém się wzywają austryaccy wierzyciele byłego lombardzko-weneckiego Monte do zameldowania swych wierzytelności i przedłożenia papierów dotyczących.

Wedle artykułu VIII. między Austryą i Francyą, a wedle artykułu VII. między Austryą, Francyą i Sardynią zawartego w Zürichu traktatu pokoju przej-

trages übernimmt die neue lombardische Regierung $^3/_5$, und Oesterreich $^2/_5$ von den sämmtlichen Passiven des bestandenen lombardisch-venetianischen Monte und der Depositencasse seines Amortisationsfondes, und es soll der von Oesterreich übernommene Antheil vorzugsweise die Forderungen der österreichischen Unterthanen begreifen. Umständliche Ausweise dieser Forderungen sind längstens binnen 3 Monaten an die neue lombardische Regierung zu übergeben.

Zur Durchführung dieser durch den Friedensvertrag festgesetzten Bestimmung findet das Finanzministerium Nachstehendes zu verordnen:

1. Alle österreichischen Unterthanen, welche an den lombardisch-venetianischen Monte eine bereits liquide Forderung von was immer für einer Art zu stellen haben, sind verpflichtet, diese Forderung längstens bis 15. Jänner 1860 anzumelden, und das die Forderung beweisende Document (die Cartelle, Obligationen, ämtliche Abschrift des Cautionserlagscheines) vorzulegen.

Von dieser Verpflichtung sind die österreichischen Unterthanen selbst dann nicht enthoben, wenn die Verzinsung und Rückzahlung ihrer Forderung auf einen außer Oesterreich gelegenen Platz überwiesen, oder wenn das Forderungsdocument gerichtlich hinterlegt ist.

2. Wer seine Forderung binnen der §. 1 festgesetzten Frist nicht anmeldet, kann nicht verlangen, daß dieselbe als ein Bestandtheil der venetianischen Landesschuld behandelt werde, und kann sich in der Regel nur an die neue lombardische Regierung wenden. Nur in soferne, als die rechtzeitig angemeldeten Forderungen $^2/_5$ der Gesammtschuld des bestandenen lombardisch-venetianischen Monte nicht erreichen, und als die hierdurch nothwendig gewordene Ausgleichung mit der neuen lombardischen Regierung noch nicht eingeleitet worden ist, wird eine später angemeldete Forderung die den Umständen angemessene Berücksichtigung finden.

3. Die Anmeldung kann mündlich und entweder bei der Universal-Staatsschuldencasse in Wien oder bei der Landeshauptcasse (Landescasse) in Prag, Brünn, Troppau, Krakau, Lemberg, Czernowitz, Hermannstadt, Agram, Temesvár, Ofen, Preßburg, Oedenburg, Großwardein, Kaschau, Triest, Venedig, Zara, Laibach, Klagenfurt, Gratz, Innsbruck, Salzburg und Linz geschehen.

4. Bei der Anmeldung sind auch die Documente, welche die Forderungen nachweisen, mit einem zweifachen, ungestämpelten, genau nach dem unten folgenden Muster verfaßten Verzeichnisse zu übergeben. Beruht die Forderung auf einer auf Ueberbringer lautenden Obligation, so ist nur diese, nicht auch die dazu gehörigen Coupons zu verzeichnen und zu übergeben.

5. Ein Exemplar des überreichten Verzeichnisses wird der Partei mit der Unterschrift der beiden Oberbeamten der Casse und mit dem ämtlichen Siegel versehen, anstatt eines Empfangscheines, zurückgestellt.

6. Die übergebenen Dokumente werden, nachdem sie in das für die venetianische Landesschuld angelegte Creditsbuch eingetragen, mit der fortlaufenden Nummer dieses Cre-

muje nowy rząd lombardzki $^3/_5$, zaś Austrya $^2/_5$ wszystkich długów byłego lombardzko-weneckiego Monte i depozytowéj kasy amortyzacyjnego funduszu jego, a dział ze strony Austryi przyjęty obejmować ma najszczególniéj wierzytelności poddanych austryackich. Dokładne tych wierzytelności wykazy przedłożone być winny najdaléj w ciągu 3 miesięcy nowemu rządowi lombardzkiemu

Dla przeprowadzenia tegoż w traktacie pokoju ustanowionego postanowienia rozporządza Ministeryum skarbu, co następuje:

1. Wszyscy austryaccy poddani, którzy do lombardzko-weneckiego Monte pretensyę mają jakiegobądź rodzaju już wylikwidowaną, obowiązani są zameldować ją najdaléj do 15. Stycznia 1860., oraz przedłożyć dokument wierzytelność udowodniający (kartellę, obligacyę, urzędowy odpis certyfikatu złożenia kaucyi).

Od tego obowiązku nie są uwolnieni poddani austryaccy wtenczas nawet, gdyby prowizye i spłacenie ich wierzytelności przekazane były na inne miejsce, zewnątrz Austryi leżące, lub gdyby dokument wierzytelności sądownie był złożony.

2. Kto wierzytelności swojéj nie zgłosi w terminie, ustanowionym w §. 1., nie może żądać, by takowa traktowaną była jako część długu krajowego weneckiego, i w zasadzie już tylko do nowego rządu lombardzkiego udać się może. Wszelako o ileby wcześnie zameldowane wierzytelności nie dochodziły $^2/_5$ całego długu byłego lombardzko-weneckiego Monte, a potrzebne w skutek tego wyrównanie obrachunku z nowym rządem lombardzkim nie było jeszcze wyprowadzone, znajdzie wierzytelność późniéj zameldowana uwzględnienie okolicznościom odpowiedne.

3. Zameldowanie może ustnie nastąpić, a to albo w uniwersalnéj kasie długów państwa we Wiedniu, albo w głównéj kasie krajowéj (kasie krajowéj) w Pradze, Bernie, Opawie, Krakowie, Lwowie, Czerniowcach, Hermansztadzie, Zagrzebiu, Temeswarze, Budzynie, Preszburgu, Oedenburgu, Wielkim-Warażdynie, Koszycach, Tryeście, Wenecyi, Zadrze, Lublanie. Celowcu, Gracu, Insbruku, Salcburgu i Lincu.

4. Przy zameldowaniu przedłożone być mają także dokumenta, wierzytelność udowodniające wraz z podwójnym onychże wykazem niestęplowanym, ułożonym dokładnie wedle wzoru niżéj podanego. Jeżeli wierzytelność zasadza się na obligacyi, opiewającéj na okaziciela, natenczas ta tylko, nie zaś i kupony do niéj należące, mają być spisane i przedłożone.

5. Jeden egzemplarz podanego spisu zwrócony będzie stronie, zamiast certyfikatu odbioru, z podpisem obu wyższych urzędników kasy przy wyciśnieniu pieczęci urzędowéj.

6. Oddane dokumenta będą po wciągnieniu onychże do księgi kredytowéj, ułożonéj dla długu krajowego weneckiego, i oznaczeniu numerem bieżącym téjże

ditsbuches und mittelst einer Stampiglie als eine venetianische Landesschuld bezeichnet worden, den Parteien von derjenigen Casse, bei welcher sie übergeben wurden, gegen Uebernahme des (§. 5 erwähnten) Verzeichnisses wieder zurückgestellt. Die in der Zwischenzeit etwa verfallenen Renten oder Zinsen können fortan bei jener österreichischen Casse erhoben werden, bei welcher sie bisher erhoben worden sind.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Verzeichniß

der bei der Landeshaupt- (Landes-) Casse in ...... (oder: bei der Universal-Staatsschulden-Casse in Wien) von dem Unterfertigten übergebenen Effecten des lombardisch-venetianischen Monte *).

Post-Nr.	Gattung des Effectes	Betrag der Rente oder des Kapitals	Name, auf den das Effect lautet	Nummer des Effectes	Datum des Effectes
1.	Cartelle	150 L. a.	Carlo Bertoni	759	2. November 1853.
2.	Obligation des Anlehens 1850	300 L. a.	Ueberbringer	Serie 15, Nr. 296	1. Juni 1850

Datum und Unterschrift.

219.

Verordnung des Finanzministeriums vom 30. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LXI. Stück, Nr. 219, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme von Dalmatien,

über die bedingnißweise Erhöhung des Verzehrungssteuer-Rückvergütungs-Betrages für ausgeführtes Bier.

Mit Beziehung auf die Verordnung des Finanzministeriums vom 14. Juli 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXX. Stück, Nr. 114**), womit Bestimmungen hinsichtlich der Verzehrungssteuer-Rückvergütung für das über die Zolllinie ausgeführte Bier bekannt gegeben wurden, wird angeordnet:

Ueber den Wunsch des Versenders kann für jeden Eimer (Quintale) ausgeführten Bieres statt des fixen Verzehrungssteuer-Betrages sammt den 20% Zuschlage für eine neungradige Bierwürze jener Betrag rückvergütet werden, welcher für den niederösterrei-

*) Auf einem Exemplar des Verzeichnisses sind noch die Worte beizusetzen: „welche gegen Rückstellung dieses Verzeichnisses wieder ausgefolgt werden."

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858 erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 114 Seite 346.

księgi kredytowéj, a nadto za pomocą stampiglii jako dług krajowy wenecki, znowu stronom zwrócone przez tę kasę, u któréj były złożone, za odebraniem spisu (wspomnionego w §. 5.). Renty i prowizye, jakieby tymczasem przypadały, mogą i nadal być w téj kasie austryackiéj podniesione, w któréj dotychczas podnoszone bywały.

Baron **Bruck** m. p.

Spis

efektów lombardzko-weneckiego Monte przez podpisanego złożonych w głównéj kasie krajowéj (kasie krajowéj) w . . . . . . (albo: w uniwersalnéj kasie długów państwa we Wiedniu). *)

Nr. pozycyi	Gatunek efektu	Kwota renty lub kapitału	Imię, na które efekt opiewa	Numer efektu	Data efektu
1.	Kartella	150 L. a.	Carlo Bertoni	759	2. Listopada 1853 r.
2.	Obligacya pożyczki z r. 1850	300 L. a.	Okaziciel	Serie 15 Nr. 296	1. Czerwca 1850 r.

Data i podpis.

Nr. 219.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z d. 30. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI. Nr. 219. wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Dalmacyę,

o warunkowém podwyższeniu kwoty powrócenia podatku konsumcyjnego od piwa wywiezionego.

Odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 14. Lipca 1858. (Dziennik Paw Państwa, Część XXX Nr. 114.**), którém ogłoszono postanowienia względem zwrotu podatku konsumcyjnego od piwa wywiezionego za linię celną, zarządza się:

Na żądanie przesyłacza może za każde wiadro (quintale) wywiezionego piwa zamiast stałéj kwoty podatku konsumcyjnego wraz z 20% dopłatą od brzeczki piwnéj dziewięćstopniowéj ta kwota być zwróconą, która przypada od niższo-

*) Na jednym egzemplarzu spisu dodać jeszcze należy wyrazy: „które za zwrotem tego spisu nazad oddane będą."

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXVIII. Nr. 114. Stronnica 346.

chischen Eimer (Quintale) der Bierwürze des niedrigsten Extractgehaltes entfällt, welche von dem Versender in den letzten 12 Monaten versteuert wurde.

Dieses Ansuchen ist in der Regel für jede einzelne Sendung zu stellen, für welche eine höhere als die in der Verordnung vom 14. Juli 1858 festgesetzte Restitutionsgebühr angesprochen wird; es kann aber auch für ein ganzes Jahr gestellt werden, wenn der Versender die Verpflichtung übernimmt, während dieser Zeit keine Bierwürze von minderem Gehalte als jene, nach welcher der Restitutionsbetrag bemessen ist, zu erzeugen.

Die zwölfmonatliche Frist ist in jedem Falle von dem Monate an zurückzuberechnen, in welchem das Gesuch überreicht wird.

Ist z. B. das Gesuch im Jänner 1860 überreicht worden, so umfaßt der Zeitraum, innerhalb dessen die erzeugte mindestgradige Bierwürze zu suchen ist, das Solarjahr 1859.

In dem Gesuche ist der niedrigste Extractgehalt des in den letzten 12 Monaten erzeugten Gebräues mit Berufung auf Nummer und Datum der bezüglichen Zahlungsbollette anzugeben.

Die Finanzbezirks-Direction hat nach vorausgegangener Prüfung dieser Angabe in dem zu ertheilenden schriftlichen Bescheide jenen niedrigsten Extractgehalt und den hiefür entfallenden Verzehrungssteuerbetrag sammt Zuschlägen ausdrücklich zu bemerken.

In der Erklärung, welche bei jeder Versendung der die Braustätte überwachenden Finanzwach-Abtheilung überreicht werden muß (Formulare zur obigen Verordnung), sind in der 11. Rubrik: „Betrag der entfallenden Steuerrückvergütung für einen Eimer (Quintale)" der niedrigste Extractgehalt und die hiefür entfallende Gebühr, wie selbe in dem Bescheide der Finanzbezirks-Direction angegeben erscheinen, mit Buchstaben und Ziffern ersichtlich zu machen.

Der Versender, welcher entgegen der eingegangenen Verpflichtung binnen des Jahres für welches ihm der höhere Restitutionsbetrag bewilliget ist, Bierwürze von geringerem Gradgehalte, als für welches die Restitutionsgebühr bemessen ist, erzeugt, wird sogleich des Anspruches auf die Steuerrestitution für das ausgeführte Bier verlustig, auch ist nach Umständen das Strafverfahren gegen denselben einzuleiten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

austryackiego wiadra (quintale) brzeczki piwnéj stopnia najniższego opodatkowanéj przez przesyłacza w ostatnich 12 miesiącach.

O to w powszechności upraszać należy przy każdéj pojedynczéj przesyłce, względem któréj żąda się wyższéj należytości restytucyjnéj, jak w rozporządzeniu z dnia 14. Lipca 1858 jest ustanowiona; jednakże i na cały rok o to upraszać można, jeżeli przesyłacz zobowiąże się, iż w tym czasie nie będzie wyrabiać brzeczki piwnéj mniejszéj treściwości od téj, wedle któréj kwota restytucyi wymierzoną została.

Przeciąg ten dwunastu miesięcy w każdym razie od tego miesiąca ma być wstecz liczony, w którym prośbę podano.

Jeżeli n. p. prośba w Styczniu 1860 r. podaną została, natedy czas, z którego odszukać należy wyrobioną w najniższym stopniu brzeczkę piwną, jest rok solarny 1859.

W prośbie wyszczególnić należy najniższy stopień ekstraktu warki wyrobionéj w ostatnich 12 miesiącach z odwołaniem się na numer i datę dotyczącego boletu zapłaty.

Dyrekcya skarbowa powiatowa winna będzie po uprzedniém rozpoznaniu tegoż wyszczególnienia w rezolucyi, na piśmie udzielić się mającéj, wyraźnie nadmienić tak ów najniższy stopień ekstraktu, jak przypadającą nań kwotę podatku konsumcyjnego wraz z dopłatami.

W deklaracyi, która przy każdéj przesyłce oddaną być musi wydziałowi straży skarbowéj, nad browarem kontrolę mającemu, (formularz do wyż rzeczonego rozporządzenia), w 11. rubryce: „kwota przypadającego powrócenia podatku od jednego wiadra (quintale)“ wyrazić należy literami i cyframi najniższy stopień ekstraktu i należytość od tego przypadającą, jak jedno i drugie w rezolucyi dyrekcyi skarbowéj powiatowéj, nadmienioném jest.

Przesyłacz, który wbrew przyjętemu na się obowiązkowi w biegu roku, na który mu wyższa kwota restytucyi dozwoloną została, wyrabia brzeczkę piwną niższego stopnia jak ta, od któréj należytość restytucyi wymierzoną została, utraca natychmiast prawo do restytucyi podatku od piwa wywiezionego, a wedle okoliczności także i postępowanie karne przeciw niemu wyprowadzone będzie.

Baron **Bruck** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LVI.

Wydany i rozesłany dnia 16. Stycznia 1860.

220.

Erlaß des Finanzministeriums vom 12. Dezember 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXII. Stück, Nr. 220, ausgegeben am 13. Dezember 1859).

gültig für alle Kronländer,

womit die Berichtigung der vom 1. Jänner 1860 an fällig werdenden Zinsen des freiwilligen Anlehens vom Jahre 1854 in klingender Silbermünze verfügt wird.

Nachdem durch die Ratification des Züricher Friedensvertrages die besonderen Verhältnisse beseitiget sind, für deren Dauer die Zahlung der Zinsen des freiwilligen Anlehens vom Jahre 1854 in klingender Silbermünze mit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 106*) eingestellt und dafür die Berichtigung in Banknoten mit einem entsprechenden Aufgelde angeordnet worden ist, so hat nunmehr die Berichtigung der vom 1. Jänner 1860 an fällig werdenden Zinsen des erwähnten Anlehens wieder in klingender Silbermünze unter Beobachtung jener Vorschriften stattzufinden, welche früher, bevor die Zahlung in Banknoten angeordnet worden war, für die Berichtigung dieser Zinsen erflossen sind.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer-Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 106, Seite 290.

Nr. 220.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z d. 12. Grudnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXII, Nr. 220, wydana dnia 13. Grudnia 1859).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego zarządza się, ażeby prowizye z dobrowolnéj pożyczki z roku 1854, które przypadać będą od 1. Stycznia 1860. wypłacane były w brzęczącej monecie srebrnéj.

Ponieważ przez ratyfikacyę traktatu pokoju w Zurychu zawartego, usunięte zostały szczególne stósunki, na ciąg których wypłata prowizyj od dobrowolnéj pożyczki z roku 1854 w brzęczącéj monecie srebrnéj w skutek rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. Czerwca 1859. (Dziennik Praw Państwa Nr. 106 *) wstrzymaną, a zamiast takowéj wypłata w banknotach z odpowiedniém ażyo zarządzoną została; przeto nadal wypłata prowizyj od pożyczki rzeczonéj, przypadać mających od dnia 1. Stycznia 1860. znowu nastąpić ma w brzęczącéj monecie srebrnéj z zachowaniem przepisów, jakie w téj mierze wydane były, nim wypłata w banknotach zarządzoną została.

Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XXIX. Nr. 106. Stronnica 290.

Nr. [illegible]

Rozporządzenie Ministra [illegible] z dnia 12 grudnia 1930

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

. Erste Abtheilung.

LVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LVII.

Wydany i rozesłany dnia 18. Stycznia 1860.

221.

Verordnung des Ministers des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 3. December 1859.

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIII. Stück, Nr. 221, ausgegeben am 24. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer, in welchen die Ministerialverordnung vom 3. Juli 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 169,*) wirksam ist,

womit die Gebühren der Beamten bei Commissionen in den, nahe bei den Amtsorten gelegenen Ortschaften geregelt werden.

Bei Commissionen in den nahe bei den Amtsorten gelegenen Ortschaften haben die Beamten, auf welche die Ministerialverordnung vom 3. Juli 1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 169, Anwendung findet, wenn die Entfernung nicht mehr als eine halbe Meile beträgt, und die Commission mit Einschluß des Hin- und Rückweges nicht mehr als einen halben Tag in Anspruch nimmt, ohne Unterschied, ob das Commissionsgeschäft ein officioses ist, oder im Interesse einer Partei vorgenommen wird, keine Fuhrkosten-Vergütung, das Taggeld aber nur dann aufzurechnen, wenn die Amtsverrichtung über einen halben Tag in Anspruch nimmt, also zur Mittagszehrung außer dem Hause nöthigt. Nur in solchen Fällen, wo die erwiesene besondere Dringlichkeit des Geschäftes die wirkliche Benützung einer Fahrgelegenheit an den Commissionsort nöthig macht, wird bei solchen Commissionen die Aufrechnung des im §. 5 der obigen Verordnung für Entfernungen von nicht über zwei Meilen des Hin- und Rückweges zusammen festgesetzten Meilengeldes mit der, in der Verordnung vom 28. September 1858, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 166,**) in österreichischer Währung stattgefundenen Erhöhung zugestanden.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Rádasdy** m. p. Graf **Gołuchowski** m. p.

222.

Verordnung des Justizministeriums und des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 14. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIII. Stück, Nr. 222, ausgegeben am 24. Dezember 1859).

giltig für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Dispensen von Beibringung der Tauf- (Geburts-) Scheine, bei Ehen der Katholiken.

Um den mit der Allerhöchsten Entschließung vom 5. December 1826 (Hofdecret vom 22. December 1826, Nr. 2242 der Justiz-Gesetzsammlung) hinsichtlich der Ertheilung der Dispensen von Beibringung der Tauf- (Geburts-) Scheine bei Eheverbindungen eines

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXIV Stück, Nr. 174, Seite 472.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXVIII Stück, Nr. 166, Seite 437.

221.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 3. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIII, Nr. 221, wydana dnia 24. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których moc ma rozporządzenie ministeryalne z dnia 3. Lipca 1854, Dziennik Praw Państwa Nr. 169, *)

regulujące należytości urzędników przy komisyach w miejscach, blisko siedziby urzędowej położonych.

Przy komisyach w miejscach, blisko siedziby urzędowéj położonych, urzędnicy, do których rozporządzenie ministeryalne z dnia 3. Lipca 1854. Dziennik Praw Państwa, Nr. 169, znajduje zastósowanie, gdy odległość nie wynosi więcéj jak pół mili, a komisya łącznie z drogą tam i nazad nie wymaga więcéj czasu jak pół dnia, bez różnicy, czy czynność komisyi jest z urzędu przedsięwzięta lub też w interesie strony, nie będą żądać wynagrodzenia kosztów powozu, dzienne zaś wtedy tylko obliczać mogą, jeżeli czynność urzędowa dłużéj nad pół dnia trwa, zatem obiadowanie zewnątrz domu koniecznem się staje. Tylko w przypadkach, gdzie dowiedziona szczególna pilność interesu rzeczywiście wymaga użycia powozu do miejsca komisyi, wolno będzie przy komisyach takowych obliczać milowe, w §. 5. powyższego rozporządzenia ustanowione na odległości, nie przenoszące dwóch mil drogi tam i nazad razem, z podwyższeniem w walucie austryackiéj, miejsce mającem w skutek rozporządzenia z dnia 28. Września 1858. Dziennik Praw Państwa Nr. 166. **).

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nadasdy** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

222.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tudzież Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 14. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIII, Nr. 222, wydana dnia 24 Grudnia 1859).

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego

dotyczące dyspensy od przedłożenia świadectw chrztu (metryk rodu) przy małżeństwach katolickich.

By postępowanie, zarządzone Najwyższém postanowieniem z dnia 5. Grudnia 1826 (dekret nadworny z dnia 22. Grudnia 1826, Nr. 2242 zbioru ustaw sądowych) w przedmiocie udzielania dyspensy od przedłożenia świadectw chrztu (metryk rodu) przy zawarciu małżeństwa katolika, w zgodność wprowadzić z postanowieniami ustawy o małżeństwach katolików z dnia 8. Października 1856, Nr. 185

*) Dziennik Rządowy dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXXIV, Nr. 174, Stronnica 472.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858 Oddział pierwszy, Zeszyt XXXVIII, Nr. 166, Stronnica 437.

Katholiken angeordneten Vorgang mit den Bestimmungen des Gesetzes über die Ehen der Katholiken vom 8. Oktober 1856, Nr. 185 des Reichs-Gesetzblattes,*) in Einklang zu bringen, und in allen Kronländern ein gleichförmiges Benehmen herbeizuführen, finden die Ministerien der Justiz und des Cultus und Unterrichts rücksichtlich aller Ehen, bei welchen wenigstens Einer der Brauttheile der katholischen Kirche angehört, für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, zu verordnen wie folgt:

1. Die Nachsicht von Beibringung des Tauf- und nach Umständen des Geburts-Scheines, welche wegen Eingehung einer Ehe angesucht wird, kann nur von der Landesstelle (Statthalterei, Statthalterei-Abtheilung, Landesregierung), und in besonders dringenden Fällen von der Kreis- (Comitats-) Behörde, immer aber nur einverständlich mit der geistlichen Behörde ertheilt werden.

Die Nachsicht ist bei dem katholischen Pfarrer anzusuchen, welcher sich an den Bischof wendet; der Bischof wird sich wegen Gewährung der Nachsicht mit der Landesstelle und in besonders dringenden Fällen mit der Kreis- (Comitats-) Behörde in das Einvernehmen setzen, welche zur Ertheilung der Nachsicht berufen erscheint.

2. Die Nachsicht soll nur dann ertheilt werden, wenn es überhaupt oder doch binnen der Zeit, über welche hinaus die Schließung der Ehe nicht verschoben werden kann, unmöglich ist, den Tauf- (Geburts-) Schein beizubringen.

3. Die Nachsicht von Beibringung des Tauf- (Geburts-) Scheines soll auch in diesen Fällen nur dann ertheilt werden, wenn sich die Behörden von dem Dasein dessen, was in Absicht auf eine gesetzmäßige Ehe durch den Tauf- (Geburts-) Schein bewiesen werden soll, als: Abkunft, Nationalität, Alter, Religion, auf anderen Wegen die volle Ueberzeugung verschafft haben.

4. Durch welche Urkunden, Einvernehmungen von Behörden und Zeugenerhebungen sich diese Ueberzeugung zu verschaffen ist, bleibt dem klugen Ermessen der Behörden, welche die Nachsicht des Geburtsscheines ertheilen sollen, mit Rücksicht auf die jeden Fall begleitenden besonderen Umstände überlassen.

5. Das im Einverständnisse mit der geistlichen Behörde erzielte Ergebniß der gepflogenen Verhandlung d. i. die definitive Gewährung oder Verweigerung der Nachsicht von der Beibringung des Tauf- (Geburts-) Scheines, ist von der Landesstelle und beziehungsweise von der Kreisbehörde im Wege der geistlichen Behörde an den einschreitenden Pfarrer zum Behufe der Verständigung der Bittsteller bekannt zu geben.

6. Sollte es den zur Ertheilung der Dispens berufenen Behörden nicht möglich sein, bei Abgang des Tauf- (Geburts-) Scheines sich von dem Dasein eines gesetzlichen Erfordernisses zur Ehe zu überzeugen, welcher Fall rücksichtlich der Volljährigkeit eintreten kann, so sind die Parteien an die zuständige Gerichtsbehörde zur Amtshandlung zu weisen.

Graf **Thun** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XLIV Stück, Nr. 190, Seite 492.

Dziennika Praw Państwa, *) oraz we wszystkich krajach koronnych jednostajność w téj mierze zaprowadzić, rozporządzają Ministerstwa sprawiedliwości tudzież wyznań i oświecenia względem wszystkich małżeństw, przy których przynajmnié jedna z stron narzeczonych należy do kościoła katolickiego, na cały obręb Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, co następuje:

1. Dyspensa od przedłożenia świadectw chrztu, a wedle okoliczności metryki rodu, o którą się w celu zawarcia małżeństwa uprasza, udzieloną być może tylko przez władzę krajową (namiestnictwo, wydział namiestniczy, Rząd krajowy) a w szczególnie nagłych przypadkach przez władzę obwodową (komitatową) wszakże zawsze tylko w porozumieniu z władzą duchowną.

O dyspensę prosić się ma proboszcza katolickiego, który się do biskupa uda; biskup porozumie się względem udzielenia dyspensy z władzą krajową, a w szczególnie nagłych przypadkach z władzą obwodową (komitatową), która do udzielenia dyspensy powołaną jest.

2. Dyspensa wtenczas tylko ma być udzieloną, jeżeli świadectwo chrztu (metryka rodu) albo wcale, albo przynajmniéj w tym czasie nie może być przedłożoném, poza który zawarcie małżeństwa odroczyć się nie daje.

3. Atoli i w tych przypadkach dyspensa od przedłożenia świadectwa chrztu (metryki rodu) wtenczas tylko udzieloną być ma, gdy władze na innéj drodze zupełne powzięły przekonanie o rzeczywistości tego, co pod względem prawnego małżeństwa dowiedzionem być ma świadectwem chrztu (metryką rodu), jako to: pochodzenie (ród), narodowość, wiek, religia.

4. Na mocy jakich dokumentów, lub w skutek jakiego zniesienia się z władzami i wysłuchania świadków wspomnione przekonanie pozyskaném być ma, pozostawione sobie mają do należytego ocenienia władze, które dyspensę od przedłożenia świadectwa chrztu udzielić mają, biorąc na uwagę okoliczności szczególne każdemu przypadkowi towarzyszące.

5. Rezultat rozprawy, odbytéj w porozumieniu z władzą duchowną, t. j. stanowcze udzielenie lub odmówienie dyspensy od przedłożenia świadectwa chrztu (metryki rodu), poda władza krajowa a względnie władza obwodowa w drodze władzy duchownéj działającemu proboszczowi do wiadomości, aby o tém zawiadomił stronę proszącą.

6. Gdyby władze do udzielenia dyspensy powołane, w braku świadectwa chrztu (metryki rodu) nie były w stanie przekonać się o rzeczywistości prawnego wymogu, któryto przypadek zajść może względem pełnoletności, natenczas strony odesłane być winny do właściwéj władzy sądowéj.

Hrabia **Thun** m. p. Hrabia **Nadasdy** m. p.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział pierwszy, Zeszyt XLIV, Nr. 190, Stronnica 492.

223.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 15. Dezember 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIII. Stück, Nr. 222, ausgegeben am 24. Dezember 1859),

über die Auflösung des Controlsamtes in Palmanova.

Das Controlsamt in Palmanova, Finanzintendenz-Bezirk Udine, wurde mit 30. November 1859 aufgelöst.

Freiherr von **Bruck** m. p.

224.

Verordnung des Justizministeriums vom 16. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIII. Stück, Nr. 224, ausgegeben am 24. December 1859),

giltig für jene Kronländer, für welche das kaiserliche Patent vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassen wurde,

mit der Bestimmung des Gerichtes, bei welchem das Begehren um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand gegen rechtskräftige gerichtliche Erkenntnisse über die, unter das Patent vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes*), fallenden Holz-, Weide- und Forstproductenbezugs-, dann Servituts- und gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechte anzubringen ist.

Aus Anlaß vorgekommener Zweifel findet das Justizministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern zu erklären, daß gegen rechtskräftige gerichtliche Erkenntnisse über die, unter die Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, fallenden Holz-, Weide- und Forstproductenbezugs-, dann Servituts- und gemeinschaftlichen Besitz- und Benützungsrechte das Begehren um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen neu aufgefundener Behelfe oder wegen mangelhafter Vertretung, bei denjenigen Gerichten anzubringen ist, welche darüber nach Vorschrift der Gerichtsordnung zu verhandeln und zu entscheiden haben.

Bei Bewilligung der Wiedereinsetzung sind aber die Parteien zur weiteren Austragung des Streites vor die, nach §. 34 des angeführten kaiserlichen Patentes, zuständigen Grundlastenablösungs- und Regulirungscommissionen zu verweisen

Graf **Nádasdy** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 131, Seite 430.

223.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 15. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIII, Nr. 223, wydana dnia 24. Grudnia 1859),

o zniesieniu urzędu kontrolnego w Palmanowa.

Urząd kontrolny w Palmanowa, w powiecie intendentury skarbowéj Udine, zniesionym został z dniem 30. Listopada.

Baron **Bruck** m. p.

224.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Grudnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIII, Nr. 224, wydana dnia 24. Grudnia 1859).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dla których wydanym został patent cesarski z dnia 5. Lipca 1853. Nr. 130. Dziennika Praw Państwa,

oznaczające sąd, do którego wniesionem być ma żądanie o przywrócenie do dawnego stanu przeciw prawomocnym wyrokom sądowym względem praw pobierania drzewa, płodów leśnych i pastewnych, tudzież praw służebności i spólnego posiadania i użytkowania, ulegających patentowi z dnia 5. Lipca 1853. Nr. 130. Dziennika Praw Państwa. *)

Z powodu zaszłych wątpliwości oświadcza Ministeryum sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, iż przeciw prawomocnym wyrokom sądowym w przedmiocie praw pobierania drzewa, płodów leśnych i pastewnych, tudzież praw służebności i spólnego posiadania i użytkowania, ulegających postanowieniom Najwyższego patentu z dnia 5. Lipca 1853. Nr. 130. Dziennika Praw Państwa, żądanie o przywrócenie do dawnego stanu z powodu nowo-wynalezionych dowodów lub niedostatecznego zastępstwa, do tych sądów wniesioném być ma, które w téj mierze wedle przepisów ustawy sądowéj rozprawiać i rozstrzygać mają.

W razie dozwolonéj restytucyi zaś odesłane być winny strony celem dalszego przeprowadzenia sporu przed komisye co do regulacyi i reluicyi ciężarów gruntowych, które są właściwe wedle §. 34. rzeczonego patentu cesarskiego.

Hrabia **Nadasdy** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część XXIX, Nr. 131, Stronnica 430.

225.

Erlaß des Ministers des Innern vom 19. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIII. Stück, Nr. 225, ausgegeben am 24. December 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Auflassung der Kreisbehörden im Erzherzogthume Oesterreich unter der Enns und im Herzogthume Steiermark.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mittelst der Allerhöchsten Entschließungen vom 18. December 1859 die Auflassung der vier Kreisbehörden in Niederösterreich und der drei Kreisbehörden in Steiermark Allergnädigst anzuordnen geruht.

Der Zeitpunkt der Einstellung der Wirksamkeit dieser Behörden wird nachträglich bekannt gegeben werden.

Das Personale der aufgelassenen Kreisbehörden tritt in die Disponibilität.

Graf **Gołuchowski** m. p.

225.
Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 19. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIII, Nr. 225, wydana dnia 24. Grudnia 1859.)

obowiązujące w całym obrębie cesarstwa,

dotyczące zniesienia władz obwodowych w arcyksięstwie Austryi poniżej Anizy i w księstwie Styryi.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższemi uchwałami z d. 18. Grudnia 1859. zarządzić najłaskawiéj, ażeby zniesione były istniejące dotąd cztery władze obwodowe w niższéj Austryi a trzy władze obwodowe w Styryi.

Czas, w którym działalność tych władz ustać ma, późniéj ogłoszonym zostanie. Personale zniesionych władz obwodowych wstępuje w stan rozrządzalności.

Hrabia **Gołuchowski** m. p.

[illegible]

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10 Grudnia 1859

[illegible]

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LVIII.

Wydany i rozesłany dnia 20. Stycznia 1860.

226.

Kaiserliches Patent vom 23. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXIV. Stück, Nr. 226, ausgegeben am 25. Dezember 1859),

womit die Tilgung der Staatsschuld geregelt und eine Staatsschulden-Commission eingesetzt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs; Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

Die mit dem Jahre 1848 eingetretenen Ereignisse und die Erschütterungen, welche in Folge derselben die finanziellen Zustände Unseres Reiches erlitten, gestatteten nicht, die Bestimmungen der Patente vom 22. Jänner 1817 und 1. October 1829, über die Tilgung der Staatsschuld, in deren vollem Umfange zu erfüllen.

Nr. 226.

Patent cesarski z dnia 23. Grudnia 1859. roku.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXIV, Nr. 226, wydana dnia 25. Grudnia 1859.)

regulujący umorzenie długów państwa i zaprowadzający komisyę długów państwa.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki:

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy itd.; Arcyksiążę Austryi, Wielki Książę Toskany i Krakowa: Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga itd.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii itd. itd.

Zaszłe z rokiem 1848. wypadki i wstrząśnienia, jakich w skutek onychże doznały stósunki finansowe państwa Naszego, nie dozwoliły wykonać postanowień patentów z dnia 22. Stycznia 1817. i 1. Października 1829. o umorzeniu długu państwa, w całéj ich objętości.

*

Während die Staatsverwaltung genöthiget war, in der Aufnahme von Anleihen die Mittel zur Bestreitung eines namhaften Theiles der gesteigerten Staatserfordernisse zu suchen, wäre die Fortsetzung der Einlösung von Obligationen der allgemeinen Staatsschuld aus den Einnahmen des Tilgungsfondes nur durch eine Vermehrung der Anleihen möglich gewesen, und hätte weder dem Staate, noch den Staatsgläubigern einen Nutzen gewährt. Die Zuflüsse des Tilgungsfondes wurden daher zur Bedeckung eines Theiles der allgemeinen Staatsausgaben verwendet.

Mit der Verlosung der älteren Staatsschuld in Gemäßheit des Patentes vom 21. März 1818 wurde jedoch fortgefahren und die, zur Tilgung derjenigen Anleihen, für welche bestimmte Tilgungspläne ausdrücklich verabredet waren, erforderlichen Summen wurden durch die Finanzverwaltung abgesondert bestritten.

In Erwägung dieser Verhältnisse und im Einklange mit den, von Uns angeordneten Arbeiten zur Herstellung des Gleichgewichtes im Staatshaushalte, haben Wir beschlossen, die Angelegenheiten des Tilgungsfondes in zeitgemäßer Weise zu regeln, der bisherigen Direction des Tilgungsfondes und der verzinslichen Staatsschuld einen erweiterten Wirkungskreis in Beziehung auf die gesammte Staatsschuld einzuräumen, das ihr zur Seite stehende Controllsorgan neu zu gestalten, sowie die Zurückführung der ältern Staatsschuld auf den ursprünglichen Zinsengenuß, bis zum Ablauf des patentmäßig festgesetzten Zeitraumes, sicher zu stellen.

Nach Vernehmung Unserer Minister und Anhörung Unseres Reichsrathes finden Wir daher anzuordnen, wie folgt:

1.

Die Direction des allgemeinen Tilgungsfondes und der verzinslichen Staatsschuld soll vom 1. Jänner 1860 an, den, ihrem erweiterten Wirkungskreise entsprechenden Namen „Direction der Staatsschuld“ führen.

2.

Die Obliegenheiten dieser Direction bestehen:

a) In der Evidenzstellung des dermaligen Bestandes der Staatsschuld;

b) in der Evidenzhaltung der, auf Grund der bestehenden oder noch zu erlassenden Gesetze erfolgenden Verminderung oder Vermehrung der Staatsschuld;

c) in der Evidenzhaltung der zu den vorgeschriebenen Einlösungen und Rückzahlungen, sowie zur Zinsenzahlung der Staatsschuld erforderlichen Geldmittel;

d) in der Besorgung der Verlosungen der Obligationen der älteren Staatsschuld und aller jener Staats-Schuldverschreibungen, welche im Wege der Verlosung zur Rückzahlung gelangen;

Podczas gdy rząd państwa zmuszonym był, w zaciąganiu pożyczek szukać środków do opędzenia znacznéj części podwyższonych potrzeb rządowych, dalsza reluicya obligacyj powszechnego długu państwa z dochodów funduszu amortyzacyjnego nie mogłaby inaczéj być uskuteczniona, jak tylko przez pomnożenie pożyczek, a to nie przyniosłoby korzyści ani państwu ani wierzycielom jego. Dochody funduszu amortyzacyjnego użyte więc zostały do częściowego pokrycia ogólnych wydatków państwa.

Dawny dług rządowy był atoli stósownie do patentu z d. 21. Marca 1818. ciągle wylosowany, a sumy, jakich wymagało umorzenie tych pożyczek, dla których pewne plany umorzenia wyraźnie były umówione, oddzielnie przez administracyę skarbową dostarczane były.

Zważywszy te okoliczności i zgodnie z pracami ku sprowadzeniu równowagi w gospodarstwie rządowém przez Nas nakazanemi, postanowiliśmy uregulować czynności funduszu amortyzacyjnego w sposób odpowiedni, dotychczasowéj dyrekcyi funduszu amortyzacyjnego tudzież długu państwa prowizyjnego wyznaczyć obszérniejszy zakres odnośnie do całego ogółu długów rządowych, organowi kontrolnemu onéjże przydanemu nowy kształt nadać, nareszcie zabezpieczyć sprowadzenie dawniejszego długu państwa na pierwotną stopę prowizyj do upływu czasu, patentem ustanowionego.

Przeto po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnieniu zdania Naszéj Rady stanu rozporządzamy, co następuje:

1.

Dyrekcya powszechnego funduszu amortyzacyjnego i prowizyjnego długu państwa prowadzić będzie od dnia 1. Stycznia 1860. r. nazwę „dyrekcyi długu państwa", odpowiednią jéj rozszérzonemu zakresowi działania.

2.

Powinnością téj dyrekcyi będzie:

a) zestawić w ewidencyi teraźniejszy stan długu państwa;
b) utrzymać w ewidencyi zmniejszenie lub pomnożenie długu państwa, jakie nastąpić ma na zasadzie ustaw istniejących lub na przyszłość wydanemi być mających;
c) utrzymać w ewidencyi środki pieniężne, jakie potrzebne są do przepisanych reluicyj i odpłat, tudzież do wypłaty prowizyj długu państwa;
d) przeprowadzić wylosowanie obligacyj dawniejszego długu państwa i wszelkich tych zapisów długu państwa, które w drodze wylosowania do wypłaty nadejdą;

e) in der öffentlichen Vertilgung der eingelösten Staats-Schuldverschreibungen;

f) in der Leitung der Erzeugung und Ausfertigung aller Staats-Schuldverschreibungen;

3.

Die Depositencasse des Tilgungsfondes führt vom 1. Jänner 1860 an, den Namen „Staats-Depositencasse“ — und die Staatsschulden-Direction hat die Evidenzhaltung aller bei derselben erliegenden Cautionen und Depositen, sowie die Verwaltung derselben nach den dafür bestehenden Vorschriften zu besorgen.

4.

Weiters behalten Wir Uns vor, der Staatsschulden-Direktion eine selbstständigere Wirksamkeit in der Richtung einzuräumen, um den Geschäftsgang bei der Umschreibung und Devinculirung der Obligationen zu vereinfachen.

5.

Die Tilgung der Staatsschuld bleibt, in solange der Staatshaushalt die Verwendung eines größeren Theiles der Einkünfte zu diesem Zwecke nicht gestattet, auf die Tilgung aller jener Staats-Schuldverschreibungen beschränkt, welche vermöge der in den bezüglichen Anlehensbestimmungen enthaltenen ausdrücklichen Zusicherung, theils durch Verlosung, theils durch börsemäßige Einlösung getilgt werden müssen.

6.

Auch bestimmen Wir, daß von den fünfpercentigen, auf österreichische Währung lautenden Staats-Schuldverschreibungen alljährlich wenigstens ein halbes Percent ihrer Gesammtsumme börsemäßig eingelöst und vertilgt werde. Wir behalten Uns vor, Maßregeln zur allmäligen Umwandlung aller nicht in Verlosungen begriffenen Staats-Schuldverschreibungen, in solche, die auf österreichische Währung lauten und zu fünf Percent verzinslich sind, anzuordnen.

7.

Die Finanzverwaltung ist verpflichtet, das von der Staatsschulden-Direktion ausgewiesene Erforderniß alljährlich in den Staatsvoranschlag aufzunehmen und für dessen Bedeckung zu sorgen.

8.

In Beziehung auf die Verlosung der älteren Staatsschuld ist sich nach den Bestim-

e) przedsiębrać publiczne niszczenie reluowanych zapisów długu państwa;

f) kierować sprawami wyrobu i wygotowania wszelkich obligacyj rządowych.

3.

Kasa depozytowa funduszu amortyzacyjnego prowadzić będzie z dniem 1. Stycznia 1860. nazwę „kasy depozytowéj rządowéj", a dyrekcya długów państwa zająć się ma utrzymaniem w ewidencyi wszelkich u niéj złożonych kaucyj i depozytów, równie jak zarządem onychże wedle przepisów w téj mierze obowiązujących.

4.

Daléj zastrzegamy Sobie, dyrekcyi długów państwa udzielić samodzielniejszy zakres co się tyczy uproszczenia toku czynności w przepisaniu i dewinkulacyi obligacyj.

5.

Umorzenie długu państwa, jak długo gospodarczy zarząd państwa nie dozwoli użyć na ten cel większéj części dochodów, ograniczonem będzie na te zapisy długu stanu, które wedle wyraźnego zapewnienia, zawartego w dotyczących postanowieniach pożyczki umorzone być muszą albo przez wylosowanie, albo przez giełdowe ściągnienie.

6.

Rozporządzamy także, ażeby z pięcioprocentowych, na walutę austryacką opiewających zapisów długu corocznie przynajmniéj pół procentu ogólnéj ich sumy drogą giełdy ściągano i umorzono. Zastrzegamy sobie, zaprowadzić środki do stopniowego przemienienia wszystkich zapisów długu, w wylosowaniu nie objętych, na zapisy, opiewające na walutę austryacką i pięćprocentową prowizyę.

7.

Administracya skarbowa obowiązaną jest wciągać corocznie do budżetu potrzeby, wykazane przez dyrekcyę długów rządowych, i mieć staranie o pokrycie takowych.

8.

Pod względem wylosowania dawniejszego długu państwa stósować się należy do postanowień cesarskiego patentu z dnia 21. Marca 1818. r., a zgodnie z temi

mungen des kaiserlichen Patentes vom 21. März 1818 zu benehmen, und es hat, diesen Bestimmungen gemäß, die Zurückführung der gedachten Schuld auf den ursprünglichen vollen Zinsengenuß, bis zum Schlusse des Jahres 1867, vollständig zu erfolgen. In den Jahren, in denen es nicht möglich wäre, die erforderliche Summe in unverlosten Obligationen der gedachten Schuld, zum Behufe der vorgeschriebenen Vertilgung aufzubringen, ermächtigen Wir Unseren Finanzminister, die Verlosung derselben jährlich bis zum Betrage von zehn Millionen Gulden auszudehnen. Sollten bis Ende December 1867 noch Obligationen der in dem Patente vom 21. März 1818 begriffenen älteren Schuld bestehen, welche noch nicht in die Verlosung eingetreten wären, so sind dieselben mit dem 1. Jänner 1868 in den vollen ursprünglichen Zinsengenuß zu setzen und in Verlosungsobligationen umzuwechseln.

9.

Anstatt der auf Grund des Patentes vom 22. Jänner 1817 bestehenden Commission, welche in die Geschäftsführung und Operationen bei dem Tilgungsfonde Einsicht zu nehmen hatte, befehlen Wir die Bildung einer Uns unmittelbar unterstehenden Staatsschulden-Commission, die aus sieben Mitgliedern zu bestehen hat, von welchen Wir Uns die Ernennung des Präsidenten derselben und zweier Mitglieder aus dem Kreise der Grundbesitzer und Capitalisten vorbehalten. Von den übrigen vier Mitgliedern hat die privilegirte österreichische Nationalbank zwei, die niederösterreichische Handels- und Gewerbekammer und die Wiener Börsekammer je Einen Abgeordneten aus ihrer Mitte zu wählen.

10.

Diese Commission soll sofort eingesetzt werden und ihre erste Aufgabe wird sein, den dermaligen Stand des Tilgungsfondes zu erheben, Uns darüber Bericht zu erstatten, das in Staats-Schuldverschreibungen bestehende Vermögen des Tilgungsfondes in den Büchern der Universal-Staatsschuldencasse löschen, und die Obligationen öffentlich vertilgen zu lassen.

Dieselbe hat sodann von dem dermaligen Stande der Staatsschuld nach den darüber geführten Büchern und Vormerkungen Einsicht zu nehmen.

Wenn eine Vermehrung der Staatsschuld eintritt, ist die Commission berufen, die Eintragung derselben in das Hauptbuch der Staatsschuld, sowie die Erzeugung und Ausfertigung der Obligationen zu überwachen.

11.

Die Staatsschulden-Direktion wird der Commission, mit Schluß eines jeden Semesters, einen umständlichen und gehörig belegten Bericht über die Angelegenheiten des Staatsschuldenwesens zustellen, nach dessen eindringlicher Prüfung die Commission Uns unmittelbar einen Vortrag darüber erstatten wird, welcher zur allgemeinen Kenntniß zu bringen ist,

postanowieniami zupełnie nastąpić winno sprowadzenie rzeczonego długu na pierwotny stan pełnego poboru prowizyj do końca roku 1867. W łatach, w którychby nie można było zebrać sumy potrzebnéj w niewylosowanych obligacyach rzeczonego długu do zniszczenia przepisanego, upoważniamy Naszego Ministra skarbu rozciągnąć wylosowanie onychże co rok aż do kwoty dziesięciu milionów reńskich. Gdyby z końcem roku 1867. znajdowały się jeszcze obligacye długu dawniejszego, patentem z dnia 21. Marca 1858. roku objętego, któreby nie były jeszcze wprowadzone do wylosowania, natenczas takowe z d. 1. Stycznia 1868. na pełną stopę pierwotnych prowizyj mają być przywrócone i na obligacye losowe zamienione.

9.

Zamiast istniejącéj na podstawie patentu z dnia 22. Stycznia 1817. roku komisyi, mającéj rozpoznawać tok czynności i operacye funduszu amortyzacyjnego, rozkazujemy, by utworzoną była komisya długów państwa Nam wprost podlegająca, składająca się z siedmiu członków, z których Sobie zastrzegamy mianowanie prezydenta onéjże i dwóch członków z grona posiadaczy gruntowych i kapitalistów. Z reszty cztérech członków wybierze z grona swego uprzywilejowany austryacki Bank narodowy dwóch, niższo-austryacka Izba handlowa i przemysłowa tudzież Izba wiedeńskiéj giełdy po jednemu delegowanemu.

10.

Komisya ta natychmiast ma być złożoną, któréj pierwszém zadaniem będzie rozpoznać obecny stan funduszu amortyzacyjnego, z tego Nam sprawozdanie przedłożyć, majątek funduszu amortyzacyjnego, istniejący w zapisach długu stanu, z ksiąg uniwersalnéj kasy długów rządowych wykreślić, i publiczne zniszczenie obligacyj zarządzić.

Taż następnie rozpoznać ma obecny stan długów rządowych z ksiąg i prenotacyj w tym względzie prowadzonych. Jeżeli nastąpi pomnożenie długów stanu, komisya powołaną będzie czuwać nad wciągnieniem onegoż do głównéj księgi długów stanu, jako téż nad wyrobem i wygotowaniem obligacyj.

11.

Dyrekcya długów państwa przedłoży komisyi z końcem każdego półrocza dokładnie i należycie udowodnioną relacyę względem spraw dotyczących długu państwa, po któréj ścisłém rozpoznaniu komisya Nam wprost przedstawienie zrobi, które do powszechnéj wiadomomości podaném będzie.

12.

Die Bestimmungen dieses Patentes treten mit 1. Jänner 1860 an die Stelle aller früheren Gesetze und Verordnungen über den Tilgungsfond, welche alsdann außer Kraft treten.

Unser Finanzminister ist beauftragt, die zur Ausführung des gegenwärtigen Patentes erforderlichen Einleitungen ungesäumt zu treffen.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, am 23. des Monates December, im Eintausend achthundert neun fünfzigsten, Unserer Reiche im zwölften Jahre.

Franz Joseph m. p. **(L. S.)**

Graf **Rechberg** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr v. **Ransonnet** m. p.

12.

Postanowienia niniejszego patentu wejdą w życie z dniem 1. Stycznia 1860. roku w miejsce wszelkich dawniejszych ustaw i rozporządzeń co do funduszu amortyzacyjnego, które przeto tracą moc swoję.

Nasz Minister skarbu polecone sobie ma bezzwłocznie zarządzić, co potrzeba do przeprowadzenia patentu niniejszego.

Dan w Naszém głównem i rezydencyonalném mieście Wiédniu, dnia 23. miesiąca Grudnia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego, Naszego panowania w roku dwunastym.

Franciszek Józef m. p. **(L. S.)**

Hrabia **Rechberg** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego rozkazu
Baron **Ransonnet** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 21. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LIX.

Wydany i rozesłany dnia 21. Stycznia 1860.

227.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 21. December 1859,

wirksam für die venetianischen Provinzen,

betreffend die Ausschließung der mit Militär-Charakter ausgetretenen Officiere von der Gemeindevertretung.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 228, ausgegeben am 30. Dezember 1859).

228.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 229, ausgegeben am 30. Dezember 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über Aenderungen in der Aufstellung mehrerer Aemter am untern Po.

Mit 1. Jänner 1860 wird im Finanzbezirke Polesine am untern Po das Nebenzollamt I. Classe in Porto Gorino zum Nebenzollamte II. Classe herabgesetzt, und werden in Porto Levante und Porto Tolle Cannerino Nebenzollämter II. Classe aufgestellt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

229.

Erlaß des Finanzministeriums vom 25. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 230, ausgegeben am 30. Dezember 1859).

giltig für sämmtliche Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

betreffend einige Aenderungen der Zollbestimmungen für Farb- und Gärbestoff-Extracte, für Eisen, gemeine Seidenwaaren und Eisenbahnwägen.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 20. December 1859 haben, und zwar mit 1. Februar 1860, nachstehende Aenderungen des Zolltarifes vom 5. December 1853 in Wirksamkeit zu treten:

1. Die Anmerkung 2 zur Tarifpost 40, lit. a) und die Anmerkung zur Tarifpost 40, lit. b) haben wegzufallen, d. i. rohes und gefrischtes Eisen hat bei der Einfuhr zur See oder über die Gränzen gegen fremde italienische Staaten keinen höheren Zoll zu entrichten, als bei dem Eingange in anderen Verkehrsrichtungen.

2. Die Tarifpost 34, lit. g) hat allgemein zu lauten: „Farb- und Gärbestoff-Extracte."

227.
Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21. Grudnia 1859.

obowiązujące w prowincyach weneckich,

dotyczące wyłączenia oficerów, którzy wystąpili z charakterem wojskowym, od zastępstwa gminy.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 228, wydaną dnia 30 Grudnia 1859.

228.
Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 229, wydana dnia 30 Grudnia 1859),

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego,

o zmianach w ustanowieniu kilku urzędów nad dolnym Padem.

Z dniem 1. Stycznia 1860 zniżonym zostaje w powiecie skarbowym Polesine nad dólnym Padem uboczny urząd celny klasy I. w Porto Gorino na urząd celny uboczny klasy II., tudzież ustanowione zostają w Porto Levante i Porto Tolle Cannerino uboczne urzędy celne klasy II.

Baron **Bruck** m. p.

229.
Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z d. 25. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 230, wydana dnia 30 Grudnia 1859),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego

dotyczące niektórych zmian w postanowieniach celnych względem ekstraktów z drzew farbnych i garbników, co do żelaza, ordynaryjnych towarów jedwabnych i wagonów kolei żelaznych.

W skutek Najwyższego postanowienia z dnia 20. Grudnia 1859. wejść mają w życie, a to z dniem 1. Lutego 1860. następujące zmiany taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853.

1. Odpada uwaga 2. do pozycyi taryfowéj 40, lit. a), jako też uwaga do pozycyi taryfowéj 40, lit. b), t. j. żelazo surowe i fryszowane w przywozie morzem lub przez granice od obcych państw włoskich nie będzie opłacać wyższego cła, jak w przywozie w innych kierunkach obrotu.

2. Taryfowa pozycya 34. lit. g) ogólnie opiewać będzie: „Ekstrakty farbnicze i garbnicze“.

Durch diese Aenderung des Wortlautes der Tarifspost 34, g) werden die in der Finanz-Ministerial-Verordnung vom 31. Mai 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXV. Stück, Nr. 90)* unter den Zahlen 2 und 6 enthaltenen Bestimmungen über die Zollbehandlung von Farb- und Gärbestoff-Extracten außer Wirksamkeit gesetzt, woraus folgt, daß solche Extracte ohne Unterschied des Gewichtes der Collien, in welchen sie vorkommen, nach der Tarifpost 34, g) zu behandeln sind.

Aus der neuen, allgemein lautenden Fassung der genannten Tarifspost folgt übrigens, daß derselben zubereitete Orseille und Persio (rother Indigo, Cudbear) in Gemäßheit der Verordnung vom 29. Mai 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXV. Stück, Nr. 90)**) noch ferner zugewiesen bleiben.

3. Das Finanzministerium ist ermächtiget, den Maschinenfabrikanten, dann den Eisenbahnwägen und Schiffbauern den zollfreien Bezug der in den Tarifsposten 40, lit. e) und f) begriffenen Halbfabricate von Eisen oder Stahl (als: Bleche, Platten u. s. w.) unter sichernden, bei der Bewilligung festzusetzenden Controllen, gegen Ausfuhr der hieraus erzeugten Fabricate zu gestatten.

4. Der Einfuhrzoll für gemeine Seidenwaaren (Tarifspost 55, b) wird von fl. 157.50 auf fl. 150 österreichischer Währung vom Zollcentner ermäßiget.

5. Der Einfuhrzoll für Eisenbahnwägen (Tarifspost 72, d) wird von fl. 257.50 auf fl. 300 österreichischer Währung erhöht.

Freiherr von **Bruck** m. p.

230.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 25. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 231, ausgegeben am 30. Dezember 1859),

betreffend die Allerhöchst angeordneten Modalitäten für künftige Aenderungen des allgemeinen Zolltarifes.

Mit der Allerhöchsten Entschließung vom 20. December 1859, betreffend die Ergebnisse der angeordneten Untersuchung über die Zustände der vaterländischen Industrie und über die Wirkungen der Zollreform, haben Seine k. k. Apostolische Majestät anzuordnen geruht, daß, abgesehen von einigen Tarifsänderungen, welche in Folge der bei jener Untersuchung gestellten Anträge angeordnet werden, oder im Laufe des Jahres 1860 zur Sprache kommen dürften, dann jener Tarifsänderungen, welche durch Staatsverträge nothwendig werden sollten, die gegenwärtigen Zollsätze bis zum Ablaufe des Jahres 1865 unverändert zu belassen sind.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer-Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung XXIII. Stück Nr. 90, Seite 311.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung XXV. Stück, Nr. 95, Seite 217.

W skutek téj zmiany tekstu pozycyi taryfowéj 34, g) tracą moc swą postanowienia o postępowaniu celném z ekstraktami farbniczemi i garbniczemi, zawarte w rozporządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 31. Maja 1858. (Dziennik Praw Państwa, Część XXV. Nr. 90) *) pod liczbami 2 i 6., zkąd wynika, iż ekstrakty takowe bez różnicy wagi kollów, w których się znajdują, traktowane być winny wedle pozycyi taryfowéj 34, g).

Z tego nowego, ogólnie opiewającego tekstu rzeczonéj pozycyi taryfowéj wynika zresztą, iż do niéj wcielone zostają i nadal przyrządzona orsylia i persyo (czerwone indygo, kudbear) stósownie do rozporządzenia z dnia 29. Maja 1856. (Dziennik Praw Państwa, Część XXV. Nr. 90). **)

3. Ministeryum skarbu upoważnione jest fabrykantom maszyn, budowniczym wagonów kolei żelaznéj i okrętów dozwolić pod kontrolami zabezpieczającemi, przy nadaniu licencyi ustanowić się mającemi, ażeby bez opłaty cła sprowadzali objęte w pozycyach taryfowych 40. lit. e) i f) półfabrykaty żelaza lub stal (jako to: blachę, płyty i t. p.) pod warunkiem wywozu fabrykatów z nich produkowanych.

4. Zniża się cło przywozowe od ordynaryjnych towarów jedwabnych (pozycya taryfowa 55. b) z 157.50 złot. na 150 złt. waluty austryackiéj.

5. Cło przywozowe od wagonów kolei żelaznéj (pozycya taryfowa 72. b) podwyższa się z 257.50 złt. na 300 złt. waluty austryackiéj.

Baron **Bruck** m. p.

230.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 25. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 231, wydana dnia 30. Grudnia 1859),

dotyczące zarządzonych przez Najjaśniejszego Pana modalności względem przyszłych zmian powszechnéj taryfy celnéj.

Najwyższém postanowieniem z dnia 20. Grudnia 1859. względem rezultatów zarządzonego dochodzenia tak stanu przemysłowości krajowéj jak skutków reformy celnéj, raczył Jego c. k. Apostolska Mość rozporządzić, iż wyjąwszy niektóre zmiany taryfy, które w skutek wniosków, z powodu onego dochodzenia zrobionych, zaprowadzone będą, lub w ciągu roku 1860 do rozprawy przyjśćby mogły, tudzież te zmiany taryfy, którychby traktaty rządowe wymagały, obecne ustanowy celne aż do upływu roku 1865 w niezmiennym stanie pozostawione być mają.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXIII, Nr. 90, Stronnica 311.

**) Tamże, Rok 1856, Oddział pierwszy, Zeszyt XXV, Nr. 95, Stronnica 217.

Im Laufe des Jahres 1865 und sofort von je fünf zu fünf Jahren ist über Einvernehmen der Handelskammern in Berathung zu nehmen, welche Abänderungen der Zollsätze für die nächsten fünf Jahre wünschenswerth erscheinen. Die beabsichtigten Aenderungen sind durch eine Commission, bestehend aus Vertretern der betheiligten Interessen, zu prüfen, und Seiner k. k. Apostolischen Majestät die hierauf gegründeten Anträge zur Entscheidung vorzulegen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

231.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 26. December 1859,

wodurch die, in dem kaiserlichen Patente vom 17. Mai 1857, Nr. 98 des Reichs-Gesetz-Blattes, und der kaiserlichen Verordnung vom 24. Februar 1856, Nr. 28 des Reichs-Gesetz-Blattes, festgesetzten Fristen für das Anlangen um die Commassation der Grundstücke und die urbarialmäßige Regulirung des Hotters, dann für die Anfechtung von Occupationen und die Rücklösung der Rottgründe, sowie für die Regulirung und Rücklösung der Berg- und Zinsgründe in den Königreichen Kroatien und Slawonien, mit Ausnahme des politischen Bezirkes Csakathurn, dann in den, zum Verwaltungsgebiete der serbischen Wojwodschaft und des Temeser Banates gehörigen, Bezirken Illok und Ruma erweitert werden.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 232, ausgegeben am 30. Dezember 1859).

232.

Erlaß des Justizministeriums vom 26. December 1859.

wirksam für das venetianische Verwaltungsgebiet,

wodurch die Verordnung vom 20. September 1859, Nr. 175 des Reichs-Gesetz-Blattes, über die Competenz der Behörden zur Untersuchung und Bestrafung der Uebertretungen der bestehenden Waffengesetze erläutert wird.

(Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 233, ausgegeben am 30. Dezember 1859.)

233.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 26. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVI. Stück, Nr. 234, ausgegeben am 30. December 1859),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

über die Herabsetzung der Zollstelle zu Aloisburg aus der Kategorie der I. Classe in jene eines Nebenzollamtes II. Classe.

Mit 1. Jänner 1860 wird die Zollstelle zu Aloisburg im Amtsbezirke Rumburg in Böhmen aus der Kategorie eines Nebenzollamtes I. Classe in jene eines Nebenzollamtes II. Classe versetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

W ciągu roku 1865 i tak daléj od pięciu do pięciu lat, po zasiągnieniu zdania Izb handlowych pod obradę wziąść należy, jakie zmiany w ustanowach celnych na ciąg następnych lat pięciu pożądanemi są. Zamierzone zmiany rozpoznane być winny przez komisyę, złożoną z zastępców stron interesowanych, poczém przedłożone będą Jego c. k. Apostolskiéj Mości do rozstrzygnienia wnioski uzasadnione.

Baron **Bruck** m. p.

231.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 26. Grudnia 1859.

mocą którego rozciągnione zostają termina, ustanowione w cesarskim patencie z dnia 17. Maja 1857. Nr. 98. Dziennika Praw Państwa, tudzież w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 24. Lutego 1856. Nr. 28. Dziennika Praw Państwa, dla prózb o komasacyę gruntów i urbaryalną regulacyę kotaru, tudzież dla opugnacyi względem zajęcia posiadłości i dla reluicyi karczowisk, nareszcie dla regulacyi i reluicyi gruntów górniczych i czynszowych w królestwach Kroacyi i Sławonii, z wyjątkiem politycznego powiatu Csakathurn, niemniej w powiatach Illok i Ruma, należących do okręgu administracyjnego Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 232, wydaną dnia 30. Grudnia 1859.

232.

Rozrządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. Grudnia 1859,

obowiązujące w weneckim okręgu administracyjnym,

mocą którego objasnia się rozporządzenie z dnia 20 Września 1859. Nr. 175. Dziennika Praw Państwa o kompetencyi władz do dochodzenia i ukarania przestępstw ustaw o broni w mocy będących.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXVI, Nr. 233, wydaną dnia 30. Grudnia 1859.

233.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 26. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Częśó LXVI, Nr. 234, wydana dnia 30. Grudnia 1859),

obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego,

o przeniesieniu urzędu celnego w Alojsburg z kategoryi klasy I. do kategoryi ubocznego urzędu celnego klasy II.

Z dniem 1. Stycznia 1860 przeniesionym zostaje urząd celny w Alojsburg w powiecie urzędowym Rumburg w Czechach z kategorii ubocznego urzędu celnego klasy I. do kategoryi ubocznego urzędu celnego klasy II.

Baron **Bruck** m. p.

Anmerkung.

Die Aufnahme des LXV. Stückes, Nr. 227, betreffend das kaiserliche Patent vom 20. Dezember 1859, womit eine Gewerbe-Ordnung für den ganzen Umfang des Reiches erlassen wurde, findet in das „Landes-Regierungs-Blatt" nicht statt.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Jänner 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LX.

Wydany i rozesłany dnia 24. Stycznia 1860.

234.

Erlaß des Finanzministeriums vom 25. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVII. Stück, Nr. 235, ausgegeben am 31. December 1859),

betreffend die Vervollständigung der Zolllinie gegen die Lombardie und die Wiederherstellung derselben jenseits des Poflusses.

Mit Beziehung auf die Erlässe vom 4. und 12. August 1859 (XLIII. Stück, Nr. 148 und XLIV. Stück, Nr. 152 des Reichs-Gesetz-Blattes*) wird bekannt gemacht, daß mit 18. December 1859 das Nebenzollamt I. Classe Ponte Goito mit einem, in demselben Orte unmittelbar an der Gränze aufgestellten Ansageposten, dann das Nebenzollamt I. Classe (nicht II. Classe, wie in der Kundmachung vom 4. August angeführt erscheint) in Valeggio mit dem Ansageposten Bottuzza und Borgo Veneto, in Wirksamkeit gesetzt und das Verboth der Waareneinfuhr über die Gränzstrecke zwischen Peschiera und Grazie aufgehoben, endlich daß mit demselben Tage die Zolllinie, welche die jenseits des Poflusses gelegenen drei Districte des mantuanischen Gebietes von Modena und dem Kirchenstaate scheidet, in derselben Art und mit denselben Aemtern, wie sie vor der zeitweiligen Zurückziehung an den Pofluß bestanden, wieder hergestellt worden ist.

Die näheren Bestimmungen hierüber, sowie über die Behandlung der Vorräthe an ausländischen unverzollten Waaren in den zeitweilig von der Zolllinie ausgeschlossen gewesenen Gebietstheilen wurden mit Erlaß des Präsidiums der Finanzpräfectur in Venedig vom 12. December 1859, Z. 3939, P., kundgemacht.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 148, Seite 520 und XLIII. Stück, Nr. 152, Seite 524.

234.

Rozrządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVII. Nr. 235, wydana dnia 31. Grudnia 1859),

dotyczące uzupełnienia linii celnéj od Lombardyi i przywrócenia onéjże na przeciwnéj stronie Padu.

Odnośnie do rozporządzeń z dnia 4. i 12. Sierpnia 1859. (Część XLIII. Nr. 148 i Część XLIV. Nr. 152 Dziennika Praw Państwa) *) obwieszcza się, iż z dniem 18. Grudnia 1859 w życie wszedł urząd celny uboczny klasy I. z posterunkiem opowiednim, w tém samém miejscu wprost na granicy ustanowioném, tudzież uboczny urząd celny klasy I. (nie klasy II., jakto w obwieszczeniu z dnia 4. Sierpnia jest wymienioném) we Valeggio z posterunkiem opowiednim Botuzza i Borgo Veneto oraz iż zakaz wprowadzenia towarów przez część granicy między Peschiera i Grazie jest zniesionym, nakoniec iż w tym samym dniu przywrócona została linia celna, oddzielająca położone z tamtéj strony Padu trzy dystrykta matuańskiego okręgu od Mantuy i Państwa kościelnego, a to w ten sam sposób i z temi samemi urzędami, jakie istniały przed tymczasowém cofnięciem onéjże do rzeki Padu.

Bliższe o tém postanowienia, tudzież sposób postępowania z zasobami zagranicznych nieocłonych towarów w wyłączonych doczasowo przez linię celną częściach terytoryalnych obwieszczone zostały rozrządzeniem prezydyum prefektury skarbowéj w Wenecyi z dnia 12. Grudnia 1859. L. 3939. P.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1859, Oddział pierwszy, Zeszyt XLII, Nr. 148, Stronnica 520, i Zeszyt XLIII, Nr. 152, Stronnica 524.

235.

Erlaß des Finanzministeriums vom 27. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVII. Stück, Nr. 236, ausgegeben am 31. Dezember 1859).

giltig für alle Kronländer wo öffentliche Bücher bestehen,

bezüglich der Eintragung der Gebühren von Vermögensübertragungen in die öffentlichen Bücher.

Man findet im Einvernehmen mit dem Justizministerium zu erinnern, daß Gesuche um die bücherliche Eintragung gefällsämtlicher Zahlungsauflagen von Vermögensübertragungsgebühren auf die Sache, welche den Gegenstand der Uebertragung bildet, in allen Fällen gegen denjenigen gerichtet werden müssen, welcher zur Zeit des Ansuchens bücherlicher Eigenthümer der Sache ist.

Hiernach ist auch in denjenigen Fällen vorzugehen, in welchen die Zahlungspflicht nicht im Grunde der persönlichen Zahlungsverpflichtung des Eigenthümers der unbeweglichen Sache, sondern im Grunde der im §. 72 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 und im §. 14 der Verordnung vom 3. Mai 1850 (Nr. 181 des Reichs-Gesetz-Blattes) ausgesprochenen Haftung der bezüglichen Sache für die Gebühr geltend gemacht wird.

Die Gesuche um Eintragung der Zahlungsaufträge sind daher in solchen Fällen gegen die grundbücherlich eingetragenen Eigenthümer mit der ausdrücklichen Bezeichnung als Besitzer der haftungspflichtigen Güter oder Rechte zu richten und ebenso hat der, dieser Person zuzustellende Zahlungsauftrag zu lauten.

Die Gesuche um grundbücherliche Eintragung solcher Zahlungsauflagen sind jedoch nach Thunlichkeit unter strenger Verantwortlichkeit der betreffenden Behörden und Aemter zu einer solchen Zeit einzubringen, in welcher das betroffene liegende Gut noch im Besitze des persönlich Zahlungspflichtigen sich befindet.

Freiherr von **Bruck** m. p.

235.

Rozrządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVII, Nr. 236, wydana dnia 31. Grudnia 1859).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, gdzie publiczne księgi istnieją,

o wciągnieniu należytości od przeniesień majątków do ksiąg publicznych.

W porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości nadmienia się, iż prośby o tabularne wciągnienie nakazów zapłaty należytości skarbowych od przeniesień majątku do rubryki ciężarów rzeczy, będącéj przedmiotem przeniesienia, w każdym razie muszą przeciw temu być wystósowane, który w czasie podania jest tabularnym właścicielem rzeczy.

Wedle tego także i w tych przypadkach postępować należy, w których obowiązek zapłaty zasadza się nie na osobistém do tego zobowiązaniu właściciela rzeczy nieruchoméj, lecz na odpowiedzialności rzeczy dotyczącéj za należytość, wyrzeczonéj w §. 72. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, tudzież w §. 14. rozporządzenia z dnia 3. Maja 1850. (Nr. 181. Dziennika Praw Państwa).

Prośby przeto o wciągnienie onych nakazów zapłaty wystósowane być mają w takowych przypadkach przeciw zaintabulowanym właścicielom z wyraźném oznaczeniem ich własności jako posiadaczy dóbr lub praw za należytości odpowiedzialnych, a tak téż opiewać ma i nakaz zapłaty, téjże osobie doręczonym być mający.

Prośby o tabularne wciągnienie takowych nakazów zapłaty powinny pod ścisłą odpowiedzialnością władz i urzędów ile możności w takim czasie być wniesione, kiedy dotycząca realność znajduje się jeszcze w posiadaniu osobiście do zapłaty zobowiązanego.

Baron **Bruck** m. p.

236.

Erlaß des Ministers des Innern vom 28. December 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXVII. Stück, Nr. 237, ausgegeben am 31. December 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Auflassung der vier Kreisbehörden im Erzherzogthume Oesterreich ob der Enns.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 27. December 1859 die Auflassung der vier Kreisbehörden im Erzherzogthume Oesterreich ob der Enns Allergnädigst anzuordnen geruht.

Der Zeitpunkt der Einstellung der Amtswirksamkeit dieser Behörden wird nachträglich bekannt gegeben werden.

Das Personale der aufgelassenen Kreisbehörden tritt in die Disponibilität.

Graf **Gołuchowski** m. p.

236.

Rozrządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. Grudnia 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXVII, Nr. 237, wydana dnia 31. Grudnia 1859),

obowiązujące w całém państwie,

dotyczące zniesienia istniejących czterech władz obwodowych w arcyksięstwie Austryi powyżéj Anizy.

Najwyższém postanowieniem z dnia 27. Grudnia 1859. raczył Jego c. k. Apostolska Mość zarządzić najłaskawiéj, ażeby zniesione były istniejące cztery władze obwodowe w arcyksięstwie Austryi powyżéj Anizy.

Czas, w którym ustać ma działalność urzędowa władz tych późniéj obwieszczonym będzie.

Personale zniesionych władz obwodowych wstępuje w stan rozrządzalności.

Hrabia **Gołuchowski** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. April 1860.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt LXI.

Wydany i rozesłany dnia 18. Kwietnia 1860.

237.

Kaiserliches Patent vom 20. December 1859,

womit eine Gewerbe-Ordnung für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme des venetianischen Verwaltungsgebietes und der Militärgränze, erlassen, und vom 1. Mai 1860 angefangen in Wirksamkeit gesetzt wird.

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXV. Stück, Nr. 227, ausgegeben am 27. December 1859).

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem rc., Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg rc., Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien rc. rc.

Von der Absicht geleitet, die gewerbliche Betriebsamkeit in Unserem Reiche gleichmäßig zu regeln und möglichst zu erleichtern, haben nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, der nachfolgenden Gewerbe-Ordnung Unsere Genehmigung ertheilt und verordnen, wie folgt:

237.

Patent Cesarski z dnia 20. Grudnia 1859.,

mocą którego wydaną zostaje ustawa przemysłowa, obowiązująca od dnia 1. maja 1860 w całém cesarstwie z wyjątkiem administracyjnego okręgu Weneckiego i Pogranicza wojskowego.

(Dziennik Praw Państwa LXV. N. 237. wydany dnia 27. Grudnia 1859)

My Franciszek Józef piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy itd.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga itd.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Chcąc uregulować i o ile można ułatwić w Naszém Państwie przemysłowość na jednostajnych podstawach, zatwierdziliśmy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnieniu zdania Naszéj Rady Stanu następującą ustawę przemysłową i rozporządzamy, co następuje:

I. Diese Gewerbe-Ordnung hat vom 1. Mai 1860 angefangen für den ganzen Umfang Unseres Reiches, mit Ausnahme des venetianischen Verwaltungsgebietes und der Militärgrenze, in Kraft zu treten.

II. Die bestehenden Vorschriften über Ansässigmachung und Aufenthaltsrecht werden durch die Gewerbe-Ordnung nicht berührt.

III. Sämmtliche derzeit in Kraft bestehende Vorschriften über die Erlangung von Gewerbs-, Fabriks- und Handels-Berechtigungen, sowie alle mit dieser Gewerbe-Ordnung unvereinbarlichen älteren Normen über deren Ausübung, werden, vom obigen Zeitpunkte angefangen, außer Wirksamkeit gesetzt.

IV. Die in diesem Gesetze enthaltenen Bestimmungen gelten, mit der in dem nachfolgenden Artikel ausgedrückten Beschränkung, für alle gewerbemäßig betriebenen Beschäftigungen, sie mögen die Hervorbringung, Bearbeitung oder Umstaltung von Verkehrsgegenständen, den Betrieb von Handelsgeschäften, oder die Verrichtung von Dienstleistungen und Arbeiten zum Gegenstande haben.

V. Auf folgende Beschäftigungen und Unternehmungen findet das gegenwärtige Gesetz keine Anwendung; dieselben werden fortan nach den dafür bestehenden Vorschriften behandelt:

a) die land- und forstwirthschaftliche Produktion und ihre Nebengewerbe, soweit diese in der Hauptsache die Verarbeitung der eigenen Erzeugnisse zum Gegenstande haben; dann der in einigen Landestheilen durch ältere Einrichtungen den Besitzern von Wein- und Obstgärten gestattete Ausschank des eigenen Erzeugnisses;

b) der Bergbau und die nach dem Berggesetze von bergämtlicher Concession abhängigen Werksvorrichtungen;

c) die literarische Thätigkeit, das Selbstverlagsrecht der Autoren und die Ausübung der schönen Künste;

d) die Lohnarbeit der gemeinsten Art (Taglöhnerarbeit u. dgl.);

e) die in die Kategorie der häuslichen Nebenbeschäftigungen fallenden und durch die gewöhnlichen Mitglieder des eigenen Hausstandes betriebenen Erwerbszweige;

f) die Geschäfte der Advocaten, Notare und Handelsmäkler (Wechsel-, Waaren- und Schiffssensalen, Börseagenten), Ingenieure und anderer Personen, welche von der Behörde für gewisse Geschäfte besonders bestellt und in Pflicht genommen sind; dann alle Unternehmungen von Privatgeschäftsvermittlungen in anderen als Handelsgeschäften;

g) die Ausübung der Heilkunde, (Aerzte, Wundärzte, Zahn-, Augenärzte, Geburtshelfer und Hebammen u. s. w.), die Unternehmungen von Heilanstalten jeder Art mit Inbegriff der Gebär- und der Irrenbewahr-, Bade- und Trinkcuranstalten; das Apothekerwesen, das Veterinärwesen, mit Einschluß des Viehschnittes;

h) die Erwerbszweige des Privatunterrichtes und der Erziehung und die sich hierauf beziehenden Anstalten;

I. Niniejsza ustawa przemysłowa ma moc obowiązującą od dnia 1. Maja 1860 w całéj rozległości Naszego Państwa z wyjątkiem rządowego okręgu Weneckiego i Pogranicza Wojskowego.

II. Ustawa przemysłowa nie zmienia istniejących przepisów o osiadłości i prawie pobytu.

III. Wszelkie obowiązujące dotychczas przepisy o uzyskaniu uprawnień przemysłowych, fabrycznych i handlowych, i wszelkie dawniejsze normy, dotyczące ich wykonywania, a niezgodne z niniejszą ustawą przemysłową, tracą moc obowiązującą od powyżéj namienionéj chwili.

IV. Postanowienia w niniejszéj ustawie zawarte obejmują, z ograniczeniem jakie następujący artykuł określa, wszelkie przemysłowe zatrudnienia, bez względu, czy przedmiotem ich jest utworzenie, obrobienie lub przeistoczenie artykułów handlowych, prowadzenie czynności handlowych, czyli téż sprawowanie posług i robót.

V. Ustawa niniejsza nie ma zastósowania do następujących przedsiębiorstw i zatrudnień; które i nadal traktowane będą wedle dawniejszych przepisów:

a) do produkcyi rolniczéj i leśnéj i połączonych z nią gałęzi przemysłowych, o ile głównym ich przedmiotem jest przerabianie własnych płodów; daléj do dozwolonego w niektórych częściach kraju na mocy dawniejszych instytucyj wyszynku własnych wyrobów przez posiadaczy winnic i sadów;

b) do górnictwa i zawisłych wedle ustawy górniczéj od koncesyi urzędu górniczego przyrządów kopalnianych.

c) do czynności literackiéj, prawa własnego nakładu przysłużającego autorom i do wykonywania sztuk pięknych;

d) do roboty najemnéj najpospolitszego rodzaju (roboty za dzienną zapłatę itd. itd.);

e) do gałęzi zarobkowania, przypadających w kategoryą podrzędnych zatrudnień domowych a wykonywanych przez zwykłych domowników.

f) do zawodu adwokatów, notaryuszów, meklerów handlowych (sensalów wekslowych, kupieckich i okrętowych, agentów giełdowych), inżynierów i innych osób, ustanowionych za obowiązkiem przez władzę dla spraw szczególnych; niemniéj do wszelkich pośrednictw w innych sprawach prywatnych niehandlowych;

g) do wykonywania sztuki lekarskiéj (lekarzy, chirurgów, dentystów, okulistów, akuszerów i akuszerek itd.), do przedsiębiorstw zakładów lekarskich wszelkiego rodzaju łącznie z zakładami położniczemi, ochronami obłąkanych, zakładami kąpielnemi i wód mineralnych, do aptekarstwa, weterynaryi łącznie z mniszeniem bydła;

h) do gałęzi zarobkowania za pomocą udzielania nauki prywatnéj i wychowania, tudzież zakładów do tego odnoszących się;

i) die gewerblichen Arbeiten öffentlicher Humanitäts-, Unterrichts-, Straf oder Corrections-Anstalten;

k) die Unternehmungen von Creditanstalten, Banken, Versatz-, Versicherungs-, Versorgungs-Renten-Anstalten, Sparcassen 2c.

l) die Eisenbahn- und Dampfschifffahrts-Unternehmungen;

m) der den Seegesetzen unterliegende Schifffahrtsbetrieb auf dem Meere und die Seefischerei;

n) die Unternehmungen von ständigen Ueberfuhren (Fähren) auf Flüssen, Seen, Canälen 2c., dann die Schwemm- und Flößanstalten;

o) die Unternehmungen öffentlicher Belustigungen und Schaustellungen aller Art;

p) die Unternehmungen periodischer Druckschriften und der Verschleiß derselben;

q) der Hausirhandel und andere ausschließend im Herumwandern ausgeübte gewerbliche Verrichtungen.

VI. Die nach den bisherigen gesetzlichen Bestimmungen erworbenen persönlichen Gewerbe-, Fabriks- und Handels-Berechtigungen bleiben aufrecht, und es stehen ihnen auch alle jene ausgedehnteren Rechte zu, welche das gegenwärtige Gesetz mit dem Betriebe eines Gewerbes verbindet.

VII. Die Realeigenschaft der zu Recht bestehenden radicirten und verkäuflichen Gewerbe bleibt unverändert. Neue Real-Gewerberechte dürfen nicht gegründet werden.

VIII. Bezüglich der Monopole und Regalien des Staates, sowie der in einigen Kronländern noch in Kraft bestehenden Propinations- und Mühlenrechte, dann der Regalbeneficien bleiben die bisherigen Vorschriften maßgebend.

IX. Die durch das Privilegiengesetz den Inhabern von Erfindungs-, Verbesserungs- und Entdeckungs-Privilegien gewährten Rechte werden durch das gegenwärtige Gesetz nicht berührt.

X. Unser Minister des Innern ist mit dem Vollzuge dieses Gesetzes beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 20. December im Eintausend achthundert neunundfünfzigsten, Unserer Reiche im zwölften Jahre.

Franz Joseph m. p. (L. S.)

Graf **Rechberg** m. p. Freiherr v. **Bruck** m. p. Graf **Rádasdy** m. p.
Graf **Gołuchowski** m. p. Freiherr v. **Thierry** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freiherr von **Ransonnet** m. p.

i) do przemysłowych prac publicznych zakładów humanitarnych, szkolnych, karnych lub poprawczych;

k) do zakładów kredytowych, banków, domów zastawu, zakładów zabezpieczenia, zaopatrzenia, zakładów rentowych, kas oszczędności itd.

l) do przedsiębiorstw dróg żelaznych i parowéj żeglugi;

m) do żeglugi na morzu i rybołowstwa morskiego, podlegających ustawom o żegludze morskiéj;

n) do stałych przewozów (promów) na rzekach, jeziorach, kanałach i t. d. do zakładów spławowych i tratwowych;

o) do przedsiębiorstw zabaw publicznych i wszelkiego rodzaju widowisk;

p) do przedsiębiorstw czasopismów i ich sprzedaży;

q) do handlu obnośnego i wszelkich przemysłowych czynności, wykonywanych wyłącznie sposobem przechodzenia z miejsca na miejsce.

VI. Uzyskane wedle dotychczasowych przepisów osobiste uprawnienia przemysłowe, fabryczne i handlowe zostają utrzymane i przysłużają im też wszystkie owe rozciąglejsze prawa, jakie niniejsza ustawa łączy z obrotem gałęzi przemysłowych.

VII. Własność realna istniejących prawnie professyj radykowanych (do miejsca przywiązanych) i mogących być sprzedanemi pozostaje niezmienną. Nowe prawa professyj przywiązane do realności nie mogą być nadawane.

VIII. Co do monopoliów i regaliów skarbowych, jako też istniejących w niektórych krajach koronnych praw propinacyjnych i młyńskich, niemniéj beneficyów regalnych, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

IX. Prawa przyznane ustawą o przywilejach właścicielom przywilejów na wynalazki, ulepszenia i odkrycia nie będą naruszone niniejszą ustawą.

X. Nasz Minister spraw wewnętrznych poleconem sobie ma wykonanie niniejszéj ustawy.

Dan w Naszém stołecznėm i rezydencyonalném mieście Wiedniu dnia 20. grudnia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego dziewiątego a dwunastego panowania Naszego.

Franciszek Józef m. p. *(L. S.)*

Hrabia **Rechberg** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nadasdy** m. p.
Hrabia **Gołuchowski** m. p. Baron **Thierry** m. p.

Z rozkazu Najwyższego:
Baron **Ransonnet** m. p.

Gewerbe-Ordnung.

Erstes Hauptstück.

Eintheilung der Gewerbe.

§. 1.

Die Gewerbe können entweder gegen bloße Anmeldung betrieben werden (freie Gewerbe), oder sind an eine besondere Bewilligung der Behörde gebunden (concessionirte Gewerbe).

§. 2.

Concessionirte Gewerbe.

Jene Gewerbe, bei denen öffentliche Rücksichten die Nothwendigkeit begründen, die Gestattung der Ausübung derselben von einer besonderen Bewilligung abhängig zu machen, werden als concessionirte behandelt.

§. 3.

Freie Gewerbe.

Alle Gewerbe, welche nicht als concessionirte erklärt werden, sind freie Gewerbe.

Zweites Hauptstück.

Bedingungen des selbstständigen Gewerbebetriebes.

1. Allgemeine Bestimmungen.

§. 4.

Eigenberechtigung.

Zum selbstständigen Betriebe eines jeden Gewerbes wird in der Regel erfordert, daß der Unternehmer sein Vermögen selbst zu verwalten berechtiget sei.

Für Rechnung von Personen, denen die freie Verwaltung ihres Vermögens nicht eingeräumt ist, können Gewerbe nur mit Zustimmung ihrer gesetzlichen Vertreter, dann der competenten Behörde und durch einen geeigneten Stellvertreter (§. 58.) betrieben werden.

Das Geschlecht begründet in Bezug auf die Zulassung zu Gewerben keinen Unterschied.

§. 5.

Moralische Personen.

Moralische Personen können unter den gleichen Bedingungen wie einzelne Individuen Gewerbe betreiben, müssen aber einen geeigneten Geschäftsführer als Stellvertreter (§. 58) bestellen.

§. 6.

Standesverhältnisse.

In wieferne Geistliche, Ordenspersonen, Militärs, l. f. Beamte oder andere öffentlich angestellte Personen von der Ausübung von Gewerben ausgeschlossen sind, bestimmen die bezüglichen Standes- und Dienstesvorschriften.

USTAWA PRZEMYSŁOWA.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Podział professyj.

§. 1.

Professye wykonywać można albo za samem zameldowaniem (professye wolne), albo za szczególném władzy zezwoleniem (professye koncesyjne).

§. 2.

Professye, których wykonywanie dla względów publicznych zawisło koniecznie od szczególnego zezwolenia, uważane będą jako koncessyjne. Professye koncessyjne.

§. 3.

Wszelkie professye, nie będąc obwieszczone jako koncessyjne, są professyami wolnemi. Professye wolne.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Warunki samodzielnego prowadzenia przemysłu.

1. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§. 4.

Do samodzielnego prowadzenia jakiegokolwiek przemysłu potrzeba w zasadzie, aby przedsiębiorcy przysłużało osobiście prawo do zarządzania swoim majątkiem. Uprawnienie osobiste.

Professye na rachunek osób, którym nie przysłuża wolność zarządzania własnym majątkiem, prowadzone jedynie być mogą za przyzwoleniem ich prawnych zastępców, niemniéj właściwéj władzy i przez zastępcę ku temu uzdolnionego (§. 58).

Płeć nie stanowi różnicy w przypuszczaniu do professyi.

§. 5.

Osoby moralne prowadzić mogą professye pod temi samemi warunkami, jak pojedyncze indywidua, ustanowić jednak winny zdolnego przewodnika jako zastępcę (§. 58). Osoby moralne.

§. 6.

Jak dalece duchowni, zakonnicy, wojskowi, c. urzędnicy lub inne osoby publicznego stanowiska professyj prowadzić nie mogą, orzekają dotyczące przepisy stanowe i służbowe. Stósunki stanowe.

§. 7.

Ausschließungsgründe.

Personen, welche wegen eines Verbrechens überhaupt, wegen eines Vergehens oder einer Uebertretung aus Gewinnsucht oder gegen die öffentliche Sittlichkeit, wegen Schleichhandels, wegen schwerer Gefällsübertretung oder wegen schuldbaren Concurses verurtheilt wurden, sind vom Antritte eines Gewerbes dann auszuschließen, wenn nach der Eigenthümlichkeit des letzteren und nach der Persönlichkeit des Unternehmers Mißbrauch zu besorgen wäre, in welch letzterem Falle dem Antritte des Gewerbes auch während der Dauer der Untersuchung nicht stattzugeben ist.

§. 8.

Wer durch richterliches oder administratives Erkenntniß von dem Betriebe eines Gewerbes entfernt wurde (§. 136), ist von dem Antritte eines jeden Gewerbes ausgeschlossen, durch dessen Ausübung der Zweck des Erkenntnisses vereitelt würde. In Fällen administrativer Erkenntnisse kann jedoch von der politischen Landesstelle die Rehabilitirung solcher Personen, mit Rücksicht auf ihre nachmalige längere tadellose Haltung, ausgesprochen werden.

§. 9.

Gemeindeverband.

Der Antritt eines Gewerbes ist von der Aufnahme in den Verband der Gemeinde, in welcher dasselbe betrieben werden soll, nicht abhängig, und ändert nichts an der Gemeindezuständigkeit.

§. 10.

Ausländer.

Die Zulassung von Ausländern zum selbstständigen Betriebe einer Gewerbeunternehmung in Oesterreich bleibt, in soferne nicht durch Staatsverträge andere Bestimmungen getroffen sind, von Fall zu Fall der Entscheidung des Ministeriums des Innern vorbehalten.

Die Zulassung von Handelsreisenden für ausländische Handels- und Industrie-Unternehmungen ist durch eine besondere Vorschrift geregelt.

§. 11.

Gleichzeitiger Betrieb mehrerer Gewerbe.

Der gleichzeitige Betrieb mehrerer Gewerbe durch denselben Unternehmer ist gestattet.

§. 12.

Gewerbsbetrieb im Grenzbezirke.

Im Grenzbezirke bleibt der Antritt von Gewerben, welche sich mit controlpflichtigen Gegenständen befassen, auch fortan an die durch die Finanzgesetze vorgeschriebenen Bedingungen geknüpft.

2. Besondere Bestimmungen.

a) Bei freien Gewerben.

§. 13.

Anmeldung.

Wer durch die Bestimmungen der §§. 4 bis 12 nicht ausgeschlossen erscheint, ist zum selbstständigen Betriebe eines jeden freien Gewerbes berechtiget.

§. 7.

Osoby skazane za zbrodnię w ogólności, za wykroczenie lub przestępstwo, pochodzące z chciwości lub rażące publiczną obyczajność, za przemytnictwo, ciężkie przestępstwo skarbowe lub zawinioną upadłość, wykluczone są od podjęcia professyi wtenczas gdy wedle własności téjże lub osobistości przedsiębiorcy nadużycia objawiać się można, w którymto razie, nawet podczas trwania śledztwa rozpoczęcie professyi dozwolóném nie będzie. Powody wykluczenia.

§. 8.

Komu wyrokiem sądowym lub administracyjnym wzbroniono prowadzenia professyi (§. 136), ten wykluczony zostaje od podjęcia każdéj professyi, któréj wykonywanie niweczyłoby cel wyroku. W wypadkach wyroków administracyjnych orzec atoli może polityczna władza krajowa rehabilitowanie tych osób, ze względu na ich późniejsze nienaganne zachowanie się przez dłuższy przeciąg czasu.

§. 9.

Podjęcie professyi nie zawisło od przyjęcia do gminy, w któréj takowa ma być prowadzoną i nie pociąga za sobą żadnéj zmiany w przynależności gminnéj. Związek gminny.

§. 10.

Ministerstwo spraw wewnętrznych rozstrzygać będzie w pojedynczych wypadkach względem przypuszczenia cudzoziemców do samodzielnego przedsiębiorstwa przemysłowego w Austryi, o ile traktaty rządowe nie zawierają innych postanowień. Cudzoziemcy.

Względem przypuszczania do podróży indywiduów handlowych, wysyłanych przez zagraniczne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, stanowią osobne przepisy.

§. 11.

Równoczesne prowadzenie kilku professyj przez tego samego przedsiębiorcę jest dozwolone. Równoczesne prowadzenie kilku professyj.

§. 12.

Podjęcie w okręgu granicznym professyj, trudniących się przedmiotami, podlegającemi kontroli, zawisło i nadal od warunków przepisanych ustawami skarbowemi.

2. POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

a) Co do professyj wolnych.

§. 13.

Kogo nie wykluczają postanowienia §§. 4 do 12, ten uprawniony jest do samodzielnego prowadzenia każdéj wolnéj professyi. Zameldowanie.

Der Unternehmer ist aber verpflichtet, vor Antritt des Gewerbes davon der Behörde die Meldung zu machen.

§. 14.

In dieser Meldung ist der Name, das Alter, der Wohnort und die Staatsangehörigkeit des Unternehmers, die gewählte Beschäftigung und der Standort der Ausübung anzugeben, und die allenfalls nöthige Zustimmung des gesetzlichen Vertreters und der competenten Behörde (§. 4) darzuthun.

In den Fällen, wo das Gewerbe im Sinne der §§. 4 und 5 nur durch einen Stellvertreter ausgeübt werden kann, haben sich obige Angaben auch auf die Person des letzteren zu erstrecken.

Mehrere Gewerbe dürfen nicht in eine Anmeldung zusammengefaßt werden.

§. 15.

Waltet gegen die Person, die Beschäftigung und den Standort ein in diesem Gesetze gegründetes Hinderniß nicht ob, so fertigt die Behörde dem Unternehmer zu seiner Legitimation einen Gewerbschein aus.

Im entgegengesetzten Falle untersagt sie der Partei bis zur Behebung des Anstandes den Beginn oder die Fortsetzung des Betriebes.

b) Bei concessionirten Gewerben.

§. 16.

Nachstehende Gewerbe werden als concessionirte erklärt:

Concessionirte Gewerbe.

1. Alle Gewerbe, welche auf mechanischem oder chemischem Wege die Vervielfältigung von literarischen oder artistischen Erzeugnissen oder den Handel mit demselben zum Gegenstande haben (Buch-, Kupfer-, Stahl-, Holz-, Steindruckereien ꝛc., dann Buch-, Kunst-, Musikalienhandlungen);

2. die Unternehmungen von Leihanstalten für derlei Erzeugnisse und von Lesecabineten;

3. Die Unternehmungen periodischer Personen-Transporte;

4. die Gewerbe derjenigen, welche an öffentlichen Orten Personen-Transportmittel zu Jedermanns Gebrauche bereit halten, oder ihre Dienste anbieten, wie Platzdiener, Lohnlakeien u. s. f.;

5. das Schiffergewerbe;

6. das Gewerbe der Baumeister, Maurer, Steinmetze und Zimmerleute;

7. das Rauchfangkehrergewerbe;

8. das Canalräumergewerbe;

9. das Abdeckergewerbe;

10. die Verfertigung und der Verkauf von Waffen und Munitionsgegenständen und das Gewerbe der Büchsenmacher insbesondere;

11. Die Verfertigung und der Verkauf von Feuerwerks-, Material- und Feuerwerkskörpern;

Przedsiębiorca atoli jest obowiązany zawiadomić o tem władzę przed rozpoczęciem professyi.

§. 14.

W zawiadomieniu tém wyrazić należy nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i krajowość przedsiębiorcy, obrane zatrudnienie i miejsce jego wykonywania, tudzież wykazać przyzwolenie prawnego zastępcy i właściwéj władzy, jakieby się (§. 4.) potrzebném okazać mogło.

W wypadkach, w których professya w myśl §§. 4 i 5 tylko przez zastepcę wykonywaną być może, dotyczą powyższe szczegóły i tegoż osoby.

Kilka professyj nie można połączyć w jedném zawiadomieniu.

§. 15.

Jeżeli niéma uzasadnionéj niniejszą ustawą przeszkody co do osoby, zatrudnienia i miejsca, natenczas wyda władza przedsiębiorcy dla jego legitymacyi patent przemysłowy.

W razie przeciwnym zabroni władza stronie aż do uchylenia przeszkody rozpoczęcia lub dalszego ciągu zarobkowania.

b) Co do professyj koncessyjnych.

§. 16.

Następujące professye uznane są za koncessyjne.

Professye koncessyjne.

1. Wszelkie professye, których przedmiotem jest mechaniczne lub chemiczne rozmnożenie płodów literackich lub artystycznych albo handel niemi (drukarnie książek, miedziorytów, stalorytów, drzeworytów, litografij i t. d., daléj księgarnie, handle utworami sztuki, muzykaliami);
2. Zakłady wypożyczania takichże utworów i czytelnie;
3. Przedsiębiorstwo peryodycznego transportu osób;
4. Professye tych, którzy na miejscach publicznych utrzymują w pogotowiu środki transportowania osób dla użytku wszystkich, lub ofiarują swe usługi, jako posługacze miejscowi, lokaje najemni i t. d.
5. Szyperstwo.
6. Professye budowniczych, murarzy, kamieniarzy i cieśli;
7. Kominiarstwo;
8. Professya czyszczenia kanałów;
9. Rzemiosło oprawcy;
10. Wyrób i sprzedaż broni i amunicyi, a w szczególności rusznikarstwo;
11. Wyrób i sprzedaż materyałów do ogni sztucznych i rac;

12. der Handel mit gebrauchten Kleidern und Betten, mit gebrauchter Wäsche, mit altem Geschmeide und Metallgeräthe (Trödlergewerbe), dann das Pfandleihergewerbe, soweit dasselbe überhaupt gesetzlich gestattet ist;

13. der Verschleiß von Giften und Medicinalkräutern;

14. die Gast- und Schankgewerbe.

§. 17.

Bewerbung.

Wer ein an eine Concession gebundenes Gewerbe betreiben will, hat unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse um die Concession anzusuchen. Vor erlangter Concession darf mit dem Betriebe nicht begonnen werden.

§. 18.

Besondere Erfordernisse.

Zur Erlangung eines concessionirten Gewerbes werden nebst den allgemeinen Bedingungen zum selbstständigen Betriebe eines Gewerbes (§§. 4 bis 12), Verläßlichkeit und Unbescholtenheit und bei mehreren derselben die in nachstehenden Paragraphen vorgeschriebene besondere Befähigung gefordert.

Bei der Verleihung der im §. 16 zu 1, 2, 4, 7 bis einschließig 14 erwähnten Gewerbe sind überdieß die Localverhältnisse und die Rücksichten der polizeilichen Ueberwachung ins Auge zu fassen.

§. 19.

Preßgewerbe.

Bewerber um eines der im §. 16 unter 1 und 2 erwähnten mit Preßerzeugnissen sich befassenden Gewerbe müssen sich über eine zum Betriebe des Gewerbes genügende allgemeine Bildung ausweisen. Diese Gewerbe dürfen in der Regel nur an Orten, wo eine politische Behörde ihren Sitz hat, errichtet werden.

Obige Bestimmungen erstrecken sich nicht auf den ausschließlich auf Schul- und Gebetbücher, Kalender und Heiligenbilder beschränkten Handel

§. 20.

Periodischer Personentransport.

Bei Concessionen zu Unternehmungen periodischer Personen-Transporte ist die Strecke, auf welche sich das Unternehmen bezieht, zu bezeichnen, und sind die sonstigen, in Beziehung auf den Betrieb nöthig erachteten Bestimmungen festzusetzen

§. 21.

Platzgewerbe.

Bei Ertheilung der Concessionen zu den im §. 16 zu 4 erwähnten Gewerben sind die nöthig erachteten örtlichen Dienstordnungen festzusetzen.

§. 22.

Schiffergewerbe

Schiffer, welche aus der Leitung von Segel- oder Ruderfahrzeugen auf Binnengewässern ein Gewerbe machen, müssen sich von der Behörde über die nöthigen praktischen Kenntnisse ausweisen.

§. 23.

Baugewerbe.

Maurer, Steinmetze und Zimmerleute, welche die in ihr Gewerbe einschlagenden Arbeiten selbstständig, das ist: nicht unter der Leitung eines Baumeisters, ausführen wollen, müssen

12. Handel używanemi sukniami i pościelą, używaną bielizną, staremi klejnotami i metalowemi sprzętami (tandeciarstwo), dalėj pożyczanie na zastaw, o ile takowe w ogólności prawem jest dozwolone;

13. Sprzedaż trucizn i ziół lekarskich;

14. Domy gościnne i szynkownie.

§. 17.

Ubieganie się.

Kto prowadzić chce professyę, która koncessyi wymaga, prosić winien o koncessyę i wykazać prawne warunki. Przed uzyskaniem koncessyi nie można rozpoczynać professyi.

§. 18.

Szczególne wymagalności

Do uzyskania professyi, koncessyą dozwolonėj, potrzeba oprócz ogólnych warunków samodzielnego zarobkowania (§§. 4. do 12.), niezawodności i nieskazitelności, a w niektórych szczególnego uzdolnienia, przepisanego w paragrafach następnych.

W udzielaniu professyj, pomienionych w §. 16. pod l. 1, 2, 4, 7 aż łącznie do 14 uważać nadto należy na miejscowe stósunki i względy policyjnego dozoru.

§. 19.

Professye drukarskie.

Ubiegający się o professyę pomienioną w §. 16. pod 1 i 2, któréj przedmiotem są wyroby prasy drukarskiéj, wykazać się winni z ogólnego wykształcenia, dostatecznego do prowadzenia téj professyi. Professye takie w zasadzie nie mogą być zakładane, tylko w miejscach, gdzie władza polityczna ma siedzibę.

Powyższe postanowienia nie rozciągają się do handlu ograniczonego wyłącznie na książki szkolne i do nabożeństwa, kalendarze i obrazki świętych.

§. 20.

Peryodyczny transport osób.

W koncessyach na peryodyczny transport osób oznacznoną być winna przestrzeń, na którą się przedsiębiorstwo rozciąga, a wyrażone będą i inne postanowienia, które ze względu na prowadzenie uznane są za potrzebne.

§. 21.

Professye posługowe.

W udzielaniu koncessyj na professye pomienione w §. 16 do l. 4. oznaczyć należy uznany za potrzebny miejscowy porządek służby.

§. 22.

Szyperstwo.

Szyprowie trudniący się prowadzeniem statków żaglowych lub wiosłowych na wodach wewnętrznych, wykazać winni przed władzą potrzebne ku temu praktyczne wiadomości.

§. 23.

Professye budownicze.

Murarze, kamieniarze i cieśle, którzy należące do ich professyi roboty wykonywać chcą samodzielnie, tojest: nie pod przewodnictwem budowniczego, wyka-

sich über die in wirklicher Verwendung beim Gewerbe erworbene praktische Befähigung ausweisen.

Wer Hochbauten mit Vereinigung der Arbeiten der verschiedenen Baugewerbe leiten will (Baumeister), hat eine dreijährige Verwendung beim Baugewerbe oder bei einer Baubehörde im ausübenden Dienste nachzuweisen und überdieß von der Landes-Baubehörde oder dem von ihr hierzu delegirten Kreis- (Comitats-) Ingenieur eine Prüfung über den Besitz der erforderlichen höheren Kenntnisse abzulegen. Von dieser Prüfung kann bei Individuen, deren Befähigung anderweitig feststeht, Umgang genommen werden.

§. 24.

Rauchfangkehrer.

Rauchfangkehrer müssen sich über die in wirklicher Verwendung beim Gewerbe erworbene praktische Befähigung ausweisen

§. 25.

Büchsenmacher.

Jene Waffenerzeuger, welche Schußwaffen im gebrauchfertigen Zustande herstellen (Büchsenmacher), müssen sich über die entsprechende Befähigung ausweisen.

§. 26.

Erzeuger von Feuerwerkskörpern.

Erzeuger von Feuerwerksmaterial und Feuerwerkskörpern müssen die nöthigen Kenntnisse der Pyrotechnik darthun.

§. 27.

Giftverschleißer.

Befugnisse zum Verschleiße der in den Medicinalvorschriften verzeichneten eigentlichen Gifte und Medicinalkräuter, soweit derselbe nicht ohnehin nach den Medicinalvorschriften ausschließlich den Apothekern vorbehalten ist, sind nur Personen zu ertheilen, die sich über die erforderliche Kenntniß vor der Medicinalbehörde auszuweisen vermögen.

§. 28.

Gastgewerbe.

Die Gast- und Schankgewerbe zerfallen in folgende Berechtigungen:

a) Beherbergung von Fremden;
b) Verabreichung von Speisen;
c) Ausschank geistiger Getränke, mit Ausnahme des Branntweines;
d) Ausschank von Branntwein;
e) Verabreichung von Kaffee, anderen warmen Getränken und Erfrischungen;
f) Haltung von erlaubten Spielen.

Diese Berechtigungen können einzeln oder in Verbindung unter sich verliehen werden, sind aber jedesmal in der Verleihung ausdrücklich aufzuführen.

§. 29.

Ausschank.

Als Ausschank wird die Verabreichung von Getränken an Sitz- und Stehgäste oder über die Gasse in unverschlossenen Gefäßen betrachtet. Die Schankberechtigten sind auch zum gewöhnlichen Handel mit den betreffenden Getränken befugt.

zać się winni z praktycznego uzdolnienia, uzyskanego przez rzeczywiste wykonywanie professyi.

Kto przewodniczyć chce stawianiu budynków w połączeniu z robotami różnych professyj budowniczych (architekt), udowodnić winien trzechletnią praktykę w professyi budowniczéj lub u władzy budowniczéj w służbie wykonawczéj, i złożyć nadto przed krajową władzą budowniczą lub przed delegowanym przez nią ku temu inżynierem obwodowym (komitatowym) egzamin z posiadania wymaganych wyższych wiadomości. Od egzaminu tego odstąpić można u indywiduów, których uzdolnienie w inny sposób jest udowodnione.

§. 24.

Kominiarze wykazać się winni z praktycznego uzdolnienia nabytego w rzeczywistém wykonywaniu professyi. Kominiarze.

§. 25.

Płatnerze, wyrabiający broń strzelną w stanie gotowym do użycia (rusznikarze) winni wykazać się z odpowiedniego uzdolnienia. Rusznikarze.

§. 26.

Wyrabiający materyały do ogni sztucznych i utwory racowe udowodnić winni potrzebne wiadomości pirotechniczne. Produkujący ciała racowe.

§. 27.

Upoważnienia do sprzedaży właściwych trucizn i ziół lekarskich wyszczególnionych w przepisach medycynalnych, o ile takowa wedle medycynalnych przepisów nie jest już wyłącznie aptekarzom zastrzeżona, będą jedynie tym osobom udzielane, które przed władzą lekarską zdołają wykazać się z wymaganéj znajomości. Sprzedający truciznę.

§. 28.

Professya utrzymywania domów gościnnych i szynkowni obejmuje następujące uprawnienia: Domy gościnne.

a) przyjmowanie obcych w gospodę;
b) sprzedawanie potraw;
c) wyszynk napojów spirytusowych z wyjątkiem wódki;
d) wyszynk wódki;
e) sprzedawanie kawy, innych ciepłych napojów i chłodników;
f) utrzymywanie gier dozwolonych.

Uprawnienia te udzielane być mogą osobno lub w połączeniu, zawsze atoli w koncessyi jasno wyrażone być winny.

§. 29.

Wyszynk jest wydawanie napojów gościom siedzącym i stojącym lub poza dom w naczyniach niezamkniętych. Uprawnieni do wyszynku mogą téż prowadzić zwykły handel napojami, które szynkują. Wyszynk.

§. 30.

Vorbehalt.

Das Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem Ministerium der Polizei ist berechtiget, im Falle die Erfahrung es nach §. 2 als erforderlich herausstellen sollte, im Verordnungswege, noch einzelne andere, als die im gegenwärtigen Abschnitte aufgezählten Gewerbe im Allgemeinen oder für bestimmte Bezirke an eine Concession zu binden, und die Bedingungen der Erlangung festzusetzen.

Auf gleichem Wege können einzelne, dermalen concessionirte Gewerbe von dem Erforderniſſe der Concession entbunden werden, wenn veränderte Verhältniſſe dieß als zuläſſig erkennen laſſen, sowie auch angeordnet werden kann, daß in Orten, wo im Intereſſe des Verkehres für gewiſſe, ein besonderes öffentliches Vertrauen in Anspruch nehmende Geschäfte und Dienstleistungen bestimmte Personen von der Behörde bestellt und in Pflicht genommen sind, wie z. B. Güterbestätter, öffentliche Abwäger und Meſſer, Landboten ꝛc., alle anderen Personen von dem Betriebe der nämlichen Geschäfte ausgeschloſſen werden.

Drittes Hauptstück.

Erforderniß einer besonderen Genehmigung der Betriebsanlage bei einzelnen Gewerben.

§. 31.

Betriebsanlagen, welche einer Genehmigung bedürfen.

Die Genehmigung der Betriebsanlage ist bei allen freien oder concessionirten Gewerben nothwendig, welche mit Feuerstätten, Dampfmaschinen oder Waſſerwerken betrieben werden, oder welche durch gesundheitsschädliche Einflüſſe, durch die Sicherheit bedrohende Betriebsarten, durch üblen Geruch oder durch ungewöhnliches Geräusch die Nachbarschaft zu gefährden oder zu beläſtigen geeignet sind.

§. 32.

Vorsichten bei der Bewilligung.

Im Allgemeinen hat die Behörde bei solchen Betriebsanlagen im kürzesten Wege die allenfalls in Betracht kommenden Uebelstände zu prüfen, und die etwa nöthigen Bedingungen und Beschränkungen vorzuschreiben, wobei insbesondere darauf zu sehen ist, daß für Kirchen, Schulen, Krankenhäuser und andere öffentliche Anstalten und Gebäude aus derlei Gewerbsanlagen keine Störung erwachse.

§. 33.

Betriebsanlagen, für welche ein Edictalverfahren stattzufinden hat.

Für nachstehende Betriebsanlagen darf die Genehmigung nur auf Grund des in den folgenden Paragraphen vorgezeichneten Verfahrens ertheilt werden:

1. Abdeckereien;
2. Feuerwerkskörper (Anlagen zur Bereitung);
3. Zündwaaren;
4. Anlagen künstlicher Dungfabriken (Poudrette, Dungharnsalz u. dgl.)
5. Talgschmelzereien;

§. 30.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem policyi może w razie, gdyby doświadczenie wedle §. 2. wykazało tego potrzebę, rozporządzić, aby nie dozwalano tylko za koncessyą w ogólności lub w pewnych tylko powiatach, innych jeszcze professyj nad te, które w niniejszym oddziale wymieniono, i ustanowić warunki ich uzyskania. Zastrzeżenie.

Podobnież można pojedyncze professye, które niniejszém od koncessyi zawisły, uwolnić od téj wymagalności, gdy zmienione stósunki na to pozwalają, niemniéj rozporządzić, aby w miejscach, gdzie w interesie obrotu co do spraw i czynności wymagających szczególnego publicznego zaufania, władza pewne osoby za obowiązkiem ustanowiła, jak np. spedytorów publicznych, ważników i mierników, posłanników itp., wykluczone były od prowadzenia tych samych spraw wszelkie inne osoby.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Potrzeba szczególnego pozwolenia na zakłady do wykonywania pojedynczych professyj.

§. 31.

Pozwolenia na zakłady wykonawcze wymagają wszystkie professye wolne lub koncessyjne wykonywane za pomocą ognisk, machin parowych lub wodnych, albo któreby wpływały szkodliwie na zdrowie, zagrażały bezpieczeństwu sposobem ruchu albo stawały się uciążliwemi przykrym zapachem lub nadzwyczajnym łoskotem. Zakłady wymagające pozwolenia.

§. 32.

W ogólności dochodzić winna władza najkrótszą drogą niedogodności, na jakieby w podobnych zakładach uwagę zwrócić należało i oznaczyć warunki i ograniczenia, jakichby potrzeba wymagała, bacząc w szczególności na to, ażeby kościoły, szkoły, domy chorych i inne publiczne zakłady i budowle nie doznawały jakich przeszkód z podobnych przemysłowych zakładów. Ostrożności w przyzwalaniu.

§. 33.

Na następujące zakłady danem będzie przyzwolenie jedynie w skutek postępowania wskazanego w paragrafach następnych: Zakłady, które wymagają postępowania edyktalnego

1. Na rzemiosło oprawcy;
2. Ciała racowe (zakłady do ich przyrządzania);
3. Towary zapałowe;
4. Fabryki sztucznego nawozu (pudrety, sól moczowa nawozowa i t. p.);
5. Zakłady do topienia łoju;

6. Kerzengießereien;
7. Seifensiedereien;
8. Leimsiedereien;
9. Firnißsiedereien;
10. Blutlaugensiedereien;
11. Knochensiedereien;
12. Knochenbleichen;
13. Knochenstampfen und -Mühlen;
14. Knochenbrennereien;
15. Wachstuch-Manufacturen;
16. Schnellbleichen;
17. Flachs- und Hanf-Röstanstalten;
18. Darmsaiten-Manufacturen;
19. Arsenikhütten;
20. Salzsäure-Fabriken;
21. Salpetersäure-Fabriken;
22. Schwefelsäure-Fabriken;
23. Salmiakfabriken;
24. Coaksbereitungs-Anstalten,
25. Steinkohlentheer-Anstalten,

26. Holztheer-Anstalten,
27. Kalkbrennereien,
28. Gypsbrennereien,
29. Rußbrennereien,

} in soferne sie außerhalb der Gewinnungsorte des Materiales errichtet werden;

30. Leuchtgas-Anstalten zur Bereitung und Aufbewahrung;
31. Glashütten;
32. Spiegel-Amalgamirwerke;
33. Ziegelbrennereien;
34. Thonwaaren- (aller Art) Brennereien;
35. Zuckersiedereien;
36. Chemische Waaren- (aller Art) Fabriken;
37. Oelfabriken;
38. Gärbereien;
39. Schlachthäuser;
40. Flecksiedereien;
41. Hütten- und Hammerwerke;
42. endlich die Errichtung und Aenderung von Werken, welche durch Wasserkraft bewegt werden.

6. Wyrób świéc;
7. Mydlarnie;
8. Fabryki kleju;
9. Fabryki pokostów;
10. Zakłady wyrabiania ługu z krwi;
11. Gotowanie kości;
12. Bielenie kości;
13. Stępy i młyny na kości;
14. Wypalanie kości;
15. Fabryki ceraty;
16. Blichy pospieszne;
17. Zakłady roszenia lnu i konopi;
18. Fabryki strun jelitowych;
19. Piece arszenikowe;
20. Fabryki kwasu solnego;
21. Fabryki kwasu saletrowego;
22. Fabryki kwasu siarczanego;
23. Fabryki salmiaku;
24. Wyrobnie koksu,
25. Wyrobnie smoły z węgla kamiennego,
26. Wyrobnie smoły drzewnéj,
27. Piece wapienne,
28. Piece gipsowe,
29. Piece do wypalania sadzy,

(24.–29.) o ile zakłady te nie znajdują się w miejscu wydobywania materyału;

30. Zakłady produkowania i przechowywania gazu do oświetlenia;
31. Huty szklane;
32. Wyroby amalgamu zwierciadłowego;
33. Cegielnie;
34. Piece do wypalania towarów glinianych (wszelkiego rodzaju);
35. Fabryki cukru;
36. Fabryki towarów chemicznych (wszelkiego rodzaju);
37. Olearnie;
38. Garbarnie;
39. Rzeźnie;
40. Gotowanie jelit;
41. Huty i hamernie;
42. Nakoniec na zakładanie i przerabianie narządów poruszanych siłą wody.

Dem Ministerium des Innern bleibt jederzeit eine Revision dieses Verzeichnisses vorbehalten.

§. 34.

Ansuchen.

Die Genehmigung der vorgezeichneten Anlagen ist unter Beibringung der erforderlichen Beschreibungen und Zeichnungen bei der Behörde anzusuchen, und es dürfen dieselben vor erlangter Bewilligung nicht in Betrieb gesetzt werden.

§. 35.

Edict.

Die Behörde hat die beabsichtigte Unternehmung sowohl durch Anschlag in der betreffenden Gemeinde als durch specielle Mittheilung an den Gemeindevorstand und die bekannten Anrainer kundzumachen, und hiebei auf einen Zeitpunct binnen 2 bis 4 Wochen eine commissionelle Verhandlung anzuberaumen, bei welcher — wenn nicht früher schriftlich — die allfälligen Einwendungen anzubringen seyn werden, widrigenfalls die Ausführung der Anlage stattgegeben werden wird, soferne sich nicht von Amtswegen Bedenken dagegen ergeben.

§. 36.

Verhandlung.

Bei der commissionellen Verhandlung sind alle maßgebenden Umstände zu erheben, die vorgekommenen Einwendungen grundhältig zu erörtern, im Falle Einsprüche erhoben werden, welche privatrechtlicher Natur sind, und nicht durch gütliches Uebereinkommen beigelegt werden können, die Bewerber zu deren vorläufiger Austragung im Rechtswege anzuweisen, und in der zu fällenden Entscheidung im Falle der Genehmigung die etwa nöthigen Bedingungen festzusetzen.

§. 37.

Bauconsens.

Wenn mit einer Betriebsanlage solche Bauführungen verbunden sind, wozu nach den Vorschriften der politische Bauconsens erforderlich ist, so sind die dießfälligen Verhandlungen so viel als thunlich unter Einem mit jener über die gewerbspolizeiliche Zulässigkeit der Anlage zu pflegen.

§. 38.

Rekurs.

Gegen die den Parteien zu eröffnende Entscheidung steht denselben durch 14 Tage der Recurs an die Landesstelle offen.

Der rechtzeitig ergriffene Recurs hat aufschiebende Wirkung.

Gegen zwei gleichlautende Entscheidungen findet ein weiterer Recurs nicht Statt.

§. 39.

Kosten.

Die Kosten der Bekanntmachung und des Verfahrens hat der Unternehmer zu tragen; zur Tragung der Kosten, welche durch muthwillige Einwendungen verursacht wurden, kann jener verurtheilt werden, welcher diese Einwendungen erhoben hat.

§. 40.

Aenderungen in der Betriebsanlage.

Aenderungen in der Beschaffenheit der Betriebsanlage oder in der Fabricationsweise, durch welche einer der im §. 31 vorgesehenen Umstände eintritt, sind zur Kenntniß der

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzeżoną sobie ma każdego czasu rewizyą niniejszego spisu.

§. 34.

O zezwolenie na przytoczone powyżéj zakłady należy prosić władzy i załączyć do podania wymagane opisy i rysunki; nie mogą téż te zakłady bez poprzedniego pozwolenia w ruch być wprowadzone. Podanie.

§. 35.

Władza uczyni obwieszczenie o zamierzonem przedsiębiorstwie nie tylko za pomocą przybicia w dotyczącéj gminie, ale także przez osobne uwiadomienie przełożonego gminy i wiadomych sąsiadów, i wyznaczy termin od 2 do 4 tygodni celem zebrania się komissyi, któréj jeźli tego wcześniéj pisemnie nie uczyniono — przedłożone będą możebne zarzuty; w przeciwnym bowiem razie daném będzie pozwolenie na wykonanie zakładu, o ile z urzędu nie zachodzą w tym względzie jakie wątpliwości. Edykt.

§. 36.

Podczas rozprawy komisyonalnéj podnieść należy wszelkie ważne okoliczności, zbadać gruntownie uczynione zarzuty; w razie wniesionéj opozycyi, która wchodzi w zakres prawa prywatnego a nie daje się załatwić w drodze dobrowolnéj ugody, odesłać ubiegających się do drogi prawa dla poprzedniego onéjże załatwienia i na wypadek przyzwolenia oznaczyć w mającém zapaść rozstrzygnieniu warunki, jakieby się potrzebnemi okazać mogły. Rozprawa.

§. 37.

Jeżeli z przemysłowym zakładem takie budowle mają być połączone, które w moc przepisów wymagają politycznego zezwolenia, natenczas dotycząca rozprawa przeprowadzoną będzie, o ile to da się uczynić, równocześnie z rozprawą o przyzwolenie na zakład ze względów przemysłowo-policyjnych. Konsens na budowlę.

§. 38.

Przeciw rozstrzygnieniom, o których strony uwiadomione być mają, przysłuża tymże przez przeciąg dni 14 prawo odwołania się do władzy krajowéj. Rekurs.

Rekurs wniesiony w przepisanym czasie ma moc wstrzymującą.

Przeciw dwom równo brzmiącym rozstrzygnieniom nie można wyżéj odwoływać się.

§. 39.

Koszta obwieszczenia i postępowania ponosi przedsiębiorca; na ponoszenie kosztów wynikłych ze swawolności zarzutów skazanym być może, kto podnosił takie zarzuty. Koszta.

§. 40.

O zmianach w stanie zakładu przemysłowego lub sposobie fabrykacyi, w skutek których zachodzi która z przewidzianych w §. 31. okoliczności, uwia- Zmiany w stanie zakładu przemysłowego.

Behörde zu bringen, welche zu beurtheilen hat, ob eine neue commissionelle Verhandlung einzutreten habe.

§. 41.

Erlöschen der Bewilligung wegen Nichtgebrauches

Wird der Betrieb binnen Jahresfrist nicht begonnen, oder durch längere als drei Jahre unterbrochen, so erlischt die Genehmigung der Betriebsanlage.

Die Frist zum Beginne des Betriebes kann bis auf drei Jahre verlängert werden, wenn die Anlage mit größeren Bauführungen verbunden ist.

Viertes Hauptstück.

Umfang und Ausübung der Gewerbsrechte.

§. 42.

Der Umfang eines Gewerbsrechtes wird nach dem Inhalte des Gewerbescheines oder der Concession mit Festhaltung der in den nachstehenden Paragraphen vorgezeichneten Grundsätze beurtheilt.

§. 43.

Erzeugungsrecht.

Jeder Gewerbetreibende hat das Recht, alle zur vollkommenen Herstellung seiner Erzeugnisse nöthigen Arbeiten zu vereinigen und die hiezu erforderlichen Hilfsarbeiter auch anderer Gewerbe zu halten.

§. 44.

Handelsrecht.

Die Berechtigung zur Erzeugung eines Artikels schließt auch das Recht zum Handel mit den gleichen fremden Erzeugnissen in sich.

§. 45.

Feste Betriebsstätten.

Diejenigen, welche freie Gewerbe betreiben, können in der Gemeinde ihres Standortes mehrere feste Betriebsstätten (Werkstätten oder Verkaufslocale) halten, die aber der Behörde angezeigt werden müssen.

§. 46.

Gewerbsbetrieb außerhalb des Standortes.

Die Gewerbetreibenden können auch außerhalb der Gemeinde ihres Standortes die Artikel ihres Gewerbes überallhin bei Gewerbsleuten, die solche Erzeugnisse führen dürfen, in Commission geben, auf Bestellung liefern und bestellte Arbeiten überall verrichten.

§. 47.

Zweig-Etablissements und Niederlagen.

Wenn die Gewerbetreibenden außerhalb der Gemeinde ihres Standortes Zweig-Etablissements oder Niederlagen errichten wollen, so müssen sie dieselben sowohl der Gewerbsbehörde, in deren Bezirke sie errichtet werden, als derjenigen, in deren Register die Hauptunternehmung eingetragen ist, anmelden, und bei concessionirten Gewerben eine eigene Concession von der ersterwähnten Behörde erwirken.

domić należy władzę, która oceni, czy nowa komisyonalna rozprawa ma mieć miejsce.

§. 41.

Pozwolenie traci moc z powodu nieużycia.

Jeżeli przed upływem roku zakład nie został w ruch wprowadzony, lub nastąpiła w nim przerwa dłuższa nad trzy lata, natenczas traci moc zezwolenie na zakład.

Termin rozpoczęcia ruchu może być przedłużony do trzech lat, jeżeli zakład połączony jest ze znaczniejszemi budowlami.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Zakres i wykonanie praw przemysłowych.

§. 42.

Zakres prawa przemysłowego rozeznaje się wedle treści patentu przemysłowego lub koncessyi na podstawie zasad zawartych w następujących paragrafach.

§. 43.

Prawo produkowania.

Ktokolwiek prowadzi professyą, mocen jest połączyć wszelkie roboty potrzebne do zupełnego produkowania swoich wyrobów i trzymać potrzebnych ku temu pomocników z innych nawet professyj.

§. 44.

Prawo handlowania.

Z prawem wyrobu pewnych artykułów łączy się także prawo prowadzenia handlu cudzemi wyrobami tegoż rodzaju.

§. 45.

Stałe zakłady ruchu.

Prowadzący wolne professye utrzymywać mogą w gminie swego stanowiska kilka stałych zakładów ruchu (warsztatów, sklepów), o których wszakże władzy donieść są obowiązani.

§. 46.

Zarobkowanie poza miejscem stanowiska.

Prowadzący przemysł mogą także i poza obrębem gminy swego stanowiska dawać wszędzie w komis artykuły swego wyrobu professyonistom, którym wolno trudnić się sprzedażą takowych, dostarczać artykułów zamówionych i wykonywać wszędzie zamówione roboty.

§. 47.

Zakłady filialne i składy.

Jeżeli prowadzący professyę założyć chcą filie lub składy poza obrębem gminy swego stanowiska, tedy takowe zameldować winni nietylko u władzy przemysłowéj, w której okręgu je zakładają, ale i u téj, w której rejestrach przedsiębiorstwo główne jest zaciągnione, a gdy idzie o professye koncessyjne, uzyskać osobną koncessyę u wyż pomienionéj władzy.

§. 48.

Uebersiedlung.

Bei Gewerben, welche nicht mit der Haltung fester Betriebsstätten verbunden sind, ist die Uebersiedlung des Unternehmers in einen anderen Bezirk als die Begründung eines neuen Gewerbes anzusehen, ohne daß jedoch der bei einigen Gewerben vorgeschriebene Nachweis der technischen Befähigung von Neuem zu fordern ist.

§. 49.

Aeußere Bezeichnung.

Die Gewerbetreibenden sind berechtiget, sich einer entsprechenden äußeren Bezeichnung auf ihren festen Betriebsstätten oder ihrer Wohnung und sonstiger Mittel der Bekanntmachung zu bedienen.

§. 50.

Reisende Agenten.

Die Gewerbsleute sind berechtiget, im Umherreisen selbst oder durch Bevollmächtigte Bestellungen zu suchen, dürfen jedoch hierbei, außer auf Märkten, keine Waaren zum Verkaufe, sondern nur Muster mitführen.

Für die Subscriptionssammlung auf Druckwerke gelten die im Preßgesetze gegebenen besonderen Vorschriften. Jene Handlungsreisende (Handels-Agenten), welche nicht im ausschließenden Dienste eines Auftraggebers stehen, sondern ein Geschäft daraus machen, für mehrere Fabrikanten oder Handelsleute Bestellungen zu suchen, haben diesen selbstständigen Erwerbszweig nach §. 13 anzumelden.

§. 51.

Hausirer.

Das Feilbieten im Herumziehen von Ort zu Ort, außer auf Märkten, und das Herumtragen und Anbieten von Waaren von Haus zu Haus, darf nur von den mit Hausirbefugnissen betheilten Personen betrieben werden.

§. 52.

Ausnahmen von den Bestimmungen des vorstehenden Paragraphes.

Die im vorigen Paragraphe ausgesprochene Beschränkung findet keine Anwendung auf Gewerbsleute, welche die allgemeinen Artikel des täglichen Verbrauches, wie z. B. Milch, Butter, Obst, Gemüse, Blumen, Holz 2c., nach örtlicher Gewohnheit durch Herumtragen von Haus zu Haus oder auf der Straße feilbieten

Auch ist der Behörde überlassen, im Orte ansäßigen kleineren Gewerbsleuten zu ihrem besseren Fortkommen das Feilbieten ihrer Erzeugnisse innerhalb des Gemeindebezirkes von Haus zu Haus zu gestatten.

§. 53.

Verkehr über die Grenze.

Die im Auslande wohnenden Gewerbetreibenden können, wenn den österreichischen Unterthanen Gleiches in dem jenseitigen Staate gestattet ist, über Bestellung solche Gewerbsarbeiten im Inlande ausführen, zu deren Verrichtung keine Concession erforderlich ist. Das Einbringen der im Auslande gefertigten Arbeiten und das Abliefern derselben an die Besteller unterliegt nur den durch die Zollvorschriften gegebenen Beschränkungen.

§. 54.

Firmaprotokollirung.

Das Recht und die Pflicht zur Protokollirung der Firma und die Folgen derselben werden durch besondere Bestimmungen geregelt.

§. 48.

Co do professyj, których prowadzenie nie jest połączone z utrzymywaniem stałych lokalności, uważaném będzie przesiedlenie przedsiębiorcy w inny okrąg za założenie nowéj professyi, przyczém jednak nie potrzeba wywodzić się na nowo z technicznego uzdolnienia wymaganego w niektórych professyach. Przesiedlenie.

§. 49.

Prowadzący professyę użyć mogą odpowiedniego zewnętrznego oznaczenia na swych stałych zakładach przemysłowych lub mieszkaniu i innych środków obwieszczających. Zewnętrzne oznaczenie.

§. 50.

Mogą téż prowadzący professyę szukać zamówień drogą podróżowania sami lub przez pełnomocników; nie mogą wszakże prowadzić z sobą, wyjąwszy na jarmarki, towarów na sprzedaż, lecz tylko próbki. Agenci podróżujący.

Co do zbierania przedpłaty na dzieła drukowane obowiązują oddzielne przepisy nadane ustawą drukową. Ci podróżujący handlowi (agenci handlowi), którzy nie pozostają w wyłącznéj służbie jednego mandanta, ale z tego robią professyę, iż dla kilku fabrykantów lub kupców szukają zamówień, zgłosić się winni wedle §. 13. względem téj samodzielnéj gałęzi przemysłu.

§. 51.

Sprzedawaniem w przechodzeniu z miejsca na miejsce, wyjąwszy na jarmarkach, tudzież obnoszeniem i ofiarowaniem kupna po domach trudnić się mogą tylko osoby upoważnione do handlu obnośnego. Handel obnośny.

§. 52.

Ograniczenie wyrzeczone w poprzednim paragrafie nie ma zastósowania do zarobkujących, którzy sprzedają powszednie artykuły codziennéj potrzeby, jak np. mléko, masło, owoce, jarzyny, kwiaty, drzewo itd. wedle miejscowego zwyczaju za pomocą obnoszenia po domach lub na ulicy. Wyjątki z postanowień poprzedzającego paragrafu.

Pozostawia się téż władzy dozwalanie mniejszym miejscowym professyonistom dla ich łatwiejszego utrzymania się sprzedawać po domach ich wyroby w zakresie obrębu gminnego.

§. 53.

Professyoniści mieszkający za granicą mogą, jeżeli poddani austryaccy równych korzyści w tameczném państwie doznają, wykonywać w państwie tutejszém takie zamówione roboty, na które nie potrzeba koncessyi. Wprowadzanie wyrobów za granicą uskutecznionych i dostarczanie ich zamówicielom podlega tylko ograniczeniom w przepisach cłowych zawartym. Obrót graniczny.

§. 54.

Prawo i obowiązek zaprotokołowania firmy i następstwa ztąd wynikające urządzone będą osobnemi postanowieniami. Zaprotokołowanie firmy.

*

§. 55.

Preissatzungen.

Preissatzungen können nur beim Kleinverkaufe von Artikeln, die zu den nothwendigsten Bedürfnissen des täglichen Unterhaltes gehören, dann bei dem Rauchfangkehrergewerbe und bei den Transports- und Platzdienstgewerben stattfinden.

Das Ministerium des Innern ist ermächtiget, für die genannten Artikel und Gewerbe je nach den örtlichen Verhältnissen die Einführung oder Aufhebung solcher Preissatzungen auszusprechen.

Das Gleiche gilt von den in einzelnen Gemeinden für die Fleischausschrottung, die Brodbäckerei, die Schornsteinfegung und die Abdeckereien bestehenden Einrichtungen der Verpachtung.

§. 56.

Vorräthe und Preisankündigung.

Bei Artikeln, die zu den nothwendigen Bedürfnissen des täglichen Unterhaltes gehören, kann die Behörde die Haltung von Vorräthen und im Kleinverkaufe auch dort, wo diese Artikel keiner Satzung unterliegen, die Ersichtlichmachung der Preise in den Verkaufslocalitäten, sowie bei den Gastgewerben die Auflegung von Preiszetteln anordnen.

§. 57.

Betriebspflicht der Bäcker, Fleischer und Rauchfangkehrer.

Bäcker, Fleischer und Rauchfangkehrer dürfen den einmal begonnenen Gewerbsbetrieb nicht nach Belieben unterbrechen, sondern müssen bei beabsichtigter Einstellung diese der Behörde anmelden und auf deren Verlangen das Gewerbe noch durch eine bestimmte Zeit, höchstens 2 Monate, fortführen.

§. 58.

Stellvertreter.

Jeder Gewerbetreibende kann sein Gewerbe auch durch einen Stellvertreter ausüben, oder dasselbe verpachten.

Ein Realgewerbe, dessen Eigenthümer die gesetzliche Eignung zur Ausübung desselben nicht besitzt, kann nur durch einen Stellvertreter oder Pächter betrieben werden.

Ein Stellvertreter oder Pächter muß immer gleich dem Gewerbsinhaber selbst die für den selbstständigen Betrieb des betreffenden Gewerbes erforderlichen Eigenschaften besitzen, und bei concessionirten Gewerben der Behörde zur Genehmigung angezeigt werden.

§. 59.

Uebergang der Gewerbe.

Nach dem Tode eines Gewerbetreibenden hat der Erbe oder Legatar, wenn er das Gewerbe fortführen will, dasselbe auf eigenen Namen neu anzumelden.

Desgleichen hat eine neue Anmeldung stattzufinden, wenn ein Gewerbs-Etablissement durch Acte unter Lebenden auf einen Andern übertragen wird.

Ist das Gewerbe ein concessionirtes, so bedarf es in beiden Fällen einer neuen Concession. Nur für Rechnung der Witwe oder der minderjährigen Erben bis zur erreichten Großjährigkeit kann ein concessionirtes Gewerbe auf Grundlage der alten Concession fortgeführt werden.

§. 55.

Wykazy cen mogą jedynie mieć miejsce w drobnéj sprzedaży artykułów należących do najniezbędniejszych potrzeb codziennego życia, daléj w professyi kominiarskiéj tudzież w zarobkach transportowych i posługi miejscowéj. Cenniki.

Ministerstwo spraw wewnętrznych umocowane jest do zaprowadzenia lub zniesienia podobnych cenników na pomienione artykuły i professye wedle stósunków miejscowych.

To samo prawidło ma zastósowanie do istniejących w pojedynczych gminach urządzeń wydzierżawiania sprzedaży mięsa, pieczenia chleba, wymiatania kominów i rzemiosła oprawcy.

§. 56.

Co do artykułów należących do niezbędnych potrzeb codziennego życia, nakazać może władza utrzymywanie zapasów, a w drobnéj sprzedaży nawet tam, gdzie te artykuły ustanowom nie podlegają, utrzymywanie cenników w lokalnościach sprzedaży, jako też przedkładanie spisów cen w domach gościnnych. Zapasy i obwieszczanie cen.

§. 57.

Piekarzom, rzeźnikom i kominiarzom niewolno wedle upodobania przerywać prowadzenia rozpoczętéj professyi, lecz jeżeli takową zaniechać zamierzają, winni o tém donieść władzy, na któréj żądanie obowiązani są prowadzić daléj professyę do pewnego czasu, najdaléj do 2. miesięcy. Obowiązek piekarzów, rzeźników i kominiarzów prowadzenia professyi.

§. 58.

Ktokolwiek podjął jaką professyę, prowadzić ją może także przez zastępcę albo ją wydzierżawić. Zastępcy.

Professyę przywiązaną do realności, któréj właściciel nie posiada przepisanéj prawem zdolności do jéj wykonywania, prowadzić jedynie można przez zastępcę lub dzierżawcę.

Zastępca lub dzierżawca powinien zawsze posiadać tak jak sam właściciel professyi wymagane własności do samodzielnego prowadzenia dotyczącéj professyi, i ma być wskazany władzy do zatwierdzenia, gdy idzie o professyę koncessyjną.

§. 59.

Jeżeli po śmierci prowadzącego professyę spadkobierca lub legataryusz chce ją daléj prowadzić, powinien takową na własne imię na nowo zameldować. Przeniesienie professyi na innych.

Zameldowanie winno również mieć miejsce, gdy zakład przemysłowy przeniesiony bywa na kogo innego za pomocą aktu między żyjącymi.

Profesya koncessyjna wymaga w obu tych wypadkach nowéj koncessyi. Taka professya prowadzoną być może na podstawie dawnéj koncessyi tylko na rachunek wdowy lub małoletnich spadkobierców aż do osiągnienia pełnoletności.

Zur Fortführung eines Gewerbes für Rechnung der Massa während einer Concurs- oder Verlassenschafts-Abhandlung bedarf es weder einer neuen Anmeldung noch Concession.

In diesem, wie im vorhergehenden Falle ist, wenn die Natur des Gewerbes es fordert, ein qualificirter Stellvertreter (§. 58) zu bestellen.

§. 60.

Ungiltigkeit und Zurücknahme der Gewerbsberechtigung.

Wenn bei einem Gewerbetreibenden der ursprüngliche und noch fortdauernde Mangel eines der gesetzlichen Erfordernisse des selbstständigen Gewerbebetriebes nachträglich zum Vorschein kommt, kann jederzeit der Fortbetrieb des Gewerbes untersagt, beziehungsweise der Gewerbsschein oder die Concession zurückgenommen werden.

Bei jenen concessionirten Gewerben, bei welchen eine Beschränkung mit Rücksicht auf die Ortsverhältnisse einzutreten hat (§. 18), kann die Verleihung zurückgenommen werden, wenn der Concessionär das Gewerbe binnen 6 Monaten nach der Verleihung nicht in Betrieb setzt, oder später durch eben so lange Zeit den Betrieb aussetzt.

§. 61.

Auszeichnung.

Gewerbsunternehmungen, die von hervorragender Bedeutung für die Entwicklung der National-Industrie und die Belebung des Handels sind, können mit dem Vorrechte betheilt werden, den kaiserlichen Adler im Schilde und Siegel und die Bezeichnung „k. k. privilegirte (Fabrik, Großhandlung &c.)“ in der Firma zu führen.

Fünftes Hauptstück.

Marktverkehr.

§. 62.

Marktbesuch.

Jedermann ist berechtiget, die Märkte mit allen im Verkehre gestatteten Waaren zu beziehen, soweit selbe nach der Gattung des Marktes zum Verkehre auf demselben zugelassen sind.

Waaren, deren Verkauf an eine Concession gebunden ist, können jedoch auch auf Märkten nur von den mit der bezüglichen Concession versehenen Gewerbsleuten feilgeboten werden.

§. 63.

Fieranten.

Wer aus dem Beziehen von Märkten ein selbstständiges Gewerbe macht (Fierant, Marktfahrer), hat dieses nach §. 13 anzumelden.

§. 64.

Ausländer.

Ausländer werden rücksichtlich des Rechtes zum Marktbesuche wie Inländer behandelt, soweit nicht eine Abweichung hiervon in Anwendung der Reciprocitat verfügt wird.

§. 65.

Gegenstände des Marktverkehres: a) auf Hauptmärkten.

Gegenstände des Marktverkehres auf Messen, Jahrmärkten und den ihnen durch specielle Verordnungen für die Curzeit gleichgestellten Badeorten, dann auf Kirchtagsmärkten,

Dla prowadzenia professyi na rachunek massy podczas pertraktacyi konkursowéj lub spadkowéj nie potrzeba ani ponowionego zameldowania ani koncessyi.

W wypadku tym i poprzednim ustanowić należy uzdolnionego zastępcę (§. 58), jeźli tego natura professyi wymaga.

§. 60.

Jeżeli późniéj okaże się u prowadzącego professyę pierwotny i ciągle trwający brak wymaganéj prawem własności do samodzielnego prowadzenia professyi, natenczas może być zakazaném dalsze prowadzenie professyi, a względnie odebranym patent zarobkowy lub koncessya. Nieważność i odebranie uprawienia do professyi.

Gdzie zachodzą stósunki miejscowe, dla których professye koncessyjne ograniczeniu podlegać mają (§. 18), może koncessya być odebraną, jeżeli koncessyonaryusz nie rozpocznie professyi w przeciągu 6 miesięcy po nadaniu lub późniéj przez takiż czas przerwie jéj prowadzenie.

§. 61.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, celujące przeważnym udziałem w rozwoju narodowego przemysłu i ożywienia handlu, obdarzone być mogą prerogatywą prowadzenia w firmie oznaki „c. k. uprzywilejowana (fabryka, handel hurtowny itp.)“ tudzież orła cesarskiego na godłach i pieczęci. Odszczególnienie.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

Obrót targowy.

§. 62.

Każdemu wolno zwiedzać jarmarki z wszelkiemi towarami dozwolonego obrotu, o ile takowe wedle różnicy targu znajdować się na nim mogą w obrocie. Zwiedzanie jarmarków.

Towary, których sprzedaż koncessyi wymaga, sprzedawane być mogą na jarmarkach tylko przez professyonistów, którzy posiadają dotyczącą koncessyę.

§. 63.

Kto ze zwiedzania jarmarków samodzielną robi professyę (fierant, jeżdżący po jarmarkach), winien to zameldować wedle §. 13. Fieranci.

§. 64.

Cudzoziemcy traktowani będą jak krajowcy co do prawa uczęszczania na jarmarki, o ile ze względów wzajemności nie odstąpiono od téj zasady. Cudzoziemcy.

§. 65.

Przedmiotem targowego obrotu na wolnych targach, jarmarkach, tudzież w zdrojowiskach uleczających postawionych z temiż na równi, na czas kuracyi Przedmioty obrotu targowego: a) na głównych jarmarkach.

sind alle im freien Verkehre gestatteten Waaren, in soferne nicht die bezüglichen Marktberechtigungen ausdrücklich auf einzelne Gattungen von Gegenständen, wie z. B. Vieh, Wolle, Getreide, Kinderspielwaaren rc., beschränkt sind.

§. 66.

b) auf Wochenmärkten.

Gegenstände des Wochenmarktsverkehres sind: Lebensmittel und rohe Naturproducte, Wirthschafts- und Ackergeräthe, Erzeugnisse, welche zu den landesüblichen Nebenbeschäftigungen der Landleute der Umgegend gehören und gemeine Artikel des täglichen Verbrauches.

§. 67.

Andere als diese Artikel auf Wochenmärkten in Buden und Ständen feil zu halten, ist in der Regel nur den in der Gemeinde selbst wohnhaften Gewerbetreibenden rücksichtlich der Gegenstände ihres Gewerbes gestattet, es wäre denn, daß bereits in einzelnen Orten bisher für die betreffenden Erzeugnisse auch auswärtige Gewerbsleute zugelassen sind.

Es ist übrigens in Orten, wo durch die seßhaften Gewerbsleute dem Consumtionsbedarfe nicht entsprochen wäre, der politischen Landesstelle unbenommen anzuordnen, daß für die bezüglichen Artikel auch auswärtige Gewerbetreibende auf den Wochenmärkten zugelassen werden.

§. 68.

Gleichberechtigung der Marktbesucher.

Allen Marktbesuchern stehen im Betriebe ihrer Marktgeschäfte die gleichen Befugnisse zu.

Einrichtungen, wonach die ersten Stunden des Marktes für die Einkäufer im Kleinen vorbehalten werden, dürfen nur bei Wochenmärkten und in Anwendung auf Lebensmittel stattfinden, wenn die örtlichen Gewohnheiten und Bedürfnisse dafür sprechen.

§. 69.

Marktgebühren.

Der Marktverkehr darf von den Gemeinden mit keinen andern, als solchen Abgaben belegt werden, welche eine Vergütung für den überlassenen Raum, den Gebrauch von Buden und Geräthschaften, und für andere mit der Abhaltung des Marktes verbundene Auslagen bilden.

§. 70.

Marktordnungen.

Innerhalb obiger Bestimmungen hat jede Gemeinde, in welcher Märkte abgehalten werden, unter Genehmigung der politischen Landesstelle die Marktordnung, welche auch den Marktgebühren-Tarif zu enthalten hat, nach den örtlichen Bedürfnissen festzusetzen, wobei auch zu bestimmen ist, in wieweit der Ausschank von Getränken und die Verabreichung von Speisen auf den Marktplätzen gestattet werde.

§. 71.

Marktrechts-Verleihungen.

Besondere Vorschriften bestimmen, wie von den Gemeinden die Berechtigung zur Abhaltung von Märkten erworben wird, und welche Rücksichten bei solchen Bewilligungen zu beobachten sind.

specyalnemi rozporządzeniami, niemniéj na kiermaszach są wszelkie towary wolnego obrotu, o ile dotyczące uprawnienia jarmarczne nie są wyraźnie ograniczone na szczególne rodzaje przedmiotów, jak n. p. bydło, wełnę, zboże, zabawki dziecinne i t. p.

§. 66.

b) na targach tygodniowych.

Przedmiotem obrotu na targach tygodniowych są: wiktuały i płody surowe, sprzęty gospodarskie i rolnicze, wyroby należące do zakresu zwykłych podrzędnych zatrudnień u włościan okolicy, tudzież pospolite artykuły potrzeb dziennych.

§. 67.

Sprzedawanie innych artykułów na targach tygodniowych w budach i na straganach dozwoloném jest w zasadzie tylko professyonistom w téj saméj gminie zamieszkałym, a to, co do przedmiotów ich professyi, chyba, że już w niektórych miejscach przypuszczono także i cudzych professyonistów z dotyczącemi wyrobami.

Polityczna władza krajowa może atoli rozporządzić w miejscach, gdzie miejscowi professyoniści nie czynią zadość potrzebom konsumcyi, ażeby także i cudzych professyonistów przypuszczano z takiemi artykułami na targi tygodniowe.

§. 68.

Równouprawnienie dla zwiedzających jarmark.

Wszystkim zwiedzającym jarmarki przysłużają równe prawa w prowadzeniu spraw targowych.

Zastrzeżenia pierwszych godzin targu dla drobnego kupna mogą jedynie mieć miejsce na targach tygodniowych co do wiktuałów, jeźli miejscowy zwyczaj i potrzeby za tém przemawiają.

§. 69.

Należytości targowe.

Gminom nie wolno żądać innych opłat targowych, tylko takich, które są wynagrodzeniem za ustąpione miejsce, za używanie bud i sprzętów, i za inne wydatki pochodzące z odbywania targu.

§. 70.

Regulaminy targowe.

Każda gmina, w któréj targi odbywają się, ułożyć winna w zakresie powyższych postanowień wedle potrzeb miejscowych regulamin targowy, zatwierdzony przez krajową władzę polityczną i zawierający taryfę należytości targowych, a zarazem powiédzianém będzie, jak dalece dozwolonym jest wyszynk napojów i sprzedaż potraw na targowiskach.

§. 71.

Jakim sposobem gminy nabyć mogą prawa odbywania targów i jakie względy mieć należy w udzielaniu podobnych dozwoleń, stanowią oddzielne przepisy.

Sechstes Hauptstück.

Gewerbliches Hilfspersonale.

§. 72.

Rechtsverhältniß.

Die Rechtsverhältnisse zwischen den selbstständigen Gewerbetreibenden und ihrem Hilfspersonale (Gehilfen und Lehrlingen) sind, in soferne nicht das gegenwärtige Gesetz besondere Bestimmungen enthält, nach den Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zu beurtheilen.

a) Gehilfen.

§. 73.

Gehilfen.

Unter Gehilfen werden in diesem Gesetze Handlungsdiener, Gesellen und Fabriksarbeiter, dann die in gleichen Dienstverhältnissen stehenden weiblichen Hilfsarbeiter verstanden.

Die für höhere Dienstleistungen angestellten Individuen, wie Werkführer, Mechaniker, Factoren, Buchhalter, Cassiere, Zeichner, Chemiker,

dann die für bloße Handlanger- und andere gröbere Arbeiten aufgenommenen Arbeiter und Taglöhner,

endlich die Personen, welche bei dem Betriebe eines Gewerbes bloß Hausgesindedienste verrichten, wie Kellner, Fuhrknechte ꝛc.

werden unter den Gehilfen nicht begriffen.

§. 74.

Ausweis.

Jeder Gehilfe muß mit den nöthigen Ausweisen versehen sein, welche bei Handlungsdienern in den behördlich vidirten Zeugnissen der früheren Dienstgeber, bei anderen Gehilfen in dem Arbeitsbuche bestehen.

Unternehmer, welche Gehilfen ohne einen solchen Ausweis in Verwendung nehmen, machen sich strafbar, und haften mit den Letzteren dem früheren Dienstgeber für den durch den eigenmächtigen Austritt des Gehilfen erwachsenen Schaden nach Maßgabe des §. 1302 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches. Dem früheren Dienstgeber steht auch das Recht zu, den Wiedereintritt des eigenmächtig ausgetretenen Gehilfen zu fordern.

§. 75.

Stellung.

Die Art der Verwendung eines Gehilfen, seine Bezüge und sonstige Stellung, die Dauer des Dienstverhältnisses, die allfällige Probezeit und die Kündigungsfrist sind Gegenstand freien Uebereinkommens. In Ermanglung eines solchen wird die Bedingung wochentlicher Ablöhnung und eine vierzehntägige Kündigungsfrist vorausgesetzt, und in den anderen Beziehungen der Ortsgebrauch zur Richtschnur genommen.

§. 76.

Pflichten und Rechte.

Der Gehilfe ist verpflichtet, dem Dienstgeber Treue, Folgsamkeit und Achtung zu erweisen, sich anständig zu betragen, die bedungene oder ortsübliche Arbeitszeit einzuhalten,

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

O pomocnikach professyjnych.

§. 72.

Stósunki prawne między samodzielnymi professyonistami i osobami pomocnemi (pomocnikami, terminującymi) oceniane być winny, o ile niniejsza ustawa szczególnych postanowień nie zawiera, wedle postanowień powszechnéj księgi ustaw cywilnych. Stósunek prawny.

a) Pomocnicy.

§. 73.

Pod pomocnikami rozumié niniejsza ustawa kupczyków, czeladników, robotników fabrycznych, niemniéj robotnice zostające w podobnych stósunkach służby. Pomocnicy.

Nie należą do rzędu pomocników:

indywidua ustanowione do wyższych czynności służbowych, jakoto: kierownicy ruchu, mechanicy, faktorowie, buchhalterowie, kassyerowie, rysownicy, chemicy,

daléj robotnicy i najemnicy przyjmowani do robót podręcznych i innych robót grubszych.

nakoniec osoby sprawujące w prowadzeniu professyi posługi czeladzi domowéj właściwe, jakoto: kelnerzy, parobcy itp.

§. 74.

Każdy pomocnik wykazać się winien potrzebnemi dowodami, a to: kupczyki widymowanemi przez władzę świadectwami ich dawniejszych służbodawców, inni zaś pomocnicy książeczkami czeladnemi. Wykaz.

Przedsiębiorcy przyjmujący pomocników bez podobnych dowodów podlegają karze i stają się odpowiedzialnymi wraz z przyjętymi w ten sposób pomocnikami dawniejszemu służbodawcy za szkodę wynikłą przez samowładne wystąpienie pomocnika w miarę §. 1302 powszechnéj księgi ustaw cywilnych. Może téż dawniejszy służbodawca żądać powrotu pomocnika, który samowładnie wystąpił.

§. 75.

Sposób używania pomocnika, jego płaca i w ogólności stanowisko, trwanie stósunku służbowego, czas próby, gdyby jaka zachodziła, i termin wypowiedzenia, są przedmiotem wolnéj umowy. W braku takowéj przypuszcza się, iż zastrzeżoną została wypłata tygodniowa i dwutygodniowe wypowiedzenie, w innych zaś względach posłuży za skazówkę zwyczaj miejscowy. Stanowisko.

§. 76.

Pomocnik obowiązany jest względem służbodawcy do wierności, posłuszeństwa i uszanowania, do przyzwoitego zachowania się, do pilnowania roboty Obowiązki i prawa.

*

die ihm anvertrauten gewerblichen Verrichtungen nach besten Kräften zu besorgen, über die Betriebsverhältnisse des Dienstgebers Verschwiegenheit zu beobachten, sich gegen Mitgehilfen und Hausgenossen verträglich zu benehmen und die Lehrlinge, so wie die unter seiner Aufsicht arbeitenden Kinder gut zu behandeln. Er ist berechtiget, die bedungenen Bezüge zur rechten Zeit, eine anständige Behandlung und beim Austritte ein wahrheitsgetreues Zeugniß in Anspruch zu nehmen.

§. 77.

Verbote.

Es ist den Gehilfen verboten, willkürliche Feiertage und sogenannte blaue Montage zu halten, ohne Einwilligung des Dienstgebers für eigene Rechnung oder für fremde Arbeitsgeber zu arbeiten, und unter sich Verabredungen zu treffen, um durch gemeinschaftliche Arbeitsverweigerung oder durch andere Mittel von ihrem Dienstherrn Bedingungen zu erzwingen (§. 481 des Strafgesetzbuches).

§. 78.

Auflösung des Dienstverhältnisses.

Das Arbeits- oder Dienstverhältniß kann aus wichtigen Gründen vor Ablauf der ausdrücklich oder stillschweigend bedungenen Dauer und ohne Aufkündigung sogleich aufgelöst werden. Insbesondere ist aber:

1. Der Dienstgeber zur Aufhebung des Vertrages berechtiget, wenn der Gehilfe:

a) zum Dienste unbrauchbar befunden wird;

b) eine Handlung verübt, durch welche das in ihm zu setzende Vertrauen gegründeter Weise verwirkt wird, oder wenn eine solche Handlung nach der Aufnahme zur Kenntniß des Dienstgebers gelangt;

c) ohne Einwilligung des Dienstgebers ein der Verwendung beim Gewerbe abträgliches Nebengeschäft betreibt;

d) sich hartnäckig weigert, des Dienstgebers rechtmäßige Weisungen zu vollziehen, oder die Mitgehilfen, Lehrlinge oder das Hausgesinde zum Ungehorsam, zur Auflehnung gegen den Dienstgeber, zu unordentlichem Lebenswandel oder zu unerlaubten Handlungen zu verleiten sucht, oder sich einer Ehrenbeleidigung gegen den Dienstgeber oder dessen Angehörige oder einer anderen wesentlichen oder wiederholten Pflichtverletzung schuldig macht;

e) durch eigenes Verschulden arbeitsunfähig wird, oder wenn die unverschuldete Arbeitsunfähigkeit über vier Wochen dauert;

f) durch länger als 8 Tage gefänglich angehalten wird.

2. Der Gehilfe ist insbesondere zur Aufhebung des Vertrages berechtiget:

a) wenn er ohne Schaden für seine Gesundheit die Arbeit nicht fortsetzen kann;

b) wenn der Dienstgeber sich thätlicher Mißhandlungen oder der Uebertretung der Ehrenbeleidigung gegen ihn schuldig macht;

c) wenn der Dienstgeber ihn zu unsittlichen oder gesetzwidrigen Handlungen zu verleiten sucht;

w czasie umówionym lub przyjętym wedle zwyczaju miejscowego, do jak najdokładniejszego wedle sił swoich wykonania powierzonych sobie professyjnych czynności, do zachowania tajemnicy o przemysłowych stósunkach służbodawcy, do zgodności z innymi pomocnikami i domownikami, tudzież z terminującymi jakotéż do dobrego obchodzenia się z dziećmi pracującemi pod jego dozorem. Ma zaś prawo do pobierania w czasie należytym umówionéj zapłaty, do przyzwoitego traktowania i do zgodnego z prawdą świadectwa przy wystąpieniu.

§. 77.

Zakazy.

Pomocnikom zakazuje się obchodzić dowolne święta i tak zwane szewskie niedziele (poniedziałki) robić na własną rękę lub dla obcych przemysłowców bez przyzwolenia służbodawcy, tudzież zmawiać się między sobą celem znaglenia swego służbodawcy do pewnych warunków za pomocą wspólnego odmawiania roboty lub innemi środkami (§. 481 prawa karnego).

§. 78.

Rozwiązanie stósunku służbowego

Stósunek roboczy lub służbowy może natychmiast być rozwiązany dla ważnych powodów przed upływem czasu zastrzeżonego wyraźnie lub domniemalnie i bez wypowiedzenia. W szczególności atoli:

1. Służbodawca jest upoważniony do zerwania umowy, gdy pomocnik

a) okaże się niezdolnym do służby;

b) dopuści się czynu, którym w sposób uzasadniony zachwieje położone w nim zaufanie, lub jeżeli czyn taki po przyjęciu dojdzie do wiadomości służbodawcy;

c) prowadzi bez pozwolenia służbodawcy uboczny zarobek, który go od przyjętéj pracy odwodzi;

d) wzbrania się uporczywie wypełniać słuszne polecenia służbodawcy, albo stara się nakłonić współtowarzyszów, terminujących lub czeladź domową do nieposłuszeństwa, do stawiania oporu służbodawcy, do nieporządnego życia lub niedozwolonych uczynków, albo dopuści się obrazy honoru względem służbodawcy lub jego przynależnych, albo téż innego ważnego lub powtórnego naruszenia obowiązku;

e) staje się z własnéj winy niezdolnym do pracy, lub gdy niezawiniona niezdolność do pracy trwa dłużéj nad cztéry tygodnie;

f) trzymanym jest w więzieniu dłużéj nad dni ośm.

2. Pomocnik w szczególności ma prawo zerwać umowę:

a) gdy bez zaszkodzenia zdrowiu nie może daléj pracować;

b) gdy służbodawca dopuścił się względem niego czynnéj obelgi lub przestępstwa obrazy honoru;

c) gdy służbodawca stara się nakłonić go do niemoralnych lub prawu przeciwnych czynności;

d) wenn der Dienstgeber ihm die bedungenen Bezüge ungebührlich vorenthält, oder andere wesentliche Vertragsbestimmungen verletzt;

e) wenn der Dienstgeber in Concurs verfällt oder sonst verhindert ist, dem Gehilfen Beschäftigung und Verdienst zu geben.

§. 79.

Vorzeitige Entlassung.

Wenn der Dienstgeber ohne einen gesetzlich zulässigen Grund (§. 78) einen Gehilfen vorzeitig entläßt, oder durch Verschulden von seiner Seite Grund zur vorzeitigen Auflösung des Dienstverhältnisses gibt, so ist er verpflichtet, dem Gehilfen den Lohn und die sonst bedungenen oder eingeführten Bezüge für den noch übrigen Theil der Kündigungsfrist zu vergüten.

§. 80.

Vorzeitiger Austritt.

Wenn ein Gehilfe seinen Dienstgeber ohne gesetzlichen Grund (§. 78) vorzeitig verläßt, so ist der Dienstgeber berechtiget, denselben durch die Behörde zur Rückkehr in die Arbeit für die noch fehlende Zeit zu verhalten und den Ersatz des erlittenen Schadens zu verlangen. Ueberdieß ist ein solcher Gehilfe angemessen zu bestrafen.

§. 81.

Aufhören des Gewerbsbetriebes oder Tod des Gehilfen.

Durch das Aufhören des Gewerbsbetriebes und durch den Tod des Gehilfen erlischt das Dienstverhältniß von selbst.

Doch ist im Falle des freiwilligen Aufgebens des Gewerbes oder der durch Schuld oder Zufall von Seite des Dienstgebers herbeigeführten Entlassung des Gehilfen, derselbe berechtiget, für den Entgang der Kündigungsfrist Schadloshaltung anzusprechen.

Zusatzbestimmungen für größere Gewerbsunternehmungen.

§. 82.

Fabriksarbeiter.

Für größere Gewerbsunternehmungen, in welchen gewöhnlich mehr als 20 Arbeiter ohne Unterschied des Geschlechtes und des Alters in gemeinschaftlichen Werkstätten zusammenwirken, gelten nebstbei folgende besondere Vorschriften.

§. 83.

Arbeiterverzeichniß.

Ueber das gesammte Arbeiterpersonale ist ein Verzeichniß mit Angabe des Vor- und Zunamens, des Alters, der Heimatsgemeinde, der dienstlichen Bestimmung und der Bezüge zu führen und der Behörde auf jedesmaliges Verlangen vorzuweisen.

§. 84.

Dienstordnung.

In den Werkstätten muß eine Dienstordnung angeschlagen sein, worin insbesondere folgende Bestimmungen auszudrücken sind:

a) über die verschiedenen Classen des verwendeten Personales und seine Dienstverrichtungen; insbesondere über die Verwendung der Weiber und Kinder mit Rücksicht auf physische Kräfte und den für Letztere vorgeschriebenen Schulunterricht;

b) über die Dauerzeit der Arbeit;

d) gdy mu służbodawca niesłusznie zatrzymuje umówioną płacę lub narusza istotne warunki umowy;

e) gdy ogłoszono upadłość służbodawcy, lub gdy tenże w inny sposób jest przeszkodzony dać pomocnikowi zatrudnienie i zarobek.

§. 79.

Jeżeli służbodawca oddala pomocnika przed czasem bez prawnego powodu (§. 78), lub z własnego zawinienia daje powód do rozwiązania służbowego stosunku przed czasem, tedy obowiązany jest dać pomocnikowi zapłatę i inne umówione lub zaprowadzone należytości za resztę czasu aż do terminu wypowiedzenia. Przedwczesne oddalenie.

§. 80.

Jeżeli pomocnik opuści przed czasem swego służbodawcę bez prawnéj przyczyny (§. 78), tedy służbodawca ma prawo zniewolić go przez władzę do powrotu i roboty na czas brakujący i żądać wynagrodzenia doznanéj szkody. Nadto pomocnik taki winien być stósownie ukarany. Przedwczesne wystąpienie.

§. 81.

Gdzie ustało przedsiębiorstwo lub gdy nastąpiła śmierć pomocnika, stósunek służbowy ustaje sam przez się. Ustanie przemysłu lub śmierć pomocnika.

Na wypadek atoli dobrowolnego zaniechania professyi albo oddalenia pomocnika z winy lub przypadku ze strony służbodawcy, ma pomocnik prawo domagać się wynagrodzenia szkody wynikłéj z braku wypowiedzenia.

Postanowienia dodatkowe dla większych przedsiębiorstw przemysłowych.

§. 82.

W większych przedsiębiorstwach przemysłowych, w których zwykle więcéj niż 20 robotników bez różnicy płci i wieku pracuje w spólnych warsztatach, obowiązują nadto następujące szczególne przepisy. Robotnicy fabryczni.

§. 83.

Prowadzony ma być spis wszystkich robotników z wyszczególnieniem imienia i nazwiska, wieku, gminy rodzinnéj, przeznaczenia służbowego i płacy, który władzy na każde żądanie ma być okazany. Spis robotników.

§. 84.

W warsztatach ma być przybity regulamin służby, w którym mianowicie następujące postanowienia będą wyrażone. Regulamin służby.

a) co do różnych klas osób zatrudnionych i ich czynności; w szczególności co do przeznaczenia kobiet i dzieci ze względem na siły fizyczne i naukę szkolną dla tychże ostatnich przepisaną;

b) co do czasu trwania roboty;

c) über die Zeit der Abrechnung und die Ablöhnungsverhältnisse;
d) über die Befugnisse des Aufsichtspersonales;
e) über die Behandlung im Falle der Erkrankung oder Verunglückung;
f) über allfällige Löhnungsabzüge und Arbeitsstrafen bei Uebertretungen der Dienstordnung;
g) über die Kündigungsfristen und die Fälle, in welchen das Dienstverhältniß sogleich aufgelöst werden kann.

Ein Duplicat der Dienstordnung ist der Behörde vorzulegen.

§. 85.

Unterstützungskassen.

Wenn mit Rücksicht auf die große Zahl der Arbeiter oder die Natur der Beschäftigung eine besondere Vorsorge für die Unterstützung der Arbeiter in Fällen der Verunglückung oder Erkrankung nöthig erscheint, ist der Unternehmer verpflichtet, unter Beitragsleistung der Arbeiter entweder eine selbstständige Unterstützungscasse dieser Art bei seinem Etablissement zu errichten, oder einer schon bestehenden beizutreten.

§. 86.

Verwendung von Kindern.

Kinder unter 10 Jahren dürfen gar nicht, Kinder über 10 Jahre, aber unter 12 Jahren, nur gegen Beibringung eines über Anlangen des Vaters oder Vormundes von dem Gemeinde-Vorstande ausgefertigten Erlaubnißscheines zur Arbeit in größeren Gewerbsunternehmungen verwendet werden, und zwar nur zu solchen Arbeiten, welche der Gesundheit nicht nachtheilig sind und die körperliche Entwicklung nicht hindern.

Der Erlaubnißschein ist nur dann auszufertigen, wenn entweder der Besuch der ordentlichen Schule mit der Verwendung bei der Gewerbsunternehmung vereinbar erscheint, oder von Seite des Gewerbsinhabers durch Errichtung von besonderen Schulen für den Unterricht der Kinder nach den Anordnungen der Schulbehörde genügende Vorsorge getroffen ist.

§. 87.

Arbeitszeit.

Für Individuen unter 14 Jahren darf die Arbeitszeit täglich 10 Stunden, für solche über 14, aber unter 16 Jahren, täglich 12 Stunden nicht übersteigen und nur in entsprechender Eintheilung mit genügenden Ruhezeiten bemessen werden.

Zur Nachtarbeit, d. i. zur Arbeit nach 9 Uhr Abends und vor 5 Uhr Morgens, dürfen Individuen unter 16 Jahren nicht verwendet werden. Doch kann bei Gewerben, wo Tag und Nacht gearbeitet wird, und wenn sonst der Betrieb gefährdet wäre, die Behörde auch die Verwendung der Arbeiter unter 16 Jahren, aber nicht unter 14 Jahren, zur Nachtzeit unter der Bedingung gestatten, daß eine angemessene Abwechslung in der Tag- und Nachtarbeit stattfinde.

Ebenso kann die Behörde in Fällen eines außerordentlichen Arbeitsbedürfnisses eine vorübergehende Verlängerung der Arbeitszeit um 2 Stunden für die Arbeiter unter 16 Jahren, jedoch nur für die Dauer von höchstens vier Wochen gestatten.

c) co do czasu obliczania się i stósunków odprawiania po wypłaceniu;
d) co do praw nadzorcom przysłużających;
e) co do postępowania na wypadek choroby lub nieszczęścia;
f) co do potrącania pewnéj kwoty od wysługi jeźli to jest zaprowadzone, i kar za przestąpienie regulaminu;
g) co do terminów wypowiadania i wypadków, w których stósunek służbowy natychmiast rozwiązanym być może.

Władzy przedłożyć należy duplikat służbowego regulaminu.

§. 85.

Kasy zapomożenia.

Gdy przez wzgląd na znaczną ilość robotników lub rodzaj zatrudnienia okaże się potrzeba szczególnego obmyślenia wsparcia robotników na wypadek nieszczęścia lub choroby, obowiązany jest przedsiębiorca urządzić w swym zakładzie własną kasę zapomogi, do któréj robotnicy wkładkami przyczyniają się, lub przystąpić do kasy już istniejącéj.

§. 86.

Zatrudnienie dzieci.

W większych zakładach przemysłowych niewolno wcale używać do roboty dzieci niżéj lal 10; a dzieci wyżéj lat 10, wszakże niżéj 12, użytemi być mogą jedynie za okazaniem pozwolenia wydanego na żądanie ojca lub opiekuna przez naczelnika gminy, i to do takich tylko robót, które nie są szkodliwe zdrowiu i nie tamują rozwoju sił fizycznych.

Pozwolenie takie wtenczas tylko udzieloném być może, gdy uczęszczanie do szkół zwyczajnych da się połączyć z zatrudnieniem w zakładzie przemysłowym, lub gdy właściciel zakładu obmyślił należycie urządzenie osobnych szkół dla nauki dzieci wedle przepisów władzy szkolnéj.

§. 87.

Trwanie roboty.

Dzieci niżéj lat 14 nie mogą być używane dłużéj do roboty, jak 10 godzin dziennie, a od 14 do 16 lat, nie dłużéj jak 12 godzin dziennie i to z odpowiednim podziałem na chwile wypoczynku.

Do roboty nocnéj t. j. po 9. godzinie wieczór i przed 5. z rana niewolno używać indywiduów niżéj lat 16. W professyach wszakże, gdzie robią dniem i nocą, a inaczéj ruch mógłby o szkodę być przyprawiony, przyzwolić może władza i na użycie robotników niżéj lat 16, wszakże nie niżéj 14, do robót w porze nocnéj z tém zastrzeżeniem, aby zaprowadzono stósowną przemianę dziennéj roboty z nocną.

Podobnież przyzwolić może władza w przypadkach nadzwyczajnéj potrzeby na chwilowe przedłużenie czasu roboczego o 2 godziny dla robotników niżéj lat 16, co wszelako najdłużéj przez cztéry tygodnie trwać może.

b) Lehrlinge.

§. 88.

Lehrling.

Als Lehrling wird angesehen, wer bei einem selbstständigen Gewerbebetreibenden zur praktischen Erlernung des Gewerbes in Verwendung tritt.

§. 89.

Fähigkeit zum Halten von Lehrlingen.

Um minderjährige Lehrlinge halten zu dürfen, muß der Gewerbsinhaber das 24. Lebensjahr zurückgelegt haben.

Jene, welche wegen eines Verbrechens überhaupt, oder wegen eines aus Gewinnsucht begangenen oder gegen die öffentliche Sittlichkeit gerichteten Vergehens oder einer derlei Uebertretung verurtheilt wurden, sowie jene, welchen nach §. 137 das Recht, Lehrlinge zu halten, entzogen wurde, dürfen weder minderjährige Lehrlinge aufnehmen, noch die bereits aufgenommenen länger behalten.

Die politische Landesstelle ist aber ermächtiget, in Fällen, wo ein Nachtheil oder Mißbrauch nicht zu besorgen ist, nach Vernehmen der Genossenschaft eine ausnahmsweise Bewilligung eintreten zu lassen.

§. 90.

Aufnahme.

Die Aufnahme minderjähriger Lehrlinge hat auf Grund eines, die Bedingungen der Aufnahme und Behandlung und insbesondere die Dauer der Lehrzeit festsetzenden Vertrages zu geschehen, der, wenn der Lehrherr einer Genossenschaft angehört, vor der Vorstehung dieser Letzteren, sonst aber vor der Gemeindevorstehung abzuschließen und daselbst aufzubewahren ist.

§. 91.

Probezeit.

Bei der Aufnahme eines Lehrlings kann eine Probezeit bedungen werden, während welcher jeder der beiden Theile nach Belieben zurücktreten kann.

Die Probezeit darf zwei Monate nicht übersteigen.

§. 92.

Verabredungen.

Die Dauer des Lehrverhältnisses, das Lehrgeld, die Bedingungen der Verköstigung Wohnung 2c. sind Gegenstand freier Uebereinkunft; doch darf eine längere, als die für das Gewerbe ortsübliche längste Dauer der Lehrzeit nicht stipulirt werden.

In Ermanglung besonderer Verabredungen ist sich an den Ortsgebrauch zu halten.

§. 93.

Stellung des Lehrlings.

Der Lehrling ist dem Lehrherrn zu Folgsamkeit, Treue, Fleiß, anständigem Betragen Verschwiegenheit verpflichtet und muß sich nach dessen Anweisung im Gewerbe verwenden.

Ein minderjähriger Lehrling ist der häuslichen Zucht des Lehrherrn unterworfen; er genießt seinen Schutz und seine Obsorge.

b) Chłopcy terminujący.

§. 88.

Kto w celu praktycznego wyuczania się professyi wstępuje w obowiązek u samodzielnego professyonisty, uważany jest za ucznia terminującego. Uczeń terminujący.

§. 89.

Aby professyonista mógł mieć u siebie małoletnich w terminie, powinien ukończyć lat 24. Warunki trzymania terminujących.

Ci, którzy skazani zostali za zbrodnię w ogólności, albo za wykroczenie pochodzące z chciwości lub rażące publiczną obyczajność, albo też za podobne przestępstwo, jako i ci, którym na mocy §. 137. odjęto prawo trzymania uczniów, nie mogą przyjmować do terminu małoletnich, ani trzymać dłużéj tych, których już byli przyjęli.

Polityczna władza krajowa jest wszakże umocowaną, w przypadkach, w których niéma obawy uszczerbku lub nadużycia, udzielać wyjątkowo pozwoleń po zasiągnieniu zdania cechu (stowarzyszenia).

§. 90.

Przyjmowanie małoletnich do terminu odbywać się powinno na podstawie umowy, w której wyrażone są warunki przyjęcia i obchodzenia się, a w szczególności trwanie terminowania, którato umowa, jeżeli pryncypał jest członkiem cechu, zawartą być winna przed tegoż przełożonym, inaczéj, przed naczelnikiem gminy, i u niego zachowaną. Przyjmowanie.

§. 91.

W przyjmowaniu do terminu zastrzedz można czas próby, podczas któréj każda ze stron wedle upodobania odstąpić może. Czas próby.

Czas próby nie może trwać dłużéj jak dwa miesiące.

§. 92.

Czas terminowania, opłata za naukę, warunki żywienia, mieszkanie itp. są przedmiotem dobrowolnéj umowy; niewolno wszakże ugadzać się na dłuższy czas terminowania nad ten, który do téj professyi w miejscu za najdłuższy jest uważany. Umowy.

W braku osobnéj umowy należy się trzymać zwyczaju miejscowego.

§. 93.

Uczeń winien jest swemu pryncypałowi posłuszeństwo, wierność, pilność, przyzwoitość i zachowanie milczenia, i powinien oddawać się robocie stósownie do jego poleceń. Stanowisko ucznia.

Uczeń małoletni poddany jest domowéj karności pryncypała i ma prawo do jego obrony i opieki.

*

§. 94.

Im Erkrankungsfalle hat der Lehrling, der in der Hausgenossenschaft des Lehrherrn lebt, auf die gleiche Hilfe Anspruch, welche nach den allgemeinen Gesetzen den Dienstgebern gegen ihre Dienstboten obliegt.

§. 95.

Pflichten des Lehrherrn.

Der Lehrherr hat sich die gewerbliche Ausbildung des Lehrlings angelegen seyn zu lassen, und ihm die hierzu erforderliche Zeit und Gelegenheit durch Verwendung zu anderen Dienstleistungen nicht zu entziehen.

Er hat den minderjährigen Lehrling zur Arbeitsamkeit und guten Sitten, zur Erfüllung der religiösen Pflichten, zum Besuche des gesetzlich vorgeschriebenen Unterrichtes, und wenn in dem Orte eine gewerbliche Fachschule für Lehrlinge besteht, auch zum Besuche der letzteren anzuhalten, sich jeder Mißhandlung desselben zu enthalten, und ihn gegen solche von Seite der Dienst- und Hausgenossen zu schützen.

Im Falle der Erkrankung oder des Entlaufens des minderjährigen Lehrlings und in anderen wichtigen Vorkommnissen, welche die Dazwischenkunft der Eltern, Vormünder oder sonstigen Angehörigen erheischen, hat er diese zu benachrichtigen.

§. 96.

Auflösung des Lehrverhältnisses.

Auch das Lehrverhältniß kann aus wichtigen Gründen vor Ablauf der ausdrücklich oder stillschweigend bedungenen Dauer sogleich aufgelöst werden.

Dieses tritt insbesondere ein:

1. Von Seite des Lehrherrn,

a) wenn der Lehrling sich eine der im §. 78, Punct 1, lit. b und d, bezeichneten Handlungen zu Schulden kommen läßt;

b) wenn sich unzweifelhaft heraus stellt, daß der Lehrling zur Erlernung des Gewerbes untauglich ist;

c) wenn der Lehrling über 6 Wochen durch Krankheit an der Arbeit verhindert ist;

d) wenn der Lehrling durch längere Zeit als 1 Monat gefänglich angehalten wird.

2. Von Seite des Lehrlings, beziehungsweise seiner gesetzlichen Vertreter:

a) wenn der Lehrherr die ihm obliegenden Pflichten gröblich vernachlässigt, den Lehrling zu unsittlichen oder gesetzwidrigen Handlungen zu verleiten sucht, oder das Recht der häuslichen Zucht mißbraucht;

b) wenn der Lehrherr durch mehr als einen Monat gefänglich angehalten wird, oder auch bei kürzerer Zeit, wenn nicht für den Lebensunterhalt des Lehrlings gesorgt ist;

c) wenn dem Lehrherrn durch Straferkenntniß das Gewerbe zeitlich eingestellt wird;

d) wenn der Lehrherr in eine andere Gemeinde übersiedelt, doch muß der Antrag auf Lösung des Verhältnisses längstens binnen zwei Monaten nach der Uebersiedlung gestellt werden.

§. 94.

Na wypadek choroby ma uczeń, należący do grona domowników pryncypała, prawo do takiéj saméj pomocy, jaką wedle ustaw powszechnych służbodawcy winni są dawać służącym.

§. 95.

Obowiązki pryncypała.

Pryncypał winien się starać o wykształcenie ucznia w professyi, i nie zabierać mu potrzebnego na to czasu i sposobności odrywaniem go do innych czynności.

Winien on zachęcać go do pracowitości i dobrych obyczajów, do pełnienia obowiązków religijnych, do uczęszczania na naukę prawem przepisaną, niemniéj do szkoły przemysłowéj dla uczniów, jeżeli takowa w miejscu istnieje; winien też wstrzymywać się od wszelkiego złego traktowania i bronić go przed takowém ze strony towarzyszów i domowników.

Na przypadek choroby lub ucieczki małoletniego ucznia i w innych ważnych zdarzeniach, które wymagają pośrednictwa rodziców, opiekunów lub innych osób bliskich, powinien ich o tém uwiadomić.

§. 96.

Rozwiązanie stósunku terminowania.

Również i stósunek terminowania rozwiązany być może dla ważnych powodów przed upływem czasu wyraźnie lub domniemalnie zawarowanego.

Co nastąpi:

1. Ze strony pryncypała,

a) jeżeli uczeń dopuści się którego z czynów wymienionych w paragrafie 78, punkt 1, lit. b i d;

b) jeżeli nie podlega wątpliwości, że uczeń terminujący niezdatnym jest do wyuczenia się professyi;

c) jeżeli uczeń w skutek choroby dłużéj nad sześć tygodni doznaje przeszkody w robocie,

d) jeżeli uczeń dłużéj nad miesiąc trzymany jest w więzieniu.

2. Ze strony ucznia, względnie jego prawnego zastępcy:

a) jeżeli pryncypał wielce zaniedbuje przyjęte obowiązki, usiłuje nakłonić ucznia do niemoralnych lub prawu przeciwnych czynów, lub nadużywa prawa domowéj karności;

b) jeżeli pryncypał dłużéj nad miesiąc w więzieniu jest trzymany, albo i przez czas krótszy, jeżeli pryncypał nie obmyślił utrzymania dla ucznia;

c) jeżeli pryncypał na mocy wyroku karnego czasowo od professyi jest usunięty;

d) jeżeli pryncypał przenosi się do innéj gminy, w którymto razie wniosek o rozwiązanie stosunku zrobiony być winien najpóźniéj przed upływem dwóch miesięcy po przesiedleniu się.

§. 97.

Gegen eine vierzehntägige Aufkündigung kann der Lehrling die Lehre verlassen, wenn er seinen Beruf ändert oder zu einem andern Gewerbe übergeht; wenn er durch die Aushaltung der ganzen Lehrzeit verhindert wäre, von einer sich ihm darbietenden Gelegenheit der Versorgung Gebrauch zu machen, oder wenn derselbe von seinen Eltern wegen eingetretener Veränderung ihrer Umstände zu ihrer Pflege oder zur Führung ihrer Wirthschaft oder ihres Gewerbes benöthiget wird.

§. 98.

Durch die eingetretene Unfähigkeit des Einen oder Anderen, die eingegangenen Verpflichtungen zu erfüllen, durch den Tod des Lehrherrn oder Lehrlings, oder durch das Abtreten des Lehrherrn vom Gewerbe erlischt der Lehrvertrag von selbst.

§. 99.

Schadloshaltung.

Wird das Lehrverhältniß vor Ablauf der ausdrücklich oder stillschweigend festgesetzten Dauer abgebrochen, oder hört der Gewerbsbetrieb auf, so finden die Bestimmungen der §§. 79, 80 und 81 Anwendung.

§. 100.

Lehrzeugniß.

Bei Auflösung des Lehrverhältnisses hat der Lehrherr dem Lehrlinge auf Verlangen ein Zeugniß über die zugebrachte Lehrzeit, sein Betragen während derselben und die gewonnene Ausbildung im Gewerbe auszustellen.

§. 101.

Aufnahme eines entwichenen Lehrlings.

Ein Gewerbsmann, der wissentlich einen entwichenen Lehrling aufnimmt, macht sich strafbar und hat mit Letzterem dem vorigen Lehrherrn für den ihm durch die Entweichung des Lehrlings erwachsenen Schaden nach Maßgabe des §. 1302 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zu haften.

Der entwichene Lehrling wird auf Verlangen des Lehrherrn in die Lehre zurückgebracht, und unterliegt einer angemessenen Bestrafung durch denselben oder nach Umständen durch die Behörde.

c) **Gemeinsame Bestimmungen.**

§. 102.

Streitigkeiten der Gewerbsinhaber mit ihren Gehilfen und Lehrlingen.

Streitigkeiten der selbstständigen Gewerbetreibenden mit ihren Gehilfen und Lehrlingen aus dem Dienst- und Lehrverhältnisse, welche während der Dauer desselben oder wenigstens vor Verlauf von 30 Tagen nach dessen Aufhören angebracht werden, sind, wenn der Gewerbetreibende einer Genossenschaft angehört, von der Genossenschaftsvorstehung im Wege der gütlichen Ausgleichung oder nöthigenfalls durch Erkenntniß zu erledigen.

Gehört der selbstständige Gewerbetreibende keiner Genossenschaft an, so sind diese Streitigkeiten von der politischen Behörde zu verhandeln und zu entscheiden.

Die Erkenntnisse der Genossenschaftsvorstehung sind im Verwaltungswege vollziehbar.

Gegen dieselben steht den Betheiligten durch acht Tage die Berufung an die politische Behörde offen, durch welche jedoch die vorläufige Vollziehung nicht aufgehalten wird.

§. 97.

Terminujący może porzucić naukę za dwutygodniowém wypowiedzeniem, jeżeli zmienia zawód lub przechodzi do innéj professyi; jeżeliby przez odbycie całego czasu terminowania miał doznać przeszkody w korzystaniu ze sposobności zapewnienia sobie losu, lub gdyby go rodzice dla zaszłéj zmiany w stósunkach potrzebowali, aby miał o nich staranie, prowadził im gospodarstwo lub ich professyę.

§. 98.

Umowa o terminowanie ustaje sama przez się, gdy jedna lub druga strona stała się niezdolną do wypełniania przyjętych na się zobowiazań, gdy zaszła śmierć pryncypała lub ucznia, lub gdy pryncypał professyę zarzucił.

§. 99.

Wynagrodzenie.

Jeżeli stósunek terminowania zerwanym zostaje przed upływem czasu wyraźnie lub domniemalnie zastrzeżonego, lub gdy ustaje prowadzenie professyi, tedy postanowienie §§. 79, 80 i 81 wchodzą w zastósowanie.

§. 100.

Świadectwo.

Za rozwiązaniem stósunku terminowania wydać winien pryncypał uczniowi na jego żądanie świadectwo z odbytego czasu nauki, z jego prowadzenia się w czasie tejże i z nabytego wykształcenia w professyi.

§. 101.

Przyjęcie zbiegłego ucznia.

Professyonista, który z wiedzą przyjmie zbiegłego ucznia, staje się kary godnym, i odpowiada wraz z tymże ostatnim dawniejszemu pryncypałowi, w miarę §. 1302 powszechnéj księgi ustaw cywilnych, za szkody dla tegoż wynikłe ze zbiegnięcia ucznia.

Zbiegły uczeń wrócić musi do nauki na żądanie pryncypała i ulega stósownéj karze, wymierzonéj przez pryncypała lub wedle okoliczności przez władzę.

c) Postanowienia wspólne.

§. 102.

Spory professyonistów z ich pomocnikami i uczniami.

Spory między samodzielnymi professyonistami a ich pomocnikami i uczniami, wynikające ze stósunku służby i terminowania, wytoczone podczas trwania tego stósunku albo przynajmniéj przed upływem 30 dni po jego ustaniu, załatwiane być winny, jeżeli professyonista do cechu należy, przez przełożonych cechu w drodze dobrowolnéj ugody, lub w razie potrzeby orzeczeniem.

Jeżeli samodzielny professyonista do żadnego cechu nie należy, tedy spory te traktowane będą przed władzą polityczną i przez nią rozstrzygane.

Orzeczenia przełożonych cechu wykonywalne są w drodze administracyjnéj.

Przeciw tym orzeczeniom przysłuża interesowanym prawo odwołania się do władzy politycznéj przez dni ośm, co jednak nie wstrzymuje tymczasowego wykonania.

Jene Streitigkeiten, welche nach Verlauf von 30 Tagen nach Aufhören des Dienst- oder Lehrverhältnisses angebracht werden, gehören vor den ordentlichen Richter.

§. 103.

Meldung.

Bei dem Eintritte und dem Austritte eines Gehilfen oder Lehrlings sind die bestehenden polizeilichen Meldungsvorschriften zu beobachten, und es hat überdieß, wenn der Dienst- oder Lehrherr einer Genossenschaft angehört, die Meldung gleichzeitig auch bei dieser zu geschehen.

§. 104.

Stellvertreter der Gewerbsinhaber.

Was in diesem Hauptstücke von den Gewerbsunternehmern als Dienstgebern oder Lehrherren gesagt ist, gilt auch von deren Stellvertretern, in soweit nicht einzelne Bestimmungen der Natur der Sache nach nur auf die Person des Gewerbsinhabers Anwendung finden.

§. 105.

Kaufmännisches Hilfspersonale.

Auf die zu kaufmännischen Diensten verwendeten Gehilfen und Lehrlinge (kaufmännisches Hilfspersonale) finden die Bestimmungen dieses Hauptstückes nur in soferne Anwendung, als rücksichtlich des Dienst- und Lehrverhältnisses dieser Personen in den handelsrechtlichen Vorschriften nicht etwas Anderes angeordnet ist.

Siebentes Hauptstück.

Genossenschaften.

§. 106.

Genossenschaft.

Unter denjenigen, welche gleiche oder verwandte Gewerbe in einer oder in nachbarlichen Gemeinden betreiben, ist ein gemeinschaftlicher Verband aufrecht zu erhalten, und in soferne er noch nicht besteht, so viel als möglich herzustellen.

Eine Genossenschaft kann nach Umständen auch die Gewerbetreibenden mehrerer Gemeinden und verschiedenartige Gewerbe umfassen.

§. 107.

Beitrittspflicht.

Wer in dem Bezirke eines solchen Verbandes das Gewerbe, für welches derselbe besteht, selbstständig betreibt, wird schon durch den Antritt des Gewerbes Mitglied der Genossenschaft, und hat die damit verbundenen Verpflichtungen zu erfüllen.

Wer mehrere Gewerbe betreibt, kann auf diese Art mehreren Genossenschaften zugleich angehören.

§. 108.

Die bestehenden Gewerbscorporationen haben ihre Statuten den Bestimmungen dieses Gesetzes entsprechend zu reformiren. Ihre neuen Statuten unterliegen der Genehmigung der politischen Landesstelle.

§. 109.

Auch mehrere bisher gesondert bestehende Gewerbscorporationen können durch gegenseitiges Einvernehmen oder über Begehren der einen aus ihnen durch den Ausspruch der

Spory, wytoczone po upływie 30 dni po ustaniu stósunku służby lub terminowania, rozstrzyga zwyczajny sędzia.

§. 103.

Wstępujący i oddalający się pomocnik lub uczeń winien być meldowany wedle istniejących przepisów policyjnych, co równocześnie i u cechu nastąpić powinno, jeżeli służbodawca lub pryncypał do takiego należą. Zameldowanie.

§. 104.

Co w rozdziale tym powiedziano o przedsiębiorcach przemysłowych, jako o służbodawcach lub pryncypałach, ma także do ich zastępców zastósowanie, o ile szczególne postanowienia już z samej istoty rzeczy tylko do osoby właściciela zakładu przemysłowego nie odnoszą się. Zastępcy właścicielów.

§. 105.

Postanowienia tego rozdziału co tylko do używanych w służbie kupieckiéj pomocników i uczniów (kupiecko-pomocnicze personale) mają zastosowanie, o ile co do stósunku służby i terminowania tych osób nie rozporządzono inaczéj w przepisach prawa handlowego. Kupiecko-pomocnicze personale

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

Stowarzyszenie.

§. 106.

Ci, którzy prowadzą tesame lub zbliżone do siebie professye w jednéj gminie lub w sąsiednich gminach, utrzymywać powinni wspólny związek, lub gdyby takiego nie było, starać się go wedle możności utworzyć. Stowarzyszenie.

Jedno stowarzyszenie może w sobie w miarę okoliczności łączyć professyonistów kilku gmin i różnych professyj.

§. 107.

Kto w okręgu takiego stowarzyszenia prowadzi samodzielnie professyę, dla któréj stowarzyszenie zawiązało się, staje się jego członkiem za rozpoczęciem professyi i winien pełnić wynikające ztąd obowiązki. Obowiązek przystąpienia.

Kto kilka professyj prowadzi, należeć może równocześnie do kilku takich stowarzyszeń.

§. 108.

Istniejące korporacye professyjne zreformować winny swe statuta zgodnie z przepisami niniejszéj ustawy. Nowe ich statuta przedłożone być winny politycznéj władzy krajowéj do zatwierdzenia.

§. 109.

Można téż kilka osobno dotąd istniejących korporacyj professyjnych połączyć w jedno stowarzyszenie za wspólném porozumieniem się, lub na żądanie

politischen Landesstelle nach Einvernehmen der Handels- und Gewerbekammer zu Einer Genossenschaft vereiniget werden.

§. 110

In gleicher Weise sind genossenschaftliche Verbindungen solcher Gewerbsleute, welche bisher in keinem Verbande standen, herzustellen.

§. 111.

Der territoriale Umfang, auf welchen sich die einzelnen Genossenschaften zu erstrecken haben, kann jederzeit von der politischen Landesstelle nach Einvernehmung der Handels- und Gewerbekammer bestimmt werden.

§. 112.

Zuweisung.

Ist beim Antritte eines Gewerbes ein Zweifel, ob dasselbe in eine Genossenschaft und in welche einschlage, so hat die Behörde nach Anhörung der Handels- und Gewerbekammer über die Zuweisung zu entscheiden.

§. 113.

Mitglieder u. Angehörige.

Die Gehilfen und Lehrlinge der Genossenschafts-Mitglieder werden als Angehörige der Genossenschaft betrachtet, und sind als solche den Vorschriften derselben unterworfen.

§. 114.

Zwecke.

Der Zweck der Genossenschaften besteht in der Förderung derjenigen Anstalten und Vorbereitungen, welche die Bedingungen der gemeinsamen gewerblichen Interessen abgeben.

Insbesondere obliegt ihnen:

a) die Sorge für die Erhaltung geregelter Zustände zwischen den Mitgliedern der Genossenschaft und ihren Angehörigen (§. 113), insbesondere in Bezug auf den Lehr- und Dienstverband;

b) die Austragung der bezüglichen Streitigkeiten (§. 102);

c) die Gründung oder Förderung von Fachschulen und die Beaufsichtigung derselben;

d) die Gründung von Anstalten zur Unterstützung der Mitglieder und Angehörigen der Genossenschaft in Fällen der Erkrankung oder sonstigen Nothlage, und die Beaufsichtigung dieser Anstalten;

e) die Erstattung der verlangten Auskünfte und Gutachten über die in ihrem Wirkungskreise liegenden Verhältnisse an die Behörde und die Handels- und Gewerbekammer ihres Bezirkes;

f) endlich die Mitwirkung in allen Vorkehrungen der öffentlichen Verwaltung, welche sich auf die Gesammtheit der Gewerbsgenossen beziehen.

§. 115.

Nichtbeirrung des Gewerbsbetriebes.

Durch die Errichtung von Genossenschaften darf für Niemanden der Antritt oder der Betrieb eines Gewerbes weiter beschränkt werden, als durch das gegenwärtige Gesetz bestimmt ist.

§. 116.

Vertretung.

Die Genossenschaft wird vertreten und deren Geschäfte werden besorgt:

a) durch die Versammlungen der Genossenschaft;

jednéj z nich, na mocy orzeczenia politycznéj władzy krajowéj, po zasiągnieniu zdania izby handlowéj i przemysłowéj.

§. 110.

Podobnież utworzone być winny stowarzyszenia tych prefessyonistów, którzy dotąd do żadnego związku nie należeli.

§. 111.

Jak daleko ma się rozciągać terrytoryalny obręb pojedynczych stowarzyszeń, oznaczy w każdym wypadku polityczna władza krajowa, po zasiągnieniu zdania izby handlowéj i przemysłowéj.

§. 112.

Przydzielenie.

Jeżeli w rozpoczęciu professyi zachodzi wątpliwość, czy takowa należy do jakiego stowarzyszenia i do którego, tedy względem przydzielenia rozstrzygnie władza po wysłuchaniu izby handlowéj i przemysłowéj.

§. 113.

Członkowie i należący.

Pomocnicy i uczniowie członków stowarzyszenia uważani będą za należących do stowarzyszenia i podlegają, jako tacy, przepisom onegoż.

§. 114.

Cele.

Cel stowarzyszeń polega na popieraniu tych zakładów i przyrządzeń, które stanowią warunki wspólnych przemysłowych interesów.

W szczególności należy do nich:

a) staranie i utrzymanie uporządkowanych stósunków między członkami stowarzyszenia i należącymi do niego (§. 113), zwłaszcza ze względu na terminowanie i służbę;

b) załatwianie dotyczących sporów (§. 102);

c) zakładanie lub popieranie szkół fachowych i dozór nad niemi;

d) utworzenie zakładów celem wspierania członków stowarzyszenia i należących do niego w przypadku choroby lub innéj potrzeby dozór nad temi zakładami;

e) dawanie żądanych wyjaśnień i sprawozdań co do stósunków, wchodzących w ich zakres działania, władzy i izbie handlowéj i przemysłowéj ich okręgu;

f) udział we wszystkich zarządzeniach administracyi publicznéj odnoszących się do ogółu uczestników professyi.

§. 115.

Nieograniczanie professyi.

Z urządzenia stowarzyszeń nie dozna nikt w rozpoczęciu lub prowadzeniu professyi większego ograniczenia, aniżeli w niniejszéj ustawie postanowiono.

§. 116.

Zastępstwo.

Zastępują stowarzyszenie i załatwiają jego sprawy:

a) Zgromadzenie stowarzyszenia;

b) durch den Genossenschaftsvorstand, bestehend aus dem Ausschusse unter der Leitung des Vorstehers.

§. 117.

Versammlung.

Die Versammlungen werden bei Genossenschaften, welche nicht mehr als 50 Mitglieder zählen, aus sämmtlichen stimmfähigen Mitgliedern, bei größeren aus Vertrauensmännern gebildet, die von jenen im Wege schriftlicher Stimmenabgabe auf eine bestimmte Zeit gewählt werden.

Bei Genossenschaften, welche verschiedene Gewerbe umfassen, ist die Einrichtung zu treffen, daß die einzelnen Gewerbsgattungen durch angemessene Vertheilung der Vertrauensmänner auf dieselben vertreten seien.

§. 118.

Vorstehung.

Die Versammlung wählt die Ausschüsse und den Vorsteher. Die Wahl des Letzteren unterliegt der Bestätigung der Behörde.

Die Amtsdauer der Ausschußmitglieder und der Vorsteher währt in der Regel drei Jahre, nach deren Verlauf sie wieder wählbar sind.

§. 119.

Competenz der Versammlungen.

Den Versammlungen sind vorbehalten:

a) die Prüfung und Genehmigung der Rechnungsabschlüsse und Jahresvoranschläge und die Bestimmung des durch Umlagen aufzubringenden Betrages;

b) die Systemisirung des besoldeten Hilfspersonales;

c) die Verfügungen über das Stammvermögen der Genossenschaft;

d) die Beschlüsse über Errichtung und organische Aenderungen der Anstalten für die unter c), d), §. 114, bezeichneten Zwecke;

e) die Schlußfassung in anderen durch die Statuten näher zu bezeichnenden wichtigen Angelegenheiten.

Der Vorstand besorgt die laufenden Geschäfte.

§. 120.

Stimmrecht.

Stimmenberechtiget in der Genossenschaft und wählbar zu Vertrauensmänner und Ausschussen sind nur diejenigen, welche ihr Gewerbe bereits durch drei Jahre aufrecht betrieben haben.

Ausgeschlossen vom Stimmrechte und der Wählbarkeit sind diejenigen, welche wegen eines Verbrechens überhaupt, wegen eines Vergehens oder einer Uebertretung aus Gewinnsucht oder gegen die öffentliche Sittlichkeit, wegen Schleichhandels, wegen schwerer Gefällsübertretung oder schuldbaren Concurses verurtheilt worden sind.

Während der Zeit, als ein Gewerbsinhaber wegen einer der obbezeichneten Handlungen in Untersuchung steht oder ihm das Gewerbe durch die Behörde eingestellt ist, kann derselbe kein Stimmrecht in der Genossenschaft ausüben und kein Amt in derselben zu bekleiden.

b) Starszyzna stowarzyszenia, złożona z wydziału pod przewodnictwem przełożonego.

§. 117.

Zgromadzenie.

Stowarzyszenia, nie mające więcéj jak 50 członków, tworzą zgromadzenia złożone ze wszystkich członków głosujących, większe towarzystwa z mężów zaufania, wybieranych przez tamtych na czas pewny za pomocą pisemnego głosowania.

Stowarzyszenia obejmujące różne professye winny być tak urządzone, aby każdy rodzaj professyi miał stósowną reprezentacyę w gronie mężów zaufania.

§. 118.

Starszyzna.

Zgromadzenie wybiera wydziały i przełożonego. Wybór tego ostatniego podlega potwierdzeniu przez władzę.

Urzędowanie członków wydziału i przełożonych trwa w zasadzie trzy lata, po których upływie ciż sami znowu wybranymi być mogą.

§. 119.

Kompetencya zgromadzenia.

Zgromadzenia mają sobie zastrzeżone:

a) sprawdzanie i zatwierdzanie rachunków i projektowanych na rok następny wydatków, tudzież oznaczenie kwoty, która w drodze rozłożenia ma być zebraną;
b) ułożenie etatu osób przyjętych za płacą do pomocy;
c) rozporządzanie zakładowym majątkiem stowarzyszenia;
d) uchwalanie urządzeń i zmian organicznych w zakładach, zajmujących się celami wskazanemi pod c) d) §. 114.
e) zadecydowanie innych spraw ważnych, które statutami bliżéj oznaczone będą.

Starszyzna załatwia czynności bieżące.

§. 120.

Prawo głosowania.

Ci tylko, którzy już professyę od trzech lat prowadzą, mają prawo głosowania w stowarzyszeniu, i mogą być wybranymi na mężów zaufania tudzież do wydziałów.

Wykluczeni są od prawa głosowania i nie mogą być wybranymi ci, którzy skazani zostali za zbrodnię w ogólności, za wykroczenie lub przestępstwo pochodzące z chęci zysku lub przeciwne moralności publicznéj, za przemytnictwo, za ciężkie przestępstwo skarbowe lub zawinioną upadłość.

W ciągu czasu, w którym professyonista zostaje pod śledztwem z powodu którego z czynów powyżéj wymienionych, nie może on mieć głosu w stowarzyszeniu ani téż piastować jakiego urzędu.

§. 121.

Vertreter aus dem Stande der Gewerbs-gehilfen.

Für die Austragung der Streitigkeiten (§. 102) wird dem Genossenschaftsvorstande eine entsprechende Anzahl Vertreter aus dem Stande der Gehilfen beigegeben, welche von der Behörde aus den ehrenhaftesten und verständigsten Individuen dieser Classe für eine bestimmte Dauer bestellt werden.

§. 122.

Disciplinar-gewalt.

Dem Vorstande wird das Recht eingeräumt, über die Mitglieder und Angehörigen der Genossenschaft bei Verletzung der Genossenschaftsvorschriften angemessene Ordnungsstrafen, als: Verweise und Geldstrafen bis 5 Gulden, zu verhängen.

§. 123.

Umlagen.

Die für die Erfordernisse der Genossenschaften nöthigen Geldmittel, soweit solche nicht aus den Zinsen des vorhandenen Vermögens die Deckung erhalten, werden mit Genehmigung der Behörde auf die Mitglieder der Genossenschaft umgelegt und dürfen im Verwaltungswege eingetrieben werden.

§. 124.

Gesellencassen.

Wenn bei einer Genossenschaft eine Anstalt zur Unterstützung der hilfsbedürftigen Gehilfen durch gemeinsame Beiträge der Gewerbsinhaber und der Gehilfen mit allgemeiner Verpflichtung zum Beitritte errichtet wird, so darf der Beitrag der Gehilfen nicht höher als mit 3 Percent vom Lohngulden, und jener, welchen die Gewerbsinhaber für jeden ihrer Gehilfen aus eigenen Mittel zuzulegen haben, nicht höher als mit der Hälfte des Beitrages seiner Gehilfen bemessen werden.

Bei der Verwaltung solcher Anstalten (Unterstützungscassen) ist den Gehilfen ein angemessener Einfluß zu sichern.

§. 125.

Auskunft für Arbeitsgeber und Arbeits-nehmer.

Um das gegenseitige Auffinden der Arbeitsgeber und der Arbeitsnehmer zu erleichtern, sind bei den Genossenschaften Vormerkungen zur Einsicht aufzulegen, in welchen die arbeitsuchenden Gehilfen und die Gewerbsinhaber, die um solche Nachfrage halten, eingetragen werden.

§. 126.

Freiwillige Zwecke.

Zu gewerblichen Geschäftsunternehmungen auf gemeinschaftliche Rechnung und zur Herstellung oder Bestandnahme von gewerblichen Anlagen zur gemeinschaftlichen Benützung kann, außer in Fällen, wo derlei gemeinschaftliche Anlagen aus öffentlichen Rücksichten durch die Behörde angeordnet werden, wie z. B. bei Schlachthäusern, kein Mitglied der Genossenschaft wider seinen Willen zur Theilnahme gezogen werden.

§. 127.

Statuten.

Innerhalb dieser principiellen Bestimmungen sind für jede Genossenschaft specielle Statuten zu entwerfen und der politischen Landesstelle zur Genehmigung vorzulegen.

§. 121.

Zastępcy ze stanu pomocników professyjnych.

Dla załatwiania sporów (§. 102) dodaną będzie starszyznie zgromadzenia odpowiednia ilość zastępców ze stanu pomocników, których ustanawia władza na czas pewny zpomiędzy najzacniejszych i najrozsądniejszych indywiduów téjże klassy.

§. 122.

Władza dyscyplinarna.

Przełożonym przysłuża prawo wyznaczania stósownéj kary dyscyplinarnéj na członków i należących do stowarzyszenia, jakoto: nagan, kar pieniężnych do 5 złotych, za naruszenie przepisów stowarzyszenia.

§. 123.

Składki.

O ile środki pieniężne, potrzebne na wydatki stowarzyszenia, nieznajdują pokrycia w prowizyi istniejącego majątku, rozłożone takowe będą na członków stowarzyszenia za przyzwoleniem władzy, i mogą być ściągane w drodze administracyjnéj.

§. 124.

Kassy czeladnicze.

Jeżeli w jakiém stowarzyszeniu jest urządzony zakład wspierania podupadłych pomocników ze wspólnych wkładek właściciel przedsiębiorstwa i pomocników z powszechnym obowiązkiem udziału, tedy wkładki pomocników nie będą obliczone wyżéj nad 3 procenta od złotego zasługi, a wkładka właściciela przedsiębiorstwa, którą z własnych środków dodaje za każdego z swych pomocników, nie wyżéj połowy wkładki swych pomocników.

Pomocnicy zapewniony sobie mają stósowny udział w administracyi takich zakładów (kas wsparcia).

§. 125.

Wzajemne wyszukanie roboty i robotników.

Aby ułatwić wzajemne znalezienie roboty i robotników, utrzymywane będą w stowarzyszeniach otwarte spisy, do których zaciągani będą pomocnicy szukający roboty i właściciele przedsiębiorstw potrzebujący robotników.

§. 126.

Cele dobrowolne.

Do przemysłowych przedsiębiorstw na wspólny rachunek, tudzież do urządzenia lub objęcia na siebie przemysłowych zakładów w celu wspólnego z nich użytkowania nie można zniewalać do udziału żadnego członka stowarzyszenia, wyjąwszy wypadki, gdzie podobne wspólne zakłady, n. p. rzeźnie, zarządzone są przez władzę dla względów publicznych.

§. 127.

Statuta.

W granicach tych postanowień zasadniczych ułożone być winny dla każdego stowarzyszenia osobne statuta, które przedłożone będą politycznéj władzy krajowéj do zatwierdzenia.

Die Statuten haben zu enthalten die näheren Bestimmungen über:

a) den Umfang der Genossenschaft;
b) die Genossenschaftsversammlungen und die denselben vorbehaltenen Angelegenheiten;
c) die Wahl der Vertrauensmänner bei den größeren Genossenschaften;
d) die Zusammensetzung und die Wahl des Genossenschaftsvorstandes und dessen Wirkungskreis:
e) die Verwaltung des Genossenschaftsvermögens;
f) den Vertheilungsmaßstab der Umlagen;
g) das bei der Austragung von Streitigkeiten aus dem Arbeits- und Lehrverhältnisse (§§. 102 und 121 zu beobachtende Verfahren;
h) die näheren Bestimmungen über die Verhängung der Ordnungsstrafen (§. 122).

§. 128.

Ist mit der Genossenschaft eine Unterstützungscasse verbunden, so haben die Statuten auch die Vorschriften über die Größe der Beiträge und die Art ihrer Einzahlung, über die Regeln zur Bestimmung des Maßes der Unterstützungen, über die Bedingungen, unter welchen der Anspruch auf Unterstützung erworben wird und verloren geht, und in soferne es sich um Gesellencassen handelt, auch über den Einfluß, den die Gehilfen auf die Verwaltung derselben zu nehmen haben, zu enthalten.

§. 129.

Beaufsichtigung.

Die Genossenschaften stehen unter der Aufsicht der Behörde, welche zur Ueberwachung des gesetzmäßigen Vorganges bei denselben eigene Commissäre bestellt.

Ihre Streitigkeiten über innere Gesellschafts-Angelegenheiten gehören ausschließlich auf den Verwaltungsweg.

Die landesüblichen Benennungen derselben (Gremien, Gilden, Innungen) können beibehalten werden.

§. 130.

Vermögen der alten Innungen.

Besitzt eine dermal bestehende Innung ein Vermögen und wird dieselbe mit anderen Gewerben zu einer Genossenschaft vereiniget, so geht nach Berichtigung der Passiven das Vermögen in das Eigenthum der neuen Genossenschaft über; doch bleiben den zur Zeit der Vereinigung vorhandenen Mitgliedern und Angehörigen der früheren Innung jene Vortheile gesichert, auf welche sie bei dem Fortbestande der Innung aus deren Vermögen Anspruch gehabt hätten.

Löst sich die Innung auf, ohne in eine neue Genossenschaft überzugehen, so wird das Vermögen unter gleichem Vorbehalte der Gemeinde zugewiesen, in welcher die Innung ihren Sitz hatte.

Statuta zawierać powinny bliższe postanowienia względem:

a) obrębu stowarzyszenia;
b) zgromadzeń stowarzyszenia i spraw tymże zastrzeżonych;
c) wyboru mężów zaufania w większych stowarzyszeniach;
d) składu i wyboru przełożonych stowarzyszenia i ich zakresu działania;
e) administracyi majątku stowarzyszenia;
f) skali rozłożenia składek;
g) postępowania zachowaném być mającego w załatwianiu sporów wynikających ze stósunku odnoszącego się do roboty i terminowania (§§. 102 i 121).
h) bliższych postanowień co do wymiaru kar dyscyplinarnych (§§. 122).

§. 128.

Jeżeli stowarzyszenie ma własną kasę wsparcia, tedy statuta zawierać nadto winny przepisy o wysokości wkładek i sposobie wpłacania takowych, o zasadach w wymierzaniu zapomóg, o warunkach pod jakiemi nabywa się lub traci prawo do wsparcia; a gdy idzie o kasy czeladnicze, także i o udziale, jaki mieć mają pomocnicy w jéj zarządzie.

§. 129.

Stowarzyszenia zostają pod nadzorem władzy, która dla czuwania nad ich prawném postępowaniem właściwych ustanowi komisarzy. Nadzór.

Spory ich względem wewnętrznych spraw towarzystwa należą wyłącznie do drogi administracyjnéj.

Nazwy ich w kraju używane (gremia, bractwa, cechy) mogą być zachowane.

§. 130.

Jeżeli cech jaki dziś istniejący posiada majątek a złączony zostanie z innemi professyami w stowarzyszenie, tedy po zrealizowaniu stanu biernego przechodzi majątek na własność nowego stowarzyszenia; członkowie atoli i należący do dawnego cechu w czasie połączenia zabezpieczone sobie mają te korzyści, do jakich mieliby prawo z majątku cechowego, gdyby cech i nadal był istniał. Majątek dawnych cechów.

Jeżeli cech rozwiąże się nieprzechodząc w nowe stowarzyszenie, tedy majątek przekazanym będzie z równém zastrzeżeniem gminie, w któréj cech ma swoją siedzibę.

Achtes Hauptstück.

Uebertretungen und Strafen.

§. 131.

Strafen überhaupt.

Die Uebertretungen der Vorschriften dieses Gesetzes werden bestraft:

a) mit Verweisen;
b) mit Geldbußen bis 400 fl.;
c) mit Arrest bis zu 3 Monaten;
d) mit Entziehung der Gewerbsberechtigung für immer oder auf bestimmte Zeit.

§. 132.

Besondere Straffälle.

Eine Geldstrafe von 5 fl. bis 200 fl. hat insbesondere zu treffen:

a) diejenigen, welche ein Gewerbe selbstständig betreiben, ohne es angemeldet oder, falls eine Concession erforderlich ist, diese erwirkt zu haben;
b) diejenigen, welche ein Gewerbe fortbetreiben, nachdem es ihnen eingestellt wurde;
c) diejenigen, welche eine der im dritten Hauptstücke bezeichneten Gewerbsanlagen in Betrieb setzen, ohne früher die erforderliche rechtskräftige Genehmigung der Behörden erhalten zu haben.

§. 133.

Eine Geldstrafe von 10 fl. bis 400 fl. hat zu treffen:

a) diejenigen, welche den Anordnungen über die Aufnahme, Verwendung und Behandlung der Gehilfen und Lehrlinge zuwiderhandeln;
b) die im §. 57 genannten Gewerbsleute, wenn sie den Gewerbsbetrieb ohne Anmeldung einstellen, oder bei angemeldeter Zurücklegung des Gewerbes die von der Behörde geforderte Fortsetzung während der Kündigungsfrist unterlassen;
c) jene Gewerbsleute, welche ihre Berechtigung zur Deckung des unbefugten Gewerbsbetriebes Dritter mißbrauchen;
d) jene Gewerbsleute, welche sich Bedrückungen der Arbeiter durch Ablohnung in Waaren oder durch andere vorschriftwidrige Vorgänge zu Schulden kommen lassen.

§. 134.

Strafbemessung.

Bei Bemessung der Strafen ist auf die Erschwerungs- und Milderungsumstände, sowie auf die Größe des mit der Uebertretung beabsichtigten Vortheiles oder zugefügten Nachtheiles Rücksicht zu nehmen.

§. 135.

Grundsatz für die Anwendung der Strafarten.

In der Regel sind gegen selbstständige Gewerbetreibende Geldbußen, gegen Gehilfen und Lehrlinge Arreststrafen zu verhängen.

ROZDZIAŁ ÓSMY.

Przestępstwa i kary.

§. 131.

Przestąpienie przepisów niniejszéj ustawy karaném będzie: Kary w ogólności.

a) naganami;
b) karami pieniężnemi do 400 zł.;
c) aresztem do trzech miesięcy;
d) odebraniem patentu przemysłowego na zawsze lub na czas pewny.

§. 132.

Kara pieniężna 5 zł. do 200 zł. nałożoną będzie w szczególności na tych: Kary szczególne.

a) którzy samodzielnie prowadzą professyę, nie zameldowawszy jéj, lub nie uzyskawszy na nią koncessyi, gdy prawo takiéj wymaga;
b) którzy prowadzą deléj professyę będąc zasuspendowani;
c) którzy wprowadzą w ruch który z zakładów wykonawczych, oznaczonych w trzecim rozdziale, nie postarawszy się poprzednio u władz o wymagane ku temu prawomocne pozwolenie.

§. 133.

Kara 10 zł. do 400 zł. nałożoną będzie na tych:

a) którzy wykraczają przeciw rozporządzeniom co do przyjmowania pomocników i uczniów, ich użycia i obchodzenia się z nimi;
b) na professyonistów pomienionych w §. 57. gdy zaniechają prowadzenia professyi bez uwiadomienia o tém władzy, lub gdy wprawdzie zgłosili zaprzestanie professyi, lecz jéj dalej nie prowadzili przez ciąg terminu wypowiedzenia mimo zażądania władzy;
c) na tych professyonistów, którzy nadużywają swego uprawnienia, zasłaniając nie dozwolone zarobkowanie przez trzecie osoby;
d) na tych professyonistów, którzy uciskają robotników przez wypłacanie ich towarami, lub gdy w inny sposób stają się winnymi postępowania niezgodnego z ustawami.

§. 134.

W wymierzaniu kar należy mieć wzgląd na okoliczności obciążające lub łagodzące, na wielkość korzyści, jaką sobie z przestępstwa obiecywano, lub szkody wyrządzonéj. Wymiar kary.

§. 135.

W zasadzie samodzielni przedsiębiorcy podpadać mają karom pieniężnym, pomocnicy i uczni karom aresztu. Zasada w zastósowaniu kar.

*

Gegen erstere haben Arreststrafen nur dann einzutreten, wenn eine Uebertretung mit besonders erschwerenden Umständen verbunden ist, oder bei Zahlungsunvermögen im Wege der Umwandlung, in welchem Falle für je fünf Gulden Geldbuße ein Tag Arrest zu berechnen ist.

§. 136.

Zusammentreffen mit anderen Strafen.

Unterliegen Handlungen oder Unterlassungen, welche als Uebertretungen der Gewerbsvorschriften erscheinen, zugleich einer durch die allgemeinen Strafgesetze festgesetzten Strafe, so haben die durch das gegenwärtige Gesetz festgesetzten Strafarten, a, b, c, §. 131, nicht abgesondert Platz zu greifen.

§. 137.

Entziehung des Rechtes, Lehrlinge zu halten.

Wenn eine Uebertretung der Vorschriften über die Behandlung der Lehrlinge oder der in Arbeit stehenden Kinder von der Art ist, daß es bedenklich erscheint, dem Gewerbeinhaber solche noch ferner anzuvertrauen, so kann ihm das Recht, Lehrlinge zu halten, oder Kinder zur Arbeit zu verwenden, unabhängig von der sonstigen, nach diesem Gesetze oder den allgemeinen Strafgesetzen ihn treffenden Strafe für eine bestimmte Zeit oder auf immer entzogen werden.

§. 138.

Verlust der Gewerbsberechtigung.

Die Entziehung der Gewerbsberechtigung hat Platz zu greifen:

In Vollziehung der Straferkenntnisse, mit welchen dieselbe wegen einer durch die allgemeinen Straf- oder Steuergesetze verpönten Handlung von der betreffenden Behörde ausgesprochen wurde.

Sie ist aber auch selbstständig von der Gewerbsbehörde für eine bestimmte Zeit oder auf immer zu verfügen:

a) wenn der Gewerbetreibende wegen einer der im §. 7 erwähnten Handlungen verurtheilt worden ist, und unter den gegebenen Umständen von dem Fortbetriebe des Gewerbes Mißbrauch zu besorgen wäre;

b) wenn vorausgegangene wiederholte Bestrafungen wegen Nichtbeachtung der auf die Ausübung seines Gewerbes bezüglichen Vorschriften sich als fruchtlos erwiesen haben;

c) bei concessionirten Gewerben insbesondere, wenn der Gewerbetreibende nach wiederholter schriftlicher Warnung sich Handlungen zu Schulden kommen läßt, durch welche das gesetzliche Erforderniß der Verläßlichkeit beeinträchtiget erscheint.

Bei Realgewerben wird in den Fällen, wo der Gewerbsverlust einzutreten hätte, der Besitzer des Rechtes der Ausübung verlustig und bleibt ihm nur die Veräußerung seines Gewerbsrechtes unbenommen.

§. 139.

Strafe gegen Stellvertreter.

Wird ein Gewerbe durch einen Stellvertreter oder Pächter betrieben, so sind die Geld- und Arreststrafen gegen den Stellvertreter oder Pächter zu verhängen, jedoch die Geldstrafen unter Haftung des Gewerbsinhabers. Wenn nach dem Gesetze die Entziehung der Gewerbsberechtigung einzutreten hätte, so findet diese nur dann Statt, wenn die Ueber-

Pierwsi wtenczas tylko aresztem karani będą, gdy przestępstwu towarzyszą nader obciążające okoliczności, lub gdy zachodzi niemożność zapłacenia kary, w drodze zamiany tejże; w którymto wypadku na każde 5 zł. kary pieniężnéj liczyć należy dzień aresztu.

§. 136.

Zbieg z innemi karami.

Jeżeli czyny lub zaniedbania, które są przestępstwami ustaw przemysłowych, podlegają równocześnie karze ustanowionéj w powszechnéj ustawie karnéj, tedy rodzaje kar a, b, c, §. 131, niniejszéj ustawy nie będą osobno wymierzane.

§. 137.

Odebranie prawa trzymania uczniów.

Jeżeli przestępstwo przepisów względem obchodzenia się z uczniami lub dziećmi zostającemi w robocie jest tego rodzaju, iż ich bez obawy właścicielowi przedsiębiorstwa nadal powierzać nie można, tedy na czas pewny albo na zawsze może mu być odebrane prawo trzymania uczniów lub przyjmowania dzieci do roboty niezawiśle od innéj kary, któréj ulega wedle niniejszéj ustawy lub wedle powszechnych ustaw karnych.

§. 138.

Utrata patentu przemysłowego.

Odebranie patentu przemysłowego winno mieć miejsce:

W wykonaniu wyroków karnych, któremi takowe orzeczoném zostało przez właściwą władzę co do czynu zakazanego powszechnemi ustawami karnemi lub skarbowemi.

Powinno atoli odebranie i samodzielnie przez władzę przemysłową na pewny czas lub na zawsze być zarządzoném:

a) gdy professyonista skazany został za który z czynów pomienionych w §. 7., a z dalszego prowadzenia professyi w danych okolicznościach obawiaćby się można nadużycia;

b) gdy dawniejsze powtarzane kary za nieprzestrzeganie przepisów odnoszących się do wykonania professyi okazały się bezskutecznemi;

c) a w szczególności w professyach koncessyjnych, gdy professyonista po powtórnem pisemném napomnieniu staje się winnym czynów, przez które cierpi wymagana prawem niezawodność.

Gdy w professyach do realności przywiązanych nastąpić ma utrata professyi, tedy właściciel traci prawo jéj wykonywania, a wolno mu tylko będzie sprzedać swoje przemysłowe prawo.

§. 139.

Karanie zastępców.

Jeżeli professya jaka prowadzoną jest przez zastępcę lub dzierżawcę, tedy zastępca lub dzierżawca podlega karom pieniężnym i aresztu; karom pieniężnym atoli pod odpowiedzialnością właściciela professyi. Jeźliby wedle ustaw nastąpić miało odebranie patentu przemysłowego, więc to wtenczas tylko będzie

tretung mit dem Vorwissen des Gewerbsinhabers begangen wurde, und derselbe in der Lage war, die Uebertretung hintanzuhalten.

In jedem Falle ist aber die Beseitigung des Stellvertreters oder Pächters auszusprechen, welche auch dessen Unfähigkeit zum Betriebe eines Gewerbes für eigene oder fremde Rechnung in soferne in sich schließt, als sonst der Zweck jenes Ausspruches vereitelt würde (§. 8).

§. 140.

Verjährung. Durch die Verjährung erlischt Untersuchung und Strafe jener Uebertretungen des Gewerbsgesetzes, welche nicht nach dem allgemeinen Strafgesetze zu behandeln sind, wenn der Uebertreter binnen sechs Monaten, vom Tage der begangenen Uebertretung, nicht in Untersuchung gezogen worden ist.

Neuntes Hauptstück.

Behörden und Verfahren.

§. 141.

I. Instanz. Die politischen Verwaltungsbehörden erster Instanz sind auch die erste Instanz in Gewerbe-Angelegenheiten (Gewerbsbehörden).

Ihnen obliegt die Handhabung der Gewerbsvorschriften;

bei ihnen werden die Meldungen für den selbstständigen Betrieb der Gewerbe eingebracht;

sie verleihen die an Concessionen gebundenen Gewerbe, in soweit die nachstehenden Paragraphe keine Ausnahmen feststellen;

ihnen steht die Untersuchung und Bestrafung der Uebertretungen der Vorschriften dieses Gesetzes zu, in soferne nicht die Amtshandlung des ordentlichen Strafgerichtes eintritt (§. 136).

In Orten, wo eigene landesfürstliche Polizei-Behörden bestehen, hat die Gewerbsbehörde in Fällen, wo Rücksichten auf die öffentliche Sicherheit, Sittlichkeit und Ordnung zur Erwägung kommen, mit Ersteren das Einvernehmen zu pflegen.

§. 142.

II. Instanz. Die politischen Länderstellen bilden die zweite Instanz.

Sie sind unmittelbare Verleihungsbehörden:

für alle Preßgewerbe in Orten, wo eine politische Behörde ihren Sitz hat, mit Ausnahme der beschränkten Befugnisse zum Verkaufe von Gebet- und Schulbüchern (§. 19);

für Unternehmungen von Leihbibliotheken und Lesecabineten;

für das Baumeistergewerbe (zweiter Absatz des §. 23);

für jene periodischen Personentransports-Unternehmungen, welche auf Poststraßen und mit gewechselten Pferden betrieben werden, wobei immer das Einvernehmen mit der Post-

miało miejsce, gdy przestępstwo z wiedzą właściciela zakładu popełnione zostało, a tenże przestępstwu mógł zapobiedz.

Zawsze atoli orzeczoném będzie oddalenie zastępcy lub dzierżawcy, które także mieści w sobie jego niezdolność do prowadzenia professyi na własny lub cudzy rachunek o tyle, o ileby cel owego orzeczenia był niweczony (§. 8).

§. 140.

W skutek zadawnienia upada śledztwo i kara tych przestępstw ustawy przemysłowéj, które nie wymagają postępowania wedle powszechnéj ustawy karnéj, jeżeli przestępca w przeciągu sześciu tygodni, od dnia popełnionego przestępstwa nie był do śledztwa pociągany. Zadawnienie.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY.

Władze i postępowanie.

§. 141.

Polityczne władze administracyjne pierwszéj instancyi są także pierwszą instancyą w sprawach przemysłowych (władzami przemysłowemi). I. Instancya.

One czuwają nad wykonywaniem przepisów przemysłowych;

do nich wniesione być winny zawiadomienia względem samodzielnego prowadzenia professyj;

one nadają prawa do professyj zawisłych od koncessyi, o ile paragrafy następne nie stanowią wyjątku;

onym przysługa prawo śledzenia i karania przestępstw spisanych w niniejszéj ustawie, o ile zwyczajny sąd karny nie jest powołany do urzędowego działania (§. 136).

W miejscach, gdzie istnieją właściwe cesarskie władze policyjne, porozumieć się z niemi winna władza przemysłowa, gdy należy mieć wzgląd na publiczne bezpieczeństwo, obyczajność i porządek.

§. 142.

Polityczne władze krajowe są drugą instancyą. II. Instancya.

Od nich wprost zawisło nadawanie praw do:

wszelkich professyj drukarskich w miejscach, gdzie władza polityczna ma siedzibę, z wyjątkiem ograniczonych upoważnień do sprzedaży książek szkolnych i do nabożeństwa (§. 19);

przedsiębiorstw bibliotek książki wypożyczających i czytelń;

professyj architektów (drugi ustęp §. 23);

tych przedsiębiorstw peryodycznego transportowania osób, które się odbywają na gościńcach pocztowych i za pomocą koni rozstawnych, co zawsze wy-

behörde zu pflegen ist; dann für jene, welche sich auf mehrere Bezirke desselben Kronlandes ausdehnen, endlich für die im §. 61 erwähnten Auszeichnungen.

§. 143.

Oberste Instanz.

Die oberste Instanz in Gewerbeangelegenheiten ist das Ministerium des Innern.

Es ertheilt die ausnahmsweise Bewilligung zur Errichtung von Preßgewerben außerhalb der Orte, in welchen eine politische Behörde sich befindet, und bewilliget jene periodischen Personentransports-Unternehmungen, welche sich über die Verwaltungsgebiete mehrerer Kronländer erstrecken.

Wenn der Gegenstand zugleich den Wirkungskreis einer anderen Centralstelle berührt, ist mit dieser das erforderliche Einvernehmen zu pflegen.

§. 144.

Competenz.

Die Anmeldungen für freie, wie die Bewerbungen um concessionirte Gewerbe sind bei der Gewerbsbehörde anzubringen, in deren Bezirke der Standort des Gewerbes sich befinden wird. Sie können schriftlich überreicht oder mündlich zu Protokoll gegeben werden.

Der Gewerbsschein wird in Form eines Auszuges der Anmeldung, versehen mit der Bestätigung der erfolgten Eintragung in das Gewerbsregister, ausgefertiget.

Für Concessionen ist ein förmliches Decret auszufertigen.

Von jeder Ausfertigung eines Gewerbsscheines und Ertheilung einer Concession ist die Genossenschaft, welche es betrifft, in Kenntniß zu setzen.

§. 145.

Gewerbs-Register.

Bei den Gewerbsbehörden erster Instanz sind Gewerbsregister zu führen, welche sowohl die freien als die concessionirten Gewerbe, jedoch in abgesonderten Abtheilungen zu umfassen haben; in denselben ist jede Veränderung im Stande der Gewerbe einzutragen, und von dieser immer auch der Steuerbehörde und der Handels- und Gewerbekammer Kenntniß zu geben.

§. 146.

Rekurse in Gewerbesachen.

Bei der Untersagung eines Gewerbsbetriebes nach §. 15, bei der Verweigerung einer Concession und bei der Zurücknahme einer Gewerbsberechtigung nach §. 60 sind die Gründe der Partei bekannt zu geben; dieser steht binnen 6 Wochen der Recurs an die Oberbehörde offen.

Kömmt der Mangel eines gesetzlichen Erfordernisses zur Kenntniß der Oberbehörde, so hat sie von Amtswegen einzuschreiten.

§. 147.

Verfahren in Straffällen.

Das Verfahren in Gewerbsstraffällen ist in der Regel mündlich.

Ueber die Verhandlung wird ein Protokoll aufgenommen, in dieses die Entscheidung eingetragen und der Partei bekannt gegeben. Auf ihr Verlangen, oder wenn sie abwesend ist, wird die Entscheidung sammt den Motiven auch schriftlich eröffnet.

maga porozumienia się z władzą pocztową; niemniéj tych, które się rozciągają na kilka powiatów tego samego kraju koronnego; one nakoniec nadają odszczególnienia pomienione w §. 61.

§. 143.

Najwyższa instancya.

Najwyższą władzą w sprawach przemysłowych jest ministerstwo spraw wewnętrznych.

Pozwala ono wyjątkowo zakładać professye drukarskie poza obrębem miejsc w których się znajduje władza polityczna, tudzież przedsiębrać te peryodyczne transporta osób, które się rozciągają na okręgi administracyjne kilku krajów koronnych.

Jeżeli przedmiot wchodzi oraz w zakres innéj władzy centralnéj, tedy z nią porozumieć się należy.

§. 144.

Kompetencya.

Zgłoszenie professyj wolnych i ubieganie się o professye koncessyjne wniesione być winny do władzy przemysłowéj, w któréj powiecie professya ma być prowadzoną. Mogą one być podane pisemnie lub wniesione ustnie do protokółu.

Patent przemysłowy wydany będzie w formie wyciągu ze zgłoszenia, z dołączeniem zatwierdzenia, iż wniesionym został do regestru professyj.

Koncessya nadaje się formalnym dekretem.

O każdém wydaniu patentu przemysłowego i udzieleniu koncessyi uwiadomioném będzie dotyczące stowarzyszenie.

§. 145.

Regestra professyj.

Przemysłowe władze pierwszéj instancyi prowadzić winny regestra professyj, obejmujące nietylko wolne ale i koncessyjne professye, w osobnych wszakże oddziałach; zanotowaną w nich będzie każda zmiana w stanie professyi, o któréj téż donieść zawsze należy władzy podatkowéj tudzież izbie handlowéj i przemysłowéj.

§. 146.

Rekurs w sprawach przemysłowych.

Gdy professyę wedle §. 15 prowadzić zakazano, gdy odmówiono koncessyi i gdy wedle §. 60 odebrano patent przemysłowy, powody stronie oznajmione być winny; któréj przez 6 tygodni przysłuża prawo odwołania się do wyższéj władzy.

Jeżeli brak prawnego warunku dojdzie do wiadomości władzy wyższéj, wtedy ta z urzędu w rzecz wdać się winna.

§. 147.

Postępowanie w karnych przypadkach.

Postępowanie w karnych wypadkach przemysłowych jest w zasadzie ustne. Rozprawa wziętą będzie do protokółu, do którego i rozstrzygnienie wciągnąć i stronie wydać należy. Na żądanie jéj, lub gdyby nie była obecną, może także pisemnie być uwiadomioną o rozstrzygnieniu i motywach.

§. 148.

Rekurse in Straffällen.

Recurse in Straffällen müssen binnen 14 Tagen nach der Intimation bei der Gewerbsbehörde I. Instanz eingebracht werden.

Die rechtzeitige Einbringung des Recurses hat aufschiebende Wirkung, doch bleibt eine allenfalls verfügte Einstellung des Gewerbes aufrecht.

§. 149.

Strafmilderung und Nachsicht.

Der Oberbehörde steht das Recht zu, aus rücksichtswürdigen Gründen Strafen zu mildern und nachzusehen.

§. 150.

Beschränkung des Instanzenzuges.

Gegen ein in zweiter Instanz bestätigtes oder gemildertes Straferkenntniß findet ein weiterer Recurs nicht Statt.

§. 151.

Bestimmung der Geldstrafen.

Die Einbringung der Strafgelder erfolgt im administrativen Executionswege.

Sie fließen, wenn der Straffällige zu einer Genossenschafts- oder Unterstützungscasse (§. 128) beitragspflichtig ist, in die bezügliche Casse, sonst in den Armenfond des Ortes, wo die Uebertretung begangen wurde.

§. 152.

Zwangsmittel.

Bei Vollziehung der Straferkenntnisse und sonstigen Anordnungen ist die Behörde berechtiget, die zur Sicherung des Erfolges nöthigen Maßregeln zu ergreifen, als: Beschlagnahme von Waaren und Werkzeugen, Außerbetriebsetzung von Maschinen, Schließung von Betriebsstätten.

Anhang.

Von den Arbeitsbüchern.

§. 1.

Die Arbeitsbücher haben den Zweck, die Dienste und das Betragen der gewerblichen Gehilfen (mit Ausnahme der Handelsgehilfen) auszuweisen, und ersetzen demnach die Stelle der Dienstzeugnisse.

§. 2.

Das Arbeitsbuch wird ausgestellt über Beibringung eines Lehrzeugnisses (§. 100 der G. O.) oder einer von der Genossenschafts- oder Gemeindevorstehung coramisirten Erklärung eines Gewerbsinhabers über die zugesicherte Aufnahme in der Eigenschaft eines Gehilfen.

§. 3.

Das Arbeitsbuch wird nach dem beigefügten Formulare ausgefertiget. Es besteht aus 40 paraphirten Octavblättern, welche mit einem Faden geheftet sind, dessen Ende an der inneren Seite des steifen Einbandes mit dem Siegel der ausstellenden Behörde befestiget werden.

§. 148.

Rekursa w wypadkach karnych wniesione być muszą u przemysłowéj władzy I. instancyi w przeciągu dni 14 po doręczeniu. Rekurs w przypadkach karnych.

Założenie rekursu w należytym czasie ma moc powstrzymującą; gdyby jednak zarządzono zawieszenie professyi, tedy takowe pozostaje w mocy.

§. 149.

Z powodów na uwzględnienie zasługujących może władza wyższa kary łagodzić i odpuszczać. Złagodzenie i odpuszczenie kary.

§. 150.

Przeciw orzeczeniu karnemu złagodzonemu lub zatwierdzonemu w drugiéj instancyi nie można już wyżéj odwoływać się. Ograniczenie instancyi.

§. 151.

Kary pieniężne ściągane będą drogą administracyjnéj egzekucyi. Wpływają one, jeżeli ukarany ma udział w stowarzyszeniu lub w kasie wsparcia (§. 128), do kasy dotyczącéj, inaczéj do funduszu ubogich tego miejsca, gdzie przestępstwo popełniono. Przeznaczenie kar pieniężnych.

§. 152.

W wykonaniu orzeczeń karnych i innych zarządzeń może władza chwycić się środków potrzebnych do zabezpieczenia skutku, jako to: zajęcia towarów i narzędzi, zakazu dalszego ruchu machinami, zamknięcia warsztatów. Środki przymusowe.

DODATEK

o książeczkach czeladnych.

§. 1.

Jest celem książeczek czeladnych, aby niemi pomocnik przemysłowy (z wyjątkiem pomocników handlowych) wykazywał się ze służby i zachowania się, zastępują one przeto miejsce świadectw służbowych.

§. 2.

Książeczka czeladna wydaną będzie za przedłożeniem świadectwa z odbytéj nauki (§. 100 U. P.) lub oświadczenia właściciela professyi, koramizowanego przez naczelnika gminy lub stowarzyszenia, iż mu zapewnia przyjęcie we własności pomocnika.

§. 3.

Książeczka czeladna sporządzoną będzie według załączonego formularza. Składa się ona z 40 parafowanych kartek w oktawce zeszytych nitką, któréj końce umocowane będą na wewnętrznéj stronie twardéj okładki pieczęcią władzy, która książeczkę wydaje.

§. 4.

Jeder Gehilfe hat sich mit einem Arbeitsbuche zu versehen, welches gegen Leistung des Stämpels und Vergütung der Gestehungskosten von der politischen Behörde seines Aufenthaltsortes ausgefertiget wird, die, wenn sie nicht zugleich dessen Heimathsbehörde ist, der Letzteren davon Kenntniß gibt.

Gehilfen, welche aus Ländern zureisen, wo Arbeitsbücher (Wanderbücher) nicht eingeführt sind, haben sich um solche auf Grund ihrer Reiselegitimationen bei der nächsten politischen Behörde zu melden.

Ueber die ausgestellten Arbeitsbücher sind genaue Vormerkungen zu führen.

§. 5.

Das Arbeitsbuch ist bei dem Eintritte in den Dienst von dem Arbeitsgeber gegen Ausstellung eines Scheines in Aufbewahrung zu nehmen. Bei dem Austritte hat der Genossenschaftsvorsteher oder wenn für das Gewerbe keine Genossenschaft besteht, der Gemeindevorsteher auf Grund des mündlichen oder schriftlichen Zeugnisses des Arbeitsgebers die Rubriken des Arbeitsbuches auszufüllen, seine Namensfertigung beizusetzen und das beigebrachte Zeugniß zurückzubehalten.

Das Zeugniß über Treue und Sittlichkeit, Fleiß und Geschicklichkeit ist nur in soweit aufzunehmen, als es für den Gehilfen günstig lautet. Im entgegengesetzten Falle ist die bezügliche Eigenschaft mit Stillschweigen zu übergehen, und die entsprechende Rubrik mit Strichen auszufüllen. Gründet sich das ungünstige Zeugniß des Arbeitsgebers auf Beschuldigungen und Verdachtsgründe, die nach der vom Gehilfen verlangten Untersuchung von dem Genossenschafts-, beziehungsweise dem Gemeindevorsteher als unbegründet befunden werden, so kann Letzterer nach dem Ergebnisse dieser Untersuchung, jedoch unter der ausdrücklichen Anmerkung „nach gepflogener Untersuchung" die Rubriken ausfüllen.

Ein Gewerbsinhaber, welcher einem Gehilfen ein wahrheitswidriges Zeugniß wissentlich ertheilt, ist, unbeschadet seiner Haftung für den hieraus entspringenden Nachtheil, mit einer angemessenen Strafe zu belegen.

§. 6.

Wenn in einem Arbeitsbuche kein Raum zu weiteren Eintragungen erübrigt, so wird dem Gehilfen zu seinem früheren Arbeitsbuche ein zweites ausgestellt und als Fortsetzung des früheren bezeichnet.

§. 7.

Verliert ein Gehilfe sein Arbeitsbuch, so hat er davon sogleich die Anzeige an die politische Behörde seines Aufenthaltsortes zu erstatten, welche, woferne kein Bedenken obwaltet, ihm über sein Verlangen gegen Erlag der Gebühren ein neues Arbeitsbuch, als Duplicat bezeichnet, ausfertiget; im entgegengesetzten Falle aber die nöthig scheinenden Amtshandlungen einleitet.

§. 4.

Każdy pomocnik opatrzyć się powinien w książeczkę czeladną, którą wydaje polityczna władza w miejscu jego pobytu za opłatą stępla i kosztów jéj sprawienia, którato władza, jeźli nie jest oraz jego władzą rodzimą, uwiadomić o tém winna tę ostatnią.

Pomocnicy przybywający z krajów, gdzie niéma książeczek czeladnych (książeczek wędrownych), zgłosić się o takowe winni na podstawie swych legitymacyj podróżnych u najbliższéj władzy politycznéj.

Wydane książeczki czeladne podlegają ścisłéj kontroli.

§. 5.

Na wstępie do roboty odbierze dający robotę książeczkę czeladną, zachowa ją i wyda na nią certyfikat. Gdy robotnik oddala się, tedy przełożony stowarzyszenia (cechu), lub gdy professya nie ma cechu, naczelnik gminy winien na podstawie ustnego lub pisemnego świadectwa pryncypała zapełnić rubryki książeczki czeladnéj, podpisać się i zachować świadectwo załączone.

Poświadczenie wierności i moralności, pilności i zręczności o tyle tylko ma być zaciągnione, o ile korzystnie opiewa dla pomocnika. W razie przeciwnym przymiot dotyczący będzie przemilczanym i należy przekreślić odpowiednie rubryki. Jeżeli nieprzychylne świadectwo pryncypała polega na obwinieniach i podejrzeniach pryncypała, które przełożony stowarzyszenia, a względnie naczelnik gminy w skutek zażądanego przez pomocnika śledztwa uznał za bezzasadne, tedy naczelnik gminy może na podstawie rezultatu tego śledztwa zapełnić rubryki, z wyraźném wszakże dołączeniem „po przedsięwziętém śledztwie".

Właściciel przedsiębiorstwa, króry z wiedzą wydaje pomocnikowi świadectwo z prawdą niezgodne, ulega stósownéj karze, przez co nie staje się wolnym od odpowiedzialności za wynikającą ztąd szkodę.

§. 6.

Gdy w książeczce czeladnéj nie staje już miejsca na dalsze zapisywania, natenczas wydaną będzie pomocnikowi do pierwszéj książeczki druga, którą jako dalszy ciąg poprzedniéj oznaczyć należy.

§. 7.

Jeźli pomocnik zgubi książeczkę czeladną, donieść o tém winien natychmiast politycznéj władzy w miejscu swego pobytu, która, jeżeli nie zachodzą jakie, wątpliwości, wyda mu na jego żądanie za złożeniem opłat nową książeczkę czeladną, oznaczoną jako duplikat; w przeciwnym razie przedsięweźmie władza kroki urzędowe, jakich potrzebę uzna.

§. 8.

Wer ein Arbeitsbuch nachahmt oder verfälscht, oder sich zu seiner Deckung eines fremden Arbeitsbuches bedient, oder sein Arbeitsbuch zu diesem Zwecke einem Anderen überläßt, wird nach dem Strafgesetze behandelt.

Formulare eines Arbeitsbuches.

Seite 1. (. . Kreuzer-Stämpel.) Nr. . .

Arbeitsbuch

für ....

Vor- und Zuname . .

Geburtsort . . . . .

Geburtsjahr . . . .

Heimatsgemeinde . . .

Beschäftigung . . . .

Stand . . . . . .

Namensfertigung des Betheilten . . . .

L. S. Fertigung der ausstellenden Behörde.

. . . .

Seite 2.

Verhaltungs-Vorschriften.

1. Das Arbeitsbuch ist bei dem Eintritte in den Dienst dem Arbeitsgeber gegen Ausstellung eines Scheines zur Aufbewahrung zu übergeben. Beim Austritte werden auf Grund des Zeugnisses des Arbeitsgebers die Rubriken des Arbeitsbuches über Treue und Sittlichkeit, Fleiß und Geschicklichkeit vom Genossenschafts- oder Gemeindevorsteher ausgefüllt.

2. Wenn in einem Arbeitsbuche kein Raum zu weiteren Eintragungen erübrigt, so hat der Gehilfe die Ausstellung eines zweiten, und wenn ihm das Arbeitsbuch verloren geht, die Ausstellung eines Duplicates bei der politischen Behörde gegen Erlag der Gebühr zu erwirken.

3. Wer ein Arbeitsbuch nachahmt oder verfälscht, sich eines fremden Arbeitsbuches zur eigenen Bedeckung bedient, oder das eigene zu diesem Zwecke einem Anderen überläßt, wird nach dem Strafgesetze behandelt.

§. 8.

Kto podrobi lub sfałszuje książeczkę czeladną, lub zastawia się cudzą książeczką, lub w tym celu komu innemu odstąpi swéj książeczki, ulega odpowiedzialności wedle ustaw karnych.

Formularz książeczki czeladnéj.

Strona 1. (Stępel . . krajcarowy) Nr. . . .

KSIĄŻECZKA CZELADNA

dla . . . .

Imię i nazwisko . . . .

miejsce urodzenia . . .

rok urodzenia . . . .

gmina rodzinna . . . .

professya . . . . . .

stan . . . .

podpis obdzielonego . .

(L. S.) Podpis władzy wydającéj.

. . . .

Strona 2.

PRZEPISY ZACHOWANIA SIĘ.

1. Książeczka czeladna oddaną być powinna służbodawcy przy wstąpieniu do obowiązku, który ją zachowa i wyda na nią certyfikat. Przy oddalaniu się robotnika zapełni przełożony stowarzyszenia lub naczelnik gminy na podstawie poświadczenia służbodawcy rubryki książeczki czeladnéj co do wierności, obyczajności, pilności i zręczności.

2. Gdy w książeczce czeladnéj nie staje już miejsca na dalsze zapisywanie, tedy pomocnik postarać się powinien o wydanie drugiéj książeczki, a gdyby ją zgubił, o wydanie duplikatu u władzy politycznéj za złożeniem opłaty.

3. Kto podrobi lub sfałszuje książeczkę czeladną, lub zastawia się cudzą książeczką, lub w tym celu komu innemu odstąpi swéj książeczki, ulega odpowiedzialności wedle ustaw karnych.

Alphabetisches Verzeichniß

der im Krakauer Verwaltungsgebiethe vom 1. Jänner bis 31. December 1859 in der ersten Abtheilung des Landes-Regierungs-Blattes (VI. Jahrgang, I. bis LXI. Stück Nr. 1 bis 237) undgemachten Gesetze und Verordnungen *).

A.

Abi—Abl

Abn—Acht

---

*) Anmerkung. Um das Nachschlagen in dem Landes-Regierungs-Blatte möglichst zu erleichtern, wurden bei jedem Schlagworte nur zwei Zahlen angeführt, wovon die Erstere die Nummer des Gesetzes, die Letztere die Seite bezeichnet, auf welcher das Gesetz oder die betreffende Bestimmung desselben enthalten ist. Um den Unterschied dieser Bezeichnung augenfällig zu machen, wurde bei der Gesetzesnummer der Buchstabe N, dagegen bei der Seiten-Zahl der Buchstabe S, vorgesetzt.

B.

C.

*

E.

F.

G.

J.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

S.

*

V.

W.

*

Z.

Spis alfabetyczny

zawierający ustawy i rozporządzenia, które począwszy od 1. Stycznia do 31. Grudnia 1859. r. dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego wydane i w pierwszym oddziale Dziennika Rządu Krajowego ogłoszone zostały.
(Rok VI., Zeszyt I. do LXL, N. 1. do 237.) *)

A.

---

*) Uwaga. Dla łatwiejszego rozpoznania, pod jakim numerem i na któréj stronie poszukiwana ustawa lub rozporządzenie w Dzienniku Rządu Krajowego się znajduje, umieszczono w końcu każdego ekstraktu, po wypuszczeniu liczby zeszytu, dwie cyfry, z których pierwsza, mająca przed sobą literę N., oznacza numer porządkowy dotyczącego rozporządzenia — druga zaś, mająca przed sobą literę S., oznacza liczbę stronicy.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

Ł.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

U.

V.

W.

Z.

Ż.

